ods

356 ff
le f. 244 (blanc)
Hain 3319 *

Proct. 7250
B.M.C VII, 1085
S.W. 4476
Pellechet 2469
Klebs 190-1

3 1197 23794 6402
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION

Vault
093
B838
1481

R
VI-1951
CdBP
7/5/70.

Sylvestri Girelli et amicorum liber emptus die xxiii Jul. 1542

ENEALOGIAE Deorum gẽtiliũ ad Vgonem inclytũ hieruſalẽ & Cypri Regem ſecũdum Ioannem boccacium đ certaldo liber primus ĩcipit fœliciter. Prohemiũ.

Vis primus apud gentiles deus habitus ſit: In arbore ſignata deſuper ponitur in culmine Demogorgon uerſa in cælum radice: nec ſolum infra dſcriptæ progeniei: ſed deorum omnium gentilium pater: & ĩ ramis & ĩ frondibus ab eo deſcendentibus deſcribuntur eius filii & nepotes: de quibus omnibus hoc in primo libro (prout ſignati ſunt) diſtincte ſcribitur. Verum ex eis æther excipitur ſolus: de quo & eius ampliſſima poſteritate in libris ſequentibus deſcribetur. Fuerunt ergo Demogorgoni filii filiæq͂ nouem. Quorum primus Litigium. Secundus Pan. Tertia Cloto. Quarta Lacheſis. Quinta Atropos. Sextus Polus ſeu pollus. Septimus Phyton ſeu phaneta. Octaua Terra. Nonus Herebus.

De Aeternitate

De Litigio primo Demogorgonis filio.

De Pane ſecundo Demogorgonis filio.

De Cloto tertia: Lacheſi quarta. & Atropos quinta filiabus Demogorgonis.

De Polo. vi. Demogorgonis filio.

De Phytõe. vii. demogorgõis filio.

De Terra ex filiis demogorgonis octaua: quæ ex incognitis parentibus quinq͂ genuit filios. Quorum prima Nox. Secundus Tartarus. Tertia Phama. Quartus Taygetes Quintus Anthe᷒.

De Nocte prima terræ filia.

De Phama ſecunda ex filiis terræ.

De Tartaro tertio terræ filio

De Taygete quarto terræ filio.

De Antheo quinto terræ filio.

De Herebo nono Demogorgonis filio: cui fuerũt filii. xxi. Quorum prim᷒ Amor. Secũda Gratia. Tertius Labor. Quarta Inuidentia. Quitus Met᷒. Sext᷒ Dol᷒. Septimus Fra᷒. Octaua Pertinacia. Nona Egeſtas. Deciã Miſeria. Vndecima Fames. Duodeciã Querela. Decimuſtertius Morb᷒. Decimuſquartus Senectus. Decimuſquintus Pallor. Deciãſexta Tenebra. Decimus ſeptimus Somnus. Decimaoctaua Mors. Decimuſnonus Charõ. Vigeſim᷒ Dies. Vigeſimuſprim᷒ æther.

De Amore primo herebi filio.

De Gratia herebi & noctis ſ͂a filia.

De Labore tertio herebi filio.

De Inuidẽtia ſeu inuidia quarta herebi filia.

De Metu quinto herebi filio.

De Dolo ſexto herebi filio.

De Fraude ſeptima herebi filia.

De Pertinacia octaua herebi filia.

De Egeſtate nona herebi filia.

De Miſeria decima herebi filia.

De Fame undecima herebi filia.

De Querela duodecima herebi filia.

De Morbo duodeciõ herebi filio.

28.

De Senectute.xiiii.herebi filia.
De Pallore.xv.herebi filio.
De Tenebra.xvi.herebi filia.
De Somno.xvii.herebi filio.
De Morte.xviii.herebi filia.
De Charone.xviiii.herebi filio.
De Die.xx.herebi filia.
Genealogiæ deoꝝ gentilium liber primus explicit.

Genealogiæ deoꝝ gentilium ſecūdū Ioannē boccaciū d certaldo liber ſecūdus fœliciter īcipit

In arbore aūt ſignata deſuper in cælum uerſa radice ponitur in culmine æther filius herebi & noctis:eiuſqꝫ in ramis & frondibus cū ætheri duo tm̄ fuerint filii Iuppiter.ſ.primus & Cælius ſeu cælum:Iouis primi ſolum ꝓſapia deſignat᷑ oīs:Celii ſeu cæli ꝓle in īſequēti reſeruata uolumine.ꝓhēiuꝫ.

De æther herbi & noctis.xxi.prīo filio:qui genuit Iouē primuꝫ & cælium ſeu cælū.
De Ioue primo ætheris filio'q.xiii. inter filios & filias genuit:quorum prima Minerua.ii.Apis.iii.Sol.iiii. Diana.v.Mercuri⁹.vi.Tritopatre⁹ vii.Ebuleus.viii.Dionyſius.viiii. Hercules.x.Proſerpina.xi.Liber pater.xii.Epaphus.xiii.Scitha.
De Minerua prima primi Iouis pꝛima filia.
De Api argiuoruꝫ rege primi Iouis ſecundo filio.
De Sole primo primi Iouis filio.iiii
De Diana prima primi Iouis quarta filia.
De Mercurio primo primi Iouis quinto filio.
De Tritopatreo.vi.Rebuleo.vii. & Dionyſio.viii.Iouis primi filiis.
De Hercule primo primi Iouis.ix. filio.
De Proſerpina prima primi Iouis x.filia.
De Libero primo primi Iouis.xi.filio:q genuit mercuriū ſecundū.
De Mercurio ſecundo liberi & proſerpinæ filio:q genuit cupidinē & auctolium.
De Cupidine primo ſecundi mercurii filio.
De Auctolio ſecundi mercurii filio q genuit ſynonem primū.
De Synone primo auctolii filio:q genuit Siſſimum & auctoliam.
De Siſſimo filio primi ſynonis & patre ſecundi.
De Auctolia ſynonis primi filia:& ulyxis matre.
De ſecūdo Synone filio ſiſſimi.
De Epapho primi Iouis.xii.filio:q genuit libyam & belum.
De Libia filia epaphi.
De Belo priſco epaphi filio:qui genuit danaum & egiſtum & agenorem.
De Danao beli priſci filio:qui.l.genuit filias:ex quibus hypermeſtra & amimō atqꝫ bona tantum nomine cognoſcuntur.
De.l.filiabus danai in generali.
De Hypermeſtra una ex.l.filiabus danai.
De Amimōe una ex.l.filiab⁹danai.
De Bona una ex.l.filiabus danai.
De Egiſto beli priſci filio:q genuit l.filios:ex quibus lynceus.
De Lynceo ex.l.filiis egiſti uno:q

UPB

genuit Abantē.Acriſiuꝫ & Iaſium.
De Abante filio Lincei:qui genuit
Pritum.
De Prito filio Abantis: qui genuit
Meram:& ſorores.
De Mera Priti filia.
De Acriſio Abantis filio qui genu
it Danem matrem Perſei.
De Dane filia Acriſii.
De Iaſio Abantis filio: qui genuit
Athlantem:Amphyoneꝫ: & Tha
laonem.
De Athlāte filia Iaſii:& matre par
thenopey.
De Amphyone Iaſii filio:qui genu
it Clorim.
De Clori filia Amphyonis: & Ne
lei coniuge.
De Thalaone Iaſii filio:qui genuit
Euridicem.Flegium: & Adraſtuꝫ.
De Euridice thalaonis filia:& am/
phyarai coniuge.
De Flegio thalaonis filio.
Da Adraſto rege filio Thalaonis:
qui genuit deiphyleꝫ:& argiam.
De Deiphyle Adraſti filia & thidei
coniuge.
De Argya Adraſti filia:& coniuge
Pollinicis.
De Agenore tertio Beli priſci filio
qui genuit.vii.filios: quoruꝫ prima
Thaygeta.ſecūdus Polydorus.ter
tius Cylix. quartus Phoenix. qnta
Europa.ſextus Cadmus. ſeptimus
Labdacus
De Thaygeta agenoris prima filia.
De Polydoro ſecundo Agenoris fi
lio.
De Cylice tertio Agenoris filio:q
genuit Lampſaciuꝫ:& Pygmalionē
& Pyrodem.
De Lampſacio Cylicis filio.
De Pygmaliōe prīo Cylicis fillo &
cypiorum rege:qui genuit Paphuꝫ
De Papho pygmalionis filio : qui
genuit Cinaram.
De Cinara filio Paphi : qui genuit
Mirram:& ex Mirra Adonem.
De Mirra filia Cinaræ : & matre
adonis.
De Adone filio & nepote Cinaræ
De Pyrode Cilicis filio.
De Phoenice quarto Agenoris filio
qui genuit Philiſtenem:& Belum.
De Phyliſtene filio Phoenicis: qui
genuit Sicheum.
De Sicheo Philiſtenis filio & dido/
nis uiro.
De Belo Phoenicis filio:qui genu/
it Pigmalionem:& Didonem: & an
nam.
De pigmalione filio Beli.
De Didone filia Beli:& coniuge Si
chei.
De Anna Beli regis filia.
De Europa Agenoris quinta filia.
De Cadmo Agenoris ſexto filio:q
genuit Semelem:Agauem:Aucto/
noem:& Inoem.
De Semele filia Cadmi.
De Agaue filia Cadmi.
De Auctonoe filia Cadmi.
De Inoe Cadmi filia.
De Labdaco ſexto Agenoris filio :
qui genuit Layum.
De Layo rege thebarum Labdaci
filio:qui genuit Edyppum.
De Edyppo filio Lay:q genuit An
thygonā:& Hyſemeneā:& Ethyo
clem:& pollinicym.
De Anthygona Edyppi filia.

De Hyſmene filia edyppi.
De Ethyocle edyppi filio & iochaſtæ.
De Pollinice filio edippi qui genuit theſſandrum.
De Theſſandro pollinicis filio.
De Scitha.xiii.primi Iouis filio.
Genealogiæ deorum gentilium liber ſecundus explicit.

Enealogiæ deoꝝ gentilium ſecundum Ioannem boccacium de certaldo liber tertius incipit.

N arbore aūt ſignata deſuper ponit̄ ī radice cælius ætheris fili⁹ & diei: & in eius ramis & frondibus pars ſuæ poſteritatis oſtenditur. Ferunt enim cælio filii.xii.quorum prima fuit Opis.ii.Thethys magna.iii.Ceres prima.iiii.Vulcanus primus.v.Mercurius tertius.vi.Venus magna.vii.Venus ſecunda.viii.Toxius.viiii.Tytanus: Iuppiter ſecundus.x.Oceanus.xi.Saturnus.xii.Ex iſtis: xii.reſeruantur quattuor: d̄ quibus nulla in præſenti libro tertio mentio fiet.ſcilicet.Tytanus: de quo ſcribetur in.iiii.& Iuppiter ſecundus: de quo & ei⁹ prole ſcribetur in quinto & in ſexto Et Oceanus: de quo ſcribetur in ſeptimo. Et Saturnus: de quo & eius omni poſteritate fiet mētio in octauo: & in reliquis huius opis libris. probemium.

De Cælo æcheris & diei filio q genuit.xi.filios.dato ꝙ ī præſenti.iii libello d̄ octo tantum tractatur: ut puta de Opi.de Thethide magna.de Cerere prima.de Vulcano prio.de Mercurio tertio.de Venere magna.& de Venere ſecunda: & d̄ Toxio.
De Opi prima cæli filia & ſaturni coniuge.
De Thethi magna cæli ſecūda filia & oceani coniuge.
De Cerere prima cæli tertia filia: quæ pepit acherontem.
De Acheronte infernali fluuio cereris filio qui genuit ſex filios.ſ.Alecto.Theſiphone & Megeram.Victoriā.Aſcalaphum & Stygem
De Furiis filiabus acherontis in generali.
De Alecto acherontis prima filia.
De Theſiphone furia acherōtis ſecunda filia.
De Megera furia tertia acherontis filia.
De Victoria.iiii.acherontis filia.
De Honore uictoriæ filio.
De Maieſtate honoris filia
De Aſcalapho quinto acherontis filio.
De Styge Acherontis ſexta filia: q̄ peperit cocitum.
De Cocito infernali fluuiuo ſtygis filio qui genuit flegetontem.
De Flegetonte fluuio infernali cociti filio qui genuit lethem.
De Lethe fluuio infernali flegetontis filio.
De Vuulcano primo cæli filio quarto qui genuit apollinem
De Apolline primi uulcani filio.
De Mercurio quinto cæli filio.
De Hermofrodito mercurii & Veneris filio.
De Venere magna ſexta cæli filia.
De ſecunda Venere cæli ſeptima

filia & matre cupidinis.
De Cupidine ueneris filio.
De Toxio cæli filio octauo.
Genealogiæ deorũ gentilium liber tertius explicit.

Enealogiæ deorum gẽtiliũ ſecundum Ioannem boccacium de certaldo liber.iiii. incipit fœliciter.

i N arbore autẽ ſignata deſuponit' in radice Cælius eo ꝙ nondũ filii eius deſcripti ſunt.ſed ĩ ea tam in ramis ꝗ̃ frondibus oĩs Titanis progenies demonſtratur. prohemium.

De Titano cæli filio.viii.qui genuit filios multos.ex quibus hic.xiiii. noĩat'.Quoꝝ pm⁹ hyperiõ.ii.Briareus.iii.Ceus.iiii.Thyphon uł thyphea.v.Encheladus.vi. Egeon.vii. Aurora.viii.Iapetus.ix.A ſtreus.x. Alous.xi.Paneles.xii.Roncus.xiii Purpureus.xiiii.Lycaon.Genuit p̃terea gigãteſ:quoꝝ noĩa ñ habem⁹

De Hypione primo titanis filio:q genuit solẽ & lunam.

De Sole hyperionis filio:q genuit horas.quas loco unius filiæ pono. Et ſic prima genuit Zonas.quas æque loco unius filiæ ſcribo.& ſic ſecũdã tertiã phetuſã.iiii.Salẽpetii v.Dyrcẽ.vi.Miletũ.vii.Paſyphẽ. viii.Oetam.ix.Circẽ.x.Angitiaꝫ.

De Horis filiabus ſolis & cronis

De Zonis filiabus ſolis.

De Phetuſa & ſalempetii.iii.et.iiii. filiabus ſolis.

De Dyrce ſolis quinta filia et lyci regis coniuge.

De Mileto ſolis ſexto filio:qui genuit caunum & biblidem.

De Cauno et biblide filiis Mileti.

De Paſyphe.vii.ſol' filia et minois coniuge.

De Oeta colchoruꝫ rege ſolis filio viii.qui genuit medeã & abſyrthiũ & calciopem.

De Medea oetæ r̃gis filia & iaſonis coniuge.

De abſyrthio & calciope filiiſ oetæ

De Cyrce ſolis.viiii.filia.

De Angitia.x.ſolis filia.

De Luna hyperionis filia.quæ peperit rorem.

De Rore filio lunæ.

De Briareo titanis filio.

De Ceo titanis tertio filio.qui genuit latonam et aſteriem.

De Latona cæli filia quæ peperit apollinem et dianam.

De Aſterie filia Cei & matre herculis.

De Typhone ſeu typheo.iiii.titanis filio:q genuit aeos & chimerã.

De Aeo thyphonis filio.

De Chymera thyphonis filia

De Enchelado titanis.v.filio.

De Egeone titanis.vi.filio.

De Aurora.vii.titanis filia

De Iapetho titanis.vii .filio.qui' genuit heſpeꝝ & atlantẽ & epymeteũ & promotheum.

De Heſpero iapeti filio qui genuit iii.heſperidas.

De Egle erethuſa & heſpertuſa filiabus heſperi.

De Atlante.ix.titanis filio qui genuit hyam &.vii.hyades:quarum hæc ſunt noĩa.Endora.Ambroſia. Pyidile. Crom .Phyto .Polixo.&

thyenes:& genuit inſuper pleiades quarum hæc ſunt nomina.Electra.maya.ſtreropes.cyleno.taygeta.alcinoe .meropes:& genuit calypſonem nympham
De Hyade atlantis filio.
De Hyadibus.vii.filiabus atlantis.
De Electra filia atlantis & matre dardani.
De Maya atlãtis filia & matre mercurii.
De Sterope atlantis filia.
De Cileno atlantis filia.
De Thaygeta atlãtis filia
De Alcione filia atlantis.
De Merope filia atlantis.
De Calypſone atlantis filia.
De Epymetheo iapeti filio:q genuit pyrrham.
De Pyrrha epymethei filia & deucalionis coniuge.
De Prometheo iapeti filio qui fecit pãdora & gẽuit iſidẽ & deucalionẽ
De Pandore homine a prometheo facto.
De Iſide promethei filia
De Deucalione filio promethei:q genuit helanũ:& pſytacum:& dionyſium:& pherantem.
De Helano deucalionis filio.
De Pſytaco deucalionis filio.
De Dionyſio deucalionis filio.
De Pherante deucalionis filio.
De Aſtreo titanis.viii.filio.qui genuit aſtream & uẽtos.
De Aſtrea filia aſtrei
De Ventis filiis aſtrei in generali.
De Subſolano uento:& uulturno:& euro collateralibus ſuis.
De Noto uento:& euro aſtro atq; auſtroafro collateralibus ſuis filiis aſtrei.
De Septentrione uẽto & circio collaterali eius filiis aſtrei:
De Aquilone ſeu borea uẽto aſtrei filia:& collaterali ſeptentrioni:qui genuit zethum.chalaym.& arphalicem.
De Zetho & chalai filiis boreæ:
De Arphalice boreæ filia & phynei coniuge.
De Zephyro uẽto & africo & coro collateralibus eius filiis aſtrei.
De Aloo titanis decimo filio.
De Pallene undecimo titanis filio: qui genuit Mineruam.
De Minerua pallenis filia.
De Erunco & purpureo.xii.&.xiii filiis titanis.
De Lvccone.xiiii.titanis filio:qui genuit caliſtonem.
De Caliſtone filia lycaonis & matre archadis.
De Gigantibus ex ſanguine titanorum procreatis & terra.
Genealogiæ deorum gentilium liber.iiii.finit.

Enealogiæ deorum gentilium ſecũdũ Io.boc.d certaldo liber.v.incipit.

N arbore ſignata deſuper ponit̃ in radice Cælius:eo ꝙ pr̃ fuerit Iouis ſecũdi:cuius ꝓles & ſi nõ oĩs(nã dardan' ĩ libꝝ aliũ hũc ſequentem reſeruat̃)in hac arbore tam ĩ ramis q̃ȝ frondibus dſcribit̃.

ꝓhemium.
De Ioue ſecũdo cæli.viiii.filio:qui genuit filioſ.xv.Quoꝝ primus Diana.ii. Apollo.iii. Tirius. iiii. Bacchus.v.Amphyo.vi.Zethus.vii.

calathꝰ.viii.paſythea.ix.egyalcs.x.
Euproſine.xi.lacedemō.xii.tātalus
xiii.hercules.xiiii.minerua. decimꝰ
quintus archas.
De Diana ſecunda Iouis ſecundi fi/
lia prima
De Apolline ſecundo Io.ſecūdi fi/
lio:qui.xvi.iter filios & filias genu
it: quorum hæc ſūt nomina.prima
laphita.ſecunda eurinome.tertius
mopſus.iiii.linus.v.phyliſtenes.vi.
garamas.vii.branchus.viii. phyle/
mō.viiii.orpheus.x.Ariſteꝰ.xi. no
mius.xii.auctous.xiii.Argeus.xiiii.
Eſculapius.xv.pſyche.xvi.Arabs.
De Laphita prima apollinis filia.
De Eurinome.ii.apollinis filia.
De Mopſo.iii.apollinis filio.
De Lino iiii.apollinis filio.
De Phyliſtene.v.apollinis filio.
De Garamante.vi.apollinis filio.
De Brancho.vii.apollinis filio.
De Phylemone.viii.apollinis filio.
De Orpheo apollinis filio.viiii.
De Ariſteo apollinis.x.filio:qui ge
nuit atheonem & ilaum.
De Atheone filio ariſtei.
De Iolao ariſtei filio.
De Nomio apollinis.xi.filio.
De Auctoo.xii.apollinis filio.
De Argeo.xiii.apollinis filio.
De Eſculapio.xiiii.apollinis filio.
qui genuit machaonem.
De Machaone eſculapii filio:q ge/
nuit aſclepium.
De Aſclepio machaonis filio.
De Pſyche.xv.apollinis filia.
De Arabe.xvi.apollinis filio.
De Thicio filio Iouis tertio.
De Bacho ſecundi Iouis filio.iiii.q
genuit hymeneum thyoneum &
thoantem.
De hymeneo filio bacchi.
De Thyoneo bacchi filio.
De Thoāte bacchi filio:qui genuit
hipſypylem.
De Hipſypile thoantis filia.
De Amphione rege thebarum.v.
Iouis ſecundi filio:qui ſeptē genuit
filios & totidem filias.
De.xiiii.filiis amphyonis.
De Zetho ſecundi Iouis filio.vi. q
genuit ithylum & thyim.
De Ithylo & thyi filiis zethi.
De Chalato ſecundi Iouis filio.vii.
De Paſithea & egyale & euproſine
gratiis ſecundi Iouis filiabus.
De Lacedemone.xi. ſecundi Iouis
filio:qui genuit amiclatem.
De Amiclate filio lacedemonis: q
genuit argulum.
De Argulo filio amiclatis:qui genu
it oebalum.
De Oebalo arguli filio:q gēuit tyn
darum & Iccarum
De Tyndaro oebali filio.
De Iccaro oebali filio:qui gēuit eri
gonem ipthimam & penelopem.
De Erigone filia iccari.
De Ipthima filia iccari.
De Penelope filia iccari & ulyxis
uxor.
De Tanralo.xii.Iouis ſecundi filio
De Hercule.xiii.ſecūdi iouis filio
qui genuit carthaginem.
De Carthagine herculis filia.
De Minerua ſecūdi Iouis filia.xiiii
De Archade.xv.ſecundi iouis filio
q genuit ionium.
De Ionio filio archadis.qui genuit
Nicoſtratam.
De Nicoſtrata filia ionii & matre

euandri.
Genealogiæ deorum gentiliũ liber quintus finit.

Enealogiæ deo℞ gẽtiliũ ſecũdũ Io.boccaciũ de certaldo liber.vi.incipit.

N arbore præcedenti: cuius ĩ radice ponit͛ dardanus.xvi.filius Iouis ſecundi: oẽs eiuſdem dardani proles deſcribit͛ tam in ramis ꝙ in frondibus.ꝓhemium.

De Dardano.xvi.Iouis filio: qui genuit ericthonium.
De Ericthonio dardani filio qui genuit troium.
De Troio ericthonii filio: qui genuit ganimedem.ilionẽ.& aſſaracũ
De Ganimede troi filio.
De Ilione filio troi: qui genuit laomedontem.
De Laomedonte ilionis filio: q inter mares & fœminas.viii.genuit filioſ: quorum hæc ſunt nomina.Antigona.heſiona.lampus.clition.icetaon.titon.buccolion.& priamus.
De Antigona laomedontis filia.
De Heſiona laomedõtis filia & teucri matre.
De Lampo: clitione & icetaone filiis laomedontis.
De Titone laomedontis filio: q genuit mẽnonem.
De Mẽnone titonis filio.
De Buccolione laomedontis filio: qui genuit eſypium & pidaſum.
De Eſypio & pidaſio filiis buccolionis.
De Priamo laomedontis filio: q ex hecuba coniuge.xviiii.genuit inter filios & filias: & ex aliis mulieribus ĩter mares & fœminas genuit.xxxi ex quibus.l.nomina tantum.xxxviii.cognouimuſ: quæ hæc ſunt.prima Creuſa.ii.Caſſandra.iii.Iliona.iiii.Laodices.v.Lycaſtes.vi.Medeſicaſtis.vii.Poliſena.viii.Paris.ix.Hector.x.Helenus.xi.Chaon.xii.Troiulus.xiii.Deyphoeb᷾.xiiii.Polidorus.xv.Polidorus alter.xvi.Lycaon.xvii.Eſacus.xviii.Anchiſus.xix.Iſus.xx.Teucer.xxi.Dimochonteſ.xxii.Echemõ.xxiii.Cr͛menõ xxiiii.Gorgiciõ.xxv.Cebriõ.xxvi.Forbas.xxvii.Doridon.xxyiii.Pãmon.xxix.Anthyphon.xxx.Agaton.xxxi.Hippotous.xxxii.Aganõ xxxiii.Lachoontes.xxxiiii.Miſtor xxxv.Iphates.xxxvi.Teſtorius.xxxvii.Thymootes.xxviii.Politeſ.
De Creuſa prima filia priami & æneæ coniuge.
De Caſſandra ſecunda priami filia
De Iliona tertia priãi filia & polimneſtoris regis thraciæ coniuge.
De Laodice quarta priami filia & heliconii coniuge.
De Licaſte quinta priami filia & cõiuge polidamantis.
De Mediſicaſti ſexta priami filia & polyippi coniuge.
De Poliſena ſeptima priami filia
De Paride octauo priami filio q genuit daphnidem & ideum.
De Daphnide & ideo filiis paridis.
De Hectore priami filio nono: qui gẽuit aſtianactem
De Aſtianacte hectoris filio.
De Heleno.x.priami regis filio.
De Chaone.xi.priami regis filio
De Troiulo.xii.priami regis filio
De Deiphœbo.xiii.priãi r͛gis filio

De alio polidoro.xv.& lycaōe.xvi.
priami filiis.
De Pollidoro.xiiii.priami r̃gis filio
De Eſacho.xvii.priami filio
De Anthiopho.xviii.& Iſo.xviiii.
filiis priami.
De Teucro.xx.priami filio
De Dichomoonte priami.xxi.filio
De Echemone.xxii. & cremenone
xxiii.filiis priami
De Gorgicione.xxiiii.priami filio.
De Cebrione.xxv.priami filio.
De Phorbāte.xxvi.priami filio:q
genuit ilioneum
De Ilioneo phorbantis filio.
De Doridone.xxvii.priami filio.
De Pammone.xxviii.anthiphone.
xxix.agathone.xxx.hippothoo.x/
xxi.& aganōe.xxxii.filiis priami
De Lachoonte.xxxiii.priami filio.
De Miſtore.xxxiiii.priami filio
De Iphate.xxxv.theſtoris.xxxvi.
filiis priami.
De Thymoete.xxxvii.priami filio.
De Polite.xxxviii.priami filio:qui
genuit priamum
De Priamo politis filio.
De aſſaraco troi regis troiæ filio:q
genuit capim.
De Capi filio aſſaraci:qui genuit
anchiſem.
De Anchiſe filio capis:qui genuit
hippodamiam & æneam
De Hyppodamia anchiſis filia
De Aenea anchiſis filio:qui genuit
iulium aſcanium & ſiluium poſthu/
mum.
De Aſcanio æneæ filio:qui genuit
iulium ſiluium & rhomā
De Iulio ſiluio aſcanii filio.
De Rhoma aſcanii filia
De Siluio poſthumo æneæ filio:q
genuit æneam ſiluium.
De Aenea ſiluio ſiluii poſthumi fi/
lio:q genuit latinū ſiluium
De Latino ſiluio æneæ ſiluii filio:
qui genuit albam ſiluium.
De Alba ſiluio latini ſiluii filio:qui
genuit athim ſiluium.
De Athi ſiluio albæ ſiluii filio:qui
genuit capim ſiluium.
De Capi ſiluio filio athis:qui genu
it carpentum ſiluium
De Carpento ſiluio filio capis qui
genuit tyberim ſiluium.
De Tyberi ſiluio carpenti filio qui
genuit agrippam ſiluium.
De Agrippa filio tiberini qui genu
it Romulum ſiluium
De Romulo ſiluio agrippæ filio q
genuit iulium ſiluium & auentinuꝫ
ſiluium.
De Iulio ſiluio romuli filio
De Auentino ſiluio romuli ſiluii fi/
lio q gēuit procam ſiluium
De Proca ſiluio filio auentini q ge
nuit amulium & numitorem.
De Amulio procæ filio.
De numitore filio procæ:q genuit
lauſum & iliam rheam.
De Lauſo numitoris filio.
De Ilia numitoris filia quæ peperit
romulum & remum.
Genealogiæ deorum gentiliū liber
vi.explicit.

Enealogiæ deorum genti/
lium ſecūdum Ioannē boc/
cacium de certaldo lib.vii.
incipit.

N præcedēti arbore cui⁹ ī ra
dice ſcribit̃ Ocean⁹:oīs eiuſ/
dē oceani tā in ramis ꝙ̃ ī frondib⁹

poſteritas ordinate apponit: q̄ qua
in ſequenti ſeptimo libro dicetur.

ꝓhemium.
De Oceano cæli & ueſtæ filio: q ge
nuit.xxiiii.īter filios & filias: quoꝝ
hæc ſunt noīa. prima Eurinomi.ii.
Perſa.iii.Etra.iiii. Pleyon.v.Clime
nes.vi.Triton:vii.Doris.viii.Pro
theus.ix.Coruphyces.x.Nereus:
xi.Achelous.xii.Inacus.xiii.Peneꝰ
xiiii.Nilꝰ.xv.Alpheus.xvi.Acrini
ſius.xvii.Tyberis.xviii.Aſius.xix.
Aſopus.xx.Cephyſus:xxi.Mean/
der.xxii.Phyllira.xxiii.Sperchius.
xxiiii.Sol.
De Eurinomi oceani filia prima
De Perſa oceani filia.ii.
De Ethra.iii.oceani filia & atlantis
coniuge.
De Plevone.iiii.oceani filia & atlā
tis coniuge.
De Climene.v.oceāi filia & matre
phætontis.
De Tritone.vi.oceani filio.
De Dori.vii.filia oceani & nerei cō
uge.
De Protheo ſene.viii.oceani filio:
q genuit melanthonē & idotheam.
De Melanthone filia prothei
De Idothea prothei filia.
De Coruphyce oceani filia.ix.
De Nereo.x.oceani filio: hic gēuit
nymphas: quæ multæ ſunt: uerum
qm̄ niſi de quattuor fit ſingularis
mentio: earum tantum nomina ap
ponam: genuit ergo cymodocem.
thethym minorem.galatheam are/
thuſam & alias.
De Nymphis in generali.
De Cymodoce filia nerei.
De Thethyde minori nerei filia &
matre achillis.
De Galathea nerei filia.
De Arethuſa nerei filia.
De Acheloo flumīe oceani.xi.filio
qui genuit ſyrenas.
De Syrenis filiabus acheloi.
De Inaco.xii.filio oceani: qui genu
it ionem.phoreneum.& phegeum.
De Ione inachi filia & matre epa/
phi.
De Phoroneo inachi filio qui genu
it egyaleum & nyobem.
De Egyaleo phoronei filio
De Nyobe filia phoronei: quæ pe
perit apym.
De Phegeo inachi fluuii filio.
De Peneo flumine.xiii.oceani filio
qui genuit cyrenem & dānem.
De Cyrene penei filia: quæ peperit
Ariſteum & fratres.
De Dāne penei filio.
De Nilo flumine.xiiii.oceani filio:
qui genuit mineruam.herculē.dio
nyſium.mercurium & uulcanū.
De Minerua nili filia.
De Hercule nili filio.
De Mercurio.iiii.nili filio: qui ge
nuit mercuriū.v.& daphnim.
De Daphni quarti mercurii filio.
De Mercurio quinto mercurii.iiii.
filio: qui genuit noracem.
De Norace mercurii quinti filio
De Vulcano nili filio: q gēuit ethy
opem & ſolem.
De Ethyope uulcani filio.
De Sole uulcani filio: q genuit phe
tontem.phætuſam. lampetuſam &
iapetiam.
De Phætonte ſolis filio: qui genuit
lygum.

De Lygo phætontis filio.
De Phetuſa: lampetuſa & iapetia fi
liabus ſolis.
De Alpheo fluuio oceani filio.xv.
q genuit orſilocum.
De Orſiloco filio alphei: q̃ui ge/
nuit dyocleum.
De Dyocleo filio orſiloci: qui ge
nuit clytonem & orſilocum.
De Clytõe & orſiloco filiis dioclei
De Criniſio fluuio.xvi.oceani filio
qui genuit aceſtem
De Aceſte filio criniſii fluminis
De Tyberi fl.filio oceani.xvii.
qui genuit cythoonum.
De Cythoono tyberis filio.
De Aſio fluuio.xviii.oceani filio q
genuit pelagonium
De Pelagonio axii filio: qui genuit
aſteropum.
De Aſteropo pelagonii filio.
De Aſopo fluuio oceani.xix.filio:
q genuit ipſeum & æginam.
De Ipſeo aſopi fluminis filio.
De Aegina filia aſopi: quæ peperit
eacum.
De Cephyſo flumine oceani.xx.fi
lio: qui genuit narciſſum.
De Narciſſo filio cephyſi
De Meandro flumine oceani.xxi.
filio: qui genuit cyanem
De Cyane filia meandri
De Phyllira.xxii.filia oceani
De Sperchio fluuio.xxiii.oceani fi
lio: qui genuit mneſteum
De Mneſteo ſperchii filio.
De Sole.xxiiii.oceani filio.
Genealogiæ deorum gentiliũ liber
vii.explicit.

Enealogiæ deorum gẽtiliũ
ſecundum Ioannem bocca
cium de certaldo liber.viii
incipit.

N arbore autem præcedenti:
cuius in radice Saturnus cæli
filius ponit̃: deſcribit̃ tam in ramis
q̃ꝫ in frondibus pars poſteritatis
eiuſdem ſaturni: cum reliqua omĩs
in quinqꝫ ſequentibus deſcribat̃ li
bris ſub Iun one & neptũno atqꝫ Io
ue filiis eius. ꝓhemium.

De Saturno.xi.cæli filio: qui.x.ge
nuit filios: ſcilicet primũ Cromim
ii.Veſtam.iii.Cererem.iiii.Glaucũ
v.Plutonem.vi.Chyronẽ.vii.Py/
cum.viii.Iunonem.x.Iouem tertiũ
Sane de Iunone: neptunno & Ioue
nõ in hoc libro: ſed in ſequentibus
v.libris ſcribet̃.
De Cromi primo ſaturni filio:
De Veſta ſecunda ſaturni filia
De Cerere.iii.ſaturni filia & matre
proſerpinæ.
De Glauca.iiii.ſaturni filia
De Plutone.v.ſaturni filio: qui ge
nuit uenerationem.
De Veneratiõe plutonis filia & ho
noris coniuge.
De Chyrone.vi.ſaturni filio qui ge
nuit ochyroem.
De Ochyroe filia chyronis.
De Pyco.vii.ſaturni filio: qui gẽuit
faunum & ſentam & faunam
De Fauno pyci filio: qui gẽuit fau
nos: ſatyros: panes: & ſiluanos:
acim: & eurimedontem: & latinum
& ſecundum quoſdam ſentam fau
nam: quam uolunt ſororem fuiſſe
& coniugem.
De Senta fauna pyci filia & cõiuge

fauna ſeu filia.
De Faunis:ſatyris: panibus:& ſyl
uanis filiis fauni
De Aci fauni filio.
De Eurimedonte fauni filio:qui ge
nuit periuiam.
De Periuia eurimedōtis filia & nau
ſithei matre.
De Latino laurentum rege fauni fi
lio:qui genuit lauiniam & præneſtē
De Lauinia fi.latini & enee cōiuge
De Præneſte latini regis filio.
Genealogiæ deoꝝ gentiliū lib.viii.
explicit.

Enealogiæ deorum genti/
lium ſecundum Ioannem
boccacium de certaldo lib.
ix.incipit.

N præcedenti arbore cuius ĩ
radice Iuno eſt:deſcribit̃ tam
ĩ ramis q̃ꝫ in frondibus omnis eiuſ/
dē Iunoniſ tm̄ poſteritas.ꝓhemiū
De Iunone.viii.ſaturni filia: quæ
abſq; uiro concepit:& peperit he/
bem & martem.
De Hebe Iunonis filia & iuuentu/
tis dea & herculis coniuge.
De Marte Iunonis filio:cuius.xv.
fuere filii:quorum nomīa ſunt hæc
ꝑmus Cupido.ii.Enomaus.iii.The
reus.iiii.Aſcalaphus.v.Ialmenus.
vi.Parthaon.vii.Ceſi⁹.viii.Flegias
ix.Bricthona.x.Euānes.xi.Erimo
nia.xii.Iperuius.xiii.Etholus.xiiii.
Remus.xv.Romulus.
De Cupidine primo martis filio:q
genuit uoluptatem.
De Voluptate filia cupidinis.
De Enomao.ii.martis filio:qui ge
nuit ippodamiam.
De Ippodamia enomai filia & pelo
pis coniuge.
De Thereo.iii.martis filio:qui ge/
nuit ithim.
De Ithi therei filio.
De Aſcalapho.iiii.& ialmeno.v.fi/
liis martis.
De Parthaone.vi.martis filio:qui
genuit agrium & melam & teſtium
& oeneum.
De Agrio & mela filiis parthaonis.
De Teſtio parthaonis filio:qui ge/
nuit thoſeum & plexippū & altheā
De Thoſeo & plexippo teſtii filii.
De Althea filia teſtii & matre me/
leagri.
De Oeneo parthaonis filio:qui ge
nuit deyaniram. gorgem.meleagꝝ.
thydeum.ac menalippum.
De Deyanira oenei filia & herculis
coniuge.
De Meleagro oenei filio:qui genu/
it parthonopeum.
De Parthonopeo meleagri filio.
De Thydeo oenei filio:qui genuit
diomedem.
De Diomede thydei filio
De Menalippo oenei filio.
De Ceſio.vii.martis filio.
De Flegia.viii.martis filio:q gēuit
chorinim & iſionem.
Dr Chorinide nympha filia flegiæ
& matre æſculapii.
De Iſione filio flegiæ:qui gēuit cē
tauros:quoꝝ hæc ſunt noīa.Euri/
tius.neſus.aſtilus.ophyonides.gry
neus.rethus.orneus.licidas.meden
pyſenor.taumaſ.mermeros.phol⁹.
menelas.albas.eurinom⁹.Ireos.im
brus.cene⁹.alphydas.elops.patre⁹
lytus.cromis.dictis.phareus.lya/

nor.nedian⁷.licetus.ipaſon.tereus.
Riphus. demolion.plageon.ilon.
ephinous.damus.dorylas.cyllarus
illonome fœmina.pheo.thomus.
theleboas.pyretus .ethedus.ephy/
dupus.neſſeus.odytes. ſtyphelus.
bromus.anthymacus. elimus.pyra
mus.latreus.monicus: & alios: & p̄
ter hos genuit perithoum.

De Cētauris iſionis filiis ĩ generali
De Euritio iſionis filio.
De Aſtilo centauro uate iſionis &
nubis filio.
De Neſo iſionis & nubis filio.
De Reliquis centauris iſionis filiis
De Perithoo iſionis filio: qui gēuit
polypitem.
De Polypite perithoi filio
De Brictona martis nona filia
De Euāne x.martiſ filia & capanei
coniuge.
De Hermiona.xi.martis filia & cad
mi coniuge.
De Iperuio.xii.martis filio.
De Etholo.xiii.martis filio.
De Remo .xiiii. & Romulo. xv.
martis filiis.
De Romulo tantū.xv.martis filio

Genealogiæ deorum gētilium liber
nonus explicit.

Enealogiæ deorum genti/
lium ſecundum Ioannem
boccacium de certaldo li/
ber.x.incipit.

N præcedenti arbore: cuius ĩ
radice conſiſtit neptunnuſ: de
ſcribiť in ramis & frondib⁷ omnis
eiuſdē neptunni ſucceſſio: ꝓhemiū

De Neptūno.ix. Saturni filio: cui
xxxv.fuiſſe filios legimus: quorum
hæc ſūt noīa.prim⁷ Dor⁷.ii.Amy
cis.iii.Phorc⁷.iiii.Elbiō.v.berigiō
vi.Thara.vii.Poliphemus.viii. Ty
lemus.ix.Brontes.x.Steropes.xi.
Pyragmon.xii.Naſitheus.xiii.Me/
lion.xiiii. Acterion.xv .Aon.xvi.
Meſappus.xvii.Buſyris.xviii.Pe
gaſus.xix.Nictheus.xx.Irceus.xxi
Pelias.xxii Neleus.xxiii.Cygnus.
xxiiii. Griſaor.xxv. Othus. xxvi.
Ephialtes. xxvii. Aegeus.xxviii.
Onchestus.xxix.Pelagusxxx.Nau
plius.xxxi.Celeno.xxxii.Aello.x/
xxiii.Occipite.xxxiiii.Sycanus.x/
xxv.Syculus.

De Doro primo neptunni filio.
De Amyci uł amyco ſecūdi neptū
ni filio: qui genuit buthem
De Buthe amyci filio: qui genuit
ericem.
De Erice buthis filio.
De Phorco.iii.neptunni filio: qui
genuit bathillum: thooſam: ſcyllaꝫ
ſtenionem & eurialem.
De Bathillo phorci filio
De Thooſa phorci filia & matre
poliphemi.
De Scylla filia phorci
De Meduſa ſteniōne & euriale gor
gonibus & filiabus phorci.
De Meduſa phorci filia ĩ ſingulari
De Albione.iii.& bergione.v.fi/
liis neptunni.
De Thara.vi.neptunni filio.
De Poliphemo cyclope.vii.neptū
ni filio.
De Thyleno.viii.neptunni filio
De Bronte.ix.ſterope.x.& pyrag/
mone.xi.cyclopib⁷ & filiis neptūni
De Nauſitheo.xii.neptunni filio: q
genuit rixinorem & acynoum
De Rixinoř nauſithei filio q gēui

arithim.
De Arithi rixinoris filia & alcinoi coniuge.
De Alcinoo filio nauſithei qui genuit nauſithoam & laodomantem: & alioum & clitonium.
De Nauſithoa alcinoi regis filia
De Laodomante & alioo & clitonio filiis alcinoi
De Mellione.xiii.& actorione.xiiii filiis neptunni.
De Aone.xv.neptunni filio.
De Meſappo.xvi.neptunni filio:a quo ennius poeta.
De Buſyri.xvii.neptunni filio.
De Pegaſo equo.xviii.neptūni filio
De Nicteo neptunni fi.xix.qui genuit anthiopam & nictiminem.
De Anthiopia nictei filia & matre amphyonis zethi.
De Nictimine filia nictei.
De Irceo.xx.neptunni filio.
De Pelia.xxi.neptunni filio.qui genuit filias & achaſtum.
De Filiabus peliæ.
De Achaſto peliæ filio.
De Neleo.xxii.neptunni filio:qui genuit neſtorem.periclimenonem cronium & pyropullam.
De Neſtore nelei filio: qui genuit anthylochuꝫ.pyſiſtratum.traſimedem.echepronem.ſtratium.perſeū arithum.& polichaſtim fœminam.
De Anthyloco neſtoris filio.
De Pyſiſtrato neſtoris filio
De Traſimede neſtoris filio.
De Echephrone.ſtratio.perſeo.& aritho filiis neſtoris.
DePolichaſte neſtoris filia
De Periclimenone nelei filio.
De Cromio nelei filio.
De Pirro nelei filia & biātis cōiuge
De Cygno.xx.neptuni filio.
De Griſaore.xxiiii.neptunni filio.
De otho.xxv.& ephyalte.xxvi.neptunni filiis.
De Egeo.xxvii.neptunni filio q genuit theſeum & medum
De Theſeo ægei filio:q genuit hipholytū.demophoōtē & anthigonū
De Hippolyto theſei filio qui genuit uirbium
De Virbio hippolyti filio.
De Demophoonte theſei filio.
De Anthigone theſei filio.
De Medeo ægei regis filio
De Onchesto.xxviii.neptūni filio qui genuit megareum.
De Megareo filio oncheſti:q genuit Ippomenem.
De Hyppomene megarei filio.
De Pelaigo.xxix.neptunni filio
De Nauplio.xxx.neptunni filio:q genuit pallamedem.
De Pallamede naupli filio.
De Celeno.xxxi.aello.xxxii.& occipite.xxxiii.arpyis filiabus neptūni.
De Sychano.xxxiiii.neptunni filio
De Syculo.xxxv.neptunni filio.
Genealogiæ deorum gentilium liber.x.explicit.

Enealogiæ deoꝝ gentilium ſecundum Ioannem boccacium de certaldo liber.xi. incipit.

i N arbore præcedenti cuius ĩ radice ſcribitˀ Iuppiter:ponitˀ tam ĩ ramis q̄ꝫ in frōdibus pars poſteritatis eiuſdem Iouis:cū in ſeq̄n tibus duobus libris reſiduū deſcribtˀ.aphemium.

De tertio Ioue.x.Saturni filio:qui
xxxiiii.genuit filios.Quorum hæc
ſunt noĩa.prima Clio.ii. Euterpe.
iii.Melpomone.iiii. Thalia.v.Poli
mia.vi.Eratho.vii.Terpſycor̃.viii.
Vrania.ix. Caliope.x. Acheus.xi.
Venus.xii.Amor.xiii.Proſerpina.
xiiii.Caſtor.xv. Pollux.xvi. Hele/
na.xvii.Clytẽneſtra.xviii.Paliſt⁹.
xviiii.Paliſcus.xx.Iarbas.xxi.Me
na.xxii. Mirmidon.xxiii.Xanthus
xxiiii.Lucifer.xxv.Orion.xxvi.Mi
nos.xxvii.Sarpedon.xxviii. Rha/
damantus.xxix.Archiſius. De his
xxix.tractat̃ ĩ p̃ſenti libro.xi.xxx.
Tãtalus.xxxi.dionyſius.xxxii. per
ſeus.xxxiii.aon.xxxiiii.æac⁹.xxxv
pilumnus.xxxvi.mercuri⁹.xxxvii.
de his uero.viii.ſcilicet a.xxviii.ci
tra in.xii.lib.tractat̃.de reliq̃s duo
bus q̃ ſequũt̃.ſ.d̃ hercule.xxxviii.
& de æolo.xxxix.in libro.xii.ſcri
bitur.

De.vii.muſis filiabus Iouis.

De Acheo.x.Iouis filio.

De Venere.xi.Iouis filia

De Amore duodecĩo Iouis filio

De Proſerpina.xiii.Iouis filia & plu
tonis cõiuge.

De Caſtore.xiiii.& polluce.xv. fi/
liis Iouis.

De Helena menelai coniuge.xvi.
Iouis filia.

De Clytẽneſtra.xvii. Iouis filia &
agamemnonis coniuge.

De Paliſcis.xviii.&.xix.Iouis filiis

De Iarba getulorum rege.xx.Iouis
filio.

De Mena.xxi.Iouis filio.

De Mirmidone.xxii.Iouis filio.

De Xantho fluuio.xxiii.Iouis filio

De Lucifero.xxiiii.Iouis filio:q ge
nuit ceym & dedalionem.

De Dedalione luciferi filio:qui ge
nuit lychionem.

De Lychione filia d̃dalionis & peo
nis coniuge.

De Ceo luciferi filio.

De Orione.xxv.Iouis filio:qui ge
nuit Ippologum

De Ippologo orionis filio:qui ge/
nuit dryantem.

De Dryante ippplogi filio:qui ge/
nuit lycurgum.

De Lycurgo dryantis filio:qui ge/
nuit angeum.arphalicẽ.& philidẽ.

De Angeo lycurgi filio.

De Arphalice licurgi filia.

De Philide licurgi filia.

De Minoe Iouis.xxvi.filio:qui ge/
nuit androgeum.glaucum.ariadnã
phædram & deucalionem.

De Androgeo minois filio

De Glauco minois filio

De Ariadna filia minois & coniuge
bacchi.

De Phædra minois filia & theſei
coniuge.

De Deucalione minois filio:qui ge
nuit Idumeneum.

De Idumeneo filio deucalionis:q
genuit orſilocum.

De Orſiloco idumenei filio.

De Sarpedone.xxvii.Iouis filio:q
genuit anthiphatem.

De Anthiphate ſarpedonis filio.

De Rhadamãto.xxviii:Iouis filio

De Archiſio.xxviii.Iouis filio:qui
genuit laertem.

De Laerte archiſii filio:qui genuit
echimenem & uliſſem.

De Echimene laertis filia

De Vliſſe laertis filio:qui genuit

telemachū.telegonū.et auſonium.
De Telemacho ulyxis filio.
De Auſonio ulyxis filio
Genealogiæ deorum gentiliū liber xi.explicit.

Enealogiæ deorum gentiliū ſecundum Ioannem boccacium de certaldo liber.xii incipit.

i N arbore præcedenti cuius ī radice poſitus eſt Iuppiter.iii. deſcribūť ī ramis & frondib' poſteritateſ.viii.filiorꝝ Iouis p̄dicti.ſ.Tātali.dionyſii.pſei.aonis.æaci.pilūni.mercurii & uulcani.phemium.
De Tantalo.xxx.Iouis filio:q genuit nyobem & pelopem.
De Nyobe tantali filia & amphyonis coniuge.
De Pelope tantali filio: qui genuit lyſidicem.atreum.thyeſtem.& phyſtenem.
De Lyſidice pelopis filia & electrionis coniuge.
De Atreo filio pelopis:qui genuit alceonem.melampum.& euiolum.
De Alceone.melampo.& euiolo filiis atrei.
De Thyeſte pelopis filio qui genuit tantalum.phyſtenem.arpagigem pelopiam &ægiſtum.
De Tantalo. phyſtene & arpagige filiis thyeſtis.
De Pelopia thyeſtis filia
De Egiſtho thyeſtis filio.
De Phyſtene pelopis filio:q genuit agamemnonem & menelaum.
De Menelao phyſtenis filio qui genuit hermionam et megapenthim.
De Hermiona menelai filia & pyrrhi et īde oreſtis coniuge
De Megapenthi menelai filio.
De Agamēnone phiſtēis filio q genuit ephigeniā.criſothemī.laodicē ipianaſſā.electrā.aleſū & horeſtē.
De Ephygenia agamemnonis filia.
De Criſothemi.laodice.& iphianaſſa filiabus agamemnonis.
De Electra agamemnonis filia.
De Aleſo agamemnonis filio.
De Horeſte agamemnonis filio:q genuit thiſamenem. corinthum & horeſtem.
De Thiſamene horeſtis filio.
De Corintho horeſtis filio.
De Horeſte horeſtis filio.
De Dioniſio.xxxi.Iouis filio.
De Perſeo.xxxii.Iouis filio:qui genuit gorgophonem.ſtelenum.eritreum.bacheonem et perſem.
De Gorgophone perſei filio:q genuit electrionem et alceum.
De Electrione gorgonis filio q genuit alcmenam
De Alcmena electrionis filia et amphytrionis coniuge.
De Alceo filio gorgophōis:qui genuit amphitrionem.
De Amphytrione filio alcei:q genuit iphycleum.
De Iphycleo amphytrionis filio:q genuit iolaum.
De Iolao iphyclei filio:qui genuit Euriſteum.
De Euriſteo ſteleni filio
De Bachemone perſei filio:qui genuit achimenidem.
De Achimenide filio bachemonis: qui genuit orchamum.
De Orchamo filio achymenidis:q

genuit leucothoem.
De Leucothoe orchami filia.
De Eriƈtreo perſei filio.
De Perſe perſei filio.
De Aone Iouis.xxxiii.filio qui ge/
nuit dymantem
De Dymante aonis filio qui genuit
axium & alixircem
De Axio dymantis filio
De Alixirce dymantis filia & ma/
tre æaci.
De Eaco.xxxiiii.Iouis filio qui ge
nuit phocū.thelamonē.& peleum.
De Phoco æaci filio.
De Thelamone æaci filio q genuit
aiacem & teucrum
De Aiace thelamonis filio
De Teucro thelamonis filio.
De Peleo filio æaci qui genuit poli
dorim & achillem.
De Polidori filia æaci & cōiuge bo
rionis.
De Achille filio pelei:q genuit pyr
rhum.
De Pyrrho achillis filio:qui genu/
it peripeleum & moloſſum.
De Peripeleo filio pyrrhi.
De Moloſſo pyrrhi filio:q genuit
polideƈtam.
Dē Polideƈto filio moloſſi
De Pilumno Iouis.xxxv.filio:q ge
nuit daunum.
De Dauno pilumni filio & proauo
turni.
De Dauno primi dauni nepote:qui
genuit turnum & iuturnam.
De Turno dauni filio
De Iuturna dauni filia.
De Mercurio.xxxvi.Iouis filio qui
genuit eudorum.mirtilū.lares.euā
drum & pana
De Eudoro mercurii filio.
De Mirtilo.mercurii filio.
De Laribus mercurii filiis.
De Euandro mercurii filio:qui ge
nuit pallantem & pallantiam.
De Pallante euādri filio
De Pallantia euandri filia.
De Pane mercurii filio.
De Vulcano.xxxvii.Iouis filio:qui
genuit eriƈhonium.cacum.ceculū.
& tullium ſeruilium
De Eriƈhonio uulcani filio:qui ge
nuit pocrim.orithiam.& pandionē
De Pocri eriƈhonii filia & cōiuge
cephali.
De Orithia eriƈhonii filia & coniu
ge boreæ
De Pandione eriƈhonii filio:q ge/
nuit prognē & phylomenam.
De Progne & philomena filiabus
pandionis.
De Caco filio uulcani.
De Ceculo uulcani filio.
De Tullio ſeruilio uulcani filio:qui
genuit tullias duas
De duabus Tulliis filiabꝰ tullii ſer
uilii.
Genealogiæ deorum gētilium liber
xii.explicit.

Enealogiæ deorum genti/
lium ſecundum Ioannem
boccacium de certaldo li/
ber.xiii.incipit.

i N arbore præcedenti cuius ī
ramis dſcribitur Iuppiter ter
tius:ponunt tam in ramis q̄ ī frō
dibus poſteritates herculis et æoli
filioꝝ dicti Iouis tertii.phemium.
De Hercule.xxxviii.Iouis tertii fi
lio:q genuit.xvii.filios:quoꝝ noīa

ſunt hæc Oxeas.creontiadeſ.tyrio macus.dychoötes.ithoneus.cröis. agilis.ilus.ſardus.cyrnus.dyodorus.tlypolemus.theſſalus.auentin' thelephus.lydus.lamirus.
De Oxea.creötyade.tyriomaco.& dychoonte filiis herculis.
De Ithoneo gerculis filio.
De Cromi herculis filio
De Agile herculis filio.
De Ilo herculis filio
De Sardo herculis filio.
De Cyrno herculis filio.
De Dyodoro herculis filio:qui genuit Sophonem.
De Sophone dyodori filio.
De Tlypolemo herculis filio
De Theſſalo herculis filio.qui genuit phydippum & antiphum.
De Phydippo & anthypho filiis theſſali.
De Auentino hercul' filio.
De Thelabo herculis filio.qui genuit eurypilum & cypariſſum
De Euripylo thelaphi filio.
De Cypariſſo thelaphi filio.
De Lydo & lamiro filiis herculis qui lydus genuit lanium.
De Lanio lydi filio.
De Eolo.xxxviiii.Iouis filio:qui genuit machareum.canacem.alcionē. miſſenum. critheum. ſalmoneum. iphyclum. ſiſyphum. cephalum & athamantem.
De Machareo & canace filiis æoli.
De Alciōe filia eoli & cōiuge ceys
De Miſſeno æoli filio.
De Critheo æoli filio.
De Critheo æoli filio:qui genuit eſonem.pheritham.amithaōem & alcimedontem.
De Eſone crithei filio.q genuit Iaſonem & polimilam.
De Iaſone eſonis filio.q genuit thoantem.euneum.& phylomelum.
De Thoante & euneo iaſonis filiis
De Phylomelo iaſonis filio.qui genuit plutum.
De Pluto filio Phylomeli.q genuit pareantem.
De Pareante filio pluti.
De Polimila eriſonis filio.
De Alcimedōte crithei filio.qui genuit epytropum.
De Epytropo alcimedontis filio
De Pheritha crithei filio.
De Amithaone crithei filio qui genuit melampum & biantem.
De Melanpo amithaonis filio:qui genuit theodamantem.
De Theodamante filio melampi.
De Biante ſeu bia amithaonis filio qui genuit manthyonem & antiphatem.
De Manthyone biātis filio quigenuit clytonem & polyphidem.
De Clytone manthyonis filio
De Polyphide manthyonis filio q genuit theoclimenem
De Theoclimene polyphidis filio.
De Anthiphate biantis filio qui genuit oicleum.
De Oycleo anthiphatis filio q genuit amphiaraum.
De Amphiarao oyclei filio.qui genuit almeonem.amphilocum & catillum.
De Almeone amphiarai filio
De Amphiaco amphiarai filio.
De Catillo amphiarai filio:qui genuit tyburtinum.catillū & coracē.
De tyburtio ſeu tiburto catilli filio

De Catillo catilli filio.
De Corace primi catilli filio.
De Salmoneo æoli filio.qui genuit Tyro.
De Tyro filia Salmonei.
De Iphiclo filio æoli.qui genui podarcē.
De Podarce filio iphicli.
De Siſypho æoli filio.qui genuit glaucū & creontem.
De Glauco filio ſiſyphi.qui genuit bellorophontem.
De Bellorophonte glauci filio.qui genuit laodomiam.iſandrum & ippologum.
De Laodomia bellorophontis filia & matre ſarpedonis.
De Iſandro filio bellorophontis.
De Ippologo bellorophontis filio. qui genuit glaucum.
De Glauco ippologi filio.
De Creonte ſiſyphi filio qui genuit creuſam.
De Creuſa creontis filia deſponſata iaſoni.
De Cephalo æoli filio:qui genuit heſperum.
De Heſpero cephali filio.
De Athamante æoli filio.qui genuit phrixum.hellem. learcum & mellicertem.
De Phrixo & helle filiis athamantis.qui phrixus genuit citherum
De Cithero phrixi filio.
De Learco & mellicerte filiis athamantis.
Cur autem Alexandrum macedonem & Scipionem affricanum inter Iouis filios nō apponat.
Genealogiæ deorum gentilium ſecūdum Ioannem boccacium de certaldo liber.xiii.explicit.

Ncipit liber.xiiii.eiuſdem.in quo auctor obiurgationibus reſpondens in hoſtes poetici nominis inuehit.prohemium.
Alloquitur auctor regem.
Pauca aduerſus ignaros.
Aduerſus qui cum non ſint ſapientes cupiunt apparere.
Quædam in iuriſperitos paucis de pauptate laudibus immixtis.
Qui ſint & q̄ multa quidam poetis apponant.
Poeſim eſſe utilem facultatem.
Quid ſit poeſis.unde dicta.& qđ effectum eius.
Qua in parte orbis prius effluxerit poeſis.
Compoſuiſſe fabulas apparet utile potius q̄ damnoſum
Stultum credere poetas nil ſenſiſſe ſub cortice fabularum.
Ob meditationis commodum ſolitudines īcoluere poetaſ.
Damnanda non ē obſcuritas poetarum.
Poetas non eē mendaces.
Stulte damnatur quod minus ſane intelligitur.
Deteſtabile nimis de incognitis iudicare.
Quod in bonum poetas ducant ſe legentes.
Philoſophorū ſimias minime poetas eſſe.
Non eſſe exitiale crimen libros legere poetaꝝ.
Minime poetæ omnes iuſſu platonis pellendi ſunt urbibus.
Muſas infici non poſſe ob defectū

laſciuientis cuiuſq̃ ingenii.
Alloquit̃ auctor regem.
Poetici noĩs hoſtes orat auctor: ut ſe ĩ melius uertant cõſilium.
Genealogiæ deoꝝ gentilium liber xiiii. explicit.

Nncipit xv. liber & ultimus: in quo auctor purgat ſeipſum obiectis in ſe: ꝓhemium.
Minus oportuna pretioſa fore non nunq̃.
Perſeuerauere ſæpe diutius: q̃ minus duratura uident̃.
Neqſſe mẽbra hui⁹ apti⁹ collocari.
Non appoſitũ eſt quod minime cõpertum eſt.
Nullas fabulas aut hyſtorias niſi ex cõmẽtariis ueteꝝ ſumptas ĩeſſe.
Inſignes uiros eſſe: quos ex nouis inducit in teſtes.
Carmina nõnullis agẽtibus cauſis huic ĩmixta ſunt opi.
Gentiles poetas mythicos eẽ theologos.
Non indecens eẽ quoſdã xp̃ianos tractare gentilia.
Vt plurimũ ſtudia ſequimur: ĩ quæ ꝓna uident̃ ingenia.
Dãnoſe cõpatimur regibus & diis gentilium.
Breuiloquus ſeu lõgiloquuſ ob cãꝫ lacerandus nõ eſt.
Vero nõ ficto Regis mãdato hoc opus compoſitũ.
Concluſio.
Genealogiæ deoꝝ gentiliũ ſecũdũ Ioannem boccacium de certaldo. Ad illuſtrem principem Vgonem hieruſalem & cypri Regem liber xv. & ultimus explicit.

Genealogiæ deorum gentilium Ioannis boccatii de certaldo Ad Vgo
nem inclytum Hieruſalem & Cypri regem. Eiuſdem libri proæmium.

ſ I ſatis ex relatis Donini Parmenſis egregii militis tui
uera percepi: Rex inclyte ſūmope cupis Genealogiaꝫ
deoꝝ gētiliū: & heroū: ex eis iuxta fictiōes ueterū de
ſcēdentiū: atqꝫ cū hac: quid ſub fabularū tegmine illu
ſtres quondā ſenſerūt uiri: Et me a cælſitudīe tua qua
ſi exptiſſimū: atqꝫ eruditiſſimū hominē ī talibus ſelectū tanto operi au
ctorē. Sane ut omiſeriꝫ deſyderii tui admirationem (non enim paruum
hominem decet: quid regem moueat perſcrutari) aduerſus electionem
mei quid ſentiam: dicere ꝑtermittam: Ne dum inſufficientiam meam
monſtrauero: per ſubterfugia arbitreris: impoſiti laboris onus euitem
Anteq̄ ad ſententiam meam circa impoſitum opus deueniā: libet Sere
niſſime regum apponere: Et ſi non omnia: quædam ſaltem: q̄ īter do
ninum inſignē militem tuum: dum iuſſa tuæ cælſitudinis explicaret: &
me interuenere uerba: ut eis perlectis ſatis iudicium tuū de me uideas
& temeritatem meā: dum in obedientiam tuæ maieſtatis deuenio. Cuꝫ
igitur ille facundo ore: ſacra maieſtatis tuæ ſtudia: & opera regal' offi
cii admiranda: necnō & īſignes: atqꝫ glorioſos quoſdā tui noīs titulos
lōga dicacitate explicuiſſet: eo deuenit: ut conatu plurimo me in tuam
ſententiam deducere conaretur: nō unica tantū ratione: ſed multis: ex
quibus (fateor) ualidæ uidebantur quædam. Verū poſtq̄ tacuit: & mi
hi reſpōdendi copia facta eſt: ſic dixi. Arbitratus es forſan facūde mi
les: ſeu rex tuus de ꝓxīo nr̄ futur' ꝑſtāte deo: hāc inſaniā ueterū. ſ. cu
pientiū ſe haberi diuino procreatos ſanguine: angulum terræ modicū
occupaſſe: & tanq̄ ridiculum quoddam: ut erat: paruo tēporis pſeue
raſſe tractu: & ueluti etiam recentiſſimū opus facile colligi poſſe. Atta
mē (bone ſemp tua pace dicā) aliter lōge eſt. Nā ut omittā cycladas:
& reliquas ægei maris īſulas: Achaiā: Illyricam: atqꝫ Thraciam: quas
penes fomēta h' ſtultitiæ emicuere plurimū: & potiſſime dū græcorū
Reſpu. floruit: Euxini maris: helleſpōtiaci: Meonii: Icarii: Pamphilii
Cilicis: Phœnicis: & Sirii: atqꝫ Aegyptiaci littora ſua cōtagiōe īfecit.
Nec Cyprus noſtri regis inſigne decus ab hac labe fuit īmunis. Sic &
oēꝫ libyæ: atqꝫ Syrtiū: & numidiæ oraꝫ labefactauit: & atlātiacos: oc
ciduiqꝫ maris ſinus: & remotiſſimos heſperidū hortos. Nec mediterra
nei tātū maris fuit cōtēta littorib': quinīmo & ad īcognitas maris na
tiones ēt penetrauit. Decidere etiā in pernitieme hāc cū littoribus ac
colæ omnes nili fonte carentis: & harenæ libycæ una cū ſuis peſtibus
& antiquiſſimarū thæbaꝝ ſolitudines. Necnon & ſuperiores Aegyptii
atqꝫ garamātes feruidi & calētes nimiū: hirſutiqꝫ æthyopes: & odori

arabes:Perſæpeq; dites:atq; Gāgarides populi:& nigredine inſignes Indi:Babylones:& cælſa caucaſi cacumina:eiuſq; tā inferuiduʒ ſoleʒ q; ī gelidas arctos ſcabroſa decliua.Caſpiū mare:Hyrcaniq; truces: & oīs thanais:ac niuoſus ſemp Rhodopes: & Scytharuʒ etiā inculta barbaries:& cū orientalis etiā oceani fluctus:& rubri maris infeciſſet inſulas.Poſtremo ad nos uſq; italos declinauit:adeo ut Roma rerum domina huius caliginis offuſcata nube ſit:& ne paſſiʒ per regiones oēſ in quib' plurimū hæc īſcitia potuit euageri:ut ſatis potes aduertere: portiuncula ſola fuit orbis inter triones:& cadentē ſolē:quæ deitatis huiuſmōi nō fuit nobilitata progenie:eſto nefandæ credulitatis: ſicuti & reliqua fuit infecta:nec iſta æuo noſtro fuere. Erat adhuc forſan adoleſcens Abraā duʒ apud Sicyoīos cœpit iſta proſerpere:& īſipientiū hoīum ſubintrare aīos.Heroū tamen tēpeſtate ferbuit:& in maximuʒ deuenit decus & nomen:& in dies uſq; ſupbi Ilionis ruinæ perſeuerauit.Nā in troiano bello quoſdam cecidiſſe deorū filios: & Hecubā ī canē & Polydorū in uirgulta cōuerſos legiſſe meminim': qđ quideʒ uetuſtiſſimū ē:& plurimū ſæculorū tēpus. Nec dubitandū inſup quū quocūq; hæc uiguerit ſtultitia:ibidē ingentia ſcripta ſint uolumina:ut maiorū diuina nobilitas monimēto litterarū ueniret ad poſteros Et eſto nū q; exiſtimaueriʒ talium paruū fuiſſe numerū:quod q; maximus fuerit Paulus peruſinus uir grauis:& taliuʒ ſolertiſſimus: atq; curioſiſſimus exquiſitor nōnū q; aſſeruerit me præſente a Barlaā quodā calabro hoīe græcaruʒ litteraruʒ apprime erudito habuiſſe: neminem inſignē uirū principatu:aut præminētia alia:tota in græcia:inſulis:& littoribus præmonſtratis eo fuiſſe ſæculo:quo hæc fatuitas uiguit:q ab aliquo deorū huiuſmōi duxiſſe originē nō monſtraret. Quid igitur dicam: Quid tu ſi ſpectares tā longe lateq; diffuſe maluʒ: tam uetus: tot perſeueratū ſæculis:tot explicatū uoluminibus:& in tā grandi uirorum numero ampliatū:Credis ne me regis optata poſſe perficere: Eqdeʒ ſi præſtēt mōtes faciles tranſitus:& ſolitudīes īuiæ apertū:notū q; iter.Si flumina uada:& maria tranquillas undas ac tranſfretāti emittat ab antro Aeolus uētos tā ualidos q; ſecūdos:& quod maius ē ſint Argiphōtis talaria aurea uolucri cuicū q; hōi alligata pedib':& p uotis quocū q; libuerit euolet:uix tā longos terrarū:mariſq; tract'(et ſi illi præſtetur permaxīa ſæculoruʒ annoſitas)ne duʒ aliud agat: ſolū poterit peragraſſe.Cōcedaʒ ampli':dent cui uelis:hæc oīa poſſe contingere ī momēto loca ēt diuina inſup fauēte gr̄a caracteꝝ ac ydioma tuʒ uariarū nationuʒ noticia:& corā accidenti integra pparentur uolumina:quis(ut me prætermiſſeriʒ)mortaliū erit:cui ſint uires tā ſolidæ taʒ perſpicax ingenium:tamq; tenax memoria:ut omnia queat uidere appoſita:et intelligere uiſa:et intellecta ſeruare:et demum calamo ēt

exarare: & in opus collecta deducere? Addebas præterea: ut explicarẽ quæ ſub ridiculo fabularum cortice abſcondiſſent prudentes uiri: qua ſi rex inclytus arbitraretur ſtolidum credere: hoïes fere omni dogmate eruditoſ ſimpliciter circa deſcribẽdas fabulas: nulli ueritati cõſonaſ nec ꝑter litteralẽ ſenſũ habentes: triuiſſe tempus: & ĩpendiſſe ſudores Nõ inficiar: delectauit me iſta regalis diſcretio: & argumẽtum certiſſimũ præbuit: quoniam (ut tu ante dicebas) ſic illi diuinũ ingeniũ: neqꝫ ĩ uotũ impulit ſuum: dũmodo uires ſufficerẽt. Sane circa huiuſmodi explicatiões longe pluſqꝫ potes difficultatis: & theologi hominis labor ẽ Nã m dato iuxta Varronis ſnĩa: ubi de diuinis & humanis rebus multa deſcripſit: genus hoc theologiæ ſit: quod miſticuꝫ ſeu ut aliis placet & forte meli⁹: phyſicũ dr̃: Et ſi plurimũ ridẽdæ falſitatis habeat: mltũ tamẽ ad illaꝫ eliciendam artis exquirit. Et ob id miles elegantiſſime penſandæ ſunt hominũ uires: & examinãda ingenia: & ſic illis cõuenientia onera interponenda. Potuit atlas capite ſubſtinere cæluꝫ: eiqꝫ feſſo ſub onere Alcides potuit ꝑſtare uicẽ Diuini homines ãbo: & inuictuꝫ fere robur fuit ambobus. Aſt ego quid? breuis ſũ homũtio: nullæ mihi uires: ingeniũ tardũ: fluxa memoria: & tu meis humeris non dicam cælũ quod illi tulere: qnĩmo & terrã ſupaddere cupis: & maria: ac ẽt cælicolas ipſos: & cuꝫ eis ſubſtẽtatores egregios. Nil aliud hoc eſt: niſi uelle: ut pondere premar. Verũ ſi tantũ regi hoc erat animo: erat on⁹ aptũ (ſi inter mortales unus eſt tanto labori ſuffitiẽs) uirib⁹ ꝑclariſſimi uiri Franciſci petrarcæ: cuius iaꝫ diu ego auditor ſũ. Homo quippe eſt cæleſti ingenio præditus: & perenni memoria: ac etiam facundia admirabili: cui familiariſſime quarũcũqꝫ gentium hyſtoriæ ſũt: ſenſus fabularũ notiſſimi: & breuiter quicquid philoſophiæ ſacro iacet in gremio manifeſtum eſt. Tacuerã iam: cũ ſic ille uultu placido: & cõpto ſmõe ſecutus eſt. Credo longe melius: qꝫ nouerim ea uera eẽ: quæ narras: & difficultates uideo: Sed quæſo mi Ioannes: an putas regẽ noſtrũ circũſpectione carere? Oculatus quippe dominus eſt: & mitis ingenii: & regia fœlicitate laudabilis: & abſit: ut quẽqꝫ nedũ te ꝑmere uelit: qnĩmo uet⁹ ẽ illi mos: leuiare quoſcũqꝫ: & idcirco ſane ĩtelligẽda: atqꝫ aſſumẽda ipi⁹ iuſſa. Edepol facile credi poteſt: inacceſſibiles eſſe eas quas ꝑdixeras nationes: & eoꝝ codices: ſi qui ſunt oĩno latinis incognitos. Verum ſi qua ex græcis quæ ad latinos uſqꝫ deuenerint: ſeu apud latinos ipos quoꝝ litteris nõ parũ honoris & gloriæ maioꝝ attulere ſtudia cõperiantur: & ſi nõ oĩa: quæ ſaltẽ tua cura haberi poſſint: iſta deſiderat Eia ergo liberali animo bene de deo ſperans laborem ſubii: & qđ potes: facito: cum ad impoſſibile requiratur nemo. Non enim mihi uiruꝫ illũ ſublimẽ & nedũ apud Cyprios: ſed phama ſuper æthera notũ frãciſcum petrarcam dedit fortuna obuium. Credo ſic uolente deo: & illi

maximis occupato parcerez:& iuuentuti tuæ honeſtū laborē inferrez ex quo nomē tuū nuper in auras exire incipiens inclyte eluceſcat clari us apud noſtros. Tūc ego iā inqz:ſatis uideo ſtrenue miles: ꝙ præter miſſis barbarorū remotiſſimis libris:exiſtīes ex græcis:latiniſqz opus hoc ītegrū pfici poſſe. O bone deus nōne ipſe dn̄e uides:quia hac ipa cōceſſione maxīaz partez operis demas: Sed faciamus uti iaz dudū no ſtri fecere principes romanū īperiuz diuidentes:in orientale:& occidu um:ſint mōſtro huic corpora duo:barbaricū unū:& græcū atqz lati/ nuz reliquū:& ad græcū:latinūqz quos ipſemet nominas libri: nec ēt iſtud poterit:ut quod poſtulas:cōſequatur. Antiquam.n.hanc peſtem mōſtrauimus:tu nūc tecuz uolue:quod labentibus ſæculis hoſtes ha buere uolumina. Cōfiteberis equidē:quoniā & incendia: & aquarū di luuia(ut de particularibus taceaz)bibliothecas aſſumpſerint plurimas. Et ſi nō alia deperiſſet qꝫ alexandrina:quaz iam duduz Piladelphus ſū ma cū diligentia fecerat:eſſet librorūz maxīa diminutio:cū in ea teſti/ monio antiquorū poteras reperire:quod uelles. Præterea in ualeſcēte glorioſiſſimo Chriſti noīe:eiuſqz ſinceræ ueritatis perlucida: lætiferi erroris:& potiſſime gentilitii tenebras āmouente:ac etiaz diu declinā te græcorū fulgore:clamantibus in infauſtaz religionem Chriſti nunci is:ac eaz inexterminiū pellentibus nulli dubitandum eſt: quin ſecum multos diluerint libros:huius materiæ refertiſſimos dū nō multos ēe deos nec deorū filios:ſed unicū deū prēz & filiū dei unicū: tā uera qꝫ pia prædicatione mōſtrarēt. Inſup auariciā cui nō paruæ ſunt uires cō cedes habuiſſe hoſtez. Facultatem.n.poeticā ſcientibus nihil afferre lu cri:certiſſimū eſt:& apud eā nil præcioſuz ē:præter quod afferrat au rum:ex quo cōſecutuz ut aurū non afferentia:non ſolum neglecta ſed deſpecta:atqz deiecta ſint. Et cū oēs fere in diuitias totis tendant pe/ dibus:uolumina talia in deſuetudinē abiere:& etiaz ſic perire facile fu it:ꝙ in eorū detrimentū quorūdam principū deteſtabile acceſſit odiū nec aliter qꝫ in hoſtes ab eis aduerſus ea cōſpiratū eſt:& ꝙ hoc dele/ uerit odiū non ſolum fabularū:ſꝫ quarūcūqꝫ facultatum uolumina nō leuiter exprimeretur numerus. Cæterū ſi cætera pepercīſſent: non eis reſtauratore carentibus pepercīſſet labile tēpus:cui & taciti:& adamā tini dentes ſunt:ne duz libros:ſed ſaxa corrodentes duriſſima:& ferꝝ ipſum domās cætera:hoc hercle tam græca qꝫ latina multa redegit in puluerē. Et ſi hæc & alia plura paſſa ſint:& ea potiſſime quæ noſtro la bori opportuna eſſent:negari tamen nō pōt:quin multa ſuperſint. Sed nulluz tamen qđ ego nouerīz:in hoc quod optas cōſcriptum. Vaganť igitur taz deorum qꝫ progenitorum nationes & nomina huc illuc diſp ſa per orbem. Hēt enim liber hic ex his aliquid:& aliquid liber alter. Quæ quis quæſo pro munere:ſeu ſaltem paruz fructuoſo labore uelit

exquirere: & tot uolūīa uoluere legere: & hīcinde excerpere per pauca Credo ſatius deſiſtēdū. Aſt ille defixis luminib⁹ īquit. Nō me latebat quin aduerſum moderatam petitionē meam haberes: quid diceres: ſed nō adeo me repelles: quin loculus remaneat aliquis: in quē fugiā. Non equidē negabo quod aſſeris. Verꝝ iam ſecūdo dixiſſe uelim: quod po/tes: facito. hāc portiūculā: quā hīcīde excerpiſſe poteris: Rex noſter exoptat. Poteris ne iſtđ denegaſſe? ſꝫ heu timeo ne haſ tibi torpor igna uus rōnes preparet: ut laborē effugias. Nihil nēpe turpi⁹ ocioſo iuue/ne: & ſi laborandū eſt: quū omnes ad laborem naſcātur. Cui meli⁹ ꝗ regi optimo potes laborē impēdere? Surge igitur: & inertiā hāc pelle: & ad opus ingenti attingere animo: ut regi pariter pareas: & tuo nomi ni ad inclytā famam uiā facias. Venies profecto: ſi prudens es) ultro eo quo ego te conor impellere. Noſti enim quō labor improbus uincat oīa: audēteſqꝫ fortūa iuuet: & multo magis de⁹ ipſe nū ꝗ deſerens ſpe rantes in ſe. Vade igitur: & bonis auibus uolue: & euolue: & exentera libros: calamū arripe: & dum regi obſequeris: tuū nomē ī longiſſimuꝫ deduc æuum. Tū ego uincor inꝗ magis fere lepiditate uerboꝝ: ꝗ ui/ribus rationū. Vrges etenim me: impellis: trahis: & ut pareā (ſi nolim uelim ue) neceſſe eſt. Et ſic clementiſſime rex (ut ad te calamū aliqñ fle ctā) aliquādiu altercati ſumus Doninus tuus & ego: & ſeu ualeā: ſeu ñ ualeam: ad ultimum uictus in tuam ſententiam impulſus uenio: quibuſ tamen uiribus tu uides. Iuſſu igitur tuo montanis certaldi cocleis & ſte rili ſolo derelictis: tenui licet cymba in uertiginoſum mare crebriſqꝫ ī plicitū ſcopulis nouus deſcendam nauta: incertus nunquid ope ꝑcium facturus ſim: ſi omnia legero littora: & monſtruoſa etiaꝫ nemora ſcro bes & antra (ſi opus ſit) peragrauero pedibus: ad inferos uſqꝫ deſcēde/ro: & Dædalus alter factus: ad æthera trāſuolauero undiqꝫ ī tuū deſy deriū: nō aliter ꝗ ſi per uaſtum littus ingentis naufragii fragmēta col/ligerem: ſparſas per infinita pœne uolumina deorum gentilium reliqui as colligam: quas comperiā: & collectas æuo diminutas atqꝫ ſemeſſas & fere attritas in unū genealogiæ corp⁹: quo potero ordīe (ut tuo frua ris uoto) redigam. Horreſco tamen tam grande opus aſſumere: & uix credā ſi reſurgat & ueniat prometheus alter: ſeu is idē q poetaꝝ aſſer/tione priſco tempore conſueuerat homīes ex luto cōponere: nedū ego huius operis ſit artiſta ſufficiens. Sane ne rex inclyte mireris in poſteꝝ dixiſſe⁹ uelim: non expectes poſt multum temporis diſpendium: & lon gis uigiliis elucubratum opus corpus huiuſmodi habere pfectū. multū quippe: & utinam non mēbrorū plurimū: & fortaſſe diſtortum ſeu cō tractū: gibboſūqꝫ habendū ē. Iam ratiōibus præmōſtratis. Porro prī ceps eximie uti ad cōponēda membra deueniam: ſic ſenſus abſcondi/tos ſub duro cortice enucleando procedam: non tamē ad unguē iuxta

intentioneꝫ ſingentium feciſſe peromittam. Quis eniꝫ tẽpeſtate noſtra antiquorũ queat: terebrare pectora: & mentes excutere in uitam aliaꝫ iam diu a mortali ſegregatas: & quos habuere ſenſus elicere: eſſet æde pol diuinum potius: qꝫ humanum. Veteres quippe relictis litteris ſu/is nominibus inſignitis: in uiaꝫ uniuerſæ carnis abiere: ſenſuſqꝫ ex eis iu xta iudiciũ poſt ſe reliquere naſcentiũ: quoꝝ quot ſunt capita: fere in ueniuntur tot iudicia: nec mirabile. Videmus. n. diuini uoluminis uer/ba ab ipſa lucida: certa ac ĩmobili ueritate prolata: etiã (ſi aliquãdo te cta ſint tenui figurationis uelo) in tot ĩterpretationes diſtrahi: quot ad illa deuenere lectores: & ob id in hoc minus paueſcens accedã. Nã & ſi minus benedixero: ſaltẽ ad melius dicendũ prudentiorẽ alterũ exci/tabo: & hoc faciẽs primo quæ ab antiquis audiſſe potero: ſcribã: inde ubi defecerint: ſeu minus iudicio meo plene dixerint: meã apponã ſen tentiã: & hoc libentiſſimo faciã animo: ut quibuſdaꝫ ignaris atqꝫ faſti dioſe deteſtantibus poetas a ſe minime ĩtellectos: appareat eos (& ſi nõ catholicos) tãta fuiſſe prudẽtia præditos: ut nihil artificioſius humani ingenii fictione uallatum ſit: nec uerborũ cultu pulchrius exornatum. Ex quibus patet liquido eos plurima mũdana ſapientia ĩbutos fuiſſe: qua ſæpiſſime carẽt ſtomachoſi rephenſores eorũ: ex quibus enuclea/tionibus præter artificiũ ſingentiũ poetaꝝ & futiliũ deorũ cõſanguini tates & affinitates explicitas: naturalia quædam uidebis tanto occul/tata miniſterio: ut mireris: ſic & procerũ geſta: moreſqꝫ non ꝑ omne triuiũ euagantia. Poſt hæc (quoniã in longe maius uolumen qꝫ exiſtĩeſ progredietur opus) opportunũ arbitror: ut facilius inuenies: quod ex quires: & melius poſſis retinere: quæ uelis: illud in partes diſtinguere plures: eoſqꝫ nũcupare libros: Quorũ uniuſcuiuſqꝫ principio arborem apponendã cenſeo. Cuius in radice pater adſit propaginis. In ramis ue ro iuxta degradationis ſeriem apponere omneꝫ dilatatam propaginem ut ꝑ hãc uideas de quibus & quo ordĩe in ſequẽti libro ꝑquiras: Quoſ libros etiã debitis cõperies rubricis diſtinctos ampliori ſermone pan/dentibus: quod unico tantũ nomine per frondes arboris primo perle/geris. Demũ duos ſuperaddam libellos: & in primo quibuſdã obiectio nibus in poeſiꝫ & poetas factis reſpondebo. In ſecundo qui totius ope ris erit ultimus: quædã quæ in me forſan obiicient: ãmouere conabor Sane: ne omiſeriꝫ (nolo mireris: ut errore meo cõtigiſſe putes) ueterũ crimen ẽ: ꝙ ſæpiſſime leges multa. ſ. adeo ueritati diſſona: & in ſeipa nõnũqꝫ diſcrepantia: ut neduꝫ a philoſophis oppinata: ſed nec a ruſti cis cogitata putes: ſic & peſſime temporibus congruẽtia: Quæ quideꝫ & alia ſi qua ſunt a debito uariantia: non eſt meæ intentionis redargue re: uel aliquo mõ corrigere: niſi ad aliquẽ ordineꝫ ſponte ſua ſe ſinant redigi. Satis eĩm mihi erit comperta reſcribere: et diſputationes philo

ſophantibus linquere. Poſtremo ſi ſanæ mentis homines taꝫ ex debito q̃ꝫ ex platonis conſulto in quibuſcunqꝫ etiam minimarum rerum prin/cipiis diuinam opem imprecari conſueuere: ac etiã eius in nomine agẽdis initium dare: eo ꝙ illo prætermiſſo Torquati ſnĩa nullum rite fundetur exordium: ſatis aduertere poſſum: quid mihi faciendũ ſit: q ĩter fragoſa uetuſtatis aſpreta: & aculeos odiorum membratim diſcerptum attritum: & in cineres fere redactum ingens olim corpus deoruꝫ: ꝓcerũqꝫ gentiliũ nunc huc: nũc illuc collecturus: & quaſi eſculapius alter adinſtar hippolyti cõſolidaturus ſũ. Et ideo cum ſoluꝫ cogitãs: iã ſub pondere titubem nimio: eum piiſſimum patrem uerum deum: rerumqꝫ omniũ opificem: & cuncta potentem: cui mortales uiuimus oĩs: ſupplex precor: ut grandi: ſuperboqꝫ cæptui meo fauẽs adſit. ſit mihi ſplẽdens & ĩmobile ſidus: & nauiculæ diſſuetum mare ſulcãtis gubernaculũ regat: & ut opportunitas exigit: uentis uela cõcedat: ut eo deuehar: quo ſuo nomini ſit decus: laus: honor: & gloria ſempiterna: Detractãtibus autem deluſio: ignominia: dedecus: & æterna damnatio.

Qui primus apud gentiles deus habitus ſit.

m Are magnũ: & diſſuetũ nauigiis intraturus: nouũqꝫ ſumptu/rus iter: ratus ſum proſpectandum fore ſolertius: quo ex lit/tore cymbæ prora ſoluẽda ſit: ut rectius ſcđo ſpirante uento eo deuehar: quo cupit animus. Quod quidem tunc cõperiſſe reor: duꝫ eũ cõperero: quẽ ſibi primũ deũ finxere priores: ut ab eo initio ꝓpaginis ſũpto: debito poſſim ordĩe ĩ poſteritate ꝓcedere. Conuenerant igĩ mecum omnes animi uires: & e ſublimi mentis ſpeculo omnem fere ordinis intuebar ãbitũ: ſurgenteſqꝫ extemplo plurimos uidi: nec uniꝰ tãtum religionis homines cuiuſcunqꝫ tamen ueritatis fide digniſſimos teſtes: grauitate aſſerentes ſua: deũ unicũ eſſe: quem nemo uidit unq̃ꝫ & hũc uerũ eſſe: principio: fineqꝫ carentem: potentem omnia: rerũqꝫ patrem: atqꝫ creatorem: tam patentiuꝫ q̃ꝫ non patentiũ nobis. Quod cũ optime crederem: & ab ipſis puerilibus annis crediderim ſemper: cœ/pi mentẽ reuoluere ueterũ q̃ꝫ plurimorũ: circa hunc uarias: atqꝫ diuerſas opiniones: uiſũqꝫ mihi ẽ: hoc idẽ fere ĩpos credere gẽtiles: ſed eos decipi dum creaturæ creatoris attribuunt dignitatem: nec oẽs uni: ſed diuerſi diuerſis conãtur ĩpendere. Cui errori cauſã ĩtuliſſe philoſophãtes: & diuerſimode ſentiẽtes exiſtĩo: dũ oñderẽt priſcæ ruditati: & pꝰ eos poetæ quos primos theologizantes Ariſtoteles dicit ſecundum ſuas credulitates eẽ eos deos primos: quos ipſi arbitrabanẽ reꝝ primas fuiſſe cãs. Et hĩc ſi plures: & diuerſimode opinãtes fuere: đ neceſſitate ſecutũ ẽ: ut plures & diuerſos deos diuerſæ haberẽt natiões: uel ſectæ

quarũ unaqueq; ſuũ exiſtimauit uerũ:& primũ: & unicũ eſſe deũ alio rum patrem:& dominũ.Et ſic nõ ſolum inſtar cerberi tricipitẽ fecere belluam:quinĩmo in mõſtrũ longe plurium capituʒ deſcribere conati ſunt:quorũ dum antiquiſſimũ inueſtigareʒ:Thaletem mileſium obui um habui ſuo æuo ſapientiſſimũ hominem:& cælo:aſtriſq; familiariſ/ ſimuʒ:& quẽ ego audieram multa de uero deo:ĩgenio magis q̃ fide iã diu exquiſiuiſſe.Hũc ego rogaui:ut diceret:quem ratus ſit deorum fu iſſe primũ.Qui eueſtigio inquit.rerũ oĩum cãm primã aquaʒ fuiſſe re or:eamq; in ſe diuinam habere mentem:omnia producentẽ:nec aliter q̃ apud nos plantas humectet:ſic ex abiſſo ſcaturiginibus emiſſis in cælum uſq; ſydera & ornatum reliquuʒ n[illegible]nu madida fabricaſſe.Hinc Anaximenem aliuʒ doctiſſimum uirũ conueni:& dum hoc idem quod a Thalete percũctor:reſpondit:Aerem rerum omnium productoreʒ eo ꝙ animantia aere perdito moriantur illico: & abſq; eo nequeant procreari.Poſt hos Chryſippus affuit inter priſcos famoſ⁹ hõ:qui ro gatus ait:Ignem ſe rerũ oĩum conditorẽ credere eo ꝙ abſq; calore nil appareat poſſe gigni mortale:uel genitũ poſſe cõſiſtere. Alcinoum au tem crotonienſem cuʒ conueniſſem:cæteris cælſioris animi hominem comperi.Nam elementis tranſuolatis repente ĩtellectu ſe miſcuit aſtriſ inter quæ quæ nouerit neſcio:ſʒ retulit ſe arbitrari ſolem:lunaʒ & ſtel las:& omne cælum rerum omiũ fuiſſe fabros.O liberalis homo quam uni tantuʒ elemento cæteri dederant:hic omnibus ſupercæleſtiuʒ cor poribus deitatẽ largitus eſt.Poſt hos ego Macrobiũ iuniorem omniuʒ adorior.Ille aũt ſolo ſoli attribuit:quod dederat Alcinous toti cælo. Theodontius uero(ut arbitror)non nouus hõ:ſed talium inueſtigator præcipuus:nemineʒ nominando reſpondit:uetuſtiſſimorũ archadum fuiſſe opinionẽ:terrã rerũ oĩuʒ fuiſſe cãm: eiq;(ut de aqua dicit Tha les)mentẽ ineſſe diuinam exiſtimantes:crediderũt eius opere oĩa fuiſ ſe producta:atq; creata.Porro ut de reliquis taceamus: poetæ q Tha letis opinionẽ ſecuti ſunt:aquæ elementũ oceanum uocauere:& reruʒ omniũ:hoĩum:atq; deorũ dixere patrem:& ab eodeʒ genealogiæ deo rum dedere principium:quod & nos feciſſe poteramus niſi ĩueniſſem⁹ ſecundũ quoſdã oceanũ filiũ fuiſſe cæli.Et qui Anaximenẽ & chryſip pum uera dixiſſe credidere:eo ꝙ Iouem pro elemento ignis:& nonuũ q̃ aeris ſæpiſſime ponant poetæ:ei principatum deorum omnium tra didere:& ſuis genealogiis deorum primum omnium aſſumpſere:quoſ ideo in hoc ſecuti non ſumus:quia Ioueʒ nunc ætheris: nũc cæli:nũc Saturni fuiſſe filium legiſſe meminimus.Qui uero Alcinoo dicuntur p̃ ſtitiſſe fidẽ:cæliũ ſeu cælũ genealogiæ ſuæ principẽ uoluerũt. Quod cũ æthere genitũ legiſſemus:ultro obmiſimus:ſicut & Macrobiũ pri moreſq; ſuos:q ſoli genealogiæ cõceſſere priatũ: Quẽ multos hũiſſe

parentes ipſi teſtantur poetæ: nunc illi Iouez patrem: nunc hyperionez nunc uulcanū attribuentes. Qui aūt terrā rerꝝ omniū productricez uo luere: ut Theodontius dicit: īmixtam illi diuinam mentez demogorgo nē nūcupauere. Quem profecto ego deorꝝ gentiliū omniuz p̄rem prin cipiumqꝫ exiſtimo: cū neminē illi ſecūdū poeticas fictiōes p̄rem fuiſſe cōperim: & cū ætheris non tantū patrē: ſꝫ auū extitiſſe legerī: & deo rum aliorꝝ pluriū: ex quibus hi orti ſunt: de quibus ſupra mētio facta eſt. Sic igitur oībus circūſpectis: & aliis abſciſis tāqꝫ ſupfluis capitib᷒ & in mēbra redactis adinueniſſe ītineris principium rati facientes De/ mogorgonem non rerum patrem: ſed deorꝝ gentiliū: duce deo: ſcabro ſum intrabimus iter p tenaron: aut ætnam in terræ uiſcera deſcenden tes: & ante alia ſtygiæ paludis uada ſulcantes.

Hic ſecundū exēplar deberet eſſe arbor ſignata: in qua deſup ponit̃ ī culmīe Demogorgon uerſa ī cælū radice: nec ſolū īfra deſcriptæ ꝓge niei: ſed deorum omniū gentiliū pater: & ī ramis & frōdibus ab eo de ſcendētibus deſcribūtur eius filii & nepotes: de quibus omnibus hic ī primo libro(ꝓut ſignata ſunt in dicta arbore)diſtincte deſcribitur. Ve rum ex eis æther ſolus excipitur: de quo & eius ampliſſima poſteritate in libris ſequentibus deſcribetur. Fuerūt ergo Demogorgoni filii: fi liæqꝫ nouem: Quorum primus litigiū. ſecūdus Pan. tertia Cloto. quar ta Lacheſis. quīta Atropos. ſext᷒ Polus: ſeu Pollux. ſeptim᷒ phiton: ſeu Phaneta. octaua Terra. nonus Herebus.

Vmma cū maieſtate tenebrarum arbore deſcripta ueterno
ſus ille deorū oīuꝫ gentiliū proauus undiqꝫ ſtipatus nebulis
& caligine mediis in uiſceribus terræ perambulanti mihi ap
paruit Demogorgon:noīe ipſo horribilis: pallore quodam
muſcoſo:& neglecta hūiditate amictus:terreſtrē:tetrum:fœtidumqꝫ
euaporans odorem:ſeqꝫ miſeri principatus patreꝫ poti⁹ alieno ſermo
ne q̄ ſuo confeſſus uerbo:me coram noui laboris opifice conſtitit.Ri
ſi fateor duꝫ illū intuerer memor ſtultitiæ ueterū: qui illuꝫ a neīe geni
tuꝫ æternuꝫ:& rerum oīuꝫ patrē:atqꝫ in uiſceribus terræ deliteſcentē
rati ſunt.Sane quoniam minus hoc ſpectat ad opus: euꝫ ſinamus ī ſua
miſeria:procedentes eo quo cupimus.Hui⁹ igiť īſipidæ credulitatis cāꝫ
dicit Theodontius non a ſtudioſis hominibus habuiſſe principiū:quī
mo a uetuſtiſſimis archadū ruſticis.Qui cū mediteranei eſſent hoīes:
atqꝫ montani:& ſemiſilueſtres:& uiderent terram ſponte ſua:ſiluas &
arbuſta quæqꝫ producere:flores:fructus:& ſemina emittere:animalia
alere cūcta:& demuꝫ in ſe morientia quæqꝫ ſuſcipere:necnō & mōtes
flāmas euomere:& duris ſilicibus ignes excuti:ex cōcauis locis & ual
libus exhalare uentos:& illam ſentirent moueri nōnūq̄: & etiam mu
gitus emittere:eiuſqꝫ e uiſceribus:fontes:lacus:& flumina fundi:qua
ſi ex ea æthereus ignis:& lucidus aer exorti:ac egregie pota ingentem
illū oceani pelagis emiſerit:& ex colliſis incendiis euolantes in altū fa
uillæ ſolis:lunæqꝫ globos ediderint:fūmoqꝫ īplicitæ cælo in ſtellas ſe
ſe infixerint ſempiternas ſtolide credidere.Qui aūt poſt hos ſecuti ſūt
paulo altius ſentientes:nō terraꝫ ſimpliciter rerum harū dixere aucto
rem:ſed illi menteꝫ implicitam eſſe diuinam:intellectu & nutu cuius a
gerentur iſta:eamqꝫ mentem in ſubterraneis habere ſedē arbitrati ſūt.
Cui errori auxit fidem apud ruſticos:antra ac profundiſſimos terraꝝ
abditus intraſſe nōnunq̄:cuꝫ in proceſſu langueſcēte luce ſilentiuꝫ au
geri uideatur:ſubintrare mentes cū natiuo locorum horrore religio cō
ſueuit:& ignaris præſentiæ alicuius diuitatis ſuſpictio:quam a talibus
ſuſpicatā dītatē nō alterius q̄ de demogorgonis exiſtīabant:eo ꝙ ei⁹
manſio in terræ uiſceribus crederetur:ut dictum eſt.Hic igitur cum eſ
ſet apud uetuſtiſſimos archades in honore præcipuo rati taciturnitate
ſui nominis diuinitatis eius augeri maieſtatem: ſeu exiſtimantes inde/
cens eſſe tam ſublime nomen in buccas uenire mortalium: uel forte ti
mentes ne nominatus irritaretur in eos:conſenſu publico uetitum eſt
ne impune noīaretur a quoq̄.Quod quidē teſtari uidetur Lucanus:u
bi ericthū manes inuocanteꝫ deſcribit dicens.Paretis:an ille cōpellan
dus erit:quo nūq̄ terra uocato:Nō concuſſa tremit:qui gorgona cer
nit apertā:Verberibuſqꝫ ſuis trepidā caſtigat erynnem.Sic & Statius
ubi cæcū ſenē tireſiā iuſſu etheoclis belli thebanoruꝫ exitū perſcrutať

dicit.Scimus enim & quicquid dici:noſciq; timetis:Et turbare hecatē nite tymbreæ timerē:Et triplicis mōdi ſūmū:quē ſcire nephaſtū Illū ſed taceo &c.hūc de quo duo poetæ loquūtur nomie ñ expſſo. Lactā tius inſignis homo:doctuſq;:ſuper Statium ſcribens:liquido dicit eē Demogorgonē:ſummūq;:& primū deoꝝ gentiliū;.Et nos etiam ſatis ſumere poſſum᷾:ſi uerba carminū pōderare uelim᷾.dicit.n.apud lucanum fœmina malefica:& gentilis ad præeminentiam:atq; ſubterraneam huius manſionem demonſtrandam:terram tremere:eo uocato qđ nūq̄ alias facit niſi concuſſa.Subſequitur hoc idē quia uidet gorgone; ideſt terram apertam ideſt ad plenu;:eo ꝙ in uiſceribus habitet terræ nos aūt reſpectiue ad eum ſuperiorē:ſi ſuperficiem tantū uidem᷾: uel uidet apertam gorgonem:monſtrum illud uertens aſpicientes in ſaxa: nec propterea in ſaxum uertitur:ut appareat p̄eminentiæ eius ſignum aliud.Tertio potentiam eius oſtendit:etiam circa inferna:du; eū dicit caſtigare uerberibus erynnē ꝑ erinnas.i.furias eas.ſ.potētia ſua: & reprimendo:& irritando.Hūc autem cognoſci a ſuperis:ipo dicit ſtati᷾ ut illum & ſubterraneum:& cunctorum demonſtret principē:& īuocatū poſſe cogere manes in deſyderia mortalium:quod ipſi nollent. eum autem cognoſci:ideo nephas dicit:quia ſcire ſecreta dei nō ſpectat ad omnes.nam ſi cognita ſint:in uilipenſionem fere ueniet potentia deitatis.Huic p̄terea ne tedio ſolitudinis augeretur liberalis & circunſpecta uetuſtas:ut ait Theodōtius:dedit æternitatē:atq; chaos: & iñ filioꝝ agmen egregium.Nouem enim illi inter mares & fœminas fuiſſe uolue re:ut infra apparebit diſtinctius.Erat hic locus detegendi ſi qđ fuiſſet poetica fictione reconditum:ſed cum nudis ſit huius deitatis erroneæ ſenſus:explicare quid nomen eius horridum ſonare uideatur.tātūmō ſupereſt.Sonat igitur ut reor Demogorgō græce:terræ de᷾ latīe.Nā demon deus:ut ait Lactantius.Gorgon autem terra interpretatur:ſeu potius ſapīa terræ:cum ſæpe demon ſciens:uel ſapientia exponat:ſeu ut magis placet aliis:deus terribilis:quod de uero deo qui in cel᷾ habitat:legitur.Sanctū & terribile nomen eius. Verum iſte aliam ob cauſā terribilis eſt.Nam ille ob integritatem iuſtitiæ male agētibus ī iudicio eſt terribilis.Iſte uero ſtolide exiſtimantibus.Poſtremo anteq̄ de filiis aliquid:de ſociis pauca uidenda ſunt.

De Aeternitate. C.I.

ſEquitur de Aeternitate:qua; ideo ueteres Demogorgoni ſociam dedere:ut is qui nullus erat:uideretur æternus.Quæ quid ſit ſuo ſeipſa pandit nomine. Nulla enim temporis quantitate menſurari poteſt: nullo temporis ſpacio deſignari: cum omne contineat æuum:& contineatur a nullo. Quid enim de illa ſcripſerit claudius claudianus ubi heroico carmine ſtiliconis laudes extulit:libet inſerere.Dicit.n.ſic

Eſt ignota procul noſtræqꝫ imperuia menti Vix adeũda diis annoruꝫ
ſqualida mater Immẽſi ſpelũca æui: quæ tẽpora uaſte Suppeditat reuo
catqꝫ ſinu cõplectitur antrũ. Oĩa quæ placido cõſumit numine ſerpẽſ
Perpetuũ uiret ſquamis: caudamqꝫ reducto Ore uorat: tacito relegẽs
exordia lapſu. Veſtibuli cuſtos uultu longæua decoro Ante fores natu
ra ſedet: cũctiſqꝫ uolantes Dependent mẽbris aĩæ: manſura uerendus
Scribit iura ſenex: numeros q didiuit aſtris. Et curſus ſtabileſqꝫ moraſ
quibus oĩa uiuunt: Ac pereũt: fixis cuꝫ legibus ille recenſet &c. Antro
demuꝫ ſic deſcripto ſubſequitur ideꝫ. Hic habitant uario facies diſtinc
ta metallo Sæcula certa locis: illic glomerãtur ahena Hic ferrata rigẽt
illic argentea cadent: Eximia regione domus &c. Hæc ille: Ex quibꝰ re
or Sereniſſime regũ poſſis aduertere q̃ꝫ ſuaui ſtilo q̃ꝫqꝫ accurata atqꝫ
explicita oratione: quid æternitas & quæ intra æternitatem continean
tur poeta deſcribat. Qui ut eius oſtendat omniũ temporũ exceſſuꝫ: di
cit ſpeluncã ipſius. i. gremii profunditatem incognitã atqꝫ procul ſtã/
tem: & ne duꝫ mortalibus: ſꝫ uix adeundã diis. i. beatis creaturis quæ
in cõſpectu dei ſunt. Eãqꝫ demũ dicit tempora ſuppeditantẽ atqꝫ reuo
canteꝫ: ut appareat intra eã omne tẽpus initiuꝫ ſumpſiſſe ac ſumere &
ſumpturũ eſſe: & ultimo in finẽ deuenire ſuũ: & ut appareat quo ordi
ne deſcribit ſerpentẽ perpetuo uiridem. i. q̃ꝫtuꝫ ad eũ nũq̃ꝫ in ſeniuꝫ tẽ
dentẽ: eũqꝫ dicit reuoluto in caudaꝫ ore eam deuorantẽ: ut ex hoc ac
tu ꝑcipiamus tẽporis circularis lapſuꝫ. Nã ſemꝑ ãni unius finis prin/
cipiũ eſt ſequẽtis: & ſic erit durante tẽpore: Quo exẽplo uſus eſt: eo
ꝙ per illud fuerit oliꝫ ægyptiis anteq̃ꝫ litteras ſuſcepiſſent conſuetudo
deſcribendi ãnum. Subſequẽter aũt hoc fieri tacite dicit: eo ꝙ nõ ad/
uertentibus nobis paulatiꝫ labatur tẽpus. Naturam aũt aĩaruꝫ circun/
uolutantiũ plenã: eo ꝙ aſſidue multis aĩantibus aĩas infundat. iõ ante
fores æternitatis deſcribit: ut intelligamus ꝙ quicquid intrat æternita
tis gremiuꝫ ſeu parũ manſuruꝫ ſeu multum natura rerũ augente intrat
& ſic quaſi ianitrix hic eſt: & intelligendũ ẽ de natura naturata. Nam
ꝙ natura naturans ĩmitti nũq̃ꝫ egreditur. Senẽ autem qui in antro nu/
meros ſtellas diuidit: deũ uerum credo: non quia ſenex ſit: nõ eniꝫ in
æternuꝫ cadit ætatis ulla deſcriptio: ſed mortalum loquitur more: qui
longæuos etiam ĩmortales ſenes dicimus. Hic numeros ſtellis diuidit
ut intelligamus quia eo agẽte & ordinante per certuꝫ & conſtitutuꝫ ab
eo ſyderũ motũ nobis tẽpora diſtinguantur: ut per ſolis totiꝰ cæli cir
cuitũ habemus annũ. ſic per eandẽ lunæ circũuolutionem menſem: &
per integrã octauæ ſpheræ reuolutionem diem. De ſæculis autem quæ
ibidem dicit eſſe: infra ubi de Eonis ſatis late ſcribetur.

De Chaos. C. ii.

c Haos:ut Ouidius in principio maioris ſui uoluminis aſſerit: fuit
quædā oīū reꝝ creādaꝝ īmixta & cōfuſa materia.dicit enim ſic
Ante mare & terras & qđ tegit oīa cælum Vnus erat toto naturæ uul
tus in orbe:Quem dixere chaos:rudis indigeſtaqꝫ moles:Nec quicq̄
niſi pōdus iners congeſtaqꝫ eodem:Nō bene iunctaruꝫ diſcordia ſemi
na rerum &c.Hunc ſeu hanc tā ſpetioſam forma certa carentem effigi
em uoluere nōnulli:alias inſignes philoſophi ſociā atqꝫ iam æternā fu
iſſe demogorgoni:ut ſi quando in mentē illi ueniſſet creaturas ꝓduce/
re non deeſſet materia quaſi nō poſſet:q poterat rebus uariis formam
dare materiam:ex qua daret producere ridiculū eſt: ſꝫ iam neminē re
darguere profeſſus ſum.

De litigio primo Demogorgonis filio. C.iii.

h Is præmiſſis ad inclytam prolem primi dei gentilium ueniendum
eſt:Cuius primum filium uoluere litigium:eo ꝙ primum eum ex
chaos pregnantis e utero:ex incerto tamen patre eductum uelint . De
cuius eductione talis a Theodontio recitatur fabula. Dicit enim a pro
napide poeta ī ꝓtocoſmo ſcribi:ꝙ ſemel reſidēte Demogorgone:ut q
eſceret in æternitatis antro:ſenſit ī utero chaos tumultuari.Quāobrē
commotus extenſa manu chaos uentrē aperuit:& euulſo litigio tumul
tum faciente:eo ꝙ turpem & inhoneſtam haberet faciem abiecit in au
ras:Qui confeſtim euolauit in altum:non enim poterat ad īferiora de
ſcendere:cum omnium reꝝ inferioris eſſe uideretur: qui illum ex ute/
ro mr̄is exemerat.Aſt inde chaos acri feſſa labore:cū nō haberet quā
inuocaret lucinam:madens tota in ſudorē uidebat̃ reſolui debere igni
ta exalans infinita ſuſpiria:inſiſtēte forti manu demogorgone:ex quo
factum eſt:ut iā diuulſo litigio tres parcas & panem educeret una cum
eis.Inde autem cum illi pan rebus gerendis uideret̃ cæteris aptior:euꝫ
domui præfecit ſuæ:& ſorores illi dedit pediſſequas.Chaos autem libe
rata pondere: iuſſu panis Demogorgonis ceſſit in ſedem.Litigiū uero
qđ nos uulgatiori uocabulo diſcordiam dicimus:ab Homero in iliade
lis uocatur:& Iouis dicit̃ filia:quam ipſe ait:eo ꝙ a iunōe per eā leſus
fuerit circa natiuitatem Euriſtei & Herculis : de cælo in terra eiectum
Theodontius autem de litigio plura inſuper recitat:quæ ubi decentiuſ
in proceſſu ponenda uidebuntur:apponam:quæ hic ad præſens omit
tū̃t.Habes rex inclyte ridiculam fabulam.ueꝝ eo uentuꝫ eſt:ut oppor
tunum ſit a ueritate āmouere fictionis corticem:ſed prius reſponden/
dum ē perſæpe dicentibꝰ:quid pœtæ dei opera:uel naturæ:uel homi
nū hoc ſub fabularū uelamīe tradidere.Nō erat eis modus alter: Erat
equidem:ſed uti non æqua facies oībus:ſic nec animoꝝ iudicia.Achil
les arma præpoſuit ocio.Aegiſthus deſidiaꝫ armis.Plato philoſophiā
obmiſſis cæteris ſecutus eſt. Statuas celte ſculpſere phidias appelles

pẽnĩculo imagines pinxere. Sic & reliqua hoĩum ſtudia ſinã. Poeta de/
lectatus ẽ tegere fabulis ueritatẽ. cuius delectationis Macrobius ſuper
ſomnio Scipionis ſcribens ſatis aperte cãm uidetur oſtendere dũ dicit
De diis aũt dixi cæteris: & de aĩa non fruſtra ſe: nec ut oblectẽt ad fa
buloſa conuertũt: ſʒ quia ſciũt inimicam eſſe naturæ undiq; apertã ex
poſitioneʒ ſui: quæ ſicut uulgaribus hoĩum ſenſibus intellectuʒ ſui ua
rio reruʒ tegmine operimento ſubtraxit: ita a prudẽtibus archana ſua
uoluit per fabuloſa tractari. Sic ipſa miſteria fabularũ cuniculis operi
untur: ne uel hoc adeptis nudã rerũ talium natura ſe præbeat: ſʒ ſum
matibus tantũ uiris ſapientia interp̃te ueri archani cõſciis contẽti ſũt
reliqui. Hæc Macrobius. Et ſi multa plura dici poſſunt ſatis reſponſũ
arbitror exquirentibus. Inſuper rex præcipue ſcienduʒ eſt his fictioni
bus non eſſe tantuʒ unicũ intellectuʒ: quinĩmo dici põt potius polyſe
num: hoc ẽ multiplicium ſenſuuʒ. Nã ſenſus prim⁹ habetur per corti
cem: & hic litteralis uocatus eſt. Alii per ſignificata per corticeʒ: & hi
allegorici nuncupantur. Et ut quid uelĩʒ facilius aſſumatur ponem⁹ ex
emplum. Perſeus Iouis filius figmento poetico occidit Gorgonem: &
uictor euolauit in æthera. hoc dũ legitur per litterã hyſtorialis ſenſus
præſtatur. Si moralis ex hac littera quæritur intellectus: uictoria oſtẽ
ditur prudentis in uitiũ: & ad uirtutẽ acceſſio. Allegorice auteʒ ſi uelli
mus aſſumere: piæ mentis ſprætis mundanis deliciis ad cæleſtia eleua
tio deſignatur. Præterea poſſet & analogice dici per fabulaʒ Chriſti aſ
cenſum ad patrem mundi præcipue ſuperato figurari. Qui tamẽ ſenſuſ
& ſi uariis nuncupentur nominibus: poſſunt tñ oẽs allegorici appella
ri: quod ut plurimũ fit. Nam allegoria dicitur ab allon quod eſt alienũ
latine ſiue diuerſum: & ideo ꝙ diuerſi ab hiſtoriali ſeu litterali ſint ſen
ſu: allegorici poſſunt: ut dictum eſt: merito uocitari. Veruʒ nõ eſt ani
mus mihi ẜm omnes ſenſus enucleare fabulas: quæ ſequũtur: cum ſa
tis unuʒ arbitrer ex pluribus explicaſſe. Eſto aliquando apponẽtur for
taſſe plures. Nũc autem quid Pronapidem ſenſiſſe putẽ explicabo pau
cis. Videtur etenim mihi pronapideʒ creationem mundi deſignare uo
luiſſe ẜm erroneam eorũ opinionẽ: qui rati ſunt deũ ex materia p̃para
ta produxiſſe quæ creata ſunt. Nã ſenſiſſe Demogorgonẽ tumultũ fie
ri ĩ utero chaos nil aliud reor ꝙ̃ diuinam ſapientiã aliqua eaʒ mouẽte
cã: utputa maturitatem uentris. i. tempus propoſiti horam aduenilſſe:
& ſic cœpiſſe uelle creationeʒ: & quæ ĩmixta erant certo ordine ſegre
gare & hinc extẽdiſſe manũ. i. operã uõlũtati dediſſe: ut ex ĩformi col
luuie formoſuʒ atq; ordinatũ produceret opus: & ante alia euulſis ex u
tero laborantis. i. laborẽ cõfuſionis patientis litigium: quod totiens au
fertur a rebus: quotiens ammotis diſcordantiæ cauſis illis debitus im
ponitur ordo. Patet igitur hoc ante alia feciſſe: diſgregaſſe. ſ. quæ ĩter

ſe erant.erant elementa confuſa:calida enim frigidis:ſicca humidis:& leuia grauibus repugnabant.Et cũ primus dei uideret actus a diſcordã tibus ordinando ſubtraxiſſe litigium:Demogorgonis primus filius di/ ctus eſt.Eum obiectũ ob turpẽ faciem:quia turpe ſit utplurimum liti/ gare.Euolaſſe ad ſublimia potius uidetur fabuloſo ordini præſtare de/ corem:q̃ aliud uelle ſignificare.Præterea eiectum quo ſe efferret ĩ al tum tendere non habebat:cum in inferioribus iam producti orbis pti bus in lucem conſtet eum fuiſſe productum.ꝙ a ſuperis in terram de/ mum deiectum ſit:ſcribit homerus ob id factum:ꝙ opere ſuo añ her culem Euryſtheus natus ſit:ut ſuo narrabitur loco.Verum quãtũ ad ĩ trinſecum ſenſum hoc ego ſentio:ꝙ a motu corporum ſuperiorꝝ apud mortales ſæpiſſime oriant̃ litigia.Inſuper dici poteſt illud in terras eie/ ctum a ſuperis:cum apud ſuperos omnia certo & perpetuo agantur or dine:ubi apud mortales uix inuenitur aliquid eſſe concors.Deinde cuꝫ dicit ſudore madefactam chaos & ignita emittentem ſuſpiria:nil alid̃ intelligat reor:q̃ elementorum ſegregationem primam:ut per ſudorẽ ſentiamus aquã:per ignita uero ſuſpiria aerem atq̃ ignẽ:& quæ deſur ſum ſunt corpora:& per groſſitiem molis huius terram:q̃ panis conſi lio confeſtim creatoris ſui domus & ſedes facta eſt.Eductum auteꝫ pa na poſt litigium credo ratos ueteres ea in ſeparatione elementorum na turã naturatam habuiſſe initium:& eueſtigio domui.i.orbi demogorgo nis ꝓpoſitam:quaſi eius opere ſic uolente deo:omnia producant̃ mor talia.Parcas autem eodẽ partu productas:& pediſſequas fratri datas ideo fictum exiſtimo:ut intelligatur naturam his cum legibus ꝓductaꝫ ut procreet:ſeu gignat:nutriat:& ĩ finẽ nata deducat:q̃ tria ſũt pcarꝝ officia in quibꝰ cõtinuũ naturæ p̄ſtãt obſequiũ:ut latius in ſequentibꝰ apparebit.

De Pane ſecũdo Demogorgonis filio. Ca.iiii.

p Ana Demogorgonis fuiſſe filium iam ſatis ſupra demonſtratum eſt.De quo talem Theodontius recitat fabulam. Dicit enim eum uerbis irritaſſe cupidinem:& inito cum eo certamĩe ſuperatũ: & uicto ris iuſſu ſyringam nymphaꝫ archadẽ adamaſſe:quæ cum ſatyros ante luſiſſet:eius etiam ſpreuit coniugium. Pan autem cum illam urgente a more fugientem ſequeretur:contigit ut ipſa a ladone fluuio ĩpedita cõ ſiſteret:& nympharum auxilium p̄cibus imploraret:quarum opere fa ctum eſt ut in paluſtres calamos uerteretur.Quos cum Pan motu uen torum ſenſiſſet:dum inuicem colliderentur eſſe canoros:tam affectiõe puellæ a ſe dilectæ:q̃ delectatione ſoni permotus calamos libens aſſũ pſit:& ex eis ſeptem diſparibus factis fiſtulaꝫ(ut aiũt)compoſuit:eaq̃ primus cecinit:ut etiam teſtari uidetur Virgilius.Pan primus calamos cæra cõiũgere plures inſtituit ꝛc.Huius præterea poetæ & alii ĩſignes

uiri mirabilē deſcripſere figurā. Nam ut Rabanus in libro de origine rerū ait. Is ante alia fronti habet īfixa cornua in cælū tendentia barbā prolixaꝫ: & in pectus pendulam: & loco palii pellē diſtinctā maculis: quam nebridē uocauere priſci: ſic & manu uirgā atq; ſeptem calamoꝝ fiſtulā. Præterea inferioribus mēbris hirſutum atq; hyſpiduꝫ dicit: & pedes habere capreos: & ut addit Virgilius purpureā facieꝫ. hūc unuꝫ & ideꝫ cum Siluano arbitrabat̄ Rabanus: ſed diuerſos eſſe deſcribit Virgilius dicēs. Venit & agreſti capitis ſiluanus honore Florentes ferulas & grandia lilia quaſſans. Et illico ſequitur. Pan de⁹ archadiæ uenit. Et alibi. Panaq; ſiluanūq; ſenē nymphaſq; ſorores &c. His igitur præmiſſis ad intrinſeca ueniendū ē. Et qm̄. ſ. pana naturā naturatā ēe dictū eſt: quid ſibi uoluerūt fingentes eum a cupidine ſuperatum: facile reor uideri pōt. Nam q̄ cito ab ipſo creatore natura producta eſt: eueſtigio cœpit operari: & ſuo delectata ope illud cœpit amare: & ſic a delectatione irritata amori ſuccubuit. Syringaꝫ autem quam aiunt a Pane dilectā: ut dicebat Leōtius: dicitur a ſyrin græce: quod latine ſonat deo cantās: & ſic poterimus dicere ſyringam eſſe cælorū ſeu ſpherarum melodiā: quæ (ut Pythagore placuit) ex uariis inter ſe motibus circulorū ſpherarum conficiebatur ſeu conficitur: & per conſequens tanq̄ deo & naturæ gratiſſimū a natura conficiente diligitur. Seu uolumus potius Syringam eſſe circa nos agentibus ſupercæleſtibus corporibus naturæ opus tanto organizatuꝫ ordine: ut dū incertū & determinatuꝫ finē cōtinuo deducitur tractu: nō aliter q̄ faciant rite canentes armoniā facere: quod deo gratiſſimū fore credendū eſt. Cur aūt hanc nymphā archadem fuiſſe dixerint: & in calamos uerſam: ideo dictum puto: quia (ut placet Theodōtio) archades primi fuere qui excogitato cantu emittētes per calamos lōgos & breues ſpiritū: quattuor uocum inuenere diſcrimina: & demuꝫ addidere tria: & ad poſtremum quod ꝑ multos faciebant calamos in unam cōtraxere fiſtulaꝫ foraminibus ori flantibus ꝓximis: & remotioribus excogitatis. Macrobi⁹ uero hoc repertuꝫ dicit Pythagore ad ictus malleorum grauiū & leuium. Ioſeph⁹ uero in libro antiquitatis iudaicæ dicit longe uetuſtius Iubal inuentuꝫ fuiſſe ad tinnitū malleorum Tubalcain fratris ſui: qui ferrari⁹ faber fuit. Verū quoniam fingentibus uerius uiſuꝫ ē archades inueniſſe: eo ꝙ illo forſan æuo cæteros excederent fiſtula: Archadeꝫ nympham fuiſſe uoluere. Syringaꝫ aūt luſiſſe ſatyros: & Pana fugientē atq; a ladōe moratam: & nympharum ſuffragio in calamuꝫ uerſam Circa noſtros cantus iudicio meo aliquid bonæ conſiderationis abſcondit. Hæc eī ſpretis ſatyris. i. ingeniis rudibus: fugit pana. i. hominem aptum natum ad muſicalia: nec equidem aptum fugit: ſed extimatione cupientis: cui in delectatione uidetur ceſſari qđ optat. Hæc tūc a ladone ſiſtitur donec

inſtrumētū ad emittendā meditationē perficitur. Eſt.n.ladon fluuius in ripa & nutriēs calamos: ī quos uerſuꝫ ſyringam aiunt: ex qbus poſt modum confectam fiſtulam nouimus: ex quo ſumere debemus uti ca/lamorꝫ radix terræ infixa eſt: ſic & meditatio muſicæ artis & cōpertus exinde cantus tā diu latet in pectore inuentoris: donec emittendi pſte tur organuꝫ: quod ex calamis ſuffragio humiditatis a radice emiſſis cō ficitur: quo confecto ſonus præmeditatus emittitur ſuffragio humidi/tatis ſpūs emittentis. Nam ſi ſiccus eſſet nulla ſonoritatis dulcedo: ſed mugitus potius ſequeretur: ut uidemus ex igne per fiſtulas emiſſo con tingere: & ſic in calamos uerſa uidetur ſyringa: eo ꝙ per calamos rſo net. Poſſibile præterea fuit a cōpertore fiſtulæ calamos adhuc primo fuiſſe compertos ladonem ſecus: & ſic a ladone detento. Reſtat uider quid ſenſiſſe potuerint circa panis imaginem: in qua ego arbitror uete res uniuerſale naturæ corpus tam.ſ.agentium ꝙ patientium reruꝫ uo luiſſe deſcribere: utputa ſentientes per cornua in cælum tendentia ſup cæleſtium corporum demonſtrationem: quam duplici modo percipi/mus arte.ſ.qua diſcurſus ſyderum inueſtigantes cognoſcimus: & ſēſū quo eorum in nos infuſiones ſentimus. Per ignitam autem eius faciem ignis elementum: cui annexum aerem uoluere ſumenduꝫ reor: quos ſic iunctos iouem dixere nōnulli. Per barbam autem per quaꝫ uirilitas de monſtratur: uirtuteꝫ actiuam horum duorum elementorum ſic iuncto rum intelligi uoluiſſe exiſtimo: & eorum opus in terram & aquam dum demiſſam illam in pectus: & ad partes inferiores traxere. Eum aūt ma culoſa pelle tectum deſcripſere: ut per illam oſtenderet octauæ ſphe/ræ mirabilis pulchritudo crebro ſtellarum fulgore depicta: a qua qdē ſphera ſicut pallio tegitur homo: ſic oīa ad naturā rerū ſpectantia con teguntur. Per uirgam autem naturæ regimen intelligendum reor: quo omnia & potiſſime ratione carentia reguntur: & in determinatū finem in ſuis operibus etiam deducuntur. fiſtulam ad armoniam cæleſtem de ſignandam illi appoſuere. ꝙ illi circa inferiora ſit hyſpidum corpus & hirſutuꝫ: terræ ſuperficiem montiū: & ſcopulorū gibboſam: et ſiluarꝫ uir gultorum et graminū tectā intelligo. Alii uero ſenſere aliter: Soleꝫ ſ.per hanc imaginem deſignari: quē rerū patrem dominumqꝫ credide/re. Quos īter fuit Macrobius. Et ſic eius cornua uolūt lunæ renaſcētis indicium per purpuream faciem aeris mane ſeroqꝫ rubeſcētis aſpectuꝫ per prolixam barbam ipſius ſolis in terram uſqꝫ radios deſcendentes. per maculoſam pellem cæli ornatum a ſolis luce deriuantem. Per bacu lum ſeu uirgam rerum potentiam atqꝫ moderamen. Per fiſtulam cæli armoniam a motu ſolis cognitaꝫ: ꝓut ſupra. Credo Rex magnifice ui deas ꝙ ſummotenus exponendo tranſeam: quod duplici de cā facio. Primo quia confido: quoniam tibi nobile ſit ingenium: quo poſſis quā

tuncũq; paruis datis iudiciis: in quoſcũq; profundiſſimos ſenſus pene trare. Secũdo quia ſequẽtibus credendũ ẽ. Nã ſi oĩa quæ ad expoſitõ nem huius fabulæ poſſent induci deſcribere uellez: inuidia forte poſte ritatis feciſſe uiderer: & ipſa ſola fere totũ excogitatũ uolumẽ occupa ret: quod & de reliquis dictuz uolo: & ut redeam ad omiſſa hũc Pana ſeu ꝙ in proceſſu eundẽ cuz Demogorgone arbitrarentur archades: ut Theodontio uiſuz ẽ: ſeu ꝙ illo negleto in iſtum totos uerterẽt aĩos ſacris ẽt horrendis: utputa hũano ĩmo natorũ illi litantes ſanguine ꝑ cipue coluere: eũq; dixere Pana a pan: quod totuz latine ſonat. Volẽ tes ob hoc ꝙ oĩa quæcũq; ſint in naturæ gremio cõcludãtur: & ſic ip ſa totũ ſit. Iuniores inde: eo ꝙ ĩnouata placeant pana lyceũ uocauere Alii dẽpto panis noĩe lyceũ tantũ dixere: & nõnulli Iouẽ lyceũ exiſti mantes naturæ ſeu Iouis opere lupos a gregibꝰ ãmoueri: qbꝰ ipſi fere uacabant oẽs: & ſic a lupis fugatos cognomen meruiſſe uidet̃. Græce eniz lupus dicitur lycos. Auguſtinus uero ubi de ci. dei ſcribit. dicit ne ob hoc cõtigiſſe pana lyceũ uocari: quinĩmo ꝓpter crebrã mutationẽ hoĩum in lupos quæ in archadia cõtigebat: quod niſi diuina operante uirtute fieri nõ poſſe arbitrabantur. Hinc præterea uidet̃ Macrobium ſũpſiſſe pana nõ Iouẽ ſed ſolẽ eſſe: eo ꝙ ſol oĩs mortalis uitæ ſit pater eo ꝙ ſurgente cõſueuerint lupi dimiſſis inſidiis aduerſus greges inſil/uas abire: & ſic ob iſtud beneficiũ eum dixere lyceum.

De parcis

De Cloto: Lacheſi: & Atropos Demogorgonis filiabus. C. v

Loto Lacheſis & Atropos: ut. ſ. ubi de litigio: filiæ fuere Demo gorgonis. Cicero aũt has parcas uocat: ubi de naturis deoꝝ ſcri bit: & filias herebi noctiſq; fuiſſe dicit. Verꝫ ego iõ Theodõtio potiꝰ adhæreo: qui illas cum reruz natura creatas dicit: quod lõge magis ue ritati uidetur cõforme: eas. ſ. naturæ reꝝ eſſe coeuas: has eaſdẽ ubi ſu pra uocat Tullius in ſingulari fatũ: illudq; herebi noctiſq; filiũ dicit: quod ego longe magiſq; ꝗ parcas habito reſpectu ad id quod de fato ſcribitur: ut poſt ſequetur Demogorgonis filiũ dicaz. Seneca uero haſ in epiſtolis ad Lucillũ fata uocat dato cleantis dictum dicẽs. Ducũt uo lentem fata: nolentez trahunt. Circa quod non ſolum eorum deſcribit officiũ: eas. ſ. ſorores oĩa ducere: ſed etiam trahere: non aliter ꝗ ſi de neceſſitate contingant oĩa: quod longe apertius ſentire uidetur ĩ tragœ diis Seneca poeta tragicꝰ: & in ea potiſſime cui titulus eſt oedipus: ubi dicit. Fatis agimur credite fatis. Nõ ſollicitæ poſſũt curæ Mutare rati ſtaĩna fuſi. Quicquid patimur mortale genus Quicquid facimus uenit ex alto Seruatq; ſua decreta colus Lacheſis dura reuoluta manu: Om nia ſepto tramite uadunt. Primuſq; dies dedit extremuz. Non illa deo uertiſſe licet: Quæ nexa ſuis currunt cauſis. It cui ratus prece nõnulla

Mobilis ordo Multis ipm̃ timuiſſe nocet.Multi ad fatũ uenere ſuũ dũ fata timent &c.Hæc ille.Quod etiam Ouidius ſenſiſſe uidetur dum in maiori ſuo uolumine dicit ĩ perſona Iouis uenerii.Tu ſola inſuparabi le fatum.Nata mouere putas:intres licet ipſa ſorores.Tecta trium cer nens illic molimine uaſto.Ex aere & ſolido rerũ tabularia ferro.Quæ neq̃ concurſũ cæli neq̃ flumĩs irã.Nec metuũt ullas tuta atq̃ æterna ruinas.Inuenies illic ĩciſa adamãte pẽni:Fata tui generis &c. In quib⁹ pter iã dãnatã opĩonẽ ſumi põt has tres ſorores eſſe fatũ:& fata q̃tũ cũq̃ tullius in parcas & fata diſtinxerit:uolens potius:ut reor diuerſi/ tate nominũ diuerſitatẽ offõꝝ q̃ pſonaꝝ oſtẽdere:Nos autẽ đhis tri bus redigendis poſtremo in unũ quid nõnulli ſentiant uideamus. Has ſupra diximus ſeruicio panis dedicatas a patre:& cauſam demonſtraui mus.Fulgentius uero ubi đ mythologiis:dicit eas attributas obſequio plutonis inferorũ dei.Credo ut ſentiamus actiones iſtarum circa terre na tantum uerſari:& pluto terra interpretatur. Et ait idem Fulgentius Cloto interpretari euocationem:eo ꝙ ſuum ſit iacto cuiuſcunq̃ rei ſe/ mine:illud adeo in crementum trahere:ut aptum ſit in lucem emerge/ re.Lacheſis autem(ut idem dicit)interpretatur protractio:eo ꝙ qđ a cloto compoſitum eſt:& in lucem euocatum:a lacheſi ſuſcipiatur:& p trahatur ĩ uitam.Atropos autem ab a quod eſt ſine & tropos qđ ẽ con uerſio:abſq̃ conuerſione interpretatur:eo ꝙ omne natum eueſtigio: ꝙ in terminũ ſibi præſignatũ ueniſſe cognouerit:demergat in morteꝫ a qua nulla retro naturali opere conuerſio eſt.Apuleius uero medaurẽ ſis non mediocris auctoritatis philoſophus:de his in libro quẽ coſmo/ graphiam cognominat ſcribit ſic.Sed tria fata ſunt numero cũ ratione tẽporis facientia:ſi poteſtatẽ eaꝝ ad eiuſdẽ ſimilitudinem temporis re feras.Nã quod infuſo perfectum eſt:præteriti tẽporis habet ſpẽm:& quod torquet̃ in digitis momenti præſentis indicat ſpacia:& qđ ñ dũ ex colo tractũ eſt:ſubactuꝫ curæ digitorum:id futuri & conſequentis ſæculi poſteriora uidetur oſtendere.Hæc illis conditio & nominũ eiuſ dem proprietatem contingit:ut ſi atropos præteriti tpis factum quod non deus quidem faciet infectũ:& futuri tẽporis.Lacheſis auteꝫ a fine cognominata:qđ etiam illis quæ futura ſunt:fineꝫ ſui de⁹dederit.Clo to pſentis temporis habet curam:ut ipſis actionibus ſuadeat:ne cura ſolers rebus omnibus deſit.Hæc Apuleius.Sunt inſuper qui uolũt la/ cheſim eam eſſe:quam fortunam nuncupamus:et ab ea omĩa mortali bus contingentia agitari.Nunc autem quid de fato ſentiant ueteres da to non multum a pcedentibus differant uidendum eſt. Dicit ergo đ fa to ſic Tullius in libro quem de diuinatione ſcripſit. Fatum id appello qđ græci marmedinem.i.ordinem:ſeriẽq̃ cauſarum:cũ cauſa cauſaꝫ ex ſe gignat:ea eſt ex omni æternitate fluẽs ueritas ſempiterna:Quod

cum ita ſit: nihil eſt futurũ cuius nõ cauſas idipſum efficientes natura contineat. Ex quo ĩtelligitur ut fatũ ſit nõ id: qđ ſupſticioſe ſꝫ id qđ philoſophice dicitur: cã æterna rerũ: cur ea quæ pͥterierint facta ſunt & quæ inſtant fiant: & quæ ſequũtur futura ſint. Hæc Cicero. Boetiuſ aũt torquatus uir diſertiſſimus atqꝫ catholicꝰ: ubi de philoſophica cõ ſolatõne ſcripſit: cũ diffuſe de hac materia cũ philoſophia magiſtra re rum altricetur: dicit inter alia de fato ſic. Omniũ generatio rerum cũc tusqꝫ mutabiliũ naturarũ progreſſus: & quicquid aliquo mouetur mõ cauſas: ordinem: formas ex diuinæ mentis ſtabilitate ſortitur: hæc in ſuæ ſimplicitatis arce compoſita: multiplicẽ rebus gerendis moduꝫ ſtatuit. Qui modus cũ ipſa diuinæ intelligentiæ puritate cõſpicitur: ꝓ uidẽtia noĩatur. Cũ uero ad ea quæ mouet: atqꝫ diſponit refertur: fatũ a ueteribus appellatũ ẽ. Hæc ille. Poteram & apponere quid Apuleius de fato in coſmographia determinet: & aliorũ ſententias: ſꝫ quoniã ſa tis dictũ reor: cur Demogorgonis aut Herebi noctiſqꝫ parcæ ſeu fatũ uel fata dicantur filiæ breuiter deſcribã. Cũ ſæpe euenturũ ſit in ſequẽ tibus: & iam in præcedentibus contigerit ꝙ cauſatus cauſantis dicať filius: poſſumus ad preſẽs dicere has tres ſorores uariis nũcupatas no minibus dei filias tanqꝫ ab eo cauſatas: qui prima cauſarũ eſt: ut ſatis per uerba ſupra proxime Ciceronis atqꝫ Torquati uideri põt. hunc de um ut dictum eſt: Demogorgon ẽ ueteres dixere. Quod aũt ex Here/ bo & nocte: ut dicit Tullius natæ ſint: talis ratõ reddi põt. Eſt herebꝰ ut apparebit latius in ſequẽtibus terræ profundiſſimus & abſconditꝰ locus: queꝫ allegorice poſſumus accipere pro profunditate diuinæ mẽ tis: in quam mortalis oculus penetrare non põt. & cum diuina mẽs ui dens tanqꝫ ſeipſam: intelligens quid actura eſſet: & inde has actu cum natura rerum produceret ſatis ex herebo. i. ex arcano & profundiſſimo diuinæ mentis penetrali natas dicere poſſumus. Noctis aũt filiæ dici poſſunt quantũ ad nos: quia oĩa in quæ acies oculorum noſtrorum pe netrare non põt: obſcura dicimus: & noctis luce carentia ſimilia: & ſic dum ad intrinſeca diuinæ mẽtis intellectu tranſire nequeamus: morta li offuſcati caligine: cũ in ſeipſa ſplendiſſima ſit: & uiuæ atqꝫ indeficiẽ tis lucis coruſca: uitium illi noſtræ habitudinis nominãdo attribuimꝰ noctem perennẽ diem nuncupantes: & ſic noctis erunt filiæ: ſeu uolu/ mus dicere quia nobis incognite ſunt diſpoſitiones earꝶ: eas obſcuraſ & noctis filias uocitamus. De nominibus propriis prædictuꝫ eſt de appellatiuis dicendum. Vocat igitur has Tullius parcas: ut arbitror ꝑ antiphraſim quia nemini parcant. Nulla eĩm apud eas eſt acceptio per ſonarum. ſolus deus poteſt peruertere earum uires & ordinem. Fatuꝫ autem aut fata a for faris tractum nomen eſt: quaſi uelint: qui id impoſuere nomen: quod ab eis igitur adeo quaſi irreuocabile dictum

ſit ſeu præuiſum: ut per uerba Bœtii ſatis aſſumitur: ut etiaꝫ ſentire uidetur Auguſtinus ubi de ciuitate dei: ſed abhorret ipſe uocabulum admonens: ut ſi quiſq̃ uoluntatē dei ſeu poteſtatem nomine fati appellet ſniam teneat linguam coerceat.

De Polo ſexto Dæmogorgonis filio. C.vi.

d Icūt inſup Polū dæmogorgōis fuiſſe filiū: & hoc ī prothocoſmo aſſerere pronapidem talem ex hoc fabulam recitantem: Quđ dū ſecus undas in ſede ſua cōſiſteret dæmogorgon: & ex exili limo ſperulā cōpoſuiſſet: eam nuncupauit polum. Qui ſpretis patris cauernis & īertia euolauit in altum: & eo ꝙ adhuc mollis eſſet in taꝫ grande corpꝰ euolans conflatus eſt: ut omnia quæ a patre fuerant ante cōpoſita circūdaret. Verum nūdum ſibi aliquis erat ornatus. cum fabricanti patri lucis globum aſſiſtens uideret ignitas plurimum ad ictum mallei fabrilis: hinc inde fauillas euolare: omnes ſinu facto collegit: & in domum ſuam detulit: eamq̃ ex illis ornauit omnem Haberē rex inclyte: qđ riderem uidens compoſiti orbis tam ineptum ordinem: ſed ante teſtatus ſum nullum uelle mordere. Sequitur enim ut ī cæteris pronapides opinionem uolentium ex terra: a mente diuina terris īcluſa: fuiſſe producta Dum polum quem ego cæluꝫ intelligo ex terra extenſibili factū ait: & in maximum ac circūplectens omnia corpus eductū. Quđ auteꝫ ex fauillis ex luce prodeuntibus domum ornauerit ſuam: hoc ideo dictum reor: quia ſolis micātibus radiis: ſtellæ in cælo cōpoſitæ: natura ſua luce carentes lucidæ factæ ſint. Polus autem dicitur ut arbitror a quibuſdam potioribus ſuis partibus: Conſtat enim ut uenerabiľ andalo præceptor meus: & ueteres aſtrologiæ auctores aſſerūt cæluꝫ oē ſuper duos polos conflecti: quorum alterum nobis propinquiorem arcticum uocant: oppoſitum autem antarcticum: hunc tamen aliqui polucem uocant cauſam ego non uideo.

De Pythone ſeptimo dæmogorgonis filio. C.vii.

p Yton pronapidis teſtimonio dæmogorgonis filius fuit & terræ: ex natiuitate cuius ipſe talem recitat fabulam. Dicit enim dæmogorgonem continuæ caliginis affectum tedium acroceraunos conſcendiſſe montes: & ex eis ingentem nimium & ignitam euuliſſe molem: eamq̃ primum rotundaſſe forcipibus: deinde in caucaſo mōte malleo ſolidaſſe. Poſt hæc ultra taprobanem detuliſſe: & globum illuꝫ lucidū ſexeis undis merſiſſe: totidemq̃ circumrotaſſe per auras: & hæc iō ne ulla unq̃ poſſet circuitione diminui: aut æui labefactari rubigine: & ut agilis feretur undiq̃ Qui confeſtim ſe tollens in altum: domum intrauit poli: patriſq̃ ſedem omnem compleuit fulgore. Ex immerſionibus autem eius aquæ ante dulces amaritudinem ſumpſere ſalſedinis: & aer ad ꝑcipiendos lucis radios: ex rotatiōibus actus factus eſt. Orpheus

uero qui fere poetarũ omniũ uetuſtiſſimus fuit:ut Lactantius in libro diuinarum inſtitutionũ ſcribit:opinatus eſt pythonem hũc primũ maximũ & uerũ deum eſſe:& ab ipſo cũcta fuiſſe ꝑducta atq; creata:qđ forſan hoc in opere locũ illi primũ quæſiſſet: tanto aſſerente teſte: ni ipſemet Orpheus minus aduertens reor:ſeu quia nequiret aĩo cõcipere quẽq; fuiſſe ingenitũ ſcripſiſſet. Protogonus python perimetheos neros & yos. Quod in latinũ uerſu; ſonat. Principio genitus pythõ lõgo aere natus. Et ſic nõ primus ut dixerat ſi aere genitus eſt. Hũc præterea Lactantius ubi ſupra phaneta uocat. Sed iam ſumptus expetit ordo:ut uideamus quid contegat fictio:quod explicato ſenſu nominũ fere apparebit liquido. Vgucio in libro uocabulorũ dicit pythonẽ ſolem eſſe:& hoc illi quæſitũ nomen a pythone ſerpente: ab eodẽ ſuperato. Sic & Paulus in libro que; collectionũ intitulat. dicit phanos ſeu phaneta idẽ eſſe quod apparitio. Sic eĩm pythonẽ hunc Lactantius uocat. quod quidẽ nomen ſoli optime cõpetit. ipſe eĩm ẽ qui ſurgẽs apparet:eo enim ceſſante nulla erit cæterarũ creaturarum mortaliũ apparitio ſeu etiam ſyderũ. Ergo ſolis creationẽ uult oſtendere Pronapides. Circa quam ut eorũ cõſequatur opinionẽ:qui ex terra oĩa uolunt condita:inducit deũ ſeu terræ diuinam mentẽ:ex acroceraunijs mõtibus ſumpſiſſe materiam:ratus ignitam terra; ad cõponendu; lucidum corpus aptiorem. Quod aũt hanc molẽ forcipibus rotũdaſſet:intelligo diuinam artem qua adeo ſolis globus adeo ſpericus factus ẽ: ut nulla ſuperfluitate eius ſuperficies gibboſa eſt. Aequo mõ & malleus dici põt ſũmi artificis intentum:quo in caucaſo mõte.i. in cæli ſumitate adeo corpus illud ſolidũ formauit:ut nulla ex parte diſſolui aut minui uideatur. Inde dicit eũ delatũ ultra taprobanẽ ut oſtendat ubi creatu; opĩetur. Eſt enim taprobane orientalis inſula hoſtio:gangis fluminis oppoſita:qua ex parte nobis in æquinoctijs ſol oritur & ſic in oriente uidetur compoſitum uelle. Merſum enim ibi ſexies undis dicit imitatus fabriles actus:qui ad durandum ferrum feruidum aquis ĩmergunt. & in hoc arbitror pronapidem uoluiſſe perfectionem & æternitatem corporis huius deſignaſſe. Eſt equidem ſex:perfectus numerus ſe ex ſuis ꝑtibus omnibus conficiens ex quo uult intelligamus & artificis & artificati perfectionem. Quđ autem ſexies rotatum ſit:puto per numerum perfectum rotationis uoluerit eius circularem & indeficientem motu; deſcribere:a quo nunq; exorbitaſſe aut deſtitiſſe compertum ẽ. Quđ ob ingentis & igniti corporis demerſione aquæ primo dulces amare factæ ſint:non ob aliud dictum puto niſi ut oſtendatur ꝙ ob continuatam radiorum ſolis feruentium percuſſionem aquaru; maris: aquæ ſuperficietenus ſalſæ factæ ſunt:ut approbant phyſici.

De terra ex filiis Demogorgonis octaua: quæ ex īcognitis parētib⁹ quinq; genuit filios. Quorū primus Nox: ſcđs Tartar⁹: terti⁹ Phama: quartus Taygetes. quintus Antheus. C.viii.

t Erra ut ſupra patet Demogorgonis fuit ſedes & filia: de qua Statius ī thebaide ſcribit ſic. O hoīum diuūq; æterna creatrix: Quæ fluuios ſiluaſq; animarum ſemina mundi Cuncta prometheaſq; man⁹ pyrrheaq; ſaxa Gignis: & in paſtis quæ prima elementa dediſti: Mutaſtiq; uiros quæ pontum ambiſq; uehiſq;. Te penes & pecudum gēs mitis: & ira ferarum. Et uolucrum requies firmū atq; īmobile mūdi. Robur: & occidui te uelox machina cæli. Aere pendentem uacuo te curr⁹ uterq; Circuit. o rerū media indiuiſaq; magnis. Fratrib⁹: ergo ſiml' tot gētibus alma: tot altis Vrbibus ac populis ſubterq; & deſup una Sufficis aſtriferūq; domos atlanta ſupnos: Ferre laborātē nullo uehis ĩpa labore 2c. In qbus pfecto carminibus ſatis terræ opus & laudes oſtenduntur: de cuius generatione quoniam ſupra ubi de litigio dictum eſt reiterandum non cenſeo. Eam tñ ueteres titanis dixere coniugē eamq; ex patris concubitu: ut præmonſtratū ē quoſdā ſuſcepiſſe filios. & ex Oceano nepote: atq; ex Acherōte īfernali fluuio: necnō & aliis īcognitis: ut decenti mōſtrabitur loco. Vocauere eam præterea multis nominib⁹ utputa Terrā: tellurē: tellumenē: humū: arridā: bonā deā mrē; magnam: faunam: fatuam. Habet & præterea hæc cū quibuſdam deabus cōia nomina. Dicitur enim cybeles berecyntia Rhea: opis: Iuno: Ceres: proſerpina: ueſta iſis: maia & medea. S; qd circa pdicta theologi uoluerūt ueteres uidendum eſt. Dicūt eā titanis: qui ſol ē cōiugē eo q in eā ſol agat tanq; in diſpoſitam materiam ad pducēdum animātia quæcūq;: atq; metalla: & præcioſos lapides & huiuſmodi nonnulli uolūt titanū hominem ingentis potentiæ fuiſſe & terræ uirum dictum eo q multum terræ poſſideret: & filios ſuſcepiſſet tanta præſtātes fortitudine & corporis mole: ut nō ex muliere: ſed ex ingentiori corpe utputa terræ ſuſcepti uidebantur. Et ut ad nomina ueniamus dicit Rabanus: in libro de originibus rerum eo terram nūcupari: eo q terat' qd' ad ſuperficiem ſolam ſpectat. Tellus autem ut idem teſtatur Rabauus dicta eſt: quia fructus ex ea tollamus. Seruius autem dicit eam terram eſſe quæ teritur: tellurem uero deam: Et alibi dicit tellure; deā eē: terram autem elementum: ſed quandoq; tellurem pro terra ponitur: ſicut pro igne uulcanum: & cererem pro frumēto. Tellumenem uero ut ego coniectura poſſum pcipere eam terræ partem dixere: quæ nec teritur nec graminū radicibus aut arboru; uſui ē: eo q lōge ſit tellure īferior Humus uero ut aſſerit Rabanus ea pars terræ dicit': quæ plurimū h; humiditatis: utputa paluſtris & propinqua fluminibus. Arridam aute; terram uocauere: nō quia ſic illa; a creatione: creator nūcupauerit: ut

eius ueraꝫ cõplexioneꝫ oſtenderet:ſꝫ eo ꝓ aretur.Bona aũt dea:teſte Macrobio ſaturnalioruꝫ.ideo dicta eſt:ꝓ nobis oĩum bonorũ ad uic tum cã ſit:cũ ipſa germinantia nutriat:fructus alat:eſcas auibus & pa bula brutis exibeat:ex quibus & ipſi nutrimur.Martẽ aũt magnam ut Paulus ait uocari uoluere qui arbitrati ſunt eam rerũ oĩum creatricem Ego equidẽ arbitror:quia tanq̃ pia mater:& maxima ſua ubertate nu triat cuncta mortalia:& ſuo gremio morientia cũcta ſuſcipiat. Cur au tem Faunam dixerint:Macrobius ſaturnaliorũ libro deſcribit dicẽs: ꝓ omni uſui faueat animantiũ:quod adeo manifeſtũ ẽ ut litteris expli cari nõ egeat.Fatuam uero a fando dictã dicit ideꝫ Macrobius ueteres uoluiſſe:eo ꝓ infantes partu editi nõ prius uocẽ habeãt uel emittant: q̃ꝫ ipſaꝫ cõtingerit.Quæ uero ex noĩbus cũ aliis cõmunia ſunt:ubi de illis in ſequentibus mẽtõ fiet:intelligenda dicentur:& ad explicandũ de filiis quos ex incerto patre genuiſſe dixerũt ueteres ueniemus.

De Nocte prima terræ filia. C.ix.

X ĩcerto patre dicit Paul⁊ noctẽ terræ fuiſſe filiã: de qua Prona pides talẽ ĩ ꝓtocoſmo fabulã ſcribit.eã.ſ.a phanete paſtore dilec tam:cui petẽti cũ mater uellet copulare cõnubio:dixit ſe ignotũ hẽre hoĩeꝫ:nec unq̃ uidiſſe:audiuiſſe tamen illũ ſuis aduerſuꝫ moribus:& ideo mori malle: q̃ꝫ illi nubere.q̃ꝫobreꝫ indignans Phanetes ex amato re hoſtis factus:dũ illam occiſurus ſequeretur:illa ſe copulauit here bo:nõ auſa ubi Phanetes eſſet apparere. Dicit inſuper Theodontius huic a Ioue conceſſaꝫ quadrigã:eo ꝓ illi fautrix fuiſſet:dũ ante luceꝫ accederet ad Alcmenaꝫ:hanc inſuꝑ q̃ꝫtũcũq̃ꝫ fuſca ſit: picta ornaue runt chlamyde:& in eius laudem:& ut eius pro parte demonſtraret ef fectus.Statius hos in thebaide cecinit uerſus.Nox quæ terrarũ cæliq̃ꝫ cõplexa labores Ignea multiuago tranſmittis ſydera lapſu. Indulgens reparare animũ:dum proximus ægris Infundat tytã agiles animãtib⁊ ortus &c.Sed nũc quid fabulæ ueri tegant uideam⁊.Dicũt igiť añ alia eã abſq̃ꝫ cognito patre terræ filiaꝫ:qđ ob id arbitror dictũ: quia terra dẽſitate ſui corporis operatur:ut radii ſolares nequeãt ĩ ptẽ oppoſitã penetrare.& ſic cãm dãte terra ũbra tã grandis efficitur: q̃ꝫtũ ſpacii a dimidio corporis terræ occupať:quæ qdẽ ũbra nox diciť: & ſic tã q̃ꝫ a terra & nõ ab alia re cãta abſq̃ꝫ cognito patre noctis tm̃ filia arbitra tur.Quđ aũt a Phanete paſtore dilecta ſit:hoc mõ ĩtelligẽdum reor. Phanetẽ ego ſolẽ puto iõ paſtor ẽ dictũ:quia ſuo opere uiuẽtia cuncta paſcunť.eũ autẽ adamaſſe nocteꝫ fictum exiſtimo:quia tanq̃ꝫ dilectã ſibi uidere cupiẽs rapido curſu ſeqtur:& illi uidetur appeteř copulari. Illa uero renuit nec min⁊ uolucri paſſu fugit q̃ꝫ ſequatur eo ꝓ ſibi mo

res aduerſus habeat cum illuminet ille: ipſa autem obſcuruꝫ faciat: nec fruſtra ſe: ſi illi iungatur morituram dicit: cum ſol luce ſua oēm diſſol- uat obſcuritatem: & ſic eius hoſtis efficitur. Demum nox herebo iūgit͂ i. inferno in quem cū nūq̄ꝫ ſolares penetrēt radii nox uiget: atq; ſecura conſiſtit. ꝙ autem Ioui fauerit: fabula manifeſtat: ut patet p plautum ī āphitrione. nam cum acceſſiſſet in diluculo Iupiter ad alcmenam: nox ut illi præſtaret obſequium tanq̄ꝫ a crepuſculo nocturno incoaſſet: per ſeuerauit in longum: exquo quadrigam meruit: per quam circuitōꝫ ter ræ continuam quam facit intelligo. Per quattuor autem Rotas: ex qui bus quadriga cōſtat: quattuor arbitror ſignificari noctis tpa: ſoluꝫ no cturnæ quietis ſeruientia. Diuiditur autē nox a macrobio ī libro ſatur naliorū in ſeptem tempora: quoꝝ primuꝫ ſole intrante incipit: & dicit͂ crepuſculū a crepero qđ eſt dubium: eo ꝙ dubitari uideatur diei pͤte- ritæ: an uenienti nocti attribuendum ſit: & hoc nō deſeruit qeti. Secū dum autē cū iā obſcurum ſit: fax prima dicitur: eo ꝙ tūc faces accen dētur: nec hoc quieti accōmodū. Tertiū uero cum iam nox denſior ſit nocte concubia nūcupatur: eo ꝙ quieturi uadamus cōcubitum. Quar tum nox dicitur intempeſta: eo ꝙ nulli operi tempus aptum ſit. Quin tum autem gallicinium uocitatur: eo ꝙ a medio ſui nocte ī diem tēden te galli cantent. Sextum uero dicitur conticinium iam aurore ꝓximum & iō ſic dictū: eo ꝙ tūc uideatur ut plurimū grata quies: & ob id oīa conticeſcunt: & hæc quattuor quieti præſtantur. Septimum appellatur diliculum a die iam lucente in quo ſolertes aſſurgunt operi: quod mini me ſomno aptum eſt: Et ſic totidem rotæ ſunt currui noctis: quot ī ea ſunt tēpora quieti tantūmodo ſeruientia: Seu uolumus more nautaruꝫ & caſtrenſiū uigilum noctem in partes quattuor diuidere: in primaꝫ. ſ. & ſecūdaꝫ & tertiā atq; quartā uigiliā: & ſic quadrigæ rotas quattuor ex totideꝫ uigiliis componemus. Quđ aūt picta palla amicta ſit: facile uideri poteſt: illam cæli ornatum ſignificare quo tegimur. Nox autem ut ait papias ideo dicitur: quia noceat oculis: aufert enim illis uidendi officium: cum nil nocte cernamus. Nocet inſuper: quia male agentibuſ apta eſt: cum legamus qui male agit: odit lucem: exquo ſequit͂ ut tene bras amet: tanq̄ꝫ malo operi aptiores. & dicit etiaꝫ Iuuenalis. Vt iugu lēt hoīes ſurgūt de nocte latrones. Homerus præterea in iliade eaꝫ do mitricem deorum uocitat: ut ſentiamus: quoniam nocte magnanimes ingentia pectoribus uerſant: tamen nox minime talibus apta ebulien- tes opprimit ſpūs: eoſq; tanq̄ꝫ domitos in lucē uſq; coherceat. Fuerūt inſup huic tā ex uiro q̄ꝫ ex aliis filii plures ut ī ſequētibus deſcribetur

De Phama ſecunda terræ filia. Ca. x.

u Irgilio cæleſtis īgenii poetæ placꝫ phamā terræ fuiſſe filiā: dū dic

in eneide.Illam tera parens ira irritata deorũ Extremam ut perhibent cæo encheladoq; ſororem Progenuit &c. De hac ut appareat originis ſuæ cauſa:talis a Paulo recitatur fabula.ꝙ cum ob regni cupidinẽ bellum inter titanos gigantes terræ filios:& Iouem eſſet exortum:eo itũ eſt:ut oẽs terræ filii qui Ioui aduerſabant̃ occiderent̃:& a Ioue & diis aliis:Quo dolore terra irritata:& uindictæ auida:cũ ſibi aduerſus taꝫ potentes hoſtes arma deeſſent:ut illis quibus poterat uiribus aliquid mali ageret:coacto utero Phamam emiſit ſcelerũ ſuperum relatricem. Huius aũt incremẽtuꝫ & formam deſcribens Virgilius ait ſic. Phama maluꝫ quo non aliud uelocius ullum: Mobilitate uiget uireſq; acquirit eundo.Parua metu primo:mox ſeſe tollit in auras Ingrediturq; ſolo: & caput inter nubila condit.Et paulo poſt hæc ait:Et pedibus celereꝫ & pernicibus alis.Mõſtrum horrenduꝫ ingens:cui quot ſunt corpore plumæ Tot uigiles oculi ſubter mirabile dictu Tot linguæ:totidẽ ora ſonant:tot ſubrigit aures:Nocte uolat medio cæli terreq; per umbrã Stridens nec dulci declinat lumina ſõno. Luce ſedet cuſtos aut ſummi culmine tecti:Turribus aut altis & magnas territat urbes Tã ficti pra uiq; tenax q̃ꝫ nuncia ueri. Sentis optime rex quanto uerboruꝫ orna tu:quanto lepore:q̃ꝫ ſuci pleno:q̃ꝫq; induſtrioſa fictione Virgilius ꝙ eius opus conetur oſtendere:& oſtendat:ſentis equidẽ.ſꝫ ut q te præter lecturi ſunt ampliuſcule uideant libet explicare paululũ:præmiſſo tamen quid uelit fabula pauli.Dicit ergo primo irritatã terram ira deorum.Circa quod pro iratis diis ſyderum opus circa quædam intelligo Sydera eniꝫ ſeu ſupercæleſtia corpora procul dubio in nos agũt potẽtia eis a creatore cõceſſa ſm diſpoſitiones ſuſcipientium eorum influẽtias:& hinc fit ꝙ puer uel adoleſcẽs augetur eorum opere: cum diminuatur ſeneſcẽs:& cum nũq̃ꝫ a ratõne gubernatoris optimi ſeparetur nõnũq̃ꝫ aliqua faciunt:quæ mortalium repentino:falſoq; iudicio tãq̃ꝫ irata feciſſe uidentur:ut puta dum iuſtum regem:dum fœlicem imperatorẽ:dũ ſtrenuũ militẽ in finẽ ſuũ deducũt.Et ideo iratos dixit deos Paulus:quia occiderint illuſtres uiros:quos ꝑpetuandos rebantur hoĩes.Sed quid ex hoc ſequitur:irritatur ab hoc opere:quod deorum iraꝫ uocant:terra.i.animoſus hõ.naꝫ terrei ſumus oẽs:& ad quid irritatur:ut pariat phamã ultriceꝫ futuræ mortis.i.ut id agat:propter qđ phama ſui noĩs oriatur:ut dum deorum ira ciderit:illius nomẽ agẽte meritorũ phama ſuperſtes:Sic etiam nolentibus his qui hominem occidendo euꝫ oĩo auferre conati ſunt:ad quod nos ideꝫ hortatur Virgilius dum dicit.Stat ſua cuiq; dies breue & irreparabile tẽpus Omnibus eſt uitæ:ſed phamam extendere factis.Hoc uirtutis opus & cætera.Hanc aũt phamam ideo malũ dicit Virgilius:quia non æquo paſſu ad eam perquirendam tendimus omnes.¶Nã per fraudes ut plurimum

ſūma occupari ſacerdotia cernimus:dolo uictorias obtineri:prĩcipat⁹ poſſideri uiolentia:& ea quæcūq; per fas & nefas:quæ noĩa ſolēt ĩ lumen extollere.Nam ſi per uirtutem agatur:tūc nō malū uiuere dicitur phama.Verꝫ ĩproprie locut⁹ ē auctor:uſus ꝑ ĩfamia uocabl'o phamæ cum ſic fictionem inſpiciamus:ſeu potius fictionis cauſam ſatis aduertemus:ex ea infamiam non phamaꝫ ſecutam.Hanc inſuper dicit metu primo paruam & ſic eſt.Nam quantuncunq; grandia ſint facinora:ex quibus oritur:a quodam tamen audientium metu uidetur ĩcipere:mouemur quidē auditu primo rei alicuius:& ſi placet eam falſam eē timemus:ſi uero diſplicet æquo mō:ne uera ſit extimeſcamus:mox ſeſe attollit in auras.i.in ampliationem locutionis gentium euolat:ſeu mediocribus miſcetur uiris:& inde ſe ſolo ĩfert:hoc eſt in uulgus & plebeios & tūc caput⁹inter nubila cōdit:cū ſe ad reges atq; maiores effert. Pernix etiam eſt.i.uelox:nil enim ut ipſemet dicit uelocius ē.Mōſtrū aūt ingens aſſerit:& horrendū ratione corporis quod illi deſcribit:uolēs ĩ hoc ꝙ omnes eius plumæ:cum auem dicat propter eius celereꝫ motū habeant hominis effigiem.ad hoc ut per hoc intelligatur unumquemq; de aliqua re loquentem pennā unaꝫ addere phamæ:& ſic ex multis cuꝫ multæ ſint auium pennæ:non ex paucis phama conficitur.Seu potius monſtrum horrendum hanc uocat:quia fere nunq̃ ſuperari poteſt. nam quāto magis quis illam conatur opprimere:tanto magis exĩde fit maior:quod mōſtruoſū eſt.Dicit inſuper omnes oculos eius uigiles eē eo ꝙ nō niſi a uigilantibus perſonet phama.nā ſi in ſomnū tēdet locutio:phama uertitur in nichilū.Nocte eam e medio cæli uolitātē:ob id dicit ꝙ ſæpiſſime contigiſſe cōpertū eſt ſero.ſ.factum aliquid:& mane etiam in remotiſſimis partibus cognitū nō aliter:q̃ ſi nocte uolauerit. Seu id dicit ut oſtendat uigilantiam gerulonum.In die autē eaꝫ ſedere dicit cuſtodem:ut oſtendat ꝙ ab eius relata cuſtodes portis terrarum urbium apponantur:& in turribus ad excitandū uigiles:uel ſpeculādū a longe.Et cum inter ueritatem & mendacium nō diſtinguat:contenta eſt pro ueris quæcūq; audita referre. Cuius præterea domuꝫ in maiori ſuo uolumine ſic deſcribit Ouidius.Orbe locus medio ē inter terraſq; fretūq; Cæleſteſq; plagas triplicis cōfinia mūdi.Vñ qđ eſt uſq̃ q̃uis regionibus abſit Inſpicitur:penetratq; cauas uox omnis ad auras.Phama tꝫ ſūmaq; locū ſibi legit in arce Innumeroſq; aditus:ac mille foramina tectis Addidit:& nullis incluſit limina portis Nocte dieq; patet tota eſt ex ore ſonāti.Tota fremit uoceſq; r̃fert iteratq; qđ audit.Nulla quies intus:nullaq; ſilentia parte Nō tantū ē clamor:ſꝫ paruæ murmura uocis Qualia de pelagi ſi quis procul audiat undis Eſſe ſolent q̃lem ue ſonū cū iuppiter atras Increpuit nubes:extrema tonitrua reddūt Atria turba tenet:ueniūt læue uulgus eūtq; Mixtaq; cū ueris pa/

riter coniuncta uagantur Milia rumorũ confuſaq; uerba uolutant Ex
quibus hi uacuas replent ſermonibus auras. Hi narrata ferunt aliis mẽ
ſuraq; ficti Creſcit & auditis aliquid nouus adicit auctor Illic creduli/
tas: illic temerarius error Vanaq; lætitia ẽ cõſternatiq; timores Sedi
tioq; recens: dubioq; auctore ſuſurri Ipſa quid in cælo rerũ pelagoq;
geratur Et tellure uidet: totũq; inquirit in orbẽ &c. Satis hæc etiam
minus erudito patientia ſunt: & ideo quid ſibi uelit Paulus duꝫ addidit
fabulæ: famam genitã: ut turpia deorũ facta narraret: uidiſſe ſupereſt
quod nil aliud autumo præter ꝙ cũ minores in maiores nil uirib' poſ
ſunt: illata uerbis maioribus infamia conantur ulciſci. Terræ aũt ideo
filiã uoluere: qa nõ aliũde q̃ ex geſtis ĩ terris phama ſit. ꝙ ãt p̃re ca
reat nõ abſurde dictũ ẽ: cũ ut ſæpiſſime rerũ a phama geſtaꝝ q̃ ut plu
rimũ falſiſſime ſũt ignoret auctor: q cõptus loco p̃ris deſcribi poſſet.

De Tartaro. iii. terræ filio. C. xi.

Artarũ aſſerit Theodõtius abſq; patre terræ fuiſſe filiũ. hũc bar
laam dicit inertẽ atq; torpentẽ: matris adhuc in utero iacere: eo
ꝙ ĩuocata lucina fauere partui uoluiſſet: ob id ꝙ phamã ĩ deorũ igno
miniaꝫ peperiſſet. Figmentũ hoc ab effectu cãm ſumpſit non erat eniꝫ
lucina nõ naſcituro: ſeu partui nõ futuro præſtatura fauorẽ: Arbitra/
ti ſunt quidem ueteres circa terræ cẽtrum locũ eſſe cõcauũ: & in eodẽ
ſontiũ animæ pœnis affligi: ut ſatis in deſcẽſu Aeneæ ad inferos oſtẽ
dit Virgilius. Hũc tartarum dici uolunt: & hoc ſm Iſidorũ ubi de ety
mologiis a tremore frigoris dictũ. Nam ibi nec ſolis unq̃ potuit pene
trare radius: nec aeris motus eſt aliquis: cõfricatiõe cui' calefieri poſ
ſit. Quđ aũt in utero matris torpeat ſatis apparet: nõ enim ad ſupio/
ra põt aſcendere: & ſi aſcendat non erit amplius tartarus. Terræ autẽ
filius ĩproprie dicitur. Nam q̃tũcũq; conceperit mulier: niſi in luceꝫ
conceptus uenerit iure filius dici non poterit. Dicitur auteꝫ abſq; patre
conceptus: eo ꝙ credamus terræ corpus cõcauitates habere: nõ tam̃
ſatis certi ſumus: an a creatione: an a ſecuto poſt creationẽ euentu ha
buerit. In teſtimoniũ aũt prædictoꝝ dicit Virgilius. Tartarus ipſe. Bis
patet in præceps tantum tenditq; ſub umbras Quantus ad æthereum
cæli ſuſpectus olympũ &c. Nec multo poſt ait. Hic genus antiquũ ter
ræ titania pubes. Fulmine dieꝺti fundo uoluũtur in imo &c.

De Tagete. iiii. terræ filio. C. xii

Ages ut aſſeruere gẽtiles: & potiſſime thuſci abſq; cognito geni/
tore terræ filius habitus ẽ. De quo refert Paulus puſin': ꝙ cum
apđ etruſcos ĩ agro tarquinenſi aliquãtum tellus intumuiſſet: is uiculli
cus cui' erat agellus nouitate rei pmotus: auiduſq; uidere qd eſſꝫ oſtẽ
ti monſtratura turgiditas: aliq̃diu expectauit: tandeꝫ impatiens more
ligõe ſumpto locũ cœpit ſenſiꝫ effodere: nec multũ effodit: & ecce ex

glebis proſiluit infantulus Quo monſtro perterritus rudis homo uoca uit affines: nec diu & is qui modo infans erat ætate prouectus uiſus eſt & inde ſenex: & cum incolas auruſpicinam docuiſſet: repente nuſq̄ꝫ cõ paruit: Auditores autem arbitrati numen: & terræ credidere filium & nominauere tagetem: qd' idem olim lingua ſonabat etruſcha: qd' latina deus: eumqꝫ poſtea loco ſummi numinis colluere. Iſidorus uero ab ar/ ratore gleba: uomere ſubmota ĩfantẽ cõpertũ dicit: nec ãplius ab etru ſcis uiſum: & in illa eos auruſpicinam docuiſſe: & ex ea libros etiam re liquiſſe: quos poſtea romani in linguam propriam tranſtulere. Cuius figmenti talem fuiſſe ſenſum exiſtimo Quẽdam.ſ.eſſe potuiſſe: qui diu ſtudens circa auruſpicinam: & ob contemplationis commodum cõſor tio hominum aſpernato: doctus repente: unde minime credebatur cõ paruit. Et qr forſan ex antro aliquo exire uiſus eſt terræ puerperium fi ctum eſt: uel in oculos agrum colentis inopinatus affuit: quaſi ꝓdiſſet ex glebis: a rudi uulgo terræ filius dictus eſt: & ideo abſqꝫ patre: qr in cognita eius fuerit origo. Conſueuere præterea ueteres exteros ignotoſ terreſtri itinere ad ſe uenientes terræ filios uocitare: uti neptũni qui ad ueherentur nauigio. Infans autem dictus quia nouus & confeſtim pro/ uectus: & ſenex: eo ꝙ eruditus & prudens: quod ſenũ eſt: cõpertus ſit ꝙ in agro tarquinenſi contigerit: ſeu quia aut ſic fuit ibidem.ſ. tagetem primo cognitum: ſeu quia etruſci auruſpicinam clariſſimi fuere. In bre ui autem termino more deſignatur affectio grandis incolarum ad eum Nam dilectæ rei mora etiam ſi longiſſima ſit: diligenti uidetur breuiſſi ma. Eum autem deum habitum ob id contigiſſe puto: ut doctrinã quã ſumme colebant deo actore nobilitarent.

De Anthæo.v. terræ filio. Ca.xiii.

a Nthæum omnes terræ dicũt filium: & quia nemo illi patreꝫ deſi gnat: inter genitos ĩcerto patre eũ apponere neceſſe fuit: de quo ſic ſcribit Lucanus. Nõdũ poſt genitos tellus effeta gigantes Terribilẽ libycis partu cõcœpit in antris: Nec tam iuſta fuit terrarum gloria ty phon: Aut tytios briareuſqꝫ ferox cæloqꝫ pepcit. ꝙ nõ phlegræis an/ thæũ ſubſtulit aruis. Hoc quoqꝫ tã uaſtꝰ cumulauit munere uires Ter ra ſui fœtus: quæ cũ tetigere parentem Iam defeta uigent renouato ro bore mẽbra. Hæc illi ſpelũca domus: latuiſſe ſub alta Rupe ferũt epu la s: raptos habuiſſe leones. Ad ſõnos non terga feræ præbere cubile. Aſſuerũt: nõ ſilua torũ uireſqꝫ r̃ſũpſit In nuda tellure iacẽs: periere co loni Aruoꝝ libyæ pereũt quos appulit æquor: Auxilioqꝫ diu uirtꝰ non auſa cadẽdi Terræ ſpernit opes inuictus robore cũctis Quãuis ſtaret erat ꝛc. Appet ergo p lucani carmẽ q̃ꝫ grãdis q̃ꝫqꝫ fortis & ferꝰ fuerit anthæus: ad quem ut idem teſtatur Lucanus: ut cũ eo luctam iniret ac ceſſit hercules laborũ uictor: & cũ ĩ agone eſſent: eũqꝫ ſæpiꝰ poſtratũ

robuſtiorem reſurgentẽ cerneret:aduertẽs ꝙ a terra uires recuperarꝫ
iam feſſuꝫ ulnis in altũ extulit tanq̃ꝫ diu tenuit donec ſpirauit.Fabulæ
huius ſenſus duplex ẽ:hyſtoricus & moralis.Videtur.n.Põponio me
læ in libro coſmographiæ placere:hũc regem in extremis mauritaniæ
fuiſſe:aſſerens apud Ampeluſiaꝫ promontoriũ in oceanuꝫ athlanticuꝫ
tendens:eſſe ſpecum Herculi ſacram:& ultra Tingeꝫ oppidũ per ue/
tuſtum ab Anthæo:ut ferunt cõdituꝫ:& in teſtimoniũ oſtenditur ab ĩ
colis:parma ingens ex elephante:& ob magnitudinẽ nulli nũc habilis
quã ab eo geſtatã aſſerunt & ſũme colũt.Necnõ mõſtrat̃ ab eiſdẽ:col
lis modicũ reſupini hoĩs iacentis habens imaginẽ:quẽ eius tumulũ fu
iſſe cõfirmant.Aduerſus hunc dicit Theodõtius/Dionyſiuꝫ thebæuꝫ
qui ob inſignem eius uirtutẽ:Hercules appellatus fuit: bellũ habuiſſe
& qui cũ aduertiſſet eũ ſæpiꝰ in mauritania proſtratũ:& eueſtigio ex/
ercitus reſtaurantẽ:ficta fuga eum ad ſe perſequendũ in libyã uſqꝫ tra
xit:ibi eũ uero ſuperauit & occidit.Leontius uero dicebat hũc Hercu
lem fuiſſe nili filiũ:quẽ ego unũ & idem cũ ſuperiori puto. Euſebiꝰ au
tem in libro temporũ dicit hũc Anthæuꝫ paleſtricæ artis fuiſſe doctiſ
ſimũ:& quorũcũqꝫ certaminuꝫ:quæ exercerentur in terris et ob id oſ
tendit ſe arbitrari fictuꝫ:ꝙ terræ fuit filius:et ꝙ uiribꝰ reſtauraret̃ ab
ea.Fulgẽtius quidẽ moralẽ ſenſuꝫ fictioni ſubeſſe demonſtrat: dicens
Anthæũ de terra natũ libidinẽ eſſe:quæ ſola ex carne naſcitur:qua ta
cta et ſi feſſa ſit in uires reſurgit. Verũ ab hoĩne uirtuoſo:carnis dene
gato tactu ſuperatur:hunc fuiſſe dicit Auguſtinus regnãte argis danao
Euſebius aũt regnãte athænis Aegeo.Leõtius regnante apud argiuos
Argo.

De Herebo.ix.Demogorgõis filio:cui fuerũt filii.xxi. quoꝝ primꝰ
Amor.ii.Gratia.iii.Labor.iiii.Inuidentia.v.Metus.vi.Dolus.vii.Fra
us.viii.Pertinacia.ix.Egeſtas.x. Miſeria.xi. Fames.xii. Querela.xiii.
Morbus.xiiii.Senectus.xv.Pallor.xvi. Tenebra.xvii. Somnus.xviii.
Mors.xix.Caron.xx.Dies.xxi.Aether.

Xpeditis terræ filiis ad Herebũ ſtilus reuocãdus eſt:q ut Paulꝰ
ait a Chriſippo traditũ:filius fuit Demogorgonis et terræ: Hũc
ego arbitror unũ et idẽ cuꝫ Tartaro:cũ eũ oẽs ueteres exiſtiare uideã
tur ĩ remotiſſimis terræ uiſceribꝰ ẽe:et in eodẽ uti:de tartaro diximꝰ
ſuppliciis ſõtes pũiri.De hoc tñ multa ſcribunt̃ ab ãtiqs: et potiſſĩe a
Virgilio ĩ.vi æneide libro:q̃ ſub cõpẽdio ꝑtrãſibo:eo ꝙ fere de oĩbꝰ
fiet ĩ ſequẽtibꝰ ꝓlixior mẽtio.Dicit ergo Virgilius ꝙ ĩ faucibus huiuſ
ſunt terribiles uiſu:hæ formæ uidelꝫ luctꝰ et ultrices curæ:morbi pal

lētes:& triſtis ſenect⁹:atq; met⁹ & fames egeſtaſq; terribilis:& horri/
biles uiſu:letū:laborq; ſopor:& mala mentis gaudia:Bellūq; lætiferū
& eumenides:& diſcordia & ulmus ſōniorū:ſedes Cētauri:ſcillæ bria/
re⁹: lernæuſq; ſerpēs:& flāmis armata chymæra una cū gorgonibus
harpyis:& tricorporeo geryōe:& trifauce cerbero limīa ſeruāte ditis.
Præterea hūc herebū quattuor rigari fluminibus Acheronte.ſ.& phle
getōte:ſtigeq; atq; cocyto:& acherōtis nautam dicit eſſe charonē mo
rientium animas ad profundiora herebi transferentem.Inſup minoem
Radamantum eacūq; uerſantes urnis merita intrantium ineſſe deſcri
bit:& proſtratos fulminibus titanos gigantes: & ſalmeonē ac titiō di
ſcerptum a uulture Iſiona perpetua circūuolutum rota:nec non & ſiſy
phum in altum ingentia pectore impingentē ſaxa:ac tantalū inter un
das:& poma ſiti famæq; pereūtem:& theſeū perpetuo damnatū ocio
alioſq; & hos omnes ītra ditis ferrea mœnia ſub ultrice thiſiphōe cru
ciari.Similiter & hūc idem præter herebū multis uocauere nominib⁹
utputa Tartarū:orcum:ditem:auernū:barathrū & infernū. Sic & eū
deū multorum filiorum patrem faciunt.Cæterum is præmiſſis ad dete
ctionem abſconditæ ueritatis ueniendū eſt. Volūt igitur eum Demo
gorgonis et terræ filium:eo ꝙ Demogorgonem rerum omnium crea/
torem arbitrati ſunt.Terræ aūt quia ut patet in eius utero conditus eſt
Verum eum locū eſſe pœnarū:nō ſolū gentiles:ſed nō nulli illuſtres
chriſtiani exiſtimauere:hac forte ducti ratione. Nam cum ſūma boni
tas deus ſit:& qui peccatum committit:qđ forte malū ē:& ſic mal⁹ ef
fectus ſit:ut a deo tāꝗ a ſuo cōtrario remotiſſimus ſit:neceſſe eſt:nos
deū ī cælis habitare credimus:& a cælo nulla remotior ps ē cētro ter
ræ:& ob id tāꝗ ī loco a deo remotiſſimo:ibidem pœnas luāt īpii:for
ſā nō īepte creditū eſt.De hoc tamen Tullius ubi de quæſtiōib⁹ tuſcu
lanis aperte truffatur.Exquo ſatis exiſtimari poteſt:aliud eruditos uete
res ſenſiſſe:& ideo cum uoluerūt duplicem eſſe mūdum:maiorē.ſ. &
minorem:maiorem eum quem generaliter mūdū dicimus:minorē aūt
hominem aſſerentes omnia in minori eſſe:quæ in maiori deſcribuntur
ab eis:credo eos hunc herebum:et hos cruciatus intra minorem mun
dū.i.hominē eſſe:exiſtimaſſe:ac uoluiſſe illas horribiles formas quas
in ueſtibulo herebi deſcribit Virgilius eſſe cauſas exteriores per quas
ītrorſū illa ſupplicia cauſantur:Seu ea ꝗ ab intrinſecis creata apparēt
extrorſū:quē longe meliorem ſenſum exiſtimo.Deinceps quidem:ut
prædictorum ſeriem exponendo præuertam:neceſſe eſt. Fictum igit̄
puto in profundū huius herebi ditem eſſe ferream ciuitatem:ut p eam
intelligamus profundam obſtinati cordis partem:in qua uere pertina/
ces nō nūꝗ ſumus:et ferrei.Titanes.i.homines terrenis dediti:et gi
gātes.i.ſupbi pſtrati:ideo uexari dicuntur:ut cognoſcamus circa hoc

anxiari terreos: & ſupbos hoīes animo: qui dū ſemper extolli cupiūt cæco ſuo iudicio deprimi & uilipendi arbitrantur: & ab excelſo deiici/untur aliquando: quod illis eſt acre tormentū. Per tition autem diſcerptum: a uulture mēs cuiuſcūq; laborantis: ut ea quæ ad eum ſpectant agnoſcat: accipienda eſt: ſeu illius: qui in cumulandis theſauris conti/nua cogitatione agitatur. Iſion autem perpetua circūuolutus rota circū agitationes optantis regnū oſtendit. Sic & ſiſyphus ſaxa reuoluens in efficacibus: ac laborioſis conantibus uitam ducētis declarat. Per Tantalum aūt inter undas: & poma fame pereuntē: auarorum hoīu; curas & agones circa infamē perſimonia; intelligere debemus. Theſeus aut ociosus temerariorum friuolos conatus oſtendit: quibus miſere cruciantur. Dicunt autem hos ſub infeſtatione uexari thiſiphonis: quod ſic reor accipiendum. Interpretatur aūt thiſiphones irarum uox: & ſic p; qui a talibus cruciātur: in ſeipſos iraſci: & irarum uoces nōnū q; emittere. Per illos aūt tres iudices: hoc intelligo: tres eīm perſonas male agendo lædere poſſumus: deu;: proximū: & noſmetipſos: & ſic a triplici cōſcientiæ iudicio redarguimur: & dānamur. Per ianitorē autem tricerberū canē: cuius officium ē uolentes intromittere: & exitum intrantibus ꝓhibere: res cās ītelligēdas puto: rodentes acri morſu: deceptorum mētes lætales. ſ. aſſentatorū blandiciæ: falſa fœlicitatis opinio & inanis gloriæ fulgor: quæ quidē continue nouis diſcipulis detrahenteſ ignaros miſeras curas augent: & minuere auctas nō permittūt. Circuitūr ſeu inundatur herebus a quattuor fluminibus: ut per hoc ſentiam? quia hi qui ſe ratione deiecta ab inceptis cōcupiſcētiis trahi permittūt primo recti iudicii perturbata læticia acherontē tranſeunt: qui carens gaudio interpretatur: & ſic pulſa læticia: ut eius occupet mœſtitia locū neceſſe ē: ex qua ob bonum lætitiæ perditum perſæpe uehemēs naſcitur ira: a qua infurorem impellimur: qui phlegeton ē. i. ardēs ex furore etiā in triſtitiā labimur: quæ ſtix eſt: & ex triſtitia ī luctum: & lachrymas: per quas cocytus accipiendus eſt quartus fluuius. Et ſic miſeri mortales agimur: cæca concupiſcibilis appetitus opinione ſeducti intraq; gerimus: quod in uiſceribus terræ a poetis ſtolidi arbitrantur īcluſu;. Herebus autē dicitur: ut ait Vgucio quia nimis hæreat illi quē capit. Dis autem dicitur a dite rege ſuo: qui apud poetas diuitiaru; dicitur deus: & hoc ideo quia diues ſit. i. abundans locus iſte: eo ꝙ in eum deſcendāt: ut plurimū morientes hodie: oli; oēs. Tartarus aūt dicitur a tortura: quia torqueat quos abſorbet. Veru; tartarus eſt profūdiſſimus infernorū locus: ex quo ut opinari uidetur Vgucio xp̄s nemi nem eduxit. Orcus autem dicitur quia obſcurus. Baratrum uero a forma dictus creditur. Eſt autem baratru; uas ex uiminibus confectū a pte ſuperiori propatulū: ab inferiori aute; acutu;: quo utuntur agreſtes

campani: dũ ex uitibus arboribus annexis uindemiantes uuas colligũt & hoc iõ dictũ ut intelligamus infernũ ampliſſimas fauces ad ſuſcipiẽdum damnatos habere: ad eos uero ſeruanduꝫ artiſſimum locum atqꝫ profundum. Infernus autem dicitur: quia omnium terræ partium inferior ſit. Auernus aũt ab a quod eſt ſine: & uernos qđ eſt gaudiuꝫ dicit̃ eo ꝙ gaudio careat & triſtitia lugeat ſempiterna.

De Amore primo herebi filio. C.xv.

e X filiis herebi primus occurrit amor: quem ab eo ex nocte ſuſceptum: ubi de naturis deorum Tullius aſſerit. Quod forſan regum ſereniſſime uideretur tibi mõſtruoſum ni uerum mõſtraret̃ rõne poſſibili. Antiquoꝝ ſnĩa fuit amorem eſſe animi paſſionem. Et ideo quicqd optamus id amor eſt. Verũ qm̃ in diuerſum noſtræ affectiones finem feruntur: ut amor: non idem circa omnia ſit neceſſe eſt: & ob id ĩ paruum numerum redactis mortalium deſideriis: triplicem illum maiores dixere. Et ante alios a puleio teſte: eo in libro: quem de dogmate platonis ſcripſit: aſſerit plato tres nõ amplius amores fore. Quoꝝ primum dixit eſſe diuinũ: cum incorrupta mente: & uirtutis ratione cõueniẽtẽ Alteꝝ de generis animi corruptæqꝫ uoluntatis paſſionem. Tertium ex utroqꝫ permixtum. Poſt quem auditor eius Ariſtotiles mutatis fere potius uerbis q̃ ſnĩa: æque triplicem uoluit. Primũ dicẽs ꝓpter honeſtũ ẜm propter delectabile: tertium propter utile: mouentem captos a ſe. Sane qm̃ nec is de quo ẜmo diuinus: aut ꝓpter honeſtũ ẽ: nec ex duobus aliis permixtus: aut propter delectabile: uerum de generis aĩ: & ꝓpter utile: merito eũ iuxta ſnĩam ciceronis: filiũ herebi noctiſqꝫ dicemus. i. cæcæ mentis: & obſtinati pectoris. Ab hoc enim in execrabileꝫ auri famem ĩpellimur. ab hoc in cupidinem impii inexplebilẽ. Ab hoc ĩſtolidũ perituræ gloriæ deſyderium. Ab hoc ĩ funeſtã amicoꝝ cedem Ab hoc in periclitationes urbium: furta: fraudes: uiolentias: & doloſa cõſilia: miſeri trahimur. Hac peſte afficiũtur gnatonici: hiſtriões aſſẽtatores: & huiuſmodi pernitioſa manus hominũ ridentẽ inſipientiũ ſequentes fortunam: & eo utũtur ad denudãdos blãditiis: & falſis laudibus milites glorioſos. Eũ igitur rite pẽſatis oĩbꝰ: nõ amorẽ: quinĩmo odium rectius uocaremus.

De gratia herebi & noctis filia. C.vi.

h Erebi & noctis gratiam eſſe filiam: ſcribit Tullius: ubi đ naturis deorum: Ego tamen alibi legiſſe memini grãs ſeu Iouis: & auctonii: ſeu liberi patris ac ueneris fuiſſe filias. Verum ut habeamus quid in hoc ſenſerint: qui finxerunt eſt ſciendũ: gratiam eſſe quãdã liberæ mẽtis affectionem: maioꝝ potiſſime in minore: qua nullo p̃cedẽte merito indulgentiæ: beneficia: & obſequia: etiam non petentibus ĩpenduntur. Harum tamen multiplices eſſe ſpẽs reor. Aliæ quidem dei ſunt ĩmor-

tales: quibus amotis nulli ſumus. Aliæ uero hoīuꝫ īter ſe: & hæ in bonū poſſunt tēdere & in malū: q̄ꝫ q̄ꝫ ſemp in bonū ſonare uideat̄ gratia Has oēs herebi & noctis filias: uariatis tamen parentiū ſenſibus poſſemus: oſtendere. ſꝫ ut ad hanc obmiſſis in ſuū tempus reliquis ueniam⁹ reor ergo hanc eā gratiaꝫ eſſe: quæ ob aliquod infandū facin⁹: uel turpes alicuius hoīs mores ī pṷerſo aliquo ac deteſtabili uiro cātur & ſic herebi. i. obſtinati pectoris: & noctis. i. cæcæ mētis erit filia: gr̄a talis

De Labore. iii. Herebi filio. C. xvii

Abor a Cicerone noctis & herebi ſcribitur filius: cuius quiditas ab eodē huiuſmōi deſignatur. Labor ē. functio q̄dam: uel aīæ uel corporis grauioris operis: uel muneris. Qua inſpecta merito noctis & herebi filius dicitur ſeu dici pōt: is. ſ. qui dānoſus ē: & merito reprobādus. Nā uti in herebo & nocte ꝑpetua ſontiū eſt inquietudo: ſic & in ſecretis cordiū penetralibus: eorū qui cæca tracti cupidine: circa ſuperflua & minime opportuna: cogitatione agitant̄ continua: & quoniam cogitationes tales in obſcuro cauſant̄ pectore: merito labor talis filius dicitur noctis: & herebi.

De Inuidētia ſeu Inuidia. iiii. herebi filia. C. xviii

Nuidentiaꝫ dicit Tullius herebi & noctis fuiſſe filiā. q ubi de q̄ſtionibus tuſculanis: hanc ab īuidia differentiā facit: dicens inuidentiam ad inuidum tantūmō pertinere: cum inuidia ad eū etiam cui fertur pertinere uideatur: & de ea cōcludēs dicit. Inuidentiā eſſe ægritudinem ſuſceptā ꝓpter alterius res ſecūdas: quæ nil noceant inuidēti. huius eteniꝫ habitatioē & mores ſic deſcribit Ouidius. Protinus īuidiæ nigro ſqualentia tabo Tecta petit: domus ē imis in ualibus huius Addita ſole carens nōnulli peruia uento: Triſtis & ignaui pleniſſima frigoris: & quæ Igne uacet ſemp: caligine ſemp abūdet. Et paulopoſt Cōcuſſæ patuer̄ fores uidet ītus edentē Vipereas carnes uitiorū alimēta ſuorū Inuidiā uiſāq; oculis auertit at illa Surgit hō pigre ſemeſaꝝq; reliquit Corpora ſerpentum: paſſuq; incedit inerti: Vtq; deā uidit formaq; armiſq; decoram Ingemuit: uultūq; deæ ad ſuſpiria duxit Pallor in ore ſedens macies in corpore toto Nuſq̄ꝫ recta acies: liuent rubigine dentes Pectora felle uirent: lingua eſt ſuffuſa ueneno. Riſus abeſt: niſi queꝫ uiſi fecere dolores: Nec fruitur ſomno uigilantibus excita curis. Sed uidet ingratos intabeſcitq; uidēdo⁹ Succeſſus hoīum: carpitq; & carpitur una Suppliciumq; ſuuꝫ eſt &c. Hos uerſus ſi quis plene cōſiderabit: & eam eſſe inuidentiam: quam nos ampliori licentia inuidiā dicimus: & herebi noctiſq; filiam abſq; difficultate cognoſcet &c.

De Metu. v. Herebi filio. C. xix

m Etus ut ſæpe dict⁷ aſſerit Tullius filius Herebi fuit:& noctis.Eſt enī metus:ut idē ait Tullius rōni aduerſa cautio.Hūc ego horū parentum filium dictum arbitror:quia ex remotis a cognitione noſtra noſtris in pectoribus oriatur.Eum tamen duplicē reor:& qui īdiſcretum uirum iure cadere poſſit:ut metuiſſe tonitrua:& qui nulla rōnabili cauſa impellente:nō aliter q̄ꝫ mulierculas non nullos exanimat.Hic ſub uocabulo pauoris unus ex miniſtris martis eſt:ut demōſtrat̄ a ſtatio dicente:Inde unū dira comitum de plebe pauorem Quadrupes añ ire iubet:non alter hanelos Inſinuare metus:animūq; auertere ueris. Actior innuere monſtro uoceſq; manuſq; Et facienſ q̄cūq; libet bon⁷ omnia credi Auctor:& horrificis limphare in curſibus urbes Si geminos ſoles nutumq; ſuadeat aſtra Aut mutare ſolū aut ueteres deſcēdere ſiluas Has miſere uidiſſe putāt &c. Poſſeꝫ rex optīe multa uerba facere hui⁷ carminis explicādo partes:ut mores metus aperirē:ſꝫ adeo tenua ſunt figmēta:ut plura dicere ſuperflua ratus ſim.Huic peæterea aſcribit Tullius in tuſculanis quæſtionibus:nō aduertenter plures ſub eſſe miniſtros:utputa pigriciā:pudorem:terrorem:timorem:pauorē exanimationem:conturbationem:& formidinem:de quibus omnibus ibidem ſerioſe legitur.

De Dolo.vi.Herebi filio. C.xx.

e St & dolus ut Tullio placet filius noctis & herebi:De quo r̄ferri cōſueuerat Barlaam:quoniā ad troianū belluꝫ iuiſſet cum græcis & cum minus armis iret inuolutum conſultantibus quibuſdam ex primatibus de agendis ab ulyxe:cui familiariſſimus erat: in cōſiliū fuiſſe deductū.Qui cum elatos animos & iactantes:atq; conſilia quorūdam audiuiſſet:atq; aliq̄ꝫdiu ſecum riſiſſet:rogatus ſententiaꝫ dixit:quæ & ſi non honeſta:eo ꝙ oportuna uidebatur aſſūpta eſt:& eidē cuꝫ epeo fabricandi equi:negocium eueſtigio cōmiſſum eſt:quo poſtmoduꝫ eo peruentum:ut optato iam feſſi potirentur græci. Satis tenuæ fictiōis eſt uelū:& ideo cur herebi & noctis dicatur fili⁷ uideam?:Quod meo iudicio ſacris oſtenditur litteris:quibus docemur ab herebo forma ſerpentis aſſumpta:humani generis hoſtē in terris ueniſſe:& parētum noſtroꝝ mētes doloſis ſuggeſtiōibus offuſcaſſe nocte tartarea:& iñ tāq̄ꝫ ī cultum agrum ſemen inieciſſe lætiferum:cuius fructus cū ī legē egiſſent extemplo uenit in lucem:& ſic dolus nundum in terris cognit⁷ ab initō manauit ex herebo:& ī utero cæcæ mētis cōcœptus noſtra morte:& exilio regni cæleſtis palam facto:oſtendit liqdo ſe filium noctis & herebi. Sane quia qđ gentiles nō nouerūt:finxiſſe nō poterāt.arbitror eos pro herebo intimū cordis hūani receſſum ītellexiſſe: ubi eī cogitationū omniū ſedes ē: & iō ſi æger anim⁷ uirtute neglecta:ut ad optatum deueniat:ſi deſint uires illico dirigit ad artes īgenium.Et qm̄

facilius dolo capiuntur amantes:eo cogitationibus peſſimis fabricato
& quos capit:& ſeipſum lætifero alligat laqueo:& ſic ex nocte.i. men
tis cæcitate:per quam ea uia qua minime decet in deſideriuꝫ ſuuꝫ ten
dit:& ægri pectoris ignominioſa cõcupiſcentia feruẽtis dolus creatur
& naſcitur.& ut plurimũ non ante uiſus in lucem:q̃ꝫ is in præcipitium
uenerit in quem ſtruitur.

De Fraude.vii.Herebi filia. C.xxi

Raus & merito Herebi & noctis a Cicerone ubi de naturis deo/
rum dicit̃ filia:Lætalis qdeꝫ & infanda peſtis: & iniquæ mẽtis e
xecrabile uitiũ.Inter hãc & dolũ hoc intereſt.ſ.dolũ qñqꝫ in bonũ o
perari poſſe:fraus nũq̃ꝫ præter in malũ:ſed potiꝰ aduerſus hoſtes do
lo agimus:amicos fraude decipimus.Huius aũt formã Dantes allege
rii florentinus:eo in poemate:quod florentino ſcripſit idiomate:non
parui quidẽ inter alia poemata momẽti ſic deſcribit.Eam ſcilꝫ iuſti ho
minis habere facieꝫ:corpus reliquũ ſerpentinũ:uariis diſtinctũ macu
lis atqꝫ coloribus:& eius caudã terminari in ſcorpionis aculeuꝫ: eãqꝫ
cociti in nare undis:adeo ut illis excepta facie totũ contegat horridũ
corpus:eãqꝫ gerionẽ cognominat.In placida igitur & ſimili iuſti hoĩs
facie ſentit autor extrinſecũ fraudulentiũ hominũ uultũ:ſunt eiꝫ uul/
tu & eloquio mites:habitu modeſti:inceſſu graues:moribus inſignes:
& ſpectabiles pietate:operibus uero miſerabili ſub zelu iniquitatis te
ctis uerſipelles ſũt:aſtutia callidi: & maculis reſperſi ſcelerũ: adeo ut
oĩs eoꝝ operũ cõcluſio pnicioſo ſit plena ueneno.Et ĩde Gerion dicta
ẽ:qa regnãs apud baleares ĩſulas:geriõ miti uultu blãdiſqꝫ uerbis:&
oĩ comitatu cõſueuerit hoſpites ſuſcipere:& demũ ſub hac bẽignitate
ſoſpites occider̃.Cur ãt herebi noctiſqꝫ dicta ſit filia:eadẽ qua d̃ dolo
rõ eſt

De Pertinatia.viii.Herebi filia. C.xxii

Ertinatia inſipientũ exitiale crimen ſcḿ Tulliũ Herebi Noctiſqꝫ
filia ẽ:nec cãm uidere difficile.Nã quotiens indigeſtus mortaliũ
ignauiæ rigor:rationibus ualidis:& calori diuini feruoris ĩterpoſita of
fuſcata intellectus caligine moliri nõ põt:obſtinationẽ ſeu pertinatiaꝫ
oriri neceſſe eſt:ĩmo iam exortũ ẽ ignorantiæ certiſſimũ argumentum
Ergo bene pertinatiam herebi:quẽ ſæpe gelidum diximus: & noctis:
quam ſæpe caliginem mentis monſtrauimus eſſe filia eſt.

De Egeſtate.ix.Herebi filia. .C.xxiii.

Geſtas Herebi Noctiſqꝫ filia nõ ea ẽ:quaꝫ plurimi arbitrãtur op
portunis.ſ.carere:hãc.n.uiri fortes tollerantia ſupauere:ut ĩ are
nis libicis cato:ſꝫ ea potius cui abundantes falſo iudicio tracti ſuccum
bunt:ut auri cuſtos Midas frigum rex:qui dum omnia quæ tangebat
iuxta uotum uerterentur in aurum fame peribat.hæc eſt ergo uere he/
rebi filia.i.gelidi cordis ac ignaui ac etiã noctis.i.cæci cõſilii:exiſtimã

tis optimũ diuitias augere: ut uſu careamus earum.

De Miſeria decima herebi filia. C.xxiiii.

p Lacet inſup Tullio miſeriam herebi noctiſq; filiã fuiſſe. Hoc enĩ adeo extremum infortunium eſt: ut poſſitis proſpectantes in miſericordiã cõmouere. Quod quidẽ nos ipĩ nobis facimus: dũ neglecto ueritatis lumine perituras res abeũtes quocũq; mõ: nõ aliter ĩgemiſcimus q̃ ſi ppetuas pderemus: & ſic ab offuſcato mẽtis iudicio cõcuſſũ pectus: ſuſpiriis lacrimiſq; miſeriã emittit in publicum: ut inde filia noctis & herebi dici poſſit.

De fame .xi. Herebi filia. C.xxv.

f Amẽ dicit Paulus iuxta criſippũ herebi noctiſq; fuiſſe filiã. Hæc autem aut publica eſt ut olim præmõſtrata pharaoni: Aut priuata ut criſotonis. Publica ex uniuerſali frugũ penuria conſueuit contingere. Cuius re: aut diuina ira cã eſt: uł diuturnũ belluz: ſeu aduerſa ſupcæleſtiuz corporum diſpoſitio: ſeu uermes ſubterranei rodẽtes ſemina: ſeu locuſtæ iam ſata naſcentia deuorantes. Ex quibus cauſa prima a nemine mortaliũ noſci poteſt: & ſic dici poterit herebi noctiſq; filia: ſed non herebi in uiſceribus terræ latentis: aut ĩ ægris hominũ pectoribus reſidentis: quinĩmo in profundo diuinæ mentis arcano ſãctiſſĩe uigilantis: quem intellectus hominũ mortalitatis caligine offuſcatus intueri non poteſt: nec etiã noctis diuinæ mentis in qua nil unq̃ fuit obſcurum. uerum ſuo ſemper lumine cũcta clarificat: ſ; noſtræ ĩbecillitatis errores. Cæteras cauſæ huius ſpecies aſſerũt mathematici ſuis artibus ẽt præuideri poſſe. Si aũt ſic eſt talis fames: nec herebi nec noctis filia eſſe poteſt. Si autem non ſic: tunc ut de eo diximus cũ in arcão naturæ antro repoſitum uideri nõ poſſit: linquetur ut talis fames filia ſit noctis & herebi ratione iam dicta. Priuata autem fames aut ex penuria ciborum continget ut plurimum: aut aliqñ ex faſtidio ſtomacantium. ſi ex penuria aut inertia: atq; deſidia patiẽtis: aut ægeſtatis crimine cõtingit: Si ex inertia: uel deſidia: ut quandoq; uidemus quoſdam laſciuis potius: & inertiis: atq; ocio uacare: q̃ rei familiaris curam gerere. Hæc profecto noctis herebi filia eſt eo pacto quo ſuperiores ſũt cæteri. Si ægeſtatis crimine: dũmodo nõ ob intemperantiam ſit egenus qd patitur: nec hanc herebi noctiſq; filiaz puto: niſi ob id dixerim: qr ab intrĩſeco ſtomaci eſurientis procedit. Si uero ob ciborũ faſtidiũ fameſ ſit: ut nõnũq̃ quibuſdã diſculis: atq; praua cõſuetudine nauſeantibus contigiſſe nouimus: quib⁹ niſi exquiſita edulia: & pulmẽta accurate cõpoſita: ſeu regũ turceta ĩ pcioſa uina atq; forẽſia apponãť: adõ uulgaria ſpernũt: & reſpuũt: ut prius ſe torqueri in edia permittãt: q̃ comedant: nulli dubium quin & hæc nata ſit herebi atq; noctis. Huius autẽ manſionez: & formã ſic deſcribit Ouidius. Quæſitãq; famez lapidoſo

inuenit in agro: Vnguibus & raris uellentē dentibus herbas. Hyrtus erat crinis: caua lumina: pallor in ore Labra incana ſitu: ſcabre rubigi ne fauces: Dura cutis per quam ſpectari uiſcera poſſent. Oſſa ſub īcur uis extabant arrida lūbis. Vētris erat ꝓ uentre locus: pēdere putares Pectus: & a ſpinæ tantūmō crate teneri. Auxerat articulos macies ge nuūq; rigebat Orbis: & in modico prodibant tubere tali: Hanc ꝓcul ut uidit &c.

De Querela.xii.Herebi filia. C.xxvi.

Verelam dicit Tullius filiā fuiſſe & Herebi: quod facile cōcedit ſi quid ſit ſanæ mētis oculo ꝓſpectetur. Eſt.n.morbus quaſi ma le cōuenietis ſecū animi: ob hoc in ſanū ueniēs pect⁹: quia aut ſubtra hi quod ſibi debetur autumat incōſultus hō: aut ægrefert ſibi nō dari quod optat: uel nō poſſe quod cupiat. Et ſic quod ſuū crimē ē: alienuʒ lumie mētis priuatus exiſtimat. Hinc quæritur laſciuus amās: hinc au ri cupidus: hinc bonoꝝ auidus. hinc ſanguinis ſitibūdus: & alii plures malū qđ introduxerūt ipſi: & prudētes eieciſſe poterant flentes.

De Morbo.xiii.Herebi filio. C.xxvii

St Herebi noctiſq; filius Morbus: ut placet Tullio & Criſippo: Hic aūt mētis & corporis pōt eſſe defectus: & uti in corpore ab humorū diſcordantia: ſic in mēte aīorū incōueniētia cātur: & tūc me rito huiuſmōi parentū.i.cæcitatis intrinſecæ filius nūcupatur: & quo niaʒ ī mortē ſalutis tēdere uideatur: morbus ut placet pluribus appel latur.

De Senectute.xiiii.Herebi filia. Ca.xxviii.

Enectus ætatū ultima: & morti cōtermina: ſolo cōtingit corpori cū rōnalis aīa tēdat uiriditate ꝑpetua ineternū. Hæc ut ait Tulli us Herebi fuit noctiſq; filia: quod quidē facile cōcedi pōt: cū illi ſit in cōplexiōe cōformis: frigida.ſ.& ſicca: & filii ſimiles cōſueuerūt eē pa rentibus. Eſt inſup Herebus iners: & tremulus: a qbus nō degener eſt ſenectus: cū ut cernim⁹ tremula ſit & tarda. Porro quia hebetes offuſ catoſq; ſenſus hēt corporeos: nō incōgrue illi noctē dixere matrē. At tñ hoc hēt inſigne: quia q̄tū illi ſubtrahitur uiriū: tantū magis augeť cōſilii: ex quo fit ut uenerāda ſit: & eius cani iuuenū p̄ponanť lacertis.

De Pallore.xv.Herebi filia. Ca.xxix.

Allor faciei atq; totius corporis exſanguis ē color exhauſti ſan guinis: ſeu ægri ſeu repentini timoris certiſſim⁹ teſtis: hic noctiſ & herebi filius ē: teſte Criſippo: Et hoc ideo: quia quicquid a luce ſo lis nō cernitur: aut anīus bona uegetatiōe nutritur: pallore facile occu pať: & ſupra dictū ē: quia neq; ſolē uideat neq; caloreʒ ſentiat hereb⁹

& ob id ubi iſta cõtingũt frigeſcere ſanguinẽ: & aduerſa digeſtione cor
rũpi: & per conſequens oriri pallorem neceſſe eſt: ut ſatis uidem⁹ ĩ eis
qui diu cæco carcere clauſi in lucem ueniunt: aut qui ab ægritudĩe cor
porea fatigati reſurgunt: uel ſubito correpti pauore palleſcũt.

De Tenebra.xvi.herebi filia. xxx

h Erebi noctiſq; filiam eſſe tenebram: nullo interueniente teſte cre
ditur. Sane ne idem mater & filia uideantur: in hoc differunt. No
cte aliqualis res luminoſa cernitur ut luna: & ſidera ſeu ignis aliqñ. In
tenebra autem nil unq̃ apparet luminis: & ſi appareat uſq̃ deſiſtet eẽ
tenebra.

De ſomno.xvii.Herebi filio. C.a xxxi.

ſ Omnus ſm quoſdam eſt ĩtimi ignis coertio: & per membra mol
lita: & labore relaxata diffuſa qes. ſm uero alios ẽ quieſ animaliũ
uirtutum: cum intentione naturalium de hoc ſic ſcribit Ouidius. Som
ne quies rerum placidiſſima ſomne deorum. Pax animi que; cura fugit
qui corpora duris. Feſſa miniſteriis mulces reparaſq; labori. Sane lon/
ge plenius ſomni commoda deſcribit Seneca pœta ĩ tragœdia Hercul'
furentis dũ dicit. Tu quoq; domitor ſomne malorum requies animi.
Pars hũanæ melior uitæ Volucer matris genus aſtreæ. Frater dure lã
guidæ mortis Veris miſcẽs falſa futuri: Certus & idẽ peſſimus auctor
Pater o rerũ portus uitæ: Lucis requies noctiſq; comes Qui par regi
famuloq; uenis. Placid⁹ feſſũ leuiſq; foue: Pauidũ leti genus humanũ
Cogis longam diſcere mortem Preme deuictum &c. Huic præterea de
ſcribit thalamũ ſatis aptum dormiendi cupido dicens. Eſt prope cime
rios longo ſpelunca receſſu. Mons cauus: ignaui domus: & penetralia
ſomni Quo nũq̃ radiis oriẽs medius ue cadenſue Phœb⁹ adire põt:
nebulæ caligine mixtæ Exalantur humo dubieq; crepuſcula lucis Nõ
uigil ales ibi criſtati cãtibus oris. Euocat auroram: nec uoce ſilẽtia rũ/
punt. Sollicitiue canes canib⁹ue ſagacior anſer. Garrula nec pgne ſter
tentia pectora mulcet. Nõ fera: nõ pecudes: nõ moti flamine rami Hu
maneue ſonũ reddunt conuitia linguæ. Muta quies habitat: ſaxo tam
exit ab ymo. Riuus aquæ lentos per quem cũ murmure labẽs. Inuitat
ſõnos crepitãtib⁹ unda lapillis. Ante fores atrii fœcũda papauera flo
rẽt. Innumeræq; herbæ quaꝝ d'lacte ſoporẽ. Nox legit & ſpargit per
opacas humida terras. Ianua ne uerſo ſtridorẽ cardĩe reddat. Nulla do
mo tota eſt cuſtos in limine nullus. In medio torus ẽ ebano ſublimis ĩ
antro. Plumeus unicolor pullo uelamĩe tectus. Quo cubat ipẽ de⁹ mẽ
bris langore ſolutis. Hũc circa paſſim uarias imitantia formas. Somnia
uana iacẽt totidẽ quod meſſis ariſtis. Silua gerit frondes eiectas littus
arenas &c. Hũc tã ſpectabili thalão: ac cubiculariis decoratũ deũ dicit
Tullius herebi & noctis fuiſſe filium. Cuius rei cauſa uidẽda ẽ: & inde

uidere poterimus de miniſtris cum ſatis ſenſus appareat deſcripti tala mi. Filius ergo Herebi noctiſq; dicitur ſōnus: quia a uaporibus humi dis e ſtomaco ſurgentibus & opilantib' arterias: & quieta obſcuritate cauſetur. Si autem de mortali ſōno uelimus intelligere: nō difficili' pa rentū taliu; dabitur cauſa. Nam calore caritatis perdito: & omiſſa rō nis uia: ut neceſſariu; ſit in letiferū ire ſomnū ſatis apertū eſt. Nūc au tem de aſſiſtentibus uideamus: quæ ſomnia ſunt multipliciū ſpecieru; ex quibus quinq; tantū ſuper ſomnio Scipionis oſtendit Macrobius. Ha; prīa uocat̃ fātaſma: quæ nū q̃; ſe mortalibus miſcet niſi lēte: dū ſe incipit ſōnus īmittere: exiſtimātibus nobis adhuc uigilare. Affertq; horribiles uiſu formas: & ut plurimū a natura ſpecie & magnitudine diſcrepantes. Certamen noxium: aut mirabile gaudiu; tempeſtates ua lidas uentoſq; ſonoros & huiuſmodi. Huius ignem dicit Macrobi' eſ/ ſe etiam emactes: ſeu ephyactes uel ephyaltes: quem comunis perſua ſio exiſtimat quieſcentes inuadere: & ſuo pondere preſſos: ſentienteſq; grauare. Et huius cauſam opinantur multi ſtomacū nimio cibo uel po tu grauatum: ſeu longo ieiunio uacuum: & nōnunq̃; aliquem ex humo ribus cæteris prædominante;. Sunt qui ſuperaddant hæſitationes di/ cantq; Virgiliū intellexiſſe Didonem uidiſſe fantaſmata du; ſorori cō queſta eſt dicens. Quæ me ſuſpenſam inſomnia terrent: & illud inſom nia pro fantaſmate licentia poetica improprie poſitum. Secunda inſō/ nium nuncupatur a præmeditatione cātum: ut Tullius affirmare uidet̃ in libro reipu. dicens. Fit enim ſæpe ut cogitationes ſermoneſq; noſtri pariant aliquid inſōnio: quale de Homero ſcribit Ennius: de quo uide licet ſæpiſſime uigilās ſolebat cogitare & loqui &c. In hac igitur ſpecie ſomni amans dilectam ſibi puellam in amplexus eius occurentem aſpi ciet: aut fugiente; miſerimus exorabit. Nauta tranquillū mare nauēq; panſis uelis ſulcantē: aut tempeſtante periclytantē aſpiciet. Sic & agri cola fruſtra lætabitur: lætas aruis intuens ſegetes depaſtaſq; plorabit Ingurgitator pocula exauriet. Ieiunus cibos aut optabit: aut faucibus uacuis deuorabit appoſitos. De præmeditatis autem a Didone ſaucia uiſa quidam uolunt: eo ꝙ uideantur a Virgilio oſtenſam præmeditatō nem: dū dicit. Multa uiri uirtus animo multuſq; recuſat. Gētis honos hærent infixi pectore uultus Verbaq; &c. & ſic tanq̃; ex præmeditatō ne ꝓueniēs uidetur eſſe in ſōniu;. Verū quoniam ex affectione proce dunt una cum ſomno in auras euaneſcūt: ut ipſe idem Virgilius dicit: Sed falſa ad cælum mittunt inſomnia manes. Somnium ſpecies tertia appellatur: per quod placet Macrobio certa ſomniari: ſ; ſub uelamine ut teſte Moyſe in pētateuco uidit Ioſeph manipulos fratrum ſuū ado rātes: & ut ait Valerius aſtyages uitem & urinā ex genitalib' filiæ pro deūtes. Hoc aūt fieri uolūt hoīe exiſtēte ſobrio: ut plurimū ſumus ꝑ

pĩquãte die. Quarta uero ſpẽs uiſio nomĩatur:nullas p̃ ſe ferens ãba
ges:quinimmo quod facturum eſt liquida patefactione demonſtrat ut
uidit Arterius rufus Romanus eques dormiẽs Syracuſis ſe.ſ.dũ gladi
torum munus inſpiceret retiarii manu tranſfodi quod die ſequenti cuꝫ
multis nuntiaſſet ſequutum ẽ. Quinta & ultima ſomnioꝝ ſpẽs oracu
lũ ueteres uocauere:qđ Macrobiꝰ eẽ uult:dũ ſopiti parẽtes maioreſqꝫ
noſtros grauem hominẽ:ut pontificẽ ſeu ipſum deũ aliqua dicẽtẽ:ſeu
præmonentẽ nos cernimus:ut in ſomniis Ioſeph ab angelo p̃monitus
eſt:ut acciperet puerum & matrẽ eius:& cum eis ſecederet ĩ ægyptuꝫ
Sane nõnulli ex priſcis:ut ex uerbis porphyrii philoſophi ſatis perci
pi poteſt:oĩa per quietem uiſa uera eſſe arbitrati ſunt: ſed utplurimum
minime intellecta:& ob hoc uidetur porphyrium longe aliter q̃ multi
fatiant alii ſentire:qđ per Homerũ primo deinde per uirgilium dictum
eſt.& quoniam familiare magis Virgilii q̃ Homeri carmen deducamꝰ
in mediũ.Dicit & enim Virgilius. Sunt geminæ ſomni portæ quarum
altera fertur Cornea:qua ueris facilis dat̃ exitus umbris.Altera caden
ti pfecta nitens elephanto.Sed falſa ad cælũ mittunt inſomnia manes
&c.Per hos uerſus uult porphyrius ſomnia omnia uera eſſe: ſẽtiẽs ꝙ
anima ſopito corpore tãq̃ paululũ ſolutior:in ſuam diuinitatem nitat̃
& inlatens humanitatem:uerum aciem omnẽ dirigat intellectus:& nõ
nulla uideat:et diſcernat:et plura uideat q̃ diſcernat:ſeu lõgiꝰ abdita
ſint:ſeu denſiori tegmine ocultata:et hinc fit ut qđ diſcernit:eſto nõ
plene nebulo caligĩs mortalitatis obſiſtente:dictũ ſit per corneã emit
ti ianuam:cum cornu huius naturæ ſit:ut extenuatũ peruium ſit ĩ tui
tu:& tanq̃ diaphanum corpus ĩ ſe recondita uidere permittat Quod au
tem obſiſtente carnis caligine uidere non poteſt:id elephanto cõtectũ
dicimus.Cuius quidem os a natura adeo condenſatum eſt:ut inquã tã
cũqꝫ tenuitatem redigatur:uidere ſuppoſita nõ permittat:quæ ideo fal
ſa dicit Virgilius:quia minime intellecta ſunt:ut ait porphyrius. Nũc
autem ſupereſt de miniſtris uidere:qui & ſi forte multi ſint:noĩa trium
tantum eſſe cognoſcimus:Quorum primũ morphea dictũ uolũt:qđ ĩ
terp̃tat̃ formatio:ſeu ſimulacrũ.Cuius domini iuſſu offm̃ ẽ quoſcũqꝫ
hoĩum uultꝰ fingere:uerba:mores:uoces:& idiomata:ut ſcribit Oui
dius dicens.At pater e populo natorum mille ſuorum Excitat artificẽ
ſimulatorẽqꝫ figuræ.Morphea nõ illo iuſſos ſolertior alter Exprimit ĩ
ceſſus uultũqꝫ ſonumqꝫ loquẽdi.Adicit & ueſtes & cõſuetiſſima cuiqꝫ
Verba:ſed hic ſolus homines imitatur &c.Secundũ aũt itathona: ſeu
phabetora.quoꝝ ego nominũ ſignificatum ignoro:Huius tamen offi/
cium hoc in carmine dicit Ouidius.Alter fit fera:fit uolucris:fit lõgo
corpore ſerpens.Hunc ithaton ſuperi mortale phabetora uulgus. No
minat &c.Tertium uero dixere pantũ quaſi totũ:Cuius officiũ ẽ ĩſen

ſibilia fingere Ouidio teſte:dũ ait.Eſt ẽt diuerſæ tracti⁹ artis Pãthos ille:ĩ humũ ſaxũq; undãq; trabẽq; Quæq; uacant aĩo fallaciter omĩa tranſit &c.Quaſi ex his uelit:quæ cernim⁹ dormiẽtes ab exteriori po tentia nobis ablata ſint.Verum utrum ſic ſit uideãt alii.

De Morte.xviii.Herebi filia. C.xxxii.

Ors ut uoluere Tulli⁹ &:Criſpp⁹ filia fuit noctis & herebi:quã ultimũ eſſe terribiliũ teſtatur Ariſtoteles.Ab hac.n.omẽs ab ea ipſa die qua miſeri mundũ intramus ſenſi; adeo ut nõ aduertamus con tinue carpimur:& cũ quotidie moriamur:tũc uulgato ſermõe mori di cimur:cũ mori deſinimus.Hãc & ſi mille modis miſeri rapiamur aut uiolentã:aut naturalẽ uolure priores.Violẽta ẽ quæ ferro uel igni uel caſu aliquo fugienti uel etiam poſtulanti infertur.Naturalis aũt ſecun du; Macrobiũ ſuper ſomnio ſcipionis ea ẽ:qua nõ corpus ab aĩa:ſ; a corpore aĩa derelicta eſt.Vocauere inſuper ueteres ſeniu; mortẽ matu ram ſeu meritã.Iuuenũ ĩmatura;.Pueroru; aũt acerbã dixere.Necnõ & aliis multis noĩbus appellata ẽ:ut atropos parca letũ:Nex & fatum huius etia; dirũ opus ſic breuiter deſcribit Statius.Stigiis emiſſa tene bris mors fruitur cælo bellatorẽq; uolando Cãpum operit nigroq; ui ros inuitat hyatu Nil uulgare legẽs:ſed quæ digniſſima uita. Funera præcipuos annis animiſq; cruento Angue notat &c. Sed ia; quæ pau ca ficta ſunt detegamus.Herebi illam dicunt filiã:qui a ab herebo miſ ſa ſit:ut in præſcripto carmine Statius:Stigiis emiſſa tenebris:ſeu qa calore careat:ut caret herebus.Noctis aũt ideo filia dicta ẽ: quia hor ribilis & obſcura uideatur.Mors aũt dicta eſt ut dicit Vgucio qa mor deat:uel a morſu parentis primi:per quẽ morimur:uel a marte:qui in terfector ẽ hoĩum:uel mors quaſi amaror quia amara ſit:nil.n. homi nibus creditur amarior morte:eis exceptis de quibus dicit Ioannes in apocalipſi.Beati qui in dño moriuntur.Hæc ut placere uidetur Seruio ab atropu:de qua ſupra differt:quia per hanc uiolentã debemus intel ligere mortẽ:ut ſatis etiã colligitur proxĩo ſupra ex carmine Statii:ꝑ Atropon aũt uult intelligi naturalem rerũ diſpoſitionẽ.Atropos autẽ dicta quia non cõuertitur.Parcam uero eam per antiphraſi; dixere eo ꝙ nemini parcat:Sic & letu; cũ ſit mœſtiſſima reru;.Necẽ aũt illa; ꝓ prie arbitror:qua aqua uel laqueo:ſeu modo alio ſpiritus intercludit. Fatum aũt dicta eſt:eo ꝙ diuina prouidentia præmonſtratum ſit:qui naſcuntur omnes mori debere.

De Charone.xix.Herebi filio. C.xxxiii.

Haron Acherõtis nauta herebi & noctis filius dicitur a Criſippo de quo ſic ait Virgilius.Portitor has horrẽdus aquas & flumina ſeruat Terribili ſqualore charon:cui plurima mẽto Canities inculta ia cet:ſtant lumina flãma.Sordidus ex humeris nodo depẽdet amictus.

Ipſe ratē conto ſubigit uelisq; miſtrat. Dt ferruginea ſubuectat corpa
cymba. Iam ſenior ſed cruda deo: uiridisq; ſenectus. Charon quē Ser
uius deuoluit in cronon tempus eſt. Herebus autem hic ꝓ intrinſeco di
uinæ mentis conſilio intelligendus eſt: a quo tempus: & cætera omnia
creata ſunt: & ſic herebus charonis pater. Nox autem illi ob id mr̄ di/
cta eſt: quia ante creatum tempus nulla fuit ſenſibilis lux: & ideo in te/
nebris factum eſt: & ex tenebris productum uidetur. Apud inferos ue
ro ideo poſitus ē charon: quia ſuperi tempore nō indigent: ut nos mor
tales qui ab illis ſumus inferi indigemus. ꝙ autem charon corpora de
ferat ex una in alterā acherontis ripam: ideo fictum eſt: ut intelligam⁹
qm̄ tp̄s confeſtim ut naſcimur ſuo nos ſumit in gremio: & in ripam de
fert oppoſitam. i. in mortem: quæ quidem eſt natiuitati cōtraria: cū illa
deducat in eē: & hæc corporib⁹ auferat eē. Vehimur præterea a charo
ne per acherontē fluuiū: qui abſq; gaudio interpretatur: ut aduertam⁹
quoniam a tempore trahimur per uitam labilem: & miſeriis plenā. Eū
præterea dicit Virgilius ſenem: ſed robuſta uiridiq; fultum ſenecta: ut
cognoſcamus tempus annoſitate uires non perdere: hoc ideꝫ hodie p̄t
quod potuit dum creatum eſt. Sordidus autem illi amictus eſt ut appa
reat: quia circa terrena quæ ſordida ſunt uerſentur.

De Die. xx. Herebi filia. C. xxxiiii.

d Ies Herebi noctiſq; fuit filia: ſic ubi de naturis deoꝝ ſcribēte tul
lio. Hanc dicit Theodontius ætheri fratri ſuo coniugio copulatā
ꝙ Herebi filia ſit & noctis: talis ratio redditur a quibuſdam. Herebuꝫ
enim a parte totum ſumētes: pro uniuerſo terræ corpore ſūmi uoluer̄
ex extremo cuius: qd' orizonta uocant græci: non eſt dubium aduentū
ſolis: cedente nocte diem conſurgere: & eam herebum ex nocte ꝓdu/
xiſſe. Eam aūt ætheri cōiunctam cōnubio: idō dicūt: quia ætherē ītel
ligunt ignem: qui claritate carere non poteſt: & ob id cuꝫ dies clara ſit
nil aliud uolunt ꝙ̄ claritudinem igni coniunctam oſtendere. Hæc aūt
ab antiquis poſtq̄ adeo dictum eſt ueſpere & mane factuꝫ eſt dies una
huius magnitudinis deſignata eſt: ut ideꝫ tempus quod labitur aſſurgē
te ſole: & mundum omnem circueuntem: atq; in eodem loco un̄ ſurre
xerat redeūte: ea cum nocte quæ īcluditur dies dicat̄ una: & hæc natu
ralis quā in. xxiiii. æquas partes diuiſere: & has horas nūcupauere. De
īde prout eiſdē uiſum eſt artificialis eſt ſupīducta dies: quæ in diem &
noctem diuiſa unicuiq; partium diei. ſ. & nocti. xii. horas eſto īæqualeſ
eſſe conceſſere: & artificialem ad artificio excogitantis eam dixere: qua
in ſuis iuditiis: ut plurimum utuntur Aſtrologi. Inde medici creticum ī
uenere diem: eaq; circa ægritudinū obſeruationes utūtur. Dierū uero
naturalium initium non æque a nationibus omnibus ſumitur Romani
autem ut ait Marcus uarro a nocte media īcepiſſe: & ī ſequētis noctis

mediū terminaſſe uoluerūt:quaꝫ dimenſionē adhuc ſeruant itali:& po tiſſime in iudicialibus cauſis. Athenienſes aūt oliꝫ a ſolis occaſu incipi entes diē in occaſuꝫ diei ſequentis finiebant. Babillonii uero ab ortu fa ciebant:quod ab occaſu Actici. Vmbri qui & etruſci ſūt:a meridie il li fecere principium:& in ſequētis diei meridiē terminabant:quæ con ſuetudo adhuc ab aſtrologis obſeruat̃. Eſt & præterea dies naturalis ſm̃ uarias eius qualitates uariis diſtincta noībus:Nam ut Macrobius ſaturnaliorum aſſerit ab initio diei romanorum incipiens primū tēpuſ diei dicit mediæ noctis inclinatio:eo ꝙ nox in diem incipiat declinare Deinde a galli cantu gallicinium nuncupatū. Tertium conticinium:eo ꝙ ſopita oīa conticeſcere uideantur. Quartum diluculuꝫ dicitur eo ꝙ diei lux apparere uideatur. Subſequenter quintum tēpus ſole iam ſur gente mane uocari uoluere:ſeu ꝙ a manibus exordiuꝫ lucis emergi ui ſum ſit:ſeu ab omine boni omīs. Nam lanubini mane pro bono dicūt Sextum aūt dixere meridium:hoc ē diei medium:quod nos meridieꝫ dicimus:Ab hac aūt hora tempus in noctē tendens:quod ſeptimū eſt uocatur occiduum :quia cadere uideatur. Octauū uero ſuprema tēpe ſtas nuncupatū eſt:eo ꝙ diei ſit nouiſſimū tempus:ut in xii. tabulis ē expreſſuꝫ. Solis occaſus ſuprema tempeſtas eſto. Deinde nonum tem pus dicitur ueſpera:quod a græcis tractum ē. Illi eniꝫ heſperaꝫ a ſtella heſpero:quæ in occaſu ſolis apparet dicunt. Decimuꝫ aūt tēpus quod eſt noctis initiuꝫ dicitur prima fax:eo ꝙ tunc ſtellæ incipiant apparer̃ ſeu ut aliis placet:quia tunc luce ceſſante diei incipimus faces accēder̃ ut tenebras noctis uincamus lumine. Tempus uero undecimū nox cō cubia dictum ē:eo ꝙ ea hora poſt aliqualē uigiliā cubitū conſueuerit ire mortales. Duodecimū quidem diei tēpus:quod noctis ē tertiū ītē peſtuꝫ dicitur:eo ꝙ nullis gerendis rebus uideatur ad cōmodū. Cuius finis ē circa principiū eius quod diximus: mediæ noctis inclinatio. In ſuper cū hūana ſolertia reſpectu habitu ad ſeptēnariū numerū quæ q buſdam ex cauſis ueteres uoluere perfectuꝫ:diſpoſuerit omne tēpus p ſeptimanas dierum effluí:& dies illas ſeptimanæ noībus uariis nuncu pare. Conſueuere nōnulli nominum taliuꝫ exquirere cauſas: quas ego has puto cum a planetis apud nos quinqꝫ denominentur:ſexta ſabba/ tum:ab hebreis dicta:a chriſtianis poſtea īmutata ñ eſt: eo ꝙ requiē dicant ſignificare latine ut appareat cum creauiſſet oīa deus ī ſex dieb' cum ſeptima ab oībus operibus ſuis quieuiſſe. Dominica aūt dies quæ nobis chriſtianis ē ſeptima:ſic eo dicta eſt:quia ea die Chriſtus dei fi lius nō ſolū ab oībus laborib' ſuis quieuit:uerū uictor ſurrexit a mor tuis:& ſic illam a dño noſtro patres inclyti uocauere dominicaꝫ. Alii uolūt a ſole denoīataꝫ:eo ꝙ ipſe ſit planetarum princeps: & inde dica tur dominus:& quia eiuſdē diei horæ primæ prīcipatū habeat:ob id

illam denominari dominicam. Sed cum longe alius ſit ordo planetarū
q̄ in nominib⁹ deoꝝ habeať: eſt ſciendum ſm planetaꝝ ordinē ſucceſ
ſiue unicuiq; diei horæ dari dominiū: & ab eo cui contingit prīæ horæ
diei dominium habere: ab eo dies illa denominata eſt: utputa ſi diei do
minicæ: ueneri ſecundam horaꝫ tribues: quæ ſoli immediate ſubiacet
& mercurio tertiam: qui ſubiacet ueneri: & lunæ quartā: quæ ſubiacet
mercurio: quintam autē ſaturno: ad quem conuertendus eſt ordo: cū ī
luna defecerit. ſextam ioui: & ſic de ſingulis. xxiiii. horis diei dn̄icæ ſub
nomine uel dominio mercurii īuenitur hora. xxiiii. &. xxv. quæ prima ē
diei ſequentis ſub nomine uľ dominio lunæ: & ideo ab ea ſecundus de
nominatus eſt ebdomadæ dies: ſeu potius primus: ut dies dominica ſe
ptima ſit ebdomadæ: & quietis dies. A qua prima diei lunæ hora ſi eo
dem modo computaueris. xxiiii. eius horam inuenies ſub Iouis imperio
conſtitutā: &. xxv. ſub martis dominio: a quo & ipſa ſecunda dies mar
tis denoīata eſt: quia primæ eius horæ mars imperet. Et ſic ſucceſſiue
de ſingulis: donec ad ultimā deueneris ſabati: quæ marti ſubeſt: & ſub
ſequiť prima diei dominici aſcripta ſoli: a quo dies ut ante diximus di-
cta eſt. Dies autem naturalis cum ex die conſtet & nocte: a die tota
tanq̄ a digniori parte denominata eſt: & die a diis uocitata. Nam dy-
os græce letine dicitur deus. Nam uti dii mortalibus opinione ueterū
adiutores ſunt: ſic et adiutrices ſunt dies: et a diis ipis etiam eā ob cau
ſam denominatæ ſunt.

Oſtq̄ e ſubterraneis latebris in diei lucē præſtante deo deueni-
mus ſupererat nobis: ut æque de omnibus herebi filiis dixiſſem⁹
etiam de æthere: quem eiuſdem filium uolunt: quid ſenſerit ueteres de
ſcripſiſſe. Sane quoniam omne eius maſculinum genus hoc excepto fi
lio ſterile eſt et huius non eſt parua poſteritas: et in longum ſatis uolu
men protractum eſt: eum in ſecundum ſeruandum honeſtius ratus ſuꝫ
et primo finem imponere.

Genealogiæ deorum gentilium liber primus explicit.

Gnealogiæ deorum gentilium liber ſecundus.

Prohœmium.

c Cauernis herebi fere omnē prolē eduximꝰ gratia dei
noſtri omnipotentis & ueri opitulante: & quo cōceſſū
eſt ingenio amotis figmentis nudā: & præcedēti uolu
mine coraꝫ appoſuimus lectoribus Equidē nō abſqꝫ ī
gēti labore īter ſtygis fumos: & nebulas uacillātis hīc
inde nauiculæ. Sane poſtq̄ꝫ in patentiorem orbem uentum ē: forſā mi
nus ambigue flexus uarios reciprocoſqꝫ ſuperabimus euripos: quoruꝫ
ſuperbientes in cælum undas ni fallor aſpicio. Nam inter alios arduus
æthere uiſceribus herebi in ſublime delatus primus īpetu occurrit ſuo
non magna tamen prole fœcundus: ſed ſpectabili quidē: Ex qua ſi ſa-
tis recte conſpicio primus Iuppiter unus eſt: tam cōſpicui nominis glo
ria: q̄ꝫ longa ſucceſſione refulgens: quam ſi deſcribere uelim omnem ī
ægyptium uſqꝫ littus & ſyrium: regnumqꝫ tuuꝫ cyprum: ut euehar im
pellente fluctu neceſſe eſt. Quæ cum tanto ſit cælſitudini tuæ notior
rex inclyte: quanto mihi longinquior nauigatio: quæſo per tui nominiſ
inſigne decus: errorres meos æquo animo feras: & pii more principis
emendari potius iubeas: q̄ꝫ dentibus inuidorum lacerari permittas. Ipſe
enī tenſo uelo ex orci faucibus iter arripio: oranſ ut ille illud dirigat: q
naufragantibus ī mare geneſareth diſcipulis uentis imperauit & undis

De Aethere Herebi & noctis. xxi. filio: qui genuit Iouem primum &
cælium ſeu cælum. c. i.

a Ether: ut placet Tullio in libro de naturis deoꝝ: filius fuit noctis
& herebi. Qui quideꝫ & ſi quandoqꝫ ꝓ cælo ſumat̃ proprie: & tn̄
ignis elementum uidetur exiſtimari a multis. Sic enim teſtatur Vgucio
ſic uelle uidetur Ouidius ubi in principio maioris ſui uoluminis dicit.
Hæc ſuperimpoſuit liquidum & grauitate carentem Aethera: nec quic
q̄ꝫ terrenæ fecis habentem ꝛc. Hunc rerum omnium cauſam credidere
quidam: ut ſupra dictum eſt: & eum ſimiliter Demogorgonis filium fi
ctione ſua pronapides oſtendit: dum dixit chaos ignitum exhalaſſe ſu-
ſpiria: ſed uiſum eſt ciceroni credendum. Quem quantūcūqꝫ ſterilem
multi faciant: ipſe tamen eum ſcribit fuiſſe fœcundum: & Iouem genu
iſſe primum & cælium: Ex quibus emanauit omnis numeroſa deorum
proſapia.

De Ioue primo Aetheris filio q. xiii. inter filios & filias genuit. Quo
rum prima Minerua. ſecundus Apis. tertius Sol. quarta Diana. quin-
tus Mercurius. ſextus Tritopatreus. ſeptimus Ebuleus. octauus Dio-
nyſius. nonus Hercules. decima Proſerpīa. undecimus liber pater. duo
decimus Epaphus. xiii. Scytha. c. ii.

Ouem primū dicit Theodontius fuiſſe filium aetheris et diei: de quo quidē Ioue q̃tūcūq; præclaro ſit inſignitus nomine legiſſe nihil: audiuiſſe tamen p pauca eſto laudabilia memini. Referebat eīm Leontius græcus homo et talium abundantiſſimus. Hūc ante quæſitū maius nomē Lyſaniā nuncupatū: hoīem archadem & profecto nobilem: & ex archadia athenas iuiſſe: & cū eſſet ingentis īgenii: uidiſſetq; rudi in ſæculo: rudi & fere beſtiali ritu uiuētes atticos: ante omnia cō poſitis legibus: illos publico inſtituto uiuere docuit: & qui fœminas fere communes habebant: primus matrimonia celebrare monſtrauit & cū iam ad humanos redegiſſet mores: monuit eos deos colere: & eis aras & tēpla atq; ſacerdotes inſtituit: & multa illis inſuper oſtendit utilia. Quæ dum mirarentur ſilueſtres attici atq; cōmendarent: eū rati deum: Iouem uocauere: regemq; ſuū fecere. Quē etiam Cicero antiquiſſimū dicit athenienſiū fuiſſe regem. Hæc mihi de iſto ſunt. Nūc uero uiſo cur ætheris & diei illum finxerint filiū: & quoniam celeberrimū fuit apud gentiles Iouis nomen: eius ſignificatū uidebimus: & q̃ potuerit eſſe impoſitionis cauſa & deificationis perſcrutabimur. Dicūt ergo eum ætheris filium: ſeu ut eum nobilitēt patre generoſo. Putabant enim primam rerum cauſam ignem: & ſic illi nobiliorem patrem dare non poterant: ſeu q͏ eum cæleſtem putarent hominem: ſeu deū a cælo ueniſſe ratione profunditatis ingenii: ſeu quia illi naturam igneam uiderent more ignis ſemper ad alta tendentem: ut de eo dici poſſit Virgilianum illud. Igneus eſt illis uigor: & cæleſtis origo. Diei uero filium ideo illum dictū puto: quia eſto naſcatur quis aptus ad maxima non tamen eueſtigio quod natus eſt: ea pōt ad quæ natus eſt agere: oꝫ ut in dies augeantur uires: & animus in feruorem agendorū excreſcat & demum ipſe operetur: cuius opera quoniā in die uiſa & cognita ſūt a die nouo uidetur editus partu: ut de talibus dici poſſit: quod Valerius dicit de Demoſthene. Itaq; alterum demoſthenem mater: alterum induſtria enixa eſt: ſic & alterum peperit Lyſaniam mater: & alterum dies operū teſtis. Vocatus eſt inſuper Lyſanias iſte ab athenienſibus iuppiter nomen eo uſq; nemini conceſſū mortalium: nec ipſi etiā deo fuerat adhuc a gentilitate impoſitum: nec unde ſumptum ſit ab imponentibus ſatis ſcitur. Arbitror ego tamen id nominis huius cauſam dediſſe: quod & de aliis etiam planetis multis contigiſſe comperimus ad ſimilitudinem. ſ. operationū conformiū huius hoīs ipſi Ioui. Dicit enī Albumaſar in ſuo maiori introductorio Iouem planetā natura calidū eſſe & humidum: aerium: temperatum: modeſtum atq; honeſtum: laudabilem plurimum: et patientiæ obſeruatorem: ac in periculis poſt patientiā: audacem: liberalem: miſericordem: cautum: amatorē: uerum magiſtratuū auidū: fidelē: multiloquū: bonorū amicū: malorum uero

hoſtem:amatorem principum:& maiorum:& alia plura đ eo ſcribit:q
bus annectit eum ſignificare naturalem animam:uitam:pulchritudinē
ſapiētes uiros:legum doctores:iuſtos iudices:diuinū cultū: religiōez
uictoriam:regnum:diuitias:nobilitatem:gaudium:& huiuſmodi. Qui
bus conſideratis:& demum huius hominis ponderatis moribus:adeo
eum cum ioue conuenire diſcernemus:ut non incongrue iouem nuncu
patum dicamus:& hanc conuenientiam tanti nominis illi cauſam fuiſſe
credamus. Sane nō hoc poſtquā ab antiquis planetæ: & lyſaniæ cō
ceſſum eſt:nonnullis aliis a recentioribus etiam attributum legim⁹: ut
puta Ioui ſecūdo cæli filio:qui & archas homo fuit: & athenienſiū rex
Nec nō & Ioui tertio homini cretēſi & ſaturni filio. Sic æque & pericli
atheniēſi prīcipi:quē multi Iouē olimpium uocauere. Præterea poetæ
ignem elementum:& nonnunq̄ ignem & aerem ſub Ioue nomine ſuis
fictionibus inſeruere. Adeoq; in ſublime conſcendit:ut a prudētiorib⁹
etiam ſummo & uero deo aſcriberetur:nec īmerito ipſi quippe ſoli taz
egregium competit nomen:qđ nec abhorret xpīanus cōſiderato nōis
ſignificato:niſi gentilium fuiſſet inuentum. Volunt enim aliqui & gra
ues uiri φ idem Iuppiter ſonet quod iuuans pater:qđ ſoli uero deo cō
uenit. Ipſe enim uere pater eſt:& ab æterno fuit:& erit ī ſēpiternū qđ
de alio nemine dici poteſt. Similiter & iuuans eſt oībus:& nulli noces
& intantū iuuās eſt:ut ſi ſuum retrahatur iuuamen periclitentur omīa
confeſtim neceſſe ſit. Inſuper hoc nomen iuppiter græce dicitur zephs
quod latine uita ſonat:& quis alter reb⁹ et creaturis oīb⁹ uita ē niſi de⁹
ipē enim de ſeipo dicens teſtatur. Ego ſum uia ueritas et uita:et pro
fecto ſic ē. Illi ei:et p eū et in eo uiuunt omnia:extra eū præter mortē
& tenebras nihil. Hunc:& ſi non rite coluerint ueteres Romani Iouē
optimum maximum uocauere conati per hæc pauca uerba oſtendere
quoniam magnitudine & potentia cæteros excedat deos:& φ ipē ſol⁹
ſummū ſit bonū:& φ ab eo uita ſit:& adiutorium uniuerſis. Multa p̄
terea poteram hic apponere Ioui a poetis attributa:utputa armigerā a
uem:quercum:bella:Iunonem cōiugem & alia. ſed quoniā iſta uident̄
recte ſpectare ad ea:quæ de Ioue cretico ficta ſunt:illi cenſui reſeruan
da. Porro Rex inclyte non ſatis certuz eſt:utrum Athenienſes Iouem
hūc in deū habuerint:aut fecerint. Si aūt fecerunt:ſciendū ē antiquis
conſuetum fuiſſe ad augendam originis nobilitatem:conditores ciuita
tum ſuarum certis ſuis infauſtis cerimoniis numero deorum inſerere :
et ſacris templiſq; colere. Sic et parentes ſuorum principuz:ſic et ipos
principes ob aliquod ab eis ſuſceptum bñficium:ut ſe gratos oñderēt
et alios ad bene agendum ob cupiditatem taz ſplēdidæ gloriæ aīarent
ſcribunt inſuper ueteres multos fuiſſe Ioui filios:ex quib⁹arbitror uere
nōnullos Iouis fuiſſe filios. ſz cuius Iouis primi ſcđi uel tertii: đ aliqb⁹

nõ ſatis cõſtat:ſic & alios plures ob inſigneꝫ uirtutis præeminentiã & ad gloriã generis extollendã a theologis gentiliũ Ioui ſimiliter attribu/tos:quos ego illi attribuam Ioui cũ magis uidentur cõtemporanei.

De Minerua prima:primi Iouis prima filia. C.iii

Inerua uulgato fere poetarũ omnium c armine Iouis fuit filia:de ortu cuius talis fertur fabula.Quod cuꝫ uider et Iuppiter Iunonẽ coniugeꝫ ſuam nõ ferentẽ filios:ne omnino abſqꝫ filiis eſſet percuſſo cerebro ſuo armatã emiſit Mineruaꝫ.Quod Lucanus firmare uidetur dicens.Hanc & pallas amat patrio quæ uertice nata eſt.& in natiuitate eius dicit Claudianus.Auratos radiis hymbres naſcente mineruaꝫ ĩdu xiſſe Iouem perhibent &c.Inſuper hanc nataꝫ dicit Seruius luna qnta ſicuti reliqui qui ſteriles fuere.Huius prætera compertũ uolũt lanifici um ante eam incognitũ:ſic & texturã:& ob id placet Ouidio.huic cũ aragne colophonia de textura fuiſſe certamen & uictoriam.S c & cum Neptũno de impoſitione nominis ciuitatis athenarum. Eam præterea nõnulli armatam fingunt:& arcis athenarũ præſideꝫ.Illi inſuper Titꝰ liuius attribuit numeroruꝫ inuentionem:& eorũdem figuras:cuꝫ ante loco numeri ſignis uterentur antiqui.Recitatur de hac & alia fabula: ꝙ cũ eſſet huic perpetuæ uirginitatis ſeruãdæ propoſitũ: & Vulcanꝰ in deſyderiuꝫ ſui ueniſſet:Ioui patri ſuo petiit loco muneris factoruꝫ a ſe fulminuꝫ in gigomantia mineruæ matrimoniũ. Cui Iuppiter uoti na tæ cõſcius ſi optinere poſſet cõceſſit:& mineruæ ſi illũ aſpernaret̃ uer ſa uice conceſſuꝫ eſt:ut ſe uiribus tueretur: & ſic dum totis conatibus in eã iuiſſet Vulcanus:& ipſa in cõtrariũ niteretur:actũ ẽ ut emiſſo a Vulcano ſemine in terram naſceretur puer:& ipſa linqueretur in pace Triplici etiaꝫ illã inductam ueſte dixerũt:eiqꝫ pepulũ pictuꝫ conſecra uere:& eius in tutelam cornice pulſa noctuã poſuere:ac pluribus eam nuncupauere nominibus:ut mineruaꝫ:palladem: athenam: & tritoni am.His explicitis exquirebatꝰ ordo ſumptus ut detegeretur quid ſenſiſ ſe ſub figmentis potuiſſent antiqui.Verum hic aduertendũ ẽ:quoniaꝫ non oĩa hic oppoſita figmenta ad hanc ſpectant Mineruam: illa qppe nominis idẽtitas nõ curantibus ex hoc poetis implicuit.Naꝫ nec arma ut Leontius aſſerit ad hanc ſpectãt:nec Neptũni certamen quinĩmo e ius ſũt mineruæ:quæ Iouis ſecundi fuit filia:& iõ illis obmiſſis detege mus cætera:& quædam hyſtorialia apponemus.Volũt igitur mineruã ideſt ſapientiã ex cerebro Iouis.i.dei nataꝫ.Volunt enim phyſici oẽm intellectiuam uirtutẽ in cerebro tãqꝫ in arce corporis conſiſtere.Hinc Mineruam ideſt ſapientiam ex cerebro nataꝫ fingunt. ideſt ex cerebro dei:ut intelligamus quoniam ex profundo diuinæ ſapientiæ archano: omnem intellectum:omnem ſapientiam infuſam eſſe: quaꝫ Iuno ideſt terra quantum ad hoc ſterilis dare non poterat:neqꝫ poteſt.Naꝫ teſte

ſacra pagina. Omnis ſapientia a domino deo eſt: & ipſemet in eadem dicit: Ego enim ex ore altiſſimi prodiui. Et ſic eam profecto īduſtrioſe non ut nos gignimur: ſed ex iouis cerebro nataꝫ finxere: ut oſtenderēt eius ſingularem nobilitatem ab omni terrena ſpurcitie feceqꝫ ſemotam Virginitatis inde illi attribuitur perpetua: & inde ſterilitas: ut per hoc noſcatur ꝙ ſapientia nunquā labefactatur aliqua contagione mortaliū quinimmo ſemper pura: ſemper lucida: ſemper integra & perfecta eſt. Et quantum ad temporalia eſt ſterilis cum ſapīæ æterni ſint fructus. Quid per certamen illius ſenſerīt: & uulcani infra ubi de ericthonio ex certamine hoc nato ſcribetur. Triplici autem ueſte ideo tegitur ut intelligantur uerba ſapiētum: & potiſſime fingentium multiplicem habere ſenſum. Illiqꝫ ideo peplum pictum ſacrum ē: ut ītelligamus ſermones ſapientum ornatos: floridos: lepidos: & ſumma uetuſtate decoros. Noctua autem illi attributa ideo eſt: pulſa cornice: ut oſtendatur ſapientē ꝑmeditatione in obſcuris ſepoſita noſcere: uti & noctua uidet in tenebris & loquacitate atqꝫ garrulitate repulſa ut opere agat: loca tempuſqꝫ reſpicere. Minerua enim dicitur ut ait albericus: a min quod eſt non: & erua: quod eſt mortalis: ut reſultat eſſe ſapientiam immortalem Pallas & athenæ ad alias ſpectāt mineruas: & ideo ubi dꝭ illis mētio fiet exponentur. Tritonia auteꝫ dicta eſt a loco ſeu a lacu: quem penes prīo cōparuit: qui triton in africa computatus eſt. Fictiōibus igitꝰ ſic expoſitis ad hyſtoriam ueniendum eſt: & ſcienduꝫ mineruam fuiſſe uirginē quandā: cuius incognita fuit origo: īpa uero cum ingentis eſſet ingenii ut Euſebius ait regnante argiuis phoroneo: primo apud tritonaꝫ paludem ſeu lacum africæ comparuit ignorantibus cunctis quibus ueniſſet ab oris. Dicit tamen Pomponius mela ī coſmographia: ꝙ incolæ arbitrabantur eam ibidem genitam: & fabulæ fidem faciunt: quia quam natalem illi putant diem ludicris uirginum inter ſe decertantiuꝫ celebrāt Hæc autem cum lanificiuꝫ & texturam: & alia multa artificioſa comperiſſet celebris dea habita eſt: & quoniam omnia eius inuēta exui īgenii atqꝫ ſapientiæ ꝓcedere uidebantur: locus fabulæ adinuentus eſt: ut ex cerebro iouis genita uideretur. De hac enī dicit Auguſtinus ī libro de ciuitate dei ꝙ ogigio ī actica regnāte: eam in uirginali habitu apparuiſſe apud lacum tritonis ut dcm̄ eſt: & cum multoꝝ operꝝ eſſet inuentrix tanto ꝓcliuius dea credita eſt: quanto minus origo eius cognita. nec ab Euſebio difert Auguſtinus ī tpe: nā cōtēporaneos fuiſſe phoroneū & ogigium idem oñdit Euſebius: & ob hoc ego hāc ioui prīo filiam aſcripſi: eo ꝙ illi magis q̄ꝫ cum reliquis uideatur conuenire tempore.

De Api argiuorum rege primi iouis. ſcd̄o filio. C. iiii.

Vſebius in libro temporum dicit Apim qui poſtea rex argiuoruꝫ

filiũ fuiſſe Iouis & Niobes filiæ Phoronei: cui ideꝫ Euſebius ſcribit Io ueꝫ prĩo ꝙ alteri mortaliũ ĩmixtũ: & ſic primus fuit iuppiter cũ tẽpo/ re lõge inferiores ſint alii. Leõtius aũt dixit hunc Phoronei & Niobes ſororis & coniugis ſuæ fuiſſe filiuꝫ: eiqꝫ in regnũ ſycioniorꝫ hæredem ſucceſſiſſe. Verum poſtea ab ægyptiis & deum & Iouis filium factum. De hoc Api multa narrantur. Nam ut referunt aliqui cũ aliquãdiu ar gis poſt Phoronei mortẽ imperaſſet: cupiditate gloriæ & amplioris re gni ad ægyptios tranſfretauit: & obtento regno: cum rudes homines multa docuiſſet & potiſſime uini uſum: loco dei haberi cœptus eſt. Iaꝫ Iſide ſibi copulata coniugio. Euſebius uero eum ſycioniorum ſcribit fu iſſe regem: & ubi ab eodẽ traditum eſt: de tempore eius uariæ ſenſere ſcriptores annalium. Nam quidam dicũt tempore Abrae ab eo græciã apiaꝫ appellatam. Alii aũt dicunt nato iaꝫ Iacob: eum apud ægyptios deum habitũ. Beda uero eo in libro quẽ de tẽporibus ſcripſit dicit tẽ/ pore iacob ab Api ĩ ægypto mẽphin cõditam. Euſebius præterea dicit ſm alios eũ regem fuiſſe argiuorum & regnaſſe poſt centeſimum ãnuꝫ Iacob: & ibidem dicit apin: cũ ægialeum fratreꝫ regeꝫ præfeciſſet acha iæ: in ægyptũ tranſfretaſſe: & mẽphin condidiſſe ciuitatẽ. Eũ autem ĩ ægyptum abiſſe: Iſidem habuiſſe cõiugem ſatis ab omnibus creditur: Verum uti de tempore eius ambigitur: ſic & de morte eius uaria etiaꝫ recitantur. Nam alii uolunt eum apud ægyptios mortuũ & ſepultum: de quo in libro de ciuitate dei ſic ait Auguſtinus. Rex argiuoruꝫ Apis nauibus tranſuectus in ægyptuꝫ: cum ibidem mortuus fuiſſet factus ẽ Serapis omnium maximus ægyptiorum deus. Nominis auteꝫ eius cur non Apis etiam poſt morteꝫ: ſed Serapis appellatus ſit: facillimam ra tionem Varro reddit. Quia enim arca in qua mortuus ponitur: quam omnes iam ſarcophagum uocant: Soron dicitur græce: & ibi uenerari ſepultuꝫ cœperant prius ꝙ templuꝫ eius eẽt extructũ. Vnde Soron & apis: Sorapis primo: deinde una littera cõmutata ut fieri ſolet Serapis dictus eſt. Alii autẽ dixere eum a Typheo fratre occiſuꝫ atqꝫ mẽbratiꝫ diſcerptum: diu ab Iſide coniuge quæſitũ: & poſtremo compertum: & in uanno eius mẽbra collecta: quod poſtmodũ in religionem uerſuꝫ ẽ in ſacris. ſ. februis interuenire uannuꝫ. Iſis aũt ultra paludem ſtygiã: q̃ in africa eſt: in Semotam inſulam collecta detulit: & ibidem recõdidit Volũtqꝫ qui hoc uerũ arbitrantur a longa Iſidis exquiſitione exortaꝫ quã ægyptii fecere diu: nõ ante deſiſtentes ꝙ album taurũ comperiſ/ ſent: cõpertoqꝫ applaudentes euꝫ uocabant oſirim: et quoniã ſingulis ãnis id fiebat. Dixit Iuuenalis: et uũ ꝙ ſatis quæſitus oſiris. Cæterum qñcũqꝫ in ægyptuꝫ iuerit: ſeu qualitercũqꝫ occubuerit: aut quocunqꝫ ſepultus ſit Apis: in tanta fuit apud ægyptios ueneratiõe: ut eo iret ab eis ad hoc ut nulla hũanitatis ĩfectiõe poſſꝫ illius labefactari diuinitas

ut cauerent inſtituto publico: ut ſi quis illuꝫ fuiſſe hoīeꝫ diceret capite puniretur: & ob id in quibuſcunq; templis eius ſimulachrū digito labiis impreſſo admonebat ſilentium. Huius inſuper tauri: quem ſerapī arbitrabantur ægyptii: caput dicit rabanus delirantes iudeos in heremo loco dei coluiſſe. Hunc præterea apim dicit macrobius in libro ſaturnaliorꝝ apud alexandriā ægypti mirabili cultu uenerari: ſeq; ſoli uenerationē illam īpendere affirmare: & ſic apim ſolem eſſe uidetur arbitrari.

De ſole prīo primi Iouis filio tertio. C.v.

Olem primum primi Iouis fuiſſe filium ſcribit Tulius ubi de naturis deorum: nec tamen dicit ex qua matre ſuſceptum. Sunt qui uolūt hūc apī fuiſſe: eo ꝙ loco ſolis ab ægyptiis: ut paulo ſupra dcm̄ eſt cultus ſit. Ego auteꝫ quis aliter fuerit comperiſſe nō memini: hoīeꝫ tn̄ fuiſſe certus ſū: & ſic ali⁹ fuit ab api. Credēdū ē eū īſignē atq; ſplēdidū fuiſſe hominē: & īgētis atq; regii aī ꝓditū: & eo mō quo ſupra de Ioue dcm̄ ē tā claro noīe decoratū.

De Diana prīa primi Iouis quarta filia. Ca.vi.

Iana prima filia fuit Iouis primi & proſerpina: ut in libro quo ſupra Tullius idē aſſerit. Hanc ego reor uerā huius iouis fuiſſe filiam: & non aſcriptitiam: et cuꝫ ſatis ſit nomen illud mulieribus uſitatū poſſibile ēt ē fuiſſe propriū nō appoſitū: uerꝝ qualiſcūq; fuerit: non ea eſt quā poetæ inſignē uirginitate ꝑpetua uoluere: cū legat̃ hāc ex mercurio liberi et proſerpinæ filio pinnatū cōcepiſſe cupidinem.

De Mercurio prīo primi iouis quinto filio. C.vii

Rimi iouis et Cilenes nīphæ Archadis aſſerit Leōti⁹ filiuꝫ fuiſſe mercuriū. Hūc deorꝝ nūciū: ſeu īterp̄tē fore poetæ deſcribūt: eū q; uariis ornamētis inſigniūt: ut p illa ītell'at̃ eiuſdem offōrꝝ uarietas: ſcribit eī ſic de eo Virgilius. Primū pedib⁹ talaria nectit Aurea q̄ ſublimē alis ſiue æquora ſupra. Seu terrā rapido pariter cū flamīe portant Tū uirgā capit: hac aīas ille euocat orco Pallētes: alias ſub triſta tartara mittit. Dat ſōnos adimitq;: et lumīa morte reſignat. Illa fretus agit uētos: et turbida tranat nubila ꝛc. Inſup Oratius d'eo ſic ſcribit ī odis Mercurii facūde nepos Atlātis. Qui feros uult⁹ hoīuꝫ recētū uoce formaſti cantus et decore Mere paleſtræ ꝛc. Illi īſup ſtati⁹ galeruꝫ addidit dicens. Obnubitq; comas: et temperat aſtra galero. Sane quanquam legamus plures homines fuiſſe mercurios. His īſpectis quo ſupra proximo de eo poetæ deſcribunt: dato poſſint et ad hominē referri: d'mercurio planeta ſcripta potius præſumemus: et potiſſime ſi inſpexerim⁹ qualiter cum his quæ ab aſtrologis ſcripta ſunt poetarū dicta cōueniāt Albumaſar autē maxīæ īter antiquos auctoritatis hō: aſſerit mercuriū

adeo flexibus eſſe naturæ:ut eueſtigio ad naturã eius cui adhæret:&
ipſe ſuam naturam conuertat:& hoc propter temperamentũ eius ſicci
tatis & frigoris.Venerabilis aũt Andalo præceptor meus:eum com/
plexione dicit calidum & ſiccum:eũq; ſignificare concubinarũ delecta
tiones:claritatem & oracula uatum:eloquentiam: & hyſtoriarum me
moriam:credulitatẽ:pulchritudinẽ:bonitatem diſciplinæ:& acumen
ingenii:præſcientiam fututorũ:ariſmetricã:& geometriã: atq; aſtro
logiam.Et hinc tam cæleſtium q̃ terræſtriũ rerum omniũ deſcriptõ
nem:Præterea auguria:dulcedinẽ prolationis:uelocitatẽ: & principa
tus:deſideriũ:& ob illũ laudem atq; famã:& inſuper comæ tonſurã
ſcriptores & libros:mendaciũ:& teſtimoniũ falſũ:ſpeculationem ſe/
motarũ rerum:paucitatẽ gaudii:& ſubſtantiæ deſolationem:negotia
tiones:& emporia:furta:contentiones:caliditates:& cõſilii profundi
tatem:modulationes carminũ & fiſtularũ:colorationes multimodas
obedientiã:concordiam:pietatẽ:paupertatem:amicitiæ retentionem
artificia manuũ & alia multa:ut idẽ ipſe aſſerit Andalo:cũ maſculis
maſculus:& fœmineis fœmineus eſt.Ex quibus facile compræhende
re poſſumus:cũ tam conuertibilis ſit naturæ:de eo in præſcriptis car
minibus intellexiſſe poetas:eſto illud idẽ de hoĩbus mercurialibus di
ci poſſit:& dicatur:ut in ſequentibus apparebit.Sane libet intẽtũ poe
tarum explicare latius:ut q̃tum cũ aſtrologis conueniunt manifeſtet̃
apertius.Dicunt igitur ut a capite ſumamus exordium:eum tectum ga
lero:ut per hoc ſentiam⁹:quia ſicut qui galero tegitur imbres fugit &
radios:ſic & Mercurius ſolaribus tectus radiis:quibus fere ſemper iũ
ctus fugit aſpici a mortalibus:rariſſime quidem uidetur: & paucis no/
tus eſt:& mercurialis homo caliditate ſuum tetigit conſilium.Alata.n.
habere talaria uelocitatẽ tamẽ eius:non ſolum in motu:qui illi circa e
piciclum uelociſſimus eſt:ſed ob celerẽ aliorũ corporum ſupercæleſti
um proprietatum aſſumptionẽ:atq; traditionẽ:ex qua mercurialiũ
etiam hominũ uelox:uerſipelliſq; circunflexio denotatur. Virga aũt
illi aſcripta eſt:propter dimenſiones corporum ſe ſibi iungentium ſe/
cundum quas:& ipſe illico ſuos diſponit effectus: etiam mercurialis
homo circa quodcũq; opus ſuum metitur obſequium.Quod ab orco a
nimas reuocet uirga.i.potentia ſua eſt hic acutius attendendum.Fue/
re quidem qui arbitrati ſunt omnes hominũ animas a principio ſimul
fuiſſe creatas:& demũ conceptis hominibus ĩmiſſas eas morientibus
nobis:ad inferos deſcendere:ibiq; cruciari donec in uita cõmiſſa pur
garentur:& inde tranſitum facere ad elyſios campos:ac inde poſt mil
le annos a Mercurio deduci ad lethem fluuium:ut eo potato obliuiſce
rentur præſentis uitæ labores:& ſic deſiderarent iterũ redire ad cor
pora ad quæ Mercurius reuocabat:quã ridiculã opinionẽ optĩe tãgit

Virgilius dũ dicit: Quis ſuos patimur manes: exinde p amplu; Mitti mur elyſiũ: & pauci læta arua tenemus. Donec longa dies perfecto tẽ poris orbe: Cõcretam eximit labẽ: purũq; relinquit Aethereũ ſenſum atq; aurai ſimplicis ignem. Has oẽs ubi mille rotam uoluere per ãnos Letheum & fluuium deus euocat agmine magno: Silicet ĩmemores ſu pera ut cõuexa reuiſant. Rurſus & incipiant in corpora uelle reuerti. Hoc aũt officium reuocandi aĩas ad corpora: iõ Mercurio attributu; uolunt: quia dicunt eum præeſſe fœtui in utero matris exiſtenti in mẽ ſe ſexto: in quo oppinantur multi rationẽ infundi cõcepto & hoc mer curi prædominantis opere: & ſic ab orco. i. ab inferiori loco reuocat᷑ a nima in corpus naſcituri a Mercurio. Quod aũt ad tartara mittat phy ſicum eſt: quia deficiente per frigidum & ſiccum: quæ eſt Mercurii cõ plexio uera: calido & humido radicali anima ſeperatur a corpore & iu xta ueterum opinionem tẽdit ad inferos. Somnos adimere & dare idẽ eſt eum eo quod dictum eſt in uita; educere naſcentes: quod ſomnum eſt adimere: & in mortem ſoluere: quod eſt ſomnum dare. Ventos age re Mercurii eſt: ipſe eni; frigore ſuo nõnunq; ſuſcitat illos: quibus ſu ſcitatis eis ĩpellẽtibus feruntur huc illuc nubes. Volũt præterea eũ de u; eloquẽtiæ: deũ mercatorum: deu; furũ & alia quædã eſſe: de quib' omnibus infra protẽſius: ubi de mercuriis hominibus dicetur. Eũ aũt iouis fuiſſe filiũ iõ fictũ ẽ: q2 dei creatura ẽ: Cyllenis aũt ad colorãdã fictionẽ dictus ẽ: ſeu eo qd᷑ apd᷑ Cyllenẽ mõtẽ archadiæ prĩo cult' ẽ.

De Tritopatreo. vi. & Ebuleo. vii. & Dionyſio. viii. Iouis primi filiis. C. viii.

t Ritopatreum Ebuliu; Dionyſiũ dicit Cicero ubi de naturis deo rum antiquiſſimi Iouis. i. primi Athenienſiu; regis & proſerpinæ fuiſſe filios: & athenis ariarches appellatos eſſe. Quos & ſi nihil d᷑ ĩpis cõperiam arbitror inſignes fuiſſe uiros: cũ ariarches ſonet armoꝶ prĩ ceps. Na; aris grecæ mars latĩe ſonat: & archos prĩceps: ergo belloꝶ ſeu armorum principes fuere: quod ea tẽpeſtate: & etiam hodierna per maximum eſt. Leontius uero dicit ꝙ cum ebuleus ad famam tract' an thei terræ filii: ad ineundum cum eo luctam acceſſiſſet: eo ſupato Her culis meruit cognomen: qd᷑ ante eum nemo meruerat. Ego aute; credo longe antiquiorem ebuleum antheo: Similiter & Dionyſium dicit ad ĩ dos coactis in militiam mulieribus intuliſſe bellum: & obtenta uicto ria nyſam urbem ibidem condidiſſe: & cu; uictorioſus reuerteret᷑: pri mum pompam excogitaſſe triumphi: ac etiam uini uſum athenienſes docuiſſe: eumq; ab eiſde; liberum appellatu; & patrem: eo ꝙ ſeſe libe ros eo uiuẽte arbitrarẽtur: quaſi ſub optimi patris tutela ꝑuatos. Quæ quidem ſic eſſe potuiſſe non nego: ſed tamen longe poſt fuiſſe extimo.

Lacet inſuper Tullio primi Iouis ex liſica primũ & antiquiſſimuꝫ Herculẽ fuiſſe filiũ:& huic aſſerit cũ apollĩe de tripode fuiſſe certamen:in quo qm̃ obtinuerit dicit Paulus cũ Dionyſius uocaretur hercules meruit appellari:quod quidẽ & Leõtius affirmat:ſꝫ cãm nõ oſtẽdit:& iõ quid credã nõ habeo.Certamẽ aũt tripodis credo de diuinatione fuit.Nã phœbi tripodas dicit Paulus ſpẽm eſſe lauri:cui tantuꝫ tres ſunt radices:& has ob id ĩ libris põtificũ tripodas dictas: & apollini ob id ſacras:quia cũ ipſe diuinationis deus ſit:huiuſmõi lauri eandeꝫ uideant̃ habere uirtutẽ:cũ legat̃. Si frondes huius ſpẽi lauri dormientis capiti ſupponantur:eũ proculdubio uera uiſurum ſomnia.

De Proſerpina prima.x.primi Iouis filia. C.x.

X Proſerpina Iouẽ nõnullos ſuſcepiſſe filios oſtendit Tullius & inde illius etiã fuiſſe filiam:quod quidẽ poſſibille ẽ honeſtate ſeruata:& Proſerpinam habuiſſe cõiugem:& ex hac eadẽ:uel ex alia muliere Proſerpinam habuiſſe filiã:quam liberi fratris ſui fuiſſe coniugeꝫ idem uidetur teſtari Tullius:cum de ea nil aliud legiſſe memineriꝫ.

De Libero primo.xi.primi Iouis filio:q genuit Mercuriũ ſecunduꝫ C.xi

Iberũ primum primi Iouis fuiſſe filium Cicero ubi de naturis deorum teſtatur liquido.Hunc unum & idẽ cũ dionyſio ſuperiori Leõtius arbitratur:eũ qꝫ præcæteris fratribus inſignem fuiſſe uirum conat̃ oſtendere:tñ Euſebius ſeu de hoc ſeu de alio:qđ ego magis arbitror:lõge poſt hæc tẽpora fuiſſe deſcribit.Huius aũt ꝓſerpinã & ſororẽ & cõiugẽ nõnulli uolũt:eũ qꝫ ex ea mercuriũ ſcđm ſuſcepiſſe filium

De Mercurio ſcđo Liberi & ꝓſerpinæ filio q genuit cupidinẽ & Auctolium. C.xii.

m Ercurius alter a ſuperiore liberi & proſerpinæ fuit filius:ut theodontius dicit:& Coruilius:de quo talis a Theodontio recitat̃ fabula.Quđ cũ uidẽte nemĩe ꝑter bathum quendã:apollinis uaccas furatus fuiſſet batho:ut hæc nemini reuelaret:unã cõceſſit ex uaccis demũ in faciem alteraꝫ transformatus experturus bathi fidẽ ad eũ rediit promiſitqꝫ taurum ſi ſublatas ſibi uaccas oſtenderet.Bathus aũt omĩa quæ uiderat reuelauit.qꝫobrem turbatus mercurius:eũ mutauit ĩ ſaxũ quod indicem uocauere priores.nos autem paragonem uulgo dicimus Tandem cum diuinitate ſua fretus hoc cognouiſſet apollo:ſũpto arcu uoluit mercurium ſagittis occidere:ſed mercurius præſtigio inuiſibilis factus lædi nõ potuit.Poſtremo inter eos inita concordia:citharã a ſe compertam mercurius conceſſit apollini.Apollo auteꝫ uirgã conceſſit

eidē.Dicebat inſup paulus ſe alibi legiſſe: ꝙ mercurius iraꝫ ꝑcognitās apollinis: ne lædi poſſet ab eo clam illi pharetram euacuauerat: qđ cuꝫ aduertiſſet iratus apollo: miratus eius aſtutiam riſit: & in concordiā ſe cum uenit ut ſupra. Leontius circa hanc fabulam dicebat hunc mercuriū filium fuiſſe Dionyſii: qui ꝓxime ſupra liber uocatur: & eū a natiuitate uocatum nyſum: eo ꝙ apud nyſam Indiæ pauloāte a pr̄e cōdítā natus ſit: & cū adoleuiſſet tanta pedū uelocitate ualuit: ut cœuos ſuos cæteros curſu ſuperaret: q̄ꝓobrē obmiſſo nomine prīo: Stilbon appellatus eſt: qđ uelox latine ſonat.Demū cum illuſiones magicas didiciſſet: & latrociniis delectaret̃ ſumme: armenta rapuit phoronidis ſacerdotis apollinis delphici qui ea tempeſtate mirandæ auctoritatis habebat̃: & ea poſt lapideum tumulum quendam: cui bathos nomē erat ſeduxerat.Verū cuꝫ taurus unus ex improuiſo ſegregaretur a reliquis ſotios uagus repeteret: forte conſcendit tumulum illum mugiēs: mugitui cuius reſpondentibus aliis: ab exquirentibus armenta cōperta ſunt & tumulus ex batho dictus eſt index. Stilbon autem cum ſuis artibus phoronidis irati impetum effugiſſet: amicus eius tandem factus eſt.Verum cum in talibus perſeueraret: non ob auaritiam: ſed naturæ ut aiebat impulſu: cum alias eſſet & formoſus homo: & eloquentiſſimus: & circa omnia manualia opera celeberrimi ingenii mercurius nuncupatuſ eſt: & furum deus.Quod ut idem aſſerebat Leōtius: & ſi a ioco habuerit initium: conualuit tamen apud atticos: & archades incœptuꝫ: ut pꝰ mortē illi templa dedicarētur: & ſacra: quibus ſibi propiciuꝫ conabāt̃ facere hi quibus furto aliquid erat ſubtractum: aſſerentes numine ſuo: & ſeruata multa ac etiam recuperata: eumq; aiebat ſicuti & cæteros īſignitum: de quibus inſignibus qm̄ īfra ubi đ tertio mercurio late dicturus ſum: hic aliquid ſcribere nō curaui.

De Cupidine prīo: ƥi Mercurii filio. C.xlii.

Vpido primus: ut ait cū Tullio Theodōtius: ƥi Mercurii & Dianæ prīæ fuit filius: quē aiūt fuiſſe pēnatū. Circa qđ duo potuere ſenſiſſe fingentes.Primū circa nomē: eo qr ſpecioſiſſimus fuerit puer: inſtar cupidinis filii Veneris: quē puerū & pulcherrimū ſēp pinxere pictores: quaſi alter cupido dictus eſt.Pēnatū aūt ob id cognoīatū reor qr uelociſſimus curſu fuerit adoleſcens.

De Auctolio ſcđi Mercurii filio q genuit Synonē primum. C.xiiii

Vctolius: ut Ouidio placet: mercurii & lychionis fuit filius: qui Ouidius de origine eiuſdē talem recitat fabulam: Dicit.n.Lychionem dedalionis ſpecioſiſſimā fuiſſe filiam: adeo ut apollini et mercurio placeret: quibus poſcentibus una et eadem die: uno tamen de altero ignorante: eius in ſequenti nocte concubitū cū promiſiſſet a Mercurio

non exſpectata nocte uirga tacta ē:& ſomnū ſoluta:& ſic cū ea concu buit. Apollo aūt nocte acceſſit ad eam: ex quibus cū geminos cōcepiſ ſet: peperit Mercurio auctoliū: Apollini uero phylemonē. Verū auc tolius inter fures euaſit clariſſimus: adeo ut non uideretur degenerare a patre. Phylemon aūt cithariſta factus ſe Apollinis filiuꝫ demonſtra/ uit. Huic ego fictioni cām dediſſe uariū geminorū fratruꝫ exitū: & ſic uterq; eorū illi deo attributus eſt filius: cuius imitatus ē mores: & for ſan auctolii naſcentis fuit ſignificator Mercurius: & ſic eius dictus ē fi lius: & Apollo eandem ob cām phylemonem lucratus eſt.

De Synone primo Auctolii filio: q genuit Siſſimum & Auctoliā C.xv.

Ynon Auctolii fuit filius ut placet Paulo: & hunc idē dicit Serui us fuiſſe fureꝫ: ſeq; ad exercenda latrocinia in diuerſas ſpecies a deo tranſformantē: ut facile quos uellet falleret. Genuit aūt Siſſimū & Auctoliā matreꝫ Vlyſſis & habuit dñiuꝫ penes parnaſſuꝫ: ut p Home rū patet ī odyſſea: ubi recitat qualiter Vlyxes apud parnaſuꝫ ab apro ī tibia uulneratuſ ſit.

De Siſſimo filio primi Synonis: & patre ſecundi. C.xvi.

Iſſimus: ut dicit Seruius: filius fuit primi Synoniſ nec de eo aliud legiſſe memini: niſi quia pater fuit ſecundi Synonis: quia fraude ſua troianos in extremam deduxit perniciem.

De Auctolia Synonis primi filia: & Vliſſis matre. C.xvii.

Vctolia: ut Seruio placet: Synonis primi fuit filia. Hæc cū nup/ ſiſſet Laerti etachiæ regi: ut quibuſdam placet: a Siſypho latro ne ad uirum uadens intercepta ē atq; oppreſſa: & ex eo cōcubitu ſunt qui dicūt eā concepiſſe Vliſſem: & ſic prægnantem iuiſſe in nuptias la ertis: & quē ex Siſypho couceperat Laertis filiuꝫ eſſe dixit: quod aiax thelemonius: apud Ouidiū in quæſtione de armis Achill' illi obiicit di cens. Quid ſanguine cretus Siſyphio furtiſq; & fraude ſimillim' illi & cætera. Hæc aūt ut fertur cum audiſſet falſo nuncio apud troiam Vliſ ſem occiſum: doloris īpatiens laqueo uitam abiecit: quam poſtea apud inferos: ut in odyſſea ſcribit Homerus Vliſſes comperit & agnouit: & de multis perquiſiuit ab ea & prædoctus eſt.

De ſecundo Synone filio Siſſimi. Ca.xviii.

Ecūdus Synon teſtimonio Seruii filius fuit Siſſimi: & a Synōe p̄ mo auo ſuo denominatus. Hic cū græcis ut per Virgiliū patꝫ ad excidiuꝫ troianuꝫ exceſſit: & iam minus ſuccedētibus rebus a græcis fingentibus reditū ſubornatus: uol ēs a troianis captus: & ad Priamuꝫ regē deductus ē: apud quē mira ſagacitate primo ſe extulit: & demū fallacibus uerbis in pernitioſam crudelitatem de receſſu græcorum re gem troianoſq; reliquos ad ſuſcipiendum equuꝫ intra mœnia ciuitatis

impulit. Quid ex illo deinde ſecutus ſit neſcio. Scribit tamen plynius ĩ libro đ hyſtoria naturali huius inuentã fuiſſe ſignificationẽ ſpecularia ex quo ſatis patet eũ non minimi momenti fuiſſe hominem.

De Epapho primi Iouis.xii.filio q genuit Libyam & Belũ .C.xix.

Poſtq̃ primi liberi patris Iouis primi filii ꝓlẽ omnẽ expediuim⁹ retro trahẽdus ẽ ſermo ad Epaphũ ægyptiũ: eiuſq; ãpliſſimã ꝓgeniẽ. Qui quidẽ epaphus: ut teſtat̃ Ouidi⁹: ex ione filia inachi iouis fuit filius. Theodõti⁹ uero & Leõti⁹ æque eũ iouiſ fuiſſe filiũ dicũt: ſ; ex iſide promethei filia: ut ubi ĩfra dũ de iſide lati⁹ patebit: Euſebi⁹ aũt in libro tẽpoꝶ dicit eũ filiũ fuiſſe thelegoni: cui p⁹ mortẽ apis nupſit iſis Geruaſius qdẽ telliberiẽſis ĩ libro ociorũ ĩperaliũ ſcribit epaphũ helẽi & iſidis fuiſſe filiũ: & Babilloniã ægyptiam condidiſſe: quod op⁹ fuiſſe cambiſis perſarum regis certiores auctores affirmant. Et ſic de patre & matre eius inter ſe diſcrepant auctores. Ego aute; uulgatiorẽ ſecut⁹ ſũ famam iouis & ionis filium dicam: ex cuius cõceptiõe fabula infra ubi de ione ſcribitur: integre referetur. Huius dicit Lactãtius Caſſiopiã fuiſſe cõiugẽ: nõ eam quæ ſocrus fuit perſei: ſed longe antiquiore; & ex ea quoſdam ſuſcepiſſe filios: ut poſtea apparebit. De tempore eius non minus q̃ de patre & matre diſcordes ſunt ueteres. nã euſebio ubi đ tẽporibus referente. Aliqui dicunt iouẽ ioni inachi filiæ mixtu; regnante athænis cecrope: qui regnauit circa annos mundi.iii.mil.dcxlvii.cũ cõſtet inachũ regnaſſe uſq; ad annũ mũdi.iii.m.ccc.xcvii. & ſecũdũ hos oportuit aliam eſſe ionem q̃ inachi filiã. Idem aũt euſebius paulo poſt prædictam dicit ionem in ægyptum profectam anno.xliii.regni cecropis: qui mundi fuit annus iii.mil.dccx.& ibidem iſidem nuncupata; & thelegono cuidam nupſiſſe: & ex eo epaphum concepiſſe. Ego autẽ diſcordantiis obmiſſis iouis primi epaphum filium dixi: eo ꝙ eius tẽpus uideatur conuenire magis cum ione inachi filia & iſide promethei: ex q bus quis põt: quã malit illi matrẽ aſcribere.

De Libya filia Epaphi. C.xx.

Libya epaphi & caſſiopiæ cõiugis ſuæ: ut Lactantio placet: fuit filia quæ cũ in Neptunni ueniſſet concubitum. i. alieni hominis ab ægypto: & ex eo concœpit & peperit Buſiridẽ immane; poſtea tyrannum. Hæc(ut dicit Iſidorus ubi de ethimologiis)eius partis africæ regina fuit quæ ex ſuo nomine libya dicta eſt.

De Belo priſco Epaphi filio qui genuit
Danaum: Aegiſtum: & Agenorem. C.xxi.

Elus quem priſcum cognominant ueteres Epaphi ſecũdũ paulũ fuit filius: & poſt eum in ſuperiori ægypto regnauit: ubi ut aiunt

cæleſtis diſciplinæ inuentor doctorq; factus: meruit ab ægyptiis: ut idem Paulus aſſerit: tēpluȝ: quod illi in babylonia fuit cōſtructum: & Ioui bello cōſecratū. Theodōtius uero dicit tēpluȝ hoc poſt bellū factuȝ cretenſis Iouis aſtutia: qui captatis cū principib' amicitiis quaſi ad eas cōſeruandas: tēpla in regnis eorū ædificari: & ſuo amici titulo inſigniri plura fecit: qua aſtutia ſūme nomē eius & deitas ampliata ē. Alii ſunt qui dicant tēplū hoc non belo priſco ædificatū nec in babylonia ægyptia: ſed belo patri Nini regis aſſiriorū in babylonia chaldeorum euq; ibi diu ſub noīe Saturni ſacris & cultu uario honoratum. Fuere p̄terea belo priſco filii quidā: ſed ex quibus mulieribus non conſtat.

De Danao Beli priſci filio: qui. l. genuit filias: ex quibus Hypermeſtra & Amimon atq; Bona tantū nomine cognoſcunt. C. xxii

DAnaus Beli priſci fuit filius: ut aſſerit Paulus: & illud idem affirmat Lactātius: qui ēt & ante Pauluȝ oroſiuȝ dicit Danaū Beli filiuȝ ex pluribus cōiugibus. l. filias habuiſſe: Quas cū Aegiſtus frater eius cui totidem erant melioris ſexus filii poſtulaſſet in nurus: Danaus oraculi reſponſo cōperto ſe manibus generi moriturū: uolens euitare periculū: conſcenſis nauib' in argos uenit. Aſſeritq; Plynius in libro naturalis hyſtoriæ: eū primū nauibus: ſeu naui tranſfretaſſe: cū an̄ ratibus īuentis ab Eritra rege in mari rubro nauigaretur. Eſto ſint ut idē ſcribit Ply. qui credāt miſſos & troianos in helleſponto priores excogitaſſe: dū aduerſus tracas trāſirent. Aegiſtus aūt q̄ ſpretus eſſet indignās: ut illū ſequerētur filiis īperauit: lege data ut nūq̄ domū repeterēt ni prius Danaū occidiſſēt. Qui cū apud argos oppugnarēt patruū ab eo diffidente fraude capti ſūt: ſpopōdit. n. ſe illis iuxta Aegiſti uotū filias daturū in cōiuges: nec defuit promiſſio fides. Subornatę. n. a p̄re uirorū ītrauere thalamos ſingulis cultris clā armatæ oēs: & cum uino lætitiaq; calentes iuuenes facile in ſoporē iuiſſent: obediētes patri uirgines: captato tēpore iugulauerūt uiros: unaquæq; ſuū hypmeſtra excepta: q̄ lino ſeu līceo uiro ſuo miſto pepcit. Hūc danaū dicit Euſebi' cui & armais nomē fuit: āno mūdi. iii. mil. dcc. xvi. apud ægyptios regnare cœpiſſe. Aſt inde ægypto pulſus argos ueniēs: prius Stelenum argiuorū regē cū ānis regnaſſet. xi. regno expulit: & inde gelanorē ſucceſſorē ei' argiui ab īperio expulere: & danaū ſuſcepere: qui aqs eos abundare fecit. Nā ut ait Plyni' ī libro de naturali hyſtoria: puteos p̄mus ex ægypto in græcia fodiēdos oſtēdit. Et eiſdē fere tēporibus aſſerit ei' ope a filiabus. l. Danai filios. l. Aegiſti fratris ſui præter Linū ſeu Linceum occiſos. Tandem ipſe cuȝ. l. annis regnaſſet: a Linceo occiſus eſt.

De quinquaginta filiabus Danai in generali. C. xxiii

Iliæ Danai frīcidæ ꝑpriis fere noībus incognitæ ſunt: cū noīa trium tantum ad nos uſq; peruenerunt: & ſicuti noīa ꝑdidimus ſic & fortunas: poſt ſcelerū facinus perpetratū: finxere tamen poetæ has apud inferos eſſe damnatas: & hoc aſſiduo agitari ſupplicio: ut haurientes aquas urnas abſq; fundis conētur īplere: & ut dicit Ouidius. Moliriq; ſuis letū patruelibus auſe. Aſſiduæ repetūt: quas ꝑdant belides undas &c. Et Seneca tragicus in hercule furēte: Vrnaſq; fruſtra danaides plenas ferūt. Hoc ego illis iīūctū ſuppliciū reor: ut mulierū ſingularis cura deſcribatur: q̄ dū ſuā formoſitatē lauticia nimia augere conātur: laborē ꝑdūt: & minuit quod ītēdūt inani ſolertia augere. Vel potius mōſtratur qualis ſit. fluxorū atq; effeminatorū hominū labor: q dū ſæpe repetito coitu credūt adīplere: qđ cupiunt nō obtēto uoto ſeipſos euacuaſſe cōperiunt.

De Hypermeſtra una ex. l. filiabus Danai. C. xxiiii.

Ypermeſtra ut in epiſtolis oſtendit Ouidius filia fuit danai: & ſola ex quinquaginta ſororibus neglecto patris imperio linceo uiro ſuo pepercit: & ob id ut ide3 dicit Ouidius carceri tradita eſt. Hāc ut dicit Euſebi⁹ ī libro tēporū: nō nulli putarūt iſidē eē. Attamē danao p̄re regis regnante ſacerdotio functa eſt.

De Amimone una ex. l. filiabus Danai. C. xxv

Mimon ut ait lactanti⁹ filia fuit danai ex. l. ſororib⁹ una. Hæc cū ſtudioſe ī ſilua iaculo uenaret īaduertēter ſatyrū ꝑcuſſit: q cum illi ui3 uellet inferre: amimō neptūni auxiliū īplorauit. Neptūnus aūt fugato ſatyro: quod ab illo uirgo pati noluerat: a maiori deo paſſa cōcepit & peperit nauplıū. Quid aūt de fictiōe ſentiēdū ſit īfra ubi đ ortu nauplii apponetur.

De Bona una ex. l. filiabus Danai. C. xxvi.

Bona dicit Ditis cretenſis: ubi de expeditione græcorum contra troianos ſcribit: filia fuit Danai q̄ ut ipſe aſſerit athlāti nupſit & ex eo electrā peperit: q̄ poſtea ex Ioue dardanū edidit.

De Egiſto Beli priſci filio: qui genuit. l. filios ex quibus lynceus. C. xxvii.

Egiſtus Beli priſci fuit fili⁹: & Danai frater ut ſupra ſatis mōſtratū ē. Huic. l. fuere filii: quibus cū queſiſſet Danai fratris ſui filias ī cōiuges ab eiſdē Danai iuſſu occiſi ſūt oēs nuptiarū nocte ꝑter lynceum ut prædictū eſt.

De Lynceo ex. l. filiis egiſti: uno qui genuit Abantem & Iaſium & Acriſium. C. xxviii.

Ynceus quē linum appellat Ouidius fili⁹ fuit egiſti & ſolus ex. l. fratrib⁹ miſericordia hypermeſtræ cōiugis euaſit a morte hic ut

placet aliquibus danao patruo pulſo: pro eo regnaˀt apud argos. Alii uero dicunt eo occiſo. Sed qualitercūq; fuerit ut Euſebius oſtendit in libro temporū: poſtq̃ danaus regnaſſet annis. l. Lynceus eidem ſucceſſit in regno: cūq; regnaſſet annis. xli. Abante & Iaſio & Acriſio filiis derelictis diem clauſit.

De Abante filio Lyncei: qui genuit pritum. .C.xxix.

Bas: ut aſſerit Barlaam filius fuit Lyncei ex Hypmeſtra cōiuge eſto Paulus dicat eum Beli priſci fuiſſe filium. Hic autē bellicoſus hō & acerrimi ingenii fuit. Lynceoq; patri ſucceſſit ī regno ānisq;. xxviii. ut dicit Euſebius: imperauit argiuis: & mortuus eſt.

De Prito filio Abātis: q genuit Meran & ſorores. .C.xxx.

Ritus ſeu proetus: ut Lactantio placet & Seruio: fili⁹ fuit Abātis argiuorū regis. Huic ut fere oēs aſſerunt cōiunx fuit Sthenoboe. Homer⁹ aūt dicit antiope: ex qua tres ſuſtulit filias: quæ iam adultæ eo q̄ formoſiſſimæ eſſent: elatæ templū Iunonis intrantes ſe ꝑtulere Iunoni: q̃obrem turbata Iuno: illis furorem īmiſſit taleʒ: ut ſe uaccas arbitrarētur: & aratra timentes ſiluas optarēt: ut ait Virgilius Prætides īplerunt falſis mugitibus agros. Ouidius aliaʒ refert inſaniæ cauſam dicens has in cea īſula ſe uaccas creditas: eo q̄ furto facto ex armentis herculis præſtitiſent conſenſuʒ. Sed quacūq; cauſa factū ſit ægre tulit infortuniū proetus: propoſuitq; regni partem: & quam ex eis mallet in coniugem ei qui illas in priſtinam mentē reuocaſſet. Cuiius premii cupiditate tractus Melāpus Amithaonis filius: curandas aſſumpſit: & ut ait Vetruuius in libro architecturæ: eas apud clitorē archadiæ ciuitatem duxiſſe. Ibideʒ. n. ſpelūca eſt ex qua profluit aqua ex qua ſi quis biberit fit abſtemius: & ob id apud eaʒ lapide epigrama græcis carminibus ſcriptū eſt: teſtificans aquam nō eſſe idoneā ad lauandū & uitibus inimicā. Ibi aūt peractis ſacris eas purgauit: & priſtine reſtituit menti: & ſic regni partem: & cōiugiū unius conſecutus eſt Proetus aūt ſm Euſebiuʒ annis. xvii. regnauit: eiq; ſucceſſit Acryſius frater. Huius ego filias ſi medelā melāpodis ītueor uino fuiſſe ultra q̃ deceat mulieres auidas arbitror: & potatæ nō nūq̃ ſe patri regi ꝑferre auſas. Quāobreʒ Iunonis iram. i. regnantis patris meruerē: & caſtitate in parteʒ alterā inſtigante uino muliebriter in furiā uerſæ ſe uaccas & ſeruas: & iugo ſubditas clamitabant. Quod cū forſan ſæpius cōtigiſſet uexatus infortunio Proetus eas tradidit Melāpodi curandas: q cū eas aqua prædicta potaſſet hoſtes uini fecit: & furor abiit conſuetus.

De Merane Proeti filia. .C.xxxi.

Era dicit Leonti⁹ filia fuit Proeti: & Anthiæ filiæ āphianaſtæ: q̄ cum uenationibus dedita Dyanā p nemora ſeq̄retur a Ioue uiſa

atq; dilecta eſt:& ab eo dianæ ſumpta:in imagine uitiata.Quæ tandẽ cum ob pudorez patrati ſceleris:& timens ne iteruz deciperetur uocã ti eam Dianæ obſequio noluit:& ob id Diana cõmota illaz ſagittis oc cidit.Hanc dicit Paulus Stenoboe fuiſſe filiaz:ſicut & reliquæ:& poſt ſuſceptaz ſanitatez obſecuturam dianæ ueniſſe.Qua fictione dicit idez Leontius monemur hypocritas ſæpe credulos dolis in eaz quã diſſua dent deduxiſſe pniciez:a qua duz uerax hõ aliquando lapſos reuelare conatur decepti ſemel & oĩa timentes increduli facti oblatam reſpuen tes ſalutem in mortẽ perpetuam dilabuntur.

De Acryſio Abantis filio:qui ge/ nuit Danem matrem Perſei. C.xxxii.

Criſius Abantis fuit filius:ut dicit Lactantius:& ut Euſebius in libro tẽporũ ſcribit proeto frĩ ſucceſſit ĩ regno.Hic ut idẽ lactã tius aſſerit:nec ab hoc diſcrepat Seruius unicã habens filiam Danem ĩ reſponſis habuit ſe manu eius:qui ex filia naſceretur moriturũ:Qui ad effugiendã prænũciatam mortẽ:filiam in quadã turri ſepoſuit ſer uari q; iuſſit:ne quis hõ ad eam poſſet accedere. Contigit igit̃ ut audi ta formoſitatis eius fama:illam cõcupiſceret Iuppiter:qui cũ ad eam acceſſuz alium nõ uideret:uerſus in auri guttam ex tegulis in gremiuz eius ſe cadere permiſit:& ſic pregnans effecta eſt.Quod ægre ferens Acriſius eaz capi iuſſit:& in arcã poni atq; in mari proiici: Quod cũ miniſtri feciſſent in littus uſq; apulũ archa delata ẽ:& caſu a piſcatore capta:in qua cũ cõperiſſet Danem:& paruũ filiũ quem enixa fuerat: eã ad pilumnũ regẽ detulit.Qui cum genus eius cognouiſſet:& patri/ am illã libẽter ſibi cõiugio copulauit.Filius aũt eius cui pſeus nomẽ fuit:cum excreuiſſet & gorgoni caput abſtuliſſet:in argos ueniẽs Acri ſium tranſmutauit in ſaxum:quæ quidem permutatio ſecundum Eu/ ſebiũ ſonat:Qđ cũ regnaſſet Acriſius apud argos ãnis.xxi.a perſeo nepote ſuo nõ ſpõte tñ occiſus ẽ:& ĩ lapidẽ.i.ĩ frigiditatẽ perpetuam uerſus.Quod aũt fictionis ſupeſt ĩfra ubi de dane declarabitur.

De Dane filia Acriſi. C.xxxiii.

Anes Acriſii filia ut ſupra proximo dictũ eſt:ĩ mare pregnans a patre dimiſſa:cũ in apuliã impulſa ueniſſet pilumno regi apulo nupſit:& inde ad rutulos abiere:& cõſtructa ibidẽ ardea ciuitate:dau nũ pilumno peperit. Sane qđ ſupra omiſſũ ẽ Iouem aurũ fluxiſſe p tegulas:intelligẽdũ ẽ:auro pudicitiã uirginis uiciatam:& cũ non eẽt adultero iter permiſſum per ianuam:clam tectum conſcendiſſe:& ide ſe in thalamũ uirginis dimiſiſſe.Dicit tamen Theodontius q; cũ Da/ nes amaretur a Ioue:& ſe ob timorem patris ſciret perpetuo damna/ tam carceri:ut poſſet euadere & fugam arripere:occulte cum Ioue au ro concubitũ mercata eſt:& parata naui & cũ his quas potuit deferre

diuitiis fugam arripuit prægnans ex Ioue.

De Iaſio Abantis filio qui genuit Athalantē: Amphionē: & Thalaonem. C.xxxiiii.

Vit ut Theodontio placet: Iaſius iſte Abantis filius: de quo niſi ꝙ ſæpiſſime inter argiuos reges numeratus eſt: & ꝙ quoſdam habuit filios nil legi.

De Athalanta filia Iaſii: & matre Parthenopei. Ca.xxxv.

Thalanta ut dicit Lactantius & Theodōtius: iunior fuit filioruꝫ Iaſii: Quæ cū ſpetioſa uirgo ex ſociis eēt Dianæ: ad aprū calidoniū perimendum: una cū cætera achaie nobilitate iuuenum: a meleagro uocata uenit: & in uenatione prima aprum ſagitta percuſſit: & ut ob ſuam formoſitatem a meleagro dilecta: occiſa belua ab ea eiuſdem honorari capite meruit: exquo eius in amicitiam uenit: & ãplexus ipſius paſſa: ei parthenopeum peperit.

De Amphione Iaſii filio qui genuit Clorim. C.xxxvi.

Mphion alter ab illo: qui thebas clauſit muro: filius fuit Iaſii: & regnauit ut dicit Leontius in orcomeno ininio: & in pylo uocatus alias argus: cui unica fuit filia: nomine Cloris.

De Clori filia Amphionis. & Nelei coniuge. Ca.xxvii.

Loris ut ſupra dictum eſt filia fuit Amphionis: & ut in odiſſea teſtatur homerus: neleo nupſit: eiqꝫ peperit neſtorem & alios plures filios.

De Thalaone Iaſii filio: qui genuit Euridicē Flegeum & Adraſtū. C.xxxviii.

Halaon dicit paulus fili' fuit Iaſii: & apud argos regnauit. Quod quidem iudicio meo ſane intelligendū eſt: dum huiuſmodi homines reges appellant ueteres. Nã cū ĩ catalago regū nō reperiãtur: exiſtimãdū eſt eos de ſtirpe regia fuiſſe: & aliq̃ꝫ regni particulã tenuiſſe & appellatos reges magis ob decus ſtirpis q̃ꝫ ob poſſeſſū a talibus regnū. Ex quibus Thalaonem hunc & Amphionem & Iaſium puto.

De Euridice Thalaonis filia & Amphiarai cōiuge. C.xxxix.

Vridices ut aſſerit Theodōti' fuit filia Thalaōis: & Amphiarao uati iūcta cōiugio: cui peperit Amphilocum & almeonem: cūqꝫ Adraſtus polynicis generi ſui cauſam aduerſus eteoclem & thebanos ſumpſiſſet bellū: bellūqꝫ pararet: uidiſſetqꝫ Amphiaraus oraculi rñſo ſe non rediturum ſi iret in bellū: latibulū petiit: uxoriqꝫ ſuæ tãtū ſuaſ parefecit latebras. Qui cū ab Adraſto aliiſqꝫ q̃reretur nec cōperiretꝰ uſq̃ꝫ: cōtigit ut uiderꝫ Euridices argiæ cōiugi polynicis mōile quōdã

a uulcano donatũ hermioni cõiugi cadmi: illudq̃ deſideraret: diceret q̃ argiæ ſi monille illud illi cõcederet: ſe oſtenſurã Amphiaraũ & ſic factũ ẽ. quamobrẽ ĩ bellũ uadẽs: ãphiara⁹ a terra abſortus ẽ. Euridices aũt poſtea ab almeone filio cui uadẽs ãphiaraus uĩdictã ſuæ mortis iniũxerat occiſa ẽ.

De Flegeo filio Thalaonis. C .xl.

Legeus ut dicit Theodõtius filius fuit Thalaonis & iuuenis moriens nil memoratu dignuꝫ reliquit.

De Adraſto rege filio Thalaonis qui genuit Deiphylem & Argiam. C. xli.

Draſtus argiuorũ rex ut ait Lactãtius: fuit filius Thalaõis & eurinomes: Cui cũ duæ eſſent filiæ: Deiphyles & argia: audiſſetq̃ ab oraculo ſe nuptui daturũ alterã apro: alterã leoni: Circa futurum ĩfortunium filiarum affligebatur: & ecce caſu factũ ẽ ut pollinyces thebanus ex cõpoſito exul ĩtempeſta nocte argos appellaret: hymbreſq̃ fugiens regiam ſubintraret porticũ. Nec mora & Thideus ob homicidium: calidoniã fugiens ibidem deueniret: & in certamen poſt iurgiũ hoſpicii cauſa cõſurgerent. quamobrem paratus rex ſenex Adraſtus ad eos deſcendit: & uerbis & auctoritate ſua iuuenũ iras cõpoſuit: eoſq̃ deduxit in regiã. Et cũ uidiſſet alterũ pelle leonis tectũ pollyniceꝫ ſcilicet: qui regius iuuenis inſigne illud ĩ teſtimonium uirtutis thebani herculis ferebat. Et alterũ cute apri qui ob occiſuꝫ a meleagro patruo aprũ in decus prolis ea tectus ĩcedebat: reſpõſi ãbiguitate intellecta: cognouit hos ſibi generos eſſe trãſmiſſos. Quos poſtq̃ nouit affinitate cõtẽtus: Thideo Deiphylẽ & Pollynici argiã dedit uxores. Et cuꝫ iuxta ꝓmiſſum regnũ ab eteocle: pollynici nõ reſtitueret̃: contractis uiribus aduerſus thebanos bellum mouit: & cũ iaꝫ duces oẽs ſui morte occubuiſſent: cecidiſſentq̃ mutuis uulnerib⁹ pollynices: & eteocles ipſe in fugam uerſus repetiit argos: nec qs illi fuerit finis inueni.

De Deiphyle Adraſti regis filia & Tydei cõiuge. C.xlii.

Eiphyles ut dicit ſtatius: filia fuit Adraſti regis: & cõiunx Thidei Calidonii cui peperit diomedem.

De Argia Adraſti filia & coniuge Pollynicis. C.xliii.

Rgia ſecundũ ſtatiũ Adraſti regis fuit filia: & pollynicis cõiũx quæ cum illi peperiſſet Theſſandrum: audiſſetq̃ eum a fratre occiſum: ab Agro thebas ueniens: ut extremas lacrimas & officiuꝫ funerale cadaueri uiri impenderet: eo q̃ id faceret aduerſus imperium Creontis: una cum Antigona pollynicis ſorore capta: & iuſſu Creontis occiſa eſt:

De Agenore tertio Beli Priſci filio qui genuit .vii. filios.

quorum prima Taygeta.ſecundus Polidorus.tertius Cylix.quartus Phœnix.quinta Europa.vi.Cadmus.vii.Labdacus. Ca.xliiii.

De Agenore

Oſt explicitas ſucceſſiones Danai & Egiſti filii Beli Priſci:ad ampliorẽ prolẽ Agenoris phœnicum regis eiuſdem Beli filii:ut Theodontius dicit & Paulus:ſtilus reuocandus ẽ.Et eſto a prædictis dicatur:ꝙ hic Agenor fuerit Beli filius:ſunt tñ qui dicant eum Beli fuiſſe filiũ:ſed nõ ægyptii:qnĩmo phœnicis auũq; huius Agenoris: Agenorẽ etiã nuncupatũ:eumq; Agenorẽ primum:nimia apud aſſyrios regnãte cũ ingenti multitudine:peſte coactũ:patrias ſedes quas circa extremam meridionalẽ ægyptum habuerat liquiſſe:& duce peregrinationis nylo in littus ſyriacũ deueniſſe nauibus:& illud pulſis ueteribus incolis occupaſſe:ibiq; r̃gnaſſe:ſibiq; Belũ filiũ ſucceſſorẽ liquiſſe:quẽ huius Agenoris patrẽ uolũt.Alii uero nepotẽ ex Phœnice filio:Ex quibus cõprehendi põt a ſimilitudine noĩs:& forſan tẽporis exortũ errorẽ:ut q Beli ſyriaci filius fuerit creditus Beli ægyptiaci.Sed ex quocũq; Belo natus ſit:mens mihi ẽ hic Theodontii & Pauli opĩoẽ; ſeq:cũ de ſupiori ñ ſatis cert⁹ appareat auctor.Hũc igitur dicunt ex ægypto in littus ſyrium abiiſſe:& phœnicibus impaſſe & ampliſſima atq; generoſa prole claruiſſe.

De Thaygeta prima Agenoris filia Cap.xlv.

Haygetam dicit ditis cretenſis Agenoris fuiſſe filiã:eãq; Ioui placuiſſe:& in eius ueniſſe concubitũ:& cũ cõcepiſſet:lacædemonẽ peperiſſe::dato ſint qui eũ ex Semele natũ dicant.

De Polydoro ſecundo Agenoris filio Cap.xlvi.

Olydorus(ut teſtatur Lactantius)filius fuit Agenoris:de quo præter nudũ nomẽ nil puto.Eſto Theodõtius d iſto leuẽ faciat mentionẽ:ſed longe antiquiorẽ iſto Agenore illũ dicit.

De Cylice tertio Agenoris filio:qui genuit Lampſacium: & Pigmaleonẽ:& Pyrodem Cap.xlvii.

Ylix ſecundũ Lactanctiũ filius fuit Agenoris:Hũc dicit Theodontius hominẽ acris ingenii & robuſti corporis fuiſſe:& cũ ſuperiores ſibi fratres ſperneret:& de ſucceſſione regni ẽt deſperaret: uilipenſo ſuperiorũ iugo:parte copiarũ ſũpta:ſedes haud lõge a ſuis occupauit ſibi:& regionẽ a ſuo noĩe cyliciã nuncupauit:ibiq; duos filios ſuperſtites dereliquit:Lampſacium ſcilicet & Pigmaleonẽ.Sunt q dicãt prouinciã hãc a Cadmo occupatã anteq; quæſiturus Europã mitteret a patre:eãq; poſtea a Cylice poſſeſſam Cadmo nõ redeũte.

De Lampſacio Cylicis filio Ca.xlviii.

Ampſacius:ut dicit Theodontius & poſt eũ Paulus:filius fuit Cylicis:eiq; ſucceſſit ĩ regno:nec ex eo aliud ulterius inuenitur.

De Pigmaleone.i.Cylicis filio & Cypriorum rege qui genuit Paphum. C.xlix.

Igmaleon ut dicit Theodōtius filius fuit Cylicis: dq̃uo refert ꝙ cũ iuuenis eſſet: & gloria maiorũ ſuorũ quos ad occiduũ uſq; penetraſſe: & aphricũ littus ẽt occupaſſe audierat infeſtaretur: Collecta cylicũ manu: & cõuocatis ex phoenicibus claſſeq; parata: in cyprũ tuam ſereniſſime regũ tranſuexit exercitũ: & ĩde ueteres ſyrios qui ibi/dẽ agenoris uetuſtiſſimi uiribus: ex antiquis pulſi ſedibus confugerãt expulit: & occupauit omnẽ atq; tenuit ĩſulã & regnauit ĩ ea. Sane qđ ẽt teſtatur Ouidius ĩ maiori uolumine: cũ ibi ſceleſtiſſimas cõperiſſet mulieres: & oĩno libidini obſequẽtes uitio offenſus: uitã cælibẽ ducere diſpoſuerat. Attamẽ quia ualebat ĩgenio: & artificioſas haberet manus: finxere poete eũ ſibi ex cãdidiſſimo ebore foeminã ſculpſiſſe imaginẽ: eamq; iuxta deſyderiũ ſuũ lineamẽtis atq; decore oris cõtraxiſſe p oĩa: In qua cũ ingenioſus hõ: & artẽ miraretur ſuam: & uenuſtatem imaginis cõmendaret: in dilectionem eius incidit: & feruore maximo cupiebat eam eſſe foeminam: orauitq; uenerem ea tempeſtate celeberrimã inſulæ deam: ut animaret eandem & ſuorum faceret amoruʒ ſenſibilẽ: nec effectu caruere præces: foemina uera facta ẽ. Quod ad/uertens Pigmaleon gaudio plenus: quoniam uoti cõpos eſſet: eiꝰ uſus eſt cõcubitu: & eueſtigio grauida facta eſt: eiq; peperit filium queʒ Paphũ ipſe poſtea nominauit: eumq; ſibi morienti reliqt heredẽ. Nunc qd ſibi eburnea uelit imago: ĩgenio potius poetico q̃ uiri artificio fa/brefacta uidẽdũ ẽ. Arbitror eĩ cũ pigmaleoni ſuſpecta pueƈtarũ æta/te uirginũ pudicitia eẽt: eũ ſibi uirgũculã elixiſſe: ætate ſuſpitione carẽtẽ: cãdore atq; mollitie ebori ſimilẽ: quã cũ ſuis aptã feciſſet moribus: excreuit ante ætate puellæ cõcupiſcẽtia eius: cepitq; deſyderare atq; expoſcere p̃cibꝰ: ut cito efficeret matura uiro: qua tãdẽ facta in uotũ deuenit ſuũ.

De Papho Pigmaleonis filio q genuit Cynaram. C.l.

Aphus ut dicit Theodōtius filiꝰ fuit pigmaleõis ex eburnea matre: qui cũ pigmaleoni ſucceſſiſſet in regno: cyprũ inſulã Paphũ & ſuo nomine nũcupauit. Paulus autẽ dicit Paphum oppiduʒ ab eo tãtum conſtructũ: & de ſuo nomine nominatũ. quod quidẽ ueneri ſacrũ eſſe uoluit: conſtructo in eodẽ illi templo & ara: cui thure ſolo diu ſa/crificatum eſt.

De Cynara filio Paphi q genuit Mirrã: & ex Mirra Adonẽ. C.li.

Ynara filius fuit Paphi: ꝑut oſtẽdit Ouidius dũ dicit. Editꝰ hac ille ẽ qui ſine prole fuiſſet: Inter felices cynaras potuiſſet haberi

Eſt aũt hic alter ab illo Cynara:qui aſſyriorũ rex dicitur: in lapidem uerſus flendo infortunia filioruꝫ.Ex hoc aũt cynara cypro præter ſcelus unuꝫ nõ habemus. Nã ut ipſe recitat Ouidius huic ex cõiuge filia fuit noĩe Mirra:quæ cum formoſa eſſet:ac etiam matura uiro:præter debitũ patrẽ amauit:& nutricis ſue opera(dũ mater eius ſacra cereris celebraret in quibus oportebat per nouem dies a cõtactu uiri abſtinere)eius cõcubitu potita ẽ:in quo ꝑgnãs effecta Adon filius natus ẽ.

De Mirra filia Cynare & matre Adontis. .C.lii.

Irra:ut ſupra patet Cynaræ regis filiã dicit fuiſſe Ouidius:& cũ eo Nephaſto adamaſſet amore:opera nutricis ſuæ eius incognita habuiſſe cõcubitũ.Fulgentius tamen dicit eam cũ cynara poſtq̃ꝫ illum ebriũ effeciſſet habuiſſe cõcubitũ.Quæ ex nephario cõcubitu ꝑgnans facta:cũ illã uellet noſcere cynara:nouiſſetqꝫ filiam dolore ꝑcitus eam ſecutus occidere uoluit.Quidaꝫ dicũt eã in ſabeos fugiſſe:ad quos uſqꝫ ſecutus cynara:cũ illã gladio percuſſiſſꝫ: ex uulnere cõceptum filiũ erupiſſe.Ouidius tamen dicit eã miſeratione deorũ apud ſabeos in arborẽ ſui noĩs uerſam:& calore ſolis aperto cortice filium emiſiſſe:quẽ nymphe liquoribus unxere maternis. Figmẽto huic arbitror cãm dediſſe nomen arboris:quæ apud ſabeos uocatur mirra: guttas emittens:ſolis percuſſa radiis:ex quibus pigmentũ conficitur ꝙ adon uocant:quod latine ſuaue ſonat:eſt eĩm ſuauiſſimi odoris:ut uidetur uelle Petronius arbiter plurimũ libidini cõferens: adeo ut aſſerat ſe ad libidinis incrementũ:mirrinũ potaſſe poculũ.Verũ Fulgẽtius ut in pluribus longe altius ſentiẽs circa hoc dicit.Mirrã arborem in India eſſe:& ſolis caloribus cremari:& quia ſolẽ patrem omniũ rerum dicebant:ideo patrem mirram amaſſe dictum: & cum ſol feruentius illam calefaceret eam reges ex imis corticis emittere: & ſic a p̃re uulnerata:adonem.i.ſuauitateꝫ odoris emiſiſſe.

De Adone Mirræ filio & nepote Cynare. C.liii.

Adon cynaræ regis aui ſui:& Mirræ ſororis fuit filius:ut longo carmine ĩ maiori uolumine teſtatur Ouidius.de quo talẽ ipẽ idẽ recitat fabulã.Dicit.n.ꝙ cuꝫ formoſiſſimus euaſiſſet iuuenis a uener̃ caſu percuſſa ſummæ a filio dilectus eſt:quæ dum illũ maxima delectatione ſua per ſiluas ſequeret̃ & nemora:eiuſqꝫ uteretur amplexibuſ ſæpius eum monuit ut ſibi ab armatis beluis caueret: & ſequeretur inhermes.Verũ die quadam male uerborum Veneris memor:in apruꝫ irruẽs ab eo occiſus eſt:Quẽ Venus fleuit amare & in floreꝫ cõuertit purpureũ.Hoc figmentũ Macrobius in libro ſaturnaliorum conat̃ enodare mirabili rõe.Dicit.n.Adonem ſolem eſſe:quo nil pulchriꝰ & eã terræ partem:quã inhabitamus ſuperius.ſ.emiſperiũ Venerẽ eſſe

cum q̃ ĩ inferiori eſt emiſperio a phyſicis proſerpina appellata ſit. Et ſic apud aſſyrios & phoenices quos penes & ueneris & adonis fuit religio ĩgẽs. tũc uenus cuꝫ adone a ſe dilecto delectaretur: cũ circa ſuperius emiſperiũ ſol ampliori circũflectitur ambitu: & inde ornatior qa flores frõdes & fructus eo tẽpore terra producit. Dũ uero breuiores circũducit circulos: de neceſſitate maiores apud ĩferius emiſperiũ agit & ſic autũnus & hyemps imbribus aſſiduis terram decore ſuo priuatã lutoſã faciũt: quo aper qui hiſpidũ animal ẽ delectat̃: & ſic ab apro. i. ab ea tpis qualitate qua delectat̃ aper: adõ. i. ſol terræ. i. ueneri ſublatus uidetur: & inde uenus lutuoſa efficit̃. Quod aũt ſit adon tranſformatus ĩ florem: ob id fictum puto: ut noſtri decoris breuitas oſtẽdat̃ mane quidẽ purpureus eſt: ſero lãguens pallenſqꝫ marcidus efficitur: ſic & noſtra humanitas mane. i. iuuẽtutis tpe florẽs & ſplendida eſt. ſero aũt. i. ſenectutis æuo pallemus: & in tenebras mortis ruimus. Sane quicquid aſſyrii ſentiant uel macrobius: hiſtoria tñ uidetur ſentire & tullius teſtatur ubi de naturis deoruꝫ: uenerem fuiſſe ſyria cyproqꝫ conceptam. i. ex ſyrio homine & cypria muliere: quã aſtarcõ uocauere ſyri: eamqꝫ adoni nupſiſſe ut dicit Lactantius in libro diuinarũ inſtitutionũ: in ſacra hiſtoria cõtinetur hanc meretriciam inſtituiſſe artem & ſtuprum mulieribus ſuaſiſſe: & ut uulgato corpore queſtum facerẽt & hoc ideo dicit ĩperaſſe: ne ſola præter alias mulieres ĩpudica: & uirorũ appetẽs uideretur. Ex quo cõſecutũ ẽ & longis perſeueratum tpibus: ut phoenices de proſtitutione filiarũ donarẽt añ q̃ꝫ eas iungerẽt uiris: ut ĩ libro de ciuitate dei teſtatur Auguſtin⁹ & Iuſtin⁹ ĩ epithoma pompei trogi: ubi didonẽ. lxx. uirgines in littore cyprio que in queſtuꝫ uenerãt rapuiſſe demõſtrat. Fuit igitur Adon rex cypri & ueneris maritus: quẽ ego ẽt ſeu ab apro: ſeu alia nece ueneri ſubtractum reor: eo ꝙ ad imitationẽ lachrymarũ eius ueteres anniuerſario plãgore cõſuerint adonis ĩteritũ flere: quos ĩ ſuis uiſionibus ĩcrepat Iſaias.

De Pirode Cylicis filio. C. liiii

Yrodes ut Plinius aſſerit ĩ libro naturalis hiſtoriæ filius fuit cylicis: ex quo & ſi nil aliud habeamus eodem Plinio teſte: ſaltẽ habemus eũdem primo ignem ex ſilice excuſſiſſe.

De Phoenice. iiii. Agenoris filio qui genuit Phyliſtenum & Belum. C. lv.

Hoenix ut dicit Lactantius fili⁹ fuit Agenoris. hũc dicit Euſebi⁹ in libro temporũ: regnante argiuis danao una cum cadmo fratre a thebis ægyptiis ueniſſe in ſyriam: & apud tyruꝫ & ſidonẽ imperaſſe quod quidem fuiſſe potuit circa annũ mũdi. m. dcc. xlvi. poſt paululũ aũt dicit eũ anno primo lyncei regis bithiniam condidiſſe: quæ prius mariãdina uocabatur. quod fuit anno mũdi. m. dcc. lxxix. huius tamẽ

aduẽtũ ĩ ſyriã ñ cõuenit cũ dictis ſupra: ubi de Agenore a theodõtio & ẽt ab Ouidio diſcrepat: qui uidet̃ uelle agenorẽ ueniſſe nõ phœni/cẽ: cũ cadmũ miſſũ ad perquirẽdã europã ab agenore: non a phœni/ce deſcribat. Sed has ego uarietates ultro concordare uolentibus lin quam: & de phœnice quid cõpereri ꝓſequar. Hunc autem artificio ſum fuiſſe hominem oſtẽdit Euſebius: eo ꝙ primus quaſdam lr̃as ſeu litterarũ caracteras phœnicibus dederit: deinde ad ſcribendũ eas ĩſti tuiſſe uermiculũ: unde & color ille phœnicius dictus eſt: credo ab in/uentore qui poſtea mutata littera eſt puniceus appellatus.

De Philiſthene filio Phœnicis qui genuit/
Sicæum. C.lvi

Hiliſtenẽ dicit Theodõtius filiũ fuiſſe Phœnicis: Qui cum eẽt herculis ſacerdos q ꝑſanctiſſime a phœnicibus colebatur: uide retq; phœnice patre mortuo Belũ fratrẽ natũ maiorem regnare: reli cto ſicæo filio ſacerdotio: & copiarũ parte ſũpta uaues conſcendit: & poſt multos caſus cum herculis colũnas curſu ſuperaſſet: ibidẽ in lit/tore oceani ſedes aſſumpſit perpetuas: cõdita ciuitate quã gades uoca uere ſui: & ne ſacerdotiũ abdicaſſe uideretur oĩno: templũ ibidẽ cõſti tuit herculi: & ſacra oĩa ritu tyrio innouauit.

De Sicæo Philiſthenis filio &
Didonis uiro. Ca.lvii.

Icæus ſecundũ Theodontiũ fuit filius Philiſthenis: cui abeunte patre ſacerdotiũ derelictũ eſt ut ſupra dicitur: qđa rege ꝓximus erat honor. hũc dicit Seruius ſicarbã uocatũ: eſto eũ uirgilius ſemper uocet Sicæum. Et Iuſtinus ſemper illũ uocet acerbã: hic autem ſeu re lictis ſeu aliũde queſitis theſauris: ut Theodõtio placet: & r̃liquis co pioſus factus plurimũ: Belo mortuo Eliſam filiã eius accepit uxorem q̃ poſtea Dido uocata eſt quã p̃cipue dilexit. Verũ cũ pigmaleon Beli filius patri ſucceſſiſſet ĩ regno: auri auidus: ei⁹ deſyderatis diuitiis: clã illi tetendit inſidias: & in cautum interemit.

De Belo phœnicis filio: qui genuit
Pigmaleonem & Didonẽ & Annam. .C.lviii.

Elus qui & metres ſecũdũ Seruiũ appellatus ẽ: ut ait Theodon tius filius fuit Phœnicis: uir bello & armis inſignis adeo: ut cy/prios littus phœnicũ pyratica infeſtãtes ſubigeret: quod Virgili⁹ in ꝑſona Didonis ꝑfũctorie tãgit dicẽs. Genitor tã Belus oppimã: Va/ſtabat cyprũ & uictor dictione tenebat.

De Pigmaleone filio Beli.. C.lix.

Igmaleon ut Theodontio placet filius fuit Beli regis tyri: & p̃re moriẽte ut ait Iuſtinus una cũ ſororibus tyriis derelictus ẽ. Cui adhuc puero populus paternũ tradidit regnum: hic uero auariſſimuꝫ

cũ animũ ad diuitias Sicæi patruelis ſui inieciſſet:illũ dolo interemit hoc ſolum ſcelus ex rege iſto nobis reliquit antiquitas.

De Didone filia Beli & Coniuge Sicæi. C.lx.

Ido præcipuũ matronalis pudicitiæ decus:ut Virgilio placet Beli regis fuit filia.Hanc inſignis formæ uirginẽ tyri Belo mortuo Acerbe ſeu ſicarbe uel ſicæo herculis ſacerdoti dedere in coniugẽ:qui ob auaritiã a pigmaleone occiſus eſt.Hæc aũt poſt longa fratris mẽ/dacia:in ſomnis a uiro præmonita:ſumpto uirili animo: pluribus ex his quibus ſciebat pigmaleonẽ exoſũ clã in ſuam ſnĩam tractis:ſum/ptis nauibus fugam cæpit theſauris ſecum delatis.Et cum ĩ littus deueniſſet africum:ut placet etiam Titoliuio mercato ab incolis ſuaden/tibus:ut ibidem ſedem ſumeret:tantũ littoris quãtum poſſet bouino corio occupare:illudq; in cartã redactũ & in fruſtra cõciſũ occupauit plurimũ:& oſtenſis ſociis theſauris ſuis:eiſq; aĩatis ciuitatẽ cõpoſuit quã poſtea uocauere Carthaginẽ.Arcez uero eius a bouino corio qđ ſic uocitant byrſam nuncupauit.Ad hanc acceſſiſſe æneã pfugũ ui tẽpeſtatis impulſuz:& hoſpitio thoroq; ſuſceptũ ab ea: Virgilio placet eamq; diſcedẽte a ſe ænea:ob amoris ĩpatientiam occiſaz. Verũ Iuſtinus & hiſtoriographi ueteres aliter ſentiũt. Dicit.n.Iuſtinus a muſitanorum rege ſub belli denuntiatiõe a prĩcipibus carthaginẽſibus poſtulatam in cõiugẽ:quod cum ipſa reſciſſet:& ſua ſe ante ſnĩam ad oẽm caſum pro ſalute patriæ dãnaſſet ægre tulit:ſed terminũ impetrauit: infra quẽ ſe ad uirum promiſit ituram.Qui cum ueniſſet conſtructo ĩgẽti rogo:in eminentiori ciuitatis parte:quaſi ſicæi placatura manes illũ cõſcẽdit.Et aſtãtibus ciuib⁹ atq; expectãtib⁹ qdnam factura eſſet ipſa educto quẽ clam geſſerat cultro dixit. Optimi ciues ut uultis ad uirũ uado.Seq; hoc dicto interemit:mortẽ potius eligẽs q̃ pudicitiã maculare.Quod ẽt longe eſt a deſcriptione maronis.

De Anna Beli regis filia. C.lxi.

Nna filia fuit Beli:ut uidetur placere Virgilio:qui illã ſæpiſſime Didonis ſororem appellat:hæc didonis fugæ comes fuit:quam poſtq̃ mortuã uidit:& carthãginẽ a Iarba rege occupatã:ut Ouidi⁹ dicit ubi de faſtis ad Bathum regẽ coriſæ inſulæ: aufugit uetuſti ho/ſpicii cõfiſa iure.Tãdẽ ſentiẽs quia Pigmaleon arma aduerſus eã moueret hãc ob cauſã a Batho licẽtiata ĩtrauit mare:& tẽpeſtatem paſſa ubi cameren petere ĩtẽdebat:ĩ laurẽtũ littus delata ẽ.p qđ dũ æneas iã ſuperato turno:cũ Achate ſpaciãdo deãbularet:eo uiſo fugam cæpit:tãdẽ præſtita ab ænea fide ſuſtitit:& ab eo in regiaz deducta eſt: cuius ob aduentũ ſuſpicata Lauinia ei tetendit inſidias. Verum Anna a Didone per quietem monita nocte regiam exiuit:& ſi ſatis poteſt ex Ouidii uerbis concipi:in numicũ flumen ſeſe præcipitem dedit.Sane

fortior Ouidius ad ulteriora procedẽs dicit: ꝙ cuꝫ poſtea exquireret & a perqrentibus pueniretur ad numicũ flumen: uiſum ẽ illis e fluuio uocẽ audiuiſſe dicentẽ. Placidi ſuꝫ nympha numici amne pemne latẽs ãna penna uocor. Poſt ipſuꝫ aũt Ouidiuꝫ dicit Macrobius in ſaturna lioruꝫ libro: aprili mẽſe publice & priuati ſacrifacatũ iri ut amnare & perennare comodi liceat.

De Europa Agenoris. v. filia. .C. lxii.

Vropa filia fuit Agenoris: ut per Ouidiuꝫ pꝫ: ex qua talis narratur fabula. ꝙ cũ ob formoſitatẽ ſuam ſumme diligeretur a Ioue ab eo eodem Mercurius miſſus eſt: eiqꝫ imperatũ: ut quæ cerneret armenta: in mũtanis phœnicũ in littus ĩpelleret: quo cũ puellis ludere conſueuerat Europa. Quod cũ Mercurius feciſſet Iuppiter in candidum taurũ tranſſformatus: ſe armentis ĩmiſcuit. Hũc cũ cerneret uirgo pulchritudinis & manſuetudinis eius delectata: illũ primo tractarẽ manibus cœpit: at inde eius conſcendit dorſuꝫ: qui paulatim ſe in undas deducit: dum illam territã & cornibus atqꝫ dorſo innitentẽ ſenſit natãs in cretã tranſtulit: ubi in uerã redactus formã: eam opreſſit: & oppreſſuꝫ prægnantẽ fecit: quæ illi poſtea peperit: ut nõnullis placꝫ: Minoeꝫ Radamantũ & Sarpedonem. Ipſe uero in eius ſempiternam memoriã tertiam orbis partẽ Europã ex eius noĩe nũcupauit. Huius fabulæ figmẽtũ adeo tenui tegitur cortice: ut facile poſſit apparere qd uelit. Naꝫ Mercuriũ armenta depellẽteꝫ in littus: ego eloquentiã & ſagacitatẽ alicuius Lenonis uirgineꝫ e ciuitate in littus deducentẽ intelligo: ſeu mercatorẽ fictum ſe iocalia oſtenſurũ: ſi nauẽ cõſcenderet policentẽ. Iouem in taurum trãſſformatũ uirginis delatorẽ iam apud deliras auiculas uulgatũ eſt: nauem fuiſſe cui erat inſigne albus taurus: qua quacũqꝫ fraude cõceſſa: a uirgine illico remigantiuꝫ ope factuꝫ ẽ ut deferretur in cretaꝫ ubi Ioui cõiugio iuncta eſt: ſeu ſecunduꝫ Euſebiuꝫ in libro tẽporuꝫ Aſterio regi: ex quo ipſe ſupra dictos filios aſſerit procreatos. Auguſtino tñ placet hunc nõ Aſterium ſed Santuꝫ appellatuꝫ fuiſſe. Diſcrepant inſuper de tempore: huius rapinæ plurimuꝫ autores. Cuꝫ ſint: ut Euſebius refert: qui dicant Iouẽ anno Danai regis argiuoruꝫ. xl. europæ mixtuꝫ: eamqꝫ poſtea Aſteriuꝫ cretenſiuꝫ regem in cõiugeꝫ aſſumpſiſſe qui annus eſt mundi. m. dccc. lxix. Alii uero dicunt eã a cretenſibus raptam: regnante argis acriſio circa annuꝫ mundi. m. dccc. lxxviii. Quidam auteꝫ uolunt eam raptaꝫ Pandione athenis regnante: ãno. ſ. mundi. m. dccc. xvi. Quod quideꝫ tempꝰ magis conuenit eis quæ de Minoe eiuſdem europæ filio leguntur. Huius imaginem egregiam ex ære a pitagora tarenti poſitaꝫ. Dicit Varo ubi de origine linguæ latinæ.

De Cadmo Agenoris. vi. filio: qui genuit Semelem.

Admus antiquorum omnium uulgata fama fuit filius Agenoris: quem una cū phoenice fratre a thebis ægyptiorū ueniſſe: anno danai argiuorū regis.xvii.& apud tyrū & ſydonē regnaſſe ſcribit Euſebius in libro tēporū: cū ut ſupra patet lōge ante ibidē uenit agenor peſte pulſus: a quo agenorem patrem horū nō nulli uolūt duxiſſe originem. Qui Euſebius poſt hæc ſcribit: āno regni lyncei.xvi.cadmum armeniā occupaſſe: qđ a cylice factū ſupra memorauimus. Hic tamen ut ſcribit Ouidius: cū rapuiſſet iuppiter europā: ad ipſius ꝑ quiſitiōe ab agenore patre miſſus eſt: hac ei indicta lege ne abſq; eā reuerteretur in patriā. Qui ſumptis ſociis cū quorſum q̄reret ignoraret: nouaſ ſibi exquirere ſedes ſtatuit. Et cū haud longe a parnaſſo applicuiſſet: oraculum cōſuluit: & habito reſponſo ut bouem ſequeretur idomitam & ibidem ubi conſiſteret ſedes aſſumeret: q īdeſtinatū ſibi locū duct᷒ acquieuit: & regiōe a boue uocata boetia ciuitatis fūdamenta iecit: eāq; ab antiq̄s thebis ægyptiis: ex q̄bus ꝑdeceſſores ei᷒ adueuerāt thebas appellauit. Sane ut dicit Ouidius: dum uellet ſacrum cōficere: & ex ſociis quoſdā miſiſſet ut aquā afferrent: nec reuerterent̃: eos ſecutus cōperit a ſerpente īgenti deuoratos. Quē cū ſpectaret audiuit q̄a & ip̄e ſerpens īſpiceret̃. Eo tādē occiſo monitu ſūpto dentes illi euulſit ac ſeruit: & repente hoīes ī armis exorti ſunt: & prœliū īuicem habuere ſpectante cadmo: nec ante ceſſauit prœlium: q̄ quinq; tantum ſupſtites remanerent. Qui inita pace ſeſe iūxere cadmo: & cepto operi adiutoriū præſtitere. Paleſactus īſup ſcribit eū ſpingā habuiſſe coniugem: eandemq; ꝓpter zelū hermionæ ab eo diſceſſiſſe: & aduerſus cadmeios bellum iniſſe. Sunt ꝑterea qui uelint eū ſecus hypocrenē fontem ſedentem atq; meditātē.xvi.litterarū caracteres adinueniſſe quibus poſtea omnis grætia uſa ē. Sic & plinius ī libro naturalis hiſtoriæ: dicit eū apud thebas lapicidinas inueniſſe: & auri metallorūq; cōflaturā: dato theofaſtus eū dicat hæc apud phœnices feciſſe. Verum longe poſt deſignatum tempus. Nam quod ſupra de eo ſcribit fuit circa annum mundi.m.dccc.v.hæc aūt circa annos.m.dcccc.xxxviii. Inde dicit Ouidius fuiſſe ſibi cōiugem hermionē martis & ueneris filiā ex qua cōſtat.iiii.genuiſſe filias: eidemq; hermiōi a uulcano uictrico exitiale monile cōceſſum. Poſt hæc autem cum plurima ex nepotib᷒ & filiab᷒ eueniſſent īfortunia: ipſe iā ſenex ab anphione & Zetho pulſus ī illirios abiit: ubi miſeratōne deorū in ſerpentes ip̄e & hermiona uerſi ſunt. Huius hiſtoria fabuloſa aliqua habet īmixta quorū uidere ſenſum ſupereſt Serpentē igit̃ marti ſacrū: Ego ſenē hominē atq; prudentem olim armigerum & bellicoſum intelligo uerbis ſuis: &

pcontationibus: cadmi ſocios detinẽteꝫ: cuius cõſilio: quod ego p dẽtes aſſumo inter incolas ſeminata diſcordia ẽ: q aduerſus eũ ſpingæ ĩpulſu ſurrexerant. Ex qua repẽte ſumptis aduerſuꝫ ſe armis in pugnã deuenere: quorũ princeps attritis cede popularibus cũ cadmo in concordiam deuenere: & ex incolis atq forenſibus unũ fecere populũ. ꝙ aũt ipſe exul cũ cõiuge ſerpens effectus ſit: eos deſignat factos eſſe lõgeuos: prudẽtes. n. more ſerpentuꝫ ſuut ſenes: & rerũ experiẽtia cauti: & ætate annoſi: & ſi etiã æuũ impulerit: & ſubſidia deſint ritu ſerpentuꝫ curuo incedunt pectore. De tempore aũt huius regni etiã diſcordes fuere ueteres. Dicit. n. Euſebius in libro tẽporum anno regni Abantis regis argiuorum. viii. qui fuit mũdi annis. m. dccc. xxvii. cadmuꝫ ab Amphione & Zeto regno pulſuꝫ. Nec multũ poſt dicit regnãte argis acriſio cadmũ regnaſſe thebis: cum acriſius abanti ſucceſſerit quod tamen eſſe potuit circa annum mũdi. m. dccc. lxxv. Cui tempori cõgruit quod poſtmoduꝫ idem ſcribit Euſebius. ſ. Acriſio argis regnãte: ea fuiſſe quæ de ſpartis memorantur. Quos dicit paleſatus ꝙ cum proximaruꝫ eſſent regionuꝫ aduerſus cadmuꝫ ſubito conſtitiſſe: & pp repentinos contractus quaſi de terra natos: & quia ex omni confluxiſſent parte ſpartos uocatos. Sed tamen male conuenit tempori quo ſupra raptam diximus europam. hi ueritatem comperiant: quibus magis eſt curæ: ego auteꝫ nil amplius reperire potui.

De Semele filia Cadmi. .Ca. lxiiii.

Emeles Cadmi filia fuit & Hermionis: ut ſatis per Ouidiũ pꝫ in maiori uolumine. Hãc ex Ioue prægnantẽ cũ ægreferret Iuno: ei in uetulã beroẽ epidaureã tranſformata ſuaſit: ut experiretur nũqd amaretur a Ioue: ut ab eo poſtularet ut ſecũ prout cũ Iunone cõcuberet. Quæ cũ Iouem per ſtygias undas iura cõpuliſſet ut ſibi poſtulata concederet: petiit ut ſecum prout cum Iunone iaceret. Iuppiter aũt dolẽs quia iuraſſet: ſumpto minore fulmine eã percuſſit: & mortua ẽ eiq ex utero nõdum perfectus infans eductus eſt: q bacchus poſtea fuit. Figmenti huius ego ueritateꝫ puto: hanc fœminam prægnanteꝫ ut ipſa ſonat fabula fulmine pcuſſam: nõ eniꝫ ignis Iuppiter Aeri ideſt Iunoni miſcetur niſi per fulmen ad inferiora deſcendens.

De Agaue filia Cadmi. C. lxv.

Gaues: ut ſatis notũ ẽ: Cadmi & Hermionis fuit filia: quã Cadmus Echioni uni. ſ. ex ſociis: q illũ iuuere thebas ponere mrĩmonio cõiunxit: ex quo ipſa concepit & peperit filium: quẽ uocauere Pẽtheũ elati animi iuuenẽ: Qui cũ ſacra bacchi ſperneret celebrantibꝰ matre & ſororibus & aliis ab oĩbus ĩ furiã uerſis: occiſus eſt. Dicebat Leontius Pentheũ hunc abſtemiũ fuiſſe: & ob id a temulẽta matre & aliis occiſum: quia ſæpius ebrietatem & temulentiam dãnaſſet earum

De Auctonoe filia Cadmi Cap.lxvi.

Vctonoe Cadmi & Hermionis fuit filia: ut ait Ouidi⁹. Hæc Ariſtei fuit cōiunx: & ex eo peperit Atheonem.

De Inoe Cadmi filia Cap.lxvii.

No æque Cadmi & Hermionis: ut ait Ouidi⁹: fuit filia: quæ cū nupſiſſ; Athamāti Eoli filio: eiq; Learcū & Melicertē pepiſſet: cū ab inſano patre Learcū uidiſſet occiſum: ſibi timens & reliquo: ex prærupto ſaxo ſe præcipitē dedit in mare: ex quo aūt eā marinā deā leucotoem factā & melicertē palemonē miſeratione Neptūni. Credo ego loca illa fuiſſe: ad quæ necata cadauera mare detulerit: & delatis ad ſolatiū ſuperuiuentiū impoſita deitatis noīa. Seu potius: ut infra legitur d learco & melicerte.

De Labdaco ſeptimo Agenoris filio: qui genuit Laium Cap.lxviii.

Abdacus: ut dicit Theodontius: iunior fuit filiorū omniū Agenoris. Qui cū audiſſet fugatū fratrem & Amphionē propria manu peremptū: & Lycū occiſum ab Hercule: ab amicis ſollicitatus pcibus: ut ſyria relicta ueniret in græciā: cū eēt ob ſeniū nimis inhabilis ad laborē Laium ex filiis iuniorē tranſmiſit. Qui confeſtim occupato regno rex dictus ē. Paulus aūt dicit Labdacū phœnicis fuiſſe filium ſenēq; thebas ueniſſe uocatū: & ibidē regnaſſe aliquandiu: & Laiū filium genuiſſe.

De Laio rege thebarum Labdaci filio: qui genuit Oedipum Ca.lxix.

Aius thebarū rex fuit: & ut ſatis dmonſtratū ē Labdaci filius: q ſeu ex phœnice miſſus uenerit thebas: ſeu ibidē natus ſit: regnans Iocaſtā Creōtis thebani filiā ſūpſit uxorē. Quā cū audiſſet cōcepiſſe: conſuluit de futura prole oraculū: & in reſponſis habuit ſe naſcituri manu periturū. Qui uolēs conſilio obſtare periculo: iuſſit Iocaſtæ: ut quicquid naſceret: exponeret. Quæ cū mœſta infantem feciſſet exponi: altus ab extero dū adoleſcens patrem exquireret: & ab oraculo ſe andiuiſſet illū apud phoci inuenturū: cū ueniſſet ibidē patrē incogniitū: ſeditionē ciuiū & exterorū ſeperantē occidit: & ſic Laius occubuit.

De Oedipo filio Laii: qui genuit Antigonā & Iſmenam & Etheoclen & Pollynicem Ca.lxx.

Edipus Rex thebarū fuit: & Laii filius & Iocaſtæ: ut in thebaide teſtatur Statius. Hūc iuſſu patris: ut ſupra dictū ē: a matris utero in ſiluas abiiciendū feris delatū dicunt. Quem cū deferrent ſui eius: ætati innocuæ cōpatiētes: nō abiecerūt iuxta mādatū: qnimo p foratis ei pedib⁹ arbori uimine alligarūt. Ad uagitū cui⁹ tract⁹ paſtor

quidā polibi corynthiorū regis: eum ab arbore abſtulit & ad polibiū detulit. Qui cū filiis careret patria affectione ſuſcepit: & filii loco educauit. Is tamen cū adoleuiſſet audiſſetq; ſe nō polibi filium perquirere patrem diſpoſuit: & cū apollinē cōſulniſſet accepit ſe phocis patrem repturum: & matrē ſumpturū in coniugem. Qui phocim ueniēs orta inter ciues forenſeſq; ſeditione dū faueret forenſibus Laiū conantem ſedare tumultū incognitū interemit. Tandem tanq; ab oraculo luſus thebas petens: Spingem inuenit quā ſolutis problēmatib⁹ cū occidiſſet: thebas intrauit: ubi filius polibi creditus: illi iocaſta mater cōiugio iuncta eſt: quā libens ſumpſit meroes olim polibi cōiugis: quam matrē ſuſpicabatur timēs cōiugiū: & rex thebarū factus: & .iiii. filiorum ex iocaſta pater: orta letali peſte thebis: habitū ē ab oraculo: nō defuturā ciuitati peſtem: in regnātis exilio: inceſtuoſū iocaſtæ coniugium purgaret. Sane dū hæſitaret iam īfoelix uenit cotrinthius unus eū polibo mortuo in regnū uocans. Qui dū ſe matris nuptias timere diceret quonāmodo corinthū deueniſſet audiuit a ſene. Quod cū audiuiſſet Iocaſta memor quæ a ſeruis audiuiſſet: q illū detulerāt inſpectis eius pedibus eum extēplo recognouit in filiū. Quod ille audiens & a ſe Laium patrem occiſū cognoſcēs: dolore pcitus ſibi manus iniecit in oculos: eiſq; eiectis ſe ppetuis dānauit tenebris. Filii uero diſcedentes eius ſpreta humilitate uenientes ī bellū: & inde in mutuā mortem Iocaſta iam gladio pempta mœſtus dolēſq; altera filiarū ducēte exul creontis imperio in cyteronē montē abiit. Quo aūt inde abierit mihi īcognitū ē. Sibi tñ ab atheniēſibus neſcio quo merito tēplum & ſacra tanq; deo: Valerio referente conſtituta ſunt.

De Antigona Oedipi filia. C.lxxi.

Ntigona: Statio teſte Oepidi & iocaſtæ fuit filia: Hæc patri cæco & in exiliū a creonte pulſo ducatū miſeranda pſtitit: inde eū ad exibendas ultimas lacrymas fratribus: & officiū funebre nocte aduerſus creontis imperiū ueniſſet. ibiq; argiam pollynicis cōiugem cōperiſſet. Cremarētq; ambæ cadauera fratrum cum argia capta ē: & iuſſu creontis occiſa.

De Iſmene filia Oedipi. C.lxxii

Smenes Oedipi fuit filia: ut aſſerit Statius: De qua nil habetur niſi ꝙ cuidam Athy iuueni Cyrreo deſponſata fuerat: qui ante nuptias a Tydeo occiſus eſt.

De Etheocle Oedipi filio & Iocaſtæ. C.lxxiii.

Theocles Oedipi filius ſpreta pr̄is hūilitate: hīta cum pollynice fr̄e de regimine regni ſub hac lege cōcordia: ut uiciſſim ſingulis ānis altero interim exule regnarent: repetito a pollynice exule p Tydeum amicū regno: non ſolū ſeruare legē uoluit: ſed inſidias Tydeo

legato poſuit. q̄obrem ſeptem regum obſidionem paſſus eſt: & demū in duellū cum fratre ueniens: ab eo iam uictus illum cultro tranſegit: & ſic mutuis cecidere uulneribus: nec eorūdem ignes cremantes cadauera: fuere concordes.

De Pollynice filio Oedipi: q genuit Theſſandrū. .C.lxxiiii

Ollynicē Oedipi fuiſſe filiū & Iocaſtæ notiſſimū eſt: hic cū fratre ut proxīo ſupra inita de regimine pactione: primus in exiliuꝫ tendēs agentibus hymbribus & uento nocte argos intrauit: & cū ſub regia porticu quieſceret: adueniente Tydeo qui exul patriā fugiebat ītrante eo ſub porticū: aduerſus eum ſurrexit in rixaꝫ: & ut ſupra dictum ab Adraſto rege pacati: & in regiam deducti ſunt: & eius etiā generi facti. Tractu aūt tēporis cū Tydeus ſub legationis noīe pro pollynice etheocli regnū poſtulaſſet fruſtra: eiq̧ cōtra ius gentiū in mortem inſidias ab Etheocle ſibi poſitas cōperiſſet. Eo itū eſt: nato iā ex argia Pollynici paruulo filio: ut Adraſtus cōgregatis argiuis principibus: aduerſus Etheoclē & Thebanos iret in bellū: ubi hiatu terræ abſorto āphiarao: & Tydeo ſagitta letali uulnere icto: reliquiſq̧ pemptis uariis mortibus pugnādo regibus actū eſt: ut in ſingulare certamē deuenirēt fratres: In quo cū iaꝫ uictor uideretur Pollynices: clā a fratre iacēte trāſfixus eſt: & ſic ambo mutuis uulneribus periere. Quorū tā efficax atq̧ īflexibile odiū fuit ut etiam eis mortuis inter cadauera pſeueraret: Naꝫ eis in eodeꝫ rogo ab Argia pollynicis cōiuge: & antigona ſorore poſitis: nō primo ignis acēſus eſt q̄ diuiſæ ſint flāmæ: adeo ut liquido appareret cadauera recuſare uno eodē igne comburi.

De Theſſandro Pollynicis filio. .C.lxxv.

Heſſander Pollynicis fuit filius ex Argia: Statio teſte: Qui cuꝫ robuſtus euaſiſſet iuuenis inter proceres cæteros: ad troianū excidium iuit cū græcis. Et ut ait Virgilius un⁹ fuit ex illis qui cū ulixe ligneum equum intrauere: qd tandem ex eo fuerit non cōperi.

De Scyta. xiii. filio primi Iouis. .C.lxxvi.

Cyta: ut Plinio placet in libro de hiſtoria naturali: Iouis fuit filius: de quo nil aliud legimus: præter ꝙ ipſe aſſerit Plinius eū. ſ. arci ſagittarūq̧ reptorem primū fuiſſe. Queꝫ longe antiquiorē ſacræ teſtantur litteræ. Ex quibus ſumitur Lamech ſagittarium extitiſſe.

Vpererat de ſtirpe ætheris celius quem ut ſequēti libro daret initium reſeruare ſatius uiſum eſt.

Genealogiæ deorum gentilium Liber Secundus Explicit.

Genealogiæ Deorum Gentilium Liber Tertius Incipit.

Vlcanti mihi exiguo cortice errorũ uetuſtatis ſalũ Et ecce inter aſpreta ſcopulorum & frequẽtia freta grãdeuus ſenex.numerius philoſophꝰ uir qdẽ ſuo ſæculo auctoritatis ĩclitæ ſe obtulit obuiũ: & placi da ſatis uoce ſermõeꝗ cõpoſito ĩqt. Quid labore tuo numina ledis: ubi qete illis poteras placuiſſe: fu it olĩ mihĩ q̃ tibi nũc cura ẽ: theologizãtiũ.ſ.pœtarũ clauſtra uulgo ẽt r̃ſerare.Et dũ Eleuſiorũ ſacrorũ archanũ totis uiribus ĩ propalatũ trahere conarer.Ecce ſopito mihi inquiete ꝑfũda: uiſæ ſunt Eleuſinæ deæ meretricali ornatu ueſteꝗ deturpatæ ipſis fornicũ ĩ faucibꝰ: ſe q buſcũꝗ adeũtibus proſtrãtes ultro.Quod cũ uideretur dignitati ĩde-cens: nimiũ miraretꝗ tam pudicas deas in tam prophanũ meretrici-um corruiſſe.repẽte quæſiuit: tã ĩepte ignominiæ cauſam.Aſt ille tor uis oculis & rugoſa frõte: ĩ me uerſæ irato uultu uerbiſꝗ cæpe: Quid leno ſceleſte poſcis: tu tã obſceni facinoris cã es.Exceſſu qdẽ noſtræ integritatis atꝗ pudicitiæ renitentes in crinibus captas abſtrahis: & ĩ publicũ lupanar tu ipſe caſtiſſimas olim paſſim ſubiicis. Ego aũt & ſi ſumno plurimo marcerem: non aliter q̃ꝗ uigilans intellexi: ĩdignãtes illico & cognoui dormiens: quod uigilando nõ uiderã: ſacra ſcilicꝫ mi ſteria paucorũ eſſe debere: & extẽplo a cæptis deſtiti: ne ĩdignationẽ acriorẽ incurrerem.Tu autem longe plus cupiens: q̃ꝗ tibi cauẽs uerti ginoſum intraſti gurgitẽ: & quod omiſi præſumis ipſe: ſino nunquid credam tm̃ tibi luminis præſtetur ingenii quantũ operi tam ſublimi: opportunũ ſit: & hoc tacuiſſe nolim.Caue quid feceris iam p̃monitus Criſitones ob læſam cererem periclitatus eſt.Pentheus bacchi ſacra deſpiciẽs: capite mulctatus a mr̃e pænas dedit. Niobes ob uilipẽſã la tonã perditis filiis & uiro in ſilicẽ riguit: & ne plures enumerẽ tu for-ſan credis deorum aulas ĩpune reſerare uulgo? Deciperis & ni deſiſtas eorũ iram nõ antequam experiaris agnoſces: tũ ego & ſi æſtuãtis ma ris obſiſteret impetus: paululum tamen ſubſtiti: dixitꝗ Quibus te ar boris quæſo nimiũ hos ĩter ſcopulos euehis? Ab ĩferis arbitror. Odo re eĩ ſulphureo cuncta reples & os inferna caligine fuſeris: & hæc ue-teris infauſti plutonis mandata ſint credo: quaſi chriſtiano hõi uti iaꝫ dudũ gẽtilibus cõſueuerat: talibus timorẽ putet incutere. Ille quidem ueteres cecidere cathenæ: & arma hoſtis antiqui cõtrita ſũt.uicinꝰ p̃ cioſo redẽpti ſanguine: & in eo renati lotiꝗ ſuas decipulas ñ curamꝰ Attamẽ ego dearum tuarũ nõ reſero thalamos: nec deorum tuorum ſeceſſus aperio quaſi uelim illecebras eorũ magis exꝓpĩquo conſpice re: ſed ut appareat pœtas: ſi bene d'deo ſenſiſſẽt hoĩes fuiſſe p̃claros

& ob mirabile artificium uenerandos: & ut uideas q̄ tipendam hos tu os fabuloſos deos ſimilem ſtratonico ſibi iram alabandi imprecanti & hercul' ĩmoleſtum exoranti precem faciaʒ. Ipſi ergo oẽs quorũ tu me ortaris iram fugere mihi irati ſint quæſo. Tibi autem illiſq; & tam inepta credentibus chriſtus iheſus his dñs e ueſtigio euanuit ille. Aſt ego attentus nauigio in ægeum euehar mare: cæli prolẽ perquiſiturus ampliſſimã. Ille autem iter preſtet placidum: q ex Sabæis magos ad ſe orãdũ atq; muneribus honorandũ ſtella duce deduxit in Syriam.

De Cælo Aetheris & diei filio: qui genuit. xi. filios. Dato ꝙ in preſenti tertio libro de. viii. tantũ tractetur. Vt puta de Opi. de Thetide magna. de Cerere prima. de Vulcano primo. de Mercurio tertio. de Venere magna. & de Venere ſecunda. & de Toxio. .C. i.

Aelum nõ illud quidẽ prægrãde corpus ⁊ornatũ ſyderibus: qđ dicebat orpheus a phanete cõpoſitũ: in domiciliũ ſuũ atq; aliorum deorũ: & ꝙ nos ſemp ambire circuitu cernimus. Verũ hõ quidã ſic uocatus: ut ait Tulli⁹ ubi de naturis deorũ: fili⁹ fuit aetheris & diei ideſt ignite uirtutis & claritatis eximiæ: a qbus eius nomen ꝓceſſit in lucẽ. Et ꝙ hõ fuerit: ſatis in libro diuinarũ inſtitutionũ p Lactantiuʒ pʒ: dicit. n. ſic in ſacra hiſtoria: repi Vraniũ potentẽ uirũ: Veſtã habuiſſe cõiugem: & ex ea Saturnũ atq; Opim & alios ſuſcepiſſe: q Saturnus cum regno potens efficeretur: patrem Vraniũ cælum appellauit: & matrem terram: ut hac mutatione nominũ: fulgorem ſuæ originis ampliaret &c. Huic præterea ut in ſacra hiſtoria dicit Ennius Iupiter nepos eius primo in panæo monte arã ſtatuit atq; ſacrificiũ adoleuit: & ab eo cælũ ipſum uerũ denoĩauit. Euemerus uero dicit hunc cæliuʒ ſeu cælũ in oceano mortuum: & in oppido aulatia ſepultum.

De Opi prima Cæli filia & Saturni cõiuge. .C. ii.

Ps ſeu Opis: ut placet Lactantio libro diuinarũ ĩſtitutionũ filia Cæli & Veſtæ: & Saturni fratris cõiunx: & Iouis aliorũq; plurimum deorũ mr̃: q̄obreʒ apud orbos: orbis plurimũ uenerationis obtinuit. Sane ſeu antiq theologizãtes ad ſuos palliãdos errores fecerĩt ſeu ad occultandũ uulgo fictionibus magnarũ rerum ueritatẽ ut prætactuʒ ẽ. Seu potius ut Ioui adularentur maxĩo regi: hiſtoria obmiſſa Hanc miris fictionibus ornauere: atq; illam ex eis extullere: adeo ut loco maximi numinis coleretur a multis: eiq; templa & ſacra ſacerdoteſq; uariis conſtituerentur in locis: de quibus ut diſtinctius uideamus apponẽda ſũt aliqua. Prĩo eã deorũ dixere matrẽ: eiq; cõſtituer̃ quadrigam: a leonibus tractam eiuſq; capiti turritã deſcripſere coronã: & ſceptrũ manib⁹ addidere: Veſte præterea ramorũ circuitioĩb⁹

& herbarũ cõſpicua ornauere:illãque ĩcedẽtẽ ſacerdotes :quos eo ꝙ eunuchi ex ĩſtituto eſſent/gallos uocauere:tympana tãgẽtes:& æra præcedere demõſtrarunt:eiuſqꝫ ĩ circuitu ſedes uacuas poſuere:& chorybãtes armatos illã ãbire uoluerũt.Quid/ex his tot ſenſerit ui deamus.Deorũ enĩ mater ideo habita eſt: quia terrei ſunt homines: qui ab hõib⁷ dii facti ſunt.Turita uero corona qua inſignita eſt ſatiſ pro terra ſumẽda oſtẽdit:cũ ſit terræ circuitus:ciuitatũ & opidorum ad inſtar coronæ inſignitus.Veſtis auteꝫ ramis herbiſqꝫ diſtincta mõ ſtrabit ſiluas:et fructeta & herbarũ ſpecies ĩfinitas quibus terræ ſup ficies tecta ẽ.Sceptrũ autẽ quod manibus defert regna diuitias & po tentiam imperãtium ſup terra monſtrabit.ꝙ quadriga uehatur cũ ſit ĩmobilis.Intellexere ordinem in operibus terræ per.iiii.anni tẽpora: circulari quodã inceſſu ſeruari cõtinue.Cur auteꝫ a leonibus trahat᷑: ratio hæc reddi poteſt.Voluere quidẽ agricolarũ in tardẽdis terre ſe minib⁷ cõſuetudinẽ demõſtrare Cõſueuere quidẽ leones ut ſolin⁷ ĩ li bro mirabilum dicit:ſi per puluereũ ſolũ inter faciãt:cauda pedũ ſu orum uerrẽtes turbare ueſtigia:ne uenatoribus ſui itineris preſtẽt in dicium.Quod & agricolæ ſeminibus iniectis ſulſis eueſtigio faciunt re tegẽtes:ne ſemẽ ſurripiatur ab auibus.Præterea cũ ſint oſſa leonibus oſſibus cæterorũ aĩaliuꝫ duriora:intelligi uoluerũt:uertẽtiuꝫ terram mẽbra eſſe oportere ſolidioria:ꝙ̃ cæteris.Vel potius ut oſtẽdatur p leones:quos quadrupedũ reges dicim⁷:iugo opis ſubditos:orbis prĩ cipes:terræ legibus eſſe ſuppoſitos.Sedes autẽ uacuæ illi circũpoſitæ exiſtimo:nil aliud uelĩt ꝙ̃ oſtẽdere:quia non ſolũ domus ſed ciuitateſ quæ ĩcolentiũ ſunt ſedes/uacuentur:pſæpe peſte agente uel bello:ſeu quia in ſupficie terræ uacuæ ſint ſedes plurimæ.i.loca inhabitata.Seu quia ipſa terra ſemp ſedes ſeruet uacuaſ naſcituris.Seu ad demõſtran dũ ꝙ hii ad quos pertinet terræ cultũ :non dico de agricultoribus tã tũ: ſed etiã de principibus qui ciuitatibus & regnis p̃ſunt :nõ debẽt ſe ocio & ĩepte quieti concedere:qnimo ſtare continue & uigilare:cũ de nouo ſẽper emergant/quæ exercicio talium ĩdigeant.Chorybãtes autem has armatos ãbire deſignauerũt:uolunt unũquẽqꝫ mortalium pro patria ſe debere bellis exponere:& arma Pro ſalute patriæ ſume/ re.Gallos autem ſacerdotes habere:ob id cõtigiſſe dicunt:ꝙ cũ deũ mater:athym decorũ adamaſſet puerũ:eũqꝫ cũ pellice cõpiſſet:ꝫelo pcita illi abſcidiſſe uirilia:& ob id ſiı̃s ſacerdotes appetere/quos gal los a cõtrario ſenſu dixere.Sane per dilectum athym uult macrobius ſaturnaliorũ libro ſolem intelligi:qui anno quolib& iuueneſcere uide/ tur:& adeo a terra diligitur:ut in ſe eius ſuſcepta influentia quas cer nimus herbas flores:& fructus pariat.ꝙ eum caſtrauerit hoc ideofi/ ctuꝫ credo:quia certo anni tẽpore:ſolis radii uideantur ſteriles eſſe:

& potiſſime circa autũnũ & hyemem: ĩ quib⁹ tẽporib⁹ nil gigni uidetur ab eis. Velut dicit ꝑphyrius: athys flos ẽ a terra dilectus tãq̃ ornamẽtũ ſuũ: q tunc a terra caſtratur: cõ ueniente fructu flos decidit. uel ſi cadat ante fructũ nõ ſit ulterius ad fructũ apt⁹: ꝙ hi ſacerdotes tympana ferãt: & æra: uolũt pro tympanis quæ uaſa ſũt ſemiſperica & ſẽp bina ferũtur: duo intelligi emiſperia: terræ: in quibus ãbob⁹ ut nõ nulli opinati ſũt terre opus oſtẽditur. Per æra uero intelligi uoluerũt ĩſtrumenta ad agriculturã accõmoda: quæ quondã anteq̃ ferri uſus ĩ ueniretur ex ære confici conſueuerant: Hanc præterea multis nũcupauere nominib⁹: de quib⁹ non nulla ſignificata expoſita ſupra ſũt: ubi de terra & certa hic ſũt cũ aliquibus deab⁹ cõmunia: de qbus in ſequẽtibus dicetur: & ob id quæ ſua ſunt propria cenſui apponẽda Vocãt igiť eam Opim: Berecĩthiã. Ream. Cybelem. Almam. & magnã Palẽ: Opim autẽ ideo uocitatã uolũt: ꝙ ut ait Raban⁹. opeꝫ ferat frugib⁹: & ope melior fiat: Berecinthiã autẽ dicit fulgẽtius uocitataꝫ quaſi mõtiũ dominã: eo ꝙ deorũ ſit mater: q ꝑ mõtib⁹ ĩtelliguꝫ ť. i. elatis hominib⁹. uel ut placet aliis & mihi aberecynthio mõte ſeu opido phrygiae ĩ quo pſancte colebať ab ĩcolis. Rhea autẽ eo ꝙ idẽ græce ſonet quod ops latine. Cybelẽ uero uoluere nõ nulli eã a cybalo quodã denominatũ: quẽ primũ illi ſacerdotio fũctũ aiũt. alii uero a cybalo oppido ĩ quo dicunt ſacra eiuſ fuiſſe cõpta. Quidã uero dictaꝫ uolũt a. Cybel: quod capitis motũ ſonat: q plurimus ĩ ſacris eius fiebat. Almã autẽ ab alẽdo nõ nulli credidere dictã. eo ꝙ ſuis fructibus omnes alat. Paleꝫ autẽ eã uocauere paſtores: & pabulorũ dixere deã: eo ꝙ gregib⁹ & armentis pabula preſtet.

De Tethy magna Cæli ſecunda filia. Et Oceani coniuge. Cap. iii.

Ethyn magnã dicit paul⁹ a cryſippo traditũ filiã fuiſſe Caeli atq̃ Veſte & Oceani cõiugẽ. ꝙ quidẽ Lactãti⁹ aſſerit eãq̃ matrẽ dicit fuiſſe nympharũ. Verũ ꝑui⁹ eã uocat Dorĩ ꝙ arbitror a uirgilio ſũpſit dũ dicit Sic ubi cũ flct⁹ ſubterlabere ſicanos. Doris amara ſuã nõ ĩtermiſceat undã &c. In his igiť cũ nil hiſtoriographũ habeať allegoric⁹ ſẽs⁹ uidẽd⁹ ẽ. Tethys ꝑcul dubio aqua ẽ quã dicit Cryſipp⁹ ui ferunris cæleſtis e uiſcerib⁹ eductã terræ: & ſic ex cælo ñ hoīe Veſtaq̃. i. terra natã. Doris autẽ amaritudo ĩterpretať: quæ qdẽ ſolˀ agẽte freuore aq̃ marine ut phyſici teſtãť addita eſt: ꝙ expiẽtia notũ uideť. Nã ut aiũt nautæ. Salſedo illa ſupficiei aquæ maris tãtũ ĩmixta ẽ cũ ĩfra deceꝫ paſſus dulcis ĩueniatur. Sed quid ꝙ eam oceano coniugẽ iũgit: cũ oceanus aqua ſit. & ſic idem uideatur uir & uxor. Credo hoc fingẽtes ſenſiſſe: oceanũ accipi deber̃ ꝑ elemẽto aquæ ſĩplici ꝙ quidem agens creditur: ubi aquæ actio requiratur. Tethym uero

pro aqua elementata ſeu mixturā aliorū elementorū habente: Cuius mixtionis opera poteſt cōcipere & nutrire. Seu cū utrūq ſexū diis ēe deſcribant: ut ualerii ſerrani carmine patet dicentis. Iuppiter omni nipotens regū rex atq repertor. Progenitor genitrixq deū deus unus & idem &c. Volūt cū agat aliquid aqua eam uocari oceanū: cū uero patiatur tethym. Seneca autē ubi de queſtionibus naturalibus ſcribit aliter uidetur ſentire: dicit enim: aquā uirilē uocant maro: muliebrē omnē aliam. Vocauere aūt eam tethym maiorē: ad differentiam thetis matris Achillis: quam nympham uoluere ueteres: nō maximā deā niſi & nimphas ut qnq fit dixerimus deas. Hæc autem magna thetis multos ex Oceano peperit filios: de qbus poſtea.

De Cerere Prima. Cæli Secunda filia quæ peperit Acherontē. C.iiii.

Eres ut placet Lactantio in libro diuinarū inſtitutionū filia fuit Cæli & Veſte. Hanc dicit Theodontius ſicani uetuſtiſſimi ſicilie regis fuiſſe cōiugem: ſiculoſq primū frumēti docuiſſe uſū: & ſicano plures peperiſſe filios: nullum tñ nominat. Hanc præterea teſtimonio pronapidis dicit Acherontē fluuiū peperiſſe: & ob hoc ex ea talē recitat fabulam. Eam. ſ. cōcepiſſe & rubore excreſcentis uteri: in abditā crete ſpecū ſeceſſiſſe: & ibidē Acherontē peperiſſe: qui nō auſus lucē aſpicere defluxit ad inferos: & ibidem infernalis effectus eſt fluuius. Cuius fictionis ipſemet Thedontius talē explicat rationē. dicit. n. pro cōſtanti habitum cererē ſuaſiſſe ſaturno fratri ne titano regnū aliquo pacto reſtitueret: & aduerſus cōditionē inter titanū & ſaturnū initā: quos ſaturnus filios maſculos procreauit. clā naſcētes ſurripuiſſe: una cū Veſta matre atq educaſſe. quod cū detectū eſſet. & audiſſ ſaturnum opēq a Titano detineri captiuos: ſibi timens: in cretā abiens latebras petiit: nec auſa eſt cōparere: donec certior facta ē: Iouē uictoria liberaſſe parentes. Ex quo Cererem cōcepiſſe uoluit Pronapides dolorem ex captiuitate fratrū: eūq ī ſpecu. i. in latebris peperiſſe ideſt emiſiſſe ſeu reliqſſe: dū uictoria Iouis lætata uenit ī publicū. Eū aūt Acherontē dictū ab a quod ē ſine: & cherō gaudiū: nā abſq gaudio ē qui dolet: & iodeo lucē uidere noluiſſe dicit. quia dolentes ut plurimū deiectis in terram oculis receſſus appetūt: & obſcura loca. Ibi enī īfernalis fluuius factus ē: quia apud inferos nulla unq̄ fit lætitia. nec illi iō pater aſcribitur: quia noſtra tantū exiſtimatione procreatur

De Acherōte īfernali fluuio Cereris filio: Qui genuit ſex filios. ſ. Alecto. Thyſiphonē. Megeram. Victoriam. Aſchalphū. & Stygem.

ACheron īfernalis fluui⁹ abſq patre: Cereris fuit filius: ut premō

ſtratuꝫ ē. Hūc Paulus titanis & terræ filiū dicebat: & ob id a Ioue de iectū ad inferos. quia ſitientibus titanis lĩpadas ꝑſtitiſſet aquas. Sane noſter Dantes in prima ſui pœmatis parte quæ ĩfernus dicitur: aliter de origine huius ſentire uidetur. Dicit. n. in ſumitate idæ montis cretē ſis: ſtatuā eſſe ingentē cuiuſdā ſenis. cuius aureū caput ē: pectus uero & brachia argētea: corpus & renes ex ære cōfectos: tibias atq; crura & ſiniſtruꝫ pedem ex electiſſimo ferro factū: dextruꝫ aūt pedē ex ter ra cocta conſiſtere: & in eū fere corporea moles: omnis ĩ romā uerſa ĩniti. Et has oēs partes præter aureuꝫ caput rimulas habere: ex qbus effluunt guttæ aquæ ſeu lacrymæ: quæ collectæ & ꝑ cauernas ad infe ros deſcendētes flumen faciūt acherōtis. Sꝫ quid ſibi tam uarie uelint fictiones uidendū ē. Cur Cereris dictus ſit filius premonſtratum ē. ꝙ titanis & terræ fuerit etiā cōcedi pōt: ubi titanum ſoleꝫ intelligere ue limus. ut etiam ueteres uoluere: & ſic nō nulli opinati ſunt: agente ca lore ſolis aquas maris trahi in uiſcera terræ: & ex eis a frigore terræ dulcoratas: effluere. & ſic cū ſol cām dederit eius filius dici pōt. ac il lius cuius uidetur uterū exire. Q̃d inferorum ſit fluuius hoc mō po teſt accipi: ſunt eĩm fluuii duo quibus acheron nomen ē. Vnus quidē apud moloſſos defluit: ut dicit Titus liuius: & in ſtagna quæ inferna uocantur effluit: & ex eis in theleſpontiū ſinum mergitur. Alter uero apud lucanos fluens morte Alexādri epirote inſignis in inferū cadit: & ſic horū ad inferoſ unuſqſq; deſcendit. Nā q apud moloſſos ē in re gno quondam Plutonis qui deus inferni dictus ē: eo ꝙ ab oriēte ſole factum eſſet inferior uagatur. Et ſic ſi in regno Plutonis eſt: in inferno eſt. Attamen de ſecundo ſic ſenſere quidaꝫ. Aſſerunt quippe priſcis tē poribus græcis fuiſſe cōſuetudinē: dānatos exilio in italiam mittere. ſeu ipſi exules ſua ſponte uenire: quam eo ꝙ apud inferum mare dice bant: ſeu quia inferior græcia ab ortu ſit ſolis: iō & flumē & dānatos eſſe apud inferos teſtabantur. ex quo uolunt locū fabulæ adinuentum cū etiam ethymologia nominis fluuii faueat fictioni: cū ſonet ſine gau dio uel ſalute: quaſi exules patria ꝑdita abſq; gaudio uel ſalute eſſent: Qui uero aliter ſenſerunt ut Seruius: & poſt eū Albericus dicūt ache rontem fluuiū nō eſſe: ſꝫ ſolū italiæ. uerū de hoc alias. Dantes aūt no ſter de uero acheronte infernali intelligit & dicens quia in creta ĩſula ſenex ſit ſtatua ex uariis metallis adannata ſyrie ciuitate ĩ Romā uer ſa intendit loci cōgruentiā origini deſignare: & tēpora cauſaſq;. Sed primo de loco uideamus. Dicit ergo ſtatuam ſenis ſeu ſeneꝫ ſtare erec tum: ut ꝑ hunc intelligamus humanū genus: quod adhuc ſtat eſto an tiquum ſit: & ſtat in mōte Ida. Ida. n. idem ē quod formoſitas: ꝑ quaꝫ ſentire uult formoſitatem tēporalium rerum: quam ut perituram deſi gnet dicit. olim montem illum letum: hodie uero triſtem atq; deſertū

In mõte aũt cretẽſi dicit: eo ꝙ Creta ĩſula triptiti orbis media uidea tur. nã illi ab arctoo ægeum eſt mare: & ab occiduo Ioniuꝫ ſeu myrte nũ q̃ europæ ſunt maria. A ſolis ortu eſt illi ichareũ mare: atqꝫ carpa tiũ ſeu ægyptiũ: q̃ aſiatica maria ſũt. A meridie uero & occiduo affro allitur ponto. & ſic tribus orbis partibus terminus ẽ: ut ĩtelligamus ñ ſolũ unã harũ partiũ: ſed omnes operam dare ut acheron cõcreetur Ipſe aũt ex guttis cadẽtibus. i. ex criminibus & operibus prauis fluxis ꝙ antiquarũ ætatũ: & preſentis cõfectus ẽ olim: & cõficitur hodie: ut ſentiamꝰ ex criminibus mortaliũ amitti gaudiũ ſẽpiternũ. Veruꝫ ut appareat: quia nõ oĩs ætas ĩ hoc cõueniat: aureũ caput ſolidũ eẽ dicit ut p illud intelligatur innocentiæ primi parentis tempus: & noſtrũ dũ renati baptiſmate in infantia ſimplices perſeueremus. Demũ uenit ar/ gentea: quæ & ſi corporeis uiribus uideatur ualidior: uitiis tamen effi citur uilior. & ſic argentea ſciſſa rimis. i. criminibus. Tandem tertia ſe quitur prioruꝫ ſonorior: & operũ longe deterior: & hæc æquo modo ſciſſa eſt: & in augmentuꝫ agit miſeriæ. Indę ſequitur ferrea fortior re liquarũ etiã prior & obſtinatior. Vltimo ſequitur teſtea: ĩ quã oĩs mo les corporea ĩclinatur: & per quã mortaliũ fragilitas: & ſeniũ deſigna tur: & hæc ſciſſa ẽ. Ex quibus quidẽ ſciſſuris: fit ut lachrymæ effluãt faciẽtes acherõtẽ. i. gaudii pditionẽ: ex qua acqſitio triſtitie ſequatur neceſſe eſt: ut ſtygis habeatur origo: & ex triſtitia: doloris ĩcẽdiũ: qui phlegeton ẽ. Et ex hoc luctꝰ miſeriæ: frigiditas ſempiterna quã cocitꝰ ſignificat. Quđ aũt adamãta ĩ romã uerſus ſit deſcribit humanũ genꝰ quod in cãpo damaſceno pricipiũ habuit romã regnoruꝫ mundi ulti mã. i. finem ſuum proſpiciat.

De furiis filiabus Atherontis in generali. C. vi.

Vrias tres eſſe omnes uidẽtur uellę poetæ: de quibus ĩ generali libet pauca præfari: ut de particularibus ſũmatur facilius intelle ctus. Prĩo igitur eas dicũt acherõtiſ fuiſſe filias atqꝫ noctis. ꝙ acherõ illis pater fuerit teſtatur Theodõtius: ꝙ autẽ ex nocte matre natæ ſit carmine patet uirgilii dicẽtis: Dicũtur geminæ peſtes cognomie diræ Quas & tartareã nox intẽpeſta megerã. Vno eodẽqꝫ tulit partu &c. His ĩſuper plura eſſe nomina uoluere. Nã apud ĩferos eas uocari dixe re canes: ut uidetur uelle Lucanus dum dicit. Iam uos ego nomine ue/ ro. Eliciam ſtigiaſqꝫ canes in luce ſuperna. Deſtituã &c. Apud morta/ les furias ut ab effectu pꝫ p uirgilii carmẽ. Ceruleis unum đ crinibus anguem. Conicit inqꝫ ſinu precordia ad intima ſubdit Quo furibunda domuꝫ monſtro permiſceat omnem. Eumenides etiaꝫ apud nos appel lari dicuntur: ut per Ouidium patet dicentem. Eumenides tenuere fa/ ces de funere raptas &c. Et hoc apud nos factũ ĩ infortunato cõiugio ſatis cõſtat. Diræ etiã appellãtur: & hoc apud ſuperos: ut ait Virglꝰ

At procul ut dirae ſtridorem agnouit & alas. Infelix crines ſcindit iu turna ſolutos &c. Nam iuturna dea ſtridoreȝ dire in aere non in terris agnouit. Vocantur & uolucres ut ideȝ dicit Virgilius. Iam iã linquo a cies ne me terrete timentẽ. Obſcene uolucres alaruȝ uerbera noſco. Di cit præterea Theodõtius apud littorales harpyas appellari. Poſt hæc illas aiunt Iouis atqꝫ Plutonis obſequio deputatas: ut Virgilius teſtat ſcribens de eis. Hæ Iouis ad ſoliũ ſæuiqꝫ in limine regis. Apparẽt acu untqꝫ metuȝ mortalibus ægris. Si qñ lætum horrificuȝ morboſqꝫ deũ rex. Molitur meritis aut bello territat urbes &c. Sȝ iam quid iſta ue lint uidenduȝ. Dicunt igit eas acherontis & noctis filias: & rõ uidetur talis. Non ſuccedentibus ꝓ uotis rebus: & rõne cedente ut pturbatio mentis oriatur de neceſſitate uideat: quæ nõ abſqꝫ mentis cæcitate iu dicii pſeuerat: & pſeueratione fit maior donec erumpat in actũ: q abſ qꝫ rõne factus furioſus appareat neceſſe ẽ. Et ſic ex acherõte furie na ſcunt & nocte. Dicũtur præterea apud inferos canes. ſ. apud hoĩes cõ ditionis infimæ: q duȝ in perturbationẽ ueniunt nõ exiſtentibus furo ri uiribus: clamoribus oĩa cõplent: canum more latrantes. Apud me dios aũt furiæ uel eumenides dictæ ſunt: eo ꝙ maiori lædant incẽdio furioſuȝ. mediocris. n. hõ pturbatus ut in ſe agat ſeqꝫ intus rodat: at qꝫ cõſumat quædam faciũt. nã ne in minores agat lex publica ꝓhibet in maiores potẽtia. & more uulgi inferioris clamores emittere indigna tio uetat. ſecum igit furit & ſi eruperit uix deſiſtet quin ĩ maximũ tẽ dat incendiũ multis opitulãtibus furori. Eumenides dicũtur ab heu: qd ẽ interiectio dolentis: & men: qd ẽ defectuſ: eo ꝙ ipẽ q patit ſibi ipſi poena ſit. ſeu p antifraſiȝ dicunt ab heu & mane: qd utrũqꝫ ſonat bonũ: & ipæ omni bono carẽt. Apud ſupos uero appellant diræ a ſe uitia maiorũ in minores: ad quã cõfeſtim euolat maiorũ furor. Volu cres aũt appellãtur a uelocitate furoris: cũ repẽte a manſuetudine ĩ fu roreȝ erũpant hoĩes. Harpye aũt apud littorales a rapacitate dicuntur Tanto eĩm feruore littorales efferuntur in prædam: ut in nullo diſcre pet a furore. Plutoni aũt ideo obſequioſas uocant: quia diuitiarum di citur deus: ut aduertamus crebro pturbatiões iraſqꝫ & rixas: ob ĩmo deratam auri cupidinẽ ſuſcitari. Qđ aũt Ioui aſſiſtant: nõ ẽ mirãdũ eſto illũ piũ mitẽqꝫ dixerimuſ. pio eiȝ iudici opportunũ eſt ultores ſce lerũ habere miniſtros: quibus ſi careat aut non utatur legũ auctoritas facile diſſoluetur. Eſt inſup aliquando ob populorũ crimina diuina p miſſio ut in elementis miſceatur furor: & eis diſcordantibus inficiatur aer: & peſtes lætifere oriantur: quibus miſceri abſorbemur. Sic & eo rundẽ ſupbia: bella naſcãt: ex qb⁹ ĩcẽdia populatiões & excidia con ſequunt.

De Alecto filia prima Acherontis. C. vii.

Lecto furiarũ prima ẽ Acherõtis: et noctiſ filia: quã ſic dſcribit

De Honore Victoriæ filio. C. xi.

Onorem Thedontius & Paulus filium dicũt fuiſſe Victoriæ: ex quo patre nõ dicunt. Hũc tamen arbitror ideo Victoriæ dictum filiũ: quia ex uictoria quæſita cõſequatur honor: qui quidẽ ĩ preſẽtia ſuſcipiẽtis & exhibebatur: cũ laudes ĩ abſentia pſtaretur. Huic a Romanis olĩ templũ conſtructũ fuit tẽplo uirtutis iunctũ: ad qđ niſi per templum uirtutis non erat introitus: ut appareret neminẽ niſi per uirtutem honorem cõſequi poſſe: & ſi ob aliam cauſaꝫ cuiquã fiat: ñ honor ſꝫ ridiculæ atqꝫ lætales blãditiæ ſunt. huic cõiugẽ fuiſſe reuerẽtiã uolunt: & ex ea illi maieſtatẽ exortam. Sunt tamen qui idẽ dicãt reuerentiã & honorẽ cũ differant. Eſt honor publicus & priuatus. public⁹ cum alicui laurea uel triumphus decernitur. priuatus is eſt qui a priuatis ĩpeditur: ut dũ alicui priuato aſſurgimus: eũ premittimus primum locũ in tẽplo uel menſa preſtamus. Reuerentia uero eſt quã maiorib⁹ nõ ex decreto ſed ſpõte uel cõſuetudine exhibemus. cũ flexis genibus & adapto capite uenerabiles uiros alloqmur. Quæ ſoliuſ dei ſunt eſto ſibi ambitioſi prĩcipes occuparint.

De Maieſtate Honoris filia. C. xii.

Aieſtatẽ Honoris atqꝫ reuerentiæ filiã dicit Ouidius: đ qua ubi de faſtis ſic ait. Donec honor placidoqꝫ decens reuerentia uultu Corpora legitimis impoſuere toris. Hinc ſacra maieſtas que mundum temperat omnẽ. Quaqꝫ die ptu eſt edita magna fuit. Nec mora conſedit medio ſublimis olympo. Aurea pnrpureo cõſpiciẽda ſinu &c. hãc honoris & reuerentiæ filiã uoluiſſe reor: quia ex honore ĩpẽſo & exhibita reuerẽtia fit quidã maioritatis ſtatus ĩ ſuſcipiẽte: exquo maieſtas eſt dicta deo ſoli cõpetens.

De Aſchalapho. v. Acherõtis filio. C. xiii.

Schalaphus Acherontis & ornæ nymphæ fuit filius: ut ait Ouidius Aſchalaphus audit quẽ quõdã dr̃ ornæ Inter auernales nõ ignotiſſima nymphas: Ex Acherõte ſuo fuluiſ peperiſſe ſub undis &c Hũc aiũt rapta pſerpina a plutone: cũ q̃rereť nunqđ aliqđ apud inferos guſtaſſet: eã accuſaſſe atqꝫ dixiſſe tria grana mali punici ex uiridaris ditis guſtaſſe: ex quo factũ eſt ut non reſtitueretur ex toto pſerpina: & ipſe uerteretur a cerere in bubonẽ. Circa qđ figmentũ nil credo aliud uoluiſſe poetas: q̃ꝫ oſtendere odioſiſſimũ eẽ accuſatoris officiuꝫ & idcirco aiũt in bubonem uerſum aſchalaphũ: eo ꝙ ſicut bubo funeſta eſt auis: & ſiniſtri ſemper augurii reputata. ſic & accuſatot ſemp laboris: & anxietatis prænũti⁹ eſt accuſato. Præterea bubo ſtridula auis ẽ: ut oſtẽdať clamoſos eẽ accuſatores. ſic & uti bubo ſub multitudĩe uariarũ penarũ modicũ habet corporis: & æque accuſatoris ſub lõga uerboſitate ut plurimũ reperitur modicũ ueritatis. Igitur nõ incõgrue

filius dicitur Acherontis: ad ſimilitudinē ſaltē officii: quia ſicuti acheron gaudio priuat quos tranſuehit: ſic & accuſator hos replet triſtitia in quos inuehitur. Quđ aūt ornæ mater eius dicatur: a cōſuetudīe bubonis ſumptū eſt: qui ſæpiſſime ut aiūt qui de ꝓprietatibꝰ rerū ſcripſere die mortuorū ſepulchris ĩhabitat: quæ ut ait Papias ornæ uocantur: & Lucanus ait. Cælo tegitur qui nō habet urnā. Spectantia ad cererem & proſerpinam ubi de eis in ſequētibus apponetur.

De Styge Acherontis ſexta filia. Ca.xiiii.

Tyx inferna dicitur palus & acherontis & terræ filia extimatꝰ a cūctis: & ſ͂m Albericū deū nutrix & hoſpita. ꝑ quam etiā ut ſupra dictū eſt dii iurant: neq; timore pœnæ audent deierare ut ait uirgilius. Stygiam paludē dii cuius iurare timent & fallere numen &c. priuabatur. n. ad tēpus qui deieraſſet nectareo poculo. Et hoc iō illi uolunt conceſſuʒ: quia uictoria eius filia: diis aduerſus titanos pugnantibus fauiſſet. Styx .n. interpretatꝰ triſtitia iō Acherontis q ſine gaudio ē dicta filia: eo ꝙ ut ait Albericus: qui gaudio caret in triſtitiā labitur facile: ĩmo ut labatꝰ neceſſe ē. Terra aūt illi attribuitꝰ mater: qa cū oīs aqua a fonte illo aquarū uno oceano ꝓcedat: trahi per uiſcera terræ: uſq; ad illū locū unde prorūpit in publicū neceſſe ē: & ſic terra ſtygis dicitur mater. Seu ſ͂m aliū ſenſuʒ. Inter humores ab elemētis ĩpreſſos mortalibus: a terra ĩprimitur melancolia: quæ ꝓcul dubio triſtitiæ mater & alatrix eſt. Deorū aūt nutricē & hoſpitam nō abſq; miniſterio Stygem uoluere. Circa qđ aduertendū eſt duplicē eſſe triſtitiam. Aut triſtatur quia deteſtanda noſtra deſyderia: quacūq; ex cauſa ſit conſequi nequeamus. Aut triſtamur cognoſcentes quia aliquid ſeu multa minus iuſte peregimus. Triſtitia prima nunꝗ; deorū fuit nutrix aut hoſpita. Secūda uero fuit & eſt: nam ex minus bene cōmiſſis dolere & triſtari nil aliud eſt: ꝗ; alimenta præbere uirtuti per quam in deitates ſuas gentiles ruere: & nos chriſtiani in beatitudinē imus æternā in qua dii nō inanes aut perituri ſumus. Has triſtitiæ ſpēs optime ſenſiſſe in vi. Eneidos oſtendit Virgilius. ubi perfidos & obſtinatos ĩ maluʒ hoīes: mittit in tartara ubi nulla ē redemptio. Alios uero poſt exactas ob culpam pœnas elyſos ducit in campos. Seu nolumus dicere quod magis forſan ſenſere poetæ: deos. i. ſol & ſydera ad ægiptios aliquando abiiſſe: quod hyemali tēpore cōtingit quando ſol remotus a nobis tenet ſolſtitiū ātarticuʒ quod ultra meridionales ægyptios Cenith capitis habitantiū ibidē facit. & tunc a palude ſtygia paſcuntꝰ ſydera ſ͂m opinionē eorū qui exiſtimabant ſuperiorū corporū ignes ex humiditate uaporū ex aqua ſurgentiuʒ paſci: & apud eam hoſpitantur donec uerſus arcticū polum gradum nō flexerint. Stygem autem eſſe ſub auſtrali plaga demonſtrat ſeneca: eo libro quem ſcripſit de ſacris

Virgili⁹. Luctificã alecto dirarũ a ſede ſororũ Infernisq; ciet tenebris cui triſtia bella. Iræq; ĩſidiæq; & Crimĩa noxia cordi. Odit & ipſe pr̃ pluton: odere ſorores. Tartaree monſtrũ tot ſeſe uertit ĩ ora. Taʒ ſæue facies: tot pullulat atra colubris. Et paulo ĩfra. Tu potes unanimes armare ĩ p̃lia fratres. Atq; odiis uerſare domos: tu uerbera tectis. Funereaſq; ĩferre faces: tibi numina mille. Mille nocẽdi artes &c. Satis hoc carmĩe h⁹ furiæ officia apparẽt: ſatis potẽtia: ſatis & truculẽtia: cũ ẽt plutoni & ſororibus odioſa ſit. Sonat eĩ alecto iuxta fulgentium ĩpauſabilis: ut ĩtelligatur omnẽ furiã ab animi ĩquietudine initiari: q̃ quidẽ inquietudo totiens intrat mentes: quotiens deſiſtimus noſipſos & deum cognoſcere.

De Thiſiphone furia Acherontis. ii. filia. C. viii.

Hiſiphones furiarũ ſecũda: eſt Acherontis & noctis filia: quam ſic deſignat Ouidius. Nec mora Thiſiphone madefactã ſanguĩe ſumit. Importuna facẽ: fluuidoq; cruore rubentẽ. Induitur palam: tortoq; incingitur angue. Egrediturq; domo: luct⁹ comitãtur eũtẽ. Et pauor: & terror trepidoq; ĩſania uultu &c. Quib⁹ claudian⁹ addit. Cẽtuʒ illi ſtãtes uibrabãt ora ceraſtæ. Turba minor diri capitis ſedet ĩtus ab actis. Ferrea lux oculis qualis per nubila phebes. Atracia rubet arte color ſuffuſa ueneno. Et his ſuperaddit Statius dicẽs. Suffuſa ueneno Tẽdit̃: ac ſanie gliſcit cutis igne⁹ atro Ore uapor: quo lõga ſitis morbiq; fameſq;. Et populis mors una uenit &c. Sic igit̃ uti per Virgiliuʒ alecto qualitas: ſic per hos tres uates Thiſiphonis demõſtrata ẽ. Fulgẽtius p̄terea dicit thiſiphones idẽ quod tritoniphones. i. irarũ uox in quã poſtq̃ pectus turgidũ fecit inquietudo facile deuenitur. & ideo progreſſum talem facem ſanguine madentẽ dicit Ouidius: eo ꝙ ignea ira nunq̃ egreditur niſi in ſanguine: & ideo fluuido cruore rubẽtẽ dicit ob colorẽ faciei hominis irati: & ad diſpoſitionẽ animi demonſtrãdã. Nec ante cõſurgit iratus q̃ illũ amicorũ cõmitant̃ lachrymæ illi minus ſano timẽtes. qui ideo a terrore comitatur: quia iratus oĩs terribilis uideatur. Serpentes nũc eidem appoſiti habẽt iræ ſeuitiã denotare. Hinc deueniẽs iratus in uocẽ emittit uapores. i. uerba p q̃ ſæpe deſolatiões oriũtur locorũ & populorũ mortes atq; egeſtates.

De Megera furia. iii. Acherõtis filia. C. ix.

Egera furiarũ. iii. Acherõtis & noctis filia: ſic a Claudiano ubi đ laudibus ſtilliconis effigiatur. Improba mox ſurgit triſti de ſede megæra. Quã penes ĩſani fremitus animiqʒ ꝓphan⁹ Error. & undãtes ſpumis furialibus iræ. Non niſi queſitũ cognata cede cruorẽ. Illicitũqʒ bibit primũ quẽ fuderat enſis. Quẽ dederit fratres: hæc terruit herculis ora. hæc defenſorũ terrarũ polluit artus. Hec Athemanteæ direxit ſpicula dextræ. Hæc agamẽnonios ĩter baccata penates. Alterius luſit

iugolis: hac auſpice tede oedipodem matri nate & iunxere thieſtē &c. Et qm̄ megæra magna ſonat contentio ſeu lis: ſatis cognoſcere poſſumus per ſuperiores uerſus facta nomini cōuenire. & ſic fit ut ex īquietudine animi deueniamus in clamorē: & ex clamore in odium & rixā ex quibus furioſi in exitium ſæpeſſime ruimus.

De uictoria. iiii. Acherontis filia. Ca. x.

Ictoriam dicit Paulus Acherontis fuiſſe filiam: ex ſtyge filia ſua ſuſceptā: cui adeo Iouem fuiſſe gratū aiunt: ut cū ei fauiſſet ī pugna gigantū ſibi loco muneris exibuiſſe: ut dii per ſtygē matrem eius iurarent: & ſi qui aduerſus iuramentū agerent per certū tēpus a nectare abſtinerēt. Hanc Claudianus ubi de laudib' Stiliconis ſic deſcribit Ipſa duci ſacras uictoria pāderet alas. Et palma uiridi gaudēs & amicta tropheis cuſtos īperii: uirgo quæ ſola mederis uulneribus: nullūq; doces ſentire laborē &c. Theodontius uero fere cōcors Claudiano in deſcriptione eā inſup ornat triūphalibus ornamentis. Verum Paulus diſcrepat eāq; dicit lætam: ſed rubigīe atq; puluerulēto ſqualore obſitam: armis indutā & cruentis manibus nunc captiuos nūc ſpolia recenſentē: & ornamenta quæ Theodontius huic apponebat filio eius: quē honorē dicunt exhibent oīa. Sed quid ſenſerint exquiramus. Victoriā Acherontis filiam iō uoluiſſe ueteres credo: quia nō ex īcuria & ocio acquiratur: ſed ex cogitationibus cōtinuis: quæ dum ex ingenio exprimūtur utiliora conſilia: angunt ꝓfecto cogitantē: & ab eo gaudiū oē admouent: & ſic iam adeſt Acheron. Præterea nec in cōmeſſationibus atq; ioculationibus inuenitur: qnīmo ex uigiliis circuitionibus & laboribus aſſiduiſ cōſtanti aīo & forti pectore: dolore uulnerū & tolerantia incurſionū excerpitur: quæ abſq; triſtitia patientis euenire aut tollerari non poſſunt. Verū ut differat hæc triſtitia a triſtitia furiarum: illa ab ægritudine mētis: hæc a corporea ut plurimū oritur. Et ſic cui pater Acheron uenerat: ſtix accedit eueſtigio mater. E contra aūt feſtantes nec aliqua præmeditātes facile deueniūt in ruinā Troya anxia capi non potuit: læta confeſtim capta ē. Alatam uictoriam dicit Claudianus: quia facile etiam una opportuna obmiſſa uigilia nō nūq̄ in partē euolat alterā: Palma ornatur: quia nūq̄ lignum palme corrūpitur: frondeſq; uiriditatē conſeruant: ut uictoris auctū robur & nomē in longū uirere intelligamus. Tropheis aūt amicta eſt ut ſecunda honoris ſpēs īpenſi uictori mōſtretur: minor. n. erat triūph' & quia in eo ſacrificaret ouem uictor: ouatio uocabatur. Seu uocabāt ueteres tropheū truncū: ad inſtar ſupati hoīs factū: & armis eiuſdē indutū habitus uictoriæ a Paulo deſignatus aptior uidetur: q̄ is qui a Theodontio ſcribitur: Non eim extēplo uictor ornamentis ornatur: nō uictoriæ: ſed ob uictoriam ei poſtea exhibetur.

in hæc uelint inſignia aduertendū:cū aliud in planeta:aliud in medico aliud in rhetore:& aliud ī mercatore:uł fure mercurio habeāt demō ſtrare.Dicunt ergo eī ut præmonſtratū eſt ubi de mercurio prīo galero tectū:ut per illum cælū ītelligamus:a quo & ſi tegamur oēs: a medico potiſſime cognoſci debet:circa planetarū motus uarios & eoruꝫ diſpoſitiones & ſyderū ſpeculādo:ut p ea tanq̄ ī humana corpa agētia:& cauſātia plurima: & ægritudinū cauſas:ſucceſſus & opportuna remedia poſſit agnoſcere:atq; ea quæ ad ſalutē ægrotantis neceſſaria mōſtrātur diſponere.Talaria uero illi apponūť pēnata:ut p ea noſcimus oportere medicū promptū & ad remedia cōtingētiū habere ſciētiā:ne ante egritudinē leborans deficiat: q̄ accefferit tardi medici argumentū.Præterea ut ipſi cognoſcant cum naturæ miniſtri ſint omni alia ſepoſita cura:ſe debere ad neceſſitates uocātiū euolare.Eſt illi inſuper uirga quā ſupra diximus illi ab apolline fuiſſe cōceſſam:ut ītelligatur prīo:quia cōceſſa eſt ab apolline medicinæ auctore .i.a medico experto & doctore auctoritas approbātis:abſq; qua nemo hercle deberet tale officiū exercere.Inſuper dicūt eū hac uirga ab orco pallētes euocare aīas:ut appareat multos iaꝫ dudū iudicio & arte multorū medentiū in mortē ituros:ſcientis medici adiutorio ī uitā retētos: ſeu a morte.i.ab orco potius reuocatos.Sic uerſa uice dū minus morboruꝫ noſcūtur cauſæ:hac eadeꝫ uirga.i.auctoritate uel artificio minus congrue operato:animæ quæ ſtetiſſent emittūtur ad tartara.i. in mortem Somnos etiā hac uirga.i.arte dat medicus:perſæpe in ſomnū declinare nequeuntibus:& aufert in ſuam pnitiē dormientibus nimium.Ventos īſup hac uirga medicus amouet:dū ſtultas egrotantiuꝫ opiniones ſuaſionibus & rationibus ueris amouet:auferēdo timorē.Seu etiā dū uentoſitates uiſcera in grauiſſimū patiētis dolorē agitātes ſuis aut potionibus:aut remediis aliis:reſoluūt ī nihilū. Sic & nubila tranāt duꝫ humiditates ſuperfluas educāt:quaſi tranātes.i.ad ſe trahētes:a corpore languido.Serpens aūt ideo circūuoluitur uirgæ:ut ītelligam⁹medicinale exercitiū abſqꝫ naturali & debita diſcretione tēdere nō forte minus ī permitiem q̄ ſalutem. Pendent enī nō minus ex aīaduertētia medentis q̄ ex arte quādoq; remedia.Iubet enī ars reubarbaro e corporib⁹expelli ſupflua:qđ ſi debilitato nimiū dabiť:facile uita:cū ſuperfluis emitteť.& iō circa talia & alia oīa medentis plurimū opportuna diſcretio:quæ per ſerpentē prudētiſſimū alˀs deſignať uirgæ:ideo circūuolutū ut nūq̄ abſq; diſcretiōe exerceatur auctoritas.Quđ hermophroditū genuerit dicit paulus uerū ñ eē:ſed ideo fictū atq; appoſitū ē:quia primus ægyptiis qui monſtruoſum arbitrabantur hermophroditoſ naſci atq; tāq̄ rē preter naturā abiciebāt:ſi quādo aliquē naſci cōtigiſſet:oſtendit.quia naturali gigni ratione poterāt:& qua in

parte matricis ſuſciperetur a fœmina.

De Hermophrodito Mercurii & Veneris filio. C.xxi.

Ermophroditũ dicit Theodontius ex Venere filium fuiſſe Mercurii: quod ẽt teſtatur Ouidius dicens. Mercurio puerũ & diua cithareide natũ. Naiades ideis enutriuere ſub antris. Cuius erat ſpẽs ĩ qua materq; paterq; cognoſci poſſent: nomẽ quoq; traxit ab illis &c. Ex quo inſup Ouidius fabulam recitat talẽ. Qđ cũ ida monte phrygiæ in quo fuerat nutritus derelicto: uagans in cariaʒ uſq; deueniſſet: fontẽ limpidũ uidit: quẽ Salmacis nympha incolebat: quæ cũ eũ formoſiſſimũ uidiſſet: eueſtigio amauit: & blandis uerbis in ſuam ſententiã trahere conata ẽ. Tandẽ cũ uerecundaret̃ adoleſcentulus: aſpernaretur uerba nymphæ pariter: & amplex⁹: illa ſimulato receſſu poſt ueprẽtũ latuit. Iuuenis aũt putans abiiſſe nymphã nudus fontẽ ĩtrauit. ꝙ Salmacis uidens abiectis ueſtibus cõfeſtim & ipſa in fontẽ ſe nudã dedit: renitentẽq; tenuit. Verũ cum eũ inflexibilẽ cerneret: orauit ut ex ambobus efficeretur unus: & factũ ẽ: & ſic qui maſculuſ intrauerat fontẽ: maſcnlus illum exiuit & fœmina. & deprecatus ẽ ut qui ĩ ea balnerentur in poſterũ: hanc eandẽ ignominiã reportarent: quod obtẽptum ẽ fauente precibns utroq; parẽte. Hermophroditũ ex Mercurio & Venere genitũ uult Albericus laſciuientẽ preter oportunitateʒ eſſe ſermoneʒ: qui cũ uirilis eſſe debeat: nimia uerborũ mollitie uidet̃ effeminatus. Ego uero hermophroditũ habere utrũq; ſexũ ad naturã Mercurii refero: quẽ uenerabilis Andalo aiebat: eo ꝙ cuʒ maſculinis planetis maſculus eſſet: cũ fœminis aũt fœmina: inferre inter cætera iis quorũ natiuitatibus præerat: ni planetaruʒ alius obſiſteret: uel cæli locus ut utriuſq; ſexus cõcupiſcentia tenetur. Sʒ uolunt nõnulli altius intellexiſſe poetã: dicẽtes ĩ matricibus mulierũ ſeptẽ conceptui aptas cellulas eſſe: quarũ tres ĩ dextera uteri ſũt: & totidẽ in ſiniſtra: & una media. Ex his una quæq; duos poſſe cõcipere: q̃tũcũqʒ dicat Albericus ĩ libro đ naturis aĩaliũ: ſe ab ortu cuiuſdã mulieris aduertiſſe eã. cl. filios ĩuicem cõcepiſſe. Ex hiis eĩm quæ in dextera ſunt cũ ſemẽ cõcipiunt: maſculos pariũt: quæ aũt ĩ ſiniſtra fœminas. cũ uero in ea quæ media ẽ concipitur: naſcũtur utrũqʒ ſexũ habẽtes: quos hermophroditas dicimus: & ſic in cellula tanq̃ ĩ fonte utriuſqʒ ſexus lucta eſt: & dum uincere conatur uterqʒ ne alter ſuccũbat: efficit̃ ut uriuſʒ uictorie ueſtigia uideantur. ſic rata manet oratio: ut ſi quis fontẽ illũ ĩtrauerit: ſemiuir exeat illũ. Sane longe aliter ſenſiſſe poetantes exiſtio Eſt. n. ſalmacis carie fons celeberimus: qui ne hac labe pollutus appareat: & purgare fontem: & quicquid dederit fictioni cauſam libet apponere. Eſt igitur ut uitriuio eo in uolumine quod de Architectonica

ægyptiorũ dicẽs. Stygẽ paludem apud ſuperos eſſe. i. apud eos qui in ſuperiori ſunt emiſperio: oſtẽdẽs inde ꝙ circa ſyrenẽ extremã ægypti partẽ uerſus auſtrũ locũ eſſe: quẽ phyalas hoc ẽ amicas ĩcolæ uocitent: & apud eas paludẽ eſſe ingentẽ: quæ cũ tranſitu difficillima ſit limoſa nimis & papyris ĩplicita: ſtyx appellata eſt: quaſi triſtitiã & laborẽ nimiũ tranſeũtibus inferens. Iurare autem deos per ſtygem põt eſſe ratio talis: conſueuimus enim per eas res quas timemus aut optamus iurare. Sane qui ſumme gaudet nõ uidetur habere quod cupiat: cũ non deſit quod timeat. & ex iis dii ſunt quos felices faciunt: quãob rẽ reſtat ut iurẽt per triſtitiã quã ſibi noſcũt aduerſam. Quđ deierantes nectareo priuẽtur poculo: eo dictũ puto: qa q ex fælicitate ĩ miſeriã deuenere: deieraſſe. i. min⁹ bene egiſſe dicebãt: & ſic a nectareo poculo ad amaritudineꝫ infortunii deueniſſe.

De Cocyto Infernali fluuio Stygis filio. Qui genuit Flegetontem. C. xv.

Ocytus ĩfernalis ẽ fluui⁹: quẽ ex ſtyge palude natũ dicit Albericus. qđ ob id arbitror dictũ: qa luct⁹ quẽ per Cocytũ ĩtelligunt ex triſtitia quæ ſtyx eſt oriatur.

De Flegetõte fluuio infernali Cocyti filio. Qui genuit Lethem. Ca. xvi

Legeton & hic inferni fluuius ẽ: & ſecundũ Theodontiũ Cocyti fluuius: ob id (ut extimo) dictũ: quia ex diuturno luctu quis facile ueniat in furorem: quod quidem ut nõ nullis placet natura cõtĩgit Nam ex hauſto lacrimis humiditate cerebro: feruentes cordis impet⁹ frenari nõ poſſunt: & ſic quis in furiã labitur. Flegeton enim ardor interpretatur: ut cõprehendatur ex feruore cordis nimio: hominũ excitari furores.

De Lethe fluuio infernali Flegetontis filio. C. xvii.

Ethem inferni dicunt fluuiũ: & Flegetõtis filiũ quod ideo dictuꝫ puto: eo ꝙ ex furore naſcatur obliuio. Cernimus eñ furioſos ſuæ ſuorũꝗ dignitatis oblitos: & lethes ĩterpretatur obliuio. Hunc fluuiũ ponit Virgilius apud Elyſeos cãpos: & eo illos potari quos Mercuri⁹ uult reuerti ad corpora: de quibus ſupra dictũ eſt: ubi đ mercurio primo. Dantes uero noſter illum deſcribit in ſummitate montis purgatorii: & ex illo dicit aĩas mũdas & cælo dignas potare: ut obliuiſcãtur ꝑteritorũ malorũ: quorũ memoria felicitati ꝑpetuæ ꝓſtaret ĩpedimẽtũ

De Vulcano primo Cæli filio quarto: qui genuit Apollinem. C. xviii.

Vlcanus primus teſte tullio ubi de naturis deorũ cælo nat⁹ ẽ: đ quo nil aliud repĩt niſi quia ex minerua ſecũdi Iouis filia ut dicit Thedontius Apollinem genuerit primum. Credo ego hunc igneum &

inexhauſti uigoris hoīem fuiſſe & Saturni frarem.

De Apolline primi Vulcani filio. C.xix.

Pollo ut Ciceroni placet & Theodōtio filius fuit primi Vulcani atq; Mineruæ: & ut ipſemet Tullius aſſerit ubi de naturis deorū hic omniū apollinu; fuit antiquior. hunc dicit Theodontius fuiſſe medicinæ artis repertorē: & primū uiriū herbarū cognitorē: q̄tuncūq; Plinius in libro hiſtorie naturalis aſſerat Chironem Saturni & Phylaræ filiū primū fuiſſe herbarū uiriū atq; medicamentorū repertorem.

De Mercurio quinto Cæli filio. C.xx.

Ercurius qui tertius ē: ut ait Tullius de naturis deorū: Cælo patre: & Die matre natus ē: obſcenius tamē excitata natura: eo ꝙ aſpectu Proſerpinæ motus ſit. huic ornamēta quæ cæteris apponunt Dicit tñ Theodōtius ægiptios uirgæ huius circūuoluiſſe ſerpentē. qđ teſtatur Valerius martialis æpigramatū libro ſeptimo dicēs. Cylenes cæliq; decus facunde miniſter. Aurea cui torto uirga dragōe uiret. Aiunt inſup eum ex uenere ſorore ſua Hermophroditū filiu; ſuſcepiſſe

His præmiſſis quid ſenſiſſe ueteres fictionib' uoluerint exquiram' & primo quid eū a cælo obſcene genitū dicant. Hoc circa multa dicebat Leontius ut ꝓſpectū cæli in terrem & rarā planetæ Mercurii apparitionē & alia huiuſmodi: quæ qm̄ friuola uiſa ſūt: eis obmiſſis barlae relatum apponere libuit. Dicebat eīm huius Mercurii a natiuitate nomen Hermes fuiſſe: ſeu hermias: eūq; ex ſtupro Phylōis archadis & Proſerpinæ eiuſde; filiæ: in quā ſe balneantē īpudicos iniecerat oculos procreatū. & ſic ſatis p; quia obſcene excitata natura ſit īſpecta Proſerpina: Hermetem aūt eū nominatū dicit: eo ꝙ eo nato: cum đ futuris eius ſubceſſionibus Phylon cōſuluiſſet mathematicū: habuit ꝓ reſponſo eū diuinū futurū hoīem & maximū diuinarū rerū ītrepretem: q̄obre; Phylon qui illū exponi ꝓpoſuerat: ſeruari fecit: atq; cū diligentia nutriri: eūq; uocauit Hermetē: eo ꝙ hermena græce latine ſonet interpres. Poſt hæc cū adoleuiſſet: ob rubore; ſceleſte originis in ægyptū ſeceſſit: ubi mirabiliter ꝓfecit in multis: & potiſſime in ariſmetrica geometria & aſtrologia: adeo ut ægiptiis cæteris præferetur. & cum ob excellētiam prædictorū iam Mercurii nomē meruiſſet: medicinalibus operam dedit tāq; in his ſublimis effectus ē: ut nō obmiſſo Mercurii nomine crederetur Apollo: & longe ꝓfuſius ī ſacris ægiptiorū inſtructus: cūctis factus ē hō mirabilis: ibiq;. ſeu ad eius nobilitandam briginē: ſeu potius ad ignominiā originis contegendē: Cæli dictus eſt filius & diei. quaſi a cælo miſſus: & in diei luce factus cōſpicuus. De hoc præterea Hermes trimegiſtus: q ſe teſtat̃ ei' fuiſſe nepotē mentionē facit: eo ī libro quē de idolo ſcribit ad Aſclepiū dicēs ꝙ eſto mortuus: uenīētes ad eius ſepulchrū adiuuet & cōſeruet. S; quid

ſcripſit placet fons cui Salmacis nomē ē ī caria: haud longe ab alicar naſo claritate precipuus: & ſapore egregius: circū quē barbari olim carii.ſ.& lelege habitabāt: qui a nyda & a reuania: arcadib⁹: a qb⁹ ibi troezē cōis deducta colonia: pulſi ad mōtana fugere: & latrociniis at q; diſcurſionib⁹ oīa īfeſtare cœpere. Sed cū de colonis archas unus lu cri tractus auiditate ꝑpe fontē tabernā meritoriā edidiſſet: quaſi aq̄ bonitas ceptis ſuis eſſet preſtatura fauorē. factū ē ut taꝫ aquæ delecta tione q̄ꝫ cibi opportunitate nō nunq̄ꝫ barbari ī manes deſcēderēt ī ta bernā.& conſuetudine paulatim barbarieꝫ ponere: & græcorū mollio ribus moribus atq; humaniorib⁹ adhærere īciperēt: donec ex ferociſ ſimis mites uiderētur effecti. Et q̄m māſuetudo r̄ſpectu ferocitatis ui deatur fœminea dictū ē ut qui ī illo uterētur fōte effœminarentur.

De Venere magna.vi.Cæli filia. C. xxii.

Enus magna ut ubi de naturis deorū ſcribit Cicero: Cæli fuit fi lia & diei. Cū p̄ter hāc tres alias fuiſſe demōſtret. hanc primā omniū aſſerit extitiſſe. Attamen cum figmenta plurima circa ueneres indiſtin cte cōperiantur: his ſumptis quæ ad hanc ſpectare uidebūtur: reliqua relinquis relinquemus. nō quia huic adaptari nō poſſint oīa: ſꝫ poſt q̄ꝫ aliis attributa ſunt illis dū d̄ eis ſermo fiet appoſuiſſe decētius ē. Hui⁹ igitur ante alia filiū fuiſſe amorē geminuꝫ uoluere: ut teſtatur ouidius dum dicit. Alma faue dixi geminorū mater amorū &c. de patre autem diſſentiunt: cū dicant: alii ex Ioue genitū. alii ex libero patre. ſic & gra tias quas huius etiā dicāt filias. Dicūt īſuper huic cingulū eē: quod ce ſton nomināt: quo cinctam eā aſſerunt legitimis interuenire nuptiis. Alii uero cōiunctionibus maris & fœminæ dicūt abſq; cingulo inter eſſe. Et īſuper dicunt ſumme ſolis progenieꝫ habere odio: ꝑpter adul terium eius cū marte ab eo uulcano patefactū. Addunt præterea ī tu telam eius eſſe colūbas. Et cū eidem currum tribuāt: illuꝫ a cignis tra hi uolunt: myrtū q; arborem illi ſacram faciunt: & ex floribus roſam. Poſt hæc etiā dicit Theodontius eā in domo martis furias hoſpitio ſu ſcepiſſe: ſeq; eis familiaritate iūxiſſe. Et ut plurimū de reliquis diis fa ciunt eā multis appellant nominibus: ut puta Venerem. Cytheream. Acidaliam: Heſperū: Luciferū: & Veſperuginē. Et ut ſiqua alia ſunt obmiſerim ad ſenſum præcedētium ueniamus. Sane quoniā uel omīa uel fere omnia prædicta: a fingētibus: a propietatibus Veneris plane tæ: ſumpta forte ſunt. Quid de eiſdem aſtrologi ſentiāt: ante alia ap ponēdū cēſui: ut facilius ſumatur ex dictis pœtātiū ītellectus. Et quo niā al's albumaſar ſecutus ſum: & uenerabilē andalo iuxta eorum ſen tentiam eius fere mores & potētiam: ſeu circa quæ uerſetur deſcribā

Volūt igitur Venerem eſſe fœminā cōplexione flegmaticā atq; no cturnā: acutæ meditatōis in cōpoſitionibus carminū. periuria ridēteꝫ

mendacē.credulam.liberalē.patientē.& leuitatis plurimæ. honeſti tñ moris & aſpectus.hilarē uoluptuoſam.dulciloquaꝫ maxime: atq; aſp natricem corporeæ fortitudinis: & animi debilitatis: Eſt huius inſup ſignificare pulchritudinē faciei: & corporis uenuſtatem: rerūq; oīum decorē.ſic & uſum precioſorū unguētoruꝫ: aromatū fragantium: alea rū ludos: & calculorū ſeu latronū: ebrietates præterea: & cōmeſſatio nes: uina mella: & quæcūq; ad dulcedinē & calefactionē ptinere uidē tur.æque oīs generis fornicationes atq; laſciuias: & coit⁹ multitudinē magiſteria circa ſtatuas & picturas: ſertorū cōpoſitiōes: & ueſtiū īdu mēta: auro argentoq; cōtexta: delectationē plurimā circa cātū & riſū ſaltationes fidicinas: & fiſtulas: nuptias & alia multa: ſed eis obmiſſis ad auferendā fictionis corticē ueniamus. Filiam eā dicūt Cæli & di ei: & cum de planeta intelligāt nō incōgrue.Nam quia Cælo uidet̃ in fixa: & cū eo mouetur: ab eo uidetur producta. Diei uero dicitur filia a claritate ſua: qua cæteris aſtris fulgidior ē.Eam geminū amorem pe periſſe nō caret myſterio.Ad euidentiā cuius exiſtimandum eſt: ut ali quādo cōſueuit dicere uenerabilis Andalo: deū patrē oīpotentē dum oīs mundi machina ab eo fabricata ē: nil feciſſe ſupfluuꝫ aut cōmodo carēs animaliū futurorū.Sic & ſupceleſtia corpora: tam grādia: tā lu cida.tam ordinate ſuo ſe & alieno motu mouētia nō ſolum ad ornatū quē nos fere ob crebrā inſpectionē floccifacimus: cōdidiſſe credēdū eſt.Sꝫ circa inferiora illis plurimū poteſtatis dediſſe: ad hoc.ſ.ut eorū motu atq; influētia āni uoluentis uariarentur tēpora: gignerētur mor talia: genita naſcerentur: & alerent̃ nata: atq; in tēpore deducerentur in finē.Nec hanc mixtim atq; confuſe corporibus iniunctā debemus arbitrari potentiā: qnimo unicuiq; propriū conſtituiſſe officiuꝫ.& cir ca quæ eius uerſaretur auctoritas diſtinxiſſe.uoluiſſeq; oīa ſe inuicem ſecundū plus & minus cōiunctionum atq; reliquarum uiriū: pro uarie tate locoruꝫ ad opus in finē deducenduꝫ intētuꝫ mutuis uiciſitudinib⁹ iuuare: & inter alia conceſſa pluribus ut teſtant̃ effectus Veneri plaā tæ: aſſerebat ideꝫ Andalo fuiſſe conceſſuꝫ quicqd ad amorē: amiciciā dilectionē: coniunctionē.ſocietatē: & unionē inter aīalia ſpectare uid retur: & potiſſime ad procreationē prolis ſpectātia: ut eſſet qui ſegnē forte naturā in ſui continuationeꝫ atq; ampliationē urgerꝫ.Et idcirco cāri ab iſta hoīum uoluptates concedi pōt: quo cōceſſo egregie finxe re poetæ: qui eiuſ amorem ſeu cupidinē filiū fuiſſe dixere.Sꝫ quid illū geminū dicit Ouidius aduertenduꝫ.Credo ego amorē tantuꝫ unicum eſſe.ſꝫ hunc totiēs & mutare mores: & nouuꝫ cognomen patrēq; acq rere: quociens in diuerſos ſeſe trahi permittit affectus.Et hinc Ariſto telē reor triplicē deſignaſſe.ꝓpter delectabile.& ꝓpter utile.Et ne diſ cordes Ariſtoteles & Ouidius uideantur forſan ex duobus ultimis

unum tantũ faciebat Ouidius:cũ etiã delectare minus honeſte uidea
tur utilitas. Veruꝫ qm̃ tractatus talis potius ſpectat ubi de amore uel
cupidine mentio fiet. Ad reliqua ad uenerẽ pertinentia ueniendum eſt
Dicũt igitur eã gratias peperiſſe:nec mirabile:quis unq̃ꝫ amor abſqꝫ
gratia fuit. Quæ quare tres & alia ad ea ſpectãtia cõmodius infra ubi
de eis rõ apponetur. Cingulum uenerii quod uocauere ceſton inſuper
eſſe dixere:quod illi minime a natura datum fuerat: nec a pœtis fuiſ
ſet:niſi ſanctiſſima:atqꝫ ueneranda legũ auctoritate illi fuiſſet appoſi
tum:ut aliquali cohertiõe uaga nimis laſciuia frenarent̃. Quid.n.ipm̃
ſit ceſton ĩ hyliade đſcribit Homer⁹ dicẽs η καια ϖοσηθεσφ.νε
λυσα τοκενονιμαρτα ϖοικιλονενθαδεοιθελη τηραι
ϖαντετετυκτο. Intellectus eſt iſte. Et a pectoribus ſoluit ceſton
cĩgulum uanũubi ſibi uolũtaria oĩa ordĩata erãt. ubi certe amicitia at
qꝫ cupido:atqꝫ facũdia:blãditiæqꝫ furatæqꝫ lꝫ ſtudioſe ſciẽtiũ. Circa
qđ ſi rite cõſiderẽt̃ ĩ eo đſcripta ſatiſ circa cõiugiũ cõtĩgẽtia uiđbim⁹
Dicit ibi cupidinẽ eẽ ut ĩtelligatur ſponſi ſpõſeqꝫ añ nuptias deſideriũ
Inde amicitiã quæ quideꝫ ex cõmixtione & morum cõueniẽtia oritur
atqꝫ in longũ trahitur. Si uero diſſonent mores:inimicitiæ: iurgiũ de
ſpectio:& huiuſmõi naſci uidimus aliquando. facũdia aũt quã oppor
tuna ſit patet liquido. nã per eam affectiones panduntur cordis: amã
tium mulcẽtur aures:ſedantur litigia quæ ſæpiſſime inter cõiunges o/
riuntur:& ad tollerantiam emergentiũ etiã aĩantur. Sunt & in eo blan
ditiæ quæ habent aĩos attrahere:& ligare:iras cõprimere:& alienatũ
amorem etiã reuocare:quarum ſunt tã grandes profecto uires:ut nõ
ſolum ab eis capiantur ignari:ſed ẽt ut ipſemet dicit Homerus. hæ fu
ratæ ſunt ſæpiſſime ſapiẽtibus intellectum. Hoc cingulũ dicit Lactan
tius uti nos ante diximus Venerem nõ ferre niſi ad honeſtas nuptias.
& ob id oẽm alium cõcubitum eo ꝙ ad eũ ceſton delatum nõ ſit:ĩce
ſtũ uocari. Qđ furias ĩ domo martis hoſpitata ſit:& eis familiaris ef
fecta:hanc ob cãm dictum reor. Sunt eĩꝫ inter ſigna cæleſtia: ut dice
bat uenerabilis Andalo duo:quæ marti ab aſtrologiſ domicilii loco at
tributa ſunt. Aries.ſ.& Scorpio. in quam harum domoruꝫ illas uenus
duxerit nõ habemus. Sed ſi in arietem duxerit:initiũ ueris p arietem
deſignari credo cũ tunc uer incipiat:quãdo ſol arietẽ intrat. Circa qđ
tẽpus aĩalia cuncta in cõcupiſcentiam inclinantur:ut dicit Virgilius.
In furias igneſqꝫ ruunt. Nec ſolũ bruta ſed etiam mulieres: quarũ cõ
plexio ut plurimũ frigida & humida ẽ:agente ueris tẽperie in caloreꝫ
& uenerem acrius excitant̃. Quæ quidẽ excitatio:niſi frena rubor ini
ceret uerti in furiam uiderẽtur. Sino feruores iuuenum:qui niſi legum
auctoritate ſopirentur:ſeu potius cohercerent̃ ĩ peſtiferos ꝓfecto fu
rores excederẽt. Et ſic bene ĩ domũ martis a uenere đductæ ſũt furiæ

eiſq; familiaris effecta ẽ: in q̃tum ĩmoderata efficitur & effrenis. Si in
ſcorpione duxiſſe uolumus quoniã ueneniferum atq; fraudulentũ eſt
animal: Intelligo nõ nunq̃ amantiũ amaritudines anxias modicæ mix
tas dulcedini: ob quas ſæpiſſime miſeri adeo uexantur ardẽtes: ut ĩ ſe
ipſos gladio: laqueo: p̃cipitioq; furentes uertãtur. Seu ob ſuſceptas in
iurias: luſis amoribus uel mutatis: ob iuramẽta fruſtrata: ob fraudes
cõpertas: ob mẽdacia: ex qbus aut deſperatiõe torquẽtur: aut ĩ rixas
& homicidia furioſi p̃cipitant: Et ſic a uenere in ſcorpionem ſuſceptæ
ſunt furiæ. Venerẽ exoſam ſolis ꝓlem habere: ab cõſequẽtibus ex a-
more illecebri ſumptũ puto. Nã ut ĩferius leget ubi de ſole hyperio-
nis filio: ꝓducit ſol formoſiſſimos hoĩes & mulieres: quorũ pulchritu
do ꝓcul dubio trahit inſpicientiũ mẽtes ĩ cõcupiſcẽtiã ſui: & q trac
ti ſunt uariis artibus pſæpe trahentes trahũt: quod qdem Veneris o-
pus eſſe creditur. Hi quippe ĩnumeris ſubiciũtur periculis. nam dũ in
libidinem ſuam paribus deueniũt uotis. Alii occiduntur. Alii letali p
ſequũtur odio. Alii ex ditiſſimis in extremã efferuntur inopiam. & nõ
nullæ ſplendidũ pudicitiæ decus turpi atq; ppetua denigrauerũt infa
mia. Et ut alia plura ſinã ignominioſe occubuere poſtremo. & ſic patꝫ
liquido Venere ſolis prolẽ uetuſto odio infeſtare: & mellitis uenenis
ſuis opprimere. Colõbas inſup eius in cuſtodiã poſuere: quod taliter
cõtigiſſe legitur. Laſciuiẽtibus in cãpis uenere & cupidine in cõtentio
nem deuenere: qſnã. ſ. ex eis plures ſibi colligeret flores. uidebaturq;
alarũ ſuffragio: plures cupidinẽ collecturũ: q̃obrem uidit cupido Pe
riſterã nympham in adiutoriũ Veneris ſurrexiſſe. qua indignatus cã
eam in colõbam tranſformauit illico. Venus aũt traſformatam in tute
lam cõfeſtim aſſũpſit. & inde ſubſecutũ eſt colõbas ſemper Veneri at
tributas. Huic aũt fabulæ ſenſus talis præſtari uidetur. Dicit. n. Theo
dontius Periſterã apud corinthios origine inſignem fuiſſe puellam: &
longe magis notiſſimã meretricem. & iõ hic Venus agens dici põt in
Periſteram patientẽ: agentis aũt impreſſio in patientem amor ẽ. Cuiꝰ
agitata ſtimulis uirgo adhæſit Veneri. i. coitui: qui fere agentis eſt fina
lis intentio: ſi forſan ob id uinci poſſet infeſtans cupido. Verũ cum ta
lis appetitus actu potius accendatur q̃ extinguatur eo deuenit ut non
eſſet unius amantis cõtenta ſolatio: ſed more colõbæ cuius moris eſt
ſæpiſſime nouos experiri amores: in plurimũ deuenit amplexus. quaꝫ
ob cãm ab ipõ cupidine. i. luxuriæ ſtimulo in colõbã uerſam uoluere
poetæ. Periſtera uero græce latine colõba ſonat. Quæ quidẽ colõbæ
eo Veneri in tutelã datæ ſunt: quia aues ſunt coitus plurimi: & fere fe
tationis cõtinuæ: ut p eas crebro coeuntes Veneri obſequẽtes intelli
gantur. Nã hi ueniunt in tutelã alicuius qui nõdũ opportuna ſibi face
re cognouere: & tutore habito agenda eius mandato conficiunt. Sic

& libidinoſi ſub tutela ueneris eẽ dr̃: quia ſẽp ĩ laſciuias mergunt̃ ue
nere imperante. Currus autẽ ideo ueneri deſignatur: quia ſicuti cæte
ri planetæ p ſuos circulos circũagitur motu continuo. ꝙ a cignis ei⁹
trahatur curr⁹ duplex poteſt eſſe ratio: aut quia per albedinẽ ſignifi
cant lauticiaꝫ muliebrẽ: aut quia dulciſſime canant & maxime morti
propinqui: ut demonſtretur amantũ animos cantu trahi & ꝙ cantu
amãtes fere deſyderio nimio moriẽtes paſſiones explicẽt ſuas. Mirt⁹
autẽ Veneri dedicata eſt: qa ut ait Raban⁹ amari dicta eſt: qa naſcit̃
ĩ littoribus. & Venus ĩ mari dicit̃ genita: ſeu quia odorifera ſit arbor
& uenus odoribus delectatur. Seu qa huius arboris odor credat̃ a nõ
nullis uenerea ſuadere. Seu ut phyſici dicũt eo quod ex ea multa muli
erũ cõmoda fiant. Seu qa ex baccis ei⁹ aliquod cõpoſitũ fiat: p quod
excitat̃ libido: ac etiã roborat̃: qđ uidet̃ teſtari futurus poeta comæ
dus: dum digonẽ meretricẽ ĩducit dicẽtẽ. Myrtinũ mihi affers quod
ueneri armis occurſeꝫ fortiuncula &c. Roſa uero ob id illius flos di
cit̃ qa ſuauis ſit odoris. Nominũ ei⁹ pluriũ hæ poſſnnt rationes oſtẽ
di. dicit̃ primo uen⁹: quã ſtoici unã rem ĩterpretãt̃: quaſi uoluptateꝫ
abominãtes: & hoc ĩtelligendũ eſt eam uanã reꝫ a ſtoicis dici inquan
tum ad illecebreꝫ ꝑtem illam libidinũ & laſciuiarum declinet. Epicuri
uero uenerẽ bonã rem exponũt uti uoluptatũ profeſores. Nam circa
uoluptatẽ ſummũ exiſtimant bonũ cõſiſtere. Cicero autẽ dicit Vene
rem dici: quod ad oĩa ueniat: quod qdẽ nõ incõgrue dictum eſt: cuꝫ
amicitiarũ omnium: a qbuſdã dicatur cauſã præſtare. Cytherea autẽ
ab inſula Cytherea: ſeu a Cythereo monte ĩquib⁹ potiſſime coli cõn
ſueuerat denominata. Acidalia autẽ dicta eſt: ſeu ab acidalio fõte q in
orcomeno boetiæ ciuitate ẽ ueneri atqꝫ gratiis ſacer: & ĩ quo arbitra
bãtur olim inſipidi gratiaſ: Veneris pediſſequas lauari. Seu qa curas
iniciat. Nouim⁹ enĩ quod curis amãtes repleat: et græci acidas cu
ras uocat. Heſperus aũt propriũ planetæ nomen eſt apud græcos: &
maxĩe dũ poſt ſolem occidit: & inde etiã ueſper dict⁹: ut p Virgilium
patet. Ante diẽ clauſo cõponet ueſper olympo. Varro autẽ uult ubi
de origine lĩguæ latinæ eam ab hora ĩ qua apparet ueſperuginẽ appel
lari. Naꝫ Plautus ſic etiã illam uocat dicens. Neqꝫ iugula neqꝫ ueſpe
rugo neqꝫ uergæliæ occidũt &c. Lucifer autẽ latine dicit̃ cũ apud græ
cos ut aſſerit Tullius ubi đ naturis deorũ phoſphoros appellat̃ quaſi
lucẽ afferens. & hoc quãdo ante ſoleꝫ aut auroram in oriente cernit̃
tãto ſplendore: coruſca: ut etiam de ſe merito lucifer appelletur. Hãc
& nautæ & idiote dianã pſæpe uocãt quia diei uideat̃ prænuntia.

De ſecnnda Venere Celi. vii. filia.
& matre Cupidinis. Cap. xxiii.

Enerẽſecũdã plures Cæli uolũt fuiſſe filiã. nõ tamẽ ritu genitã

quo gignuntur omnes. ex qua recitatur. Saturnū ſcilicet ī cælum ſeuiſ ſe patrē: & falce ſumpta ei abſcidiſſe uirilia: & ī mare abieciſſe. quor ſū autē ceciderint nō habetur. Falcē uero haud lōge: a ꝓmotorio lili bei ſiculi deiectā aiūt: nomenq; dediſſe loco drepanū: eo ꝙ ſic græ ce falx dicta ſit. Teſticuli uero deiecti quacūq; ī pte maris deciderit: ſāguinē emiſere: ex quo & maris ſpuma hanc procreatā Venerē uo luere: ac etiā a maris ſpuma denoīata quæ græce aphrodos dicit᷑. quo niā ſic & hæc dicta ē. Macrobius autē in libro ſaturnaliorū. Venere3 ex ſanguine teſticulorū: Cæli natā dicit; ſ3 maris ſpuma nutritam. Di cūt īſuper ut. Pomponi⁹ mela refert accolæ palepaphos Cyprici op pidi tui ſereniſſime rex: penes eos. Venerem ſic natam ī terras primo emerſiſſe. et ꝙ ob nudā et pſæpe natātē eā fingāt: qnod & noſtri etiā quādoq; teſtāt᷑ poetæ. dicit enī ei⁹ in pſona. Ouidi⁹. Et diis adde tuis aliqua ē mihi gratia ponto. Si tamē in medio quōdā concreta ꝓfūdo Spuma fui: gratūq; manet mihi nomē ab illa &c. Et Virgilius. Neptū nū ei dicere ſeribit. Fas omne ē cytherea meis te fidere regnis. Vnde genus ducis &c. Huic præterea dicūt roſas eſſe dicatas: & ꝙ marina3 geſtet manib⁹ concā. Sic et ex ea et. Mercurio hermophroditū natu3 uolūt: et ex ea ſola cupidinē. Multe quidē fictiones ſūt: ſed ex eis ta lis poteſt exprimi ſenſus. Nā Pro Venere hac: ego uitā uoluptuoſa3 inteligo: & in omnibus ad uoluptatē & libidinē ptinētibus: cū ſupe/ riori unā & eandē eſſe: & ſic etiā uidetur uelle Fulgētius. ex ſanguine autē teſticulorū a. ſaturno deſectorū ideo natā: qa ut ex Mācrobio ſummi poteſt: cum chaos eſſet tēpora nō erāt: na3 tēpus eſt certa dimēſio: quæ ex cæli circuitione colligit᷑: & ſic a cælicircuitione na tū temp⁹: & īde ab ipſo carones natos qui & cronos eſt: quē nos. Sa turnū dicimus: eūq; ſemina rerū omniū poſt cælū gignendarū de cæ lo fluerēt: Et elemēta uniuerſa quæ mūdo plenitudinē facerēt ex il lis ſeminibus fundarētur: ubi mūdus omnibus ſuis ptibus atq; mem bris pfct⁹ ē: certo iā tēpore finis eſt ꝓcedēdi de cælo ſemina: & ſic gentilia a Saturno. i. tēpore deciſa uidēt᷑: & ī mari dejecta: ut appare ret gignēdi atq; ꝓpagandi facultatē: quæ per Venerē aſſumēda eſt ī humorē tranſlatā coitu: maris & foemine mediāte: qui per ſpumā in telligitur. Nā uti ſpuma ex aquæ motu cōſurgit: ſic & ex cōfricatione uēitur in coitū: et uti illa facile ſoluit᷑: ſic & libido breui delectatio ne finit᷑. Seu ut placꝫ Fulgētio: ꝙ cōcitatio ipſa ſeminis ſpumoſa ſit: & ideo marinā dicim⁹ ſpumā: ob ſalſedinē ſudoris emūcti circa co itū. Seu ꝙ ipſū ſpuma ſalſū ſit. Sic ex humiditate nata. Ven⁹ hæc: et a ſpuma maris. i. ſalſedine humiditatis nutrita. i. aucta: donec ī finem cepti operis deducta ſit. Sane uidēdū que hæc ſit humiditas: ut clari⁹ origo h⁹. Veneris enodet᷑. Fulgēti⁹ igit᷑ uult: ubi ab aliis dr̄ Saturnū

cælo Iouem Saturno genitalia abſcidiſſet: & ſic ſuã exponit opĩonem Dicit enim Saturnũ græce Cronos nuncupari: quod tẽpus latine: cui uires abſciſſæ falce.i.fructus qui in humoribus uiſcerũ uelut in mare proiiciuntur: ex quibus dicit neceſſe ſic procreari libidineꝫ. Nec dubiũ ea ex humiditate procedit uenus: quæ ex cibo potuqꝫ ꝓcedit: cũ raro ruant in libidinẽ ieiunantes: & tunc procedit maxĩe quãdo cibi potuſ qꝫ calor uires mouet & ſuſcitat naturales. Et uere in mari naſcitur: ſcꝫ in gurgite ſalſo ſanguinis calefacti: & eiuſdẽ ebuliẽtis ſpuma.i.pruritu nutritur: cum eo tepeſcente libido deficiat. Falcem aũt nõnulli uolunt apud drepanũ fuiſſe deiectaꝫ: ut oſtendatur ſicuti falx aliquid operata eſt circa ueneris originem: ſic & abũdantia frugum: ex quibus demuꝫ cibaria cõponuntur: plurimũ etiam operetur quæ quidem abundantia eſt: & alia incitatoria multa apud inſulam Siciliæ: in qua & Drepanuꝫ ciuitas eſt. Ego autem reor huius particulæ & nomẽ oppidi & littoris formã: quæ falci ſimilis eſt: fabulæ cauſam tribuiſſe. Qđ auteꝫ ciues Paphos apud ſe e mari emerſiſſe Venerem uolunt: bona cũ pace maieſtatis tuæ Rex optime dicturus ſum: quod niſi te æquum etiã maximis rebus noſcerem: non auderem. Eſt autem Cyprus inſula uulgata fama ſeu cælo agente ſeu alio incolarũ uitio: adeo in ueneręꝫ prona ut hoſpicium officina fomentũ qꝫ laſciuiarum atqꝫ uoluptatum omnium habeatur: quã ob cauſam Paphiis cõcedendũ eſt: primo apud eos ex undis uenerem emerſiſſe. Verum hoc potius ad hiſtoriã qꝫ ad aliũ ſenſum pertinere ex Cornelio tacito ſumi poteſt: qui uelle uidetur: Venerem auſpicio doctam armata manu conſcendiſſe inſulaꝫ: bellumqꝫ Cynaræ Regi mouiſſe: qui tandem cum iniiſſent cõcordiam cum Venere: ut ipſe Rex Veneri templum conſtrueret: in quo eidem ueneri ſacra miniſtrarent: qui ex familia regia & ſua ſuccederent. Cõfecto autẽ templo ſola animalia maſculini generis in holocauſtum parabantur: altaria uero ſanguine maculari piaculum cũ ſolis precibus igneqꝫ puro illa adolerent. Simulachrum uero deæ nullam humanaꝫ habere dicit effigiem: quinĩmo eſſe ibidem continuũ orbem latiorem initio & tenueꝫ in ambitu ad ĩſtar metæ exurgentẽ: & quare hoc nullam haberi rationem. Nuda autem ideo pingitur: ut ad quid ſemper parata ſit oſtendatur. Seu quia nudos qui illam imitantur perſæpe faciat: aut qa luxurie crimen & ſi in longum perſeueret occultum: tandem dum minus arbitrantur obſcœni procedit in publicum: omni palliatione remota. Vel potius quia abſqꝫ nuditate cõmitti non poſſit. Natantem autẽ ideo Venerem pingunt: ut infelicium amantium amaritudinibus ĩmixtam uitã procellis agitatam uariis & eorum naufragia crebra demõſtrẽt. Vnde & Porphyrius in epigrãmate dicit. Nudus egens ueneris naufragus ĩ pelago. Sed longe melius in Ciſtellaria Plautus dicit enim. Credo ego

amorem primũ apud homines carnificinam cõmentum. Hanc ego de me coniecturam domi facio ne foras quæram. Qui omnes hoĩes ſupo atq; anteeo cruciabilitatibus animi. Iactor crucior agitor uexor ui a/moris totus miſer. Exanimor feror differor diſtraor diripior: ita nullã mentẽ animi habeo. ubi ſum ibi non ſum: ubi non ſum ibi eſt animus Ita mihi omnia ingenia ſunt: quod lubet nõ lubet iam id continuo. Iã amor laſſum animi ludificat fugat agit appetit raptat retinꝫ iactat largitur: quod dat non dat deludit modo: quod ſuaſit diſſuadet quod diſſuaſit id affectat maritimis modis mecum experitur ita meũ frangit amantem animũ &c. Equidem bene fluctuabat in ſalo Veneris homo iſte. Sed nos ad reliqua. Illi roſas in tutelam datas aiunt eo ꝙ rubeant atq; pungant: quod quidem libidinis propriuꝫ eſſe uidetur. Nam tur/pitudine ſceleris erubeſcimus: & conſcientiæ peccati uexamur aculeo & ſicut per tẽpuſculum roſa delectat: paruoq; lapſu tẽporis marcet: ſic & libido paruæ breuiſq; delectationis: & longæ pœnitentiæ cauſa eſt: cum in breui decidat quod delectat: & quod officit uexet in longũ Marinam concam manibus geſtat: ut per eam Veneriſ oſtendantur illecebra. toto enim adaperto corpore refert iuba conca miſcetur in coitum.

De Cupidine Veneris filio. C.xxiiii.

Vpido ut Simonidi poetæ placꝫ Seruio teſte: ex Venere ſola natus eſt: de quo cum alibi plura dicenda ueniant ſatis erit mentionem feciſſe tantũmodo.

De Toxio viiii. Cæli filio. C.xxv.

Oxius. ut ait Plinius in libro naturalis hiſtoriæ: Gellio affirmãte filius fuit cæli: eũq; dicit Leutei ædificii: exemplo ab irundinibus ſumpto: inuentorem. Nõdum eniꝫ contruxerat architecti palatia ex quo patet eum induſtrioſum & antiquum fuiſſe hominem: & meri/to cæli. i. claritatis filium.

Capituluꝫ xxvi.

Vpererant ex filiis cæli Titanus Iuppiter ſecundus Oceanus & Saturnus: quorum eo ꝙ ampliſſima eſſet poſteritas uiſum eſt ut huic libro tertio fiat finis: & Titanum quarto ſeruare uolumini. Iouẽ quin/to & ſexto. Oceanum ſeptimo. Saturnum octauo reliquiſq;.

Proemium.

Luctuabar adhuc ſplendide Princeps circa Paphũ oppidũ tuum Veneris infauſtæ deſcribens illecebras: cũ ecce quaſi æoli carcere facto oẽs in pelagos prodeuntes ſæuire uenti cœperunt: & in cælũ ſurgere fluctus impetu impulſi maximo: eoq́ repellente in profundũ uſq́ demergi herebum. Qui dũ aſcenderent & mergerentur: iterum flatuſq́ illos ualido ſpiritu ex trãſuerſo confringerent ſtupidus ego & ſemiuictus nouitatis horrore: qd nã tã repentinæ tẽpeſtati cauſam præſtitiſſet excogitãs fere abſorptꝰ ſuʒ. Tandeʒ eius crebro inuocans ſuffragiũ qui ex nauicula piſcatoria ad ſe uenientẽ periclitantẽ Petrũ manu ſuſtulit nũc dextrorſũ: nunc ſiniſtrorſũ deiectũ lembũ: quibus poterã uiribus regens eo uſq́ fere naufragus deductus ſuʒ: ut ex alto cernerẽ nõ aliter q̃ ſi diruptꝰ ferreis ditis muris diſiectus uinculis Titanis antiqui: ĩmanen aduentare proleʒ ſtilo cœpti operis exigente ſcribendam nouiq́ antiqui moris eiuſdeʒ memor eam in tumultuʒ tam grandẽ hoſtes ſuos ſuſcitaſſe deos. O quas in ſupbiam ſuam in medio periculi excitauit iras. O quotiens Iouis fulmina non ſolum laudaui ſed etiã imploraui. O quotiens cathenas atq́ ſupplicia augeri deprecatus ſum. Sed quid tandẽ: poſtq̃ aliquãdiu non aliter q̃ ſi in olympũ rediuiui inſultaſſent: unde mugitu maxĩo ſonuere oẽs: quæ uehementes uẽti ſuſcitauere ꝓcellas: ut arbitror iubente deo: cui ſoli oĩa parent aquaruʒ reſedere montes: & ſi æqua tranquilitas facta nõ ſit: tñ nauigabile deuenit mare: ꝙobrẽ a Cypro ſeperatus in ægeuʒ ueniẽs a longe cœpi ingentia mirabũdꝰ proſpectare corpora adhuc fulminibus exuſta: & inferno pallore atq́ caligine turpia & longo cathenarũ circuitu preſſa: adeo ut non abſq́ difficultate nomina ex ſemeſſis ellicerem deſcripturus: ea tamẽ quæ nouiſſe potui huic apponentur cũ ſucceſſoribus ſuis uolumini. Attamen ne deficiam is faciat qui populo Iſrael Iordanẽ aperuit tranſeũti

De Titano cæli filio. viii. qui genuit filios multos: ex qbꝰ hic. xiiii. nominantur: Quorũ primus Hyperion. Secundus Briareus. Tertius Ceus. Quartus Typhon uel Typheus. Quintus Encheladus. Sextus Aegeon. Septimꝰ Aurora. viii. Iapetꝰ. viiii. Aſtreꝰ. x. Aloꝰ. xi. Paleneſ xii. Runcus. xiii. Purpureus. xiiii. Lycaon. Genuit præterea gigantes: quorũ nomina non habemus. C. I.

E cælo ætheris & diei filio ſatis in precedenti uolumine dictũ ẽ uerũ cũ eius explicetur proles aiũt Titanũ eiuſ & Veſtæ fuiſſe filium Theologi ueteres: ut in libro diuinarum inſtitutionum teſtatur Lactantius. Cuius fuiſſe coniugem Terram Demorgonis filiaʒ Theodontius aſſerit: ex qua plures ſuſcepiſſe filios in ſequẽtibus apperibi

quos omnes quinta luna natos uidetur Virgilius: dum dicit. Tu3 luna ſcilicet quinta partu terra nephando Oetu3 iapetnmq3 creat ſeuumq3 typhoea Et cõiuratos cælum reſcindere fratres &c. De hoc. n. Titano multa referuntur fabuloſa inter quæ quod potiſſimũ eſt aiunt eũ cum filiis aduerſus Iouem deoſq3 reliquos bellum habuiſſe: eiſq3 cælũ conãtes eripere montes montibus ſuper impoſuiſſe ſibi ſternẽtes iter ad illud: eos demũ a diis cæſos & fulminibus ĩteremptos: atq3 apud ĩferoſ cathenis religatos & morti damnatos perpetuæ: ut ĩ vi. æneidos ſatis cõuenienter oſtendit Virgilius. Latentia ſub hac fictione & hiſtoriam continent: & moralem ſenſum naturali miſtum. Quod ad hiſtoriam ptinet uerba de ea quæ in ſacra leguntur hiſtoria apponẽtur ad littera3 dicit enim ſic. Exin Saturnus uxorem duxit Opim: titan qui natu maior erat poſtulat ut ipſe regnaret: ubi Veſta mater eorum & ſorores Ceres atq3 Ops ſuadent Saturno uti de regno non cedat fratri. Ibi Titan qui facie deterior eſſet q̃3 Saturnus: idcirco & ꝙ uidebat matrem atq3 ſorores ſuas operam dare ut Saturnus regnaret: conceſſit eis ut is regnaret. Itaq3 pactus eſt cum Saturno uti ſiquis liberorum uirilis ſexus ei natus eſſet ne quem educaret. Id eius rei cauſa fecit: ut ad ſuos natos regnum rediret. Tum Saturno filius qui primus natus eſt eũ necauerunt. Deinde poſterius nati ſunt gemini Iupiter atq3 Iuno. Tu3 Iunonem Saturno in conſpectum dedere: atq3 Iouem clam abſcondunt dantq3 eum Veſtæ educandum celantes ſaturno. Item Neptunũ cla3 Saturno Opis parit: eumq3 clãculo abſcondit. Ad eundem modu3 tertio partu Opis parit geminos Plutonem & Glaucam. Pluto latinæ dictus eſt Diſpiter: alii orchum uocant. Ibi filiam Glaucã Saturno oſtẽdunt: Plutonem cælant atq3 abſcondunt. Deinde Glauca parua emoritur. Nec multũ poſt hæc ſeqtur in eadẽ hiſtoria. Deinde Titan poſtq̃3 reſciuit Saturno filios ꝓcreatos atq3 educatos eſſe cla3 ſe ſeducit ſecũ filios ſuos qui Titani uocantur: fratremq3 ſuum Saturnu3 atq3 Opem comprehendunt: eoſq3 muro circũegit: & cuſtodiã his appoſuit. Poſt hæc paucis interpoſitis ſequitur. Iouem ad ultimum cum audiſſet patrem atq3 matrem cuſtodiis circũſeptos atq3 in uincula coniectos ueniſſe cum magna Cretenſium multitudine Titanumq3 atq3 filios eius expugnaſſe: parentes uinculis exemiſſe: patri regnum reddidiſſe: atq3 ita in cretam remeaſſe. Hæc Lactantiuſ ex hiſtoria ſacra: quæ q̃3 uera ſint quaſi eade3 referens edocet Sibylla Erithrea. Viſo ſenſu hiſtoriali circa reliquos pauca dicenda ſunt: & primo quid ſibi uelint hũc cæli dicentes filium atq3 Veſtæ: quod præter hiſtoriæ ueritatẽ de quocũq3 mortali arbitror dici poſſe. Nam terrenũ corpus & cæleſtem habem⁹ animam: ex quibus conſtat homine3 eſſe. Sed hic altiori uerborũ uolumine extollitur ab uniuerſo mortaliũ grege: & nuncupatr̃ Titan: quod

(ut placet Lactantio) idem quod ultio ſonat: ſupra enim oſtenſum eſt Veſtam terrã eſſe: & terram irritatam ira deorum in ultionẽ ſuam pe periſſe Titanes: & quoniam ubi de fama demõſtratum eſt quæ ſit ira deorũ: ob quam terra irritata ẽ: & qualiter terre filii in ultionem ma tris conſurgant. Satis eſt hic dicere terra hunc tantuꝫ ex egregiis illis uiris fuiſſe qui operibus conatus extendere famaꝫ: & mortẽ ſuperare ſuam. Quđ aũt illi terra coniunx fuerit ꝑ hoc intellige huius hoĩs & cuiuſcũqꝫ alterius huic ſimilis ingentẽ animũ: quo ſibi terram ſubigit uti uir uxorem: eiqꝫ dominatur ſaltẽ animo ſi poſeſſio deſit. Ex hac e nim uolunt eũ multos genuiſſe filios: quod quideꝫ etiã oſtendit hiſto ria: & ſi etiam poſſibile ſit nõnullos ob cõuenientiam moruꝫ ſibi ut re liquis attributos eſſe ſm aſconditum ſenſum nulli dubium eſſe debet quin multi fuerint oliꝫ: & hodie ſint inſignes uiri. qui eius eo ꝙ prim⁹ deſcribitur filii dici poſſunt. Inſuper dicunt hos claros fuiſſe hoĩes: & aduerſum deos habuiſſe bellũ: ut aduertamus quoniã ex magnanimi tate ad ſuperbiam facilis ſit tranſitus: & ob id ut plurimũ dum minus conſyderate magnates agunt ex glorioſiſſima uirtute in deteſtabile ui tium cadunt: & tunc ſteriles efficiuntur. i. abſqꝫ fructu uirtutis: & ut ĩ telligamus Titanis filios fuiſſe tales quinta luna natos dicunt. Veteri enim ſupſtitione creditũ eſt quicquid quinta luna naſceret̃ ſterile atꝫ dãnoſum fore: nec dubium elatos eſſe dãnoſos: eo ꝙ belloruꝫ ſint ſe men: per quæ euacuantur agri colonis & ciuitates: & deſolãtur regna Dicunt præterea eos habuiſſe cuꝫ diis bellũ: quod & magnanimes ha bent & ſuperbi. Magnanimes. n. bonis operibus ſimiles diis effici co nantur. Superbi aũt ſe quod minime ſunt extimantes uerbo: & ſi poſ ſent opere ipſum uerum deũ calcare ſatagunt: ex quo fit ut deiiciãtur & redigantur in nihilũ. Eſt tamen aduertẽdum duplex ab hoĩbus bel lum cum ſuperbis habitum: quorum unuꝫ fuit iſtud quo Iuppiter libe rauit parentes occiſis Titanis filiis: Aliud uero fuit cum gigantes qui & Titanis dicunt̃ filii uoluerunt Ioui cælum eripere: & tunc montes montibus impoſuere: quod poſtea ubi de gigantibus exponetur.

De Hyperione primo Titanis filio qui genuit ſolẽ & lunã. C. ii.

Yperionem Titanis & terræ fuiſſe filiuꝫ Theodontius & Paulus uoluere: de quo nil aliud credo legi: niſi quia ſolẽ genuerit & lu nam. Arbitror tameu eum magnæ preeminentiæ hominem fuiſſe: & hoc tam a ſignificato nominis quod ſuper oĩa ſonat q̃ꝫ a nominibus fi liorum tam claris.

De Sole Hyperionis filio: qui genuit horas quas loco uni⁹ filiæ po no: &t ſic prima genuit Eonas: quas æque loco filiæ unius ſcribo: & ſic ſecũda. iii. Phetuſam: iiii. Salempetii. quintam Dircem: vi. Miletũ.

vii.Paſiphem.Viii.Oetam.ix.Cyrcē.x.Anginā. Ca. iii.

Olem Hyperionis fuiſſe filiū uulgatiſſima fama ē:ex qua tamē matre non conſtat.Hunc dicunt non ſolum patri & fratribus aduerſum Iouem non fauiſſe:ſed Iouis partes ſequutum:quam ob cauſam poſt uictoriam currum coronam & aulam:& alia multa inſignia a Ioue obtinuiſſe:quæ omnia in ſequentibus plene explicabuntur.Hunc ego credo ſuis temporibus clariſſimū fuiſſe hominem & uere magnanimē:& ob id dictum non fauiſſe fratribus ſed ioui:quia nō ſuperbus quāobrem adeo illi fuit fama propitia ut in eum a poetis omne dec' delatum ſit:quod uero ſoli deferendū eſt.Nec aliter de eo q̄ de uero ſole utplurimū loquuti ſunt.Sane quoniam hic fere nulla ad hominē ſpectantia apponi uidetur de ſole planeta loquemur.Finxerunt igitur eū ante alia regem:& forte fuit:eiq; regiam diſignauere aulā:de qua Ouidius in maiori uolumine libro.ii.Regia ſolis erat ſublimibuſ alta colūnis:& infra per.xvii.uerſus.Deſcripta uero aula Ouidius maieſtatem regiam proceresq; deſcribit dicens.Purpurea uelatus ueſte ſedebat infra per ſeptem uerſus deſignata regia maieſtate currū eius deſcribit dicens:Aureus axis erat themo aureus aurea ſummæ Curuatura rotæ:radiorū argēteus ordo Per iuga chryſoliti poſitæq; ex ordine gēmæ. Clara repcuſſo reddebāt lumina phœbo &c.Nec poſt multū idē ſcribit equos.Interea uolucres Pyrous eous & ethon Solis equi quartuſq; phlegon hnini ibus auras.Flāmigeris implent pedibuſq; repagula pulſant & cætera.Huic inſuper regi coronam inſignem .cxxxii. lapidibus præcioſis(ut Albericus oſtendit)impoſuit.Eiq; dicunt aurora ueniēte ab horis currum parari:& equis adnecti.Hunc præterea multorum filiorum patrem uolunt:ex quibus aliquos ueros fuiſſe poſſibile ē:dum eū hominē fuiſſe dicamus:& nōnullos etiā ratione cōuenientiæ morū attributos:ſi ſolem planetā dixerimus.Præterea ut aiūt philoſophi ī rebus procreandis tantæ potētiæ eſt:ut pater oīs mortalis uitæ habeatur.Inter alia ex quadam ſingulari potentia dum in natiuitate alicui' hominis cæteris ſupercæleſtibus corporib' præualet eū formoſiſſimū amabilem facie alacrem atq; ſplendidū:moribus inſignem: & generoſitate producit cōſpicuū.Eum ſimiliter multis uocant nominibus:per quæ ſatis apparet de ſole planeta:non de homine intellexiſſe poetas.

Nunc quid dicta uelint explicandum eſt.Dicunt eum primo Hyperionis natum:quod concedendū eſt.Diximus.n.ſupra hyperionem idem ſonare qđ ſuper omnia:& ſic hic pro uero deo accipietur:q cū omnia ex nihilo creauerit ſolus pater dici poteſt ſolis:cū ipſe ſolus ſit ſuper omnia.Poſt hæc regia huic tam ſplēdida ideo deſignata eſt:ut ītelligamus per appoſita in eadem opere huius ex potentia attributa cūcta cōſiſtere:eūq; omnium curā gerere.Cui īter alia ꝓpīquiora circūpoſita

ſunt tēpora & temporū qualitates: ut intelligatur eū motu ſuo dſcrip ſiſſe omnia: eſto aliquos fuiſſe dies ante eum in principio Pentateuci ſcribat Moyſes: quos arte ſua ille fecit qui cūcta creauit. Nōduꝫ iſto creato: nec eidem poteſtate aliqua attributa. Poſtq̄ꝫ uero creatus ē uo lente creatore: ſuo motu tēpora deſcribit: & deſcribit oīa & horas & diem & menſeꝫ & ānum & ſæcula: ut in ſequētibus latius apparebit. Sic & motu ſuo qualitates tēporum facit eſſe diuerſas: cuidam dans frondes & flores: alteri ſegetes: tertiæ maturos prœbꝫ fruct⁹: & frō des incipit aufferre: ultimæ rigorem frigoris & niuis caniciem. Curr⁹ aūt illi tum lucidus apparatus indefeſſam eius atq; ꝑpetuā cū indefici ente lumine circa orbem terraruꝫ uolubilitatē oſtēdit: qui rotarū qua tuor eſt ut deſcripta iam quatuor tēpora ſua fieri circuitione deſignꝫ Sic & illi quatuor equi: ut per eos qualitates diurnæ circuitionis oſtē dat. Nam Pyrous qui primus ē pingitur & in tempore rubeus: eo ꝙ primo mane agentibus uaporibus a terra ſurgentibus ſol oriens rube at. Eous qui ſecundus ē cū albus effigietur dicitur ſplēdidus: eo ꝙ ex alatus ſol iā diſſolu is uaporib⁹ ſplendēs ſit. Ethon aūt tertius rubēs ſed in croceuꝫ tendens ardēs exponitur. nā ſole iam cæli mediū tenē te lux eius coruſca ē: & cūctis uidetur feruidior. Phægon aūt quart⁹ ex croceo colore tendit in nigrum & in tēpore terram amās oſtendēs aduesperaſcente die ſolē terram petere. i. occaſum. Hos tn̄ equos ful/ gentius: eſto cū eiſdeꝫ ſignationibus aliter nominat uidelicet. Erithre um. Actheona. Lampos & Philegeū. Per coronaꝫ aūt. xii. lapidū oſtē dit Albericus longa dicacitate. xii. cæli ſigna intelligi debere: ꝑ quæ mortaliū ingenia euꝫ āno quolibet diſcurrere inuenere. His prædictis ſupereſt de nominibus ſoluere globuꝫ. Ex quibus eo ꝙ nōnulla cū q buſdam aliis diis habeat cōmunia: illis reſeruatis ubi de diis talib⁹ de iis quæ ad eum ſolū ſpectare uidentur q̄ꝫ breuius fieri poterit expone tur. Vocatur ergo primo ſol eo ꝙ inq̄ꝫtum planeta ſolus eſt: ut teſta/ ri uidetur Macrobius dicens. Nam & latinus eū qui tanta claritudine ſolus obtinuit ſolem uocauit. Et in Thimæo dicit Plato ubi de ſperis ut aūt per ipſos octo circuitus celeritatis & tarditatis certa mēſura: & ſit & noſcatur deus in ambitu ſupra terram ſydcrum lumen accendit: quē nunc ſolem uocamus. Inſuper hunc Tullius ubi de Repu. uocat principeꝫ atq; ducem dicens. Deinde ſubitus mediam terræ regionem ſol obtinet dux & princeps & moderator luminū reliquorū mens mū di & temperatio tanta magnitudine ut cūcta ſua luce luſtret & cōpleat Super quibus uerbis ſic ait Macrobius ſuper ſomnio Scipionis. Dux ergo quia omnes luminis maieſtate præcedit. Princeps quia ita emi net ut propterea ꝙ tilis appareat ſol uocetur. Et poſt pauca ſequitur Mens mundi appellatur ita ut phyſici eum cor cæli uocauerunt. Inde

nimirum ꝙ omnia quæ ſtatuta ratione per cælũ feri uidemus diem no
ctemq; & migrantes inter utrãq; prolixitatis breuiatatiſq; uices & cer
tis tẽporibus æquam utriuſq; menſuram. Deinde ueris clementem tẽ
periem. Torridum cancri & leonis æſtum: mollitieȝ autumnalis auræ
uim frigoris inter utrãq; tẽperiẽ. Omnia hæc ſolis curſus & rõ diſpen
ſat. Iure ergo cor cæli dicitur: per quem fiunt omnia quæ diuina ratio
ne fieri uidemus. Eſt & hæc cauſa propter quam iure cor cæli uocetur
ꝙ natura ignis ſemper in motu perpetuoq; agitata eſt. Solẽ autẽ ignis
ætherei fontẽ eſſe dictũ retulimus. Sol ergo in æthere: quod in aĩali
cor: cuius iſta natura eſt ne unq̃; ceſſet a motu: aut breuis eius quocũ
q; caſu ab agitatione ceſſatio mox animal ĩterimat hoc Macrobi⁹. Ex
quibus ſatis percipi poteſt eum exiſtimaſſe ſolem rerum omnium cau/
ſam. Loſias ĩſuper eũ appellat: ut ait Macrobius cenopides: qđ ab oc
caſu ad orientem tendens circulũ facit obliquum. Phœbus etiam nun
cupatur & potiſſime a pœtis: ꝙ a ſpecie atq; nitore dictuȝ eſt. Alii di
cunt Phœbus quia nouus eo ꝓ mane quolibet nouus uideatur ab ori
zonte conſurgente. Lycus etiã nuncupatur: & ut aliqui dicunt a lycio
tẽplo deli. Macrobius oſtendit Cleantem aliam rationẽ reddere dicẽs
Cleantes lyciũ Apollinem nominatum ſcribit: ꝙ ueluti lupi pecora ra
piant: ita ipſe quoq; humorem rapiat radiis. Soconias (ut idem dicit
Macrobius) a Syriis etiam ſol appellatur a fulgore ſcilicet radiorum:
quos uocant comas aureas ſolis. Sic & Argitoroſus: ꝙ naſcẽs per ſũ
mũ orbis ambitum ueluti arcus quidam figuratur alba & argentea ſpe
cie: ex quo arcu radii in modũ emicãt ſagittarũ. Imbricitor ꝙ lumen
eius exoriens amabile amiciſſima ueneratione oculorũ ſol dictus ẽ qa
ſic a Phyſicis æſtimatnr. Dicitur & horus quaſi magnus uel gigas ma
ximus quidem eſt: ut ipſi uidere poſſumus: & hoc illi nomen eſt apud
ægyptios. Vocatur inſuper aliis nominibus pluribus: ut per Macrobi
um patet in Saturnialiorum libro.

De horis filiabus ſolis & Cronis. Capitulum. iiii.

Oras ſolis & Cronis dicit Theodontius fuiſſe filias: & ab eo de/
nominatas: eo ꝙ hor⁹ ipſe ab ægyptiis appelletur. has Homer⁹
dicit equos & currũ in tpe parare ſoli: & diei uenire uolẽti cæli portaſ
aperire. Filias ego ideo ſolis dici puto & Cronis qđ ẽ tp̃s: eo ꝙ ſolis
progreſſu ex certa temporis dimenſione fiant. Equos autem & currum
ſoli parari ab eis ideo fictũ eſt: quia eis ſibi uiciſſim ſuccedẽtibus nox
labitur & dies accedit in quẽ ſol tanq̃; ĩ præparatũ ſibi uehiculũ a ſuc
ceſſione horarũ ꝓgreditur: ĩ cuius ꝓgreſſionis initio horæ diei adueni
enti cæli portas. i. lucis ortum aperire uidentur.

De Eonis filiabus ſolis. C. v.

Onas dicit Theodontius plures eſſe ſorores ſolis:& Cronis fili as corporibus ingentes & ſub Iouis collocatas pedibus. De hiis ego nũq̃ alibi legiſſe memini:niſi forſan has uelit intelligi ſæcula:cũ eon græce latine ſæculũ interpretetur:ſi de ſæculis dixiſſe uelit hæc ꝑ fecto certa & longa temporis dimenſiõe a ſolis motu conficiũtur.hæc ſupra monſtrauimus a Claudiano in antro æternitatis fuiſſe deſcripta De quantitate uero ſæculi plurimuꝫ inter ſe diſcrepauere ueteres.Dice bant.n.aliqui:ut Cenſorinus in libro quem de na ali die ſcripſit ad Ce rellum:ab hiis potiſſime qui rituales Etruſcorũ ſequebantur hoc mo/ do deſcripta ſæcula:ut aliquo ſuperum.ſ.oſtento initiaretur ſæculum eo uſq; protẽderetur: donec aliud ſuperueniret oſtentum:quod finis eſſet præteriti & ſequentis initiuꝫ:& ſic non certo aut determinato an norũ numero conſtare uidebatur ſæculum:qnĩmo aliquando longum & nõ nũq̃ breue contingere.Poſt hæc oſtendit alios aliter arbitrari dicentes id ſpatium tẽporis eſſe quod efflueret inter unam celebratio nem ludoruꝫ ſæcularuꝫ & alteram ſubſequẽtem:ex quo etiaꝫ tẽporis inæqualitas ſequeretur pmaxima.Poſtremo multis recitatis opinioni bus dicit & ciuile romanorum ſæculuꝫ centuꝫ annis ſolarib⁹ termina ri.Quod ego memini ſæpiſſime a uenerabili Andalo eodẽ finiri ſpatõ Erant inſuper qui uellẽt ideꝫ eſſe ſæculũ & ætatem: quod nõ ẽ ueruꝫ eſto aliquãdo ſcribant improprie ueteres ſæculũ pro ætate.Aetas.n. ſi eo mõ ſũpſerimuſ quo ſanctoruꝫ deſcribunt litteræ:ac etiã poetarũ multa in ſe continent ſæcula.Quod uero ſub Iouis pedibus ſæcula de ſignẽtur puto fieri ut intelligamus ſolius ueri dei imperio tempora labi eiq; ſoli diuturnitatem cognitã eorũdeꝫ:& quæ in eis futura ſint.Nec ab hoc diſcrepat Claudiani deſcriptio:qui illa dixit in antro æternita tis manere:cũ ĩ ipſa Trinitate perſonarũ & unica deitate tantũ conſi/ ſtat æternitas:& ſic quicquid in æternitate cõſiſtit in deo ſit neceſſe ẽ

De Phætuſa & Salempetii tertia et.iiii.filiabus ſolis. C.vi.

Hætuſa & Salempetii nymphæ Siculæ filiæ fuere ſolis et Nereæ ut ĩ Odyſſea ſcribit Homer⁹ dicẽs has in Sicilia ſoliſ ſeruare gre ges a quibus Vlyſſes a Cyrce proibitus eſt.Circa quã prohibitionem talis ab Homero fabula recitatur qđ cum ueniſſet ab inferis rediturus in patriã Vlyſſes a Cyrce præmonit⁹ ẽ: ꝙ poſtq̃ cũ ſotiis ultra ſcyl lã et Charybdim ĩ Siciliaꝫ deueĩſſet et cõperiſſet greges ſolis ſeruari a Phætuſa et Salempetii filiab⁹ſuis ab eis omnino cũ ſotiis abſtineret Nam ſi quis ex eis comeder& occideretnr. Ad quos cum poſtergatis aliis periculis feſſus cum ſotiis deueniſſ& Vlyſſes:factum eſt ut ibidẽ euriloci conſilio pernoctarent:ſed mane mutatiſ uentiſ abire nequiue re:& cũ ibidẽ lõgius credito detinerentur impellente ciborũ penuria

dormiente Vlyſſe & Euriloco ſuadente a ſotiis Vlyſſis in greges itu; eſt: & ex eis ſedata fames Verum eis deſcendentibus graui agitati tẽ peſtate: ad ultimũ a Ioue fulmĩati periere omnes: Vlyſſe excepto qui ex gregibus non guſtauit. Huic fabulæ talis poteſt ſenſus exhiberi. Calor & humiditas. i. ſol & nerea: q̃ nympha ẽ ſyluas & paſcua gignunt q̃ duæ ſunt nymphæ ſolis & nereæ filiæ: haru; altera præſtat umbras altera uero gregibus uictũ: & ſic ſeruãtes ſunt greges ſolis q ex oĩ uiuente conficitur: anima uegetatiua ſcilicet & ſenſitiua. opere enim ſuo naſcuntur & tegmine atq; uictu prædictarum cuſtodu; ſeruãtur. Eſſe tamẽ hos greges in Sicilia dicit Homerus: non tamen ꝙ alibi nõ ſint ſed ibidem ob ingentem rerum abundantiam & cæli temperiem plus uigoris uideantur habere delitiæ quæ ob corruptos loci mores etiam magis q̃; alibi ſunt peſtiferæ. Ab his omnis rationalis anima prohibetur ſane tamen ne eis ĩmoderate fruatur: ne in mortẽ deueniat: aut uitã q̃ ſit morte deterior: quod totiẽs cõtingit. quotiẽs habenis appetitui datis in laſciuias mergimur: quod iam apud Siculos fecere plurimi qui enerues facti. poſt guſtatis delitiis non ſufficere laboribus. Verum Eurilocus. i. blanda ſenſualitatis perſuaſio dormiente Vlyſſe. i. ratiõis robore auidos ſenſus in greges. i. in delitias emittit: ex quo libidinib⁹ ſoluti maris fluctuantis. i. mundi huius labores ferre nequiuere & ſic Iouis fulmine. i. iuſto dei iudicio ĩ mare deiecti periere. i. ĩ amaritudĩes & miſerias mortalis uitæ anxiati & incogniti defecere: uł quod forſan contigiſſe potuit: cum in Siciliam deueniſſet Vlyſſes: & ibidem ab aduerſo detineretur tpe: eo nõ curãte: adeo ſocii eius cibo potuq; & mulieribus ſoluti ſunt: ut reintrantes mare opportuna negligerent: & ſic naufragiũ facerẽt. Quod nõ ſolũ Vlyſſi cõtigiſſe legimus quinĩmo & Hãnibali peno ſtrenuiſſimo bellorum duci: cui⁹ milites cũ nulli longi atq; difficillimi itineris ex Hiſpania in Italiã tranſcẽdentes labores ſuperaſſe nequiſſent: capuanæ delitiæ attriuere.

De Dirce ſolis. v. filia & Lici regis coniuge. C. vii.

Irces ſolis fuit filia Lyci regis Thebarum coniunx: in qua; ſicuti in cæteras ſolis filias Venerem ſæuiſſe dicit Fulgẽtius. De qua talis fertur hiſtoria. Stuprata per uim Anthiopa Nictei Regis filia ab Epapho: ut placet Lactantio: ſeu a Ioue: ut plures uidentur arbitrari: a Lyco Rege Thebarũ marito ſuo abdicata eſt: & ĩſuper ĩducta Dyrces. Quæ ilico ſuſpicata ne forte Lycus Anthiopiã ĩ ſuam reuocaret gratiã: & ſic ea reaſſumpta dimitteretur: ipſa ĩpetrauit a uiro ut poſſet illam in uinculis detinere. Quæ cũ ex Ioue prolem geminã ſuſcepiſſet partus adueniente tpe: ab eo uinculis liberata ẽ: & clã in Cytherone; montẽ aufugit: ibiq; peperit Amphionem & Zethũ: quos expoſitos

paſtor quidam pro ſuis aluit. Qui cũ adoleuiſſent a matre cogniti: & ſui generis certiores facti facile in Dircẽ irritati ſunt: & in matris ultõ nem ſurgentes Lycũ occiderũt regem: & Dircẽ tauro indomito alli/gauerunt: qui dum eã traheret miſeratione deorũ auxiliuʒ implorauit quorum ſubſidio in fontẽ ſui nominis haud longe a Thebis mutata ẽ & ſic Veneris ſaciauit iram. Quod aũt in hac hiſtoria fabuloſuʒ eſt ex plicabitur facile. Anthiopam a Ioue tempore partus liberatã a carcer̃ dicit Theodontius ideo fictum: quia cum uideretur Dirci ob tumidũ Anthiopæ uteruʒ ſatis ſui adulterii teſtimoniũ apparere: & ob id eaʒ uiro arbitraretur odioſam merito ultro eam reliquit. Dircem autẽ mu tatam in fontem ſatis comprehendi poteſt tam ob perditum regnum: q̃ʒ ob ſupplicii illati pœnam eam in multas ſolutam lachrymas fuiſſe autem ſolis filiam ideo dictam: quia aut ſic de facto fuit eam alicuius inſignis uiri ſic nominati fuiſſe filiam: aut ob inſignem eius pulchritu/dinem ſolis filiã uocitatam.

De Mileto ſolis vi. filio: qui genuit Caunũ & Biblidẽ. C. viii.

Iletus (ut teſtat̃ Ouidiꝰ) ſolis fuit filius. Theodõtius aũt dicit iſ/tum ſolis rodii filium: & Paſiphes fuiſſe fratreʒ. Hunc tamen in Minoeʒ ſenem uolentẽ inſurgere bello ꝑterruit Iuppiter: quaʒ ob cau ſam in Leſbon abiit: & ibi ciuitatẽ quam Militenẽ ex ſuo nomine di/xit: conſtruxit. Verũ poſtea ĩmutatis litteris ex militene mitilena dic/ta eſt. Poſt hæc cum Cyane nympha Menãdri fluminis filia ſe imiſcu it & ex ea ſuſcepit filios duos. Caunum. ſ. & Biblidem.

De Cauno & Bi/blide filiis Mileti. C. ix.

Aunus & Biblis filii fuerunt Mileti ex Cyane nympha ſuſcepti: ut teſtatur Ouidius dicens. Hic tibi dum ſequitur patriæ curua/mina ripæ Filia Menandri totiens redeũtis eadem. Cognita Cyane ꝓ ſtanti corpore nympha Biblida cũ Cauno prolẽ eſt enixa gemelã &c. Et quia nil præter cõmune ambobus de his legi de ambobus ſcribere inuicem uiſum ẽ. Legitur ergo Caunuʒ ſpecioſiſſimũ fuiſſe iuueneʒ & a Biblide ſorore infauſto amore dilectũ Venere in prolẽ ſolis irata a/gente. Sane cũ Biblis fratri flãmas execrandæ libidinis detexiſſet. ipe aſpernatus deteſtandã ſororis concupiſcentiam fugam ſumpſit. In q̃ʒ peregrina ponit noua mœnia terra. Infœlix auteʒ Biblis confeſtim ſe cuta eſt eum: & poſtq̃ʒ Cariam Lyciaq̃ʒ & Lelegas peragrauit labore atq̃ʒ dolore uicta conſedit: & ſpreta ſeſe dedit ĩ lachrimas: ex quo fac tum ẽ: ut in fontẽ Nayadũ beneficio miſera uerteretur: ut dicit Oui dius. Sic lachrymis cõſumpta ſuis phœbeia biblis Vertit̃ in fontẽ q nũc quoq̃ʒ uallibus illis Nomẽ hẽt dñæ: nigraq̃ʒ ſub ilice manat. &c.

Figmentum autem ſatis patet: quia a fletu continuo fons lachrymis manans uiſa eſt.

De Paſiphe. viii. ſolis filia & Minois coniuge. C. x.

Aſiphes ſolis fuit filia ut Senecæ poetæ Tragœdia pcipitur carmine aientis in Tragœdia Hippolyti. Quid ille rebus lumen īfūdens ſuum matris parens & cætera. Verba quidē nutricis ſunt loquentis ad inſanam amore Hippolyti Phedram Paſiphes filiam. Theodontius autē dicit non fuiſſe filiam ſolis Hyperionis: ſ; Rhodii. Fuit hæc Minois Cretenſis coniunx: & uacante Minoe bello aduerſus Megarēſes & Athenienſes ob occiſum Androgeum filium ab irata Venere in Sobolem ſolis infauſti amoris flāmans ſuſcepit: amauitq; ſpecioſiſſimū taurū: ī cuius cōcubitū Dædali artificio ueniſſe dr̄: & ex eo ſuſcepit quē mediū hominē mediūq; taurū peperit. Alii uero aliam amoris huius cauſam deſcribunt aientes ꝙ cum oraſſet Minos in bellum progreſſurus patrem: ut dignam ſe ſacrificaturo ſibi præpararet hoſtiam eueſtigio illi præparatus eſt taurus: formoſitate cui⁹ captuſ Minos illū armentis ſuis præfecit ducē: alio cōſecrato: ex quo irat⁹ Iuppiter egit ut illo abſente reſeruatus diligeretur a cōiuge: & hinc uolunt Minoem ob cōmiſſum facinus nō auſum in cōiugem ſæuire. Quꝺ aūt Paſiphes filia ſolis ex tauro conceperit: uult Seruius taurum hunc ſcribā Minois fuiſſe ſic nominatum: eumq; in domo Dædali cum Paſiphe coiſſe: & filiū ex ea ſuſcepiſſe: & tande; geminos peperiſſe: quorū alterū ex Minoe conceptum notis apparebat. alterum uero ex tauro æque indicātibus ſignis: & cū de ſecundo nō eſſet certa fides nomine ad utrūq; ſpectante parente Minotauro ſcilicet impoſito enutritus eſt. Ego autē lōge altiorem ſenſum ſub hac fabula tegi reor. Exiſtimo quidem uoluiſſe ueteres oſtendere qualiter uitium beſtialitatis cauſaretur in nobis hac ratione. Paſiphem ſpecioſiſſimā fœminam & ſolis filiam: credo aīam noſtram ueri ſolis. i. dei omnipotentis a quo creata ē filiam: omni pulchritudine īnocētiæ ſplendidā. hæc cōiunx efficitur Minois regis legūlatoris. i. rationi humanæ iungitur: q̄ ſuis legibus eā habet regere atq; ī rectū iter dirigere. Huic inimicatur uenus. i. appetitus concupiſcibilis qui ſenſualitati adhærens ſemper rationis eſt hoſtis. Cui ſi adhæſerit aīa a ratiōe ſeparetur neceſſe eſt: a qua ſemota facile a blanditiis & ſuaſionibus carnis ſe trahi permittit: & ſic præcipitem ſe fert in concupiſcentia; tauri a Ioue dati: ut ſibi ex eo Minos ſacrū cōficiat. Quē ego tauru; ſentio mūdi h⁹ delitias prīa facie pulchras & delectabiles a deo rationi conceſſas: ut ex ea moderamine certo uitæ noſtre opportuna miniſtret: Nam dum his debite utimur rite ex eis deo ſacrum conficimus. Sane dum eius iudicium ſenſualitatis ſequentes abutimur: aut abuti deſyderamus in beſtialem concupiſcentiam deuenimus: & tauro

tunc obſcoene anima iungitur in lignea uacca:duꝫ artificio ingenii no ſtri naturalibus præter naturæ leges ĩnitimur. Et ſic ex appetitu ille/ cebri & adoptione nephariæ uoluntatis cauſatur:& naſcitur minotau rus.i.beſtialitatis uitiuꝫ.Huius aũt minotauri hominis & tauri formã eſſe finxere:eo ꝙ tali uitio laborantes intuitu primo uidentur hoĩes ſi opera aũt proſpectemus:& abſcondita introrſum deſyderia tales eſſe beſtias cognoſcemus. Clauditur aũt hinc labyrintho carceri circuitio num pluriũ implicito & hoc ideo quia fortiſſimũ atqꝫ ferociſſimum & furioſum eſſet animal.In quo oſtenditnr eum humano pectori infãdis deſyderiis intricato:& ꝙ eo impellente fortẽ atqꝫ ĩmanem præſtem⁹ animũ dum infauſtũ aliquid audemus:quod niſi pro uoto perficiam⁹ cõfeſtim in furiam declinamus.Hic inſup a Theſeo ab Ariadna præ/ docto occiditur.i.a prudenti uiro:cui uirilitas quam per Ariadnaꝫ ac cipio:eo ꝙ Andres græce uir ſonet latine.oſtendit deteſtabile tã ſce/ leſto uitio ſubiacere:& quibus armis etiam conficiendum ſit.

De Oeta Colchorũ rege ſolis filio.viii.q genuit
Medeam & Abſirthium & Calciopem. C.xi.

Eta Colchorũ rex(ut Homerus in Odyſſea teſtatur) ſolis fuit fi lius & Perſæ filiæ Oceani.Tullius aũt ubi de naturis deorum e/ um ex Aſterie ſorore Latonæ ſuſceptũ dicit:quam Aſteriem uidetur ideꝫ Tullius dicere ab eo occiſam.dicit.n.ſic.Quid Medeæ reſponde bis quæ duobus auis ſole & oceano:& patre matricida prouocata eſt. Hunc clarũ ea tẽpeſtate fuiſſe regẽ teſtatur antiquitas: cum premaxi muꝫ illi regnum fuiſſe deſcribat Seneca Tragœdus in Tragœdia Me deæ ad hũc nouercales inſidias fugiens deuenit frixus Athamantis fi lius cũ aureo uellere:quod ſibi fatale ab oraculo ſentiens Oeta diligẽ tiſſime ſeruabat:ne eo perdito priuaretur regno. Qui tamen a Iaſone ſpoliatus eſt:& regno pulſus.Verũ iam ſenex ab eadem in regnum re ductus ẽ.Dicit Theodontius hũc Oetã nõ fuiſſe filiuꝫ ſolis Hyperio nis:ſed eius qui apud Colchos maximus fuit & regnauit ibidem.

De Medea Oetæ regis filia & Iaſonis coniuge. C.xii.

Edea Oetæ regis fuit filia ex Ipſea coniuge:ut ſatis patet p Oui dii carmen dicẽtis.Nõ erat Oetes ad quẽ deſpecta rediret Non Ipſea parẽs &c.Huius Medeæ grandis recitatur hiſtoria quãdoqꝫ fa buliſ mixta.Aiũt.n.ante alia ꝙ ex Apollonio ſumptũ ẽ qui ꝺ argo uau tis librũ ſcripſit Iaſonem a Pelia patre miſſuꝫ: Colchos ueniſſe & co/ miter ab Oeta ſuſceptũ Medeæ uirgini placuiſſe:in quaꝫ Venus irata uti in cæteraꝫ ſolis prolẽ oẽs a filio amatorias iniici flãmas fecit.Quæ amans cum pericula noſceret dilecti iuuenis euntis ad uellus aureum

aſſumendum miſerta eius habita ſui coniugii ſponſione: eũ docuit quo pacto illud abſq; periculo poſſet ſurripere: eoq; ſurrepto una ſecum fugam arripuit traxitq; fugæ comitẽ Abſirthium ſeu Egyaleũ paruu/lum fratrem. Quos cum ſequeretur Oeta: ut eis ſpatiũ fugæ preſtaretur in inſula quæ faucibus Phaſis a ſcelere ab ea perpetrato thomita/nia exilio Ouidii Naſonis poſtea nobilitata: per quam oportebat œtã ſequentẽ tranſitũ facere puerruʒ Abſyrthium obtrũcauit: articulatĩq; diuiſum paſſim per agros diſiecit: ut patrem ſiſteret ad colligenda filii mẽbra. Nec præmeditatio fefellit infauſtam. nam ſic factũ eſt dumq; orbatus pater flens membra collegit nati & funeralia peragit: abiit illa cum raptore. Et poſt longas ſecundum quoſdam circuitiones ĩ Theſſaliam deuenit: ubi præcibus Iaſonis Eſonem patrẽ annoſitate decrepitũ ĩ robuſtiorẽ retraxit ætatẽ. Et cum Iaſoni duos filios peperiſſet ĩ Peliæ mortem ſuas filias armauit. Tandẽ quacũq; ex cauſa factuʒ ſit a Iaſone abdicata eſt: & Creuſa Creũtis Regis Corĩthiorũ filia deſpõſata. Qud' cum ægerrime ferret excogitata malitia filios ſuos quaſi ad placandã ſibi nouercã cũ donis ĩ ſcrineolo clauſis miſit: quod a Creuſa non ante apertum eſt: q̃; per omnem regiam flamma euolauerit ingens: a qua cum ipſa Creuſa regia omnis exuſta eſt: cũ iam pueri præmoniti euaſiſſent. Verum cum in eam iratus Iaſon irruiſſet ſumpturuſ ex tam impio facinore pœnas: eo uidente trux fœmina filios trucidauit innocuos: & maleficis ſuis ſublata Athenas abiit: ubi Aegeo iã ſe neſcẽti cõiugio iuncta eſt. Peperit ei filium: queʒ ex ſe Medũ uocauit Sane cum Theſeo redeunti ex longinqua atq; diutina expeditione ab ægeo incognito per eiuſdem manus uenenatum paraſſet poculuʒ & illud idem ab ægeo filio iam cognito ſublatum uidiſſet: fuga Theſei euitauit iram: & tandẽ neſcio quo pacto Iaſoni reconcliata una ſecum in Colchos rediit: patremq; ſenem & exulem Iaſonis uiribus in regnũ reſtituit. Eſto grauis Cælius (uti de mirabilibus mundi refert Solinus) dicat eam a Iaſone bitrote ſepultã: & Medũ eius filiũ imperaſſe Marſis populis Italis. His ergo ornata facinorib' Medea locuʒ apud Græcos prio q melius eã cognouiſſe debuerant. Deinde apud Romanos cõperit: ut p dea ſuſciperetur: atq; ſacris honoraretur ab eis: ut liquido te/ſtatur Macrobius. Quæ autem huius in hiſtoria fictiões cõtextæ ſũt ubi de Eſone & Pelia & Iaſone ſcribetur: qm̃ ad eos ſpectare uidetur paſſim ubi opportunũ uidebitur aperietur.

Egialeus

De Abſyrthio & Calciope filiis Oetæ. C. xiii

Bſyrthius & Calciopes frater & ſoror filii fuerũt oete regis Colchorum. Nã de Arſyrthio teſtat' Tulli' ubi de naturis deorũ dicens. Quid huius ſcilicet Medeæ Abſyrthio fratri q ẽ apud Pacuuiũ

Egilaus &c. De Calciope autē dicit Ouidius in epiſtolis. Non erat oetes ad quem deſpecta rediret. Nō ipſæ parens Calciopeſqꝫ ſoror &c. De hac Calciope nil repperi aliud legi: niſi ꝙ couiunx fuerit Phrixi: eiqꝫ peperit Cycoruꝫ filium. De Abſyrthio aūt ſeu Argilao iam ſupra dictum qualiter a ſorore ſit cæſus: a quo ſunt qui dicant flumen illud Colcorum Abſyrthium de pueri nomine nuncupari.

De Cyrce filia ſolis. Capitulum. xiiii.

Yrces malefica mulier: ut Homerus teſtatur ī Odyſſea: filia fuit Solis & Perſæ. quo autē pacto colchos reliquerit: & in italiam uenerit nuſqꝫ legi. Cōſtat tamē eam habitaſſe haud longe a Caieta cāpaniæ ciuitate in quodam monte olim inſula: qui cyrceus ab ea in hodiernū uſqꝫ diem dictus eſt. Circa quem adhuc aiūt incolæ rugire leones feraſqꝫ alias: quas ex hoībus cantato carmine fecit. De hac autem ſic ſcribit Virgilius. Diues in acceſſos ubi ſolis filia lucos Aſſiduo reſonat cantu tectiſqꝫ ſuperbis Vrit adoratam nocturna in lumina cedrum Arguto tenues percurrens pectine telas Hic exaudiri gemitus ireqꝫ leonum Vincla recuſantum & ſera ſub nocte rudentum. Setigeriqꝫ ſues atqꝫ in præſepibus urſi Sæuire: ac formæ magnoruꝫ ululare luporum. Quos hominū ex facie dea potentibus hærbis Induerat cyrce in uultus ac terga ferarū &c. Homerus aūt in Odyſſea dicit Vlyſſem erranteꝫ cum ſociis ad hanc deueniſſe: & cum ſotios eius omnes mutaſſet in feras eum a Mercurio prædoctuꝫ mutare non potuiſſe qn īmo ab eo exterrita ſocios eius oēs in homines reformaſſe: eūqꝫ per annuꝫ ibidem tenuiſſe: ac peperiſſe ei Theologum filiuꝫ: & nōnulli ſuperaddunt Latinum. Laurentū poſtea regem: & demuꝫ eum prædoctum multis dimiſiſſe. Refert præterea de hac ꝙ amauerit Glaucum marinum deū: & quoniā ipſe Scyllam nympham amaret zelo precitam fontē: in quo nympha lauari cōſueuerat infeciſſe uenenis: quāobrem dum illū intraſſet nympha repente a marinis canibus uſqꝫ ad inguina abſorpta in marinū mōſtruꝫ uerſa eſt. Inſuper dicit ꝙ a Pico rege ſpreta eo ꝙ Pomonā amaret eū in auē ſui nois trāſformaſſe. Nūc aūt quid ſub his fictionibus ſentiendum ſit uideamus. Theodentius harum rerum ſolertiſſimus indagator dicit hanc ſolis Hyperionis filiam nō fuiſſe: ſed eius qui apud Colchos regnaſſe creditur: ſꝫ ideo huius credita: quia ut dicit Serui⁹: formoſiſſima fuit mulier & meretrix famoſa: quod contigiſſe fingunt ob ueneris odium in prolem ſolis: de quo odio infra patebit: ubi de Venere audiri feras mugientes ī circuitu montis eſt: quia dum inter ingentia atqꝫ prærupta ſaxa rupes & cauernas: quorū mons. circūdatus ē: maris unde uentorū īpetu efferūť & demū retrahūtur & ſupuenientibus illudūtur: & hinc inde frāgūť

fit de neceſſitate rumor diſſonus & nunc mugitui nūc rugitui ſil'is: & hinc ſe fingunt audire leones Aproſq;. Qud' aūt herbis aut cātato carmine ī bæluas homines trāſformaret hoc uidetur a multis cōcedi poſſibile magicis illuſionibus: dum Pharaonis Magos ea ſuis artib⁹ feciſſe credimus: que faciebat Moyſes uirtute diuina. dū homines ī Arcadia lupos fieri: dum Apuleum in aſinum permutatum. Sed ego potius credo hanc formoſitate ſua multos ī dilectionem ſui traxiſſe mortales qui ſeſe ut eius mererentur gratiam: quæ meretricu; abſq; pecunia cōſequi nō poteſt illecebris uariis ut dona portarent miſcuiſſe: & ſic eas induiſſe formas quæ officiis congruebant quas Vlyſſes. i. prudens hō non induit. Hanc poſt hæc amaſſe Glaucum ideo dictum puto quia ſecundum ꝙ aliquibus placet: & potiſſime Leontio: Glaucus ide; ſonat quod terror: & quoniam terribile ſit audite mugitus aquarū circa cyrceum ut ſupra dictum eſt: & ipſe terror ibidem conſiſtat aſſidue uidetur a Cyrce. i. a loco illo cyrces amari. Qud' aūt Glauc⁹ amauerit Scyllā ob eādē cauſā dictū ē: eo ꝙ apud Scyllā idē a mugitu maris ſit terror aſſiduus: & ſic cum ibi moretnr aſſidue uidetur Scyllam diligere. Qud' Scylla infectis aquis marinis canibus uſq; ad inguina rapta ſit: ab effectu ſumpſit fictio cauſam. Eſt enim Scylla ſcopulus ſecus fretū Siculum aquis ſupereminens adeo ut medius aquas exire uideatur: & ab aquis medius occupari: & cum totus ſit præruptus & cauernoſus ubi cōtinue maximo cum impetu mare fluat & refluat: dum cauernas illas intrat: & demū ſe retrahit ad inſtar canum latrantiū ſonū emittit & ſic ſcopulus a marinis canibus rapi dicitur. Quæ autem ad Picum ſpectant in ſequentibus ſcribetur ubi de Pico. Ego autem Cyrcē hanc Oetæ fuiſſe ſororem non credo: cum diu ante Troianum bellum Colchida fuerit Cyrces: hæc aūt cōtēporanea: ſed cōuenientia nominum & forſan artiū ex duabus unam feciſſe potuerunt.

De Angitia ſolis filia. Capitulum xv.

Ngitia ſeu Ageonia Theodōtius dicit Cyrcis fuiſſe ſororē & ſolis filiam: & haud longe ab ea in agro campaniæ moratā: ſed melioribus artibus operatā. De qua non in omnibus cum eo concordās grauis Cælius aſſerit eam Cyrciſ fuiſſe ſororem: & uicinia Fucini lac⁹ occupaſſe: & ibidem ſalubri ſciētia aduerſus morbos incolis deſeruiſſe quamobrem diem claudēs dea ab eiſdem habita eſt. Macrobius autē ī Saturnaliorum libro hanc Angeronian deam uocat: dicit q̄ illi apud Romanos. xii. cal. ianuarias ferias celebrari: eiq; a pontificibus ī ſacello uolupiæ ſacrum fieri. Verius autē Flaccus ideo dicit eā Angeroniā appellari ꝙ angores ac ſollicitudines animarum propitiata depellat: addit īſuper Maſurius ſimulachrū hui⁹ deæ ore obligato atq; ſignatē

ĩ ara Volupiæ collocatū. & ob id ꝗ quis ſuos dolores anxietateſq; diſ ſimulat beneficio patiente in maximam oblectationeꝫ deueniat. Sane Iulius Modeſtus huic ſacrum fieri dicit: eo ꝗ populus romanus mor/ bi qui anginia dicitur uoto præmiſſo liberatus ſit. Cur autem ſolis ſit credita aut dicta filia medendi ars cauſaꝫ dediſſe potuit.

De Luna Hyperionis filia. C.xvi.

Vnam(ut ad Hyperionis prolē redeam)eiuſdē Hyperionis fuiſſe fi liam & ſolis ſororem uulgatiſſimū eſt: de hac ueteres multa ſenſerūt: Illi quippe ante alia bigam dixere conceſſam: eo ꝗ aduerſus patruos cuꝫ Ioue ſenſiſſet: ea ꝙ curru uti teſtatur Accius poeta in baccis dicēs Almaq; curru noctiuago phœbe &c. Et Virgili⁹. Iamq; dies cælo cō ceſſerat almaq; curru Noctiuago phœbe mediuꝫ pulſabat olympum. & cætera. Hanc bigam dicit Iſydorus ubi de ethimologiis a duobus e quis trahi: quorum alter albus: alter uero niger eſt. Eam præterea a Pane Arcadiæ deo dilectam dicit Nicander poeta: & lanæ can didæ munere in ſuos deduxiſſe concubitus. Quod & Virgilius in Georgicis aſſerit dicēs. Munere ſic niueo lanæ ſi credeř dignū ē. Pan deus Archidiæ captam te luna fefellit. In nemora alta uocans: nec tu aſpernata uocantem & cætera. Inſuper & eam dilectam aiunt ab Endy mione paſtore: quem dicunt primo ab ea repulſum: demuꝫ poſtꝙ ali quādiu albos ſuos pauiſſet greges in ſuam gratiam ſuſceptum. Dicit ta mē Tullius eū ĩ Lamio ſeu latinio Ioniæ mōte obdormiuiſſe: & ĩ ſō nis a luna deoſculatum. Sunt & qui illi filios tribuant. Nam alcyna ly ricus poeta dicit rorem ab ea & aere genitum. Similiter eam multis uo cant nominibus: utputa lunam hechatem lucinam dianā proſerpiuam triuiam Argenteā Phœbem Cererē Artenum Menā: & aliis. Sed qd ex his tot intellexerint aduertendum. Cur Hyperionis dicta ſit filia di ci poteſt id quod de ſole dictum eſt. puto ego illam claritate inſignem fuiſſe mulierem: & ob eius ſingularem præeminentiam: & quia ſolis eſ ſet ſoror lunam denominatam fuiſſe: ad quam ſequentia non ſpectant quinimmo ad ueram lunam: & deo ꝗ aduerſus titanos Ioui fauerit. i. aduerſus ſuperbos: ob eius complexionem frigidam & humidam di / ctum eſt: qua multum fumoſitateſ hominum repelluntur. Biga autem uti dicitur ad deſignandum curſum ſuum diurnum & nocturnum: quē longe clarius equorum colores oſtendūt. Præterea & humiditate ſua germinantia fouet deſup: & deſubter adiumentū radicibuſ ĩfert: Quđauteꝫ ab Arcade deo dilecta ſit: poterit forſan hic talis præſtari ſēſus ut pro Arcade deo ſumatur quicūq; paſtor: erant eĩ Archades ut plu rimum paſtores omnes. Paſtores autem lunam amant. i. eius lumē: eo ꝗ ex illo commodum ſuſcipiant: & ob id eam in ſyluis uotis uocare

conſueuerant:ut ſuos greges per noctē ab inſidiis ferarū facili' caue/
rēt:& ob id dū fulgida ueniebat ei in ſacris agnā mactabant candidã
& ſic albo uellere captā dicebant. Quod autem ab Endymione dilecta
ſit dicit Fulgētius hoc poſſe contingere ꝙ Endymion paſtor fuerit q
uti paſtores faciunt:noctis humorem amauit:quem uaporia ſyderum
at ipſius lunæ in animandis hærbarum ſuccis inſudant:& ide ī paſto
rum cōmoda uertitur:uel aliter. Ait idem Fulgentius ꝙ is Endymion
primus rationem curſus lunæ inuenerit:& obdormiſſe.xxx.annis dr̄:
quia ſtultorum iudicio meditationi uacantes dormiunt.i.tēpus pdūt
Seu qui meditationibus deditus eſt profecto nō aliter q̃ ſi dormiret
īmiſcetur actiuis operibus. Quod de Endymione dictū ē:quia nil ali
ud eo uiuente niſi huic meditationi operã dare peregit:uti Minaſtas
in eo libro quē de europa ſcripſit teſtatur:quod ego uerum puto:nec
ſit qui longū temporis miretur ſpatiū cum circa lunæ curſum plurima
ueniant conſyderanda:ut oſtendit uenerabilis Andalo ī ſua theorica
planetarum. Sed ꝙ albos ante greges pauerit:ideo appoſitum credo
ut loci ſuæ meditationis qualitas oſtendatur:q in culmine montis illi
us fuit: quod ſibi elegit ut poſſet libere eleuationes aſſumere tanq̃ ex
pedito loco:& montiū culmina & potiſſime celſa utplurimū cōſueue/
rūt eē niuoſa:quas niues qa diu obſeruauit paſtor niuei pecoris dict'
ē. Quod aūt a luna deoſculat' ſit ideo fictū reor:qa ſicut amātes puel
lā amoris munus oſculū arbitrantur:ſic & lōgæ meditationis fuiſſe lu
næ cōperiiſſe curſum:& ſic ſui amoris uidetur oſculū ſuſcepiſſe. Sup
eſt de nominibns uidere. Lunā a lucendo dictā uolūt:& maxime dũ
lucet in ſero.cum dum mane luceat uelint appellari dianam. Hecates
autem dicta eſt quia centum interpretatur:in quo numero quaſi finitū
pro infinito poſitum ſit uolunt multiplicitatem eius potentiæ denota/
ri. Triuiam nonnulli:eſto Seneca poeta triformem dicat in tragoedia
Hippolyti ſuo nomine principali dictam uolunt.uocatur enī luna dia/
na & proſerpina. Dicunt eam etiam uocari lucinam:ut in Odis Hora
tius. Te lucinā probas uocari.&c.quam parturientium deā uocant:&
cur ſic dicta ſit paulo poſt dicetur. Argenteam autem ob id dicūt: qa
ſuū ſit argentum procreare:ſeu quia ſolis reſpectu qui aureus ē uidea
tur argentea. Phœbeam autem ideo uocauere qa ſæpe noua ſit. Arthe
mia ſeu arnothemis attica līgua idē eſt ꝙ luna ideo ſic dicta:ut refert
Macrobius:quia arthemis quaſi arnothemis.i.aerem ſecans. Luna a
parturientibus inuocatur:quia proprium eius eſt deſcēdere rimas cor
poris:& meatibus uiam dare:quod ē ad accelerandos partus ſalutare
ut poeta Thimoteus elegāter expreſſit. Mena autem dicta eſt:quia ñ
nunq̃ defectus patitur:utputa in Eclipſibus:& inde mena qd' defect'
latine ſonat:ſeu quia naturaliter luce careat:& quos habet mutuet̃ a

ſole:uti cætera faciunt ſydera:reliqua autem nomina quoniam ad ali/as pertinent deas:de quibus ſingularis in hoc opere mentio fit ex con ſulto donec de illis tractetur omiſi.

De Rore filio Lunæ. C.xvii.

Orem Alcyna lyricus poeta lunæ atq; aeris fuiſſe filium dicit: teſte Macrobio.Quod quidē figmentū a natura ſumptū eſt.agē te quidē luna uapores terræ humidos nequeuntes abſente ſole conſur gere altius frigiditate aeris & lunæ alternati uertuntur in tenuez aquaz quæ decidēs ros æſtiuo tempore appellatur.hyeme uero cōdenſati ge lu bruma dicitur.

De Briareo Titanis filio. C.xviii.

Riareus ab oībus creditus eſt Titanis & terræ filius: quem oēs fere latini poetæ hoſtem Iouis & infeſtiſſimum contemptorem q; deorum aſſerunt: & ob id apud inferos detruſum uolunt: eumq; inter monſtruoſos in ueſtibulo inferni excubia agere ſcribit Virgili us dicens.Et centūgeminus Briareus & bælua lernæ&c. Sane Home rus eum amicū fuiſſe Iouis oſtendit in Iliade dicens. ωχεκα τοιχ &c.Cito centimanū uocaſti in magnuz olympuz. Quē Briareū uocāt dii hoīesq; omnes Terrigenā eius patrē meliorem. In quibus carmini bus Homerus perfunctorie tangit fabulā:quam Theodontius paulo latius refert dicens.Quod cōmoti dii aduerſus Iouem Iuno.ſ.& Nep/tunus una cū Pallade:& aliquibus aliis ī domo Nerei patris Thetidis deliberauerunt cathenam facere:& dormienti Ioui iniicere: & inuicez trahentes oēs eum e cælo eiicere:quod Thetis Ioui retulit: & ob id ī fauorem ſuum in cælū Briareū euocauit:quē cū uidiſſent cōiurati: eo q; fortiſſimus extimaretur cōfeſtim a cœptis deſtitere: & ſic tutatus eſt Iuppiter:Ex quibus patet Briareum amicū fuiſſe Iouis. Cuius aūt fabulæ uolens Leontius aperire ſenſum aiebat ante reſolutionē chaos inferiora elementa cū ſuperis diſcordare:& humoris opera iniiſſe con cordiā: & alia q̄dā plura ridenda potius q̄ ſcribenda Theodonti? au tem dicit ſub hac fabula tenui uelo hiſtoriam tegi.Dicit.n.Iouem poſt uictoriam ex Titanis atq; gigantibus habitā adeo elatū ut importabi lis efficeretur amicis:quam ob cām Iuno coniunx eius & Neptunus frater clam apud inſulam Nerithos conuocatis quibuſdam ex amicis ī iuere conſiliū:ut eum nil tale timentē e regno pellerent: quod cū illi reuelatum eſſet a nauta conſio Briareum ex Titanis ſuperſtitē unum & potentiſſimum adhuc hoīez:ſeu potius Briarei Titanis filiū eodem nomine nuncupatum euocauit:& cum eo inito ſocietatis fœdere con/iuratos exterruit adeo:ut in eum nil penitus auderent. Dictus eſt eniz Briareus centumgeminus:quia multis preeſſet hominibus:& ponitur finitum pro infinito. Apud inferos autem non

ī ciuitate ditis detruſus ē:ut reliq̄ ſūt:qa adhuc ī adiutoriū ſuaret̄ ſuperū ut ītelligamus nō eē aliquos quātūcūq̨ ꝑuerſos qui ad me liorē uitam ſeruentur a deo : cum ab eodem eorum futura conuer ſio cognoſcatur.

De Ceo Titanis.iii.filio:qui genuit Latonā & Aſteriē. .C.xviiii.

c Eum īter alios Titanis filios enumerat Paulus:& eius matrē terrā fuiſſe oſtēdit Virgilius cum dicit:Extremā ut perhibēt Ceo Encheladoq̨ ſororē & cetera.Leontius dicit hūc Cee īſule fu iſſe potentiſſimū regē & extreme ferocitatis hominē atq̨ ſuperbie ob quā cū antiquior fuerit Titano īter eius numeratur filios. Fuit enim Latone & Aſterie ſpectabilium pulchritudine uirginū pater Dicebatq̨ Paulus pro eo ꝙ Iupiter Latonem uitiaſſet Titanorum bellum aduerſus Iouem motum:ſed falſum eſt:ut ſupra demōſtra uimus ex his que in ſacra legūtur hiſtoria.

De Latona Cei filia que peperit Apollinē & Dianam. .C.xx.

l Atonā filiā fuiſſe Cei ex Ouidii carmine ſumitur. Dicit enim Neſcio quo audetis genitam titanida ceo Latonam preferre mihi & cetera.Hāc aūt ueteres a Ioue dilectam pariter & oppreſſā uolunt:eamq̨ ex eo geminā ſuſcepiſſe ꝓlem.Apollinem.ſ.& Dia nam:quod aiunt adeo egre tuliſſe Iouem:ut non ſolū omnē terrā ad onus uteri deponendum interdiceret illi:uerū & īmitteret Phy tonē ingentis magnitudinis ſerpentem ad eā fugādā atq̨ īpediēdā Que cum paueſcens fugeret:neq̨ locum aliquem ſe retinētē īueni ret:propīquans Ortygie inſule ab ea ſuſcepta eſt:& in eadē pepit primo Dianam:que eueſtigio obſtetricatus officiū in naſcituro fra tre matri preſtitit & Apollinē naſcentē ſuſcepit: qui mox ſagittis Phytonē īteremit:& dare coepit rn̄ſa petētibus.Preterea ob hūc partum dicūt nomē immutatum inſulae:nam cū primo diceretur Ortygia:Delos poſtea dicta eſt. Dicunt inſuper deferētē Latonā paruulos adhuc filios per lyciam dum ob aeſtū ſiti laboraret acceſ ſiſſe ad lacū quendā ut biberet:quā cū uidiſſent cōſtātes ruſtici cō feſtim lacū pedibus intraſſe:& omnē turbaſſe aquā:ex quo cōmo tam latonem oraſſe ut exterminarētur:quamobrē ruſtici repēte in ranas mutati lacum ſemp incoluere.Circa has fictōes dicebat Bar laam ceſſante diluuio:quod Ogigii Regis fuit tēpe:ex humiditate terre nimia:cui calor erat immixtus tā dēſas exhalaſſe nebulas:ut apđ plura loca egei mariſ:& Achaie nl̄o mō ſolares radii die nec nocte īſulaſ uiderēt̄ ab īcol̄:tādē eis rareſcētib⁹ et potiſſime apud inſulas apud quas rōne maris minus poterat exhalatio terre conti git:ut nocte qdā circa horā diei ꝓximā a circūſtātib⁹ ī īſula Orty gie prīo uiderēt̄ lunares radii:et ſubſequēter mane ſolares:quā ob

rē maxīo oīuꝫ gaudio quaſi reacqſiſſēt quos ꝑditos iā arbitrabā tur:dictū ē apud ortygiā Dianam & Apollinē natos:& ob id īſu/ le mutatū nomē:& ex Ortygia Delos:quod idē ſonat quod māi/ feſtatio appellata eſt:eo ꝙ ibi primo manifeſtatio ſolis & lune fa/ cta ſit.Latonā autē eam ipſam inſulā uoluere fingentes:ī qua ma nifeſtatio facta:eamqꝫ fœminā precipue aſſūpſere ad figmētū cō ficiēdū:quia cōtigerat eā gemīos peperiſſe:quorū maſculū Apol linē fœminā aūt nūcupauerat Dianā.Phitonē aūt Latonā īſequē tem ne poſſet parere:nebulas denſas ſurgentiū uaporum uoluere que qnidē obſtabant:ne poſſent ſolares atqꝫ lunares radii a mor/ talibus intueri:nec incōgrue has uocauere ſerpētēꝫ.Nā dū leues huc illuc a quocūqꝫ ſpiritu īpellerentur more ſerpētis ſerpere ui/ debātur.Et hūc a Iunone ideo miſſū dixere:eo ꝙ nōnunqꝫ ꝑ ter ra & mari ītelligatur Iuno:a quibus euaporatiōes ille emittebant Diana aūt ideo añ natā dicūt:quia nocte ex tenuatis iā uaporibus primo lunares apparuere radii.ꝙ autem obſtetricatus ī natiuita/ te fratris officio functa ſit:ideo dictum eſt: quia ſicut obſtetrices cōſueuere naſcētes ſuſcipere ſic & luna dū paulo añ ſolē ſurrexiſ ſet ſolē orietē ſuſcipe pāſis cornibꝰ uiſa ē.Occiſū aūt Phythoneꝫ telis ab Apolline iō fictū:qa ſolaribus radiis agētibꝰ oīs illa terre euaporatio diſſoluta eſt.ꝙ aūt cœperit Apollo dare rñſa ſūptū ē ab eo quod poſtmodū cōtigit.ſ.ut ea ī īſula neſcio cuius maleficio demō ſub Apollinis titulo cœpit & diu dedit de quæſitis reſpōſa Mutatos aūt in ranas ruſticos ideo dictū eſt:quia ut ſcribit Philo chorus bellū fuit Rhodiis.olim aduerſus Lycios Rhodiis auxilia res uenere delones:qui cū aquatū ad lacum quendā Liciorū iuiſ/ ſent ruſtici loci īcole aquas prohibuere: ī quos delones irruentes omnes īteremere:& ī lacū corpa occiſorū eiecere. Tractu tādem temporis cū montani Lycii ueniſſēt ad lacū:nec occiſorū agreſti um corpora comperiſſent:& ranas in circuitu coaxātes ſenſiſſent rudes & ignari arbitrati ſunt eas ranas animas eſſe ceſorum:& dū ſic referunt aliis fabule cauſam adinuenere.

De Aſterie filia Cei & matre Herculis. C. .xxi.

a Steries filia fuit Cei Titanis:ut Theodontio placet. Hec aūt ut ait Fulgentiꝰ poſt uitiatā Latonaꝫ a Ioue dilecta eſt: a quo uerſo in aqlā & oppreſſa fuit:eiqꝫ eo ex cōcubitu Herculeꝫ pepit. Que tādem ut quibuſdā placet:aduerſus Iouem ſentiens: & eius fugiens iras miſeratiōe deorū ī cōturnicem uerſa eſt:q̄ grece uoca tur ortygia:nomēqꝫ dedit īſulæ:ī quā aufugerat:ubi a Ioue ī lapi de mutata ē:undiſqꝫ demerſa:& ab eiſdē huc illuc agitata:quē tā dē ob ſuſceptā Latonē firmata ē.Huiꝰ fabule talis pōt eē rō dicit

Theodõtius ſuperato atq; occiſo a Ioue Ceo: q ob uitiatã latonã
aduerſus eũ arma mouerat: eũ in Ceam ueniſſe inſulam: & ibidem
Aſteriem uirginẽ Cei filiam oppreſſiſſe: tandem ea aduerſus eũ ſẽ
tiente: primo uolucri fuga in ortygiã abiiſſe: inde uero in colchos
tranſfretaſſe: ſoliq; ibi regnãti nupſiſſe: eiq; peperiſſe Oetã: a quo
poſtmodũ occiſa ẽ. Seu ut Barlaam dicit: in partu oete defecit. Ex
quibus fictũ ẽ Iouẽ aquilam ſecum concubuiſſe: quia aquila Iouis
erat ſignũ: dum eſſet in armis: & quia bello ceam cepiſſet fictum ẽ
eum iñ aquilam uerſum cũ Aſterie concubuiſſe. Qđ aũt ĩ contur
ñicẽ aſteries uerſa ſit: aut ob eius uolucrẽ fugam cum conturnicuꝫ
ſit uolare perniciter: aut propter longam ei⁹ trãſfretationẽ: quod
ẽt ẽ cõturnicũ certo anni tẽpore tranſfretare. Qđ autẽ in lapidẽ
uerſa ſit nõ ſpectat ad eam: quinĩmo ad inſulã in quã primo aufu
git que ortygia dicta eſt latine uero conturnix: que ideo in lapidem
uerſaꝫ dicitur: ut eius noua ſtabilitas deſignetur. Ferũt aũt ortygi
am ſolitam una cũ undis fluctuare quod fictũ ẽ: quia nimia & cre
bra terremotuũ cõcuſſiõe agitari cõſueuerit: quã tãdẽ firmatã uo
lũt: ideſt a cõcuſſione liberatã: eo ꝙ Apolline reſpõſũ ſit: ne ĩ ea
mortuũ corpus ſepeliretur: & quedam illi inſuper celebrarẽtur ſa-
cra quibus rite celebratis ceſſauit terremotuũ ĩfeſtatio: & ſic facta
lapis. i. ſtabilis. Puto ego repletis cauernis in quibus aer ĩcluſus ter
remotus cãbat hoc cõtigiſſe: eoſq; illo diaboli reſpõſo deceptos.
ſuperaddũt quidã eidẽ ortygie micones atq; gyaros ĩſulas adheſiſ
ſe atq; firmaſſe: quod nõ ſic ſimpliciter ĩtelligendũ ẽ: quinĩmo ex
inſulis illis que illi proxime ſunt ortygia iam firmata acceſſere ĩco-
le & inuicem quam reliquerant habitauere.

De Typhone ſeu Typheo quarto Titanis filio qui genuit Aeos & Chymeram. C. xxii.

Yphon ſeu Typheus Theodontio aſſerente Titani fuit filius
ex terra: eſto dicat Lactantius eum ex tartaro genitum & ter
ra. Hũc inſuper dicit idẽ Lactantius Iouem in certamẽ prouocaſſe
de regno quã ob cauſã irat⁹ Iuppiter fulmĩe eũ ꝓſtrauit & ad ei⁹ op
primẽdaꝫ ſuperbiam corpori eius ſuperimpoſuiſſe trinacriã: quod
etiam ſic teſtatur Ouidius. Vaſta giganteis iniecta ẽ inſula mẽbris
& infra per. x. uerſus. Virgilius aũt nõ Ethnam ſed inarinẽ illi dicit
ſuperiniectũ: qui quidẽ mons ẽ inſule uicine baiis: que hodie iſcla
uocatur haud longe a Prochita inſula: & dicit ſic: Tũ ſonitu Pro-
chita alta tremit durumq; cubile inarine iouis imperiis impoſta ty
pheo &c. Quod ẽt uidetur tenuiſſe Lucanus dũ dicit. Vndat apex
cãpana fremẽs cui ſaxa uaporat Cõditus inarimes eterna mole ty
pheuſ &c. Hic ĩſup ĩſigne antrũ fuiſſe ĩ cilicia haud lõge a Coryco

oppido dicit Pōponi⁹ Mela ĩ ſuo Coſmographiæ libro: & poſt eū Solinus de mirabilibus. Nā aiunt ĩ mōte ꝓfundiſſimaꝫ ſpecuꝫ per duo millia & quingētos paſſus nemorū umbra: & riuulorū fluētuꝫ tinnitu amœnā plurimū. Deinde poſt tā longū deſcenſum pāditur ſpecus altera: quæ ĩ proceſſu iā obſcura habet ſacrum Ioui phanū. Inde ĩ eius extremo receſſu typhonis cubile poſitū ĩcolæ aſſeruerꝫ. Hæc đ Typheo nūc abſcōdita corticibus euiſcerāda ſūt. Typheū igitur iſtum Titanis ob elatum eius ſpiritū filiū dixere & terræ ob potentiā: cū dicat Theodōtius eū antiquiſſimū Ciliciæ fuiſſe regē & Oſirim fratrem ſuperaſſe bello atqꝫ diſcerpſiſſe membratim: & bellum aduerſus primū Iouē mouiſſe: ſed ab eo ſuperatum atqꝫ occiſum. Verū fictionib⁹ quibus hæc hiſtoria dediſſe cauſam ſatis apparet: erit explicatio iſta. Videntur enim in his naturā & cauſā terremotuū ſatis cōuenienter: latenter tamē oſtendere qui finxere. Dicit. n. Papias Typhonē ſeu Tipheū idē ſonare quod flāmas eiiciētē: ut per hoc ſatis uidere poſſumus eos prīo exhalātē ĩ uiſcerib⁹ terre clauſum ignē oſtendere uoluiſſe: ĩ quantū illi ſuperimpoſitos montes a Ioue. i. a natura rerū aiunt. Inquātuꝫ autem Typheum ſe erigere cōnātem dicunt: terræmotuū cauſam oſtendunt. Eſt autem terra ut plurimū cauernoſa: in quibus cauernis ut aer ĩterclūſus ſit aliqñ neceſſe ē: & ibidē nōnunqꝫ cōtingit ꝑ ſubterraneos meatus aquā etiā penetrare: cuius qualicūqꝫ motu oportet ut aer ēt moueatur: q motu ſuo: & ab obicibus hinc inde percuſſus: & ĩ uehemētiorē motū excitatus caleſit. Eo aūt calefacto tātæ potētiæ efficiť mot⁹ ei⁹: ut circū adiacētia cūcta cōcutiat: & moueri faciat: & ſi bituminoſa atqꝫ ſulphurea terra loco tali ꝓpīqua ſit: ut accēdať cōfeſtī neceſſe ē: nec extīguiť unqꝫ tali materia ꝑdurāte: & cū nequeat ignis teneri clauſus: & eo ardēte multū augeatur aeris: nec tanti ſit capax locus: fit nō ſolū cōcuſſio grādis terræ adiacētis: ſꝫ ēt aperiri cogitur: & exitū preſtare accēſo igni: q euaporās typhoneꝫ. i. eiiciētē flāmas locū facit. Et cū Sicilia & Inarimes huiuſmōi naturę ſint: ideo Typhoni ſuperīpoſitas finxere prudentes.

De Aeo Typhonis filio. C. xxiii.

Eos Iſydorus ubi de Ethimologiis ſcribit filiū fuiſſe Typhonis: eūqꝫ tuā paphos Rex ĩclite Cypri uetuſtiſſimā ciuitateꝫ cōdidiſſe: quā ſupra Paphi filii Pigmaleonis opus fuiſſe dixerā: & de ſui nomine nuncupatam: quod an uerum ſit incertum habeo.

De Chymæra Typhonis filia. C. xxiiii.

Himærā Typhonis filiā fuiſſe Tapias dicit & Chedriæ: quā ob cauſaꝫ hoc dictū ſit: nō uideo: niſi qa & hec ignes euomat Hanc tamen quidam monſtruoſiſſimam deſcribūt. Dicit eniꝫ de ea

Ouidius ſic: Quiq chimæra iugo mediis in partibus ignē. Pectus & ora leæ caudā ſerpētis habebat. Virgilius aūt de ea ſic ait. Horrēdū ſtridens flāmiſq armata chimæra &c. Alii autē dicunt illam igneu habuiſſe caput: pectus leoninū: Caprinum uentrē: & crura ſerpētis: & plurimū Lyciis infeſtā: ſed tādē a Bellorofōte ſuperatā atq occiſam. Cuius cauſa abſconditū ſenſum quærit enucleare fulgentius ampliſſimā: & meo iudicio minime opportunā uerborū effundit copiam: cū potius hiſtoriale ſignificatū q aliud ſub tenui ſatis cortice lateat. Eſt enī Chimæra Lyciæ mōs ī ſūmitate ardēs ſicut & Ethna olim poſtmodū ad inferiora declinans leones duduz nutrire conſueuerat: ſubſequenter abundat capreis: & ī radicibus feraciſſimus erat ſerpentum. Qui a bellorophonte inſigni uiro purgatus noxiis habitabilis factus eſt.

De Enchelado Titanis. v. filio. C. xxv.

Ncheladū Titanis & terræ filiū fuiſſe dicit Paulus: cū ex terra tantū natū dicat Virgilius: ibi Illam terra parēs ira irritata deoruz Extremā ut perhibēt Ceo encheladoq ſororē & cetera fuit hic hō ingētis potētiæ: & īmanis: ut Theodōtius aſſerit. Hūc fulmine ictū Ethnæq ſuppoſitū dicit Virgilius ſic. Fama ē encheladi ſemiuſtū fulmine corpus. Vrgeri mole hac ingētemq inſuper ethnaz. Impoſitā ruptis flāmā expirare cauernis. Et feſſuz quotiēs mutat latus intremere omnē: Murmure trinacriam: & cælū ſubtexere fumo &c. Quē ego idē dicerē cū Typheo: ni illos eſſe diuerſos oñderet ī odis Horatius dū dicit. Sed qd Typheus & ualidus minias: Aut qd minaci Porphiriō ſtatu. Quid rethus euulſiſq trūcio Encheladus iaculator audax & cætera. Quid ergo cum diuerſi ſint: uti phyſica rōne Typheū ſubterraneū ignē ab igne elemento p iniectū a Ioue fulmē deſignare & a motu ſubterranei aeris cātuz atq euaporatū ad exteriora diximus: ſic morali demōſtratōe hūc ſupbū hoīem deſignare dicemus: cuius mos ē ritu ignis ſtolida elatiōe ſemp ad excelſa cōtēdere uerba ignita emittere: & cūcta furore ſuo cōſumere: qui totiēs Ethna premitur: quotiēs a potētia diuinæ iuſticie īpellitur & ſuperatur: & humiliū calcari pedibus ſubmittitur. Præterea ſi nō alio pōdere īcuruētur tales: ſua tantū onuſti rabie deprimūtur: dū minus ſic uolēte deo ab eis ī uotum itur.

De Aegeone Titanis. vi. filio. C. xxvi.

Egeon ſi antiquitati credimus terræ fuit filius & Titanis: ea rōne qua cæteri. Hūc Seruius unū eē cū Briareo uelle uidet eo q & cētugeminus cognominet: Sz huic opīoni Paulus aduerſatur dicēs: ægeonē ſæuiſſimū & immanē fuiſſe Pyrratam: & ægeona nominatū ab īſula deſerta: quæ æge ī ægeo mari uocat. In qua

inſidebat more pyratarũ:qbus fas nõ eſt ob latrociniũ ſuũ urbes incolere.Superaddens Theodõtius ab hoc nõ ab æge ĩſula ægeũ denominatũ mare:eo ꝙ æuo ſuo nemo ĩ eo mari niſi quãtũ huic placuiſſet:aliquid audebat.Dicũt præterea fabulæ ueteres hũc cẽtũ a Ioue religatũ cathenis.Ouidius inſup dicit de eo.Balenarũq; prementem ægeo a ſuis ĩmania terga lacertis & cetera.Vt poſſit p hoc comprehendi eum potentiſſimũ fuiſſe:dum tot cathenis eius aſtringuntur uires:& aſſiduam eius maris fuiſſe curam & nauigiorum quibus inſidebat.Is enim ido centumgeminus dictus ẽ:eo ꝙ is centum homines remigio deſeruientes haberet in nauibus:ut ĩ longis opportunos cernimus.

De Aurora.vii.Titanis filia. C. xxvii.

Vroram dicit Paulus filiã fuiſſe Titanis & terræ:quã ſi mulierẽ uolumus arbitrari:eo ꝙ eã Titanis fratris Laumedontis dicat Ouidius fuiſſe cõiugẽ:poſſumus eã exiſtimarẽ aliquã ĩgẽtis potentiæ & admirãdi decoris fuiſſe fœminã.Verũ ego reor de ea ĩtellexiſſe poetas:quã oẽs dicimus aurorã:eum ſcilicet matutinũ ſplendorẽ quo cernimus ante ſolẽ eleuatũ cælũ albeſcere:quã ideo Titanis dicunt filiam:non quia ex Titano natam credant: ſ; ex ſole:quem ſæpiſſime ex nomine aui Titanum uocant. Nam ex ſole procedit:ut dictum eſt:illa claritas cæli:quam aurorã dicim⁹ Terre autem ideo dicitur filia:quia Orizontem orientalem ſuperans uidetur intuentibus ex terra exire.

De Iapeto.viii.Titanis filio qui genuit Heſperum & Athlante; & Epymetheum & Promotheum. C. xxviii.

Apeti parentes Titanũ & terra; fuiſſe Thedontius aſſerit:q eũ dicit ſuo tpe grandẽ potentẽq; fuiſſe apud Theſſalios hominẽ:ſed proterui ĩgenii cognitus magis nobis filioru; claritate: quam ſua uirtute. Huius dicit Varro de origine linguæ latinæ cõiugem fuiſſe Aſiam nympham:a qua Aſia denominata eſt.Equidẽ huius nõ paruæ magnitudinis argumentum:ex qua ſuſcepiſſe nõnulli uolunt Heſperum Athlantem Epimetheum & Promotheum

De Heſpero Iapeti filio q genuit tres Heſperidas. C. xxix.

Eſperum dicit Theodontius fuiſſe filiũ Aſie & Iapeti primo Phylotẽ a parẽtib⁹appellatũ.Verũ cũ iuuenis una cũ athlãte fratre ĩ extremos Mauros ſeceſſiſſ;:atq; æthiopib⁹q ultra Ampeluſiã promõtoriũ littus Oceani incolũt:ac ĩſulis eo littori adiacẽtibus ĩperaſſe.A grecis Heſperus appellatus ẽ:eo ꝙ ex noĩe occidẽtis heſperi omnẽ occiduã r̃gionẽ uocẽt Heſperiã:& ſic ab ea regione ad quã tranſmigrauerat a ſuis perpetuo denominatus eſt. De hoc tñ nil habetur ulterius:niſi ꝙ illi tres fuerunt filie rapina

Herculis clare.

De Aegle Heretuſa & heſperetuſa filiabus heſperi. C. xxx

Eſperides(ut ipſum ſonat patronymicū)heſperi fuerūt filie. Eſto ſit q Athlātis dicat. Hæ tres numero fuere. ægle ſcꝫ & Heretuſa: ac ēt Heſperetuſa. De qb' fertur ꝙ eēt illis uiridarium in quo aurea mala naſcebātur: cui cuſtodē præfecerāt ſerpētē per uigilēꝫ. Cuius uiridarii fama cū ad Euryſteū perueniſſet: & ipſe po morū deſyderio tractus miſit Herculē ut illa mala ſurriperet. Qui ueniēs ſoporato ſeu occiſo ſerpente uiridarium intrauit: & mala ſu ſtulit: atqꝫ Euryſtheo detulit. Cuius fictiōis archanū aperuiſſe non erit difficile. Fuere quippe: ut placet Pōponio: īſule ī Oceano occi dentali habentes ex oppoſito deſertum littus ī cōtinēti īter heſpe/ ros æthiopes & Athlantes populos: quæ quidē inſule a puellis he ſperidibus poſſeſſæ fuerūt: erātqꝫ abūdantiſſime ouium: lana qua/ rū pretioſiſſima erat ad inſtar auri: & ſic inſulæ heſperie q̄ talium ouiū erāt paſcua uiridariū fuere heſperidum: oues aūt aurea mala. Nā oues a græcis male ſeu mala dicūť teſte Varrōe ī libro de agri cultura. Peruigil aūt ſerpēs Euripi erāt: q īter īſulas æſtuante ocea no die noctuqꝫ abſqꝫ intermiſſione īſulas mira cū tēpeſtate circui/ bant: & ad inſulas tranſitum prohibebant: quas Hercules captato tpe trāſiēs malis aureis.i.pecudibus eductis remeauit in Greciam Fulgentius aūt more ſuo ex abiſſo conatur ī æthera educere ītelle ctum: quem eo ꝙ non putem fuiſſe ꝺ mente fingentium: omitten/ dum cenſui. Sunt tamen qui uelint hunc Herculem fuiſſe Perſeum & heſperidas fuiſſe Gorgones: ipſi uideant.

De Ethlāte.ix.Titanis filio q genuit Hyam &.vii.hyades: qua rū hæc ſūt noīa Endora: Ambroſia: Piridile: Croni: Phito: Poly xo: & Thyenes: & genuit īſup Plyades: quarū hec ſūt noīa. Eletra Maya: Steropes: Celeno: Taygeta: Alcione: Meropes: & genuit Caliпſonem Nympham. C. xxxi.

Thlas(ut dicit Lactātius)filius fuit Iapeti & Climenes. Theo dōtius uero Iapeti & Aſie filiū fuiſſe dicit. Plynius aūt ubi de hiſtoria naturali matrē huius dicit Libyam fuiſſe. Verū hi ñ uidē/ tur unū & idē: cū tres fuiſſe dicātur. Quorū prim' crediť ex Ar/ chadia: alter aūt a prīo Theſſallus inde Maurus fuit: tertius ille.ſ. q cū.Heſpo fratre ad Mauros trāſſretauit. Eſt præterea & athlas Italus q(ut uulgo fertur)antiquiſſimus apꝺ Feſulas īperauit: cuius quoniā parētes nō cōperi nō appoſui. De quo iſtorū circa ea quæ de eis ſcripta reperiuntur: intellexerint autores: non ſatis certū eſt dato ꝙ aliquādo poſſit p coniecturas intelligi. Scribā igitur tanqꝫ uni' tātum acta ſint omnia. Fuit ergo Athlas: ut dictū eſt: Iapeti

ſeu ex Climene: ſeu ex Aſia filius: uel ex Libya: ex quo tal' narrat' fabl'a. Qud cũ Perſe' Iouis fili' iuſſu Polydoris regis: ut dicit Lactãtius ad occidẽdaꝫ iuiſſet Corgonẽ: eãqꝫ ſuperaſſet: illiqꝫ caput abſcidiſſet uictorqꝫ rediret: contigit ut hoſpitium pateret Atlanti. Atlas aũt oraculo p̃monitus: ut ſibi caueret a Iouis filiis: qa ab aliquo eorũ regno priuaret': audito eũ Iouis eẽ filiũ ſuſcipere noluit quãobrẽ turbatus Perſeus detecto Gorgonis capite illũ ĩ ſui noĩs montem mutauit: damnauitqꝫ eũ ut ĩ perpetuũ celuꝫ ſubſtentaret humeris: quod & factũ eſt. Sub hac aũt fictiõe uoluere priores hiſtoriã occultari: cũ dicat Fulgentius ꝙ ſuperata Meduſa ditiſſima regina Perſeus regnũ inuaſiſſet Atlantis fultus copiis atqꝫ ſubſtantiis Meduſe eũ ĩ mõtes cõpulit aufugere: & ſic q ex regia mõtan' factus ẽ fuga cauſam dedit fabulæ: ut ĩ mõtẽ diceretur eẽ conuerſus opere ei' cuius diuitiis ĩ mõtes fuerat cõpulſus. Qud cælũ humeriſ ſubſtẽtauerit: alia cã fuit. Affirmat aũt Auguſtinus ĩ libro đ Ciuitate dei hũc maximũ fuiſſe aſtrologũ: & Raban' dicit eũ primũ aſtrologiæ artẽ excogitaſſe: quod a Plynio ſũptũ puto. Ipẽ aũt ĩ libro đ naturali hyſtoria dicit hũc aſtrologiã ĩueniſſe: & hinc ob ſudores ex arte ſuſceptos cælũ humeris toleraſſe dictuꝫ ẽ. Verum ignauũ uulgus hoc credidit: eũ ſcꝫ cælum humeris ſuſtinere: quia cerneret montis uerticem adeo extolli: ut in euꝫ uideatur inclinari cælum. Huic præterea multas fuiſſe filias dixere ueteres: quas ex uariis Atlantibus natas arbitror: & huic ſoli attributas: ut in particulari earum deſcriptione clarius apparebit. C. xxxii.

De Hyade Atlantis filio.

Yas: ut ab unico melioris ſexus initiũ faciam': fuit Atlantis & æthræ filius: ut placet Ouidio: ubi de faſtis ait. Nondum ſtabat atlas humeros oneratus olympo Cuꝫ ſatus ẽ forma cõſpiciendus hyas. Hunc ſtirps oceani maturis nixibus æthra: Edidit & nymphas: ſed prior ortus hyas. Hic iuuenis uenator fuit: & ĩ uenatiõibus a leena occiſus eſt: ut ipſe ubi ſupra teſtatur Ouidius dicens Dũ noua lanugo pauidos formidine ceruos: & ĩfra p octo uerſus.

De Hyadibus. vii. filiabus Atlantis. C. xxxiii.

Yades ſeptẽ fuere ſorores: & filie Atlantis ex æthra: quarũ hæc fuere noĩa. Endora: Ambroſia: Proydile: Croni: Phyto: Polixo & Thienes. De qbus iuuicẽ ſcribere neceſſe fuit: cũ de eis ĩ pticulari nil legat'. De his aũt ſcribit Ouidius. At ſimul inducẽt obſcura crepuſcl'a noctẽ. Pars hyadũ toto & grege nl'a latet Ora micãt tauri ſeptẽ radiãtia flamiſ. Nauita quas hyadas grauis ab urbe uocat. Pars bacchũ nutriſſe putat: ps c'rdidit eẽ Tethyos has neptes oceãiqꝫ ſenis. Per hos uerſus poſſum' cognoſcere eas

ut ſupra dixerat idẽ Ouidi⁹ :ob pietatẽ mortui fratris ĩ cælũ aſſũ/
ptas :& ĩ frõte tauri locatas.Videtur tamẽ Ouidius ĩ fine carminũ
credere partẽ harũ Hyadis fuiſſe filias.Verũ Theodontius totas
Atlantis fuiſſe cõfirmat.Has aũt ſucculas appellari dicit Anſelm⁹
in libro de imagine mundi.Sed quid iſta uelint :uideamus .Et prĩo
ego harũ aſſumptione in cælũ ſic cõtigiſſe arbitror : quia eo ꝙ nu
mero cõuenirẽt cũ ſtellis ĩ frõtem tauri poſitis cæptũ ſit ab his q
numerũ norant filiarũ Atlantis.Iocoſe illas ſtellas a nominibus pu
ellarũ appellar̃ :& cũ perſeuerarent adeo ſtellis annexum eſt :ut in
hodiernũ uſq; perdur̃t.Seu quod uerisimili⁹ eſt :filias Atlantis ob
cõuenientiã numeri noĩe ſtellarũ nũcupatas :& huic tabulæ præſti
tiſſe materiam :. Nam ſtellas illas hyadas uocatas credo ab effectu
earũ longa animaduerſione percepto.Hyas enĩ græce pluuia ſonat
latine :quod eis noĩe ĩpoſitũ eſt :eo ꝙ incipiẽtibus eis apparere au
tumnales incipiũt pluuie.Succolæ uero dictæ quaſi ſucco plenæ .i.
humiditate & pluuiiſ.Quđ aũt Bacchũ nutriuerĩt iđo dictũ reor :
ꝙ humiditate ſua ſeu ſigni in quo ſunt ſole exiſtente in uirgine plu
rimũ uinetis nocte conferant diurno feruore exhauſtis.

De Eletra filia Atlantis & matre dardani. C. xxxiiii.

Letra filia fuit Atlantis & Pleonis :& uti ego arbitror Atlan/
tis Tuſci :eo ꝙ uelint aliqui eã coniugẽ fuiſſe corinthi regis :quem
Tuſcũ fuiſſe exiſtimãt plurimi :& ſi Tuſci ñ fuit : Archadis tñ fu
it :nõ enĩ ad eius cõcubitum Iuppiter iuiſſ; in Mauros.Hanc a Io
ue oppreſſam peperiſſe illi Dardanũ Troiæ autorẽ uolunt :& uiro
Iaſiũ.Hæc præterea cũ ſex ſororibus a Pleione matre Plyades ap
pellatæ ſunt :& quia Iouẽ ſeu liberum patrẽ nutriuere :celũ merue
runt :& ſtellæ ĩ genu tauri locatæ ſunt :& a latinis uergiliæ appella
te.De qbus oĩbus ſic ſcribit Ouidiuſ.Plyades ĩcipiũt humeros re
ſerare paternos.Que ſeptẽ dici ſex tñ eẽ ſolent. Seu ꝙ ĩ amplexũ
ſex hinc uenere deorũ.Nã ſteropẽ marti cõcubuiſſe ferũt.Neptũ
no alcionẽ :& te formoſa celeno.Mayam & Eletrã Taygetãq; Io
ui.Septĩa mortali meropes tibi ſiſyphe nupſit .Pœnitet & facti ſo
la pudore latet.Siue ꝙ Eletra troiæ ſpectare ruinas.Nõ tulit ante
oculos oppoſuitq; manũ &c.Aſtrologi aũt dicunt harũ unã eẽ ne
buloſã :nec poſſe uideri.Sane ut figmẽta paucis expediam⁹ de his
quantũ ad nomẽ & ad ſũptionẽ ĩ cælum dici põt qđ de hyadibus
dictũ ẽ.Eſto uelit Anſelmus has plyades ñ a matre ſ; a pluralita/
te denomĩatas :cũ dicat Plyon grece pluralitatẽ ſonare latine.Ver
giliæ aũt dicũtur :qm̃ oriũt̃ una cũ ſole ſc; eo exeũte ĩ tauro :qa
tũc uirgulta augeantur. Iouem autem nutriſſe ideo dicuntur : quia
opinati ſunt nõnulli æthereũ ignẽ ex humiditate terreſtri nutriri :

quã hũiditatẽ pluuiæ cauſant.De Libero aũt ut.ſ.ubi đ hyadib⁹.

De Maya Atlantis filia:& matre Mercurii. C. xxxv.

Aya Atlãtis fuit filia:ut dicit Virgilius. At Mayaꝫ auditis ſi qcq̃ꝫ credim⁹ atlas. Idẽ atlas generat cæli:q ſydera tollit:& cetera.Ego credo Atlãtis archadis fuiſſe filiaꝫ:eãqꝫ dicit Cinigius Vulcano nupſiſſe:& argumẽto utitur:ut dicit Macrobius ſaturnaliorũ:ꝙ flamẽ uulcanalis Kalẽdis maiis huic deæ rẽ diuinaꝫ facit. Sꝫ Piſo uxorẽ uulcani Maieſtã:nõ Mayã uocari dicit. Hoc tamẽ aſſerunt oẽs eã Ioui cõcubuiſſe:atqꝫ ex eo peperiſſe Mercurium. Hãc inſup Iunonẽ aiunt ex pellicibus Iouis unã ſumme dilexiſſe: eiuſqꝫ filiũ Mercuriũ lactaſſe affirmat Martianus.Et huius amoris cauſã reddũt:quia ea ſurgẽte uer & æſtas ueniunt:quibus aer pulchrior factus lætari uidetur.Sed quid nõ ſic Celenũ & Eletram & alias:quæ æquo modo ſurgunt cũ Maya:Ratio põt eẽ hæc:qa p Mayam ueteres terrã intellexere:in qua diuitiæ & regna ſunt:quibus præeſt ipſa Iuno.Hæc aũt Maya apud Romanos ĩ maxĩa fuit reuerẽtia.Ei quidem:ut ait Macrobius:menſe maio eo ꝙ ab ea de nominatũ putarẽt:ut ubi de faſtis ſcribit Ouidius.exhibebãt mercatores una & mercurio filio ſacrũ.Et qa(ut Corneli⁹ Labeo aſſentire uiđtur)terrã eã putãt:& Maye nomẽ a magnitudine ſũpſiſſe: ei prægnantem ſuem mactabant:quam hoſtiam terræ propiciã dicebant:& hoc ob fœcunditatem arbitror.Præterea dicit idẽ Labeo huic Mayæ.i.terræ eædem Kal.maiis dedicatam ſub noĩe bonæ deæ:& eandẽ eẽ bonã deã:& terrã ſic:& Bonã & Faunam & Opem & Fatuam pontificum libris dicit oſtendi:Rationes aũt ſupra ubi đ terra ſcripſimus:appoſitæ ſunt.

De Sterope Atlantis filia. C. xxxvi.

Teropes & hæc filia fuit Atlantis & Pleionis:quã dicit Ouidius a Marte dilectam:& ex ipſo peperiſſe Parthaonem:qui Rex fuit Calidoniæ:Archadiæ fere oppoſitæ.

De Cylleno Atlantis filia. C. xxxvii.

Ylleno æque Atlantis & Pleionis fuit filia.Hæc a Ioue uitiata Mercurium peperit:alium a ſuperiori:qui cognominatus eſt Cylleni⁹a matre ſeu a monte Archadiæ:in quo forte natus eſt.

De Taygeta Atlãtis filia. C. xxxviii.

Aygetæ patrẽ fuiſſe Atlantẽ uolũt:& Pleionẽ matrẽ:eamqꝫ dicunt placuiſſe Ioui:& in eius amplex⁹ ueniſſe:atqꝫ ex eo cõcepiſſe Lacedæmonem:quem filium Taygetæ Agenoris filie dixerunt alii:& nõnulli eum ex Semele natuꝫ uoluere.

De alicione filia atlantis. C. xxxviiii.

Lciones ex atlãte & Pleiõe nata ẽ:placuitqꝫ Neptũo:ex quo

peperiſſe uolunt Alcionẽ cõiugẽ Cei regis Trachinnæ.

De Merope filia atlantis. C. xl.

Eropes ut reliquæ Plyades Atlantis & Plyõis filia fuit: Siſyphoq; Corinthiorũ regi nupſit: Ouidio teſte: & creditur eaꝫ Siſypho peperiſſe Laertem Vlyxis patrem & Glaucũ & Creontẽ

De Calypſone Atlantis filia. C. xli.

Alypſo nympha (ut dicit Priſcianus in maiori uolumine) filia fuit atlantis: ex qua tñ matre nõ dicit. Quod etiã añ Priſcianũ teſtatur Homerus ĩ Odyſſea dicẽs. Vbi certe atlantis filia doloſa calypſo. Cuius aũt atlantis ignoratur. Ad hanc (ut Homerus teſtatur) peruenit Vlixes naufragus: & ſeptẽ annis apud eã detẽtus eſt. Fuit enim hec domina cuiuſdam inſulæ Ogygia nũcupatæ: ſeu a ſe Calypſo đnominatæ.

De Epimetheo Iapeti filio: qui genuit Pyrrham. C. xlii.

Pimetheus fili⁹ fuit Iapeti ex Aſia cõiuge: ut ait Leonti⁹. Hic ingenio ualens hominis ſtatuã primus ex luto finxit: quãobrem dicit Theodontius indignatũ Iouem: & eũ uertiſſe in ſimiam: atq; religaſſe apud ĩſulas Pitaguſas. Cuius figmenti reſeratio talis ẽ. Sunt ſimiæ animalia inter alia hoc a natura infixum habẽtia: ut qcqd uiderint quenq; agentẽ: & ipſe faceræ uelĩt: & aliquando faciãt. Sic uiſũ eſt Epimetheũ ad inſtar naturæ uoluiſſe hominẽ facere: & ſic ſimiæ imitatus naturam ſimia dictus eſt. Apđ Pitaguſas inſulas iõ ſimiam religatã dixere: eo ꝙ olim abundauerint ſimiis ĩſulæ illæ: ſeu forſan ĩgenioſis hoĩb⁹: & ĩ ſuis operibus naturã imitãtibus.

De Pyrrha Epimethei filia: & Deucalionis cõiuge. C. xliii.

Yrrha Epimethei fuit filia: ut dicit Ouidius: & Deucalionis cõiunx: De qua idẽ Ouidius dicit ſic. Deucalion lachrymis ita Pyrrha affatur abortis. O ſoror o cõiunx o fæmina ſola ſuperſtes. Quã cõe mihi gen⁹ & patruelis origo. Deĩde torus iũxit: nũc ipſa pericula iũgũt. Hec aũt cũ eſſet piiſſima mulierũ una cũ Deucalione uiro diluuiũ paſſa eſt: eiq; quattuor peperit filios.

De Prometheo Iapeti filio: qui fecit pandoram: & genuit Iſideꝫ & Deucalionem. C. xliiii.

Rometheus Iapeti fuit filius ex Aſya nympha cõiuge ei⁹: ut Varro teſtatur ubi de origĩe lĩguæ latĩæ: & alii plures: Hũc aũt ante alios oẽs formaſſe hominẽ ex terra dicit Ouidius. Siue recens tellus ſeductaq; nuper ab alto æthere: cognati retinebat ſemina cæli. Quã ſatus iapeto mixtam fluuialibus undis. Fixit ĩ effigiẽ moderãtũ cura deorum. Horatius aũt aliquid ſupaddẽs dicit ĩ odis. Fertur Prometheus addere principi. Limo coact⁹ particulam undiq; Deſectã inſani leonis uim ſtomacho appoſuiſſe noſtro &c.

Verum Claudianus in Panagerico quarto cõſulatus fabricã iſtam longe plenius omniũ lõga uerboruꝫ ſerie deſcribit dicẽs. Diſce orbis ꝙ quiſq; ſibi cũ cõderet artus: & ĩfra p.xxvi.uerſus. Sane his a Seruio & Fulgẽtio ſuperadditur fabula. Dicunt enim cuꝫ prometheus ex luto finxiſſet hoĩem inanimatum: miratam eius eximium opus Mineruã: eiq; ſpopõdiſſe qcqd ex celeſtibus bonis uellet in ꝑfectionẽ operis ſui. Qui cũ rñdiſſet ſe neſcire niſi uideret q̃ apud ſuperos ſibi eſſent utilia: ab ea eleuatus ĩ cælũ ẽ: ubi cuꝫ cerneret cæleſtia oĩa flammis animata: ut ſuo etiã operi flammã ĩmitteret clã ferulã rotis Phœbi applicuit: & ea accenſa ignẽ furatus reportauit in terras: & pectuſculo ficti hoĩs applicuit: & ſic aĩatũ reddidit: eumq; pandora uocauit: Quãobrẽ irati dii euꝫ p Mercurium Caucaſo alligari fecerũt: & uulturi ſeu aquilæ iecur eius uel cor dilaniãdũ ꝑpetuo dederunt. Cuius cõqueſtionẽ ĩ rupe ſatis lõgo carmine Eſchilus Pythagoreus poeta deſcribit: aſſerẽs illi cor ab aqle roſtro diſcerpi: & mox iterũ reſtaurari: ac iterũ ab aue laniari: & ſic ĩdeſinẽter uexari. Hoĩbus aũt (ut ſaphos & Eſiodus dicunt) dii ob hoc morbos & maciẽ ac mulieres ĩmiſere. Horatius autem dicit tãtũ maciẽ & febrẽ: ut ĩ Odis. Audax Iapeti genus ignẽ mala fraude gẽtibus ĩtulit. Poſt ignẽ ætherea domo ſubductum macies & noua febriũ terris ĩcubuit cohors &c. Harũ fictionũ in uolucrũ Sereniſſime Rex nõ erit leuẽ corticẽ aperire. multa. n. inſunt lõga exqrẽtia uerba: quæ ſi nõ apponãtur: erit paucis plurimũ ingenii opportunũ. Faciã igitur r̃ſecans quãtũ potero: ut præſtabit deus. Et añ oĩa uidẽdum puto quis fuerit Prometheus iſte. Qui qdẽ duplex ẽ: ſicut duplex ẽ hõ: qui ꝓducitur. Primꝰ autem deꝰ uerus & oĩpotẽs ẽ: qui primus hominẽ ex limo terræ compoſuit: ut Prometheum feciſſe fingunt: ſeu natura rerum: que ad iſtar primi reliquos ẽt ex terra ꝓducit: ſed alia arte q̃ deus. Secũdus eſt ipſe Prometheus: de quo anteq̃ aliã ſcribamus allegoriã: ſecũdũ ſimplicem ſenſum quis fuerit: uidendũ eſt. Dicit ergo Theodõtius de Prometheo iſto legiſſe: ꝙ cũ illi Iapeti pr̃is eo ꝙ natu maior eſſꝫ ſucceſſio deberetur: iuuenis & dulcedine ſtudiorum tractus ultro illã Epimetheo fratri duobus paruis filiis Deucalione & Iſide derelictis: ĩ Aſſyriã abiit: & ĩde poſtq̃ aliquãdiu ĩſignes eo æuo audiuiſſet Chaldeos: ĩ uerticẽ Caucaſi ſeceſſit: ex quo lõga meditatiõe & experiẽtia ꝑcepto aſtrorũ curſu: ꝓcuratiſq; naturis fulminũ: & rerũ pluriũ cauſis: ad Aſſyrios r̃diit: eoſq; aſtrologiã docuit: & ꝓcuratiões fulminũ: & ꝙ oĩo ignorabãt ciuiliũ mores hoĩuꝫ: egitq; adeo: ut quos rudes et oĩo ſilueſtres: et ritu ferarũ uiuẽtes ĩuenerat: qĩ de nouo cõpoſitos ciuiles r̃linq̃ret hoĩes. Quibꝰ ſic ꝑmiſſis

uidendū ē quis ſit productus hō: quē ſupra dixi duplicē eē. Eſt eī homo naturalis: & eſt homo ciuilis: ambo tamen aīa rōnali uiuentes. Naturalis aūt homo primus a deo ex limo terræ creatus ē: de quo & ouidius & Claudianus intelligūt: eſto non adeo religioſe: ut Chriſtiani faciunt: & cū ex luto illuꝫ Prometheus: iſte primus formaſſet: inſuflauit ī eū animam uiuentem: quam ego rationalem intelligo: & cum hac ſenſitiuam & uegetatiuam potētias: ſeu ſecūdū quoſdā animas. Verū hæ naturam habuere corporeā: & niſi peccaſſet hō fuiſſet æterne ſicuti & ratiōalis: cui diuina natura ē. Hūc perfectum fuiſſe hominē circa quoſcūqꝫ actus terreos credēdū ē. nec opinari dꝫ quiſꝙ oportunū illi fuiſſe ad eruditionē tpaliuꝫ rerum Prometheum aliquem mortalem. Verum qui a natura ꝓducti ſunt rudes & ignari ueniunt: īmo ni inſtruātur lutei agreſtes & barbaræ. Circa quos ſecundus Prometheus īſurgit: ideſt doctus hō: & eos tāꝙ lapideos ſuſcipiēs quaſi đ nouo creat: docet: & īſtruit: & demōſtratiōibus ſuis ex naturalibus hominibus ciuiles facit moribus: ſcīa: & uirtutibus inſignes: adeo ut liqdo pateat alios ꝓduxiſſe naturā & alios reformaſſe doctrinā. Inſup dicūt Mineruā opus huius miratā eū in cælū traxiſſe daturū ſiquid ad opus ſuū ꝑficiēdum cerneret opportunū. Quod ego ſic intelligendū reor pro Minerua ſcilicet ſapientē uirum: qui naturæ opus admiratur: hoīem ſcilicet ex luto ꝓductū: & cū eū uideat īperfectum quātū ad doctrinam & mores cupiens eum animare: ideſt perficere ſapīa duce per ſpeculationē aſcēdit ī cælū: & oīa ibi igne animata uidet: ut intelligamus ꝙ ī celo ideſt ī loco perfectionis ſūt oīa aīata igne ideſt claritate ueritatis: ſic & perfectus hō nulla ignorātiæ nebula offuſcatur: & meditatiōe cōtinua uerſatur ī cælis: Deinde a rota ſolis furatꝰ hic ignē: & defert ī terris: & pectori īfert luteo hoī: & uiuꝰ efficitur. Equidē nō incōgrue dictum ē. Nō enī ī theatris uel ī plateis uel ī propatulo ueritatis claritateꝫ adipiſcimur: quinimo ī ſolitudinibus ſemoti: & exquiſita taciturnitate ſpeculamur: & crebra meditatiōe rerū naturas exquirimus: & quia iſta talia clā fiunt: quaſi furari uiđmur: & ut appareat: unde ſapīa uēiat: īmortales dicit: ꝙ a rota ſolis ideſt e gremio dei: a quo oīs ſapīa ē: ipſe uerꝰ deus eſt ſol q illuminat omnē hoīem uenietē ī hūc mūdū: cuius eternitatē per rotam nō hñtem prīcipium neqꝫ finē deſignare uoluere: & hoc appoſuere ut de ipſo uero deo: & nō de ſole creato acciperemus dictum. Hanc demum flāmam: ideſt doctrinæ claritateꝫ immittit pectori lutei hominis ideſt ignari. Nam ſi omnibus largitor ille munerū deus animam bonā & ꝑfectā īfundat corpora moles caligine infectu terreſtri adeo uires retundit animæ: ut plurimū niſi doctrina

iuuētur: & excitētur adeo obtorpeſcūt: ut potius bruta q̄ rōnabi lia aīalia uideātur. Doctrina igitur ſapiētie a deo ſuſcepte prudens hō animat. i. ſopitam animā excitat lutei. i. ignari hoīs: qui tunc ui uere dicitur: dū ex bruto rationalis efficitur: ſeu effectus ē. Expli/ cito autem homine iratos deos dicunt q̄dā feciſſe: ut religaſſe Pro motheū in rupe: īmiſiſſe febrem: maciem: & fæminam hominib⁹ Circa quod quātū ad primū aduertēdū eſt hic poetas more uulgi īproprie fuiſſe locutos. Exiſtimat quidē uulgus iners iratum deum aduerſus quēcūq̄ laborātē uident: quātūcūq̄ circa laudabile op⁹ fatigetur: quaſi nil præter ociū detur a pacato deo: & iō iratū pu/ tauere deū Promotheo: eo ꝙ aſſiduo ſtudio noſcēdarū rerū labo raret: Seu iō iratos dixere: quia laborioſa hominib⁹ īmiſcere. De iſta ira qualr ſit: ſupra ubi đ fama dictū ē. Quđ aūt duci & alligari Caucaſo Promotheū a mercurio fecerit: puertit ordo. Nā pri⁹ ī Caucaſo fuit Promothe⁹: q̄ hoīeꝫ rapto igne aīaret. Duct⁹ eſt igit futurus: & iā deſiderio ipſo prudēs hō a Mercurio īterprete deo rū. i. ab eruditiōe alicuius enucleātis ſecreta nature īpulſis in Cau caſum. i. ī ſolitudinem quātūcūq̄ ſecūdū hiſtoriam ī Caucaſum ſe ceſſerit: & ibi relegat⁹ ī rupe. i. a ꝓpria uolūtate detēt⁹. Ibi illi præ cordia aiūt ab aq̄la lacerari: ideſt a meditatiōibus ſublimib⁹ anxia ri: q̄ lōgo exhauſta meditatiōis labore tūc reſtaurantur: qn̄ ꝑ am/ bages uarias exquiſita alicuius rei ueritas reperitur. Et hec quātum ad ficta de Promotheo: quē profecto maiores noſtri aſſerūt eximi um ſapientie doctorē fuſſe. Nā Auguſtinus ī libro de Ciuitaie dei: & poſt eū Rabanus: & Luon Carmotēſis æquo fatētur cōſēſu eū ſcīa īſignem fuiſſe uirū. Euſebius præterea ī libro tēporū dicit Ar go regnante Argiuis fuit Promotheus: a quo hoīes factos eſſe cō memorant: & reuera cū ſapiēs eſſet feritatē eorū & nimiā īperitiā ad humanitatē & ſcīaꝫ trāſfigurabat. Poſt hūc Seruius ēt de eo te/ ſtatur: quia prudētiſſimus uir fuit: & a prouidentia đnoīatus: & ꝙ prim⁹ aſtrologiā Aſſyrios docuerit: quā ī altiſſimo rſidēs Caucaſi uertice maxīa cū cura đdicerat. Hūc īſup dicit Lactāti⁹ ī libro di uinarū inſtitutionū: primū ſimulacra ex luto componere inueniſſe quod forſan de compoſitione hominis ex luto fabulæ dedit initiuꝫ Sic & Plynius ubi đ naturali hiſtoria dicit: eū primo docuiſſe ignē & ſilice prouocatum ferula ſeruare. Voluere inſuper iratos deos ī/ miſiſſe hominibus maciem: febrem: & mulieres. Pro macie ego in telligo labores corporeoſ: q̄bus extenuamur: & ad quos naſcimur illius crimine cui dictum eſt. Cum ſudore uultus tui ueſceris pane tuo. Hinc autem maciei uiam dedit intranti. Per febres uero ardo res cōcupiſcētie: quib⁹ angimur: & uexamur aſſidue: uoluiſſe reor

Mulier autē ad ſolatiū creata eſt: ſed inobedientia ſua factus eſt ſti mulus: nec equidē paruus: ſi rite ītueri uelim⁹: quod ut potius alie nis uerbis q̄ȝ meis oſtendā. Quid præclariſſimus preceptor meus Frāciſcus Petrarcha eo in libro quē de uita ſolitaria ſcripſit de eis ſētiat libet apponere. Dicit. n. ſic. Nullū uirus adeo peſtiferū uitaȝ hāc ſectātibus: ut muliebre cōſortiū. Fæmineus. n. decor eo formi doloſior funeſtiorq̄ȝ: quo blandior: ut ſileā mores quibus oīno nil inſtabilius: nihil ſtudio quietis īfeſtius. Quiſq̄ȝ requiem quæris: fæ minā caue perpetuā officinā litium ac laborū. Raro ſub eodeȝ te cto habitant quies & mulier: ſatyricū uerbum eſt. Semper habet li tes alternaq̄ȝ iurgia lectus. In quo nupta iacet minimū dormitur in illo. Niſi forte tranquillior eſt cōcubinæ accubitus. Cuius & fides minor & maior infamia & litigiū par. Scitū ē & illud clari oratoris dictū. Qui ñ litigat celebs ē. Poſt hæc Paulo īfra ſeqt̄ idē. Quiſq̄ȝ ergo litē fugis: & fœminā fuge: uix alterā ſiñ altera effugieſ. Fæmi ne et ſi quod rarū eſt mitiſſimi mores ſint ipſa præſētia: utq̄ȝ ita di xerī: umbra nocēs ē. Cuius ſi quid fidei mereor uultus: atq̄ȝ uerba cūctis qui ſolitariā pacē quærūt: nō aliter uitādi ſūt: non dico q̄ȝ coluber: ſȝ quā baſilici cōſpect⁹ ac ſibila. nā nec aliter oculis q̄ȝ ba ſiliſcus īterficit: et añ cōtactū īficit. Hæc ille. Quæ et ſi multa ſint et uera: haberē q̄ dicerem lōge plura: ſed quoniam nō exigit inten tum præſens: hæc de ſtimulo humani generis dixiſſe ſufficiant.

De Pandora homine a Promotheo facto. C. xlv.

Andora dicit Fulgētius nominatū eū: quem Promotheus pri mū ex luto cōfecit. quod a Fulgētio ob id dictū puto: qa Pā doræ ſignificatuȝ ſit ī latino oīuȝ minus: eo ꝙ nō ex noticia unius tātū rei cōponatur ſapiēs: ſed ex multis: et uerius ex oībus: ſed ta lis ſolus ē deus: Poſſet præterea dici Pandora a pan quod ē totuȝ et doris quod ē amaritudo: quaſi Pādorus oī amaritudine plenus: nil. n. in pñti uita pōt hō abſq̄ȝ amaritudine poſſidere: quod utruȝ uerū ſit: ſe unuſquiſq̄ȝ excutiat: et uidbit. Iob aūt uir ſāct⁹ et pati entie inſigne ſpecimen uolēs hoc īproperare humano generi dixit Hō natus de muliere: breui uiuēs tpe multis replet⁹ miſeriis etc.

De Iſide Promothei filia. C. xlvi.

Sis (ut ait Theodontius) filia fuit Promothei: et paruula a pa tre Epimetheo patruo derelicta: de qua idē Theodōtius talē recitat hiſtoriā. Dicit ergo ꝙ cū uirgo excreuiſſȝ: et præſtātiſſimi decoris iā matura uiro Ioui placuiſſet: et ab eo actum ſeu potētia: ſeu ſuaſiōibus: ut ī eius iret cōcubitū: ex quo Iſidē dicit Ioui Epa phū peperiſſe. Tādē ſeu tāto fidens Amaſio puella: ſeu qa natura ardētis eēt animi ī r̄gni cupidie īcidit: et auxiliariis a Ioue habitis

et aliunde cõtractis uiribus:quaſi ĩ effectũ uiribus regẽ aiũ; ĩiiciẽs Argũ Argiuorũ Regẽ annoſitate decrepitum:ſed alias oculatum hominez traxit in bellum:aduerſus quẽ cum deſcendiſſet in aciem factum eſt:ut fractis Iſidis uiribus ipſa caperetur Iſis: & ab Argo ſeruaretur captiua. Verum iuſſu Iouis patris ſui Stilbon qui poſtea mercurius appellatus ẽ:hõ eloquẽtiſſimus:& audacia atq; ĩduſtria plenus decipulis ſuis egit:ut occiſo a ſe Argo ſene a captiuitate liberaretur Iſis. Cui cũ nõ bñ cederẽt res ĩ patria:ſuæ cõfiſa ſolertiæ:cõſcẽſa naue cui uacca erat ĩſigne ad ægyptios trãſfretauit:& cũ ea Stilbon ob pperatũ facinus pulſus ex græcia:& cũ; ibi iam Apis potẽtiſſimus eẽt eidẽ nupſit:& datis ægyptiis caracterib' litterarũ:atq; oſtẽſo terræ cultu in tã grãdẽ deuẽit ægyptiorũ extĩationẽ:ut nõ mortalis fœmina:ſ; dea potius haberetur:diuiniq; illi adhuc uiuẽti ĩpẽderẽtur honores. Leõtius uero dicebat ſe a Barlaa; habuiſſe hãc Iſidẽ añ trãſfretationẽ Apis ĩ ægyptũ:eidẽ Api nupſiſſe:& poſtmodũ cũ Ioue cõcubuiſſe:& ob id cũ reſciſſet indignat' Apis regno Argiuorũ relicto ĩ ægyptũ abiiſſe:& eã poſtmodũ ad ſe accedentẽ ultro ſuſcepiſſe. In qbus tot ſunt ab utraq; pte operũ & tẽporũ ĩcõueniẽtia:ut nõ ſolũ auferat̃ hiſtoriæ fides: ſ; nec ẽt aliqua poſſit ueriſimilitudo rerũ adaptari:& potiſſime adueniente Iouis obſtaculo:cui' cũ Api cõueniẽtia tpa huic hiſtoriæ plurimũ auferũt fidei. Sane ſolertib' huius ueritatis ĩqſitio reliquatur

De Deucalione filio ꝓmothei:qui genuit Ellanum Pſytacum & Dionyſium & Phentrate. C. xlvii.

Eucalion(omniu; ueterũ teſtimonio)Promothei fili' fuit:cui adulto Epimetheus patruus Pyrrhã filiã iũxit cõiugio:mitis enĩ ingenii homo fuit:& Pyrrha piiſſima fœmina:de qb' Ouidius Nõ illo melior qſq;:nec amãtior æqui Vir fuit:aut illa reuerẽtior ulla dearũ &c. Huius enĩ tpe apud Theſſallos ingens fuit diluuiu; de quo fere omnes ſcriptores ueteres mẽtionẽ faciũt:fingũtq; plurima excreſcẽtibus aquis Deucalionẽ ſolũ cũ Pyrrha cõiuge in nauicula euaſiſſe: & in Parnaſum deueniſſe montẽ:& cũ iã aquæ ceſſarẽt themis adiſſe oraculũ cõſulturi de humani generis reſtauratione:eiuſq; iuſſu tecto capite ſolutiſq; ueſtibus poſtergaſſe ſaxa:tãq; magne parẽtis oſſa:& ea in hoĩes fœminaſq; cõuerſa. Hoc figmẽtũ a Barlaã ſic explicatũ referebat Paulus. Dicebat eĩ ſe legiſſe ĩ grecorũ antiquiſſimis ãnalibus ob hoc diluuiũ territos hoĩes: & ad ſuprema uſq; mõtiũ effugiſſe atq; ĩtraſſe cauernas & antra una cũ mulierib' ſuis expectaturos finẽ: & ad hos Deucalionẽ & Pyrrhã ceſſãtib' aqs in mœſto atq; ſupplicũ habitu acceſſiſſe:& Deucalionẽ hoĩbus:& Pyrrhã mulierib' ñ abſq; labore maxĩo ſuaſiſſe

aquas ceſſaſſe: nec āplius fore timēdū: & ſic eos e uerticibus mōtiū atq; ex ſaxeis antris eis .ſ. ambobus precedētibus in habitationes et tecta reduxiſſe. Porro Theodōtius n̄ ſic. Dicit. n. delatū Deucalionē cū cōiuge & aliis pluribus in naui ad Parnaſū: et cū ceſſaſſēt aque: ibi regni ſui ſedē ſtatuiſſe: cū primo Theſſallis īperaret & ex cōi cōſilio tanq̄ bono publico factū: ut reuocatis hominibus et mulieribus e cauernis: quarū quātitas maxima longe hominū numerū excedebat: eo q̄ uenientibus aquis pauidiores lōge añq̄ hōies in mōtana cōfugerēt: et ſic ex eis nulla periit: cum ex hominibus mlti abſorpti ſūt: poſita uerecūdia quā p tectū caput intelligit: nō enim uerecūdamur: niſi uidētes indiſtincte homines qbuſcūq; mulieribus miſcerētur: quod p ſolutas ueſtes dicit intelligi. nā ut ubi de uenere dictū ē: Veneris cingulū ē dictū Ceſton: quod ipſa fert ad legitimos coitus: cum uero in illicitos tēdit: cingulum deponit: & ſic illi ſolutis ueſtibus in illicitos ire coitus oſtendebant: & hoc augēde plis cā: cum ex multitudine mulierū uirorū paucitas poſſit āpliſſimā plē ſuſcipe. Qđ aūt illos uocat oſſa parētis nō ob aliud dictū puto: niſi quia ſicuti ſaxa terre molē ne effluat cōtinēt: ſic et oſſa corpora hominū ſeruāt in robore: ſic & labores agricultorū agūt: ut ea pducātur ex terra: ex qbus nutrimur: atq; cōſiſtimus: quaſi uideātur ex agris aſſūpti q incoluere poſtea ciuitates. Ego autez reor illos parentis oſſa dictos: quia ex cauernis & antris montium: uti lapides facimus educti ſint: & ob duriciam ſuaz ſaxei dicti.

De Ellano Deucalionis filio. C. xlviii.

Llanum dicit Theodontius filium fuiſſe Deucalionis & Pyrrhe: quem ait Barlaam patre mortuo adeo nomen ſuū & imperium ampliaſſe: ut fere omnis Grecia que in egeum mare uerſa eſt a nomine ſuo Ellada nominata ſit: & Ellades greci.

De Pſytaco Deucalionis filio. C. xlix.

Sytacus Deucaliōis et Pyrrhe fili⁹ (ut ait Theodōtius) Promothei aui ſui doctrinis ībutus ad ethyopias abiit: ubi ī maxima ueneratiōe habitus: cū in lōgiſſimū euaſiſſz euū: orauit: ut rebus ſubtraheretur hūanis. Cuius precibus dii faciles eum ī auē ſui nōis mutauere. Huius ego fictiōis cauſā credo ſui nōis: et uirtutis famā: que eo cano mortuo uiriditate durauit ppetua: uti ſūt uirides aues ille. Fuere q crederēt hūc Pſytacuz eū fuiſſe: q unus ex. vii. ſapiētibus dictus ē: ſz Theodōtius dicit eū lōge antiqorē.

De Dionyſio Deucalionis filio. C. l.

Ionyſi⁹ (ut teſtat̄ Euſebi⁹ ī libro tēporū) Deucalionis fuit fili⁹: eiuſq; fcā claruiſſe dicit circa ītiū ducat⁹ Moyſis. Que

tantū fuerint nuſq̄ʒ legiſſe memini: preterq̄ʒ cū in acticā ueniſſet a ſemaco quodam ſuſceptus hoſpitio filie eius Capree pellē largit⁹ ē

De Phentrate deucalionis filio. C. li.

Hentratē deucaliōis fuiſſe filiū Paulus & nōnulli alii arbitrātur eo ꝙ de eo ſic referat Tullius in libro tuſculanarū q̄nū Dicearchus aūt illo ſermone quem Corinthi habitum tribus libris exponit doctorum hominū diſputantiuʒ in primo libro multos loquentes facit duobus Phentratem quendam phiotam ſenē quē ait a deucalione ortum diſſerentem inducit &c. Ex quibus preter originem apparet eum fuiſſe philoſophum.

De Aſtreo Titanis filio. ix. qui genuit aſtreā & uētos C. lii.

Streus filius fuit Titāis & terre ut aſſerit Paulus. Hūc dicūt Serui⁹ & Lactantius cū aurora cōcubuiſſe: & ex ea genuiſſe Aſtreā uirginē: necnō & uētos oēs. Quos dicit Paulus cum ſenex ēet: dū fratres aduerſus Iouem belluʒ mouiſſent: omēs armauit & emiſit ī ſuperos. Eſto Lactāti⁹ dicat eos ab athlāte armatos. Aſtreum potētē aliquē: atq̄ʒ ſuperbū fuiſſe hominē exiſtimo: iō uētorū patrē dictū: quia alicui uētoſe religioni prefuerit: ꝙ illos armauerit in ſuperos: a uentorum diſcurſione ſumptū eſt: qui ſi a terre cō cauitatibus ueniant: ut in altum erūpant neceſſe eſt.

De Aſtrea filia Aſtrei. C. liii.

Streā Aſtrei Titanis fuiſſe filiaʒ ſatis uulgatum eſt: que qm̄ diis fauit aduerſus patrē & patruos in celum aſſumpta ē: & ī Zodiaco locata ea ī parte: que ab ea uirgo denomīata ē. Hūc aūt quid ſibi uelit fictio uideamus. Aſtreū Aſtree patrē ego hic nō hominē: ſed celū aſtrigerū intelligo: quod ex ſe iuſticiam gignit: dum ꝑpetuo ordine ſibi diuino munere dato: inferioribus corpib⁹ unicuiq̄ʒ iuxta ſui qualitatē īdeſinēter opportuna cōcedit: & hui⁹ exēplo legū latores: ꝓut humano ingenio poſſibile ē: noſtrā ordinauere iuſticiā. Ex aurora iō natā dicitur: qa ſicut aurore claritas ſolē precedit: ſic ex notitia certa rerrum geſtarū dʒ oriri ſeu orit̄ iuſticia: ſeu iudiciū. Diis fauiſſe dicit̄: qa bōis ſēp fauet iuſticia & eiicit reprobos. Ea. n. in celi parte iō poſita ē: qa cōtigua ē eqnoctio ut oſtēdatur ex iuſticia rerū equitatē cōſequi: & ſicut ſole ibidē exiſtēte equa tpis pars nocti atq̄ʒ diei ab eodē ſole cōcedit̄: ſic a iuſticia equius redditur depreſſe cōditionis hominibus atqʒ claris.

De uentis filiis Aſtrei in generali. C. liiii.

Enti ut perhibet Seruius & Lactantius Aſtrei Titanis & Aurore fuere filii. Hos dicit Lactāti⁹ a iunone ob natū epaphuʒ incitatos in iouē quā ob cauſā a ioue cauernis clauſi ſūt & ſub īperio eoli religati. ſʒ aliā cāʒ dicit Theodōti⁹ a Pronapide mōſtrari

in pꝛocoſmo: que talis ē. Dicit ei Pronapides litigiū egre plurimū tuliſſe a Ioue de celo fuiſſe deiectū: & ob id ad inferos deſcēdiſſe & cōuentis furiis oraſſe: ſi quid unq̄ eorū uotis ſuis labor poſſꝫ ī poſterū uoluptatis afferre irent: & ſua uenena quieſcentibus uentis īiicerent: ut furiis īfeſtati Iouis regnū īfeſtarēt atq̄ quietē. Que eue/ſtigio tendentes: cū eos pacifice ſedētes in domo patria īueniſſēt: nō ſolū furias: ſed odia īmiſcere: adeo ut ī regiōes ſuas abeūtes cōfeſtim unus in alterū diſcurſuꝫ facere: & oē celū terrāq̄ cōcutere. cepere. Quibus perterrit⁹ primo Iuppiter: deinde cōmotus eis nō abſq̄ labore captis: & cauernis eoli īcluſis: eos ſub eius eē iuſſit īperio. De qbus eneidos prīo ſcribit Virgilius. Nymborū ī patriā loca foeta furētibus auſtris: & infra p. xii. uerſus. Harū uero fictionū: ſi uolumus habere ſenſū: ante alia neceſſe eſt: ut aſtreū horū patrem celū credamus aſtrigeruꝫ: ita tamen ut unū ſit celum qcqd inter lune concauū & octaue ſpere cōnexum cōtinetur: nā motu celi & planetarū tanq̄ a remotiori tantuꝫ paululum cā cāri arbitror Si aūt Aſtreū hoīeꝫ uentorum patrem uoluerimus: iā ſupra dictū eſt euꝫ īperaſſe locis: ex quibus multi orirētur uenti: & hīc dictus ſit uentorum pater. Aurore aūt dicūtur filii: qa ut plurimū appro/pinquante aurora conſueuerint uēti oriri. Quod nautarū approbat auctoritas & conſuetudo. illa enim hora eos ſurgere dicūt: & ob id eadē hora ut plurimū ſuas nauigatōes īcipiunt: & hinc aurore filii nūcupati ſunt. Eos aūt a Iunone in Iouem armatos fuiſſe iō fictum eſt qa a terra emitti credūtur: que Iuno eſt: & quadam terre reſpi/ratione īpelli: & cum alibi nequeat preter in aerē īpingi: cū aer Iuppiter ſit: ī iouē armatos. i. īpetuoſos fictū ē. q̄ autē litigium opere furiarum eos: & inquietare regnū Iouis: & inter ſe hoſtes fecerit: a motu eorū & opere ſumptū eſt. Nā ſi ab oriēte uentus ſurrexerit: & itidē ab occidēte: ut & per aerē & in ſe concurrant neceſſe ē: ex quo uidētur hoſtes: & regnum inquietare Iouis. Eos autē ſub īperio eoli religatos ī cauernis. ideo dictum eſt: quia eolides īſule: quibus olī prefuit eolus: & ab eo denoīate ſunt: plene ſunt cauernarū cauerne aūt plene ſūt aeris: & aque: cuius motu cātur calor: & ob calorē ſurgūt ex aqua uapores quos calor ipſe reſoluit ī aerē: q cū ī loco ñ capaci conſiſtere nequeat egreditur: & ſi arctus ſit egreſſuſ de neceſſitate impetuoſior & ſonorior & diuturnior exit: & ſic cuꝫ generati uenti e cauernis eolidaruꝫ inſularuꝫ exeāt fictuꝫ ē eos ī cauernis eoli religatos: atq̄ ſuo ſub īperio poſitos. Sed uirgilius ſub hac fictiōe lēge aliud ſētit: quod qm̄ ñ ſpectat ad ꝓpoſituꝫ ñ appono. Eſt preter fictōes horuꝫ pregrādis potētia. Sunt diſticte regiones & nomina: ſunt inſuper ſecundū quoſdā pauciores: ſecundum

uero alios plures: nec eiſdem nominibus ab oībus nūcupati ſūt de quibus anteq̄ ad ſingulorum ſermonem ueniam' pauca dixiſſe non erit incōgruū. De eorū potentia nominibus et regionibus ī maiori ſuccincte ſcribit Ouidius. Et cū flaminibus faciētes frigora uentos His quoq; nō paſſim mundi fabricator habendū. Aera pmiſit: uix nunc obſiſtitur illis. Cū ſua quiſq; regat diuerſo flamīa tractu. Quī laniēt mūdū: tāta ē diſcordia fratrū. Eurus ad aurorā nabatheaq; regna receſſit Perſidaq; et radiis iuga ſubdita matutinis. Veſper & occiduo quo littora ſole tepeſcūt Proxima ſūt zephyro: ſcythiā ſe ptēq; triones. Horrifer īuaſit boreas cōtraria tellus Nubib' aſſidu is fluuioq; madeſcit ab auſtro et cetera. Hos. xii. eē dicit Iſydorus ethi. li. eoſq; ſic diſpōit et noīat. Qui ab oriente uerno in occiduū tēdit ideo dicitur ſubſolanus: qa ſub ortu ſolis naſcitur. Huic duoſ collaterales annectit: eurū ſcꝫ a ſiniſtris: quē ſic ait uocari eo ꝙ ab eoo ſpiret. i. ab oriente eſtiuo. A dextris uero dicit eſſe uulturnū ſic dict' ꝙ alte tonet. Auſtrū inde a meridie flantem: ſic dicit dici: ꝙ aquas hauriat: eūq; grece appellari nothū. A dextris ei' dicitur eē euroauſtrū īde dictū ꝙ īter eurū ſit & auſtrū. Sic et q a ſiniſtris ē auſtroaphrū qa īter auſtrū ſit et aphrū. Sic et idē libonot' uocatur eo ꝙ īde libs: et hīc ſit illi noth'. Zephirū aūt ſubſequenter ab oc ciduo flātē dicit eo ſic appellatū: ꝙ flores et gramīa ei' uiuificētur ſpiritu: atq; eūdem uocari fauoniū latine: ꝙ his faueat q̄ naſcūtur cuius a dextra aphricū ſeu libin a regione unde ſpirat denominatū a leua uero chorū: eo ꝙ uētorū circulū claudat: & quaſi chorū fa ciat. Anthea tamē dicit chaurū noīatū: et a nōnullis argeſton. Sep tētrionē īde dicit dictū: eo ꝙ a circl'o ſeptē ſtellarū cōſurgat. Cui pōīt a dextera Circiū a uicinitate chori ſic denoīatū: a ſiniſtra uero aqlonē. Cuius nominis cauſā dicit: ꝙ aquas extinguat: et diſſipet nubes. Eumq; dicit et boreā noīari: ꝙ ab hypboreis mōtib' egre di uideatur. Scribit preterea Iſydorus iis. xii. deſignatis: alios ēt eē uentos: quos ego eoſdem puto: ſꝫ aliis nomībus appellatos: utputa Etheſias: quas ait ſtatuto anni tēpore a borea ī egyptū afflare. Sic et aurā et altanū: aura uero ab aere dictā: ꝙ lenis ſit quaſi agitatuſ leniter aer. altanū ī pelago fieri: et ab alto denoīatū. Turbonē īſup a terra dictū dicit: ē eī uētorū circūuolutio quedā pniciosa perſe pe. Fragorē a fractarū rerū ſonitu denominari dictum uentū ait: Sic et procelā dictā eo ꝙ cum pluuia flans euellat. Vitruuius autē ubi de architectonica ſcribit. xxiiii. eē uētos oñdit. Dicit eī Auſtri collaterales leuconothuꝫ: & altanum. Aphrici libonethum et ſub/ ueſperū fauonii ergaſtes et etheſias: cauricirciuꝫ: et choruꝫ. Septē triōis thraciā et Gallicā. Agloni ſupnas et cecias. Solano Curbas

& orinthias Furocircias & uulturnū. Alibi dicit aūt ipſe Vitruuius eos. viii. tantū eſſe ſcribens. Andronicū Cyrreſtē ad demōſtrationem opinionis huius Athenis turrim octogonā cōſtruxiſſe: & ſingulis lateribus ſculptam eius uenti imaginem: cui illa facies muri eſſet aduerſa poſuiſſe: & tandē metha marmorea ſup turrī īpoſita æreū trionē ſuperīpoſuit illi dextra uirgam porrigentem. Qui cum circūageretur a uentis uirga deſignabat: qui eſſet: qui flaret: & ſic dicit cōpertū inter ſolanū & auſtrū eurum. Inter auſtrum & fauonium africanū. Inter fauonium & ſeptētrionem chaurum ſeu corum. Inter ſeptentrionem & ſolanū aquilonem. Quam deſcriptionem tanq̄ optimā atq̄ uerā mediterranei maris nautæ omnes ſeruant: & potiſſime Ianuenſes: q profecto cæteros nauticæ artis excedunt ingenio.

De ſubſolāo uento & uulturno & euro collateralibus ſuis filiis Aſtrei. C. lv.

XPedito de uentis in generali de unoquoq̄ ſecundū Iſydori deſcriptionem: in particulari pauca dicenda ſunt: & prīo de ſubſolano orientali uento. Hic (ut Beda dicit (calidus ē & ſiccus: ſꝫ tēperate: & ideo calidus: qa diu ſub ſole moretur. Siccus aūt qa cum oceanus oriētalis multū diſtet a nobis: ex quo humiditatem ſumere creditur: eam omnem ueniēdo dimittit. Sed abſit: ut credā ridiculū iſtud: omnē ſcilicet uentum qui ad nos ab orientis plaga uenit: oriri ī oriente extremo: cū certiſſimū habeat multos apud æolidas oriri: ut prædictum eſt: ex quibus nōnulli in nos aflant: quos nos oriētales & merito dicimus: quam ob cauſam ſalua ſemper reuerentia Bedæ fruſtra dictum puto: eos ob lōginquitatem originis ſuæ ad nos mutata complexione uenire. huic eiuſdem cōplexiōis ſunt a dextris uulturnus oīa deſiccans: a ſiniſtris uero eurus nubes aggregans ſeu generans.

De notho uento & euroauſtro atq̄ aſtroafro collateralibus eius filiis Aſtrei. C. lvi

Othus auſtralis eſt uentus naturaliter frigidus & ſiccuſ: uerum dū per torridā zonā ad nos uēiens tranſit: calorem aſſumit: & ab aquarū multitudine ī meridie exiſtēte ſumit humiditatē: & ſic mutata natura ad nos uenit calidus: & humidus: & calore ſuo poros terræ aperit: & humorē utplurimū multiplicare: & nubes & pluuias īducere cōſueuit. Huius formā ſic deſcribit Ouidi⁹. Madidis noth⁹ euolat alis Terribilē picea tectus caligine uultum. Barba grauis nymbis canis fluit unda capill'. Frōte ſedēt nebule: rorāt pēnæq̄ ſin⁹ q̄ &c. Huic eiuſdem cōplexionis a dextris eſt auroauſter: qui tēpeſtates in mari generat: eo ꝙ (ut Beda dicit) ab imo ſuflet: a ſiniſtris aūt auſtro afer: quem aliqui dicūt calidum & temperatum.

De ſeptētriōe uēto & circio collatelarib⁹ ei⁹ & filiis Aſtrei. C. lvii.

Eptentrio uẽtus ẽ a plaga ĩ qua oritur nũcupatus: naſcitur enĩ in locis aquoſis & cõgelatis & excelſis montibus: ex quibus ad nos uſq; purus flat: eo q in locis per quẽ tranſitus facit: null' ob intenſum frigus reſoluitur uapor. Hic aerem ſerenum facit: & quas excitauerat auſter peſtes: r̃pellit: & purgat. Cõplexione aũt cũ collateralibus frigidus eſt & ſicc'. Qui enim a dextris eſt: circius appellatur nimium grandinumq; productor. A ſiniſtris autem aquilo ẽ ſeu boreas: de quo latior ſermo ſequitur.

De aquilone ſeu borea uento aſteri filio: & collaterali ſeptentriõis qui genuit Cethum: Calaim & Arphalicem. C. lviii.

Oreas ſeu aquilo uentus collateralis eſt ſeptentrionis: & natura ſua habet nubes diſſipare: & aquas colligare gelu: cuius uires & opera ĩ perſona ſui loquẽs deſcribit Ouidius dicẽs: Apta mihi uis ẽ: qua triſtia nubila pello: Et freta cõcutio nodoſaq; robora uerto: Induroq; niues: & terras grãdine pulſo. Idẽ ego cũ fratres cælo ſu; natus aperto. Nã mihi cãpus is ẽ tãto molimine luctor. Vt medius noſtris cõcurſibus ĩſonet æther. Exiliãtq; cauis eliſi nubilus ignes. Idem ego cũ ſubii cõuexa foramina terræ: Suppoſuiq; ferox imis mea terga cauernis. Sollicito manes totũq; tremoribus orbem: & cetera. Ex hoc plures dicũtur fabulæ. Nã Seruius dicit eũ amaſſe hiacynthum puerũ: qui etiam ab Apolline amabatur: & quoniã cerneret amorẽ pueri in amorẽ Apollinis magis q̃ in ſe flecti: iratus diſco ludentem interemit. Præterea dicit Ouidius eũ amaſſe Orithyam ericthonii regis athenarũ filiã: ac eã ĩ cõiugẽ poſtulaſſe: quæ cũ ñ daret̃: indignãs ſe diſpoſuit ad rapinã: rapuitq;: & ex ea Cethũ & Calain filios ſuſcepit. Inſuper dicit Homerus in Iliade inducens Aeneã Achilli loquentẽ in pugna boreã pulcherrimas Dardani adamaſſe equas: & ex eis equos xii. uelociſſimos ſuſcepiſſe. A quibus ſi cortice; fabularũ amouerim' aduertemus primo boreã hiacynthũ: qui flos ẽ: & iõ puer qa nullus diu uiuit flos amare hac ĩ forma: qa forte flabat ſæpiſſime per prata plena hiacynthis: quaſi uiſur' quos diligebat: uti et nos crebro uiſuri uadim' quos amam'. Qui hiacynthus & ab Apolline. i. a ſole amabatur. Nã & ipſe ꝓductor taliũ: & ſpectator amator ẽt dr̃: & qa talium fotor ẽ: & ideo a iacyntho amari dicit̃: qa unaquęq; res adamare uidetur: p quod adeſſe deducitur: & perſeuerat ĩ eẽ. Nã flores & alia ſole agẽte naſcũtur & uiuũt q̃diu uiuũt. A borea aũt ideo occiſus dicitur: quia boreas horriditate ſui flatus cũcta humore priuat atq; deſiccat. Amaſſe eũ Orythiam hiſtoria eſt. Dicit enĩ Theodõtius boream iuuenẽ fuiſſe Thracẽ nobilẽ & animoſum: qui tractus fama matrimonii cõtracti a thereo: qui Pandionis filiã habuerat in coniugem cũ audiſſet Orithyam Ericthonii Atheniẽſium regis formoſiſſimam

puellam eſſe: cupidine captus eius petiit coniugium: quod cum illi negaretur ob inceſtū cōmiſſum a thereo in Philomenaꝫ quaſi ſimilis illi boreas facturus eſſet: iratus captato tempore illam rapuit anno regni Ericthei. ix. & filios ex ea ſuſcepit: & ſic fabulæ locū: & nomē iuuēis & regno adinuenit. Equos aūt Dardani a borea genitos ideo dici arbitror: quia poſſibile fuit Dardanū fama bonitatis equorū eius regionis tractum miſiſſe ibideꝫ: & proletarios aſſumpſiſſe: quibus iūctis æquabus ſuis optimos atqꝫ ueloces ſuſcepit equos: quorū ſucceſſores eius prolem ſemper poſtmodum ſeruauere: & huic ſumptum eos boreæ filios extitiſſe.

De Zeto & Calai filiis Boreæ. C. lix

Ethus & Calays filii fuere Boreæ & Orithyæ: quos teſtatᷣ Ouidius cū Iaſone & aliis argonautis ad Calchos iuiſſe. Verū (ut dicit Seruius(cū a Phineo rege Archadiæ: qui eo ꝙ ſuaſione nouæ cōiugis filios cæcauerat: a diis cæcatus & ip̄e fuerat: eiqꝫ ut eſcas fœdarēt: atqꝫ ſurriperēt arbyiæ obſcoenæ aues fuerant appoſitæ: ſuſcepti hoſpicio remuneratiōis grā ad expellēdas aues Zethꝰ & Calays: qm̄ allati erāt miſſi ſunt. Qui cū illas ſtrictis gladiis pſequerētᷣ ex Archadia pulſas uſqꝫ ad īſulas: quæ Plote appellātur perſequuti ſunt. Ibi uero monitu Iris: ut deſiſterēt Iouis canes ulterius pſequi: ad ſotios redierūt. Que iuuenū cōuerſio nomē īmutauit īſulis: & ubi Plotæ dicebātur ſtrophades dictæ ſunt. nā ſtrophe græce latine cōuerſio dicitᷣ. Hæc ego de iſtis legiſſe memini. quid aūt habeāt ſub uelamine fictiones detegendū eſt. Dicit ergo Ouidius hos poſt pueritiam pennas habuiſſe: pro quibus ego intelligo barbā & uelocitatē: quæ in adoleſcentia hominibus ueniūt. Circa autē allegoriā pulſarū ab iis arpyiarū dico: ꝙ diuino munere oēs boni naſcimur: & prima mortalium cōiūx bonitas ſeu innocentia eſt: ſed tandem grādioris effecti utplurimū abiecta īnocentia deprauamur: & tunc ſecunda ſuperinducitur uxor: cū quis concupiſcibilis appetitus iudicio ſe trahi permittit: ꝙ inqꝫ pniciosos deducat ſaltus: Phineus teſtis eſt. Qui auri cupidine occupatus: dum auaritiæ credit: quæ ſecunda uxor illi fuit filios priuat luminibus. filii autem noſtri laudabiles actus ſunt: quos tūc priuamus luīe cū illos obſcœnis operibus deturpamus. Quid enī turpius agere poſſumus: q̄ꝫ bonā mētē abiicere: ut diuitias acqramus: Quod teſte Seneca Philoſopho facete Demetrius petēti cuidā libertino dixit: facilē ſ. ſibi ad diuitias uiam: quo die pœnituiſſet bonæ mētis. Sic & nos cæci efficimur: qn̄ ob cēſus deſyderiū nimiū ī rapinas & turpia lucra delabimur. Apponūtur enim talibus arpyiæ fœde uolucres: atqꝫ rapaces: quas ego mordaces auarorum curas et ſollicitudines intelligo: a quibus ideo auaris ſurripi dicuntur dapes: quia dum talibus detinentᷣ

cogitationibus in tam grandē ſui obliuionē auari ueniūt: ut etiam ali/
quando cibum ſumere efficiantur īmemores: ſeu dum auri cumulum
augeri ſatagunt: ſibiipſis cibos extenuāt: & ſua miſeria fœdos faciūt
Argonautæ qui apud hunc hoſpitātur: quoniā illuſtres oīs iuuenes
fuere: & uirtute conſpicui loco ſalubrium conſiliorum ſumēdi ſunt: q̄
&ſi ægre ſuſcipiātur a talibus: ſuſcipiūtur tamē aliquādo: & ſuſcepta
loco muneris retribuunt boni inquiſitionē: quæ ſecundū Fulgentium
pro Zeto & Calai intelligitur. Hec aūt boni. i. ueritatis īquiſitio agit:
ut canes Iouis ideſt mordaces curæ & alienis bōis cōtinue īhiātes pel
lūtur uſq; ad ſtrophadas ideſt uſq; ad cōuerſionem animi perquirētis
bonū: que cōuerſio eſſe nō poteſt: niſi omiſſis uitiis & concupiſcētiis
in uirtutes: quis greſſus dirigat ſuos: & tunc remanet a ſordibus diſy
deriorum turpium immunis menſa Phinei. Sane Leontius longe bre/
uius huius ſenſum expedit. Dicit enim hiſtoriam hanc fuiſſe talē Phi
neum ditiſſimū fuiſſe regem archadiæ: & auarū: & mortua Steneboe
coniuge: ex qua Palemonem & Phineum ſuſceperat filios: ſuperīdu/
xit Arpalicem Boreæ filiam: & ſororem Zethi & Calai: cuius præci/
bus ipſe filios excæcauit: quod ſciētes Pyratæ: qui Plotas īſulas īco/
lebant: quaſi in deſtitutū auxiliis & odioſum ſuis ob ſcelus cōmiſſū in
filios uenere & obſederunt eum: & machinis erectis uſq; in regiam pu
trida ſordeſq; iaciebant. Tandem uenientibus Zeto & Calai uocatis
cum longis nauibus: eū liberauerūt obſidione: pyrataſq; uſq; ad Stro
phadas repulere.

De Arpalice Boreæ filia & Phinei coniuge. C. lx.

Rpalices (ut dicit Leontius) filia fuit Boreæ: ex qua matre nō di
cit Hæc Plineo regi Archadiæ nupta fuit: ut ſupra proximo pa/
ret: & infeſta præuignis.

De Zephyro uento & aphrico & coro collateralibus filiis eius
Aſtrei. C. lxi.

Ephyrus uentus eſt occiduus: qui a latinis uocatur Fauonius cō
plexione frigidus & humidus: temperate tamen. Hiemes autem
reſoluit: & germina floreſq; producit: & dr̄ zephyrus a zephs: quod
latine uita ſonat: fauonius autem eo ꝙ foueat germinantia: uel foueat
germinibus. Flat enim ſuauiter & placide: & a meridie uſq; in noctem
a principio ueris uſq; ad æſtatis finem. A dextris eius aphricus ponit̄
qui tempeſtuoſus fulmina & tonitrua generat. A ſiniſtris autem eius
corus: qui (ut Beda dicit) in oriente nubiloſum aerem facit: cū ſerenū
faciat in occiduo. De zephyro talis recitatur fabula. Nymphā ſcilicet
fuiſſe nomine Corin a Zephyro dilectam: & in coniugem aſſumptam
eiq; ab eo in munus amoris atq; uiolatæ pudicitiæ oē ius ī flores con
ceſſū: Eāq; ex Clora florā uocauit. Præterea refert Homerus ī iliade

hunc Tyellam cõpreſſiſſe arpyiam: & ex ea Xanthũ: & baliũ Achil' equos ſuſcepiſſe. Harũ fabularum intentio talis eſſe poteſt. Dicit Lactantius in libro diuinarũ inſtitutionum Floram fœminaꝫ magnas ex meretricio quæſiſſe opes: quarũ moriens Romanum populuꝫ ſcripſit hæredem: parte ſeruata: quæ ſub ãnuo fœnore præſtaret: ex quo ſcilicet fœnore uoluit ut ſuus natalis dies ſingulis annis æditiõe ludorũ celebraretur: q ludi florales: & ſacra floralia: a Flora nũcupata ſũt: quod qa ſenatui tactu tpis flagitioſuꝫ uiſum ẽ: cũ timore plebis retractare non poſſet: ab ipſo meretricis nomine argumentũ ſumi placuit: ut rei pudendæ dignitas adderetur: & inde finxerunt floram floribus præeſſe: eamqꝫ oportere ludis placare: ut fruges cũ arboribus: aut uitibus bene ꝓſpereqꝫ florerẽt. Quẽ colorẽ ſequutus Ouidius nymphã non ignobilẽ zephyro nuptam: & dotalitio munere: ut floribus præeſſet accepiſſe a ſponſo. Qui ludi (ut dicit Lactantius) memoriæ meretricis cõueniunt. Naꝫ omni laſciuia: & uerborũ licẽtia: quibus omnis obſcœnitas effunditur: poſitis flagitante populo a meretricibus ueſtimentis: quæ ludis in illis mimorum fungebatur officio celebrãtur. Ex Tyella autem Arpyia equos ſuſcepiſſe: neſcio quid uelit Homer' niſi id forte quod apud Eliſbenẽ extremũ Hiſpaniæ in occiduuꝫ opidum equas facere cõſueuiſſe apud Plyniũ ſecundũ legimus. Quas dicit Plynius in concupiſcentiã prolis ſuſcipiendæ uenientes hyulco gutture cõſueuiſſe flantes zephyros ſuſcipere: & ex eis concipere: & parere uelociſſimos equos: breui tamen æuo ualentes: ſic forſan ex equa cui nomẽ erat tyella: quæ impetus ſeu procella interpretatur: factũ ẽ: uel ut ſupra de equis Dardani ex borea conceptis diximus.

De Aloo Titanis. x. filio. C. lxii.

Lous (ut ait Theodonti': filius fuit Titanis & terræ cõiũx fuit: ut etiam Seruius aſſerit: Hyphimedia. Quã cũ uiolaſſet Neptunus: duos ex eo peperit filios: Othũ & Ephyaltem: quos Alous educauit ut ſuos: & cum. ix digytis: ut dicit Seruius: ſingulis menſib' creſcerent: parãtibus gigantibus bellum aduerſus ſuperos: nec ob ſeniuꝫ Alous ad illud poſſet accedere: hos miſit geminos adiutores: de qbus ubi de filiis Neptuni dicemus.

De Pallene. xi. Titanis filio: qui genuit Mineruam. C. lxiii.

Allenẽ ſeu Pallantem unum fuiſſe ex filiis Titanis dicit Paulus: inſulamqꝫ in ægeo mari tenuiſſe: & a ſe denominaſſe Pallenem. Hominem ĩmanem: & ſuperis aduerſum plurimũ: cuius Lucanus meminit dicens. Pallenea ioui mutauit fulmina cyclops. Hunc dicit idem Paulus a Minerua in bello aduerſus Iouem facto occiſum: & ob id eã Palladẽ denominatã. Et alibi dicit idẽ Paulus: eũ ob eius ſeuitiam ante bellum a Ioue fulminatum. Sane Teodontius ei dicit fuiſſe filiam

nomine Mineruam:a qua cum illi conaretnr uirginitatem ſurripere: occiſus eſt.

De Minerua Pallantis filia. C. lxiiii.

Inerua(ut ſupra proximo patet iuxta Thodōtiū)filia fuit Pallantis:a ſe ob uirginitatem tuendā occiſi.Hæc:ut Tullius dicit ubi de naturis deorum:inter plures alias Mineruas.v.fuit:eiq; ait ab antiquis pīnata apponi talaria :ſeu quia occiſo patre uelox fuerit ad fugā ſeu ob aliam cauſam factum ſit.

De Runco & purpureo.xii.&.xiii.filiis Titanis. C. lxv.

Vncus & Purpureus:ut aſſerit Priſcianus in maiori uolumine:filii fuerunt Titanis & terræ:quorū ait neuiū poetam meminiſſe aientem.Inerant ſigna expreſſa quomodo Titani bicorpores magniq; Athāltes Rūc'atq; purpure'filii terraſ.p terræ &c.& Horati'ī odiſ. ait.Aut q minaci porphirion ſtatu.De his aūt aliud legiſſe ñ memini.

De Lycaoe.xiiii.Titanis filio:qui genuit Caliſthonē. C. lxv.

Ycaonem Archadiæ regem dicit Theodontius:quod nuſq̄ alibi legi:filiū fuiſſe Titanis & terræ:ſeu ob ſplendorē regiū:ſeu ob inſigne aliquod facinus:ſeu:qđ potius credo:quia neq̄ fuit hō & deorū ſpretor:atq; uilipēſor:ſicut plurimū legim' ufuiſſe Titāes.Ex eo autē talem refert Ouidius fabulam. Cum aſcændiſſet ī cælū mortalium clamor:quoniam omnia male agerentur in terris:uoluit Iuppiter experiri præſentia:& forma hominis ſumpta deuenit ī regiā Lycaonis:egitq; ut aduerterēt populi:quia deus eēt ī terris:q cū ſacris operā darent:a Lycaone riſi ſunt omnes. Qui tamen ut experiretur nunquid:ut dicebatur:hoſpes ſuus Iuppiter eſſet: cōſpiraſſetq; in nocturnam eiuſ necem: nec peregiſſe potuiſſet:ad aliud facinus repēte ītēdit animū.Et occiſo ex obſidibus moloſſorum uno:undis partim partimq; prunis excoqui iuſſit:& illū comedendū Ioui appoſuit. Qui cū cognouiſſet ſcelus:ſpreuiſſetq; cibum:ignem in regiam Lycaonis iniecit:& abiit. Lycaon autē territus abiit in ſyluas: & in lupū uerſus morē rapinæ priſtinū ſeruare cœpit in greges ſæuiens ſanguinis auiditate.Sub hac fabula hiſtoriā eſſe talem dicebat Leontius. fuit olim inter Epyros:ex quibus aliqui poſtea a Moloſſo Pirrhi filio moloſſi dicti ſunt: & Pelaſgos:q poſtea Archades cōtrouerſia:de qua cū ī cōcordiam itum eſſet:petiit Licaon:qui tunc præerat Pelaſgis.ut ſibi in robur initæ concordiæ daretur ſaltē obſes unus ab Epyris:eo ꝙ ab eis fuiſſ; primitus exorta diſcordia.Cui a Moloſſis uſq; ad certū tp̄s iuuenis unus ex nobilioribus conceſſus eſt.Qui cū nō remitteretur ī termino a Lycaone per legatos;gentis ſuæ requiſitus eſt.Lycaon aūt ſeu quia ſuperbe requiſitus uideretur:ſeu ob aliam cauſam turbatus: eo ꝙ peſſimus eſſet hō:& īflati animi:reſpondit legatis ſe ī ſequenti

die obſidē redditurū:iuſſitq; in mane ſequēti ſecū ī cōuiuio eſſent:& clam obſide occiſo:atq; decocto:legatis:aliiſq; cōuiuātibus iuſſit apponi.Erat forte inter eos epulans iuuenis adhuc Lyſania:is q poſtea Iuppiter dictus eſt.hō ea tēpeſtate apud Archades exiſtimatiōis permaximæ:qui cum membra humana nouiſſet:eiectis menſis turbatus atrocitate facinoris proſiliuit ī publicū:& in Lycaonē: ſibi fauentib' popularibus oībus eueſtigio conſpirauit:& cōgregatis uiribus eū traxit in pugnam:ſuperatum regnoq; priuauit.Lycaon autem deiectus exul & inops cum paucis fugit in ſyluas:& cœpit itineribus īſidiari: & raptu uiuere:quod fabulæ locū dedit:& in lupuʒ uerſus ſit.Nā ſi rite uelimus īſpicere:nulli dubiū eſſe debet:quin q̄ cito ad auaritiam: & rapinā mentē apponimus humanitate exuti: lupū euaſtigio induamus:atq; tādiu perſeueram' ī lupū: q̄ diu talis appetitus perſeuerat in nobis:humana tantum reſeruata effigie.Dicebat inſuper idē Leontius:alios affirmare Lycaonem in uerum lupum fuiſſe conuerſuʒ:aſſerentibus talibus in Archadia lacū fore:quē ſiquis tranſnataſſet:illico tranſſformabatur in lupuʒ:& ſi a carnibus abſtinuiſſet humanis: & anno.ix.tranſacto lacum eūdeʒ iterū tranſnataſſet:ei forma priſtina reddebatur.Quod ſciens Lycaon:& plurimū iram Iouis timens atq; ſuorum:& ob ſuam perfidiam ignorans:quo ſatis tutam poſſet habere latebraʒ:ad expectandum abſq; ſuſpictiōe uitæ:rei exitum lacū trāſnatauit:& uerus lupus effectus inter alia eiuſdem ſpeciei aīalia habitauit in ſyluis:relicta filia unica uirgine Caliſthone.Præterea ſcribit Plinius in libro naturalis hiſtoriæ:bellorum inducias huius Lycaonis īuētum fuiſſe:ludorūq; gymnicorum in Archadia.

De Caliſthone filia Lycaonis:& matre Archadis: C. lxvii.

Aliſtho filia fuit Lycaonis:ut ſatis p Ouidiuʒ patet. hæc ut ſcribit Paulus:iā pr̄e fugato īter rerū tumultū adhuc uirgo clā regina exiuit:& aufugit ad nemora:ubi ſe uirginib' Dianæ dicatis ſotiā iūxit:apud quas a Ioue in habitu trāſſormato dianæ oppreſſa eſt:& cū turgeſcente utero appareret crimen:pulſa peperit Archadē.De qbus ambobus plene infra:ubi de Archade dicetur:& ea potiſſime: q̄ a Leontio de fictione relata ſunt.Sane hæc pluribus eſt appellata noībus. Nam græce arctos dicitur: quod latine ſonat urſa. Præteraa & elyce dicitur a gyri circuitione.nā græce elyaci dicuntur gyri. Nuncupatur etiā Cynoſura:quod nomē ante fuerūt duo noīa. Cynos.ſ.quod ſonat latine canis.Nā imago cæleſtis:quæ poſtea urſa dicta ē: canis dicebatur:& forte adhuc apud quoſdā dicitur. & uros:quod latine bos ſylueſtris ſonat.nā & eodem nomine dicta eſt propter eleuatā caudaʒ ad ſemicirculi formā:quod magis ad ſylueſtrē bouē ſpectat: q̄ ad canem faciat aut urſam. Nam ſicut dicitur: fert ſylueſtris bos caudam

eleuataq; : ut ſemicirculũ facere uideatur. Appellatur & phoenix : ſic uolente Thalete inuentore : qui phoenix & ipſe fuit : ſeu quia phoenices : q iſtructiſſimi fuere nautæ : ea ĩ nauigatione primi ſunt uſi. Dicitur & ſeptẽtrio : quod etiam Archadi : ſeu maiori urſæ nomen ẽ : eo ꝙ a. vii. denotetur ſtellis. nã trion ſeu teron ſtella interpretatur.

De gigantibus ex ſanguine Titanorũ procreatis & terra. C. lxviii.

Igantes (ut Paulus & Theodõtius teſtãtur) nati ſunt ex ſanguine Titanorum & terra : quod etiam teſtari uidetur Ouidius in maiori uolumine : ubi dicit. O bruta mole ſua cum corpora dira iacerẽt : & infra per. vi. uerſus. Hos Theodontius dicit pedes anguium habuiſſe : & bellũ mouiſſe Ioui : ut patres fecerant. Veruq; nil auſos : donec Egla ſpecioſiſſima mulierũ : & cõiunx panis a terra matre eorum celaretur in ſpecu : qua occultata extemplo in deos fecere ĩpetum : atq; eos adeo terruere : ut in ægyptum uſq; formis mutatis expellerent. De qbus ſic dicit Ouidius. Emiſſumq; ima de ſede tiphoea terræ. Cælitibus feciſſe metũ : cunctoſq; dediſſe Terga fugæ : donec feſſos ægyptia tellus Cæperat : & ſeptem diſcretus in hoſtia nilus. Huc quoq; terrigenã ueniſſe Typhoea narrat. Et ſe mentitis ſuperos celaſſe figuris. Duxq; gregis dixit ſit Iuppiter inde recuruis. Nũc quoq; formatus libycis cum cornibus ammon. Delius in coruo proles ſemeleia capro. Phele ſoror phoebi niuia ſaturnia uacca. Piſce uenus latuit : cylleni⁹ ibidis alis &c. Verũ ĩ aliqbus Theodõtius & Ouidius diſſentire uidẽtur. Cũ Theodõtius dicat a gigãtibus hoc factũ : & Ouidius dicat Typheũ ex imo terræ ueniſſe : atq; feciſſe. Præterea & in formis deorũ. Nã dicit Theodontius Iouẽ in aquilam uerſum. Cybelẽ in merulã. Venerẽ ĩ anguillam. Pana autem ſe in fluuium fere totum deieciſſe. Superiorem uero partem : quæ remanſit in ripa in hyrcum mutatã dicit : que intrauit fluuium in piſcem. ex qua figura poſtea Iouem capricornuq; ſignũ feciſſe dicit. Tandem Iouem aſſerit oraculo habuiſſe : ſi uictoriam uellet clypeum ex Egla panis coniuge tegeret : & caput ſuum gorgone. Quo facto præſente Pallade fugati ſnnt : atq; obruti gigantes : & apud ĩferos a ioue detruſi. Multa his dictis ſuperdicenda ueniunt : ſi fictionum uelimus ambages reſoluere. Sed ante oĩa non omnino fictum ẽ fuiſſe gigãtes ideſt hoĩes forma ſeu ſtatuta ultra moduq; cæteros excedentes : immo conſtat eſſe ueriſſimũ : & liquido his diebus apud Drepanuq; Siciliæ oppidum fortuitus demonſtrauit euentus. Nam cũ in radicibus mõtis : qui ſuper eminet Drepano haud lõge ab oppido : nõnulli agreſtes ad conſtruendam paſtoralem domũ fundamenta foderent : apparuit cauernæ cuiuſdam introitus : queq; cum uiſuri quidnam intus eſſet faculis ĩcenſis foſſores intraſſent auidi : antrũ ſummæ altitudinis : atq;

amplitudinis inuenere: per quod incedentes in oppoſitu3 introitus in gentis magnitudinis ſedentē uiderūt hominē. Ex quo terrefacti repē te fugam arripientes exiuere antrū: nec ante tenuere curſum: q̄ in op pidum deueniſſent: occurrentibus quid uiderant nunciantes. Mirabū di autem ciues uiſuri quidnā mali hoc eſſet: incēſus funalibus armiſq̄ ſumptis: quaſi in hoſtem unanimes exiuere ciuitatem: & ultra trecen/ tos intrauere ſpecum. Videruntq̄ non minus q̄ primi ſtupidi quē ret tulerant uillici. Tandem proximiores facti: poſtq̄ non uiuum eſſe ho minem norunt: uiderunt ſedentem quendam in ſede: & ſiniſtra manu innixū baculo tantæ altitudinis atq̄ groſſitiei: ut excederet quēcunq̄ prægrandis nauigii malū. Sic & hominem inuiſæ atq̄ inauditæ ampli/ tudinis: nulla ex parte corroſum aut diminutu3. Et cū ex eis unus por recta manu tetigiſſet ſtantem malum: eueſtigio malus ſolutus in cine/ rem corruit: remanſitq̄ ueſte nudatus baculus alter plumbeus ad ma nū uſq̄ tenentis aſcendens: & ut ſatis aduerterunt: plumbum erat ad augendum grauedinem malo infuſum: quod poſtea ponderantes aſſe/ rūt q uiderūt fuiſſe ponderis. xv. cintariorū drepanēſiū: quorū unuſ / qſq̄ ponderis eſt librarum cōium. c. Demū hoīs ſtatura tacta æq̄ cor ruit: & in puluerem omnis fere uerſa eſt. Quem cum nonnulli tracta / rent manibus: tres dentes adhuc ſolidi cōperti ſunt monſtruoſæ grā diciei. ponderis autem erant trium rotulorum. i. centum cōmuniū un/ ciarum. Quos Drepanites in teſtimoniū cōperti gigantis: & ſempiter nam poſteritati memoriam filo alligauere ferreo: & ſuſpendere in qua dam ciuitatis eccleſia in honorem annuntiatæ uirginis edita: & eiuſdē titulo inſignita. Præterea & partem cranei anteriorem inuenere firmiſ ſimā adhuc: & pluriū frumenti modiorū capacē. Sic & os alterius cru ris: cuius &ſi ob annoſitatē nimiā ī putredinē pars deueniſſet: pærce ptum tamen in reliquo eſt ab his qui totam hominis altitudinē ad mē ſuram cuiuſq̄ minimi oſſis nouere eum fuiſſe magnitudinis ducētoru3 cubitorum uel amplius. Suſpicatumq̄ eſt a quibuſdam ex prudentiori bus hunc fuiſſe Ericem loci potentiſſimū regem Butis & ueneris filiū ab Hercule occiſum: & in eodem monte conditum. Quidam autem ar bitrantur Erithellum: qui olim in funeribus ludis ab Aenea pro An / chiſe patre editis pugno taurum occiderat. Alii uero unum ex Cyclo/ pibus: & potiſſime Polyphemū: de quo multa Homerus: & poſt eum Virgilius: ut patet circa finem tertii libri æneidos. Fuere igitur ingen tis ſtaturæ gigātes: quod & ſacra teſtatur pagina: ex quib' &ſi nō hu ius tam mirandæ magnitudinis fuerit: duo ſaltem in eadem nuncupan tur: Nembroth ſcilicet qui turrim in deū excogitauit: & Goliath Phi liſteus a Dauid funda & lapidibus ſuperat'. Hos tales Ioſeph' uir alio quī circonſpectus & eruditus exiſtimauit: ut ipſe in libro antiquitatis

Iudaicæ ſcribit ab angelis dei mulieribus mortalibus coeūtibus ꝓcre
ari.quod ædepol ridiculū eſt:cū ingentiū corporū cauſa ſint ſydera :
cæliq; reuolutio certa:qua etiā æuo noſtro factū ē:ꝙ aliq fere caput
omne:uel amplius proceritate excederēt etiā magnos corpore uiros
Sane de his ego poetas nunc puto locutos:ſi mites fuerunt homines:
& humane uiuentes:ſed de his:de quibus uidetur intelligere in Satur
naliorū libro Macrobius:ubi dicit.Gigantes autem quid aliud credē
dum eſt fuiſſe:ꝗ̄ hominum quandam impiam gentem: deos negantē
& ideo extimatā deū pellere de cæleſti ſede uoluiſſe: Horum pedes in
draconū uolumina deſinebant:qđ ſignificat nil eos rectū:nil ſuperum
cogitaſſe toti⁹ uitæ eorū greſſu:atq; ꝓceſſu:ĩ īferna mergētes &c.Hu
iuſmodi ergo hoīes ex ſanguine titanorū:& terra ꝓductos fuiſſe: non
debet extraneū apparere homini erudito:cū præſæpe ſimilis oriatur
ex ſimili:& ob hoc Titanorū ſuperborum hominū rite ſuperbos oēs
homines:ſi nō ex ſanguine:ſaltem ex moribus:ſeu uitio filios poſſu/
mus nūcupare.Quorū etiam nulla rectius dici mater poteſt: ꝗ̄ terra
iam a Macrobio ratiōe mōſtrata:tales .ſ.nil ſuperum.i.cæleſte:nil ſā
ctum:nil iuſtum cogitant:omnis uitæ eorum progreſſus ad terrena :
& inferiora demergitur.Attamen hos tales:ſeu quos tales appellam⁹
bellum habuiſſe cū Ioue homine Cretenſiū rege non omnino fabulo/
ſum eſt.Conſtat enim ex hiſtoriis antiquis. Iouem duo īſignia geſſiſſe
bella:primū cum Titanis:ut parentes uinculis detentos liberaret. Se
cundum cū ipſo patre ſuo ſaturno:moreq; eius teſtante Lactantio mo
liente:& hoc gigantem bellum dictum eſt:& ſecundum quoſdā apud
Phegrā Theſſaliæ agrū conflictū ē:& uictus: atq; ſuperat⁹ Saturn⁹
Quđ autem oraculo Eglæ corio clypeum tegere illi imperatum ſit : &
caput ſuum gorgone:& Egles a terra in ſpecu abſcōdita.Intelligo:qa
ſubſidio gregum & armentorum:in quibus conſiſtebant ſubſtātiæ ue
terum:quæ per Eglam:quod idem ſonat quod capra: intelliguntur &
agrorū fructus:quos accipio pro Gorgone:ſumptus bellorum maxi/
mi ſubſtentati ſunt:& ſic Iouis clypeum tectum .i.defenſione; habitā
& caput coopertum.i.conſiliis ad opportuna fulcitum.His autē ceſſā
tib⁹ .ſ.fructibus ſubſtantiaru; Egles dicitur abſcondita:& tunc audēt
hoſtes in hoſtes inſurgere:quaſi aduerſus inermem. Tantū his exiſtē
bus:& Pallade:quæ pro militari diſciplina ītelligenda eſt hic: ī uicto
ria.Quđ autē in infirmū merſi ſint:humiliari atq; deiici ſuperborum
proteruiam oſtendere uoluere fingentes itur. Huic tamē bello gigātū
multa ſuperadduntur:hic non appoſita:eos ſcilicet montes mōtibus
impoſuiſſe:ut in cælum aſcenderent:& alia quædam feciſſe:quæ refe
renda ſunt ad actus bellantium.Erigunt quidem arces:& īponūt mō/
tibus turres:ut cælum.i. regnum hoſtis occupent:quæ omnia tādem

a uictore deiiciuntur: ut a Ioue factũ eſt. De hoc gigantum bello: atq; ſuperum uidebatur Varro aliter opinari. Dicebat enim hoc fuiſſe cũ ceſſaſſet diluuiũ: dicens aliquos in diluuio: cũ utẽſilib' oĩbus cõfugiſſe ĩ montes qui laceſſiti poſtea bello ab aliis: qui de aliis deſcenderant montibuſ: tanq; ſuperiores uenientes facile repellebant. Vnde fictũ ẽ ſuperiores deos eſſe: inferiores uero terrigenas: & quia ex uallibus ad ſummã tendentes: præmiſſo pectore quaſi raptare uidentur more ſerpentum. Inde dictum eſt: eos ſerpẽtuz habuiſſe pedes. Quđ aũt metu Typhœi in ægyptum mutatis formis aufugerit dii: aliud ſentit: q; hiſtoria: uł mortalitas. Nã pro Typhœo: q terræ fuit fili': terra ipſa ĩtelligẽda eſt: & potiſſime ea pars: quæ a nobis ſeptẽtrionalibus ĩcolit a qua dii. i. ſol: per quẽ (ut Macrobio placet in libro Saturnaliorum) reliqua deorũ multitudo intelligenda eſt. tũc fugiunt: quando ab æquinoctio autũnali uerſus antarcticũ polũ ſol incipit declinare: qui tunc elongatur a terra ſol. ſ. a regione noſtra: qui ſeptentrionales ſumus: & tendit in Aegyptum: ideſt ĩ auſtrũ: ſeu ad regiões auſtrales. Deos autem formas mutaſſe: forte potius ad ornatum fictionis appoſituz eſt: q; ob aliam cauſam. Nam (ut dicit Auguſtinus: ubi de Ciuitate dei (ñ omnia quæ geſta narrantur: aliquid etiam ſignificare putanda ſunt: ſz propter illa: quæ aliquid ſignificant: & ea que nihil ſignificant attexerunt. Solo enim uomere terra proſcinditur: ſed ut hoc fieri poſſit: etiam cetera aratri membra ſunt neceſſaria. Et ſoli nerui ĩ cytharis: atq; huiuſmodi uaſis muſicis aptantur ad cantũ: ſed ut aptari poſſint ĩſunt & cætera in cõpagibus organorũ: quæ nõ pærcutiũtur a canentibus ſed ea quæ percuſſa reſonant. huic connectuntur. Hoc Auguſtinus. Et ob id eſto ad intentum minime ſpectaret: ne uideamur euitaſſe laborẽ quid ĩ illis formis ſenſiſſe potuerint: annectamus. Dicit orgo Ouidius Iouem mutatum in arietem: ut in hoc Iouis naturam demonſtret. Eſt autem aries manſuetũ: & benignum animal: nemini: ſi in quiete ſua p mittatur infeſtum. præterea utile plurimũ. nam ad procreandã prolez maximo pecudum gregi ſolus ſufficit: & inſuper non ſolum uir gregis eſt: ſed dux etiam. nam ſi abſit paſtor: ipſe ſe paſtorẽ pecori præuium offert: illudq; itinere recto reducit in caulas. Que Ioui cõuenire uidet inter alia multa. Eſt enim planeta benignus: & mitis: niſi coniunctiõe alterius deprauetur &c. Eſt ſimiliter utilis: quia maturos fœtus mulierũ mouet ad exitũ: & emittit in lucez: omneſq; iuuat: ut ipſuz nomen ſonat: ſic & dux gregis. i. rex: & dominus deoruz: ut omnis gẽtilitius error affirmat. Solem aũt ideo in coruum uerſum reor: ut æque ex ꝓprietatibus ſolis demonſtretur una. Coruum autem habere uim quandaz præſagiendi credidere ueteres: & ideo quia ſol diuinatiõis dictus eſt deus: ut ibi de Apolline dicetur: eidem eorum conſecrauere: q: ut

dicit Fulgentius ſolus ĩter aues habet.lxiiii.uocis mutariones:quã ob cauſam auguribus antiquis erat in auguriis captandis auis gratiſſima. Bacchum in capram mutatum:hyemali tẽpore conuenit.nam uinum i.Bacchum a frigore hyemis coactuꝫ in ſe uires colligit ſuas:& cũ mi noris uideatur uirtutis:q̃ꝫ ſit:agente frigore facilius potatur a ſtultis. Verum poſt q̃ꝫ potatũ eſt:calore auctum ſtomaci extenditur:& more hyrci ad ſublimiora tendit:agitq́ꝫ:ut calefacti hoĩes animoſiores effi/ ciãtur:& ad celſiora cõtendant.Quđ aũt luna in phelem.i. in dãmaꝫ mutata ſit:ut eius deſignetur uelocitas dictum eſt:cum ſit dãma uelo ciſſimũ animal:nec illi ad defenſioneꝫ ſui tælũ aliud:q̃ꝫ fuga cõceſſũ ſit a natura:& ſic luna inter planetas uelociſſima eſt.Iunonẽ aũt ĩ cã/ didã mutatã uaccam ideo uoluere:quia uacca fertile ſit animal: & ſic terra:quã Iunonẽ aliquando uolunt:& ideo candida:quia niuibus hy eme tegatur:Quđ Venus piſcis effecta ſit:eius grãdis humiditas:ſeu ꝙ humiditate uigeat Venus oſtenditur. Mercurius autem ibis factus dicitur:eo ꝙ ciconia ſotiabilis auis ſit:ex quo Mercurii.cõueniẽtia eũ omnibus deſignatur:& uti ſerpentum hoſtis ciconia eſt:ſic aſtutiaruꝫ diſſipatur mercurius.Secundum autem Theodontiũ Iuppiter in aqui la uerſus eſt:ut p aquilã:q̃ altius cæteris auibus uolat: eius ſublimes intelligantur effectus.Cybelẽ uero ĩ merulã ideo uerſam puto:qa cuꝫ terra ſit.& merula ſit auis uolans cõtinue circa terram: ut terra p me rulam deſignetur.Per anguillam autẽ:in qua uenerẽ uerſam dicit: eiꝰ Veneris libri cũ accipiendum eſt.Per Pana autem in hyrcum in ſupe riori ſui parte uerſum:& in piſcem in inferiori:intelligo orbem totuꝫ cui natura rerum.i.Pan præeſt:& q ſuperiori parte.i.terra:quæ aqua ſuperior eſt:& hyrcos:& animalia cætera paſcit:in inferiori autẽ pte i.aqua ideo piſcis fingitur:quia piſces producat:& nutriat.Sed cũ iaꝫ omnis Titania proles expedita ſit:libello huic finem etiam faciemus.

Genealogiæ deorum gentilium ſecundum Ioannem Boccacium de Certaldo liber quartus explicit. Incipit quintus.

Prohoemium.

n Ondum plene finierā ſuperbā Titanis prolē ī mediū trahere: & ecce qui adeo circa principiuꝫ īpetuoſe ab imo uſq; cōuenerāt æquora: quaſi ī ātrū æoli reuocati īperio abiiſſēt uenti quieuere oēs: & turgidū hactenus uelum languidū exhauſtūq; adhæſit malo. Quod ego perſpectās aduerti illico: quia eſſet paululū quieſcendū: nec mirū ꝙ ſi fulminādo Iuppiter fatigatus ē: de me ſcribēdo ſceleſti generis elatos mores poterit arbitrari diſcretus. Progredior igitur ī littus: cōſcendo tumulū uiſurus: quo nā me libens liquiſſet ſpiritus: dūq; ī circum oculos uoluo: atticū ſub pedibus habere ſolū cognoui: auiduſq; in circuitu cuncta paſſim uidere: nō ordine certo intuebat quīimo ut memoria repreſentabat præterita: ſic nūc huc nūc illuc oculos īpellebā: & ſummos prīo aliquādiu archadū montiū conſideraui uertices: & nemoroſa de cliua mecū dicens. Hos incoluit mercurius puer: per illa ducebat Diana choros: diſcurrebat Athlas: & paruus adhuc Parthenope⁹ cōſueuit agitare ceruos: ī illis Caliſtho latuit uirgo. Inde repente reuolutus in littus: aſpexi: nō dicam Athenas: ſed earū dū fere conſumptū parumq; ueſtigiū intuerer: riſi noſtræ mortalitatis inſana iudicia: quibus decepta uetuſtas: dū illas futuras perennes arbitraret̃ primo deos in litem nominis imponendi traxit. Inde eas uocauit eorū ſententia īmortales: nunc paucis elapſis ſæculis: ruinis ſuum finē ueniſſe teſtantur. In mortem profecto nos & noſtra corruunt oīa celeri paſſu. Attamē quantūcūq; exinanita ciuitas: īmo potius ciuitatis buſtum eſſet: memorari cœpi quāta philoſophorum: atq; poetarū luce: quanto ſtudiorum omniū decore: quanta regum ducūq; gloria quāta inſignis potentia: quanto uictoriarū fulgore ſplēdida iā dudū fuerit: & exorrui uidens oīa ſub turpi ruinarū taꝫ templorum: q̃ꝫ ædium tumulo deiecta iacere. Ab hac tandem me cōſideratione retorſit biceps fere in cōſpectu poſitus Parnaſus plurimo celebris carmine: & uatuꝫ redolens laureis: atq; uetuſtiſſimū & ſuaue muſaruꝫ hoſpitium: quem dum quadam mentis ueneratione cōſpicereꝫ: & deſerto fonti caſtalio cōpatereꝫ: uidi antiqͥ hoſtis decipulā ueterē: antrū. ſ. Apollinis delphici: ex quo ꝓdeūtes ābages: & pplexa rñſa ī ſe: tā q̃ꝫ ī charybdim cuncta ſorbentē: & in baratrū perditionis perpetuæ dimittentem: tā diu gentiliū infelices animas contraxere: tamen mutum & elinguē nō aureis ornatū ſtatuis: non precioſis coruſcū lapidibus: ſed uaria fere totum ſerpentium radicum circūplectione contectū: ſic ſacro uolēte lumine: quod non implicitis uocibus: ſed ſanctorum: qui a ſæculo ſūt

prophetarũ:eius futuris ſacra myſteria expectatæ ſalutis eleganti pa
tefecit eloquio. Ab hac in Thebas Boetias haud lõgĩquas loco ſe fle
xit ĩtẽtio:quas apud dñ inter ruinarũ tumulos: & ingentia ueterum
ædificia turpi lapſu ſqualentia Bacchi & Herculis oculo mentis exqro
cunabula:tetr' odor tabis illiſi ĩ ſaxũ learci:trũcati Pẽthei:diſcerpti
Acteonis:& germanorũ uulnerũ me in partem impulit alteram. Et in
Lacedæmoniam uſq; protendens aciem ne dum Agamemnonias ar/
ces:& execrabilem decorem Helenæ:ſacraſq; Lycurgi leges cernerẽ
& ĩperii prægrãdis inſignia:ſed uix locus ubi conſederit oculus alter
græciæ cognoſcere potui:& ob id in excedenteʒ fere ſydera Corĩthiã
arceʒ oculos dedi:Lacedæmonis memor & Siſyphi. Sed quid multa:
Duʒ ſic diſtrahor clementiſſime princeps:ſenſi reſtaurari uires: quas
pridian' labor obtuderat:& mead cœptũ reuocari iter ab aura tenui.
Quãobrẽ obmiſſo tumulo quaſi futuri itineris præmonitus: paruam
reintraui nauiculã:& eius inuocato nomine:qui iã dudũ ĩ ſuaue uinuʒ
inſipidas uertit aquas in Chana:ſecundi Iouis inſignẽ ſcripturus pro/
lem:flatibus uelum dedi.

De Ioue ſecũdo Cæli nono filio:qui genuit filios.xv.quorũ.i.Dia/
na.ii.Apollo.iii.Tityus.iiii.Bacchus.v.Amphyon.vi.Cethus.vii.Ca/
lathus.viii.Paſythea.ix.Egiales.x.Euproſinne.xi.Lacedæmõ.xii.Tã
talus.xiii.Hercules.xiiii.Minerua.xv.Arcas. Ca. i.

Vpra de Cælo libro tertio dictum eſt: cuius fuiſſe filium Iouem ſecundum teſtatur Tullius in libro de naturis deorum:eumq; dicit in Archadia natum:ex qua tamen matre non dicit. Huius: &ſi credã grandia fuiſſe facinora:abſq; qbus nõ potuiſſet tã ĩſigne meruiſſe cognomen:pauca tamẽ ad nos uſq; fama:ſeu ueterũ monimẽta duxere:& ſi qua forſan peruenere:non ſatis certum eſt:an ſua: an potius primi:uel tertii fuerint Iouis. Verũ q̃ pauca huius fuiſſe Theodontius aſſerit:explicabo. Vult igitur Theodontius hũc inſignẽ fuiſſe hoĩem prĩo apud ſuos:& ibidem ob appoſita a Lycaone Archadum rege in cõuiuio humana mẽbra:Lycaonẽ uiciſſe prælio:regnoq; priuaſſe: & tũc prĩo cœpiſſe uocari Iouẽ: ob iuſtaʒ de iniquo rege ultionẽ ſũptã Hunc tamen Leontius Lyſaniam ſupra:ubi de Lycaone:uocat:queʒ prmiũ fuiſſe Iouem:& Athenienſiũ regeʒ diximus:& ob id quid dicã non habeo:niſi ut iſtas adeo inter ſe diſcrepãtes opiniones prudentior me:ſi queat:in concordiam redigat. Poſt hæc dicit Theodontius hunc ſe Athenas tranſtuliſſe:& ibidem ĩ culmine fuiſſe permaxĩo. Et ob ſtupratã Latonam:aduerſus Ceum ingens habuiſſe bellum : eoq; ſuperato maxima cum gloria Athenas rediiſſe:Ioui que primo bouem imolaſſe:& multa ad laudabileʒ ciuitatẽ ſpectantia apud Athenienſes inſtituiſſe:quibus agentibus cauſis Iuppiter cõmuni hominũ cõſenſu

uocatus eſt: e tpe nõ conſtat. Sunt tñ qui credãt eũ Cecropẽ Atheni enſium regẽ primũ fuiſſe: ſed ab hoc uulgata diſcordat opinio: cũ Ce cropes fuerit ægyptius: & Iuppiter archas. Alii uero antiqorẽ dicunt nec tñ ullus præfixũ tẽpus apponit: & ideo omittamus.

De Diana prima Iouis ſecundi filia. C. ii.

Iana: omniũ fere teſtimonio poetarũ: Iouis & Latonæ fuit filia: & eodẽ partu cũ Apolline edita: ut ſupra ubi de Latona mõſtra tũ eſt. Hanc ueteres inſignẽ uirginitate perpetua uoluere: & quoniam ſpreto hominũ conſortio ſiluas inhabitaret: uenationibuſq; uacaret: eam arcu pharetraq; accinctam deſcripſere: & nemorum montiumq; dixere deaʒ: curruq; uti uoluere a ceruis albis tracto: & nympharũ ſo tietate: atq; officiis: & obſequio uti. Quod Claudianus: ubi đ laudib' Styliconis oſtendit ampliſſime ibi. Dixit: & extemplo frondoſa fertur ab alpe: & infra per multos uerſus. Præterea hanc uiarũ uoluere præ/ ſidẽ: & una cum luna multis uocauere nominibus. Iis igitur præmiſſis aduertendũ eſt: quæ per ea ſentienda ſunt. Fuit hæc profecto fœmĩa Iouis hoĩs & Latonæ filia: & poſſibile eſt eã uirginẽ quandam fuiſſe: ut nõnullæ ſunt oĩno hominũ abhorrentes cõſortiũ: & ſic uirginitate perpetua claruiſſe: & uenationibus dediſſe operã. Et cũ hæc lunæ con uenire uideantur: quæ ſuo frigore habet uenereas frenare cõcupiſcen tias: & nemora: monteſq; nocte ſuo luſtrare lumine ei ad lunã ſpectã tia: tanq̃; ſi ipſa luna eſſet: iniunxere: ſeu ipſam potius ĩſipidi credide re: eo mõ: quo ſupra ſæpius de quibuſdã aliis dictũ eſt. Et qm̃ de his ubi de luna: nil fere dictũ fuit: paululũ latius proſequemur. Accingi / tur igitur Diana arcu: & pharetra: ut per hoc ĩtelligatur luna: & ipſa radiorũ iaculatrix: qui loco ſagittarũ intelligendi ſunt: & ideo ſagittæ quia nõnũ q̃; nociui: atq; peſtiferi. Nemorũ: montiũq; ideo dea dicta eſt: quia lunæ uideatur eſſe: plantas herbaſq; ſuis humiditatib' fœcũ dare: & in uigorẽ ſeruare: ac etiam incrementa præſtare. Currus autẽ ideo illi additur: nõ ſolum: ut ex hoc cæli circuitio aſſumatur: ꝙ etiã uelocius cæteris planetis peragit: quĩimo: ut montiuʒ: atq; nemorum circuitiones uenãtiũ deſignẽtur. Qui a ceruis ideo trahi dicitur: eo ꝙ a ſilueſtrib' aĩalib' uenantiũ deſideriũ trahi uideatur. Candidi autẽ iõ apponuntnr: qa albedo inter colores lune a Phyſicis tribuatur. Quđ nymphas habet ſotias: accipi debet pro humiditate cõtinua: qua abũ dat: cum nil aliud nympha ſit: q̃; aqua: aut complexio humida: ut in/ fra ubi de nymphis clarius apparebit. Quđ nymphis ſint officia attri buta: ad decorem fictionis appoſitum eſt: ſeu uelimus dicere humi / ditates obſequium præſtare influentiis lune. Viarum ergo præſidem iõ uoluer̃: qa luĩe ſuo nocturnas uicẽs tenebras: illas r̃ddit uiatorib' expeditas: ſeu qa uiæ ſit Dianæ uirgini ſterilitate ſimileſ. Dianã uero

uocari uoluere: ut dicit Rabanus ĩ libro de origine rerũ: quaſi duanã eo ꝙ nocte & die appareat: & ſic deſeruire uideatur ãbobꝰ. Sꝫ Theo dontius aliter: ut alias dictũ ẽ. Luna enĩ planeta iſte uocatur: quando de ſero lucet: diana autẽ: dum luce ſua tendit in diem: & tunc ẽ uenã tibus aptior: & uiatoribus: & uirgo illo tũc dicitur: quia poſt excurſũ medium cæli circulum: plantis nec affert nutrimentum ualidum: nec de nouo plantis præſtat utile incrementum: ut facit: dum in oppoſitũ fertur diſcedens a ſole. Cynthia autem dicta eſt a Cynthio monte: in quo præcipue colebatur: de reliquis alibi dictum eſt.

De Apolline ſecundo Iouis ſecũdi filio: qui. xvi. inter filias & filios genuit: quorũ hæc ſunt nomĩa. prima Laphita. ii. Eurimones. iii. Mop ſus. iiii. Linus. v. Phileſthenes. vi. Garamas. vii. Brãcus. viii. Phylemõ ix. Orpheꝰ. x. Ariſteꝰ. xi. Nomiꝰ. xii. Auctouſ. xiii. Argeꝰ. xiiii. Aeſcu lapius. xvi. Arabs. C iii.

Pollo æque Iouis & Latonæ fuit filius: & eodẽ enixus cũ Diana partu: ut præhabitũ eſt: ubi de Latona. De hoc multa narrãtur: quæ forſan nõ minus aliena fuere: q̃ꝫ ſua: cum præter eum tres alios fuiſſe Apollines ſcribat Cicero. Verũ quoniã omnes in hunc ſeſe ĩcli/nant poetæ: quaſi ſolus ipſe fuerit Apollo: & ob id quæ aliorꝫ fuerit nõ ſatis apparet: in hunc omnia deferre neceſſe eſt. Dixere igitur poſt natiuitatis ſuæ fabulam: hunc diuinitatis & ſapiẽtiæ deũ: & medicinæ artis repertorẽ. Præterea dicunt eum Cyclopes interemiſſe: & ob id aliquãdiu priuatũ diuinitate: armẽta Admeti regis Theſſaliæ pauiſſe. Voluere inſuper: cũ illi cytharam donaſſet Mercurius: eum eliconi/cis præeſſe muſis: ut eo ſcilicet lyram tangente muſæ canerẽt. Simili ter & ĩberbẽ dixere: atqꝫ laurũ arborem: & hyperboreas gryphes: & coruũ: & buccolicũ carmẽ: illi ſacrũ fecere. Multiſqꝫ illũ uocauere no minibꝰ: & plures illi filios aſcripſere. Lõga fictionũ ſeries hæc ẽ: qua rum ſi uelimus ſenſum excerpere: añ alia aduertẽdũ eſt: q̃m aliquan/do eũ hominẽ: ut fuit: aliquando ſolem intelligamus: neceſſe eſt. Fuit ergo hic homo: & ſecũdi Iouis filius ex Latona: ut ſæpius dictum eſt Verum Tullius: ubi de naturis deorum: dicit eũ Iouis cretenſis fuiſ/ſe filiũ: & ab hyperboreis montibꝰ ueniſſe Delphos: & ſi ſic eẽt mul/ta fruſtrarẽtur ex dictis ſupra. Verũ: ſalua ſemper Ciceronis reueren/tia: ego iſtud nõ credo: cũ dicat Euſebius ĩ libro tẽporũ: Apollinem & dianam ex Latona natos regnãte Argis Stheleno: regniqꝫ eiꝰ anno iiii. qui fuit annus mũdi. iii. mi. ccc. xi. cũ longe poſt per eiuſdẽ Euſebii ſcripta cõpræhendantur Iouem cretẽſem fuiſſe. Theodõtius uero di/cit: iſtum Iouis ſecundi fuiſſe filium: & apud Archades regnaſſe: eiſqꝫ nouas adinueniſſe leges: & Nomium fuiſſe uocatũ: & ob ſeueritatẽ ni A miã legũ a ſubditis regno fuiſſe pulſum: & ad admetũ regẽ Theſſaliæ

confugiſſe:atq; ex conceſſione Admeti quibuſda; ſecus Amphriſum flumen populis imperaſſe:ex quibus nata fabula ē:q ob occiſos Cyclopes diuinitate priuatus Admeti pauerit armenta.Sane dicit idē Euſebius Apollinem ex Latona natum:non eum fuiſſe:a quo conſueuerunt antiqui reſponſa ſuſcipere:ſed eū:q ſeruiuit Admeto:& ſic ille:ut dicit Tullius:qui Delphos ex hypboreis uenit:filius potuit eē Iouis cretenſis.De natiuitate autem huius: & contingētibus circa eu; : ī præcedētib⁹:ubi de latona multa dicta ſūt:& lōge plura legi poſſēt per Macrobiū in libro ſaturnaliorū ſcripta:quæ profecto utilia ſunt:nec tamen multū a ſcriptis deſuper diſcrepātia:& ideo non appoſui. Fuit inſuper hic (ut Theodōtius aſſerit) primus:qui uires herbarum nouerit:& ad opportunitates hominum earu; uirtutes adaptauerit:& ob id nō ſolū medicinæ repertor habitus eſt:ſed deus cū ægrotantes plurimi ex ſuis remediis ſanitate; conſequerentur. Et quoniā ipſe pulſorum hominum concordantias repperiſſet:illi a Mercurio numerorum atq; menſurarū principe cytharum conceſſam dicunt:uolentes ītelligere:uti per diuerſas uoces ex diuerſo fidiu; tactu ſurgentes:una fit melodia:ſi rite tangātur: Sic ex diuerſis pulſuū motibus:ſi rite ordinati ſūt: quod ad medicū ſpectat:fiat ſanitas bene diſpoſiti corpis concordantia.Et quoniā uiſus ægritudinu; ſignis:multis mortem: & multis etiā ſoſpitatē præediceret:diuinationis illi deitas attributa eſt. Et ſic illi laurus & coruus dicati ſunt:cum:ut alias dictum eſt:ſi lauri frondes dormientis capiti alligentur:ſomnia eum uiſurū uera prædicent:que diuinitatis eſt ſpecies.Sic & coruū:ut etiā dictum ē habere lxiiii.uocū mutationes:ex qbus optime augures futura ſe cōpræhēdere aſſerebāt:quod etiā ad diuinationē deſignandā opponitur. Albericus inſuper dicebat:ob id fictum:eum occidiſſe Phytonem:qa Phyton fidē auferens interpretetur:que oblatio fidei tūc de medio tollit̄:cū ueritatis claritas reſeratur:quod per ſolis lumē efficitur: ſed tunc planeta eſt:nō homo:per quē etiā(ut mathematici aſſerūt)multa futura mortalibus demonſtrantur.Sapientie autem ideo deus eſt habit⁹ propter conſilia:quæ ſalubria circa morbos dabat poſcētibus.Præterea quia ubi de ſole ītelligatur:lumine ſuo uitanda demōſtrat: ac etiā imitanda:quod ſapientis eſt.Imberbem autem ſolem planetā dicunt:quia ſemper iuuenis:tanq; omni die nouus exoriens Lyra canere : & muſis præeſſe eū iā uoluere:quia putauerunt eū cæleſtis melodiæ modulatorem & principem:& inter.ix.ſperarum circuitiōes uarias:tāq; inter.ix.muſas notitia & demonſtratiōe eorūdem modulos exhibēte; Nunc de nominibus:dicitur Apollo:q(ut ait Fulgentius(perdens īterpretatur:& ideo æthiopū quidā ſunt populi:qui eum ſurgēte; totis affectib⁹ execrāt̄:eo q feruore ſuo nimio apud eos cūcta diſpdat

& hinc eſt:ut dicit Seruius: ꝙ Porphyrius ĩ eo libro:quẽ ſolem ap/ pellat:dicit triplicem eſſe Apollinis poteſtatẽ:cũ ſcilicet apud ſupos eſſe ſolẽ.Liberũ patrẽ ĩ terris:& Apollinẽ apud inferos: & inde tria inſignia ſimulacro eius ab antiquis appoſita:lyram ſcꝫ ꝑ qua celeſtis armoniæ imaginẽ uoluere Clypeum:quo eum terræ numẽ ĩtelligi ſẽ ſere.Et ſagittas:quibus infernorũ deus:& noxius iudicatus eſt.Et ob id Homerũ dixiſſe uidetur:eundẽ tã peſtilẽtiæ:qꝫ ſalutis auctorem Quod etiã ſenſiſſe uidetur Horatius in carmine ſæculari: dum dicit: Condito mitis placiduſqꝫ tælo Supplices audi pueros apollo &c.Vo catur ẽt ĩſup Nomius:qđ latine paſtor ſonat:inde ſũptuꝫ:ꝙ paſtor fingatur Admeti:& ideo tanqꝫ paſtori buccolicum illi carmen conſe/ cratum eſt:quia paſtorale carmen eſt.Cynthius autem dicitur a cyn thio monte:in quo diligentiſſime colebatur.

De Laphita.i.apollinis filia. C. iiii.

Aphita(ut Iſydoro placet ĩ libro ethĩologiarũ)filia fuit Apolli/ nis.Eſto Papias uirũ fuiſſe teſtatur.Ab hac aũt:ut Raban⁹aſſe rit:Laphitæ populi Theſſaliæ denominati ſunt.Indiciũ quidẽ eſt nõ parui momenti:hanc ſcilicet inſignem fuiſſe mulierem:poſtqꝫ egre/ gii ab ea denominati ſunt populi.Quđ autem Apollinis fuerit filia:ue rum eſſe poteſt tanqꝫ hominis:ſi induteꝫ tanqꝫ ſolis:ob formoſitatem uel ſapientiam:uel augurandi peritiam fictum arbitrari poteſt.

De Eurymone Apollinis.ii.filia. C. v.

Vrymonem Paulus Peruſinus aſſerit Apollinis fuiſſe filiã:eãqꝫ Thalaoni nuptam:ac eidem Adraſtum argiuoruꝫ regem:& Eu rydicem Amphiarai poſtea coniugeꝫ peperiſſe.

De Mopſo.iii.Apollinis filio. C. vi.

Opſus(ut dicit Theodõtius)fili⁹ fuit Apollinis & Hymãtis: Ia ſoni ſũma atqꝫ fida amicitia iũct⁹:ut teſtatˀ Stati⁹.Sæpi⁹ĩ dubi/ is auditus Iaſone Mopſus.Hic(ut placet Lactãtio)diuinãdi peritiſſi/ mus fuit:& grineo nemori:ubi Apollinis oraculũ erat:præfectus:ut ait ſeruius.Fuit aũt homo æuo ſuo uenerabilis adeo:ut illi poſt mor/ tẽ tẽpla dicata ſint:& ex eorũ abditis apetentibus accepta reſponſa. Paulus aũt dicit nõ Hymãtis fuiſſe filiũ:ſed Manthonis filiæ Tyre/ ſiæ Thebani.Hũc præterea dicit Pomponius Mela:Phaſeliꝫ ciuitatẽ ĩ finib⁹ Pãphiliæ cõdidiſſe:nec multo poſt aſſerit idẽ Põponius Mã thonẽ fugientem Thebarũ uictores:Clarii fanuꝫ apud libedos Ionas ſtatuiſſe:Cayſtro fluuio proximum:nec longe ab eo Mopſũ eiuſdeꝫ filium Celophonem condidiſſe.Euſebius autem dicit Mopſum apud Cylices regnaſſe:regnãte Agamẽone Micænis:& ab eo Mopſicrõe & Mopſiciæ dicti:dicẽtibus Manthonẽ huius fuiſſe matrẽ:aduerſãtˀ dicentes:Manthonẽ poſt thebanum bellum in Italiam trãſmigraſſe

& in Ciſalpinam Galliam deueniſſe.

De lino.iiii.Apollinis filio. C. vii.

Inus(ut ſcribit Lactantius) ex Pſamate filius fuit Apollinis: ex quo talẽ recitat fabulã. Qđ cuꝫ interfeciſſet Apollo Phytonẽ ſerpentẽ:& perquireret cædis actæ piacula:a Crotopo rege Argiuo rũ in domũ ſuſceptus eſt:ubi claꝫ cũ Pſamata uirgine:& eiuſdẽ Cro topi filia cõcubuit:quæ cũ cõcæpiſſet:& tpe debito ſecus Nemeum flumen occulte peperiſſet:filiũ illũ Linũ appellauit:eũ que(ut placet aliquibus)expoſuit:& ſic repertus a canibus deuoratus eſt. Alii uero dicunt:quia illum paſtori cuidam alendũ tradidit:tamẽ dum quadaꝫ die in curia paſtorias paruulus iaceret in herba:a canibus deuoratus ẽ:quod Statius teſtari uidetur dicens.Irradiant medio linus intextus acanto Letiferiq; canes &c.Apollo aũt miratus:filiuꝫ fuiſſe a canibus deuoratũ:regioni monſtrũ ĩmiſit:cũcta deuaſtãs:quod poſtmodum Corebus occidit.Arbitror fictioni huic cauſam:dediſſe aliquod peſti ferum animal:quod forte eo tẽpore apparuit:quo puer iſte a canibus diſcerptus ẽ:quod cum impium uiſum ſit:eo dictum mõſtrum ĩmiſ/ſum.Fuit inſuper & alter Linus:qui & Appollinis filius fuit:& in mu ſica mirabilis habitus eſt:de quo Virgilius: Non me carminibus uin cet nec thracius orpheus:Nec linus & cetera.

De Philiſtine.v.Apollinis filio. C. viii

Hiliſthenes(ut Seruio placet)Apollinis ex Cantilena fili⁹ fuit: quẽ ait Oaxem opidũ in Creta inſula cõdidiſſe:& ex ſuo nũcu/paſſe nomine.unde Varro.Quos magnos cãtilena partu adducta do lore:Et gemitus cupiens dolorem oaxida palmis Scinder̃:& cetera. Si ergo Oaxidem ſuo nomine appellauit:binomius de neceſſitate fuit Ego exiſtimo eum cantu ualuiſſe:& inde taꝫ Cantilene:q̃ꝫ Apollinis filium a poetis fictum.

De Garamante.vi.Apollinis filio. C. ix

Aramas(ut Rabanus ait in libro de originibus reruꝫ) filius fuit Apollinis:& ab eo(ut idem ait)Garamantes æthiopiæ ppl̃i nũ cupati ſunt:& Garama opidum apud æthiopas conſtructum. Hunc ego ideo Apollinis fictum reor:quia ibideꝫ imperauit:ubi profecto nimio æſtu ſol omnia fere perimat:quas quia ſedes elegit:tanq̃ꝫ ſte/rilitate & æſtu delectatus:filius Apollinis habitus eſt.

De Brancho.vii.Apollinis filio. C. x.

Ranchus(ut ait Lactantius)Apollinis filius fuit ex filia Iocis: & Sucronis cõiuge ſuſcept⁹:cuius talis eſt fabula ſecundum Varro/nem in libro rerum diuinarum. Cyus quidã decimus ab Apolline ge nus ducẽs:cũ peregrinãdo pranderet in littore:ac deinde forte min⁹ ſobrius proficiſceretur:oblitus Sucronẽ filiũ pueruꝫ dereliquit.Qui

Sucron patre pdito errans peruenit ĩ ſaltũ cuiuſdã Iaucis: receptuſq̃ cœpit cũ pueris illius capras ĩ paſcua ducere: contigit eos cignũ cape re: quem cum ueſte texiſſent: pueri pugnabant inter ſe: quiſnam illum patrono muneris loco deberet offerre. Tandeꝫ fatigati certamine reie cta ueſte loco cigni cõperierunt mulierem: quo euentu territi cæpere fugam. Verũ reuocati ab ea moniti ſunt: ut Iauci patrono ſuo dicerẽt ut Sucronẽ puerum coleret. Illi uero ea quæ contigerant: & quæ audi uerant patrono recitant. Tunc Iaucis miratus Sucronem habere loco filii cœpit: eiq̃ filiam ſuam locauit uxorem. Quæ cum prægnans eſſet uidit per quieteꝫ ſolem per fauces ſuas ĩtraſſe: & exiſſe ex uentre. Poſt hæc æditus eſt filius: quẽ Branchum uocauerũt: qui cũ Apollinis ma las deoſculatus eſſet: ab eo captus coronaꝫ accepit: & uirgã: cœpitq̃ uaticinari: & ſubito nuſq̃ cõparuit. Poſt hoc illi tẽplum ĩgens cõſtru ctum: quod Branchiadum nominatur: & Apollini phyleſio ob hanc rem conſecrata ſunt tẽpla: quæ ab oſculo Branchidis: ſiue a certamĩe puerorũ Phyleſia nũcupantur. Alibi uero ſcribit Lactãtius: Brãchuꝫ fuiſſe Theſſalum adoleſcentem ab Apolline dilectum: quem interfe ctum acriter dolens ſepulchro ſacrauit: & templo: & ibidem Branchi ades Apollo dicitur. In præcedẽti fabula pueri. i. ignari cignum capiũt i. futuri uatis augurium: nã cignus auis ſoli dicatus eſt: eo ꝙ ꝓpĩquaꝫ ſibi mortẽ præcognoſcat: & ſuauiſſimo cãtu prædicet. Ex augurio au tem ſumpto ĩ loquacitatem itur: & ideo in mulierem uerſus fingitur: ex hac loquacitate fit: ut Sucron carior efficiatur patrono: eiuſq̃ deue niat gener: uideatq̃ ĩ ſomnis coniũx prægnans ſolem per guttur eius ĩtrãtem. i. cæleſtem influentiam ad producendum procreatum aptum uaticinio: quod per ſolem ĩtelligitur: qui demum uẽtre egreditur: duꝫ naſcitur: qui Apollinis tũc malas deoſculatur: duꝫ delectatiõe: abſq̃ qua nil pærficitur: adhæret ſtudio uaticinãdi: & tũc coronam & uirgã ab Apolline ſuſcepit: dum eruditus ĩſignia doctoratus aſſumit. nam p coronã: quæ capitis ornamẽtum ẽ: præminẽtia deſignatur: quã quis per quæſitã ſtudiis ſciẽtiam cõſequitur. Per uirgam autem poteſtas ĩ telligitur exercẽdi quæ ſtudio quæſita ſũt. Eũ aũt nuſquaꝫ cõparuiſſe eo factum ẽ: quia morte de medio ſublatus eſt.

De Phylemõe. viii. Apollinis filio. C. xi.

Hylemon Apollinis & Lychionis (ut teſtatur Ouidius) fili⁹ fuit. Nã (ut ipſe refert) Dædalion Luciferi filius habuit ſpecioſiſſimaꝫ filiã: quã cũ Apollo & Mercurius eo tpe dilexiſſent: & ĩ eius iuiſſent cõcubitum: ex ambobus cõcæpit: & Apollini peperit Phylomeneꝫ: q carmine clarus fuit: & cythara. Quod aũt fictũ ẽ: ab euẽtu ſumptum puto. nã Lychion uno partu duos enixa ẽ: quorũ alter fuit ĩſignis fur queꝫ dixerũt genuiſſe Mercuriuꝫ: eo ꝙ circa talia uideatur aſtrologis

operari Mercurius. Alter uero cythariſta fuit egregius: circa quod arbitrantur ſolem operam dare: & ideo Apollinis filium uocare.

De Orpheo Apollinis filio. ix. C. xii.

Rpheus Caliopis muſæ & Apollinis fuit fili⁹: ut dicit Lactāti⁹ Huic dicit Rabanus Mercurius lyram nuper a ſe cōpertā tradidit: qua tantum ualuit: ut ea mouere ſyluas: & flumina ſiſtere: & feras mites facere poſſet. De hoc Virgilius talem recitat fabulā. Eum ſcilicet amaſſe Eurydicem nympham: quā cum ſuo cantu in ſuā traxiſſet gratiam: eam ſibi iunxit uxorem. Hanc cæpit amare Ariſtæus paſtor: & die quadam: dum ſecus ripas hebri cū dryadibus ſpatiaretur: eam capere uoluit: quæ fugiens pede ſerpentem ĩter herbas latitantē præſſit. Qui reuolutus in eā uenenato morſu interemit. Quam ob cauſam gemebundus Orpheus deſcendit ad ĩferos: & lyra adeo dulciter canere cæpit: orans: ut ſibi reſtitueretur Eurydice: ꝙ nō ſolum miniſtros inferni in ſui pietatem traheret: ſed & umbras ĩ obliuionem pœnaruꝫ ſuarum deduceret. Ex quo factuꝫ eſt: ut illi a Proſerpina Euridice reſtitueretur: hac lege: ne illaꝫ (niſi perdere uellet) reſpiceret: donec peruenisſet ad ſuperos. Qui: cum iam proximus eſſet: nimio uidendi Eurydicē ſuam deſyderio tractus: oculos ĩ poſtergantem flexit: ex quo factū eſt: ut eueſtigio dilectam iterū perderet. Quā ob cauſaꝫ diu fleuit & celibē deducere uitam diſpoſuit. & ob id (ut ait Ouidius) cū multas ſuas nuptias poſtulantes reieciſſet: aliiſqꝫ hominibus celibem uitā ducere ſuaderet: mulierū incidit odiū: & a celebrātibus matronis orgia Bacchi ſecus hebrū raſtris atqꝫ ligonibus cæſus: atqꝫ diſcerptus ē: & eius caput in hebrū proiectum cum cythara: in leſbon uſqꝫ delata fuit ubi cū ſerpēs quidā caput deuorare uellet: ab Apolline in ſaxum uerſus eſt. Lyra autem (ut dicit Rabanus) in cælum aſſumpta: & ĩter alias cæleſtes imagines locata eſt. Pulchre æquidem & artificioſæ fictiones ſunt: ut incipiam⁹ a prima: cur Apollinis & Caliopes dicatur fili⁹ uideamus. Dicitur aūt Orpheus: quaſi orea phogni. i. bona eloquētiæ uox: quæ quidē Apollinis. i. ſapiē: & Caliopes: quæ bon⁹ ĩterprætatꝰ ſonus: filia eſt. Lyra aūt illi a Mercurio data eſt: qa per lyraꝫ diuerſa uocū habentē diſcrimina debemus intelligere oratoriam facultatem: q̄ nō una uoce. i. demonſtratione conficitur: ſed ex multis: & cōfecta non oībus cōuenit: ſed ſapienti atqꝫ eloquenti: & bona uoce ualenti. Quæ cum oīa in Orpheum cōuenirent: a mercurio menſuratore temporum eidem cōceſſa dicitur. Hac Orpheus mouet ſyluas radices habentes firmiſſimas: & infixas ſolo. i. obſtinate opinionis homines: qui niſi per eloquentiæ uires queūt a ſua ptinacia remoueri. Siſtit flumīa i. fluxos & laſciuos homines: qui niſi ualidis eloquentiæ demonſtrationibus in uirile robur firmētur: in mare uſque defluunt. i. in perpetuam

amaritudinem feras mites facit.i.homines ſanguinuꝫ rapaceſqꝫ:quos ſæpiſſime eloquentia ſapientis reuocat in manſuetudinem & humani/tatem.Hic inſuper Euridicem habet in coniugem.i.naturalem concu/piſcentiam:qua nemo mortalium caret.Hanc per prata uagauteꝫ.i. p tēporalia deſyderia amat Ariſteus.i.uirtus:quæ eam ĩ laudabilia de ſyderia trahere cupit.Verũ ipſa fugit:quia naturalis cõcupiſcētia uir tuti contradicit:& dum fugit uirtuteꝫ:a ſerpente occiditur.i. a fraude inter temporalia latante.nam apparet minus recte intuentibus tempo ralia uiuere.i.poſſe beatitudinem præſtare:cuius apparentiæ ſiqs cre/dat ſe in perpetuã duci mortem cõperiet.Sed quid tandē:Cum natu/ralis cõcupiſcentia ad inferos.i.circa terrena omnino lapſa eſt:uir pru dens eloquentia.i.demonſtrationibus ueris eam conatur ad ſuperiora i.ad uirtuoſa reducere.Quæ tādē aliqñ reſtituitur:& hoc dum appeti tus ad laudabiliora dirigitur:ſed redditur pacto: ne retro ſuſcipiēs re ſpiciat:donec ad ſuperos uſqꝫ deuenerit.i.ne iterum in concupiſcentiã talium relabatur:donec cognitione ueritatis:& ſuperum bonorũ ĩtel/ligentia roboratus ad damnandam ſceleſtorũ operũ ſpurcitiē:oculos poſſit in concupiſcentiã flectere.Quđ autē ob id Orpheus ad inferos deſcenderit:debemus accipere prudentes uiros nonnũqꝫ rõne contē plationis in perituras res:& hominũ ignauias oculos meditationis de flectere:ut dum quæ damnare debeant uiderint:q̃ appetēda ſunt fer/uentiori deſyderio concupiſcant.Fulgētius aũt longe aliter ſentit. Di cit enim dilectæ ac perditæ:& demuꝫ reaſſumpte Eurydicis eſſe muſi cæ deſignationem:cũ Orpheus dicatur:quaſi oreaphogni:quod ĩter prætatur uox optima.Eurydices aũt profunda diiudicatio: & iõ cũ ĩ muſicis aliud ſit armonia pthongorum:& aliud effectus tonorum:uir tuſqꝫ uerborũ &c.ut ubi de ethimologiis.Sed:ut ad ea ueniam᾿: quæ ad Orphei uidentur ſpectare mortem:eſt ſciendum:ut dicit Theodõ tius:Orpheũ primo Bacchi ſacra cõperiſſe:& ea iuſſit apud Thraces choris menadum.i.mulierum patientiũ menſtruum:ut illa illo tēpore auferret a cõmixtione uirorum:cum non ſolum abhominabile ſit: ſꝫ etiam pernicioſum uiris. Quod cum mulieres poſt tēpus aduertiſſent & exiſtimaſſent:hoc adinuentũ ad turpitudinē earũ: uiris detegendã ĩ Orphæum coniurauere:illumqꝫ nil tale ſuſpicanteꝫ interficere ligo nibus:& in hebrum fluuium deiecere.Lactantius aũt in libro diuina/rũ inſtitutionũ dicit de eo ſic.Sacra liberi patris prim᾿ Orpheus indu xit in Græciã:primuſqꝫ celebrauit in monte Boetiæ Thebis:ubi Li/ber natus eſt ꝓximo:qui cũ frequēter cytharæ cãtu pſonaret:Cythe ron appellatus eſt.Ea ſacra etiam nũc orphica nominantur:in quibus ipſe poſtea dilacerat᾿& carptus eſt &c.Quđ caput eius & cythara leſ bos dilata ſit:dicebat Leõti᾿:fabulã ñ eē:qa ſic fama ferebat Leſbiũ

quendam ex auditoribus ſuis ea ſecum deuotiōis cauſa Leſbos uſque portaſſe. Quđ ſerpens: qui caput Orphei deuorare uolebat: in lapidē uerſus ſit: intelligo pro ſerpente annorum reuolutiones: quæ caput.i. nomē Orphei: ſeu ea: quæ ingenio Orphei cōpoſita ſunt: cū ī capite uigeant uires ingenii: conſumere: ut reliqua faciūt: conatæ ſint. Sed in ſaxum ideo uerſus dicitur ſerpens: ut oſtēdatur nil illi poſſe tēpus ob ſiſtere. Quod quidem hucuſque nō potuit egiſſe: quin adhuc famoſus exiſtat cuꝫ cythara ſua: cū ex poetis fere antiquior reputet̃. Præterea ſunt qui uelint. inter hos Plinius in libro hiſtoriæ naturalis: hui⁹ inuen tū fuiſſe auguria ex cæteris animalibus ſumi: quæ prīo tantū ex auib⁹ ſumebantur. æquo modo opinati ſunt quidā: eum primū cytharaꝫ ex cogitaſſe: quantūcūqꝫ Amphioni: aut lino attribuant alii. Fuit eniꝫ ex gente cicona Thraciæ natus: qui (ut Solinus de mirabilibus mondi af firmat) in æuum uſqꝫ ſuum in maximū ſui decus ſumebat. De tempo re eius non uidetur ambigi. Multi enim teſtantur: ꝙ inter argonautas Colchos cum Iaſone acceſſerit: ut Statius. De hoc tamen ſcribit La ctantius in libro diuinarum inſtitutionum. Et fuit per eadem tempora quibus faunus: ſed quis ætate præceſſerit poteſt dubitari. Siquidē per eoſdem annos Latinus Priamuſqꝫ regnarunt. Item patres eorum Fau nus & Laumedon: quo regnante Orpheus cum argonautis ad ilienſiū littus acceſſit. Hæc Lactantius. Euſebius autem ī libro temporū dicit eum fuiſſe regnante Athenis Egeo. Quæ quidē ſatis cōuenire uidētur Leontius autem dicebat: hunc non eum fuiſſe: qui orgica adīuenit: cū illum aſſerit longe antiquiorem eſſe.

De Ariſtæo Apollinis.x. filio: qui genuit Acteonæm & Iolaum. C. xiii.

Riſteus filius fuit Apollinis & Cyrenis filiæ Pænei fluminis: ut teſtatur Virgilius in perſona Ariſtæi in Georgicis dicēs. Mater cyrenes mater quē gurgitis huius. Ima tenes quid me præclara ſtirpe deorum. Si modo quem perhibes pater eſt tymbreus Apollo: Inuiſū fatis genuiſti & cetera. Quod etiam Iuſtinus in epythomate Pōpei tro gi confirmat: talem hiſtoriā recitans. Quđ Cyrus.ſ. rex Coramis īſu læ filium habuit: cui nomen Bathos proptær lingue obligationeꝫ. Ve rum cum Cyrus ad oraculum Delphos propter dedecus adoleſcentis filii deprecaturus ueniſſet: habuit in reſponſis: Bathos Aphricam pe tere: Cyrenem urbem condere: & ibidem linguæ uſum accepturum. Quod ob ſolitudineꝫ Coramis inſulæ omiſſum eſt: quaſi nō haberēt unde colonos in Aphricam deducerent. Tandem tractu temporis pe ſte cōpulſi adeo paucos miſere: ut uix nauis cōpleret̃ una. Hi Aphri cam uenientes: monteꝫ Cyrū loci amœnitate: & ubertate fōtiū capti occupauere. Ibi Bathos ſolutis linguæ nodis: dux eorum primo loqui

cœpit Quamobrẽ oraculi promiſſis certi: urbem condidere Cyrenem Porro ſic a poſteris fictũ eſt: Cyrenẽ eximiæ pulchritudinis uirginẽ a Pelio monte Theſſaliæ ab Apolline raptam: perlatamq; eius montis iuga: cuius collem occupauerant qui filiũ ſecuti ſunt: & ab eo repletã iiii. peperiſſe filios: Ariſtæum: Nomium: Auctouẽ: & Argeũ. In hac nil fere fictionis eſt: niſi ubi Pænei dicit ſpei regis Theſſaliæ filia fuit: a quo miſſi ſunt qui perquirerent: quoniã abiiſſet. Qui: ea cõperta: & loci amœnitate detenti: in iiſdem terris aiunt cũ Cyrene remanſiſſe. Ex iis tantũ pueris tres aiunt adulti in Theſſaliam rediiſſe: & auita regna recepiſſe. Inter quos dicunt Ariſtæũ ĩ Archadia late regnaſſe: eũq; primũ apis & mellis uſum: & lactis coagulũ tradidiſſe: atq; trapetis oleas preſſiſſe oleũ educere: & eius uſum oſtendiſſe: ut refert Plinius de hiſtoria naturali. Præterea ſciens factus: ſyderis ſolſtitialis ortus primũ inueniſſe. Quibus conſyderatis: non abſurde Virgili⁹ fabulã Ariſtæi de recuperatione apũ in fine georgicorum deſcripſit. Hunc inſuper uolũt Auctonoẽ Cadmi filiã in cõiugem accepiſſe: & ex ea ſuſcepiſſe Actæonẽ. Sane(ut Saluſtio placet)matris cõſilio r̃lictis Thebis in Cæam inſulã illoſq; ab hominibus ĩhabitatã abiit: illamq; tenuit: eſto reliquerit poſtea: & cum Dædalo in Sardiniam abierit: in qua (ut dicit Salinus de mirabilibus)urbẽ Caraliã cõdidit. quid ĩde ex eo contigerit: legiſſe non memini.

De Actæone filio Ariſtæi. C. xiiii.

Ctæon filius fuit Ariſtæi ex Auctonoe cõiuge: ut Statius teſtat̃ & Ouidius: qui eum etiam ſcribit Iãthium appellatũ: ubi dicit Cum iuuenis placido compellat Ianthius ore. Et ſunt qui dicãt: hoc illi nomen a puella ſepulta eo in loco: ĩ quo natus ẽ: Hic(ut oſtẽdit idẽ Ouidius)uenator fuit: & cum die quadam uenatione feſſus ĩ ualle gargaphiæ deſcendiſſet: eo ꝙ in ea fons eſſet recẽs & lympidus: & ad eũ fore putaturus accederet: uidit ĩ eo Dianam nudam ſe lauãtẽ. Quod cum ægre Diana tuliſſet: ſumpta manibus aqua: in facieẽ eius proiecit dicens. Vade: & dic ſi potes. Is autem repente in ceruum couuerſus ẽ quem cũ canes eius uidiſſent: confeſtim irruerunt ĩ eum: illumq; ĩ mõtem coactum: atq; dentibus laceratũ comederũt. Circa quod figmẽtũ ſic ſcribit Fulgentius. Anaximenes: qui de picturis antiquis diſſeruit: ait in libro. ii. uenationem Actæonem dilexiſſe: qui cum ad maturaẽ ꝑueniſſet ætatem: conſyderatis uenationem periculis. i. quaſi nudam artis ſuæ rationem uidens: timidus factus eſt. Et paulo poſt. Sed duẽ uenandi periculum fugeret: affectum tamen canum nõ dimiſit: quos inaniter paſcendo: pene omnem ſubſtantiam perdidit. Ob hanc rem a canibus ſuis deuoratus eſt.

De Iolao Ariſtæi filio. C. xv.

Olaũ dicit Solinus de mirabilibus mũdi filium fuiſſe Ariſtæi:& poſt eũ ĩ Sardinia dñium tenuiſſe.ſupra aũt dicit ĩ ſuo uolumine Iolaũ filiũ fuiſſe Iphiclei filii Amphitrionis:& æque ĩ Sardinia ĩperaſſe.neſcio an idẽ ſit:uel alius.

De Nomio.xi.Apollinis filio. C. xvi.

Omius(ut ſcribit Iuſtinus ĩ Epitoma)filius fuit Apollinis & Cyrenis.Hunc dicit Leontius Apollinem nominatum(quicquid ſupra dixerit Theodontius)eumq; archadibus imperaſſe:eiſq; leges dediſſe:quæ quoniã quoſdã ex optimatibus uidebãtur offẽdere:orta ſeditione inter archades:Ariſtæo fauente:pulſus ẽ:& loco eius regnauit Ariſtæus.Is autem ad Admetum Theſſaliæ regem cõfugit:& eiuſ armenta.vii.annis pauit.Tandẽ uiribus reaſſumptis:Ariſtæũ fugauit & archadũ iterũ obtinuit principatũ.cum abiiſſet Ariſtæus in Cæam inſulam:& qm̃ armenta pauiſſet Nomius Appellatus eſt: quod apud archades paſtor ſonat.Et hinc dicit fictionem traxiſſe locũ Apolline; ſc; ob occiſos Cyclopes diuinitate ſpoliatu; Admeti regis armẽta pauiſſe.Ego autem neſcio quid credam potius:cũ & uetuſtate & ignauia librariorum adeo periere codices:ut ſubtractũ ſit:poſſe de quãpluri/mis ueritatem cernere:& hinc ampliſſimus uagandi locus mẽdacio relictus eſt:cũ ſcribat de antiquis unuſquiſq; quod libet.

De Auctoo.xii.Apollinis filio. C. xvii.

Vctous filius fuit Apollinis & Cyrenis: ut ſupra monſtratum ẽ Hũc ſunt qni dicãt:deſcẽdẽtibus fratribus ex Aphrica:& ĩ græciã uenientibus:Cyrene remanſiſſe:& his ĩperaſſe:qui una ſecum ibidem remanſere.

De Argeo.xiii.Apollinis filio. C. xviii.

Rgeus(ut ſupra a Iuſtino monſtratũ eſt) Apollinis fuit filius & Cyrenis.Hic de ſe:quod ego nouerim:nil præter nudũ nomen poſteritati reliquit.

De Aeſculapio.xiiii.Apollinis filio:q genuit Machaonem. C. xix

Eſculapius(ut priſci fere teſtantur omnes) Apollinis & Coronidis nymphæ fuit fili⁹.Dicit eĩ Ouidius: hanc ex Lariſſa fuiſſe: & Phlegiæ filiã:quã cũ ſumme Apollo diligeret:& ĩ eius iuiſſet cõcubitum:prægnans effecta eſt.Porro coruus Apollinis auis ad Apollinem detulit:quia cõperiſſet eã iuueni cuidã æmonio cõmiſceri:quam ob cauſam turbatus Apollo eã ſagittis occidit:& facti tandẽ pœnitẽs cũ remediis ſuis illam nequiret ab inferis reuocare:ſecto eius utero: conceptũ ex ſe eduxit infantem:eumq; Aeſculapium appellauit:&)ut fertur) Cironi centauro tradidit educandum:quem cum uidiſſet Archiroe Chironis filia uaticinii docta:uaticinata eſt:quia mortuũ hoĩe; ab inferis reuocaret in uitam:& ipſe fnlminatus deiiceretur ad inferos

quod effectu nō caruit. Aiunt enī hunc arte ſua: cū eximius euaſiſſet
medicus: Dianæ præcibus Hyppolitū mēbris collectis undiq; ī uitaʒ
reuocaſſe: & priſtinæ reſtituiſſe ſanitati. Quā ob cauſā turbatus Iuppi
ter eū fulmine interemit: ut liquido teſtatur Virgili⁹ dicēs. Pæoniis re
uocatū herbis & amore dianæ Tu pater omnipotens aliquem īdigna/
tus ab umbris Mortalem infernis ad lumina ſurgere uitæ. Ipſe repto/
rem medicinæ talis & artis Fulmine phœbigenā ſtigias detruſit in un
das &c. Quæ hucuſq; dicta ſunt(ut ſatis patet)hiſtoria mixta poeticis
eſt. Aſt: ut pura conſiſtat hiſtoria: excutiendæ ſunt fictiōes. Et iō cor
uū accuſaſſe Coronidem: ſic accipiendum arbitror: Apollinem. ſ. au/
gurandi peritia fornicationem nouiſſe Coronidis: & iratum interfecis
ſe prægnantē. Quď aūt Hyppolytum: ſeu(ut placet Plinio) Caſtoreʒ
Tyndari filiū ob raptas Lyncæo & idæ ſpōſas: a Lyncæo: ſeu Ida oc
ciſum ī uitā herbis & arte reuocauerit: aliter cōtigiſſe puto: hos: ſeu
horū alterū non mortuos: quia a morte in uitam aliquē reuocare: ſo/
lius dei eſt: ſed uulnerū īmanitate: & ob perditū ſanguinem mortuos
exiſtimatos: quos cū arte & ſollicitudine ſua ī ſanitatē reuocaſſet pri/
ſtinā: dictū eſt: eum illos ab inferis in uitam retraxiſſet. Quod autem
ob id a Ioue fulminatus ſit: nō eſt credibile: ſed ideo fictū credo: quia
poſſibile eſt: ob eam curā eū laboraſſe plurimū in exquiſitione herba
rū: & aliarum opportunitatum: & ſic præter uires fatigatus in febreʒ
incidiſſe: quæ profecto lætale fulmen & ignitū eſt: & ex ea febre defe
cerit: ſeu forte caſu fulminatus eſt: & opinatū ab ignaris: hoc illi con/
tigiſſe ob reuocatos ab inferis mortuos: & hinc fabulæ datum prīcipi
um. Sane Theodontius negat Apollinem dilexiſſe Coronidem: & ex
eo Aeſculapium fuiſſe conceptū: aſſeritq; eum ex Aemonio iuuene &
Coronide natū: ſed Apollinis filius dictus eſt altera ex duabus cauſis
Seu quia matre mortua ante partū: & eius fecto utero educt⁹ ē: qď ñ
abſq; medici opere fit: per quem fingitur Apollo: quia medicinæ rep/
tor: & ſic Apollinis filius: quia Apollinis opere natus ſit. Seu quia qui
ſic naſcuntur Apollini ſacros fore uoluere ueteres: eo ꝙ(ut dictū eſt)
Apollinis opere lucem ſortiti uidentur. Et ob id aiunt Cæſarum famili
am ſacra Apollinis obſeruaſſe: quia primus eorū: qui ex familia Iulia
Cæſar dictus eſt: ob eā cauſam cognomē adeptus eſt: & factus Apol
lini ſacer: q e ſecto matris utero ī lucē uenerit. Præterea potuit Apol
linis haberi filius: quia clariſſimus euaſerit medicus. Theodontii auteʒ
opinio aliqualiter dictis roboratur Lactātii: qui de Aeſculapio ī libro
diuinarum inſtitutionum dicit ſic. Hūc Tarquitius de illuſtribus uiris
diſſerens ait: incertis parentibus ortum expoſitum: & a uenatori/
bus inuentum: canino lacte nutritum: Chironi traditum didiciſſe me/
dicinam. Fuiſſe autem meſſenū: ſed Epidauræ moratū & cætera. Poſt

hæc dicit Lactantius: hunc eũ fuiſſe: qui Hyppolytũ curauit. Cæterũ ne ob diuerſitatẽ relatorum ubi minime opportunũ ẽ: mendaces credantur ſcriptores: eſt aduertẽdum (ut platet Tullio de naturis deorũ) quia tres fuere Aeſculapii. Quorũ primũ dicit idem filiuꝫ fuiſſe Apollinis: eũq; ſpeculuꝫ inueniſſe: & primũ obligaſſe uulnus: & hũc ab archadibus aſſerit ſumme coli. Secundũ uero dicit fratrem fuiſſe ſecundi Mercurii ex Valente patre atq; Coronide matre natũ: eũq; perculſuꝫ fulmine interiſſe: & cynoruſis humatũ. Tertiũ uero dicit filium fuiſſe Aſippi & Carſinoæ: eũq; primũ alui purgationeꝫ: & dentis euulſionẽ cõperiſſe: eiuſq; ſepulchruꝫ eſſe in Archadia: nõ longe a Luſio flumine: circa quod & lucus oſtenditur eius: Et ſic erit poſſibile ex his aliquem ex matris utero cæſum: aliquẽ ex incerto patre natũ atq; expoſitum: nec obſtat omniũ parentes a Tullio narrari. Vidi ego in patria nõ nũq; ex principibus patriæ hoĩem: qui infans fuit expoſitus: & demum a nutritore tanq; a patre cognominatus. Sed quid multa: qualiſcũq; ſeu quicũq; fuerit ex iſtis tanta ueneratione apud Epidauros habitus eſt: ut etiam Romani: iam fere omni Italia occupata: peſtilentia ægritudinũ agitati: quaſi pro ſingulari & certo ſubſidio legatos ad epidauros mitterent oratores ut illis de opportuno remedio ſubuenirent premitterentq; Aeſculapiũ: tãq; ſalutare ſubſidiũ Romã deferrent: conceſſumq;: ut in forma ſerpentis: diabolo operante: Romam in naui deueherent: illiq; tẽplum inſigne in inſula tyberis cõſtruerẽt: & loco ſalutaris dei diu colerent. Dato illi impune Dionyſius ſyracuſanus nouacula auream abſtulerit barbam. Aeſculapius autem dure agens interpretatur: quod forſan nomen labori ſuo circa curaꝫ Hyppolyti cõforme fuit.

De Machaone Aeſculapii filio: qui genuit Aſclepium. C.xx.

Achaon (ut dicit Papias) filius fuit Aeſculapii: æuo ſuo inſignis medicus: Quod ego utrũ credã neſcio: eum ſalteꝫ fuiſſe medicũ cum ſcribat Iſydorus poſt fulminatũ Aeſculapiũ interditũ fuiſſe medendi officiũ: ut ait Plinius: ubi de hyſtoria naturali. Cũ claruiſſent opera Aeſculapii temporibus Troianis: ſequentia eius in nocte denſiſſima latuere uſq; ad Pelopõneſiacũ bellum: & tunc eam reuocauit ĩ lucem Hippocrates &c. Quod tempus ut dicit Iſydorus fuit ãnorum fere qngentorum. Hinc ego ſumptũ puto: quod fictum eſt: ſoleꝫ ob fulminatũ Aeſculapium noluiſſe aliq;diu lucis currum ducere: ut oſtenderetur ſolis inuentum: ſcilicet medicniam eclypſin paſſum per ſæcula plura: & tandem in lucem reuocatum. Ego hunc Machaonem auctoritate Papiæ non apposuiſſem: cum eum in multis circa talia minus curioſum ſæpiſſime inueneriꝫ ſcripſiſſe diſſona ueritati. Sed ut ponerẽ me traxit ſolertia Pauli: qui nõ ſolum Machaonem Aeſculapii filium

ſcribit:ſed & Aſclepium quendã Machoanis filium fuiſſe confirmat.

De aſclepio Machaonis filio. C. xxi.

Sclepius(ut dicit Paulus)fuit filius Machaõis:credo Auguſtinũ ſecutus:qui hũc Aeſculapii nepotẽ uidetur dicere ſcribens: ubi de ciuitate dei Hermetẽ Triſmegiſtũ Aſclepio loquentẽ ſic. Auus.n. tuus O Aſclepi medicinæ primus inuentor:cui templũ conſecratum eſt in monte Libyæ circa littus Cocodrillorũ:in quo eius iacet mõdanus hõ.i.corpus:reliquus uero:uel potius totus in ſenſu uitæ melior remeauit in cælũ:oĩa etiam nunc hominibus adiumenta præſtans:infirmis numine nunc ſuo:quæ ſolet medicinæ arte præbere.Et paulo ĩfra idẽ ſequitur Auguſtin⁹.Ecce duos deos dicũt hoĩes fuiſſe:Aeſculapiũ & Mercuriũ & cætera.Verũ ego librũ hũc Hermetis Triſmegiſtri:quẽ de Idolo intitulat uidi:nec tamẽ qualiter Aeſculapius fuerit Aſclepiadis auus per uerba Hermetis præcedẽtia:atq; ſequẽtia dictiſ ab Auguſtino percipere queo:certus tñ:qm̃ poti⁹ ĩgeniũ deficiat meum:q̃ accuſari poſſit aĩaduerſio Auguſtini.

De Pſyche.xv.Apollinis filia. C. xxii.

Syches(ut dicit Martialis Capella in libro:quẽ de nuptiis Mercurii & Philologiæ ſcripſit)filia fuit Apollinis & Eudelichiæ. Ex qua Lutius Apuleus in libro metamorphoſeon:q uulgariori uocabulo aſinus aureus appellatur:longiuſculam recitat fabulã talẽ.Regem ſ.fuiſſe & reginã:quibus tres fuere filiæ:quaruꝫ duæ maiores natu: & ſi forma ſpectabiles eſſent:iunior:cui Pſyches nomẽ erat:ĩ tantũ pulchritudine cæteras excedebat mortales:ut nõ ſolũ admiratione teneret ſpectantes:ſed infigeret animis ignaris rei miraculo credulitatem: ut Venus eſſet:quæ deſcendiſſet in terris:& fama longe lateq; uulgata inuiſæ formoſitatis egit:ut non ſolum ciues: ſed exteri ad uiſendaꝫ Venerẽ:& ſacris honorandam accederent:templis ueræ Veneris neglectis. Quod ægre Venus ferens ĩ Pſyhẽ accenſa Cupidini filio ſuo iuſſit:ut eã amore feruẽtiſſimo hominis extremæ ſortis incenderet.Interim pater de nuptiis uirginis Mileſiũ Apollineꝫ cõſuluit.Qui reſpõdit:ut illam in uertice montis deduceret:ibiq; diuina ſtirpe creatum : eſto peſſimũ & uipereum naciſceretur uirgo maritum . Quo reſponſo parentes affecti cum lacrimis & mœrore totius ciuitatis uirginẽ in p̃deſtinatum deduxere culmen:ibiq; ſolam liquere. Quæ & ſi ſolitudĩe & incerto timore futuri cõiugis anxiaretur:nõ tamen diu præſtiti : & uenit Zephyrus mitis & ſuaui ſpiritu eam aſſumẽs:in floridaꝫ detulit nullem : in qua cum aliquali ſomno leniſſet ærumnam: ſurgens uidit gratum oculis nemus:& argenteis undis manentem fontem: atq; palatiuꝫ non ſolum regium:ſed diuinum miris ornatum diuitiis . Quod cum intraſſet : & ingentes inueniſſet theſauros abſquæ cuſtode : &

miraretur plurimũ obſequentium uocibus abſqꝫ corporibus auditis ĩ
trauit lauacrũ: inuiſis ſibi aſſiſtẽtibus obſequioſis. Inde cœna diuinis
conferta dapidibus ſumpta: cubiculũ intrans: cõſcendit genialẽ torũ
& ſoporatæ maritus affuit. Qui cũ eam ſibi feciſſet coniugẽ ueniente
luce inuiſus abiit: & ſic ſæpius magna Pſychis cõſolatione continuãſ
factum eſt: ut ſorores eiuſdẽ: audito Pſychis infortunio : e domibus
maritorũ ad lugrubes parentes accederent: & cum eis ſororis infœli
ces nuptias deflerent. At cupido præſentiens quid inuidia ſororũ pa
raretur Pſychi: eam præmonuit: ut earũ oĩo floccifaceret lachrymaſ
nec in ſuam perniciẽ pia atqꝫ credula eſſet. Quod cũ ſpopõdiſſet Pſy
ches: ſe cæpit deplorare captiuã: & ꝙ ſorores uidere: & alloqui non
poſſet: & uenientẽ atqꝫ redarguentẽ Cupidinẽ præcibus in eam ſentẽ
tiam traxit: ut cũ eis loqui poſſet: zephiroqꝫ iuberet: ut eas ad ſe leni
deferret flatu. Qui cũ feciſſet: cõceſſit etiam ut ex theſauris: quos li/
beret aſportare permitteret: ſed earũ ſuaſionibus nullo mõ crederet
nec ſuam uidere formã alicuius conſilio exoptaret. Tandeꝫ complora
ta domi Pſyche a ſororibus: ſcopolũ cõſcendere: & ululatu fœmineo
redĩtegrato: a Pſyche auditæ ſũt: atqꝫ paucis cõſolatae uerbis: & po
ſtremo illas zephirus Pſychis imperio in uallem detulit amœnaꝫ. Ibi
a Pſyche feſtiua congratulatiõe ſuſceptæ ſunt: eiſqꝫ oẽs oſtenſæ deli
tiæ: ex quibus inuidæ factæ ſorores. ei totis ſuaſere uiſibꝰ: ut uiri for
mam conaretur uidere: quæ credula eis cũ donis remiſſis: nouaculam
parauit: & lucernã abſcondit ſub modio: nocte ſequẽti uiſura: quiſnã
eſſet is cuius uteretur cõcubitu: occiſura euꝫ: ſi eſſet illi forma uerbis
ſororũ cõformis. Intrat igit᷑ more ſolito lectũ cupido: & ĩ ſõnũ ſolui
tur: Pſyches uero aperto lumine uidit illũ mira formoſitate conſpicu
um iuuenẽ: alis prenicibus inſignitũ: & ad eiꝰ pedes arcũ & pharetrã
ſagittis confertã: ex quibus cũ unam mirabundã eduxiſſet expertura
acieꝫ adeo digito impreſſit ſuo: ut aliqualis ſcaturiret euulnere ſanguis
Quo facto miro dormientis adhuc amore flagrauit. Dumqꝫ illũ ſtupe
ſcens inſpiceret: fauillula ex lucerna proſiluit in dexterum dormientis
humerũ. Quãobrem expergefactus Cupido repente fugã arripuit. Ve
rum Pſyches: cũ illum cæpiſſet crure atqꝫ fortiter teneret: tandiu ab
eo per aerem delata eſt: donec feſſa: eo dimiſſo caderet. Cupido aũt in
uicinam cupreſſuꝫ euolans longa quærela eam redarguit: ſeipſuꝫ dam
nans ꝙ a matre miſſus: ut illam extremi hoĩs amore incenderet: & ip
ſe ſeipſuꝫ ob eius pulchriiudinẽ uulneraſſet: & inde euolauit. Pſyches
anxia perditi uiri mori uoluit: fraude tandem ſorores ambas: quarum
cõſiliis in ærũnam uenerat: in præcipiciũ deduxit. Inde a Venere ob/
iurgata acriter: & pediſſequis eius laceſſita uerberibus: in labores mor
tali inexplicabiles iuſſu Veneris implicita: opere uiri adiuta perfecit

inuicta: cuius poſtremo ad Ioue͞ præcibus actum eſt: ut i̅ ueneris de uenire͞t gratia͞: & in cælis aſſumpta Cupidinis perpetuo frueretur co͞iugio: cui peperit uoluptate͞. Sereniſſime rex: ſi huius tam grandis fabulæ ad unguem ſenſum enucleare uoluerimus: in ingenſ profecto uolume͞ euaderet: & ido cur Apollinis & Endelichiæ filia dicat͛ Pſyche quæ eius ſorores: & cur Cupidinis dicatur co͞iunx: cu͞ paucis ex co͞ti ge͞tibus dixiſſe ſatis ſit. Pſyches ergo a͞i͞a i͞terpretatur. Hæc au͞t Apollinis.i.ſolis filia dicitur: eius.ſ.qui mundi uera lux eſt deus: cum nullius alterius potentiæ ſit rationalem creare animam: niſi dei. Endelichia autem (ut dicit Calcidius ſuper Thymeo Platonis) perfecta ætas interpretatur: cuius omnino rationalis anima dicitur filia: quia & ſi in utero matris illam a patre luminum ſuſcipiamus: non tamen eius apparent opera: niſi in ætate perfecta: cum potius naturali quodam inſtinctu uſq; ad ætatem perfectam formamur: q̃ iudicio rationis. Aetate uero perfecta agere incipimus ratio͞e. Ergo bene Apollinis & Endelichiæ filia dicitur. Sunt huic duæ ſorores maiores natu: no͞ quia p͞mo natæ ſint: ſed quonia͞ primo potentia utuntur ſua: quarum una uegetatiua dicitur: altera uero ſenſitiua: quæ non a͞i͞æ ſunt: ut quida͞ uoluerunt: ſed huius animæ ſunt potentiæ: quaru͞ ideo Pſyches dicitur iunior: quia longe ante eam uegetatiua potentia conceditur fœtui: & inde tractu te͞poris ſenſitiua. Poſtremo autem huic Pſychi conceditur ratio: & quia primo in actu ſunt: ideo primæ dicuntur iunctæ coniugio quod huic ratio͞ali diuinæ ſtirpi ſeruatur.i.amori honeſto: ſeu i͞pi deo cuius inter delitias a zephyro.i.a uitali ſpiritu: qui ſanctus eſt defert͛ & matrimonio iungitur. Hic co͞iugi prohibet: ne eum uidere cupiat: ni perdere uelit: hoc eſt nolit de æternitatæ ſua: de principiis rerum de omnipotentia uidere per cauſas: quæ ſoli nota ſunt: na͞ quotie͞s talia mortales perquirimus: illu͞: i͞mo noſmetipſos deuiando perdimus. Sorores autem nonnu͞ q̃ ad methas uſq; primas delitiaru͞ Pſychis deueniunt: & ex theſauris eius reportant: inquantum penes rationem uiuentes melius opus ſuu͞ uegetatio peragit: & ſenſitiuæ uirtutes clariores ſunt: & longius perſeuera͞t: Sane inuide͞t ſorori: quod minime nouum eſt: ſenſualitatem cum ratione diſcordem: & dum illi blandis uerbis ſuadere non poſſunt: ut uirum uideat.i.uelit naturali ratione uidere quod amat: & non per fidem cognoſcere: eam terroribus conantur inducere: aſſerentes eum i͞manem eſſe ſerpentem: ſeq; ea͞ deuoraturu͞ Quod quidem totiens fit: quotiens ſenſualitas conatur ratione͞ ſopire & oſtendere anime contemplationem: & cognitaru͞ rerum per cauſam non ſolum delectatio͞es ſenſitiuas auferre: ſed labores maximos: & angores minime opportunos ingerere: & nil demu͞ placidæ retributio͞is afferre. Anima autem: dum minus prudens: talibus demo͞ſtratio͞ibus

fidem adhibet: & quod negatur uidere deſyderat occiſura. ſi uoto nõ correſpondeat forma. Videt effigiẽ uiri pulcherrimaꝫ.i.extrinſeca dei opera. Formam.i.diuinitatẽ uidere nõ põt: quia deũ nemo uidit unq̃ & cũ fauillula lædit: & uulnerat.i.ſuperbo deſyderio: per quod inobediens facta: & ſenſualitati credula: bonuꝫ contẽplationis admittit: & ſic a diuino ſeperatur cõiugio. Tandem pœnitens & amans perniciem ſororũ curat aſtutia: eaſq; adeo opprimit: ut aduerſus rõeꝫ nullæ ſint illis uires: & ærũnis & miſeriis purgata præſumptuoſa ſuperbia atq; ĩobedientia: bonuꝫ diuinæ dilectionis atq; contẽplationis iterum reaſſumit: eiq; ſe iniungit ꝑpetuo: duꝫ perituris dimiſſis rebus in æternã defertur gloriam: & ibi ex amore parturit uoluptatem.i. delectationẽ & lætitiam ſempiternam.

De Arabe Apollinis filio. C.xxiii.

Rabs (ut placet Plinio in librs naturalis hiſtoriæ) Appollinis & Babyloniæ fuit filius: quẽ medicinæ artis dicit etiã repertorẽ. Puto ego hunc ſeu Babyloneꝫ fuiſſe hominẽ: & ibidem medicinam oſtendiſſe prius: Seu apud Babylonios didiciſſe: & ad Arabes primũ detuliſſe: & hinc Apollinis filius dictus: quia medicus: & Babylonis: quia ĩ Babilonia natus uel eruditus ſit.

De Tytio filio Iouis.iii. C.xxiiii.

Oſtq̃ Apollinis longa poſteritas expedita eſt: ut ad Iouis filios reuertamur ordo poſtulat: ex quibꝰ ſeſe ante alios Tytius offert quem dicit Leontius filiũ fuiſſe Iouis ex Hellaro Orcomeni filia: quã prægnantẽ Iuppiter iram Iunonis timẽs occultauit in terram: ex quo factum ẽ: ut naſcens puer ex terra natus uideretur: ut Seruius aſſerebat. Quæ quidẽ terra poſtmodũ eũ nutriuit: & ſic nõ mater ſꝫ nutrix Is tamẽ cũ ad integram ueniſſet ætatem: Latonaꝫ Apollinis matrem amauit: eamq; de ſtupro interpellauit. Quãobrem turbatus Apollo eum ſagittis occidit: & apud inferos religauit: atq; eius iecur ulturibꝰ laniandũ appoſuit hac lege: ut cõſumptuꝫ reſtauraret̃ illico: & ſic nũq̃ uultures a diſcerpendo ceſſarent: nec ipſe a patiendo. Reſtat nunc huic fictioni uelũ eripere: ut quid contegat uideamus. Dicit.n.primo Iouem pregnantẽ abſcondiſſe in terris: nil.n.occultius tegit̃: q̃ qđ ĩ foditur: Et ideo debemus intelligere hanc ſecretiſſime fuiſſe ſeruatã: & hoc timore Iunonis.i.maioris potentiæ: cũ dea regnorum ſit Iuno. Terram aũt aluiſſe Tytium nõ ẽ nouuꝫ: cum oẽs alamur terra. Qđ Latonam Apollinis matrem amauerit: ingentẽ eius demonſtrat aĩum Cælſitudinem.n.appetit: quæ claritatis mater eſt. ſed ab Apolline id eſt a regio ſplendore deiectus ẽ apud inferos. ideſt apud plebeos quos penes ſemper curarum plenus: qualiter poſſet in gradum: ex quo deciderat reaſcẽdere. Recitat ex iſto Tytio Leontius breuẽ hiſtoriam:

& dicit hunc apud Boetios magnũ fuiſſe hominẽ: & uiribus tẽptaſſe ex Delpho Apollinẽ eiicere: a quo ipſe eiectus eſt: & fere ad priua:aꝫ uitam redactus. De pœna autem illi appoſita dicit: ubi de ſomnio Scipionis Macrobius ſic. Vulturem iecur ĩmortale tondentẽ: nihil aliud intelligi uolentes: q̄ꝫ tormẽta cõſciẽtiæ obnoxia flagitio uiſcera ĩteriora rimantis: & ipſa uitalia indefeſſa admiſſi ſceleris admonitione laniantis: ſemperqꝫ curas: ſi quieſcere forte tẽptauerit excitãtis: tan q̄ꝫ febris renaſcẽtibus ĩhærẽdo: nec ulla ſibi miſeratiõe parcẽtis lege hac qua ſe iudice nemo nocẽs abſoluitur: nec de ſe ſuã põt uitare ſentẽtiã Hoc Macrobius.

De Baccho ſecũdi Iouis filio. iiii. qui genuit Hymeneũ Thyoneum & Thoantem. C. xxv.

Acchus Iouis filius & Semeles ab Ouidio: & reliqs poetis dicit̃ ex cuius origine talis recitatur fabula. Cũ amaret Iuppiter Semelẽ Cadmi filiã: & ipſa cõcepiſſet ex eo: acceſſit ad eam Iuno formã gerens Beroæ epidauriæ anus: & inito cũ ea colloquio: perquæſiuit nũqd diligeretur a Ioue: cui dixit Semeles arbitrari ſe diligi. Tũc Iuno ñ potes filia niſi uno mõ cognoſcere: ſcilicet ſi ſtygis ĩterpoſitio iuramẽto promittat tecũ eo pacto cõiũgi: quo Iunoni iungitur. Semeles experientiæ auida uenienti iuramentũ: & inde munus popoſcit. Iuppiter autẽ dolens eam: ne aduerſus iuramentum ageret fulminauit: & mortuæ filiũ traxit ex utero: ſuoqꝫ appoſuit fœmori: donec tempus perficeretur: quod eũ eſſe in uentre matris opportunitas exigebat. Hũc primo clam nutriuit Ino matertera eius: poſtmodũ nymphis tradidit: q̄ etiã ei alimenta dederunt: ut ait Ouidius: eumqꝫ: ne a perquirente Iunone inueniretur: ederis occultauere. Huic inſuper alumnũ dicunt fuiſſe Sylenum: qui captus a ruſticis a Mida Baccho reſtitutus eſt. Hũc præterea curru & ſotiis honorãt: de quibus ſic refert Statius. Promouet effrenæ dextra leuaqꝫ ſecuntur Lynces: & uda mero lambũt retinacula tygres. Poſt exultantes ſpolia armentalia portant: Seminecesqꝫ lupos ſciſſaſqꝫ mimallones urſas. Nec comitatus iners ſunt illic ira furorqꝫ: Et metus: & uirtus: & nunq̄ꝫ ſobrius ardor: Succiduiqꝫ gradus: & caſtra ſimillima regni &c. Dicunt inſuper eum primũ uitem plantaſſe: ut ait Accius ĩ Bacchis. O Dionyſe pater optime uiti ſator Semela genitus euchiã: & hinc uini deũ aſſerũt. Ederã ei ſacrã & uãnũ & Marſyã in tutelã eius aſcribunt: eiqꝫ Ariadnaꝫ Minois filiã cõiugem copulant Baculum ab eo repertum: atqꝫ denominatuꝫ affirmat Rabanus: ut eo homines uino graues uterentur. Multis etiam illum nominibus uocãt de quibus Ouidius. Tura dabant Bacchumqꝫ uocant bromiumqꝫ lieũ Ignigenamqꝫ: ſatumqꝫ iterum ſolumqꝫ bimatrem. Additur his nyſeus: intonſuſqꝫ thioneus: Et cum læneo genialis conſitor uuæ.

Nictiliuſq; eleuſq; parens: & iacus & euhan: & quæ præterea p gra/
ias plurima gentes nomina liber habes: tibi.n.incõſumpta iuuenta ẽ.
Tu puer æternus: tu formoſiſſimus alto Cõſpiceris cælo tunc cum ſi
ne cornibus extas &c. Addit & alia nomĩa Albericus: uocatũq; dicit
Euchiũ: Briſeũ: & Baſſareũ. Lactantius etiã eũ uocari dicit dytaram
bu3. Dicit inſuper Seruius Orpheũ dicere hũc a gigantibus mẽbrati3
diſerptũ: quod Albericus affirmat addens: ꝙ ab eis ebrius ſit inuẽtuſ
eũq; dicit, ſepultũ: & poſtea ſurrexiſſe integrum. Pingebant ẽt eum an
tiqui in habitu muliebri & nudu3 atq; puerulũ: ei nocturno tẽpore ti/
biis & cymbalis & clamore ſacrũ: quod orgia uocabant celebrantes.
Præter hæc alia etiam recitãtur: ſed qm̃ non cõperta ſunt omĩa: quæ
quæruntur: quæ uideri poſſunt de appoſitiſ uideamus. Primo igitur et
ante omnia pro conſtãti uidẽtur tenere hyſtoriographi Dioniſiũ hũc
ex Ioue & Semele natum adeo ut de tempore inter antiquos plurima
fuerit uarietas: ex quibus alii Dioniſium. alii Liberu3 patrem uocant:
& qnoniã non cõſtat cuius Iouis fuerit filius: ego ſecundo aſcripſi Io/
ui: eo ꝙ eius æuum melius uideatur cõuenire cum ſecundo q̃; cũ ali/
quo aliorum. Dicit.n. Euſebius in libro tẽporum: a quibuſda3 arbitra
ri Danao Argis regnante Dioniſiu3 in india Niſam condidiſſe: & ſuo
nomine nũcupaſſe: & eode3 temporc eum in in India militaſſe: & eius
in exercitu fuiſſe mulieres bacchas cognominatas ob furorem potius
q̃; ob uirtutẽ. Quod quidẽ fuit circa ãnos mũdi. iii. mil. dcc. xxix. Pau
lopoſt idem Euſebi⁹ dicit: regnãte Danao argis Cadmus regnauit the
bis: ex cuius filia Semele natus ẽ Dioniſius. i. Liber pater: quod ſecun
dum eius ãnorum deſcriptionem comprehenditur fuiſſe circa annos
mundi. iii. mil. dcc. lxxvi. nec multo poſt dicit anno. xxxv. Lincei regis
argiuorũ Dioniſius: qui latine dicitur liber pater: naſcitur ex Semele:
quod contigiſſe uidet̃ ãno mũdi. iii. mil. dccc. xiiii. inde ſubſequit̃ Acri
ſio regnante argiuis Dioniſius: qui & liber pater: aduerſus indos dimi
cans Nyſam urbẽ iuxta indu3 flumen condidit: quod factum colligit̃
anno mundi. iii. mil. dccc. lxx. Quanta ſit hæc temporum diuerſitas ab
Euſebio ex cõmentariis ueterum collecta facile comprehendi poteſt.
noſtru3 autem ẽ per cõiecturas arbitrari: quod uerius potuerit ex dic
tis tempus attribui æuo Bacchi. Ego autem omiſſis cauſis me mouen
tibus arbitror Bacchi dies fuiſſe circa antiquius horũ tempus: ſeu ſal
tem quod de proximo ſequitur: eumq; ea tempeſtate natu3 egiſſe quæ
ab eo geſta narrantur. Sed his curioſioribus derelectis ad figmenta tẽ
damus. Fulminatam Semelẽ a caſu ſumptum credo: eam ſcilicet a ful/
mine: ſeu ab ignita febre in mortem deductam: quarum utramque a
Ioue. ideſt ab elemento ignis emiſſam non mirabitur eruditus. Euul/
ſum ab utero mortuæ matris fœtum: & Iouis fœmoribus applicitu3

notiſſimū obſtetricibus officium deſignatur.neceſſe enim eſt:ut calo/
ribus extrinſecis:qui per Iouem debent intelligi:foueatur qui ante tē
pus intrinſecis aufertur.Sed cum ſit hæc expoſitio phyſica.hiſtoriam
recitat Pomponius Mela in Comoſgraphia dicens. Vrbium quas īco
lūt Indi(ſunt aūt plurime)Nyſa eſt clariſſima & maxima:montiū me
ros Ioui ſacer:famā hinc præcipuam habent:in illa genitum in hꝰſpe
cu liberum arbitrantur eſſe nutritū.Vnde Græcis auctoribus:ut fœ
mori Iouis inſitum dicerent:aut materia geſſit aut error.Hæc ille.Al
bericus autem addit dicens a remigio affirmari apud Nyſam liberi pa
tris haberi crepundia in teſtimoniū:ꝙ ibidem altus ſit.Quod ſi ſic eſt
exiſtimo potius de altero intelligendū ſit:ꝗ̃ de eo:qui ex Semele na
tus eſt:ex quo etiam ſequi poſſet temporū diuerſitates a diuerſis.Dio
nyſiis oxortas eſſe. De hoc enim: ſi is fuit:dicit Oroſius ſic Suba/
ctam indiam Liber pater ſanguine madefecit:cædibꝰ oppleuit:libidi
nibus polluit:gentem utiqꝫ nulli hominū unꝗ̃ obnoxiaꝫ uernacula tā
tum quiete contentam.Cæterum:ut ad ſenſus Phyſicos tectos ſub fa
bula iterum redeamus:dico ꝙ nōnulli uolunt pro Baccho uinum ītel
ligi:& ſic ſemeles pro uite ſumetur:quæ ex Ioue.i.ex calore in alatuꝫ
humorem terræ immixtum per uite poros trahente ſe pregnantem .i.
turgidam facit:& in palmites botroſqꝫ ſuccos:tanꝗ̃ in conceptū fœ
tum emittit:tunc autem fulminatur:cum aduenīēte autumnali calore
non ī ampliorem maturitatem:ſed potius in corruptionem & putredi
nem fructuum conceptum deduceret:ut auferatur neceſſe ē:& fœmo
ri Iouis.i.calori altero applicetur.Quod quidem fit:dum preſſum ex
uuis uinum:aut igni aut ipſiſmet preſſis bulliendū concedimus iteruꝫ
donec defecatum tali bullitione reddatur potui aptum. Deinde Ino.i.
uas illud ſeruat occultum.i.contectum:ne a Iunone īueniatur.i.ne ab
aere corrumpatur.Seu prægnantem tunc ſemelem dicimus ex Ioue:
cum uitem agente calore turgidam cernimus uere primo.Verum tunc
fulminatur:dum æſtiuo calore præter conſuetum exuritur.Tunc aūt
apertis poris conceptum emittit in botros:quod fœmori Iouis.i.di/
urno calori applicatur:ut quam ex matre non habuerat:a patre matu
ritatem accipiat:& tunc Ino illud ſeruat occulte:dum a pāpinis tegiᵗ
ne ab aere nimis calido offendatur:& illud tunc nutriūt nymphæ:dū
nocturnis humiditatibꝰ reſtauratur quod calore diurno fuerat exhau
ſtum.Silenus ſenex eius alumnus dicitur:eo ꝙ ſenes fere potu magis
ꝗ̃ cibo ſuſtentētur.Qui illi a Mida auariſſimo homiue reſtituitur: qa
auarus potationibus nō delectatur.Curru & ſotiis uti ideo a poetis di
ctū eſt:ut nōnulli ex ſuis demonſtrētur effectus.naꝫ pro curru ebrio
rum uolubilitas aſſumenda eſt.Lynces aūt illi attribuūtur:ut intelliga
tur uinū moderate ſūptū uires:audaciā:& pſpicaciaꝫ augere.Tygres

autem ideo currum trahunt:ut ebrioꝝ oſtendatur ſæuitia.nemini enĩ parcit onuſtus uino.Sũt præterea temulẽti temerarii adeo:ut ĩ quod/ cunq; periculum inconſyderate irruant:quod per ſemineces lupos:& ſciſſas urſas:quæ in præda Bacchi deportãtur intelligo.Quđ iraſcãt facile:& inde ueniant in furorem:ſatis liquido patet: & ſic nõ ſobrio comitãtur ardore.Meticuloſi etiam ſunt uinolenti:quia perdito recto rationis iudicio ſæpiſſime non timenda paueſcant.Virtus aũt cur cur/ rui Bacchi iũgatur prætactũ eſt:ubi de lyncibꝰ diximꝰ.Succidui gra/ dus ideo inter Bacchi numerantur comites:ut ebriorum titubãtia de ſignetur:quia adeo titubando incedunt:ut cadere credantur cõtinue. Superadditur baccho caſtra eſſe ſimillima regũ:nec ĩmerito.nã ſi cer namus tabernas meritorias:ibidem tabernacula frondiũ:cupedinari/ os lurcones:& ædulia potationes:Hĩc inde ac tumultuarios rixãteſq; uidebimus:quæ caſtris regum ſimillima ſunt.Bacchum aũt apud græ cos primũ plantaſſe uitem ſeu uineam:& uinum feciſſe poſſibile ẽ: cũ longe apud Ebreos id feciſſe Noe certiſſimũ habeamus.Dicunt tamẽ aliqui Bacchum uitem non plantaſſe: ſed incognitum Thebanis uini uſum introduxiſſe:atq; illud uariis liquoribus ĩmiſcuiſſe:ut amabiliuſ foret:quod quoniam mirabile uiſum eſt: deus uini apud rudes primo creditus eſt.Hederam præterea Baccho ſacram dicũt:credo qa uites hedere tramites luxuriantes plurimũ:& botros uuarum imitentur co rimbi:necnon quia uireat uiriditate perpetua:per quã oſtenditur uini iuuentus continua:nunq̃ enim quantum ad uires ſeneſcit uinuꝫ. Hac etiam poetæ coronari conſueuere:eo ꝙ Baccho ob facũdiã ſacri ſint & ad perpetuitatem carminum demonſtrandam.Vanus autem illi ſa / cer eſt myſtica ratione.Ait autem Seruius Liberi patris ſacra ad pur/ gationẽ animæ pertinere:& ſic homines eiꝰ myſteriis purgãtur: ſicut uãno frumenta purgãtur. Fuere tamen qui uoluere hæc purgamina ui uentibus hominibus fieri per extremã ebrietatem:quæ ſacrũ Bacchi eſt:aſſerentes ſiquis in tantam ebrietatem procederet: ut in uomitum uſq; ueniret:poſt præteritũ cerebri ſtuporẽ animũ exutis curis tedio/ ſis:atq; eiectis remanere tranquillum. Cui opĩoni Seneca philoſophꝰ ĩ libro:quẽ de tranquilitate animi ſcripſit adhæſiſſe uidetur.Marſiaꝫ ĩ ſuam tutellam ideo poſitum uoluiſſe reor:quia audax ĩmo temerarius in Apollinem fuit:per quam temeritatem uinolentoꝝ loquacitateꝫ in quoſcunq; tendentem intelligo:quam in conſpectu rudiũ ſæpe prudẽ tes ab ignaris confundi uidentur:non aduertentiuꝫ:quia nullo talium oratio incedat ordine:ſed more ſatyri:uti Marſias fuit:huc illuc ſalti tando procedat.tandẽ in cõſpectu eruditoꝝ nudatus Marſia.i.pate / facta calefactorum præſumptione in fulmẽ uertitur.i.ĩ lapſũ:quaſi nil dixerint talium ſermo ſoluatur.Quod ad Ariadnam cõiugem ſpectãt

in ſequentibus ubi de ea ſcribetur. Hunc aũt a gigãtibus fuiſſe diſcer/
ptũ & inde ſepultũ ideo dictum reor: quia ab Euſebio ĩ libro tẽporuꝫ
ſcribitur: ꝙ regnante Athenis Pandione: anno ſcilicet mũdi. iii. mil.
dccccxcvi. Marco Varrone poeta teſte: hic Liber pr̃ aduerſus Perſeũ
pugnans in prælio occiſus ſit: eiuſq; uideri ſepulchruꝫ apud Delphos
iuxta Apollinem aureum: & hoc quantũ ad hiſtoriam dictum ſit. Sed
fictioni ſuperadditur a quibuſdam: eum ſcilicet quantũcũq; diſcerptũ
ſepellierint: integrum ſurrexiſſe. Quod ego arbitror debere intelligi:
ꝙ ex pluribus ĩgurgitationib' ab elatis calore uini bibonib' factis una
conſurgat ebrietas: per quã Bacchum uiuere: & aliquid agere ſatis pꝫ
Dicebat tamen circa hoc Albericus: Bacchum animam mundi intelli
gendum: quæ quãuis mẽbratim per mundi corpora diuidatur: tamen
ſe redintegrare uidetur de corporib' emergens: & ſe reformãs: & ſem
per una eademq; perſeuerans nullas ſimplicitatis ſuæ patiens ſectiões
Hæc ille. Aſt ego puto hunc Bacchum Alberici ſolem intelligendum
Macrobii: ipſe Macrobius tranſfert deorum omnium deitates. Pictus
autem in habitu muliebri eſt: quia in expeditiõe aduerſus Indos ſecũ
habuit mulieres: ut prædictũ eſt: uel quia cõtinuatæ potationes ener/
uẽt uires: debileſq; reddant ad ultimũ potatores. Nudus uero iõ pĩgi
tur: quia ebrius omnia pandat ſecreta: uel quia multos iam ad inopiaꝫ
& nuditatẽ deduxerit: uel quia calores potationes ingerant. Puer qdẽ
dicitur: quia nõ aliter ſint laſciui ebrii: ꝙ; pueri: quibus nondũ ĩteger
eſt intellectus. Reſtat nũc de nominibus uidere. Dicitur igitur primo
Bacchus: quod idem ſonat quod furor: eo ꝙ uinũ: & potiſſime nouũ
tã feruẽtibus furoris eſt: ut nullo queat clauſtro cõtineri. & ĩmodera
te ſumẽtes: ut prædictum eſt: facit etiã furioſos. Dicitur etiã Bromi'
a bromin: quod eſt cõſumere. Modeſta quidem boni uini potatio con
ſumit ſuperfluitates ciborum: & digeſtionẽ adiuuat: ut Phyſicis pla/
cet: ſed ĩmoderate ſumptuꝫ humiditatẽ bonã deſiccat: & neruorũ he
betat uires adeo: ut plurimũ ĩgurgitatores tremulos effectoſq; reddat
Vocatur inſuper & lyeus a lyen: quod eſt tractus: tractiꝫ enĩ bibitur
uel dicitur lyeus a lygo as. modeſte autem ſumptũ diſperſas uires col
ligit augetq;. ĩmoderate ſenſus ligat & rationem. Vel ſecundũ Fulgen
tium lyeus dicitur: quia lenitatẽ præſtat. ſumus enim poſt aliqualẽ po
tationem magis exorabiles. Nuncupatur & ignigena: ſeu quia ex igne
genitus ſit: ſeu quia ignẽ. i. calorem generat. uidemus eniꝫ capita potã
tiũ fumantia: eoſq; ob calorem ueſtimenta quãdoq; deponere. Appel
latur etiam ſatus iterum: & ob id eum uocari dytyrambum: quod idẽ
ſonet: dicit Lactantius. ꝙ autem iterum natus ſit: ſupra mõſtratũ eſt
& inde merito bimater. Nyſeus præterea a Nyſa ciuitate: in qua coli/
tu.: uel a nyſa uno ex uerticibus Parnaſi eidem cõſecrato uocatus eſt

Thioneus: quod intonſus ſonat ideo dicitur: quia uites ex quibus ori tur lõgos habent palmites: uł quod melius puto: ad ſuã pueritiã oſtẽ dendam: quia intonſi ſint pueri. Conſitor uuæ dicitur a uite a ſe prio plantata. Nictileus uero uocitatur: quia noctem. i. tenebras ſenſib' in gerat. Eleus ab Ellea ciuitate: in qua potiſſime colebatur. Hiacus autẽ ea de cauſa nominatus eſt: quia homines hiare facit. Euhan ĩteriectio eſt laudantis Bacchum: & ſonat bonus puer. Briſeus iõ dictus: ut ait Albericus: quia primus uinum ex una præſſit: uel briſeus: quaſi hyr ſurus. i. ſuperbus. hinc autem eum apud ueterem græciam duas habu iſſe ſtatuas: unã hirſutã briſeim uocatam: alteram uero lenẽ leneã uo citatã. Baſſareus autem appellatus eſt a ſpecie ueſtium: quibus mini ſtre eius utebantur in ſacris: & ab eiſdem miniſtræ baſſarides nũcupa te. Liber autẽ pater dicitur: quia hominibus libertatẽ uideatur ĩferre nam potati ſerui etiam ebrietate durante arbitrãtur ſe fregiſſe uĩcula ſeruitutis. Liberat præterea a curis: & in agendis ſecuriores facit: pau peres ab opportunitatibus reddit ĩmunes: deiectos extollit ẽt in ſubli me. Et dicit Albericus: ꝙ cũ inter initia condendarũ ciuitatũ diis cæ teris pro auſpicibus cœptorũ fierent ſacra: Libero patri fiebãt: ut li bertatẽ futuræ patriæ cõſeruaret. Præterea ciuitates ĩperãtibus orbi Romanis aut ſtipẽdiariæ erant: aut fœderatae: aut liberæ. ĩ libris aũt ciuitatibus in ſignum libertatis ſimulacrũ Marſiæ habebant: quem ſu pra diximus in tutelam eſſe Liberi patris: Inſuper mos fuit Romanis liberam togam adoleſcentibus ĩ feſtis liberalibus exhibere ad ſignifi cationem liberioris uitæ in poſterũ conceſſæ. Cuius quidẽ ſacra dicit ſeruius a Iulio Cæſare Romã primo tranſlata: in qbus hyrcus imola batur: & hoc ideo: quia aliquando capellæ palmites uitium creſcẽtes uaſtaſſent. Dicit enim. M. Terentius Varro: ubi de agricultura: eidem tanq̃ repertori uitis hyrcos imolari: ut pœnas capite tendãt. Ego au tem huius ſacra nõ puto a Iulio primũ Romã tranſlata: ſed eius Libe ri patris: de quo intellexiſſe uidetur Tullius: dum ubi de naturis deo rum ſcripſit. Hunc dico Liberum Semele natum: non eum: quem no ſtri maiores auguſte ſancteq; cenſent liberum & cetera. Quẽ ego arbi tror iuxta ſententiã Macrobii ſolem: quẽ arbitrati ſunt rerũ omniuʒ patrem: & hinc liberum patrẽ dictum. Et ſic etiam intellexiſſe Virgi lium puto. Lumina labẽtẽ cælo quæ ducitis annũ Liber & alma ceres & cætera. Non enĩ Bacchus labentẽ annũ cælo ducit: ſed ſol. Et hæc quidem ea duo fuerunt numina: quæ Etruſci potiſſime coluerũt. Sed quicũq; hic fuerit liber: oſtendit Auguſtinus ĩ libro de ciuitate dei: ei a priſcis obſcœna celebrata ſacra: & ĩter alia dicit: ꝙ ei' ĩ honorẽ pu dẽda uirilia colebãtur ĩ publico: adeo ut ĩ feſtis diebus liberi mẽbrum uirile eleuatum ex cõpitis deferetur in urbem uerbis flagitioſiſſimis

omni conceſſa licentia: inde per forum tranſuectum: & in locum eidē deputatum depoſitum: oportebat ut honeſtiſſima omniū materfamili as illi coronam imponeret. Inſuper & Dionyſius appellatur Bacchus de quo ubi de Dionyſio.

De Hymenæo filio Bacchi. C. xxvi.

Ymenæum dicit Albericus filium fuiſſe Bacchi & Veneris: & ſequitur auctoritate remigii: ob id habitum: quia ex nimia petulantia libido ſoleat excitari. Hymen autem græce dicitur mēbrana: quæ eſt proprie muliebris ſexus: in qua puerperia fieri dicuntur: inde Hymenæus nuptiarum deus dictus eſt. Sane Lactantius ab hyſtoria tractū dicit ſcribens: quia Hymenæus puer fuerit atheniēſis mediocri genere natus: q cum annos puerilis ætatis excedere: nec dū uirū poſſet īplere: ea pulchritudīe fuiſſe præditū dr̄: ut fœminā mentiretur. Iſtū cuꝫ una ex ciuibus ſuis uirgo nobilis adamaſſet: is quia nuptias deſperabat: puellaꝫ tamen uerſa uice diligebat extreme: & animo ſaltē aſpectu ſatiſfaciebat ſuo. Cūqꝫ nobiles fœminæ cum uirginibus ſacra Cereris eleuſinæ celebrarent: ſubito aduentu pyrrhatarum raptæ ſunt: īter quas etiā Hymenæus: qui illo a ſe dilectam ſecutus fuerat. Cum igitur per lōginqua maria prædā pyrrhate uexiſſent: ad quādā tamē regionem deuoluti: & ibi ſomno oppreſſi: ab inſequētibus interempti ſunt omnes. Hymenæus autem relictis uirginibus euolauit Athenas pactus a conſanguineis dilectæ ſuæ nuptias: ſi illis filias nuper raptas reſtitueret: quas ubi ꝓ uoto reſtituit: exoptataꝫ accepit uxorē. Quod coniugium: quia felix fuerat: placuit Athenienſibus nomen Hymenæi miſceri nuptiis. Sunt tamen qui dicant eum die quadam nuptiaruꝫ ruina oppreſſum: & piationis cauſa id adiuuentum: ut nomē eius celebraretur in nuptiis: quod omnino Seruius damnat. Ego autem eum cū ob id Bacchi & Veneris filium dictum reor: qa propter duo fiāt nuptiæ ſeu duo interueniunt in nuptiis feſtum & carnalem copulam. Per feſtū Bacchus intelligendus eſt: ut per Virgilium patet: duꝫ dicit. Adſit lætitiæ bacchus dator &c. Per uenerem autem carnalem copulam: cum ad eam ſpectare uideatur ad procreandam prolem marem & fœminā copulare: & ex his duobus conficiuntur nuptiæ: ſeu Hynemæus: qui pro nuptiis intelligendus eſt.

De Thyoneo Bacchi filio. C. xxvii.

Hyoneum Bacchi filium dicit Ouidius: & de eo breuem recitat fabulam. Dicit enim: ꝙ cum bouē fuiſſet furatus: & ob id opprimeretur a ruſticis: īuocato forte patris auxilio: factū eſt: ut a Baccho Thyoneus ī uenatorē cōuerteretur: & bos permutaretur ī ceruū. Arbitror ego hunc fuiſſe furem: & potatis optime ruſticis bouem ſuū repetentibus facile oſtendiſſe eis & ſe uenatorem: & bouem certū fuiſſe

De Thoante Bacchi filio: qui genuit Hypſypilem. C. xxviii.

Hoantem Bacchi filium fuiſſe carmen demõſtrat Ouidii dicẽtis Tum primũ ſeſe trepidus ſub nocte thyoneus Detexit nato portans extrema thoanti ſubſidia & cætera. Paulus autem eum ex Ariadna Minois filia ſuſceptum teſtatur. Sed mrior qualiter hoc fieri potuerit: cum Thoas: ut infra monſtrabitur: genuerit hypſypilem: quæ tẽpore thebani belli nutrix Opheltis ligurgo nemeo ſeruiebat: & Ariadna anteq̃ Baccho nupſerit: a Theſeo rapta eſt. Poſt hippolyiũ ſuſceptũ qui paulo añ initium ſuſcepti belli thebani in Italiam abiit: & ſic longe antiquior Thoas fuit: q̃ Ariadna. Is quidem (ut teſtatur Statius) iam ſenex cum lẽniades: apud quos rex fuit: a fœminis ſuis cõmuni cõſilio occiſi ſunt alfilia Hypſypile: facto rogo ſaluatus ẽ: & ĩ Chium ĩſulam nocte tranſmiſſus.

De hypſypile Thoantis filia. C. xxix.

Ypſypile filia fuit Thoantis: teſte Statio: dum dicit. Cui regnũ genitorq̃ thoas & lucidus euan Stirpis auus & cetera. Hæc aũt (ut idem refert Statius) cum adhibuiſſet conſenſum publico mulierũ lẽniadum cõſilio de occidendis maſculis ſuis: & ſuis legibus uiuere: ea nocte qua ſcelus a cæteris fœminis perpetratũ eſt: Thoantem patrẽ naui impoſuit: eumq̃ Baccho patri cõmendauit: & in inſulam Chium tranſmiſit: & conſtructo ĩ regiam rogo: ſe patrem interemiſſe mõſtrauit: eiuſq̃ loco homicidis mulieribus ĩperauit: qua regnante) ut oſtendit Statius) factum eſt: ut tendentibus cũ Iaſone argonautis ĩ colchos ad Lemni littus appellerent: & ſeu quia non reciperentur: ſeu quia ultores criminum acceſſiſſent: ui ĩſulam cæpere & ſic ſuſcepti ĩter alios Iaſon ab Hypſypile receptus eſt: & eius amicitia uſus: ſotiis orãtibus & exigente tempore: reditu promiſſo nauem cõſcendens: eã prægnãtẽ reliquit: quæ poſtea geminos peperit: Theoantẽ. ſ. & Euneũ. & cũ minime reuerteretur Iaſon: & caſu cognitũ foret alẽniadib⁹: eã Thoanti pepercisſe patri: regno pulſa ẽ: & a pyrrhatis capta ĩ littore ĩ ſeruitium regis Nemeæ deducta eſt. Qui eidem Opheltem paruum filiũ alendum exhibuit: quæ dum operi uocaret uenientibus arginis ĩ Thebanos in nemã ſylua ſiti pereũtib⁹: ab his aquæ exploratores uenerãt ſeu ab ipſo Adraſto rege comperta & interrogata eſt. Quæ eueſtigio lãgiã fluuiũ oñdit: ubi ſitim poſuere reges: & qui illos ſequebãtur populi: & quænam eſſet exploraſſent: & ea caſus recitaſſet ſuos: contigit ut medio ex agmine Thoas & Eunius iuuenes filii eius proſilirẽt matre cognita: eiuſq̃ ſolarẽtur dolores. Sed dũ ipſa fortunas ſuas recitat alumnũ oblita: quem inter herbas floreſq̃ ludentem liquerat: infelici euentu contigit: ut is a ſerpente caudæ repercuſſione occideret. Quãobrem turbatus exercit⁹ eſt. Verum Licurgus ægre filii necem ferens

dũ ĩ eã ĩpetu ageretur: ab Adraſto reliquiſq; regib⁹: & a filiis ſuis ſeruata ẽ. Quid tandẽ ex ea cõtigerit nuſq; legiſſe memini.

De Amphione rege Thebarũ quinto Iouis ſecũdi filio: q. vii. genuit filios: & totidẽ filias. Ca. xxx.

Mphion filius fuit Iouis & Anthiopæ: ut in Odyſſea teſtat᷑. Homerus: Ex cuius creatione: ubi de Anthiopa ſcribitur: fabula recitat᷑. Dicit tamen Ouidius ꝙ ibidem non ſcribitur a Ioue ĩ taurũ uerſo oppreſſam Anthiopam: & grauidã factã: Et alibi dicit. Addidit & ſatyri celatus imagine pulchram Iuppiter ĩpleret gemino nicteida foetu & cætera. Homerus præterea ubi ſupra dicit: Ioue; tres ex Anthiopa ſuſcepiſſe filios: Amphionem ſcilicet & Zetum atq; Calatum. Hos præterea uolunt expoſitos a matre pulſa a Lynceo rege Thebaru; ob ſtuprum cum Epapho: ſeu Ioue cõmiſſum: & grandes tandem a paſtore quodam nutriti inſurrexiſſe in Lynceum: & eũ occidiſſe: atq; Dyrcen coniugem eius: & demũ pulſo Cadmo ſene apud Thebas regnaſſe. Ex iſtis autem ſecundum Seruium Amphion muſicæ artis adeo peritus fuit: ut iuxta Lactantium a Mercurio cytharam meruit: cu; qua thebanos muros conſtruxit: ut Seneca poeta in Tragœdia Hercul᷑ furẽtis dicit. Cuiuſq; muros natus ãphion ioue Struxit canoro ſaxa modulatu trahens & cætera. Eumq; lydios modulos ĩueniſſe ſcribit Plinius. Huic inſuper coniunx fuit Niobes Tantali filia: ex qua ſecundum Homerũ in Iliade. xii. ſuſcepit filios: ſecundum uero latinos pœtas: & Ouidium potiſſime ſuſcepit. xiiii. quos cum ob ſuperbiam Niobis ab Apolline & Diana uidiſſet occiſos: ſeipſum gladio interemit. Nũc autem declarandæ fictiones ueniunt. Dicunt igitur hũc a tauro Ioue: ſeu ſatyro genitum: quod fictum puto ad feruorem libidinis opprimentis demonſtrandum: cum ſcribatur alibi Anthiopam uiolenter oppreſſa; Theodontius tamen dicit: Amphionem & fratres nõ Iouis ſ; Epaphi fuiſſe filios ex Anthiopa: & ob hoc a Lynceo Thebarum ægyptiorũ rege Anthiopam repudiatam: in quem Lynceum iam adulti iuuenes inſurgentes eum interfecere: & aufugerunt ĩ Græciam: & a Cadmo ſuſcepti eum ſenem regno priuauerunt: & ſe Iouis dixere filios. Floruit enim (ut dicit Euſebius in libro temporum) in muſicis Lynceo regnãte argis. Eum autem cythara mouiſſe ſaxa in muros thebanos conſtruendos dicit Alberic⁹: nil aliud fuiſſe: q; melliflua oratõe ſuaſiſſe ignaris: atq; rudibus & duris hoĩbus & ſparſim degentibus: ut in unũ conuenirent: & ciuiliter uiuerent: & in defenſionem publicã ciuitatẽ mœnibus circũdarent: quod & factu; eſt. Quod aũt a Mercurio cytharã ſuſceperit: ẽ ꝙ eloquentiam ab influentia Mercurii habuerit: ut Mathematici aſſerunt.

De. xiiii filiis Amphionis. C. xxxi.

Aphioni ex Niobe ſeptem fuere filii & filiæ totidem: quorũ hæc fuere nomina: Archemorus: Anthegorus: & Tantalus: necnõ & Phadimos: Sipolos: & Semarchus: atq; Epinitos: Demũ filiæ ſic di/ ctæ ſunt: Aſticratia: Pelopia: & Cheloris: & poſt has Cleodoxe: ac Ogune & Phytia: atq; Nerea. Horũ ludẽtes maſculi dicit Ouidi' ob ſupbiã Niobis ĩ latonam obloquẽtẽ ab Apolline occiſi ſunt fœminæ autẽ a Diana Niobe matre uidente. Sane Ouidius diſcrepat in aliqb' nominibus a Lactantio. Naꝫ pro Archemoro Anthegoro Xemarcho atq; Epinito ponit. Ouidius Ilmenum Alphenorem: & Damaſiconem & Ilioneum. Ex his autem neſcio quem homerus uocabat Amaleam Qui hos dicit ſic occiſos nouem annis ſepulchro caruiſſe: tandem conuerſis a Ioue populis: in lapides eos cõtexiſſe. Eſto alibi dicat eos in Siphylo monte conditos extitiſſe. Quod autẽ iſti tam repẽte perie rint peſte factum credo: cum ſit exterminator Apollo: & hinc cõtigiſ ſe deficientibus hominibus deficiſſe qui illos ſepellirẽt: qui mortui ho mines: & in lapidem. i. puluerem conuerſi eos etiam reſolutos texere: aut texiſſe creditum. Vel (quod melius dictum puto) populos lapideus factos. i. malis duratos illos: adinuentis: ut ait Homerus: apud Siphy lum ſepelliſſe. non enim aliquando ob pietatem nimiam poſſumus q' debemus: Seu aliter potuit contigiſſe: hos imminente peſte populari ritu ſepultos: & nouem annis neglectos: demum redio more lapideis urnis ĩmiſſos.

De Zeto ſecũdi Iouis filio. vi: q genuit Ithilũ & Thyĩ .C.xxxii.

Etus filius fuit Iouis & Anthiopes: ut ibi de Amphione tãtũ di ctuꝫ eſt. Hunc dicit Lactantius ſup achilleide: & Seruius ſimiliter ru ſticum fuiſſe hoĩem: eſto cum fratre regnauerit.

De Ithilo & Thyi filiis Zeti. Ca.xxxiii.

Thilus & Thyis (ut teſtatur Homerus ĩ Odiſſea) filii fuerũt Ze ti regis ex Aidona coniuge. Ithiluꝫ autẽ per errorẽ nocte Aido na mr̃ interfecit putans eum Amalea Amphionis filium. Inuidebat q/ deꝫ uxori Amphionis eo ꝙ ſibi ſex eſſent filii maſculi. Quæ: ut ait Le ontius: crimen ſuum cognoſcens optauit mori: miſeratione tamẽ deo rum in carduelem uerſa Ithilium deflet. de Thyi autem nudum ſupeſt nomen.

De Calai ſcd̃i Iouis filio. vii. C.xxxiiii

Alais filius fuit Iouis & Anthiopæ: ut Homerus in Odyſſea de ſcribit: de quo nil præter nomen legiſſe memini.

De Paſithea & egyale & Euphroſyne gratiis ſecundi Iouis filiabus. C.xxxv.

Aſithea & Egiales & Euphroſyne: q̃ gr̃æ ſeu Charites appellan tur: ut placet Lactantio: Iouis & Anthonoi fuere filiæ. Has dicunt

Veneris eſſe pediſſequas: affirmantq; quia ſe lauent in acydalio fōte qui in orchomeno Bœtiæ ciuitate eſt: & inde nudas incedere: & īuicē uīctas: ac ex eis duas facie ad nos eſſe conuerſas: cu3 tergū tertia uertat. Quid autem in hoc ſenſerint ueteres excutiendum eſt. Cum enim gratia ſemper ī bonu3 ſonet: merito Iouis dicētur filiæ: cuius effectus ſemper in bonum tēdunt. Et cum cōiunctionum oīu3 ex attributa potentia cauſatrix uenus ſit: ut ſupra dictum eſt: illi merito obſequuntur cum ſēper uideatur aliquali gratia præcedēte quis in unionē: ſeu: amicitia3 ire alterius: utputa rōne beneficii impenſi: uel cēplexiōis: & morū cōformitate: ſeu ſtudiorum ſimilitudīe: & huiuſmodi. Et iō (ut placet Fulgentio) Paſithea: quæ gratiarum prīa eſt: īterpretatur attrahēſ eo ꝙ ante alia quacūq; moueamur cauſa: ad aliquam rē deſyderāda3 attrahimur. Secunda autem Egyales interpretatur demulcens: & hoc iō: quia niſi delectaret in proceſſu: quod appetiuimus añ: nō iretur in perſeuerantiam amicitiæ: īmo diſſolueretur illico: & idcirco ut demulceat & delectet neceſſe ē: quod atthraxerat ante: Tertia aūt Euphroſine appellatur: quod retinens ſonat: ut per hoc intelligatur in uacuu3 quis in delectationē alicuius rei attrahi: atq; ſe attractū delectari: niſi quis opere ſuo teneat qd' atthraxerat: & delectat. Et hinc potes aduertere duas in te gratias uenientes. Tertiam uero a te in illas ineuntē & ſic duæ in nos faciem: tertia tergum uertit. Vel aliter: ſiquid enim in hominē gratum miſeris: ab eo in te duplum: ſeu maius redire uidebit: & ob id dicit Ilioneus Didoni apud Virgilium. Ne te certaſſe priore3 pœniteat: quaſi uelit intelligi: ſi nobis boni aliqd feceris: & uiuat æneas duplicatum ab eo recipies. In acydalio autem fonte ideo balneari dicūtur: quia acyda græce latine cura eſt: & hoc ideo fictū: ut ſētiamus quia dū trahimur: dum mulcemur: dū retinere conamur: uariis curis angimur. Nudas autem eas incedere non ob aliud uoluere: niſi ut uideremus in captandis amicitiis nil fictum: nil fucatum: nil palliatū interuenire debeat: quīimo ſimplici & pura mente: atq; aperta in hoc debemus incedere: nam qui aliter exquirunt amicitiarū mercatores potius q̄ factores dici poſſunt.

De Lacedæmone undecimo ſecundi Iouis filio: qui genuit amiclatem. C.xxxvi.

Acedæmon (ut ſcribit ditis cretenſis eo in libro: quē de expōne græcorum in Troianos compoſuit) filius fuit Iouis ex Taigeta filia Agenoris Phœnicum regis. Eſto Euſebius in libro temporū dicat eum filium fuiſſe Semeles patre non nominato: eūq; Crotopo argiuis regnante Lacedæmonem condidiſſe ciuitatem.

De Amiclate filio Lacedœmonis: qui genuit Argulū. C.xxxvii.

Miclas: ut prædictus ditis aſſerit: filius fuit Lacedæmonis. Eſto

ſint libri: ĩ quibus legatur Lacedæmonẽ fœminã fuiſſe: & ex ea Amiclatem natum: ego tãmen hominem fuiſſe puto.

De Argulo filio Amiclatis: qui genuit Oebalum. Ca.xxxviii.

Rgulus: ut idem ditis dicit: filius fuit Amiclatis: quẽ Theodontius dicit primũ iunxiſſe apud Acheos quadrigam. ſed timeo ne ſimilitudine fere nominis deceptus ſit. Is enim qui primus quadrigam iunxit in Græcia Aregilus dictus eſt: & id adinuenit: regnante Arge Phorbante: qui diu ante Argulum fuit.

De Oebalo Arguli filio: qui genuit Tyndarum & Icarum. C.xxxix

Ebalus: ut dicit ditis & Theodontius: filius fuit Arguli: quẽ regnaſſe dicit Paulus apud Laconas: quos a ſe oebalos nominauit. Huic duos fuiſſe filios cõperimus: Tyndarum. ſ. & Icarum.

De Tyndaro Oebali filio. C.xl.

Indarus: ut Ditis ſcribit & Theodõtius: filius fuit Oebali: illiq; ſucceſſit in regno: ex quo &ſi nil aliud habeamus: hoc ſalte; legimus: eum Ledam habuiſſe coniugem: quæ ſi non ex eo: ex Ioue tamẽ eius in regia Caſtorem & Pollucem: & Helenam: & Clitemeſtram peperit: dato ſit: qui Caſtorẽ: & Clitemeſtrã non Iouis: ſed Tyndari filios dicãt: Ego oẽs quatuor Tyndari fuiſſe arbitror: ſ; abſit ut auferã tam pudiciſſimo deo liberos: quos illi liberalis dicauit antiquitas.

De Icaro Oebali filio: qui genuit Erigonem: Iptimam: & Penelopem. C.xli.

Carus: ut dicit Leontius: Oebali fuit filius. Hanc Lactantius dicit comitem fuiſſe Liberi patris: & ab eo accepiſſe: uti uinũ exhiberet mortalibus. Qui cum paſtoribus: ſeu ſecundum alios meſſorib' ſuis exhibuiſſet: & hi: ſeu quia ultra debitum: ſeu quia inſueti potaſſẽt ebrii facti: & inde exiſtimantes ſibi uenenum exhibitum: Icarum apud Marathonem uenationi uacantem interemerunt. Quem dicit Seruius a cane ſuo diu ſeruatum: tandem: ut dicit Theodontius: cum canis fame impulſus domũ rediſſet: eiq; Erigone uirgo Icari filia panem dediſſet: & ipſe illico ad cadauer reuerteretur domini: Erigones eum ſecuta patrem occiſum comperit: Cuius tandem præcibus Icarus in cælũ aſſumptus eſt: & in Boetẽ conuerſus: & cu; eo canis: qui aſſyrius nũcupatur. Poſſibile eſt: cũ in octaua ſphera ab ãtiquis aſtrologis multæ ſint imagines quadam ſtellarum deſignatione figuratæ: ex his aliquas ĩ conſolationem remanentiũ poſt Icarum nomine icari & canis ſui denominatas. Verum ego non credo hunc eum Icaru; fuiſſe: qui Oebali filius fuit: aut Penelopes pater.

De Erigone filia Icari. C.xlii

Rigone filia fuit Icari: ut Lactantius affirmat: & Seruius: q̃ cu; Bacho placuiſſet: ab eo in ſpecie uuæ: ut ait Ouidius: decepta ẽ

atq; oppreſſa. Hec tamen: ut dicit Seruius: ductu canis in Marathoniam ſiluā patrē a ruſticis occiſum cōperiſſet: fleuiſſetq; diu: tandē doloris impatiēs in arbore laqueo ſe ſuſpendit: ſʒ ſeu corporis pondere nimio: ſeu laquei uel rami debilitate factuʒ ſit in terram cecidit. Cuius tñ miſerti dii eam inter ſydera tranſtulerūt: fecerūtq; ex ea in Zodiaco ſignum illud: quod adhuc uirginē appellamus: tractu tñ temporis: cum ſm Lactantiū umbra eius regionē illam infeſtaret: ad eius iram mitigandaʒ compertū eſt ex cæra humanā formare ſpēm: & in eadeʒ arbore appēdere: & a paſtoribus canibuſq; dieʒ illā celebrare facere ex quo Virgili⁹. Tibiq; oſcilla ex alta ſuſpēdūt mollia pinu. Sane Seruius aliter. Dicit. n. q̄ cum poſt aliquantū tēporis Athenienſibus eēt morbus īmiſſus talis: ut etiam uirgines furore quodā compellerentur ad laqueum: eſſetq; ab oraculo reſponſuʒ ſedari poſſe peſtem illam: ſi requirerētur Erigones & Icari cadauera: Qui illa quæſiuere diu: & cū reperiri nō poſſent: ad oſtendendā deuotionē ſuam Athenienſes: quaſi in elemento etiā alieno querere uiderentur: ſuſpendebant in arboribus funes: ad quas ſe tenentes hoīes hac atq; illac agittabant̄: ut quaſi per aerem illorū cadauera petere uiderentur. Sed quia plurimi cadebant: inuenere formas ad ſui oris ſimilitudinē: & eas pro ſe ſuſpenſas mouebant. Vnde oſcilla dicta ſunt ab eo: q̄ in his cilerēntur. i. mouerentur ora: & eo modo peſtis purgata eſt. A Baccho aūt eaʒ in ſpecie uuæ deceptam ideo dictum credo: quia poſſibile fuit inſuetam: dum uuas comederet: ebrietatem incidere.

De Hiptima filia Icari. Ca. xliii.

Iptima filia fuit Icari: ut ī Odyſſea teſtat̄ Homer⁹ dicēs. Hiptiæ puellæ magnanimi Icari: q̄ Eumilo nupſit: domum frīs habitāti

De Penelope filia Icari: & uxore Vlixis. C. xliiii

Enelopes filia fuit Icari: ut in Odyſſea teſtat̄ Homer⁹: dū dicit. Filia Icari ualde ſapiens Penelope. Hæc qdē (ut ſatis uulgatum ē nupſit Vlixi: & ex eo Thelamacum filium peperit. Poſtea cum iuiſſet Troiam Vlixes: & inde diu poſt Troiam deletam erraſſet: multa paſſa eſt: tam ob pudicitiam ſuam tutandam: quaʒ procatores plurimi ſollicitabant: q̄ȝ ob timorem inſidiarum aduerſus Thelamacum a procatoribus poſitarum: & dolorem non redeuntis Vlixis. Tandem eis ſeruatis: uirum rehabuit: in quem tandem finem iuerit: non ſatis certum habeo. Dicit tamen Leontius Lycophronem græcum poetam dicere: Penelopē concubitū omnium procantiū paſſam: & ex uno eorum genuiſſe quendam filium: cui Pana nomen fuit: quod cum in reditu cognouiſſet Vlixes: ſtatim abiit ad inſulam Gortynam: & ibidem obiit. Quod abſit: ut credam pudicitiam Penelopis a tot: tan q̄ȝ egregiis celebratā autoribus: ab aliquo fuiſſe maculatā: quicqd Licophrō loquat̄

maliloquus.

De Tantalo duodecimo Iouis ſecundi filio. C.xlv.

Acedæmonis expedita proſapia: ad r̃liquos Iouis ſecũdi filios redeundum eſt: ex quibus duodecimũ Tantalum dicit Theodontius Iouis fuiſſe filium. Fuit enim is antiquiſſimus Corinthioruꝫ rex: & pius homo: atq; deorum menſis ſæpe accubuit. Quod ideo fictũ puto quia cælſiſſima ſit arx Corinthiorum adeo: ut ſi quis eam aſcendat in cælum uideatur conſcendere: & eſſe cum ſuperis.

De Hercule.xiiii.ſecũdi Iouis filio: q genuit Carthaginem. C.xlvi.

Ercules hic a Cicerone in libro de naturis deorum cognominat̃ iiii. & ab eodem dicitur Iouis filius ex Aſterie ſorore Latonæ ſuſceptus. Hunc præterea ſũme a Tyriis coli dicit: & ex eo Carthaginẽ filiam genitam.

De Carthagine.iiii.Herculis filia. C.xlvii.

Arthago(ut proximo ſupra mõſtratũ eſt) Herculis quarti fuit filia: quã nos Carthaginẽ nũcupamus: quæ ideo Herculis filia dicta eſt: quia a Phœnicib⁹: qui Herculẽ ſumme colebãt poſita eſt Herculis dei ſui auſpicio.

De Minerua ſecundi Iouis filia.xiiii. C.xlviii.

Ineruã: non ea cui cognomen tritonia fuit: Iouis ſecũdi fuit filia: ut ſcribit Tullius de naturis deorũ: quã idẽ Tullius iuẽtricẽ aſſerit fuiſſe bellorũ atq; principem: & ob id ad nõnullis bellona appellata ẽ: & ſoror Martis: & auriga: ut teſtari Statius uidet̃ dicens. Regit atra iugales Sanguinea bellona manu: longaq; fatigat Cuſpide. & cætera. Nec ea fuit hæc: quam ueteres uirgineꝫ & ſterilẽ aſſeruere: quin immo(ut idẽ dicit Tullius) ex Vulcano Cæli filio antiquiſſimo Apollinem primũ peperit. Præterea(ut dicit Leõtius)hæc eſt: quam armis inſignem finxere: oculis toruam: Haſtamq; genteꝫ longiſſimã cum cryſtallino clypeo: & hoc magis ad oſtentationem inuẽti a ſe belli: q̃ ob aliquod aliud ſignificatũ: quod ego nõ credo: quinĩmo inſignia illa ad aliquod myſterium oſtendendũ appoſita omnia puto. Nam cũ oẽs aſſiduis ĩfeſtemur bellis: armatã fingi puto: ut doceamur prouidos uiros ſemper in armis cõſiſtere. i. cõſiliis: quibus ad emergentia poſſint obſiſtere. Quod oculos habeat toruos: oſtendit ſapiẽtẽ de facili capi ñ poſſe: cum utplurimũ exterioribus actibus longe aliud ſe oſtẽdat agere: q̃ gerat animo: uti toruus alibi reſpicit: q̃ intuẽtes eius faciẽ arbitrentur. haſta aũt illi dicatur longiſſima: ut noſcamus prudentem uirũ etiam longinqua cognoſcere: & ex longinquo ictus ĩfigere: atq; a ſe ĩſidiantes repellere. Cryſtallinum autem ideo illi clypeum attributũ eſt ut appareat in tranſparẽti cryſtallo atq; ſolido corpore ſapiẽtẽ uiruꝫ æque ſimul & hoſtis uidere opa: & ſeipꝫ remediis opportunis ꝑtegere

huic inſuper dicit idē Lactātius cū neptūno de īpoſitione nominis ci uitati Athenarum fuiſſe certamen: illudq; præſentibus diis in ariopa/ go agitatum: actumq; eorum ſententia : ut quis eorum terra percuſſa laudabiliorem perduxiſſet effectum: is ciuitati nomen imponeret: ob quam rem Neptūnus percuſſo tridente ſolo equum produxit: Miner ua autem haſta proiecta produxit oliuam. Quæ quonia; utilior uiſa ſit equo: Minerua deorum iudicio ciuitatem: & ſuo nomine nuncupauit Athenas: nam Minerua a græcis Athena nominata eſt. Quid hic fig/ menti eſt: ſic Albericus exponit. Dicit enim Cecropi conditori qui & huic Mineruæ contemporaneus fuit: & iuxta Theodontium pater fu/ iſſet aliquādiu ambiguū: an illa a cōmoditate maris: quo ēt plurimum ualebat: an cōmoditate terræ: qua etiam plurimū abundabat: denoīa retur: quam maris cōmoditatem per equum deſignare uoluere: quia & mare uehat: ut equus: & equus ut mare uelox ſit: & nōnunq; impetuo ſus: & furore nimio plenus: ut mare: terram uero oliuam: ſeu qa loc⁹ oliuarū abundans ſit: ſeu quia pingue ſit ſolum & fertile. Tandem cu; cerneret circūſpectus homo maris cōmoda uariis ex cauſis poſſe ſub trahi: & terreſtria qualicūq; eſſe continua: a terreſtribus perpetuis de nominandā cenſuit: atq; uocauit Athenas: qđ latine īmortales ſonat Ego autem puto: cum maritima ciuitas ſit Athenæ diſſentione; hanc inter nautas & mechanicos homines: oſtendentibus nautis rem pluri mū augeri nauigiis: quæ per equum intelligenda ſunt. Mechanici autē contra artibus & agricultura ciuitates ſuſtentari : & augmentari quæ per oliuam demonſtrantur: cum eius ſit liquor mitis & ampliatiuus. Quāobrem a diis. i. a iudicibus ī hoc datis pro mechanicis ſentētia la ta eſt: & hic optime Neptūnus inductus eſt: pro mechanicis autē Mi nerua: quæ artium omnium fere repertrix fuit. Poſſet quis obicere: Io uem primū regem Athenarum dictum longe antiquiorem Cecrope : & hic Cecropem conditorem dicimus Athenarum. hanc obiectione; paucis abſoluit Leontius. Dicit enim non đ nouo ædificatas Athenas a Cecrope: ſed mari propīquiores factas: & hac tempeſtate ſpōte ſua oliuam in arcem natam.

De Archade quintodecimo filio ſecundi Iouis: qui genuit Ionium. C. xlix.

Rchas Iouis fuit fili⁹ & Caliſtonis nymphæ: ut clare teſtať Oui dius. Huius enim mater poſt Lycaonem patrem e regno pulſum a Ioue: ut refert Paulus: ſe choris Dianæ ſotiauit: & in uenationib⁹ ui tam agens: cū ætate ualeret & forma: a Ioue dilecta ē: & (ut dicit Oui dius) ab eodem ſub ſpecie Dianæ inter umbras nemorum decepta & oppreſſa eſt. Quæ cum concepiſſet: & iam excreſceret uterus: a puel lis ſotiis ad lauacrum euocata eſt: ſe lauante Diana. Hæc aūt timēs ne

crimen appareret ſuum: ſi ueſtimenta poneret: lauari renuebat tandē a uirginibus nudata: cum turgidum uentrem Diana uidiſſet confeſtim eam a conſortio ſuo reppulit: quæ poſtea Archadē peperit. Quod facinus cum cognouiſſet Iuno irata in eā: illam diu traxit crinibus: & tādem tranſformauit in urſam. Archas autem cum iam grandis eſſet: eā ſibi incognitam: & ad ſe uenientem uoluit occidere: aſt ipſa pauida(ut ait Theodontius: in Iouis templum: cuius ſemper erant apertæ ianuæ nec propterea aut fera: aut auis intrabat: ulla aufugit: in qd' & archas ſecutus eſt: quos cum uellēt īcolæ occidere: a Ioue ꝓhibiti ſūt: & mutato æque in urſum Archadē: ambos in cælum trāſtulit: & circa polū arcticū locauit. Caliſto aūt urſa minor dicta eſt: ubi mai or uocatus ē Archas. Iuno autem ex hoc turbata: quod pellex in celum ſuſcepta eſſet una cum filio acceſſit ad Tethydem magnam nutricem ſuam: orauitq; ne has urſas more aliorum ſyderum ſuis undis lauari pateretur: quod Thetis ultro ſe facturam promiſit: & ſeruat uſq; in hodiernum. Sub hac fictione utplurimum latet hiſtoria. Nam ſuperato a Ioue Lycaone: Caliſto filia aufugit ad uirgīes Panilyceo ſacras: & cū his emiſſo perpetue uirginitatis uoto contigit: ut audito a Ioue: ſua formoſitate caperetur: & incideret in deſiderium potiundi: & cū ſe ī habitū ſotiarum tranſformaſſet: clam nocte acceſſit ad illam: et cū uariis ſuaſionibus in ſuum deſyderiū traxiſſet: eam uitiauit: atq; prægnātem fecit Poſtremo cum partu crimen appareret Caliſtonis: eueſtigio cum maximo dedecore ſuo: nil ulterius timore Iouis audentibus uirginibꝰ ſacris: una cum filio clauſtris excluſa eſt. Quæ ob ruborem clā ſeceſſit in ſyluas: et ī eis latuit diu incognita. Sane cū adoleuiſſet filius: eſſetq; ingentis animi: nec poſſet perpeti matris imperiū: eā uoluit occidere Quæ timore percita ſyluas linquens cōfugit ad Iouē: qui eā in gratiā filii recōciliauit: ꝓmiſitq; ut ī patriū poſſet r̄dire regnū: iuitq;. Quā obrē cū Archas ferox iuuēis Pelaſgos ī ditionē r̄digiſſ; ſuam: archades illos ex ſuo noīe appellauit: archades aūt Caliſtionē: quā mortuam putabāt ob diuturnā latebram urſā appellauere: cū urſus: ut aiūt phiſiologi: certā anni partē in cauernis moretur dormiēs: et a nomīe matris urſum etiā filius uocauere. Quos ambos poſtea in gratiā Archadis poetæ in cælū tranſlatis dixere: et ex canibꝰ eis ī locis: ī qbꝰ hos locauerunt: diu ante ab ægyptiis figuratis fecere urſos. Qud' aūt a Tethyde Iunonis alumna lauari in oceano nō permittatur: ſūptū ē ab eleuatione poli: qui in regione noſtra adeo eleuatus eſt: et hæc ſydera adeo illi propinqua: ut circuitione cæli: ſicuti reliquæ: q̄ occidendo mergi uidētur Oceano: mergi nō p̄nt: īmo earū circa polū ītegrū circuitione uidemus. Hunc Archadē ſcribit Euſebius ſubegiſſe Pelaſgos anno mundi. iii. mi. idccviii.

De Ionio filio Archadis: qui genuit Nicoſtratam. C.l.

Onius fuit (ut ait Theodontius: & poſt eum Paulus) Archadis filius ex Selene nympha ſuſceptus: homo æuo ſuo bellica arte: & potiſſime nauali peritiſſimus adeo: ut littora fere oīa peloponēnſia: & uſq; ad mare ſiculum ſuæ ditioni ſubigeret: & a ſuo nomine Ionas: & Ioniū cognominaret mare: Qui in tam grādem uenere preheminētiā ut ſibi totius græciæ quartam partem ſubeſſe dicerent: & Ionicis l̄ris atq; grāmatica uti cogerent. Sane Leontius negat hoc cognomē genti mariq; inditū a Ionio rege: affirmans diu ante illis fuiſſe ab Ione Inaci filia: cui maximū in partibus illis fuit īperiū appoſitū: qđ etiā alibi ipſemet teſtatur Theodontius. Fuit ergo Ionio (ut Theodōtius dicit: & Leontius) filia unica noīe Nicoſtratata.

De Nicoſtrata filia Ionii & matre Euandri. C.li.

Icoſtrata: Theodōtio & Leontio aſſerētibus: filia fuit Ionii Archadū regis. Quæ cū ſecūdū p̄dictos Pallanti cuidā Archadū uiro nobili nupſiſſet: ſeu ſecūdū alios eius nurus exiſteret: ex Mercurio poſtea Euandrū Archadiæ regem concæpit: & cū græcarū litteraruʒ eſſet doctiſſima: adeo uerſatilis fuit ingenii: ut ad uaticiniū uſq; penetraret uigilāti ſtudio: & famoſiſſima uates euaſit. Et cū q̄rētibꝰ nōnū q̄ exprometeret futura carmīe: Nicoſtratæ abolito noīe: Carmēta nūcupata eſt. Quæ cū Euāder putatiuū patrē: ſeu uerū potius occidiſſet caſu: ut quidā uolūt. Seu (ut aliis uidetur) ſeditōe ſuorū e regno pulſus auito magna filio fugiēti uaticinio promittens: cū eo ad Italiā deuenit et hoſtia tyberiſ intrans in palatino monte conſedit. Et cum ſylueſtres comperiſſet incolas: nouos litterarū caracteres adinuenit: eoſq; earū cōiunctiones ſonoſq; edocuit. Quæ &ſi ab initio. xvi. tantū fuerit aliis a poſteris ſuperadditis: eis in hodiernū uſq; utimur. Cuius rei admirati rudes nō hominē: ſed deā potius arbitrati ſunt: & cū eā adhuc uiuētē diuinis celebraſſent honoribus: mortuæ ſub infima Capitolini mōtis parte: ubi uitam duxerat: ſacellū ſuo nomini cōdidere. Et ad eius p̄petuādā memoriam a ſuo noīe loca adiacētis carmētalia uocauere. Quod quideʒ nec Roma iā grandis aboleſſe paſſa eſt: quinīmo ianuā ciuitatis: quā ibi exigēte neceſſitate ciues conſtrui fecerāt carmētale p̄ multa ſæcula uocauere. Supererat: ut oīs Iouis ſecūdi poſteritas eſſet appoſita: Dardanū: qui ex filiis eiꝰ unus fuit: & omnē ipſius proſapiā apponere. Verum quoniam uolumen hoc quintum finem poſcere uidebatur: & illam eſſe longiuſculaʒ: uiſum eſt hic terminuʒ figere: & Dardanum prolēq; ſuam ſequenti uolumini reſeruare.

Genealogiæ deorum gentilium ſecundum Iohanneʒ Boccaciū de Certaldo liber quintus finit feliciter.

Genealogiæ deorum gentilium ſicunduꝫ Iohannem Boccaciū de Certaldo liber ſextus incipit.

Prohoemium.

Efecerat in faucibus Tyberis leuis cymbulæ ĩpetus: ubi duꝫ ocioſus: & nouas uires: & nouos expectarem pariter flatus: q̃dã loci ueneratiõe tract⁹ cœpi adiacẽtia cũcta cõſpicere. Erat ibi uidere laurẽti ueteris: lauini qꝫ minas: & priſcorum latinorũ cunabula. Inde longaꝫ albã a fœta ſue denominatã: ſiluis obſitã atqꝫ uepretis: nullũ fere de ſe præter nomen præſtante ueſtigiũ. Aſt ulterius paululũ aurea oliꝫ Roma fulgebat ueteri potius ſplendore: q̃ luĩe nouo: Quã dũ toto intuerer aĩo: in mentem priſci uenere reges: uenere & proceres: ſublimeſqꝫ duces inſignes uirtute plurima: & militari diſciplina: atqꝫ ſanctiſſima pauptate ſpectabiles. Venere triũphi conſpicui: ſubactæqꝫ undiqꝫ nationes: & glor a ſingularis imperii: qua ſola mortales cæteros ſupauit: & ob quã orbis totius & frena regeret: & uocari meruit caput. Dũqꝫ mecuꝫ mirabundus perquirereꝫ: quiſnã tãtæ molis genitor: quis dici primus potuerit parens: Terra an Titan⁹ uel Neptũnus potius educere ingentia corpora cõſueti tuſcus Dardanus ſubintrauit memoriaꝫ: eũqꝫ uictorioſi populi uetuſtiſſimũ auũ memini. Nec ex longinquo uidebatur littus: ex quo naueꝫ ſoluerat iturus in Aſiaꝫ: uſqꝫ taꝫ inclytæ poſteritatis in ſemina ꝓiecturus. Quãobrẽ ne omiſſa uideatur proles tanta claritate conſpicua: tuſci fluminis relictis hoſtiis: uetere ſecutus atqꝫ ſulcum: ut occulta fide maiorũ monumenta cognoſcerẽ: zephyro fauente: in littus uſqꝫ meoniũ cõtendi ut abinde eo præſtante per aquas ſe iunxit ab arida tã grãdis: tã q̃ admirabilis imperii per ſuas ſucceſſiones: auos uetuſtiſſimos recẽſerem & ĩ ultimũ uſqꝫ inclytæ poſteritatis deducerẽ ſucceſſores.

De Dardano. xvi. Iouis ſecũdi filio: q genuit Erictoneuꝫ. C. i.

Stenſum eſt in præcedentibus Iouem ſecundũ Cæli fuiſſe filium cuius poſteritatis quoniã ſeries in præcedenti uolumine fere oĩs deſignata ẽ: ſolo reſeruato Dardano: in hoc libello eius ſobolẽ deſcribemus: eo præaſſumpto: queꝫ ueteres Iouis teſtantur filiũ ex Electra Athlantis filia: & Corithi regis coniuge ſuſceptuꝫ: ex quo de faſtis ait Ouidi⁹: Dardanio electra quis neſcit athlãtide natũ. Scilicet electrã concubuiſſe Ioui &c. Hãc aiunt priſci inter cæteros filios Iouẽ præcipue dilexiſſe. Sꝫ quid uelit fictio paucis aduertamus. Cõſtat auteꝫ ſnĩa Pauli Dardanuꝫ Corithi regis fuiſſe ex Electra coniuge filium: ſꝫ ad nobilitandam poſteritatem Ioui attributuꝫ: cui etiam moribus erat cõformis. Nam natura mitis homo fuit & religioſus: ut idem ait Paulus Huic Iaſius fuit frater. Eſto ſint qui addant Italum: & Sicanum: atqꝫ

Candauiã ſororẽ. Et cũ Coritho ſola ciuitas Corithus eſſꝫ: de ſuo nomine dicta: & ea erat: quæ hodie opinione Pauli: aliqubus additis literis uulgo Corneto uocatur. Venerũt eo mortuo de ſucceſſione ĩ diſcordiã fratres natu maiores: Dardan⁹ & Iaſius: qua cõmotus Dardanus: qui tẽpore poſterior erat: Iaſium interemit. Quã ob cauſam cũ turbatos ciues cerneret: cũ parte populi naueꝫ conſcendit: & longa actus nauigatione: primo in Samothraciã: quæ tũc ſamos erat: ſedes habuit: ut teſtatur Virgilius dicẽs. Aruncos ita ferre ſenes: his ortus in agris Dardanus ideas phrigiæ penetrauit ad urbes. Threiciã q; ſamũ: quæ nũc Samothracia fertur. Hinc illũ corithi tyrrhena a ſede ꝑfectum &c. A Samo aũt eam in Aſiæ partẽ abiiſſe: quæ Heleſponto cõtigua eſt mari: & eam quã occupauit oram de ſuo noĩe dardaniam nuncupaſſe: quam apud regnauit: oppido eiuſdẽ nominis conſtructo. qđ contigiſſe uiſuꝫ ẽ Euſebio circa. xxxv. Moyſis annum regnante argiuis Steleno: qui mundi fuit annus. iii. mil. dccxxxvi. Ibidem autem: cũ annis regnaſſet. l. uti idem dicit Euſebius ĩ libro tẽporum. Ericthonio filio relicto ſuperſtite diem clauſit.

De Erictonio Dardani filio: qui genuit Troiuꝫ .Ca. ii.

Rictonius filius fuit Dardani. Hunc Paulus arbitratur ex Cãdauia Dardani cõiuge & ſorore natũ. Hic aũt Dardano pr̃i ſucceſſit: & cũ regnaſſet annis. xlvii. Troio filio derelicto: defunctus eſt.

De Troio Erictonii filio: qui genuit Ganymedem: Ilionem: & Aſſaricum. Ca. iii.

Ros ſeu Troius filius fuit Erictonii: ut carmĩe patet Ouidii. Huius Erictonius tros eſt generatus ab illo. Hic patri ſuccedens: cũ uir eſſet: armorũ ampliato regno ex ſuo nomine regionem: quæ uſq; tunc Dardania dicebatur: appellauit Troiaꝫ. Huic bellũ fuit aduerſus Tantalũ Phrygiæ regẽ ob raptũ ſibi ab eo Ganymedem filiũ: quẽ ꝑter Ilionẽ & Aſſaricũ genuit: quibus ſuperſtitibus diem obiit.

De Ganymede Troi filio. Ca. iiii.

Anymedes Troi regis fuit filius ſpecioſiſſimus adoleſcẽs: đ quo ſic Virgilius. Intextuſq; puer frondoſa regibus ida Veloces iaculo ceruos curſuq; fatigat. Acer anhellanti ſimilis: quem præpes ab ida Sublimem pedibus rapuit iouis armiger uncis Longæui palmas ne qcq; ad ſydera tenduut Cuſtodes: ſæuitq; canuꝫ latratus ad auras & cætera. Hunc in celũ raptũ dicit Ouidius: & pincernam Iouis factum: & aquarii ſignũ. Cuius fictionis intentum paucis iudicio ſuo Fulgentius explicat dicens. Iouis pugnantis nauali certamine: exiſtentiſq; in naui cuius aquila erat inſigne: bellicam prædam fuiſſe Ganymedẽ. Euſebi⁹ auteꝫ in libro temporum non a Ioue raptum: ſed a Tantalo Phrygiæ rege dicit: quod ſcriptũ aſſerit a Phãdro poeta: & ob hoc ortũ bellũ

inter Troium & Tantalũ: & hinc uidetur fruſtari Ouidii dictuꝫ. Sane ſm Leontiuꝫ nõ fruſtatur. Dicit. n. Tantalũ ad Iouis cretenſis gratiaꝫ ꝓmerendam: quem impudiciſſimũ cognoſcebat: ſub ſignis aquilæ uenanteꝫ: adoleſcentulũ rapuiſſe: eũqꝫ Ioui dono dediſſe. Quđ autẽ deorum pincerna factus ſit: ideo dictuꝫ eſt: quia inter cæli imagines figuratus: forſan ad ſuorum ſolatium: eam eſſe dicunt: quam uocamus aquariuꝫ: in quo exiſtente ſole: terra maximis hymbribus irrigatꝰ: quarum humidis uaporibus ſydera paſci nõnulli uoluere: & ſic deorũ pincerna factus eſt: fuit auteꝫ regnante argiuis Prito.

De Ilione filio Trois: qui genuit Laomedonteꝫ. C. v.

Lion (ut Homerus in Iliade: ubi oĩs genealogia troianorum uſqꝫ ad Hectoreꝫ & Aeneaꝫ explicatur: ait) filius Trois regis troianorum. Hic (ut dicit Euſebius in libro tẽporum) regnãte Athenis Cecrope: Ilionem ciuitateꝫ illam inclytam Homeri carmine condidit: & ex ſuo noĩe nũcupauit. Hæc. n. eſt: quæ decenalem græcoruꝫ obſidioneꝫ paſſa eſt: & ab eis delata. Cõdita ẽ aũt circa annuꝫ mũdi. iii. mil. dccc. xcv. Ilioni autẽ unicũ legimus fuiſſe filium Laomedontem: quem ſuperſtiteꝫ moriens dereliquit.

De Laomedonte Ilionis filio: qui inter mares & fœminas. viii. genuit filios: quorum hæc ſunt noĩa. Antigona. Heſiona. Lampus. Clition Ioetaon. Titon. Bucolyon & Priamus. .C. vi.

Aomedon rex troiæ filius fuit Ilionis: ut ſcribitur in Iliade ab Homero. Hũc dicũt ueteres uoluiſſe Ilioneꝫ muris circũdare: & cũ Apolline & Neptũno conueniſſe: ut ipſi muros facerẽt mercede ꝓmiſſa: & obſeruandi iuramẽto præſtito. Qui cũ feciſſent: nec ſibi promiſſuꝫ ſeruari cernerẽt: oĩs troia a Neptũno aquis repleta ẽ: & Apollo inſuper miſit peſteꝫ. Quãobreꝫ anxius Laomedon de remedio oraculum cõſuluit: cui reſponſum oportere quot annis uirginẽ troianam ceto marino. ſ. monſtro exponere. Quod ſorte apud troianos fiebat. Tandem Heſione Laomedontis filiæ ſors contigit. Quæ cnm in ſcopulo religata monſtrum expectaret: aduenit Hercules: qui cum Laomedonte pactionẽ fecit: uidelicet ſi liberaret a monſtro filiam: ſibi equos diuino ſemine procreatos: quos conſtabat Laomedontem habere: largiretur. Attamen cum Hercules uirgineꝫ liberaſſet: noluit Laumedon ſeruare promiſſuꝫ. Quãobrem ſeu (ut aliis placet) quia dũ Ilaꝫ puerum perdituꝫ quæreret: a Laomedonte portu Troiano prohibitꝰ ẽ: & ideo cuꝫ amplioribus copiis ueniens Ilion expugnauit: & Laomedonteꝫ occidit: et omnia eius uertit in prædam. Is appoſitis quid ſibi uelit fictio uideamus. Volunt enim apud Troianos pecuniaꝫ fuiſſe in ſacra Neptũni: atqꝫ Apollinis reſeruatam: quam Laomedon iureiurãdo præſtito ſe non ſolum eandẽ reſtituturum: ſed ĩſuper ex propria

largiturũ in pr ædictis ſacris in ædificatione murorũ ciuitatis expẽdit nec tandeꝫ petentibus pecuniam reſtituere uoluit. Sane adueniẽte poſtea aquarum inundatione: & poſt eam nõ ſatis a ſole digeſtam (ut fit) aer infectus aquarum putredine peſtem intulit: quæ duo q̄m ad Apollineꝫ & Neptũnum pertinere uidentur: adinuentũ eſt ea ob periurium a deceptis diis ĩmiſſa. Quod uirgines monſtro appoſitæ ſint reſpõſo oraculi: cũ ſic illos deciperet pſæpe diabolus: poſſibile puto: & hinc hiſtoriaꝫ habere cætera arbitror. Fuere huic filii filiæq́ plures: q̄ꝫ q̄ꝫ ſolus Priamus eſſet ei in regno ſucceſſor.

De Antigona Laomedontis filia. C.vii.

Ntigonam filiam fuiſſe Laomedontis teſtatur Seruius: quã dicit eo ꝙ formoſiſſima eſſet: auſam ſe pulchritudini præferre Iunoni ob quam cãm irata Iuno eam uertit in ciconiam. Cuius figmenti talis põt reddi rõ. Dicit Leontius ꝙ capto ab Hercule Iliõe: & occiſo Laomedonte: oẽs Laomedontis filii: exceptis Heſiona & Priamo: qui capti fuerunt: clam aufugerunt quo illos fortuna detulit. Antigona aũt inter arundineta Scamandri latuit pluribus diebus: & hinc ego locũ fabulæ datuꝫ puto: quia quæ ſuperbia ſua ſe regnante patre præferebat pulchritudine cæteris a fortuna regnorum domina uices uertente eo deducta ſit: quo cõſueuere ciconiæ uictum quærere: & ſic ipſa donec ibideꝫ fuit: quaſi in ciconiam uerſam uiſa eſt.

De Heſiona Laomedontis filia: & Teucri matre. C.viii.

Heſiona filia fuit Laomedontis: quæ cũ Priamo: ut ſupra dictuꝫ eſt: fuiſſet a monſtro marino ab Hercule liberata: poſtmodũ ab eodeꝫ Hercule: deiecto Ilione & occiſo Laomedonte: capta ẽ: & Thelamoni: quoniam primus muros conſcendiſſet ciuitatis: in partẽ prædæ cõceſſa eſt. Qui eam Salaminaꝫ detulit: & cũ fruſtra ſæpius a Priamo repetita eſſet: Thelamoni Teucrum peperit.

De Lampo: Clitione: & Ioetaone filiis Laomedontis. C.ix.

Ampus: Clition: & Ioetaon filii fuere Laomedontis: ut in Iliade dicit Homerus ſic aiens. Laomedõ uere Titonõ genuit Priamũq́ Lampũq́ Clitioneꝫ Ioetaonẽq́ ramum martis: ex his tantum tribus nil præter nudum nomen habemus.

De Titone Laumedontis filio: qui genuit Mẽnonem. C.x.

Itonus (ut ſupra proximo Homeri carmine mõſtratũ eſt filiꝰ fuit Laomedontis: qui cũ eſſet forma decorus iuuenis: ut dicit Seruius: ab aurora dilectus: & raptus eſt: ex qua filium aiunt Mẽnonem ſuſcepiſſe: & cũ longiſſimaꝫ optaſſet uitam: & obtinuiſſet: poſtremo ĩ cicadam uerſus eſt. Hunc autem ab aurora raptum: nil aliud puto: niſi quia deſyderio captus: auditis forſan per quæ ſperabat imperium: poſſe nanciſci: patria dimiſſa: ad oriẽtales migrauit populos: a quibꝰ

nobis aurora cõſurgit: & ex eis ſubegit plurimos: eiſq̃ ĩperauit. Q̃d' aũt in cicadã uerſus ſit: cur fingatur nõnullæ poſſunt rõnes oſtendi. Prima quarũ ẽ: quia uti rore matutino: qui in aurora cadit: cicadæ a-luntur: & ſic iſte ſumptibus orientaliũ: qui ſub aurora ſunt: alebatu r. Præterea qui cicadæ nigræ ſunt: cũ uirides naſcantur: ſic & iſte: q al bus natus eſt: agẽte feruore ſolis: eius regionis: ad quam tranſitũ fe cerat: incolarũ ritu niger effect⁹ eſt. Poſtremo quia ſenex audita mor te Mẽnonis filii: & ſuorũ deſolationẽ in querulã ſenectutem lapſus ſit: & inde mortuus: uti cicadæ faciũt: quæ potius conqueri: q̃ canta re uidentur: & demũ poſt longam querelam crepantes obeunt.

De Mẽnone Titonis filio. C.xi.

Emnon Ouidio teſte: filius fuit Titonis ex aurora ſuſcept⁹. hũc dicũt cũ maxima orientaliũ populorũ copia ſubſidio uẽiſſe Pria mo: & iu pugna ab Achille occiſus eſt. De quo fabuloſe dicit Ouidi⁹ ꝙ dũ rogo impoſitus ureretur: oratione auroræ matris a Ioue ĩ auẽ mutatus eſt: & cũ eo multæ aues ex fauillis pyræ prodiſſe: quæ cũĩter pyram cũ ingenti clamore circuiſſent: ſeſe diuiſere: & tam diu ĩter ſe decertauere: donec mortuæ occubuere. Quas aues mẽnonia appella-tas dicit Ouidius. Hæc fictio a conſuetudine quadã circa pyrã Mẽno nis ſeruatam a ſuis: & a quadã cõtingentia mirabili ſumpſit originem Vetuſtiſſimus mos orientaliũ fuit: cariores amicos regis mortuo uel-le cũ cadauere regis cõburi: & ad hoc: ſeu aduerſũ cõcurrẽtes: ut cir ca Mẽnonis corpus factũ puto: ſeu aliter ĩ mortẽ uadunt: & regio ĩ-ponunt̃ rogo. Præterea dicit Solinus de mirabilibus mũdi ſic. At iux̃ Ilium Mẽnonis ſtat ſepulchrũ: ad quod ex ſempiterno ex æthiopia ca teruatim congregatæ aues aduolãt: quas Ilieſes mẽnonias uocãt. Cre mutius auctor eſt: has eaſdẽ anno. v. ĩ æthiopia cateruatĩ cõgregari & undiq̃ uerſũ quouſq̃ qua ſint ad regiã Mẽnonis cõuẽnire. Hec il le. Poſſum⁹ ergo ex dictis aſſumere fortuitu cõtigiſſe aues illas eo tũc ueniſſe: ubi regium Mẽnonis funus agebatur: & circuiſſe uolatu locũ & inde a ſimplicibus creditũ: eos qui ſe morti dederant in honorẽ re gii funeris in fauillas: & ex fauillis in aues eſſe mutatos. Mẽnonẽ aũt in auẽ uerſum nil aliud deſignare reor: q̃ uiri celebrem famam: quæ poſt eius mortem euolauit: longe latæq̃ agẽtibus orationib⁹: & præ coniis populorum ſuorũ. hunc Mẽnonem aiunt quidã Suſim inſigne oppidum Perſiæ: quod ſuræ fluuio ĩminet: conſtruxiſſe.

De Bucolione Laomedontis filio qui genuit Eſipium & Pidaſum. C.xii.

Vcolion filius fuit Laomedontis: ut in Iliade teſtat̃ Homer⁹: dũ dicit. Bucolion aũt filius generoſi Laomedõtis &c. De hoc autẽ

nil habemus ulterius: niſi ꝙ genuerit filios duos: Eſipiũ & Pidaſum.

De Eſipio & Pidaſo filiis Bucolionis. .C.xiii.

Sipius & Pidaſus filii fuerũt Bucolionis: ut in Iliade ſcribit Homerus ſic dicens. Fuit aũt ad Eſipiũ & Pidaſum: quos quõdam nympha his a Varuarea genuit laudabili Bucolioni. Ii quidem ſtrenui iuuenes in pugna aduerſus Græcos fuere: ſed tandem ab Eurialo quodam græco pugnantes occiſi ſunt ambo: ut idem teſtatur Homerus.

De Priamo Laomedontis filio: qui ex Hecuba cõiuge .xix. genuit inter filios & filias: & ex aliis mulieribus inter mares & fœminas genuit xxxi. Ex quibus .l. noĩa tantum .xxxviii. cognouimus: quæ hæc ſũt. Prima Creuſa .ii. Caſſandra .iii. Iliona .iiii. Laodices .v. Lycaſtes .vi. Mediſicaſtis .vii. Poliſena .viii. Paris .ix. Hector .x. Helenꝰ .xi. Caor .xii. Troiluo .xiii. Deyphœbus .xiiii. Polydorus .xv. Polydorus .xvi. Lycaõ .xvi Eſacus .xviii. Anthyſus .xix. Iſus .xx. Teucer .xxi. Dimocoontes .xxii. Echemon .xxiii. Cremenon .xxiiii. Gorgiton .xxv. Cebrion .xxvi. Phorbas .xxvii. Doricon .xxviii. Pammon .xxix Aliphon .xxx. Agaton .xxxi Hippotoꝰ .xxxii. Aganon .xxxiii. Lacoõtes .xxxiiii. Miſtor .xxxv. Iphates .xxxvi. Teſtorius .xxxvii. Tymootes .xxxviii. Polites. C.xiiii.

Riamus Laomedõtis regis fuit filius adeo notus inter mortales ut uix uſqꝫ notior alter ſit. Eo quidem adhuc puero exiſtente ab Hercule Ilion ciuitas delata eſt: & occiſus Laomedon: & ipſe cũ multis aliis captus: quem Hercules uicinis pretiũ pro eo dantibus: illis reſtituit: & a redemptione Priamus appellatus: ut Seruio placet. Hũc tamẽ ſemidirutã patriã reſtauraſſe cõſtat: uolũtqꝫ ſcriptores multis eã aduerſus hoſtiles impetus uallaſſe. Nam dicit Seruius eũ ſic egiſſe: ut pro rato haberetur ſm Plautum: tribus ſtantibus rebus: eam capi nõ poſſe. uita. ſ. Troili: Palladii conſeruatione: & Laomedõtis ſepulchro integro: quod in porta ſceæ fuit. Secundum autem alios longe plura ad eam capiendam opportuna græcis fuere: Vt ſcilicet de Eaci genere aliquis intereſſet: & inde Pyrrhus admodum puer in bellum uocatus eſt. Vt Rheſi regis equi tollerentur: ante qꝫ Xanti aquam guſtaſſent: & ut Herculis intereſſent ſagittæ: quas miſit Philotetes: cũ ipſe nõ poſſet afferre morte præuentus. Priamus ergo Laomedonte mortuo regnauit: cui cũ cuncta pro uotis ſuccederent: capta Hecuba filia Cipſei regis Thraciæ in cõiugẽ: & ex ea multis ſuſceptis filiis: & ex aliis mulieribꝰ ẽt qꝫpluribus: ĩ tam grandẽ regnum ſuũ ampliauit ſplẽdorem: ut nõ ſolũ Troiæ rex: ſed totius Aſiæ uideretur. Sane dũ Paris filius ẽ ꝓ capta Heſiona ſorore Priami ab Hercule: Helenam Menelai cõiugem rapuiſſet: & deduxiſſet in Troiã: nulliſqꝫ poſſet ĩduci ſuaſionibus: ut illam repetentibus græcis reſtitueret. Eos cum mile nauibus in littus Troianum deſcendentes uidit: & Ilion etiam obſidentes

& circū igne ferroq̄ cūcta uaſtātes: & pſæpe filios ſuos & naturał's & legitimos: & auxiliares reges occidētes: & poſtremo cæſum uidit Hectorē: & curru Achillis trahit: ad cuius redimendū cadauer dicit Homerus in Iliade circa finem: nocte Mercurio duce iuiſſe: & flexis genibus Achillem oraſſe. Eſto dicat Seruius longe aliter fuiſſe: eū. ſ. nocte ad tentorium Achillis acceſſiſſe: eūq̄ dormiētē inueniſſe: adeo: ut eū occidere potuiſſet: ſed excitaſſe potius uoluiſſe: atq̄ oraſſe: & obtinuiſſe petitū: & ab Achille uſq̄ troiam poſtmodum proſecutum: ſ3 hæc ab homero oppreſſa: ne qui laudū Achillis erat p̄co: uideret̄ dedecorū ſuorū recitator. Præterea uidit Priamus palladiū ſubtractū: equos Rheſi eductos: Troilū cæſū & Paridē: & ultio Ilion capi: & filias captiuas deduci & igne cuncta cremari: & in regiam uſq̄ ſuā: poſt Polytē filiū fugientem Neoptholemu3 penetrantem: & in ſinu ſuo īfelice3 filium occidentem: ſeq̄ obiurgantē tranſfodi gladio. Sane dicit Serui⁹ d̄ morte Priami uarie opīari: cū dicāt alii eū a Pyrrho ī domo regia captum: & ad tumulum uſq̄ Achillis tractū: ibiq̄ confoſſum: & buſto caput abſciſſum: atq̄ pilo impoſitum & circūlatum. Alii dicūt ad Hercei Iouis aram: ut diximus: quod opinari uidetur Virgilius. Fuerūt eī huic: ut ipſemet Achilli narrat in ultimo Iliadis libro filii. l. īter mares & feminas: ex quibus dicit ſe. xix. ex cōiuge ſuſcepiſſe: reliquos uero ex mulieribus aliis in atriis ſuis cōmorantibus.

De Creuſa prima filia Priami & Aeneæ cōiuge. Cap. xv.

Creuſa filia fuit Priami ex Hecuba: ut teſtatur Seruius: fuitq̄ Aeneæ coniunx: ut ſæpe per Virgilium patet: eiq̄ filium peperit Aſcanium. Hanc in excidio Ilionis ab Aenea cum patre & filio fugiente perditam dicit Virgilius. ſed nonnulli eam ab ipſo ex pactione cum græcis facta occiſam uolunt: ne quis in ſua libertate ex ſemine Priami ſupereſſet. Quod ſatis caute tetigiſſe uidetur Virgilius: ubi Aeneam exquirentem eam deſcribit: & illius umbram loquentem Aeneæ inducit atq̄ dicentē. Non ego mirmidonū ſedes dolopumue ſuperbas Aſpiciā: aut grais ſeruitū matribus ibo. Dardanis & diuæ ueneris nurus. Sed me magna deum genitrix his detinet oris &c: Et ſic patet: poſtq̄ a nemine captam ſe dicit: ſed detineri a matre deu3: quæ terra eſt: ibidem mortuam derelicta3 atq̄ infoſſam.

De Caſſandra. ii. Priami filia. Ca. xvi.

Aſſandra filia fuit Priami & Hecubæ formoſa uirgo: Quam cu3 amaret Apollo: eiuſq̄ concubitū peteret: petiit Caſſandra mun⁹ quod illi Apollo ſe daturum iuramento firmauit. Petiit ergo ut uates fieret: & facta eſt. Volens autem Apollo quod petierat: ipſa negauit. Quāobrem turbatus Apollo: cum auferre nequiret qđ dederat: egit ut nulla præſtaretur fides uaticiniis ſuis: & ſic factum eſt. Nā cum ex

raptu Helenæ quid futurum eſſet Troianis prædiceret: nō ſolū ñ credita: ſed a patre & fratribus ſæpiſſime uerberibus caſtigata ē. hæc aūt Corœbo Migdonio iuueni deſponſata fuerat Virgilio aſſerēte. Tandē cum nondum nuptias celebraſſet capto Ilio: & ipſa īfelix a græcis capta eſt: ut idem dicit Virgilius. Verum Ilio dirupto: & p̄da inter principes diuiſa: miſella in ſortem contigit Agamēoni: quæ illi fata ſeruarentur a coniuge prædixit: ut Seneca poeta teſtatur in tragœdia Agamēnonis. Sed more ſolito nil ſibi creditum eſt: Ex quo: ut in Odyſſea teſtatur Homerus: factū eſt: ut in conuiuio ab Egiſto & Clitēneſtra & Agamēnon occideretur: & ipſa iubente etiam Clitēneſtra perimeretur. Quod aūt de Apolline fictum eſt ab euentu ſumptū uidetur. Studuit enim uirgo ut uaticinio inſtrueretur: & eo ꝙ optime proficeret ab Apolline diuinatiōis deo diligi uiſum eſt: dictumq; illi ab eo cōceſſum qđ labore quæſiuerat: & qm̄ fides dictis eiuſdē nō præſtabatur: qđ figmenti ſupereſt additum eſt.

De Iliona tertia Priami filia & Polymneſtoris Regis Thraciæ coniuge. Cap. xvii.

Liōa (ut Seruio placet) filia fuit Priami: & ut aſſerit Paul' ex Hecuba. Hæc rōne ueteris hoſpitii: & inſignis amicitiæ ut dicit Seruius: Polymneſtori regi Thraciæ matrimonio iūcta ē

De Laodice. iiii. Priami filia: & Helicaoni cōiuge. Ca. xviii.

Aodices Priami fuit filia: & helicaōio filio Anthēoris regis thraciæ nupta: quam uocabant Troiam Laodice; galoo. Hec aūt teſtatur homerus in Iliade dicēs. Quam Anthinorides habebat rex helicaon. Laodicem Priami filiarum ſpecie optimā. hanc hecubæ ego filiam fuiſſe puto.

De Lycaſte. v. Priami filia: & cōiuge Polydamantis. C. xix

Ycaſtes: ut aſſerit Paul': filia fuit Priami pulchritudīe īſigne adeo ut captus ex ea Polydmas Anthenoris & Theano ſororis Hecubæ filius: illā ex concubina ſuſceptam ſumeret in uxorem.

De Mediſicaſti. vi. Priami filia & Polippi cōiuge. Ca. xx.

Ediſicaſtis filia fuit Priami naturalis: nec habetur ex qua matre. Quæ quide; nupſit Polippo Mentoris filio: ut ī Iliade teſtatur Homerus. Habitabat quam ipideon anteq̄ uenirent filii Achiuoru;. Filia autem Priami notam habebat Mediſicaſtin. Huius Mediſicaſtis uirū .ſ. Polippum in certamine a Teucro Thelamonis filio occiſum dicit Homerus.

De Poliſena. vii. Priami filia. Ca. xxi.

Olyſena uirgo filia fuit Priami: & Hecubæ: ut pſæpe teſtať Euripides in tragœdia: cui titulus Polidorus. Hæc īter cæteras troianas formoſior fertur: ob quā formoſitatē infortunio ſuo ab Achille

dilecta eſt: Quo amore ĩ mortẽ fortiſſimi iuuenis Hecuba proditorie uſa eſt: non exiſtimans per Achillis uulnera ſanguinẽ ĩnocuæ uirginis ſe fuſuram. Hanc quidem poſt Ilionem euerſum: ut Seneca tragicus teſtatur in troade: Pyrrh⁹ Achillis filius ad placãdos patris manes popoſcit: eiq; poſt longum iurgium: ſic ſuadente Calcante uate conceſſa ẽ. Quã ornatã ritu uirginũ nuptias celebrantiũ ad Achillis tumulum truculentus deduxit iuuenis: & q̃m ab imagĩe Achillis petitã dicebãt ut dicit Eurypides ĩ præallegata tragœdia: ibidem interemit.

De Paride octauo Priami filio: qui genuit Daphnidem & Idæum. Ca. xxii.

Aris: qui alio nomine Alexander dictus eſt: filius fuit Priami & Hecubæ: Ex quo talis ante alia recitatur hiſtoria. Dicit. n. Tulli⁹ ubi de diuinatione ſcribit: Hecubæ prægnãti: ea ſcilicet prægnatiõe: ex qua poſtea natus eſt Paris: per quietem uiſum facem parere Troiã omnem cõburentem atq; diſſipantẽ. Ob quod ſomnium anxius Priamus Appollinem conſuluit: qui reſpondit naſcituri filii opera Troiam omnẽ perituram. Quamobrẽ Priam⁹ Hecube naſciturũ miſit exponi. Hecuba autem cũ ſpecioſiſſimũ filiũ perſpexiſſet: miſerta tradidit eũ quibuſdam: qui illũ paſtoribus regiis alendum traderẽt: & ſic ſub Ida a paſtoribus edicatus eſt: & cum adoleuiſſet Oenonis nymphæ Ideæ cõturbernio uſus: duos ex ea ſuſcepit filios. Preterea cũ ĩter quoſcũq; litigantes eẽt æq̃ſſimus: ĩ maximam iuſtitiæ famam euaſit adeo: ut litigãtib⁹ de formoſitate Pallade Iunõe: & Venere: propter aureũ pomũ a diſcordia eis in cõuiuiũ proiectum: in quo detur digniori erat ſcriptum a Ioue ad eum pro ſententia remiſſe ſint. Quæ (ut aiunt) illi ſub opacis nemorum umbris loco: cui meſaulon dicebatur remotis ueſtibus Paridi monſtrauere. Eiq; dixit Pallas: ſi eã cæteris pulchriorẽ diceret: illi rerum omnium cognitionem daturam. Sic & Iuno regnorũ & diuitiarum dominum. Venus autem pulchriorem orbis mulierem ſpopondit. Qua tractus concupiſcentia ſyluanus iudex Veneri deberi pomũ iudicauit. Tandẽ (ut dicit Seruius) hic paris ſecũdum troica neronis fortiſſim⁹ fuit: adeo ut in agonali certamĩe: quod agebatur Troiæ: ſuperaret oẽs: & ipſum Hectorem. Qui cum iratus: q̃a uinceretur in eum ſtringeret gladium paſtorem putans: dixit ſe eſſe germanũ q̃d ablatis crepundiis probauit cũ adhuc ſub habitu lateret paſtorali. Et ſic uidetur q̃ cognitus receptus fuerit in domum patriam. Inde cõpoſitis. xx. nauibus a Priamo ſub ſpecie legationis ad repetendam Heſionam in Græciam miſſus eſt: ubi aliqui uolunt: & hos ĩter Ouidius: ut in epiſtolis eius patet: a Menelao hoſpitio ſuſceptus & honoratus eſt Alii uero arbitrantur ĩ græciam ueniſſe: abſente Menelao: & ad famã pulchritudinis Helenæ tract⁹ Spten petiiſſe ciuitatẽ: & eã expugnaſſe

anno regni Agamēnonis primo:nō exiſtentibus ibi Caſtore & Pollu ce:qui ad Agamēnonē perrexerant: & ſecū Hermionam Helenæ & Menelai filiam duxerant.Et ſic ciuitate capta Helenam renitentem ra puiſſe:& omnes theſauros regios abſtuliſſe:quod ſatis eleganter tan git Virgilius:dum dicit.Me duce dardanius ſpartā expugnauit adul/ter & cætera.Et ob hoc uolunt qui hanc opinionē tenēt Helenā poſt captū ilion meruiſſe a uiro recipi.Ex qua rapina bellum decēnale græ corum aduerſus troianos ſuſceptum eſt:in quod refert Homerus Pa ridē ab Hectore fratre increpitum deſcendiſſe ſemel:& ſingulare cer/tamen aduerſus Menelaum ſumpſiſſe:in quo cū apertiſſime uinceret a Venere eum prælio ſubtractū dicit:adiiciēs impulſu Mineruæ Pan darū in Menelaum ſagitaſſe:atq; eum uulneraſſe:& ſic quod erat ſin/gulare in nniuerſale certamen deuenit.Poſtremo iā Hectore & Troi/lo peremptis ab Achille:cum ipſe arcu & ſagittis:quibus plurimū ua lebat:Achillem fraude Hecubæ ad deſponſandam Polyſenā ī tēplum Tymbrei Apollinis nocte & ſolum euocatum occidiſſ;:& ipē a Pyr/rho Achillis filio occiſus eſt.Paucis quippe fictionibus hæc hiſtoria ī terlita eſt:quas enucleare uolentes primo iudicium Paridis uideamus in quo ſententia Fulgentii meo iudicio ſequenda eſt.Dicit enim tripar titam mortalium uitam eſſe.Quarum prima theorica dicitur:ſecunda pratica:tertia philargica:quas nos uulgarioribus uocabulis cōtēplati uam:actiuā & uoluptuoſam nuncupamus.De quibus Ariſtoteles:uti de cæteris optime facit:diſſerit in Primo ethicorum. Has Iuppiter.i. deus:ne uideatur aliquam reprobando arbitrium liberum cuiq; ſurri pere:ad iudiciū Paridis.i.cuiuſcūq; hominis remittit:ut ei liceat quā maluerit approbare:& ſibi ſumere.Quid autem ſumenti uoluptuoſam ſequatur exitu Paridis demonſtratur.Quod aūt a Venere ſubtractus ſit:ad eius declarandam ignauiam dictū ē:ut appareat ꝙ iners tātu; uacaret ueneris.Pandarū aūt a Minerua īpulſū ideo dictū ē: ut oñde retur aſtutia Troianorū:qui uidētes deficere Paridē:ut eū morti ſub traherēt:nō ſeruatis pactionibus in Menelaū fecerūt inſultum.

De Daphnide & Ideo filiis Paridis. C.xxiii.

Aphnis & Ideus(ut Paulus affirmat)filii fuere Paridis ex Oeno ne nympha idæa:ſeu pegaſea:cui⁹ amicitia uſus:du; paſtor eēt ſuſcepit:de quibus nil memoratu dignum comperiſſe memini.

De Hectore Priami filio.ix.q genuit Aſtianactem. C.xxiiii

Ector præ cæteriſ corporea uirtute inſignis:uatū omniu; carmi nibus celebris:iuuenis fama inclyta in nouiſſimu; uſq; diem for te uicturus filius fuit Priami regis & Hecubæ. Hunc in coniuge; ſum pſiſſe Andromacha; filiam Iectionis Thebarum Ciliciæ dñi teſtatur

Homerus. Ex qua iam orto græcorum bello filium ſuſcepit nomine
Aſtianactem: eſto ipſe Camandrum appellaret. Huic igitur & ſi milita
ris diſciplinæ plurimuꝫ ineſſet: tam grandis erat animi audacia: & cor
poris robur: ut poſt occiſum Proteſilaum primuꝫ in littus troianũ ex
græcis e nauibus proſilientem: troianorum aciem perſæpe præſentia
ſua nõ ſoluꝫ aduerſus græcos ad ſubſiſtendum patientem faceret: ſed
ad inſiliendum redderet audacem. Et quod mirabilius erat: ipſe ſolus
ſæpiſſime græcorum turmas aggredi auſus eſt: & ui diſgregare pha/
langes: adeoq; omne agmen cogere: ut ſolus eſſet terror achiuis oĩbꝰ
Hic aduerſus Aiacem Thelamonium (ut ait Homerus) ſingulari pu/
gnauit certamine. Nox tamen ſuperueniens non minus Aiaci grata:
q̃ ſibi diremit duellum: a quo more priſco cum diſcederet: gladiũ illi
dono dedit: quo ſe Aiax poſtmodũ interemit: & ab eo ſuſcepit balthe
um: quo ornatꝰ ab achille occiſus ẽ: & poſt currũ tractꝰ: ut ait Seruiꝰ
Tandeꝫ cum multos etiam græcorum principes morti dediſſet: Patro
clum Achillis amicum: & ſuis inſignem armis occiſit: Achillem exi/
ſtimans ſuperaſſe: & armis nudatum inſignibus pompa inclytus ingen
ti Troiam intrauit: ſuæ necis irritamentoglorioſus. Nec multo pꝰ cuꝫ
Achille congreſſus: ſeu feſſus Hector: ſeu multum præualeret Achil
les: ab Achille ſuperatuſ occubuit: & non ſolũ armis ornatuq; reliquo
a uictore ſuperatus eſt: uerum & curru cũ baltheo ab Aiace conceſſo
tractus circa Ilionem Priamo etiam proſpectante eſt: & ad naues uſq;
græcorum deuectus. Quas penes ſæuerus iuuenis nondũ poſito amici
occiſi dolore: nuduꝫ cadauer per dies. xii. inſepultũ ſeruauit: donec no
cte redẽpturus miſerabilis pater Priamus ueniret: ut ſcribit Homerꝰ
Verum eodem Homero teſte iuſſu Iouiſ Apolline cadauer inſigne: ne
corrumperetur: ante funus ſacris liquoribus perlitum eſt. Priamo au/
tem reſtitutum Iliaduꝫ lachrimis & mœrore publico: & ſolẽni cerimo
niarum ueterum pompa tumulatum eſt: eiuſq; cineres aurea ĩ urna ſer
uati. In hac hiſtoria nil fictum eſt: præter ꝙ Apolline ſit cadauer cu/
ratum: quod factum eſt a medico iuſſu Achillis. Dicebat Leontius &
hoc nõ honorificentiæ cauſa: ſed expectatione pecuniæ: qua ſperabat
cadauer redimi: ſi integrum ſeruaretur: uti factum eſt. multis. n. ſuſce
ptis muneribus poſcenti Priamo reddidit. Huic unũ tantũ legiſſe filiũ
memini: Aſtianactem ſcilicet. Verum iudicio alioruꝫ plures fuere: cũ
dicant Euſebius & Beda: unuſquiſq; eorum in libro: quem temporum
ſcripſere: Hectoris filios poſt lapſum temporis Iliũ recepiſſe: Heleno
eis ſubſidiũ p̄ſtãte: ac poſteros Anthenoris ex Ilione pulſos: regnãte
Latinis Aſcanio Aeneæ filio. Inſup Vinçentius Gallicus hiſtoriogra
phus uelle uidetur: Francorum reges hodiernos a filiis Hectoris anti
quiſſimam originem habuiſſe: aiens a Francone quodã Hectoris filio

cum in extremã germaniã aufugiſſet: Sycãbriam ciuitatẽ cõditaꝫ:& tractu temporis huius Franconis ſucceſſores ripas obſeruãtes Danubii in occiduũ deſcendiſſe: ac Marco mauro Priami filio & Samiõe ex poſteris Anthenoris ducibus: Gratiani Cæſaris auguſti tẽpore: tranſuadato Rheno eas in partes ueniſſe: quas ſemper poſtea tenuere: ſibiq; ex eis ducibuſq; reges conſtituere: & in poſteritatem longam atq; fulgidaꝫ deuenere. Quod & ſi multũ nõ credam: abſit ut oĩo negem: cũ omnia ſint poſſibilia apud deum.

De Aſtyanacte Hectoris filio. C.xxv.

Styanactes(ut ſæpiſſime in Iliade teſtatur Homerus: & Seneca poeta in Troade tragœdia)unicus fuit Hectoris filius ex Andromacha natus eideꝫ poſt inchoatuꝫ bellũ inter troianos & græcos: ut ſatis per Vrirgiliũ ſumi põt: ubi deſcribit Andromachã Aſcaniũ alloquentẽ. ꝙ etiam ex tragœdia Senecæ præallegata colligitur: ubi duꝫ ab Vlyſſe quæreret̃ in mortẽ: ut paruulorũ moris eſt: cõfugit ad matreꝫ. Sed tandẽ ui agente græcis expoſcẽtibus redditus ante q̃ꝫ naues a Sigeo ſoluerent: ut quidã uolunt: e turri deiectus eſt: ut alii ſaxo illiſus: & ſic mortuus: ne ulla Priami generis libera ſupereſſet poſteritaſ Hunc Homero teſte Hector ut plurimuꝫ uocabat Camandruꝫ.

De Heleno x Priami regis filio. C. xxvi.

Elenus Priami fuit filius & Hecubæ uaticinio inſignis: ut de eo loquẽs teſtatur Virgilius dicẽs. Troigena interpres diuum q numina phoebi. Qui tropidas clarii lauros: q ſydera ſentis. Et uolucruꝫ linguas: & præpetis oĩa pennæ Fare age &c. Huic ſunt qui dicãt a grecis indultuꝫ: qa captus eis oportuna ad Troiã capiendã reuelaſſꝫ. Ipe tñ Ilione deiecto Pyrrho Achillis filio nauigationẽ ꝓhibuit: prædixitq; futurã peſteꝫ nauigantibus. Quãobrem nõ ſolum a Pyrrho ſeruatus eſt: ſed ab eo in Epyruꝫ deductus: & ibidẽ illi parte regni cõceſſa: cũ Hermionã rapuiſſet Horeſti: Andromachã oliꝫ Hectoris cõiugeꝫ: quã loco uxoris tenuerat: illi cõiũxit cõiugio. Et tãdeꝫ cũ Pirrhꝰ ab Horeſte occiſus fuiſſet in tẽplo Apollinis: ut dicit Seruius. Moloſſum Pyrrhi filiũ: quẽ illi Andromacha pepererat: & eius regnũ ſeruauit. Qui quidẽ Helenus cũ regnuꝫ ſuuꝫ Chaoniã de noĩe fratris appellaſſet: ibidem ad inſtar Troiæ ciuitatem ædificauit: in qua Aeneaꝫ ꝓfugum ſuſcepit: & honorauit: & donatis muneribus interceptum dimiſit. Quis tamen illi fuerit finis non legi.

De Chaone Priami filio. xi. C.xxvii.

Haon(ut dicit Seruius)filius fuit Priami: ex qua matre non dicit hunc inſuper ait ab Heleno in uenatione inaduertenter occiſum & ob id quaſi in perditi fratris ſolatium regni portioneꝫ: quæ Heleno

fuerat a Pyrrho conceſſa:ab eodem Heleno Chaoniam nominatam.

De Troilo.xii.Ppriami filio. C.xxviii.

Roilus fuit Priami regis filius & Hecubæ:ut ſatis abſq̧ teſtio nio notū eſt.Hic aūt adhuc adoleſcētulus auſus aduerſus Achil lem pugnam arripere ab eo occiſus:ut patet liquido per Virgiliū:ubi parte alia fugiens amiſſis Troilus armis

De Deiphobo.xiii.regis Priami filio. .C.xxix.

Eiphobus filius fuit Priami ex Hebuca:qui cum multa in hoſtes egiſſet:dum ſe tutū arbitraretur occubuit. Nam inter tumultū capti Ilionis dormiens inſidiis Helenæ:quā mortē Paridis coniugē duxerat occiſus:& turpiter laceratus fuit:ut apud Virgiliū refert Ae neas:qui illū inſignia uulnerū ſeruantē apud īferos deſcribit ibi. At q̧ hinc Priamidem laniatum corpore toto. & infra per plures uerſus.

De Polydoro.xiiii.Priami filio. .C.xxx.

Olydoros ego duos fuiſſe Priami filios cōperio: Nam unum ex hecuba ſuſcepiſſe in tragoedia:quæ Polydorus ītitulatur:pleniſ ſime aſſerit Eurypides.Alterū uero ex Laothoi filia Althai ſuſcepiſſe dicit homerus in Iliade:eūq̧ in pugna occiſū ab Achille.Nos autē de prīo proſequamur.Fuit ergo iſte Priami filius & hecubæ:quem(ut dicit Eurypides)Priamus filiis ad futuros euentus cum maximo auri/ pōdere miſit in Thraciā ad Polymneſtorē regē antiquū hoſpitem:& amicum atq̧ generum ſuum:ut eum aleret:& cum auro ſeruaret. Sa/ ne cū iā in græcos lætiori uultu proſpicere uideretur fortuna:cū illa Polymneſtor animū uertit:& auri cupidus Polydorum in littore ſpa tiantem telis aggreditur:& fruſtra fidem implorantē occidit:cadētiq̧ tumulū ſuperiniecit:cui ſupercreuere mirti uirgulta.Hæc autē a Vir gilio ſcribuntur ibi.Hunc polydorum auri quōdam cum pondere ma gno.& infra per plures uerſus:ī quibus etiam refert qualiter uirgulta ex his quædam fortuitu ab Aenea diſcerpta emiſere ſanguinem:& de mū uerba:quibus ut fugam arriperet Aeneam præmonuit. Huius ex tremæ partis nil aliud tegit figmentū:q̧ q̧ mirteta:quibus amica ſūt littora ad inſtar iaculorū emittunt uirgulta.Sanguis uero emiſſus mor tis uiolentam ſpeciem deſignat:ſic & uerba hominum conſciorū rela/ ta:per q̄ cōpræhenditur iniquitas occiſoris:& monetur quis apud ta les moram non eſſe trahendam.

De Polydoro.xvi.filiis Priami. C. xxxi.

Olydorus hic alter a ſuperiori & Lycaone filii fuerūt Priami:& Laothoi:ut ſatis apud homerum Lycaon oſtendit Achilli dicēs Te præcor achille miſerere mei:iturus enī tuus ſeruus ſum:quo miſe ris:te penes in conuiuio fui:dū me in uiridario cæpiſti:& ī Lemnon

tranſmiſiſti:duodecima dies abiit: poſtq̄ ad Ilionem redii:& in tuas manus iteruꝫ reduxit me deus:me iuuenē uides: quē genuit Laothoi filia Althai ſenis:qui belletеſſi dn̄abatur. huius auteꝫ filiam Priamus habebat:& alias.Ex iſta autē duo nati ſumꝰ:tu autē ambos iugulabis Certe primuꝫ inter pedeſtres domuiſti Polydorū deo ſimilē & percuſſiſti lancea:nunc aūt mihi infortuniū paras:tuas effugere manus non poſſum:ſed hoc in aīo ponas quæſo ne me interficias:nō eniꝫ ex uno uentre cum hectore ſum:qui tibi ſociuꝫ interfecit &c. Verum Achilles nil iuuantibus precibus:eum ignominioſis obiurgans uerbis in Camandrum flumen impulit: & in eodem miſere periit.Patꝫ ergo ex uerbis huius Polydoruꝫ hūc aliū a primo fuiſſe:qui(ut teſtatur homerus)plurimuꝫ diligebatur a Priamo:eo ꝙ iunior filiorū eſſet: & ob id non permittebat illū in pugnā deſcendere.Vincebat eīm hic celeritate pedum quoſcūq̄ coetaneos:& mirabileꝫ de ſe præbebat indolē.Verum die quadam neſciente Priamo armatus deſcendēs in hoſtes incidit in Achillē:qui lancea eum percuſſit:& fractis obſtaculis armoruꝫ infelicem euiſcerauit. Sed ipſe uiſceribus manu collectis dū abiret debllitatus occubuit:nec potuit hector in eius ſalutem ueniens euꝫ e manibus mortis ſubtrahere.

De Eſaco.xvii.Priami regis Troiæ filio. C. xxxii.

Sacus filius fuit Priami & Alyſircæ Dimātis filiæ:ut dicit Ouidius. Quāuis eſt illum proles enixa dimantis Eſacon umbroſa furtim peperiſſe ſub ida Fert̄ alyſirce &c.Hic ante bellum troianū diu natus eſt:& mortuus paulo ante initiū:ex quo talem recitat Ouidius fabulaꝫ.Erat huic ciuitas exoſa:& libens nemora colebat & rura.Cōtigit die una ut uideret heſperiem uirginē capillos pectentē ſuos atq̄ ſiccantē:& eius caperetur formoſitate: queꝫ cū uidiſſ& Heſperies ad ſe accedentem:confeſtiꝫ fugā arripuit.hic uero dū illā feruēter ſequeretur:&contigiſſ&:ut uirgo fugiens ab angue īter herbas latente morderetur:& moreretur ex morſu:acri dolore concuſſus in deſiderium mortis incidit:& ex ſcopulo ꝓximo ſe in mare præcipitem dedit:cuius miſerta Tethis eum mutauit in mergum nondum ſic uocitatum. Ipſe tamen uitam ſpernens:dum ſæpe mergeretur moriturus ī undas mergi nomē ſortitus eſt.hunc Priamus & filii ficto illi tumulo fleuere diu:eo ꝙ ſi uita manſiſſet:Hectore non uidebatur inferior uiribꝰ Eū autem in mergum ideo uerſum dicit Theodontius:quia uiuus deſcendit ad ima:& ab aquis mortuus in altum reductus eſt.Ego autē puto ideo in mergum uerſum creditum ſeu dictum:eo ꝙ qui nare non norunt:ſi in aquas cadunt:ante q̄ moriantur:& merguntur:& in altum ſæpe redeunt more mergi. Seu forte ſic contigit ut dum in aquas cecidiſſet Eſacuſ:& remanſiſſ& in fundo:merguſ qui ante aquas

intrauerat:tunc eas exiens euolauit:& hinc ſumptum Eſacum in mergum uerſum.

De Antipho.xviii.& Iſo.xix.filiis Priami. C. xxxiii

Ntiphus & Iſus Priami fuere filii.Verũ Antiphuſ ex Hecuba ſuſceptus eſt:cũ naturalis Iſus exiſteret:ut auctoritate cõſtat Homeri:qui in Iliade de ambobus ſic ait. Ille aũt iuit iſonq; & antiphon interfecturus filios duos Priami nothum & legitimũ:ambobus in uno curru exiſtentibus:ſed nothus frena regebat:Antiphus autẽ trãſibat & cætera.Reſtat igitur ꝙ Iſus erat nothus:qui frena regebat.Hi tamen ambo:ut erant ab agamẽnone in pugna una hora occiſi ſunt : & ob id iunctos appoſui.

De Teucro.xx.Priami filio. Ca. xyxiiii.

Eucer(ut affirmat Barlaaʒ)filius fuit Priami ex nympha ſuſcepꝰ Anthiodona.Nec ẽ hic is:a quo Teucri appellãtur troiani.nam ille longe fuit antiquior: & filius Scamandri Cretenſis:q ob penuriaʒ frugum relicta Creta uenit in Phrygiam:& cuʒ Dardano & Erictonio regnauit.Hunc tamen dicit Barlaam bello nõ ĩterfuiſſe:cum paulo ante dum in Bebritiis ſyluis uenaretur ab ingenti urſo laceratus fuiſſet.

De Dicomoonte Priami.xxi.filio. C. xxxv.

Icomoontes filius fuit Priami:ex qua tamen matre non habetur ſed naturalem ſatis per Homerum apparet in Iliade dicẽtem de eo ſic.Sed filium Priami nothum percuſſit dicomoontẽ.Hic ab Vlixe occiſus eſt in pugna:ut in textu ſequitur Homeri:& hoc in uindictaʒ Leuci ſotii Vlixis occiſi ab Antiphone filio Priami.

De Echemone.xxii.& Cromenone.xxiii.filiis Priami. C.xxxvi.

Chemon & Cromenon Priami fuere filii naturales:de quibus in Iliade ſic dicit Homerus. Vbi filios Priami duos cæpit Dardanidis in uno curru exiſtentes Echemona & Cromenonem.Hos enim duos(ut ſatis per ſequentia Homeri uerba pʒ)Diomedes peremit in pugna.

De Gorgitione.xxiiii.Priami filio. C. xxxvii.

Orgition ex Caſtimira Priami fuit filius:ut ĩ his teſtatur Homerus.Et hunc certe fefellit.Hic aũt irreprehenſibileʒ Gorgitiona filiũ amplũ Priami per pectus percuſſit telo.Hunc(ut poſtea ſequitur in textu)Priamus ex caſtiamira in Euſma ciuitate propinqua Troiæ ſuſcepit:q poſtea in certamine apud Troianuʒ a Theucro Thelamonis filio confoſſus occubuit.

De Cebrione.xxv.Priami filio. C. xxxviii.

Ebrion filius fuit Priami:ut per Homerum apparet ĩ Iliade dicẽtem.Cebrionem nothum filium glorioſi Priami.Iſte Cebrion(ut idem Homerus in Iliade dicit)in pugna penes Troiam Patroclo ſaxo

ictus interiit.

De Phorbāte.xxvi.Priami filio:q genuit Ilioneū. C.xxxix.

Horbas filius fuit Priami & Ephitheſiæ filiæ Staſippi migdonii ut dicit Paulus:quē adeo ſenē tēpore belli fuiſſe ſcribit:ut potius frater q̄ filius Priami uideret̄:& ob inſitam armorū uirtutē non obſtantibus annis etiaꝫ ꝓhibente Priamo in certamen ſæpius deſcendit:& tandē a Menelao gladio obtrūcatuſ eſt.eſto dicat Seruius:& in teſtem inducat Homerū:hūc Phorbantē nūq̄ pugnaſſe: quin ſibi fauiſſet Mercurius:quod ego miror in Iliade nō inueniſſe: dato credibile ſit:nō omnes q in certaminibꝰ illis pugnauere ab Homero poſitos Quis autem huic fuerit finis legiſſe nō memini.

De Ilioneo Phorbantis filio. C.xl.

Lioneus Phorbantis fuit filius:ut aſſerit Paulus: quod ēt teſtat̄ Seruius.Quātus uel qualis hic in armis fuerit apud Troiā nō legi.Verū(ut per Virgiliū pꝫ) eloquētia ualuit plurimū. Nam ipſe fuit qui ſecutus Aeneam poſt Ilionis excidiū Didonem pro ſalute ſua atq̄ ſociorum orauit:& eloquio placuit:& cū iam in italiam ueniſſet Aeneas:ad Latinuꝫ regeꝫ princeps legationis fuit.

De Doridone Priami filio.xxvii. .C.xli.

Oridon teſte Homero naturalis Priami fuit filius.dicit eīm ī Iliade ſic.Aiax troianis inſultans accepit.i.occidit Doridonem Priami nothum filium.

De Pammone.xxviii.Anthiphōe.xxix.Agathōe.xxx.Hippothoo xxxi.& Aganōe.xxxii.filiis Priami. C.xlii.

Ammonē:Anthiphoneꝫ:Agathonem:Hippothoū: & Aganonem filios fuiſſe Priami his carminibus in Iliade demōſtrat Homerus.Irato ſene hic aūt filios proprios clamat iniurians Helenū pariq̄ Agathonēq̄ glorioſum.Pammonē Anthiphonēq̄ & uoce bonū Politon.Deiphobūq̄ & Hippothoum:& diuuꝫ Aganonem. Hos quidem oēs in hac parte dicit Homerus iturus nocte Priamus ad Achilleꝫ redēpturus cadauer Hectoris iratꝰ clamabat ad ꝑparādos ſibi currus:& alia opportuna.ex quibus concepti matribus: ſeu quid ex eis poſtmodū contigerit:nec dicit homerus:nec alibi memoratos īuenio

De Laocoonte.xxxiii.Priami regis Troiæ filio. .C.xliii.

Aocoontē Priami fuiſſe filiū & Apollinis ſacerdoteꝫ :undecūq̄ habuerit Papias affirmat. Ex quo quidem mentionē facit Virgilius dicens.Primus ibi ante omnes magna comitante caterua Laocoon ardens ſumma decurrit ab arce & cetera. Dicit quidem Virgilius q̄ hic percuſſit haſta equum paratum a græcis:& ob id a duobꝰ draconibus duos filios ſuos paruulos deuoratos:& ipſe demū ab iſdem

captus & circũflexus: tamen utrũ fuerit occiſus non ſatiſ apparet: nec aliud inde dicit.

De Miſtore. xxxiiii. Priami filio. C. xliiii.

Iſtor filius fuit Priami: ut in Iliade oſtẽdit Homerus: ubi cõqueritur Priamus: ꝙ omnes filii ſui: qui optimi erant in armis occiſi ſũt & inter alios nominat iſtum Miſtorem.

De Iphate. xxxv. & Teſtorio. xxxvi. filiis Priami. C. xlv.

Phates & Teſtorius (ut dicit Paulus) filii fuerũt Priami: quos illi uno partu Periuia Idea nympha enixa ẽ: quã ipe furtĩ iuuenis in uenatione cõpræſſerat. Cuius quidem rei teſtimonio utiť Homeri: eſto quo in libro non ſcripſerit. Addit inſuper eos ineũtes una acriter pugnam apud Ilionem ab Anthiloco Neſtoris filio trucidatos.

De Thimœte. xxxvii. Priami filio. C. xlvi.

Himœtẽ dicit Serui⁹ Priami & Aryſbæ fuiſſe filiũ: ubi aduertẽdũ Thimœtẽ (ut teſtatur Ephorion) uatem fuiſſe: qui cum dixiſſet die quadam naſci puerum: per quem Troia poſſet euerti contigit: ut ea die quæ a Thimœte prædicta fuerat parerent æque Thimœtis coniunx & Hecuba. Quãobrẽ ad euitandum præſagiũ Priamus Thimœthis natuꝫ filium uxoremqꝫ iuſſit occidi: Et hinc tractu temporis factũ eſt ut Thimœtes iniuriæ memor aduerſuſ patrẽ ſẽtiret ĩ pditione ciuitatis. Quod ſatis uideť ex uerbis Virgilii cõcipi dicentis. Pars ſtupet ĩnuptæ donũ exitiale mineruæ: Et molẽ miranť equi: primuſqꝫ thimœtes Duci intra muros hortatur & arce locari. Siue dolo ſeu iaꝫ troiæ ſic fata ferebant &c. Alii uero uolũt Thimœtem filium nõ fuiſſe priami: ſed Aryſbæ uirũ: ex qua Priamus filiũ ſuſcepit: quem mox cũ matre fecit occidi: ut ſupra dictũ eſt: & Thimœtes poſtea tam ob mortẽ cõiugis: ꝗꝫ ob ppetratũ in ea a priamo adulteriũ aduerſus patriã cũ græcis ſenſiſſe.

De Polite. xxxviii. Priami filio: qui genuit Priamũ. Ca. xlvii.

Olites filius fuit Priami: ut carmine Virgilii ſumitur: ubi dicit. Ecce autẽ elapſus pirrhi de cæde polites Vnus natorum priami &c. Nec multo poſt ſi quis leget aduertet facile Hecubæ etiã fuiſſe filium. Hic aũt polites cum multa egiſſet in bello pro patriæ defenſione. Tandem ciuitate capta a pyrrho Achillis filio ĩ ſinu priami patris ſpectante Hecuba infelix occiſus eſt.

De Priamo Politis filio. C. xlviii

Riamus filius fuit Politis ſecundum Virgilium ĩ Aeneide dicentem. Vna acies iuuenum ducit quam paruus ouantem Nomẽ aui referẽs priam⁹ tua clara polite Progenies auctura italos &c. Hũc æneas paruulũ ex excidio ſecũ deduxerat aſcanii filii ſotiũm.

De aſſaraco Troili regis Troiæ filio q genuit Capi. C. xlix.

Nfælici Laomedontis Troili regis filii prole in finem uſq; pduc
taːut ad Aſſaracũ eiuſdeȝ Troili regis filiũ retro trahamus cala
muȝ neceſſe ẽːut uetuſtiſſimos romani noĩs proauosː& Dardani pro
lem integram deſignemus. Fuit igitur Aſſaracus Troili regis Troiæ fi
liusːut ubi de faſtis teſtatur Ouidius dicẽs. Huius Erictonius tros ẽ
generatus ab illo. Aſſaracũ creat hic &c. Geſtorũ huius aſſaraci nulla
extant monimentaːſic oĩa uetuſtas abſorpſitːſed propagatæ ſobolis
claritas non minus illũ reddit illuſtremːq̃ infortuniũ ingens deiecti
ilionis reddiderit. Nam uti ex audatia nimia ilionadum generis deſo/
latio ſubſecuta eſtːſic ex humanitate prolis Aſſaraci Roma rerũ do/
mina conſtructaː& Cæſarum familia propagata fulgentis apud mor/
tales gloriæ teſtimonio ſempiterna.

De Capi filio Aſſaraciː qui genuit Anchiſen. C.I.

Capiȝ Aſſaraci fuiſſe filiũ etiã ubi ſupra teſtatur Ouidius. Tros
eſt generatus ab illo. Aſſaracuȝ creat hicːaſſaracuſq; capĩ. &c.
Et huius Capis ſicut & Aſſaraci facinora æque aboleuit antiquitas in
lucem tamen modo reſeruato q Anchiſen genuerit generoſæ ſucceſ
ſionis gentis Iuliæ parentem iuclytũː& inclytæ pietatis filii teſtimoni
um ſempiternum.

De Anchiſe filio Capisːqui genuit Ippodomiã & Aeneã. .C.li.

Nchiſes fili⁹ fuit Capisːut idẽ Ouidi⁹ ubi ſupra genealogiã Ae
neæ cõtinuãs dicit ſic. Aſſaracũ creat hicːaſſaracuſq; capĩ. Pro
ximus anchiſes &c. Hunc ſunt qui dicant ante Troianuȝ bellum ciui
tate relicta nemora & ſolitudines coluiſſe armentis intẽtum & gregi/
busːcirca quæ utplurimũ fuere diuitiæ antiquoruȝ. Quis cuȝ apud ſy
meontem uacaret fluuiumːa Venere dilectus eſtː& eius ẽ amicitia at
q; concubitu uſus adeoːut ex illa ſuſceperit Aeneam filiũ. Conſtat ta
men & coniugem habuiſſeːcum ex ea dicat homerus filias ſuſcepiſſe.
Euȝ cæcum fuiſſe dicit Seruiusː& ob id Troianorum conſiliis non in
terſuiſſe. Cæcitatis cauſam nõnulli dicunt fuiſſe quia ſe cum Venere
concubuiſſe iactaſſetː& inde ab eadem luminibus fuiſſe priuatuȝ. Cap
to autem Ilione & incenſoːuolente eum ſecuȝ trahere Aeneaːut teſta
tur Virgiliusːpotius q̃ abire uellet conſtat mori diſpoſitum. Verum
dum flãmulaȝ abſq; leſione capiti Aſcanii inſidentẽ uidiſſetːcapto o/
mine fauſto filio obtẽperaſſe legitur. Male tamen conueniũt opiniões
Virgilii & Seruiiːquoruȝ alter cæcum dicitːalter flãmulaȝ uidiſſe aſſe
rit. Abiit autem cuȝ fugiente filio ab ipſo Aenea humeris per ignesː
& mille uolantia tela ſubtractusː & nauibus uſq; Drepanum Siciliæ
oppidum deuectus eſtː & ibidem ſenio mortuusː & in monte ericis
ſepultusː& hoc ſecundum Virgilium. Alii tamen aliter ſentiunt. nam
Cato in italiam uſq; ueniſſe confirmat. ſed Seruius dicit Varronem

dicere oſſa Anchiſæ iubente oraculo a Diomede direpta & aſportata demū cū multa mala perferret ab eodē Diomede cū Palladio reſtituta Quod quidem Virgilius ipſe tangit:dum iratam Didonem aduerſus Aeneam loquentem deſcribit:atq; dicentē.Anchiſæ cineres maneſue reuelli &c.quaſi uelit dicere:n̄ ego hoc feci ſicut Diomedes.Præterea uidetur uelle Seruius hanc ob cauſam a Virgilio in perſona Aeneæ dictum.Iterum ſaluete recepti.Ne quicq; cineres animæq; umbræq; parētis &c.Quaſi ſemel ex Troia ſuſcepti ſint:& a Diomede iterū. Vbi tn̄ per hæc mortuus ſit cōprehēdi nō pōt:ſed uidentur uerba Seruii eo pendere:ut apud Troiam ante captam urbem obierit.Suſcepiſſe autem Anchiſem ex Venere filium qualiter intelligā infra ubi de Aenea ſeruandum duxi.Quod autem ob iactationem ab ea cæcatus ſit:ſic intelligendu; exiſtimo.Conſueuere nōnulli iuuenes inter præcipuas foelicitates ſuas frequentes enumerare coitus:& plurium mulierum amicitias:quaſi ex hoc uelint:ꝙ eorum formoſitas ueniat cōmendanda:eo ꝙ a multis aut deſyderentur:aut ſuſcipiant̄ foeminis:ſic & robur extollatur:ꝙ in coitum ualentes perſeuerantesq; appareāt:ex quo qdē crebro coitu perſæpe ægritudines oriuntur:& plurimū uirtutes debilitātur:corporeæ:& uiſiua potiſſime.Nam certiſſimū ē nōnullos:n̄ ſolum in breuē uiſum:ſed in cæcitatem integram ob coitū deueniſſe. & præcognito ob iactationes defectu dicuntur:& merito a uenere ob cæcati.Sic & Anchiſæ contigiſſe potuit:quia ueniens in defectū uiſus ob iactatos coitus eueniſſe dictū ſit. Sane ne uideatur ſeruiū a Virgilio diſcrepare:potuit in Anchiſe eſſe uiſiuā uirtutem debilitatā adeo:ut aut non diſcerneret quæ in conſpectu eſſent:aut nō niſi ex ꝓximo uidere poſſet.Quos tales ueteri quadam conſuetudine loquēdi cæcos dicimus:eſto & ſolis radios:& ignis uideant flāmas:& ſic potuit Anchiſes cæc⁹ eē:ut dicit Serui⁹:& flāmulā uidere nepotis:ut dicit Virgilius.Huic præter Aeneam fuere ex cōiuge filiæ:ex qb⁹ ſola Hippodamia nominatur.

De Hippodamia Anchiſis filia. C. lii.

Ippodamia(ut in Iliade placet Homero(filia fuit Anchiſæ:& antiquior filiarum:ut appareat eū alias habuiſſe filias. Hæc formoſa plurimū fuit parentibus dilectiſſima:quæ tamen fuerit mater nō habemus.Eamq; tamen in coniugem tradidere Alchataoni troiano:qui poſtea ab Idomeneo cretenſi in pugna apud Troiam occiſus eſt.De reliquis aūt filiabus nec Homerus ipſe:nec alter:quē ego legerim aliqd refert.

De Aenea Anchiſæ filio:q genuit Iuliū Aſcaniū & Siluium poſtumū. C. liii.

Eneā filiū fuiſſe Anchiſæ & Veneris:& poetæ ueteres prædicant

& moderni.Hic autem & ſi plurimum extollatur Homeri carmine tã ta tamen carminis Virgilii ueneratione armis & pietate cantatur inſi/gnis:ut non ſolum barbaris:ſed latinis cæteris præponatur a græcis. Sic fert fortuna rerũ .Habuit Achiles Homerum:&Aeneas Virgiliũ tanta potentes eloquentia:ut reſpectiue illaudati cæteri uideant̃ mortales. Eſto æuo noſtro tertius exurgat Scipio Africanus non minori gloria:maiori tñ iuſticia delatus in æthera uerſu uiri celeberrimi Frãciſci Petrarchæ nuper Romæ laurea inſigniti.Tanta enim facũdia & lepiditate ſermoĩs in medium trahitur:ut fere ex tenebris longi ſilen/tii in ampliſſimam lucem deductus uideatur. Aeneas igitur (ut paulo ante ſcriptum eſt)ex Anchiſe & Venere apud ſymeõtem fluuium natus eſt:& iam ætate prouect⁹ Creuſam Priami & Hecubæ filiam uxorẽ habuit:ex qua filiũ ſuſcepit Aſcaniũ.Et ut quidam ſcribunt:Pari/di eunti in græciam:& in raptu Helenæ ſotius fuit.Tandem cum iam græci obſidione Ilionẽ cinxiſſent:& illum crebris certaminibus expu/gnar̃ conarẽtur:ſæpe in pugnam deſcendit:ſed inter alias uices ſemel aduerſus Achillem congreſſus:cum eſſet in diſcrimine maximo:ut in Iliade dicit Homerus:allocutus eſt Neptũnus deos:& ꝺprecatus:ut Aeneam morti ſubtraherent:ne omnis dardania proles occumberet. Quod a Iunone:quæ plurimum erat troiãis aduerſa:ut ipſe facere cõceſſũ eſt:& ſic Neptunno tũc agente Aeneas e manibus Achillis ſubtractus eſt(& ut ibidem tangit Homerus)Italiæ reſeruatus .Qui & ſi multa clara facinora apud troiam egerit:ſecundum tamen quoſdam proditionis patriæ macula notatus eſt:& inter alia trahit̃ in argumentum:ꝙ incolumis cũ filio & nauigiis:& parte copiarum abire pmiſſ⁹ ſit:cum fere in cæteros ſit ſæuitum.Alii tamen dicunt hoc illi pmiſſũ loco muneris:quia legatorum Græcorum ad Priamũ uenientium hoſpes fuerit aſſiduus:& quia ſemper ĩ conſiliis troianorũ damnoſum dixerit Helenã detineri:ſuaſeritꝗ; reſtitui Sed qualitercũꝗ; factũ ſit: Virgilius dicit :ꝙ capta troia:cum ipſe fruſtra in defenſionem patriæ laboraſſet:ſumptis diis penatibus ſibi ab Hectore per quieteꝫ cõmẽ/datis:& patre ſene:& filio paruulo:matre dea monſtrante uiã deuenit ad litt⁹ :& Ibi.xx.nauibus ſumptis:cum quibus iãdudum Paris ĩ græciã iuerat:intrauit mare:& ĩ thraciam traiecit:ubi a Polydoro:cuius in littore tumulum inuenit monitus:ut aurum littus effugeret:condidit ciuitatem:quaꝫ de ſuo nomine nuncupauit æneã:de qua Titus Liuius libro .xl.ab urbe cõdita dicit.Aeneã ciuitatem propinquã Theſ/ſalonicæ ab Aenea troiano olim conditam:de qua ipſe idem Titus Li/uius ſic.Proficiſcuntur a Theſſalonica Aeneã ad ſtatutũ ſacrificium: quod Aeneæ conditoricum magna cerimonia quot annis faciunt &c. Et inde cũ nauib⁹ iterũ reintraſſet oraculo uetuſtiſſimas auorũ ſedes

petiturus ĩ cretam abiit: & ibidem pulſo iam Idomeneo rege a creten ſibus: quaſi ad ſedes ueniſſet aurũ: eo ꝙ inde Teucer Scamandri fili⁹ fuerit: qui una cum Dardano imperauerat dardaniis cõſtitit. Verũ et inde peſte pulſus factus certior quia Dardanus fuiſſet italus: Italiam petere diſpoſuit: & inde in Chaoniam uenit: & ab Heleno uate de fu/turis edoct⁹ ſiciliam petiit: & apđ Drepanum (ut Virgilio placet) An chiſem perdidit: & reaſcenſis nauibus tẽpeſtate in africã delatus eſt: ut ait Virgilius: cum alii negent: ubi a Didone regina ſuſceptus: cum ſeptem iam erraſſet annis: cũ qua aliquandiu fuit eius amicitia uſus & lecto: ſi hoc Virgilio credendum eſt. Inde autem ſuperum monitu di ſcedens: iterum uenit in ſiciliam ad Acæſtem: & ludis Anchiſæ anni/uerſariũ celebrauit magnifico ſũptu: & Acæſta ciuitate cõdita: & pte ſuorũ ibidẽ derelicta: dũ Italiam peteret: Palinurũ magiſtrum claſſis pdidit. Inde uenit in baianũ ſinum: & ductu Sibyllæ deſcendit ad in/feros: & ad elyſios uſq; cãpos penetrauit: & cõperto patre Anchiſæ: omnẽ ſuam poſteritatẽ eo monſtrante cognouit. Inde ad ſuperos re/diens perſolutis Meſeno tubicini funeralibus Caietam nauigauit: ibi Caieta nutrice defuncta ciuitatẽ poſuit: eamq; nutricis noĩe appella/uit. Porro in Italiam. i. ad hoſtia tyberis appulit: uſq; quo dicit Serui⁹ illi nõ defuiſſe Veneris uiſionẽ: quam cum amplius non uidiſſet: arbi tratus eſt ſe ad prædeſtinatum locũ ueniſſe: & debere conſiſtere. Vbi primo Euandri regis amicitiã habuit: & inde latini regis laurentũ: q illi Lauiniam filiam Turno rutulorũ regi ante promiſſam iuxta reſpõ ſum oraculi dedit in coniugẽ. Quam ob cauſam a Turno grandi bello laceſſitus ẽ: fultus tamẽ auxiliis Euandri archadis & tuſcorũ in odiũ Mezentii regis agelliæ regnũ obtinuit coniugiſ. De morte autem eius diuerſimode opinati ſunt antiqui: cum dicat Seruius Catonem dicere iuxta laurum lauinium: cum Aeneæ ſocii prædas agerent prœlium cõ miſſum: in quo Latinus occiſus eſt ab Aenea: qui tñ Aeneas in ipſo prœlio nõ cõparuit. Aſcanius poſtea Mezentiũ interemit. Alii dicũt ꝙ uictor Aeneas cũ ſacrificaret ſuper numicũ fluuium: lapſus eſt: & eius nec cadauer inuentum ẽ. Quod Virgilius eleganter tãgit: ubi Di donem morituram eum execrantem inducit: atq; dicentem. At bello audacis populi uexatus & armis Finibus extorris complexu auulſus iuli Auxilium imploret: uideatq; indigna ſuorum Funera: nec cum ſe ſub leges pacis iniquæ Tradiderit: regno aut optata luce fruatur. Sʒ cadat ante diem: mediaq; inhumatus harena. Hoc precor &c. Præte/rea ſunt q dicant eũ occiſum a Turno: uoluntq; a Virgilio ſub artifi/cioſa fictiõe deſcribi: ubi medio ĩ ardore certaminis oſtendit Iunonẽ mortẽ Turni timere: & inde ut illũ e pugna ſubtrahat: effigiem dicit Aeneæ ſumpſiſſe: In quem confeſtim dicit Turnum conuerſum: &

Aeneam fugientē dicit in naues: quæ in numico erant flumine: & ī eaſ uſq; ſecutum a Turno. Quod uolunt ſm hiſtoriae ueritatē non Iunonem fuiſſe in Aeneā mutatam: ſed ipſū Aeneam qui arma Turni fugiens ab eodem apud numicū occiſus eſt. Quod & in ſuperiorib' carminibus pro parte pz: nec alibi potuit tacuiſſe Virgilius dum in eodē libro Venerem inducit orantem Iouem atq; dicentē. Incolumen aſcanium liceat ſupereſſe nepotē. Aeneas ſane ignotis iactetur ī undis. Et quacūq; uiam dederit fortuna ſequatur &c. Vbi ſi inſpiciamus cū iā non ſit amplius Aeneas: Venus quæ hucuſq; fuerat ſollicita de eo: orat nūc pro nepote Aſcanio. & Ouidius in maiori uolumine iſtud idē tenere uidetur: dum dicit. Littus adit laurens ibi tectus arūdine ſerpit In freta flumineis uicina numicius undis. Hunc iubet aeneæ quæcūq; obnoxia morti Abluere: & tacito đferre ſub æquora curſu. Corniger exeqt̃ ueneris mādata ſuiſq;. Quicqd ī aenea fuerat mortale repugnat &c. Et hoc idem arbitrari uidetur Iuuenalis: duz dicit. Alter aquis: alter flāmis ad ſydera miſſus &c. Intelligit. n. de Aenea & Romulo: qa Aeneas in aquis periit: ut prædictum eſt. Romulus aūt apud capreā paludem fulminibus & turbine ſubtractus eſt. Qui ambo apud romanos præcipua deitate honorati ſunt. Nam & ipſe Aeneas quocūq; modo ſubtractus ſit ab indigenis deus habitus: & Iuppiter indigites appellatus eſt. Huius quidē hiſtoria aliquibus figmentis īmixta eſt: quorum uidere rationē ordo exigit. Aeneam igitur Veneris fuiſſe filium non æquo modo ab omnibus acceptum eſt. Quidā enim uolunt in natiuitate aeneæ Venerem cæli dominā fuiſſe: & ad eam demonſtrationem futurorū ſucceſſuū pertinuiſſe: & huius dominii opere multa aeneæ contigiſſe: quæ ex induſtria a Virgilio ſub figmentis abſcondita ſunt: quæ ad præſens elucidare non eſt incæpti huius ītentio. Alii uero eum natū uolunt ea hora qua uenus ineunte matutino tempore ſurgit: & ideo eius filium dictum uolunt: quaſi uideatur eum in lucem dū ſurgeret eduxiſſe. Alii uero adeo formoſā fuiſſe matris eius exiſtimāt ut perdito proprio nomine Veneris nomen adepta ſit: ex quo dixiſſe Virgilium putant. Coniugio Anchiſæ ueneris dignante ſuperbo. Alii autem intra piorem declinantes opinionem arbitrantur ideo eum ueneris dictum filium: quia non ex coniugio: ſed ex concupiſcibili cōiunctione natus ſit: ſumentes incongruum uideri: tanti hominis incognitam matrem fore: ſi Anchiſæs extitiſſet coniunx. Sed ad illecrebrem celebris uiri notam contegendam deam illi ueteres finxiſſe matrem. Ego quidem uerum puto matrem eius ob aliquod meritū Venerem cognominatā: ut quoſdam arbitrari prædixi: nec obſtat ei' uerum nomen fore incognitum: nam nec Priami: qui tantus fuit rex: nec etiam Agamemnonis: nec multorum aliorum inſignium regum

atq; uirorū. Et abſit ut credam: ꝙ ſpurio paſtoris Priamus tā grandis rex filiam Creuſam dediſſet in coniugē. Quō aūt Neptūni præcibus ex Achillis pugna ſubtractus ſit: non quod aiebat Leontius uerū cre do. ſ. ꝙ agente conſtellatione contigerit: quīimo potius puto: quia cir ca nauallia: quæ ad Neptūnū ſpectare uidentur: ī quantū deus dicitur maris: potuerit aliquid contigiſſe: propter quod exigente opportunita te reuocatus achilles æneæ certamen omiſit. Quod aūt a Iunone hoc permiſſum ſit Neptūno: arbitror ad futura proſpexiſſe fingentem: eo ꝙ italico regno reſeruaretur Aeneas: & ob id regnorum dea ſalutē fu turi regni curari permiſit. A Polydoro autem in littore ſepulto iō mo nitus dicitur: quia eius infortunio īſpecto cognouit ſi conſiſteret thra ces illi futuros hoſtes: & ideo inde fugiendū fore. Quod autem Venus uſq; in agrum laurentum ſe lumine ſuo ducem illi exhibuerit: & eo ibi dem exiſtente non comparuiſſe ulterius: conſtellationi agenti in cōcu piſcibilem appetitum attribui poteſt: nam tādiu nauigando proceſſit: q̃diu diſtulit inuenire quod placuit: quo inuento: ceſſauit impellentis ducatus. Quō ad inferos iuerit intelligendum puto: eum egiſſe qō olī fere familiare fuit maximis gentilium regibus uelle: ſcilicet ab īmun dis ſpiritibus per ſceleſtum illud nigromantiæ ſacrū de futuris certifi cari: quod quidem in ſinu baiarum apud lacum auernum: qui talibus erat locus aptiſſimus: facturus acceſſit: & occiſo Miſeno ſuo ſanguīe litaſſe inferis & cerimoniis aliis deteſtandis egiſſe: ut aliquis ex īſādis ſpiritibus ui cantaminum prouocatus ad ſuperos ueniēs: & ſumpto fā taſtico corpore coram comparuerit: & ad interrogata reſponderit: & forte illi nonnulla de futurorum ſucceſſu prædixerit. Deificatio autem ſua nil aliud eſt: q̃ inſipientium ridenda fatuitas. Credo enim eum in unmico flumine nectum: & in mare deuolutum: & tuſcis piſcibꝰ eſcam fuiſſe laurentibus.

De Aſcanio Aeneæ filio: qui genuit Iulium Siluium & Rhomam. C. liiii.

Scanius (ut Virgilio placet) non ſolum Aeneæ filius ex Creuſa ſu ſceptus fuit: ſed & fugæ & laborum in regnum quærēdo ſotius ut ipſe per omnem æneidam diffuſe teſtatur. Sane Titus Liuius: cui ad ueritatem hiſtoriæ cura fuit impenſior non plene affirmat Creuſæ an Lauiniæ fuerit filius: cum dicat. Non dum maturus imperio Aſcanius Aeneæ filiꝰ erat: tamen id imperium ad puberem ætatem ei īcolume māſit: tātiſp tutela muliebri: tanta īdoles in Lauina erat: res latina & regnum auitum paternumq; puero ſtetit: haud ambigam. quis enim re tam ueterem pro certo affirmet: Hiccine fuerit Aſcanius: an ma ior q̃ hic creuſa matre Ilio incolumi natus: comeſq; inde paternæ fu gæ quem Iulum eundem Iulia gens autorem nominis ſui nuncupat. Is

Aſcanius ubicūq; & quacūq; matre genitus certe natū Aeneæ con/ſtat &c. hec Titus. Euſebius uero in libro tēporum Aſcaniū Creuſæ filiuz arbitratur: & alium ex lauinia natuz Syluium poſthumū appellat Aſcanius aūt apud Troiam matrez perdidit: & cum patre aduerſ' hoſtes (ut per Virgilium late pz) ſtrenue ſe geſſit: eiq; plura fuere nomīa ut Seruius aſſerit. Nam præter Iulum & Ilum: quibus uocatus eſt: ut dicit Virgilius. At puer aſcanius cui nunc cognomen Iulo Additr: Il' erat dum res ſtetit ilia regno &c. Hic etiam dardanus & Leodamas appellatus eſt ad extinctorum fratruz ſolatiuz. Et ſic pz Aeneaz alios ex Creuſa præter Aſcaniū ſuſcepiſſe filios. De nominibus tamen huius dicit Seruius ſciendū hoc primū Aſcaniū ab Aſcanio phrygiæ flumine dictum: ut tranſq; ſonantez Aſcanium. Deinde Ilum dictū a rege illo: unde & Ilium. Poſtea Iulum occiſo Mezentio a prima barbæ lanugine: quæ in tempore uictoriæ naſcebatur. hic tamē Aſcanius: ut pau lulz Virgilium ſequamur: adhuc paruulus futuri imperii portentum ſuſcepit. Nam diſceptantibus patre & auo de futura fuga: flāmula q̄dam nullā inferens leſionem eidem in uertice capitis conſtitit: etiaz parentibus illam extinguere conantibus demuz (ut dictum eſt) fugæ comes multos cum patre labores tulit. Et cū Aeneas rebus eſſet abſolutus mortalibus & ipſe ſucceſſor regnum ſumpſiſſet: bellum a patre inchoatum uictoria terminauit. Nam alii illum occidiſſe Turnum: alii Mezentiuz dicunt. Verum dicit Seruius ſm Catonez hiſtoriæ hoc habet fides. Aeneam cum patre ad Italiam ueniſſe: & propter inuaſos agros contra Latinum Turnūq; pugnaſſe: in quo prælio periit Latin'. Turnum poſtea ad Mezentium confugiſſe: eiuſq; fretum auxilio bella renouaſſe: quibus Aeneas Turnuſq; pariter rapti ſunt. Migraſſe poſtea in Aſcanium & Mezentium bella: ſed eos ſingulari certamine dimicaſſe: & occiſo Mezentio Aſcanium Iulium cœptū uocari: ut paulo ante dictum ē: Hic aūt ut ait Euſebius cum. xxx. annis regnaſſet: apud Lauinum Albam condidit: & Syluium poſthumū fratrem ſuum ſumma pietate educauit. Alii amplius hoc recitant aſſerentes eū ab amicis redargutū: q; Lauiniaz nouercā: quæ ob timorez eius confugerat in ſyluas: in exiliuz detinere uideretur: quā ipſe reuocauit: eiq; paternuz reſtituit regnuz: cū ipſæ iam ad albam tranſituz facere diſpoſuiſſet. Ipſæ tamen procreauit filium: quem eo q; caſu in ſyluis natuſ ſit: Iulium Syluiuz appellauit: a quo familiam Iuliam ortā nōnulli uolunt Tandez cū inter Lauinū & albam: quā condidit. xxxviii. regnaſſet annis: in mortē ueniens: quia filiū pp ætatem paruulū regendis ciuibus nō cerneret aptum: ſyluiū poſthumū fratrē ſuuz regni reliqt hæredē

De Iulio ſyluio Aſcanii filio. C.lv.

Vlius Syluius ſecundũ Titũ Liuiũ fili⁹fuit Aſcanii:& qa ĩ ſyl-
uis caſu natus ſit:Syluius cognominatus ẽ:& ab eo iulia gens ꝓ
ceſſit:cũ pr̃i Aſcanio ĩ regno ſucceſſerit.Euſebi⁹ tamẽ ĩ libro tẽporũ
eũ Aſcanii fuiſſe filiũ dicit:ſ; qm̃ eo moriẽte paruus eſſet: nec regno
uideret̃ idoneus:Syluio poſthumo fr̃i ſuo regni ſucceſſionẽ reliquit.

De Rhoma Aſcanii filia. C. lvi.

Homa filia fuit Aſcanii:ut ſcribit Solinus de mirabilibus mũdi
dicẽs Agathoclem ſcribere nomẽ urbis Romæ ab hac Rhoma
Aſcanii filia & æneæ nepte ĩitiũ habuiſſe:cum ſcriberet Eraclides: ꝙ
cũ capta Troia qdã achiui ubi nũc Roma ẽ deueĩſſẽt:& ibidẽ capti
uæ cui Rhoma nomẽ erat conſilio ſedes ſũpſiſſe:& ab eadem locum
denominaſſe.

De Syluio poſthumo Aeneæ filio:q genuit Aeneã Syluiũ.C.lvii.

Yluius poſthum⁹ ſecũdum Virgiliũ Aeneæ ex lauinia fuit filius.
Hic poſt mortẽ Aeneæ natus ẽ:& iõ poſthumus:qđ ẽ generale
nomẽ naſcentiũ poſt hũanũ patrẽ.Syluius aũt(ut placet multis)dict⁹
eſt : eo ꝙ lauinia mortuo patre Latino:atq; Aenea uiro: & occupato
ab Aſcanio regno: eius metuẽs ĩperiũ:ĩ ſyluaſ ꝑgnãs ſeceſſit & ibidẽ
latuit:atq; peperit:& iõ natũ ĩ ſyluis Syluiũ appellauit. Sãe:ut ſupra
dictũ ẽ:Aſcanius reuocata nouerca ĩ patriũ regnũ:fr̃em Syluiũ fr̃na
educauit affectione:& cũ moreret̃ exñte Iulio Syluio paruulo adhuc:
eũdẽ Syluiũ fratrẽ ſuũ regni reliquit hæredẽ:q Aeneã Syluiũ genuit
Porro britones eorũ puto barbariẽ nobilitate cupiẽtes:huic filiũ unũ
addũt dicẽtes eũ Brutũ quẽdã ẽt genuiſſe ex nepte Lauiniæ mr̃is ſuæ
Cui⁹ ĩ natiuitate aiũt mathematicũ dixiſſe:qa occideret utrũq; paren
tẽ:ex quo factũ ẽ:ut partu ſuo moreret̃ mater:& ipſe tãdẽ cũ adolle
uiſſet ĩ uenatõe patrẽ ĩaduertẽter occidit.Quã ob cauſã pulſus Italia
aiũt eũ ĩ leograeciã ĩſulã græciæ abiiſſe:& reſpõſo accepit ſibi deberi
extremi occidui ĩſulã.Qui Pãdraſii regis græci filia ĩ cõiugẽ ſũpta cũ
ſotiis p triẽniũ nauigãs una cũ Cornīueo troiano ſuperato Gopherio
æqtanorũ rege Albionã ĩſulã :quã ĩcolebãt gigantes ſupaſſe eãq; ex
ſuo noĩe Britãniã nũcupaſſe:& a Cornīueo Cornubiã:& ĩde aiũt eu;
Brutũ aliũ genuiſſe cognomẽto uiride ſcutũ: & hĩc aliũ ĩſulæ regẽ ge
nitũ:& ĩde aliũ:& ĩ numerabilẽ ꝓcedũt ꝓlẽ:q̃ qm̃ mihi nec uera: nec
uerisimilia uiſa ſunt:omittẽda cẽſui.Poſthumus aũt cũ ãnis. xxxviii.
regnaſſet:Aenea Syluio ſuperſtite filio derelicto diem obiit.

De Aenea Syluio Syluii poſthumi filio:
qui genuit latinũ Syluium. C.lviii.

Eneas Syluius Syluii poſthumi tertii Latinoru; regis filius patri
ſucceſſit:de quo qdẽ Virgili⁹meminit.Et q te noĩe reddet Sylui
us æneas pariter pietate uel armis Egregius &c.Hic Latinum Syluiu;

genuit:& cũ ãnis.xxxi.regnaſſet.

De Latino ſyluio Aeneæ ſyluii filio:q genuit Albam ſyluiũ.C.lix.

Atinus ſyluius:(ut dicit Titus liuius)Aeneæ ſyluii fuit filius:& mortuo patre Albanis ĩperauit:& ab eo coloniæ deductæ ſũt eorum:q priſci latini nũcupati ſunt.Cũq; ãnis.l. regnaſſet: genuiſſetq; Albã ſyluiu3:quẽ liquit ſuperſtitẽ die3 obiit.Euſebius uero ĩ libro tẽporũ dicit ſe apud aliã hiſtoriã ĩuenire Latinũ ſyluiu3 qñtũ apud Alba3 rẽgnaſſe:eũq; filiũ fuiſſe Lauiniæ & Melãpodis:& Vterinũ fratrẽ Syluii poſthumi:qui Latinus in ordine regũ hic ponit̃ quartus.

De Alba ſyluio Latini ſyluii filio.q genuit Athĩ ſyluiũ. C:lx.

Alba ſylui⁹ Latini ſyluii fuit fili⁹: & prĩ ſucceſſit ĩ regno:cũq; regnaſſ3 ãnis.xxxix.athi relicto ſuo filio reb⁹hũanis ſubtract⁹ẽ

De Athi ſyluio filio Albæ:q genuit Capĩ ſyluiũ. .C.lxi.

This ſylui⁹ albæ fuit fili⁹:quẽ Euſebius aliqñ ægiptiũ ſyluiũ uocat.hic cũ ãnis.xxix.regnaſſet Capi filio derelicto diem clauſit.

De Capi ſyluii filio Athis:q genuit capetum ſyluiu3. .C.lxii.

Apis ſyluius Athis fuit filius.Sunt qui uolũt ab hoc Capuã oli3 inſignẽ cãpaniæ ciuitate3 condita3:qui cum ãnis.xxviii. regnaſſet Capeto filio moriens regnum reliquit.

De Capeto ſyluio filio Capis:q genuit Tyberinũ ſyluiũ. C.lxiii.

Apetus ſyluius filius capis:& cu3 annis.xviii.regnaſſet:Tyberino filio derelicto deceſſit.

De Tyberino ſyluio Capeti filio:q genuit agrippã ſyluiũ. C.lxiiii.

Yberinus ſyluius Capeti fuit filius:& Agrippã ſyluiũ genuit:cũq; annis octo imperaſſet albanis:ãnem quẽ ante albulam uocitabant incolæ terminũ inter latinos & etruſcos traiciens in eum cecidit & mortuus eſt:Quãobre3 in hodiernũ uſq; ueteri abolito noĩe a demerſo rege Tyberis nuncupatus eſt fluuius.

De Agrippa ſyluio filio Tyberini:q genuit Romulũ ſyluiũ.C.lxv

Grippa ſyluius a Tyberino genitus ſubmerſo patre ſucceſſit in regno:& cum.xl.regnaſſet annis moriens Romulũ filium regni reliquit hæredem.

De Romulo ſyluio Agrippæ filio:qui genuit Iulium ſyluium & Auentinum ſyluium. C.lxvi.

Omulus ſeu Aremulus ſyluius Agrippæ fuit filius.Hic aũt præſidia albanoru3 inter montes poſuit:ubi Roma poſtea condita eſt:qđ ea tẽpeſtate impie factũ exiſtimatũ ẽ:& ob id exiſtimauere illius æui hoĩes eum iuſte fulmine ictu3:atq; exaĩatum:cũ iam.xix.regnaſſet annis:& ex eo Iulius & Auentinus filii fuere ſupſtites.

De Iulio Syluio Romuli filio. C. lxvii.

Vlius ſyluius(ut ſcribit Euſebius)minor natu fuit Romuli filius

& pauus Iulii pculi: qui cū Romulo Romā transmigrauit: & ibidem fundauit familiā Iuliā ex qua Cæſares effluxere.

De Auentino ſyluio filio Romuli ſyluii: qui genuit Procam Syluium. C. lxviii.

Ventinus ſyluius Romuli ſyluii fili⁹ fuit: eiq; fulmīato succeſſit ī regno: & cū. xxxvii. ānis regnaſſet: Proca relicto filio mortu⁹ ē & eo ī mōte Romæ: q poſtea d' ſuo noīe ſēp auētin⁹ uocitat⁹ ē ſepl'to

De Proca ſyluio filio Auentini: qui genuit Amulium & Nunitorem. C. lxix.

Rocas ſecundū Titū Liuiū Anentini fili⁹ fuit: & loco patris regnauit annis. xxiii. Numitoriq; filio moriens regnum reliquit.

De Amulio Proce filio. Cap. lxx

Mulius teſte Tito Liuio minor natu fuit ex filiis Procæ. Hic per uim & nephas Numitori: qui tpe potior erat regnum ſurripuit. Dicit Plinius de uiris illuſtrib⁹ Procā patrē eorū liquiſſe ut ābo ānuis uicibus regnarēt: & cū ad amuliū perueniſſet regnū: frī trāſacto anno reſtituere noluit: quinīmo cū Numitori pepciſſet: Lauſū filium ei⁹ interemit: & Rheā eiuſdē filiā ad ſubtrahēdā ſpe; pl': ſub ſpecie honoris Veſtæ ppetuā ei⁹ uirginitatē dicauit. S; cū iā. vii. r̄gnaſſ; ānis: Rhea gemīos pepit: quoſ ī tyberī deiici iuſſit: & Rheā uiuā īfodi. Verū nequeūtib⁹ miniſtris ad alueū fluminis: eo ꝙ p̄dianis hymbrib⁹ tumuiſſet: deuenire: illos ī ripa poſuere: q a Fauſtulo paſtore cōpti & nutriti: cū adoleuiſſēt Amuliū īterfecere: & Numitori auo regnū reddider̄

De Numitore filio Procæ: q genuit Lauſū & Iliā Rheā. C. lxxi.

Vumitor fili⁹ fuit Procæ: & (ut iā dictū ē) a frē pìect⁹ e regno q dū rure priuatus ſeneſceret a nepotib⁹ Romulo & Remulo occiſo ī regnū reſtitutus ē. quid īde ex eo ſucceſſerit nō habemus.

De Lauſo Numitoris filio. C. lxxii.

Auſus (ut prædictū ē) Numitoris fuit fili⁹: & ab Amulio patruo īpie trucidatus occubuit.

De Ilia Numitoris filia: q̄ pepit Romulū & Remulū. C. lxxiii.

Lia q̄ Rhea Numitoris fuit filia: & ab Amulio īter ueſtales uirgines truſa. Quæ (ut ait Ouidius) dū aquā p ſacris quæreret: obdormiuit: & ī ſōnis illi uiſum ē a Marte opprimi: & ſic geminos cōcepiſſe: quos dū peperiſſet: uiua īfoſſa ē regis īperio. Fictio ꝙ Mars ſecū cōcubuerit: ubi d' Romulo & Remulo declarabit̄. Et qm̄ q ex Iulio Siluio nati ſūt ordīe nō habemus: genealogiæ poſterorū Dardani finē facere neceſſe ē. Hoc uno appoſito ꝙ ab his natus ſit orbis & urbis fulgor. Caius Iulius Cæſar dictator.

Genealogiæ deorū gentilium ſecundum Iohannem Booccaciu; de certaldo liber ſextus finit.

Genealogiæ deorum gentiliumm ſecundū Iohannē Boccaciuꝫ de Certaldo liber ſeptimus incipit. Prohoemium.

Vi ab elſa certaldenſi fluuio & arno tuſco eminentiſſime Rex paulo añ uela cōceſſerā ī altum: & p cæca ipulſus ſyrtiū uada: aqlone ſtridēte ſæuo: & īde p late patētia ſcabraq; Aſiæ pmōtoria: & crebros eurypoſ ægei maris īpellēte libyco: necnō & uertiginoſū ſiculū fretū: atq; īterſonātia tā illyrici: q̃ tyrrheni maris littora ſpirante noto ñ minori pſæpe tīore: q̃ admiratiōe circūact⁹ ſū tegētib⁹ poetarū atris nubib⁹: hīc phoebi ſplēdidū iubar: īde Arctoi ſyd⁹ īmobile: dū min⁹ crederē a uulturno rapt⁹: poſtergatis Lyguruꝫ Gallorūq; & hiſpanorū littoribus: & calpe abyla pmōtoriis omiſſis: ad limen uſq; oceāi delat⁹ ſū. Et dū circa ei⁹ īgreſſū cōſtitiſſet cortex: quaſi deliberādi pſtaret ſpatiū ī cōterminū poſt pelag⁹ oculos dedi: dūq; ītuerer p grāde corp⁹: & īcōpræhēſibile mōſtrū: pruptos aquarū ī celū mōteſ earūq; atra opacitate ſpelūcas horrēdaſ metirer aīo: & īdomitaſ uireſ qb⁹ terras cōcutit: ac īcognitos pplos: & īmanes eiuſdē beluas: cogitarēq; eū fluuiorū oīuꝫ hoſpitē: horrui fateor: & ſtetere crines: & tīore quodā īſolito occupatus uix labātia mēbra cōtinui: nec multū: qn memet ultro ī litt⁹ poti⁹ q̃ ad ulteriora pgrederer: naufragū dederim ludū iocūq; exiſtimās p reſpectū iras fore mediterranei maris. Sed is qui pfecto certa ſpes & īfallibile ſuffragiū rite ī ſe credētium: atq; ſperantium ē uocat⁹ affuit illico: & igne ſuæ charitatis noxio frigore pulſo pſtratū ſuſcitauit aīuꝫ: & ī uires āpliores ſolitis reuocauit adeo: ut paruo cortice: ingēti tamē pectore auderē īmēſū ītrare gurgitē: & inſueta ſulcare maria. Et expedita ī præcedētibus fere omni Cæli ple: calamū ad lōgā oceani poſteritatē ſcribēdā arripui gubernaculo tenuiſſimæ cymbæ illi cōmiſſo: qui arcam Noe ab aquis uniuerſalis diluuii ſeruauit incolumem.

De Oceano Cæli & Veſtæ filio: qui genuit. xxiiii. īter filios & filias quorū hæc ſūt noīa. Prima Eurinomi. ii. Perſa. iii. Aethra. iiii. Pleyon. v. Climenes. vi. Triton. vii. Doris. viii. Protheus. ix. Coruſices. x. Nereus. xi. Achelous. xii. Inacus. xiii. Peneus. xiiii. Nilus. xv. Alpheus. xvi. Criniſius. xvii. Tyberis. xviii. Axius. xix. Aſopus. xx. Cephyſus. xxi. Meander. xxii. Pillira. xxiii. Sperchius. xxiiii. Sol.

Ceanū Cæli & Veſtæ fuiſſe filiū uoluere theologi: q arbitrati ſūt ex cælo ſeu ex terra: ſeu ex ambob⁹ oīa a primæuo pducta. quod nec credidit: nec tacuit Ionicorū philoſophorū prīceps Mileſi⁹ thaleſ apud priſcos auctoritatis ñ minimæ: quinīmo eidē oceano ñ min⁹ inſipide: q̃ rliq fecerit diuinā mētē eē īſitā: & ab eo cūcta pducta. ſeu eū cauſam dantē exiſtimauit eo forte motus: quia in omnibuſ ceſſante

humiditate cerneret: & uitã de neceſſitate ceſſare : & æquo mõ abſq; humore nil pænitus gigni uel naſci poſſe: & ſicnõ genitũ Oceanũ: ſed patrẽ deorũ rerũq; omniũ aſſerebat. cui aliqñ adhæſiſſe uidet̃ Homerus: & potiſſime ubi in iliade ĩtroducit Iunonẽ dicẽtẽ. Oceanũ deorũ nationẽ: & matrẽ Tethy; Et ſic etiã nõnũq̃ hoſ ſecutus Virgilius ait Oceanũq; patrẽ rerũ Plini⁹ aũt ubi đ hiſtoria naturali elemẽtũ iſtud aquarum extollenſ dicit Quippe hoc elemẽtũ cæteris oĩb⁹ ĩperat terras deuorãt aq̃ flãmas necãt ſcãdũt ĩ ſublime: & cælu; quoq; ſibi uẽdicant ac nubiũ obtẽtu uitalẽ ſpm̃ ſtrãgulãt: q̃ cã fulmĩa elidit ipſo ſecu; diſcordante mundo. Quid eſſe mirabilius põt aquis in cælo ſtãtibus: At illæ ceu parũ ſit in tantã peruenire altitudiuem rapiunt fluuios cũ piſciũ exaĩe: ſæpe etiã lapides ſubuehũt portãtes aliena põdera. Eade; cadẽtes omni terra naſcentiũ cã fiũt. ꝓrſuſ mirabili natura: ſi qs uelit reputare ut fruges gignant̃: arbores fructiceſq; iuuant: & ĩ cælũ migrare aquas: aĩamq; ẽt uitalẽ ĩferre inita cõfeſſiõe: omẽs quoq; terræ uires aquarũ eſſe beneficii &c. hæc plinius. a quo Vitruuius ubi de architectura nõ diſcrepat aiẽs. Ex eo ẽt q ſacerdotia gerũt morib⁹ ægyptiorũ oſtẽdũt oẽs res e liquoribus poteſtate conſiſtere. Ridiculũ qppe ẽ aquaſ rerũ credidiſſe prĩcipiũ. S; qd ego ſuccẽſeã talib⁹ ſi circa inuiſa rerũ initia errauerint: cũ aduerſus ea quæ in oculis ſũt ſtolide credãt. Viderũt ægiptii: Iſidẽ moriẽtẽ: & conati ſũt aĩs ſuis ĩfigere eã: & ſi nõ oĩpotentẽ potẽtiſſimã fuiſſe: & eſſe deã: nõ mortalẽ fœminã. Cretẽſes ipſu; quẽ ſepelliuerãt ipi libidinoſiſſimũ hoĩe; Iouẽ nõ erubuere cæli & terræ prædicere deũ. Sic igit̃ cæcitate mẽtiſ obducti crediderñ hos ẽẽ maiores: q aliqñ facti fuerũt: q̃ q illos fecerat aliqñ: ſ; de hoc alias. Qui aũt oceanũ rerũ putauere patre; ab eo genealogiã cæperñ deorũ: quẽ cũ cõſtet ꝑ; alios habuiſſe patrẽ iuxta cœpti operis ordinẽ locauimus eũ. Cui ne inter prægrãdes deos ĩhonoratus incederet: currũ (ut dicit Theodõtids) ſtatuere eũq; a baleniſ trahi per ingentia maria finxere. Sic & illi tritões tribuere tibicines atq; præcurſores. Et maxĩos illi phocarũ fecere greges ſub cuſtođ protheo. eiq; maxĩas nymphas cohortes ſotias obſequioſaſq; fecere: & deſignauere ꝑlẽ ãpliſſimã filiorũ: & eũ noĩbus plurib⁹ uocauere. ſed exẽpterãdæ fictiões ſũt. Curru qde; trahi oceanũ eius circa terre rotunditatẽ deſcribit ambitũ: q ideo a balenis duci dicit̃: qa a balenis undiq; diſcurrat̃. Tritones aũt eius ob cã; tibicines præcurſoreſq; dicunt̃: quia ſui noĩs ſignificatu; inceſſabiliter operetur. Na; triton ꝑ; quoſdã idem ſonat: quod terram terẽs: quod aſſidue pagit mare: dum ſeſe cõtinue ĩpellẽs ĩ littora motu terras terit: & qm̃ iſtud abſq; ſono non fiat. tanq̃ ſonans tibicina nũcupatus ẽ: & ideo dictus præcurſor quia uehementiori impulſus motu ſonus in littus prænũtius ẽ futuræ

tēpeſtatis certiſſimus. Eum habere phocarū greges ideo dictū ē:qa phocæ ex āteriori pte ſpetiē habeāt uitulorū:& armentorū more paſcunt̄ ī terris turmatim. Paſtorē aūt Protheū dixere:eo ꝙ harū phocarū abūdantiſſimū ſit mare carpaticū:qđ olī fuit ſub ditiōe Prothei. Nympharū aūt illi iūcta & obſequēs cor⁹ nil aliud ē:ut arbitror:ꝙ multiplices aquarū ꝓprietates:ſeu accidētia cōtinue aqs iuncta: eisq̃ agētib⁹:ſeu ī eas īpreſſio alia una ſeſe cū eis quaſi obſeqoſa imitātia. Vocatur īſup præter oceanū nereus neptunn⁹ & mar̄. Quæ noīa qm̄ noīb⁹ aliorū nuiuꝫ cōueniunt:ubi đ illis ſmo fiet:cōuenientius exponemuſ. Ocean⁹ aūt qđ illi ꝓpriū ē:ut dicit Raban⁹ a græcis & latinis ideo dicitur:eo ꝙ ī modū circuli orbē ābiat. Itē qa ut cælū purpuro colore nitet. Ego autē a cianes:qđ latine nigrū ſonat denoīatuꝫ puto tantæ.n.ꝓfunditatis eſt: ut nulla poſſint ī eo tranſparentia apparere.

De Eurynoma oceani filia Cap.ii.

Vrynomes oceāi fuit filia:ut aſſerit Homerus ī iliade dicēs. eurynomi filia retro fluētis oceāi. Interp̄tatur fluctuatiōis ſeu uētorū paſtor:nā aquas maris ſēp fluctuat:ut uidem⁹:& iō ab exercitio aquarū denoīata:& oceani dicta filia ē:ſeu ſcdꝫ alios:q ex aqs oriri uētos uolūt:aqua uētos paſcit.i.materiā p̄bet ex aqua:& creāt̄:& uigēt:& ſic hæc rite dicit̄ filia oceāi. Præterea ubi đ hac Homer⁹ loqt̄ īducit uulcanū loquētē Tethydi ꝓ Achille arma poſcēti:& ut ſe paratū oſtēdat:dicit: ꝙ cū a matre de cælo ꝓiiceret̄:qa claud⁹ ab ipſa Eurynomi & Tethyde ſuſcept⁹ atq̃ nutrit⁹ ē:ubi intelligam⁹ ignē p hūidū et ſpūꝫ ali:q ſi deficiant:ut extinguant̄ neceſſe ē.

De Perſa oceani filia Cap.iii.

Erſa filia fuit oceani:ut ī odyſſea placet Homero:ubi dicit eā a ſole dilectā:eūq̃ ex ei⁹ cōcubitu Oetā colchorū regē:atq̃ Cyrcē ſuſcepiſſe aiēs. Soror ſagacis oetæ. Ambo autē orti fuerūt a lucēte mortalib⁹ ſole matreq̃ a pſa:quā oceanus genuit filiā. Hāc aūt pſaꝫ dicit Leōtius ab Heſiodo Hecatē appellatā:q̄ cū apđ nos luna ſonet ſatis poſſumus Oetā apđ ſuos clariſſimū regē illud idē feciſſe:qđ Saturn⁹ egerat:q Vranū prēꝫ cælū nūcupari iuſſit:et Veſtā mrēꝫ terrā:ut noīb⁹ egregiis originē āpliaret ſuā. Sic et Oetā prēꝫ ſolē et matrē lunā:q̄ iō oceani filia dicta ē:qa a littoralib⁹ oceāi fluctib⁹ oriri uideat̄. Seu forſan ipſa Perſa ab oceano patri Oetæ uenerāt:et ideo oceani filia dicta:uel īperium habuit penes oceanum.

De Aethra.iii.oceani filia et cōiuge Atlantis Ca.iiii.

Ethra filia fuit oceani:ut carmine cōfirmat̄ Ouidii aſſerentis eā ex Atlante Hyadē atq̃ ſorores pepiſſe:dum ubi đ faſtis legit̄. Hunc ſtirps oceani maturis nixibus æthra Edidit et nymphis &c.

De Pleyone.iiii.oceani filia & Atlantis cōiuge Ca.v.

Leyone filia fuit oceani:& coniunx Atlantis ſcđꝫ Paulū:qđ ēt firmat Ouidius ī libro faſtorū:dū dicit .Hinc ſata ē pleyone cū ſtellifero atlāte .Iūgitur ut fama ē pleyadeſq; parit &c.Pleyas.n.idē ē qđ pluuia:q̄ eo ꝙ ex uaporibꝰ hūidis ex oceano ī altū cōſurgētibꝰ cauſetur:iō filia oceani dicta ē.Vxor aūt Atlantis:eo ꝙ huiuſmodi uapores ex aquis cōſurgētibus:ut plurimū circa culmen Atlantis:& aliorū mōtiū uoluātur:& inſidant īcolis pluuias prænotantes .

De Climene.v.oceani filia & matre Phœtontis Ca.vi.

Limene(ut Theodontio placet)filia fuit oceani & tethyos:q̄ cū forma ualeret:ſoli placuiſſe uolūt:ī cuius cōcubitū ueniēs ex ea Phœtōtē ſuſcepit & ſorores.Paulꝰ aūt eā dicit fuiſſe Meropis ægyptii cōiugē:& apđ extremos ægyptios æthiopibꝰ īperaſſe cū uiro:& ex eo Aeridanū:q & Phætō dictꝰ ē & ſorores cōcepiſſe.Leōtius aūt dicit eam filiam fuiſſe Minii & Eurianaſſæ:& ex Merope uiro pepiſſe Iphyclū & Phylacē & phætōtē cū ſororibꝰ.Circa quas uarietates ad uertēdū ē:ꝙ īq̄ꝓatū oceāi dicit̄ filia:& a ſole dilecta:poteſt intelligi hūiditas:nā Climenes īterp̄tat̄ hūiditas:& ſic oceāi tāꝗ̄ oīuꝫ hūiditatū fōtis merito dicet̄ filia:q̄ a ſole diligitur:eo ꝙ ut(Tulliꝰ recitat ubi đ naturis deorū)ſol & aſtra reliqua de hūiditate paſcūtur:Seu & meliꝰ eo ꝙ ſolis calor ī hūiditate agēs ſuſcitat nebulaſ:q̄ phytonē cōficiūt:ut ibi de Latona dictū ē:& arbores ēt quaſdā ex locis paluſtribus elicit:de qbꝰ īfra ubi de phætōte & ſororibꝰ latiꝰ. Eā aūt fuiſſe fœminā :& Meropis cōiugē:ſi uelimꝰ:tūc eā nobilē aliquā ī littore oceāi dn̄aꝫ fuiſſe diceꝫꝰ& ex īde filiationē huiuſmōi cōſecutā:nec auferet̄ ob hoc qn Minii & Eurianaſſis ī ꝑtibꝰ forſā illis īpātibꝰ fuerit filia:ſꝫ a loco tāꝗ̄ a nobiliori ꝑte đnoīata.

De Tritōe.vi.oceāi filio Ca.vii.

Ritonē oceāi & Tethydis filiū dicit Theodontiꝰ. Seruiꝰ aūt eū Neptūni filiū dicit & Salatiæ cōiugis eiuſdē.Paulus aūt eū Tritonā uocat:& fœminā aſſerit .Tandē ſeu maſculꝰ ſeu fœīa ſit:oēs ī hoc cōueniūt:eū.ſ.eē ſeu oceāi ſeu Neptūni tibicinē:ſꝫ cū magis ī neptunnū uideāt̄ īclinari:credo neptūnū & oceanū unū & idē exiſtimātes ī teſtimoniū Ouidiū trahūt dicentē .Nec maris ira manet:poſitoq; tricuſpide telo:& īfra .Ceruleū tritōa uocat:cōcaq; ſonāti Inſpirare iubet:fluctuſq; & fluīa ſigno Iā reuocar̄ dato &c.Et ſic apparꝫ tritonis officiū:& ꝙ maſculꝰ ſit:ut dicit Theodōtiꝰ.Quđ aūt oceāi ſeu neptūni ſit filiꝰ:ſatis ī hoc oſtendit̄:ꝙ ab eorū ſonoro motu cauſet̄.Intellexerūt aūt theologi ꝓ tritōe īpꝫ æſtuātis maris & ī littora ferīētis clamorē:cū triton ſonꝰ ſcđꝫ quoſdā īterp̄tet̄.Alii uero bn̄ uoluerūt tritonis maris ſonū:ſꝫ n̄ eū quē deū ſeipꝫ ī ſe frāgit:ſꝫ illū tm̄ quē facit littora ꝑcutiēs:& iō dixere tritonē:quaſi terrā terēs:& īde tā ſcđꝫ prīos q̄ꝫ ſcđꝫ ſequētes uoluer̄ ex illo ſono cōp̄hēdi

futurũ maris maiorẽ ſolito æſtũ:ut ſono illo aduẽtãte maiori cũ ĩpe
tu dñƷ ſuũ oſtẽdat triton:uti & tibicines ĩpatorũ de ꝓxĩo aduenire
deſignãt tibiarũ cãtu.Sane Plyni⁹ ubi de naturali hyſtoria uidet̃ ar/
bitrari tritones ñ ſolũ ficto noĩe poetis defuire:ſƷ ẽt ueros oceani pi
ſces exiſtere dicẽs de eis ſic.Tyberio prĩcipi nũtiauit oliſiponẽſiũ le
gatio ob id miſſa uiſũ auditũq; ĩ quodã ſpecu cõca canẽtẽ tritonem:
qua naſcit̃ forma.De hoc ẽt Lucan⁹ ait.Torrentẽ tritonis adit illeſa
paludẽ.Hãc ut fama de⁹ quẽ toto littore põt⁹ Audit uẽtoſa pflantẽ
murmura cõca &c.

De doride.vii.oceãi filia & nerei cõiuge C.viii.

Oris ſꝫm Paulũ & Theodõtiũ filia fuit oceani & tethydis & Ne
rei frĩs ſui cõiũx:atq; nympharũ mater:ut dicit Seruiuſ.Huius
Virgilius ĩ buccolico carmĩe meminit dicẽs.Si tibi cũ fluctus ſubter
labere ſicanos Doris amara ſuã ñ intermiſceat undã.Hãc aliq uolũt
mun⁹ ĩterp̃tari:eo ꝙ aqua oportuniſſima mortalib⁹ loco muneris a
deo exhibita ſit.Alii uero dicũt amaritudinẽ ĩtelligi:& iccirco nereo
marino deo nuptã:qa amarũ ſit mare:ut appeat uti uiro ppetuo iun
cta cõiũx ẽ:ſic & aquæ marinæ amaritudo cõiugio ſtabili iuncta ſit.
Oceani aũt iõ filia dicta:qa ex aqua oceani ſole agẽte amaritudo na/
ſcatur:q̃ poſtea mari miſcetur mediterraneo:in quo nereus dictus ẽ.

De Protheo ſene.viii.oceani filio:q genuit Melãthodẽ & Idotheã

Rotheus marin⁹deus & ĩſignis(ut aiũt)uates:ut Theo Ca.ix.
dõtio placƷ fili⁹ fuit oceãi & Tethydis.qđ aũt uates fuerit poſt
Homerũ ĩ odyſſea teſtat̃ Virg.ĩ georgicis dicẽs.Eſt ĩ carpatio neptũ
ni gurgite uates Ceruleus protheus magnũ q piſcib⁹ æquor.Et iũcto
bipedũ curru metit̃ equorũ:& paulo ĩfra.Nouit nãq; oĩa uateſ.Que
ſint:q̃ fuerĩt:q̃ mox uẽtura trahãt̃.Quippe ita neptuno uiſũ ẽ ĩma/
nia cui⁹ Armẽta & turpes paſcit ſub gurgite phocas &c.Hũc ait Ho/
merus a Menelao ab excidio troiæ redeũte & pcõtãte qdnã đ ſotiis
pditis cõtigiſſƷ ui coactũ ad uaticiniũ reddẽdum. Sic & Virg.dicit ab
Ariſteo đ reſtauratiõe apũ exqrẽte.Verũ Menelaũ docuit Idothea fi
lia Prothei:ubi a Climene mr̃e ĩſtruct⁹ fuit đ agẽdiſ Ariſteus.Et ut
Homer⁹ dicit eũ añ rñſũ uarias dũ cogit̃ ſumer̃ formas:ut dimittat̃
ſic & Virgilius.Fit.n.ſubito ſus horridus:atraq; tygriſ.Squamoſ⁹q;
draco:& fulua ceruice leæna.Aut acrẽ flamæ ſonitum dabit:atq; ita
uĩclis Excidet:aut ĩ aquas tenues dimiſſ⁹ abibit.Hũc Theodõti⁹ ori
gine ex Pallene ĩſula ſeu mõte fuiſſe dicit:& apđ ægyptios regnaſſe:
eiq; Helena adhuc uirginem a Theſeo raptã & cõmẽdatã:atq; ad eũ
tẽpeſtate ĩpulſũ poſt excidiũ troianorũ Menelaũ cũ eadẽ Helena di/
uertiſſe.Senẽ atq; circunſpectũ uirũ & rerũ expiẽtia doctiſſimũ:& eo
ꝙ aĩaduerſione ſua nedũ p̃ſentia noſceret:& ĩtegrã p̃teritorũ haberƷ
memoriã:ſƷ p cõiecturas ẽt tranſactoruƷ nõnũq;: ut ſæpe faciũt ſa/
piẽtes:đ futuris p̃dicebat euẽtũ:& hic fabulæ locũ datũ:ꝙ

uates fuerit Protheus arbitrāť. Formas uero quas eū ſumere cōſue/
tū aiūt: & abiicere eas exiſtimo paſſiōes: qbus angūť hoīes eius rei ſi
militudinē gerētes: cui pñt merito ſimilari. Quæ paſſiōes ut āmoueā
tur ab eo: cui cōſiliū poſcimus: ſi recte uelit pſtare cōſiliū: neceſſe ē
ut trāqllus rmaneat aīus ad īterrogata. Pōt īſup hec fictio aliter ape
riri: Protheū. ſ. accipi loco diuinatiōis hydromāticæ: et tūc ꝙ oceāi
Tethydiſq; ſit fili⁹: poterit ñ īcōueniēter expōi: cū tał diuinatō fiat
ī aqua: ut ip̄ȝ ſonat nom̄ hydromātia ab hydroſ: ꝙ ē aq̄: & mātia di
uinatio: & oīs aq̄ ex oceano & tethyde ē. Quđ aūt uarias ſumat for/
mas eo pōt dici: qa ſit ſacrilegiū iſtđ circa fluīa: q̄ ſui curſ⁹ murmur
plurimas imitāť formas. Seu forſā ī hac opatiōe ad hñdū qđ q̄riť ē
đ neceſſitate aquas mouerī: quo ī motu & murmur aliqđ auditť: & ua
riæ uidēť formæ: qb⁹ ī qetē poſitis uaticiniū ſumiť. Quđ aūt eū pa/
ſtorē Neptūni ſeu oceāi dicūt: cauſa ē. dicta ē ubi de oceāo. Currū il
li attribuūt ad đſignādas aquarū illi⁹ maris circūuolutiōes. Quđ aūt
ab eqs bipedib⁹ trahať: iō dictū ē: qa mare illud abūdat phocis: qb⁹
& pedes & caput: & totū fere corp⁹ ab ūbelico ē. ē īſtar uituli. deorſū
uero piſces ſūt: & ſic cū tm̄ duo ſint illi pedes: bipedes equos uocāt.

De Melanthone filia Prothei Ca. x.

Elātho (ut Theodōti⁹ aſſerit) filia fuit Prothei ſenis: cui cōſue/
tudo fuit poſitis ueſtib⁹ delphines īeqtās uagari p maria patris.
Quæ cū formoſa eēt: ī gratiā uenit Neptūni: q ī delphinē mutat⁹ illi
applaudēs eā ī cōſenſum ſui traxit: & trāſportatā ēt uiolauit. Aſſerit
Barlaā rei h⁹ ueritatē fuiſſe puellā hāc ī gratiā ſuā allexiſſe đlphinē
& eā ſolitā nōnū q̄ȝ dorſo ei⁹ īſidere: atq; ab eo p mare đferri: & de/
mū ad locū: ubi cōſcēderet referri ad ultimū: tñ quacūq; ex cā factū
ſit: eā ī mari necatā. Miraberis forſā ſereniſſime Rex focīaȝ a delphi
ne illeſā ferri: qđ ne fabuloſū putes: đ qbuſdā libȝ apponere. Legim⁹
n. Plynio grauiſſimo uiro ſcribēte ī aphrico littoř apđ hypponē dia/
ritū delphinē fuiſſe ex hoīuȝ manu cibū ſumētē: ſeq; tractādū mani
bus pbētē: & nātib⁹ alludētē: atq; cōſcēdētes portātē: & a Flauiāo
pcōſule aphricæ ūctū ūguētis: odoř quorū nouitate ſopitū ali q̄ȝdiu
more ex aīs fluctuatū: ac deīde expgefactū: quaſi iīuriā paſſū p m̄ſes
aliquos ſeceſſiſſe: q cū demū rediiſſȝ: & fere oīs puicia ad hoc mira/
culū ſpectura cōcurrerēt ab hipponēſib⁹ uenīetiū amicorū ſūptibus
grauatis occiſ⁹ ē. Præterea & Alexandri macedonis æuo fuit ī littore
Aſiæ puer adeo a delphine uno dilect⁹: ut eo diſcedēte eū ſeq̄reť ī lit/
tus: et ī harenā uſq; īuect⁹ expirauit. Similiter (ut ſcribit laſo egeſide
mus) puerū hermē noīe delphinē ſup maria eqtātē: quē cū repētina
pcella fluctib⁹ exaīaſſȝ: a delphine mortu⁹ ī litt⁹ reduct⁹ ē: q cū liqdo
ſe mortis pueri cāȝ fuiſſe fatereť: ñ ī maria rtroceſſit: ſȝ ī littoř expi/
rauit. Quid multa dicā: ñ ē nouū: neq; īuſitatū: delphinos cū hoīb⁹

amicitias habuiſſe. Sed redeuntes unde diuertimus. ſunt qui dicant: ꝙ melantho albedo interpretetur: quæ ex aſſidua maris fluctuatione oritur: & ſupra delphines piſceſqꝫ alios fertur: & a Neptūno. i. a mari uiolatur: ꝙ ingurgitatur: & denuo reſtauratur. Ego autē unde hoc ab his ſumptum ſit neſcio: cum ſciam melan græce nigrum ſonare latine.

De Idothea Prothei filia. C. xi.

Dothea Prothei ſenis fuit filia: ut in odyſſea teſtatur Homer⁹ dicens. Prothei fortis filia marini ſenis idothea. Huic eniꝫ maxime animum promoui: & Paulo infra: ubi eam de Protheo patre ſuo loquētem Menelao regi introducit: atqꝫ dicentem. Immortalis Protheus ægyptius: qui maris totius profunditates ſcit Neptunni famulus. Hūc autem meum fantur patrem eſſe: atqꝫ genuiſſe me. Hanc dicit Homer⁹ obuiaſſe Menelao in inſula Pharos: quæ in conſpectu ægyptiæ Alexādriæ eſt: in qua uentorum contrarietate inuitus detinebatur: & ei conſiliuꝫ prīo dediſſe: ut ad Protheū accederet: & q̄d agere deberꝫ ōndiſſe: demū eum ſub coriis phocarum in antro Prothei cum tribus ſotiis abſcondiſſe. Idothea (ut quidam uolunt) formoſa interpretatur dea: per quam maris tranquillitateꝫ intelligi uolunt: ea enim tranquillitate ſcm̄ eſt: ut poſſet Menelaus accedere ad Protheum.

De Corufice Oceani filia. ix. C. xii.

c Orufices (ut Ciceroni placet) fuit filia Oceani: quaꝫ ip̄e aſſerit ab Archadibus Chorion nominari: affirmans præterea eam placuiſſe Ioui: & Iouem ex ip̄a ſuſcipiſſe Mineruam: eam. ſ. quæ quadrigarum fuit inuentrix. Cur autem Oceani dicatur filia: quod nōnū q̄ꝫ de aliis dictum eſt reſponderi poteſt: nobilem. ſ. fuiſſe mulierem natam circa littora Oceani. Seu uelimus: quod etiam poſſibile eſt: Oceanum hominē inſignem fuiſſe ob aliquam Oceani ſimilitudinē ſic nuncupatum.

De Nereo. x. Oceani filio. hic genuit nymphas quæ multæ ſunt: uerū qm̄ niſi d̄ quattuor ſit ſingularis mētio: eaꝝ tm̄ noīa apponā genuit ergo Cymodocē: Thetyꝫ mīorē. Galatheā: & Arethuſā & aliaſ. c. xiii

n Ereum marinum deum Oceani & maioris Thethyos filiū priſci gentilium uoluere theologi: eiqꝫ Dorim ſororem ſuam iunxere cōiugio: ex qua uolunt nymphaꝝ agmen ſuſcepiſſe. Is enī aqua eſt: uulgo n. græce neros aqua dr̄. Oceani & Thethydis filius: eo ꝙ omnis aqua progrediat̄ ex illo. Qu͛d aūt alio noīe uocetur: ab illo pōt eſſe cā: quia ſinus ſit maris: & ſic eſt: nō eo æuo factus quo Oceanus factus ē. Refert ei Pōponius mela Hercul̄ op⁹ fuiſſe abilā mauritāiæ ꝓmōtoriū a Calpe Hiſpaniæ mōte oli ſepatū: cū ꝑpetuo eſſēt iugo cōiūcti & tūc medias ī terras oceanum ītraſſe: & ſic Ocean⁹ mediterrane⁹ fact⁹ noua

potuit quæſiſſe nomina. Introductus autem nereus cum Doride con/iuge. ideſt aquarum amaritudine multas apud nos genuit nymphas. id eſt humiditates: quæ forſan ante non erant.

De nymphis in generali. C. xiiii.

Ymphæ generale nomen eſt quarumcūq; humiditatum: quod iō dico: quia humiditates ſecundum diuerſitatem rerum: quibus deſeruiunt nomina diuerſa accipiunt: ut in ſequentibus apparebit. Hæ ut dictum eſt) Nerei & Doridis filiæ dictæ ſunt: eo ꝙ a mari omnis deriuetur humiditas. Harum quidem aliæ ſunt marinæ: & appellantur nereides a Nereo patre. Ex his Homerus in Iliade nominat. xxxiii. quas ad concuſſam tethydem ob mortem Achillis filii ſui conueniſſe dicit. Quarū hæc ſunt nomina: Glaucis: Thalia: Cymodocæ: Niſea: Spio Thoi: Cymothoi: Acthei: Liminoria: Meliti: Iera: Amphitoi: Agaui: Doto: proto: Pheruſa: Dinameni: Doxa: Meni. Amphinomi: Gallianira: Doris: Panopi: Galathia: Nimertis: Apſedis: Callianaſſa: Climeni: Ianira: Dyanaſſa: Mera: Orithia: & Amathia. Præterea & alias ſupereſſe dicit: Harū ſi quis haberet ſignificata nominū: credo aduerteret facile eas proprietates aquarum maris: & accidentia circa eas demonſtrari. Sunt & aliæ quæ dicunt̃ fluminum: & hæ uocantur nayades: eo ꝙ nays interprætetur fluct⁹: uel cōmotio: & ideo nayades dictæ: quia fluant flumina: & in motu continuo ſint. Ex his Virgilius in Geor. decē & octo nominat uidelicet Climes: Drimo: Xanto: Logea. Philedoce: Niſea: Eſpio: Thalia: Cymodoce: Cidippe: Licoras: Clio Berce: Ephyre: Opis: Deiopea: Arethuſa: & Achao: Quas ego exiſtimo fluuiorum uarias deſignare proprietates: nec obſtat his immixtas eſſe: uel aliis aliquas ex nominatis inter nereidas: cum debeamus credere nonullis proprietatibus mare & flumina conuenire. Sunt & aliæ quæ dicuntur fontium: & eæ appellantur napeæ: quaſi napteæ. ideſt aquarū fomites. nam napta apud perſas fomes eſt: & ſi non ſit aquarū tranſumptiue aliquando uocabula apponuntur. Sunt enim fontes fluuiorum continuum nutrimentum. Ex his enim numerantur nouem: q̄bus Caſtalius fons dicatus eſt: quarum nomina non apponam: quoniam muſæ uocantur: & de eis alibi fit ſermo prolixior. Sunt & aliæ quaſ nemorum dicunt: & eæ dryades uocitantur: eo ꝙ dryas arbor ſit ſeu quercus. Ex his Claudianus ubi de laudibus Stelliconis. ſeptem nominat: has ſcilicet Leontadome. Neuopene. Thero. Birtomartis. Licaſte Agaperte: Opis. Quas ego non dubitem: quin arborum proprietates in generali interprætatæ deſcribant. Sunt & aliæ: quas arborum dixere: eaſq; amadryades uocauere: quas ī ſpeciali arbores: nō in generali

nemora amantes. Aliæ uero ſunt montium: quas dixere oreades: nam
oron græce latine mons dicitur. Sic etiam & aliæ hymnides appellan/
tur: ut placet Theodontio: quas dixit pratorum atq; florum nymphas
exiſtere. Has autem omnes aliquando mori & deficere dicit Ariſtote/
les: ſicut panes faciunt fauniq;. Sane Plynius in libro naturalis hyſto
riæ nereidas non ſimpliciter aquas ſeu aquarum proprietates eſſe cõſẽ
tit dicens. Et nereidum falſa opinio non eſt ſquamis modo hiſpido cor
pore etiam: in quo humanam effigiem habent. namq; hæc in eodem lit
tore: ſcilicet oliſiponenſium ſpectata eſt: cuius morientis etiam cantũ
triſtem accolæ audiuere longe: & diuo Auguſto legatus galliæ com
plures in littore apparere exanimes nereidas ſcripſit. hæc Plynius. Ad
quam opinionem fortius roborandam ſubdit & ipſe Plynius. Autores
habeo in equeſtri ordine ſplendentes: uiſum ab eis in gaditano Ocea
no marinum hominem toto corpore abſoluta aſcendere ſimilitudĩe na
uigia nocturnis temporibus: ſtatimq; degrauari: quas inſederit partes
& ſi diutius permaneat etiam mergi. Tyberio principe contra littus ĩſu
larum lugdonenſis prouinciæ trecentas amplius beluas reciprocans de
ſtituit Oceanus miræ uarietatis & magnitudinis: nec pauciores in ſan
ctorum littore: interq; reliquas elephãtos & arietes candore tm̃ corni
bus aſſimilatis: nereidas uero multas. hæc Plynius. Quod & ſi claro
homini atque erudito plurimum credi poſſit: non ſic propterea deliris
mulierculis & agreſtibus ignariſ aſſerentibus abſque rubore uultꝰſe ex
fontibus formoſiſſimas mulieres: quas ipſæ lammias uocant prodeun
tes uidiſſe. ſunt præterea: ne nos nimis arctemur a ſignificato uocabuli
& aliæ nymphæ ut ſæpiſſime uocauere poetæ: utputa Cyrces: Caliſto
Climenes: & aliæ huiuſmodi multæ: quæ ueræ fuere mulieres: ꝑ qui
bus nulla ſuperior fictio intelligenda eſt: quinimmo tales ſeu pro tali
bus accipiendæ & intelligendæ ſunt puellæ uirgines atque nobiles: &
thalamorum colentes umbras: ideo nymphæ dictæ: quia ex fleumati
ca complexione: qua uigent: tanq̃ humentes molles & delicatæ ſunt:
& tenellæ & in eas tanq̃ in res aqueas facile omnis poteſt impreſſio.
Agreſtes autem fœminæ utplurimu; exhauſto laboribus: atque feruo
re ſolis humido hiſpidæ ſunt: & duræ cutis: & ideo nympharu; nomẽ
merito perdidere. Et hoc in generali de nymphis dictum eſt.

De Cymodoce filia Nerei. C.xv

Ymodoce nympha ex filiabus nerei una eſt: quã dicit Seruius cur
ſus fluctuum interpretari.

De Tethide minore Nerei filia & matre Achillis. .C.xvi.

Ethys minor nympharum una fuit: de qua dicit Ouidius: ꝙ cum conſuluiſſet Protheum de ſucceſſionibus ſuis: ſic illi fuiſſe reſponſum: Protheus dea dixerit unde. Concipe: mater eriſ iuuenis: qui fortibus armis Acta patris uincet: maiorq; uocabitur illo Tandem cum eſſet ſpecioſiſſima uirgo a Ioue dilecta eſt: qui tamen a reſponſo territus: ne forſan ex ipſa conciperet filium: qui illum regno pelleret abſtinuit. Ipſa autem Pelleo filio Aeaci regis nupſit: & ex eo concœpit: & peperit Achillem filium: quem Chironi centauro nutriēdum tradidit: eiq; exiſtenti in troiano bello cuꝫ arma perdidiſſet ĩ morte Patrocli amici ſui: a Vulcano noua impetrauit. Cuius fabulæ & potiſſime reſponſi Prothei euidens fortitudo Achillis cauſam dedit: cum poſt factum uaticinium adinuentum ſit. Hanc dicit Leontius Chironis fuiſſe filiam: & tethyos inſulæ cultricem: nec tantum ob habitatam inſulam maris filiam habitam: & Tethydem appellatam: quantum a moribus filii: eo ꝙ furioſus: & impius more maris fuerit: & ideo Tethys ideſt furentis dictus eſt filius: & inde nomē ipſa ſortita eſt poſt filii furiam: cum aliud haberet ante.

De Galathea Nerei filia. C.xvii.

Alathea ex nymphis una Nerei filia fuit: ut paucis carminib' oſtendit Ouidius in perſona eius dicens. At mihi cui pater nereus: quam cærula doris Enixa eſt & cætera. Ex qua talis extat fabula. Acis pulcherimus adoleſcens ſiculus a Galatea dilectus eſt cum illam ſumme diligeret Polyphemus cyclops: qui cum non diligeretur: Acim die una Galatheæ iunctum cerneret: iratus illum ſaxo illiſit: atq; occidit: quem Galathea in fluuium ſiculum tranſformauit. Cuius fabulæ allegoria talis eſſe poteſt. Galathea dea albedinis eſt: per quam albedinem undarum ſeſe frangentium intelligo. Atim autem amat ideſt fluuium ſuſcipit: quia flumina omnia in mare uoluuntur. Theodontius autem dicit ſub hac fictione hyſtoriam latitare aſſerens Polyphemum immaneꝫ fuiſſe ſiciliæ tyramnum: & cum Galatheaꝫ ſingularis pulchritudinis puellam amaret: eamq; per uim oſtupraſſet: cōtigit ut aduerteret hanc cum Aci ſiculo adoleſcente miſceri: quam ob cauſam indignatus iuuenem iuſſit occidi: & in fluuium deiici: cuius nomen fluuio poſtea datum ab incolis eſt. Galatheæ autem amore non ꝑmittente nil egit.

De Arethuſa Nerei filia. Ca.xviii.

Rethuſas fuiſſe duas cõperi:quarum altera nerei & Doris fuit filia:deq ua talis fertur fabula.Dicunt enim hanc elidis fuiſſe nympham:& Dianæ comitem:quam cum feſſã:& ueſtimentis nudam: ac ſe ĩ alpheis undis lauãtẽ Alphe⁹ elidis fluui⁹ uidiſſ;:confeſtĩ deſyderio ſui captus illam tenere uoluit.uerum ĩpa territa cœpit fugam:& cũ ſe quereretur eam fluuius:nec iam ſibi uideretur poſſe euadere:orauit Dianam dominam ſuam:ut illi opem ferret:quæ illam nube texit : quã cũ circuiret fluuius: Arethuſa timore ſudans in fontẽ uerſa eſt.Cuius undis cum ſuas miſcere conaretur Alpheus:ipſa a terra abſorpta eſt:& ĩ orthigiam uſq; inſulam delata:& inde in Siciliam uſq;:quo etiam Alpheum eam ſecutum dicunt.In qua fabula monſtrum deſignatur apparens.Nam certum eſt Alpheum elidis fluuiũ eſſe:& apud ſyracuſas ſiciliæ habere exitũ:quod probare uidetur Seneca philoſophus: ubi de quæſtionibus naturalibus ſic dicens.Quidam fontes certo tẽpe purgamenta eiectant:ut arethuſa in Sicilia quinta quoq; æſtate per olimpia inde opinio eſt alpheon ex achaia eo uſq; penetrare:& agere ſub marĩ curſum:nec anteq̃ in ſyracuſano littore emergere:ideoq; his diebus quibus olympia ſunt uictimarũ ſtercus ſcđo traditũ flumini illic redundare.hæc Seneca.Ab hoc igitur euentu fabulæ locus adiuentus ẽ.Ouidius tñ agit carmĩe ſuo ut maius uideat̃ miraculũ:dũ dicit ĩ eodẽ arethuſa.Pars ego nympharũ:q̃ ſũt ĩ achaide dixit.Vna fui ꝛc.Verũ hãc &ſi abſorptã a terra oſtẽdat:nõ ĩ ſiciliã ueniſſe dicit:ſ; ĩ orthigiã inſulã erupiſſe.qualiter aũt poſtea ĩ ſiciliã uenerit nõ habet̃: ſ; qualitercũq; fuerit:uel uenerit hæc eadẽ ur̃ eſſe:q̃ ſe fatet̃ ĩ elide ab alpheo dilectã.Et ſic p ſubterraneos meatus ĩ ſiciliã deueniſſe: ut ẽt teſtari uidet̃ Virgili⁹ illi dicẽs.Sic tibi cũ fluctus ſubter labere ſicanos. Doris amara ſuã nõ ĩtermiſceat undã.Et ſic fõs & ĩde fluui⁹ ex elide ĩ ſiciliã uẽit & ob ĩſecutionẽ fluĩs amor fluĩs ĩ fontẽ pſũpt⁹ ẽ.Altera uero Arethuſa in Ithaca ĩſula fõs ẽ.đ qua ſic dicit Homer⁹.Penes coraci petrã ac fontẽ arethuſã Leõti⁹ uero ex hac arethuſa refert:quẽdã fuiſſe ĩ Ithaca uenatorẽ:cui Corax nomen:q̃ furore ĩpulſus ex petra quadã præcipitẽ ſe dedit ĩ mare:& ob id petra illa ab eo corax denoĩata ẽ:mr̃ autẽ eius:cui Arethuſa nomẽ hoc uidẽs dolore pcita ĩ uicinũ petræ fontẽ ſe proiiciẽs enecta ẽ:& ſic de ſe nomẽ fonti dedit:& ſic ſũt duo fontes arethuſa uocati.Solin⁹ aũt ubi de mirabilib⁹ mũdi tertiũ addit aſſerenſ apđ thebas fõtẽ eẽ:cui ẽt arethuſa nomẽ:ſed apđ quas Thebas ñ dĩc

De Acheloo flumine Oceani.xi.filio qui genuit Syrenas. Ca.xix.

Chelo⁹ fluui⁹ (ut dicit Paul⁹) fili⁹ fuit Oceãi & terræ.Serui⁹ dicit eius matrẽ eẽ Tethydẽ Theodõti⁹ eũ ſolis & terræ filiũ uocat. Homer⁹ ĩ Iliade ñ tm̃ Acheloũ:ſed oẽs fluuios dicit Oceani filios ſic

aiẽſ.Neq̃ ꝓfundiſſimi magna potẽtia oceani:a quo oẽs fluuii & totuꝫ mare & oẽs putei lõge fluũt.Terrã aũt fluuioꝝ mr̃em eſſe p Virgilii carmẽ ĩ Geor.cõꝑhendi põt:dũ dicit.Iãq̃ domũ mirãs genitricis & hũida r̃gna Spelũciſq̃ lacꝰ clauſoſ lucoſq̃ ſonãtes Ibat:& ĩgẽti motu ſtupefactus aquaꝝ:Oĩa ſub magna labẽtia fluĩa terra Spectabat &c. Cũ ergo in uẽtre terræ añ ortũ cõſiſtãt fluĩa:& eius ex uẽtre effluant bene terra mr̃ dicit̃ fluuioꝝ:Quđ aũt dicebat Theodõtiꝰ rõe nõ carꝫ Volũt.n.phyſici a tractu ſolis nõnullas aquas ĩ terræ cauernas deduci per hũiditatẽ uapoꝝ ſolis calorẽ ſequẽtiũ:q in frigidis terræ uiſceribus euaporãtes ĩ aq̃ uertunt̃:q̃ p occultos meatus in ſupficiẽ ueniẽſ erũpit in fontẽ:& qñq̃ fluuiũ cõficit.Quđ ãt de origĩe huiꝰ dictũ eſt de reliqs aũt ĩtelligat̃ neceſſe ẽ:ne oporteat replicare quotiẽs de fluĩe aliquo ſmo fieret.Is ãt fluuiꝰ(ut ait Ouidiꝰ)geĩo cornu olĩ erat ĩſignis tãdẽ ob petitã Deianirã Coenei regiſ calidoniæ filiã in cõiugiũ Herculi deſpõſatã:cũ eo ĩ certamen deuenit:& cũ ſeſe ĩ uarias trãſformaſſet figuras ad ultimũ uictꝰ & ſpe cõiugii:& uno cornu priuatꝰ ẽ.Primũq̃ ꝑterea lactãtiꝰ & ſeruiꝰdicũt hũc fuiſſe:q uinũ poculis miſcuerit:qđ ẽt teſtat̃ Vir.Poculaq̃ ĩ uẽtis acheloia miſcuit uuis. Eũq̃ ſyrenaꝝ patreꝫ ẽe uoluerũt.Quid p hoc ſentiendũ ſit exq̃rẽtes ſciendũ acheloũ fluuiũ e pyndo mõte fluere:ut ſcribit Ply.& ut Vibiꝰ ſeq̃ſter đ fluibꝰ aſſerit:primꝰ fuit:q terrã erupit:&(ut idẽ Ply.ait) acarnaniã ab etholia diuidit:& p fines pebioꝝ effluẽs ĩ maliacũ ſinũ effundit̃ hoſtio obiectas habens inſulas thynnidas:ex qbus aſſiduo terræ ĩuectu cõtinẽti quaſdaꝫ iũxit.Certamẽ tñ eius & Herculis ceſſit:ubi eiuſdẽ labores in ſequẽtibus ſcribemus:ut dabit̃ exponemꝰ. Vinũ aũt poculis miſcuiſſe nil aliud ĩtellexiſſe ueteres puto:niſi qa primo penes eũ in græcia uineæ plantatæ ſunt:quæ in uſu ante nõ erant: & ſic ex eo loco prĩo uinuꝫ propinatum eſt:de ſyrenis autem dicetur in proximo.

De Syrenis filiabus Acheloi. Ca.xx.

Yrenas tres fuiſſe Seruius & Fulgẽtius aſſerũt: & acheloi atq̃ calyopis muſæ filias:cantãteſq̃ dicũt alterã uoce: alterã cithara: & tibiis tertiã.Leõtius uero illas dicit fuiſſe.iiii.ſic nuncupatas.Aglaoſi.Telciopi.Piſno.& Iligi:eaſq̃ filias Acheloi & Terpſicores muſæ: quartã tympano canere ſupaddẽs.Has dicit Ouidius ſotias fuiſſe Proſerpinæ:eãq̃ raptã diu quæſiſſe:quã cũ nõ repiſſẽt ĩ marina monſtra fuiſſe cõuerſas:ora uirginũ hñtia:& corpꝰad umbelicũ uſq̃ fœmineũ abinde infra piſces exiſtẽtia:quos alatos Albericus dicit: & eis galinacios pedes addit:& retẽta modulationis doctrina:qua ante mutationẽ utebant̃ dulciſſimã canũt melodiã.Eas præterea dicit Seruiꝰ iuxta pe

lorũ ſiciliæ ꝓmontoriũ primo:deinde ad capreã inſulã ſeceſſiſſe.Ply. uero dicit Neapoliꝫ calchidiẽſiũ:& ipſa Parthenopẽ a tumulo ſyrenis appellatam.& ſic iam quinqꝫ ſyrenas habemus. Deĩde Paulo poſt dicit idem Plynius nuceria Surentum cum promontorio mineruæ ſyrenum quendam & cætera. Ariſtoteles autem ubi de mirabilium auditu dicit. In extremo Italiæ ubi Pelorus ſciſſus ab apennino iter tyrrheno mari in adriacum præbet:ſyrenicas autem inſulas reſidere: eiſdem ibidem ſacrum conſiſtere templum:in quo plurimum ab indigenis ſacrificiis honorantur:quæ cum tres ſint non abſurdum eſt nominum meminiſſe. Vna ex eis igitur Parthenopeia appellatur:ſecunda leucoſia:tertia ligia nuncupatur. Hæc ille. Has autem inſuper aiunt ſui cantus dulcedine nautas in ſomnum trahere:ſopitos mergere:merſos ultimo deuorare.quamobrem in pratis inter occiſorum oſſa illas pingebant ueteres: & nonnulli mortuas dicunt dolore:ꝙ a ſe Vlyxem prætereuntem trahere nequiuerunt:ut in Odyſſea deſcribit Homerus. Hæc de illis legiſſe memini:in quibus quin fingentes ſenſerint aduertendum eſt. Paleſactus ante alios in libro incredibilium ſcribit has meretrices fuiſſe ſolitas decipe nauigãtes. Et Leontius aſſerit uetuſtiſſima haberi fama apđ Etholos prima græcorum fuiſſe meretricia:& tantum lenocinio facundę ualuiſſe: ut fere omnem achaiam in ſuam uertiſſent prædam:& ex hoc arbitrari fabulæ originis ſyrenarum locum fuiſſe conceſſum: & ſic ille etholiæ fluuius pr̃ ẽ dictus: eo ꝙ eũ penes prima ſua ſceleſta cæpe ſuitia:& ut ĩtelľam᷒ p labẽtẽ fluuiũ pr̃eꝫ laſciuiã effluẽtẽ cõcupiſcentiam meretricum: quibus ob blandam fere omnium facundiam caliope:ideſt bona ſonoritas mater aſcribitur. Demum prima uocatur Parthenopia a partheno:quod eſt: uirgo: conſueuere quidem meretrices doctæ uolentes exteros irretire uirginum ſeu pudicarum matronarum mores fingere: oculos:ſcilicet in terram deiicere: uerba pauca facere: erubeſcere: tactum fugere: petulcis etiam geſticulationibus ludere: & huiuſmodi: ut ex his arbitrentur inſipidi hoſtem honeſtatis hoſpitem eſſe: & incognitum appetant: quod erat cognitum fugiendum. Secunda dicitur leucoſia: a leucos: quod eſt album. Ex quo ſumendum reor oris formoſitatem: & corporis decentiam atque ueſtium: & ornamentorum ſplendidam apparentiam: quibus cõptæ incedunt illecebres. Nam ſi deſint iſta: cum ab ignaris per exteriora iudicentur intrinſeca: non facile deueniet ad intentum:cum de ſui natura turpes uilipendantur & pauperes. Tertia dicitur ligia ab iligi: quod eſt circulus:ſeu gyꝝ:ex quo inſipiẽtis captiuitas aſſumẽda:quæ adeo irretitos tꝫ aſtrictos:ut ẽt ſi nouerĩt ſceleſtiſſimas eẽ:quas amãt neq̃nt uolẽtes uĩcla diſſoluere. Haꝝ aũt cãt᷒ uoce:fidib᷒:& tibiis q̃d aliud putãdi ſũt:niſi melliflua uerba:gemit᷒:blãditiæ:riſuſqꝫ laſciuii:

pma meretrician

& petulantiæ: quibus carcerati nautæ. i. exterriti trahuntur in ſomnu; a talibus. i. in ſui obliuionem ſe ipſos ſpe ſtolida decipientes: donec hiſ ligurientibus mercimonia oĩa: facultates: & nauigia dederint: & ſic de merſi non in mare: ſed in ſterquilinio obſcœnæ libidinis deuorentur ab his marinis: imo infernalibus monſtris: quæ eis nudatis atq; repul ſis in pratibus. i. in deliciis oſſibus miſeroru;. i. exinanitis memoriis nu datoru; inſident: ſeu eoſdem infami ſeruitute præmunt. Ab umbilico autem infra ideo piſces eſſe dixere: ut cognoſcamus ad decorē eo uſq; uirgineum corpus. i. pulchrum atq; decens mulieribus eſſe conceſſum ut appareat homo. in umbilico autem oēm libidinoſam mulierum con cupiſcentiam eſſe credunt: cui ſoli quod corpori deorſum reſtat deſer uit: ex quo non abſurde piſcibus ſimilantur: qui animalia ſunt lubrica & facile in aquis huc illuc diſcurentia: ſic & meretrices cernimus incoi tũ diſcurrere uariorum: quod per alas etiã deſignatur. Eas aũt habere gallinacios pedes ideo uoluere: quia prodige & incõſiderate credentiũ eis diſpergant ſubſtãtias. Socias aũt has fuiſſe Proſerpinæ iõ ſictu; pu to: qui Proſerpina ſicula abundantia rerum ſumēda ſit: ex qua ut plu/ rimu; libidinis pruritus ſubſeqtur & ciboꝝ ociorũq; diuitiæ miſtrant Hæc autem du; ſubtrahitur: ut fit remanente ob conſuetudinem appe titu: dum perquiritur nec inuenitur: & ob penuriam appetitus acuitur fit ut a multis in lupanar uſq; quæratur. Dicunt inſuper has incolere ĩ ſulas & littoralia loca: quod iõ dictũ eſt: quia ſic fit. Nequeunt enĩ hu iuſmõi fœminæ ubi cognitæ ſunt aucupiu; facere: & iõ hæ ex propoſi to incolunt loca: ad quæ crebro forenſes adueniant: ut illos poſſint in cognitæ laqueare. De his quidem ſyrenis deo plenus Iſaias dicit. Syre næ & dæmonia ſaltabant in Babylonia: quod forſan æuo noſtro in no ua babylone contigiſſe uidimus. Sunt autem ſyrenæ dictæ a ſyron: qđ eſt tractus: trahũt enim: ut præmonſtratum eſt:

De Inacho fluuio. xii. filio oceani: q genuit Ionem. Phoroneum: & Phlegeum. C. xxi

Nachus achaiæ grãdis ē fluui⁹ irrigãs (ut ait Põpoĩus) argolicos cãpos. Hic ut cæteri oceani & terræ dicit̃ fili⁹: ꝓ quo ſentiat̃ uo lũt̃ ueteres de Inacho rege ſycionioru;: a quo denominatus eſt: qui (ut Euſebius ait) regnauit: regnante apud aſſyrios Balameo ſeu Xerxe cir ca annos mundi. iii. mil. ccc. xlvii. qua tēpeſtate Iacob natus eſt:

De Ione Inachi filia: & matre Epaphi. C. xxii

O (ut dicit Ouidius) filia fuit Inachi: ex qua talem recitat fabula; Quod cum eſſet formoſiſſima uirgo a Ioue dilecta eſt: qui illa; a paternis undis redeuntem: atq; iam fugientem: ora ntēq; tenebris ſup

inductis detinuit:& oppreſſit: & cum Iuno ex alto uidiſſet tenebras ſu
ſpicata deſcendit in terras:& tenebras ſoluit:quod Iuppiter uidens :
ne pateret crimen:puellam tranſformauit in uaccam:eamq̃ laudãti at
q̃ depoſcenti Iunoni ægre dono conceſſit:quæ illico Argo filio Ariſte
ris:cui centum erant oculi bini & bini dormientes uiciſſim ſeruandam
tradidit:cui compatiens Iuppiter miſit Mercurium:ut illam cuſtodia
liberaret:qui paſtoris ſumpta forma argo iunctus eſt:cui dum redde/
ret fiſtulæ rationem:eum tetigit caduceo:& in profundiſſimuꝫ ſomnũ
omnes una oculos eius aſtrinxit:& inde dormientem gladio interemit
quod uidens iuno Argi oculos ſumens illos caudæ pauonis auis ſuæ
appoſuit:& uaccæ immiſit œſtrum:quo infeſtata curſum rapuit:& pa
gratis locis plurimis non ante deſtitit:q̃ ad ægyptios perueniret : ibi
quieuit:& prece Iouis a iunone eidem forma priſtina reſtituta eſt:&(ut
uolunt pluri)Ioui peperit Epaphuꝫ:miſitq̃ Api nepoti ſuo: & ex Ione
ab ægyptiis Iſis dicta eſt.Cuius fabulæ duplicem eſſe ſenſum puto:na
turalẽ: ſcilicet & hiſtoriographum:quorum talem naturalem exiſtimo
ut hic iuxta Macrobii ſententiam pro ſole Iuppiter accipiendus eſt : q
ſol inachi fluuii filiam amat:ideſt humani ſeminis uitalem humiditatẽ
ut in eam agat:fiatq̃ quod ait Ariſtoteles:homo hominem generat et
ſol:quam quidem humiditatem Inachi iuxta fictionem filiam:tunc te
nebris circundat:cum in utero matris ſuo opere concœptum fœtũ au
get : et conſeruat : quas quidem tenebras tunc Iuno : ideſt luna :
quam ſpectat meatus ampliare corporum : reſoluit cum inuocata mo
re ueteri : eo q̃ dea parturientium haberetur illum iam maturum de/
ducit in lucem:quem iam ſol in uaccam tranſformauerat : ideſt ex hu
miditate humani ſeminis concreta animal fecerat : et ideo in uaccam
tranſformatus dicitur homo:quia uti uacca laborioſum et fructuoſuꝫ
ſit animal:ſic et homo qui quidem uti ad uolatum auis:ſic et ipſe na /
ſcitur ad laborem:quorum autem fructuoſus ſit labor deus ipſe cogno
uit.Demum hic iaꝫ natus ergo ſeruandus cõmittitur:ideſt rationi: cui
profecto multa ſunt lumina ſemper et in ſalutem noſtram uigilãtia.Sa
ne Mercurius.i.blande carnis aſtutia caduceo.i.ſuaſionibus peſſimis ĩ
ſomnum rationem deducit:atq̃ interemit:eaq̃ ſuperata atq̃ deiecta.
Iuno.i.r̃gnoꝝ:p̃heminẽtiaꝝ:atq̃ diuitiaꝝ cõcupiſcẽtia uaccæ.i.huão
appetitui ſũmittit œſtꝝ.i.ſollicitudĩs acqrẽdi ſtimulũ.Hĩc miſeri cur
ſũ rapim⁹:uagamur et circũagimur fluctuãtes qetẽ eis ĩ reb⁹ q̃rẽtes ĩ
quib⁹ nedũ ſit qes ſꝫ continu⁹labor ĩeſt talis ut ãxios nos ad ultĩuꝫ de
ducat ĩ ægiptũ.i.ĩ tenebraſ exterioreſ ubi flet⁹et ſtridor dẽtiũ.et ni no
bis diuĩo mũere ſuffragiũ p̃ſteẽ.iſis efficimur.i.terra ſic.n.iſis ĩterp̃ta
tur et a cũctis tã q̃ res uilis atq̃ deiecta calcamur.Et hæc q̃tũ ad na/
turalẽ et miſticũ ſẽſũ dcã ſit.Ad hiſtorialẽ aũt ur̃ ſufficere q̃ ſupra d'

Iſide promethei filia dicta ſunt: ſi hanc potius q̃ illam ægyptiaꝫ Iſidẽ eſſe uelimus. Theodontius uero & Leontius aptiſſime negant Ionem hanc in ægyptum tranſfretaſſe: aut unq̃ Iſis habuiſſe nomen: quinimmo dicit alter eorum eam apud Ionas regnaſſe: eoſq̃ de ſuo nomĩe nũcupaſſe. Quibus & ſi multum Ouidii obſtet auctoritas: multum tamen fidei affert inconuenientia temporum. Euſebio enim teſte in libro temporum. Inachus apud argos regnauit circa annos mundi .iii. mil. ccc. xlvii. eumq̃ annis. l. regnaſſe dicit Euſebius idem: infra quod tempus Ionem nata neceſſe eſt. Potuit hac tempeſtate Iouem ætheris filium eſſe: ex quo & Nyobe phoronei filia natum Apin non Epaphum. Reliqui uero Ioues diu fuere poſt iſtum: ex quibus ſecundus Iſidi Promethei filiæ contemporaneus eſt. Nam regnante argiuis Phorbãte Iſis ipſa Promethei filia floruit ætate: & eadem tempeſtate conſtat Arguꝫ fuiſſe cuncta cernentem. Inde idem Euſebius in eodem libro anno mundi. iii. mil. dc. xlvii. regnante Cecrope athenis dicit Ionem Inachi fuiſſe filiam: eidemq̃ Iouem ĩmixtum: & eam anno Cecropis. xliii. in ægyptum tranſfretaſſe. Subſequenter adhuc Euſebius in eodem libro dicit ãno mundi. iii. dc. xxix. Danaũ argiouꝝ regẽ fuiſſe: & ei⁹ filiã Hypmeſtram eadem Iſidem ſeu Ionem eſſe. Poſtremo in eodeꝫ uolumine aſſerit anno mundi. iii. mil. dcc. lxxxiii. regnante Lynceo argis: & athenis Pandione Hypermeſtram quam Iſidem uocauere fuiſſe. Quod quideꝫ tempus ſatis competit Ioui cretenſi: qui Iuppiter teritus fuit. Quib⁹ tã diuerſis hyſtoriographorum opinionibus fere ſtupefactus: quid teneã de hac Iſide neſcio. Hoc tamen ſcio quia temporis conformitas Iſidis Promethei cuꝫ Ioue: & hyſtoria: quæ ſi non uera eſt: uero tamen ſimilis ẽ: me magis q̃ ad aliquam aliarum trahit. Sane: ut ad aliqua circa allegoriam huius Ionis per alios dictam reuertar: aliis omiſſis dicunt hanc Ioui ĩ uaccã fingi mutatã: quia in naui cuius erat inſigne uacca: in ægyptum tranſfretaſſet. Quæ poſtmodum diu (ut dicit Fulgentius) ab ægyptiis in ſumma reuerentia habita eſt: & ibi litteras ægyptiis tradidiſſe: qui primo ſignis loco litterarum utebantur: eoſq̃ terræ docuiſſe culturam: & (ut placet Martiano) lini uſum: ſementẽq̃ primam ibidem adinueniſſe: atq̃ ſeri feciſſe: & multa eis etiam cõmoda demonſtraſſe: Eſto Auguſtinus in libro de ciuitate dei. dicat quoſdã ſcribere eam de æthiopia in ægyptum ueniſſe reginam. Præterea eam Api nepoti ſuo: q poſt eã: & aliqui ante eã dicũt in ægyptũ etiã trãſfretauit nupſiſſe. Euſebi⁹ uero eã cuidã nupſiſſe Telegono ſcribit: & ex quocũq̃ hũerit ſeu ex Ioue ſeu ex Api uel telegono Epaphũ filiũ pepiſſe uolũt. hæc ĩ ſup pp cõceſſa cõmoda doctrinis ſuis ægyptiis ab oĩbus habita ẽ: & duꝫ uiueret omni diuino cultu honorata: & poſt mortem: ut ait Augu. ubi ſupra: adeo fuit illis grata: ut capitali crimine reus fieret: ſiquis eã

fuiſſe hominem diceret.

De Phoroneo Inachi filio: qui genuit Egyaleum & niobem. C.xxiii.

Horoneus (ut Euſebius in libro temporum ſcribit) filius fuit Ina/chi: & ſecundus apud Argos tenuit regnum: Belocho regnante Aſſyriis: & ſicioniis Leucippo. Fuit quippe homo inſignis ĩduſtria: & ſapientia conſpicuus: Cuius tempore primo legum & iudiciorum Ar/gos clarior facta eſt. Nam ob hoc iuris ciuilis periti dicunt eum locum quem forum dicimus: in quo. ſ. iura petentibus redduntur denominari Cuius præterea filios Egyaleum atq; niobem fuiſſe dicit Euſebius. Aſ ſerit inſuper Lactantius hunc primũ Iunoni ſacrificaſſe.

De Egyaleo Phoronei filio. C.xxiiii.

Gyaleus (ut teſtatur Euſebius) Phoronei fuit filius. Huic Apis: quem Phoronei filium quidam dicunt: quod etiam idem uelle ui/detur Euſebius: dato dicat eum ex Niobe filia phoronei Iouis filiũ pri muꝫ: ex mortali fœmina ſuſceptum fore. poſtq̃ argis regnaſſet: ĩ ægy ptum tranſiturus Achaiæ regnum liquit: ſed cui ĩpauerit regioni non dicit. Euſebium autem in ſe diſcordantem de Api: queꝫ & Iouis & pho ronei dicit filium: ut uerum ſcripſiſſe uideatur: eſt poſſibile duos fuiſſe quibus nomen idẽ: quorum alter Iouis: alter phoronei fuit filius: & ſic idẽtitatis nominis ueritatem hyſtoriæ intricauit. Quod autem duo fue rint per Euſebium apparet: quorum unus: ut ĩpe ait: ſyciniorum Rex fuit: circa annos mundi.iii.mil.cc.xxix. Alter uero apud ægyptios dei ficatus eſt anno mundi.iii.mil.cccc.lvii.& hunc ideꝫ dicit Euſebius re gem argiuorum fuiſſe anno mundi.iii.mil cccc.lvii. & cum Egyaleum fratrem ſuum regem feciſſet achaiæ ad ægyptũ nauigaſſe. præterea idẽ Euſebius ſcribit anno mundi.iii.mil.cccc.xiii.Iouem Niobi filiæ pho ronei immixtum: & ex eo concubitu natum Apim: queꝫ poſtea ſerapĩ ægyptii uocauere. Deus rei huius uideat ueritatem: ego quidem has in tricationes non intelligo: nedum explicare queam.

De Niobe filia phoronei: quæ peperit Apim. Ca.xxv.

Iobe (ut Euſebio placet) fuit filia phoronei: eſto Geruaſiꝰ Tilebe rienſis in libro ociorum imperialiũ afferat: hanc matrẽ phoronei nõ filia: quod quidem non eſt ĩpoſſibile idem nomen matri & filiæ fuiſ ſe. Cum autem dicit Euſebius & poſt eum Lactantius: immixtum Io/uem: cum ante mortalium nulli fuiſſet ĩmixtus: et ex ea ſuſcepiſſe Apĩ qui poſt phoroneum regnauit argiuis: et ab ægyptiis poſtmodum ſera pis dictus eſt.

De phægeo Inachi fluminis filio. Ca.xxvi.

Hægeus: ſi Auguſtino credimus: Inachi fuit filius: qui dũ adhuc iuuenculus moriretur: ad eius tumulum templum conſtructuꝫ eſt

ſacra ordinata: ut & tanq̃ deus etiam coleretur. Primus quidem ſacella diis inſtituerat: & honores diuinos impẽderat: docueratq̃ regni ſui rudes homines tempora per menſes & annos diſtinguere. Quibus meritis a ſuis deus habitus eſt.

De Peneo flumine.xiii.oceani filio: q genuit Cyrenem & Danem. C.xxvii.

Eneus theſſaliæ fluuius eſt æque oceani: ſicuti & reliqui: filius celebris quidem poetarum carminibus & hyſtoriographoru̹ litteris: cui duæ fuere filiæ: Cirene & Dane.

De Cyrene Penei filia: quæ peperit Ariſteum & fratres. C.xxviii.

Yrene teſte Virgilio filia fuit Penei fluminis: dicit enim. Cyrnæ ſoror ipſe tibi tua maxima cura Triſtis ariſteus penei genitoris ad undam & cætera. Hanc dicit Iuſtinus ab Apolline rapta̹: & ei Ariſteum & fratres peperiſſe. Huius autem quæ ſecundũ ueritatem Penei regis apud peneum regnantis fuit filia: & fabula & hyſtoria plene habetur in præcedentibus ubi de Ariſteo dictum eſt.

De Dane Penei filia. C.xxix.

Anem penei fluminis fuiſſe filiã uulgatiſſima fama eſt: & fere delirae iam aniculæ eam & ſpecioſiſſima̹ uirginem: & a Phœbo dilectam nouere eamq̃ du̹ fugeret miſeratione deorum in lauru̹ fuiſſe conuerſam: & inde ab Apolline ad ſuas citharas & pharetras ornandas aſſumpta: qua fabula: ni fallor: nõ tangitur naturalis. Pro Dane q dem humiditas: quæ circa penei ripam ex ipſo peneo procedit ſumenda eſt: quam ideo Apollinem dixere diligere: eo ꝙ illam feruore radiorum ſuorum in ſublimen trahat: eamq̃ nõnunq̃ reſoluit in aerẽ: & ob id humiditas ut natura fit: quia una quæq̃ res fugit & renuit id: ꝑ qđ de eſſe ad non eſſe trahitur: ſeſe ad intrinſeca terræ trahit: ibi autem cum eam in altum trahere nequeat Apollo agit in eam: & cu̹ abundet regio illa ſemine lauroru̹ elicit lauros: & ſic danes.i. humiditas penei filia in laurum uerſa uidetur. Sed ratio uiddenda eſt cur huius frondeſ ſuis citharis & pharetris dicarit Apollo: quæ poteſt eſſe talis mos græcorum uetuſtiſſimus fuit: ſecundum qualitates agonum: quos uarios ĩ ſuis ſolẽnitatibus peregebant: inter alia munera ſertis frõdiu̹ honorare uictores: & cum inter cæteros tanq̃ dignior phitius celebraretur agon: qui in memoriam ſuperati phitonis ab Apolline cura ſolertõri fieret: uictori eiuſdem laureum decernebatur ſertũ. Aequo modo poetis his potiſſĩe: q heroico carmĩe geſta maiorũ ꝑpetue cõmẽdabãt memoriæ: uidebaꝰ.n.hos nõ poſſe ſiñ apollinis facũdia tã ſublĩes uerſ⁊ cõponeꝛ.& ſicuti ꝑ pharetrã apollinis pugiles & athletas deſignari uolebãt: ſic ꝑ citharã demõſtrari poetas: & hinc tractũ apollinis citharas

& pharatras ornari lauro. Qui mos poſtmodum cum uniuerſali rerum gloria ad Romanos delatus eſt: tantæq; apud eos fuit exiſtimatōis: ut niſi quibus decerneretur triūphus: decerneretur & laurea: pœtis exceptis: qui ſuperato laudabili labore meriti uiderentur. Quod uir inclit⁹ Franciſcus Petrarcha: cui iam pridem fuit honor iſte delatus: ī epiſtolis teſtatur dicens. Florea uirginib⁹ ſunt laurea ſerta poetis. Cæſaribuſq; ſimul: parq; eſt ea gloria utriſq;. Nec erat decernere cuiq̄; lauream uulgatæ auctoritatis: ſenatus ſolius fuit iſta poteſtas: quam ſibi poſtea ut reliqua ſubripuere principes. Quæ autem ratio tam exquiſiti moris inuentores mouerit: non latet. Dicūt enim Iſidorus & Rabanus: ꝙ laurus a uerbo laudis dictus ſit: cum priſco tempore laudus uocaretur: & inde quia uictores: per quos & ſeruabatur & augebatur reſpublica: & pœtas: per quos hominum merita miris extollebantur laudibus: frondium laudem ſignificantium ornabantur. Viret præterea arbor hæc ppetuo: ut oſtendatur per eius uiriditatem benemeritorum perpetuo uirere famam: & qm̄ ſola non fulminetur: ſic taliū gloriæ uiriditatē ab īuidiæ fulmīe ledi ñ poſſe. Sacra īſup hæc arbor Apollini ideo ē: eo ꝙ occultā quādā diuinationis uideat̃ habere uirtutē. Nā aiunt ſiquis h⁹ frondes capiti dormientis ſupponat: eū uera uiſuꝝ ſomnia: & iō Apollini diuinationis deo dicata eſt.

De Nilo fluīe. xiiii. Oceani filio: qui genuit Mineruā Herculē Dionyſium Mercurium & Vulcanum. C. xxx

Ilus fluuius eſt meridionalis ægyptū ab æthiopia ſeparans Oceani & terræ filius. Huic ſecūdum quoſdam latine nomen eſt melo eūq; noſtri theologi in ſacris libris appellari geon dicunt: de hoc multa & mirabilia referuntur. Compoſuit enim ex eo libellum Ariſtoteles & Seneca philoſophus ubi de quæſtionibus naturalibus multa dixit: & poſt eum Lucanus: ſic & ego ubi de montibus & fluminibus: dꝫ quo quoniam hic præter ſimplex nomen non ponitur: ſi quis amplius uidere deſyderat: præallegata uolumina quærat. Nos autem de filiis eidem attributis pſequamur.

De Minerua Nili filia. Ca. xxxi.

Inerua alia a ſuperioribus (ut dicit Tullius de naturis deorum) filia fuit Nili: eumq; (ut ipſe idē teſtatur) ægyptii ſaletæ colūt: credo ego hanc prudentia & artificio inſignem fuiſſe mulierem: ideo Nili filiam dictam: quia penes eum forte geſſit imperium.

De Hercule Nili filio. Ca. xxxii.

Ercules a ſuperiorib⁹ alius (ut placet Tullio) Nili fuit filius. Hūc autem litteras phrygiis cūſcripſiſſe: eūq; dicit Theodōti⁹: qui cū Antheo luctam egit: quem arbitror illuſtrem aliquem fuiſſe uirum nili accolam: & inde ideo illi filium attributum.

Ionyſius(ut dicit Cicero)Nili filius fuit:non tamen idem cum reliquis:cum dicat eum Nyſam interemiſſe: quæ autem hæc fuerit Nyſa:ego non reperi:ſunt tamen qui uelint hunc eum eſſe Dionyſium:qui aduerſus indos habuit bellum:& a Perſeo ſupe/ratus & occiſus eſt.Hunc præterea nonnulli putant eum eſſe:qui cum Antheo pugnauit:& ob uictoriam habitam Herculis meruiſſe cogno men.

De Mercurio quarto Nili filio:qui genuit Mercuriū quintū & Daphnī. C.xxxiiii

Ercurius a ſuperioribus quartus Nili fuit filius:ut legitur apd Tullium de naturis deorum. Hunc dicit Theodontius Her/metem trimegiſtrum fuiſſe:pium quidem hominem & plu/ris imbutum doctrinis: & tanquam gentilis homo de uero deo mira/biliter bene ſentit eo in libro:quem de idolo ad Aſclepiuꝫ ſcripſit.hic apud ægyptios in maxima ueneratione fuit adeo: ut apud eos nephas fuerit:ipſum proprio nomine nuncupare.Credo ob reuerentiam numi nis:ne forte internominando de eius humanitate & mortalitate ſermo contingeret:& ſic uideretur deitati eiuſdem in aliquo derogari.Nili au tem filius dictus eſt ad extollēdam fluminis & eius gloriam.Volentes eum inſuper quoſdam:ſeu genitos ſeu attributos habuiſſe filios.

De Daphni Mercurii quarto filio Ca.xxxv.

Aphnis(ut Seruius aſſerit)filius fuit Mercurii: utrum huius: an potius alterius ignoro.Ego aūt quoniam ſub hoc appoſitū comperi:ſic appoſui. Fuit quidem iuuenis forma ſpecioſiſſi/mus:&(ut aiunt)primus in ſiluis paſtor.

De Mercurio quinto filio Mercurii. quarti:qui genuit Noracem. C.xxxvi

Ercurius qui a primo quintus eſt:ut dicit Theodontius: Mer curii filii:Nili fuit filius:& cuꝫ a patre Chat fuerit nominatus ob inſignem eius & artificioſaꝫ ſcientiam meruit cognominari Mercurius atqꝫ coli.Huic.n.cæteroruꝫ Mercurioruꝫ aſcribuntur inſi/gnia:ac inſuper a Theodontio gallus illius apponitur cingulo. Qui di/cit eum:cum illi uideretur a fama proaui atqꝫ patris locum præripi:in extremum occiduum abiiſſe:& ibi in maxima occidentalium exiſtima/tione fuiſſe:& cuꝫ illos multa docuiſſet ad mercīoīa ſpectantia:& mē ſuras & pondera mercatorum deum ab eis nuncupatū fuiſſe:cuius no minis interpretatio a præclaro uiro Franciſco petrarcha facta optime conuenit cū titulo deitatis.Dicit eīm in libro inuectiuaruꝫ ī medicū ſic Vñ & Mercuriū:quē ſermōis deū uocāt:īde dictū uolūt ꝙ mercato rū Kyrius hoc ē dñs ēe uideat̃.hæc ille. Gallum autem illi addidiſſe:

ut omittamus reliqua: ut nocturnā mercatorum ſolertiā deſignaret: qua eo tēpore potiſſime utūť ī cōponēdis mercimoniis: & ī reuidēdis rōib⁹: & ī itineribus pagēdis: & h⁹ī. Hūc eūdē triphonū .i. cōuerſibi lē appellāt: qđ aptiſſime mercatoꝝ ē: ſe. ſ. ad mores quarūcūq; natio nū: ad quas uadūt uertere: & negocia ſua oīa quadā aſtutia ſmonis cir cūuolutōe pagere: & īgēio: & ſagacitate tractare. Et qm̄ ad occiduos abierit: ab ægyptiis & græcis eum abiiſſe ſub terras fictū ē. De hoc Iu lius Cælſus ī libro belli gallici a Cæſare cōfecti dicit ſic. Hūc galli ma xie colūt: & mľtaꝝ īuētorē artiū uolūt: & uiaꝝ atq; itineꝝ ducē dicūt & ad quæſtū pecūiæ & mercaturas habere uī maximā arbitrāť. Cice/ ro aūt ubi de naturis deoꝝ hūc Mercuriū: q triphon appellat⁹ ē: filiu; dicit fuiſſe Valētis & Coronidis. Leōti⁹ aūt addit dicēs eū uterinū fra trē fuiſſe æſculapii medici fulmīati: & ob dolorē fraternæ mortis ad oc ciduos ſeceſſiſſe: Euſebius uero in libro tēpoꝝ cum Theodōtio cōcor dat dicēs: eū fuiſſe filiū Triſmegiſtri: & regnāte argis Steleno floruiſſe

De Norace Mercurii quinti filio. C.xxxvii.

Orax (ut dič Theodōti⁹) fili⁹ fuit mercurii quīti ex Oſchyra nym pha Pyrenei filia. Quđ ēt teſtari uŕ Solin⁹ ubi đ mirabilib⁹ mūdi q æq; cū Theodōtio dicit hūc Noracē a tharſalo hiſpaniæ oppido ue niſſe Sardiniā: ubi cū ſard⁹ Herculis fili⁹ uniuerſā inſula; ex ſuo nomi ne dixiſſet Sardiniam: ipe oppido conſtructo de ſuo noīe nuncupauit.

De Vulcano nili filio: qui genuit æthiopem & ſolem. C.xxxviii.

Vulcanus: ñ is q p̄fuit Lēno: ſ; alter: ut Cicero đ naturis deorū ſcribit filius fuit nili. Hūc opī ægyptii appellāt: eūq; eē cuſtodē ægypti uolūt: & cū nil aliđ đ eo legerī: credo eū aliquē inſignē fuiſſe uiꝝ circa fabrefactiōes: & architectonicā: & ſec⁹ nilū īpiū habuiſſe: & ob id nilo ī filiū attributū.

De Aethiope Vulcani filio. C.xxxix.

Ethiops (ut plynio placz ī libro đ hyſtoria nāli) fili⁹ fuit Vulcāī & (ut idē ipe ait) cū oīs gēs ei⁹ regiōis: q̄ poſtea æthiopia dcā ē: ap pellareť ætheria: & deiñ atlantia: poſtremo ab iſto æthiope æthiopia nūcupata ē: ñ puū eqdē argumentu; eu; potētiſſimu; fuiſſe homine;.

De Sole Vulcani filio. q genuit Phætōtē: Phætuſā: Lampethuſam & Iapetiam. C.xl.

Ol (ut ſcribit Tullius) Vulcani ægyptii fuit filius: et) ut idem dicit

Cicero) ægyptii uolūt eius urbē fuiſſe Heliopoliꝫ: nā græce helios ſol dicitur. Theodontius autem dicit eum in ea ciuitate regnaſſe: & ſplendidiſſimuꝫ fuiſſe regē: & Meropē uero noīe nūcupatū: & in coniugem Climeneꝫ habuiſſe: & ex ea heridanū: quē Phætonteꝫ uocauere: & alios filios ſuſcepiſſe. Leōtius uero putabat eū idē cuꝫ æthiope fuiſſe: & ob ſplendorē occupatæ æthiopiæ ſolē ab amicis & ſubditis nuncupatū

De Phætonte ſolis filio: qui genuit Lygum. Ca. xli.

Hæton filius fuit Solis ægyptii: & Climenis: ut carmine pꝫ Ouidii in pſona Climenis dicētis. Per iubar hoc inqt radiis īſigne coruſcis Nate tibi iuro: ꝙ nos auditq́ꝫ uidetq́ꝫ. Hoc te quē ſpectas: hoc te q tēperat orbē Sole ſatū &c. De hoc talē recitat Ouidiꝰ fabulā. cōtigiſſe. ſ. ꝙ nō cedentē Phætontē Epapho Iouis & Iſidis filio: ab illo illi dictū ſit: eū ſolis nō eſſe filiū: quā ob cāꝫ Phæton mr̄i conq̄ſtꝰ ab ea in regiā uſq́ꝫ ſolis deductꝰ: ubi a p̄re benigne ſuſceptꝰ petiit: qđ iā ſe daturū iurauerat donū. ſ. ut lucis curꝝ illi ducere pmitteret: qđ cū illi ſol diu fruſtra diſſuaſiſſet: īſtanti cōceſſit. Ip̄e uero nō ſufficientibꝰ uiribus ad regendū equos territꝰ uiſiōe ſcorpioīs dimiſſit hebēas: quā ob cāꝫ eq omiſſo cōſueto itinere nūc ī cælū aſcendētes: nūc uerſꝰ terraꝫ etiaꝫ declinātes: oēꝫ illaꝫ cæli regionē exuſſerūt: & fere terrā oēm multis deſiccatis fontibus & fluībus incēderūt. quo īcendio terra cōmota orauit Iouē ut auxiliaret̃ ei: qbus p̄cibus motus Iuppiter fulmīauit Phætontē: q in padū cecidit: ibiq́ꝫ a ſororibꝰ defletꝰ atq́ꝫ ſepultꝰ ē & ſepulchro appoſitū epitaphiū tale. Hic ſitus ē phæton currꝰ auriga paterni: Quē ſi nō tenuit: magnis tn̄ excidit auſis. Fictio hæc iudicio meo. ſub ſpiſſo cortice hyſtoriā & naturalē rōneꝫ tegit. Creditū. n. ab antiqs ē: ut ī libro tēpoꝝ aſſerit Euſebiꝰ: & poſt eū Oroſiꝰ p̄ſbiter in chronicis ſuis: īcendiū qđdaꝫ p maximū ī ptibus græciæ & oriētis fuiſſe regnāte Cecrope primo atheniēſiuꝫ rege: nec hoc hūano ope fcm̄ ſꝫ corpoꝝ ſupcæleſtiū ī fuſione emiſſū: & id oēs uocauere incendium Phætōtis. Huiꝰ. n. longe lateq́ꝫ uagātis ope factū ē ut deſiccarent̃ fontes: & fluīa multa: ſata oīa redigerētur ī cineres & areſcerēt ſilue & arbuſta q̄cūq́ꝫ: relinq̄rentur ab incolis urbes: & a populis regiōes: & fere mare ferueſcere uideret̃ ōe: & cū menſibus pſeueraſſet pluribꝰ: cōtigit ut circa mediū autūni cadētibus īmenſis hibribꝰ extigueret̃. Quæ ſub figmēto tali rōe ponunt̃. Phæton ante alia (ut ait Leōtius theſſalꝰ) latine ſonat incendiū. Hic iō ſolis dicit̃ filius: quia ſol caloris fōs & origo ſit: & ſic cuꝫ a ſole cauſari uideatur calor oīs: non incōgrue incendii pater fictus ē. Climene aūt græce latīe ſonat hūiditas: q̄ iō Phætōtis mater dicta eſt: quia nō poſſit pſeuerare calor: ni congrua ſubſiſtat humiditas: & ſic ab hūiditate tāq́ꝫ a matre filiꝰ ali uidet̃: & ī eē pſeuerare. Qđ aūt Phætō petat a patre: ut curꝝ lucis ducat: nil aliud ſētire

debemus: q̃ꝫ ĩnatum quoddam etiam in ſenſibilibus uegetatiuis crea/
turis permanendi & augendi deſyderium: ut in ſenſibilibus tanq̃ꝫ d̄ ra
tõalibus loquar: quod etiam de terra orante dicere poſſumus. Quđ au
tem inſeritur eum uiſo ſcorpione timuiſſe: atqꝫ habenas equoruꝫ liquiſ
ſe: & in eos ultra ſolitum aſcendiſſe: & cæli partem illã exuſſiſſe: & ter
ram æquo modo deſcendentes incendiſſe: ab ordine naturæ continuo
ſũptũ ẽ. Eſt. n. ĩ zodiaco ſpatiũ. xx. graduũ a. xx. ſ. gradu libræ uſqꝫ ad
x ſcorpionis: quod philoſophi uiam uocauere combuſtã: eo ꝙ ſingul'
annis gradiente ſole per ſpatium illud: omnia in terris uideantur exuri
Nam areſcunt herbæ: & frondes albeſcunt & decidunt: aquæ ad inte/
riora terræ trahũtur: nec aliquid pænitus ea tempeſtate gignitur: & ſic
ab effectu cæli pars illa denominatur. Præterea Phætontem circa me/
diũ autũni fulmĩatũ figũt: qr eo tpe ex oppoſito ſcorpioni occidẽte ſo
le ſurgũt ĩ oriẽte cũ ſigno tauri pleiades oriõ & erydan⁹ aſtra. hñtia
ꝓuocare pluuias: & exundatões aquaꝝ: a qb⁹ extĩguunť ĩcẽdia. Quas
pluuias uidem⁹ utplurimũ cadentes circa mediuꝫ autumni: uel ante: &
diu pſeuerare & ſic earũ ope oĩs terræ ſr̃ficiaľ calor extĩguiť. Eũ aũt
in erydanum cecidiſſe ſic ſentiendum puto. Dicit enim Iginius ĩ libro đ
aſtrologia poetarum erydanum a nonnullis nuncupari nilum: & ab ali
is Oceanum: pro quibus ingentem aquarum copiam debemus accipere
& ſic intelligere incendia ingenti aquarum copia cadere. i. extingui: &
ſic non in padum ſimpliciter: ut nonnulli minus auertenter arbitrantur
Quđ autem Ioue fulminatus ſit ſic intelligendum reor. Intelligunt enim
poetæ nonnunq̃ꝫ pro Ioue ignem: & aliquando aerem: qui hic pro aere
accipiendus eſt: in quo aſcendentes uapores humidi glomerantur ĩ nu
bes: quæ ſi impulſu alicuius uenti extollãtur: uſqꝫ ad frigidam regiõeꝫ
aeris confeſtim uertuntur in aquas: quas cadentes pluuias dicimus: &
ſic fulminatus eſt: ideſt extinctus a Ioue: ideſt ab aere cauſãte pluuias.
poſſumus inſuper dicere omiſſa hyſtoria ueteri: æſtiuum calorem a tẽ
perie ſuperuenientis autũni extĩgui: & ĩ nubes deiici. Aſſerit tamẽ Pau
lus peruſinus ſecundum neſcio quem Euſtachium: ꝙ regnãte Spareto
apud aſſyrios: erydanus: qui & Phæton ſolis ægyptii filius cũ copia
ſuorum duce Nilo nauigiis deuenit in mare: & uentis adiutus in ſinum
quem liguſtinum dicimus: uenit. Ibi cum ſuis longa fatigatus na
uigatione deſcendit: & cum ſuaſionibus ſuorum in mediterranea per
geret genuinũ unũ ex ſotiis ſuis nauſea maris debilitatũ cũ parte ſuaꝝ
nauium cuſtodem liquit in littore. Qui functus accolis loci ſilueſtribuſ
hominibus oppidum condidit: & Genuam de ſuo nomine nuncupauit
Erydanus autem ſuperatis montibus: cum in ampliſſimam atqꝫ fertilẽ
deueniſſet planiciem: homineſqꝫ rudes & agreſtes: feroces tamen com

periſſet: ratus eſt ingenio ſuperaturum ferociam ſecus padum conſedit & (ut idem refert Paulus) uidetur Euſtachium uelle Taurinum oppidũ ſuum fuiſſe opus: ſed erydanum nuncupatum. Ibidem autem cum ali/quãdiu regnaſſet: relicto Lygure fil o in pado periit: a quo padus ery/danus appellatus eſt. Quem ueteres ægyptii in memoriam compatrio/tæ ſui inter cæli imagines locauere: & ſic aliqui uidentur arbitrari hoc fabulæ dediſſe cauſaꝫ: & potiſſime ꝙ fulminatus ſit Phæton: & in pa/dum deiectus. Addebat huic Leontius fratres duos. Iphidum ſcilicꝫ & Phylacem: eoſqꝫ natu maiores Phætonte: de quibus quoniaꝫ nil aliud inueni illos apponere non curaui.

De Lygo Phætontis filio. C.xlii

Ygus (ut ex prædictis patet) filius fuit Phætõtis: eiqꝫ mortuo ſucceſſit: qui quos habuit in ditõne populos lygures de ſuo no/mine nuncupauit.

De Phætuſa. Lampethuſa: & Iapetia filiabus Solis. C.xliii.

Hætuſa. Lampethuſa: & Iapetia (ut ait Ouidius) filiæ fuere ſo/lis: & ſecus padum mortem Phætontis flentes in arbores uer/ſæ electrum lachrymantes ſunt. Cuius figmenti ſi cauſam exq/rimus: non arbitror has fuiſſe fœminas: quinĩmo diuerſas arborũ ſpe/cies circa padi paluſtra agente ſole ſponte ſua naſcentiuꝫ: & circa æſta/tis extremum: dum incipit ſolis feruor decreſcere: ſudantium humo/rem croceum in modum lachrymarum: qui ſi colligatur: arte ſolidatur in electrum: & quia (ut dictum eſt) ſole agente naſcuntur in locis humi/dis: Solis & Climenes. ideſt humiditatis filiæ dictæ ſunt: & a ſole elia/des nuncupatæ.

De Alpheo fluuio oceani filio xv. qui genuit Orſilocum. C.xliiii.

Lpheus Oceani & terræ fuit filius: quem Seruius fluuium eli/dis eſſe dicit: & ꝙ apud Piſam elidis ciuitatem effluat: Hunc autem amaſſe Arethuſam nympham: quæ in fontem uerſa eſt eamqꝫ in ſiciliam uſqꝫ ſecutum: ſupra ubi de Arethuſa ſatis dictum eſt Verum Seruius amoris huius flammas his aperit uerbis. Elis & Piſa ciuitates ſunt Arcadiæ: in qua eſt fons ingens: qui ex ſe duos alueos creat: Alpheum & Arethuſam: unde fit ut fingatur coniungi in exitu quos origo non coniunxit. Huius autem filium dicunt fuiſſe Orſilocuꝫ

De Orſiloco filio Alphei fluuii: qui genuit Diocleum. Ca.xlv.

Rrſilocus filius fuit Alphei fluminis: ut liquido teſtatur Homerus in Iliade dicens. Diues in uita uel in pecuniis. Generatio autẽ erat a fluuio alpheo: qui ample fuit terram Pylon: qui genuit Orſilocum multorum uirorum regem. Orſilocus autem genuit Dioclea magnanimum. A Diocleo gemelli filii nati ſunt Crito orſilocuſq; omnis pugnæ bene ſcientes. Hunc Orſilocum dicit Homerus in Phyri ciuitate: quæ ſecus Alpheum eſt habitaſſe: ex quo patet quæ ſit huius filiationis cauſa.

De Diocleo filio Orſiloci: qui genuit Critonē & Orſilocū. C.xlvi.

Iocleus (ut ſatis per Homerum oſtenſuʒ) filius fuit Orſiloci: ex quo præter nomen & genus: & ꝙ Critonem & orſilocuʒ filios genuerit non habeo.

De Critone & Orſilico filiis Dioclei. Ca.xlvii.

Rito & Orſilocus (ut oſtenſum eſt) fuerunt filii Dioclei. Hi quidem inſurgẽtibus græcis aduerſus troianos: una cũ reliquis græcorum principibus coniurantes uenere ex phyri ciuitate ad exterminium ilionis. Ibi autem cum ingentis eſſent animi: & plurimũ in corporeis uiribus confiderent: die quadam inito certamine auſi ſunt aduerſus Aeneam armis inſurgere: a quo ambo occiſi ſunt: & maximo Menelai & Antiloci Neſtoris filii labore e manibus hoſtium eorum cadauera ſubtracta ſunt: & conceſſa ſepulchro.

De Criniſo fluuio. xvi. Oceani filio: qui genuit Aceſtem. C.xlviii

Riniſus fluuius Oceani & terræ fuit filius. Is quidem per Siciliam fluit: & ex eo talem refert Seruius fabulam. Nam cuʒ Laumedon promiſſam Neptunno & apollini mercedem pro edificatione murorum Ilionis non perſolueret: & Neptunnus iratus troiæ Cæte immiſiſſet: ut eam uaſtarent: conſultus Apollo etiam indignatus dicunt contraria reſpondiſſe. ſ. obiiciendas eſſe puellas nobiles beluæ: quod cum fieret: Hyppotes troianus nobilis: cum cerneret Heſionam Laumedõtis filiam non abſq; ſeditione religatam: timens ne ſic Egeſtæ filiæ ſuæ contingeret: clam illam naui impoſuit: fortunæq; commiſit: uolens potius: ut ſe non uidente a fluctibus ſorberetur: q̃ʒ ſe coram deuoraretur a belua. Hæc autem uentorum ui in Siciliam delata eſt: ubi Criniſus fluuius eius forte formoſitate captus: in canem ſeu urſum uerſuſ eam cœpit atque oppreſſit: & ex ea Aceſtem filium ſuſcepit. Cuius

fabulæ medium hyſtoria eſt:quod aũt circa principiũ fictum legitur ubi de Laomedonte exponitur:quod autem in fine eſt:dicit Theodontius per coniecturas oportere ſumi:cũ nil traditũ inueniat ab antiqs Et idcirco dicit poſſibile fuiſſe hanc uirginem minis alicuius potentis circa criniſiũ ubi deuenerat pauefactam eius in amplexus ueniſſe. Nã minantium boatus latratibus canum ſimillimi ſunt:ſeu audaci alicui⁹ complexu:quod adurſum ſpectare uidetur uirginem captam:atq; oppreſſam fuiſſe.

De Aceſte filio Criniſi fluminis. Cap.xlviiii.

Ceſtes filius fuit Criniſi fluminis ex Egeſta troiana:ut in æneide teſtatur Virgilius dicens. Occurit aceſtes Horridus in iaculis & pelle libiſtidis urſæ. Troia criniſo concæptum flumine mater. Quem genuit ueterum non ĩmemor ille parentum & cætera. Hic iã ſenex primo Anchiſem & Aeneam italiam petentes ſuſcepit hoſpitio: & mortuum Anchiſem una cum Aenea in erice monte ſiciliæ ſepeliuit: demũ iterum a Carthagine deſcendentem æneã:quo illum uenti impulerant ſuſcepit:ubi Aeneas condita inualidis ſotiis ciuitate:eam a matre Aceſtis uocauit Egeſtam:quæ poſtea Segeſta uocata eſt:& ſub dominio reliquit Aceſtis:quem tam ab Aenea relicti:q̃ indigenæ regem ſuũ uocauere.

De Tyberi fluuio.xvii. Oceani filio:qui genuit Citheonũ. C.l.

Yberis ſeu tibris oceani & terræ filius:hic ex appenni latere dextro affluens thuſcos ab umbris atq; cãpanis:urbem etiã romanam diuideus ſeparat. Cui ego ꝙ contingerit rerum dominium intueri circa ſe toto orbi & carminibus poetarũ celeberrimus factus eſt adeo ut xanthum atq; ſimeontem græcorum memoria illuſtres ſuperauerit. cui multa fuere nomina:quæ ſi quis appetit: uideat ubi de montibus: & fluminibus ſcripſi. Placuit præterea priſcis hunc tyberinum filiũ genuiſſe.

De Citheono Tyberis filio. Ca.li.

Itheonus filius fuit Tyberis fluuii & Mantonis filiæ olim Tyreſiæ thebani uatis:ut in æneida teſtatur Virgilius diciens. Ille etiã patriis agmen citheonus ab oris Fatidicæ mãtus & thuſci filius amnis Qui muros matriſq; dedit tibi mantua nomen & cætera. Hunc Seruius dicit in bucolicis Bianorem uocari a Virgilio. Sane Pomponius in coſmographia de hac Manto ſeu Mantone aliter ſentire uidetur dicẽs Aſiaticum littus deſcribens:ibi libedos clariiq; Apollinis phanũ:qđ Manto Tyreſiæ filia fugiens uictores thebarũ ephigenos & colophõ quã Mopſus eiuſdẽ Mãtonis filius &c. Ex qbus pʒ nõ occiduũ ſʒ ĩ orientẽ ſolẽ hanc fugientẽ ſumpſiſſe iter. Eſt tamen poſſibile eã tractu

poris ĩ Italiã ueniſſe:qđ & ſi minime ꝓbetur:qs tã claro uati fidẽ de neget circa ſuæ ciuitatis originem: De Axo fluuio.xviii.filio oceani:qui genuit Pelagonium Ca.lii.

Xus fluui⁹ oceãi & terræ fuit fili⁹:đ quo Homer⁹ ĩ iliade:ꝓcul ab amidona ab axio ãpli fluct⁹ axio:cui⁹ pulcherr ma aq̃ ſpgit̃ p terrã Paphlagonũ &c.Hũc dicit Homer⁹amaſſe Perhibiã ãtiqorẽ ex filiab⁹ Acheſſomenii:& eã oppſſiſſe:& ex ea Pelagoniũ ſuſcepiſſe

De Pelagonio Axii filio:q genuit Aſteropiũ Cap.liii.

Elagoni⁹ filius fuit axii fluĩs & Perhibiæ:ut Homer⁹ ĩ iliade te ſtat̃ ex quo nil aliđ legiſſe memini:niſi ꝙ Aſteropiũ filiũ genuit

De Aſteropio Pelagonii filio Ca.liiii.

Steropi⁹(ut teſtat̃ Homerus)fili⁹fuit Pelagonii.Qui audax iuue nis atqꝫ robuſt⁹ cũ Pænis auxilio uenit troianis:& dũ nimis ex uirib⁹ ſuis cõfideret ĩ.xi.die poſtq̃ꝫ ad troiã uenerat Achilli irato ob occiſum Patroclũ occurrere auſus ẽ:& prĩo uerbis eũ laceſſere:& in de armis cõtẽdere:a quo miſer̃ cæſus ĩteriit. De Aſopo fluuio oceani.xix.filio:q genuit Ipſeũ & Aeginã Cap.lv.

Sop⁹ fluui⁹(ut aiũt)oceãi & terræ fili⁹.Hic p boetiã fluit:ut ait Lactãtius:& ĩ epydamon effluit:ut ibi đ fluĩbus aſſerit Vibius. Hũc p̃terea prẽꝫ aſſerũt fuiſſe Ipſei & æginæ:& cũ r̃ſciſſꝫ æginã a Io ue uitiatã:ado egre tuliſſe:ut furor̃ cõmot⁹ ũdis ĩ aſtra bellũ mouerꝫ ut ait Stati⁹.Nãqꝫ ferũt raptã patriis eginã ab ũdis Amplexu latuiſſe Iouis:furit amnis & aſtris.Infẽſ⁹ bellare parat:ñdũ iſta licebãt.Nec ſupis ſtetit audaces effuſ⁹ ĩ iras.Cõſeruitqꝫ manũ:nec quẽ ĩploraret habebat &c.Iouẽ aũt cõmotũ eũ fulminaſſe aiũt.Qđ idẽ teſtat̃ Sta ti⁹:dũ dicit.Donec ui tonitru ſũmot⁹ & igne triſulco Ceſſit adhuc ri/ pis aĩoſ⁹gurges anhelis Fulmineũ cinerẽ magnæqꝫ ĩſignia penæ Gau det & ætneos ĩ cælũ efflare uapores &c.Fictio fabulæ h⁹ talẽ cõtigit ueritatẽ.Dicit Leõti⁹ Aſopũ regẽ fuiſſe boetiæ:& ab eo flumẽ deno mĩatũ:cui cũ Iuppiter arcas æginã ſubripuiſſꝫ filiã:cõuocatis uiribus bellũ aduerſ⁹ eũ mouit:& ab eo uict⁹ atqꝫ fugat⁹ẽ.Qđ aũt fulmĩat⁹ fuerit:ñ ſpectat ad regẽ:ſꝫ ad flumẽ:ꝙ cũ p ſulphureos cãpos trãſĩ tũ faciat:& ũdis ſuis ex illis fumũ ſuſcitet:apđ ueteres irã fulmĩs cau ſauit. De Ipſeo Aſopi fluminis filio Cap.lvi.

Pſe⁹ fili⁹ fuit Aſopi fluĩs:ut carmĩe ꝓbat̃ Statii:dũ dicit.Ipſea quadriugos clypei ſeptẽplice tauro &c.& ĩfra.Aſopos genuiſſe dat̃ &c.Hic aũt(ut idẽ oſtẽdit Stati⁹)auxiliũ tulit ætheocli aduerſ⁹ Polinicẽ. De Aegĩa filia Aſopi:q̃ peperit Eacũ Ca.lvii.

Egina filia fuit Aſopi fluĩs:ut ſ.dictũ ẽ:quã Iuppiter amauit:di cit Oui.Aure⁹ ut danẽ aſopida luſerit ignis &c.Nã igne uerſus eã cepit & oppſſit:& ex ea ſuſcepiſſe æacũ uolũt:q poſtea ut idẽ ait Ouidi⁹ ĩſulã enopiã:ĩ qua regnauit:de noĩe mr̃is uocauit æginã:q̃ ĩ

ī hodiernū uſq; nomē ꝑuat.Quͦd ī ignē uerſus ſit:dū cū Aegina cō/
cubuit:arbitror poti⁹ a uirtute ſubſecutæ poſteritatis:q̄ʒ aliūde ſūp/
tū.n.ignei uigoris hoīes fuerūt æacides:ut ī Achille:Pyrrho:& aliis
deſcendētib⁹ ſatis uidere poſſumus.

De Cephiſo fluīe oceāi.xx.filio:q genuit Narciſſū Ca.lviii

Ephiſus fili⁹ oceāi fuit & terræ:& p boetiā labit̃:ut oſtēdit Lu
can⁹.Boetii coiere duces:quos īpiger ambit Fatidica cephiſos
aqua cadmeiaq; dirce &c.Hui⁹ dicūt filiū fuiſſe narciſſū:& ꝙ cū eēt
cæde zephyri ꝓſtratus:Apollinis miſeratiōe ſanat⁹ ē:dicit Lactāti⁹
Circa q̄ prīo aquas Cephiſi iō uocari fatidicas crdo:qa penes eū fue
rit olī tēplū themis:ad qđ cū nōdū eēnt oracula phœbi:Deucalion
& pyrrha cōſulturi deā iuerūt:& qa ibi darēt̃ reſpōſa:& qd fato fu
turū eēt đmōſtraret̃:ſūpſit aqua cognoīͣ:& qđ deæ tēpli erat:aque
ēt apropriatū ē.Et forſā p̄cedētia ſacra reſpōſa inſtituto ueteri abſq;
aqua fluīs fieri ñ poterāt:& ſic aliqd uidebat̃ aqua illi⁹ falſæ diuinita
tis habere.Quͦd nece zephyri ꝓſtratus ſit poſſet eē ītētio hæc.Dicit
Auguſtinus ī libro de ciui.dei.Meſappū regē ſycioniorū nouū fuiſſe:
q & Cephiſus appellatus ē:cui⁹ forte regia ī pte erat:ī qua æſtiuo tē
pore flāte zephyro ſanitas erat īcolis:eo uero ceſſante:ut fit:& aliis
ſupueniētibus uētis corrūpebat̃ aer:& ſic factū eſt:ut nece zephyri
Cephiſus īfirmitatē īcideret:a qua bn̄ficio Apollinis.i.medicinæ:qa
medicinæ de⁹ appellatus ē Apollo:reuelatus ſit Cephiſus:& ſanitati
reſtitutus:Et ſi hæc regi attribuere uolumus:poſſumus regiōi:p quā
labit̃ Cephiſus.

De Narciſſo filio Cephiſi Ca.lix.

Arciſſus filius fuit Cephiſi & Lyriopis nymphæ:ut ſatis oſten
dit Ouidi⁹.Cerula lyriope quā cōdā fluīe curuo Impleuit:cau/
ſæq; ſuis cephiſus ī ūdis &c.Ex hoc ſatis notā fabulā Oui.refert.Di
cit.n.ꝙ nato narciſſo ad Tyreſiā uatē đlat⁹ē:ut đ ſucceſſu uitæ ipi⁹
haberet̃ rn̄ſū.Qui rn̄dit pcōtātib⁹:puerū uicturū q̄ʒdiu ſe uider̃ dif
ferret.Quͦd qdē uaticiniū primū ab audiētib⁹ riſū ē:ſʒ tādē effectu
ñ caruit:nā cū ī formoſiſſima adoleſcētia excreuiſſʒ:uenator fact⁹ a
nymphis plurib⁹ amat⁹ē:ſʒ ab echo parnaſſi nympha potiſſīe.Sʒ cū
eēt īexorabil̃:& floccifaceret oēs diligētes ſe:orōnib⁹ nympharū ī/
petratū ē:qđ īfra modicū tp̄ris cōtigit.Nā die q̄dā cū tā labore ue
natiōis:q̄ʒ æſtu tp̄ris feſſ⁹ ī recētē uallē ſeceſſiſſet:ſitiēs ſe in līpidū
reclīauit fōtē:& uiſo idolo:qđ āte ñ uiđrat:exiſtimās fōtis nymphā
repēte pulchritudinē ꝓbauit:& capt⁹ē:& cū ñ poſſʒ qđ arbitrabat̃
poſſe cōtīgere:cū ſeipʒ ſtl̃ta cōcupiſcētia ligaſſʒ:p⁹ lōgā q̄relā ſui
oblit⁹ē:ibidē ī edia periit:& ī floreʒ ſui nominis miſ̃atiōe nympha/
rum uerſus eſt.Hac ex fictione moralis excerpitur ſenſus.Nam per
echo:quæ nil dicit niſi poſt dictum ego:intelligo famam:quæ unū
quenq; mortaliū diligit:tanquam rem per quam conſiſtit .Hāc multi

fugiūt & puipēdūt:& ī aqs.i.ī mūdanis dlitiis ñ aliter q̄ꝫ aqua labilis ſeipos.i.ſuā gloriā ītuēt̃:& adeo a ſuis uoluptatibꝰ capiūt̃:ut ſpreta fama poſt paululū tāqꝫ ñ fuiſſet:moriūt̃:& ſi forſā aliqd noīs ſupeſt ī florē uertit̃:q mane purpureꝰ& ſplēdēs ē:ſero aūt lāguidus factus marceſcit:& ī nihilū ſoluit̃.Sic & huiuſmodi ad ſepulchrū uſqꝫ aliqd uidēt̃ habere fulgoris:ſepulchro aūt clauſo euaneſcit:& ī obliuionē perditur una cū nomine.

De Meādro fluīe oceani.xxi.filio:q genuit Cyianē Ca.lx.

Eander fluuius oceani & terræ fuit filius:& genuit Cyanē nym phā.Hunc dicit Liuius ī ſuma cylenarū arce naſci:& mediā p urbē effluer̃:īde p carias & ionas ī ſinū maris dferri:q īter pirenē & miletū ē.

De Cyane filia Meandri Cap.lxi.

Yane Meandri filia a Mileto ſolis filio:& dilecta & oppreſſa ei peperit Caunū & Biblidē:ut Ouidius ait.Biblida cum cauno p lē ē enixa gemellam &c.

De Phyllira.xxii.filia oceani.Ca.lxii.

Hylliram oceani fuiſſe filiā dicit Paulus:& a Saturno dilectā ei Chironem cētaurum peperiſſe.

De Sperchio.xxiii.oceani filio:q genuit Mneſteū Ca.lxiii.

Perchius fluuiꝰ oceāi & terræ fuit filiꝰ.Hic(ut ait Homerꝰ)ex Polydori filia Pelei & Borionis cōiuge genuit Mneſteū:& (ut ait Pōponius)ī ſinu pegaſo effluit:eiqꝫ deuouerat Achilles comas:ut ait Lactantiꝰ:ſi ſoſpes ab expeditiōe troiana remeaſſet ī patriā.

De Mneſteo filio Sperchii Ca.lxiiii.

Neſteus(ut ait ī iliade Homerus(fuit Spchii fluminis & polydo ris filiæ Pelei filius:q cum egregius eēt iuuenis:Achillē ad obſi dionē troianā comitatus ē.

De Sole.xxiiii.oceani filio Ca.lxv.

Olem aliū a ſuperis ī libro naturalis hyſtoriæ dicit Plynius au/ ctoritate Gellii oceani fuiſſe filiū:matre nō expreſſa.Et hunc di cit̃ medicinæ & mellis fuiſſe inuētorē:qđ pluribus hactenus attribu/ tum ē:nec ppterea admirandū.Poſſibile.n.eſt taliū multos uariis in locis reptores fuiſſe:cum ubiqꝫ ingenia meditationeſqꝫ ualeant:& ſic qđ apud græcos credimus Apollinis opus:aut Ariſtei:nō auſert̃ qn poſſibile fuerit apđ Oceanios naſci:aut adueniſſe q tantundē ualue/ rit ingenio:& eadē expientia cōperiſſet:quē loci incolæ ad extollen/ dum nomē eius & genus ſolē uocauere:& oceani per quē forte naui/ gio uenerat:dixere filium.Nos autē quoniam oīs oceani proles expli cata ē:finem faciemus uolumini ſeptimo.

Genealogiæ deorū gentiliū ſecundū Ioannē bocchacium de certaldo liber ſeptimus finit.

Gnealogiæ deorum gentilium Liber Octauus.

Prohœmium.

Ffuſcari nebuliis cælum: & ſolis præclarũ deficere iu
bar. turbari uentis aera: crebras corruſcutiones aper
ri audiri ſilua: mugire ſolũ: & quodãmodo ĩ cauernis
tumultuari. in ſummũ cete maris & monſtra reliqua ef
ferri. terriſq; miſceri undas: querulis uolucrib⁹ tacitur
nitatẽ ĩponi: & umbras impelli nemoruꝫ & in latebras ſilueſtres abire
feras ac oĩa repente triſtari cœptum eſt. Ego autem mirari primo: de/
mũ tam grandi rerum permutatione exterritus: in mediis ſperchii fau
cibus ſolis adhuc inuenta ꝑſpiciens: qđ in oceano minime timueram:
timere cœpi: ne in antiquum caos omnia uerterentur. Nec qd agereꝫ
ſtabat conſilium. Tandem dum ſic in pendulo eſſem & certe ex oriẽta
li Oceano quaſi ſeſe ab inferis in altum efferens. tardum: atq; nubiluꝫ
ſydus uiſum eſt. Stygia uelatum caligine: quod dũ nebulis ĩmixtum ĩ
tuerer: memor præceptorum uenerabilis Andalo: odioſum: atq; noci
uum ſaturni aſtrum fore cognoui. Cuius dũ pernicioſos mores in men
tem reducerem: ceſſit ilico repentinæ mutationis pauor: & admiratio
Ea quaſi eo apparente ſuarum miſeriarum: a noua rerum ĩmutatione
p̃monitus. Cũ ex cæli filiis ſꝫ cœpti operis ordinem eſſet extremus:
ad explicandam eius ſplendidam prolem: non uno quidem uolumine
(prægrandis quidem eſt) Sed ex iſtis ſequentibus proximo euocatum
me noui. Sane cum labyrinthos quatuor fuiſſe hiſtoriæ teſtentur uete
rum: Aetruſcum ſcilicet & Aegyptiacum: Cretenſem: atq; Lemniacũ
ex his qui errorum & circunuolutionem plenior fuit. Non dubitẽ quĩ
facilius: intranti atq; progredienti præſtiterit exitum. Quam præſta
turæ ſint infœlices grandæui ſenis: cuius ſermonem intraturi ſumus
ambages. nam cum in eum fere omnis uetuſti erroris inclinetur: & gẽ
tilitatis inſania: non erit leue ad exitum deduxiſſe diuerſitates opinan
tium. ac diſſonantias errantium: & antiquorum relationes ambiguas:
& in propoſitum pulſuꝫ: ac deuium exulem: atq; Agricolaꝫ reuocaſſe
regem. Non ergo abſq; horrore qnodam oceani littora prolemq; relĩ
quo inter aſperos ſcopulos & profundos ad inferos uſq; hiatus aqua/
rum uertigines plurimas: directurus fragilis nauigii proram: & potiſſi
me cum mundum ſatis: etiam ſi per fuſcum aerem oculos impinguam
quorſum euaſurus ſim aduertere poſſim. Spero tamen is qui luridas
ditis domos & terribiles æterna fuligine per uias factas uictor euacua
uit in optatum exitum aperiret æquor immenſum.

De Saturno. xi. Cæli filio: qui. x. genuit filios. ſ. primuꝫ Cronim. ii.
Veſtã. iii. Cererẽ. iiii. Glaucã. v. Plutonẽ. vi. Chironẽ. vii. Pycũ. viii.
Iunonem. ix. Neptunum. x. Iouem tertium: et ſane de Ioue Neptuno

& Iunone nõ in hoc libro ſʒ in ſequẽtibus: v. libris ſcribeť. .C.i.

Aturnus cæli: & Veſtæ fuit filius: ut in libro diuinarum inſtitu tionuʒ ſcribit Lactantius. Cui ante alia ueteres Opim ſororem ſu aʒ ſacro iunxere cõnubio: eiq; ex ea ſuſceptos plreus aſcripſere filios: quos aliqui ferunt deuoraſſe oẽns: & e ueſtigio euomuiſſe. Nõnulli ſer uatum Iouem opis fraude: & illi loco eius addidit lapideʒ præſentatuʒ quaſi illuʒ peperiſſet opis. Volunt præterea illum cælo patri uirilia ab ſcidiſſe falce. Qď illi factuʒ a Ioue dicunt alii. Inde quidaʒ euʒ regno pulſuʒ ſcribunt a Ioue. Alii uero apud inferos religatum. Sunt inſuper qui illuʒ ſenem: mœſtum: ſordidum: capite obuolutuʒ inhertem ſegnẽ q; & armatum falce deſcribant. Cur cæli terræq; dictus ſit filius ra tionem oſtendit Lactantius: ubi in libro diuinarum inſtitutionuʒ in te ſtem minutiuʒ fœlicem inducens ait. Saturnum cum fugatus eſſet a fi lio: in Italiamq; ueniſſet cæli filium dictum q; ſoleamus hos quorum uirtutem miremur aut eos qui repentine aduenerint de cælo cecidiſſe dicere: terræ autem q; ignotis parentibus natos terræ filios nomine mus. Sunt hæc quidem ſimilia ueri non tamen uera: quia cõſtat etiam cũ regnaret ita eſſe habituʒ: potuit ſic argumentari Saturnum cuʒ po tentiſſimus rex eſſet ad retinendam parentũ ſuorũ memoriam: nomĩa rerum cæli terræq; indidiſſe: cum ii aliis uocabulis appellentur qua rõ ne & montibus: & fluminibus nomina ſcimus impoſita. Hæc Lactan tius. Qui alibi dicit Ennius quideʒ in Eumero nõ primũ dicit regnaſ ſe Saturnum ſed Vranuʒ patrem: & alibi idem. Apparet ergo non ex cælo natum eſſe quod fieri non põt: ſed ex eo homine cui urano nom̃ fuit: quod eſſe uerum Triſmegiſtus autor eſt: qui cum diceret admo dum paucos extitiſſe in quibus eſſet perfecta doctrina: in his Vranũ Saturnum & Mercurium nominauit cognatos ſuos & cætera. Quem Vranum cælum a Saturno uocitatum idem teſtatur Lactantius dicẽs legi in ſacra hyſtoria Vranum potentem uirum Veſtam habuiſſe con iugem & ex ea ſaturnum atq; Opem: & alios ſuſcepiſſe: qui Saturnus cum regno potens efficeretur patrem Vranum cælũ appellauit: & ma trem terram: ut hac mutatione nominuʒ fulgoreʒ ſuæ originis amplia ret & cætera. De Opi autem coniuge multa ſupra dicta ſunt. Eum de uoraſſe filios & euomiſſe demum duplicẽ tangit ſenſum. hyſtorialem ſcilicet & naturaleʒ. Nam in ſacra legitur hyſtoria: ut alias dictum ẽ: quia Saturnus ut retineret regnum cum Titano fratre pactionẽ habu it occidendi omnem maſculinam prolem: quæ a ſe gigneretur. Verum qui naſcebantur maſculi clam ab eo a coniuge ſeruabantur eiq; præſẽ tabantur fœminæ: & ſic aſſumpti uidentur filii: quantum ad Saturnuʒ & tunc emiſſi cũ in ultitionẽ ſuam aduerſus Titanũ cõparuere. Circa

autem naturalem rationem dicit ſic Cicero. Saturnus aūt eſt appellat⁹ ꝙ ſaturet annis. Edere enim natus fingitur: quia cōſumit etas tēporiſ ſpatia: annis que p̄teritis inſatiabiliter expletur & cætera. & hoc q̄tū ad deuorationem filiorum dictum. De emiſſione autem dicetur. de fructibus annuis e terra ſuſceptis. Nam productæ in tempore fruges ex terra eſto deuorētur: oīs in tempore ab eodem tēpore agēte deo anno ſequenti redduntur. Ob hanc fictionē ab ignaris minime intellectam a nonnullis creditum eſt deteſtabile illum ſacrorum ritū apud quaſdam barbaras nationes exortū: quo ſcilicet ſaturno quidā: ne dū alios: ſed natos īmolabāt proprios: quaſi ad īſtar illius acturi. Macrobius autem dicit in libro ſaturnaliorum ꝙ hercules geryone ſuperato ſacrum hoc apud Italos immutauit. Iuſſitq; loco humanorum capitum quibus conficiebatur oſcilla ad humanā effigiē ex cera cōpoſita saturni aris accenſis luminibus imponerent. quod poſtea diu obſeruatum ē Dicunt inſuper nato ioue loco eius ſaturno a coniuge lapidem oſtenſuꝫ de quo dicit Theodontius eum ipſum lapidem fuiſſe Iouem: ſed monſtratum Saturno Iouem nō ſuum: ſed alterius hominis fuiſſe filium & lapidem nūcupatum: quod forſan ſic eſt. Dicit enim Euſebius Danao Argis regnante lapidē quēdā Cretēſibus īperaſſe: quo tpe iā cretēſis Iuppiter ſecundum quoſdam poterat regnare cœpiſſe. De abſciſiōe genitalium quan quidam a Ioue Saturno factam uolunt ſatis ſupra ubi d' ſecunda Venere dictum eſt. Saturnum a Ioue regno pulſum certiſſimum hyſtoriographi arbitrantur facinoris cauſam ſacra declarat hyſtoria in qua legitur: ꝙ cum Iuppiter Saturnum & Opim a titanibus captos liberaſſet: comperit ſorte Saturnus ꝙ regno pelleretur a Ioue & ideo ad euitandam ſortem Ioui inſidias tetendiſſe: ut illum obſideret. Quod cum Iuppiter comperiſſet contractis ſortibus arma in eum ſumpſit. Qui cū nequiſſꝫ reſiſtere: &(ut uolunt quidaꝫ) ī phlegra uict⁹ aufugit. Quď aūt apud īferos religatus fuerit a Ioue falſū eē ſacra demonſtrat hiſtoria: in qua ſic ſcriptum eſt deinde titan poſtq̄ reſciuit Saturno filios procreatos atq; educatos eſſe: claꝫ ſe ſeducit ſecū filios ſuos qui titani uocantnr: fratremq; ſuum ſaturnum atq; opem cōpræhendit: atq; muro circumegit & cuſtodiam hiis appoſuit. Et poſt hæc paululum ſubditur. Iouem ad ultimum cum audiuiſſet patrem atq; matrem cuſtodiis circumſeptos: atq; in uincula coniectos ueniſſe cuꝫ magna multitudīe cretenſiū titanūq; atq; filios eius expugnaſſe parentes uinculis exemiſſe: patri regnum reddidiſſe atq; incretam rediiſſe Hæc ibi pro quibus dicit Lactantius: liberatur Iuppiter ſummi ſceleris crimine ꝙ patrem uinxiſſet pedibus: perhibetnr. Si uero eiuſdē Lactātii uellimus opinioneꝫ ſequi: qui ſuper thebaide ſtatii dicit. Satutnum religatum a filio apud inferos: tūc dicemus ꝙ cū ſaturnus a Ioue pulſus

ut dicetur in italiam abierit quæ a Græcia inferior eſt ideſt occaſui ꝓ/
pinquior: apud inferos deſcendiſſe uidetur: & ibidem ideo relegatus:
quia in regnum redire nequiebat ſic & exules etiam nonnū q̄ꝫ dicemuſ
relegatos. Quod autem mœſtus ſenex obuolutus capite tarduſqꝫ &
ſordidus ſit: atqꝫ ornatus falce: & planetæ & homini conueniunt oīa.
Albumaſar autem in ſuo maiori introductorio dicit Saturnum com/
plexione frigidum eſſe & ſiccum melanconicum: & fœtidi oris quæ ad
mœſtum hominem ſpectare uidentur. Dicit præterea eum cōmeſtorē
prægrandem auarum pauperem. ad inopiam uſqꝫ: malicioſum inuiduꝫ
ingenio ualentē ſeductorem: & in periculis audacem: & conuerſatōis
pauce: ſuperbum: ſimulatorem iactatorem: & cogitationis q̄ꝫ plurimæ
atqꝫ profundi cōſilii: tardū ad irā ſed irreuocabilē fere: bonuꝫ nemini
cupientem populatoremqꝫ locorum. Eſt præterea ſignificator operis
ad agriculturam ſpectantis menſurationum terrarum: atqꝫ diuiſionuꝫ
peregrinationum longarum atqꝫ laborioſarum carcerum atqꝫ triſtitia
rum mærorum: & inuolutionum animorum fraudum: & afflictionum
deſtructionum: amiſſionum: mortuorum & eorum r̄liquiarum uitupe
rationum ac latrociniorum effoſſorum etiam ſepulchrorum: & uiſpi/
lonum magorum: & uilium hominum: & ſpadonum. Quæ oīa q̄ꝫ cō
formia ſint ſaturuo homini attributis qm̄ facile uidebit oculatus hō:
& pro parte in ſequentibus etiā tangentur nō appono. Sed uidere ſup
ē quātū Saturno de quo ſermo cōformia ſint. Mœſtus auteꝫ fingitur
ut melcoānica compreſſio: & exilii triſtitia oſtēdatur. Senex etiā quia
tunc erat dum pulſus eſt & quia turpis faciei ſint ſenes: & utplurimuꝫ
fœtidi oris: & quia cōſilio & aſtutia qua ſumme ualēt ānoſi ualuit ipſe
Obuolutum autem capite ideo uoluere ut fuſcum ſyderis ſaturni aſpe
ctum: & fugientis habitum & occultam ſaturniorum ſagaciam cogita
tiones: atqꝫ ſimulationes deſignarent. Tardum abtem dixere quia ob
grauitatem membrorum tardi ſunt ſenes ad inceſſum: tardi ad irā tar
dum & ipſum planetæ corpus motu nam fere in .xxx. annis curſu ſuo
orbem Zodiaci perficit. quod in longe minori ſpatio temporis alii fa/
ciunt. Sordidum uero ideo fictum puto quia impuros habeat Satur
nus præſtare mores. Seu quia more ueteri regno pulſus: & ī miſeria
conſtitutus ad Ianum ſuſceptorem ſuum ſordidatus acceſſit ideſt ue/
ſtibus miſeriam prætendentibus indutus. Seu ut oſtendatur agricul/
turam exercentes laute uiuere non poſſe: falce autem ideo inſignitus ē
ut intelligamus quia per ipſum omnis agrorū cultus primo Italis tar/
dus ſit: erāt enim apud nos ante aduentum eius incognitus. his igitur
explicatis libet apponere qnid illi pulſo contigerit: quid uiuens egerit
quid etiam mortuo a ſuperſtitibus impenſum ſit. Cum ergo ſupe/
ratus atque fugatus ibique perſequeretur a filio ad ultimum in Italiam

fugit ut teſtatur Virgilius dicens. Primus ab æthereo uenit Saturnus olympo arma Iouis fugiens: & regnis exul ademptis. In Italia autem ut dicit Macrobius a Iano ſuſceptus eſt. & genus indocile ac diſperſuꝫ montibus altis Compoſuit: legeſqꝫ dedit: latiumqꝫ uocari: Maluit his quoniam latuiſſet tutus in oris. Aurea quæ perhibent illo ſub rege fuere Sæcula: ſic placida populos in pace regebat. Apud Italos. n. recept⁹ multa oſtendit ante non cognita & inter alia cum eo uſqꝫ ex pellibus pecudum duratis igne pecunia conficeretur: ipſe primus æra ſignauit & nomen ſignantis appoſuit numino inſigens ex pte una iani ſuſceptoris ſui caput bifrons: ex altera uero nauim: eo ꝙ ueniſſet in naui fugiens & hoc fecit ut ei⁹ aduētus memoria pſeueraret ī poſteros. Hoc tñ a poſteris factū uelle uidetur Ouidius: ubi de faſtis ſcribit. Cā ratis ſuper eſt tuſcum rate uenit in ānem & infra. Aiunt inſuper cum concors una cuꝫ iano regnaret & uicina communi opera conſtructa haberent oppida ſaturnia ſcilicet: & ianiculam aurea fuiſſe ſæcula: eo ꝙ libera tūc eſſe omnibus uita: nemo ſeruus: nemo alteri obnoxi⁹: nullū ēt fertur in eis finibus furtum factuꝫ: nec ſub illo fuit aliqd alicui⁹ priuatum. Nec ſignare ſolum aut partiri limite campum fas erat: ī mediū querebant. Quamobrem reſpectu ſecutorū ſæculorū: illa aurea dicta ſunt. Et Romani apud ædem ſaturni ærariuꝫ publicum eſſe uoluerūt ut apud eum locaretur pecunia communis ſub quo fuiſſent cūctis uniuerſa communia. Inſuper ignaros docuit arua colere ſemina terris dar̄ matura colligere: & ſuo tēpore ſtercorib⁹ agros fæcūdare. ex quo cū ex reliquis officiis nullum eſſet conſecutus cognomen: ſterculi⁹ appellatus eſt: deo tanto atqꝫ tali profecto ſplendidum & inſigne nomen. Demum cum in multis hominum uitam in melius redigiſſet contigit ut repente nuſqꝫ compareret: Quā ob cauſaꝫ excogitauit Ian⁹ (ut macrobius aſſerit) honorum eius augmentum: ac primo terram omnē ditioni ſuæ parentem ſaturniam nominauit. Aram deinde cū ſacris tāqꝫ deo condidit: quæ ſaturnalia appellauit iuſſitqꝫ euꝫ obſeruari maieſtate religionis: quaſi uitæ melioris autorem cuius rei ſimulacrū indicio ē cui falcem īſigne meſſis adiecit. Huic deo inſertiones ſurculorū pomorumqꝫ educationes: & omnem huiuſcemodi fertilium tribuūt diſciplinas. Et ut idem dicit macrobius hunc una cum coniuge nōnullis perſuaſum cælum & terram eſſe: ſaturnumqꝫ a ſatu dictum cuius cauſa de celo eſt: & terram opem cuius opere humanæ uitæ alimēta q̄rūt̄ uel ab opere per quod fructus frugeſqꝫ naſcuntur. Huic deæ ſedētes uota concipiunt: terramqꝫ de induſtria tangunt demonſtrantes ipſam terram matrem eſſe mortalibns appetendam. Et ſic non deum eſſe ſaturnum: ſed etiam cælum una cum coniuge agentem uolunt. Philocorus inſup ut appareat nō ſoluꝫ Italorū hanc fuiſſe īſaniā dicit ſaturno

& poim primo in actica ſtatuiſſe aram Cecropem eoſq; deos pro Ioue terrãq; coluiſſe: ſtatuiſſeq; ut patres familiarũ: & frugibus & fructib⁹ inchoatis paſſim cũ ſeruis ueſcerent. Sic & appollophanes comic⁹ dicit in epico carmine ſaturnum quaſi ſacrum: unum: nus: eĩ græce aut Satorem num quaſi diuinum ſenſum creanteʒ oĩa & cætera. Romani autem quibus plurimum curæ fuit nil abſq; ſignificato componere cũ huic deo templum conſtruxiſſent eius in faſtigio tritonas ſculpſere cũ bucinis & terris: earum caudas immerſere: uolentes per hoc ĩtelligi ꝙ ab eius cõmemoratione in noſtrum uſq; aeuum hiſtoria clara ſit atq; uocalis quæ ante eũ muta: & obſcura atq; incognita eſt: quod per inſixionem caudarũ intelligũt. Et hæc de ſaturno dicta ſint.

De Croni prima Saturni filia. C.ii.

Ronis ſ̃m Barlaam filia fuit Saturni: Lactãtius uero ñ fœminam ſed marem dicit: & latine ſerpentarium appellari: & ab Egyptiis ĩter ſydera collocatũ. Sʒ cũ ſonet latine tp̃s ne uideatur ꝙ tempus naſcatur ex tempore pro certa tẽporis dimenſione accipiendã puto: & qm̃ græci a croni cronicas uocãt libros geſtorũ quos nos uocamus annales: hãc dimenſionẽ cronim ueteres annum intellexiſſe puto: quod etiaʒ anni uet⁹ ægyptiorũ deſcriptio ſerpentarius ſcilicet ſatis uidetur oſtendere. Eſt .n. ſerpẽtarius homo ſerpentem manibus tenens in ſe in medium circuli adeo reuolutum: ut deuorare ore caudam uideatur. Hoc.n.ſigno ꝓ anno utebãt̃ ægyptii: añq; eis lr̃arũ caracteres traderẽt̃: ab Iſide uel mercurio. & ſic cronis erit illa temporis dimentio quam annũ uocitamus. ad hunc annum deſignandum Cenſorinus in libro quem de natali die ſcripſit ad cerellum longam deſcribit hiſtoriam intercalationes annorum: atq; menſium: & dierum apponens: & diuerſorum inſuper philoſophorum opiniones. quas ego curioſis exquirendas omittaʒ ut breuitati obſequar: opportuna ſumens tantummodo. Eſt igitur annus duplex uertens ſcilicet atque magnus. uertentem olĩ ægyptii habuere bimeſtrem: trimeſtrem archades. decem menſium inæqualiuʒ ueteres habuere Romani ſub romulo rege primo. Cui Numapompilius duos addidit ut xii. eſſet menſium: dierum uero. ccclIIII. qui antiquiſſimus hæbreorum fuit annus: & ab iſraelitis in hodiernum uſq; ſeruatur. Sane cuʒ multas intercalationes annus talis exquireret ne feriæ meſſiũ hyemales eſſe contigeret. aut ſacra hyemalia efficerentur æſtiua: Caiuſ Iulius Cæſar conſulatu ſuo. iii. annum ad ſolis curſum æquauit eũq; dierum. ccclxv. cum quadrante conſtituit: eo qđ cõperiſſet hoc in ſpatio ſolem ferẽ Zodiacum omnẽ circuiſſe. Et quoniaʒ quadrantem illũ ſingulis apponere annis uidebatur difficile: inſtituit ut. iiii. anno annus eſſet ſemper dierum. ccclxvi. diem illam februario menſi addens. hac in

forma ne auctus uideretur: ut vi. cal. martii bis diceretur. ſ. & duobus continuis diebus in quibus uenire cōtingeret: & hic biſextus eſt. Hūc autem annum Romani a menſe martio īcipere ob martis reuerētiā a quo menſe ille denominatus eſt. Alii uero aliter. Magnus aūt ānus is eſt ſecumdum Ariſtotelem quem ſol & luna cæteriq̄ planetæ ī eundem punctū unde iuncti oēs diſceſſerīt inuicem redeuntes conficiunt ut ſi omnes ſint in principio arietis: & inde curſum ceperint qñcunq̄ contingat eoſdem in principio arietis inuicem reperiri annus tunc magnus erit perfectus. Hoc fieri diuerſimode putauerunt antiqui: ut ideꝫ cenſorinus oſtendit: dicit enim Ariſtarcū putaſſe: hūc annum confici ex annis uertentibus. ii. mil. cccc. lxxxiiii. Arethem uero dyracinū ex v. mil. d. lii. heraclitū & linum ex. x. mil. dccc. Clionē ex. x. mil. dcccc. lxxxiiii. Orpheū ex. Cxx. mil. Caſſandrū ex tricies ſexies cētū millib' Hæc ille. Tullius quidem arbitrari uidetur ex. xv. mil. annis cōfici. Sꝫ ſeruius ex. xii. mil. dccccliiii. Senex autem uenerabilis andalo & paulus geometra florentinus aſtrologi ambo inſignes ex. xxxvi. mil. expleri dicebant. Ex his quippe apud quoſdam exortus eſt error aſſerētibus eis ſi contingat ſuper cæleſtia corpora in eundem locum unde alias curſū cæpere reuerti & reaſſumere curſum eoſdem de neceſſitate ꝓductura effectus quos alias produxere & ſic nos iteruꝫ: & iterum: & in īfinitū uſq̄ hanc in uitam redituros quod quidem credere ridiculum eſt.

De Veſta Saturni ſecunda filia. C. iii.

Veſtā ſaturni: & Opis Ouidi' fuiſſe filiā dicit: Ex Ope Iunonē memorant: ceceremq̄ creataꝫ ſemine ſaturni: tertia ueſta fuerit &c. Et ſic duæ fuere ueſtæ ſaturni mater & filia. De his confuſe loquūtur autores nonnū q̄ unam ponentes pro altera: & ideo dicentes Veſtam terram eſſe qa floribus & herbis ueſtita eſt: de matre ſaturni dictum ſumendum eſt. Quando autem eam dicunt uirginem ſaturni filia deſignatur: quam igneꝫ eē uoluere: ut ait Ouidius: Nec aliud ueſtam quā puram uiuaꝫ ītellige flammam Nataq̄ de flamma corpora nulla uides. Iure igitur uirgo eſt quæ ſemina nulla r̄mittit: nec rapit & cætera. Hāc dicit Albericus nutricē fuiſſe iouis: exponens ꝙ ex igne inferiori cæleſtis alatur ignis. Ego autem contrarium credo. Elementatum: ſcilicet ab elemento qd' ſublimius eſt nutriri. Ioue autem a Veſta nutritum ad hiſtoriam pertinere reor cum (ut ſupra dictum eſt) Iouem natuꝫ ſaturni aſpectui ſubtractū & ueſtæ auiæ ſuæ commendatum: & ab ea clam nutritū. Dicūt & hāc a priapo hortorū deo fuiſſe dilectam quod credibile eſt cū dicat Ouidius. Nitimur in uetitum ſemper cupimuſq̄ negatum. Veſtam enī uirginem uolunt: & uirgines obſequio ſuo deputauere romani: quas ſēp

eo qđ cautiori ſeruarētur cuſtodia libidinoſi appetiuere:ſeu quia abſ q; igne.i.calore iaceat priapus.Huius præterea nũq̃; uiſaʒ dicunt effi/giem quod dicũt:eo ꝙ incognita ſit. Nã ſi flãmã uideamus quã illi di cemus eſſe effigiem.Dicit inſuper Auguſtinus ueteres nõnũq̃; & Veſtam dixiſſe Venerẽ:quod & ſi inhoneſtũ uideatur uirgineʒ deturpar̃ meretricis noĩe potuit hæc fictio rõnis aliqd habuiſſe.Dicim⁹.n.ĩ Veneręʒ ſeu libidinem uenientes in ignẽ incurrere:ut Virgilius.In furias ignẽq; ruũt.i.luxuriaʒ:ergo & hic calor a ſimilitudine ueſta uocari po terit.Nec oĩo erit a toto ſenſu factionis huis externũ.Cũ Veſtaʒ dica mus Saturni filiaʒ.i.ſaturitatis ex qua ſaturitate non minus oritur ue/nereus ignis q̃; uirgineus pudor.Hoc romani ſumme coluerunt: & e/ius in templo obſequentibus uirginibus perpetuum ſeruabant ignem: quem ſemper ſumma celebritate die prima Martii innouabant: & ſa/crum iſtud inter alia a Troianis habuerunt.

De Cerere tertia Saturni filia & matre Proſerpinæ. .C.iii.

Eres altera a ſuperiori:& notiſſima dea frugum eſt:& Saturni filia:atq; Opis:ut ab Ouidio ſupra mõſtratũ eſt. Hanc aiunt Ioui fratri ſuo placuiſſe & ex eo cõcepiſſe Proſerpinam: quaʒ cum rapuiſſet Pluto nec reperiretur a Cerere: dicunt eam ac/cenſis facibus & maximo cum ululatu per uniuerſum orbem exqniſitã Demum apud paludem Cyanis irata cum raſtros: & aratra & cætera ruralia inſtrumenta quæ ad culturaʒ terræ ĩuenerat fregiſſet filiæ cĩgu lum comperit:& ab Arethuſa nympha certior facta eſt quoniam illaʒ apud inferos uidiſſet.Quæ cum Ioui Plutonis accuſaſſet audaciam ab eo eidem primo ſualuʒ ẽ:ut papauera comederet:quæ cũ feſſa feciſſʒ ĩ ſoporẽ ſoluta ẽ:& cũ exſpergefacta aſtitiſſet Ioui ab eo habuit ſe fili am retrahere poſſe:ſi nil apud inferos comediſſet.ſʒ accuſante Aſcha lapho compertũ ẽ eã tria grana mali punici ex uiridario Plutonis gu/ſtaſſe.Qua pp Iuppiter ad mitigandam triſtitiã cereris ſanciuit.ut ſex menſibus anni proſerpina cum uiro eſſet:& totidem apud ſupos cum matre.Narrant inſuper & inter alios Lactautius:ꝙ cum perquĩrens ceres filiam ad Eleuſium regem perueniſſet:cuius erat uxor Hyona: & ea peperiſſet paruulũ nomine Triptolemum quereretq; illi nutriceʒ ultro ſe cererem altricem infantulo obtuliſſe:& cũ ſuſcepta eſſʒ uolẽſ alũnum facere immortalem interduʒ lacte diuino nutriebat. noctu clã igne obruebat:itaq; præter q̃; ſoliti erant mortales creſcebat puer.qđ cum miraretur pater clam nocturno tempore obſeruauit: quid in pue ruʒ nutrix ageret:& cũ uidiſſʒ eũ igne obrui exclamauit:ex quo irata Ceres Eleuſium exanimauit ac Triptolemo ternũ contulit beneficium

Nam fruges eius propagandas & currum draconibus iunctum dedit Quibus ille uictor orbem terrarum frugibus obſeuit. Poſt ꝙ̄ autē domum rediit: Cepheus rex eum tanꝙ̄ æmulum occidere conatus ē: ſed recognita iuſſu cereris triptolemo regnum tradidit: qui ibidem oppidū conſtituit: quod ex patris ſui noīe appellauit eleuſium: & cereri ſacra primus īſtituit: quæ theſmophoria græci nuncupauere. Ouidius uero dicit triptolemum infirmum fuiſſe puerum & cuiuſdam pauperis mulieris filium: quem ceres in retributionem beneficii illum curauit & demum illi currum tradidit: & cum frumento miſit. Poſtremo in ſcythia a Lynceo rege fere occiſus eſt. Quē ceres in animal ſui noīs transformauit. Sunt īſuper qui dicant: & homerus potiſſime in odyſſea cererē Iaſionem quēdam amaſſe & ſeſe illi amicitia: & lecto iunxiſſe. Et Leontius addebat cererem ex Iaſione Plutonem filiū peperiſſe: & tādē Iaſionem a ioue inuidia fulminatum. Recitantur præterea & alia: nos autē ſenſum eliciamus ex dictis. Eſt igitur ceres aliquando luna aliquando terra: & nonnūꝙ̄ terræ fructus & perſæpe fœmīa & ideo qn̄ Saturni & opis dicitur filia fœmina ē. & ſycani ſiciliæ regis cōiūx ut Theodōtius aſſerit. Quando autem ex Ioue proſerpinam parit: tūc terra ē: ex qua prima proſerpina: ideſt luna naſcitur ſecundum opinionem eorū qui ex terra omnia creata arbitrati ſunt. Seu potius ideo credita eſt luna terræ filia quia dum ab īferiori hemiſperio ad ſuperius aſcendit: uiſum eſt priſcis eam ex terra exire. & ſic illam terræ dixere filiam. Hāc rapit pluto: qui & terra eſt: ſed inferioris hemiſperii quando poſt diē xv. incipit ſole cadente non apparere: & hinc fit ut appareat eam tātūdem eſſe apud hemiſperium inferius quantū apud ſuperius: ex quo ſūptum eſt fabuloſum illud: Iouem ſanxiſſe ut anni medium apud inferos cum uiro eſſet & tantum apud ſuperos cum matre. Seu aliter. Eſt quidem proſerpina loco frugis habenda: quæ ex iacto ſulcis ſemine niſi cæli temperies agat īcrementum habere non poteſt: & niſi eiuſdē iuuetur calore in maturitatē uenire nō poſſet. Iuppiter autē: & cæli tēperies eſt & calor: cuius opere ſuis tēporibus & creſcūt ſegetes & maturitatem ſuſcipiunt: & ſic ex Ioue & cerere proſerpina naſcitur. Quæ tunc a plutone ideſt terra rapitur quando ſemē ſulcis iniectū non redditur quod aliquando contingit ob nimiū frequentatā ſationē ex qua adeo bona terra humore emungitur: ut exhauſta nequeāt dare iniectiſ ſeminibus nutrimentum. Hinc turbata ceres ideſt agricultores qui terrei dici poſſunt homines: inſtrumenta frangit ruralia ideſt fruſtra opata cognoſcit & negligit: & ululatu fœmineo ideſt agricultorū querela incenſis facibus ideſt exuſtione agrorum per quā humores aduerſi q ſunt circa terræ ſuperficiem exalant. & utiles ab inferiori terra euocātur in altū: & ſuadetur a Ioue cereri ut papauera comedat ideſt ut ī quietē

uadat. Habent enim papauera ſomni quietem præſtare: per quā quietem intermiſſio culturæ intelligenda ē: ut poſſit terra ob ītermiſſionē emunctos humores reaſſumere. Redire aūt ad ſuperos rapta proſerpina .i. abundātia frugum non poteſt incontinenti quia grana mali punici guſtauerat: per quæ intelligenda ſunt uegetatiuæ uitæ principia: quæ tunc iniciantur quando ex humore terræ humectatur: & caleſit ſemen iniectum: & inde putrefactū proſilit in radices: quarū opere ſegetes uegetantur. Quæ principia ideo per grana mali punici deſignantur ut intelligatur quia ſanguini ſimilia ſint: ſicut ſanguis nutrimentum ē animalis ſenſitiui: ſic & illa principia uegetatiui. & uti placet empedocli ī ſanguine uita conſiſtit animalium ſenſitiuorum: ſic & ſegetum ī humore terreſtri. Sed Iouis ſententia .i. cæli diſpoſitiōe agitur ut poſt ſextū menſem: qui anni dimidium deſignat ad ſuperos redeat proſerpina .i. ſegetum abundantia: eo ꝙ a die ſationis: ſeu a menſe: in menſe ſeptīo incipiāt ſpice ſegetum apparere: & grana ſuſcipere: & in maturitatem etiam deuenire: quæ grana uſq; ad ſationis nouæ tempus apud ſuperos cōmorantur. Theodontius ex cerere iſtam uetuſtiſſimam refert hyſtoriam: ex qua uidetur multum cauſæ fictionis ſuperioris aſſumptum & dicit. Cererem Saturni filiam Sycani regis fuiſſe coniugem: & ſiciliæ reginam ingenio clariſſimo præditam: quæ cū per iuſulam cerneret homines uagos glādes & mala ſilueſtria comedētes nec ullis obnoxios legibus. prima in ſicilia terræ agriculturam excogitauit: & ad īuentis inſtrumentis ruralibus boues iunxit: & terris ſemina dedit: Ex quo homines cœpere inter ſe campos diuidere: & in unū conuenire: & humano ritu uiuere: ex quo a Virgilio dictum eſt. Prima ceres unco terram dimouit aratro. Prima dedit fruges alimentaq; mitia terris Prima dedit leges. Cereris ſunt oīa munus &c. Proſerpinā uero dicit ſpecioſiſſimam fuiſſe uirginem cereris reginæ filiam. & ob inſignem eius pulchritudinis famam ab Orco moloſſorū rege raptam & in coniugem ſumptā. Quod etiā teſtatur in libro temporū Euſebius: uerum de hoc infra prolixior fiet ſermo. De triptolemo autē ſcribit Philocorus uetuſtiſſimū fuiſſe regem apud atticam regionem: qui cum tempore ingentis penuriæ occiſo a concurſu populi patre Eleuſio: quia pereunte fame plebe filium aluiſſet abunde: aufugit: & longa naui cui⁹ ſerpens erat inſigne abiit ad exteras regiones: & queſita frumenti copia ī patriam rediit: ex qua pulſo Celeo qui terram occupauerat ſeu ꝯm alios lynceo trace in regnum paternum reſtitutus eſt. & non ſolum reſtitutus alimenta tribuit ſubditis ſed illos docuit facto aratro terram colere: ex quo cereris alumnus eſt dictus. Sunt tamen qui uelint nō triptolemū ſ; buzyem quēdā athenienſem atticis bouem & aratrū comperiſſe. Dicit tamen philocorus triptolemū multis ſæculis ante fuiſſe

ꝙ fuerit Ceres regina Siculorū. Quod aūt Ceres amauerit Iaſonium dicit Leontius etiam hyſtoriam fuiſſe talē. Cum tēpore diluuii ogigi Iaſonius quidam Cretenſis multum frumenti congregaſſet illud patiētibus penuriam ob diluuium pro libito uendidit: & ſic ex frumēto maximam conflauit pecuniam. Et hinc locus fabulæ datus ꝙ ex cerere .i. ex frumento Plutonem diuitiarum deum .i. diuitias ſuſceperit. Iaſonius aūt a Ioue inuidia fulminatus dicitur quia ab amicis quibus opportunus erat uiſum eſt ꝙ ante tempus ſubtractus ſit.

De Glauca .iiii. Saturni filia. C.v.

Glauca Saturni & Opis fuit filia: & ut ſacra narrat hyſtoria: uno partu cum Plutone ædita & ſaturno ſola præſentata clam Plutone ſeruato atqꝫ nutrito: quæ adhuc paruula diem clauſit.

De Plutone .v. Saturni filio: qui genuit uenerationem. Ca.vi.

Pluto qui Latine Diſpater dr̄ Saturni filius & Opis uno eodēqꝫ partu ut ſupra dicitur cum Glauca ædit⁹ ē: & clā a Saturno ſuatus. Hūc ueteres infernorum finxere regem: eiqꝫ ciuitatem dedere ditem: de qua Virgili⁹. Reſpicit æneas ſubito ſub rupe ſiniſtra: Mœnia lata uidet. & infra per plures uerſus: in qb⁹ illam deſcribit. Ei⁹ inde aulam atqꝫ maieſtatem ſic deſcribit Stati⁹ dicens. Forte ſedens media regni infelicis in arce. Dux herebi populos poſcebat crimīa uitæ. Nil hominum miſeranſ natuſqꝫ omnibus umbris. Stant furiæ circuꝫ uariæqꝫ ex ordine mortes. Sæuaqꝫ multiſonans exercet pœna cathenas. Fata ferunt animas & eorum pollice damnant. Vincit opus iuſta minos cuꝫ fratre uerendo. Iura bonus meliora monet regēqꝫ cruentū Tēperat aſſiſtunt lachrimis atqꝫ igne timentes. Cocyton flegetonqꝫ & ſtix periuria diuum Arguit & cætera. Currum illi inſuper trium rotarum ſtatuere qui triga dicitur trahiqꝫ illū a tribus equis uoluere: Amatheo ſcilicꝫ & ab aſtro & Nouio. Qui ne cælebs uiueret ſic uxoreꝫ ſibi q̄ſiſſe dicit Ouidius. Nam cum die quadam ingentibus uiribus tēptaſſet Typhe⁹ ſuperīpoſitam ſibi trinacriam abiicere: uiſum eſt Plutoni ſi hoc cōtīgeret poſſibile ad eum uſqꝫ lucem diei penetrare: quamobrē conſcēſo curru exploraturus qualia eſſent trinacriæ fundamenta exiuit infernū & dum inſulam circuiret haud longe a Syracuſis uidit proſerpinaꝫ cū uirginibus ſotiis legentem flores. Quæ cum ueneris ſperneret ignes: ctum ut replente Pluto ſua pulchritudine caperetur: & ob id flexo curru uirginem nil tale timentem rapuit: & ad inferos detulit: & ſibi cōiugio copulauit. Huic inſuper uenerationem ſeu reuerentiā filiā fuiſſe dicunt. Et tricipitē Cerberum canem regni cuſtodem attribuunt. Quem aiunt tricipitem fuiſſe: & inauditæ ferocitatis & cuncta uorantem. De

quo tragœdus Seneca in tragœdia Herculis furentis. Poſt hæc auari
ditis apparet dom⁹. Hic ſæuus umbras territat ſtygius canis: qui ter
na uaſto capita cõcutiens ſono regnum tuetur ſordidũ tabo caput lã-
bunt colubræ: uiperis orent iubæ longiuſq; torta ſybilat cauda draco
Par ira forme &c. Hæc ego ſic intelligenda exiſtĩo. cũ iuxta fulgentiũ
Pluto latine ſonet diuitias: & ideo diſpater quaſi diuitiarum pater a la
tinis appelletur. Et diuitias perituras in terris conſiſtere: aut ex terris
effodi clarum ſit: & terra uocetur opis: ut ſupra ſæpius dictum eſt me
rito Pluto opis dicitur filius. Verum quoniam diuitiæ primæ pro par
te ex cultura terræ patuere nondum auro comperto: & Saturnus ter-
ram colere docuerit Plutonis dictus eſt pater. Diuitiis ferrea ciuitas:
& cuſtos theſiphon ideo datur: ut ferreas auarorum mentes & trucu-
lentias eorũdem circa cuſtodiam & tenacitatem earum cognoſcamus.
Hanc ciuitatem intrare neminem iuſtum dicit Virgilius: Nulli fas ca
ſto ſceleratum inſiſtere limen: ut appareat aut quærere aut ſeruare di
uitias abſq; iniuſtitia non poſſe. In hac ciuitate ſcribit Dantes noſter
obſtinatis inferri ſupplicia quibus nulla proximi caritas: nulluſq; fuit
amor in deum. Per aulam aũt atq; circũſtantes multiplicium curarum
anxietates & augendæ rei labores execrabiles atq; perdendi formidi-
nes quibus aguntur in diuitias hiulco tendentes gutture intelligẽdi ſũt
Currus autem circuitiones optantium ditari deſignat triplici uectus
rota ut labor circumeuntium periculum & futurorum incertitudo mon
ſtretur: Sic & equi trahentes tres eſſe dicuntur. Quorum primus Me
theus dicitur qui interpretatur obſcurus: ut per euꝫ intelligatur inſana
deliberatio acquirendi quod minime opportunum eſt: qua trahit̃ ſeu
Abaſter impellitur cupidus. Secundus Abaſter dictus eſt qui idem quod niger
ſonat ut appareat diſcurrentis mæror: & triſtitia circa incũbentia fer
re ſemꝑ pericula & pauores. Tertius Nouius nuncupatur: quem intel
lexere ſonare tepentẽ: ut per eum aduertamus quoniam ob timorẽ pe
riculorũ ardor feruentiſſimus acquirendi tepeſcat aliquando. Coniugi
uꝫ uero proſerpinæ quã ſupra abundantiam diximus nulli dubium eſt
cum diuitibus fieri: & potiſſimæ iudicio proſpectantis uulgi: cuius ſæ
pe falſa ẽ extimatio. Arbitratur quidẽ ut plurimuꝫ duꝫ diuitis intuent̃
horrea plena ibi abundantiam fore ubi fames eſt: & penuria auaritia ꝓ
curante. Ex hoc quippe coniugio nil gignitur laudabile ſcilicet aut me
moratu dignum. Cerberus ut nõnulli arbitrantur uerus fuit canis tri
ceps dictus: eo ꝙ eſſet latratu ſonorus mordax nimium: & in tenendo
fortiſſimus. Senſerunt tamen ueteres: ut reor ſenſus alios hac ſub ue
ritate repoſtos: eo ꝙ cuſtos fingatur ditis: & ideo cũ pro dite diuitiæ
ĩtelligendæ ſint: ut præmonſtratum eſt: nullũ earũ rite dicemus cuſto
dem præter auarnm: & ſic pro cerbero auarus intelligendus ẽ. Cui iõ

tria deſcripſere capita: ut triplicẽ auarorũ denotarent ſpẽm. Sunt enĩ qui aurum cupiunt: & in omne lucrum: etiam inhoneſtum uoluentes irruunt: ut quæſtum diſſipent & expendant: qui diuitiarũ cuſtodes dici non poſſint pernitioſi tamen: & damnoſi ſunt homines. Sunt qui maximo labore: & periculo ſuo congregant undiq;: & quomodocunq; ut teneant: ſeruent atq; cuſtodiant nec exquiſitis ſibi proſint uel aliis: & hii hominum genus inutile. Sunt qui nullo ſuo opere ſ; maiorũ quæſitu ſudoribus tam ſtudioſa uiolentia ſeruent ut non aliter quam alienum depoſitum contingere audeãt: & hii ſegnes atq; triſtiſſimi ſũt & ditis cuſtodes certiſſimi. Serpentes uero cerbero additi tacite atq; mordaces auaritiæ curæ ſunt. Plutonem hunc inſuper uocauere orcum ut in uerrinis cicero dum dicit: ut alter orcus ueniſſe æthnam & non Proſerpinam: ſed ipſam Cererem rapuiſſe uidebatur & cætera. quem ideo ſic uocari dicit Rabanus: quaſi receptorem mortium quæ recipiat quacunq; morte morientes. Februum præterea dictum uolunt non a febre: ut multi ſtolide arbitrantur. ſed a luſtro quodam ſacro a ueteribus ei conſtituto per quod manus purgari credebantur & hoc in mẽſe februarii fiebat: & inde menſis ille nomen ſortitus ẽ qđ a macrobio in libro ſaturnaliorum dicitur ſic. Secundũ dicauit februo deo qui luſtrationũ potens creditur. Luſtrari. n. eo mẽſe ciuitatẽ neceſſe erat quo ſtatuit ut inſta diis manibus ſoluerẽtur & cætera. His ꝓlibatis quid hæc fictio hiſtoriæ tegat apponendũ eſt. Refert ergo lactãtius de plutone in libro diuinarum inſtitutionũ ſic. Ergo illud ĩ uero ẽ quod regnum orbis ita partiti ſortitiq; ſunt: ut orientis imperium Ioui cederet: Plutoni cui cognomẽ fuit a geſilao pars occidentis obtĩgeret eo quod plaga orientis ex qua lux mortalibus datur ſuperior: occidẽtis autem inferior uideatur & cætera. Theodontius aũt paululũ; de hoc plenius inquit Saturno. ſ. Ioueẽ neptũnum: & plutonem fuiſſe filios qui eo mortuo cum eis partiretur imperium contigit Plutoni iuniori in occiduam regni partẽ regnare: apud ea loca in quibus poſtea mã ſere moloſſi ſecus inferum mare: & is a circum adiacẽtibus regno ſuo populis orcus appellatus eſt: eo ꝙ ſeuus: & receptor ſcœleſtoru; eſſ; hominũ: & ꝙ ingenti cani ſuo quem cerberum appellabat conſuetus eſſet uiuos homines trucidandos apponere. Hinc proſerpinam uirginẽ ſiculã cũ ĩtercepiſſet ĩn regnũ deportauit ſuũ: eãq; ſibi cõiugẽ copulauit. Hæc ille. Euſebi⁹ aũt ĩ libro tẽporũ hũc appellatũ aydoneũ ait. & tpe Lyncei regis argiuorũ atq; erithei athenienſium regnaſſe.

De ueneratione Plutonis filia & honoris coniuge. C. vii.

Enerationem filia; fuiſſe Plutonis ſeruius affirmat. Theodon

tius autem hãc reuerẽtiam uocat dicẽs uenerari deos oportere maiores autẽ homines reuerteri: & quoniã ea quæ hominibns exhibet & nõ diis plutónis fuit filia: ideo reuerentia non ueneratio appellari: ex qua autẽ cõcepta ſit matre nõ hẽtur. cum proſerpinam ſterilem fuiſſe omnes affirmẽt. Hanc honori nuptã Paulus & Theodontius dicunt & ex eo peperiſſe maieſtatẽ ut ſupra monſtratum eſt. Ego ex hoc figmento id ſentio quod intueor diximus ſupra plutonem diuitiarum deum ex qnibus diuitiis oriri reuerentia ſatis cernimus cum reuerentia ſolis exhibeatur diuitibus etiam ſi inertes degeneres inſcii priuatique ſint homines tãtæ ſunt apud mortales exiſtimationis diuitiæ.

De Chirone. vi. Saturni filio qui genuit Ochiroem. C. viii

hironem centaurum ſaturni & phyllaræ filium uoluere. Lactantius tamẽ dicit eũ ex pelopea cõceptũ. cuius originis talis extat fabula Saturnũ. ſ. uenuſtate phyllaræ captũ eam Intercepiſſe & dũ eius (ut ait Seruius) uteretur cõcubitu ĩteruenient e opi cõiuge cõfeſtĩ ſe uertit in equũ ne cognoſceretur ĩ culpa. phyllara autẽ ex eo cõcubitu chironẽ cõcepit: peperitq; animal ab umbelico ſupra hoĩem: ab ĩde uero infra equũ. Qui cũ excreuiſſet in ſiluas abiit eaſq; coluit. huic aũt a Titide achillẽ puerũ cõmendatum: quez ipſe nutriuit & docuit & ſimiliter Aeſculapiũ. Poſtremo cum eũ uiſitaſſet Hercules caſu factũ eſt ut una ſagittarum eius lerno ueneno perlita ſuper pedẽ eius caderet attamẽ cum a parentibus fuiſſ& genit⁹ immortalis ut ochiroes uaticinium ĩpleretur quo prædixerat eũ optaturum eſſe mortalẽ graui uexatus morbo mori cupiens orauit ſupos ut illi mori concederent. Quo conceſſo ab eiſdem in celum tranſlatus eſt: & in zodiaco locatus & ſagittarius appellatus & quoniaz ualuerit auſpicio eo coram cæleſtis ara appoſita eſt. Ex his fictionibus theodontius & Barlaam ſenſum exprimebant huiuſmodi. Chironẽ ideo ſaturni filiũ dictũ: qa circa agriculturã plurimũ ualuerit: & qa hortorũ adaquationem inuenerit. Phyllaræ dictus eſt filius: quia phyllidros i. aquæ cuſtos uel amator eo ꝙ ad irrigationẽ ortorũ plurima uteret. Quod autem in conceptione eius ſaturnus a coniuge repertus uerteretur in equũ dictũ eſt eo: ꝙ cauſam ſuam apud turbatam coniugem iuſtificauerit dicẽs: ꝙ ob id aliarũ mulierũ concubitũ quereret ſi forte filios maſculos ſuſcipere poſſet cum ſibi prolem melioris ſexus ex ea cõceptã ob promiſſũ titano factum ſeruare nõ poſſet & ſic ob hoc æque agere uiſum ẽ. & inde æquus. i. iuſtus. Alii uero uolũt fabulaz a precedẽtibus cãm habuiſſe. Nã cum uidiſſent illũ mortales ut dicit Iſidorus hominũ pariter & iumentorũ medicinam inueniſſe hominis & equi filius dictus eſt. & chiron denominatus ut intelligeretnr quia

chirugiam non phyſicaꝫ repperiſſet.quæ leui doctaqꝫ manu operatur nam chyros græce manus ē.Quod a ſagitta herculis uulneratus ſit hiſtoriographum dicūt:& cum lœtalem morbum arte ſua aliquādiu curaſſet uiſum eſt amicis eum immortalem creatum:queꝫ ueneni uis nō occideret.Tandem cum ueniſſet in mortem ob meritum uirtutis ſuæ quia iuſtiſſimus fuerit homo:ut in iliade dicit Homerus ad perpetuaꝫ ſui nominis memoriam ab antiquis inter aſtra locatus eſt.

De Ochyrœ filia Chyronis. C.ix.

Chyrœ filia fuit Chironis ex quadam nympha cayci fluminiſ ſuſcepta:ut ait Ouidius.Ecce uenit Rutulis humeros ꝓtecta capillis filia centauri:quam cundam nympha cayci fluminis ī rapidis ripis enixa uocauit Ochyroes:nō hæc artes cōtenta paternas edidiciſſe fuit:fatorum archana canebat & cætera.Hæc æſculapiū orbi toto profuturum prædixit:& patrem optaturum mortē:& ſe equā futuram quæ omnia euenere. Rei huius ſignificatum poteſt eſſe cum dicat Theodontius eam thetim achillis matrem fuiſſe:ideo in equam uerſam dici quia genuerit equum.i.hominem bellicoſuꝫ uti achilles fuit:& furore cuius & ipſa thetis ut dicit Leontius aquaruꝫ dea nūcupata eſt.Equi autem ubiqꝫ apud antiquos bellorū erant præſagiū ut Virgilius dicit. Quattuor hic primum omen equos in gramine uidi: Tondentes late campum candore niuali. Et pater anchiſes bellum o terra hoſpita portas. Bello armantur equi bellū hæc armenta minantur ꝛc.

De Pico ſeptimo Saturni filio qui gennit Faunum & Sentam & Faunam. C.x.

Icus auſoniæ rex Saturni fuit fili⁹ut aſſerere uidetur Ouidius dū dicit.Picus in auſoniis proles ſaturnia terris. Et Virgilius Accepimus fauno Picus pater iſqꝫ parentem Te Saturne refert ꝛc.Hunc dicit Seruius a pomona pomorum dea dilectum ac eius ſortitum cōiugium.demum(ut ait Ouidius) Cum die quadam uenaretur a cyrce ſolis filia uiſus & amatus eſt:quam cum ipſe paruipēderet ab ea irata in auem ſui nominis uerſus eſt:Sane Ouidi⁹a ſeruio diſcrepāt Picum uirum fuiſſe cyrcis dicens eumqꝫ dilexiſſe pomonaꝫ:& ob id cyrces zelo commota aurea illum tetigit uirga & in Picum aueꝫ mutauit. Huius autem fictionis effectus talis a Seruio arbitrari uidet̄ picum ſcilicet regem eo in picum auem mutatum dici:qa augur fuerit & domi picum habuerit per quem futura prænoſceret & ſic in pontifi calibus libris haberi:nonnulli dicunt hunc picuꝫ cum ob ſingulare ſtudium domandorum equorum alia rudis eſſet homo a Cyrce doctus

eloquẽtiſſimus factus eſt:qua eloquentia ĩ cõmodũ ſuũ multos traxit agreſtes:eoſq; ſibi fecit obſequioſos.Et ob id fictũ eum in auẽ ſui nominis fuiſſe conuerſum Eſt enim pico aui ĩter alias proprietates:hæc ut cum habeat longiſſimaȝ linguam æſtiuo tempore exquirit loca formicarum plena:& emiſſa inter eas lingua patitur eas illam cõſcẽdere & morſu præhendere:tandem cum illam formicarum plenam ſentit retrahit adhærentes una ſecum formicas:ex quibus ſic paſtus euolat. Sic Picus rex eloquẽtia .i. lingua trahebat agreſtes qui formicis ſimiles ſunt & in ſuum:ut dictũ eſt uertebat cõmodũ. Aug⁹.aũt ubi.de.ci.dei dato quæ ad hyſtoriã ſpectant:quaſi poeticam fictionẽ floccifaciat ĩcipit.Exortum eſt Laurentũ regium:ubi Saturni filius Picus regnũ primus accepit.et paulo poſt ſequitur.Sed hæc poetica opinẽtur eẽ figmẽta & Pici patreȝ ſtercon potius fuiſſe aſſeuerent:a quo peritiſſimo agricula inuentum ferunt ut ſimo animaliũ agri fecundarentur qđ ob eius nomine ſtercus dictum ẽ Hunc quidam ſtercutiũ uocatuȝ ferunt:qua autem ex cauſa cum Saturnũ appellare uoluerunt. Certe tamen hunc ſtercen ſeu ſtercutiũ.merito agriculturæ fecerunt deum Picum quoq; ſimiliter eius filiũ & cætera.Et ſic uidetur p Aug⁹. oſtẽdi picum filium non fuiſſe Saturni.S ane cũ pici plures eſſe potuerũt & Auſnſtino credimus picũ quẽdaȝ ſtercẽ fuiſſe filium.& aliũ picum filium fuiſſe Saturni.Huius inſuper inuentum luſoriam pilam in libro naturalis hiſtoriæ Plynins aſſerit fuiſſe

De Fauno Pici filio qui genuit Faunos Satyros Panes & Siluanos Acum & Eurimeduntem & Latinum & Secũdum quoſdam Sentam Faunam quam alii uolunt Sororem fuiſſe & coniugem.

Aun⁹ Pici fuit filius:ut uirgilii teſtimonio pat& dicẽtis.Accepim⁹ fauno picus pater ꝛc.hic etiam patri ſucceſſit in regno:de quo dicit Lactãtius ĩ libro diuinarũ ĩ ſtitutionũ primo Quod ut Põpilius apud Romanos ĩſtitutor ĩeptarũ religionũ fuit:ſic ãte Põpiliũ Faunus ĩ latio:qui & Saturno auo nepharia ſacra conſtituit & ſororẽ ſuã ſentã faunã eãdem coniugẽ cõſecrauit.Quã ut criſpus clodius ĩ eo libro quẽ grecæ ſcripſit dicit eo ꝙ cõtra mores:decuſq; regiũ clã uini ollã ebiberet: & ebria facta erat uirgis mirteis ad mortẽ uſq; cecidit poſtea facti pœnitẽs cũdeſyderiũ eius ferre nõ poſſ&:illi ſacros detuliſſe honores.De Fauno uero hoc & Fauna ꝙ dii facti ſunt uidetur teſtari ſeruius ſic.Quidã dictus eſt fatuellus:huius: uxor ẽ fatua:idẽ faunus & eadem fauna a uaticinando.i.a fando unde & fatuos dicim⁹ ĩconſiderate loquentes ergo faune & fatue nomen quaſi aſperũ & cætera.Hæc ille.

De Senta Fauna Pici filia & cõiuge Fauni ſeu filia

Enta fauna ut proximo ſupra dictũ ẽ filia fuit Pici regis & cõiux

Fauni fratris ſui Lactantio teſte: & qcquid Criſpus clodius minus ho neſtum de eo ſcribit: Gabius baſſus dicit eã fatuam noĩatã: ꝙ mulie/ ribus fata canere cõſueſſet: ut faunus uiris. Eandẽ uarro ſcribit tantæ pudicitiæ fuiſſe ut nemo illam dum uixerit præter ſuum uiruꝫ ĩ hos ui derit: nec nomen eius audierit: & ideo mulieres illi ĩ operto ſacrificare conſueuerant: & bonam appellare deam. Sed de hac macrobius Satur naliorũ libro auctoritate Cornelii labeonis: hãc mayã dici dicit: eiq̃ ſub noĩe bonæ deæ ædem Kal' maias dedicatã Eãdẽq̃ terrã eẽ: & id occultiorẽ ritu ſacrorum doceri. Demum eam opem bonam Faunam & fatuam pontificum libris appellari. Bonam quia bonorum omnium ad uictum cauſa ſit. Faunam quia omnibus animãtibus faueat opẽ qa eius auxilio uita cõſtet: fatuã a fando: eo ꝙ nõ ante ĩfantes partu edi ti uocem edant q̃ terram attigerint. Et quia cum regali ſceptro figure tur ſunt qui dicant eam iunonis habere potentiam Et alii eã arbitrari proſerpinã: eo ꝙ illi porca ob depaſtas ſegetes ſacrũ faciat. Præte rea eã nõ ſororem & coniugem fauni: ut quidam dicũt: ſed filiã: eũq̃ ĩ amorẽ eius lapſum & ob id ꝙ ẽt oppreſſa uino noluiſſet eius parcere deſyderio uirgis mirteis ceſam. Tandem eo in ſerpente uerſo: cum ea cubuiſſe creditum: & ob id in templo eius haberi uirgam mirteam: ne phas eſſet & extentam ſupra caput eius uitem uideri eo ꝙ pater uino illam decipere temtaſſet. Quod in templo eius ſuo nomine nõ conſue uit inferri: ſed uas in quo uinum eſſet inditum mellarium nominari: & uinum nuncupari lac. Et ſerpentes in templo eius ĩnocuos & ĩpauidos apparere: & alia plura: quaſi uelit hãc Faunam terrã eſſe. Quas quidẽ ego ambages & circuitiones deteſtor & obmitto liberis.

De Faunis Satyris panibus & ſyluanis filiis fauni. Ca. xiii.

Aunos Satyros & Panes atq̃ Syluanos dicit Theodontius Fau ni fuiſſe filios: Leõti⁹ uero dicebat Saturni. De qbus eo ꝙ nulli⁹ nomẽ ſciatur propriũ: ſeu opus inuicem tractare de omnibus neceſſe Faunos ergo & Satyros nemorum dicebant deos: & ut ait Rabanus uoce non ſigno oſtendebant futura Paganis exigentibus. Panes uero agrorũ deos: & ſyluanos ſyluarum: ſed ĩproprie a poetis pſæpe unus pro altero aſſumpti ſunt: ut Virgilius facit. Et uos agreſtum preſentia numina fauni. Hos etiam ſemones ſeu ſemideos uocari ueteres uoluer̃ ut ſcribit Ouidius. Sunt mihi ſemidei ſũt ruſtica numina nymphæ. Et fauni ſatyriq̃ & mõticolæ ſyluani. Quos quoniã cæli nõdũ dignamur honore Quas dedimus certe terras habitare ſinamus & cætera. Hos ego nec Fauni nec Saturni filios credam: cũ homĩes iſti: illi uero quo dammodo animalia bruta ſint. Sed poſſibile forſan ẽ circa Saturni tẽ pora uel Fauni ex eis ortus eſt error: & de eis primo recitationes inter

mulierculas haberi cepte. De quibus tamē ab inſignibus auctoritatib' quædam miranda narrantur. Nam pomponius mela ultra athlātē mauritanum: montē dicit noctu lumina uiſa & ſtrepitus cymbalorum atq; fiſtularum auditus perſæpe: nec die repertus quiſq;: atq; pro cōſtāti habitū: hos Faunos eſſe atq; ſatyros: & huiuſcegeneris animalia. Præterea dicit Rabanus Satyros homuntiones eſſe & habere uncas nares & cornua frontibus pedeſq; caprarum ſimiles: & ex his unum a beato antonio p ſimilitudines thebaides paulum ſanctiſſimū uirū heremiticam agentem uitam: exquirente uiſum atq; ab eodem īterrogatum reſpondiſſe ſe mortalem & ex accolis heremi unū ex his quos ſtolido errore luſa gentilitas Faunos ſatyroſq; colit. Alii ſilueſtres homines putant: appellantq; Incubones ſeu Ficarios. Ex quib' ſic ſcribit Martianus ubi de nuptiis Mercurii & phylogiæ: ipſamq; terram quæ hominibus in uia eſt referuntur longeuorum chori qui habitant ſiluas nemora: lucos. lacus. fontes. atq; fluuios: appellanturq; panes fauni fones fatuæq; uel fantuæ uel etiam fanæ a quibus fana dicta: eo q ſoleant diuinare Hic omnes poſt prolixum euū moriūtur ut homines. ſed tamē & præſciendi & īcurſandi & nocendi habent prōptiſſimam poteſtatem Hæc martianus. Hos autem dicit Ariſtotiles Poſt annorū millia. & nymphas & ſatyros perire. Nonnulli aūt gentiliū inter alias ſtultitias ſuas ī hāc deuenere: ut ſe horū mallent filios q̄ hominū dici Arbitrantes dum matrum meretricia accuſarent ſuæ nobilitati plurimū ſplendoris iungere ex quibus pauci apponuntur.

De Aci Fauni filio. C. xiiii.

Cis filius fuit Faune & nymphæ ſymetridis ut clare ſcribit Ouidi' dicēs. Acis erat fauno nymphaq; ſymetride cretus & cætera Ex his talis ab Ouidio fert̄ fabula. q ſcilicet galatheā nynphā ſiculā amauerit: & ab ea amatus ſit & cætera. ut ſupra d' galathea. Verū qm̄ alter ſenſus hic ex fictione ſumitur q̄ ſupra factū ſit: illum apponere uiſum eſt. Dicit ergo Theodontius Cycropem tyrānum apud ſiculos fuiſſe cui maximū erat pecus lacte cuius pylrimū eius. augebāt̄ ſubſtātiæ & ideo galatheam .i. lactis deā amaſſe dicit quia ex humiditate lac procreatur. ſed cū aquæ acis fluminis hanc habeant proprietatū: ut deſiccent ubera potantiū pecudū nō ſolum cyclops od id a flumīe illo certo anni tenpore ammoueri greges iubebat ſed nōnū q̄ per riuulos illud exinanire: atq; deſiccare conatus ſit: fruſtra tamen. Ego aūt non credo hunc fauni regis fuiſſe filium: ſed forſan alicuius alterius nobiliſ uiri ſic uocati ſeu unū ex his fuiſſe qui Faunorū filios dici maluere q̄ hominum.

De Eurymedonte Fauni filio qui genuit Periuiā C. xv.

Vrymedon filius fuit Fauni ut placet ſtatio ī thebaide ubi dicit

proximus eurymedon cui paſtoralia fauni arma patris & cætera.Hūc go ut de aci dixi non arbitror fauni Laurentum regis fuiſſe filium:ſꝫ quoniam in ſiluis cōuerſaretur ad extollendam progeniē ſuam ſe fauni finxiſſe filium.fuit enim hic ut idem ſtatius oſtendit in bello thebano partibus fauens etheoclis.

De Periuia Eurymedontis filia & Nauſithei matre. C.xvi.

Eriuia filia fuit Eurymedontis ut in Odyſſea ſcribit Homer⁹ dicens Nauſitheum quidem prius neptūnus terram mouēs genuit & periuia fœminarū ſpecie optima iunior filia magnanimi eurymedōtis:Dicit autem Leontius Eurymedontem gigantem fuiſſe dominum & cum eis periſſe.Hæc ex neptūno peperit nauſitheuꝫ ut per homerū monſtratum eſt.

De Latino Laurentum regę Fauni filio qui genuit Lauinam & Præneſtem. C.xvii.

Atinus Laureutum rex fauni regis & maricæ nymphæ Laurentis filius fuit:ut carmine patet uirgilii dicentis.Rex arua latin⁹& urbes.Iam ſenior longa placida in pace regebat Nunc fauno & nympha genitū laurente marica Accepimus & cætera.Iuſtinus autē non fauni filium ſed nepotem dicit ex filia.Scribit enim redeūte Hercule ex Hiſpania Geryone ſuperato fauni filiaꝫ uitiaſſe:& ex eo cōcubitū ſuſcepiſſe Latinum.Seruius autem refert ſecundū Exiodum eo in libro quem aſpidopiam uocat Latinum Vlixis & Cyrcis fuiſſe filiū: quaꝫ nōnulli Maricam uocāt:& inde eo dicit dixiſſe Virgilium.Solis aui ſpecimen eo ꝙ ſolis Cyrces fuerit filia.Verum dicit Seruius quia temporum rō non procedit & ideo illud accipiendum eſſe hyginii qui ait latinos plures fuiſſe:ut intelligamus pœtam abuti ut ſolet nominum ſimilitudīe Sed quicquid dicant alii cum uniuerſalis fama Virgilio faueat:Latinū ſcilicet fauni fuiſſe filium carmini eius obtēperandū ē:credēdūq; Latinum Fauni fuiſſe filium.Eſt inſuper & de matre Marica opinio uaria Seruius autem de ea dicit.Eſt autem Marica dea littoris Miturnēſiuꝫ iuxta Lyrī fluuiuꝫ.Horatius & ī nantē Maricæ littorib⁹tenuiſſe Lyrī ꝙ ſi uoluerimus accipere uxorem Faunis Maricam:nō procedit. Dii enim topici.i.locales ad alias regiones non tranſeunt:ſed poteſt dctm̄ eſſe per pœticam licentiam Laurente Marica cum ſit Miturnenſium Dicunt alii p Maricaꝫ uenerē intelligi debere:cuius fuit ſacellū iuxta Maricam in quo erat ſcriptū hæc Seruius.Hoc tamē dubium paucis poteſt abſolui: Plures eī potuere eē maricæ ut ſupra de Latino etiam dictum eſt.Hic autem Latinus rex fuit eo tēpoř quo Troia deleta eſt:habuitq; amatam Danui Regis Ardeæ ſororem in coniugem:ut per Virgilium patet. Varro autem eo in libro quem de origine linguæ latinæ ſcripſit dicit Pallantiaꝫ Euandri filiā eius fuiſſe

uxorem eumq; uolunt profugum ſuſcepiſſe Aeneã:& uti reſponſo ſu/ſccperat Lauiniam filiaꝫ iam Turno filio dauni promiſſam dediſſe uxorem.Quãobrem belluꝫ ingens inter Aeneam & Turnuꝫ exortum eſt in quo latinum cecidiſſe dicit Seruius.

De Lauinia filia Latini & Aeneæ coniuge. C.xviii.

Auinia filia fuit Latini regis & Amatæ ſm Virgiliuꝫ:quã cũ Turno regi promiſſam Latinus pater daret in coniugeꝫ Aeneæ troiano ingens exortum eſt belluꝫ:& ut ait Seruius in primo fere concur/ſu Latinus occiſus eſt:& ſic patris dotata ſanguine aduenæ coniugio iuncta eſt:& cum uirum in eodem cõflictuꝫ apud numicum fluuium pdidiſſet timens uictoris priuigni inſolentia ex Aenea pregnanſ aufugit in ſiluas:ut dicit Seruius apud Tyrum paſtoreꝫ diuertit:ibiq; peperit filium:quem Iulium ſyluiuꝫ poſthumũ appellauit:eo ꝙ poſt patris funus in ſiluis natus eſſet:Hanc Aſcanius poſtea reuocauit in regnũ patrium:cũ ipſe receſſiſſet in albam a ſe cõditam:quod quidẽ cũ regia indoles generoſo mulieris in pectore ob aduerſas res in nullo fracta eſſet adeo integre cõſeruauit:ut adulto filio auctuꝫ ꝙ̃ diminutũ potius regnaret.Euſebius autem ĩ libro temporuꝫ dicit hãc poſt Aeneæ mortem Melampedi cuidaꝫ nupſiſſe:& ex eo cõcepiſſe filiuꝫ:quem Latinũ ſyluium nominauit:qui etiam Latinus Iulio ſyluio mortuo imperauit.

De Præneſte Latini regis filio. C.xix.

Ræneſte Latini regis fuit filius:ut Solinus ubi de mirabilibus ſcribit uidetur aſſerere:& hunc ait præneſteꝫ etiam ciuitatem feciſſe & a ſuo nomine nũcupaſſe.Dicit enim ſic præneſte ut zenodoctꝰ a præneſte Vlixis nepote Latini filio &c.De eo autem nil amplius legi

De Iunone.Neptũno.& Ioue Saturni filiis & eorum proſapiis in ſequentibus ſcribitur:ut huic uero octauo libello finis imponatur.

Genealogie deorum gentilium liber nonus.

Probæmium.

Itiori iam cælo patrem poſteritatis Saturni q̃ cœpiſſem in Laurentũ littus peregerã & ecce ſeu maris æſtu fctm̃ ſit: ſeu occiduo ĩpellẽte flatu repente in ægeũ uſq; mare delatus ſũ: & in cõſpectu ſamos iã dudũ ſplẽdide ĩſulæ quaſi iniectis anchoris sereniſſime rex firmatũ me cõperi. Ibi dũ partĩ in cælũ uſq; delata uetuſtiſſimi tẽpli ſemeſa faſtigia cernerẽ: & partim diſiectas in fruſtra columnas mirabiles euulſas e ſedibus baſes diru/tas teſtudines æquatas fere ſolo parietum longiſſimas alas humo infi/xas tholos: & omnem ingentis immo monſtruoſi ædificii ſolutam cõ/paginem: atq; ruinarum demerſam cumulis: uepribus atq; ſylueſtrib⁹ arboribus ſua ſponte naſcẽtibus: muſcoq; occupatis turpi mirabũd⁹ intuerer: mecumq; perquirerem cuius ob obſequium tam grandis po/tuerit æuo ſuo moles extolli: ſumptuſq; ueterum magnificos laudarẽ; Venit in mentem Samiam fuiſſe iuuonẽ: & a ſamiis præceteris deitati bus honoratam: & e ueſtigio compræhendi templum illud olim inter cætera urbis mirabile: & uetuſtiſſima fama celebre eidem Iunoni ab in colis fuiſſe conſtructũ. O q̃ grandes diuturniq; labores exauſti: quot architectorũ emuncta ingenia: quot pontificũ inſtita ſacra: quot ingẽ tium uirorum matronarumq; ornatus appoſiti: ut diabolo præſtaret̃ obſequium perire. Et hinc in cogitationem longiuſculam perſeuerans emiſſo, & p̱fundiſſimo pectoris archano ſuſpirio mecũ inq. Erubeſcãt miſeri Chriſtiani quibus hac tẽpeſtate facillimũ eſt ut rẽ domeſticam augeant: mõtiũ terebrare uiſcera: maris & fluminũ alueos uncis piſca toriis radere: arthoas tranſire niues: ethyopũ experiri ſoles: ypbore as fallere gryphes: Lybicos ſopire ſerpẽtes: Marmaricos Leones ex cludere: Oceanũ ſulcare ratibus: & ſi daretur in cælũ uſq; trãſcẽdere Heu miſer qd defleo: Aliqua forte cũ honeſtate pñt hi ſudores aſſu/mi: ſ; qd dicã cernẽs pirhaticha ĩfeſtare maria: itinera obſidere: ianu as infringere: falſas ſignare tabellas: Venena porrigere: Bella iniuſta mouere: Iuſtum ſanguinem fundere: fidem frangere: Et in cũctos dũ mõ ſuppetãt uires tyrãnidẽ. E uiolentiã exercere ut ãpiuſculam poſſi mus facere ſubſtantiã perituram. Ingemiſcendu; equidem eſt cæcita ti nr̃æ. Quid q̃ſo ſi detur cumulaſſe quod cupim⁹ refert pallatia erige/re: thalamos ornare: equos miniſtroſq; parare: conuiuia feſtoſq; dies ducere. Auro gemmis: & purpura illuſtres apparere: Alea ludere poſ/ſeſſiões ampliſſimas facere. uiridaria lacuſq; componere. Si noſter ho nor: noſtrum decus: noſtra gloria ab indignioribus occupatur. Seruit ĩclita Hieruſalẽ ciuitas Agarenis loca ſacra: & memoratu digniſſima Barabarica fedantur ſpurcitia: & in dedecus chriſtiani nois deturpãt

Hoſtes blaſphemāt floccifaciūt atq; rident: quo uerbum caro factū ē quo natus chriſtus & alitus: quibus ſe deū: & hominem demonſtrauit & prædicans dogma tradidit ſalutare: quo ut nos ſolueret a laq̄o ſeruitutis. Innocens paſſus mortuus: & ſepultus eſt. Quo cum ſurrexiſſet a mortuis uirtute propria euolauit in cælos. O ſceleſtum facinus: O dedecus inexpiabile: potuere inſulæ unius & paruæ incolæ e mōtibus colūnas excedere ingentia euellere ſaxa: & in ampliſſimū op⁹ deducere. Et in ſumptus auri ingentia pondera erogare: ut templū admirabile nephariæ conſtruerent mulieri. Europa uero omnis negligit. Claſſē in mare trahere. Arma ſumere. Naues conſcendere: & bellū hoſtibus inferre: & uiribus regionem ſanctiſſimam: A tam ignauis hoſtib⁹ emūdare: & a noſtris frontibus ruborem deteſtabilem ammouere: ut hiis lapidibus non in terris periturum templum: ſed in cælis ciuitatē ædificemus æternam. Sed quid uerbis forte ſuperfluis aures uerbero: ſenes puniet deus: & auaros diuites dimittet inanes. Nos autem in propoſitū reuertamur. dū igitur ruinas inſpitio nequeūtes auferre adhuc loci ueterem maieſtatem ſatis aduerti a delacrice fortuna moneri Quonian Iouis atq; Neptūni eſſet ſermo paululum differendus: ut iunonis fabuloſam progeniem in medium traherem: in qua & belligeri Martis omnis profuſa continetur proſapia. Cuius inter ſtrepitus: atq; furores queſo mitis deus qui dauid docuit manus ad bellum ſua pietate deducat in pacem.

De Iunone. viii. Saturni filia quæ abſq; uiro concepit & peperit Hebem & martem. C. i.

Vno errore gentilium regina deorū ſaturni & Opis fuit filia añ Iouem nata: eodem tamen partu. fuit præterea & Iouis cōiūx ut dicit Ouidius. Si genus aſpicitur ſaturnum prima parētē Feci ſaturni ſors ego prima fui & cœtera. Educatam autē illam a tethyde dicit Seruius. Eamq; neptūnum educaſſe aſſerit Albericus. Sic Martianus illā nutriſſe dicit Mercurium maiæ filium. Eam præterea regnorū atq; diuitiarum faciunt deam Sic & cōiugii: ut ſcribit Virgilius. Iunoni autē omnis cui uincla iugalia curæ. Præterea & parturiētib⁹ præeſſe uolūt ut per Plautū patet in aulularia dicentē. Perii mea nutrix obſecro te: utrū doleo: iuno lucina tuā fidem & cætera. Illi inſuper inſignē currum & arma attribuūt ut ī iliade demonſtrat Homerus. & ne deorū regina ſola procedat: & pædiſſequas illi. xiiii. nymphas aſcribūt (ut ī pſōa ei⁹ ait Virgilius) Sūt mihi bis ſeptem præſtanti corpora nymphæ &c. Inter quas illi Iris præcipue famulatur. Auem etiam pauonem in tutelam eius dixere: caudæ cuius eā argi paſtoris ſui occiſi a mercurio oculos appoſuiſſe dicit Ouidius. Vocant etiam illam præter iunonē & reginā nominibus multis utputa lucinam: matronam: Curitim: deum matrē

fluoniã:februaꝫ:interducã:doĩducã:unxiaꝫ:cynthiã.ſocigenã:po/
puloniam & ꝓſerpinã.Eã dicũt comeſtis latucis ſilueſtribus Hebem
filiaꝫ cõcepiſſe:Sic & pcuſſo flore matreꝫ.Ex Ioue uero uiro ſuo pe/
periſſe Vulcanuꝫ.Et alia de ea referunt plurima. Circa prædicta ſicuti
multa ſunt ſic & multa dixere diuerſi.Dicit auteꝫ Barlaã Iunonem Sa
turni ac opis filiam arbitratos:qui Saturnuꝫ opificẽ reruꝫ eſſe: & opĩ
materiã & Iunonẽ terraꝫ credidere uel aquã. Sic & Macrobius ubi de
ſomnio Scipionis illam Iouis dicit eſſe ſororeꝫ:quia ex eiſdẽ ſeminibꝰ
quibus Iuppiter producta ſit cum Iouẽ cælum aſſerat & aerẽ dicat ẽe
Iunonẽ.Quã ideo ante Iouẽ nataꝫ dicunt:quia cum Iuppiter ignis ſit
& hæc aer nõ uidetur apud nos ꝙ abſqꝫ ſpiritu:qui aer eſt ignis dedu
ci poſſit in flãmaꝫ:Nec ſublato uſqꝫ uiuere: & ideo oportunum aerẽ
eſſe ſi igneꝫ uelis:uel ꝙ ignis motu aeris accendatur:ut ĩ ſiluis lociſqꝫ
paluſtribus ſæpe uidimus contigiſſe.& ſic aer natus anteqꝫ ignis.Eam
aũt educatã a tethyde iõ fictum:quia hũiditate aque reſtauratᷣ quicqd
aeris extenuati in ignẽ uertitᷣ. Eã aũt educaſſe Neptũnũ et Mercuriũ
ubi de eis fiet mẽtio exprimetur.Iouiſ aũt coniunx ideo dicta ẽ:qa ſic
aer cælo ſeu igni ſupponitur.Seruius auteꝫ dicit Iouẽ aliquãdo ꝓ igne
& aere:& nõnũqꝫ pro igne tantuꝫ ſumi.Sic Iunoneꝫ pro terra & aqua
& aliquando pro aere ſolo.& iõ quando pro igne & aere accipitur Iup
piter et Iuno pro terra & aqua merito coniuges dicuntur.cum ignis &
aer habeant agere:& terra & aqua pati:& ſic ſuperioribus & inferiori
bus agentibus ſuffragrantibus ſupcæleſtibus corporibus apud nos cũ
cta gignuntur.Quãdo uero ut idem Seruius ait Iuppiter pro igne tm̃
& Iuno pro aere ponitur:tã ratione contiguitatis qꝫ etiaꝫ tenuitatis &
leuitatis ſimilitudine fratres eſſe dicũtᷣ.Theopompus uero ĩ cypriaco
carmine:& Hellanus in dioſpolitichia dicunt Iunonẽ a Ioue iunctam
cathenis aureis & depriuatã incudibus ferreis:Quos nil aliud ſentirᷣ
uoluiſſe arbitror:niſi aerem a frigiditate et duritie terræ ꝺpriuatũ:ca
thenis aureis.i.per continuatas lucis ſucceſſiones igni iunctũ eſſe. Tul
lius uero dicit circa hanc materiam ſic.Aer aũt ſtoyci diſputant ĩterie
ctus inter mare et cælũ Iunonis noĩe conſecratus: que eſt ſoror et cõ
iunx Iouis:quod et ſimilitudo ẽ ætheris et cũ ea ſũma cõiunctio. Ef/
fœminarũt auteꝫ eũ Iuniqꝫ tribuerũt.Aere quidẽ nihil eſt mollius
et cætera.Reginam et deam regnorum atqꝫ diuitiaruꝫ inſuper dixere
Iunonem:quam fulgentius uelato capite:et ſceptrum manu tenentem
deſignat.nil aliud(ut ipſe credo)uolẽtes oſtendere qꝫ qua ĩ parte regna
conſiſtant et diuitiæ.Diximus enim Iunonem eſſe terram:ĩ qua regna
mũdi conſiſtere ſatis patet.ergo ſupræma in ſe regna tenet regnorum
regina ẽ.quod quidẽ per ſceptrum demonſtratur.et hac eadem ratiõe
diuitiarum eſt dea.Nam ut in uiſceribus metalla omnia:et præcioſos

lapides tenet:quod per uelatum caput oſtenditur. Aut ĩ ſuperficie ſege tes fructuſq; omnes & pecora : In quibus profecto conſiſtunt diuitiæ terrenorum oſtendit & præbet. Coniugiorum autem deã uolunt eo ꝙ ut plurimum dote media eatur in coniugium:quæ dos iuris Iunonis ẽ Præterea Iunonem in aliquibus lunaʒ eſſe credidere. Eamq; circa hũa nos actus multa poſſe & potiſſime circa motus de loco ad locũ & hinc arbitrati ſunt Iunonem puellas nubentes & de domibus parentum ad ſponſos euntes per iter ducere & inde ĩterduca uocitata eſt: ſeu alia ra tione quia ueteri more nocte uirgines ad ſponſos mittere cõſueuere eiſ erubeſcentibus ire palam uirginitatem deponere:& quoniam luna duʒ luceret ducatũ præſtare uideretur itineris ĩterduca dicta ẽ. Et quoniã hoc ducatu illas primo in domos uiroꝝ uideretur deducere etiaʒ domi duca dicta eſt. Et quoniã uirgines ſub ducatu Iunonis ueniẽtes ad limi na ſponſoꝝ ritu ueteri uariis unctiõib⁹ poſtes ungebãt Iuno ab unctio nibus illis unxia appellata eſt:& ſpõſæ deinde uocitate unxores:& dei de ut dicit Albericus eo uentum eſt:ut dicãtur uxores. Parturiẽtiũ aũt deam ideo illam dixere dicit Fulgentius quia diuitiæ qbus ipſa p̃eſt ſẽ per de ſe alias pariant quod quidem non eſt ſimpliciter uerum de oĩb⁹ & ſemper quinimmo parturientium dea dicta eſt quia luna:quam ideʒ cum Iunone uoluere a parturientibus ſub lucinæ & Iunonis nomine in uocari conſueuit:& eius muneris eſſe dicebant(ut ait Macrobius)diſtẽ dere & laxare rimas corporum & meatibus uiam dare quod eſt ad acce lerandos partus ſalutare. Et tunc uocitatur artemia grecæ:quaſi aereʒ ſecans latine. Currus ideo illi attributus eſt ut per eũ deſignetur circui tio aeris cõtinua circa terram. Arma uero illi data ſunt ꝙ bellantib⁹ & maxime diuitiaꝝ & regnorum cauſa ea ſuadere aut præſtare & præpa rare uideatur. Nymphas illi obſequioſas dicunt eſſe.xiiii. ut noſcamus totidẽ ĩ aere accidẽtia uariis de cauſis generari utputa ſerenitas uẽtoꝝ ĩpet⁹ nubes:pluuia:grando:nix:pruina:ros:coruſcatio:tonitruũ: iris cometes: uapores incenſi:& nebula. Nõnulli tamen alias deſcribũt eẽ dementes ex dictis aliquas & alias ſupaddentes quæ terræ uident con tingentia ut terræmotus exhalantia in terris ĩcendia & huiuſmodi. Por ro ex his quæ Iunoni famulantur familiarior deſcribitur a poetis iris quã thaumantis fuiſſe filiam uoluere.i.admiratiõis eo ꝙ ſit colorib⁹& apparitione mirabilis. Hanc enim iunoni diuitiaruʒ deæ ideo attribuũt ut per eius picturatam uariis coloribus curuaturam opũ ornamẽta de ſignent quæ quidẽ fulgore ſuo admiranda ſunt ſic deſcẽdentia ut aſcen dunt & uti hæc tã pulchra repente diſſoluitur ſic & diuituʒ ſplendores in momento reſoluuntur in nihilum. Voluitq; eam irim dici quaſi erim quod certamen eſt:eo ꝙ propter diuitias multa oriantur certamina hinc aiunt quidam irim ſemper miſſaʒ ad diſcordiã excitandã. Pauonẽ

uero illi in tutelam tribuunt & qualitates oſtendantur diuitũ. Eſt eniꝫ clamoſa auis pauo: in quo clamores elatas uoces iactantiam boatuſqꝫ i telligunt diuitũ. Incolit & pauo tecta: & ædificiorũ ſemper celſiora cõ ſcendit: ut appareat diuites præeminentias oẽs appetere: atqꝫ ſi nõ dẽ tur arripere. Picta inſuper pẽna nitet undiqꝫ: & laudibus delectatur & ad oſtentationeꝫ ſui adeo trahitur: ut erecta in gyruꝫ oculata cauda nu da atqꝫ turpia poſteriora relinquat: per quæ purpura diuitum & ueſtis aurea: & inanis gloria & futilis põpa: & aures adulationibꝰ patulæ de/ ſignantur in quas quotiẽs minus aduertentes incurrũt: euenit ut quod forſan ſordidũ latere poterat: detegatur & appareat ſplendore ſub illo cor miſerũ curis anxiis laceſſituꝫ ignauia: ſtultitia: morũ ineptia: uitio rum ſpurcities: & nõnunq̃ cadauera turpi marcẽtia tabo. Supereſt de noĩbus & potiſſime de his de quibus nl dictuꝫ ẽ ponere rationẽ. Vult igitur Tullius eam uocari Iunonẽ: quaſi iuuans oĩbus: quod proprium Iouis ẽ. Rabanus aũt dicit Iunonem quaſi ianoneꝫ. i. ianuam. propugna tionibus fœminaruꝫ: eo ꝙ quaſi portas matris natis pandat: & nuben tium maritis. Leontius aũt dicit ꝙ Iuno græce dicitur. ΗΡΗ. quod qui dem uenit ab era quod eſt terra & fit mutatio. ε in. Η. & fit Ηρα. cui mutata alpha in. Η. fit. ΗΡΗ. Vnde proprie Iuno terra eſt. Socigena ue/ ro appellat̃ eo ꝙ mares ſociet iungatqꝫ cõnubio fœminis. Sic & popu lonia ob id ꝙ ex coniunctionibus hominũ atqꝫ mulieruꝫ a ſe factis po puli procreẽtur. Et inde cynthia quod lunæ nomen eſt. Cynthia dice/ batur ꝙ ipſa a uirginibus cingulum caſtitatis dum uiris iungerent̃ ex/ olueret: quod quidam dicant iſti: Veneris hoc officium puto: quaꝫ Al berico teſte dicebant Iunonem domiducaꝫ in nuptiis ſequi eo ꝙ Iuno nis eſſet officiuꝫ: primo ad matrimoniũ ſpectãtia agere. Veneris uero uiruꝫ & uirginẽ in coitum iungere & cingulũ uirginitatis ſoluere quod ipſi ueneri tribuunt: & cæſton uocant. Matrona uero dicitur quia his tantũ præſit mulieribus quæ uiris maturæ ſint: aptiſqꝫ cõceptui: quæ & ipſæ etiã ſi nõ nubant matrõæ ſunt: aut dici poſſunt: eo ꝙ ſm æta teꝫ matres eſſe poſſunt. Curitim uero dicit Albericus eã uocari quaſi regalẽ uel fortẽ uel potẽtẽ: uel iuxta Seruiũ a curru eo ꝙ bellãtes cur ribus uterentur: quibus illã rõne cãæ bellorũ p̃eſſe uolunt. Deum etiã matreꝫ uocant eo ꝙ illam terram intelligũt oẽm matrem. Fluoniã aũt dictã dicit Albericus a fluoribus ſeminũ: ſeu ꝙ fœminas in partu libe ret. Ego aũt a mẽſtruali mulierũ fluxu: qui a lũa cauſari a nõnullis cre ditur: dictam puto fluoniam. ſic & a purgationibus februã ꝙ fœmĩas poſt partũ ſecundis exeuntibus purget: & idem in mẽſtruis. Nam fe/ bruo idem eſt ꝙ purgo. Dicta ſunt ea quæ ſub aliquo figmẽto poetico quantum ad naturalem ſenſum abſcondi poſſe uiſum eſt. reſtat dicere quid ſub fictionum parte ſecundum hyſtoriam fictum ſit. In hyſtoria

quidem ſacra legit̃ iunonẽ a ſaturno rege & hominẽ genitã: & ab ope ſaturni coniuge uno & eodem partu cum Ioue prius tamen editã. eãq; ut ſcribit Varro apud inſulam ſamum prius partheniam appellatã edu catamq;: & cum ibi adoleuiſſet ioui nuptam: & ob id ſami nobiliſſimũ & antiquiſſimũ fuiſſe tẽplũ & ĩ eo ſimulachrũ iunonis ĩhabitu nubẽtis puellæ figuratũ ei⁹ q; ſacra ãniuerſaria nuptiarũ ritu celebrari cõſueta

De Hebe Iunonis filia & iuuẽtutis dea & Herculis coniuge. C.ii.

Ebes(ut ait Theodontius)filia fuit iunonis. Cuius rei idem Theo dontius recitat fabulã. Apollinẽ ſcilicet Iunoni nouercæ ĩ domo Iouis patris ſui paraſſe conuiuium: eiq; inter alia apppoſuiſſe lactucas a greſtes: quas comediſſet cũ deſiderio iuno illico uſq; tũc ſterilis præ/ gnãs effecta ẽ & eo ex cõceptu peperit hebẽ. Quæ(qa formoſa eſſet) a ioue ad officiũ pincernatus aſſumpta eſt: & dea iuuẽtutis effecta. Tã dẽ cũ ipſe una cũ cæteris diis apud æthyopes cõmeſſaturus iuiſſet cõ tigit ꝙ miniſtrante eis: hebe pocula per quæ lubricũ minus caute ĩce dente caderet: & ueſtimentis amotis omnibus in caſu obſcæna ſuperiſ mõſtraret: quam ob cauſam factũ eſt ut illã ab officio pincernat⁹ Iup piter remoueret. & loco ei⁹ ganymedẽ Laumedontis regis Troiæ fra trẽ ſubſtitueret. Poſtremo herculi cœtes iaʒ in numerũ deorũ aſſũpto illam iunxere coniugẽ Homerus autem in odyſſea eam ex ioue conce/ ptam dicit. Sane quoniam a latinis pœtis eam tantuʒ Iunonis abſq; pa tre filiam habitam inuenio ioui non aſcripſi. Quid autem ex fictione hac ſumendum ſit hoc arbitror. Dicebat uenerabilis andalo ioui quem patrẽ apollinis aiũt inter ſigna zodiaci duo attributa. q̃ ei⁹aſtrologi di xere domicilia ſagittarũ. ſ. atq; piſces. Verũ ſole. i. Apolline ĩ ſagitario exñte iouis domo ĩſtãte iã hyeme iunoni. i. terræ lactucæ apponũt̃ ſyl ueſtres. i. frig⁹ĩtẽſũ. nã lactuce ſylueſtres(ut aiũt phyſici)frigidiſſimæ ſũt. frigus aũt circa terræ ſuperficiem agit ut cõdẽſatis terræ poris ca lor terræ ĩmixt⁹ agat circa ĩtrĩſeca terræ: & terræ hũiditate calefacta radices graminũ atq; plantarũ aperire faciat & humore r̃pleat ex quo turgeſcunt: & prægnantes afficiuntur. & ſic ſolo intrante ſagittarium ob frigus intenſum terra efficitur pregnans: quæ ĩ autumno ſterilis ui debatur. tandem adueniente tempore partus. i. uere nouo. Hebẽ parit ideſt iuuentutem & rerum omnium renouationem frõdes flores & ger mina omnia ea emittuntur tempeſtate. Sic primo aduenĩẽte uere quod calidum eſt & humidum diis ideſt ſupercæleſtibus corporibus q̃ ut ali as dictum eſt ſecundum quorũdam opinionem ex humiditate uaporuʒ a terra ſurgentiũ paſcũtur pocula. i. humectationes porrigere dr̃ Tan dem adueniente autumno in quo ſol incipit uerſus ſolſtitium hyemale

tendere.i.ad æthiopes qui uerſus antariticum ſunt uirentia oĩa ceſſarẽ & frondes arborũ cadere incipiunt.& ſic hebes dũ deteguntur que oc cultauerant frondes nudari dicitur:& obſcena monſtrare & a pincer/natu etiã remouetur:& ganymedes ſubſtituitur:qui aquarii ſignuꝫ di citur:eo ꝙ eo tẽpore pluuioſa ſit hyems & abundanter hũidos ꝓpi/net uapores ſyderibus.Quđ aũt herculi iungatur coniugio ideo fictuꝫ credo:quia iuuẽtus.i.uiriditas ꝑpetua ſemꝑ iuncta ſit clarorũ uiroruꝫ opibus:nec illa nedum in morteꝫ ſed nec in ſenium cadere permittat.

De Marte Iunonis filio:cuius.xv.fuere filii⁹quorũ noĩa ſunt hæc: primus Cupido.ii.Enomaus.iii.Thereus.iiii.Aſcalaphus.v.Ialmenus vi.Parthaon.vii.Zeſius.viii.Flegias.ix.Brictona.x.Euannes.xi.Her/miona.xii.Hyperi⁹.xiii.Etholus.xiiii.Remus.xv.Romulus. C.iii.

Artẽ ſunt q uelint Iouis & Iunonis filiũ.ſꝫ Ouidi⁹ ibi de faſtis e um Iunonis abſq; pr̃e filiũ tantũ eſſe demonſtrat dicens.ꝙ Iuno turbata:eo ꝙ Iuppiter ex ſe ipſo tantũ nullo mulieris adhibito obſe/quio mineruã procreaſſet oceanũ quærebat ſumptura conſiliuꝫ quali/ter & ipſa abſq; uiri cõmixtione poſſet filiũ conciperere atq; parere:& cũ feſſa ſecus fores floreæ deæ cõiugis zephyri qeuiſſet:a flora quor ſum pergeret interrogata:narrauit.Cui flora ſi Ioui eſſet occultum ꝓ miſit auxiliũ ſalutare:eãq; cum iuraſſet p undas ſtygias ſe nemini dic turam:docuit in campis oleneis florem eſſe:quo tacto confeſtim abſ q; uiro conciperet.Quod experta iuno illico abſq; uiro concepit & pe perit filium:quẽ Martẽ appellauit.Alii uero dicũt ꝙ Iuno pcuſſa uul ua Martem conceperit.hũc oẽs ferociſſimuꝫ deum & armigerũ dicũt & ob id bello armiſq; preeſſe uolunt.deſcribit illi Statius in thebaide regione domũ atq; miniſtros.ſic dicens.Attracũ cyleni⁹ arua ſubibat Atq; illũ hybernæ labenteꝫ cardine portæ Tempeſtaſ eterna plagæ p̃ tantaq; cælo.Agmina nymborũ primiq; aquilonis hyatus. In diuerſa ferunt crepat aurea grandine multa Palla nec archadii bene ꝓtigit um bra galerii.Hic ſteriles delubra notat mauortia ſiluas horreſcitq; tuẽs &c.Et dæſignata nõ abſq; miniſterio regione:domuꝫ deſcribit atq; fa miliã dicens.V bi nulle furoribus illi.Cingitur aduerſo domus ĩmãſue ta ſub hemo ferrea cõpago lateruꝫ ferro arta terũtur limina: ferratis incũbunt tecta calũnis.Leditur aduerſum phobei iubar lipãqꝫ ſedem Lux timet et dirus cõtriſtat ſydera fulgor.Digna loco ſtatio primis ſa lit ĩpetus amens.E foribus cecũqꝫ nephas ireqꝫ rubẽtes. Exangueſqꝫ metus occultiſqꝫ enſibus inſtat.Inſidiæ:geminũq; tenẽs diſcordia fer ruꝫ.In numeris ſtrepit aula nimis:triſtiſſima uirtus Stat medio læt⁹q; furor:uultuq; cruento.Mors armata ſedet bellorũ ſolus ĩ aris Sãguis & incẽſis qui captus ab urbib⁹ ignis:Terrarũ exuuiæ circũ & faſtigia

templi. Captæ inſignibant gentes: celataq; ferro fragmina portarum: bellatriceſq; carinæ: Et uacui currus ꝓtritaq; curribus ora: Pone ēt gemitus: adeo uis oīs & omne Vulnus & ubiq; ipſu; ſ; nō uſq; ore remiſſo. Cernere erat talē diuina mulciber arte Ediderat &c. Præterea eius dicunt Bellonam fuiſſe ſororē: quam currui eius attribuūt aurigā ut idem ſtatius teſtat: qui eiuſdē martis inceſſum ſic deſcribit. Comūt furor iraq; criſtas: frena miniſtrat equis. Pauor armiger at uigil omni fama Sono uarias rerum ſuccincta tumultus Ante uolat currū flatumq; īpulſa gemētum Alipedū trepidas denſo cū murmure plumas Excutet: urget: eīm ſtimulis auriga cruentis Facta infecta loq currumq; infeſtus ab alto. Terga comoſq; deæ ſciticha pater increpat haſta &c. Hūc inſuper tā dii; tāq; cruentū deū amantē fuiſſe uolūt: & inter alias ab eo dilectam Venerem: Vulcani præcipue dicūt & eius uſum cōcubitum. Ex quo talē fabulam Homerus viii. recitat odyſſeæ. Dicit. n. martē ſupreme uenerem dilexiſſe: & cū ea aliquando miſceretur a ſole uiſus uulcano ueneris coniugi accuſatus eſt: qui clam catenas inuiſibiles circa lectum ſuum appoſuit: finxitq; ſe lēnū ire: qd arbitrat᷒ mars acceſſit ad uenerem: & cū nudi lectū intraſſent: & ſe fallatiis uulcani iam captas aduerterent: rediit uulcanus ex compoſito. Qui cū ob illa tam iniuriam clamaret: aduenere dii: & inter alios Neptūnus Mercurius & Apollo. Deæ uero ob uerecūdiam non uenerūt: & cum omnes riderent captos nudoſq; uidentes ſolus Neptūnus pro captiuis interpellauit ac tam diu orauit donec Vulcanū in ſuas præces flecter;: & captos liberari faceret. Huic inſuper tam acri deo lupum attribuunt in tutellam: & ex auibus picum. Sic etiam ex herbis gramen. Multa etiam de hoc recitantur: quæ ſuis ſeruata locis nunc obmittere cenſui: ut qd contegant quæ dicta ſunt deducamus in mediū. Veteres Ioue; martis patrem iō noluere: ne adeo filius degener uideretur a patre. mitē quippe atq; benignū Iouē ſæpe diximus ubi mars crudelis atq; īmitis eſt. Iunonem aūt oceanū petere & flore conſiliū ſumere ad colorandā originis rationē q̄ ob aliud poſitum reor. & ideo florem olenium ſeu in campis oleneis natum menſtruum exiſtimo: quod ſolum fœminæ patiuntur. eiuſq; feditatem ipſe uocabuli pulchritudine conantur tegeræ: florem uocantes ſuum: quem ex oleneis aruis iō dicit Ouidius: Seu quia olidus ſit: ſeu ꝙ ex olido manet loco: de quo ſic ſcribit Iſydorus. Mulier ſolū animal menſtruale eſt cuius cruoris tactu fruges non germinat: aceſcūt muſta moriuntur herbæ: amittūt arbores fœtus: ferr; corrumpit̄ rubigine: nigreſcūt æra. ſi qui canes ederint in rabiem efferantur: glutinū aſpalti qd neq; ferro neq; aqua diſſoluitur cruore ipō pollutum reſoluitur & cætera. Cuius igitur ſi ſane conſiderentur effectus ex alia nulla materia tam ſeuum animal: tam īmanæ creari poterat

ut cum genitore genitum conueniret.Marte.i.bello furente nedū nō
germinet fruges ſed nec feruntur:ubi bellicus perſonet furor: uineta
negliguntur:& ſic in acetū uerſa uidentur:moriuntur herbæ pſſe.diſ/
curſibus:fructus aruorū pereunt omnes:agentibus uiolentiis & rapi/
nis:ferrū iniquo attritum uſu conſumitur æra:decolorātur & arua ſā
guine occiſorum:caſtra ſi ſequētes in nimiam occupandi rabiem effe
rantur diſſoluuntur:aut ſeua pugna:aut longis obſidionibꝰ moenia ci
uitatum:oppida:& arces excelſæ:& quicqd hominū ſeu etiam naturę
arte munitum eſt.bene ergo conuenit cum ſemine fructus:ſeu alia rōe
Iunonis dicitur filius:quam ſæpe terram diximus: & regnorū atqꝫ di/
uitiarum dominam:cum ambitione hominum in ſatiabili circa talia li/
tigia:iurgia:diſſentiones:oriantur & bella.Si aūt ad percuſſionem ge
nitalium Iunonis intueri uoluerimus:dicemus tunc illa percuti quādo
appetitus ad ſupflua excitatur: ex quo queſtio ſæpiſſime oritur: per
quam & in bellū nōnunqꝫ itur:& ſic mars naſcitur.Is igitur ſic genitꝰ
ꝗ apud biſtonas traceſqꝫ habitet:ut deſcribit Statius euidenti ratiōe
cognoſcitur.Sub arcteo quidem cardine eo ꝗ frigidiſſima ſit regio:q
ibidem naſcuntur ſunt homines ſanguine pleni. nec hoc a natura diſ/
cretiſſima fruſta factū:exangues eīm frigori nō poſſent obſiſtere. Sūt
hi ſanguine abundantes ob troncatores ciborū:uini iurgitatores īmo
derati:conſilio ſegnes:fraudibus copioſi:in præcipitia faciles clamo/
ſi:furioſi:nil niſi per certamen optantes ſanguinis:& ridentes uulnera
quæ oīa marti cōueniūt cōpetunt:qꝫobrem aptæ apud tales eiꝰ regia
deſcripta ē.tēpeſtatum agminūqꝫ nymborum:& ſtridentiū aquilonū
& grandinū circūdata ut ſentiamus impetus furores rabiē atqꝫ rumo
res:& tumultus uacantiū bellis.Præterea ferrea deſcribitur domus ut
locorū munitiones circa quæ bellū geritur ſentiamus quæ ferreæ ſūt
ideſt armatorū hoīuꝫ plenæ & gladiorū atqꝫ telorū:quæ qdem eo ꝗ ī
malū ut plurimū agantur ſolis contriſtant iubar:quia ī bonū lux crea
ta ſit.Inſup radiorū ſolis ab armis reflexorū aliquātulū liueſcit ſplen/
dor:ex qua liuedine aurea ſolis lux triſtari & obfuſcari paululū uidet̃.
Seu dicete uelimus mentes hoīum in quibus tam dirus amor ardeſcit
ferreas eſſe.i.inexorabiles obſtinatas:& in omne malū pronas:& ſem
per ſæuis cogitationibus aduerſus claritatem diuinæ caritatis agentes
Demū ex miniſtris martis primus ex regia proſiliens īpetus eſt: quo ī
patientes miſeri poſtqꝫ uerbis ſemina belli uident̃ iniecta ad arma diſ
currimꝰ:& hūc cæcuꝫ ſequit̃ nephas:eo ꝗ duꝫ furioſo agimur īpetu
aufertur oīs aīaduerſio rationis:qua ſublata facile itur iu homicidium
in incendiū:in diſperſionem bonorum:& ruinas urbium: & ſicuti ro/
tatus ignis in ampliorem deducitur flāmaꝫ:ſic & inchoatū facinꝰ iras
acuit & accendit male agentiū aīos:quos ideo rubentes deſcribit: qa

facies irati hominis ignea uideatur:ſeu quia ex incenſo ſanguine oriat̃
Sunt præterea hac in domo martis quæ ubicūq; bellū geritur ītelligē
da eſt exangues metus:quos ideo exangues dixit:quia cōſueuerūt pal
lere metuētes:eo ꝙ ſanguis totus reuocatus ad cor metuentis liquerit
partes exteriores exangues. Qui quidem metus cū dubius ſit euētꝰ
pelli:non ſolū ſegnes occupat.ſed aliqñ ſtrēnuos pugiles:atq; duces
uariis agētibus cauſis. Sunt & ibidem inſidiæ:ideo tectos gerētes gla
dios:ut intelligatur inſidiātis fraus.Circa has plurimū artis opportet
habere duces:cū nil palam niſi maximo ſuo cōmodo inſidiātes faciāt
Dicit & inter miniſtros martis eſſe diſcordiam duplici gladio accinctā
ut ſentiamus cum in hoc ueniūt homines ut non æque ſentiant:ſed in
diuerſas tendant ſententias ab hac animorū diuerſitate unicuiq; parti
arma ſuaderi & bellū in reliquā:ſūt & ibi īnumerabiles minæ quæ īſta
torū hominū tela ſunt:adeo ut nonnūq̄ his tantū cōficiātur bella cū
ſæpe minus faciant homines qui magna minantur.Sic & ibidem triſtiſ
ſima uirtus eſt.quod ideo dicit:quia eſto homo bellorum ſit oculatus
plurimū ſit robuſtus & ualens:ſit audax & aduerſus incumbentia for/
tis:& cōſtans Quoniam hæ uirtutes in effuſionē ſanguinis:ī dirutōes
urbium:in prædam tendunt:triſtes eſſe uidentur:eo ꝙ in aliorū triſti
tiam operantur.Eſt cum aliis & letus furor:& hoc iō quia bællis ſepiſ
ſime interueniat:quē lætū dicit:eo ꝙ inter plenos cibo & potu:& hīc
lætus oriri conſueuerit.Raro enim ieiuno ſtomacho furentes cernimꝰ
Mors etiam inter hos armata eſt:& cruento uultu:uolens p hoc oſtē
dere crebras occiſiones quæ in bellis fiūt:& ſanguinis āplā effuſionē
dū illam armatā & cruento uultu deſcribit.Seu armatū dicit ad dr̄iam
morientiū in pace:qui inermes moriuntur.Supereſt & ornatus templi
qui omnis tendit ad oſtendendam uictorum miſeriā: & triūphantium
gloriā.qui qm̄ ſatis patet omittendus eſt:ſic & bellona de qua ſatis ſu
pra dictū eſt:ubi de minerua armigera.Supereſt de inceſſu martis pau
ca dicere.cuius initium a furore & ira qui eius comunt criſtas eſſe ui/
detur:quod his urgentibus abſq; impetu eſſe non poteſt & hoc ſupra
deſcriptum eſt. Hos ideo martis amore comere.i.ornatas reddere cri
ſtas.i.arma dicit ut intelligamus:ꝙ cū arma ad īterendam & peragen
dam pugnam facta ſint:tunc ſplēdida uidētur:cū īpetuoſe operantur
nam in ſegni & miti milite flere dicūtur.Pauorē aūt dicit equos marti
parere:& eius eſſe armigerum:eo ꝙ ſeu aduenientium ſeu circa ſtrepē
tium timore equos ſumamus & arma.fama autem equos martis.i.adue
nientis belli præcedit fere ſemper facta:& infecta referens. quæ omīa
a timidis expectantibus creduntur facile & augentur.Martem auteꝫ ue
nerem amaſſe:alii hyſtoriam uolunt tegere aſſerentes uenerē ob defor
mitatem paruipendiſſe uulcanum & adheſiſſe eiuſdem armigero:quod

uir prudẽs & amicus Vulcano aduertens crimẽ coniugis Vulcano detexit: qui diu queſtus & in furorez lapſus fere in cõiugem irruit: ſz ab eodem modeſto mitiq; uiro eius furor ſedatus eſt. Alii uero p hoc dicunt intellexiſſe fingentes: & oſtendere uoluiſſe multos olim bellicoſiſſimos uiros & inſignes duces hac illecebra fuiſſe notatos. Nõnulli acutius ſentientes arbitrantur intelligi poſſe pro uenere cõcupiſcibilis appetitus uulcano ignis deo. i. calori naturali matrimonio. i. indiſſolubili uinculo alligatus. Hinc more ignis dũ in maius incẽdiuz nititur martez tãq; feruentiſſimũ amare dicitur: & ab eo tãq; ſibi ſimile amat: & in idẽ deſideriũ iungũtur laſciuientes qđ a ſole. i. a ſapiente uiro dũ cernitur redarguitur: & excedẽs iuſto calori accuſatur. Verũ dũ in contrarium feruor inordinatæ cõcupiſcentiæ fertur. fit ut occultis uĩculis. i. cogitationibus: atq; delectationibus laſciuis artius alligetur incipiens: a quibus effœminatus ſolui non poſſit: & iam palã factis obſcenis commixtionibus a ſapiẽtibus rideatur. Neptunnus aũt q ſolus pro captis ĩterponitur laſciuo feruori cõtrarius effectus ẽ: quo uti ab aqua ignis ſic ignominioſus amor extinguitur. & dũ uelit q patitur cathenata rõ relaxatur. Huic iõ attribuitur currus: quia more ueteri pugnantes curribus uterent. Lupus uero ob id illi dicat⁹ eſt: quia rapax & ingluuio ſuz ſit aĩal: ad inſatiabilẽ uoracitatẽ ſequẽtiuz caſtra monſtrandã. Cui iõ picus attribuitur auis: quia ut plurimũ bellorũ hoĩes auguriis & auſpitiis intenti ſint: & quia ex quibuſcũq; cõtingentiis cõfeſtim oĩa ſumant. Seu quia uti roſtro picus aſſidua pcuſſione etiam robora penetret. ſic & armigeri cõtinua demolitione: aut certaminũ continuatione mœnia penetrẽt ciuitatũ. Gramẽ ãt iõ illi sacꝝ dicit Alberic⁹ qa hæc herba ſm Pliniũ ex hũano ſanguine procreet. & inde ut idem dicit romani rem bellicã agentes marti ſacrũ facturi aram cõſtruebant gramineam: qđ ego ridiculũ reor: ut gramen ex ſanguine tantũ hũano oriatur: ſed aliunde illud marti dicatũ habuiſſe originem puto. Nam cũ cõſueuerint belligeri hoĩes ĩ expeditis locis libenti⁹ caſtra locare: & ob id ut plurimũ in locis gramineis: quæ ex conſulto ab agricultorib⁹ nõ coluntur eo q͛ in ſe gramen oẽm terræ hũorez attrahat: & ſatis nullũ uel modicũ linquat: a romanis & forſan a priſcis inuẽtum ẽ ad oſtentationẽ uirtutis benemerenti pugnatoris: eos herba graminea coronare qui armorũ ui caſtra primi intraſſent hoſtium.

De Cupidine primo Martis filio: qui genuit uoluptatez. C. iiii.

Vpido (ut ait Tullius in libro de naturis deoꝝ) martis & ueneris fuit filius: Quẽ inſipidi ueteres moderniq; ingentis potentiæ deuz uolũt. Qđ ſatis patet: carmine Senecæ tragœdi: q de eo in tragœdia hippolyti. Et iubz cælo ſupos relicto. Vultibus falſis hĩtare terraſ

Theſſali phœbus pecoris magiſter. Egit armentum: poſitoq; plectro Impari tauros calamo uocauit: Induit formas quotiens minores: Ipſe qui cælum nebulaſq; ducit. Candidas ales modo mouit alas. In qb⁹ q̄ grandis ſit potentia deſignatur. Nec minus oſtenditur in ea fabula quā de eo refert. Ouidius dum illu; dicit ob danys pulchritudinē apollinē phytonis uictorem aurea uulneraſſe ſagitta: & danem plūbea: ut amaret ille hanc: illa autem hunc haberet odio: eius formā ſic deſcribit ſeneca tragœdus in octauia. Volucrem eſſe amorem fingit īmitem deu; mortalis error: armat & telis manus. Arcuſq; ſacros īſtruit ſeua face. Genitumq; credit uenere & cætera. Seruius autem dicit eum ætate purū & franciſcus de barbarino non poſtponendus homo in quibuſdam ſuis pœmatibus uulgaribus huic oculos faſcea uelat & gryphis pedes attribuit: atq; cīgulo cordiū pleno circūdat. Apuleius aūt ubi d' aſino aureo eum deſcribit formoſiſſimū dormientē ſic. Cu; uidelicet capitis aurei genialem ceſariem: Ambroſiam temulētia;: Ceruices lacteas genaſq; purpureas: perrantes criniū globos decoriter īpeditos alios antependulos: alios retropendulos: quorum ſplendore nimio fulgurante & ipſu; lumen lucernæ uacillabat per humeros uolatilis dei pēnæ Roſcide micanti flore candicant: & quanuis alis quieſcentib⁹ eximie plumule tenelle ac delicate tremule reſultantes īquiete laſciuiunt. Cæterū corpus glabellū atq; luculētum: & qualē peperiſſe uenerē non pœniteret & cætera. Refert præterea auſoni⁹ ex hoc fabulam ſatis lōgo carmine ſcripta: quam pictam ait treueris in triclinio zoyli. Cupidinem ſcilicet inter mirteta herebi⁹ caſu euolaſſe: quem cum cognouiſſent heroides mulieres ei⁹⁹ ob cauſam; dira ſupplicia: & īhoneſta deſyderia: atq; mortes paſſe facto agmine in eū cōfeſtim ſurrexere: & fruſta conantē exercere uires: eum cæpere atq; ī excelſam ibidem mirtū cruci affixere ſuas inde pēdēti ignominias iniicientes: quas īterdicit & adueniſſe uenerē increpantē eū: eiq; uulcani cathenas īproprietate; & ſupplacia ſeua minitantem: quibus cōmotis aliis remiſſis ſuis iniuriis a uenere ueniam illi impetrauere: eumq; ſuſtilere de cruce & ipſe euolauit ad ſuperos. Referūtur & inſuper plura quibus obmiſſis dictorū perſcrutandus eſt ſenſus. Fuiſſe eum cupidinem martis & ueneris filium & inſignem pulchritudine laſciuiq; moris ſatis poſſibile reor. Verū de hoc minime ſinſere fingentes: & idcirco quiſ talis ex his oriri potuerit īter opiniones maiorum inueſtigandum eſt. Eſt igitur hic quē cupidine; dicimus mentis quædam paſſio ab exteriorioribus illata: & p ſenſus corporeos introducta & intrinſicarum uirtutum approbata præſtantibus ad hoc ſupcæleſtibus corporibus aptitudinē. Volunt namq; aſtrologi ut meus aſſerebat uenerabilis andalo: q quando contingat martem in natiuitate alicuius in domo ueneris in tauro ſcilicet: uel ī libra reperiri

& ſignificatorem natiuitatis eſſe: prætendere: hūc qui tunc naſcit̃ fu/
turū luxurioſū: fornicatorē: & uenereorū oīum abuſurū & ſceleſtum
circa talia hominē: & ob id a philoſopho quodaꝫ cui nomen fuit aly
in cōmento quadripartiti dictū eſt ꝙ quandocūqꝫ in natiuitate alicuiꝰ
uenus una cum marte participat habet naſcenti concedere diſpoſitiōꝫ
philocationibus fornicationibus atqꝫ luxuriis aptam: quæ quidem ap
titudo agit: ut q̃ꝫ cito talis uidet mulierem aliquam: quæ a ſenſibus ex
terioribus cōmendetur confeſtim ad uirtutes ſenſitiuas interiores de/
fertur quod placuit: & id primo deuenit ad fantaſiam: ab hac auteꝫ ad
cogitationē tranſmittitur: Ab iſtis aūt ſenſitiuis ad eam uirtutis ſpeci
em tranſportatur: quæ inter uirtutes appræhenſiuas nobilior eſt.i.ad
intellectuꝫ poſſibilē. Hic aūt receptaculū eſt ſpecierum ut in libro de/
anima teſtatur Ariſtoteles. Ibi aūt cognita & intellecta: ſi per uolunta
tem patientis ſit. in qua libertas eiiciendi & retinendi eſt: ut tanq̃ꝫ ap/
probata retineatur tunc firmata memoria hæc rei approbatæ paſſio:
quæ iam amor: ſeu cupido dicitur: in appetitu ſenſitiuo ponit ſedeꝫ &
ibidem uariis agentibus cauſis aliquando adeo grandis & potens effici
tur: ut Iouem olympū linquere: & tauri formaꝫ ſumere cogat. Aliquā
do aūt minus probata ſeu firmata labitur & anihilat̃ ita: & ſic ex mar
te & uenere non generatur paſſio: ſed ſecundū ꝙ ſupra dictum ē ho/
mines apti ad paſſioneꝫ ſuſcipiendaꝫ ſm corpoream diſpoſitionē pro
ducuntur: quibus nō exiſtentibus: paſſio nō generaretur: & ſic large
ſumendo a marte & uenere tanq̃ꝫ a remotiori paululū cauſa cupido ge
neratur: Seneca aūt tragœdꝰ in octauia ampliori paululū licētia eſto
paucioribus uerbis huius deſcribit originem dicens. Vis magna men/
tis blandus animi calor. Amor eſt inueuta gignitur luxu: ocio nutrit̃:
inter læta fortune bona. Sane in excuſationē ſuæ ībecillitatis hanc pe
ſtem mortales miſeri preſſi paſſione hac potentiſſimum finxere deum
quos in hippolyto Seneca tragædus deteſtatur dicens. Deum eē amo
rem turpi ſeruitio fauēs: finxit libido quoqꝫ liberior foret. Titulū furo
ri numinis falſi addit & cetera Sed iam eo ueniendū ē: ut excuſſis ficti
oībus quid ſub eis ſit abſconditum uideamus. Hunc puerum fingunt
ut ætatem ſuſcipientiū paſſioneꝫ hanc & mores deſignēt. iuuenes eīm
plurimū ſūt & more puerorū laſciuiūt: nec ſatis ſui cōpotes quo paſ
ſionis īpellit īpetus: potius q̃ꝫ quo ratio iuſſerit efferūtur. Alatus præ
terea dicitur ut paſſionati īſtabilitas demonſtretur: facile.n. credētes
cupienteſqꝫ de paſſiōe ī paſſionē euolant. Arcū atqꝫ ſagittas iō ferre ſi
gitur ut inſipientiū repentina captiuitas oſtendatur: nam in ictu fere
oculi capiuntur. has aureas eſſe dicunt et plūbeas: ut ꝑ aureas dilectio
nem ſumamus quæ uti aurum lucidum atqꝫ præcioſum eſt: ſic et ipſa
Per plumbeas autem odium uolunt: quod uti graue metallum iners &

uile ſit: ſic & maliuolentia reddit quos corripit. fax autem illi ſuperaddita oſtendit animorum incendia: exuſtione continua captiuos infeſtātia Oculos autem illi faſcia tegunt: ut aduertamus amantes ignorare quo tendant nulla eorum eſſe indicia: nullæ rerum diſtinctiones: ſed ſola paſſione duci. pedes autem gryphis illi ideo apponūtur ut declaretur quoniam tenaciſſima ſit paſſio nec facile inerti & impreſſa ocio ſoluit̄. Eum cruci affixum ſi ſapimus documentum eſt. quod quidem ſequimur quotiens animo in uires reuocato laudabili exercitio mollitiem ſuperamus noſtram & apertis oculis pſpectamus quomodo trahebamur ignauia.

De Voluptate filia Cupidinis. C.v.

Voluptas (ut dicit Apulei⁹) cupidinis atq; pſichis filia fuit: cuius generationis fabula ſupra ubi de pſice latiſſime dicta eſt. Cuius figmenti ratio aperietur facile: Cum enim contingit nos aliquid optare & optato potiri ꝓculdubio obtinuiſſe delectamur. hanc delectationem priſci uoluptatem uocauere.

De Enomao ſecundo martis filio qui genuit Hyppodamiam. C.vi.

Enomaus Rex fuit elidiſ atq; piſæ: & ut Seruio placet atq; Lactātio martis fuit filius. Sane ego bellicoſum fuiſſe hominē arbitror & ob id fictum martis filium. Conſtat enim eum aduerſus pelopem bellum habuiſſe & a Pelope ſuperatum & cum ſecum ueniſſet in pacem eidem hyppodamiam filiam ſuam conceſſit in coniugem.

De Hippodamia Enomai filia & Pelopis coniuge. c.vii

Hippodamiam dicit Seruius filiam fuiſſe Enomai regis: & cum formoſiſſima peteretur a multis: eſſentq; enomao ualociſſimi equi ut qui ex uentorum flatu creati fuerant: ab enomao petentibus talis appoſita conditio eſt: ut ſcilicet currule deberent inire certamen: & ſuperati necarentur: uictor autem potiretur optato: & cum iam multos in mortē dediſſet aduenit Pelops tātali regis filius. clara floridus iuuētute: petiitq; coniugium uirginis diſpoſitus ſubire certamē. Hyppodomia aūt cum uidiſſet Pelopem formoſitate eius capta myrtilum aurigam patris pactione primi coitus corrupit. Alii uero dicunt clā a Pelope fuiſſe hac eadem pactione corruptum. Mirtilus autem axem currus fecit ex cera & ſic dum eſſent in ſtadio fracto axe currus enomai pelops: uictor euaſit & ſic cōiugio hyppodamiæ potitus eſt. Dicit Barlaam in annalibus græcoꝝ legiſſe pelopem obnegatam ſibi hippodamiam aduerſū enomaum iniiſſe bellum & Enomaum fraude mirtili pfecti ſui ſupatum. Qui myrtilus cum ptium fraudis poſtularet a pelope ab eodem in mare deiectus periit. Hæc pelopi uiro ſuo peperit atridem & thyeſtem: phiſthenem & alios.

De Thereo tertio Martis filio qui genuit Ithim. capitulum viii

Thereus rex tracum fuit et ut ait Theodontius filius fuit Martis

ex nympha biſconide per uim ab eo oppreſſam: quod in parte ſcribit Ouidius dicens. Quē ſibi pandion opibuſq; uiriſq; potentē. Et genus a magno ducentē forte gradiuo Cōnubio progne iunxit &c. Ex hoc ta lis hyſtoria cū fabuloſo fine narratur. Cū fatigaſſet Thereus bello pā dionem athenarū regez & in pacem tandez ueniſſet ut firmior eſſet ꝑ gnem natu maiorē ſumpſit in cōiugez: quæ cum iam illi Ithim filiū pe periſſet ueniſſet in deſideriuz uidendi Philomenā ſororē ſuaz orauit ut aut mitteretur athenas: aut ab athenis accerciretur Philomena. There us aūt athenas uadens a Pandione impetrauit: ut Philomenā ad Pro/ gnem duceret: quam ſpecioſiſſimaz uirginez cū adamaſſet Thereus eā in paſtorali domo uiolenter oppreſſit: & minitanti ſecū accuſaturaz ꝑ gni: linguam abſcidit: & in domo illa clauſaz ſeruauit. & ueniens ſordi datus ad prognez: Philomenaz maris nauſea mortuā dixit. Philomena uero carceris affecta thedio in thela quæ ſibi cōtigiſſent oīa acu ſcrip/ ſit & per ancillulaz ſorori miſit. Quæ cū ficta leticia dolorē occultaſſz ſuum inſtantibus orgiis bacchi noctu: nam eo tēpore a biſcoiis mulie/ ribus cælebrabantur Tyrcis & pellibus ornata intrauit ſiluas & Philo menam æque ornatā eduxit in regiā: & accenſa furore: cū multa exco gitaſſet in uirū in Ithim paruulū filium illi applaudentē euomit iras: e umq; ſecto iugulo interemit & coctū uiro mane de more epulāti appo ſuit. q cū ſæpi⁹ rei īſcius illū uocaſſet eiq; reſpōdiſſet cōtinue Prognes adeſt. nec intelligeret ille anteq̄ a menſa ſurgeret Philomena ex cōcla ui exiens illi in hoc ſeruatū caput appoſuit. Qui repente hinc inde cō motus dum illaz inſequeretur gladio factuz eſt miſeratione deoruz ut Prognes in irūdinem uerteretur & pullo in habitu propria tectu ſerua ret. Altera uero in auem ſui noīs mutata ſiluas petiit quas nocte reliq̄ rat. Thereus aūt upupa factus ē: & ſic oīs regia tranſformata. Senſus aūt fictionuz ſm Barlaæ ſententiam talis eſt. Fuit Thereus hō impi⁹ & ferox nil niſi per bellū cupiens aūt ſumens: & ob id martē meruit ī patrem cū filius fuerit Aſtogyri biſconidum principis: qui quidem ob ſuum facinus nil auderet in coniugē: & ipſa ob ruborez perpetratæ ſe uitiæ nūq̄ in regiam deſcendiſſet: ſed nigra tecta ueſte ī ſublimiori do mus parte ſuum defleret ſcœlus: & ſororis infortuniuz huius mutatio nis cauſam dedit: ſicuti a Philomena tam nomine q̄ reditu in ſiluas. Therem aūt ideo in upupam uerſuz dixere quia criſtata ſit auis: & ulu lare cantus eius ſit: & ſtercora cibus: ut per criſtā inſigne regii capitis deſignetur: & ꝑ ululatū filii perditi lamentationes: & per fœtidū cibū aſpernanda atq; faſtidioſa memoria comeſti nati.

De Ithi Therei filio. C.ix.

This Therei & Prognes fuit filius cuius ætas & infortuniuz ſatis

ſupra ſcriptuꝫ eſt. Aiunt.n.eũ in auiculã quã cardueleꝫ uocant muta/
tuꝫ: & hoc potius ab habitu ĩfantiæ ſuæ ſumptũ credo: ꝙ aliũde pic/
ta quidẽ auis ẽ carduelis: ut & picturas acu ueſtes ferre uidemus ĩfã
tes nobilium.

De Aſcalapho.iiii.& Ialmeno.v.filiis Martis. C.x.

Scalaphus & Ialmenus fratres & filii fuerũt martis ex Aſtochia ut ĩ Iliade placet Homero dicenti ſic. Illis dñabatur Aſcalaphus & Ialmenus martis filii: quos genuit Aſtochia ĩ domo actoris azidao uirgo uenerabil' palatiuꝫ cũ aſcẽdit mars fortis: hic aũt cũ ipa iacuit clam. Hos auteꝫ dicit Homerus ubi ſupra dominos fuiſſe Aſplidonis & Orcomeni ac Minionis ciuitatibus: & cũ græcis troiam ueniſſe cũ xxx.nauibus. Ego autem ut de reliquis dictum eſt pugnaces fuiſſe ho/mines arbitror: & ideo filios habitos ab antiquis.

De Parthaone.vi.Martis filio: qui genuit.
Agrium & Melam & Theſtiũ & Oneũ. .C.xi.

Arthon(ut ait Thodõtius)filius fuit Martis ex Meroe: patrẽqꝫ eius alio nomine Meleagruꝫ appellatuꝫ & Calidoniæ regẽ. pau/lus aũt dicit hunc martis fuiſſe filiũ ex Sterope filia Athlantis. Lactãtius autẽ dicit hunc nõ martis fuiſſe filium: ſed meleagri mr̃is filii. Tãdem Theodontius dicit uerum eſſe Parthaonem filiũ fuiſſe meleagri ex Merope ethola uirgine. Sed quoniã meleager primus armis ſibi occupauerit calidoniam atqꝫ tenuerit: cũ Iouis archadis filius fuerit marſ a rudibus incolis creditus & appellatus eſt. & inde Parthaon martis filius dictus. Huius quidem genealogiam Homerus in Iliade introducit Diomedem loquentẽ: deſignat oſtenditqꝫ Parthaoneꝫ tres filios habuiſſe. Agrium Melam & Oeneum: ſed Theodõtius his ſuperaddit quartum Theſtium.ſ.ab Homero minime nominatum.

De Agrio & Mela filiis Parthaonis.

Grius & Mela(ut ſupra dictuꝫ eſt Homero teſte) filii fuerũt parthaonis de quibus nil præter noduꝫ nomen ad nos uſqꝫ puenit.

De Theſtio Parthaonis filio: q genuit Thoxium & Plexippum & Altheam. Capitulum. xiii.

Eſtius (dicit Theodontius) filius fuit Parthaonis ex Calidone nympha. Paulus uero dicit ex Altea. & Alteam filiam ſic dictam quia dum naſceretur ipſa labore partus mortua matre ſit. nec de eo p̃ter hoc hẽtur ulterius niſi ꝙ Altea genuerit et Thoſeũ et Plexippũ.

De Thoſeo et Plexippo Teſtii filiis. Ca.xiiii.

Hoſeus et Plexippus Teſtii fuerũt filii: ut prædictũ ẽ: Qui qdẽ cũ iuuenes eẽnt robuſti ætate: ualẽtes et animo una cũ r̃liqs nobilibus iuuenibus græciæ ĩ uenatiõe apri calidonii: cũcta ut refert ouidius uaſtantis uener̃: ibiqꝫ cuꝫ poſt longum laborẽ beluã ĩteremiſſent

cernentes ꝙ meleager oenei regis filius eoruꝫ nepos & uenationis prĩceps caput apri Athlanti uirgini quia prima uulneraſſet illum dediſſet ut tanq̃ prima feriens ritu uenantium præcipuo uenationis decoraret̃ honore. Illud illi indignantes ꝙ tanti labores ĩter tot nobiles iuuenes fœminam primo inſigneretur honore eripuere. Quaꝫ ob cauſam turbatus Meleager in illos irruens ſubtracto capite illos interemit renitẽtes & uirgini ſublatum honorem reſtituit.

De Altea filia Theſtii & matre Meleagri. Capitulum .xv.

Ltea Theſtii fuit filia: & de matris noĩe ꝑeuntis: dũ eam parerꝫ nuncupata ẽ: ut ſatis prædictuꝫ eſt. Hæc Oenio regi calidoniæ nupſit: cui cũ inter alios filios meleagrũ peperiſſet: eo nato uidit audiuitq; fata circa igneꝫ dicentia: tã diu natuꝫ uicturuꝫ q̃diu ſtipes unus q tunc ardebat in igne ꝑmaneret ĩconſũpt⁹ ab igne. Quo dicto deſcẽtibus fatis: Altea e lecto ſurgens cõfeſtim ſubtraxit ab igne atq; ſeruauit. porro cũ ſacrificans ob honoreꝫ meleagro ex uenatione conſecutũ & interim audiſſet ab eodeꝫ fratres occiſos furore ꝑcita in uindictam ſe dedit præcipiteꝫ: & arrepto fatali ſtipite quem caute illo uſq; ſeruauerat igni cõburedũ exhibuit: quo conſũpto filius meleager occubit. Quod cum audiſſet infœlix facti penitens in gladium irruit: & uitam miſerrime terminauit. Stipitem hunc ego radicalem humiduꝫ arbitror nature lege factũ: ut eo durãte uita naſcentiũ perſeueret: quia matre i. a rerũ natura igni. i. ſiccitati ĩpoſitis: ut pereat natus neceſſe eſt.

De Oeneo parthaonis filio qui genuit deianiram gorgem & meleagrum & thydeum ac menalippum.

Eneus calidoniæ Rex ut ſupra dictum eſt parthaõis filiuſ fuit lõge magis apud nos filiorũ opere q̃ ſuo cognitus. Huic coniunx fuit altea: & plures illi fuere nati: ſed uterum ex altea omnes non ſatis mihi notum eſt cum de alio q̃ de meleagro legiſſe non recolam.

De Deyanira Oenei filia & Herculis coniuge. Capitulum. xvii.

Eyanira Oenei regis fuit filia: ut in morte meleagri teſtatur Ouidi⁹ dicẽs. Quas poſtq̃ Oenie tãdẽ Latoida clade Exitiata dom⁹ præter gorgẽq; nurumq;. Nobilis alcmenæ &c. Hec uirgo preſtantiſſimæ formæ fuit: adeo ut multi illam in coniugem exoptarent: atq; peterent. tandem cum acheloo flumini promiſſa fuiſſet & poſtremo herculi poſcenti deſponſata ortum ob ipſius nuptias certamem ẽ & ſupato achaloo herculi receſſit. Hæc ꝑterea a neſſo centauro ſũme adamata & ĩ trãſitu fluminis rapta: ut clarius ubi de neſſo q cũ ſagitta ab inſequẽte hercule letaliter uulneratũ ſe ſciret: ĩ amoris præmium ueſteꝫ deyaniræ uenenato ſanguinẽ reſperſã dilectæ dedit. aſſerẽs ueſtimento ui eẽ reuocãdi herculẽ a quibuſcũq; amoribus. quæ cũ credula claꝫ ſeruaſſet capto amore yolis herculi tranſmiſit ĩduẽdũ: ut illum ad ſe

reuocaret:attamen cũ illud Hercules induiſſet: & ſudore ſiccũ cruo/
rẽ reſoluiſſet:poriſq; hauſiſſet apertis:ui urgẽte ueneni ĩ rabiẽ uerſ⁹
ſeſe dimiſſit in ignẽ:& mortuus ẽ Et ſic deyanire uxoris munere ĩteri
it.Theodontius dicit bellũ habitũ:cũ acheloo huiuſmõi fuiſſe:qđ cũ
deſideraret hercules deyaniraʒ & achelous fluuius calidoniaʒ duobus
alueis fere oẽm aliquando irrigaret:& ſata oĩa ſecũ traheret: ab Oe/
neo Herculi petenti hac ſub cõditione cõceſſa:ſi acheoluʒ in unuʒ co
geret alueum & illum ſepiret aggeribus:quod cum nõ abſq; maximo
labore feciſſet Hercules acheloo ſuperato deyaniram obtinuit

De Gorge Oenei filia. .C.xviii.

Orgem Oenei fuiſſe filiam:teſtimonio Ouidii præmunſtratũ eſt
Theodontius uero dicit Gorgem non fœminaʒ ſed hommeʒ fu
iſſe & in bello thebano occubuiſſe.

De Meleagro Oenei filio:qui genuit Parthenopeũ. C.xix.

Eleager filius fuit Oenei regis calidoniæ & altheæ ĩ natiuitate c⁹
refert Ouidius percas tres ab Althea iam labore partus ſoluta
uiſas circa ignem ſtamina nentes & cum flammis ignis ſtipitem poſu
iſſent dixere. O nunc nate erit æqua tibi cum ſtipite uita. Quod cũ
audiſſet althea eis diſcentibus ſurgens ſtipitem igni ſubtraxit:illum q;
ne cõbureretur cum diligentia ſeruauit.fuit hic meleager iuuenis inſi/
gnis &æuo ſuo fama clariſſimus:& eodem ouidio referente contig t :
ꝙ oeneus pater ex ſuſceptis frugibus cunctis ſuperis ſacro inſtituto
honores impenderet diana tantum ſeu indignatione ſeu obliuione ob
miſſa.Quæ aduerſ⁹eum turbata aprum ĩmaneʒ agris calidoniis ĩmiſit
cuucta uaſtantem.Ad quem conficiendũ cum uocatu meleagri conue/
niſſẽt omnes adiacentiũ ciuitatum inſignes iuuenes:contigit ut athlas
uirgo oenei filia ſeu ſcđm alios iaſii regis.forma & ætate cõſpicua &
uenationum expta etiam aduocata ueniret. Quam cum extemplo me
leager amaſſet:factum eſt ut inita uenatione cum omnes in aprum irru
erent hæc ante alios omnes illum iaculo uulneraret: Qui poſtq̃ ca.
ptus & occiſus eſt meleager uenationis princeps:ſeu.amore ductus:
ſeu quia ſic expetebat uſus athlanti q̃ primo illuʒ uulnerauerat apri ca
put tranſmiſit.Lactantius addit & pellem qui precipuus apud uenato
res habebatur honor. Quod ægre ferentes Plexippus & thoſeus ſeu
ut dicit Lactantius agenor fratres altheæ eideʒ athlanti caput oblatũ
abſtulerũt:ſeu aufere conati ſunt.q̃obrẽ iratus meleager in eos irruit
&illos occidit.Cæteꝝ cum calidones ob mortem apri ingens cælebra
rent:& dona portarent templis et inter eos althea tam ob mortem ho
ſtis q̃ ob gloriam filii lætabunda incederet audita fratrum cede repẽ
te turbata eſt: et in uindictam potius q̃ iu lachrimas irruens fatali
ſumpto ſtipite eum in flammas iniecit quo conſumpto et Melea.
ger conſumptus occubuit. Homerus in Iliade ea in Oratione

in qua phoenix conatur perſuadere Achilli ut arma capiat aduerſ⁹ troianos longum de meleagro Oenei filio ſermonem facit & dicit: ꝙ cuꝫ ob homicidiū auunculorum ſuorū plurimā ab Altea matre execraretur indignatus cum uenirent hoſtes uſqꝫ in uallum callidoniæ ciuitatiſ nollet arma ſumere: ſed cū Cleopatra marſippe ydei euinei filia quam etiam altioneꝫ uocat: eo ꝙ Altioneꝫ auiā ſuam pſæpe ploraret delectabatur incluſus in thalamo: quæ poſt morteꝫ fieri non poterant. At tamen ex his qui eum ob cedē auunculorū mortuū putant. ſunt q credant eum nō ſtipite conſūpto ſed matris cōſpiratione occiſū. Barlaaꝫ ab ea fuſte dū dormiret occiſū dicit. Paulus uero caſu eū poſt gloriaꝫ interempti apri mortuū putat: & inde fabule locū ad inuentū fatali ſtipitis: quē dicit radicalē humidū arbitrari: quo deficiente: deficit & uita. Quacūqꝫ tn̄ morte uel qn̄cūqꝫ aſſumptus ſit ab oībus abitrari uidetur eū Athlantis amicitia uſuꝫ: & ex ea Parthenopeū filiuꝫ ſuſcepiſſe. Fuit. n. Meleager & Venatio hæc famoſa ut teſtat̄ Euſebius ī libro tēporū Atreo & Thieſte regnantibus micenis āno mundi. iiii. mil. c.

De parthenopeo Meleagri filio. .C. xx.

Arthenopeus filius fuit Meleagri & Athlātiſ: quā dicit Theodōtius filiam fuiſſe Iaſii regis archadiæ: & cum eſſet acris propoſiti uirgo: coniugiqꝫ cum renueret Dyanā in uenationibus ſecuta ē. tandē probitate uicta meleagri eius uſa contubernia illi parthenopeum peperit quem eo ꝙ diu celauerit ſic appellatus eſt a matris putata uirginitate. Nā græce parthenias uirgo ſeu uirginitas ſonat. de pulchritudine hui⁹ & mr̄is euētu recognita elegāter ſcribit Statius ibi. Pulchrior haud ulli triſte diſcrimen ituro: & īfra per octo uerſus. Huic aūt cū pl⁹ eſſꝫ animi q̄ꝫ uiriū adoleſcētulus nōduꝫ pubes: plurimo belli ſuccēſuſ amore audiēs argiuos duces ī thebas ituros: ignara matre conuocatis populis cū Adraſto rege reliqſſet ī obſidionē thebarū uenit & ibidē ī pugna uulnerat⁹ occubuit. Cæteruꝫ de iſto lōge aliter ſentit Seruius. Dicit. n. eū Menalippæ & martis ſiue Melamoīs fuiſſe filium & archadiæ regē: & puerum ad modum thebana bella ſecutum ut dictum eſt.

De Tydeo Oenei filio: q genuit Dyomedem. .C. xxi.

Ydeū Oenei regis fuiſſe filiū Statius clare confirmat dicēs. Sanguis habet luctu magni de ſtirpe creatuꝫ. Oeneos & marti nō degenerare paterno. Accipies & cætera. Hoc etiaꝫ cæteri uidētur aſſerere: ſꝫ de matre quidā diſcentiunt. Nam Lactantius euꝫ filium fuiſſe dicit Altheæ. Seruius aūt Euriboeæ. De hoc inſuper clara recitat̄ hiſtoria. Dicit añ alia Lactātius eū e calydonia diſceſſiſſe quia Menallippū fratrem ſuuꝫ in uenatione minus aduertenter occiderat: & hinc ſequit̄

ſtatius ꝙ multa iam nocte imbribus atqꝫ procellis fatigatus in agros ciuitatem uenit. ubi cum neminem noſceret & refugiũ quæreret quo ꝑ noctare poſſet ad regiam porticũ uenit in quam paulo ante polynices thebanus pactione cum etheocle fratre facta de ãnuo ĩperio ſucceſſiue etiam madens deuenerat. & equum ſuum locauerat. & cum nõ ſatis capax duorum locus uideretur ob manſionem non cedente polynice ĩ iurgium deuenere & inde in certamen. Quod cuꝫ audiſſet adraſtus deſcendens eos pacificatos deduxit in regiam. Et cum uidiſſet polynicẽ leonis pelle tectum: & tideum apri cõfeſtiꝫ ambiguum oraculi rñſum quod conſuluerat de nuptiis filiarum intellexit. Acceperat autem ſe illas daturam: alterã leoni: alteram uero apro. & ideo cũ iam eos cognouiſſꝫ quaſi ſibi miſſos generos. Tydeo deiphilem iunxit. Polynici autẽ argiam. Ipſi quidem paulo ante hoſtes non ſolum affinitate ſed amicitia integra eueſtigio iuncti ſunt: adeo ut ueniente tempore quo ſecum dũ pacionẽ polynices rẽgnũ a fratre debebat aſſumere. neminẽ ire legatũ preter ſe ad repetẽdũ ꝓ polynice regnũ paſſus eſt. Cui cum denegatum fuiſſet præter ius & fas redeunti ut ait homerus & poſt eum fere ad litterã Statius inſidiæ iuſſu ethioclis appoſitæ ſunt: & cũ nocte ĩ incautum. l. milites irruiſſent: nulla ex parte territ⁹ expedito gladio ĩ eos cõuerſus eſt: & poſt longam atqꝫ cruentam pugnam multis ſauci⁹ uulneribus: uno excepto: omnes occidit: Tandem cũ Adraſto & Polynice iã uno ex Deiphile ſuſcepto filio Dyomede ad obſidionẽ uenit thebarũ conuocatis amicis. Ibi autem cum tanꝙ rem ſuam ageret acriter ſæpe pugnans die una a quodam Menalippo ſagitta in mortem uulneratus eſt. Quod cuꝫ ĩpatienter ferret: ſeqꝫ acerbitate uulneris ĩ mortẽ trahi cerneret: fere in rabiem uerſus ſotiis eius qui eum uulnerauerat poſtulauit caput. Qui poſt ꝙ illud multo ſãguine fuſo obtinuerũt: eiꝙ detulerũt: ipſe nõ aliter ꝙ canis iã deficiẽs ceruici dentes infixit: & illã dũ beſtiali ritu deuoraret: occubuit. Hũc ꝑterea (ut Lactãti⁹ refert) fuerũt: q ex Marte genitũ dicerẽt: ſũpta facie oenei: nil aliud ſentientes ꝙ matrẽ natiuitate Tydei adeo potẽtiſſimũ ſignificatorẽ fuiſſe: ut ei ĩ geſtibus ſuis ſimillimus appareret.

De Dyomede Tydei filio. Ca. xxii.

Yomedes (ut ſatis uulgatum eſt) filius fuit Tydei ex Deiphile. Hic Etholorum dux cum cæteris græcis ad obſidionẽ troianã acceſſit: apud quam adeo ſtrẽnue ſe geſſit: ut poſt Achillẽ & aiacem græcorum omnium fortior haberetur & audacior. Naꝫ præter occiſos reges a ſe: & ſingulares pugnas aduerſus Hectorẽ & Aeneam: Alioſꝙ inſignes Troianorũ principes: & captos rheſi equos: atqꝫ palladiũ Troianis ſubtractũ eo in bello Martem uulnerauit: ut teſtatur Homer⁹ ĩ Iliade: ſic & Venerẽ Aeneam protegẽtẽ: ut Homerus prĩo: deinde dicit

Virgilius. Tandem cum obtenta uictoria in patriã remearet. dicit Leontius ꝙ ab Egiale coniuge quæ ſuaſione naupli patris palamedis alteri adheſerit homini: minime receptus eſt. Seruius quidẽ dicit ꝙ cũ ipſe cognouiſſet Egialem cũ Cyllabaro Stheleni filio cõcubuiſſe uerecundia ductus domũ noluiſſe reuerti. Dicit inſuper Leontius: hoc illi ĩpræcatũ a dione fuiſſe: cũ filiam uulnerauit. Is tamen ĩdicto ſibi exlio ad parteſ apuliæ ſeſe cõtulit: & occupato gargano monte (ut uolunt aliqui) eius in radicibus ſypontum condidit ciuitatẽ. Alii aprum dicũt & ibi cũ multa paſſus fuiſſet: ut dicit Virgilius: ſotios in aues mutatoſ perdidit: & eo ꝙ oſſa Anchiſis oraculo ſecum tulerit: dicit Seruius: eũ ipſa ꝑpeſſũ & ob hãc cauſã illa reſtituit. Ariſtoteles aũt: ubi ſcribit de mirabilium auditu dicit: Diomedẽ ab Aenea per dolum occiſũ & loca quibus ĩperauerat occupata: eo tamẽ mortuo: ut aſſerit Auguſtinus: ab incolis deificatus eſt: eiq; tẽplũ conſtructũ in ĩſula: cui diomedia ab eo nomen ẽ: & poſt eius mortẽ ſotios ob dolorẽ necis eiuſ in uolucres uerſos: eoſq; templũ incolere atq; circũuolare. Quod etiã affirmat Seruius dicens: has aues a latinis uocari diomedias: a græcis uero Erodyos: dicens inſuper eas græcis ad italiã uenientibus applaudere: atq; letas occurrere: cũ latinos fugiant uehemẽter: eo ꝙ ſuæ originis memores ſint: & ꝙ a latinis dux eorum ſit occiſus. Theodontius uero dicit eas græcis applaudere & cæteris nationibus eſſe infeſtas & ſingulis annis aquã roſtris portãtes tẽplum diomedis perfundere. Sed quid ſub fictionibus lateat uidendũ ẽ: diomedẽ martẽ uulneraſſe iõ dictũ puto: quia forſan cum Hectore pugnans: qui ob inſignẽ militarem eius uirtutẽ merito mars dici poterat: illum uulnerauit. Sic & Venerẽ: quia Aeneam Veneris filium uulneraſſet. ſotios autẽ in aues mutatos dicit Theodontius iõ fictum: quia pirrhatæ effecti ſunt adeo ueloci curſu remorũ ſuffragio diſcurrentes maria: ut uolare uiderenť eoſq; græcis ſeruatis reliquis nationibns fuiſſe infeſtos.

De Menalippo Oenei filio. Ca. xxiii.

Enalippus (ut Lactantio placet) Oenei regis fuit filius. hic in ſiluis dum una cũ Tydeo fratre uenareť: ab eodẽ ĩaduertẽter occiſus eſt.

De Zeſio. vii. Martis filio. C. xxiiii

Eſius (ut ait Theodontius) Martis fuit filius ex Hebe iuuentutis dea ſuſceptus mihi tamen omnino incognitus.

De Phlegia. viii. Martis filio: q genuit Coronĩ & Iſionẽ. C. xxv

Hlegias (ut dicit Lactantius) filius fuit Martis: hõ neq̃ elat⁹ & in ſupos: hic aũt: ut ait Seruius: filios habuit Iſionem & Coronidem nympham. Quam cum ſenſiſſet ab Apolline uitiatam: confeſtim ira ꝑcitus templum eius delphis incendit. Quãobrem iratus Apollo eum

ſagittis interemit: eiuſq; animam apud iferos religauit: hac ſub pœna ut ſub ingenti ſedeat ſaxo ruinam minante: & ſemper illud caſurum ſuſpicetur & timeat: de quo ſic uirgilius. Phlegiaſq; miſerrimus oms admonet: & magna teſtatur uoce per umbras: diſcite iuſtitiam moniti & non temnere diuos & cætera. Phlegiam concubuiſſe templum apollinis: ut dicit Euſebius: in libro teporu: contigit dauni regis argiuorū āno. xxii. anno uero mūdi. iii. mil. dcc. lii. Nunc quid ueteres de impenſa phlegiæ pœna ſenſerint uideamus: phlegias autem dictus eſt a phlegon quod eſt flāma: & ideo martis recte dicitur filius: quia calidus ſit & ſiccus: & ardores & incendia cōpetunt. Quod autē apud inferos dānatus ſit: ea quæ dicta eſt pœna: putat lucretius: q arbitrati ſint ueteres anteq̃ ad corpora ueniant apud ſuperos eſſe animas: & ueniētes in corpora quoniā īferi ſumus reſpectiue ad ſupercæleſtia corporu. eas deſcendere ad inferos: & ibidē uarias habere pœnas: ſm uarias affectiones uel exercitia: & ſic phlegias in hac uita īter mortales uiuēs ad hāc pœnā dānatus eſt: quam talem intelligit macrobius: ubi d'ſōnio ſcipionis ſic dicens: atram ſilicem lapſuram & cadenti ſimilem illorum capitibus īminere qui arduas poteſtates & infauſtam ambiūt tyrānidē nūq̃ ſine timore uicturi: & cogētes ſubiectum uulgus odiſſe dum metuant ſemper ſibi uidetur exitium excipere quod merentur.

De Coronide nympha filia phlegiæ & matre eſculapii. Ca. xxvi.

Oronis nympha (ut ait ſerui') filia fuit phlegiæ: q̄ cū forma præclara eſſet placuit apollini: & ab eo uitiata eſt: atq; ex eius cōcubitu filium concepit qui poſtmodum eſculapius appellatus eſt.

De Iſione filio phlegiæ: qui genuit Cētauros. Quorū hæc ſūt noīa Euriti': Meſſus: Aſtilus: Ophionides: Grine': Rhet': Orne': Lycidas: Medē: Pyſerior: Taumas: Mermeros: Phol': Menelas: Abas: Eurinom': Hyreos: Hymbr': Cene': Alphydas: Elops: Pacre': Lycus: Cromis: Dictis: Pharc': Bianor Hedian': Licet': Hypaſō: There': Riphe': Demoleon: Plageon: Hylon: Ephynous: Dam': Dorylas. Cyllar': Hyllonōe fœmīa: Pheo: Tom': Theboas: Pyret' Ethodus: Ephydupus: Neſſeus: Odites: Stiphelus: Bromus: Antimacus. Elimus: Pyramus: Latreus & Monicus & alios et hos præter genuit Perithoum. Ca. xxvii.

Sion phlegiæ filius perhibetur a cunctis: Hūc aliqui uolūt Iouis miſeratione in cælum aſſumptum: et eius ſecretarium atq; iunonis officium. ubi delatus officio auſus eſt iunonem de ſtupro interpellare quæ Ioui conqueſta eius iuſſu nubem in ſui ſimilitudinem exornauit Iſioniq; loco ſui appoſuit. Qui cum ea iacens ex illa centauros genuit: et cū a Ioue de cælo fuiſſet deiect' ī terras: auſus ē apud mortales gloriari ſe iunonis potitum cōcubitu. q̃obrem ictus fulmine apud īferos

rotæ uolubili & plenæ ſerpentũ alligatus continue reuolutioni dãnat⁹ eſt. Vnde dicit Ouidi⁹. Voluitur Iſion & ſe ſequiturq; fugitq; &c. Huius aũt figmenti ratio poteſt eſſe talis. Iſion theſalus fuit: & laphitarũ dominus: regni preter modũ auidus adeo: ut per tyrãnidem occupar̃ conatus ſit. Iunonem aũt nunc aerem nũc terrã diximus: & reginã regnorum atq; diuitiarũ: quæ inquantũ terra & regnũ ĩ terris: & aliqd ſtabilitatis uidetur protendere & inquantũ aer qui lucidus eſt ſplendoris: aliquid uidetur addere regnis: qui tam fugitiuus eſt: & in tenebraſ uertitur facile. Nubes aũt ſolis opere ex uaporibus aqueis: ſeu humentis terræ ſurgentibus: & in aere condẽſatis conficitur natura ſua caliginoſa uiſui ſenſibilis: manu aũt incõprehenſibilis: & nullis firmata radicibus a uentis huc illuc impellitur: & demum aut in aerem a calore reſoluitur: aut in pluuiam a frigore uertitur. Quid ergo ex dictis: Pro nube non regnũ intelligemus: ſʒ quoniam in Iunonis effigiem apponitur id dicemus quod in terris uiolentia poſſidemus: cui regni ſimilitudo ñ nulla eſt: inq̃tum uti rex ſuis ſubditis dominatur: ſic & eis qui uiolenter poſſidet dum uires ſuppetunt ſuis ĩperare uidetur. Sed uti ĩter lĩpidum aerem: & condenſatã nubem grandis eſt differẽtia: ſic inter regẽ atq; tyrãnum Aer fulgidus eſt: ſic & regium nomen. Nubes obſcura eſt: ſic & caliginoſa tyrannides. Regis amabile nomen. Tyrãni tetrũ & odibile. Rex tronum cõſcendit ſuũ regiis inſignitus notis. Tyrannus occupat dominium armis horridis circũſeptus. Rex per quietẽ & lætitiam ſubditorum. Tyrãnus per ſanguinẽ et miſeriam ſubiacentiũ Rex pacem augmentũ q; fidelium totis exquirit uiribus. Tyrãnus rẽ ſuam curat per exterminium aliorum. Rex in ſinu amicorum quieſcit Tyrãnus amicis fratribuſq; ſemotis in ſatellitum ſcelleſtorũq; hoĩũ aĩam ſuam ponit. Quãobrem cũ in ſe (ut patet) diuerſiſſima iſta ſint: rex ſplendidus aer merito fingi põt: et ei eſt aliquid ſtabilitatis ãnexũ ſi quid dici põt ſtabile in caducis: ubi tyrãnus reſpectiue turbulẽta nubes eſt nulli ſtabilitati ãnexa: et quæ facile reſoluatur: ſeu a furore ſubiacentium: ſeu ob deſidiam amicorũ. His præmiſſis arbitror quid ſibi uelit fictio: abſq; difficultate uidebimus. Aſſumitur ergo tũc ĩ cælũ Iſion: cum celſa aĩo contẽplamur: utputa regnũ purpuras ſplendores egregios: eximiã gloriã: potentiã inexhauſtam: et quæ ſtultorũ iudicio regũ infinita ſunt cõmoda. nec ĩmerito Iouis atq; Iunoniſ uidemur ſecretarii facti: dũ quod ad eos attinet: quaſi ex ſpecula deitatis p̃ſũptuoſo ſpeculamur aĩo. Et tunc in Iunonis deſyderiũ trahimur: dũ hos regios faſtus aliud q̃ ſint: ſtolido iudicio arbitramur. Tũc aũt Iunonẽ interpellat de ſtupro Iſion: quando nulla præuia ratione: nullo iuſto ſuadente titulo in id priuatus homo conatus exponit: ut regno uiolenter præſit. Sʒ qd fit: ſi forſan aliqd p̄inde quærit̃: Illi nubes Iunonis

effigiẽ habens apponit̃: ex quo cõcubitu occupãtis.ſ.& occupati ĩpe-rii illico naſcũt̃ cẽtauri. fuere qdẽ cẽtauri hoĩes armigeri elati aĩ: & ĩmoderati: ac ĩ oẽ nephas pni: uti ſatellites cernimus: & ſtipẽdiarios: & mĩſtros ſcelerũ ad quorũ uires fidẽq; cõfeſtĩ recurrit tyrãn⁹. Qui iõ ex nube naſci dicũt̃: qa ex ſubſtantiis umbratilis regni.i.ſubditorũ eorũ emũgunt̃ ſtipendia: ex quibus in eorum exterminiũ ĩpii nutriũt̃ Demum iſion a Ioue in terras e cælo pellitur.i.a natura rerũ: poſtq̃ n. cupid⁹ intrauit dominiũ omiſſis cogitationibus ſplẽdidorum: quib⁹ ſpe blanda: & fallaci exiſtimatione oblectabatur: in anxias certaſq; trahitur curas: dum.ſ.noſcere incipit: qb⁹ laborib⁹ quantũcunq; continuis & amatis plenum ſit imperium. Hic iuſuper qm̃ ſe cum Iunone concubuiſſe iactaſſet idẽ ſe regẽ dicere auſus eſt fulminatur a Ioue: eo ſcʒ fulmine quo exuruntur inſipidi: qui dũ ſe ſõniantes aliis in cælũ euehi arbitrantur. Somno excuſſi repente ſe reperiunt præcipitatos in terris Nam dum turgido ſpiritu elati quantũcunq; uiolentia populorum ĩperium teneant: in ſe redeuntes ſtolidæ ambitionis ſõnum ab oculis pellunt: aduertunt quos angores intrauerint: quas ãbages: quos timores quaſq; incognitas añ pplexiões: qua aĩaduertentia nõ aliter q̃ ab ignito fulmine cruciantur. Qui cruciatus ſi pc̃tõ aliquo eo tenente tyrannidem finiretur: nõ apud inferos ſupplitio rotæ uolubilis dãnaret̃: ſʒ qm̃ in pectore talis abſq; quiete aliqua circulari motu aſſidue circumuoluitur & ueteres innouantur & nouæ ſupadduntur dũ hinc h⁹ inſidias inde uires illius: illinc dei iudiciũ timidus expaueſcit. Rotæ infixus uolubili dicitur: Quæ iõ plena ſerpẽtum fingitur: quia curis non ſolũ aſſiduis: ſed etiam mordacibus agitatur. Seu aliter & breui⁹. Nucẽ regni dicem⁹ fore ſpem ſumptam: quã nõnulli ſibi male ſuis uirib⁹ menſuratis certiſſimã faciũt. Quæ ideo ſimilis Iunoni fingitur: qa ſperanti iam ſperatum poſſidere uidetur: nec aliter ſecum q̃ ſi poſſideret: d' re ſeparata diſponit: & hinc fit: ut ex hac tam certa ſpe: ut effectũ conſequatur: ſperans ſibi uires præparat: & ſic agente ſpe ideſt nube: cẽtauri oriũtur ideſt præparãtur: & cũ ad conſequẽdũ opere quod iam ſpe tenet inſipidus: intrat labores adeo ut omittat cogitationes ſplendidas et inturbulentas deueĩat neceſſe eſt. & ſic a Ioue ideſt a luce & ſplẽdore cogitationũ cadit: ſeu deiicitur in terras & fulminatus uexetur ĩ rotã ut dictũ ẽ. De hac aũt rota aliter ſenſiſſe uidetur Macrobi⁹. illos.ſ. radiis rotarum pendere diſtrictos: qui nihil cõſilio p̃uidẽtes: nihil ratione moderantes: nihil uirtutibus explicantes: ſeq; & omnes actus ſuos fortunæ cõmittẽtes caſibus fortuitis ſẽper rotãtur. Alii uero ubi iſion Iouis & Iunonis ſecretarius dicebatur ſenſerũt. iſionem augurēʒ fuiſſe: eo q in aere caperẽtur auguria p quæ ſecreta.i.ea q̃ futura ſũt ſolũ a talib⁹ coguoſci credebãtur. Q d' aũt ex nube genuerit cẽtauroſ

uolunt nil aliud intelligi: q̃ꝫ ꝙ precio ſatellituꝫ fidem aucupent: quæ ſic facile diſſoluitur alio ſuperueniente munere ut nubes fit. Dicit præterea fulgentius dromocridẽ in teogonia ſcribere Iſionẽ in græcia primum regni gloriã affectaſſe: & ſibi centũ equites primũ oĩum cõquiſiſſe: ex quo centauri.i.centum armati. Sꝫ ego miror Iſionẽ primũ apud græcos regnũ optaſſe: cũ conſtet ante tẽpora Iſionis multos fuiſſe ſycioniis & argiuis reges: qui & græci ſunt. Fuit.n. Iſion danao imperante argis: poſſet tamen hic reſpondere alios reges: qui eũ præceſſerunt ſponte populorũ quibus imperauerant extitiſſe. Iſion aũt primus fuit qui per uim & tyrãnidem regnũ occupare conatus eſt.

De Centauris Iſionis filiis in generali. C.xxviii.

Entauri Iſionis & nubes filii fuere: ut præmonſtratũ eſt. Hos uolunt quidã apud theſaliã equos ante alios domuiſſe & inſignes euaſiſſe equites: & quoniã centum cõuenere inuicem cẽtauri dicti quaſi centum armati: uel centũ martes: nam græce arios mars eſt: ſeu potius centũ auræ: nam ſicut uentus uelociter euolat: ſic & hi centuꝫ uelociter currere uidebantur. Verũtamen hæc latina ætimologia ẽ: quã græcæ dictiones minime patiuntur. Ex eis talẽ refert Seruius fabulaꝫ ꝙ cũ quidã Theſalus rex bobus oeſtro exagitatis ſatellites ſuos ad eos reuocandos ire iuſſiſſet: & illi cũ curſu pedeſtri non ſufficerent aſcenderunt equos: & eoruꝫ uelocitate boues conſecuti: eos ſtimulis ad tecta reuocarũt. Sic hi uiſi aut cũ irẽt uelociter: aut cũ eoꝝ equi circa flumen peneon potarent capitibus inclinatis locũ fabulæ ſtulta credulitas adinuenit: qua arbitratũ eſt unũ eſſe aĩal ex equo & hoĩe compoſitum: & ſic poſtea ſemper pictũ eſt. Hii tandẽ elati hoĩnes in nuptiis perithoi cibo pleni uinoqꝫ madentes ſponſam perithoo aufere conati ſunt: ſed reſiſtente theſeo ſuperati. Virgilius aũt dicit illos fuiſſe laphitas. Eos aũt ſuperari atqꝫ deleri mars paſſus eſt: eo ꝙ illi ſacrum non exibuiſſent: cũ diis cæteris adoleſſent. Quaſi ex hoc uelit quia obmiſſa martis ſeueritate: epulis & potationibus uacantes effœminati ſint: & ſic ſuperati. Si quid præter hoc ex eis hic fictionis haberet̃: ſatis ſupra ubi de Iſione declaratum eſt.

De Euryto Iſionis filio. C.xxix.

Vrytus ex centauris unus (ut refert Lactanti⁹) in domum Oenei regis calidoniæ ueniens Deyanirã: quã paulo ante Hercules petierat & fideꝫ præſtauerat ſe illam in uxorẽ ducturuꝫ: poſtulauit in cõiugem. Oene⁹ uim timẽs ſpopondit: & conſtituto die: dum nuptias eurytus celebraret: ſuperuenit hercules: & inito cũ centauris ibidem exiſtentibus certamine eos occidit: & deyanirã ſibi matrimonio copulauit: Ouidi⁹ uero nõ ſic: quinĩmo dicit: ꝙ cum perithous duxiſſet hippodamiã cõiugem & poſuiſſet in antro menſas centauris: & ipſi epu

lante uino plurimo caluiſſent in laſciuiã uenere: & audaciã nimiã & ca piente euryto hippodamiã: atq; trahente eã: ĩſurrexit perithous atq; theſe⁹: & turbati caſu aduerſus eũ & ſocios: iniere pugnã: & cũ abſtu liſſet Theſeus hippodamiã eurito eũ conãtẽ manib⁹ cratere ſũpto in terfecit.

De aſtilo ex cẽtauris uno uate: Iſionis & nubis filio. C.xxx.

Stilus ex centauris fuit unus: & qm̃ augurio ualebat futura præ noſcens fratres monuerat ne bellũ aduerſus laphitas aſſumerẽt Tãdem: cũ ſe una cum eis ĩ nuptiis reperiret: uideretq; driãtẽ acriter incidẽtẽ cedẽtẽq; miſere quos cõtingere poterat: & ex ſuis etiam plu res fugientes timens illius uirtutem: & ipſe fugam cæpit neſſoq; cẽtau ro fugienti dixit: ut dicit ouidius. Aſtillus ille etiã metuẽti uulnera neſ ſo. Ne fuge ad herculeos inquit ſeruaberis arcus 2c.

De neſſo Iſionis & nubis filio. Cxxxi.

Eſſus ex centauris famoſiſſimus fuit. hic cum uerſutus homo plu rimũ eſſet: & fuga manus euaſiſſet laphitarũ ĩ calidoniã abiit: & ſec⁹ Hebenũ eiuſdẽ regionis fluuiũ morã trahẽs Deianirã filiã; oenei regis amauit: tractu uero tpis cõtigit ꝙ eũte Hercule a Calidonia uer ſus patriã; una cũ Deianira cõiuge ab Hebano fluuio pluuiis turgido detentus eſt Cui neſſus quaſi obſequiũ p̃ſtatur⁹ obtulit ſe: ſi natans ul̾ let tranſuadere fluuiũ: deianirã; ĩ ripã; alterã; delaturũ. Q d̾ Hercu/ les annuit. Verũ cũ tranſuadaſſet uelociter neſſus: Hercule adhuc na tante: ratus ſuo ardori cõceſſũ tp̃s: aura ocior cũ deianira fugam arri puit. Hercules aũt ſũpto arcu: ſagitta eũ conſecutus eſt. Qui dum ſe ſaucium cerneret: & piturũ agnoſceret: ne inultus occũberet: nouam commentus fraudem: confeſtim ueſtimentũ ſanguĩe ſuo perlitũ exuit & quaſi mun⁹ amoris deianiræ dono dedit: hanc illi aſſerẽs eẽ uirtutẽ ut ſi illotũ ſeruaretur: poſſet ab omni amore forenſi in ſuum reuocare herculẽ: dummodo id ageret ut illo indueretur hercules. Quod credu la deianira ſeruauit: & poſt tempus: dum herculẽ amore iolis captũ in ſuũ reuocare uellet: illũ: ut lati⁹ ĩ ſequẽtib⁹ exprimet̾: occidit. Neſſus aũt ueſtimẽto dato expirauit ut uaticiniũ ĩpleretur Aſtili. Stati⁹ hunc hebenũ fluuiũ ob mortẽ neſſi cẽtaureũ cognominat. Et lucan⁹ d̾ eo di cit. Et meleagream maculat⁹ ſanguĩe neſſi. Hebenos calidõia ſecat 2c.

De reliquis Centauris Iſionis filiis. C.xxxx

Phyonides: Grine⁹: Reth⁹: Orne⁹: Lytidas: Medon: Piſenor Taumas: Mermeros: Pholus: Menelas: Abas: Eurinom⁹ Yreos Ymbrus: Oene⁹: Aphidas: Elos: Patre⁹: licus: Cromis dictis: Phare us: Bianor: Gedian⁹: Lyce⁹: Hypaſon: Tere⁹: Rhiphe⁹: Demolcon Phlageon: Ilon: Ephino⁹: Dam⁹: Dorylas: Cyllar⁹: Illonome fœmĩa

Thomus.Theleboas.Pyretus.Ethodus.Phidupus.Neſſeus.Odites.
Stiphelus.Bromus.Antimacus.Elimus.Pyramus.Latreꝰ & Monicꝰ
oẽs fuere centauri Iſionis & nubis filii:& in nuptiis perithoi: aut ceſi
aut fugati a laphitis:ut late in ſuo maiori uolumine teſtatur Ouidius.

De Perithoo Iſionis filio:qui genuit Polipitem. Ca.xxxiii.

Erithous non ex nube appoſita:ſꝫ ex cõiuge fuit Iſionis filiꝰ:ut
dicit Ouidius:duxerat hippodamen audaci Iſione natus &c.Hic
(ut fertur(amicitia integra theſeo athenienſi iunctus fuit: & cũ hippo
catiam ſm Lactantiũ.Secunduꝫ autem Ouidium hippodamiã duxiſ/
ſet uxorem(ut ait Seruius)circunuicinos populos conuocauit ad feſtũ
ex quo ſecutũ ẽ:cum in nuptialibus ſacris cæteri honorarent̃ dii: ſo/
lus mars obmiſſus eſt:quã ob cauſam indignatus cẽtauris indignanti
bus ĩmiſſit furorẽ:qui ſurgẽtes aduerſus Laphitas in pugnã(ut ſupra
dictũ eſt)plures ex centauris ceſi occubuere.Lactãtius uero dicit:hoc
ĩ certamine laphitas fuiſſe deletos : quod ĩtelligendũ ẽ de his laphitis
qui centauri erant.perithoũ inſuper uolũt:hippodamia mortua ſeu ea
uiuente & forte repupiata:cũ Theſeo amico ſuo cõueniſſe:q tunc for
te celebs erat:ſe niſi ex Iouis genitis ſũpturos uxores. & cum iã The
ſeus Helenã rapuiſſꝫ:quæ Iouis & Ledæ filia habebat̃: nec altera no
ſceretur in terris ea tẽpeſtate a Ioue genitam præter Proſerpinã pluto
nis cõiugeꝫ:cũ in cælum nequirent aſcendere:ad inferos eam rapturi
declinauerunt.Verum cerberus aduerſus perithoũ inſurgens:illũ pri
mo interfecit impetu:quem dum iuuare conaretur theſeus ĩ magno ui
tæ fuit diſcrimine:& ultimo a plutone detentus ẽ.Tandẽ redeũte her
cule ab hiſpania geryone ſuperato:& præda ingenti diuite:audito pe/
rithoi ĩfortunio:& captiuitate theſei a trenaro ſpecu deſcẽdit ad ĩferoſ
ut tragœdus teſtatur ſeneca in tragœdia herculis furentis.Cui obuius
cerberus factus:ut in in eadem tragœdia plenius dicit̃:ab hercule ui/
ctus atqꝫ triplici ligatus cathena theſeo conceſſus ẽ. Aliq uolũt cerbe
ro ab hercule barbã decerptã.quẽ:liberato theſeo:ꝑ trenarõ ad ſupe
ros triplici traxit cathena ẽt renitentẽ.Põponius aũt ĩ coſmographia
ſcribit circa Euxini ſinus ĩtroitũ haud longe ab heraclea urbe acheru
ſiã ſpecũ eẽ:ad manes uſqꝫ(ut fama fert)peruiũ:& ex eo ad ſupos ai
unt ĩcole cerberũ tractũ.Sũt præterea:nonnulli q ad augẽdã fabulæ
fidẽ(cũ uenenoſis herbis locus abundet) dicant: eas primo ex ſpuma
tracti cerberi natas:nec ĩꝓceſſu a quoq̃ euelli potuiſſe.Quď hac hi/
ſtoria fictũ ẽ:æque ad hiſtoriam pertinet.Nam cũ clam latronũ mo/
re:nõ tãq̃ꝫ ſtrenui iuuenes rapturi proſerpinã iuiſſẽt:perithoꝰ: & the
ſeus nocte a cerbero cane perithous(ut legitur)occiſus ẽ: & ab ĩcurſã
tibus detẽtus theſeus:pro cuius liberatiõe Hercules ad inferos deſcẽ
dẽs ideſt in regna moloſſorũ primo claua occurrente:& oĩa audenteꝫ

canẽ domuit:atq; ligauit & Theſeum ſub interminatione belli plutoni reperiit:qui illi cõceſſus eſt:& ſic cum cane in aticam ſeu bœtiã redier̃ Per barbam cerbero euulſã audatiã atq; robu: debemꝰ intelligere qbꝰ canis priuatus ẽ.Nam expertus herculis clauã:& uiſa uiri cõſtantia: timidus atq; mutus effectus ſe uictum confeſſus eſt: Eſt enim hominibus barba a natura conceſſa in teſtimonium uirilitatis:ut in moralibꝰ placet Gregorio.Hanc enim quotiens tangimus:aut uidemus:nos eẽ uiros meminiſſe debemus:& nobis ab his quæ minime uirũ deceãt cauere monemur.de reliquis alibi dictum eſt.

De Polypite Perithoi filio. C.xxxiiii.

Olypites Perithoi fuit filius & Hippodamiæ:ut Homerus ĩ Iliade:dum dicit.Illos autem ducebat fortis bello Polypites filiꝰ Perithoi:quẽ immortalis genuit Iuppiter.Hunc polypitẽ Perithoo genuit glorioſa hippodamia.Hic:ut per eundem homeruʒ patet ĩ catalogo græcorũ:cum eis in troianam expeditionem iuit.

De Britona martis.ix.filia. Ca.xxxv.

Ritona ſeu Briton nympha fuit cretenſis:&(ut Lactantius aſſerit)martis filia:quæ cuʒ uirgo adheſiſſet dianæ:& perpetuæ facto uirginitatis uoto uenatiõibus uacaret:eo ꝙ formoſa eẽt:minoi regi cretenſiũ placuit.Qui:cũ ei renitenti uiolentiam uellet ĩferre:nec aliunde uirgini appareret effugiũ:ſe ĩ mare dedit præcipitẽ:& ſic ab undis abſorta ẽ.cõtigit poſtea ut piſcatorũ retibus traheretur eius cadauer ĩ littus porro:ſeu dianæ:ſeu martis turbatiõe factũ ſit:peſtis ingẽs ĩſulæ ĩmiſſa ẽ:quam uidebant̃ ceſſare nõ poſſe incolæ:niſi dianæ ĩſtituiſſẽt tẽplũ:& eam dictynam appellarẽt:eo ꝙ piſcatorũ rethia:qbꝰ ĩ terrã deductũ ẽ britonæ cadauer dithia nominentur.

De euanne.x.martis filia & Capanei cõiuge. C.xxxvi.

Vannes(ut Theodõtio placet)martiſ fuit filia:ex thebe aſopi fluminis cõiuge ſuſcepta.Quæ quidẽ Euannes cõiunx fuit capanei inſolentiſſimi hominis:& ex eo filium peperit:quẽ Sthenelũ uocauere Credo ego hanc ferociſſimam fuiſſe fœminaʒ:& iõ martis dictam filiam:Quam ferunt adeo Capaneum uirum ſuum dilexiſſe:ut dum fulminatus apud Thebas eius funeralia exercerẽt:ponereturq; capanei cadauer ſemiuſtum in rogũ ferre nõ potẽs tam ingentẽ aĩ dolorẽ:ſeſe inieciſſe flammis illud urẽtibus:& ſic una cũ uiro exuſtã & ĩmixtis cineribus in urnam depoſitam.

De Hermiona xi.martis filia:& Cadmi cõiuge. Ca. xxxvii.

Ermionam poetæ dicunt martis & ueneris fuiſſe filiam:eamq; relicta ſpinge:a Cadmo thebarum rege in coniugem ductam.huic uulcanum aiunt monile feciſſe pulchritudinis inſigne:ſed infauſti hominis portãti:& hoc ob odiũ in eam ſuſceptũ:ꝙ ex adulterio cõiugis

nata ſit. Ex hac inſuper cadm⁹. iiii. ſuſcepit filias. & poſtremo (ut aiūt) in ſerpentes uerſæ in mortē uſq; manſere. Cuius fictionis abſconditū hoc eſſe pōt. Primo Veneris filia fuit hermiona q̄tū ad cadmū: quia pulchritudinis ſeu facetia ſua potens fuit in cadmū uenereas īmittere flāmas. i. libidinoſam flagrantiam quod ueneris eſt: & hoc in q̄tū ob ipſius deſideriū Spingem priſtinā coniugem abdicauit. Martis uero filia iō dici pōt: quia eidē cadmo cā fuit belli Nā ut dicit Euſebi⁹ paleſatum inducēs ī teſtē ſpīgos: pp zelū hermione a cadmo: cuius erat uxor diſceſſit: & confeſtī in eū bella cōmouit: & ſic martis filia. i. belli cām cadmus aſſūpſit uxorē. Monile aūt infauſtū a uulcano cōditū accipi pōt: pp īfauſtū huiuſce matrimonii exitū: eo ꝙ ab āphione & ceto regno priuati: & in exilio pulſi ſunt. Q̄d aūt in ſerpentē uerſa ſit: pōt ītelligi: ſeu quia exul circa infima uti ſerpētes incedūt: ſe cū uiro exercuit: ubi dū regnaret uacabat excelſis: Seu quia per diuerſa poſt exiliū: nūc huc: nūc illuc errauere ſerpentes. Seu quia affecti ſenio pectus ī terrā uerſū uti ſerpētes faciūt: qui pectore gradiuntur: inceſſere.

De Hyperuio. xii. Martis filio. Ca. xxxviii.

Yperuium Martis fuiſſe filium aſſerit in libro naturalis hiſtoriæ Plinius: de quo nil aliud reperiſſe memini: niſi ꝙ idem plinius dicit eum. ſ. primum fuiſſe: qui occidit animal: & ob id puto cum op⁹ ſæuum uiſum ſit: Martis filium dictum.

De Etholo xiii. Martis filio. C. xxxix.

Thol⁹ martis fuit fili⁹: ut plini⁹ ī libro naturalis hiſtoriæ teſtat̃ eiuſq; fuiſſe cōptū iaculū dicit. Credo ego hūc Etholū regē fuiſſe etholiæ: & ab eo forſan denominatā fore regionē illā: ī qua cū bellicoſi plurimū populi ſint: & ipſe etholus: ut in euētum eius oſtendit: cū bellicoſus hō eſſet: ab ipſis Etholis martis filius dictus ē.

De Remo. xiiii. & Romulo xv. martis filiis. C. xl.

Emus & romulus ſeu romus: ut ueteres aſſeruere romani Martiſ fuere filii: ex Ilia ueſtali uirgine ſuſcepti. Ex quibus ubi de faſtis refert Ouidius: ꝙ cū Ilia urna ſūpta iret aquam latura pro ſacris ſub ſalice feſſa cōſedit: & canentibus auibus in ſomno ſoluta: a marte uiſa & oppreſſa ē: ei uero dormienti uiſū eſt: ſe in cōſpectu igniū ueſtaliū ſtare: & in focos uittas laneas: quibus ob ombratū caput habebat cecidiſſe: & eis duas cōſurgere palmas: quarū altera maior ramis totum occupauerat orbē. Quas cū moliretur: patruus excidere: a pyco martia aue: & lupo tutatæ ſunt. Quæ: cū ex eo cōpreſſu: quem dormienſ paſſa fuerat: geminos peperiſſet: iuſſu Amulii regis albanorum patrui ſui: ut proiicerentur in tiberim delati: cū intumuiſſet pridiani hymbris cauſa flumen: nequeuntes delatores deuenire ad alueum: illos in ripam depoſuere. ibi aliquādiu a pyco nutriti: aduenit lupa quæ catulos

perdiderat & admotis labellis eorum uberibus eos æducauit. Figmen/
ti h⁹ ratio ſatis ſumitur ex romanorum annalibus. Habetur enim pro
cõperto Iliam ex incognito patre uno partu Remum: & Romuluꝫ pe
periſſe: ſic uicte uirginitatis teſtimoniũ ferentes: in ignẽ cecidere. duo
nati duæ fuerunt palmæ: quia uictorio ſi fuere iuuenes: ſꝫ aliter magis
ſcilicet Romulus qui romanum fondauit imperium: per qđ omnis or
bis ſuis & ſuorum ſcilicet uictoriis ſubactus ẽ. In hos ſæuire uoluit pa
truus dũ abiici iuſſit. A Pyco aũt educatos ideo dixere: quia pycus for
micis alatur: per quas agricolæ intelligũtur: ſic & ipſi a fauſtulo paſto
re rgio: qui & agricultor erat collecti: & ſeruati ſũt. & a lupo nutriti ẽt
ſunt: quoniam ab accha laurentia fauſtuli coniuge lactati & mrna ſo/
lertia gubernati fuere. quã lupam uocauere: eo ꝙ nobile ſcortũ fuit: &
tales nuncupantur lupæ: ob auaritiã: cauſa cuius pudicitiam ꝓſtrauer
re: & inde in hodiernum uſqꝫ cellulæ taliuꝫ lupanaria appellãt. Quod
autem ex marte geniti ſint: ad cõtegendam cõditorum tam inclitæ gẽ
tis in famẽ originẽ adinuẽtum eſt: cõuenientibus etiam moribus iuue
nũ figmento nam rapaces & prædones & elati animi atqꝫ: bellicoſi fue
re: de qb⁹ dicit Titus liuius: ꝙ cũ Amuli⁹ Numitorem fratrem regno
expoliaſſet: Lauſum eius occidit filiũ: & iliam ad auferendam ſpem ꝓ
lis ueſtalẽ dicauit uirginem: ex qua cum nati gemini: & iuſſu Amulii ef
ſent expoſiti: a Fauſtulo rerum cõſcio æducati: & ad ætatẽ uſqꝫ pube
rẽ deducti: cũ rapinis & latrociniis uacarẽt: ſtirpis eorũ facti cõſcii &
fraudis Amulii ex compoſito cũ captiuis a ſociis duceret alter: & alter
quaſi accuſator cũ cõſociis ad amuliũ ueniſſent: cõſurgẽtib⁹ hic accu/
ſatore ĩde accuſato in regem: eũ occiderũt: & genus profeſſi ſuũ: auo
eorũ numitori ſeni regnum reſtituere. Ipſi uero: ubi nũc roma eſt ſibi
condidere urbem. Et dum de ſe uterqꝫ nouæ ubi nomen uellet impone
re: in hanc cõcordiam ex cõpoſito deuenere: ut ſi quis fauſtius ſũpſiſ
ſet augurium ex diuerſis montibus: is nomen ĩponeret ciuitati. Ex quo
ſecutũ ẽ: ut ſex uultures uideret rem⁹. xii. romul⁹ qꝫobrẽ qm̃ plures ui
diſſet: romã a ſe nũcupauit urbẽ. rem⁹ aũt poſtea: qa ſulcuꝫ loco muri
ſignatũ cõtra edictũ romuli ſuperaſſet: ſeu aliã ob cauſã: a romulo ui
ſũ ſit: a fabio romuli duce rem⁹ cultro paſtorali occiſus ẽ. Et ſũt q ar/
bitrẽt eũ ibidẽ ſepultũ ubi futuri muri ueſtigiũ tranſgreſſus ẽ oñdũt
qꝫ hodierni pyramideꝫ in muro ſaxis in altũ egeſtam cadaueri eius ſu
per edificatam.

De romulo tantũ xv. martis filio. C. li.

Omulus Iliæ & martis fuit filius: ut ſupra proximo monſtratũ ẽ
Eſto dicat ſeruius hunc romuꝫ appellatum fuiſſe. Verum pro ro/
mo romulus blandimenti cauſa dictum. Nam gaudent diminutione
blanditiæ. Hic quidem: primus fuit romanorum rex bellicoſiſſimus

hō adeo:ut merito martis filius crederetur.Nulla enim ei quies unq̄ fuit.Hic multos ex adiacentibus urbi populos armorū:ui ſuæ dictiōi ſubegit.Et quoniā uir bellorū fuit pauca ſacra apđ nouū populū:quē ex fugitiuis & latronib' a ſylo facto cōgregauerat:& ſabinas mulieres fraude captas cōgregatis conceſſerat:inſtituerat.Sȝ inter alia laurenta lia ītulit hanc ob cām:ut dicit macrobius:quia (ut macer in hiſtoria/rum libro refert)Fauſtili coniugē accam laurentiā Romuli: & Remi nutricē.regnante Romulo Carutio cuidā tuſco diuiti nuptā auctāq; præmortui carutii hæreditate.Romulū quē nutriuerat hæredē liqſſȝ & ſic ob id pietatis cā feſtū laurentaliū īſtitutū.Nōnulli aliter oppinā tur dicentes nō a Romulo:ſed ab ipſa/Acca laurentia hoc introductū ſacrū:& a romulo continuatū: Quæ opinio roborari uidetur aucto ritate Fulgentii:qui in libro antiquorū ſermonū dicit ſic.Acca lauren tia Romuli nutrix conſueuit pro agris ſemel in āno ſacrificare cū.xii. filiis ſuis ſacrificiuȝ præcedentibus:unde dū unus mortuus eſſet:pp nutricis grām Romulus in uiceȝ defuncti ſuccedere pollicetur.Vnde & ritus proceſſit cū.xii.& hii xii.qui ſacrificarent deinceps Aruales di cti ſunt fratres:ſicut Rutilius geminus:in libris pontificalibus memo rat.Hic inſuper ānum:primus Romanis:ex.x. menſibus ordinauit. Quorū primū a Marte patre martiū appellauit.præterea: centuȝ fore patres inſtituit:quos Senatores nūcupauit:& qui ex his naſcebant̄ pa tritii dicebantur.Inde ſedato ſabinarū ob raptū mulieruȝ: bello popu lum diuiſit in curias:& equitū tres cēturias deſcripſit:& alia multa fe cit bellica:potius q̄ pacis tempora proſpectantia.Inde multarum inſi gnis uictoriarū:dū apud capreas paludes:ad receſendū exercitum cō tionē haberet cohorta ſubito tempeſtate maxīa cum frangore cæli & tonitruorū ſtrepitu ingenti:atq; denſo nymbo contectus eſt.adeo ut e ius conſpectus auferret̄ a plebe:nec ulterius in terris poſtea uiſus eſt Creditūq; eſt a patribus:eo ꝙ plebi uideretur fauere nimis:trucidatū & ī paludē cadauer eius deiectū.Sed poſtq̄ plebs:nobilitatis metu ali quādiu tacuit a nōnullis initio facto:deū deo natū regeȝ parentēq; ur bis Romanæ ſalutare cœpere:& uota exhibere: Quā ſtolidam opīo nem unius nobilis uiri:conſilio roboratam aiunt.Nam Iulius procul' qui ex ſtirpe Aeneæ creditus cum Remo Romuloq;:alba relicta:ro mam deuenerat:& in ciuitate ſollicita deſyderio:perditi regis in cōtio nem prodiit.Romulus quirites parens urbis hui' prīa hodierna luce cælo repente delapſus ſe mihi obuium dedit:cuȝ perfuſus horrore ue nerabundus aſtitiſſet:petens contra:ut intueri fax eſſet.Abi nuncia ī quit romanis cæleſtes ita uelle:ut mea roma:caput orbis terrarum ſit proinde rem militarem ſciant:& ita poſteris traddant nullas opes hu manas armis romanis reſiſtere poſſe. Hoc inquit locutus ſublimis

abiit. Ex quo ſfactum : ut ſub nomine quirini : ſic enim quia haſtatuſ in cederet : & haſta quiris ſabina lingua diceretur appellatus : & deus ha/ bitus ſit : Plynius tamen ubi de uiris illuſtribus dicit Romulum a cu/ ribus Sabinorum oppido Romanos appellaſſe quirites. deceſſit q de; poſtq̄; annis. vii : & . xxx. regnaſſet : & regnare cœpit anno mundi. iiii. mil. cccc. xlv. natus annorum. xv. ut ſcribit in libro temporum Euſebi us. Et quoniam ultimus ex compertis ex prole Martis eſt. libello nono ſecum libet finem imponere.

Prohemium.

Editerraneum mare aphrico & aſiatico atqꝫ euripo litto
re teriatum mile cōſpicuū inſulis opere herculis regū in
clyte inter Abilā & Calpem occidentalia promōtoria q̄
Pomponius colūnas Herculis uocat: ad terras demiſſuꝫ
noſtras ex oceano uetuſtiſſimi hoīes credidere: Ex quo
ſic deo ſua liberalitate noſtris opportunitatibus prouidente ingēs mor
talibus cōmoduꝫ conſecutū eſt. Quid. n. ſpectare diuino præſtante lu
mine rates humano excogitatas ingenio: & artificio fabrefactas. Nūc
remigio ſulcantes undas: nunc uelo tenſo uentorū impulſas ſpiritu: q
bus omne grande defertur onus. Quid eorum excogitare audatiam:
Qui ſe primo undis incognitis: & inexpertis flatibus credidere: hor/
ror æquidem eſt horum tamen: & ſi non ſemper ut plurimum tanta fu
it fides aut audentium fortuna: ut tranſfretantes peregrinatione lōgin/
qua: non dicam curſu ſolum: ſed uolatu celeri delati aurum metallaqꝫ
cætera eois: ueſtes purpureas: & aromata: lapides precioſos: & ebora
occiduis: peregrinas aues: & balſama: ligna noſtris ſiluis incognita. gū
mas: & ſudores arborū reliquos: radiceſqꝫ non omni ſolo familiares:
ex quibus tam ſanis q̄ egris corporibus medicamina: atqꝫ oblectatio
nes ſecūtur ī numeræ. Et qđ nō minimū humani generis. r. p. bonū ē.
his agentibus nauigationibus maris huius factū eſt: ut cymber: & cel
la altero orbis angulo nōnunq̄ ſentiant: Qui ſint Arabes: Quid ma
re rubrum: Quid & ſabea nemora ſudent: hyrcanus: & tanais incola
athlanticos noſcant heſperidas: & eorū etiaꝫ guſtent aurea mala fer/
uentes ethiopes: & nilū: & libycas poſtes: gelidus Hyperbore⁹ luſtrꝫ
& ſarmata. ſic & Hiſpanus Mauruſqꝫ uiſitatus uiſitet: perſas & indos
& caucaſum: & tyles ultima calcet taprobanis littora: & cum ſua inui
cem pmutant bona: non ſolū mores legeſqꝫ: & habitus mirent̃ fit qn
īmo qui ſe dum alteruꝫ intuetur ex altro q̄ ſit mundo: nec uno eodeꝫ
ſecum illi ambiri oceano arbitratur ritus miſcet fideꝫ mercimoniis co
municet: amicitias iungat: & dum ſua docent ydiomata: diſcant: et a/
liena: et ſic fit ut quos fecerat diſtantia locorum extraneos nauigatio
iūgat: faciatqꝫ cōcordes: Sūt præterea et alia multa: q̄ ſi tanta nō ſint
admiratiōe cōſpicua: ſūt forſā utilitate cōtinua cariora. p̄bet hoc ma
re lēbis infinita piſcationū comoda quibus fit ut opipares diuituꝫ men
ſæ magnis: atqꝫ ſapidis piſcibus onerētur: & pauperes minorib⁹ nutri
ant̃. Hoc inſup præſtante tranqllo ex inſulis fertilibus pecora iumēta
atqꝫ frumenta: et opportuna quæcūqꝫ uictui et cōtinentē ēt alterutrū
deferantur: dat ualidis īfirmiſqꝫ lauacra: et ſale ſuo ualere facit īcipida

humectat adiecentes: undiq; terras eiuſq; meatu ſub terraneo fiſtulas implet: ex quibus fontes habemus & flumina: quorum niſi ſuſceptor adeſſet: in conuallibus maxima hominũ peſtæ marcerent. Quid multa referam: hoc tam ſingulare bonum cunctis (ut priſci finxere poetæ) in diuiſione regni triũ filiorũ ſaturni Neptuno cõtigit: & eius dict⁹ ẽ de⁹ cuius qm̃ plẽ explicaturus ſũ: libuit meipm̃ p eius beneficia circũage re paululum. Vi ſi dum aliorũ nauigans poſteritates exquirẽs ſi abſq; periculo cimbulæ meæ ſulcare permiſit. Nunc exquirẽti ſuã trãquillũ ſe pbeat. Quod oro: ut ille faciat: qui illud ĩ cathacliſmo: ĩtra littora re uocauit.

De Neptuno nono Saturni filio. Cui. xxxv. fuiſſe filius legim⁹ Quo rũ hæc ſunt nomina. Prim⁹ Dorus. ii. Amycis. iii. Phorc⁹. iiii. Albion v. Borgion. vi. Tara. vii. Polyphemus. viii. Tilemus. ix. Brontes. x. Ste ropes. xi. Pyragmon. xii. Naſicheus. xiii. Melion. xiiii. Acterion. xv. Aon. xvi. Meſappus. xvii. Buſiris. xviii. Pegaſus. xix. Nictheus. xx. Ir ceus. xxi. Pileus. xxii. Neleus. xxiii. Cygn⁹. xxiiii. Chriſaor. xxv. Oth⁹ xxvi. Ephialtes. xxvii. æge⁹. xxviii. Oncheſt⁹. xxix. Pelaſg⁹. xxx. Nau phli⁹. xxxi. Celleno. xxxii. Aello. xxxiii. Occipite. xxxiiii. Sican⁹ xxxv. Siculus. C. i.

Eptunus Saturni & Opis fuit filius: & dum natus ẽ a matre fuit abſconditus: ne a ſaturno occideretur: ut in ſacra hiſtoria legit. Hũc ueteres maris dixere deum: quod ex carmine maronis patet dum dicit: Maturate fugam regiq; hæc dicite ueſtro: Nõ illi ĩperium pela gi ſæuumq; tridentem: ſed mihi ſorte datum. Neptuno ſupra. Quod forſan ab Homero ſumptũ eſt: dum in perſona neptuni ſic ĩ Iliade di cit. Tres enĩ a Saturno ſumus fratres: quos genuit Rhea. Iuppiter & ego Tertius autem dites mortuus dominans. Tripliciter autẽ oĩa diui ſa ſunt: cuilibet autem contigit honor: certe mihi contigit antiquum fretum habitare ſemper & cætera. Huic præterea dicit albericus uxo rem fuiſſe nomine Amphitritem: & ampliſſimam: ſed ex plurib⁹ mulie ribus plem. Et cũ illi currum comiteſq; dederint: qualiter per regnum incedat ſuum: pulchre deſcribit Virgilius dicens. Iungit equos currum genitor ſpumantiaq; addit. Frena feris manibuſq; oĩs effundit habe nas. Ceruleo per ſũma leuis uolat æquora curru. Subſidũt unde tumi dũq; ſub axe ſonanti. Sternitur æquor aquis fugiunt uaſto æthere nim bi. Tum uariæ comitum facies ĩmania cæthæ. Et ſonior glauci choruſ ſonouſq; Palemõ. Tritoneſq; citi phorciq; exercitus oĩs. Læua tꝫ the tis & melite panopeaq; uirgo. Niſeæq; eploq; talia cymodoceq; & cæ tera. Sꝫ Stati⁹ aliter ei⁹ deſcribit excurſũ dũ dicit: Qualis ubi æoleo demiſſos carcere uẽtos. dux præ ſe: Neptun⁹ ait: magno ꝓ ualãtes. Ini cit ægeo triſtis comitatus eunti. Circũ lora fremũt nimbiq; hyemeſq;

profunde nubilaq; euulſo terrarũ ſordida fundo Tẽpeſtas &c. Huic ĩ ſuper de impoſitione noĩs: cum Minerua litigium fuit: qđ quoniã ubi ſupra de eadem dictũ eſt: ſatis plene deſcribitur: reiteraſſe ſuperuacaneum duxi. Sic & de muris Troiæ ab eo & apolline cõſtructis. ubi de Laomedonte legitur: inuenitur. Volunt eũ inſuper Iunonis fuiſſe alũnum & loco ſceptri geſtare tridentẽ: & rerum illi fundamenta ſacrata Ex quibus quid ſenſerit decepta uetuſtas uidendũ ẽ. Neptũnus maris deus a fingentibus dictus eſt: eo ꝙ ſic in ſacra legitur hyſtoria. Iuppiter Neptũno imperiũ dat maris ut inſulis oĩbus: & quæ ſecus mare loca eſſent oĩbus regnaret &c. Hinc poetæ poſtmodũ ubi regem dixiſſ; hyſtoriographus deũ fingendo dixere: quæ fictio adeo adoleuit ut etiam qui ſe prudentes arbitrabantur: infanda credulitate caperent̃. Amphitritem aũt illius iõ dixere coniugem: quia ſemper mari iunctus ſit ſonus: qui ubiq; in litus fit: in circuitu orbis proicientibus ſeſe undis ĩ terram. dicitur. n. amphitrites ab amphi: quod eſt circũ: & triton maris ſonus: & ſic circũſonans. Currus aũt habet deſignare motum eius in ſuperficie: qui cum reuolutione & rumore fit ut currus faciũt rotæ De eius inceſſu & comitiua: quod a Virgilio ſcribitur: redeuntis ĩ trãquilitatem maris mos ſeu natura ponitur. A Statio uero cõtrarium deſignatur: qualiter. ſ. ex tranquilitate mare efficitur ꝓcelloſu;. Mare autem Iunonis fuiſſe alũnu; iõ dictũ eſt: quia aer ex aquis ſuſcipit incrementu;: & ubi de Iunone dictũ eſt. Tridens aũt ſceptrũ illi cõceſſum triplicem aquæ proprietatẽ oſtendit. Eſt. n. labilis: nabilis: & potabilis fundamenta uero illi conſecrata ſunt quia eius opere terra moueatur: & ob id ab Homero uocatur ſæpiſſime Ennoſigeos: quod idem eſt ꝙ terram mouens: & pp hoc uoluerunt inſipidi id quod ſibi ſacrũ eſſet: ab eo deberi ſeruari. O q̃ male legerant dauiticũ illud. Niſi dñs ædificauerit domu; inuanũ laborant qui ædificant eam. & hi potiſſime qui Neptũno fundamenta cõmodant: cũ nil ſtabile: niſi fuudetur in petra petra aũt chriſtus eſt. Vocant eũ neptũnum: ut ait Rabanus & Iſidorus. ꝙ nubat. i. mare terram tegat: uel ut dicit Alberic⁹: eũ a nando dictum quaſi ob id moueat̃ ꝙ in eo res natẽt. Ridiculũ eſt ob id inopinato regis noĩe uelle regni qualitates expromere.

De Doro primo Neptũni filio. .C.ii.

Orus (ut dicit Serui⁹) neptũni fuit fili⁹: quem alii ĩ parte græciæ regnaſſe uolũt: ubiq; tantæ fuiſſe auctoritatis ut oẽs apud quos geſſit imperiũ: ab ei⁹ nomine dori nuncupati ſint. Iſidor⁹ uero ubi de æthimologiis: & Raban⁹ in libro de origine rerum dicunt. Dor⁹ neptũni & Elopis fili⁹ fuit: unde dori nomen & originem dicunt: ſunt autem græciæ pars ex quibus etiam cognominata tertia lingua græcorũ

quæ dorica appellatur. Cur autem hic neptunni dicatur filius: talis uidetur ratio. primo enim poſſibile eſt eum neptunni regiſ fuiſſe filium & tam uirtute ſua: q̄ꝫ auctoritate patris in magnum deueniſſe nomen: ut fit: & de hoc ſatis dictū ſit. Conſueuere præterea ueteres: & po/tiſſime q generoſi erant ai: a propriis ſedibus ad alias tranſmeare: nō nūq̄ꝫ motu proprio ob cupiditatem gloriæ & aliquando ſeditiōib⁹ pulſi: uel alia neceſſitate coacti. Qui eo ꝙ nondum ubiqꝫ peruii eſſent mōtes & tenebroſa uetuſtate nemora complerent omnia: quia littora colerentur: tantuꝫ mediterraneis fere neglectis locis nauigio ferebātur: & ubi applicabant: ſeu in littore occupato: ſeu ſponte incolaruꝫ ſuſcepti ſi uidentiū opinione erant uel efficiebantur inſignes: dū nationis eoruꝫ alia nō haberetur ab incolis rudibus notitia: ꝙ p mare ueniſſēt: & ut etiā eius originis gloriā ampliarent: confeſtim neptunno attribuebant eumqꝫ neptūni filiuꝫ nuncupabāt. Si forſan huiuſmodi homo terreſtri aduenīſſet itinere: terræ illum filiuꝫ eſſe dicebant. quod multis cōtigiſſe indocta teſtatur antiquitas. Et ne ſæpius reiterādus ſit ſermo ſic de reliquis neptunni filiis: ni alia ratio demonſtretur: intelligendum ſit.

De Amyci uel amyco Neptūni filio qui genuit Buthem. C.iii

Mycis uel Mmycus filius fuit neptūni & melites nymphæ ſcd̄m Seruium: qui eum dicit a polluce certamine ſuperatum. Quod lactātius apertius explicans dicit: ꝙ cum pollux cum argonautis ad bebritiū nemus appuliſſet: & eū & Amicus bebritiorū rex ad ceſtuū ꝓ/uocaſſet certamen: haberetqꝫ ſemper hanc conſuetudinē ut inſidiaret̄ intrantibus bebritium nemus: & ſub titulo euocationis in certamen illud aduenas deduceret & occideret. Contigit ꝙ cum in illud perduxiſſet pollucem: & ſuperat⁹ illi uellet uim inferre: cōuocatis a polluce ſotiis ibidem occiſus eſt: ubi alios occidere conſueuerat. Theodonti⁹ uero dicit hūc ex melanthone ꝓthei ſænis filia næptūni fuiſſe filiū. Verum ego magis ſeruio credam: cum dicat Leontius eū ex melita inſula haud lōge a ſicilia ibidē deueniſſe & bebritiæ regnū uiribus occupaſſe Eſt enī bebritia regio quæ poſtea bithynia nuncupata ē ꝓxima troadi

De Buthe amyci filio qui genuit Ericem. Ca.iiii.

Vthes (ut aſſerit Theodontius) filius fuit amyci regis bebritiorū Quē dicit leōtius ob patris ſæuitiā eo ab argonautis ceſo regno pulſum & cū melita auitū regnū repeteret: poſt aliquales errores puo nauigio drepanum in ſicilia deueniſſet: ibideꝫ a lycaſte nobili atqꝫ pulcherrima ea tempeſtate meretrice hoſpitio ſuſceptus ē: qui cū forma ualeret et moribus: et ætate: alicaſte facile adamatus eſt cuius cum eſſet uſus conturbernio: ex eo filium ſuſcepit: quem Ericem nuncupauit Et quia lycaſtes ob eximiam pulchritudinem et meretricium ab īcolis uenus uocaretur: fabulæ dat⁹ eſt locus buthē ſcilicet ericē ex uenere

ſuſceptum.

De Eryce Buthis filio. Ca.v.

Ryx(ut Thodontio placet)filius fuit Buthis & Veneris. Serui' aũt dicit Neptũni & Veneris: & ex numero argonautarũ fuiſſe: & ait ꝙ cũ Venus ſpaciaretur ĩ littore ſiculo a Neptũno oppreſſa ericeꝫ cõcepit. Quod prædictis male cõſonuꝫ eſt. Eſto dici poſſe Buthẽ hoĩem exterũ & amari uectũ Neptũnum dici. Hic Eryx regnans in ſicilia & uiribus potens hoſpitibus legeꝫ poſuerat: ut ſecum ceſtibus decertarent: qui tandẽ ab Hercule ex hiſpania redeunte uictus occubuit Sane Theodontius hyſtoriam continuãs generationis eiuſdẽ dicit. ꝙ cũ tam iure parentum ꝗꝫ maxĩarũ diuitiarũ meretricio quæſitarũ licaſtis ãpliſſimũ ĩ eo ſiciliæ angulo dominiũ poſſideret & uiribus Buthis ẽt ampliatũ. Ea moriẽte eryx tam theſauro: ꝗꝫ egregio matris titulo licet falſo elatus ſe loci regem dixit: & in culmine propinq drepano mõtis tẽplum ingens conſtrui fecit: quod matri dicauit: & uocari iuſſit tẽplum Veneris erycinæ. Tandem inſolens nimiũ ab Hercule occiſus ẽ & in monte ſepultus: ubi matri condiderat tẽplũ.

De Phorco. iii. Neptũni filio: qui genuit Bathilluꝫ. Thooſam. Scyllam. Meduſam. Stennionem. & Eurialem. .C.vi.

Horcus(ut dicit Seruius)Neptunni & Thooſiæ filius fuit. hunc dicit Varo regem fuiſſe corſicæ & ſardicliæ: & ab Athlante rege nauali certamine ſuperatuꝫ: & cũ magna exercitus ſui parte obrutum ꝗꝫobrem ſocii qui fuere ſuperſtites in ſuam conſolationem eum ĩ marinum deum fuiſſe cõuerſuꝫ dixere: & ſic maris dictus eſt deus: fauentibus poeticis fictionibus deſiderio adteſtantiũ. & ſic uidetur ea demerſione phorcum ſibi deum patrem & deitatem quæſiſſe.

De Bathillo phorci filio. Ca.vii.

Athillus(ut dicit Theodontius)filius fuit phorci & marini monſtri: de quo & ſi quædaꝫ alia referat litteris a litturis deletis legiſſe non potui nec aliud uſqꝫ alibi uidiſſe memini.

De Thooſa Phorci filia & matre Polyphemi. Cap.viii.

Hooſam dicit Seruius Phorci fuiſſe matrem. Verum Homerus in odyſſea eiuſdem Phorci dicit fuiſſe filiam. ſic Antitheum Polyphemum cuius potentia eſt magna omnibus in cyclopibus. Thooſa autem ipſum genuit nympha phorcinos filia mari ſine fece prædominantis. Et ſic apparet hanc phorci filiam fuiſſe & ex neptũno peperiſſe Polyphemum cyclopem. Nec aduerſatur quod dicit Seruius eam Phorci matrem: cum duæ potuerint eſſe eodem nuncupatæ nomine: quarum altera fuit mater: altera uero filia.

De Scylla filia Phorci. .C.ix.

Cylla: ut ait Serui': phorci et crotheidos nymphæ filia fuit: ꝗꝫ

(ut ait Ouidius)Glaucus ex Anthidone ciuitate marinus deˀamauit & quoniam illam cyrci filiæ ſolis quæ illum diligebat præponeret: irata cyrces.fōtē ī quo cōſueuerat ſcylla lauari uenenis īfecit:adeo:ut dū deſcendiſſet ſcylla in eum more ſolito pubetenus repente in uarias eſt mutata formas.Attamen cum ſuam deformitarem horreret ſeſe ī propinquum præcipitauit mare:& glauci amantis ſui opere dea marina facta eſt.Alii marinū monſtrū effectam dicūt:cuius formā ſic deſcribit maro.At ſcyllam cecis cohibet ſpelunca latebris.Ora exertantē & naues in ſaxa trahētem.Prima hominis facies:& pulchro pectore uirgo Pubetenus poſtrema īmani corpore piſtrix. Delphinum caudas utero cōmiſſa luporum:Præſtat trinacrii metas luſtrare pachini.2c.Homerus autem longa carminum ſerie aliter in Odyſſea deſcribit fere ī hac ſententia.Dicit enim eam latrantem:& catuli uocem habere nuper geniti:aſpectu horribilem:& pedes habere.xii:cum ſex capitibus: & in omne caput os ingens cum triuiis ordinibus dentiū plenis nigra morte:eamq; in ſpeluncæ medio morantem capita extramittere in pfūdiſſimū mare piſcariq; ut delphines capiat uel balenas.Leontius aūt aliā a ſuperiori de ſcylla recitat fabulam.dicit enim ꝙ cū ſcylla miſceretur Neptunno:amphitrites eius coniunx cōmota zelo ſparſis in aquis farmacis:in quibus lauari conſueuerat eam uertit in caninam ferā:quaꝫ hercules cum præda gerione hiſpano ſuperato rediēs:eo ꝙ ſibi boues abſtuliſſet occidit.Verum illam pater eius reuocauit in uitam.His præmiſſis quid cōtegant enucleandum eſt.Sunt ergo qui extiment olim in littore calabro freto tenui a ſiculo ſeperato aduenā fuiſſe mulierē ſumma pulchritudine & aſtu plurimo ualentē:& cū feruenti ureret prurītu modeſtia morū & honeſtate oris:quibus uirginem ſeu pudiciſſimaꝫ fingebat matronam illectos hoſpites in concupiſcentiam ſuā nudabat ſubſtantiis:& hinc datum fabulæ locum.Fulgentius auteꝫ de ea aliter ſentit in moralem ſenſum æque fictionem trahens & diceus ſic.Scylla enim græce quaſi exquina dicta eſt:qđ nos latine cōfuſionē dicimˀ & quid confuſio niſi libido eſt:quam libidinem glaucus amat.Glaucˀ eī græce luſitius dicitur unde & glaphcomata dicimus cecitatē.ergo oīs qui luxuriam amat cecus eſt.Nam & Anthedonis filiˀdictus ē.Anthedon.n.græce quaſi Anthudon:qđ nos latine cōtrariū uidens dicimˀ. ergo lippitudo ex cōtraria uiſiōe naſcitur.i.ex re cōtraria uiſui.Scylla uero in modum ponitur meretricis:quia omnis libidinoſa canibus lupiſq; īmundis atq; ſpurcidis & hiulcis hominibus inguina ſua neceſſe eſt miſceat.Iuſte ergo lupis & canibus mixta:Quam cyrces odiſſe dr̄ Cyrces manus diiudicatio uł operatio nūcupatur quaſi cyronere.Laborem enim manuū & operationem libidinoſa mulier nō diligit:Hæc ille:Glaucus auteꝫ ſupra ubi de cyrce pro maris ſpuma ſūptus ē:qua

abundat cyrceus mons in radicibus ſuis ratione ſcopulorū circa quoſ mare ĩpulſum frangitur: & ſic ſcyllæ ſcopulus. tamen de hoc ſatis ubi de cyrce. Saluſtius aūt dicit ſaxū eſſe ſimile terebratæ formæ procul uidētibus. Canes uero & lupi ob hoc ex ea nati fingūtur quia loca plena ſunt mōſtris marinis: & ſaxoruꝫ aſpitas illuc ĩmitatur latratus canum. Sꝫ nos paululū figmentis explicati adaptemus. Certiſſimuꝫ ē ex parte italiæ in cōſpectu littoris tauromentani ſaxa eſſe ingētia atqꝫ cauernoſa & acuta & cultrorum ritu ſecantia & ſe in fretum ſiculū protēdentia in quo eo motu: quo Oceanus aſſidue agitatur fluxu. ſ. & refluxu adeo curſu uelox & impetuoſum fertur mare: ut nil celerius uideatur aut potentius. Præterea flantibus ab arthoo in auſtrum uentis: & ab auſtro in arthoum tanto impetu eo ĩferto in ſe undas ĩpellunt ut pcuſſionibus ſuis in cæluꝫ uſqꝫ uideantur efferi: ex quo tam impetuoſo motu fit: ut intrantibus undis cauernas ſcylle: rumor cauſetur ingens q hinc inde fractus latratus canum ululatūqꝫ luporū imitatᷓ: & quoniam in uacuū ſemp declinant aquæ fit ut eis deſcēdentibus in cauernaſ ſcyllæ ſecū potentius impetus ſi ſint nauigia trahat: & ſic ex ueritate contingentiū cōſtat Virgilii fictio ꝙ illi multa ſint capita: ut dicit homerus: nihil aliud ē q̃ꝫ pluralitas ſcopulorum ibidē dum ſe retrahunt unuꝫ caput in altū extollentium: quibus iuxta numerū ut pedes ſint. i. fundamentū eorū opportunū eſt. Ora aūt plura & dentiū ordines nil aliud q̃ꝫ crebras eurypos interſecantia ſaxa diſcurrentes oſtendūt: q quidem nigra morte. i. mortis periculo illos intrantibus pleni ſunt. ꝙ delphinis piſcetur aut bal nis ideo dictū eſt: quia locus ille ſemp magnorū & monſtruoſorū piſcium abūdans ſit. Quod aūt dicebat Leōtius ſcyllam miſceri neptūno euidens eſt: nam ut patet in mare protēditur ſaxum: & quoniam ibi ſit tempeſtas & ſonoritas aſſidua. ideo fictum eſt ab amphitrite pharmaca fuiſſe iniecta. Quod aūt illam occiderit Hercules dicit Theodontius ob id fictū quia unius cyclopis filius inter ſaxa ſcyllæ perierit: quam obreꝫ in ultionem ſuā cyclops maximis molibus loco iniectis ora ſcyllæ clauſit: & inuium fretum fecit: & ob id mortua ſcylla dicta ē. tractu tñ tēporis oĩa iiecta ĩ ſe retrahens mare locum redegit in formam priſtinā: & ſic a phorco ſuſcitata ē fi lia. Scyllam aūt phorci fuiſſe filiam dicit Theodontius a philocoro teſtari: eāqꝫ cuꝫ ex ſardinia ſteleno Corinthio nobiliſſimo iuueni mitteretur in coniugem: ibidem periſſe & loco reliquiſſe nomē.

De Meduſa Stēniōe & Euriale gorgonib⁹ & filiab⁹ phorci. C. x

Eduſa Stēnio & Euriale phorci filiæ & ex mōſtro marino ſuſceptæ fuere: ut dicit Theodōtius. Hæ qdē gorgones appellatæ fuere: & uetere teſtante fama inter omnes tres unum tantum oculum ha

habuere:quo utebantur uiciſſim & ut ſcribit Pōponius mela ī coſmo graphia inſulas dorcadas tenuere quas eſſe cōſtat ī oceano æthyopico ex oppoſito æthyopū heſperidū Quod & a lucano teſtari uidet̄ ubi di cit.Finibus extremis libyes ubi feruida tellus Accipit oceanū demiſſo ſole calentem Squalebant late phorchinodos arua meduſæ ꝛc. His in ſuper hanc fuiſſe proprietatem aiunt:ut quoſcūq; eas intuētes in ſaxa cōuerterēt.Has duas tantū fuiſſe dicit Ouidius.Cuiꝰ introitu gemīas habitaſſe ſorores Phorcidas unius ſortitas luminis uſum & cætera. & hoc quantum ad omnes tres dictum ſit. Nunc autem fictionum ſen ſum libet inſerere.& ante alia has ego phorci regis ſardiniæ:dꝫ quo ſu pra filias fuiſſe non puto:ſed alicuius alterius phorci apud inſulas dor cadas ea tempeſtate regnantis : Monſtri autem marini iō filias dictas puto a ſimilitudine.monſtrum enim marinum balena eſt:cuius īter ꝓ prietates dicunt:hi qui animaliū exquiſiuere naturas hanc eſſe: ut dū os aperit tanto odore cuncta circumpleri:ut omnes ad eam propinqui conueniant piſces.ipſa aūt quos uult capit donec eius expleatur fameſ Et qa æquo modo phorcinides mirabili pulchritudine ſua ad ſe uiden das omnes attrahebāt homines:monſtri filiæ dictæ ſūt.Eis unū tātū fuiſſe oculū ob id fictū uident̄ credere.Sorenꝰ & Deonigdus antiquita tū hiſtoriographus:eo ꝙ unius & æquæ pulchritudinis eēnt.Ego aūt reor:eo ꝙ ex eis ītuentiū omniū unū & idē eſſet iudiciū.Quod aūt ꝓ ſpectantes in ſaxa cōuerterent:ob id fictū exiſtimo qa tā grādis eſſet earū pulchritudo:ꝙ ea uiſa ſtupeſcerēt ītuentes & muti atq; īmobileſ nō aliter q̄ſ ſi eſſent ſaxa deuenirēt Gorgones aūt dictæ ſūt:qa ut di/ cit Theodōtiꝰ:cū moriēte patre ditiſſimæ remāſiſſēt adeo rē curaue re ſuā:ut auctis diuitiis plurimū a ſuis hoc cognomine uocarent̄: qdꝫ ſonat terræ cultrices nā græce georgi agricultores dicūt̄.Fulgentiꝰ q dē lōge aliter ſentit.Dicit.n.tria eē terroris genera:q̄ p noīa harū de mōſtrant̄.Stennio nāq; debilitas interpretatur.i.timoris initiū:quod tantum mentem debilitat.Euryale uero idem eſt ꝙ lata profūditas .i. ſtupor uel amentia:quæ profundo quodam terrore menteꝫ debilitatā ſpargit.Meduſa aūt obliuionē ſignificat:quæ non tantum mentis tur/ bat intuitum:uerum etiam caliginem ingerit uiſus:hic terror in oībus operatur:ſed ſalua ſemper fulgētii reuerētia iſta nō uidētur de mente ſingentium:cum hæ non terrorem:ſed admirationem inferant.

De Meduſa Phorci filia in ſingulari. Ca.xi.

Eduſa filia Phorci:ut dictum eſt:cum ſpecioſiſſima mulierū eſſꝫ habuit inter alia ſui decoris ſpectabilia(ut Theodōtius aſſerit)cri nes non ſolum flauos ſed aureos:quorum ſplendore captus Neptūnꝰ cum ea concubuit in templo mineruæ:ex quo cōcubitu pegaſus equuſ

natus ē: q̄obreꝫ turbata minerua ne ignominia tēplo iniecta remane ret inulta crines meduſæ mutauit in angueſ: et ſic ex pulchra mōſtruo ſa facta eſt. Cuius mōſtri cū fama uolitaret undiqꝫ: factum eſt: ut ad il lud ſuperandū ueniret pſeus ſcuto palladis armatus: qui ei caput abſci dit: & cū uolans remearet in patriam caputqꝫ ſecū deferret gorgonis: cōtigit ꝙ cadentibus guttis ſanguinis per ſollitudines lybicas ex eis crearentur ſerpentes: quorū pleniſſima eſt libya. Meduſam crines ha buiſſe aureos iō fictum reor: ut intelligamus eam fuiſſe ditiſſimaꝫ: cū p crines ſumātur ſubſtātiæ tēporales. Propter has aūt ſubſtātias nep tunnus. i. exter⁹ hō: ut fuit Perſeus: in cōcupiſcentiā eius trahitur: & eā ī tēplo Mineruæ opprimit. i. intra terminos prudētis cōſilii illā ſu pat. Qđ ēt p ſcudū palladis demonſtratur: quod cryſtallinū erat ut p eū ſumat̄ prudentis circūſpectio. Hēt. n. hoc cryſtallum: ut reddat oculis ītuentis quicqd extra ſe gerit̄: Sic & dux diſcretus conſilio qd poſſint hoſtes agere intuetur: & ſic ſe tutū facit: dum illorū a ſe preui ſa fruſtatur conſilia. Ex compreſſu aūt prudentis & exteris ducis orit̄ pegaſus equus. i. fama: ut in ſequentibus ubi de eo patebit latius. Cri nes aūt in ſerpentes uertunt̄ quotiens quis ratione ſubſtantiarū ſuarū opprimit̄: nam quæ cōſueuerant ſplendoris eſſe cauſa poſſidentes in mordentes ſollicitudines curaſqꝫ uertunt̄. Caput. n. tunc meduſe abſci ditur: cum ſubſtantiis ſpoliatur: p quas uiuere & multū poſſe uideba tur. Qđ ſerpētes in libyā ex ſanguine capitis meduſæ nati ſint ad ro borandā figmēti ſpēm potius q̄ ad aliquid ſignificati tegendū dictum ē. Teſtatur aūt Euſebi⁹ in libro tēporū. hanc Meduſaꝫ a pſeo præda diuitiarū tracto ſupatā atqꝫ regno diuitiiſqꝫ priuatā Cecopre athenis regnante: dicitqꝫ a Didimo ſcriptū in hyſtoria pegrina.

De Albione. iiii. & Borgione. v. filiis Neptūni. Ca. xii.

Lbion & Borgion (ut Pōponius mela in libro coſmographiæ te ſtatur) filii fuere Neptūni: Ex quibus ipſe idē talē recitat fabulaꝫ Tranſeūte Hercule inter hoſtia rhodani: & loca quæ poſtea mariani foſſa dicta ſūt: ei Albion & Borgion obuii facti ſūt: ei⁹ īpedientes trā ſitū. q̄obrem cū Hercules aduerſus eos iniſſet certamen: deficerentqꝫ ei tela ab īuocato patre ei⁹ Ioui illi ſubſidiū datuꝫ ē: hymber. ſ. lapiduꝫ quorū a deo locus ille abūdās eſt: ut facile pluiſſe exiſtimes. Arbitror ego hos probos fuiſſe uiros & aduenas: cūqꝫ ſibi ibidē ſedes ſūpſiſſēt timentes ne forte pellerentur obuiaſſe herculi uel alteri uenīēti: a quo ſupati ſūt: & iacētes paſſim lapides locū fabuloſe pluuiæ inueniſſe.

De Thara. vi. neptunni filio. C. xiii

Harā filiū fuiſſe Neptunni Seruius aſſerit: dicitqꝫ euꝫ circa ſallē tinorum confinia tarentum olim inclytam ciuitatē condidiſſe: &

a ſuo nomine nūcupaſſe. Eſto iuſtinus uelle uideatur a ſpuriis ſpartonorum conditam. Verū idem ſeruius ab eiſdem duce pallanto non conditam ſed reſtauratam confirmat.

De Polyphemo cyclope. vii. neptūni filio. C. vii.

Olyphemus Cyclops (uti & reliqui cyclopes oms) filius fuit Neptūni ex Thooſa phorci filia: ut ſupra per homerū patet ubi de Thooſa. Conſtat enim hūc inter cyclopes notiſſimū & potentiſſimum fuiſſe: & Galatheam ſiculam nympham amaſſe: ut patet ſupra ubi de Galathea. Præterea eum unicum habuiſſe oculū uolunt: & ingētis ſtaturæ fuiſſe hominem: atq; ampliſſimos in ſiluis ſiculis ſeruaſſe greges & poſtremo ab ulixe priuatum oculo. De quo homerus in odyſſea talē refert fabulam. Dixit enim ꝙ cum ulixes uagus poſt Ilionis excidium lothophagis relictis ueniſſet in Siciliam: uidit ibi hominem uilloſum: & hiſpidū greges mūgentem: & ab antro ſuo ſolum āmouentem lapidem: quem mouere nequiſſent iuga bouū uiginti: tandem cum antrum intraſſet eius cum. xii. ex naualibus ſociis polyphemoq; percōtāti narraſſet qui eſſent: & unde uenirēt. oraſſetq; eius in ſuis opportunitatib⁹ fauorem: a Cyclope ſuperbe reſponſum eſt: cum diceret ſe Ioue nō timere: eoq; ſe meliorē. & cū rogaſſet quonam nauim liquiſſent ulixes ꝑfidiaȝ cyclopis ſentiens reſpondit ſe cū ſotiis naufragiū feciſſe. poſtq; Cyclops uidentib⁹ cæteris: captis duob⁹ ex eis: illos ritu beluæ diſcerpſit atq; deuorauit. quare cōmot⁹ Vlixes cogitauerat eū occidere: ſed aduertēs: qa taȝ ingentē molem ab hoſtio antri āmouere nequiſſet deſtitit. Cyclops aūt mane facto duos alios comedit: & Vlixe cū reliqs in ſpecu relicto: cum gregibus abiit. Vlixes autem clauſus ingenteȝ baculum: acuit. texitq; fimo: & cum ſero Cyclops rediens duos inſuper ex ſociis occidiſſet Vlixis: obtulit ei Vlixes optimi uini cadū miſericordiam orans. Cyclops potato uino promiſit miſereri: ſi uinum iterū propinaret qđ poſtq; factum eſt cum tertio potaſſet: nomē petiit Vlixis Qui illi ſe utim uocari reſpondit: quod latine ſonat nullus. Cui Cyclops loco muneris exhibiti poculi te ultimū comedam. Tandē cū obbibitum uinum Cyclops inſuetus facile ſe ſoluiſſet in ſomnum Vlixes Sumpto ſtipite quem ſepeliuerat in fimum eoq; igne præuſto animatis in facinus ſociis incenſum in oculum Cyclopis acri nixu impegere. Cyclops autem experrectus ingenti clamore ſocios antro propinqnos inuocauit adiutores. qui circum antrum quærentes quiſnam illū infeſtaret: cum Cyclopem uitim reſpondentē audiſſent: arbitrati qa naturali egritudine graueretur abeuntes dixere ut Neptuunū patrem pro ſoſpitate præcaretur. Cyclops autem triſtis cum āmouiſſet ab hoſtio antri molē prætendiſſetq; brachia ne quis hoſtium exiret antrū cū gregib⁹ perſcrutatis ſingulis pecudibus emittebat. Vlixes autem cū ſociis cuȝ

ſe occiſoru꞉ arietum pellibus contegiſſent exiuere antrũ quadrupedes & a cyclope incogniti:qui deductis ex pecoribus cyclopis feſtiui ad naues abiere:quos cũ ſenſiſſet cyclops eiecta mole ingenti fere nauim attigit. Vlixes aũt ex tuto nomen illi aperuit ſuu꞉: Quod cu꞉ audiſſet cyclops. Heu dixit in uaticiniũ tyleni eurymedis cyclopis tandem de ueni. Vlixes abiit. Virgilius aũt eius ta꞉ formã q̃ꝫ domum narrante a/chimenide uno ex ſociis Vlixis longe breuiori carmine deſignat dicẽs Immemores ſocii uaſto cyclopis in antro Deſeruere domus ſanie da/pibuſqꝫ cruentis. Intus opaca ingens ipſe arduus altaqꝫ pulſat Sydera dii talem terris auertite peſte꞉. Hec uiſu facilis: nec dictu affabilis ulli Viſceribus miſeroꝝ:& ſanguine ueſcitur atro &c. His ex polyphemo præmiſſis ad intellectũ intrinſecum ueniendũ eſt. & primo uidendum quid Neptũni & Thooſæ filius dictus ſit. Circa quod ego arbitror p̃/ſtante cauſam matre regis ſardiniæ filia eum incognitũ ſiciliã aduenis ſe. Cuius cum occupaſſet partem ſeu forte totam incognitus Neptuni dictus ſit filius & tyrãnus inſulæ factus. aliam ob cãm patrem meruiſ ſe Neptũnum. Nam uti inexorabilis eſt neptũnus tẽpeſtate cõmotus ſic & inexorabiles ſunt tyranni ira aut cupiditate cõmoti. Et qꝫ hic in gentis formæ. i. magnæ potentiæ dux græcum. i. populoꝝ tyrãnus fue rit. Quod oculus unus illi tantũ fuerit oſtendit ſolã enim ſuam re꞉ ty ranni curant:nil in deum:nil in proximũ:nil in ſubactam plebẽ reſpi ciunt: Hoĩes uiuos euiſcerant atqꝫ corrodũt:dũ ſubſtantiis euacuant ſubditos:dum exiliis dãnant:dum ĩnocuos cruciant. Hi tamẽ uino. i. blanditiis aſtutorum hominũ ſapiuntur:& oculo obcecantur dũ nu/dantur ſubſtantiis & dominio. Albericus aũt de Polyphẽo iſto aliter ſentire uidetur:dicẽs hũc Polyphemũ uocari quaſi multæ lucis hoĩe꞉ ut cũ Seruio cõueniat:q dicit mł'tos dixiſſe polyphemũ unũ habuiſſe oculũ:alios duos:alios tres:ſ꞉ totũ fabuloſũ eſſe:quaſi ip̃e uelit unũ tantum habuiſſe. Et iõ aſſerit hunc prudẽtiſſimũ fuiſſe uirum: & hũc in fronte oculũ habuiſſe. i. iuxta cerebru꞉:ſ꞉ ab ulixe prudentia ſupera tum:quod ĩ ulixis particularem laudẽ cõcedi põt:ut ſupato donis ſen ſu tyrãnico:p Polyphemũ eloqu꞉ & doloſas demõſtrationes oculati hoĩs:atqꝫ uiolentiam parantis manus effugerit. Ego inſup quidem de magnitudine corporea huius poetas hyperbolicæ locutos iãdudu꞉ ar bitratus ſum: Poſtq̃ꝫ de cinerea ſtatua hoĩs apud drepanum his tẽpo ribus comperta audiui pendulus factus:nec utrum uerum ſimpliciter ſcripſerint:aut fictum negare audeo nec affirmare.

De Tilemo. ix. Neptũni filio. Ca. xv.

Ilemus Eurymedes ex Cyclopibꝰ unꝰ:ut ĩ odiiſſea oñdit home rus:& ut cæteri dicuntur:ſic & hic neptũni fuit filius: ex qua ta men matre niſi ea fuerit:ex qua Eurymedes denominatur nõ habetur

atq; prædixiſſe polyphemo qa ab ulixe oculo priuaretur.

De Bronte nono Sterope decimo.& Piragmone undecimo Neptunni filiis. Ca.xvi.

Rõtes:Steropes:& Piragmõ Cyclopes iſignes fuere.& ut dicit Theodõti⁹:ex ãphitrite cõiuge neptũni fuere filii.Hos artificioſos fuiſſe homines conſtat:& acri labore duratos:quos uulcano ignis deo attributos:ut ſub eo apud lyparam inſulam Iouis conficiant fulmina uolunt:ut Virgilius in æneide plurimo deſcribit carmine. Quoru; ſi rite uolumus cauſam originis eorum & officii demonſtrare pauca de neceſſitate præmittenda ueniunt. Cum igitur Cyclopum duæ ſalte; uideant ee ſpecies:ne de una qd de altera expoſitum eſt intelligat:ueniũt diſtinguendæ.Prima eſt de qua ſupra ubi d Polyphemo:& illa ut ſatis apparet peſſima. Secũda uero artificioſorũ hominũ eſt:ut apparebit in ſequentibus.Et quoniam inter ſe diſcordes ſunt:ut diſcordet interpretatio nominis gentilitii:quod cõmune habent necеſſe ẽ. Dicũtur igitur hi cyclopes:qui artificioſi ſunt homines:a cyclops qd ẽ circulus & copis quod eſt oculus ideſt oculo circulatus.ſeu ut breui⁹ ſententiã ſequẽtes uocabulorũ circũſpect⁹.Quod qdem artificẽ hominẽ eſſe opportet.Nam ſi nõ ſit:nequeunt congrue primis ultima reſpondere:& ideo conſueuere circũſpecti artifices anteq; manum operi apponerent mente principium & medium & ultimũ intueri:ut fini debita poſſint præſtari initia:& ſic opus eſt inchoare.Papias aũt dicit Cycli des artes a græcis nũcupari:eo qr origo illarũ ſicuti circuli initium latens ſit:Ex quo uocabulo dici Cyclopes tãq; ab arte artifex:congrue dicere poſſumus.His præmiſſis cur neptũni dicti ſint filii uideam⁹.Ex iſtimo quidem eo q ex mari ſeu aquis fere exemplaria rerum omnium artificiatarũ ſumpta uideantur.A piſcibus quippe ſumptum uolũt quo ordine in pugnam acies deducant ab eiſde;:quo pacto homines aqq; ferro tegantur:ſquamis eorum inſpectis A ſpina excarnificati piſcis ĩ littore ad conſtruendas longas naues doctrina ſũpta eſt:Abiuuare cõſtruendæ domus & ſolaria artificium demonſtratum A teſtudine cõſũptis carnibus cytharæ cõpoſito oſtenſa eſt:cõtectrum etiam documẽtũ.A cõchis & ſpõdilibus hoſtiorũ atq; ualuarũ flexuoſitates traditæ Nec nõ & qualiter per circũflexos gradus ĩ excælſas poſſum⁹ turres aſcendere.Sic & quo pacto bucinas ædere.In aquis pterea herbarum cõteſtiones & pductiones filorũ exortæ & interſerere fila:telaſq; texere demonſtratum.aquæ uarietates telarũ colere faciendas piſcium ſanguine pbuere primæ:motus earum prim us muſicam:& tpa eius atq; conceptum meditantibus dediſſe conpertum eſt.Quid multa dicam: Innumerabilia ſunt:quæ mare pducit inſtruentia artificum ĩgenia:ex quibus fit : ut merito artificioſos homines Neptũni filios nũcupem⁹

Cyclopeſq; uocemus. Et q̃tuncũq; Heſiodo placeat: Plinio teſte ĩ libro naturalis hiſtoriæ: qui dactili uocati ſunt in cretam fabricã ferrariam ĩueniſſe: dicit ibidem Plinius: a cyclopibus atq; calybis ferrũ fuiſſe cõpertũ. Cur aũt ex amphitrite dicantur ſuſcepti puto a circuitione ſonorũ: cũ undiq; perſtrepant artificũ ſonus: Vulcani iõ tradũtur obſequio: quia igne molliũtur dura ad uſu; artificis: & mollia ſollidantur ut latius oſtendetur ubi de uulcano tractabitur. Quđ aũt apud lyparam fabrilia operent: dictum eſt ad oſtendendũ: quoniã ab artificibuſ loca artifitio cõuenientia ſumenda ſint. Quid queſo faciet faber ferrarius in pallude? Quid piſcator in mõte? Quid agricultor ĩ ſaxo? Quid in ſolitudine medicus? nil equidem. & iõ in lypara officinã fabrorũ deſcribit Virgilius: quia igneus locus ſit quo fabri molliunt æra. Sʒ ſup eſt de noĩbus rationem exquirere. Brontes. n. (ut dicit Alberic⁹) dict⁹ eſt a tronitu: quod fit tam ſufflantibus follibus q̃ etiã incudem uerberantibus malleis. Sic & Steropes dicitur a fulgore qui ex incendio naſcitur. Pyragmonẽ aũt dicit ab incude calenti nomen ſumpſiſſe: eo ꝙ pyr ignis: agmon aũt incus interpretetur. Et hæc iõ his attributa ſũt noĩa: quia circa armorũ artificiũ exerceantur. nõ eĩm talia darent navim uel tẽplũ uel palatiũ cõſtruẽti. Volũt poſtremo eo ꝙ telũ Ioui feciſſent: quo Eſculapius ictus eſt: hos ab Apolline interfectos: qđ ego ĩtelligo: cũ Apollo ĩterpretet exterminãs & hũoris expulſor ſit. Qđ ignis ẽt facit opifices tales: ſi opus tale cõtinẽt cito deficere: eo ꝙ taʒ labore aſſiduo q̃ igne cõtinuo ante tẽp⁹ deſiccetur humor & deficiãt.

De Nauſithoo. xii. Neptũni filio: q genuit
Rixinorem & Alcinoum. .C. xvii.

Auſithous Pheacũ rex (ut ĩ odyſſea placet Homero) Neptũni fuit fili⁹: & Periuiæ nymphæ: de quo & eius ꝓleʒ ſic idẽ deſcribit. Nauſithoũ q prĩo Neptũn⁹ terraʒ mouẽs genuit: & Periuia fœmiaꝶ ſpecie optĩa iunior filia magnanimi Eurymedõtis &c. de hoc aũt nil aliud reptur niſi ꝙ Rixinorẽ & Alcinoum filios habuerit.

De Rixonore Nauſithoi filio: qui genuit Arithim. C. xviii

Ixinor filius fuit Nauſithoi: ut in odyſſea ſic ait Homer⁹: Nauſitho⁹ aũt genuit Rixinorẽ Alcinoũq;. Hic Rixinor: ut idẽ dicit Homer⁹: cõiugẽ ſũpſit: & ſuſcepta ex ea filia unica: quã Arithĩ noĩauit: ab Apolline ꝑcuſſus occubuit: puto febre exterminatus fuerit.

De Arithi Rixinoris filia & Alcinoi cõiuge. C. xix

Rithis (ut ĩ odyſſea ſcribit homer⁹) filia unica fuit rixinoris: quã Alcinous Rixinoris frater: & Pheacũ rex ſumpſit in coniugẽ &

ex ea nauſitheã filiã & tres filios ſuſcepit: ad hãc ulixes ductu & cõſi/lio palladis trãſformatæ ĩ effigiẽ calpis uirginis a caliſtõe nympha ueniẽs naufragus acceſſit. & multa illi interrogatus expoſuit: & tandẽ honorifice ab ea ſuſceptus eſt.

De Alcinoo filio nauſithoi qui genuit nauſithoam. & Laodamãtem & Alioum: & Clytonium. C. xx.

Lcinous Rex Pheacum: ut in odyſſea teſtat᷑ homerus: filius fuit Nauſithoi Regis: & uir arithis. ad hunc autem in cõuiuio ſedẽtẽ uenit ulixes naufragiũ paſſus: & ab eo honorifice ſuſceptus ẽ: eiq; cõ/iugium Nauſitheæ oblatum: demũ data ingentia munera: & nauis q̃ illum in patriam reportaret parata: ſociiq; nauales pſtiti.

De Nauſithea Alcionis regis filia. Ca. xxi.

Auſithea filia fuit Alcinoi & Arithis: ut teſtat᷑ homerus: que cũ exiſſet ciuitatẽ cũ pediſſequis ſuis iuiſſetq; ad flumẽ lotura ueſtes fcm̃ ẽ ut uideret Vlixẽ naufragum nudũ ĩ littore & frõdib⁹ arborũ circũtectũ: & ab eo ſuppliciter exorata ut illi cibum daret: & ueſtes poſtulata cõceſſit: & ĩde illi ſuaſit: ut ad patriã ſuã: & ad regiã domũ poſt ſe accederet. uti poſtea factũ ẽ: put plene ĩ odyſſea narrat Homerus.

De Laodamante & Alioo & Clitonio filiis Alcinoi regis. C. xxii.

Aodamas: Alios et Clytonis filii fuere Alcinoi regis et Arithis Homero teſte in odyſſea: de quibus nil præter generales laudes ĩclytæ iuuẽtutis eorum reperitur: et q̧ Vlixem una cuʒ patre Alcinoo et matre eorum honorauerint: eiq; munera dederint.

De Melione. xiii. Actorione. xiiii. Neptunni filiis. Ca. xxiii

Elion et Actorion Neptũni fuerũt filii: ut ĩ Iliade ſcribit Homerus. Inducit. n. neſtorẽ ſenẽ patroclo dicẽtẽ: ſe adhuc iuuene bellũ habuiſſe aduerſus archades et ml᷑tos ĩteremiſſe. et ni neptũn⁹ melionẽ et actorionẽ filios ſuos caligine occultaſſet: eos æque cũ aliis occi/diſſet.

De Aone. xxv. neptũni filio. C. xxiiii.

On (ut dicit Lactantius) filius fuit neptunni: et ab eo dictam affirmat Aoniã: quæ quidam pars eſt bœtiæ: Theodontius uero hoc idẽ aſſerit: Aonemq; dicit ex apulea factione ſuorũ pulſum nauigio ueniſſe eubœam: et inde ſe in bœtiam detuliſſe. ibiq; rudib⁹ adhuc populis ĩ mõtanis ĩparaſſe: et illos Aonas una cũ montibus ex ſuo nomine nũcupaſſe: a quibus neptũni filius habitus eſt: cum oncheſti cuiuſdaʒ ditiſſimi hominis Apuli fuiſſe filius ex parichia coniuge.

De Meſappo. xvi. neptũni filio: a quo Ennius poeta. C. xxv.

Eſappus filius neptunni ut dicit Virgilius. At Meſappoſt equuʒ domitor neptunia proles. Queʒ nec fas igni cuiq; nec ſternere

ferro &c.Hic eĩm(ut idem teſtatur Virgilius)Turno aduerſus Aeneã auxilia duxit:Quē ſecuti ſũt feſcēnini.æqui faliſci æqui ſoractis habitabant mōtē:& Cimini ſiluas & lacus:& inſup capeni.hunc tamē dicit Seruius per mare ad italiã ueniſſe:& inde Neptũni filiũ dictum.eũ etiam iuulnerabilē ferro dictũ eſt:eo ꝙ nũ q̃ ĩ bello perierit:ab igne uero ĩmunem:eo ꝙ Neptũni filius quē deum cōſtat eſſe aquarũ ab iſto dicunt Enniũ poetã dicere ſe originē ducere:eũq; equorũ domitorem dictum:quia animalia ſint a Neptũno producta.

De Buſiride.xvii.Neptũni filio .C.xxvi.

Vſiris Neptunni fuit filius ex Libya epaphi filia ſuſceptus:ut in libro temporũ ait Euſebius.hic aũt ut ait Auguſtin⁹ in libro de ciuitatate dei regnante danao argiuis:uel rex uel potius tyrannus ſuis diis hoſpites immolabat:quem ſeruius ab hercule occiſũ dicit:eo ꝙ cum apud illũ diuertiſſet:ut alios:ſic & eũ uoluiſſet occidere.Et idem Seruius aſſerit huius Buſiridis laudes ab iſocrate deſcritas.

De Pegaſo equo.xviii.Neptũni filio. Cap.xxvii.

Egaſus equus alatus:ut teſtatur Seruius & Lactantius:filius fuit Neptũni & Meduſæ in tēplo Palladis conceptus ut ſupra de meduſa.Ouidius aũt dicit eũ natũ ex ſanguine cadente ab exciſo Meduſæ capite:ut ubi de faſtis dicit.Creditur hic ceſæ grauido ceruice meduſæ.Sanguine reſperſi proſiluiſſe comis.Quam ouidii opinionem fulgentius ſequitur & Albericus.Hũc præterea nō ſolũ uelociſſimũ:ſed uolucrem fuiſſe aiunt:eodē Ouidio teſte.Hunc ſupra nubes & ſubter ſydera lapſo.Cælũ pro terra:pro pede pēna fuit.Eũq; dicunt pede caſtalium muſis effodiſſe fontem:ut idem fert Ouidius.Fama noui fōtis noſtras peruenit ad aures.Dũ meduſei quē præpetis ungula rupit. Et paulo infra.Vera tamen fama eſt & pegaſus huius origo Fontis: & ad latices deduxit pallada ſacros &c.Hũc inſuper dicunt Bellerophontē aduerſus chimeram monſtrũ euntē tuliſſe.Sic & Perſeum dũ ad gorgones iuit.Alſelmus uero ubi de imagine mũdi:huic equo quedam addit:quæ ab alio nemĩe dicta cōperi.Dicit.n.illi cornua ēe:eũq; igneũ habere anhelitũ & ferreos pedes:ut tot⁹ mōſtro ſit ſimilis.Illum poſtremo inter ſydera locauere:Ouidio teſte.Iãq; indignãti noua frena receperat ore:Cum leuis aonias ungula fecit aquas.Nunc fruitur cælo quod pennis ante petebat.Et nitidis ſtellis qnq; decēq; micat.Nũc his appoſitis qd ſenſiſſe potuerĩt ueteres exqrēdũ ē:ego hũc equũ famã reꝝ geſtaꝝ arbitror cui⁹ uelocitas p curſũ et uolatũ eq hu⁹ deſignat.q iō neptũni & gorgoĩs dicit̃ fili⁹:qa ex geſtis ĩ mari & terra fama oriat̃.Qđ in templo palladis cōceptus iō fictũ puto:quia ex diſcrete & conſulte geſtis recta fama oriatur. Ex fortuitis autem uemini

iure fama debeatur ex temerarie factis potius debet̃ infamia.Qu đ huic equo pedes ſint ferrei dictū puto:ut demonſtretur qm̃ in circuendo nunquam famæ deficiant uires.Cornua autem apponūtur ei: ut famoſorum compræhendatur elatio.Sic & anhelitus igneus:ut gerulonum feruens dicendi deſyderium cognoſcatur.Eum caſtaliuꝫ effodiſſe fōtē ſatis manifeſte declarat:quia cupidine famæ atqꝫ gloriæ tpaliſ a nōnullis affectio ponitur omnis. Ex qua quotiens optatum conſequitur totiens fons caſtalius.i.abundans dicendi materia oritur:quæ quoniā poetarū eſt:muſis igitur dicitur conſecratus hic fons.Eū aūt Bellorophōtem & perſeum geſſiſſe aſſumptas expeditiones eo dictum dici poteſt qr cupidine gloriæ.i.ad id delati ſunt quod egerunt.Seu ut qdā uolunt ad id delati ſunt nauibus quibus alatus equus erat ī ſigne.Alberic⁹ peregrinam de hoc.equo ſcribit opinionem ex fulgentii fonte ſūptā.Dicit enim eum dictum pegaſum a pege græcum quod latine fōtē ſonat eumqꝫ eſſe fluuiorum omniū cōmune nomē:& hic uult flumē.i.pege equum eſſe neptunni.i.ex neptunno genitum cū ex mari omnia naſcātur flumina.& per alas uelocitatē fluminū deſignari:& a pege uult pagos dici quos ueteres iuxta flumina ſemper ponere conſueuerant & ip pagani quaſi ex uno pege.i.fonte uel flumine potātes:& ſic fontē quē dicimus a pegaſo pede factum a neptunno ꝓcedere ſentiemus.Sꝫ quid circa hunc equum & fontem ſentiat fulgētius qui latiſſime ſcripſit paucis apponendum eſt.Dicit ergo pegaſum ex meduſæ ſanguine naſci eo ꝙ in figura famæ conſtitutus ſit :nam cum uirtus terrorem decidit famā generat.quē ideo uolucrem dicit quia ut dictum eſt fama uolucris ſit Fontem autem muſis ungula aperuiſſe ideo fingit̃ qr muſæ ad ſcribendam heroum famam aut antiquorū geſta aut priorū dicta ſequat̃ . Præterea dicit idem Fulgentius pegaſum interpretari æternum fonteꝫ qđ arbitror quia fama egregiorum hominum indeficiens ſit.

De Nicteo neptunni.xix.filio qui genuit Anthiopiam & Nictimenem. Ca. xxviii.

Icteus(ut ait Lactātius)filius Neptūni fuit:& ut Theodōti⁹ aſſerit ex Cyleno filia Athlātis ſuſceptus.Hūc dicit Lactāti⁹ Ethiopiæ fuiſſe regē & anthiopiam & Nictimeneꝫ filias habuiſſe:eūqꝫ ſecūdum quoſdam a nictimine illecebri amore dilectū:cuꝫ qua cum opere nutricis concubuiſſet ignarus ſcælere cognito eam uoluit ni aufugiſſet occidere.Alii uero cōtrariū dicunt eum ſcilicet īfauſte nictimenē dilexiſſe eamqꝫ cū illi uim uellet inferre aufugiſſe.Quod is neptunni filius fuerit poſſibile eſt cū fere cōtēporaneus æuo neptūni hoīs uideat̃. Si aūt non ſit ea rōne Neptunni filius dici pōt qua dicuntur cæteri.

De Anthiopia Nictei filia & matre Amphiōis & zethi. C.xxviii.

Nthiopam dicit Lactãtius nictei regis fuiſſe filiã: cui Theodon/tius addit ex amalthea cretenſi nympha. Hanc (ut dicit Theodontius) nicteus lyceo thebarum ægyptiarum dedit uxorem. Lactanti⁹ autem dicit eã ui ab epapho Iouis filio ſtupratã. Alii dicũt a Ioue. Q͞d cum ſenſiſſet lyceus ea abdicata ſuperinduxit dyrcẽ. Quæ ab eo impetrauit: ut illam in carcerem poneret. Verum cũ tp̃s partus adueniſſet miſeratione deorum fractis uinculis aufugit ĩ cytheronẽ & ãphionem zetumq́ peperit & expoſuit & cætera: ut ſupra ibi de amphione.

De Nictimene filia Nictei. C. xxx.

Ictimene nictei regis & Amaltheæ fuit filia. hanc autẽ ſeu patrẽ amauerit: ſeu ab eo amata ſit: dum illius arma fugeret miſeratiõe mineruæ in auem ſui nominis uerſam: & in eius tutelam ſuſceptam. Cui⁹ (figmẽti talis põt eẽ rõ: Nictimenẽ prudẽti uſã cõſilio ſeu ſui criminis: ſeu paterni uerecũdia nũq́ p⁹ ſcelus ĩ lucẽ cõparuit: & inde noctua dicta ẽ. Q͞d ĩ tutelã mineruæ uenerit ubi de minerna explicata ratio eſt.

De Hirceo. xx. Neptunni filio. Ca. xxxi.

Irceus (ut Theodõti⁹ dicit & paulus) filius fuit neptũni ex alcinoe filia atlantis ſuſceptus: ex quo nil aliud memini me legiſſe.

De Pelya. xxi. neptunni filio q genuit filias & Acaſtum. C. xxxii.

Elyas filius fuit neptunni & Tyro nymphæ filiæ Salmonei regis ſalamiæ. ut in odyſſea ſatis extenſe deſcribit homer⁹. Dicit eĩ hanc conſueuiſſe circa ripas eniphei fluminis dlectari: q́obrẽ neptunnus eniphei ſumpta forma uirginẽ cœpit: & cum ea cõcubuit: & ex eo concubitu geminos genuit Pelyam ſcilicet & Neleum. Tyro autẽ poſtea nupſit erithio. Pelyæ aũt apud Theſſaliam regnãti ut dicit Lactãtius ab oraculo reſponſũ eſt: tũc illi propinquã mortem fore cum ei dẽ neptunno patri ſacrificanti aliquis pede nudo ſuperueniret ĩ ſacris. Cui annua ſacra peragenti ſuperuenit Iaſon nepos altero pede nudus. Celeranti enim ad ſacrum in limo fluminis calciamentum retentum ẽ. Quod cũ uidiſſet Pelyas oraculi memor confeſtim non tantum ſibi: ſed filiis timens propter egregiam Iaſonis uirtutem: eidem iaſoni ſuaſit: ut expeditionẽ in colchos ad gloriã ſui noĩs conſequendã aſſumeret exiſtimans (ut fama ferebatur) arduum nimis & difficile aureũ uell⁹ poſſe ſubriperet ſic eum facile periturũ: Qui cum aſſũpſiſſet & præter ſpem Pelye cũ aureo uellere & medea coniuge rediiſſet: eo itum eſt ut ope medeæ Pelyas a filiab⁹ occideret̃ filio acaſto ſupſtite. Circa id q͞d fictũ ẽ: dicebat Leõti⁹ pelyã neptũni hoĩs fuiſſe filium: cũq́ ſecuſ enypheũ ſpẽ iuuenis ĩcolæ a Tyro dilecti eã non reſiſtentẽ: atq́ ſimilitudine formæ deceptã oppreſſiſſe: & ex ea filios ſuſcepiſſe duos.

De filiabus Peliæ: Ca. xxxiii.

Ilias Pelyæ regi fuiſſe ſatis conſtat Ouidio inter alios recitante q̃ tamen illius fuerint nomina a nemine dictum cõperio. Næ quidem ut moris eſt filiarum ſenectuti Pelyæ patris cõpatientes ei aſtabant conti nue. Quas aiunt medeam fraude decepiſſe adeo ut earuꝫ pietas ĩ patrẽ in ſceleſtnm uerteret facinus. Nam cum cerneret medea ſenectutẽ Pe lyæ ut dicebat Leõtius Iaſonis obſtare ĩperio ficto cum Iaſone iurgio ſeceſſit ad illas: & diu de iniquitate Iaſonis queſta in determinatũ eius dixit ſe iuuẽtutẽ Pelyæ herbis reſtituere uelle: ut paulo añ æſoni reſti tuerat: & ſic credulis filiab' Pelyæ ſuaſit: ut omnẽ ſanguinẽ frigidum atqꝫ ueterem ex tremulo Pelyæ ſenis corpe cultris exhaurirẽt: ut no uum atqꝫ floridum uenis poſſet ĩmittere. Quod cũ feciſſẽt puellæ expi raſſetqꝫ pelya ad Iaſonẽ r̃diit medea. Dicit Theodõti' : ĩter pelyã & fi lias a medea ſeminatã zizaniã: & ob eã puellas ferro ĩ ſenẽ patrem in ſurrexiſſe: & illum occidiſſe.

De Acaſto Pelyæ filio. Ca. xxxiiii.

Caſtus (teſte Seneca poeta ĩ tragœdia) medeæ Pelyæ fuit fili'. di cit enim ſic. Terrore pauidũ qppe te pœnæ expetit. a&oqꝫ Acha ſtus regna theſſalica obtinens. Senio trementẽ debili atqꝫ æuo graueꝫ patrẽ perẽptũ q̃rit: & cæſi ſenis deciſa mẽbra cũ dolo capte tuo: piæ ſorores ĩpiũ auderẽt nephas. & cætera. uerba ſũt creõtis ad medeam.

De Neleo. xxii. Neptũni filio q genuit Neſtorem Periclimenonem Cromium & Pyro puellam. Cap. xxxv.

Eleus Neptũni fuit fili' ex tyro ut ſupra ubi d' Pelya mõſtratũ ẽ q ut ſcribit homer' a Pelya fratre pulſus a theſſalia Pylõ cõdidit & ibidẽ habitauit deorũ cultor. Huic fuit cõiũx cloriſ ãphiõis orcome ni regis filia. ex qua: ut idẽ dicit homer'. ſuſcepit neſtorẽ & pericleme nonẽ: Cromiũ & pyro fœminã & alios uſqꝫ ĩ. xii. ſꝫ eoꝝ noĩa ñ habe mus.

De Neſtore Neley filio q genuit anthilocũ: Pyſiſtratũ: Traſimedẽ Echephoronẽ: Stratũ: Perſeũ: Aritũ: & Policaſtĩ fœminã. C. xxxvi.

Eſtor filius fuit Neley & Cloris ut dictũ ẽ. Cui. xii. fratres fuere ut teſtatur Ouidius dicẽs: Bis ſex neliedes fuimus cõſpecta iuuẽ tus &c. Fuit enim homo hic ætate longeuus: ut ipſemet tpe troiani bel li fatetur apud Ouidium dicens. Spectatorum operum multorum red dere uixi. Annos bis centum nunc tertia uiuitur ætas &c. Bellicoſus p̃ terea fuit: Nam inter alia uiuente adhuc patre eo exiſtente iuuenculo bellum aduerſus epyos geſſit: & multos in pugna peremit: Homero te ſte in Iliade. poſtea uero cum theſeo in nuptiis perithoi fuit in certa mine aduerſus centauros. Et ut de reliquis taceam cuꝫ græcis apud tro iam arma ſenex geſſit: & ſæpe troianis obuius fuit in pugna. Fuit ĩſup

facundiã celebris adeo ut ſæpe principuꝫ mitigaret iras: & in concor/ diam diſcordes reduceret. Huic euridices filia climenii: ut dicit homerus cõiunx fuit: ex qua ſeptẽ filios & filiam unam ſuſcepiſſe ideꝫ teſtatur homerus: quo tamen fine ſubtractus ſit legiſſe non memini.

De Antiloco Neſtoris filio. Ca. xxxvii.

Ntilocus filius fuit Neſtoris & Eurydicis: ut apparet p Homerꝝ in odvſſea: qui ſcribit Pyſiſtratũ Neſtoris filiũ in domo Mene/ cai: apud Lacedæmoniã mortẽ ei⁹ flentẽ Nã ſecut⁹ patrẽ ad troyanũ bellũ ibidẽ in pugna dũ uiriliter agerꝫ a menone auroræ filio occiſ⁹ ẽ.

De Pyſiſtrato Neſtoris filio. C.xxxviii.

Yſiſtratus fili⁹ fuit Neſtoris & Eurydicis. Hũc aũt Neſtor dedit ĩ ſociũ Thelamacho ulixis filio uolenti ire lacedæmoniã interrogaturus Menelaum nunquid aliquid de Vlixe præſciret.

De Traſimede Neſtoris filio. .C.xxxix.

Raſimedes Neſtoris fuit filius & Eurydicis: quẽ ſecuꝫ Neſtor: ut teſtatur Homerus: duxit in troyanũ belluꝫ

De Echefrone: Stratio: Perceo: & Antho filiis Neſtoris. Ca.xl.

Chefron: Stratios: Perſeus: & Anthos filii fuere Neſtoris & Eurydicis: quos ideo ĩ unum iũxi: quia nil particulare de aliquo eorum legeram.

De Polycaſte Neſtoris filia C.xli.

Olicaſtis filia fuit neſtoris & euridicis iunior ex filiabuꝰ neſtoris homero teſte: & ſic appar& eum alias habuiſſe: quarũ ego noĩa non cognoui nec de illa aliud audiui.

De Periclimeneone nelei filio. C.xlii.

Ericlimenon nelei filius fuit: & cloris (ut ouidi⁹ teſtatur) affirmãs huic a Neptuno auo conceſſum ut poſſ& ſe in aquas uell& tranſformare figuras. Ex quo factum eſt ꝙ cuꝫ hercules inultionem epyorꝝ ad uerſ⁹ meſſanos atqꝫ pylios & elypios acri dimicar& pugna Hic forte occiſorum fratrum dolore commotus in auem uerſus herculem uncis pedibus infeſtaret plurimũ. Vt hercules illũ uolitantẽ ſagittã ĩterimeret. Hũc uertibilẽ ĩ quã uellet formã: nil aliud ĩtelligo ꝙ̃ eius membrorũ agilitatẽ: qua tã ꝙ̃ ceruus ſaltabat: currebatqꝫ uti uolaſſet auis & huiuſmõi faciebat. Eũ aũt uolitãtẽ occiſũ credo uolucri curſu fugiẽtem.

De Cromio Nelei filio. C. xliii.

Romius Nelei fuit filius & Cloris: ut etiã affirmat homer⁹ : q q dẽ ea ĩ pugna ꝙ̃ pylii & meſſeni aduerſũ herculẽ geſſerũt cũ de/ cẽ frĩb⁹ ſuis occiſus ẽ: ut ſatis ẽt demõſtrat Ouidi⁹ ĩ maiori uolumĩe.

De pyro Nelei filia & Biantis coniuge. C. xliiii.

Yro uirgo Nelei & cloris filia fuit(ut in odyſſea ſcribit Homer⁹) hec ut idem aſſerit adeo formoſa fuit:ut illius fere oms græcorũ nobiles optarent coniugiũ eaq́ꝫ neleo poſtularent.Qui nulli illam iun gere uoluit:ni ſpõderet ab iphiclo matris Nelei patruo boues auferre quos detinebat:& dare negabat.Et cum nemo ſpontionẽ hanc facere auderet melãpus uates ea tẽpeſtate clarus Biæ fratri ſuo oſtendit poſt tempus fieri poſſe:ut ab iphiclo deducerẽtur:boues quos poſcebat ne leus ſuaſitq́ꝫ illi ſpontionẽ:ut tam ſpectabilis uirginis coniugiũ conſe quereť.Bias autem fratri credens ſpopondit neleo qď petebat:& dum circa recuperationem bouum conareť iphicli iuſſu captus:& carcera/ tus ẽ.Poſt tp̃s autẽ dimiſſus boues reduxit:& pyro habuit in uxorem Hæc fere in textu homeri continentur ultra quẽ dicebat Leõti⁹:ꝙ cũ Bias per annum ĩ carcere ſeruaretur:ſenſit trabes domus uermes feciſ ſe:quos uulgo dicimus tralos:concepitq́ꝫ obuitiatas trabes ſecuturam ruinã.q́ꝫ cũ p̃nũtiaſſet iphiclo meruit libertatem.Tandẽ cum interro gaſſet iphiclus filios non procreans:quid ad ꝓcreandũ eſſet agendum ſuaſit illi:ut ſerpentis potaret uenenum.Quo facto concepit uxor iphi cli:& filium in tempore peperit.Quo beneficio ab iphiclo illi reſtitu ti ſunt boues:quibus deductis ut dictum eſt pyro deduxit uxoreꝫ quæ illi peperit anthiphatim & mantionem.

De Cygno.xxiii.neptunni filio. Ca .xlv.

Ygn⁹ filius fuit neptunni:ut affirmat Ouidius.Iam leto ꝑles ne/ ptunnia cygnus.Mille uiros dederat & cætera Hic ut idem dicit Ouidius habuerat a patre ut ferro ĩuulnerabilis eſſet. qua cõmoditate audax fact⁹Troianis auxiliator multis ex græcis ceſis aduerſus achil lẽ iniuit certamẽ.Qui cũ illũ gloriantẽ ſe cerneret:ꝙ ferro uulnera/ ri ñ poſſet ſũpto ĩgenti lapide ĩ eũ feſſũ atq́ꝫ iam crebris ictib⁹ attoni/ tũ iecit Cignus autem graui impulſus ictu cecidit:quẽ confeſtĩ Achil les occupauit & genu pectus eius præmens & manibus guttur in mor/ tem ire coegit.Qui eueſtigio a patre in auem ſui nominis mutatus ar/ ma reliquit achilli. Horum figmentorum talis expoſitio eſſe poteſt. Neptunni filius dictus eſt Cygnus forſitan ob candorem cutis & mẽ/ brorum agilitatem.cum hi qui humidi ſũt cõplexione quæ a neptũno humiditatis patre procedit colore ſint candidi:& ut pluma molles cu te.Cui humiditati ſi proportione debita ĩmixt⁹ſit calor:hi tales optĩa membrorum agilitate fruunť.Ex quo fit ut docti in euitandis ictibus ut quoſdam uidimus ferro feriri nequeant:& ut laſſitudine uincanť ne ceſſe eſt ſi ſit qui tales ſuperare uelit.Qď autem auis factus ſit ſui no minis intelligendum ꝙ eo mortuo nil de eo apud mortales ſuperfuerit præter uolatile nomen.

De Griſſaore.xxiiii.Neptũni filio. .C.xlvi.

Riſſaor(ut in libro originalibus rerum affirmat Rabanus) Neptunni fuit filius:nec de eo amplius.

De Otho.xxv.& Ephialte.xxvi.Neptũni filiis. C.xlvii.

Thus & Ephialtes:ut aſſerit Seruius:filii fuere Neptũni:ex iphimedia Aloi titanis cõiuge:quam idẽ Neptunnus oppreſſit:ut in odyſſea teſtatur Homerus.hanc tantuꝫ Iphimediam Paulus uocat electrionẽ.Theodõtius aũt Ephimeidam.Hi aũt quoniam ex uxore aloi nati ſunt ut plurimũ aloidæ appellantur:ſicut & ſæpe herculẽ a uictrico ãphitrioniadem appellamus.Hi quidẽ nouẽ digitis ſingulis menſibus creſcere uidebantur.q̃obrem paruo in tẽpore mole ingentis corporis mirabiles facti ſunt. Dicit enim homerus his ideo tam grande ĩcrementũ fuiſſe:eo ꝙ a terra nutrirentur eoſq; nõ amplius nouem annis uixiſſe:& eoruꝫ deſignans magnitudinem dicit.ix.brachiorũ amplitudinẽ habuiſſe:longitudine uero.ix.paſſuũ. His inſuper dicit Homerus in Iliade bellum fuiſſe aduerſus martẽ:eũq; ab eis captum atq; cathenis uinctuꝫ:& in carceribus.xiii.menſibus detentũ:& ni Iuno mercurio iniũxiſſet:ut pro liberatione eorũ ageret in carceribus defeciſſꝫ Qui Mercurius clam eum rapuit:& liberatus eſt. Quod claudianus tãgit ubi de laudibus Stiliconis duꝫ dicit.Cũ gemini fratres genuit quos aſper alous martẽ ſubdiderint uinclis &c. Hi p̃terea ab aloo uictrico in gigomantiam cũ ipſe grauatus ſenio ire non poſſent miſſi ſunt: qui ibidẽ:ut quibuſdã placet:cũ reliquis a Ioue fulminati periere:& ephialti ethna mons ſupimpoſitus:Otho aũt mõs qdam cretẽſis.Alii uero dicuntur inter quos homerus eos ob magnitudineꝫ corporis auſos montes montibus imponere:cælũq; affectare: Sed ut in odyſſea dicit Homerus:in berbes adhuc ab Apolline ſagittis occiſos:quos uirgili⁹ dicit apud inferos detruſos aiens: Hic & aliodas gemini ĩmania uidi. Corpora qui manibus magnuꝫ reſcindere cælũ.Agreſſi ſuperiſq; Iouẽ detrudere regnis &c.His preditis fictionum ſenſus aperiendus eſt.dicebat autem Barlaam hos duos fuiſſe fratres ingentis potentiæ aloi filios:ſed iõ Neptunni dictos:quia præter menſuram omneꝫ humanorum corporuꝫ excreuerant. Quod ad Neptunũ ſpectare uolunt ingentia producere corpora eoſq; tantum noueꝫ annis regnaſſe:& ideo a terra nutritos dicunt quia maximos prouent⁹ ex his quæ poſſidebãt aſſumerẽt:& aduerſus Iouẽ ĩ olympo monte habitantem bellum ſm hiſtorias hũiſſe:& in eo bello iuuenes defeciſſe egritudĩe peſtifera ambo & hinc ſumptum eos ab Apolline ſagittis occiſos.Alii uero dicunt hos cum Saturno aduerſus Iouem fuiſſe:& nonnullas arces extuliſſe: & ultimo uiribus Iouis quando inflegra pugnatum eſt cum aliis multis ceſos.De captiuo Marte nil repi. Arbitror ego ſic explicari poſſe

matrē īſignē aliquez fuiſſe uirū militari diſciplina īſtructū & bellicoſū atqȝ robuſtū: horū hoſtē: qui & ſi potēs eēt: tñ ut ſæpe cōtigit maio/res ſuccūbere & obtinere minores: ab eis capt⁹ & carceratus eſt: & cū liberationi eius nullus adinueniret̃ modus: mercurius.i.fraus: qr furū deus q clā & fraude furant̃ iunone iniungente ideſt pecunia qua forte corrupti cuſtodes aſtutia Mercurii Mars liberatus eſt.

De Aegeo.xxvii.Neptūni filio q genuit Theſeū & Medū. C.xlviii

Egeus Athenarum Rex filius fuit Neptunni: Theodontio affir/māte & marinus deus. Huic dicit paulus duæ fuere cōiuges: qua rū pria dicta ē Ethra filia Picthei Regis Trohezen: ex qua theſeum ſuſcepit. Secunda ut teſtatur Ouidius: fuit medea profuga quam a iaſo ne repudiatam atqȝ fugientem non ſolū ſuſcepit hoſpitio: ſed illaȝ etiā ſibi matrimonio copulauit: & ex ea(ut placet Iuſtino)medum filium ſu ſcepit. Succeſſit quidē in regno pandioni regi: quē theodontius ſecun dum ueritatem dicit eius fuiſſe patrem: & eo regnante multa incommo da athenienſibus euenere. Nam inter alia belluȝ minois regis cretēſiū quod in uindictam androgei filii ſui indigne occiſi mouerat: diu tulere Vltimo cum ſuccubuiſſet in has a minoe deducti ſunt leges: ut ſcilicet annis ſingulis.vii.Nobiles iuuenes ad minotaurum cretam mitterent̃ Qui tribus annis forte miſſi ſunt. quarto autem ſors cecidit in theſeuȝ qui maximo ægei patris dolore nauem conſcendit iturus: & cū omnia nauigii ornamenta nigra eſſent & nauis uelum habuit in mādatis a pa tre ut ſi contingeret in agendis eum felicem obtinere exitum: rediens naui album poneret uelum ammoto nigro ut a longe fortunium ſuum noſceret. Theſeus aūt ariadnæ cōſilio uictorū mādatorū īmemor non āmoto nigro uelo redibat. Aege⁹ excelſa turri ꝑſpectās nigrū uidēs ue lū theſeū mortuū arbitrat⁹ ex turri ſe deiecit ī mare & mortu⁹ ab athe niēſib⁹ liberatis & neptūni filius & marinus deus ī ſolatiū theſei conſe cratus eſt.

De Theſeo Aegei filio qui genuit Hippolytum Demophoōtem & Anthigonum. C. xlix.

Heſeus inclytus athenarum rex fuit Aegei regis filius & æthre ī gentis atqȝ generoſi animi iuuenis plura memoratu digna peregit adeo. ut inter hercules plurimos noīetur unus. Hic qdē añ alia cū her cule ab auriſteo miſſo aduerſus amazones expeditionē ſuſcepit: ut di/cit Iuſtinus: & cum multas occidiſſent atqȝ cæpiſſent: Cæpere īter ali/as menalippē atqȝ hippolitē āthiopæ ſorores. Sed hercules pro armis reginæ menalippem ſorori reſtituit. Theſeus uero hippolitem que ſi/bi in ſortem prædæ contigerat: ſumpſit uxorem: ex qua Hippolytum

filium ſuſcepit.Præterea ĩgenti uirtute(ut refert Statius) Creõtis the
bane regis ſupbum retulit ĩperium.egitqꝫ:quæ prohibebat officia fu/
neralia poſſent occiſis in bello regibus exhiberi.Et tauruꝫ ab Euriſteo
atticæ terræ ĩmiſſuꝫ cũcta uaſtantẽ apud marathonẽ interfecit ſic ſci
ronem latronẽ hoſpites ſuos dũ reſideret ĩ ſcopulo:aut lauare ſibi pe
des.aut ſe adorare cogentem:eoſqꝫ incatos præcipitantẽ in mare.Et ꝓ
cuſtem æque latronẽ ſuper cephyſo flumine habitãtem & orcte ſuos
hoſpites trucidantẽ ſuperauit atqꝫ occidit.Helenam inſuper Caſtoris
atqꝫ Pollucis ſororem uirginẽ cæleſtis pulchritudinis inſigneꝫ in pale
ſtra ludentẽ rapuit minotaurũ interemit:& a thenas a turpi ſeruitio li
berauit Ariadnã atqꝫ phedram Minois filias patri ſubripuit:& Ariad
na relicta Phedram ſibi cõiugio copulauit: ex qua quoſdã filios ſuſce
pit.Athenienſes p diuerſa paſſiꝫ uagantes in patriã reuocauit:& ĩ for
maꝫ ciuiũ ſparſos agreſteſqꝫ reduxit.Et ut placet Plinio in libro natu
ralis hiſtoriæ:primus fœdera adinuenit.Aduerſus centauros ĩ nupti/
is perithoi amici ſui egregie pugnauit:eoſqꝫ ſupauit:illiqꝫ comes ad in
feros uſqꝫ ad rapiendã ꝓſerpinaꝫ iuit:ſꝫ minus feliciter ex hoc illi ſuc
ceſſit:nam perithoo a tricerbero orci cane trucidato ĩ mortis ipſe ĩ pi
culo fuit:ni forte ſupueniſſet hercules:qui illũ a diſcrimine liberauit
& reduxit ad ſupos.Et athenas rediens cõiugeꝫ querulã accuſanteqꝫ
falſo deſtrupi interpellatione Hippolitũ cõperit:quẽ fugauit:& q̃tuꝫ
in eo fuit occidit.Poſtremo iam ſenex a ciuibus ſuis pulſus exul apud
ſchyrũ minorẽ inſulã diẽ clauſit:cũ ãnis.xix.ĩperaſſet atheniẽſibus:
his eius laudes fere oẽs Ouidius paucis teſtatur carminibus ubi dicit
Ingeniũ faciente canũt te maxĩe theſeu.& infra p.xi.uerſus.

De Hippolito Theſei filio:q genuit Virbiũ. Ca.l.

Ippolitus Theſei & Hippolites amazonis fuit filius. hic cũ uena
tionibus cælibeꝫ uitam ducens uacaret:& oĩo conſtanti animo
mulieres ſpneret a Phædra nouerca abſente Theſeo amatus ẽ deſyde
rio:cuius cũ optẽpare noluiſſet:Theſeo redeũti ab ea accuſatus eſt:
Qui in furorẽ uerſus filii neceꝫ optauit.Verũ hippolitus timens con
ſcenſo curru fugã cœpit:quo fugiente fortuitu phocæ quæ in litt⁹ ex
ierãt audiẽtes equorũ ſtrepitũ:dũ ſeſe in mare fugientes p̃cipitant e/
quos exterruere hippoliti:Qui p ſcopulos aduerſus eius imperium ui
reſqꝫ currum trahentes:atqꝫ ui eius compages diſſoluentes omnem ĩ
felicem iuueneꝫ loris implicitũ adeo p arrupta traxerunt: ut pro mor
tuo a circumuicinis collectus ſit. Eſto poetæ omnes: & ſignãter tra
gœdus Seneca in tragœdia eiuſdem Hippoliti laceratũ atqꝫ diſcerptũ
omneꝫ aſſerant & occiſum. Qui tandem opere atqꝫ ſubſidio Eſculapii
quaſi ab inferis in ſanitatem priſtinam non abſqꝫ longo labore reuoca
tus ẽ.ex quo euentu uidetur fabulæ locũ datum qua legimus theſeum

habuiſſe a patre: ut ter poſſet optare quod uellet: & quia nunc filium optaſſet occidi phocas a patre emiſſas in littus: hippolitus autē ne ter tiam patris experietur irā q̄ añ hippolytem matrem eius occiderat: & nunc eo in audito eum quærebat in pœnam atticā terram liquit & in Italiam uenit: haud longe a loco ubi poſtea condita Roma & mutato nomine ſe uirbium appellari iuſſit. quia bis uir fuiſſet ſemel ante euen tum & iterum poſtq̄ beneficio eſculapii in uitam uidebatur reuocatus Ibi autem dicit Theodontius oppidum conſtruxit: quod ex nomine ſuę ptæ coniugis ariciam appellauit. Dicit præterea idem Theodōtius fal ſum eſſe hippolytum Cælibem uitam egiſſe: & īmo ſecreto amore ari tiam nobilem atticæ regionis fœminam adamauit quam dianā eo ꝙ uenationibus uacaret uocabat. & ſe dianā colere aſſerebat: & opere hu ius aritiæ factum dicit ut ab eſculapio ſanaret̄ cū mortuū illū arbitra retur Theſeus.

De Virbio hippolyti filio. C. li.

Irbius filius fuit hippolyti & aritiæ poſt hippolyti fugā ex attica ſuſceptus. Qui cum adoleuiſſet Aeneam ilione deleto in Italiam uenientem a patre miſſus eſt in ſubſidium turni: pro ut deſcribit uirgi/ lius Ibat & Hippolyti ꝓles pulcherrima bello. Viribus inſignem quē mater Aritia miſit Eductum egeriæ Lucis & cætera. De eo autem nil aliud habemus.

De Demophonte Theſei filio. C. lii.

Emophon (ut Theodōtius aſſerit) filius fuit theſei ex phedra. Hic quidem cum cæteris græcis in bellum troianum iuit. Ilione autē deiecto dum rediret in patriam tempeſtate in traciam delatus aphylli de Lygurgi regis filia hoſpicio: & lecto ſuſceptus ē. Et cū aliquādiu ſe cū fuiſſet audito ꝙ mneſte⁹ Athenarū rex agitatus ꝓcellis & Nauſea uexatus maris appuliſſet inſulam melos: & ibidē clauſit diem: regni cu pidine tract⁹ īpetrata p tēpuſculū licētia a phillyde reſarcitis nauibus athenas rediit: & p⁹. xxiii. ānū paterni exilii ut dicit Iuſtin⁹) Athenarū regnū aſſūpſit: neq̄ dr̄ reditu curauit ad phyillydē. Et cū ānis. xxiii. re gnaſſet mortuus ē. Cui ſucceſſit oſintes utrū hic ei⁹ fuerit filius īcertū habeo.

De Antigono theſei filio. C. liii.

Ntigonus (ut dicit Theodontius) filius fuit theſei & phedræ: ut dicit Barlaā natu maior demophōte & p⁹ fugatū ab Atheniēſib⁹ pr̄e fere adhuc pubes ab atheniēſib⁹ aſſūpt⁹ & rex fact⁹ mneſteuſq̄ uo catus. Qui troiā uadēs nō ſatis de īgenio demophōtis fidēſq̄ eū ſecū traxit. Hic rediēs tēpeſtate actus nimia apud inſulam melos expirauit

De Medo Egei filio. C. liiii.

Edus(ut Iuſtinus tradit) Aegeis regi athenarũ:& Medeæ fuit filius:Quã idẽ Iuſtinus cũ priuigiũ uidiſſet:adultũ ab ægeo per diuortiũ diſceſſiſſet & cholchos cũ Medo filio abiiſſe.Ouidius aũt dicit ob paratũ Theſeo uenenũ:ut ubi ſupra de ea.eã aufugiſſe.Aiunt ĩſuper aliqui eã Iaſonis in gratiã rediiſſe:& hunc Medũ inde iuiſſe in Aſiam:atq; uiribus plura ſibi ſubegiſſe regna: ſed eã tenuiſſe partem quã mediam appellamus:& de ſuo ſeu matris nomine nuncupaſſe.

De Oncheſto.xxviii.Neptũni filio:qui genuit Megareũ. .C.lv.

Nceſtus(ſm Lactantium)filius fuit Neptũni:quẽ Serui⁹ & Lactantius dicunt Oncheſtẽ ciuitatem propinquã promõtorio micaleſſo conſtituiſſe & ſuo noĩe appellaſſe: nec de eo aliud præter q̃ Megareum filium genuerit legi.

De Megareo filio Oncheſti:q genuit hippomenẽ. .Ca.lvi.

Egareus filius fuit Oncheſti:ut liquido teſtatur Ouidius loquente ſic.Hippomene.Nãq; mihi genitor megareus oncheſtius illi. Eſt neptũnus auus pro nepos ego regis aquarum &c.

De Hippomene Megarei filio. C.lvii.

Ippomenẽ megarei fuiſſe filiũ ſatis oſtenſum ẽ. de hoc Ouidi⁹ talẽ recitat fabulã.Erat ĩ ſcyro ciuitate athlas Oenei filia ſeu laſii uirgo ĩſignis pulchritudinis & perniciſſimæ uolocitatis: quæ ut plurimũ deorum monitu habitabat in ſiluis. Hæc cum a multis in cõiugem peteretur legem appoſuit:ut.ſ.curſus certamen peteretur:& ſi q ſuperarentur ab ea morte multarentur.uictor aũt eius potiretur cõnubio:& cum iam plures magis audaces q̃ fœlices ſuperati tam ſeuera lege damnati eſſent:Hippomenes ea nondũ uiſa talium ridebat ſtultitiam.Tandẽ cum caſu cõtingeret ut illã uideret miratus roſeam acieũ ſydereos oculos:os cĩnameum:auream ceſariem:pectus protenſum:corpuſq; glabellum:& geſtus placidos:cõfeſtim eius in ardorẽ ĩcidit: q ante dãnauerat alios nec dubitauit ei⁹ poſtulare cõnubiũ & ſe ueræ legis ſubire diſcrimen.Virgo autem Hippomenes ueneris implorauit auxilium:quæ illi tulit ex uiridario heſperidũ tria aurea mala:eumq; docuit malorũ uſum:porro cũ curſu expediti intraſſent: ante iretq; uirgo iuuenis prædoctus e ueſtigio uidente uirgine unum ex malis ꝓiecit fulgore cuius capta puella gradũ collectura puertit.Et cũ euolaſſet interim iuuenis illa præſtantior facile anteiuit. Ille ſecundum eiecit qđ dũ illa collectura moratus ille ſtadium arripit uolucer.Sane illa pnici uelocitate malo collecto parua moram currentẽ præterit. Aſt ille cũ iã meta curſus eſſet propinqua:tertiũ proiecit: quo detenta uirgo añ q̃ uolucris euolaſſe potuiſſet tenebat hippomenes terminũ:quam

ob cauſam ſuperata uirgo eius in coniugium uenit: cum qua dū let' in patriā abiret: hippomenes feruoris īpatiens: & ſuſcepti muneris a ue nere īmemor ī lucū cybelis illā deduxit & ibi cū ea concubuit: ex quo ſeu ueneris ſeu matris deū indignatiōe factū ſit amātes in leones uerſi ſūt: & currui cybelis additi. Qua ſub fictiōe talis pōt ſenſus abſcōdi Prīo mulierū ſi qua ē obſtinata durities & auro: & muneris frāgi poſſe natura auri oēs & cupide & tenaciſſimæ ſint: ī leones aūt iō cōuerſi di cūtur qr ī nem' cybelis coiuerūt. i. ī delitiis hūanis abūdauerunt & ob id elati ſūt: & ſic ī leones uerſi qm̄ leones ſupba ſint aīalia & iō uerſa uice Currui cybelis applicati ſūt. i. in pceſſu a rerū natura edocti q n̄ terrenis legib' oēs ſumus obnoxii: qa terrei uiuimus: & quātūcūq; ſu perbientes poſtremo in terram reducimur.

De Pelaſgo. xxix. neptunni filio. C. lviii.

Elaſgus (ut dicit Theodontius) filius fuit Neptunni: Iſidor' uero ubi de Etymologiis eum Iouis & Lariſſe filiū dicit. Sane quoniā ex compertis apparet Theodontiū talium ſolertiſſimum indagatorem fuiſſe plus illi in talibus præſtandum fidei ratus ſum. & ideo Neptunni non Iouis poſui filium. Hic autem ea ī parte græciæ regnauit q̄ poſtea ab archade caliſtonis filio archadia dicta ē: & ab eo denoīata pelaſgia dicebat Leontius & in aſia eſſe pelaſgos: eoſq; aduerſus græcos fauiſſe troianis ut in iliade teſtatur homerus. Verū hi pelaſgi a palaſga mulier̄ græca nomen ſortiti ſunt: quam aiunt in pelaſgiis cum copiis in aſiam tranſmeaſſe & ciuitatem condidiſſe: & de ſuo nomine pelaſgiam nuncu paſſe: & inde pelaſgii: qui ſecus lyciam ſunt appellati. alii contrariū te nent pelaſgū regē fuiſſe in aſia & ab eo pelaſgos & inde mulierē pelaſ gam ubi poſtea fuere pelaſgi ī græciam ex aſia tranſfretaſſe & ibidē oc cupata regione nomen impoſuiſſet pelaſgis.

De Nauplio. xxx. Neptunni filio qui genuit Palamedem. C. lix.

Auplius neptūni & Amimmonis filiæ danai regis filius fuit ut te ſtatur Lactantius: qui de eius origine fabulā recitat talē. Ammi mone danai filia dum ſtudioſe in ſiluis iaculo exercitaretur minus ad uertens percuſſit ſatyrum. quam cū uellet ſatyrus uiolare illa neptūni implorauit auxilium. Neptunnus autem fugato ſatyro ipſe eam comp̄ſ ſit: ex quo cōpreſſu nauplium ſuſcepit. Hunc nauplium apud eubœā regnaſſe conſtat: & eius aiunt fuiſſe filium palamedem græcorum fa ctione occiſum apud troiam. Quod cum egerrime ferret Nauplius nec adultionem ſuppeterent uires ad ingenium uerſus ſtantibus apud troi am græcis: ut erat ſenes cepit omnem græciam circuire & regias ītra re grecorum principum & ibi qbus poterat ſuaſionibus cōiuges eorū in adulteriū cū quibuſcūq; poterat trahere arbitratus: ex hoc ī reditu

græcorũ ſeditiones exorturas plures: eiſq; agentibus græcos in ſuũ ſanguinẽ ruituros: & ſic dum ſe inuicẽ trucidarent ĩmerito: trucidati palamedis mortẽ ſuis occiſionibus expiarent. Creditum eſt: ut Leõtius aſſerebat opere ſuo Clytẽneſtrã in amplexus egeſti ueniſſe: ex quo Agamẽnon poſtea interemptus & inde egiſt⁹ & clytẽneſtra. Sic Egialem Diomedis coniugẽ in Cyllibari Stheleni filii cõcubitus: & ut de reliquis taceã conatur Lycophron inclytã Penelopis famã nauplii cõſiliis maculare uolẽs eã cũ uno e ꝓcatoribus ſuis nõnullas in ſomnes noctes egiſſe. Præterea ĩplacabilẽ ſenẽ aiunt tam feruẽti aĩo uindictam optaſſe: ut redeũtibus græcis Ilione conſũpto in patriã & acri atq; turpi tempeſtate agitatis caphareũ conſcendiſſe mõtẽ: & nocte accenſa face quaſi in portũ ſalubrem periclitantes acciret: ĩ letiferos ſcopulos ſalutis auidos euocaſſe & multis hoc facinore exitii extitiſſe cã. Vnde Virgilius. Sydus & euboicæ cautes: ultorq; caphare⁹. &c. Amoti aũt ſatyri & oppreſſe ãminonis a neptũno aſſignat barlaam paucis uerbis rationẽ dicens ſatyrũ uirginis fuiſſe pedagogũ. Neptunnũ autẽ lerneũ quẽdã ægyptium inſignẽ cuius prima ãminone pelex fuit q̃ coniunx: & ab eo lerneum fontem denominatum atq; ꝓuintiã.

De Palamede Nauplii filio. Ca. lx.

Alamedes Nauplii fuit filius: q cũ eſſet una cũ græcis circa troiam: & hi aduerſus Agamẽnonis ĩperium inſurrexiſſent ſeditiõe doloſa Agamẽnoni poteſtate ſubtracta: eius dux belli factus eſt. Huic eĩm cũ Vlixe ſimultates erant (ut dicit Seruius) eo q Vlixes in ĩſania ficta conatus eſſet in bellũ troianũ nõ ire & ad eam ſimullandã uinctiſ aratro diſſimilibus aĩalibus ſalem ſerebat. Cui ante aratrũ ad experiẽtiã ſumẽdã inſaniæ Palamedes appoſuit Thelemachũ puerũ: quẽ cũ uidiſſet Vlixes illico ſuſpẽdit aratrũ. Præterea cũ in traciã frumẽtatũ iuiſſet: & nil portaſſet ſeq; nõ comperiſſe diceret. Palamedes uadens reportauit affatin. Quibus indignatus Vlixes ægre patiebatur illi⁹ gloriam: quãobrem dolo eius factum eſt: ut a ſeruis Palamedis ſatis grande pondus auri infoderetur ſub tabernaculo eius: & inde nuntiis ſubornatis habitis confictitiis litteris in cõſilio græcorũ Palamedem accuſauit quia cũ Priamo de deditione haberet tractatum. eũq; auro eſſe corruptum & ad euidentiam proditionis incæptæ iuſſit eius in tabernaculo fodi quaſi ſi ibidem cõperiretur aurũ litteris eſſet exhibenda fides & nuntiis. quãobrem auro cõperto qđ ipſemet infodi fecerat ulixis accuſatõ uera credita ẽ. & palamedes tãq; noxi⁹ lapidib⁹ ẽ obrut⁹

De Celeno. xxxi. Abello. xxxii. & Occipite xxxiii. Arpys filiabus Neptunni. Ca. lxi.

Eleno Ahello & occipite arpyiæ tres fuere ſecunduꝫ Seruium & Neptunni & terræ filiæ. Alii uero dicunt Thaumantis & electræ Harū formam deſcribit Virgilius dicens. Triſtius haud illis monſtrū nec ſæuior ulla neſtis & ira deum ſtygiis ſeſe extulit undis. Virginii uolucrum uultus fœdiſſima uentris Proluuies uncæq; manus et palli/da ſemper: ora fame et cætera. Hic etiā deſcribit in quibus habitēt lo/cis et unde uenerīt: dū dicit accipiūt ſtrophades graio ſtāt noīe dictæ Inſulæ Ionio ī magno quas dira celeno Arpyiæ que colunt aliæ phine ia. poſtq; clauſa domus mēſaſq; metu liquere priores. Ex his a Seruio fabula recitatur: quæ ſupra ubi đ Zetho et calai plene ſcripta ē: et qd per illā etiam ſentiēdū ſit: et ſimiliter de his dicta ſūt quædā: ubi đ al lecto: & aliis furiis ſupra ſcripſimuſ: & ob id pauca hic dicenda ſupſūt

Vult igitur Seruius eas ideo neptūni & terræ filias: qa ī iſulis habi tent: quæ terreæ ſunt: & tamen mare circundatæ. Ego uero eas neptū ni filias puto quia monſtruoſæ ſint: ut per Virgilii carmē patet Arpyæ aūt ſecundū fulgentium ideo uocantur: quia Arpe græcæ latīe rapere dicitur: & ideo earū prima eſt dicta Ahello: quaſi Ahelenalō qđ ē alie nū cōcupiſcere. Secunda occipite: qđ ſignificat celeriter auferre. Ter tia celeno quæ nigrum ſonat: per quod rapine occultatio ſumēda ē. & ſic primo concupiſcitur. Secundo aufertur. Tertio occultatur. Virgine os autem uultus ideo habere dicuntur: ſeu quia ut dicit fulgēti⁹: ſteri lis ſit rapina: Cui ego addam quātū ad eū cui rapitur & Eſto aliter pu tem fures quippe more ſuo placidos mireſq; ſe in cōſpectu hominum exhibent: ut hac poſſint arte ignaros fallere. Vncas autem raptores ha bere manus expōne nō īdiger. Quod ora illis ſint palida nil aliud uult prætendere: q̄ fames aſſidua inſatiabilis appetitus habendi qua miſeri & in rapinam proni anguntur continue. fædiſſima uentris pluuies ra/ptorum eſt: inquantum utplurimum rapinarum turpis eſt exitus. Itur eī ex rapinis in ludū ſubſtantiarū conſumptorem omniū & miſeriaruꝫ patrem. Itur in luxuriam laſſiuiarum & otiorum marcentium matrem Itur in gulam crapularum & ægritudinum cloacam turpiſſimaꝫ & dam noſaꝫ. Arbitror quidem has ad pyrrhatas & auariſſimos atq; īmanes homines ſpectare: eo ꝙ littora inhabitent. Addebat inſuper dictis ar pyis Homer⁹ arpyiā unā quā Thiellā uocitat zephyrū dicebat equos Achillis genuiſſe. Hanc dicebat Leontius uenti īpetū ſeu procellam in terpretari: per quā etiam Pyrratarū demonſtratur uelocitas ad rapinā

De Sycano. xxxiiii. Neptunui filio. Ca. lxii.

Icanus (ut dicit Theodōti⁹) antiquiſſimus rex fuit Siciliæ & Nep tunni filius & ab eo inſula quæ antiquiori nomine dicebatur Tri/nacria Sicania nuncupata eſt: de qua Solinus ubi de mirabilib⁹ mundi

dicit.Sicaniæ diu ante Troiana bella Sicanus rex nomen dedit eductꝰ cum ampliſſima liberorum manu & cætera.Ex his nec nomen alicuiꝰ ad me peruenit.Dicit tamen Theodontius huius Cererem fuiſſe coniugem & Proſerpinam filiam:quam Iouis dixere poetæ.

De Siculo.xxxv.Neptũni filio. C.lxiii.

Iculus rex fuit Siciliæ & Neptũni filius:ut ſolinus de mirabilibus mundi teſtatur.Regnauit aũt ut dicit Theodontius poſt Sicanum:& ab eo Sicilia denominata eſt.Paulus hunc dicit filium fuiſſe Corithi & Elethræ & Dardani fratrem:Neptunni filium dictũ: eo ꝙ ex Tuſcia in Siciliã tranſfretaſſet:& multa rudes hoĩes docuiſſet.

Genealogiæ deorum Gentilium Secundum Iohannem Bocaciuꝫ de
certaldo liber.xi.

Prohoemium.

e X Achia inter pachinū trinacriæ promontoreū & uete/
res ſyracuſas leni ſatis ſpū me d̄tulerat ſubſolan⁹.Ibi dū
iā in finē fere deducta oī Neptūni prole uetuſtiſſimoruꝫ
regū potius ad uentū in inſulā ꝙ geſta narraſſem: & me
cum omnia circumſpectans excogitarem:ad quam cæli plagam uertē
da eſſet nauiculæ prora:uenit in mentem tantum nunc uelo: nunc re/
mis:Nunc pedibus itum fore:ut ex filiis ſaturni ſenis īfauſti nullus ſu
pereſſet cuius non eſſet deſcripta ſoboles præter Iouem quē patrē do/
minumqꝫ regem deorum:& hominum uoluere.Obſtupui fateor Sere/
niſſime rex:Et animi cecidere uires:& quaſi itineri meo obſtaculum ī
ſuperabile eſſet obiectum deſperans aiebam:O miſer potui āpliſſimaꝫ
oceani gurgitem intrare:& fluctus in ſydera uſqꝫ ſurgētes modico cō
ſcēdere lembo.Potui uaſtum littus omne mediterranei maris inter mil
le ſcopulos: & ſonantia ſaxa ambire.Montes ſcabroſos aſcēdere lubri
cas calcare ualles:tenebroſa antra ſubire:perſcrutari luſtra feraruꝫ:&
ſiluarum atqꝫ nemorum ſepoſitas umbras luſtrare urbes:& oppida.&
qđ longe terribilius ad manes uſqꝫ deſcēdere:& dites opacas ītrar̄ do
mos.Et terræ uiſcera oculis terebrare:& ſic alioruꝫ deoruꝫ prolē etiā
renitentem calamo tanꝙ cognitam in medium trahere.Nunc autem ſi
Iouem non uidero quo pacto eius quæ ampliſſima ē poſteritatem ſcri
pſiſſe potero.Si autē Iouem uidiſſe uelim in cælum ire neceſſe eſt.Quo
īfœlix ex ſublimi ſaltu quo ex mēte cælſo ī illud memet deiiciā:Quis
me eo uentorum extollet īpetus:Quæ deferet cōdenſa nubes:aut ipſi
us armiger ales:O utinaꝫ ab inferis remearet dedalus:qui ſolus homi
ni pennas induere nouit.Et mortalibus inſuetas cæli uias oſtēdere.Ipē
forſan oportunitati huic poſſet præſtare ſuffragiū.Qđ niſi undecūqꝫ
uenerit deſ̄ poſt tot exāhelatos labores:tot uictos timores tot ēt obi
ces ſuperatos:Infecto itinere inchoato nō abſqꝫ ignominia temeritatiſ
meæ ſubſiſtēdum ē.Optabam præterea cæleſtiū uidere patriā Et quo
ordine ſanctiſſimi illi gētilium theologi tēpla palacia atria domoſqꝫ di
ſpoſuiſſent cælitum.Præterea:& cum ipſo Ioue ipſius ſublime uidere
ſolium.Quo iure ſacrum illud deorum conciſtorium cōueniret in unuꝫ
Quod in illos ipſius imperium:Quis ordo ſedendi.Quæ preſidētis
maieſtas.Quæ leges darentur.Qui & quo ritu largirent̄ īperia ut ī fi
nem debitum mundi gubernaretur mortalitas:& alia etiam tam præ/
grandis dei magnalia.Cæterum dum hinc uidendi deſyderio cælum ac
perficiendi itineris angerer inde deſperatione præmerer. Et ecce ex lit
tore ſiculo me etiam gubernaculum non regēte repētino īpetu īcretaꝫ

uſq; delatus ſũ: quã cũ circũſpicerem nõ ante ydeum montẽ aſpexi quin reſoluta mẽtis caligine: & ueri dei illuſtratus lumine ꝑletarii Iouis cognoui cunabula atq; fornices in circuitu: & qua in parte eius cineres et oſſa iacerent memini. Et ſic eũ non deũ cæli tronũ tenentẽ fore ppendiſſet hoĩem: cuius acta & mores: & reliqua nõ maiori labore q̃ aliorum deorũ gentiliũ poterant ex terrenis ſpeculis ĩtueri. Reuocatis igitur uiribus ut eius numeroſiſſimã ꝑlẽ deſcribã. Iter quod præpeditum rebar intrabo: orans inoptatum me terminũ dirigat: qui futurũ ſibi diſertiſſimũ populum per rubrum mare eduxit ſicco ueſtigio ex ægipto.

De tertio Ioue. x. Saturni filio: qui. xxxix. genuit filios: quorũ hæc ſunt noĩna. prima Clio. ii. Euterpe. iii. Melpomene. iiii. Thalia. v. Polymia. vi. Eratho. vii. Terſichore. viii. Vraĩa. ix. Caliope. x. Ache'. xi. Venus. xii. Amor. xiii. Proſerpĩa. xiiii. Caſtor. xv. Pollux. xvi. Helena. xvii Clitẽneſtra. xviii. Paliſtus. xix. Paliſc'. xx. Iarbas. xxi. Mena. xxii. Myrmidon. xxiii. Xanthus. xxiiii. Lucifer. xxv. Orion. xxvi. Minos. xxvii. Sarpedon. xxviii. Radamantus. xxix. Archiſius: de his xxix. tractatur in preſenti libro. xi. xxx. Tantalus. xxxi. Dioniſius. xxxii. Perſeus. xxxiii Aon. xxxiiii. Eacus. xxxv. Pylũnus. xxxvi. Mercurius xxxvii. Vulcan' de his uero octo ſcilicet a xxix. citra in xii. libro tractatur. de reliquis duobus qui ſecuntur ſcilicet de Hercule xxxviii. & Eolo xxxix. in libro decimotertio ſcribit.

Ouem cretenſem qui tertius ĩ hoc opere ẽ: Saturni & Opis fuiſſe filium oĩs teſtatur antiquitas. Hic eodem partu cũ Iunone editus ne a Saturno occideretur ob pactionẽ cum Titano fratre factã: ꝑ cito natus ẽ clã in ydam cretenſem montẽ alendus ab Opi tranſmiſſus ẽ: &(ut quidam uolũt)curetis populis cõmendatus ſeu ut alii dicũt ideis dactylis. Euſebius uero in libro temporũ dicit Creti regi cretenſium & hunc illũ in gnoſon ciuitate in qua matris eius ẽ templũ ſeruaſſe atq; nutriſſe: Qui a curetis dixere addunt eum ab eiſdem in antrum montis idæ delatum: ibiq; dum(ut paruuli faciunt)fleret ne audiretur Cymbala & tympana & clypeos & arma pulſabant. Ad ſonitum quorũ more ſuo cõuenientes apes mella in os eius inferebant: ob quod beneficium poſtea deus factus ddit eis: ut abſq; coitu generarent. Aliis uero placet eum nymphis alendum datum inter quas ut Didimus in libro narrationis pyndarice aſſerit Melliſeo cretẽſium regi duas fuiſſe filias Amaltheam & Meliſſam: quæ caprino lacte atq; melle Iouem nutrierunt: unde dicit Lactantius in libro diuinarũ inſtitutionum. Capellam Amaltheæ nymphæ Iouẽ infantẽ uberibus ſuis aluiſſe: & ob id dicit germanicus cæſar in aratheo carmĩe. Illa putat' nutrix eſſe iouis ſi uere iuppiter infãs. Vbera creteæ mulſit fidiſſima capræ: Sydere q̃ claro gratũ teſtat'

alumnum. Quod etiã teſtari uidetur poeta cælebris franciſcus petrar ca in buccolicis ea in Egloga cui titulus argus ẽ: ſic dicens: Teneris ſi gnata labellis. Vbera te moueant niſi forte obliuia lactis. Illius aſtrĩge re nectar tibi ſuggerit aulæ. De grege nempe fuit nutrix tua & cætera. Seruius aũt dicit non in idam ſed in dicteum montẽ a matre trãſmiſſũ & ibidem nutritum. Iunius aũt columella de agricultura ſcribens libro ix. ſic de educatione Iouis infantis ait. Nec ſane ruſtico dignũ ẽ ſcitari fuerit ne mulier pulcherrima ſpetie meliſſa: quã Iuppiter ĩ apem cõuer tit: an ut ei homerus poeta dicit crabrõib⁹ & ſole generatas apes: quaſ nymphæ frixonides educauerũt. Mox dicit eo in ſpecu Iouis extitiſſe nutrices: eaq; pabula munere dei ſortitas: quibus ipſæ paruũ educaue rãt alumnũ. Hæc ille. Ex quibus ſummitur Iouem melle tãtũ educatũ hic tandem cum adoleuiſſet ob captos parentes bellum habuit cũ tita nis: liberauitq; illos. Inde patrem regno expulit: eo ꝙ cõperiſſet eum uitæ ſuæ inſidiari quæ ſupra ubi de ſaturno latius dicta ſunt Et hic illi bellũ dicũt cum gigantibus conſecutũ: quos ſuperatos ſuppoſuit mõ tibus ut præmonſtratum eſt. Deinde orbe ſubacto cum frĩbus imperi um partitus eſt. Dato plutoni infernorum dominio . Neptunno autem maris ſibi olympo reſeruato. Et cum iam diu ante Iunonẽ ſororem ſu am ſumpſiſſet in coniugem: & rex potens factus: gloriæ auid⁹: cœpit ãbire: & nõ minus aſtutia ꝙ̃ uiribus non ſolũ humanas laudes: ſ; diui nos etiam ſibi honores quæſiuit: templa quidẽ (ut ĩ ſacra legit̃ hyſto ria) in multis locis conſtruxit: & ſuo dicauit nomini. & ĩ quãcũq; regio nem uenerat Reges principeſq; populorum hoſpitio ſibi comitate ſua & amicitia copulabat & cum ab eis digrederetur imperabat ſibi ædifi/ cari phanum & ſuo hoſpitiſq; ſui nomine inſigniri: quaſi ut ex hoc poſ ſet amicitiæ ac fœderis memoria conſeruari. Et hac aſtutia factũ ut cõ ſtituta ſint templa Ioui ataburio: Ioui labriando cũ ataburius & labriã dus auxiliatores eius fuerint in bello. Sic & Ioui laprio: & Ioui molio/ ni: & Ioui caſſio: & q̃ huiuſmodi ſunt: quod ille aſtutiſſime excogitauit ut ſibi diuinum honorem & hoſpitibus ſuis perpetuum nomen acqui/ reret cum religione connexum. Gaudebant autem illi & eius libenter obſequebantur imperio: & nominis ſui gratia ritus annuos: & feſta cæ lebrabant: & hoc modo religionem cultus ſui per orbẽ terræ iuppiter ſeminauit: & exemplu; cæteris: adimitandum dedit. Is ĩſup ĩ olympo mõte habitauit: ut eadẽ ſacra teſtat̃ hyſtoria. ubi legit̃. Ea tempeſtate Iuppiter in monte olympo maximã partẽ uitæ colebat: & eo ad eum ĩ ius ueniebant: ſi quæ res in cõtrouerſia erant. Itẽ ſi quis qd noui inue nerat quod ad uitam humanam utile eſſet eo ueniebat: atq; Ioui oſten debat &c. præterea quantũcũq; homo hic circa honores occupandos ambitioſus eſſet: & libidini deſeruiret: multa tamen bona et utilia hu/

manæ uitæ adinuenit: & introduxit: & nōnulla mala ſuſtulit: & īter a/
lia admouit a moribus hominū cōſuetudinē comedēdi carnes hūanaſ
quibus Saturni tēpore ueſcebantur. Qui tandē diſpoſitis rebus ſuis di
em clauſit. de exitu cuius teſtis eſt Ennius. Ipſe quidem in ſacra hyſto
ria deſcriptis omnibus quæ in uita ſua geſſerat Iuppiter ad ultimū ſic
ait. Deinde Iuppiter poſtq̄ qnquies terraʒ circuiuit omnibuſq; amicis
atq; cognatis ſuis imperia diuiſit. liqtq; omnibus leges: mores: frumē
taq; parauit multaq; alia bōa fecit: imortalē gloriā memoriāq; adept⁹
ſēpiternā monumenta ſuis reliquit: ætatem peſſime actaʒ in creta uitā
cōmutauit & ad deos abiit: eūq; curetes filii ſui curauerunt: decoraue
runtq; eū & ſepulchruʒ ei in creta in oppido Aulatia: & dicit Veſtaʒ
hanc urbem creauiſſe. inq; ſepulchro eius ſcriptū antiquis litteris græ
cis. Iuppiter Saturni. Euemerus aūt dicit eū in Oceania mortuū lʒ be
ne in Aulatia oppido ſepultum. forſan & hoc nomē oceaniæ cretæ fu
it añq̄ a creta nympha Heſpidis filia(ut Plyni⁹ ait)ubi de hyſtoria na
turali dicta fuerit. Vides ne celeberime rex q̄to ingenio q̄to fortunæ
fauore: quot antiqui hoſtis fallatiis longeuum nomen inanem gloriaʒ
& diuinos honores ſibi quæſiuerit homo iſte: Miror equidē illius quā
tūcūq; rudis æui inſaniam ut quē ex hōine natū paſſibilem atq; morta
lem uiderant deum: & ſummum deum tam incōſulte crederent. Scio
poſſint eſſe qui dicant multo recentiores in hanc eandem inſcitiam nō
minus fuiſſe procliues cum legerimus a Luca medico ſcriptū apud ly
ſtros lycaoniæ Barnabā & Paulū uiros ſanctiſſimos: & diuini dogma
tis prædicatores eo ꝙ contortū a natiuitate hominem in nomine Ieſu
chriſti rectum ambulanteq; feciſſent a lyſtris deos eueſtigio creditos
Barnabam Iouem & Mercuriū Paulū eiq; renuentibus ſerta & holo/
cauſta tamq̄ diis a pōtificibus & populo præparata. de quibus ego mi
nus miror diuinum. n. opus fecerant ignorantib⁹ lyſtris quoniam non
ſuo ut ipſi teſtabantur ſed chriſti ope. Iuppiter aūt quid unq̄ ſupra ho
minē facere uiſus eſt nil equidē uictorioſus fuit hō & ne ſatis hoc cuʒ
aſtutiæ humanæ & nōnunq̄ fortunæ opus ſit: ut ob id de⁹ & cæli rex
debeat a quoq̄ credi. profecto uertibiles nimiū in credulitatē erant il
lius æui mortales. Nos aūt ueteres in ſua fatuitate ſinamus & ad omiſ
ſa uertam⁹ calamuʒ. Poſtq̄ quæ ad hyſtoriam ſpectant de Ioue dicta
ſunt quid de eo fingentes dixerunt proſequamur. Primo quidem eum
patrem dominūq; deorum & cæli regem dicūt eiq; loco ſceptri triſul/
cum fulmen tribuūt. Eius præterea arborem dixere quercum. Sic & in
eius tutelā aquilā poſuere. Nūc quid per hæc ſenſiſſe potuerint uidea
mus. deorū autē pater & domin⁹ iō hic dictus ē: quia eo regnāte hero
um tēpora ſeu cœpere ſeu floruere in quibus & poetarū ſeu theologo
ruʒ gentiliū cœpit & floruit ſtudiū apud græcos. Qui cū iſtum tanq̄

ea tempeſtate mortalibus cæteris p̄ualentē cernerent: eūq́ iaꝫ ſibi ne dum apud ſuos: ſed & apud exteras nationes adhuc uiuēti diuinos ho nores quæſiſſe: & eoꝝ patrem eſſe aut maiorem qui iam eius ītuitu fi/ ctionibus ad diuinitatem extollebantur: & ꝙ ei nomē etiā faueret Iup piter: quod iā diu erat cælebre & uero deo attributū: faueretq́ illi lo cus habitatōis olymp⁹: quo noīe cælū etiā appellamus eē deoꝝ finxe re p̄rem: & cæli regē. Nec ſufficit attribuiſſe illi quod fecerit: qnīmo multa ex his q̄ ante eū per plura ſæcula facta fuerant & potiſſime eoꝝ deorum temporibus quos ſupra Ioues nuncupatos diximus p noīum abuſionem in hunc reuocata ſunt. nec aliter q̄ꝫ ſuo æuo facta eidem at tributa: & qđ lōge pnitioſius fuit multa ad uerum deum uero deorum dominum ſpectantia ſub huiuſmodi fictionis uelo recundita & demuꝫ enucleata ad potentiā & deitatem fictā hui⁹ hominis ſpectare ab igna ris credita ſunt. tantūq́ inoleuit hæc inſcitia: ut non ſolum Iouis eſſe quæ dei: ſed dei ueri eſſe quæ Iouis erant crederentur utputa adulteria ꝓditiones: & bella: & huiuſmodi. Sane quotiens pro iſto Ioue illuſtreſ uiri deū ſenſere ueꝝ: quod minus honeſtum de Ioue ſcribit̄ pro aliquo naturali actu opere naturæ naturatæ ꝓducto: quæ dei opus ē ītellīi uo luere: quod ego non laudo per illecebres fictiones diuinā deſignari po tentiam. Deorū inſuper numeroſitatem non adinuenere: ut tot cre/ diderint deos eſſe. quin uno prudētes uoluere deitates illas multiſ aſcri ptas diis: potentiæ uni⁹ ueri dei officia eē exiſtimātes: ſic p miniſtros deum agere uti mortales agimus quod clariſſime in libro de dogmate Platonis oſtendit apuleus. Nos autem & bene ſecundum Pſalmiſtam credimus de deo: quia dixit & facta ſunt. Nec tamen negamus deo mi niſtros eſſe alios iuſtitiæ ut dæmones: alios gratiæ ut āgelos: Alios op portunitatum & uictus ſupercæleſtia corpora. ſed de his alias. Per fulmen uero triſulcum loco ſceptri Ioui additum eo ꝙ igneū ſit oſten dere uoluere fingentes nonnunq̄ꝫ eum pro Elemento ignis & aeris aſ/ ſumendum: ut aſſerit Seruius: & tunc Iunonem eius cōiugē terram & aquam eſſe uolunt: eo ꝙ ex eis omnia quorundam iuditio procreantur & ſic ſecundum uarronem de agricultura duo dicuntur parētes magni Iuppiter pater & iuno mater. Puto ego hanc fictionem originem habu iſſe ab his qui arbitrati ſunt ignem rerum omnium cauſam ac eo agen te cuncta generari atq́ nutriri. & ſic dum ignis & aer eſt iuppiter eius opus eſt coruſcationes & tonitrua nubes cōgregare atq́ diſſoluere uē tos excitare atq́ cōprimere: fulmina emittere: & huiuſmōi: eo ꝙ hæc ī regiōe aeris igne agente cōficiantur. Triſulcum auteꝫ dixere fulmē ut triplex fulminis deſignetur proprietas: eſt enim coruſcuꝫ: & ſcīdit: & urit. de quibus ſi quis plene uidere cupit Senecam philoſophuꝫ uideat ubi de quæſtionibus naturalibus. Quercū arborem ideo attributā illi

uolunt quia eius fructu primæui hoies paſcerentur:& iō uiſuꝫ eſt eaꝫ arboreꝫ rite dici illius ad quē ſpectat educare hoies:quos ipſe ꝑduxit ſeu quorū gerit imperiū.Hanc Iſidorus ubi de ethi. nucē uidetur arbitrari:eamq; dicit a latinis iuglandeꝫ uocari:quaſi Iouis glandem eo ꝙ Ioui olim conſecrata fuerit:& ſequit̃ eius fructus tantū habere uiriuꝫ ut ſi mittatur inter ſuſpectos herbarū uel fungorū cibos: quicquid in eos uirulentū ſit exudent:rapiant & extinguāt.Aquilā eius in tutellaꝫ eſſe aſſerunt:eiuſq; rei cauſam Lactantius ex alieno deſcribit dicens. cæſar quoq; in aratho refert aglaoſtē dicere Iouē:cū ex iſula naxo aduerſus titanos proficiſceretur & ſacrificium faceret in littore aquilā ei in auſpiciū euolaſſe quā uictor bono oīne acceptā tutelæ quæ ſubiugarit.Sacra uero hyſtoria ēt ante cōcediſſe aqlā illi in capite: atq; ei regnum portendiſſe teſtat̃.Cur infās a Saturno abſconditus ſit. Cur cuꝫ Titanis bellū.Cur Saturnū fugauerit ſatis plene ubi de Saturno monſtratum eſt.De cōiugio uero Iunonis ēt ubi de Iunone ē explicituꝫ.ſic & de noīe ſatis plene:ubi de Ioue prīo.Et ex his quæ ibidē & hic ſcribuntur:ſi quis uellet ſatis poſſet aduertere quantuꝫ hō iſte cū ꝓprietatibus Iouis planetæ conuenerit:& quoniā ob id merito ſit Iuppiter nuncupatus.

De nouem muſis filiabus Iouis. .C.ii.

Vſæ numero noueꝫ ſunt Iouis & Memoriæ filiæ:ut ubi de Etymologiis placet Iſidoro.Theodōti⁹ aūt mēnonis dicebat:& theſpie:eo forſan ꝙ theſpiades illas appellet Ouidius.Harū noīa ſūt hæc Clyo:Euterpe:Melpomone: Thalia:Polimnia:Eratho:Terpſichoȓ Vrania & ultima Calyope.His dicūt cū filiab⁹ Pierii numero totidem bellū īnatū fuiſſe.Et qm̄ uictæ ſint a muſis Pierides in picas mutatæ ſunt:& ob uictoriā muſæ earū cōſecutæ ſūt cognomē.Has præterea dicunt a quodā pyrrheneo clauſtris clauſas:eaſq; ex clauſtris in detētoris pernitiē euolaſſe.Inſuper aiunt eis fontē caſtaliū & nem⁹ heliconē conſecratū:eaſq; ad lyram Apolline pulſante canentes. Nos auteꝫ his præmiſſis ad aufferendū uelū fictionibus ueniamus.placet Iſidoro chriſtiano atq; ſanctiſſimo hōi has muſas appellatas a quærēdo eo ꝙ per eas:ſicuti antiqui uoluerūt:ius carminū & uocis modulatio quæreretur:& ob id ꝑ deriuationē ab eis muſica:quæ ē moderationis peritia denoīata ē.Et ut idem dicit Iſidorus:quoniā ipſarū muſaruꝫ ſonus ſenſibilis res eſt:& quæ in præteritū fluit īprimiturq; memoriæ. iō eas a poetis Iouis & memoriæ nuncupatas. Ego aūt puto cum a deo omnis ſit ſcientia nec ſolum ad eam concipiendam intellexiſſe ſufficiat ni quiſ intellecta memoriæ cōmendauerit:& ſic memoriæ cōſeruata expræſſerit:ut te quis ſcire nouerit:ut ait Perſius.Scire tuum nihil eſt niſi te ſcire hoc ſciat alter:quod muſarū officiuꝫ ē:& hinc illas Ioue genitas

& memoria ficta ē.Necnō arbitror muſas a moyſ quod ē aqua dictas cauſa in ſequentibus oſtendetur.Cur autem nouem ſint in cōmentario ſecundo ſuper ſomnio ſcipionis plurimū Macrobius conat̃ oſtendere eas equiperans octo ſperarum cæli cantibus:nonā uolens cælorū modulationem eſſe concentū:Superaddens poſt longam uerboruꝫ ſeriem muſas eſſe mondi cantum a ruſticis etiam ſciri quia eas camenas quaſi canenas a canendo dixerunt. Attamen ex his reddit Fulgentius aliam rationem dicens uocem fieri quatuor ex dentibus quos lingua dū loquitur percutit ex quibus ſi defecerit unus potius q̃ꝫ uox ſibilus emittatur neceſſe eſt.Inſuper ex duobus labiis uelut uerborum cymbalis cōmoda modulantibus.Sic & lingua quæ curuamine a circūflexiōe quadam tanq̃ꝫ plectrū uocalē format ſpm̄.Inde & palato concauitate cuius ſonus profertur.Vltimo ut nouem ſint additur gutturis fiſtula quæ tereti meatu ſpiritualem præbet excurſum.Et inſuper quoniam his a multis cōcinēs apollo additur nō aliter q̃ꝫ ſeruator cōcēt᷑ .p̄dictis ab eodē Fulgentio iungitur pulmo:qui uelut erarius follis concepta reddit atqꝫ reuocat.Et ne ſibi in tam ſepoſitum naturæ opus tantūmō fidem uelle præſtari uideatur:tam exquiſitæ rationis teſtes īducit.Anaximādrum Lampſacœnum:& zenophanem Heracleopolitem:quos ſuis in cōmentariis : q̃ dicta ſunt ſcripſiſſe confirmat.Aſſerit qꝫ hæc & ab aliis æque illuſtrib᷑ p̄his affirmari ut a pyſandro phyſico & euximene eo in libro quē telegumenon nuncupauit:Porro ideꝫ Fulgētius quaſi minus plene delucidauerit:quod de muſis intendit ut nominum & operationum ſingularum rationem deducat in medium dicit ſic. Nos uero nouē muſas doctrīæ atqꝫ ſcīæ dicimus modos:hæc eſt prīa clyo quaſi prīa cogitatio diſcendi.Clyos enim græce fama dicitur:& qm̄ null᷑ ſcientiā quærit niſi in qua famæ ſuæ procelet dignitatem:ob hāc rem prima clyo appellata eſt.i.cogitatio quærendæ ſcientiæ:Secunda Euterpe græce:quod nos bene delectans dicimus:quod primuꝫ ſcit ſcīa quærere:ſecūdū ſit delectari quod quæras.Tertia melpomone quaſi melem pio comene.i.meditationem faciens permanere:ut ſit primum uelle:ſecūdum delectare quod uelis:tertiū īſtare meditando ad id qd̾ deſyderas.Quarta thalia.i.capacitas quaſi ſi dicat̃ tythoalia .i. ponēs germīa. Quinta polyminia quaſi polym.i.multam memoriā faciēs:dicim᷑ quia poſt capacitatem eſt memoria neceſſaria.Sexta Eratho.i.euricumenon:quod nos latine inueniens ſimilēm dicim᷑ quia poſt ſcīam & memoriam:iuſtum eſt ut aliquid ſimile et de ſuo inueniat. Septima Terpſichore.i.delectans inſtructionē.ergo poſt inuentionē oportꝫ te iam diſcernere ac iudicare quod inuenies.Vrania octaua eſt.i.cæleſtis poſt enim diiudicationē Eligiſ quid dicas quod deſpicias.Eligere enim utile et caduca deſpernere cæleſte īgenium eſt. Non Calyope.i.optīe

uocis.Ergo hic erit ordo.Primũ eſt uelle doctrinã.Secundum eſt dele ctare quod uelis.Tertiũ eſt inſtare ad id quod delectat. Quartũ eſt ca pere ad quod inſtes.Quintũ eſt memorari quod capis. Sextuꝫ eſt inue nire de tuo ſimile ad quod memineris.Septimũ iudicare quod inueniaſ Octauum Eligere de quo iudices.Nonuꝫ bene proferre quod elegeriſ Hæc Fulgentius.Vellem ego hos conuenire ſi poſſeꝫ qui erectiſ ſigniſ aciebuſqꝫ compoſitis in muſas impetũ facere:& eas ab eis ſumptis ar mis exterminare ſi poſſint conantur inſcipidi: & duꝫ male intellectis uerbis boetii ſi armatos exiſtimant in certamen inermes deſcendunt: & quæ ſuccincte de muſis dicta ſunt intuentes dicant:nũquid has taꝫ ſublimes mulieres in lupanari uiderint:nunquid eis abuſi ſint: nunqd credent pſalmiſtaꝫ Iaſaiã Iob.alioſqꝫ ſantiſſimos dei uiros illas e mere tritio manu duxiſſe:ut inter ſacra uolumina collocarent. Scio negarẽt hos unqꝫ has quas indifferenter ſenicas meretriculas dicũt uſos ni te ſtis mihi ſacer diuinarũ litterarũ interpres Hieronymus eſſet cuius ne ab eorũ inſcitia refringi poſſim libet ut iacent in phœmio libri a ſe ex græco in latinũ trãſlati Euſebii cæſarienſis uerba deſcribere.Dicit.n. poſt multa Hieronymus ſic.Quid pſalterio canorius:quod ĩ morẽ no ſtri flacci & græci pyndari nunc Iambo currit:nunc Acaicho pſonat: nũc Saphico tumet:nũc ſemipede ĩgredit᷑: Quid ƌ utero nomii & Iſa iæ cantico pulchrius: Quid Salomone grauius: Quid pfectı᷒ Iob: q̃ oĩa exametris & pentametris uerſibus ut ioſephus & origenes ſcribũt apƌ ſuos cõpoſita decurrũt &c.Neſciebãt puto taľs muſaꝝ officiũ ẽe uocuꝫ tẽpora ordinare.Neſciebant circa ſcientiam muſas agenda diſ⸗ ponere.Neſciebant diuinis uiris ad maieſtatẽ litterarũ ſuarum augen⸗ dam ſua officia præſtitiſſe.Taceant igitur & ſeipſos rabidi mordeant: qui dũ non intelligũt alios mordere conant᷑.& nos ob miſſum reintre mus iter.Muſis cũ pieriis fuiſſe de cantu certamẽ hoc arbitror ſenſuꝫ nã ſuo tamen ĩnitentes ingenio audeant ſe diſciplinatis præferre: nec dubitent diſputationes inire certamẽ:quod dũ in cõſpectu doctoruꝫ faciunt:nõ ſcientifici doctis apparent:ſꝫ potius ſtolida & quadã præ⸗ ſumptione loquaces:& cũ multa dicere ignaris uideantur:nec aliquid tamen dicant rationi cõſonuꝫ:nec ſeſe loquentes intelligant:luſi a pru dentibus picæ exiſtimant᷑.Quæ quidẽ uoces potius hamanas qꝫ intel lectum garriendo imitantur & ob hoc tales a ſcientificis tranſformari ĩ picas rite a poetis cõfictum eſt.Has aũt uoluiſſe pyrreneum include re nil aliud puto qꝫ quoſdam ad oſtentationẽ ſui impetuoſos & auidoſ qui neglectis ſtudiorum laboribus poſtqꝫ ſcrinea libris compleuerint. & eorum fere tegmina uiderint tanqꝫ omnia quæ in eiſ continentur co gnouerint ſeſe audent extimare poetas:aut a circunſpicientibus arbi⸗

trari. Verũ cũ euolauerit muſæ quas putauerãt clauſtris clauſiſſe ſi eas ĩ publicũ ſequi uelint. i. oñdere ſe ſcire: qđ neſciũt in p̃cipitiũ cõfeſtiꝫ ruũt. ex qbus nõnullos ego cognoui q librorũ cõgerie cumulata ſe cre didere mgr̃os & in cõſpectu ſciẽtium corruere. Eſt & muſis cõſecratꝰ fõs caſtaliꝰ: & alii inſup plures: & hoc qa habeat lĩpidꝰ fõs ñ ſolũ de lectare intuẽtis oculos: ſꝫ eiꝰ ẽt ingeniuꝫ quadã uirtute abſcõdita ĩ me ditatõꝫ trahere: & cõponẽdi deſyderio urgere. Nemꝰ aũt iõ illis ſacrũ ẽ. ut p hoc ĩtelligamꝰ ſolitudinẽ qua uti debẽt poetæ: quoꝝ ẽ poemata meditari: qđ qdẽ nũq̃ꝫ bñ fit ĩter ſtrepitꝰ ciuitatũ aut cõpita etiã rura lia. quinĩmo (ut qntilião plꝫ ubi de oratoria ĩſtitutiõe) ĩ loco obſcuro & qeto utputa nocturno tpe: qđ p nemora demõſtratꝰ ſatiſ cõgrue. ſũt. n. opaca dẽſitate ramoꝝ & quieta: eo ꝙ ſemota utplurimũ ſint ab habita tiõibus hominum.

De Acheo. x. Iouis filio. C. iii.

Cheus (ut plꝫ Iſidoro ubi đ ethymo.) Iouis fuit filiꝰ: & ab eo uult appellatos acheos ſeu achiuos. His paucis uerbis egregii homĩs negotiũ ptrãſiſſe cõtẽtus. Attñ Theodõtiꝰ poſtq̃ꝫ euꝫ Iouis filiũ dixit addit eũ antiquiſſimũ meſſeniorũ fuiſſe prĩcipẽ: eiq̃ꝫ filioꝝ ampliſſimã fuiſſe manũ: quoꝝ ope & qr pie apud meſſenos uixerit ſcm̃ ẽ ut totius ꝑuinciæ quã hodie uſq̃ꝫ Achaiã nũcupamus: aut ſocietate: aut ĩperio potiretꝰ: & ab eius noĩe diceretꝰ Achaia. aſſeritq̃ꝫ ab hoc omnẽ græciæ nobilitatẽ habuiſſe principiũ: ſꝫ ex filioꝝ numeroſitate nullũ nec noĩe exprimit.

De Venere Iouis. xi. filia quæ peperit Amorem. C. iiii.

Enus Homero teſte Iouis fuit filia & Dionis: & eſt hæc quã Tul lius ubi de naturis deorum tertiam uocat & coniugem fuiſſe Vul cani: hãc aiunt martem amaſſe: de quoꝝ adulterio & captiuitate ſupra ubi de marte dictum ẽ. Sic & Aeneæ matrẽ dicunt de qua etiam ubi đ Aenea ſcriptum ẽ. Sic & ubi de Diomede de uulnere ab eodẽ ſuſcepto Et æque ubi de Adone narratũ eſt: qualiter a filio caſu uulnerata Ado nẽ dilexerit: nec deſunt qui credant de hac dici quod legitur in hyſto ria ſacra uenerem. ſ. inſtituiſſe meretricium quæſtũ ꝙ Auguſtinus ubi de Ci. dei uidetur aſſerere dum dicit huic oblata a phœnicibus eſſe do na de proſtitutionibus filiarum anteq̃ꝫ uiris illas coniungeret. Huic p̃ terea Claudianus ubi de laudibus ſtilliconis apud tuam Cyprum rex optĩe delitioſiſſimũ deſcribit uiridariũ: in quo omnia facile poſſint enu merari ſpectantia ad ſuadendam laſciuiam. Incipit enim ſic: Mons la tus Ionium Cypreæ rupis obũbrat: & perſeuerat ĩfra per. xlvi. uerſus qnos quia prolixũ nimis erat nõ ſcripſi. Et hic idẽ uiridario deſcripto

q̄ꝫ grandis ſit ueneri cura circa cultum & ornatū apponit dicens. Cæ/ ſariē tum forte uenus ſubnixa coruſco. & infra per . x. uerſus. Quoniā ſupra ubi de ueneribus multa circa fictiones de uenere dicta ſunt. eēt hic replicare ſupfluū. Supeſt quod ambigitur ponere. hāc. n. Venereꝫ quidā putāt eandē eſſe cū Cypria. Ego duas fuiſſe arbitror: & hāc ue re Iouis filiā fuiſſe & Vulcani cōiugeꝫ. Aliam ſyri & cypriæ ſeu diōis filiā & adōis cōiugē: q unā & eādē putāt: dicūt eā Iouis & diōis filiā primo Vulcano nuptam & inde Adoni: & ob nimiam formoſitatē cæ leſteꝫ uenerem a cypriis arbitratam: & dea dicta ē. & tanq̄ꝫ dea ſacris honorata: eiqꝫ apud paphos templū & ara fuit: eamqꝫ araꝫ ſolo thure & floribus redolentem faciebant: eo ꝙ uenus ex uariiſ cauſis odorib' delectetur. Aiuntqꝫ cum hæc uiro fuiſſꝫ ſupſtes: tanto ferbuiſſe pruri tu ut fere in publicū declinaret lupanar: & ad ſuum palliandū ſcœl' di cunt eam cypriis mulieribus ſuaſiſſe meretriciū: & īſtituiſſe ut facerēt uulgato corpore quæſtum. ex quo ſubſecutū ut uirgines etiaꝫ ad litto ra mitterentur ueneri uirginitatis & futuræ pudicitiæ libamenta datur̄ atqꝫ excoitu aduenarū ſibi exqſitare dotes. Theodōtius etiā ſupaddi/ dit dicens. tam ſcœleſtū facinus nō ſolū in cypro diu ſeruatū: ſꝫ ī itali am uſqꝫ deductū: quod auctoritate Iuſtini firmatur: qui dicit apud lo/ cros ex uoto aliquando contigiſſe.

De Amore. xii. Iouis filio: Ca. v.

Morē Iouis & Veneris fuiſſe filiū oēs uolūt: quod ego nō hoiūꝫ credam ſed planetarū: ſunt. n. ambo complexiōe ſimiles calidi & humidi. Sunt præterea beniuoli ambo & æqua luce ſplendidi: & iō ex his amorē gigni: & eum potiſſime quo cōuiuimus quo amicitias iungi/ mus fictū eſt: ut intelligamus quoniam ex cōuenientia cōplexionūꝫ & morū inter mortales amor et amicitia generet̄. Quæ qdē uera præter inter uirtuoſos eſſe nō pōt: ut clare demonſtrat Tullius: ubi de amici tia: et hinc arbitror potius ex his quia ambo beniuoli natus dicitur eo ꝙ beniuolus eſſe non poſſit quis: niſi ſit uirtuoſus. De cōcupiſcibili au tem amore ſatis ſupra dictum ē.

De Proſerpina . xiii. Iouis filia et Plutonis cōiuge. C. vi.

Roſerpina Iouis et Cereris fuit filia: quæ quoniā Veneris deſpi ceret ignes a Plutone amata ē: atqꝫ rapta: et ad inferos delata et ibidē eius cōiunx facta: quam cū diu quæſiſſet Ceres: et inditio Are/ thuſæ apud īferos cōperiſſet eo ꝙ tria grana mali punici comediſſꝫ eā rehabere nō potuit. ſentētia tamē Iouis factū eſt ut ſex mēſes cū uiro ſex aūt cum matre moraretur apud ſuperos. De hac proſerpina in præcedentibus ubi de Cerere quicquid ſub figmento tegitur explicaſ ſe memini. Et idcirco præter quod ad hyſtoriam attinet replicare non curabo. Arbitror igitur hanc Sicani Regis Siciliæ et Cereris fuiſſe

filiā: eamq; ab Orco moloſſorꝶ rege ſeu Cudonio uel ageſilao ſ₃ phy locorꝶ āno. xxviii. Ericthei regis athenarū raptā: eiq; coniugio copulatam. hæc tamen hyſtoria ꝓlixius habetur ubi de plutone.

De Caſtore. xiiii. & Polluce. xv. filiis Iouis. C. v.

Aſtor & Pollux & Helena ſecundum Fulgentium filii fuerūt Iouis & ledæ: ex quorum conceptione talis fertur fabula: cū Leda tyndari regis coniunx Ioui placuiſſet: ipſe ī cygnū uerſus cœpit canere: quo cantu illam ad ſe non ſolū audiendum ſed capiēdū traxit. Qui dū caperetur ab ea: eā ipſe cœpit atq; oppreſſit & eo coitu ledā concepiſſe ferūt: & ouū peperiſſe unum ex quo caſtor & pollux & helena nati ſunt. Alii uero uolūt pollucē & helenā tantum: & caſtorē fuiſſe mortalem tyndari filium. Nonnulli dicunt inter qnos Paulus ex cōpreſſu illo duo nata eſſe oua: ex uno quorum caſtor & pollux nati ſunt: ex altero uero Helēa & Clitēneſtra poſtea. Caſtorē ergo & pollucē iuuenes fuiſſe inſignes omnis teſtatur antiquitas: & ante alia legitur eos ex argonautis fuiſſe: eiſq; redeuntibus a Colcho Pollucem Amycum bebritiorum regem ei uolentem ui₃ inferre interemiſſe. Demu₃ cum recuperaſſent Helenam ſororem a Theſeo raptam: cum eandem a Paride aſportatam cum cæteris græcis nauibus irent illam repetituri. Sūt qui dicant eos nec ad Troiam deueniſſe: nec in lacedæmonā rediiſſe: ſ₃ in cælum raptos ſignum geminorū mfeciſſe. Tullius tamē ſcribit ab Homero dici eos lacedæmōe fuiſſe ſepultos: Et Ouidius ubi đ faſtis dicit ꝙ cum ipſe phœbem & ſororem eius leucipii filias rapuiſſent: lynceo & Idæ fratribus deſponſatas: a ſponſis bello repetitas: & in eo caſtorē a lynceo occiſum: ī quē cū curreret Pollux eū interemit. Occidiſſetq; Idas pollucem ni a Ioue actū eſſet: ut eum nequiret ledere. Lactantius etiam in libro diuinarum inſtitutionum dicit. Caſtor & pollux dum alienas ſponſas rapiunt eſſe gemini deſierunt: nam liuore īiuriæ cōcitatꝰ Idas: alterum gladio tranſuerberauit & cætera. Aiunt inſuper caſtore₃ equo ualuiſſe plurimum & pollucem pugna: & cum eſſet pollux æternus cerneretq; fratrem mortuū Ioui patri petiit: ut ſibi cū fratre æternitatē ptiri fas eēt. Quod cum conceſſiſſet Iuppiter: ambo ī cælū aſſūpti ſunt: & geminorum fecere ſignū. horum in tutelā equos eē uoluerꝰ gentiles. Nunc quid ex fictionibus īterpoſitis ſentiendum ſit uideamus. placet quidem Tullio ubi ſupra caſtorē et pollucē filios fuiſſe Iouis tertii et ledæ: hominis quidem nō cygni neq; dei: eoſq; eſſe ex his quos dioſchortes appellauere grai. Iouem autem ī cygnum uerſū ideo forſan finxit antiquitas quia dulce canat cygnꝰ: quod poſſibile ē & Iouem fuiſſe: & ſui cantus dulcedīe: ut ſæpe contigiſſe uidimus in ſui dilectionem atq; concupiſcentiam ledam traxiſſe. Eſt enim cantus ex uncis Veneris unꝰ. Seu forſā erat iā ſenex Iuppiter & ob ſenium canꝰ

quando ledam amauit:& quia ob feruens deſiderium querulus factus ſit fictũ fore eum in cygnum uerſũ:qui canus eſt & morti propinquus canorus. Q đ aũt ex eius cõcubitu oua pepererit nõ ob aliud dictum credo:niſi ne in fictione fœtus uideretur a genitore diſſimilis.aues aũt oua gignere conſueuerunt.Seu quia pellicula quadã circũuoluti ambo eodem partu nati ſint:ut uidemus nonnũq̄ꝫ oua naſci panniculo nondum ĩ nucleum ſolidato.Idam prohibitum a Ioue ne Pollucẽ lederet: uim cõſtellationis arbitrabatur Leontius.Quđ alterna morte Pollux redimeret fratrẽ uidetur Alberico cũ aſſumpti in cælo geminorum ſignũ feciſſent:& in eo ita ſe habeant ſtellæ ut dum oritur una altera adhuc latitet.Eadẽq̄ꝫ quæ latuerat poſt prioris occaſum adhuc aliquãtiſper appareat:& ſic dum deſcendit ad inferos unus occidens.ſ. primo tanq̄ꝫ mortalis alter tanq̄ꝫ diuinus apud ſuperos adhuc conſiſtit. Et econuerſo dũ aſcendit unus ad ſuperos diuinus eſſe uidetᷣ ſtante adhuc altero aliquãtiſp apud inferos tanq̄ꝫ mortali: Pollucẽ ſolũ ĩmortalem fuiſſe a fulgore ſyderis exiſtentis in capite Pollucis ſumptũ creditᷣ: q longe maior eſt q̄ꝫ is qui ex ſydere Caſtoris cernitur: qui aliquãdo ob uaporis groſſitiem nõ uidetur:cũ Pollucis uideatur continue. Paulus uero dicit Caſtorẽ pollucis opere a lacedæmonibus numero deorũ additum:& ſic ĩmortalẽ factum.Pollux aũt poſtea ob pietatẽ erga frẽm habitã:& quia inſignis eſſet homo ẽt deificatꝰ ẽ: & fratri coniunctꝰ: & ſic alterna morte ſe inuicẽ redimerunt.Nã primo Caſtor ne Pollux occideretur occiſus eſt.Secundo Pollux ut frater eſſet æternus eũ deum fieri fecit:& ipſe remanſit mortalᷣ data fratri deitate ſua. Poſuiſſẽ Fulgẽtii expoſitionẽ:ſꝫ qm̃ p ſublimia uadit:ommiſi.Equos quos eorum ĩ tutelã poſuerᷣ ad oſtendẽdam iuuenũ delectationẽ & curam duꝫ uixerunt potiꝰ q̄ꝫ ob rem aliam quicqd Seruiꝰ dicat exiſtimo.

De Helena Menelai coniuge &.xvi.filia Iouis. C.viii.

Elenã Iouis & Ledæ fuiſſe filiã uulgatiſſimũ ẽ & proximo ſupra monſtratũ.Hanc aiũt iter mortales cæteras formoſiſſimã fuiſſe ut Tullius teſtatur in arte ueteri:Cuius quidẽ formoſitas græcis atq̄ꝫ aſiaticis populis eo æuo plurimũ damnoſa fuit:& potiſſimum exitioſa Troianis. Volunt igitur hanc adhuc uirgunculam & inter cœuas ĩ paleſtra ludentem a Theſeo Athenienſium rege raptam:demum eo peregre profecto ab eiuſdem matri Caſtori & Polluci repetentibus reſtitutam.Inde uero Menelao regi Lacedæmonũ coniugio iunctaꝫ. tandẽ a Paride(ut placet aliquibus)ſub ſpecie legationis Heſionam repoſcente & Menelai hoſpite:eo etiam abſente:pulchritudine & facetiis eius capto hoſpitalitatis iure neglecto cũ omni ſupellectili rᷣgia raptã ea uolente.Lactantius uero dicit eũ claſſe ſpartam quæſiſſe:& cum poſtulata Heſiõa nõ redderetur ut habuerat a Priamo regionẽ bello ĩfeſtaſſe

& ſpartam ui cœpiſſe & inde Helenam adduxiſſe troiã. Quam poſtea græcorum principes omnes coniuratione facta: cũ illam fruſtra ſæpi⁹ repetiſſent ſub ducatu agamẽnoniſ: cum ingenti exercitu ſecuti ſũt: & pluribus peractis certaminibus poſt decennium Ilione capto illam menelao reſtitutam non abſq; labe proditionis: cum ſint qui dicãt occiſo paride a pyrrho: eam deiphœbo nupſiſſe: & querẽtib⁹ græcis ꝓditõe perficere quod armis non uidebatur poſſe contingere: cum diſceſſũ ex cõpoſito ſimulaſſent: eã exarce dormiente deiphœbo ſignũ accẽſa face ad occupandam Sopitam ciuitatem græcos reuocaſſe. ob qđ meritũ aſſerũt eã in menelai gratiã rediiſſe. Alii tamẽ dicunt a menelao ultro ſuſceptam: eo ꝙ ui non ſponte ſua rapta fuerit. Sane per Homeri carmen p3 ea3 Apud Troianos fuiſſe annis. xx. cũ longe minus arbitrenť plurimi: quod quidem in Iliade circa finem oſtendit Homerus dũ eam cum Hecuba & reliquis matronis troianis Hectorem occiſum flentem introducit: atq; dicentẽ. Iam certe nunc mihi hic. xx. ãnus: Ex quo ab illinc ueni: & a mea receſſi patria. Euſebius uero dicit in libro tempoꝝ eam anno primo regni Agamẽnonis ab Alexandro raptam: & eiuſde3 Agamẽnonis anno. xv. Ilionem captum atq; deletum: & ſic diſcordes ſunt. Seruius autem facit quæſtionem de ætate Helenæ. Nan cũ argonautæ fuerint fratres: illamq; a Theſeo rapta3 ſuſceperĩt: q cõtẽpora neus eorum fuerat: & inde a filiis argonautarũ bellum Thebanum confectum fuiſſe: quorum filii in Troianam demum uenere expeditionem ob Helenæ raptum uidetur eĩ ualde mirabile: quaſi exiſtimet eam iam ſenem. mihi autem non ſic. Nam ut ex dictis Euſebii patet: Helena a Theſeo rapta eſt anno regni eius. xvi. qui mundi erat annus. iii. dcccc. lxxxix. & tuuc erat Helena paruula puella. poſtmodum a Paride rapta eſt: anno prĩo regni agamẽnonis: qui mũdi fuit ãnus. iiii. mil. vii. & ſic inter primã capturam & ſecundam non amplius. xxiii. annorũ fuit ſpacium: & ſic Helena eſſe potuit. xxx. annorum uel circa: quãdo a Paride rapta eſt: qua ætate mulieres nobiles & ĩgenio ualentes ſpecioſiorẽ formoſitatẽ ſuã faciũt arte addẽtes: ſi qd forte ꝑuectior ætas ſubtraxerat: experiẽtia quippe rerũ doctiores factæ ſciũt mores cõponere: quibus nõ ſolũ augetur pulchritudo: ſ3 ẽt nõnunq; ad' capiendũ uires deformitati ꝑſtãtur. hæc tñ Ilione capto Menelao ſuo reſtituta tẽpeſtate maris circũ acta prĩo in ægyptũ delata ẽ. Tuori rege ibidem regnante quẽ Homeres in Odyſſea polybũ uocat. inde in Lacedæmoniam cum menelao reuerſa eſt.

De Clitemneſtra. xvii. Iouis filia & cõiuge Agamẽnonis. C. ix

Litemneſtra ſecundum quoſdam ut ſupra dictum eſt Iouis & ledæ fuit filia: ex uno ouo cum Helena nata. Hæc aũt Agamẽnoni nupſit: & ex eo plures filios peperit. Tandem cum ad Troianũ bellu3

ſmperator iuiſſet: occiſo iã Palamede a græcis(ut Leontio placet)Nau plii ſenis ſuaſione in amplexus ægiſti ſacerdotis olim Thyeſtis filii ue nit: & cum iam Ilione deiecto uictor Agamẽnon repeteret patriã: & ſe cum(ut Seneca poeta in tragœdiis ait)traheret Caſſandrã Priami fili am quæ illi ex præda contigerat ſeu ſuaſione adulterii: ſeu conſcia pa trati ſceleris: ſeu ira ſuperinductæ pelicis mota: eo ſuſcepto(ut quib' dam placet)illum in cõuiuio ſacrorũ trucidari fecit. Seneca autẽ dicit ibidẽ: ꝙ cum ſuaſiſſet illi ueſtes bellicas ponere: eiq; indumentũ pa raſſet: cui nullus erat capti exitus: eũ exquirentẽ & implicitũ adultero tradidit occidendũ: & Caſſandrã æque trucidari fecit. Quo ceſo regiã occupauit. & cum. vii. ãnis una cũ ægiſto regnaſſet ab Horeſte filio cũ ſacerdote ſceleſto occiſa eſt.

De Paliſcis. xviii. & xix. Iouis filiis. Ca. x.

Aliſci fratres fuere duo(ut Macrobius in ſaturnaliorũ libro aſſe rit)Iouis filii & Thaliæ nymphæ: de quibus talem recitat fabulã In Sicilia ſimetus eſt fluuius iuxta hũc nympha Thalia compreſſu Io uis grauida metu Iunonis optauit ut ſibi terra dehiſceret: quod factũ eſt. ſ; ubi uenit tẽpus maturitatis infantiũ quos aluo illa geſtauerat: re cluſa terra eſt: & duo infantes de aluo thaliæ ꝓgreſſi emerſerũt: appel latiq; ſuut paliſci: quoniã primo in terrã merſi denuo inde reuerſi ſũt neq; longe inde lacus: ſed ĩmenſum profundi aquarũ ſcaturigine ſem per ebullientes: quos incolæ crateras uocant: & noĩe Dellos appellãt. fratreſq; eos paliſcorũ exiſtimant: & habentur in cultu maximo præci pueq; circa exigendum. Hæc Macrobius. His quidem ut ſatis per Ma crobiũ poteſt intelligi ara fuit atq; ſacerdos: eo ꝙ miranda ibidẽ cer nerentur. Nam Ariſtoteles in libro quẽ ſcripſit de mirabiliũ auditu di cit: In paliſco ſiciliæ. x. cubitorũ aqua eſt: quæ ſeſe duabus ulnis ĩ altũ efferens a uidentibus cãpus adiacẽs ſubmergi putatur: Verũ decidenſ in ſtatum priſtinũ conquieſcit: & apparet ibidẽ ſacrũ quoddam. Nã ſi quis in tabella quot rerum uoluerit iuramentũ deſcribat: & deſcrip to ſuper aquam deponat ſi iuſtum ſit: tabella natat: ſi iniuſtum demer gitur. periurus autem inflatur adeo ut ſacerdos loci nullam ab eo pro purgatione ſatiſfactionem accipiat. Macrobius autem aſſerit ꝙ ſi furti uel alterius alicuius rei controuerſia eſſet inter aliquos: & accuſatus di ceret ſe apud crateras iuramento uelle purgare: ſumptis uadibus acce debant. ſi is qui iurabat rite iuraſſet: eſſetq; innocẽs illæſus abibat. fal ſus autem iurator mox uita priuabatur in lacu. Miranda quidem ſunt & grandis erat in tales hoſtis antiqui poteſtas. Cur autem Iouis dic ti ſint filii & abſorpta mater ſit: reddit talem Theodontius rationẽ: di cit aũt aut haud longe a panhormo ignobilem fuiſſe ſcrobem loco ubi dicebatur thalia in quã omnis aqua: quæ a plaga illa mõtis Ethnæ ob

hymbrē ca lebat mergebatur: & quicquid tūc fuiſſ; ĩ cauernā deiectū nō multo pꝰin lacus: ſeu fōtes paliſcorū ebullieñtes uidebat̃ emergi: p qđ apparebat hymbrē quā Iouis.i.aeris op: natā uolūt: eo ĩ loco ſub terras cōdi: & demū apud lacus paliſcoꝝ iteꝝ naſci: & ſic ex Ioue nati paliſci.

De Iarba Getulorum rege.xx.Iouis filio. C. xi.

Arbas Getulorum rex filius fuit Iouis & Garamātidis nymphæ teſte Virgilio qui dicit. Hic amone ſatus rapta garamantide nympha & cætera. Paulus uero dicit eum fuiſſe filium ex filia biſalphis regis: quam dicit Iouem in forma arietis oppreſſiſſe. Sed huius rei fabulam ſic narrabat uenerabilis Andalo. Iuppiter a conuiuio æthyopū rediens cu; uidiſſet in ripa bragadæ fluminis garamantidē nymphā ſpecioſiſſimam lauantē pedes ſuos: ut erat ĩ libidine pronus e ueſtigio cōcubitum eius optauit: quē in ſe euntem cum uirgo uidiſſet territa uoluit capere fugam. Veꝝ cācer quidā pedi nymphæ ꝑpinquus minimo pedis digito ore capto nympham dolore tardauit: quæ du; remouere eum conaretur a ſuperueniente Ioue capta & oppreſſa eſt: & ex eo concubitu concepit & peperit Iarbam. Iuppiter autem ob impenſum ſeruitium cancrum in cælo locauit: ſignum ꝑ zodiaci fecit. Leontiꝰdicit credi Iarbam Iouis uere fuiſſe filium: cum ipſe mondum circuens loca omnia libidine ſua fædauerit & Garamantidē filiam fuiſſe garamantis regis Garamantum: eamq; ab eo in ripa nili captam atq; uiolatā Quđ ego arbitror factum tempore ſolſticii æſtiualis: & ob id fictu; uirginē penes fluuium calore detentam a cancro moratam. Theodontius dicit Iarbam garamantis regis fuiſſe filium & Iouis dictum: quia getulos ab extremis æthyopiæ ſolitudinibus & arenis arentibus aphr cum littus eduxit: & eos in multis ad humanitatem pertinētibus inſtruxit. Praeterea iam dictus paulus longe aliter de hoc Iarba alibi ſcribit. Dicit eĩ ſe legiſſe Garamantidem ſpecioſiſſimam atq; nobilem regionis illius fuiſſe uirginem: & cum ab æſtu æſtiuo penes fluuiū quendam detineretur Amezetulio rege captam atq; oppreſſam & ei peperiſſe Iarbā: Ideo ueuſto more ab incolis: quibus poſt patris mortem imperauit Iouis filiū dictū ſeu creditū eo ꝙ optimis inſtitutis efferatos mores eoꝝ ĩmitiores redegerit. Hic(ut Virgilio pl;) Didonē optauit in coniugem.

De Mena.xxi.Iouis filia. C.xii.

Enam Iouis fuiſſe filiam: ſed ignobilē teſtatur Auguſtinꝰ ubi de Ci.dei dicens. ſed ibi eſt dea mena: quæ menſtruis floribus præeſt: ꝗuis Iouis filia tamen ignobilis & cætera. Hanc papias dicit luna; eſſe: Eſto Varro hoc officium Iunoni attribuat: ut ibidem Auguſtinus affirmat. Hanc iouis filiam attributam ideo reor: quia a ioue cauſat̃

men.n.græce latine ſonat defectus:qui hac in parte mulierū ē:quarū in utero natura prouida in nutrimentu3 fœtus puriſſimū ſeruat ſanguinem:qui infra menſe3 non concipiente muliere a calore naturali per quem ſumitur Iuppiter corrumpitur & corruptus emittit.

De Myrmidone.xxii.Iouis filio. .C.xiii.

Yrmidon(ut aſſerit Iſidorus ubi đ Ethymo. & poſt eū Raban⁹) fuit Iouis filius & Corymoſæ nymphæ:& ab eo uolunt myrmidones noīatos eo ꝙ eorū dux fuerit. Quē etiam Rabanus dicit poſt Cecropē rege3 athenienſium fuiſſe.Sane Seruius aliud ſenſit de noīne myrmidonū.Dicit aūt in attica regione fuiſſe puellam cui nomē Myrmix erat:quæ cū ob caſtimoniā & ſolertiā gratiſſima eſſet Mineruæ: contigit ut aratrum in odiū Cereris a Minerua conditū omnib⁹ oſtenderet:q̃obrem turbata Minerua eam uertit in formicā: dānauitq3 ut nū q̃3 a congregandis granis deſiſteret.Quæ cu3 multitudinē procreaſſet.Euenit ꝙ morientibus Theſſalis Eaco Iouis filio ſubditis ex formicis illis in hoīes transſformatis reſtaurarent̃ ex quo myrmidones dicti eo ꝙ formicæ myrmices dicerentur a Myrmice puella in formicā uerſa.Myrmidonem autem puto aliquem inſignem fuiſſe uiru3 cuius agētibus meritis Iouis dixere filiu3.

De Xantho fluuio.xxiii.Iouis filio. C.xiiii

Anthus fluuius filius fuit Iouis:ut in Iliade teſtatur Homer⁹ dicens Xanthi reuoluentis quē īmortalis genuit Iuppiter.Hic quidem fluuius ſub Ilione effluit & Symoy prope mare miſcetur & cū eo effluit.Eſt aūt lōge maior fama q̃3 undis:eū q3 magna feciſſe fingit homerus aduerſus græcos.Sed mirandū eſt Homerū alibi dixiſſe omnes fluuios Oceani filios eſſe.& hic dicit Xanthum Iouis eſſe filiū.Quod profecto non inaduertēter factū ē.ferunt aūt nōnulli Xanthū potius torrentē eſſe: q̃3 fluuiū inter quos Lucanus dicens.Inſcius in ſicco ſerpentē puluere riuu3.Tranſierat q xanthus erat &c. & iō cum ex hymbribus potius q̃3 ex fonte tumeſceret nō Oceani ſ3 Iouis ē filius:cum in aere qui Iuppiter ē cauſent̃ pluuiæ ex quibus torrentes effluunt.

De Lucifero.xxiiii.Iouis filio:q genuit Ceym & Dedalionem. Ca.xv.

Vciferū dicit Barlaa3 Iouis & auroræ fuiſſe filiu3 & Trachinam amaſſe nymphā:& ex ea uiolata prolem geminā ſuſcepiſſe Cey3 ſcilicet & Dedalionem.Hunc ego ſpecioſiſſimum & mite3 fuiſſe hominem arbitror:& ob id Iouis dictum filium.Quod autem eius mater aurora dicta ſit:ob id puto quia Venus quæ dum mane ſolem præcedēs & aurorā lucifer dicitur ex ſinu auroræ oriri uideatur.& ideo a conuenientia nominū tractū reor:& ſicuti cæleſtis lucifer:ſic & iſte auroræ dictus ē fili⁹:& qa trachīnæ ꝓuintiæ īperauit fictū ē eum eam oppreſ

ſiſſe & ex ea geminam ſuſcepiſſe prolem.

De Dedalione Luciferi filio qui genuit Lychionem. C.xvi.

Edalion Luciferi fuit filiuſ: ut teſtatur Ouidius dicens. Acer erat belloq; ferox ad uīq; paratus. Nomīe dedalion illo genitore creatus. Qui uocat auroram cæloq; nouiſſimus exit &c. De hoc idem Ouidius talē refert fabulā. Q̄d cū huic filia eēt noīe lychiōe: & hæc ob eius formoſitatem Phœbo & Mercurio placuiſſet: elata in Dianam auſa eſſet obloqui ſecutum eſt: ut ab ea cum ſag ttis cōfoſſa occumberet Cui dū funeralia agerētur uoluit ſepius ſe ob dolorē ī ignē in quo corpus filiæ cōburebatur inicere. quod cu; ter detentus nequiſſet: quarta uice dum obſtinatus ad igne; curreret: anteq̄ eo deueniret ī accipitrē uerſus euolauit: & quos mores habuerat homo & auis etiā obſeruauit Theodontius huic fictioni uelum amouens hyſtoria; refert dicēs Lychionē peonio Epidaurēſi nupſiſſe: & dedalionē p̄re; eius rapaciſſimū hominē: & ob id a fratre Ceo pulſum a peonio ſuſceptu;: & ſūmo honore habitum. uerum cum mortua eſſ; filia de affinitate deſperans ī ueterem rediens morem in accipitrem uerſum dixere.

De Lychione filia dedalionis & Peonis coniuge. C.xvii.

ychion filia fuit Dedalionis: quē cū. xiiii. attigiſſet annū formoſiſſima a multis in cōiuge poſtulata: ut ait theodōti⁹ peonio epidaurēſi nupſit. Inde redeūte mercurio a cyllēo mōte & Phœbo a delphis & ea uiſa eius pulchritudine capti ſeperatim eius petiiſſēt cōcubitū: Apollo ſpem optati coitus traxit in noctem. Mercurius feruēti⁹ optans non expectata nocte uirginem caduceo tetigit: & in ſoporē altiſſimu; alligauit: dormientemq; uitiauit atq; diſceſſit. phœbus autem ueniente nocte anus formam aſſumpſit: & intrauit ad illam atq; oppreſſit: & ſic factum eſt: ut ex utroq; conciperet pareretq; mercurio antilocū: q tractu temporis a patre non degenerans artificioſiſſimus fur eſt effectus phœbo uero peperit phylemonē qui grandis carmine & cithara ualuit. Sane cum hæc ob tam generoſa; prolem: & ꝙ tā ſplēdidis diis placuiſſet in ſuperbiā extolleretur auſa eſt pulchritudinē ſuam pulchritudini dianæ præferre: quam ob cauſam commota diana ſagittis tumidā īteremit: Sub cuius fabulæ cortice qd abſconditū ſit ubi de unoquoq; eoꝝ ſcribitur: ſupra ad apertū ē. lychionē autē a diana occiſam: nil aliud arbitror niſi agētibus humoribus frigidis eam diem clauſiſſe.

De Ceo Luciferi filio. C.xviii

Eis trachinnæ Telluris rex filius fuit Luciferi. Vnde ſic Ouidius Hic regnum ſine ui ſine cede regebat. Lucifero genitore ſatus patriumq; nitorem ore ferens ceis & cætera. erat igitur ut ide; ſcribit Ouidi⁹ formoſo atq; pio homini uxor Altyōes q̄ ipſe diligebat ſūme

& plurimū diligebatur ab ea. Quæ cum is uellet ire conſulturus Apollinem clariū: nec poſſet terræſtre iter agere impediente phorbātis bello: inq̃tum poterat obſiſtebat ne mare ingrederetur. Verū Ceis ſuo deſiderio magis q̃ conſilio ut beneplacito coniugis credens: conſcenſa naui iter arripuit. Nec diu & tempeſtas ingens exorta ē: qua nimiū fatigatū nauigium periclitatū eſt: & ipſe infœlix ab undis abſortus interiit. Altyones aūt domi die notuq; pro ſalute uiri præcibus atq; ſacris Iunonem honorabat. Quæ cum friuolas deuotæ mulieris præces diu pati nō poſſet: domū adiuit ſomni: egitq; ut morphea ex miniſtriſ ſuis unus cui erāt uires diuerſas hoīum induere formas mitteret. Qui quod contigerat in ſomnis Altyōi nunciaret. Qđ cum mœſta uidiſſ; per quietem abeunte ſomno cucurrit ad littus: ad quod fortuitu maris æſtus Ceis cadauer impulerat. Quo uiſo: dum doloris impatiēs ſe undis dare præcipitem conaretur: deorum & luciferi miſeratione ambo tam mortuū corpus q̃ præceps Altyōe in aues uerſæ ſunt: nomēq; amantis mulieris tenēt: & adhuc littora ac maria ſeruāt. de quib' dicit Ambroſius in hexameron id temporis habent deputatū a partubus: quando maxime inſurgit mare littoribuſq; uehementior fluct' illidit. & qđ mirabile eſt: dicit ꝙ poſitis ouis in littore confeſtiṃ miteſcit mare: & omnes cadunt uentorū procellæ: donec ſeptē diebus oua foueat Altyones ſua: & naſcuntur pulli: & poſt hæc aliis ſeptem dieb' natos educat: & ſic. xiiii. diebus mare quieſcit auibus his obſequioſū iubente deo: quos quidē nautæ altyoneos dies appellant: ſic Ambroſius: ſi dixiſſet poeta fabuloſuṃ putaſſem. Hanc Theodontius hyſtoriā affirmat: & quod circa finē figmenti ē: aſſerit a caſu & mulieris noīe fictū. Nā ea forte tēpeſtate: dū undis īpulſum exanime corpus Ceis deueniſſet in littus & Altyone dolore urgente aues illæ quibus nomē erat Altyonis aſtantibus apparuere: ex quo ab omnibus dictum eſt mortuos in altyones aues fuiſſe mutatos.

De Oriōe. xxv. Iouis filio: q genuit Hyppologuṃ. C. xix.

Rion Iouis & Neptūni & Mercurii fuit ſm Ouidium filius. Sane quia cōia a digniori denominari conſueuere: placet Theodontio ut Iouis tantū filius appelletur. Attamen & ſi de origine concordeſ ſint ueteres: de proceſſu uitæ & exitu diſcrepant: Nā ex eo ante alios Ouidius talē recitat fabulam. ſ. ꝙ terrā peragrantibus Ioue Neptūno et Mercurio factū eſt ut nocte ſuperueniēte nec aliud eſſet illis diuerſoriū Hyrei ſenis parui cultoris agelli gurguſtiolo intrarent. Qui cum illos īcognitos comiter ſuſcepiſſet q̃cito aduertit deos eſſe: occiſo boue eis ſacrificiū obtulit. Qua deuotione motus Iuppiter dixit ei ut peteret quod optaret: qui dixit ſe nō habere coniugeṃ: & præmortuæ promiſiſſe ſe aliam nō ſumpturū: optare tamen filium. Iuppiter autē cum

reliquis duobus diis bouis occiſi ſumpſer̃ coriũ:& cũ ĩ eo minxiſſent iuſſerunt ſeni:ut decem menſibus a terra ſuper iniecta eẽ ꝑmitteret. Qui cũ feciſſet menſe decimo ꝓſiluit puer:qui Orion appellatus ẽ. Qui grandis factus & in uenatione Dianæ ſotius:ſui fidens:dicere auſus ẽ nullã eẽ feram:quam nõ ſuperaret.Ex quo cõmotis diis factũ eſt:ut terra breue emitteret animal ei obuiũ:ſcorpionem.ſ.a quo ſuperatus occubuit.Latona aũt ſatelliti filia miſerta eũ:ĩ cælũ tranſtulit:& cæleſte ſignũ ſecus taurũ conſtituit:& cũ eo canẽ ſuũ:quẽ ſyrũ uocabat:appoſuit. Hoc Ouidius.Seruius aũt hæc Enopioni regi cõtigiſſe dicit:eũq; grandẽ Dianæ cõcubitũ exoptaſſe:a qua Oratio teſte ſagittis confoſſus ẽ.Cui & Homerus aſſentit ĩ odyſſea:dũ dicit ꝙ deorũ inuidia a Diana apud ortygiã ſagittis occiſus ẽ.Lucan⁹ aũt dicit a Diana ſcorpione immiſſo eũ occiſũ:& deorũ miſeratione ĩ cælum aſſumptũ:atq; inſigne tempeſtatũ ſignũ effectum.Sane Seruius alibi longe aliter de eo ſentit:dicens ꝙ Enopionis habit⁹ fili⁹ cũ ĩgẽtis eẽt ſtaturæ & uenator ꝑmaximus fact⁹:Enopionis filiã uitiare uoluit:quã ob cã; ab Enopione oculis priuatus ẽ:qui cum ab oraculo habuiſſet:ſi ꝑ Pelagus ita aduerſus orientẽ pergeret:ut oculorũ concauitates ſolariis radiis ſemper haberet oppoſitas:recuperare lumina poſſet.Quod ille facere conatus eſt:& audito ſtrepitu cyclopũ fabricantiũ ſono duce ad eos deuenit:& ex eis unũ humeris ſuis impoſuit & eius ductu in ſolem uadens lumina reaſſumpſit.Hæc aũt tam uarie recitata fabula:& phyſicam rationẽ contegit:et hyſtoriam.Credo igitur poetas circa generationẽ Orionis initiũ noſtræ generationis oſtẽdere:per Iouem & Neptunnum ĩtelligentes calidum & humidum humano ſemini annexum:Per bouis corium mulieris uterum:in quem poſtquã deſcendit hominis ſemen:niſi quædam naturalis frigiditas ſuperueniat:quæ & os uteri ſtringat:& claudat:& ſemen in unum cogat:non ſtabit ĩ matrice ſemen:quã frigitatẽ ꝑ mercuriũ ĩtelligi uoluere:q complexione frigidus ẽ:Ex corio aũt terra tecto.i.corporea circundato mole poſt decẽ menſes puer exit.Quod aũt Dianã de ſtupro interpellauerit:poteſt ĩtelligi:quia cum Orion cæleſte ſignũ ſit:& eo incipiente apparere(qđ circa menſem octobris fit)oriũť pluuiæ & uentorũ impetus:& tẽpeſtates:ex quibus inundationes fiũt & maris motus:& ſic uideť uelle in hoc Lunã.i.Dianã:quæ cauſa motuũ aquarũ ẽ ſuperare.Verũ eius deficiente potentia:& luna ꝑſeuerante ab ea ſupatus apparet:ſeu agente lunæ motu fit ꝑſæpe:ut Orionis frenenť impetus:& coerceať tẽpeſtas:& ſic telis feriať Dianæ.Quđ a ſcorpione emiſſo a terra uictus ſit:rõ talis ẽ.Imago orionis ab antiquis aſtrologis ſecus ſignũ tauri locata ẽ:& de menſe octobris ſurgit ĩ oriente:& tunc incipiũt tẽpeſtates:ut dictũ ẽ:quaſi ipſe ſecũ afferat

Imago aũt ſcorpionis ex oppoſita cæli parte ſituata ẽ: nec ante ĩcipit in oriente aſcendere: q̃ orion occidat in occidente: & q̃m circa eius ortũ ceſſant hymbres & procellæ: & ſerenũ tẽpus & uer primũ appa ret: dictũ eſt orionẽ a ſcorpione ſuperatũ: q ideo a terra emiſſus dici tur: quia ex terra oriať: ſeu quia ſurgens ab oriente terrã exire uideť Qđ luminibus ab enopione priuatus ſit: & reliqua fabuloſa ad hy ſtoriam ptinet: quã talem recitat Theodontius. Dicit. n. Enopionem regem fuiſſe ſiciliæ: & orionẽ eius fuiſſe filiũ robuſtiſſimum iuuenem & uenationibus deditũ: eumq̃ die quadam uenationibus feſſum antꝝ ſubiiſſe: atq̃ obdormiuiſſe: eiq̃ p quietem uiſum ſibi ſuadere a Vene re: ut primo ſibi ſurgenti occurſantis uirginis utereť concubitu. Qui experrectus cum exiſſet antrum obuiam habuit Candiopem ſororem ſuam æque uenationibus uacantem: quam cum renitentẽ traxiſſet in antrum oppreſſit: & ex ea filiũ ſuſcepit: quẽ uocauit hippolagum: qđ cũ reſciſſet Enopion indignans eum ĩ exiliũ abire iuſſit. Orion autem regni ſpe priuatus conſuluit oraculũ: a quo illi reſponſum ẽ: ſi ĩ oriẽ tem tẽderet decus regiũ recuperaturꝝ. Qui ſumptis nauibus & Can diope cũ paruo filio docti nautæ opere in thraciam delatus ẽ. Ibi aũt cũ uirtute ſua fauente cælo incolas ſubegiſſet: in magno fuit habitus precio: & Neptunni filius appellatus: Hac uiſa credo ſatis apparet fi ctionum intentio.

De Hippolago Orionis filio: q genuit Dryantẽ Ca. xx

Ippolagus (ut ſupra patet) orionis fuit filius ex candiope: ex quo nil pœnitus legiſſe memini: niſi q̃ dryantẽ genuerit.

De Dryante hippolagi filio: q genuit lycurgũ Cap. xxi.

Ryas filius fuit Hippolagi: ut teſtať ſtatius: dicit: horrendũq̃ dryãta mouet cui ſanguis autor Turbidꝰ orion &c. Dicit Theo dontius mediante hippolago cuius fuit filius. Hic ĩ bello thebano fu it & partibꝰ fauit ethioclis. Qui cũ ĩ pugna parthonopeũ lætali ictu uulneraſſet (ut Lactantio placet) a Diana ſagittis occiſus ẽ: fuit illi clu ſtimena colchida coniunx: ex qua lycurgũ filiũ ſuſcepit.

De Lycurgo dryãtis filio q genuit Angeũ: Arpalicẽ: & Phyllidẽ Ca. xxii

Ycurgꝰ (ut placet Homero ĩ iliade) filiꝰ fuit dryãtis ait. n. ſic: neq̃ enĩ neq̃ dryãtis filiꝰ fortis Lycurgus. De hoc aũt multa narrãť. Dicit enĩ Homerꝰ: ubi ſupra: q̃ cũ hic perſerequere tur bacchi nutrices ĩ nyſa latitantes: & ipſe bacchꝰ timẽs fugiſſet in mare: Lycurgus odioſus factꝰ ſuperis: oculis priuatus ẽ. Seruius aũt dicit: q̃ cũ is bacchũ cõtemneret: & uites eius ſe amputare crederet: ſua ſibi ſuccidit crura. Lactantius aũt eum thracũ dicit regẽ: & ĩ ma re præcipitatũ: eo q̃ primus aquam uino miſcuiſſet: & rẽ hauſtu ſyn ceram plurimis infeciſſet uenenis. Que tam diuerſa ſic ĩ unum reuora

ri pñt. Dicit. n. Seruius hunc abſteniũ fuiſſe: & hinc uini cõtemptorẽ & ob id a diis orbatũ: ꝙ tam inclyti liquoris moderati ſumpti cõmoda ignoraſſ;: quẽ dum aſperneret̃: & uites incideret: ſibi ideo crura incidiſſe finxerunt: eo ꝙ uini hauſtus ad omnia faciat homines promptiores. Quod aũt in mare deiectus ſit: nil aliud eſt: niſi eum ſua ſimplicitate ad ꝑpetuum aquæ potũ fuiſſe damnatũ a natura rerũ: cũ uinũ omnino reſpueret. Seu aliter. Hunc ideo bacchi cõtemptorẽ uolũt quia ingurgitator maximus bacchi uidebat̃ cõtemnere uires: & ob nimiã uini ingurgitationẽ oculos ꝑdidiſſe: qđ pluribus cõtingit: Qđ aũt illius ſe arbitraretur uites incidere: nõ uult aliud: niſi quia potando multũ credebat ſe uini penuriã immittere. Verum ſibi crura concidebat: crurium uires auferebat: ut contingere ebriis ſæpe uidemus dũ onuſti uino titubantes incedunt. Qđ aũt in mare ꝓiectus ſit dictũ eſt: quia cũ mare ſalſum ſit: & ſalſedo habeat ſitim afferre: & potatores huiuſmodi quanto magis potant: magis ſitiunt in mare proiecti. i. in perpetuã ſitim eſſe uidentur.

De Angeo Lycurgi filio Ca. xxiii.

Ngeus ſecundum Lactantiũ Lycurgi fuit filius: & ut dicit Statius. Cernimus eacidas muris immane minantẽ angæũ &c. Videtur ergo ex argonautis fuiſſe: quã ob rẽ nõ huius fuiſſe filiũ arbitror cũ legamus dryantẽ lycurgi patrẽ in thebano bello occubuiſſe: quod diu poſt fuit. Hunc præterea dicit Iſidorus ubi de æthy. Samũ condidiſſe: ex quo conſtat eum antiquiorẽ lycurgo.

De Harpalice Lycurgi filia Ca. xxiiii.

Arpalice dicit Papias thracem fuiſſe: & Lycurgi filiam: ac uenationibus deditã: đ qua Virgili⁹: uel qualis equo threiſſa fatigat harpalice: uolucrẽq; fuga præuertitur hebrũ &c. Theodontius dicit hanc patriã reliquiſſe: & ad amazones abiiſſe: & ibidẽ imperaſſe. Seruius aũt ſcribit de hac: ꝙ cũ patrem ſenem a getis captum ſenſiſſet: collecta confeſtim multitudine: & cælerius q̃ de fœmina ſperari potuerit: illum armis & robore liberauit.

De Phyllide Lycurgi filia Cap. xxv.

Hyllis (ut ait Ouidius in epiſtolis) filia fuit lycurgi regis thraciæ ad quã deiecto ilione tẽpeſtate ictus ueniſſ; Demophoon ab ea hoſpitio & lecto ſuſceptus ẽ: & cum ob mortẽ Mneſtei regis athenarum uellet in patriam redire: reſarcitis nauibus & optenta ad tempus licentia: illã dimiſit: quæ cũ ageretur eo in terminũ non redeunte (ut nõnulli uolunt) laqueo uitam finiuit. Alii dicunt: dũ in mare ſe præcipitẽ dare uellet: miſeratione deorũ in amygdalũ uerſa eſt. Redeunte tandẽ Demophoõte eius in aduentu floruiſſe. Cuius figmenti talis poteſt eẽ ratio. Amygdalus græce phylla uocatur: ĩ qua moriẽtis phyl

lidis remãſit nomẽ.Hæc flante zephyro qui occidentalis ẽ uentuſ:& in thracas uadens p atticam regionẽ tranſitum facit:floret:cum uentus hic habeat plantis & graminibus adeo fauere:ut floreant:& hinc fabulæ locus datus ẽ.Phyllidam ſcilicet lætari:& florere redeũte ab athenis amaſio.

De Minoe Iouis.xxvi.filio:qui genuit Androgeũ:Glaucum Adrianam:Pprædrã:& Deucalionem Ca.xxvi.

Inos Iouis & Europæ dictus ẽ filius:quã ipſe ex littore phœnicũ rapuit:ut ſupra:ubi de ea dictũ ẽ.Hic aũt ætate ꝓuectus paſiphen ſolis filiã ſumpſit uxorẽ:& ex ea filios filiasq; ꝓgenuit.Inter quos Androgeus præclaræ indolis fuit.Hic ab athenienſibus:& megarenſibus inuidia occiſus eſt:eo ꝙ cæteros in palæſtra ſuperaret:in ultionẽ cuius Minos aduerſus eos arripuit bellũ:cuius circa initium & ĩ ꝓceſſu quædam cõtigerunt:de quibus habetur ubi de Paſiphe & Theſeo.Verũ ante alia ſcelere ſcyllæ Niſſi regis filiæ megarẽſes ſubegit:& inde ſupatos athenienſes ſibi uectigales fecit:poſtremo Dedalũ eo ꝙ opa dediſſet adulterio paſiphis una cũ Icaro filio labyrintho clauſit:ex quo cũ euolaſſent ſumptis armis eos ĩ ſiciliã uſq; ſecutꝰẽ:ubi(ut in politicis Ariſtoteli placet)apud camærinũ oppidũ a filiabus Crotali occiſus ẽ.Cuius poſt mortẽ eum apud inferos iudicẽ dixere poetæ:ut Virgilii patet carmĩe.Quæſitorq; minos urnã mouet ille ſilentũ conciliũ uocat uitasq; & carmina diſcit &c.Quæ tam multa cũ hyſtoriis & fictionibus mixta ſint:de eis serioſius aduertendum eſt. Q̃d aũt Iouis filius Minos habitus ſit:ſunt qui uelint uerũ & tunc Iouẽ hominem fuiſſe & cretenſium regẽ:& europam internuntio præcaptam atq; monitã:& ex phœnicũ littore raptã:& non tauri dorſo ſed naui cuius eſſet uel nomen uel inſigne taurus in cretã delatam:& ibidem Ioui iunctam regi:& minoem aliosq; peperiſſe filios.Sunt q uelint eam raptam & uitiatã a Ioue:& demũ Aſterio regi cretenſium nuptam:& ex eo quos diximus filios peperiſſe:ut in libro temporum ſcribit Euſebius:& ſi ſic ſit:tunc fictũ eſt eum Iouis fuiſſe filium:ſeu ad eius gloriam ampliandã:ſeu quia ex ſuis operibus ſe Ioui planetæ ſimilẽ exhibuerit:fuit.n.inter alia homo omnibus ſubditis æquus & ſæuerus iuſtitia:legesq; cretenſibus dedit:quas nondũ habuerant:& ut a rudi populo acceptiores haberentur:ſolus ſecedebat in antrum:& cũ qđ uidebatur opportunũ:cõpoſuiſſet:exiens illud ſe a Ioue patre reportare monſtrabat:qua aſtutia & id forte conſecutũ eſt eum arbitrari Iouis filiũ:& leges a ſe conditæ in maximo pretio habite ſũt. Eum aũt Aſterii filiũ fuiſſe nullo modo concedi uidetur a tẽpore:cũ conſtet Aſteriũ in creta regnaſſe Danao regnante argis:Circa annos mundi.iii.mil.dccliii.cum bellum ab eo habitũ aduerſus athenienſes

fuerit ægeo regnante:q regnauit circa annos mundi.iii.mil.dcccclx.
Dædalū aūt euolaſſe ideo dictū ē:qa longis habitis nauibus:quæ re
migio maxime ualent:clam tanq̄ euolaret:abiit.Iudex ideo apud īfe
ros dictus ē:eo ꝙ apud mortales:q reſpectu habito:ad ſupercæle/
ſtia corpora īferi ſumus:cōponendo leges & ius exhibendo poſcenti
bus iudicis officiū egit.Porro obmittendū nō ē q̄ uane de tēpore hꝰ
ſcriptores ſenſerint.Legit̃ igit̃ apud Euſebiū minoem anno.xvii.hir
cei regis argiuoꝝ apud cretā regnaſſe:q annus mundi fuit.iii.mil.dcc
lxxxxv.Nec multū poſtea regnante acriſio argis a cretenſibus euro/
pā raptā anno mundi.iii.mil.dccclxix.qui quantū a ſuperiori diſtet:
apparet.Subſequenter ſcribit̃ ibidē pandione Athenis regnante eu/
ropā raptā:qđ fuiſſe potuit circa annos mundi fere.iii.mil.dccccxvi
& id cōuenit lōge melius q̄ ſuperiora tp̄a cū iis quæ đ mione legūt̃
Nam ut idem Euſebius dicit a paradio memoratū regnāte ægeo athe
nis minos mare obtinuit:& leges cretenſibus dedit:qđ fuiſſe percipi
tur anno mundi.iii.mil.dcccc.liii.Et eſto ibidē legatur Platonē hoc
eſſe falſum conuincere:cōueniunt tm̄ cū his quæ a philochoro ī atti/
dis libro de minotauro recitantur:dato aliquantulū diſcrepent ab hiſ
quæ poſtmodū ab Euſebio dicuntur:quæ aſſerit anno regni atrei.lxi
Minoem ī ſicilia aduerſus dædalū arma corripuiſſe:qđ ſecundū ſup/
putationē annoꝝ mundi fuit anno.iii.mil.ii.qui unus plurimum di/
ſtat a cæteriſ:dato poſſibile ſit eū tam diu uixiſſe:niſi obſtarēt tempo
ra ſucceſſoꝝ:ut ī ſequentibus patebit:quæ ad tauꝝ & paſiphem ſpe/
ctant ſupra ubi đ paſiphe explicata ſunt.

De Androgæo Minois filio Ca.xxvii.

Ndrogæus filius fuit Minois & Paſiphes. Iuuenis qdem egre
giæ uirtutis:q cū athenis ī palæſtra ſuperaret oēs ab athenienſi
bus & megarenſibus īuidia occiſus ē.In cuius ultionem pater īſurgēs
occiſo niſo megarenſium rege:athenienſes acri bello ſuperauit:ſibiq̄
uectigales fecit.

De Glauco Minois filio Cap.xxviii.

Laucus(ut ait ſeruius)filius fuit minois:ex qua matre nō ponit
hic:ut idē Seruius dicit:ad Italiā ueniens ſibi poſcebat īperiū
Qđ ideo illi mīme conceſſum ē:eo ꝙ nil præſtaret incolis:ſicut pa
ter fecerat:q Zonā eis incinctis euntibus tranſmiſerat.Quam ob rē
is eis oſtendit ſcutū:a quo & ipſe Labicus dictus ē:& populi labici.
Et ſic uidetur Minoem apud Italos aliqn̄ regnaſſe:quod ego miror:
& ſuſpicor:ne corrupta uocabula hyſtoriam etiam faciāt eſſe cor/
ruptam.

De Ariadna filia Minois:& coniuge Bacchi Cap.xxix.

Riadna filia fuit minois ex paſiphe:ut ſæpe teſtat̃ Ouidiꝰ.Hec

Theſeum ab athenienſibus cretã miſſum amauit:& eius clam uſa cõ turbenio ſumpta fide:ꝙ eam ĩ coniugem & phædram ſororẽ ſuã pro hyppolito aſportaret:eum docuit:quo pacto labyrinthum poſſet in/ trare:& minotaurꝫ ſuperare:& filo duce labyrinthũ exire.Qui cũ ꝑ/ feciſſet oĩa noctu Ariadna & Phædra naui poſitis clam diſceſſit:& in chium ĩſulam(ut dicit Ouidius)ſeu naxum(ut ait Lactãtius)nocte di/ ſcedens dimiſit Ariadnam ibidẽ dormientẽ.Quæ expergefacta cũ de relictã cerneret:clamoribus & ululatu fœmineo cœpit oĩa complere littora.Verꝫ bacchus forte ſec' nauigans:cũ eam uidiſſet:amaſſetqꝫ ĩ coniugem ſibi iunxit:& ex ea(ut placet aliquibus)thoantem lẽni re/ gem ſuſcepit.Sane cũ ſuperaſſet bacchus indorꝫ regẽ:& eius amaſſet filiã Ariadna diu ob hoc queſta eẽt:a baccho amplexibus & blandi/ tiis lenita coronã eius:quã ante uulcanus fecerat:& ueneri dederat & Venus Ariadnæ conceſſerat:ĩ cælum ſuſtulit:& nouẽ ſtellis ornauit: & inde a ſuo noĩe Ariadnam uocatam liberam æque ſecũ ĩ cælum tra xit:& cæleſtem fecit imaginem.Naxo ſeu chios inſulæ ſunt optimo abundantes uino:quo captam ariadnam puto:& ob id a Theſeo the mulentam relictã:& quoniam potationibus uacaſſet:poſtea bacchi di cta eſt coniunx.Inde quoniam a uino mulieris honeſtas omnis diſ/ ſoluitur:ei' a Venere corona ſcilicet libidinis inſigne donatur:qđ in cælum uſqꝫ:id eſt in notitiam omnium fertur:& nõ ſolum deteſta/ bile infamiæ đdecus per ora uirꝫ fertur:uerꝫ agente uino mulier ĩ am plexus quorũcũqꝫ dilabit.

De Phædra minois filia:& Theſei cõiuge Ca.xxx.

Hædra filia fuit minois & paſiphis:ut ſatis ueteri fama uulgatũ eſt.Hæc cũ ariadna ſorore ſuperato minotauro cũ Theſeo abiit & Ariadna:ut ſupra dictũ eſt:relicta eius facta ẽ cõiunx:& ex eo pe perit Demophoõtẽ & antilochũ.Tandẽ:cũ theſe' cũ perithoo raptu rus Proſerpinã deſcendiſſet ad ĩferos:hyppolitũ priuignum amauit. Cuius libidini cum conſentire nollet hyppolitus:furore incenſa:illũ redeũti theſeo accuſauit:ꝙ illi uim uoluiſſet inferre. Quam ob rem hyppolitus iram patris effugiens fere:ut ſupra dictũ eſt:ubi de hyp/ polito ab equis diſtractus occiſus ẽ:tamẽ cũ eũ occiſum fama ferret pœnituit eã falſæ accuſationis:& theſeo ſcelus cõfeſſa ſuũ cum enſe hyppoliti ſe ipſam tranſfodit.Seruius aũt dicit eã la uco finiſſe uitã.

De Deucalione minois filio:q genuit Hydumæneũ C.xxxi

Eucalior(ut in iliade placet Homero)minois fuit filius:ex qua matre nõ habet:eius tñ ſucceſſor preſumi põt:cũ hydumene' eius filius rex cretenſiũ fuerit.

De hydumæneo filio deucalionis:q genuit Orſilocũ C.xxxii.

Ydumæneus deucalionis fuit fili' Homero teſte.Hic cũ græcis

aduerſus troianos bellũ geſſit:ſane:ut dicit Seruius:dũ ilione deleto patriã nauibus repeteret:tempaſtatẽ paſſuſ:pro ſalute ſua ſuperis uo uit:ſi eum ĩ regnũ ſuum ſoſpitem redire concederent:ſe illis ſacriſi/ cium exhibituꝝ ex ea re:quæ illi primo occurreret.Qui cũ cretenſe littus teneret:contigit:ut ante alios filius deſiderio uidendi patrẽ illi fieret obuius:quẽ cũ(ut aliq dicũt)imolaſſet:ſeu(ut aliis placet)imo lare uoluiſſet:ob eius immanitatẽ a ciuibus pulſus ẽ.Quam ob cau/ ſam cũ nauẽ reaſcendiſſet:ſalentinũ uſq; ꝓmontorium calabryæ ue/ ctus:ſtatuiſſetq; ibidẽ exiliũ agere:haud longe a littore ſibi ſuiſq; pe tiliam cõdidit ciuitatẽ.

De Orſiloco hydumænei filio Ca.xxxiii.

Rſilocus hydumænei fuit filius:ut ĩ odyſſea ſcribit Homerus: ubi genealogiam eius a Ioue in eum uſq; deſcribit.Hic patrẽ hy dumæneum ĩ troianã expeditionẽ ſecutus:cũ per omne bellum ſibi ſucceſſiſſet ad uotũ ĩ exitu rei ob eius inſolentiã dũ obſtaret totis uiri bus:ne ex præda capti ilionis ſors debita daretur Vlyſſi:ab eo occi/ ſus eſt.

De Sarpedone.xxvii.Iouis filio:q genuit anthiphatẽ Ca.xxxiiii.

Arpedonẽ Homerus dicit filium fuiſſe Iouis & Laodomiæ filiæ bellorofontis.Cuius ẽt Seruius ueſtigia ſequit̃.Auguſtinus aũt aliter ſentire uidetur dicens:per eos annos ſcilicet regnante danao ar giuis a rege Xantho cretenſiũ:cuius apud alios aliud nomẽ ĩuenimus rapta ꝓhibet̃ europa:& ĩde geniti Rhadamantus ſarpedon & minos qđ magis ex eadẽ muliere filios Iouis eẽ uulgatũ &c.Alii dicunt hos Aſterii fuiſſe filios:& ob id ego iſtũ nõ illũ reor ſarpedonẽ eẽ:cũ ille lõge ſupior fuerit tẽpore.Sed qm̃ đ illo nil legitur:ſatis ſit appoſuiſſe nomẽ:& đ iſto quæ legimus:pſequamur.Hic igitur rex lyciæ fuit: & aduerſus agamenonẽ & græcos partes troianoꝝ ſecut᷑ inſignis uir armoꝝ fuit:& multa memoratu digna pugnãs fecit:ut p Homeꝝ ſcri bitur ĩ iliade:tandẽ a patroclo occiſus ẽ:& iuſſu Iouis ab Apolline đ medio pugnantiũ ſublatum ẽ corpus eius:& flumine lotum:atq; am broſio reſperſũ liquor̃:& regia indutũ ueſte ſuiſq; ad exeq̃ndũ fun᷑ reſtitutũ.Quod aũt hic figmenti modicũ ẽ:nil aliud uult:niſi ꝙ me dici opere cadauer curatũ ſit:& unguentis ad conſeruationem eius un ctum atq; reſperſum.

De Antiphate Sarpedonis filio Ca.xxxv.

Nthiphates fili᷑ fuit Sarpedonis Virgilio teſte:dũ dicit.Et pri/ mũ Anthiphatẽ:is enĩ ſe primus agebat thebana de matre no/ thũ Sarpedonis alti &c.Hic ilione ſubuerſo ĩ italiã Aeneam ſecut᷑ ẽ: & ibi aduerſus Turnũ bellũ gerens ab eodẽ occiſus ẽ.

De Rhadamanto.xxviii.Iouis filio Ca.xxxvi.

Hadamantus Iouis fuit fili⁹(ut oẽs uolũt)ex europa & regnante Danao argis:ſecundũ Euſebiũ rex fuit lyciæ.Hic cũ ſeuerus iuſtitiæ executor eẽt:eum apud inferos finxere poetæ culpas explorare nocentum:de quo Virgilius.Gnoſius hæc rhadamantus habet duriſſima regna.Caſtigat:auditq; dolos:ſubigitq; fateri &c.De h⁹ origine & fictione ſentiendũ ẽ:qđ de minoe dictũ eſt.

De Archiſio xxviii.Iouis filio:q genuit Laerteʒ Ca.xxxvii.

Rchiſius(ut teſtatur Ouidius)Iouis fuit fili⁹.De eo enĩ Ouidi⁹ Vlyxem loquentẽ atq; ſuã nobilitatẽ explicantẽ aduerſus aiacẽ paucis his uerbis ſcribit.Nã mihi laertes pater ẽ archiſius illi.Iuppiter huic.ſ.archiſio.

De Laerte Archiſii filio:qui genuit Echimenem & Vlyxem Ca.xxxviii.

Laertes(ut oñſum ẽ)fili⁹fuit archiſii.Hic anticliã Autolici filiã ſumpſit uxorẽ:& ex ea ſuſcepit ulyxem:& ſorores eius:uiditq; Vlyxẽ nõ ſua ſponte aduerſus troianos euntẽ:tam qa diu uitã feſſaʒ laborib⁹ traxit:donec poſt longos errores redeuntẽ cerneret:& iniurias ulciſcentem.

De Echimene laertis filia Ca.xxxix.

Chimenes filia fuit laertis:ut in odyſſea ſcribit Homerus dicẽs Simul cũ echimeni longi pepli filia uenerabili.Quam iuniorẽ genuit filiorũ.ſ.laertes:Hãc ut ĩ eodẽ patet libro parentes tradidere in coniugẽ cuidã q ſaminidis dictus ẽ.

De Vlyxe laertis filio:qui genuit Telemachum Telegonum & Auxonium.

Lyxis inclyti hominis apud ueteres dubiũ genus ẽ.Nã alii eum Siſiphi latronis fuiſſe filiũ dicunt.Seruius enĩ dicit Anticliã eiuſ matrẽ ante nuptias cũ Siſipho æoli filio concubuiſſe:& Vlyxem concepiſſe.Qđ illi apud Ouidiũ aiax thelamonius concionans obicit dicens.Et ſanguine cretus ſiſiphio.Quod ẽt Theodontius aſſerit dicẽs Anticliam primo nupſiſſe Siſipho:& iam pregnans eo relicto ad laertem ueniſſe:& ex cõceptu Siſiphi ulyxẽ peperiſſe.Leõtius uero dicit ꝙ cũ nupſiſſet anticlia laerti:& ad oraculũ conſultũ iret a Siſipho latrone:q poſtea a Theſeo occiſus ẽ:capta & oppreſſa ẽ:& prægnans effecta:ex eo cõcubitu ulyxẽ peperiſſe.Alii aũt eũ laertis filiũ dicũt: ĩter quos Homerus & Virgilius:& ĩueterata ſæculoꝝ pluriũ fama teſtatur.Quorum ego auctoritatem ſecutus ulyxem laertis fuiſſe filium dico.Hic fuit homo ſublimis conſilii:& prægrandis ingenii:fraude an uirtute plus ualens incertum.Hunc multimodum pſæpe uocauit Homerus:quaſi ad omnia habentem modum.Multa equidẽ ꝑpeſſus omnia mira fortitudine ſuperauit.Hic penelopem icari filiam iuuenis

ſumpſit in coniugē uirtute & corpore ſpecioſiſſimam uirginē: & ex eo ilico telemachū ſuſcepit filium. Tandem rapta Helena a Paride dum đlectum græcorum faceret Palamedes: ut dicit Serui⁹: ire ad troiam fugere conatus ē: ſe inſanum ſimilans: & ueniente ad ithaciam palamede aīalia diuerſi generis iugo iūxit ad aratrū: & ſalem ſeminare cōpertus eſt. Verum Palamedes aſtutiā uiri ſuſpicatus: capto paruulo Telemacho ad explorandam ingenii ſui fraudē eum aratro opponit. Vlyxes aūt uiſo Telemacho confeſtim dimouit aratrū: & ſic cognit⁹ in expeditionem ire coactus ē: in qua Diomedis echoli amicitiā ſumme perſeuerante obſidione ſeruauit. Et cum Ephigeniam pro captandis uentis ſub ſpetie nuptiarum duxiſſet in ſacrum: cum reliquis uenit troiam: ubi maxima cum ſolertia ad optinendam cœpti uictoriaꝫ opportuna plurima operatus eſt. Nam (ut dicit Theodontius) ſuo opere factū eſt: ut Achilles a matre apud filias Lycomedis in habitu uirginali abſconditus inueniretur: & in obſibionem etiā duceretur. Suo opere ſagittæ Herculis (abſqꝫ quibus troiam capi nō poſſe dicebant) oraculo cōpertæ ſunt: & a Philoctete etiā: & ad troiam delatæ. Suo opere laomedonteus cinis qui ſuper ſcæa porta ilionis ſeruabat̃ caute ſublatus ē. Poſt hæc ipſe una cū Diomede fatale palladiū ex troia rapuit Sic & Dolone perempto æque cū Diomede explorator factus Rheſum thraciæ regē obtruncauit nocte: & albos eius equos anteq̃ꝫ xanthum guſtaſſent: eduxit in caſtra græcorum. Et nōnun q̃ꝫ: ut dicit Seruius: habitu tectus mendici hominis uerbera uolens paſſus eſt: ut troiam explorator intraret: & cōperta cū fide retulit: ſemel cognitus ab Helena. Præterea cū florida plurimum ualeret eloquentia ĩter græcos: & Priamū regē ꝓ cōcordia legationis officium geſſit aliquando. Necnō in mediis aciebus quantū ualeret in armis oſtendit ſæpiſſime. Sic & in cōtionibus perſæpe cōſilio græcos iuuit. Simultates habuit cū Palamede: eo ꝙ inuitum traxiſſet in bellū: & frumentū portaſſet ex thracia: qđ ipſe miſſus facere noluerat: quaꝫ ob rē mortē eius machinatus ē fraude: ut ſupra: ubi đ Palamede dictū eſt. Ad ultimū credit̃ hunc proditionē cōpoſuiſſe: qua arte Synonis: ſeu alia uia ilion captus & diruptus ē. Capta deinde troia ꝓ armis Achillis in iurgium cū Aiace thelamonio uenit: & tandē illa aduerſus eū eloquentia ſua obtinuit: & orſiloco regis cretenſium filio ceſo: eo ꝙ obſtaret: ne ſibi præde troianæ pars daretur: ut reliquis dabat̃ principibus Polyxena occiſa atqꝫ Aſtyanacte ſaxo illiſo naues in patriā rediturus aſcēdit. Sꝫ lōge illi a uoto cōtingit: multis qppe agitatus ꝓcellis ĩ longiſſimos errores atqꝫ pegrinationē đcennē euect⁹ ē: primo aūt ꝓcellarū impulſu (ut ipſemet in odyſſea alicioni pheacū regi refert) ad Cicones delatus eſt: quos cum expugnaſſet: & hiſmarum ciuitatem omnem

uertiſſʒ ĩ p̃dam:paucis ex ſociis pditis ad lothophagos tẽpeſtate im pulſus ẽ:explorato reſq; quos miſerat cũ lotho guſtato reditũ ñ cu rarẽt:retraxit ĩ ſiciliã ĩde delatuſ:ubi antrũ palyphei cyclopis cũ.xii ex ſotiis ĩtrauit:ex qbus cũ .vi.deuoraſſʒ Cyclops:obruto ei oculo p̃uſto fuſte arietuʒ pellib⁹ ĩuolut⁹ cuʒ ſuperſtitib⁹ ſotiis antrũ exiuit cyclopis.Inde delat⁹ æoliã ab æolo uẽtos ĩ utrẽ coactos obtinuit:& cũ iã itachiæ pximus eſſʒ ſoluto utre a ſotiis theſaurũ credẽtib⁹ flan te aduerſo uẽto ĩ æoliã repulſus ẽ:ex qua ab eulo pulſus nauigãs die vi.deuenit ad leſtrigonas:quos cũ hrẽt aduerſos perditis nauibus ſo tiisq; cũ ſola naue ſua fugiẽs deuẽit ad cyrcẽ.Quæ cũ exploratores ſuos mutaſſʒ ĩ belluas:ip̃e a mercurio ſuſcepto pharmaco ad illã ac/ ceſſit ĩpauidus:& expedito gladio mortẽ illi minatus ẽ:ni e ueſtigio ſotiis primas redderet formas:qđ cũ feciſſʒ e⁹i amicitia uſus ãno iã tranſacto & thelegono ex ea ſuſcepto filio cũ renuiſſʒ ĩmortalitatẽ ab ea eruditus de agendis:alpenore ob uiolentiã caſu mortuo derelicto nauẽ cõſcẽdit:& ſecũdo uẽto ĩpulſus nocte una ad oceanũ uſq; deue nit.Quo peractis ſacris a cyrce mõſtratis ad inferos habuit aditũ: ubi & anticliã mrẽʒ & alpenorẽ nuper p̃cipitatum ĩter alios ĩuenit:& de multis futuris a Thyreſia uate certificatus ẽ:ĩde reuerſus ad nauẽ ad cyrcẽ rediit:& ſepulto alpenore:& p̃doctus de futuris a cyrce di/ ſcedẽs:deuẽit ad ĩſulã ſyrenarũ:ad quas ne poſſʒ diuertere ſocioruʒ aures cæra obſtruxit:& ſe malo nauis alligari iuſſit:& ſic eis canẽtib⁹ loca earũ p̃teriit.Inde ſcyllã trãſiuit atq; charibdĩ ñ abſq; ĩgẽti picu lo:& pari oĩuʒ labore:& cũ ad ea loca ueniſſʒ:a quib⁹ nymphis ſolis greges ꝑuabãt:iuſſit:ne qs eos uiolaret.Qđ cũ eo dormiẽte fame/ ſcẽtib⁹ ſotiis ſuaſiſſet euryloc⁹:& ex gregib⁹ aĩalia plura ſũpſiſſet ei tẽpeſtatẽ ĩtollerabilẽ ĩpetrauere:ĩ qua cũ fracta naue oẽs deperiſſẽt ſotii.Ip̃e ſol⁹ & nud⁹ capto nauis malo.ix.dieb⁹ ab ũdis & uẽto agi/ tatus ẽ:& tãdẽ ad ogigiã depulſ⁹ĩſulã a calypſone nympha ſuſcept⁹ẽ & ab ea.vii.ãnis detent⁹.Tãdẽ cũ ab ea ægre diſceſſũ ĩpetraſſet:& naueʒ cũ ſotiis obtinuiſſet:Neptunn⁹ ĩfenſus eo ꝙ cygnũ filiũ eius occidiſſet ĩ pugna:& troiã quã ip̃e cõſtruxerat đmoliri feciſſet:cyclo pẽ filiũ orbaſſet:ab ĩpetu maris fatigatũ plurimo coegit:ut naui de/ merſa nudũ ſe p̃cipitẽ daret ĩ ũdaſ.Cui⁹natãtis miſerta leucothoe ue lũ illi p̃ſtitit ſuũ:cuius ſubſidio cũ die tertia đueniſſet ad litt⁹:& ho/ ſtia fluĩs pheicũ intraſſʒ:reiecto uelo in mare inter frondes nemorũ ſe nudũ cõpoſuit:ubi a nauſithea filia alcinoi cõpertus ueſtes accepit & inde palladis ope uſq; ad arethĩ alcinoi regis cõiugẽ deductus:ubi meruit dona ſuſcipere:& nauim & ſotios q eum uſq; ithaciã reduxe/ re:in qua dormientẽ cũ donis depoſuere:excitatus aũt a Pallade præ monitus de agẽdis in mendicum ſeniculũ tranſformatus ad ſubulcos

deuenit ſuos:apud quos thelemachũ uidit:& allocutus ẽ.Tãdẽ a ſy
bote porcario ĩ patriã deducit incognitus:ubi ĩ ꝓpria domo a proca
toribus penelopis ignoĩoſa quædã ꝑpeſſus ẽ:& tandẽ ab euryclia nu
trice recognitus.Inde ex cõpoſito arma cũ filio & duob⁹ ſubulcis cõ
feſtũ Vlyxẽ aduerſus ꝓcatores aſſumpſit:eoſq̃ graui pugna oẽs pe/
remit.Eſto Theodontius dicat eũ illos oculis priuaſſe:& ĩ tantã ddu
xiſſe miſeriã:ut ĩ triuiis ſtarent ſtipẽ querẽtes ob uictũ:Hinc uiſa pe
nelope:laertẽ ſenẽ uiſurus acceſſit ĩ uillã.Poſtremo dicit Theodon/
tius eũ uariis exterritũ ſomniis:quorũ cũ interpretationẽ queſiſſet:
habuit ĩ reſponſis:ut ſibi caueret a filio:q recedẽs ĩ loca addita quã/
tũ potuit ſomnioꝝ portenta uitauit.Tandẽ telegonus q ei natus fue
rat ex cyrce:cũ eum quærens ueniſſet ithaciã:a domo eius fuit ꝓhi
bitus.Qui ut erat robuſti uigoris iuuenis multos ex ꝓhibentibus occi
dit:ĩ finẽ ulyxes ĩ eum lœtiferꝝ ĩmiſit telũ:qđ cũ euitaſſet telegonus
eo reaſſumpto tranſmiſit ĩ patrẽ.Ex quo ictu cum ſe morituꝝ cogno
ſceret ulyxes:quiſnã eẽt interrogauit:& cũ eius nomẽ audiſſet:& pa
triã & filiũ cognouiſſet:cũ premonſtrata nequiſſet fugere:diẽ clauſit
Leontius uero dicit eũ caſu a telegono eũ quærente ſpina piſcis uene
noſa tactæ:& inde mortuũ.Longa eqdẽ huius hyſtoria ẽ:& ſuccĩcte
narrata:nõnullis ĩmixta fictionib⁹:ex qbus pars maxĩa ĩ p̄cedẽtib⁹
oſtẽſa ẽ.Et iõ uidam⁹ paucis quæ ſupſunt.Et prĩo qd uelint p uẽtoſ
utre argẽtea cathena ligatos & ſolutos a ſotiis.Vult qdẽ Homer⁹ in
odyſſea cõponere bonũ uiꝝ:& inter alia uolẽs oſtẽdere qd nobis na
ſcentibus a diuina bonitate dono datũ ſit:dicit ab æolo.i.a deo uẽtos
ideſt cõcupiſcibiles appetitus datus bouino ĩ corio:id eſt ĩ arbitrio
uirilis ætatis:quæ fortis & cõſtans eẽ debet:uti coriũ bouis ẽ:& hi
ſunt argẽtea cathena ligari:id ẽ famoſa clare uirtutis ſonoritate:qua
ꝑfecto nõnulli lõge magis firmatũ coriũ ꝓuãt:q̃ꝫ diuini amoris ĩtui/
tu:Hãc tñ cathenã ſotii ulyxis:id eſt ſenſus hũani corporis ignauia
noſtra rõni ĩperantes ſoluũt prædã exiſtimãtes:id eſt arbitrantes lõ
ge meliorẽ & dulciorẽ uitã ĩ uoluptatibus nulla coactis regula:q̃ꝫ eis
ligatis in ratione ſolida:His tamen ſolutis:dum in hac & in illam la
bimur laſciuiam:inſurgunt tempeſtates animo:id eſt rubores:repre
henſiones conſcientiæ redargutiones:fluctuationes animi:merores
inopia: ægritudines & mille malorum ſpeties :quæ nos a prima:
id eſt a quiete ammouent . Iuiſſe autem ad oceanum :& ibidem illi
ad inferos iter apertum ſit ſacris arbitror Vlyxem ad lacum auer
num in ſinu baiano nocte una nauigaſſe : & ibidem occiſo Al/
penore obſcœnum illud peregiſſe ſacrum quo manes euocantur
ad ſuperos: & de quæſitis habuiſſe ab immundis ſpiritibus reſpon/

ſũ. Velũ aũt Vlyxi naufrago a leucothoe p̃ſtitum: nil aliud fuiſſe arbitror quã ſpẽ ĩmotã: quã euadendi forti ꝓuabat pectore: hæc egit: ne deſperando piclitaret̃: quã qdẽ ſpem dum ſperatũ obtinuiſſet: retro reiecit. Eũ aũt ſæpiſſime adiutũ a Pallade ẽ: qa ab ea cũ aduertentia ſua inſtructus multa euitauit picula: & multa egit ſibi ẽt opportuna.

De Telemacho Vlyxis filio Cap. xli.

Elemachus Vlyxis fuit filius paruul' Penelopi matri a patre relictus. Qui multa a ꝓcatoribus matris ppeſſus: tandẽ una cũ patre ſumpſit ex omnibus ultionẽ.

De Telogono Vlyxis filio Ca. xlii.

Elegonus Vlyxis & Cyrcis fuit filius: q dũ grandis uidere prẽʒ quæreret: eũ incognitũ occidit: ĩ Italiã rediẽs tyburim cõdidit. ut ait Ouidius. Et iã telegoni iã mœnia tyburis udi. Stabãt agricolæ quæ poſuere manus. Papias aũt dicit eũ ædificaſſe tuſculum.

De Auſonio Vlyxis filio Cap. liii.

Vſonius filius fuit Vlyxis: ut ſcribit Paulus longobard' ea ĩ hyſtoria quæ de geſtis longobardorũ ſcripſit: dicẽs ab eo omnem Italiã auſoniã nũcupari. Tit' Liui' aũt aliter ſentir̃ uidet̃ ĩ libro. viii. ab urbe cõdita dicẽs: Mĩturnas & ueſtinã ciuitates auſonidũ. M. pellio &. C. ſulpitio conſulibus ab eiſdẽ ꝓditione captas: & fere deletam auſonidã gentẽ: & ſic illa pticula Italiæ fuit auſonia. Ego hunc auſoniũ puto eũ latinũ fuiſſe: quẽ Cyrcis & Vlyxis uolunt qdã fuiſſe filiũ ex Marica nympha ſuſceptũ: dicẽs cũ teſte Seruio marica dea ſit littoris mĩturnenſiũ iuxta lyris fluuiũ. Nos & ſi multi ex Iouis prole ſuperſint: finẽ huic facientes libello: paululũ quieſcamus.

Genealogiæ deorum gentilium liber duodecimus.

Prohœmium.

I poſt longum prædeſtinati agri diſcurſū rex illuſtris: &
ſi iter in finē nō uenerit: conceditur aurigæ diſcreto an/
helos equos curru dimouere: & illos aliquātiſper uagos
exonerare uexicā pmittere: & recēti fluuio atq; florido
recreari prato: dū ipē apud mercenariū hoſpitē potu ſibimet parcit &
ſomno: & aratori inſtructo quāꝙ omnis ager uomere ſciſſus ñ ſit par
te adhuc diei ſuperſtite iugo boues ſoluere: & ī quietē & paſcua ire p
mittere dū ipſe leni blandiente aura fuſca ſub nemorum umbra: iā la
tur cantu rudi: duros conatur obliuiſci labores. Nec non & egregio bel
lorum duci poſito in finem certaminis itum non ſit: feſſos & ſanguine
graues: dato ſigno reuocare milites: ut & a periculo cladis retrahat &
reſtauratis ocio uiribus eos alias in hoſtes acriores immittat. Quis mi
hi non eſſe fas dicet eſto in finem numeroſæ prolis cretenſis Iouis nō
uenerim. parte tamen maxima recitata ſubſiſtere paululum: & quaſi ad
certam uenerim metam reſipiſcere. Nemo arbitror iuſte: more igitur
aliorum ſecutus non aliter ꝙ incertum & inſignem terminum deuē/
niſſem. Labore attritus in auſoniam (littus ꝙuis importuoſum) ſubſtiti
arbitratus inſuper quod breuioribus diſtinguitur ſignis: Intellectu faci
lius capitur & tenacius memoriæ cōmēdatur: Ibidem dum non feſſos
oculos in circuitu ducerem: cœpi ueterum proſpectare ueſtigia rerum
Hic enim ueteres cumæ calchidienſium (opus dædali) tēplum: & Miſe
ni tumulus atq; Iuliæ aquæ admiratione tenebant animuꝫ. Et ex oppo
ſito inarime uetus ſimiarum hoſpicium & ex inarime excuſſa probita
diſtrahebant. Sic ſonantes reuolutionibus æſtuantiū fluminū Vulturni
fauces atq; liris fuſini nebulæ: & linterni paludes exilio & morte am/
pliſſima uiri primi africani nobilitate: & in conſpectu fere .M. Scauri
uillula ſuo adhuc inſignis nomine atq; formiarum fere deleta ueſtigia:
& longiuſculæ in radicibus montium calenus ſtelenates atq; campa/
nus: agri mira fertilitate conſpicui: & ſupereminentia agris oppida ſu
eſſa. Theanum ſudicinum: Caſelinum: Teleſie: & alia plura tam Ro/
manorum ꝙ Carthaginenſium monimenta: nec non & multa quarum
longa magis ꝙ utilis huic operi eſſet hyſtoria: O ꝙ lætabar aio Itali
am meam uidere claris operibus non tantum æquaſſe: ſed loquaceꝫ ſu
peraſſe Græciam. Verum cum iā breui quiete recreatus animus uires
in laborem promitteret reintraui uolens mare ueliuolum & in phrigiā
uſq; deuectus ſumpſi mentem Tantali aliorumq; quorundam ex filiis
Iouis prolem exquirere atq; deſcribere. Quod ut peragam ille faciat p̄
cor qui adiectum uirgæ ſeruatoris ſui Moyſi ſitienti populo aquas af/
fluenter emiſit ex rupe.

t

De Tantalo.xxx.Iouis filio:q genuit Nyobem & Pelopem. Ca.i.

Antalus ut dicit Lactantius filius fuit Iouis ex Plote nympha ſuſceptus: hunc dicit Euſebius phrygũ fuiſſe regem regnante Erithreo athenis. Et huic ob raptũ ganymedẽ bellũ fuit aduerſus Troiũ dardaniæ regẽ & ganymedis patrẽ. Volunt præterea hunc deos in cõuiuio habuiſſe: eiſq; ut experientiã deitatis eorũ aſſumeret occiſo filio illũ mẽbratiẽ diſcerptũ coctũq; appoſuiſſe comedẽdũ. Qui cũ abhorruiſſent cibũ nõ ſolũ abſtinuere: ſ; colectis in unũ mẽbris: puerũ in formã priſtinã reduxere: & reuocata per Mercuriũ ab inferis aĩa: eã illi reſtituere. Sane cũ aduerterẽt humerũ deeſſe puero: quẽ deuorauerat ceres loco conſũpti eburneũ refecere. Tantalũ aũt deiecere ad inferos: taliq; dãnauere ſupplicio: ut fluuio ad os uſq; demerſus ſiti uexaretur aſſidua: & dũ os forte declinaret in potũ: aquæ fluminis etiã declinarent: in tantũ ne illas poſſet contingere. Deſuper aũt arbores pomis onuſtas addidere: quæ ad os eius uſq; deſcenderent: ipſe tamen ĩgenti & cõtinua pcitus fame: dũ illa carpere conaretur ſe tãdiu extollerent q̃diu ipſe ut contingeret laboraret. Et ſic factũ eſt ut ĩter poma & aquas poſitus fame ſitiq; uiuens depereat infœlix hõ. Nunc qd ſentiendum ſit ex his aduertendũ: & cõceſſo eum Iouis fuiſſe filiũ ſeu uerum ſeu ob aliquã ſimilitudinẽ attributũ. Et quæ ad ganymedem ſpectant ubi de ganymede poſita ſint. Dico eũ ob id diis filium appoſuiſſe dictũ: qa cũ auariſſim⁹ hõ fuerit & rẽ domeſticã plurimũ augere curauerit: frumẽta ex quibus populareẽ exhauriebat pecuniã non aliter q̃ filium diligebat: quæ tunc diis appoſuit dum cultris agris iniecit: & iniecta quidẽ ſulcis in conſpectu ſuperiorum ſunt: quæ eiſdem agentibus ſuperis in frugem uenientia priſtinam reaſſumunt formã. Verum humerus.i.ſemen deuoratus a cerere.i.terra cõſumptus eburneus reſtauratur dum in creſcente ſegete nutrimenti robur ĩmitiẽ. Suppliciũ ãt huiuſ oſtendit liquido auari hoĩs deteſtabilẽ uitã. Dicit.n. fulgenti⁹ Tantalum interpretari uiſionem uolentẽ quod optime competit unicuiq; auaro: non.n. auarũ & amplã ſupellectilẽ congregant: ut eiſ utatur qnĩmo ut illam intueatur: & cũ pati nõ poſſit ſibi quid boni ex cõgeſtis diuitiis facere eis ĩmixtis fame periclitatur & ſiti.

De Nyobe Tantali filia & Amphionis coniuge. C.ii.

Yobes filia fuit Tantali & Taygetæ: ut apud Ouidium ipſa teſtatur dicens: mihi Tantalus autor: Cui licuit ſoli ſuperũ contingere menſas pleiadum ſoror eſt genitrix mea &c. Sed ſalua reuerentia Ouidii pater huius non fuit ille Tantalus qui amicus deoꝝ

fuit.Nam ille fuit homo pius & Corinthiorum rex & tempore prior Lactantius autem dicit hanc filiam fuiſſe Tantali & penelopis.Hæc ut placet Theodontio nupta fuit Amphioni regi Thebarum : ut faueret amphion partibus pelopis bellum gerentis aduerſus enomaum Elidis regem & piſæ.Ex quo amphione ipſa peperit ſeptem filios totidēq; filias eſto Homerus in Iliade tantū xii fuiſſe filios dicat.Hæc elati ſpūs mulier ſacrificantibus Thebanis iuſſu mãthonis filiæ Tyreſiæ latonæ cœpit eos acriter ĩcrepare uerbis & ſe latonæ præferræ:quã ob cauſã ĩdignata latona & filiis queſta factū ē:ut ludētibus filiis atq; filiab' ĩ campis apollo filios & diana filias occideret:qui apud ſiphylonē montem fuere ſepulti.Nyobes autem orbata uiro:& filiis apud urnas eorū in lapidem uerſa obriguit.De filiis & Amphione ſupra dictum eſt.Eã autem in lapidem uerſam Tullius ubi de quæſtiōibus tuſculanis fictū arbitratur:propter eius æternum in luctu ſilentium.Verū huic fictiōi Theodontius addit dicens eius adhuc ſtatuam in Siphylo apparere lapideam:& adeo triſtē ut lachrimis exiſtimetur deficere: quod præter naturam non eſt.Potuere quippe ueteres ad memoriam ingentis infortunii ſuperbæ mulieris ĩ Siphylo lapideã appoſuiſſe flētis mulieris ſtatuã:& cū frigide cōplexionis ſit lapis ſurgētib' ĩ eū uaporib' ex terra humidis lapidis frigiditate ſoluūtur ĩ guttas aqueas adiſtar lachrimarū & hinc forſan arbitrant̃ ignari Nyobem adhuc flēdo deficere.

De Pelope Tãtali filio q genuit Lyſidicē Atreū Thyeſtē & Phyſthenem. C. iii.

Elops filius fuit Tantali & Taygetæ : & ut ait Barlaam hō bellorum fuit & inſignis plurimum.Qui cum apud Phrygas regnaret bellum habuit aduerſus eonomaum regem Helidis atq; Pyſæ.quod quidem memorabile fuit et permaximū ut ſcribit thucydides:belli cauſam dicit paulus fuiſſe hippodamiam enomai filiam a pelope dilectam atq; in coniugium poſtulatam et denegatam . Dicit enim Seruius huius hippodamiæ multos fuiſſe petitores ob inſignem eius pulchritudinem quibus ab enomao ea lex indicta eſt:et inde ſecutum quod ſupra ſcribitur ubi de hippodamia . Sed Barlaam dicit non ſic ſe habuiſſe negotium : quinimmo cum pelopi uideretur inhumana conditio aduerſus enomaum arma mouit:et magnis hĩc inde cōuocatis ſubſidiis fraude Mirtili præfecti armorum enomai aſtutia pelopis corrupti eū ſuperauit:et ſic hippodamia et regno potitus Myrtilum poſtulantem proditionis præmium deiecit in mare:hūc dicit Euſebius in libro temporum hippodamiam uxorem duxiſſe regni priti argiuor̃ regis:anno.xiiii.qui mūdi fuit annus.iii.mil. dcc.lvii' : et paulo ante dicit regnante lynceo argis pelopē apud argos regnaſſe ãnis.liii.

& eos a ſuo nomine peloponnenſes denominaſſe. Dicit etiam Acryſio regnante Argiuis pelopem olympiis interfuiſſe.& poſtea aduerſuꝫ Ilium arma mouiſſe eūq; a Dardano expugnatū anno mūdi.iii.mil.dccc.lxxxi.cum legatur diu ante fuiſſe Dardanuꝫ.Ego autem tam diſcordātium opinionū ueritatē ignoro.huic ex Hippodamia plures fuere filii.

De Lyſidice Pelopis filia & Electrionis coniuge. Capituluꝫ .iiii.

Yſidicen dicit Lactantius ex Hippodamiæ filiaꝫ fuiſſe Pelopis et Electrioni nuptam:ac ex eo Alcmenam peperit Herculis matrē.

De Atreo filio Pelopisq genuit Alceonū:Melāpū et Euiolū. .C.v.

Treus Pelopis & Hippodamiæ filius fuit.Qui ut ex uerbis Senecæ poetæ in tragoedia Thyeſtis percipi poteſt:una cuꝫ Thyeſte fratre apud peloponnenſum regnauit:alternis tamen uicibus: ſed tandeꝫ inter eos nata diſcordia eſt:cuius taleꝫ dicit Lactantius fuiſſe cauſaꝫ.Conſtat enim:ut ſupra dictum ē:a Pelope Myrtilū Mercurii filiū in mare deiectum atq; necatū:quod ægre ferens Mercurius inter atreum & Thyeſtem tantum iniecit zinzaniæ ut hoſtes efficerentur. Inſuper erat apud Atreum aries de quo ſic Seneca tragicus. Eſt pelopis altis nobile in ſtabulis pecus Arcanus aries ductor opulēti gregis:hui⁹ per omne corpus infuſa coma:dependet auro cuius e tergo noui. Aurata reges ſceptra tantalia gerunt.poſſeſſor huius regnat: hunc tantæ domus:Fortuna ſequitur tuta ſepoſita ſacer. In parte carpit prata q̄ claudit lapis:Fatale ſacro paſcum muro tegens & cætera.Hunc habere cupiens Thyeſtes arbitratus eſt poſſe per cōcubitū Meropis Atrei coniugis obtinere:nec defuit ſceleri locus:nam ex ea & filios cōcepit & illam eripuit uiro:ex quo in bellum uenere fratres: & pulſus regno Thyeſtes eſt.Sed Atreus non contentus fratris exilio illū ficta gratia reuocauit:& credulo tres filios decoctos in conuiuio appoſuit:& eoꝝ ſangninem poculis miſtuꝫ illi dedit in potum:repletoq; taꝫ ſceleſto cibo capita manuſq; natorum infoelici patri iuſſit apponi: atq; quid co/mediſſet detegi.Quod cum fieret aiunt ſolem ſurgentē in ortum retroceſſiſſe:ſcelus uidere fugientem.Hunc tamen Atreum ut dicit Lactātius Egiſtus Thyeſtis filius interemit. Aureum uellus in hac hyſtoria fictū ſic intelligendū arbitror:ut intellexiſſe uidetur Varro:ubi d agricultura dum dicit pecudes propter caritatem aureas habuiſſe pelles: ut Argis atreus quam ſibi Thyſtem ſubtraxiſſe queritur & cætera.uel potius pro ariete iſto auri uelleris theſaurus intelligendus: quo reges plurimum ualent & abſq; quo opportuni ſumptus ad bella & ad ſplendorem regium ſuſtentandū fieri non poſſunt. Sol autem in ortus ſuos reuolutus eclypſim ea tempeſtate fuiſſe demonſtrat: quæ cum eſſꝫ hominibus incognita monſtruoſa uiſa eſt. Dicit tamē Lactantius hāc ab

atreo mecœnis prædictam et primitus adinuentam: cuius eũ cerneret approbari dicta thyeſtes inuidens ex urbe diſceſſit.

De Alceone melampo & Euiolo filiis atrei. Capitulum. .vi.

Lceon melampus & Euiolus fuere fratres: & ut aſſerit cicero ubi de naturis deorum atrei fuere filii. Quos dicit apud graios inter dioſcortes numeratos. Quamobrem celebres fuiſſe uiroſ credendum eſt cum ex iis fuerint caſtor & pollux. de eis autem nil amplius reperitur.

De Thyeſte pelopis filio qui genuit tantalum phyſthenem Arpagigem pelopiam & Egiſtum. Capitulum ſeptimum.

Hyeſtes pelopis & hippodamiæ fuit filius. Cui aduerſum fratrem atreuꝫ quæ dicta ſunt ſupra fuerunt odia: qui cum iaꝫ dicta paſſus eſſet a fratre: uindictæ auidus oraculum conſuluit a quo reſponſum habuit ex ſe & pelopia filia ſua naſci poſſe qui filiorum ulciſceretur morteꝫ. Quod cum audiſſet ut qui erat in ſcelera & potiſſime in libidine pronus confeſtim in amplexus filiæ uenit: & ex ea filiuꝫ ſuſcepit egiſtum qui poſtea interfecit atreum ſtuprauit clitẽneſtram e.i am agamemnonem interemit.

De tantalo phyſthene & Arpagigæ filiis thyeſtis. Capl'm. viii

Antalus phyſthenes & arpagiges filii fuerunt thyeſtis ex coniuge atrei ſuſcepti ut per uerba ſenecæ pœtæ in tragœdia thieſtis comprehenditur. eſto: duos tantum nominet tantalum ſcilicet dum dicit primus locus ne deeſſe pietatem putes Auo dicatur tantalus prima hoſtia eſt. deinde nomina phithenem dicens. Tunc ille ad horas phyſthenem ſæuus trahit Adicitq; fratri & cætera. Tertiũ puerum uocat dum dicit ferrumq; gemina cæde perfuſum tenens. Oblitus in quem rueret infeſta manu. Exegit ultra corpus ac puer ſtatim pectore receptus enſis a tergo extitit. Cadit ille & cætera. Tertium hũc puerum Teodontius dicit Arpagigem nuncupatuꝫ: & ſic ex eis præter patrui crimen & patris eſcam nil legitur.

De Pelopia thyeſtis filia. C. ix

Elopia dicit Lactantius filia fuit thyeſtis ex qua matre non dicit hanc ut ipſemet Lactantius aſſerit thyeſtes reſponſo deſuper dicto habito oppreſſit: & ex ea filius natus eſt queꝫ ipſa rubore ſceleris confeſtim feris expoſuit. Et ſic apparet ob luxuriã Thyeſtis non ob reſponſum oraculi a thyeſte in concubitum filiæ itũ: reſpõſum autem oraculi ad palliandam Thyeſtis ignominiam poſt cædem ſuorum ab egiſto factam compertum eſt.

De Egiſto Thyeſtis filio. C. x.

Giſt' filius fuit thyeſtis ex pelopia eiuſdẽ thyeſtis filia ut ipſemet teſtatur in tragœdia ſenecæ dicens. Coacta fatis nata fert uteruꝫ

graue. Me patre dignum uerſa natura ē retro &c. Hic ꝗ̄ cito natus fu
i: a matre ob pudorem ignominioſi criminis in ſiluas deiectus ē. ut di
laceratus a beluis turpitudinis aui parentiſq; atq; matris pariter & ſo
roris uiuens: teſtimonium non præſtaret. Sed aliter factum eſt. Nam
ſeu beneficio paſtorū: ſeu ſic permittente deo caprarū ſponte contige
rit a capris ubera præſtantibus in ſiluis nutritus eſt: & inde dictus egi
ſtus ab ege. ſ. capra nutrice. Is tandē a ſuis cognitus & in regiā dedu
ctus dum creuiſſet eſſetq; in paruo precio rerū præteritarum iam con
ſius ſeu patre impellente quod magis creditur: ut Lactātio placet A
treum occidit: cui Thyeſtes occupata regia ſucceſſit. tandē iam Thye
ſte mortuo cum regnarēt Agamēnon & Menelaus & ob raptam Hele
nam in troianum iuiſſet excidium. Egiſtus (ut Leontio placet) ſuaſioni
bus Nauplii in amplexus optantis Clitemneſtræ deuenit: & poſtremo
redeuntem Agamemnonē a deſolatione Ilionis īmane auſus facinus
illum fauente Clitemneſtra trucidauit & regiam pelopis ſeptem tenuit
annis. Ad ultimum ab Horeſte Agamemnonis filio una cum adultera
Clitemneſtra nullo remanente ex eo ſuperſtite obtruncatus eſt.

De Phyſthene Pelopis filio qui genuit Agamemnonem & Menelaum. C. xi.

Hyeſthenes (ut ait Theodontius) filius fuit Pelopis & Hippoda
miæ: qui cum iuuenis moreretur Agamemnon & Menelaum fili
os ſuos paruulos commendauit Atreo fratri ſuo: qui illos ſuſcepit & ī
filios educauit: & ob id abolita tractu temporis Phyſthenis memoria
Atrei filii habiti ſunt: & Atrides ab omnibus appellati.

De Menelao Phyſthenis filio: qui genuit Hermionam & Megapentim. C. xii.

Enelaus Lacedæmonum rex (ut Theodontio placet) filius fuit
Phyſthenis & frater Agamemnonis. hos Seneca in tragœdia
Thyeſtis uidetur omnino tenere filios fuiſſe Atrei: in cuius p
ſona ſic ait. Conſilii Agamemnon mei ſciēs miniſter fiat: & patris cli
ens. Menelaus aſſit prolis incertæ fides. Ex hoc petatur ſcelere ſi bella
annunt & gerere uolunt odia ſi patruum uocant: pater eſt & cætera.
Et ſic Atrei ex Merope uidentur filii: teneat quod mauult lector. Me
nelaus autem (ut Euſebius oſtendit in libro temporū) Atreo & Thye
ſte uiuentibus Lacedæmonū rex dictus eſt: anno mūdi. iii. dccc. xcvii.
Cum Agamemnon qui Thyeſti ſucceſſit ſecundum Homerum regna
re cœperit Mocoenis anno mundi. iiii. mil. vii. fuit huic Helena Iouis
filia coniunx: quam anno primo regni Agamemnonis: & ſecundū Eu
ſebium. x. Menelai ut ait Dares phrygius: abſcente Menelao: qui ad
Neſtorem pylon iuerat. Paris legatus miſſus ad Caſtorem & Pollucē
rapuit ex inſula Cytherea ſub oppido heleno: ea etiam conſentiente:

exiſtentibus fratribus & Hermiona apud Agamēnoneꝫ. Dites uero dicit illo tunc Menelaum cū Agamēnone cretam iuiſſe diuiſuros theſauros: quos ibi depoſuerat Atreus. Hinc factuꝫ eſt ut fratris cōſilio Menelaus cōquereretur græcis principibus. Verū cū fruſtra legationibus obſidione demū repetita ē Helena: & poſt decēnium fraude magis q̄ꝫ uiribus capta Troia reaſſūpta ē & reſtituta Menelao: qui cū ut cæteri naui ītraſſꝫ patriā petitur⁹ tēpeſtate actus (ut ſcribit Euſebi⁹) ad Tuorim regem ægypti: quem Pollybiū appellat Homerus cum ea deuectus eſt. & a Protheo uate (ut per Homerū patet in odyſſea) cōſilio ſūpto poſtq̄ꝫ viii. annis erraſſet in Lacedæmoniaꝫ rediit Agamēnone diu ante cæſo: & illis forte diebus Egiſto. Qui tandeꝫ illi ſucceſſerit: quo uel qua morte diem clauſerit non inueni.

De Hermiona Menelai filia & Pyrrhi & inde Horeſtis coniuge. C.xiii

Ermiona (ut Ouidi⁹ teſtatur in epiſtolis) Menelai fuit filia ex helena. Hæc aūt Horeſti filio Agamēnonis deſponſata fuit. Porro Pyrrhus cuꝫ occiſo Agamēnone regiam occupaſſet Egiſtus: & fugiſſꝫ Horeſtes Andromacha olī hectoris coniuge: quā a troia duxerat Heleno conceſſa: hanc Horeſti ſubripuit & ſibi coniugio copulauit. attn̄ eo poſtea ab Horeſte occiſo in eiuſdeꝫ Horeſtis coniugium rediit eiq̄ꝫ peperit Horeſtem filium.

De Megapenthi Menelai filio. C.xiiii.

Egapenthis dicit Theodontius filius fuit Menelai ex Lydia captiua ſuſceptus poſt raptaꝫ Helenaꝫ: quod Homerus teſtari uidetur in odyſſea dū dicit: filio aūt aſparte Alectoris accepit filiam. Qui ipſi diu genitus fuit fortis Megapenthis a ſerua Helenæ aūt dii filium nō dederant. poſtq̄ꝫ primo genuit Hermionaꝫ filiā deſiderariuā: q̄ formaꝫ habebat aureæ Veneris. Et ſic p hos patet ēt Menelaū Megapenthi coniugem dediſſe filiam Electoris ſpartaꝫ: Cuius nuptias celebrante Telemacho: Vlyxis filius ueniens ex Ithaca comperit.

De Agamēnone Phyſthenis filio: q genuit Ephigeniā Chryſothemiꝫ Laodicē Hiphianaſaꝫ Electrā Aleſuꝫ & Horeſtē. Ca.xv.

Gamemnon Phyſthenis fuit filius: ut ſupra & Atreo paruul⁹ derelictus: fuit hic Micœnaruꝫ rex & Thyeſtis ſucceſſor: ut in iliade etiam ſentire uidetur Homerus: ubi de ſceptro Agamemnonis multos deſcribit uerſus fere hoc dicentes. Apud Troiam in contione græcorum præſidens Agamemnon ſceptrum tenebat: quod Vulcanus artifex fecerat: illudq̄ꝫ dedit Ioui Saturnio. Poſtea Iuppiter cōceſſit Dia/

ctoro Argiphōti. Hermiaſ āt rex ddit pelopi phliſippo: poſtea pelops dedit Atreo: qui moriens Thyeſti bellicoſo reliquit: qui Thyeſtes reliquit Agamēnoni multis inſulis & argo imperanti &c. In quibus uerbis non ſeruatur genealogiæ deſcriptus ordo: quem latinoruꝫ auctoritatem deſcribens ſecutus ſum. Cœpit aūt regnare Agamēnon ſm Euſebiuꝫ anno mundi. iiii. mil. vii. quo anno Helena rapta ē & græcia oīs in troianos excitata pari oīum conſenſu congregatis in aulide nauibus & exercitui imperator factus in bellū prexit. Clitemneſtra coniuge relicta: ex qua iam plures ſuſceperat filios: & apud troiam labores multos paſſus: quorūdam etiam principū ſimultates pertulit: quibus agentibus imperio depoſitus eſt: & illi Palamedes ſuffectus qui crimīe ulyxis occiſus Agamēnon maiori ſua gloria in imperiū reaſſūptus eſt q̄ꝫ ignominia depoſitus. Suſtinuit præterea indignatiōes Achillis ob bryſeidam illi a ſe ſublatam. Tandem capto ilione atqꝫ dirupto: cū illi ceſſiſſet in ſortem cum præda plurima Caſſandra Priami filia naues in patriam rediturus aſcendit. Verū tempeſtate actus fere per annum errauit (ut ſcribit Homerus) anteq̄ꝫ ueniret in patriam. Interim aūt ut ideꝫ teſtatur Homerus Egiſtus Thyeſtis filius cū tacite oīa occupaſſet: poſitis per littus ſpeculatoribus & audito ab eis Agamēnonis reditu uiginti ex amicis ſuis in inſidiis poſuit: & ipſe cum comitatu reliquo ficta amicitia illi obuius factus eſt: & ingens ei parauit conuiuiuꝫ. In quo Clitemneſtræ conſenſu illum cū ſociis epulantem occidit. Seneca autē poeta aliter de morte eius ſentire uidetur: ea in tragœdia cuius tituluſ eſt Agamēnon: dicit. n. Clitēneſtram acri dolore agitatā: ꝙ Caſſādrā ſecum traheret. Ego aūt credo cōmiſſi ſceleris timore & cū Egiſto adultero: eſto primo diſcorde: ſed in concordiam ut pcipitur reuocato ea die qua in patriam intrauit domū parato Clitēneſtra cōuiuio: & ipſe Agamēnon dum picta ueſte ſublimis iaceret Priami ſuperbias corpore exuuias gerens ei detrahere cultus hoſtiles uxor iubet & induere potius coniugis fide manu textos amictus: Verū inducta ueſtis exituꝫ manibus negat caputqꝫ laxi & inuii claudunt ſinus & tunc aurit tremēti ſemiuir dextra latus Agamēnonis: eūqꝫ interfecit ueſte iuia iuolutū

De Hiphigenia Agamemnonis filia. C. xvi.

Iphigenia Agamemnonis filia fuit: ut in Agamemnonis tragœdia teſtatur idem Seneca. Hanc tamen alii Hiphianaſſam uocant: ut Lucrecius dicens. Aulide quo pacto triuiai uirginis aram Hiphianaſſai turparent ſanguine fœdi. Hæc inſignis pulchritudine uirgo fuit: de qua Seruius talem refert hyſtoriam. Græci troiam ituri cum ad aulidem deueniſſent Agamemnon Dianæ ceruum occidit

ignarus quãobrẽ irata dea flatus uentorũ remouit. & ideo cũ nauigare nõ poſſent & peſtẽ inſup ſuſtinerẽt oracula cõſulta dixerũt Agamemnonio ſanguine dianã eẽ placandã. ergo cũ ab Vlyxe per ſimulationeꝫ nuptiarũ adducta Hiphigenia & iã ut ĩmolaret᷑ eſſet altaribus admota numinis miſeratiõe ſublata ẽ: & ſerua ſuppoſita. Vnde Ouidius uicta dea ẽ: nubẽqꝫ oculis obiecit & ĩter officiũ turbãqꝫ ſacri uoceſqꝫ præcãtũ. Suppoſita fert᷑ mutaſſe micoenida cerua 2c. Virgo aũt(ut Seruius aſſerit) ad tauricaꝫ regionẽ tranſlata ẽ & thoanti regi tradita: & ĩde dictinæ Dianæ ſacerdos effecta: & cũ ẜm Satutaꝫ cõſuetudineꝫ hũano ſanguĩe numẽ placaret: agnouit fratrẽ Horeſtẽ quẽ diu nõ uiderat: q accepto oraculo carẽdi furoris cauſa cũ amico pilade colchos petierat & cum his occiſo thoante ſimulacrum ſuſtulit abſconditum faſce lignorum: & ſic ad laconas diana tranſlata eſt hiphigenia reportante. Quid deinde de Hiphigenia ſecutum ſit nuſqꝫ comperiſſe memini. Quod ſupra dictum eſt dianam loco Hiphigeniæ poſuiſſe ceruam humanuꝫ fuiſſe artificium credendum eſt: quod ut populus omnis Agamemnoni eſſet obediens adinuentum eſt eum ſcilicet filiam immolaſſe quæ medio in tumultu ſublata ne fraus aperiri poſſet in longinquam regioneꝫ tranſmiſſa & ſub umbra ſacerdotii ſeruata eſt.

De Chryſothemi Laodice Hyphianaſſa filiab᷒ Agamẽnonis. C.xvii.

Hryſothemis Laodices & Hiphianaſſa Agamemnonis fuere filiæ & Clitemneſtræ: ut arbitror cũ ex eis unam quaꝫ mallet Agamemnon apud homerum Achilli offert dicens. Gener mihi erit honorabo autem eum ſimilem Horeſti. Qui mihi unigenitus nutritur abundantia in multa. Tres mihi ſunt filiæ ĩ atrio benefacto. Chryſothemis & laodices & hyphianaſſa. Leontius tamen dicit hanc Hyphianaſſã hiphigeniam eſſe: quod ego non credo. Quomodo enim dixiſſet Agamẽnon hiphigeniam domi eſſe: quam ſciebat in ſacris pro uentis querendis aut occiſam aut alibi clam delatam.

De Electra Agamemnonis filia. C.xviii

Electra Agamemnõis & Clitemneſtræ fuit filia: ut liquido patet per Senecam in tragoedia Agamemnonis in qua percipitur quia ab agamẽnone Troiaꝫ eumti parua relicta ſit domi. Hæc cum patrem occiſum cerneret Strophylo phocenſi Agamemnonis amico clam cõmendauit Horeſtem & inde matrem ob perpetratuꝫ ſcoelus increpauit aſpere: quã ob cauſam Clitemneſtra iubente in carcerem deducta eſt. Quid tandem ex ea ſecutum ſit legiſſe non memini.

De Aleſo Agamemnonis filio. C.xix.

Leſus filius fuit Agamẽnonis: ut ſatis clare dicit Virgilius: Hic Agamẽnoni' troiani noïs hoſtis Curru iungit aleſus equos &c. Ex qua tamen matre ſuſceptus ſit in dubiũ uertitur. Naʒ alii dicunt eũ ex Briſeida natum: alii ex Caſſandra: quod ego non credo: non enim ex Caſſandra natus potuiſſet aduerſus Aeneaʒ fauiſſe Turno ætate nõ patiente. Hunc Theodontius arbitrari uidetur cũ Clitemneſtra ſenſiſ ſe aduerſus patrem: & ob id & Clitẽneſtræ filium & patria pulſum. q quacũ q; ex cauſa patriam liquerit in italiam ueniſſe Virgilius aſſerit: & apud maſſicum campaniæ montem conſedit: ac inde tanq; troiani nominis hoſtis uenit fauitq; aduerſus Aeneaʒ partibus Turni. Ouidi us uero ubi de faſtis uidetur exiſtimare euʒ faliſcos cõdidiſſe: & ob id dicit. Venerat atridæ fatis agitatus aleſus. A quo ſe dictam terra faliſ ca putat &c. Poſteritatis autem eius nulla extat memoria.

De Horeſte Agamemnonis filio: qui genuit Chiſameneʒ Corinthũ & Horeſtem. Ca. xx.

Oreſtes Agamẽnonis & Clitẽneſtræ fuit filius (ut ſatis in præce dentibus oſtenſum eſt) huic dicit Theodontius Hermiona Me/ nelai & Helenæ filia paruula adhuc deſponſata eſt cũ & ipſe paruulus eſſet. Hic tandem occiſo ab egiſto Agamẽnone ſtudio Electræ ſororiſ ſuæ a Strophilo phocenſi clã Micoenis ſubtractus & aſportatus atq; ſeruatus eſt querentibus eũ in mortẽ matre atq; egiſto. Qui cũ tractu tẽporis excreuiſſet captato cõmodo Hermiona ſibi iaʒ a Pyrrho ſub/ tracta in ultionem paternæ cædis ſurrexit: & Egiſtũ adulterũ cuʒ vii. iaʒ regnaſſet ãnis una cũ Clitẽneſtra matre occidit. Quo facto aiũt cõ feſtiʒ ĩ furiã deueniſſe cũ ſibi uideretur ĩminere: occiſæ mr̃is imaginẽ facibus & ſerpẽtib' armatã & ei cõtinuũ minitantẽ exitiũ: ut dicit ſta tius: Armatã facibus matrem & ſerpentibus atris. Cũ fugit ultriceſq; ſedẽt in limine diræ &c. Cui pylades Strophili filius: qui tẽpore pater næ cædis tranſfugauerat iunctus promiſſa illi ſalute cum eo ad arã dic tynæ dianæ ĩ colchos cõfugit & ibi reſipiuit Horeſtes: ſubmouitq; ab infeſtatione tali matrem & ſorori cognita Hiphigenia quæ ibideʒ deæ ſacerdos erat: occiſo Thoante rege & ſimulacro deæ rapto atq; in faſ/ ce lignorum delato ſm quoſdaʒ in regnũ rediit & fraude Macharei ſa cerdotis Pyrrhum Achillis filium in templo Apollinis interemit. & ſi bi Hermionem coniugem reaſſumpſit. Alii uero uolunt eum anteq; ĩ regnum rediiſſet in italiam deueniſſe & haud longe a Roma apud Ari ciam Dyanæ ſimulacrum collocaſſe & impia ſtatuiſſe ſacra. Sed quãdo cunq; hoc factum ſit eum poſt occiſum Egiſtum regnaſſe annis. xv. af firmat Euſebius in libro temporum. & anno. xx. regni Demophoontis

regis Athenarum occidiſſe Pyrrhum. Solinus uero in libro quē de mirabilibus ſcripſit dicit eum poſt occiſam matrē profugum hermionaꝫ in omnes caſus habuiſſe ſociam. Quo autem diem clauſerit etiaꝫ in dubium uertitur. Cū dicat ſeruius oſſa eius iam Roma cōdita ab Aritia Romam tranſlata & ſepulta ante templum ſaturni quod eſt cliuum capitolinum iuxta Concordiæ templum. Solinus autem ubi ſupra dicit ꝙ olympiade. lviii. oſſa eius a ſpartanis oraculo montis Tegei inuenta & tantæ magnitudinis fuiſſe ut implerent longitudinem cubitorum. vii.

De Thyſamene Horeſtis filio. C. xxii.

Hyſamenis (ut ſcribit Euſebi') filius fuit Horeſtis & ei ſucceſſit in regno.

De Corynthο Horeſtis filio. Ca. xxii.

Orinthus filius fuit Horeſtis ut dicit Anſelmus eo in libro quem ſcripſit de imagine mundi: in quo aſſerit eum corinthum Achaiæ ciuitatem feciſſe & ſuo nomine nuncupaſſe: & hoc idem affirmat Geruaſius tillíberienſis. Qui eſto noui ſint auctoreſ non tamē paruæ ſūt grauitatis. præterea & Iſidorus in libro Ethy. dicit Corinthum in Achaia condidit Corinthus Horeſtis filius. Ego autem conditam non credo: ſed forte reſtauratam: cum ſcribat Euſebius in libro temporum eā diu ante a ſyſipho conditam & Ephyram appellatam.

De Horeſte Horeſtis filio C. xxiii.

Oreſtes: ut ſolinus de mirabilibus mundi teſtatur filius fuit Horeſtis ex Hermione & ab eo affirmat populos qui Horeſtides appellantur denominatos dicens ſic. Micœnis profugus matricida cū abſceſſus longius deſtinaſſet natum ſibi in Emathia paruulum ď hermiona quam in omnes caſus ſociam adſciuerat: hic mandauerat occulendum. Adoleuit & in ſpiritum regii ſanguinis nomen patris ſui referens occupatoq; quicquid eſt: quod procedit in macedonicum ſinū & adriaticum ſalum quam cui imperitauerat Horeſtiam dixerat. De hoc ego nil ulterius legi: in longam tamen poſteritatem deueniſſe ſuos crediruꝫ eſt a deo: ut affirmet trogus pompeius Pauſaniam philippi regis macedonum occiſorem ab horeſte origineꝫ duxiſſe: ſed quibus mediis uetuſtate agente non reperitur.

De Dionyſio. xxxi. Iouis filio. C. xxiiii

Ionyſius (ut in libro de naturis deoruꝫ ſcribit Cicero) Iouis & Lunæ fuit filius quem ego idem cum baccho dicerem: ſi non eſſent in matre diſſimiles cum ipſe idem Tullius fieri ei orgia arbitretur. Poſſibile tamen eſt ut ſic ſit fictione mutata: dūmodo utrūq; pro uino non pro homine aſſumamus. Nam Iuppiter. i. calor diei: et luna rore et humectatione nocte uites fouent: et ad incremētū atq; maturitatem uuas deducunt. Et ſic hic erit qui in culmine colit̃ nyſæ

altero ex Parnaſi montibus uerticibus Baccho eo ꝙ uinetis abundet conſecrato & dicetur Dionyſius quaſi nyſæ deus: nam dios græce: latine deus ſonat.

De Perſeo.xxii.Iouis filio: qui genuit Gorgophonem Stelenū Erithreum & Bacchemonem. C.xxv.

Erſeus quē ueteres totius nobilitatis græciæ patrē opinati ſūt Iouis & Daniſ Achryſii fuit filius: unde Ouidius. Nō putet eſſe deū: nec.n.Iouis eſſe putabat Perſea: quē danes pluuio conceperat auro &c.Qualiter aūt ex Ioue & Dane natus ubi de Dane in præcedentibus uideri pōt.Is aūt iam grandis(ut dicit Lactantius)Polydecti regis imperio ī Gorgonē expeditionē aſſūpſit: habuitq; pegaſū alatū equū & palladis ægidē & talaria enſēq; Mercurii: uolatūq; cœpit ex aphe/ ſante: mō(ut refert Statius ibi)Mons erat audaci ſeductus in æthera dorſo: & infra per.v.uerſusQuam quidē Gorgonē prætēſa ægide pallantea uidit impune atq; conſiderauit: & uicit eiq; caput abſtulit: & Athlantē regē ſibi denegantē hoſpitiū oſtēſo Gorgoniſ capite mutauit in ſaxū: inde remeās in patriā cum excelſo uidiſſet in ſyrio littore circa regna cephei Andromedem uirginem alligatā matris crimine & ammonis: ſententia ſcopulo: & ſic monſtro marino expoſitam flenteſq; parentes in littore: euolauit illuc: & cognita cauſa cum parentibus pactus eſt coniugium uirginis ſi illam a bælua liberaret: quod factum eſt: nam uenientem interemit.Inde celebrante eo nuptias cum Phineus cephei frater cui ante ſententiā puella deſponſata fuerat: eā repeteret & ui conaretur tanq̄ ſuam aufferre: bellū aduerſus eum iniuit: & cū multos ex hoſtibus occidiſſet reliquos capite Gorgonis oſtenſo conuertit in lapides: poſt hæc Pritum aui ſui fratrem qui Achyrſiū regno pepulerat transſormauit in ſaxū: & regnū auo reſtituit. In perſas præterea bellum intuliſſe ferunt & in eodē liberum patrem aduerſū ſe conſiſtētem in prœlio occidiſſe.ſubactāq; natōnē a ſe denominaſſe: ibiq; Perſepolim regiam ciuitatem ædificaſſe: quam poſtea ut ſcribit Quintus Curtius de geſtis Alexandri.Alexander macedo uino calens & epulis demoliri fecit: attamen Achryſiū auum: ut dicit Lactantius: in lapidem cōmutauit.Et inde dicunt eum una cum cepheo & caſſiopia atq; Andromeda coniuge in cælum fuiſſe aſſumptum: & inter cæli ſydera collocatū: ut de imagine mundi teſtatur Anſelmus dicens: huic cōiungitur Cepheus rex & Caſſiopia uxor eius: cui aſſociatr Perſeus filiꝰ Iouis & Danis habens iuxta ſe ſydus Andromedæ &c. Iis appoſitis ad ſenſum fictionis ueniendum eſt: Perſeum equo pegaſo uectū fame cupidine tractum demonſtrat.Alii tamen uolunt eum ad traſfretandum habuiſſe nauim: cui inſigne uel nomen fuerit Pegaſus.Scutum palladis

accipendum reor pro prudentia qua & hoſtium acta conſyderamus & noſipſos ab eorūdem inſidiis teliſq; protegimus. Mercurii talaria uelocitatem & uigilantiam in agendis ſignificare reor. Sic & enſis recuruus & a patre exteriori acutus oſtendit quoniam bellorum tempore & prædas hoſtium ad nos trahere debere: eoſq; a noſtris amouere cædibus. De gorgone autem & Atlante ſatis in præcedentibus: ubi de eis dictum eſt: liberaſſe autē andromeden a bælua hyſtoriam reor: cum & in coſmographia dicat pomponius. eſt Ioppen ante diluuium conditum (ut ferunt) ubi Cephea regnaſſe eo ſigno accolæ affirmāt. qp titulum eius fratriſq; phinei ueteres clamare cū religione plurima retinēt quin etiā rei celebratæ carminibus atq; fabulis ſeruateq; a perſeo andromede clarū ueſtigiū marinæ bæluæ oſſa immania oſtentat: hæc ille Præterea & Hieronymus preſbiter in libro quem de diſtātiis locorū compoſuit dicit: Ioppe oppidum paleſtinæ marittimum ī tribudan ubi hodie quoq; ſaxa monſtratur in littore: in quibus andromeda religata Perſei quondam uiri ſui fertur liberata fuiſſe ſubſidio. hæc Hyeronymus. Plynius uero īter ſcriptores celeberrimus homo ſcribit. Bæluæ cui dicebatur expoſitū fuiſſe andromedam oſſa Romæ apportuta ex oppido iudeæ Ioppe oſtēdit īter reliqua miracula in ædilitate. M. Scaurus longitudine pedum. xl. altitudine coſtarum Indicos elephantes excedente ſpinæ groſſitudine ſexquipedali & cætera. Perſeum autem hoſtes & pritu; in ſaxa uertiſſe capite gorgonis oſtenſo: nil aliud puto niſi quia uictos diuitiis gorgonis tacitos illos reddit & ībelles. Achryſium autem auum conſtat per euſebium in libro temporum aliter ſaxeū effeciſſe: nam ab eo non ſpōte occiſus eſt: & ſic frigiditate perpetua lapidi ſimilis factus eſt. Quod in cælis a ſeptentrionali plaga ſtellificat' luceat ſententiam Tullii ubi de quæſtionibus tuſculanis ſequēdā puto qui đ eo & reliquis ait. Nec ſtellatus cepheus cū uxore genero filia traderet: niſi cæleſtiū diuina cognitio nomē eorū ad errorē fabula tradu xiſſet: hæc Tullius Cæterū de tempore eius ambigitur cū ſcribat Euſebius eum occidiſſe gorgonem anno mundi. iii. mil. dccxxix. Tamen hoc eodem anno ſecundum alios dicit eum cum coniuge in cælū raptū Paulo poſt dicit anno. ii. regis Cycropis qui mūdi fuit. iii. mil. dccc. lvii cū gorgone occiſa aduerſus Perſas dimicaſſe. Nec multo poſt ſcribit āno. xxxv. regni cycropis achryſiū ab eo mortuū: & Argiuorū regnū ī micœnas tranſlatū: qđ ego uerū puto cū magis tpus cōueniat rebus geſtis.

De Gorgophōe Perſei filio q genuit Electrionē & Alceū. C. xxvi

Orgophones (teſte Lactantio) filius fuit Perſei & Andromade coniuge de quo nil aliud habemus niſi quia genuit Electrionē

& Alceum.

De Electrione Gorgophonis filio: q genuit Alcmenam. C.xxvii

Lectrion(ut Lactantio placet) Gorgophonis fuit filius: ex quo niſi Alcmenã filiã hẽremus nudũ nomen nobis liqſſet ãtiqtas.

De Alcmena Electrionis filia & Amphitrionis cõiuge. C.xxviii.

Lcmena(ut dicit Lactantius)filia fuit Electrionis: quod & Plautus in ãphitrione teſtatur dicens. Qui cũ Alcmena ẽ nupta Electrionis filia &c. Hæc quidẽ ut idẽ & ibidẽ dicit Plautuſ nupſit Amphitrioni Thebano & a Ioue dilecta ẽ: & in ſpẽ Amphitrionis uiri ſui ab eo oppreſſa herculẽ pepit: ut in ſequẽtib' ubi de hercule dicet' latius.

De Alceo filio Gorgophonis: q genuit Amphitrionẽ. C.xxix

Lceus(ut ait Paulus)filius fuit Gorgophonis magis filii fama cognitus apud nos q̃ ſplendore ſuo. Nam(ut aiunt) pater fuit Amphitrionis

De Amphitrione filio Alcei: qui genuit Hiphicleũ. C.xxx.

Mphitrion: ut Paulus ait: filius fuit Alcei homo armorum inſignis ut Plautus in comœdia eiuſdem Amphitrionis oſtẽdit. huic coniunx fuit Alcmena cum qua Thebis morabatur: ubi dum ipe p thebanis aduerſus thelebœos bellũ gereret: Iuppiter eius in ſpẽ Alcmenã oppreſſit & ex ea ſuſcepit Herculẽ. Amphitrion ãt eodẽ partu ex ea ſuſcepit Hiphicleũ: placꝫ præterea Plinio i libro naturalis hiſtorie huius fuiſſe inuẽtũ oſtentorum atq; ſomniorum interpretationes.

De Hiphicleo Amphitrioĩs filio: qui genuit Iolaũ. C.xxxi.

Iphicleus: ut ſcribit Plautus in Amphitrione: fuit filius Amphitrionis & Alcmenæ eũq; uno partu cũ Hercule editũ dicit. Verũ Hiphicle' poſt nonũ cõceptionis menſeꝫ natus ẽ. Hercules autẽ una ſecũ natus ſeptĩo nõ pfecto. quod Auguſtin' .ii. de ci. dei cõcedere nõ uidetur ꝙ mulier poſſit in diuerſis temporibus diuerſos cõcipere.

De Iolao Hiphiclei filio. Cap.xxxii.

Olaus: ut Solinus de mirabilibus mundi aſſerit: filius fuit Hiphiclei: Hic ut idem ait Solinus ſardiniam ingreſſus pallantes incolarum animos ad concordiam eblanditus Olbiam atq; alia Græca oppida extruxit: Iolenſes ab eo dicti ſepulchro eius templum addiderunt: quod imitatus uirtutes patris malis plurimis ſardiniam

liberaſſet: hæc ille. fuere tamẽ & alii Hiphiclei.

De Steleno Perſei filio q genuit Euryſteũ. C.xxxiii

Telenus (ut placet homero) Perſei fuit filius & Andromadæ. Nã in Iliade Homerus deſcribit Agamemnonem concionanteꝫ & Euryſthei genealogiam deſignantẽ aſſerẽtẽqꝫ Stelenũ fuiſſe Perſei filium & Euryſthei patrẽ. Is quidẽ (ut dicit Euſebius ĩ libro tẽporũ) tranſiato argiuorũ regno a Perſeo micœnis p' Perſeũ regnauit qñ nõ reperitur Nã mortuo Acriſeo q.xxi.annis regnauit ĩmediate ſequit' initiũ regni Euryſtei: quĩqꝫ tñ ĩterpoſitis annis: eoqꝫ.ſ. Euryſteo regnãte ſcriptuꝫ cõperio ſtelenũ.xl.ãnis micœnis regnaſſe ubi hi perditi ſint ĩuenire ñ poſſum.

De Euryſteo Steleni filio. C.xxxiiii.

Vryſteus Steleni filius fuit ut præmonſtratum eſt: de natiuitate eius talem refert Homerus fabulam: cum die quadam Iuppiter apud ſuperos dixiſſet die illa naſciturum hominem qui omnibus circũ uicinis dominaretur. Iuno id fecit iuramento firmari & confeſtim aſcẽdit in terras & retinuit lithiam quam nos Lucinam dicimus deam parturientium apud uxorem Steleni prægnantem iam.vii.menſium: & ex utero eius eduxit filium.vii.menſium qui uocatus eſt Euryſteuſ. Erat quidem ea die naſciturus Hercules sed Alcmena ob retentam parturientium deam peperiſſe non potuit: & ſic factum eſt qđ de Hercule Iuppiter intelligebat uerteretur in euryſteum: qui poſtmodum aliis & herculi etiam imperauit: regnauitqꝫ micœnis annis.xlv.& ſucceſſorem moriens reliquit Atreũ. Fabula aũt hæc ab euentu ſibi locũ uẽdicauit cuꝫ uiderent homines euryſteum Herculi fortiſſimo uirorũ Imperantem.

De Bacchemone Perſei filio qui genuit Achemenidem. C.xxxv.

Acchemon (Lactantio teſte) Perſei fuit filius & Andromedæ: & ut ipſe idem dicit apud quoſdam orientales populos imperauit: qui ab Achemenide eiuſdem Bacchemonis filio (ut dicit Theodontius Achemenides poſtea nuncupati ſunt. Qui Apollini ſacrorum ritus inueniſſe ſe aſſerunt. eſt aũt apud eos is in ſpeleo perſico in habitu cũ tiara & utriſqꝫ manibus cõprimẽs cornua bouis puto & ad ĩmenſam eiuſ potentiam oſtendendam.

De Achemenide ſilio Bacchemonis q genuit Orcamũ .C.xxxvi.

Chemenides (ut dicit Theodõtius) filius fuit Bacchemonis: Eſto ſint qui uelint eum filium fuiſſe Perſei: hic auteꝫ Achemeniis populis imperauit: eoſqꝫ a ſuo nomine nuncupauit & moriens ſucceſſorẽ Orcamum filium reliquit.

De Orcamo filio Achemenidis: q genuit Leucothoē. C.xxxvii.

Rcamus (ut ſupra a Theodontio dictum eſt) filius fuit Achemenidis: cui coniunx fuit Eurimene ſpecioſiſſima mulier: ex qua filiā unicaꝫ Leucothoeꝫ ſuſcepit: quā quia ſoli ſe diligēti paruerat uiuā īfodit.

De Leucothoe Orcami filia. .C.xxxviii.

Eucothoē filiā fuiſſe Orcami & Eurymenis teſtaᵗ Ouidius ī maiori uolumine ubi dicit ꝙ eam ſūme dilexit Phœbus & in formaꝫ uerſus Eurymenis matris eius noctu acceſſit ad eam & licentiatis mulieribus ſuis tanꝗ ſecreta ſecum locutura in formam propriā rediit & patientem cōpreſſit. Quod cū Clitiæ quæ ante diligebatur a Phœbo ad aures deueniſſet zelo percita confeſtim Orcamo accuſauit: q irat⁹ atqꝫ ſeuerus nimiū uiuam ſepeliri iuſſit. Phœbus aūt cuꝫ illi uitam reſtituere nequiret eam in uirgam thuream uertit. Huius fictionis ratio talis a quibuſdam redditur puellam ob adulteriū cū ſplendido iuuene ꝑpetratum iure Sabæo uiuam defoſſaꝫ: & cum eo in loco forte uirga thurea naſceretur: quarū abundātiſſima regio ē ſolis uirtute e ſinu terræ ī altum deducta locum fabulæ adinuenit. Ego aūt apud Achemenidas locum puto cui ſit nomen uel fuerit Leucothoe: qui quoniam thure abūdet ab incolis a ſole diligi dicitur: qui in matris formā tranſformat⁹.i. in cōplexionem ad enutriendas thureas uirgas opportunā ibi deſcendit: & humiditati terræ iungitur: adeo ut qui uiuas plantas ibidem apponat confeſtim in altum educat.

De Erithreo Perſei filio. Ca.xxxix

Rithreus ſeu Erithra (ut placet Solino de mirabilibus mundi) filius fuit Perſei & Andromedæ: & in confinio rubri maris regnū habuit. Eſto ſint qui dicant eum Aegypti fuiſſe regem: de quo ideꝫ Solin⁹ ſcribit ſic. Vltra peluſiacum enim hoſtium Arabia eſt ad rubruꝫ ꝑtinens mare quod Erithreum ab Erithra rege Perſei & andromedæ filio non ſolum a calore appellatum uarro dicit: hæc ille. Hic Erithreus apud Arabes maxime fuit auctoritatis adeo ut moriente in quadaꝫ rubri maris inſula cæteris famoſiore inſigne plurimū ſepulchruꝫ cōſtruerēt: eūqꝫ loco dei colerent & ab eo rubrū mare denoīarent Erithreū: quo nomine adhuc græci uocāt.ſ. Erithratalaſſon. Nā talaſon latīe ſonat mare: de poſteritate huius nil habemus.

De Perſe Perſei filio. Ca.xl.

Erſen filium fuiſſe Perſei in libro naturalis hyſtoriæ teſtatur Plinius de quo nil aliud comperi preter quod idem Plinius aſſerit eum ſcilicet primum ſagittarum repertorem fuiſſe: quod forſan apud

ſuos uerū eſt: cū apud alias nationes illas lōge antiquiores legerimus.

De Aone Iouis.xxxiii.filio qui genuit Dimantem. Capitulum.xli.

On: ut Paulus ait: Iouis fuit filius ex Nympha muoiyde: a quo dicit Bœtiam aoniam nuncupatam quia ibi regnaſſet: nos autẽ ſupra Lactantii auctoritatem ſecuti Neptunni filium ſcripſimus. Quē Theodontius factione ſuorum ex Apulia pulſum et Oncheiti fuiſſe filius: et in Bœtiam ueniſſe dicebat: et ibidem Neptunnum patrem que ſiſſe et prouintiam de ſuo nomine nuncupaſſe: nullum tamen illi filiuꝫ deſignabant: ubi Paulus filium ſuum Dimantem aſſerit.

De Dimāte Aonis filio qui genuit Aſium & Alixiroem. C.xlii.

Ymas (ut dicit Paulus) filius fuit Aonis & Aſii atq; alixiroe pater Nec aliud de eo legi.

De Aſyo Dimantis filio. C.xliii.

Syus filius fuit Dimantis (ut in Iliade ſcribit Homerus) dicens Aſyo qui auūculuſ erat Hectoris bellicoſi frr Hecubæ fili' Dimātis. hūc quantūcūq; Homerus dicat frem fuiſſe hecubæ & auūculum Hectoris dicebat Leōtius ex parte mr̄is fuiſſe qa ex eadē mr̄e Aſyus & Hecuba nati fuerūt: ſꝫ ex diuerſis pr̄ib'. Hic aūt aduerſus Græcos priamo fauit.

De Alixiroe Dimantis filia & matre Eaci. Capitulum.xliiii.

Lixiroe filia fuit Dimantis: ut teſtari uidetur Ouidius dicēs. Quā uis eſt illum proles enixa Dimantis. Exacon umbroſa furtim pe/periſſe ſub ida. fertur Alixiroe & cætera. Hæc igitur ex Priamo peperit exacum qui poſtea in mergum uerſus eſt.

De Eaco.xxiii.Iouis filio qui genuit Pnocum Thelamonem & Peleum. .C.xlv

Acus Iouis fuit filius & ægyne: ut in Iliade dicit Homerus Peliuſ Eacides. Ille aūt Eac' erat a Ioue pater. Qualiter autem Iuppiter ægynam oppreſſerit ſupra dictum eſt ubi de ægyna. hunc inſuper dicit Ouidius regnaſſe apud Enopiam quam ipſe ex nomine matris uocauit ægynam. In qua cum poſtea defeciſſent homines & ipſe in ſomnis ui/diſſet quercum plenam formicis nunc ſurſum nunc deorſum deambulantibus ſibi dormienti uiſum eſt oraſſe Iouē: ut omnes formicæ quas uidebat homines efficerentur: quod & factum eſt & ſic eius eſt reſtau/rata ciuitas & ciues Myrmidones appellati: nam Myrmix græce latine formica eſt. Hunc præterea dixere ueteres apud inferos cum mi/noe & radamanto culpas hominum excutere: & pro meritis culpas inferre. Sub his autem figmentis latet hoc: primo ciuitas eius euacuata ciuibus peſte: ex agricultorib' reſtaurata ē: qui more formicaꝝ æſtate

meſſes ex agris & alia opportuna colligũt ut hyeme fame non ꝑeant: Hos aũt ipſe legibus intruxit & uiuere cœgit: & hinc Iouis dictus ẽ fi lius & apud inferos iudex. Nam per reſpectum ad ſupercæleſtia cor/ pora mortales inferi ſunt.

De Phoco Eaci filio. .C.xlvi.

Hocus Eaci fuit filius: ut per Ouidium ſcribitur: dũ legitur: Ex petit occurrunt illi thelamonq; minorq;. Quam thelamon Pele/ us & proles tertia phocus &c. Hic a Peleo occiſus eſt.

De Thelamone Eaci filio: qui genit Aiacem & Theucrũ. C.xlvii.

Helamon Eaci fuit filius fratrum maior natu: quem Seruius ex argonautis fuiſſe dicit & Herculis ſotium: & cum a Colcho re/ uerteretur quæreretq; Hercules Ilam puerum perditum apud Myſioſ & ad troianum deueniſſet littus prohibitus a Laomedonte: indicto il li bello congregatis uiribus aduerſus eum rediret: tanq̃ ſuſcepte iniu riæ particeps Thelamon una ſecũ uenit & ilione expugnato atq; Lao medonte occiſo: eo ꝙ primus muros ciuitatis aſcendiſſet illi ex præda capta Heſiona Laomedontis filia data ẽ: ex qua cũ iã ex alia ſuſcepiſ ſet Aiacem Theucrũ ſuſcepit. Hic. n. ſeu pulſus ſeu non ſuſceptus ĩ pa tria in Cyprum abiit & Salaminam ibi condidit ciuitatem.

De Aiace Thelamonis filio. Cap. xlviii.

Iax bellicoſiſſimus homo Thelamonis fuit fili': hic cũ aliis græ cis ad delendã troiam arma ſũpſit: & (ut reliqua quæ in certami/ nibus mirãda fecit: omittã) ſingulare certamen aduerſus Hectorẽ arri pere auſus ẽ: & ſi Homero fides ulla præſtanda ẽ: ni illud nimis feſtĩa nox diremiſſet: uictor Aiax rediiſſet ad ſuos: ea tamẽ ſuperueniẽte cũ illi uetuſto more Hector donaſſet gladium & ab eo Baltheũ ſuſcepiſſ; recens Aiax & animoſus diſcedẽs: feſſum Hectorẽ troiam ire ꝑmiſit. Hæc dona ſm̃ Seruiũ nephaſta fuere cũ eo ſe gladio poſtea intereme rit Aiax: & cũ Baltheo ab Achille occiſus eſt Hector. Aiax aũt ilione capto atq; diruto de armis Achillis præmortui aduerſus Vliſſem in/ gens litigium habuit: tandẽ cum cerneret uirtutẽ bellicam eloquẽtiæ cedere in furorẽ uerſus eo ſe quem ab Hectore ſuſceperat gladio inte/ remit: & (ut ait Ouidius) in florẽ ſui nominis uerſus ẽ. In quo nos do cet antiquitas noſtras uires caduci floris more in nihilum facile ſolui.

De Theucro thelamonis filio. Cap. xlviiii.

Heucer filius fuit thelamonis ex Heſiona Laomedontis filia: quæ non uidetur Thelamonis fuiſſe coniunx cũ Homerus ali quando in iliade dicat Theucrum fuiſſe nothum: Hic tamen inſignis homo fuit & armorũ ualens: & una cum fratre Aiace iuit in troianum

bellū.Eo tandē peracto cū abſq; fratre rediſſet ĩ patriā nō ſuſcept' ſe ceſſit in Cyprū & ibidē Salaminā ciuitatē cōſtruxit & uitæ reſiduū ha bitauit.Quod ego uerius puto q̄ quod de Thelamone ſupra ſcriptū ē

De Peleo filio Aeaci qui genuit Polidorim & Achillem. C.I.

Eleus Aeaci fuit filius & magnis uiuens interfuit rebus:nam cū Meleagro in uenationem apri Calidonii acceſſit.Sic & cum Peri/ thoo aduerſus centauros pugnauit.Huic ut refert Ouidius) cōiunx fu it Thetis aquarum dea quam Iuppiter amauit:ſed ideo concubitū eius neglexit:quia oraculo nouerat ex ea filium naſciturum qui maior eſſet patre.Ad hanc tamen obtinendam audaciam uireſq; fuere opportunæ Nam cum Peleus conſilio Prothei ſenis eam die quadam cæpiſſet ipa in uarias mutata formas adeo eum exteruit ut dimitteretur ab eo Qui ad Protheum rediens ab eodem ſibi ſuaſum eſt ne mutationes illas ti meret:quinimmo in tenendo eam perſeueraret:quia ſi feciſſet ipſa de ſyderio ſuo cederet.Peleus die ſequenti cum dormientē eam in antro comperiſſet cæpit illam.Ipſa uero more ſuo in uarias uerſa formas cū eum tenentem ſentiret in propriam rediens in coniugiū eius conſenſit Porro Iuppiter ad eorum nuptias omnes conuocauit deos præter diſ/ cordiam.Quæ indignans cum cerneret Iunonem Palladem & Venerē inuicem ex parte una ſedentes ſumpto aureo malo illud inter eas pro/ iecit:dixitq; digniori detur:ex quo confeſtim inter eas ſeditio orta eſt cum unaquæq; ſe digniorem diceret.Et cum de hoc Iuppiter inter eas nollet ferre ſententiam ad Paridem qui ĩ ſilua Ida morabatur miſit eas Is uero ob promiſſam ſibi a Venere ſpecioſiſſimam mulierem: ſpretis aliarum oblationibus Veneri tanq̄ digniori tradidit.Quæ illi raptum Helenæ conceſſit:ex quo ſubſequutum eſt Troianum bellū & occiſus Achilles qui ex nuptiis illis ad quas uocata nō fuerat diſcordia natus eſt:& ſic expiata iniuria.Peleus igitur ex Thetide ſuſcepit Achillem & Polydorim puellam.Demum cum fratrem Phocū occidiſſet in exiliū abiit ſeuera patris iubente iuſtitia.Et primo ad Ceim regem thracinnæ aufugit:a quo amicabiliter ſuſceptus eſt.Inde poſtea diſcedens ad Ma gnetas abiit ubi ab Achaſto fraterna cæde purgatus eſt.Quid iñ ſub ſecutum ſit neſcio.Nunc quid ſentiendum ſit ex fictionibus aduerten dum eſt.Thetis nobilis fuit mulier cuius in natiuitate uiſum eſt ex ea naſciturum hominem qui patrē uirtute ſuperaret.& ob d Chiron pa ter eius uaria ſecum & plurima uoluit conſilia:cui nam illā concederet & his agentibus petens eam Peleus primo r̃pulſus eſt:et ſic cōſiliorū uariationes mutat ones formarum Thetidis fuere.Tandem cū iterum Peleus peteret poſt multa patris cōſilia illi cōceſſa eſt.Et eius ĩ nuptiis

de aureo malo

id eſt pro creatione Achillis oẽs conuocantur dii.i.omĩa ſupercæleſtia corpora ad quæ ſpectat ſm diuerſas potentias ſuas in corpus iaꝫ creatum diuerſos effectus infundere: ut perfectuꝫ ſit: diſcordia aũt nõ uocatur ne diſgreget coeptum opus & pereat. Ipſa aũt poſtea ſeſe miſcet dum hõ incipit cogitare quæ trium ſit ſplendidior uita aut contẽplatiua: quæ per Palladẽ deſignatur: aut actiua quæ per Iunonem intelligitᷣ aut uoluptuoſa quæ per Venerẽ demonſtratur. Ex quibus noluit Iuppiter.i.deus dare iudicium ne uiderẽtur reliquæ ſua dãnate ſnĩa & homini iniecta neceſſitas. De iis tamen tribus ſupra latius ubi de Paride

De Polydori filia Pelei & coniuge Borionis. Ca.li.

Olydoris(ut ĩ iliade dicit Homerus)filia fuit Pelei & a Sperchio flumĩe dilecta atqꝫ oppreſſa & ſic Mneſteũ pepit: q Achilleꝫ in troianũ bellũ ſecutus ẽ. hæc aũt cuidã Borioni perii rei nupſit.

De Achille filio Pelei qui genuit Pyrrhum. Ca.lii.

Chilles græcorũ fortiſſimus(ut præmonſtratũ ẽ)Pelei & Thetidis fuit filius: quẽ cũ peperiſſet mater cõtinuo ad inferoſ detulit & ut laborꝫ patientẽ redderet totũ ſtygiis undis ĩmerſit: excepto calcaneo quo illũ tenebat. Demũ chironi cẽtauro alendũ tradidit: q illuꝫ educauit: nõ eo ritu quo cæteri educantᷣ: ſꝫ ex medullis tantũ beſtiaꝝ ab eo captarũ cibũ cõfici faciebat: & hoc ut aſſiduo durareţ exercitio Et hic dicit Leontius eũ Achillẽ nuncupatũ ab a: quod ẽ ſiñ & chilos cibus quaſi ſine cibo nutritus. Hunc Chiron aſtrologiã docuit & medicinã: ac ẽt lyrã tãgere. Tandẽ cũ Thetis rapta a parid Helena præſagio cerneret bellũ futuꝝ & ĩ eũ Achillẽ filiũ perituꝝ ad eiꝰ ſi poſſꝫ euitandã mortẽ cõſilio: clã illũ adhuc ĩpubẽ ex ãtro Chironis dormiẽtẽ rapuit: & in ſchyron ĩſulã ĩ domũ Lycomedis regis detulit: & ueſtimentis puellaribꝰ tectũ atqꝫ prædoctũ ne ſe maſculu cuipiã demonſtraret: qa uirginẽ ĩter filias ſeruandũ tradidit Lycomedi. Veꝝ Deidamiæ uirgini Lycomedis filiæ diu eũ maſculũ fore occultũ eſſe non potuit: cũ qua tempore captato cõcubuit: & pp amoris cõmodum ipſa etiam iuuenis ſexum occuluit: ex eo tamen concepit & peperit filium: quem Pyrrhum poſtea uocauere. Cæterum cum coniuraſſet in Troianos græci & reſponſum accepiſſent abſqꝫ Achille capi Troiam non poſſe: ad eum exquirendum Vlyſſes miſſus eſt. Quem cum audiſſet in muliebri habitu apud filias Lycomedis clã teneri: ne loco iuuenis uirginem auferrent: nouam commentus eſt fraudem: dnmqꝫ ſe in mercatorem finxiſſet & iocalia quibus ſe delectari uirgines cõſueuere filiabꝰ

Lycomedis appoſuiſſet. Interea circumpoſuit & pharetram arbitratus Achillem ſi illis immixtus eſſet arcum ſumpturum. Nec defuit cogitationi ſucceſſus. Quem poſtq̄ arcum trahentem cognouit facile ſuaſionibus induxit ut ſe ſequeretur in bellum. In quo dū iret habitu fœmineo poſito plures ciuitates hoſtium cæpit: ægitq; prædam ingentē: & inter alia uirginem ſacerdotis Apollinis filiam quam Agamemnoni cōceſſit: & Bryſeidam quam æque cæperat ſibi reſeruauit. Sane cū iam iuſſu deorum opportuiſſet Agamemnonem ſacerdoti natam reſtituere Bryſeidam illi ſurripuit. Quamobrem indignatus Achilles diu ſtetit nec arma aduerſus Troianos capere uoluit ullius ſuaſione uel p̄cibus. Tandem cum die una acriter a Troianis urgerentur Græci a Neſtore Patroclus deductus eſt ad eum ut oraret ſi nollet arma ſumere ſaltem permitteret ut ipſe loco ſui ſua indueret & currum ſuum aſcenderet: & myrmidones ocioſos in pugnam deduceret. Quod & ſi ægre pateret̃ Achilles Patroclo tamen nil negaturus conceſſit. Qui cum p̄ceſſiſſet ī prœlium Achilles ab omnibus creditus multa mala Troianis intulit. Poſtremo Hector qui pugnam aduerſus Achillem diu optauerat eum putans aduenit & Patroclum labore modico ſuperauit: armiſq; ſuperatum nudauit: & quaſi Achillem ſuperaſſet armis eius indutus ingenti cum pompa patriam reintrauit. Hoc caſu ſumme turbatus Achilles amicum aliquādiu fleuit eiq; officium funebre magnis ſumptibus & mirabili honorificentia peregit. Inde a Thetide matre quæ ad eius leniendas lachrymas uenerat nouis reaſſumptis armis: quæ ipſa a Vulcano ſuſceperat armatus in ultionem amici perempti proceſſit in bellū & cum multos ex Troianis occidiſſet Hectorem etiam interemit. nec ad ſatiandas iras eum occidiſſe ſatis uiſum eſt: quinīmo cū eius corp⁹ currui alligaſſet ſuo: dedecoroſe Ilionem circūiuit: Priamo etiam proſpectante: ac inde apud tumulum Patrocli. xii. diebus nudū tenuit cadauer: illudq; tandem Priamo ſeni ad eum uenienti nocte orantiq; et maxima munera exhibenti conceſſit. Poſt hæc alia in pugna Troilum interfecit. Quo dolore commota Hecuba ſuperſtitibus timens et patriæ ſi longum uiuat Achilles aſtu fœmineo inſidias in uitā eius tetēdit. Nouerat autē eū Polyxenam diligere: eo q̄ illi induciarū tēpore uiſa placuiſſet: et iccirco per intermedium ſpoſpondit illi nuptias ſuas ſi a procliis abſtineret. Cui cum aſſenſiſſet Achilles in talē conpoſitionem itum eſt: ut clam ſolus nocte ueniret in templū Tymbrei Apollinis quod fere ſecus muros Ilionis erat: & ibidem eam cum filia inueniret eamq; deſponſaret. Qđ amās & cupiens Achilles credēs iuxta compoſitum inermis & ſolus nocte templum intrauit. In quem e ueſtigio Paris ex inſidiis proſiliens cum eſſet arcu doctiſſimus ſagitta eius calcaneum petiit atq; uulnerauit: eumq; fruſtra gladio ī hoſtes diſcur

ſante ĩteremit & tandẽ ĩ ſigeo troiano promõtorio a ſuis ſepult⁹ eſt: In tam longa hyſtoria paucis tamẽ recitata uerbis nil fictũ eſt præter Achillẽ ſtygiis merſũ undis excepto calcaneo: & ꝙ eo uulnerato mortu⁹ ſit. Circa ꝙ placet Fulgentio hominem ſtygiis undiſ unumquẽq laboribus duratũ cũ ſtyges ĩterpretet̃ triſtitia: ut ĩtelligat̃ nemine ĩ lætis durari: ſed laxari poti⁹: ſi alias durat⁹ eſſet. Q̃d aũt Tal⁹ ĩmerſ⁹ non ſit phyſicũ tegit myſteriũ. Volũt.n.phyſici ꝙ uenæ quæ in talo ſunt ad renum & femorũ: atq uirilium rationem pertineant. & ideo per talum non merſum in ſtyge inuictam in Achillem libidinem uoluerũt quæ per durationes alias ſublata non eſt: ut ſatis apparet cũ libidine ĩ manus iuerit hoſtium & ab eis occiſus eſt.

De Pyrrho Achillis filio: q genuit Peripeleũ & Moloſſũ. C.liii.

Yrrhus (ut premõſtratum ẽ) Achillis & Deidamiæ fuit filius: ſic uocatus (ut dicit Seruius) a capillorũ qualitate: cũ Neoptolemus alio noĩe uocaretur. hic Achille mortuo uix pubes in troianũ bellum deductus ẽ animoſus adinſtar patris: & acris ingenii iuuenis. Qui & ſi circa finem beli ueniſſet: non tamen occiſus fuit. Inter alios quidẽ iuuenes ſtrenuos & audaces equũ ligneũ quem græci doloſe conſtrui fecerant intrauit: & in Ilionem tractus dũ nocte exiſſet aliis uenientibus a tenedo ſtrage maximam troianorũ peregit: & uſq in abditiſſimũ penetral regiæ domus Politẽ filiũ Priami ſecutus intrauit: eũq patris ĩ gremio interemit: & inde Priamũ obiurgantem & in ſeuitiam eius obloquentem ut ſanguine ſuo fedaret quas ipſe ſacrauerauat aras irruit/ Inde ilione deleto Polyſſenam eximiæ formoſitatis uirgine ad manes placandos patrios apud Achillis ſepulchrũ occidit. Et cũ ex troiana p̃da illi Andromacha olim coniunx Hectoris cõtigiſſet: eam ſibi iunxit uxorem. Quæ illi ſm quoſdã duos peperit filios Peripeleũ & Moloſſũ Inde captus pulchrytudĩe Hermiõis filiæ Menelai tradita Andromacha Heleno filio Priami cũ parte regni: eo ꝙ uates illũ p̃monuiſſet ne intraret mare ſicuti cæteri fecerant: Hermionam Horeſti rapuit & ſibi coniugem fecit. Deinde ſeu pauptate coactus ſeu ad prædam animi feruore impulſus: ut nõnullis placet: mare nauibus infeſtauit. Quæ q dem nauigatio infeſta aliis ab eo pyrrathica denomiata ẽ: & exercẽtes pyrrhatæ eo ꝙ ipſe primus exercuerit: ut dicit Paulus: Poſtremo cũ Horeſtes ex Taurica regione poſita furia rediiſſet in regnum corrupto Machareo ſacerdote templum Apollinis Delphici Pyrrhum trucidauit in templo: & hic finis fuit illius

De Peripelio Pyrri filio. Ca.liiii.

Eripeleus(ut dicit paul⁹)fili⁹fuit Pyrrhi ex Andromacha. Theodōti⁹aūt dicit ex Hermiona:nec ex ea aliud ad nos uſq; puenit.

De Moloſſo Pyrrhi filio qui genuit Polydectam. Ca.lv.

Oloſſus filius fuit Pyrrhi & Andromachæ. Hic pr̄e mortuo ſuccedens partem Epyrri tenuit ppł'oſq; ex ſuo noīe nūcupauit moloſſos. Verum donec ad puberem deueniret ætatem apud matreʒ & uitricum fuit & moriens Polydectum filium dereliquit.

De Polydecta filio moloſſi. C.lvi.

Olydecta ſeu maſculus fuerit ſeu fœmina non ſatis mihi notum eſt:eū tñ filiū uel filiā fuiſſe Moloſſi Paul⁹affirmat Poſt quē ſucceſſiue ex Aeacidib⁹neminē niſi p⁹plura ſæcula cōperio:cū apd Græcos diu nulla ſit habita pgenies nobilior. Ex æacidib⁹fuit Pyrrhus rex Epyrotarū q aduerſus Romanos bellū geſſit Tarētinorū ope:Sic & Alexāder Epyrota a Lucano ſatellite occiſus. Et Olympias clariſſima macedonū regīa Alexādri mr̄. Et alii plures uirtutib⁹& titulis īſignes

De Pylumno Iouis.xxxv.filio qui genuit Daunum. C.lvii.

Ylumnus(ut dicit Paulus)filius fuit Iouis. Cui Serui⁹fratrē fuiſſe Pyturanū dicit:& eos ābos fuiſſe deos:horūq; Pylūnū uſū ſtercorandoꝵ agroꝵ īueniſſe & inde ſterculinū dictū. Eſto Macrobi⁹ in libro ſaturnaliorū Saturnū fuiſſe dicat. Pylūnū uero piſēdi frumēti:& ob ꝗd a piſtorib⁹coli & pilū ab eo denoīatū. Adhuc Theodōti⁹dicit Danem Achryſii filiā pr̄is irā fugiētē delatā a paſtore una cū paruulo Perſeo quā ipſe genere cognito ſūpſit uxorē:& una cū ea apulea ī qua grādiſ erat derelicta eo ꝙ appoſita uideret̃ Achryſio ad rutilos uenit & ibi/dē cū Dane cōſtruxit ardeam ac ex ea ſuſcepit Daunum.

De Dauno Pylumni filio & proauo Turni. C.lviii.

Aunus fili⁹ fuit Pylūni:&(ut Theodōti⁹aſſerit)ex Dane Achryſii filia ſuſcept⁹. Huic regnū ī Apulea fuit & ab eo Daunia nūcupata:& hūc dicit idē Theodōtius auū fuiſſe patris Turni q & Daun⁹ dictus ē. De filio h⁹& patre ſecūdi Dauni nil me legiſſe memini.

De Dauno p̄mi Dauni nepote q genuit Turnū & Iuturnā. Ca.lxix.

Aunus præcedentis Dauni ſecundum Theodontium ex filio nepos fuit. Huius coniunx fuit uenilia ſoror amatæ coniugis latini regis. Ex qua conſtat plures ſuſcepiſſe filios. Inter quos ea fuit quam Diomedi profugo ferunt iunxiſſe coniugio. Paulus tantum dicebat Daunum patrem Turni filium fuiſſe Pylumni : eo ꝙ dicat Virgilius

Cui Pylumnus auus:cui diua uenilia mater de Turno loquens.Veruꝫ ego magis credo Theodontio cum dicat idem Virgilius alibi in perſo na Iunonis.Ille tamen noſtrum deducit origine nomen:Pylumnuſqꝫ il li quartus pater &c.Quod eſſe nō poſſet ſm Paulū ubi ſecundū Theo dontium æque reſpondet numero.

De Turno Dauni filio. C.lx.

Vrnus rex rutulorum filius fuit Dauni ex uenilia cōiuge:& cum armorū diſciplina inſignis fuerit æuo ſuo iuuenis tantæ fuit cor/ poreæ fortitudinis:ut nulla in hac fides præſtanda antiquis uideretur ni recentiori teſtimonio firmaret.Et inter alia eius roboris ſtantia ar gumenta de eo aduerſus Aeneam in ſingulari certamine pugnante ſic ſcribit Virgilius.Saxum circūſpicit ingens. Saxum antiquum campo quod forte iacebat:Limes agro poſitum liteꝫ ut diſcerneret aruis:uix illud lecti bis ſex ceruice ſubirent.Qualia nunc hominuꝫ producit cor pora tellus.Ille manu raptum trepida torquebat in hoſtem &c. Quod Auguſtinus in libro ciuitatis æternæ xv.Ratum habere uidetur. Præ terea & pallantes ſeu pallas Euandri filius ab eo in pugna occiſus mul tuꝫ fidei affert.Legimus.n.Henrico cæſare.iii.imperatore eius corpus haud longe Romaꝫ a fodiente uillico compertū integruꝫ uti nuper ſe pultum:eductūqꝫ ſepulchro altitudīe ſeu proceritate romana mœnia ſuperaſſe:& in eo adhuc impreſſi uulneris a lācea Turni apparere hia tum longitudine quatuor pedum excedentē.Ex quibus quantus debue rit eſſe Turnus q̄ꝫ fortis qui iuueuem tam grandē ſuperauit:qui telum pugnans tam prægrande tulerit:quod adeo grande uulnus impreſſerit ſatis arbitrari poſſumns.Huic carmine celebri oſtendit in æneida Vir gilius bellum ingēs fuiſſe aduerſus Aeneam:eo ꝙ Latinus Lauiniam filiam ſuā quam Turno promiſſerat Aeneæ dediſſet in coniugē: &(ut idem oſtendit Virgilius)poſt multa cum hic Pallantem Euandri filium occidiſſet:nudaſſetqꝫ Baltheo illudqꝫ ob inſignē gloriaꝫ ſuperati iuue nis ipſe geſtaret:cuꝫ ea die quæ illi ultima fuit in terris aduerſus Aene am ex cōpoſito ſingulari certamine pugnaret: & ab Aenea ſuperatus uitaꝫ oraret impetraturus erat ni uiſus Baltheus Aeneam ī pietatē re uocaſſet amici:& ſic ab eo occiſus eſt.Hoc ſecundū Virgilium in lau dibus Aeneæ totis tendentem uiribus:dictum eſt ſecundum aūt alios aliter.Dicunt quidaꝫ non paruæ autoritatis hoīes Aeneaꝫ a Turno ſu peratum:& penes numicuꝫ fluuium fugientem occiſuꝫ:nec ulterius ēt corpus eius uiſum & Turnū poſt hæc ab Aſcanio interemptū: de qui bus latius ſupra ubi de Aenea ſcriptum eſt.

De Iuturna Dauni filia. Ca.lxi.

Vturna Dauni fuit filia:cui(ut dicit Virgilius)Iuppiter uirgini tatem abſtulit:& in munus ablati decoris illi immortalitatem

exhibuit:& Numici fluminis Nympha facta ē.Hæc multa ĩ ſubſidiũ fratris egit:quæ & ſi fictionibus uarientur in hoc unum egiſſe arbitror ut interpoſitione Numici fluminis actum ſit:ut ab hoſtibus Turni in agrum ardeæ & ipſum Turnum libere & expedite iri non potuerit. Verum dum Turnũ deficere uidiſſet mœſta ſeſe condidit undis : ſunt qui dicant hanc clam cum Latino rege amicitiam habuiſſe:quod cum palam fieret erubeſcens in Numicum ſe ſponte ſua necauit: & ſic a Ioue ideſt a rege oppreſſa & facta Nympha Numici.

De mercurio.xxxvi.Iouis filio qui genuit Eudorum Mirtiluȝ Lares Euandrum & Pana. C. lxii.

Ercurius Iouis fuit filius & Maiæ Atlantis filia:ut ſatis uulgatũ eſt.Fuere enim (ut in præcedentibus patet) Mercurii plures: & eſto fere omnes ab antiquis eiſdem ornamentis inſigniti ſint:non tamen omnibus eadem eſt deitas attributa.Nam alius medicinæ deus : alius mercatorum:alius uero furum:& eloquentiæ alius:quem Theodontius hunc Maiæ filium eſſe uoluit:quid tamen illuȝ moueat nõ deſcribit:nec ego poſtq̃ȝ compertum non habeo intendo inueſtigare ſubtilius.Credo tantum quẽcunqȝ Mercurium eloquentiæ deum ueteres uoluiſſe eo ꝙ ad Mercurium planetam mathematici aſſerunt ſpectare omne ſonans organum ſeu fiſtulam in corporibuſ noſtris diſponere:& hinc credant nonnulli eum deorum dictum nuntium & interpretem : quia per organa ab eo diſpoſita cordis noſtri pandantur intrinſeca : q̃ deorum ſecreta dici poſſunt in quantum niſi exprimantur nutu uel uerbis nemo p̃ter deum cognoſcit:& in hoc interpres ſecretorum taliũ ē quia uerba quæ organizata ſunt per organa ab eodem diſpoſita interpretantur & aperiunt quæ ex nutu ſolo percipi non poterant.Deorum ergo nuntius & interpres eſt:& hinc eloquentiæ deus.Quod clariꝰ & per officia attributa & per inſignia illi appoſita demõſtrantur.Galerio quippe tegitur Mercurius ut oſtẽdat̃ ꝙ aduerſus inuidiæ fulmina eloquentia ualido tegumento ſeruetur:quod nil aliud eſt q̃ȝ gratia quam eloquens a beniuolis meretur auditoribus.Hoc in longum ſcripta ueterum ſeruat aduerſus mordaces et ĩuidos quod præuidiſſe ſibi uidet̃ Ouidius dum dicit.Iamqȝ opus exigi quod nec Iouis ira nec ignis.nec poterit ferrum nec edax abolere uetuſtas et cætera . Alata autem fert Mercurius talaria ut ſermonisꝫ deſcribatur uelocitas qui eodem in momento ex ore loquẽtis egreditur:et in aures ſuſcipitur audientis.Deſignant præterea opportunam nuntiis perſæpe uelocitatem.Virgam defert ut nuntii officium denotet:conſueuere quidẽ nuntii quaſi inſigne quoddam uirgas ferre:qua uirga dicunt Mercurium animas ab orco euocare et nõnullam in illum dimittere:et ſic per illam eloquẽtis uires intelligere poſſumus quibus iam plurimi e mortis faucibus ſubtracti

ſunt & nõnulli in eadem impulſi. Quis orco Mylone; ſurripuit: Quis Popilium lenatẽ: ut de reliquis taceam: niſi eloquentia Ciceronis: q ĩ illum inpegit Lentulũ: Cethegum: Statiliũ: alioſq; eiuſdem factionis homines niſi Catonis eloquii uis acerrima: hac præterea uirga dicunt Mercurium incitare uentos ut aduertamus eloquentem poſſe furores ĩmittere: ut in Cæſarem apud Ariminũ Curionis oratio: ſic & tranar nubilla. i. & turbationes auferre: ut pro Deiotario Tulius dum Iulii cæſaris in eum turgidũ pectus placida oratione ſedauit. Q͂d autẽ ſõnos hæc eade; uirga adimat & ĩmittat ſatis clarum eſt. Eloquentia inertes ſopitoſq; ad exercitium excitari: & in ſuum decus animos nimium retrahere componere & ſopire. Serpente; aũt uirga cingitur: ut a ſerpẽtis prudentia aſſumatur opportere eloquentem eſſe diſcretum circa electiones dicendorum tẽporum locorũ: ac etia; perſonarũ: ut eo quo cupit auditores deducat orator.

De Eudoro Mercurii filio. Ca. lxiii.

Vdor⁹ (ut ait Homer⁹ ĩ Iliade) fili⁹ fuit Mercurii & Polimiæ filiæ Philãtis: de quo ſic. Atq; ſede; Eudor⁹ Martialis ꝑncipabat̃ Partheni⁹. Quẽ genuit in chorea bona Polymili philantis filia hanc fortiſ argiphontes. i. Mercurius &c. Huius Homer⁹ proſequitur prolixiorẽ fabulam dicens ꝙ Mercurius uidens Polymilẽ eleganter ĩ chorea ſaltantem cũ cantantibus in choro Dianæ dilexit eam: & clam eius aſcẽdens palatium cũ ea concubuit & gennit Eudorũ uelociſſimũ hoĩem: atq; bellicoſu;: qui cũ Achille in troianam expeditionem acceſſit.

De Myrtilo Mercurii filio C. lxiiii.

Yrtilus (ut ait Lactantius) filius fuit Mercurii & Auriga oenomai regis: cuius filiam Hippodamia; cũ poſtularet Pelops in cõiugẽ diſpoſitus curſus ſubire certamen corrupit ſpõſione primi coit⁹ Myrtilum: qui facto currui cereo axe eoq; in medio curſus fracto obtinuit Pelops uictoriam & uirginem. Myrtilũ aũt promiſſa poſcentem deiecit in mare: in quo necatus mari nomen dedit ut ab eo Myrtilũ uocaretur. Huius aũt Myrtili fraude qui præpoſitus erat armorũ oenomai ſuperatus bello oenomaus eſt: ut ſupra de Pelope ſcribitur.

De Laribus Mercurii filiis. C. lxv.

Ares fuere duo Mercurii & Laris Nymphæ filii: ut dicit Ouidius. Lactantius aũt in libro diuinarum inſtitutionum eam dicit uocari Larundam ſeu Laram. De origine tantum horum talem recitat Ouidius fabulam. ꝙ cum Iuppiter diligeret Iuturnam Tyberinã nympham & Turni regis ſororem: reliquis loci nymphis impoſuit: ut eam fugientem retardarent: ne eo ſequente ipſa mergeretur in undas. Lara uero filia Almonis (ut dicit Paulus) una Nayadum iuſſa Iouis

Iuturnæ retulit & Iunoni. Quãobrẽ Iuppiter ĩdignatus Laram lingua priuauit: iuſſitq; Mercurio ut illam ad inferos traheret: & ibi eſſet ſty gia Nympha. Qui cum illam ducens aſpiceret in eius concupiſcẽtiã incidit & in itinere oppreſſit: quæ cum concepiſſet peperit illi geminos quos ipſe de nomine matris lares appellauit. Huius fabulæ fictio ſatis abſconditũ tenet ſenſum. Iuppiter enim calor eſt Iuturnã Nympham ideſt humiditatem in quam agat appetens. Verum Lara quæ hic mulie ris nimius eſt calor opus agentis ignis diſgregat: ſed Mercurius ideſt frigiditas naturæ opere excitata ſuperfluo calore muliebri exinanito ſe men coegit in unum: & ſic Lara lingua priuata eſt ideſt nocendi poten tia. De hac tantum calcata caliditate Mercurius ideſt naturæ modera ta prudentia ſecundum gentiles elicit lares. non quidem recte ex ea ſꝫ ea amota fit: ut ſecundum opinionem quorundam lares cũ creato foe tu naſcantur ſeu creentur: qui aa ſtante creari non poterãt. De quibus laribus non omnes æque ſenſere ueteres. Extimauere autem antiqui cum anima rationalis a Mercurio in corpus nouum deducta eſſet: ut alias dixi. ideo a Mercurio deduci opinari quia in ſexto menſe qui Mer curio attribuitur foetus animam credatur ſuſcipere ſeu uitalem poten tiam in anima deum ſeu deos nouæ animæ uenire cuſtodes: quos ali/ qui genium uel genios uocauere: nonnulli dixere lares: ut paulo ante dictum eſt. Et ut Cenſorinus aſſerit in libro de natali die ubi uult eum dici genium: ſeu quia ut gignamur curat: ſeu quia una nobiſcũ gignaẽ ſeu ꝙ genitos ſemper tueatur & eundem eſſe genium & larem dicit a multis ueteribus affirmatum & potiſſime a Caio flacco eo ꝙ in libro quem Cæſari de indigita mentis ſcriptũ reliquit. Et eſto ꝙ unum tm̃ dicat genium ſeu larem in ſubſequentibus adicit opinione Euclidis So cratici duplicem omnibus appoſitum genium: & ſic duo ſunt unicuiq; lares opinione ueterum. Quod ſatis firmari uidetur auctoritate Annei florii ſcribentis in. iiii. Epythomatis ſui ſic. Ipſiq; bruto per noctẽ cũ illato lumine ex more aliquo ſecum agitaret atra quædã ymago ſe ob tulit: & q̃ eſſet interrogata tuus inquit malus genius. hoc & ſub oculis mirantis euanuit. & cætera. Qui quidem non adieciſſꝫ malus niſi & bo nus alter eſſet: & ſic duo. Chriſtiana ueritas angelos uocat non cũ na ſcente genitos ſed nato ſotiatos. Quorũ alter bonꝰ in bonũ ſemper ur get quem ſeruat: alter autem malus in contrariũ nititur: & quaſi bono rũ malorumq; noſtrorum obſeruatores & teſtes in mortem uſq; aſſi/ ſtũt continui. Hos præterea lares etiam priuatorũ domibus ineſſe cre didere: ut in principio aulularíæ oſtendit Plautꝰ: eoſq; familiares ſeu domeſticos uocauere deos & uti cuſtodiæ corporis appoſitos diximꝰ ſic & hos cuſtodiæ domꝰ eiſq; ĩ domibus locũ communẽ domeſticis omnibꝰ: ubi. ſ. ignis area quam in medio aulæ ueteres faciebãt dedere

Ibiq; eos uenerabantur ſacris ritu ueteri. Quod quidē nōdu; apud noſ oblitum eſt. Nam & ſi error ille inſipidus abierit: ſtant adhuc noīa & quædam ueterū ſacrorum ueſtigiū ſapientia. Habemus aūt Florentini & ſic forſan nōnullæ aliæ nationes ut plurimū in aulis domeſticis ubi fit cōis ignis toti familiæ domus ferea quædam inſtrumenta ad lignorum igni appoſitorū ſuſtentatione; appoſita quæ lares uocamus: & in ſero præcedente Kalendarum Ianuariarum die a patrefamilias omnis conuocatur familia: & repleto lignis igne ſtipes magnus apponitur: cuius capud unum igne crematur in reliquo inſidet ipſe paterfamilias cæteris circūſtantibus: & uino ſumpto bibit ipſe pater primo: & inde capiti ſtipitis incenſi ſuperinfundit: quod uini ſuperfuerat in calice: & deinde cnm in circuitu potauerint cæteri quaſi pfecta ſolemnitate ad officia conſurgunt ſua. hæc ſæpe puer in domo patria cælebrari uidi a patre meo catholico profecto homine. Nec dubitem quin a multis adhuc celebretur ratione potius conſuetudinis a maioribus ſumptæ q̃; aliqua ydolatria ſuperſtitione deceptis

De Euandro Mercurio filio: qui genuit Pallantē & Pallantiā. C.lxvi

Vander Archadum rex (ut ait Paulus) filius fuit Mercurii ex Nicoſtrata: homo fortitudine & ingenio inſignis. Dicit. n. Seruius eum Icerillum quendā īmanem hoīe; occidiſſe ut Hercules Gerionem eūq; ob eius ſingularem probitatē unū inter multos Hercules numeratum. Et idem Seruius dicit: hunc Pallātis regis Archadiæ fuiſſe nepotem: & cū patrem ſuum occidiſſet uirū. ſ. Nicoſtrate ſuadente ipſa Nicoſtrata quæ uates erat dimiſſa Archadia in Italiam uenit: & pulſis ab originibus tenuit illa loca: quæ poſtea Roma cōdita eſt: & oppidū modicum in monte Palatino fundauit: ibiq; Herculem ex Hiſpania redeuntē cum pompa ſuperati Geryonis ſuſcepit. Qui illum ab inſultib9 cachi latronis liberauit. Inde poſt euerſionem Troiæ Aenea; nouas ſedes querentem recepit aduerſus Turnum iuuit: miſſo in bellum cū eo Pallante filio: quē ſenex a Turno occiſum miſere fleuit. Mercurii aūt ideo dictus eſt: quia eſſet īter cæteros eloquētiſſimus homo: ut aſſerit Theodontius.

De Pallante Euandri filio. C.lxvii

Allantes Euandri fuit filius: ut ſæpiſſime in æneido teſtatur Virgilius: hic iuuenis celebris uirtutis ſpectabilis Aeneæ amicitia iunctus congregatis auxiliis illum aduerſus Turnum ſecutus a quo in acie uulneratus occubuit & ab infœlici patre ſepultus eſt. Huius autē corpus (ut refert Martinus eo in libro) qui martiniana uocatur īperante Romanis Henrico. iii. imperatore haud longe ab urbe a quodā agricola altius ſolito fodiente agellu; compertum eſt: adhuc adeo integrū

ut nuperrime uideret̃ infoſſum:& ſtatura adeo ingens ut muroꝝ alti tudinem longitudine ſuperaret:& quod longe magis mirandum refert ſic in illo hiatus illati a Turno uulneris apparebat permaximus ut lon gitudine quattuor pedum excederet:addens ſupra caput eius lucernã perpetuo igne ardentem compertam:nec ullo poterat extingui ſpiritu uel liquore tandem facto ĩ fundo foramine extincta eſt.Inſup dicit ſe/ pulchro tale fuiſſe epytaphiũ ſcriptũ:Filius Euãdri Pallas quẽ lancea Turni:militis occidit more ſuo iacet hic.

De Pallantia Euandri filia Ca.lxviii.

p Allantia(ut dicit Seruius)filia fuit Euandri.Qui aſſerit hoc a Varrone narrari:quã ait Herculem uitiaſſe:& ex ea genuiſſe Latinũ regẽ laurentũ.Hanc tandem cũ moreret̃ dicit ſepultã ĩ mõte q de ſuo noĩe Palatinus appellatus ẽ.

De Pane Mercurii filio Ca.lxix.

p An non is q Archadiæ dictus ẽ de⁹:ſed alius Mercurii fuit fi/ lius & Penelopiſ:ut ĩ libro đ naturis deoꝝ ſcribit Cicero.Et da to dicat Licophron Penelopẽ Vlyxis couiugẽ cum ꝓcatoribus omni bus concubuiſſe Vlyxe non redeunte:& ex uno pana filium ſuſcepit: ſunt qui uelint huic fictioni locum datum & ĩtelligere contigiſſe alicu ius eloquentia Penelopem in concubitum eius ueniſſe:& ex eo filium peperiſſe:qui eo ꝙ eloquentia exquiſitus uideat̃ Mercurii filius dict⁹ eſt.Ego aũt alias dixi arbitrari nõ poſſum pudicitiam tam celebrẽ uti Penelopis fuit:alicuius eloqo uel opere alio fœdari aut flecti potuiſſe fuere qdem & aliæ mulieres noĩe ſecũ:ſed forte nõ pudicitia cœqua/ les:& ſic ex aliarum una naſci potuit Mercurio Pan filius.

De Vulcano.xxxvii.Iouis filio:q genuit Ericthonium Acum Cechulum & Tullium ſeruilium Ca.lxx.

u Vlcan⁹ Iouis & Iunonis fuit filius:ut omnes fere poetæ teſtãt̃ Hic eo ꝙ claudus & deformis erat ꝗ̃cito natus eſt:a parentib⁹ ĩ lemnum inſulam eſt deiectus:de hoc ĩ buccolico carmine dicit Virgi lius.Cui nõ riſere parenteſ.Nec deus hunc menſa dea nec dignata cu/ bili eſt:& cætera.Huic uxorem fuiſſe affirmant omneſ:ſed quæ ea fue rit nõ æque demonſtrat̃ a cunctis.Cingius enim(ut Macrobius in li/ bro ſaturnaliorum refert)dicit Mayam uxorẽ fuiſſe Vulcani.Piſo aũt dicit fuiſſe Maieſtam.Homerus primo & inde Virgilius & poetæ lati ni reliq Venerem fuiſſe ſcribunt.Sane cum certũ ſit plures fuiſſe Vul canos:poſſibile ẽ hos omnes uerum dicere:cum cuius Vulcani fuerĩt coniuges Maya ſeu Maieſta nõ dicunt.Quod autẽ Vulcani Lẽnenſis Venus fuerit coniunx ſatis comperto teneri uidet̃.Hunc ĩſuper Iouis fabꝝ dicunt:& apud lyparas & Vulcanum inſulas ad faciẽda fulmina

& deoꝶ arma Cycoples obſequioſos & officinas habere teſtāť.Et ab
eo quicquid artificioſe compoſitum eſt:factum uolunt ut Achillis &
Aeneæ arma monile Hermionis & corona Ariadnæ & hiuſmodi.
Hunc præterea dicunt oſtenſo illi a ſole adulterio Veneris coniugis
ſuæ & Martis ambos inuiſibilibus cathenis alligaſſe.Vocant etiā illū
mulciberꝫ:& filiorum plurium faciunt patrem.Volentes igitur ex di/
ctis ſenſum elicere.Sciendum eſt primo Vulcanum hunc Iouis & Iu/
nonis fuiſſe filium:& apud lemnum r̃gnaſſe:& Venerem habuiſſe cō
iugem:eamqꝫ cum armigero comperiſſe iacentem:ut ſupra dictum ē
ubi đ Marte:& hoc quantum ad hyſtoriam.Quantum autem ad aliū
ſenſum eſt ante alia aduertendū apud nos duplicē ignem eſſe:primus
eſt elementum ipſum ignis:quod nō uidemus:& hoc perſæpe poetæ
Iouem uocant.Secundus autem elemētatus eſt ignis cauſatus a primo
& hic duplex eſt.Primus enim eſt qui in aere ob uelociſſimū circularē
motū in nubibus accenditur:& hic dum illas exeundo frangitur coru
ſcationes & tonitrua facit:& maximo cum impetu ī terras impellitur.
Secundus autem is ignis eſt quo utimur ex lignis aliiſqꝫ cōbuſtibilibꝰ
a nobis ex ſilicibus duris eductus & fomentis educatus atqꝫ ſeruatus:
de his tribus hac in fictione fit mentio. Nam primus Iuppiter eſt:ex
quo & rebus aereis & terreis quæ ꝑ Iunone intelligendæ ſunt:duo re
liqui oriunť.Ex his uterqꝫ claudꝰ ē:nā ſi fractionē nubis inſpexerimꝰ
nō recte grandientem ignem:ſed nunc in partem iſtam nunc in illam
declinantem uidebimus:& ſic claudicantem dicemus.Equo modo &
noſtri ignis flammas nunqꝫ æquali ſeſe in altum extollentes gradu ui
debimus:ſed more claudi nunc altius nunc depreſſius appetunt altio/
ra.Ex his primus de cælo in terram(ut præmonſtratum eſt)deicitur:
nec illi parentes arrident:quia qꝫcito creatus eſt eicitur:& ſic nec in
menſa dignatus ē.In lemnum autem ideo deiectum uolunt:qa pſæpe
in inſulam illam cadunt fulmina.Quod aūt dea nō illū cubili dignata
ſit:paulopoſt ubi de Eritreo dicetur cauſa:a ſimiis aūt nutritus eſt is
qui penes nos ē.Eſt enim ſimia animal hoc habens a natura:ut qcqd
uideat hominem facientē & ipſa conetur facere:& quoniam homines
arte & ingenio ſuo ī multis naturam imitari conantur:& circa actus
tales plurimum opportunꝰ eſt ignis:fictum eſt ſimias:id eſt homines
nutriſſe Vulcanum:id eſt ignem fouiſſe.De quo ut eius opportunitas
cognoſcatur:ſic ī libro ethy.ſcribit Iſidorus:abſqꝫ igne nullū metalli
genus fundi extendiqꝫ poteſt.Nihil enī pœnæ quod non igne efficiať
alibi enim uitrum:alibi aurū:alibi argentum:alibi plumbum:& alibi
mineum:alibi pigmenta:& alibi medicamenta efficit:igne lapides in
ære ſoluuntur:igne ferrum gignitur & domatur:igne auꝶ perficitur:
igne cremato lapide cementa & parietes ligantť:ignis lapides nigros

coquendo candificat:ligna candida urendo effuſcat:carbones ex prui
na fulgida nigros facit de lignis duris fragilia:de putribilibus imputri
bilia reddit:ſtricta ſoluit ſoluta reſtrĩgit :dura mollit mollia dura red
dit:hæc Iſydorus.Volunt inſuper hunc Iouis eſſe fabrũ & aliarũ rerũ
oĩuꝫ artificioſarũ cõpoſitorẽ ut intelligatur quicquid artificioſum fit
ignis ſuffragio fieri:qui inq̃tum artificioſus dicitur Vulcanus ab ali/
quo inſigni artifice ſic dicto denominatus. Officinæ autem eius cur
apđ Lyparam & Vulcanuꝫ inſulas eſſe dicantur liquido ꝑatet.Inſulæ
enim igneꝫ euomentes ſunt & earũ nomen fictiõi fauet: Vulcaniæ qp
pe nũcupantur:ſed non a uulcano Iouis filio dictæ ſunt: quinimmo a
uulcano quodam qui in emalio natus illas tenuit. Nec ſolum eum fa/
brum armorum aut iocalium ignem:ſeu uulcanum eſſe uoluere:ſed &
hominum conuentionibus: & ſermonis initio cauſam præſtitiſſe uo/
lunt:ut in libro de Architectura Vitruuius uidetur aſſerere dicens ho
mines ueteri more in ſiluis & ſpeluncis & nemoribus naſcebantur:ci/
boqꝫ agreſti ueſcendo uitam agebant.Interea quodam in loco a tempe
ſtatibus & uentis denſæ crepitantibus arbores agitare:& inter ſe terẽ
tes ramos ignem excitauerunt: & eo flãma uehementi perterriti:qui
circa eum locũ fuerunt ſunt fugati.poſtea requie data proprius accedẽ
tes eum animaduertiſſent cõmoditatem eſſe magnam corporibus:ad
ignis teporem ligna adiicientes:& id conſeruantes alios adducebãt:&
nutu monſtrantes oſtendebant:quas ex eo haberẽt utilitates.In eo ho
minum greſſu cum profundebantur aliter e ſpiritu uoces cotidiana cõ
ſuetudine uocabula ut obtingerent conſtiterant.Deinde ſegregãdo res
ſæpius in uſu ex euentu fari fortuitu cæperunt:& ita ſermones ĩtra ſe
procreauerunt.Ergo cum propter ignis inuentionem initio apud homi
nes & conſilium & conuictus eſſet natus:& in unum locum plures cõ
uenirent habentes a natura primum præter reliqua animalia:ut nõ ꝓ/
ni ſed erecti ambularent:mundiqꝫ & aſtrorum magnificentiam aſpice
rent in manibus & articulis quam uellent rem faciliter tractarent:cæ/
perunt in eo cetu alii de frõdibus facere tecta:alii ſpelũcas fodere ſub
montibus nonnulli hyrundinum nidos & ædificationes earum imitan/
tes de luto & uirgultis facere loca quæ ſubirent:hæc uirtruuius.Non
aũt inſignis homo iſte pẽthateucum legeret circa cuius initiũ lõge aliũ
ſermonis auctorem Adã omnia nominãtem legiſſet:& alibi Caim nõ
domos tantum ſed ciuitatem etiam conſtruere nouiſſet.Sed de hoc ali
as.Cur aũt uulcano Cyclopes obſequioſi dati ſint ſupra ubi de Cyclo
pibus explicatum eſt.Vulcanus autem faber iſte ideo dictus eſt (ut ait
Seruius)quaſi uolicanus : ꝙ per aerem uolet. Rabanus autem di/
cit uulcanus uolans candor. Mulciber autem dicitur (ut ait Alberi/
cus(quaſi mulcens hymbrem eo ꝙ cuꝫ nubes altiora petierint calore

ĩ pluuias reſoluunť.Ego aũt mulcibeꝝ dici puto:ideo qꝫ molliat ære.

De Ericthonio Vulcani filio:q genuit Pocrim Orithiam & Pandionem. Ca.lxxi.

e Ricthonius(quē Eritheum appellat Homerus)filius fuit Vulcani & Mineruæ:ex creatione cuius talis ferť fabula ab antiquis Quod cũ Vulcanus fulmina Ioui aduerſus gigantes pugnãti feciſſet: petiit eidem loco premii:ut liceret ſibi cum Minerua concumbere:qđ ipſe conceſſit data Mineruæ licentia ut ſuam uirginitatē:ſi poſſet:uiribus tuereť.Dum ergo Mineruæ cubiculũ intraſſet Vulcanus:& Mineruæ acriter ſe defendenti uim inferre conareť:actũ eſt:ut uoluntate nimia percitus Vulcanus in pauimentum ſemen effunderet:ex quo aiunt Ericthoniũ natum:eiqꝫ ſerpentinos dicunt fuiſſe pedes:ad quos contegendos ætate ꝓuectus currum primus excogitauit:ut dicit Virgilius.Primus ericthonius currus & quatuor auſus Iũgere equos &c. Huius autem fictionis intentum Auguſtinus in libro de ciui.dei ſic detegit.Dicit enim apud Athenienſes templum fuiſſe Vulcano & Mineruæ commune.In quo compertus eſt infans dracone circunuolutus:q cum eum magnum uirum futurum iudicio athenienſium portenderet: eum ſeruauerunt:& eo ꝙ parentes eſſent incogniti iis quibus dicatum erat templum:in quo cõptus erat Vulcano ſcilicet & Mineruæ dederunt in filium.Hic præterea(ut dicit Anſelmus in libro đ imagine mũdi) in cælum inter alias cæleſtes imagines aſſumptus ſerpentarius dictus eſt.

De Pocri Ericthonii filia & coniuge Cephali Ca.lxxii.

p Ocris filia fuit Ericthonii ſeu Ericthei:& coniunx Cephali Ouidio teſte dicente. Quattuor ille quidem iuuenes totidēqꝫ crearet Fœmineæ ſortis ſed erat par fama duaꝝ.Ex quibus Eolides Cephalus te cõiuge fœlix Pocri fuit &c.Quæ huius fuerit fortuna:quæ mors poſt hæc ubi de Cephalo ſcribiť.

De Orithia Ericthonii filia & cõiuge Boreæ Ca.lxxiii.

o Rithia Ericthei ſeu Ericthonii fuit filia:ut Euſebius ĩ libro tēporum teſtať.Hanc trax boreas Aſtrei filius rapuit:& ſibi matrimonio copulauit:q̃ illi zethum & calaym filios peperit.

De Pandione Ericthonii filio q genuit Prognem & Philomenam Ca.lxxiiii.

p Andion(ut Lactantio placet)filius fuit Ericthonii athenaruꝫ regis:ſibiqꝫ ſucceſſit in regno.Ex quo præter regni tempus quod uixit apđ Euſebium annis.xl.fuit:nil eſt:niſi qꝫ duos habuerit filios: & totidem filias. Ex quibus bello feſſus qđ diu aduerſus tracas geſſerat cum in pacem ueniſſet unam Prognem ſcilicet Thereo tracum regi dedit in coniugem.Alteriuſ autem Philomenæ ſcilicet infortunium

fleuiſſe potuit de quibus ſupra latius.

De Progne & Philomena filiab' Pandionis. C.lxxv.

Rognes & Philomena(ut ſatis late dicit Ouidius)filiæ fuere Pandionis Athenarũ regis.Harũ Prognẽ Pãdiõ Tyereo regi Traciæ dedit ĩ cõiugẽ.& ipſa ex eo peperit Ithim filiũ.Philomena aũt ſcđam Pãdionis filiã dũ ad Prognẽ Thereus deduceret ſtuprauit:eiq; lĩguaʒ abſtulit.Ex quo ſecutũ ẽ ut Ithis a mr̃e occideret̃ & pr̃i daret̃ ĩ cibũ: & ĩde Prognes mutaret̃ in hyrũdinẽ:Philomena ĩ auẽ ſui noĩs:Therе' in upupã ut de omnib' pleni' ſupra ubi de Thereo.

De Caco Vulcani filio. C.lxxvi.

Acus filius fuit uulcani ut dicit Virgili'.Hic ſpelunca fuit uaſto ſummota receſſu Semihominis Caci facies quã dira tegebat.Solis in acceſſũ radiis ſemperq; recẽti.Cæde tepebat hum' forib' affixa ſuperbis.Ora uirũ triſti pẽdebant pallida tabo.Huic monſtro Vulcanus erat pater illius atros.Ore uomens ignes magna ſe mole ferebat. & cætera.Ex hoc fertur ꝙ Herculis ex Hiſpania redeuntis & cũ Euãdro hoſpitãtis boues noctu cauda traxit in antrũ ſuũ:quos cũ diminutos mane cerneret Hercules:nec quorſũ erraſſet poſſet aduertere. Videbat eĩ ueſtigia pedũ ab antro ad armẽtra ueniẽtia cũ reliqs recedebat:ſed cũ mugirẽt ob relictos ſocios abeũtes:rñdẽtes mugitu q clauſi tenebant̃ cognita eſt Caci fraus:in quẽ dũ uerteret̃ Hercules:ui ex antro illũ eduxit:& claua ĩteremit:& boueſ reaſſũpſit.Alii uero uolũt a Caca ſorore caci fratris furtũ Herculi reuelatũ & ob id meruiſſe ibidẽ diu ara ſacriſq; uenerari.Nũc ideo Vulcani filiũ dictũ dicit Serui' quia adiacẽtia omnia crebra cõbuſtiõe cõſumeret:quẽ Albericus dicebat nequiſſimũ Euandri filiũ fuiſſe ſeu ſeruũ:quod nomẽ ipſũ ſonat nam cacos græce latine malum ſonat.Sub fictione autẽ fabulæ uidet̃ Solino ubi de mirabilibus hyſtoriam eſſe.Dicit enim habitaſſe Cacuʒ eo in loco cui ſalynæ nomen eſt:ubi poſtea trigemĩa urbis porta facta Deinde dicit Cæliũ dicere ꝙ cum a Marſia rege tarconi tyrheno legatus iuiſſet:& ab eo megali phrygio ſeruandus eſſet traditus ab eodem cũ ãplioribus ſubſidiis unde uenerat reductus regnũ circa Vulturnuʒ & Campaniam occupauerant.Et dũ tẽptarẽt aduerſũ Euandrũ & Archades duce Hercule q tunc forte aderat:Cacus oppreſſus ẽ.Megalis aũt ab Sabinos ſeceſſit:quos augurãdi diſciplinam docuit.

De Ceculo Vulcani filio. C.lxxvii.

Eculus(ſi Maroni fides præſtanda eſt)filius fuit Vulcani.Dicit enĩ de eo ſic.Nec præneſtinæ fundator defuit urbis.Vulcano

genitum pecora inter agreſtia regeꝫ.Inuentūq; focis oīs queꝫ credidit ætas. Ceculus &c.Ex hoc talis fertur fabula:duo fuere fratres quibus unica fuit ſoror quæ dū ſecus ignem ſederet fauilla caſu eius ingremiū ex torrente feruido euolauit:ex qua mulierem cōcepiſſe aiūt & pepiſſe puerꝝ queꝫ Vulcani dixere filiuꝫ:eūq; ob lippitudinē oculorum dixere Ceculū.Qui die quadam forſan infeſtatus in properatione: quia non Vulcani filius eſſet:orauit Vulcanuꝫ ut ſi eius eſſet filius demonſtrarꝫ nec mora Vulcano agente aiunt miſſum fulmen:a quo oēs qui nō crebant exuſti atq; perempti ſunt:ex quo uere Vulcani filius a ſupſtitibus habitus eſt.Ego exiſtimo fictionis huius rōem eſſe talem: Ceculum.ſ.præneſtem proprio noīe nuncupatum & ab ægritudine oculoꝝ ceculum:& idem eſſe cum præneſte Latini regis filio:de quo ſupra:& ob euolatam fauillulam in gremiū pregnantis matris adoptatuꝫ Vulcano eūq; hoſtes ſuos igne & incendio caſtigaſſe & preneſtē condidiſſe ciuitatem:& uiribus Turnum aduerſus Aeneam iuuiſſe.

De Tullio ſeruilio uulcani filio:q genuit Tullias duas. C.lxxviii.

Tullius ſeruilius Vulcani fuit filius ex Creſa corniculana:ut in libro faſtorum teſtatur Ouidius dicens.Namq; pater Tulli uulcanus creſia mater.Perſignis facie corniculana fuit. Et paulo poſt. Iuſſa foco captiua ſedet cōceptus ab illa.Seruius a cælo ſemina gentis hēt. Hunc præterea dicit Ouidius a fortuna dilectum: eāq; ſolitam ad eū ire per feneſtram palatii & ſecū eſſe:ubi poſtea facta eſt porta:quæ a feneſtra illa feneſtrale nomen accepit.Huius fabulæ intētum ex hyſtoria per Titum liuiū ſtilo egregio narrata ſumetur: quam ut paucis cōplectar uerbis dico.Qđ capto corniculano a Tarquino priſco romanorum rege:inter alias captiuas iuuencula quædaꝫ ex eo ꝙ nobilis uideretur a Tarquinio in domuꝫ regiam deducta eſt.quæ pregnās pepit Tulium ſeruiliuꝫ.Quo adhuc infantulo & in cunis dormiente deſcendit ab alto igniculus & capiti ſuo inſedit nullam inferens leſioneꝫ:quē cum uidiſſet Tanaquil regina auguriorū perita ſuaſit uiro ſuo puerum cū diligentia ſeruandū:magnū enim futurū familiæ ſuæ cōmodū hic ſeruatus cum ſtrenuus euaſiſſet Tarquini filiam ſūpſit in cōiugem:& uulnerato Tarquino a filiis Ancimarci & a regina ex uulnere mortuo clam ſeruato:ea iubente paruulus adhuc exiſtentibꝰ filiis Tarqnii ſeruius illi occupauit regiam. Qua occupata & morte patefacta Tarqnii: Seruiꝰ illi ſuffectus eſt rex:cui cū duæ eſſent ex coniuge filiæ illas filiis Tarqnii priſci ddit uxores.Ipſe aūt cū multa bona feciſſet Romanis a Tarquinio ſuperbo genero ſuo filiæ impulſu occiſus eſt:cum regnaſſet annis quadragintaquatuor.Illa igitur flammula de qua ſupra: locū dedit fabulæ ut filius fingeretur Vulcani: qđ oſtendit Ouidius

Signa dedit genitor tunc cū caput igne coruſco Contigit: hicq; om̄is flāmeus egit apex &c. Qud᷑ aūt a fortuna dilectꝰ fuerit mōſtrauere ſuc ceſſus. Hūc Plyniꝰ in libro uirorū illuſtriū filiū dicit fuiſſe publii cor/ niculani & ocreatiæ captiuæ:

De duabus Tulliis filiabus Tullii Seruilii. C.lxxix.

Vlliæ duæ (Titi liuii auctore) filiæ fuere Tullii ſeruilii & cōiuges arruncis & lucii priſci tarquinii filiorū. Maior quippe Tullia ſeueri atq; ĩpatientis aĩ: & ad quæcunq; facinora ꝓcliui arrunci mitiſſimo iuueni cōtigit. Iunior uero quæ piiſſima mulier erat Lucio acris & ambiciosi cordis iuueni data ē. Ardebat Tullia maior deſyderio regni ſegnēq; uirū cōtumeliis infeſtabat: & ſuā dānabat fortunā ꝙ nō Lucio data eſſet. Tandē actū eſt: ut moreret᷑ Arruncus & iunior Tullia. Quā obrem eueſtigio maior cōuenit cū Lucio & patiēte potius q̃ approbāte Seruio matrimonio iuncti ſūt: cæpitq; illico ĩproba mulier uiri aĩuꝫ irritare uerbis & ad regnū ſtimulis ĩpellere. Ex quo factū ē ut die quadā curiā ĩtraret Lucius & ꝓ rege ſederet: & uenientē Tulliū pelli faceret: & inde ſequi atq; trucidari. Quod cū audiuiſſet Tullia cōſcēſo uehiculo lætabūda ad ſalutandū uirū regē cucurrit. rediens aūt domum cū ſeruii cadauer media in uia ꝓſtratum uideret auriga atq; ſubſtaret: ne illud tranſiens uehiculo præmeret obiurgatus a Tullia: eo præſſo tranſiuit. Hæc peperit Lucio filios inter quos ſextum tarquinū ob cuius illatū in Lucretiā collatini coniugē per uiolētiā ſtuprū Lucius filiiq; ſecū in exiliū acti ſunt: & ipſa cū eis. Quæ apud gabios trucidatū ſextū audiſſe potuit: & uidiſſe uirū apud cumas Cāpaniæ tabida ĩ ſenectute marcentē. Quis aūt mulieri finis fuerit non legi.

Prohemium.

Vrgitis uaſti at nimium æſtuoſi portio longe maior cur/ſuq; difficilior uero pſtāte deo poſt puppī relicta cū iam cani montiū uertices oppoſiti littoriſ ſe tenui quadā oſtētatione in remotis oſtēderent: cæperat uideri mihi mare placidum: & nullis fere impeditum obicibus: & undas ſolito laxiores præſtare: & ſpe atq; auiditate contingendi littoris: ī quo quies promittebat futura: & ob ſuperatos labores uectrici meæ Laurea ultro remiſſerebam & uelo. Sed & ecce dum a Tyberis hoſtio dum lenis aura me detuliſſet in euboicū ſalum: ſtetiſſentq; corā Cadmeiæ thebæ: & quas pterieram non aduertens coliæ inſulæ in mentē ueniſſent: ſenſi mecū quid ſupereſſet agendū: eum ſcilicet deſcribendum monſtruoſarum rerum domitorem egregium cæteros mortales uiribus excedentē. Nec non & furentis populi regem cuius perſæpe opere fere naufrag' factuſ ſum: & eorum inde numeroſas ſatis proſteritates annectere. Ex quo tepuit paululum feruor ille qui me auidum deferebat in littus: & ſubſti/ti & dū mecū uoluerem facile non eſſe eos labores deſcribere: quibus præter Herculem nemo ſuffeciſſet mortalium: eūq; regem cuius famuli orbem uidebantur poſſe concutere exiſtimaui quieſcendū fore: & aliquali otio languidas iam uires in neruum reuocare. Nec inter egregios alcidis ſudores deficerem. At ubi minime uellē debilis deferrer ab æolo & ſic nūdū Iouis tertii enumerata ītegre ple. Iteꝝ rex īclyte ſteti tāq; in certū deueniſſē terminū: a quo iā factus robuſtior ſurgens in re/ſiduū itineris nauiculæ uela cōcedo. Orās more ſolito ut iis faueat meq; laboris deducat in finē: cui facilimū fuit ex nihilo cūcta cōponere

De Hercule. xxxviii. Iouis filio q genuit. xvii. filios quorum hæc ſūt nomina Oxias: Creonthiades: Tyriomacus: Dyicohontes: Ithoneus Cromis: Agilis: Ilus: Sardus: Cyrnus: Dyodorus: Tlipolemus: Teſ/ſalus: Auentinus: Telephus: Lydus & lamirus.

Ercules (ut ſcribit in amphitrione Plautus) filius fuit Iouis & Alcmenæ: quæ (ut quidam uolunt) hac lege nupſit amphitriōi ut mortem fratris ſui a thelebois occiſi ulciſceretur. In qua expeditione ut ubi ſupra ait Plautus cum uerſaret amphitrion Iuppiter in Alcmenam ardens amphitrionis militantis forma ſumpta ante lucē quaſi ab expeditione rediens acceſſit ad eam: quæ cum eū uirum ſuum crederet cum eo concubuit: ex quo concubitu eſto ex amphitriōe prægnās eēt cōeæpit: ad quam conceptionem uolunt noctem unā ſuffeciſſe quinimmo aiunt tribus in unam iunctis laſciuiendi ſpatium adulte/ro Ioui conceſſum quod a Lucano ſcribitur. Thebas alcumenæ qua dū

frueretur olympi. Rector luciferũ ter iuſſerat heſperon eſſe &c. Et ſic ĩ tempore geminos peperit ex Amphitrione uiro Iphycleum: ex Ioue aũt Herculem. Præterea & aliaꝫ fabulã ad hui⁹ natiuitatẽ ſpectãtẽ recitat homerus: quã quia ſupra ubi de Euriſteo filio Stenebi ſcripſim⁹ hic reiterare ſupfluum eſſet: hunc ueteres maximis extollunt laudibuſ & eum quantum ad corporis ſtaturam maximum ferunt adeo ut nolit eius altitudinem ſuperaſſe quemq̃ & ea ſeptem fuiſſe peduꝫ: quod Solinus probare uidetur ubi dicit: licet ergo pleriq̃ diffiniant nullum poſſe excedere longitudinem pedum ſeptem: quod intra hunc modũ hercules fuit & cætera. Et cum Iunonis nouercæ inimicitias eum paſſum uelint: & Euriſteo regi famulatuꝫ præſtitiſſet robore corporeo & ingenio cæteros anteiſſe confirmant. Cuius labores præcipuos fere omneſ duodecim tantum fuiſſe confirmant cum .xxxi. eſto nõ omnes æquos fuiſſe comperiam. Primo quidem dum adhuc eſſet infantulus & in cunnis cum fratre iaceret: a Iunone odiis inſecutus dormientibus parentibus ad eum deuorandum ſerpentes duo miſſi ſunt: Quibus uiſis terre factus Iphycleus ex cunnis decidit: & eiulatu ſuo parentes excitauit q ſurgentes Herculem inuenere cæpiſſe manibus ſerpẽtes & eos occidiſſe: de qnibus in tragœdia Herculis furentis ſic ait Seneca poeta. Infantis ætas monſtra ſuperauit prius. Quã noſce poſſet gemina criſtatĩ caput Angues ferebant ora: quos contra obuius Reptauit infans igneos ſerpentuꝫ oculos. Remiſſo pectore ac placido intuens Arctos ſerenis uultibus nodos tulit. Et tumida tenera guttura elidens manu &c. Secundo apud lernam paludem cũ hydra ĩmani mõſtro certamen habuit: cui cũ eſſent capita. vii. & uno exciſo ſeptem illi renaſcerentur illico: exquiſita uitaliũ origine uitaꝫ cõſumpſit. de qua ſic Seneca tragœdus ubi ſupra. Quid ſæua lernæ monſtra numeroſũ malũ: Nõ igne demuꝫ uicit & docuit mori &c. Tertio cum nemeus leo eſſet toti regioni terribilis ſuſceptus a Molorco paſtore: qui locó proximus erat ubi leo aduerſus eum animoſus acceſſit: & captum atq̃ enectum excoriauit: & ob uirtutis inſigne loco palii corio eius poſtea uſus eſt: Vnde Ouidius. Iis eliſa iacet moles nemea lacertis. Quarto aduerſus Theumeſium leonem nulla ex parte minus horribileꝫ nemeo: audaci proceſſit pectore proſtratumq̃ iugulauit: cuius facti in thebaide meminit ſtatius dicens. Illius ſpeciem queꝫ per theumeſia tẽpe. Amphitrioniades fractum iuuenilibus armis. Ante cleonei ueſtitur proelia monſtri &c. Quinto autem aprum menalium cuncta uaſtantem cœpit: ex quo Seneca ubi ſupra. Solitumq̃ denſis hiſpidum erimanti iugis Archadia quater nemea menalium ſuem & cætera. & ut dicit Lactãtius. hũc aprum uiuum detulit Euryſteo. Sexto Ceruam æneos habentem pedes: & aurea cornua menali nemoris hoſpitam: quaꝫ nemo poterat

curſu contingere ipſe curſu ſuperauit atq; cæpit:de qua ſic ſeneca ubi ſupra. Menaii pernix fera. Multo decoro præferẽs auro caput. Deprẽſa curſu eſt. Septimo arcu Stymphalides occidit aues arpiyas ſcilicet de quib⁹ ſic idem Seneca. Solitaſq; pennis condere obductis diem petiit ab ipſis nubib⁹ Stymphalidas & cætera. Octauo tauruꝫ quem uictor theſeus a creta detulerat ob inſolentiam acticam regionem uaſtabat deprehendit:de quo tauro ſupra ubi de paſyphe:cuius mentioneꝫ ubi ſupra Seneca faciens dicit: Taurumq; centum non leuẽ populis metũ & cætera. Nono Acheloum ſuperauit. cuius facti fabula ubi ſupra de Acheloo:de quo Ouidius. Vos ne manus ualidi præſiſtis cornua tauri & cætera. Decimo Diomedem regem Traciæ cui mos erat hoſpites ſuos occidere & iumentis ſuis in cibum apponere ipſe ſuperauit & occidit:& eiſdem iumentis manducandum appoſuit:unde idẽ Seneca Quid ſtabula memorem diri Byſtonii regis & cætera. Vndecimo cuꝫ Buſiris rex Neptũni & Lybiæ filius:oras omnes nilo adiacentes prædator ingens infeſtaret:& forẽſes hoſpites ſuis mactaret diis:accedẽs Hercules eo ſuperato illam regionem pecatam reddidit:unde Ouidius Ergo ego fœdantem peregrino templa cruore. Buſirim domui & cætera. Duodecimo Lybiam petiit & Antheũ terre filiũ lucta ſuperauit apud Summictum Africæ ciuitatem:ut dicit Lactantius. de quo Ouidius idẽ dicit. Sæuoq; alimenta parentis Antheo eripui & cætera huius fabulam ſcripſiſſe memini ubi de Antheo ipſo. Tertiodecĩo colũnas in occidente poſuit:de quibus Pomponius mela in coſmographia ait. Deinde eſt mons peraltus quem ex aduerſo Hyſpania attollit obiectus. Hunc abilam illum calpem uocant columnas herculis utrũq; addit fama nominis fabulam Herculem ipſum multos olim perpetuo iugo diremiſſe colles:atq; ita excluſum Anthea mole montium oceanuꝫ ad quæ nunc inundat admiſſum & cætera. Nec hoc etiam Seneca tacuit ubi ſupra dicens. Vtrinq; montes ſoluit obrupto obice. Etiam ruenti fecit Oceano uiam & cætera. Quartodecimo aurea mala ſuſtulit puellis heſperiis dracone peruigili interempto : ex quo ſic ait Seneca. Poſt hæc ad ortus nemoris opulenti domos. Aurifera uigilis ſpolia ſerpentis tuli & cætera. Quintodecimo aduerſus Geryonem trianimẽ bellum habuit:eoq; ſuperato atq; interempto Hyſpanum atq; egregium pecus in Græciam uſq; maxima cum pompa deduxit:unde Seneca. Inter remotos gentis heſperiæ greges. Paſtor triformis littoris cartheſii peremptus acta eſt præda ab occaſu ultimo. Nothum cytheron pauit oceano pecus & cætera. Sextodecimo Baltheũ reginæ amazonũ Euryſteo regi reportauit:ea ſuperata de qua ideꝫ Seneca. Nõ uicit illum celibis ſemper tori Regina gentis uidua thermodotiæ & cætera.
Septimodecimo Cacum auentini furem etiam interemit. unde Boe-

tius ubi de conſolatione. Cacus Euandri ſatiauit iras. Decimooctauo centauros inſolentes uolenteſq; Hyppodamiaʒ nuptiarum die ſurripe Perithoo Hercules acri bello ſuperauit. Ex quo Ouidi⁹. Nec mihi cẽtauri potuere reſiſtere &c. Nonodecimo Neſſum centauruʒ ſibi ſub ſpecie obſequii Deianiram coniugem ſurripere conantem occidit: ut patet latius ſupra ubi de Neſſo. Vigeſimo Albionẽ & Begionẽ iter ĩpedientes ſuum haud longe ab hoſtio rhodani a Ioue lapideo adiutus hymbre ſuperauit: ut in comoſgraphia teſtatur Pomponius. Vigeſimoprimo Heſyonam Laomedontis filiam liberauit a monſtro marino: ut ſupra patet ubi de Laomedonte. Vigeſimoſecundo Troiam deleuit: ut ubi de Laomedonte plenius. Vigeſimotertio Lacinium latronem extremam Italiæ oram latrociniis infeſtantẽ occidit. Iunoniq; templũ conſtituit: quod Iunonis lacyniæ appellauit. Vigeſimoquarto (ut Homerus teſtatur in Iliadæ) Iunonem in papilla telo triſulco uulnerauit. Qđ feciſſe dicit Leontius eo ꝙ ab Euriſteo rege audiſſet eaʒ ſibi laborum omnium cauſam fore. Vigeſimoquinto cælum humeris tollerauit: cuius cauſam fuiſſe dicit Anſelmus ubi de imagine mundi: ꝙ cum gygantes deos impugnarent dii qnoq; omnes in unam cæli partem conueniſſent tantum ponderis ingeſſerunt ut cælum uideretur minari ruinam: quod ne caderet Hercules una cum Athlante ſuppoſuit humeros. Vulgatior tamen fabula eſt: feſſo Athlanti atq; optanti humerum mutare. Herculem interim humerum ſuppoſuiſſe ſuuʒ. Vnde Ouidius eum qneritantem deſcribens dicit. Hac cælũ ceruice tuli &c. Vigeſimoſexto Hercules deſcendit ad inferos: & ibi ut in Iliade dicit Homerus ditem uulnerauit. Vigeſimoſeptimo Theſeum pauitanteʒ Perithoo mortuo liberauit ab inferis & eduxit ad ſuperos. Vigeſimooctauo Alceſtaʒ admeti regis theſſaliæ conjugeʒ retraxit ad uirum dicunt enim ꝙ cum infirmaretur Admetus: imploraſſetq; Apollinis auxilium ſibi ab Apolline dictum mortem euadere non poſſe: niſi illã aliquis ex affinibus atq; neceſſariis ſubiret. Quod cuʒ audiſſet Alceſta coniunx non dubitauit ſuam pro ſalute uiri concedere: & ſic ea mortua Admetus liberatus eſt: qui plurimum uxori compatiens Herculeʒ orauit ut ad inferos uadens illius animam reuocaret ad ſuperos: quod & factum eſt. Vigeſimonono cerberum tricipitem introitum illi negantem barba cæpit atq; deiecit: eũq; triplici cathena ligauit & in lucẽ traxit: ut patet ſupra ubi de eo ſcriptum eſt. Trigeſimo ab inferis rediens Lycum thebarum regem eo ꝙ Megeræ coniugi uim uoluiſſet inferre interemit: ut in tragœdia Herculis furentis dicit Seneca ſic & ĩ furiam uerſus filios occidit & coniugem. Olympiaca inſuper certamĩa ipſe conſtituit in honorem Pelopis. Poſtremo ut in finem eius aliqnã do ueniamus. Trigeſimoprimo laborẽ ſuperaſſe non potuit. nã cũ

cætera ſuperaſſet monſtra amore muliebri ſuccubuit. Dicit ei Seruius ꝙ cnm Euritus rex Aetholiæ ei ſpopondiſſet in cōiugem Iolem filiam diſſuaſione filii eo ꝙ Megeram occidiſſet petenti denegauit. q̄obrem capta ciuitate & Eurito occiſo Iolē obtinuit. Huius enī amore ardēs ea iubente leonis ſpolium & clauam depoſuit: ſertis & unguētis & purpura anuliſq; uſus eſt: & quod turpius ĩter pediſſe quas amatæ iuuenis ſedens pēſo ſuſcepto uenit. Vnde in thebaide dicit Statius. Sic Lydia coniunx. Amphitrioniadem exutū horrentia terga. Pēdere ſydonios humeris ridebat amictus: Et turbare colos & tympana rūpere dextra & cætera. Verum tamen Ouidius in maiori uolumine: & hic Statius: non Iolem Etholam ſed omphalem lydiam fuiſſe quæ illum colo nere iuſſerit. Sane poſſibile eſt utrunq; uerum: cum multi fuerint Hercules & ſic uariis apud uarias mulieres uarie potuit contigiſſe. Dum autem tam illecebri teneretur amore: memor deianira muneris ſibi a Neſſo centauro olim conceſſi. Verum credens quod ille firmauerat moriens Herculem in ſui concupiſcentiam reuocare uolens: miſit illi clam centauri ueſtem: quam cum non aduertens induiſſet: & circa uenationem laboraret: ſudore reſolutus ſanguis uenenatus per poros ampliatos calore in præcordia lapſus eſt: eumq; in dolorem adeo intolerabilē accēdit ut mori deliberaret: & conſtructo ĩ œta mōte rogo ſagittis & pharatra conceſſis Philocteti Phyantis filio in eum conſcendit: incendiq; iuſſit: & ſic feſſam animā exalauit. Hunc Seneca in tragœdia Herculis œtei in cœlum a Ioue ſuſceptum dicit: eiq; Iunoni nouercæ conciliato deſponſatam Hebem iuuentutis deam & Iunonis filiam aſſerit. Homerus uero in Odyſſea dicit eum ab Vlyxe apud inferos conuentum: & multa loquutum. dicit tamen non eum quem uidebat Vlyxes Herculē uerum eſſe ſed eius Idolum. Hic inſuper quantum uiuens mortales fortitudine ſua fecit actonitos: tantum uel amplius mortuus decepit in ſanos. Nam tanta ueneratione ſui mentes inuaſit: ut pro excellentiſſimo numine haberetur. Nec ſola hoc errore Græcia decepta ē: ſ; Romæ & orbi toto uenerabilis factus templis ſtatius & ſacris illi conſtitutis ſanctiſſimæ immo ſtultiſſime diuino cultu honoratus eſt. Sed iā quid ſibi fictiones uelint aduertendum eſt: & ante alia quid ſonet Herculis nomen. dicebat autem Leontius Herculem dici ab hera quod eſt terra & cleos quod eſt gloria: & ſic Hercules idem ꝙ glorioſus in terra: uel Heracles ab heros & cleos & ſic glorioſus heros. Paulus autē dicebat Herculem dici ab erix quod eſt lis & cleos gloria & ſic glorioſus litiū Rabanus autem in libro de origine rerum dicit ꝙ cum crederēt Herculem deum uirtutis: eum dici quaſi herūcleos quod latīe uiroꝝ fortiū famam dicimus. Et ſcribit idē Rabanus a ſexto Pompeo ſcribit Herculem fuiſſe agricolam. Hunc tamen Græci Hiraclim uocant: propter

quod nos Heracles nõ Hercules dicere deberemus. Sed cuꝫ ſic dicat
antiquata cõſuetudine a latinis uidetur uitiuꝫ excuſari. Hoc tm̃ nomẽ
Hercules unius tantũ hoīs proprium fuiſſe reor. eius. ſ. qui Thebis ex
Alcmena natus eſt cum multorum appelatiuum fuiſſe credatur. Nam
Varro cũ xliii. homines hercules cognominatos cõnumeraſſet: dicit
oẽs qui fecerunt fortiter Hercules uocabantur. Hinc igitur ẽ quod le
gimus Herculem thirinthiuꝫ argiuũ: thebanum: lybin: & huiuſmodi.
Ex quo ſumetur nõ oẽs præſcriptos labores unius hominis fuiſſe tan
tum: ſed plurium quos quoniam abuſio nominum miſcuit: cui appro/
priari debeant de omnibus non habetur. Nec etiaꝫ quæ prius ſeu quæ
poſtea facta fuerint: & hinc uni tantũ & mixtim dantur Herculi. Nec
ex tot impoſſibile ſecundum Pompeium unum fuiſſe agricolam. Non
enim ſolis nobilibus liberalis natura eſt: quãꝗ nobilium corpora for
tuna faciat clariora. fuiſſe autem primo Iphicleum genitũ: & inde alio
coitu Herculem morum & operum diuerſitas adinuenit. nam cum re/
miſſus homo eſſet Iphicleus Amphitrioni datus eſt: & ideo primo ge
nitus dictus. quia uidetur aſtrologis conſtellatõ illa quæ tunc erat dum
arbitrati ſunt euꝫ gigni potuiſſe conueniẽs moribus ſuis & ſubſequẽs
Herculi & hinc ſecundo genitus: & quia eſſet iniuriarũ ultor & religio
num atꝗ legum introductor: Ioui datus eſt filius. Ego aũt credo filiuꝫ
fuiſſe Amphitrionis: & eodẽ concubitu cum Iphicleo genitũ eſto ma
thematicorum perſpicacitas nequeat rationem aliaꝫ cernere: cur gemi
ni fuerint moribus diſpares præter conſtellationum diuerſitates. Sic
Eſau & Iacob: ſic & alii plures etiam æuo noſtro fuere gemini non di/
uerſis temporibꝰ: ſꝫ uno & eodẽ coitu cõcepti: ut arbitratᷣ Auguſtinꝰ
ubi de ci. dei: & ipſam diuerſorum operũ rationem nondum ſatis nota
eſt niſi deo: dato multa poſſint dici quæ forſitan uiderentur conueniẽ
tia ueritati. Triplicem autem noctem conceptioni huius attributaꝫ pu
to ab operibus humanis ſumptum: non enim adeo in breui tampore æ
dificia magna perficimus: ſicuti pauperum domunculas faceremus: &
ideo quaſi ſic natura circa productionem magnorum uirorum & pluri
mum ponat temporis & laboris: ubi in productione aliorum hominuꝫ
nox una ſuffeciſſe uidetur: Herculi qui cæteros debebat excedere tres
datæ ſunt. Eum autem Iunonem habuiſſe aduerſam ideo fictum credo
do: quia Euryſteus rex qui illi dominabatur quem pro Iunone regnoꝝ
dea poſſumus hic aſſumere eũ forſan ob eius inclytã uirtutẽ ſuſpectũ
habens ne aliquid noui moliretᷣ in regno cõtinuis in expeditioĩbus ſẽ
per amotũ tenuit: & ſic illi poteſtas regia aduerſata eſt: labores Her/
culi aſſcriptos iam plurium fuiſſe diximus: & ſic fictiones quarũdaꝫ ſu
pra enucleatæ ſunt: ubi his cõtingere qui ex numero taliuꝫ crediti ſũt
Et nõnulli etiam ſimplicem hyſtoriaꝫ referũt: & ob id ex multis pauci

ſuperſunt poetico uelamine tecti: ad quod auferendum uenientes dicit Theodontius in quibuſdam græcorũ codicibus legiſſe Herculē āphitrionis fuiſſe filium & non Iouis. & noctu ad cunas eius atq; fratris ge/minos acceſſiſſe ſerpentes ut exiſtimatum eſt domeſticos & lactis odore tractos: cuius auidi ſunt: inuentumq; aparentibus Herculē uigilantem et īpauidū illos ut poterat manibus amouentē quod permaximū fuit exiſtimatum: & tanta ex hoc infantis indoles aſſūpta eſt: ut non ſolū crederetur eum futurum mirabilem hominem: ſed etiā illū dei fili/um arbitri īſipidi cœperit: ex quo ſibi locū fecit fabula eū. ſ. ex Ioue cōceptū: quē ex uiro mulier honeſta conceperat. Secūda Hercul' gl'ia eſt hydrā ſepticipitē occidiſſe: cui' figmenti rationē talē recitat Alberic' dicit eī hydram locum fuiſſe aquam e diuerſis locis euomentem: a qua ciuitas & circūuicinia loca omnia uaſtabantur: cuius uno clauſo meatu erūpebant multi. q cū uideret Hercules loca multa in circuitu exuſſit & ſic aquæ clauſit meatus. Ego autem arbitror aliquem ſtrenuū fuiſſe uirum: qui auerterit aquas ex diuerſis ſcaturiginib' loca paluſtria atq; fœtida facientes: hoc pacto ut exquiſito earū principio: illud ī partē aliā uerſū paludē lærneam ſiccā liquerit: quam uocauere hydrā: quia more hydræ circūflecteretur & ſerperet ac etiam hydros græce aqua eſt: & quia locus ubi ante palus ſiccus relictus eſt: ideo hydrā finxere exuſtā. Euſebius aūt in libro tempoꝝ de hac hydra aliter ſentire platonē dicit: quē ait aſſerere hydrā callidiſſimū fuiſſe ſophiſtam. Nā ſophiſtaꝝ mos ē: niſi quis auertat adeo propoſitiones ſuas tradere: ut uno ſoluto dubio multa conſurgant. Sed aſtutus philoſoph' dimiſſis acceſſoriis ad internitionē prīcipalis conatur: quo remoto cætera remouētur: cū Acheloū ſupaſſe ſupra ubi đ Acheloo ſcriptū ē: & declaratio fictiōis appoſita: Similiter & anthei fabula: ubi de Antheo: & đ maliſ heſperidū ubi de eiſdē. Circa Geryonis figmentū dicit Serui': Geryonē regē fuiſſe hyſpaniæ tricipitē ſeu trimembrē. ſic ideo exiſtimatū quia tribus inſulis præfuerit hiſpaniæ adiacentibus balearib'. ſ. maiori & minori & ebuſo. bicipitē etiam canem habuiſſe dicit uolens ob hoc ītelligi: quia & terreſtri & nauali certamine plurimum potuerit: ad quē ait Herculem olla ferrea delatum eūq; ſuperaſſe: p ferreā ollā intelli/gens fortem nauem & ære munitam: qua uectus Hercules acceſſit ad eum. Alii autem eum dixere trianimem q Rabanus intelligit eum duos habuiſſe fratres adeo ſecum concordes: ut in unoquoq; eoꝝ ſua & reliquoꝝ aīæ ineſſe uiderēt. Iuſtin' aūt de eo ſic ait in alia parte pyſbaniæ que & inſulis cōſtat: regnum penes Geryonem fuit. In hac tanta hapuli lætitia eſt: ut niſi abſtinentia interpellata ſagina fuerit: pecora corrūpant: Inde dicta armenta Geryonis: quæ illis tēporib' ſole opeſ habebātur: tantæ famæ fuere: ut Herculē ex aſia prædæ magnitudie

allexerit porro geryonem ipſum non triplicis naturæ ut fabulis fuiſſe ferunt: ſed tres tantæ concordiæ extitiſſe: ut uno animo oẽs regi uiderentur: nec bellũ Herculi ſua ſponte intuliſſe: ſed cum armenta ſua rapi uidiſſet amiſſa bello repetiſſe: hæc Iuſtinns de Caco auentini fure ſupra ubi de eodẽ dictum ẽ. de leonibus duobus & menalio apro. quoniam hyſtoriographa credimus nil dicendũ ſupeſt. & đ ſtymphalidis auibus ubi de arpiis habet. ſic & de tauro ubi de Minoe rege et de diomede & Buſyride & colũnis hyſtoriæ ſunt. nec minus de Baltheo reginæ amazonidũ & de ſuperatis centauris etiaꝫ ubi de eis dictũ ẽ: & de neſſo centauro: & ſuperatis Albione: & Bergione: & de Heſiona de quibus omnibus ſupra de eis ſingularis ẽ ſermo. deleſſe eũ Troiam notiſſima hyſtoria ẽ. Nec occidiſſe laciniũ ſonat aliud ꝙ latronis interituꝫ Cælũ toleraſſe humeris ĩproprie dictum ẽ: ab Athlante quidẽ ea tẽpeſtate inſigni aſtrologo doctus: co ſeu uolẽte quieſcere: ſeu moriẽte ipſe locum eius tenuit: & laborẽ in docẽdo ſupercæleſtiũ corporũ curſus ſubintrauit: uulneraſſe triſulco telo Iunonẽ ſapiẽtis deſcribit opꝰ nam diuitias & ſublimes poteſtates prudens deſpicit & uilipẽdit triplici ratione. Sunt enim temporalia in regendo anxia: in ſeruando ſuſpicioĩbꝰ & curis plena: & ſtatu dubia: & caduca. & ſic triſulco telo uulneratnr ab Hercule Iuno. Ad inferos autem deſcendiſſe: & ditẽ etiã uulneraſſe: illud idem ſonat quod de Iunone dictum: cum diuitiarum deꝰ ſit Dites qui totiens uulneratur: quotiens deſpiciuntur diuitiæ: ut non nullos feciſſe philoſophos legimus: eo ꝙ illas ſtudiorum arbitrantur hoſtes. Theſeum uero liberaſſe hyſtoria potius eſt ꝙ fictio. De Alceſta & Admetum ab inferis reuocata: dicit Fulgentius: ꝙ cuꝫ Alceſtæ pater uolenti eam in coniugẽ hanc legem appoſuiſſet: ut duas diſpares beſtias apponeret currui admetus apollinis & herculis munere leonẽ iunxit: & aprum: & ſic accepit Alceſtam. Dicit ergo Admetũ & in modum mentis poſitum: & eum Admetum dictum quaſi quem adire poterit metus. hic Alceſtam in cõiugẽ deſiderat. Alce aũt lingua attica ꝑſumptio dicitur. ergo mens preſũptiouem ſperans ſibi coniugi duas feras ſuo currui iungit. i. ſuæ uitæ duas uirtutes adſciſcit animi & corporis: leonem ut uirtutem animi: & aprum ut uirtutem corporis. deniqꝫ & Apollinem & Herculeꝫ ſibi propiciat. i. uirtutem & uirtutem. Ergo præſumptio ſemeptipſam ad mortem pro anima abicit. ut Alceſta quã præſumptionem quãuis in periculo mortis deficiente uirtus ab inferiſ reuocat: ut Herculẽs fecit: Ego autem aliter ſentio. admetus anima rationalis ẽ cui tũc alceſta. i. uirtus. nam alce græce uirtus ẽ latine: quæ iungit dũ a leone & apro. i. ab appetitu iraſcibili & cõcupiſcibili. currꝰ eius. i. uita q̃ circuitionibus conſumat. trahitur. i. agitatur. uirtus enim non ob aliud iungitur: niſi ut ab ea paſſiones frenentur: et ſic ꝓ ſalute

animæ aduerſus paſſiones uirtus ſeipſam opponit: quæ ſi aliqñ fragili tate noſtra ſuccumbit a reuocata fortitudine releuatur. De cerbero ad ſuperos tracto: ſupra ubi de Perithoo ſatis dictum eſt. Licum regẽ ab eo occiſum cum reliquis ad hyſtoriam tendunt. Herculem autem mor tuum conſtat: ut ſcribit Euſebius anno r̃gni atrei & thieſtis. lxiii. eo ꝙ in morbum peſtilentem incidiſſet: & ob remedium dolorum ſe ieciſſet in flammas: & hic thebanus fuit Hercules amphytrionis filius. morte autem functus eſt: anno ætatis ſuæ. lii: anno uero mundi. iiii. mil. cccc. eũ ĩ cælũ tranſportatũ dicũt: eo ꝙ inter alias cæleſtes imagines deſcri ptus ſit ab aſtrologis: qr & ipſe fuit aſtrologus. iuuẽtutẽ aũt ſumpſiſſe in coniugem ideo fictum eſt: quantũcunq; parat corpus uiri egregii fama nomenq; eius perpetuæ iungitur iuuentuti. Iunoni autem concili atus ideo dicitur: quia qui hominem exuit: nec a concupiſcentia regno rum nec ab imperante aliquo mortali amplius uexari poteſt.

De Oxea creõthiade Tyriomacho & Diicohõte filiis Herculis. C. ii

Xeas creonthiades Tyriomachus & Diicohõtes filii fuerũt Her cul' ex Megera filia Creõtis: thebãi ex qb' tres creõthiadẽ Ty riomachũ & Diicohonta: Homerus ĩ Odyſſea filios Herculis ex Me gera fuiſſe dicit: & occiſos ab eo in reditum ab inferis poſt occiſum ly cum. Seneca autem poeta in tragoedia Herculis furentis duos nominat Oxeam: & creonthiadem: & eos ab Hercule redeunte interemptos di cit: & ideo. iiii. poſui de quibus nil aliud comperiſſe memini.

De Hythoneo Herculis filio. C. iii.

Ythone' (ut placet Lactãtio) fili' fuit Herculis ex Paphia ex quo Stati': q illũ ĩ bello thebano fauiſſe dicit ethyocli: ſic ait. Ducit Hythoneos & alcomena mineruæ Agmina & cætera. Et alibi. Hytho neos & ipſe ſupra Aonia diuertis Hythone. Hythone autem ciuitas ẽ boetiæ in qua hic regnauit. Alibi autem dicit Lactantiuſ ꝙ Statius hic Hythone mineruaꝫ cognominat ab oppido quod in macedonia eſt ubi antiqua eius ſedes eſt.

De Cromi Herculis filio. C. iiii.

Romis Herculis fuit filius (ut Lactãtius teſtat̃) dicens. Conſtat cromin Herculis fuiſſe filiũ: & equos habuiſſe thraces quos Her cules occiſo Diomede abduxerat humanis carnibus ueſci cõſuetos. ue rũ Statius huius rei aſſertor antiquior dicit. It Cronis hyppodamuſq; alterſatus Hercule magno. ſ. Cromis & Paulo infra. Mox Cromis hyp podamũ mete interioris ad orbẽ uiribus herculeis & toto robore p̃ris &c. Hic cũ Adraſto rege acceſſit in bellum thebanum.

De Agile Herculis filio. C. v.

Gilis (ut placere uidetur Lactantio) filius fuit Herculis: cũ dicat tyrinthiam pubem intelligi deberi eos: qui cum agile Herculis

ſilio in bello fuere thebano.

De Hylo Herculis filio. C.vi.

Ylus Herculis & Deyaniræ fuit filius: ut teſtari uidetur Seneca poeta in tragœdia Herculis Oethei eidē loquēte Deyanira ſi uera pietas Hylæ querenda ē tibi. Iam perime matreꝫ: & paulo poſt. Herculē eripui tibi. & poſt hæc infra. Natus Alcide times &c. hic cū reliquis q ex Alcide mortuo ſuperſtites fuere pulſi ab Euriſteo rege athenas cō fugit: & ibidem una cū eis tēpluꝫ miſericordiæ ſeu clementiæ cōſtruxit: in teſtimoniū auxilii ſibi impenſi ab athenienſibus: & refugium in poſterū deiectorum.

De Sardo Herculis filio. .C.vii.

Ardus Herculis fuit filius (ut dicunt Raban⁹ & Anſelmus (quē uolūt cū multitudine a lybia diſceſſiſſe: & inſulā ſardiniæ occupaſſe: & quæ Icus uocabatur a græcis de ſuo nōie ſardiniā nūcupaſſe. Solinus uero ubi de mirabilibus dicit eam a Thimeo ſandaliothē dictam: & a Chriſippo muniuiā: & ꝙ Sardus Hercule procreatus nomīe mutato eam uocauit Sardiniam.

De Cyrno Herculis filio. Capi.viii.

Yrnus Herculis fuit filius (ut placet Rabano (qui aſſerit ab eo inſulam quam hodie Corſicam dicimus habitatam primo: & Cyrnum a ſuo nomine nuncupatam.

De Diodoro Herculis filio: qui genuit Sophonem. Capi.ix.

Iodorus (ut in libro antiquitatuꝫ iudeorum ſcribit Ioſephus) Herculis fuit filius aſſerens Apheram & Iamphratem filios Abrahæ ex Cethura ab Hercule in aphricam ſubſidium ſuſcepiſſe: eiqꝫ Echeā filiam Iaſiam dediſſe in coniugem: & ipſum ex ea ſuſcepiſſe Diodorum cuius Sophon fuit filius & ſic apparet hunc antiquiſſimum fuiſſe Herculem: qui Diodorum genuit.

De Sophone Diodori filio. Capitulū.x.

Ophon (ut aſſerit Ioſephus in libro antiquitatis iudaicæ) filius fuit Diodori & regnauit in aphrica: atqꝫ ut idem ſcribit Ioſephus: barbari lybicæ regionis ab iſto Sophone: Sophaci nominati ſunt.

De Tlypolemo Herculis filio. Ca.xi.

Lypolemus: ut in Iliade placet Homero: filius fuit Herculis ex Aſtiochia quā rapuit ex ephyri ciuitate laconiæ: qui grandis factus: ut idē dicit homer⁹ occidit auunculū ſuuꝫ ſeneꝫ nomine Lycēmonem a Marte progeniem ducentem: & fabricatis nauibus cum multitudine gentium fratres fugiens: & affines intrauit mare: et Rhodon abiit: ibiqꝫ īperauit rhodiis. inde euntibus græcis in troianaꝫ expeditioneꝫ et ipſe ēt uenit ut ſatis patet per Homerū in libro deſup dicto.

De Theſſalo herculis filio: q genuit Phidippū et Antiphū. C.xii.

Heſſalus(ut ĩ Iliade dicit Homerus)filius fuit Herculis:genuitq;
filios duos cum quibus in troianam expeditionem cum græcis cæ
teris fuit in armis.

De Phidippo & Anthypho Theſſali filiis. C.xiii

Hidippus & Anthyphus Theſſali fuere filii: de quibus in Iliade ſicut ait Homerus hos autem Phidippuſq; Anthyphus duxerũt Theſſali filii duo Herculei regis.dicit Leontius ꝙ Herculei in aarmĩe Homeri appoſitum patronymicum eſt Theſſali.& ideo Theſſalũ Her culis dicit fuiſſe filium.hic quidem Phidippus & Anthyphus patrẽ ſe cuti cum græcis apud troiam fuere.

De Atentino Herculis filio. C.xiiii.

Ventinus filius fuit Herculis & Rheæ(ut oſtendit Virglius) ibi Victorq; oſtentat equos ſatus Hercule pulchro.Pulcher euenti nus &c.hic turno fauit aduerſus Aeneam:& hunc dicit Theodontius eſſe quem latinum uolunt ex Fauni filia ſuſceptum.

De Thelepho Herculis filio q genuit Eurypilũ & Cypariſſũ.C.xv.

Helephus(ut dicit Lactantius)filius fuit Herculis ex auge ꝓcrea tus:& ab ea cum fuiſſet in ſiluis expoſitus a cerua lactatus ẽ: hic ut Leontius aſſerit in lycia chitenſibus imperauit:morienſq; duos fili os dereliquit.

De Eurypilo Thelephi filio. C.xvi.

Vrypilus fuit filius Thelephi ut in Odyſſea teſtatur Homer⁹ di cens:Sed ſolum Thelephidem interfecit ferro hercẽ Eurypilu; multiq; circum ipſum ſotii echitii interfecti fuerunt muliebrium cauſa donorum dicit Leontius uineam auream a Ioue troio datam ob præci um Ganimedis rapti:quæ per ſucceſſionem deuenit ad Priamũ qui cũ audiſſet uirtutem Eurypili circa bellica miſit eã matri eius ut ipſa eũ ſi bi auxiliarẽ mitteret:q̃ dono ſuſcepto ſtatĩ miſit:ipẽ uero a Neoptho lemo cum multis ex chithiis quibus poſt patre; imperauerat occiſus ẽ apud troiam.

De Cypariſſo Thelephi filio. Ca.xvii.

Ypariſſus:ut ait Lactãtius:filius fuit Thelephi hunc dicit Serui us ſiluanus ſiluarum deus amauit:qui cũ haberet mãſuetiſſimam ceruam eamq; ſumme diligeret illã ſiluanus inaduertenter occidit quã obrem Cypariſſus ſumme dolens mortuus eſt.ſiluanus autem illum ĩ arborem ſui nominis uertit huic fictioni conuenientia nominis:& quia continue gemat dedere cauſam.

De Lydo & Lamyro Herculis qui Lydus genuit Lanium. C.xviii.

Ydus & Lamyrus(ut Paulus aſſerit)filii fuere Hercul' ex Iole eu rithi regis filia ſuſcepti:ex quibus nil aliud q̃ nuda noĩa reliqſſe uidetur ãtiquitas præter ꝙ ex Lydo Laniũ genitũ idẽ Paul⁹ affirmat

De Lanio Lydi filio. C.xix.

Anius(prout prædictus aſſerit Paulus)Lydi fuit filius ex qua matre uel quid egerit nil omnino rettulit.

De Aeolo.xxxix.Iouis filio:q genuit Machareū: Canacem: Alcionem: Miſenum: Criteum: Salmoneum: Iphiclum: Siſyphum: Cephalum: & Athamantem. C.xx

Erculis magnifici deſcripta prole ſupereſt ut de Aeolo rege uentorum ſermo fiat: quē Theodontius & ipſum Paulus aiunt Iouis fuiſſe filium: Sergeſtæ filiæ Hippotis troiani: & ſic Vterinum Aceſtis fratrem. Plynius aūt in libro naturalis hyſtoriæ: dicit eum cuiuſdam Heleni filiū fuiſſe: & uentorum inueniſſe rationē. hic tamen ut eidem placet: regnauit apud inſulas: quæ ſunt propinquæ ſiciliæ italiam uerſus: quaſquidem æolias ab hoc Aeolo nonnulli uulcanias a Vulcano olim earundem regem nūcupant: quarum potior lyparis eſt. hunc poetæ regem ſeu deum uentorum dicūt: ex quo eius deſcribens regiam & officium Virgilius dicit. Aeoliam uenit hic uaſto rex æolus antro Luctantes uentos tempeſtateſq; ſonoras Imperio premit: ac uīclis & carcere frenat. Illi indignantes &c. & infra per octo uerſus attñ ipſe æoluſ Virgilio teſte regnū & uentorū īperiū a Iunone tenere fatet̃ dicēs. Tu mihi quodcūq; hoc regni tu ſceptra Iouēꝫ Cōcilias tu das epulis accūbere diuūꝫ Nīborūq; facis tēpeſtatūq; potentē &c. Præterea dicit Homerus ī odyſſea: cū huic eſſent filii.vi. & totidē filiæ: eaſq; maſculis đdiſſet ī cōiuges: ad eū Vlyxē uagū deueniſſe eiq; æoluꝫ uentos oēs in corio bouis argentea catena alligatos præter zephyꝝ dediſſe. Harū fictionū cauſas tales nōnulli aſſignant. Dicit.n. Solinus: ubi de mirabilibus: ſtrogilē unā ex īſulis eſſe æoliis: & eā a ſolis ortu minime angulo ſaꝫ: & a cæteris liqdiorib⁹ differentē flāmis: cū fere oēs flāmas euomāt. qua ex cā fit ꝙ ex ei⁹ fumo potiſſime īcolæ præſentiſcunt: q naꝫ flatus in triduo ſint futuri: quo factū ē: ut Aeolus uentorū crederet̃ deus: cū aſſerat Paulus eū nōdū aduertentibus aliis primū fuiſſe: qui murmuratiōib⁹ atq; motib⁹ flāmaꝝ aliquādiu adeo cōſideratis ut dū eas audiret: aut uideret cōfeſtiꝫ qs uētus eſſet in partibus illis futur⁹ ꝑdiceret: nō aliter q̄ſi ipſi emittēdi eſſet īperiū: & iō hui⁹ erroneæ credulitatis cōualeſcēs fama ſibi ab ignaris īpetrauit: ut uentoꝝ exiſtīaretur deus. Sūt tñ q uelint hac fictōne Virgilii eū ſublimi in arce reſidētem rōeꝫ eſſe ſedē habēteꝫ in cerebro: uentos uero illecebres appetit⁹ in antro humani pectoris tumultuantes: qui in ratōne frenentur: inexitiale præcipitiū deferant emittentem neceſſe eſt: quinīmo non unq̄ mundum omnem lanient & diſcerpant. Nouiſſe enim potuimus quid

ſecutum ſit ex male laxata libidine Paridis.quid ex ſtolida p̃ſumptiõe
Xerxis perſarum regis:quid ex ambitione marii:quid ex auaritia craſ
ſi.& aliorum plurium:quid ex eis in corio datis Vlyxi ſentiendum ſit:
ſupra ubi de Vlyxe demonſtratum eſt.Tangit præterea Virgili⁹ artifi
cioſe naturalem uentoꝝ cauſam.oriuntur quippe in cauernis agente ae
ris motu & exeuntes per aerem afferuntur.& ſic a Iunone regnum tene
re fatetur.i.ab aere abſq; quo uentus creari non poteſt:& cum ſe ex-
tollunt in altum:Ioui conciliantur:in q̃tu; proximiores regioni ignis
efficiuntur:& menſis deorum.i.ſuperiorum corporum accumbunt: &
perſeuerante aeris diſpoſitione congrua ad eos producendos ipſi etia;
perſeuerant.ſunt inſuper:qui uolunt.xii.filios æoli.xii.uentos eſſe pro
ut eos fore dicit Ariſtotiles in methauris:& ex his uolunt ſex eſſe:qui
ſuo ſpiritu habeant agere:ut terra ad producendum fructũ uires emit
tat ſeu diſponat.vi.uero qui illam ad ſuſcipiendum præparatam faciãt
& ſic agentes maſculi & quos patientes faciunt fœminæ.

De Machareo & Canace filiis æoli. C.xxi

Achareus & Canaces(ut in epiſtolis oſtendit Ouidius) æoli fue-
re filii:& cum ſe minus honeſte amarent uterenturq; conſanguini
tatis commoditate:concepit ex Machareo canaces:& peperit filium :
quem dum clam e regia per nutricem emitteret ut aleretur.ĩfœlix ĩfãs
ſe ſuo uagitu patefecit auo:qui filiorum incenſus ſcœlere iuſſit innocu
um exponi canibus:& per ſatellitem canaci gladiũ miſit:ut eo p̱ meri-
tis uteretur.qd ex ea ſecutum ſit neſcio Macharius autẽ aufugit. & ſũt
qui uelint hunc Machareum:eum fuiſſe qui poſtea Apollinis delphici
ſacerdos factus im mortem Pyrrhi Achillis filii horeiti cõceſſit aſſẽſũ

De Alcione filia æoli coniugis Ceicis. Capitulum.xxii.

Lciones filia fuit æoli ut per Ouidium patet dum dicit Neuetu;
fallax animum fiducia tegat:Quod ſacer hyppotades tibi ſit qui
carcere fortes:Contineat uentos & cætera.Huic enim coniunx fuit ce
is ex Trachinnæ Luciferi filius de quibus ambobus:& infœlici eoru;
caſu ſupra ubi de Ceice dictum eſt.

De Miſeno æoli filio. C.xxiii.

Iſenus æoli fuit filius ut ait Virgilius Niſenum æolidem quo nõ
præſtantior alter Aere ciere uiros:matremq; accendere cantu.
& infra per.xiii.in quibus deſcribit Virgilius qualiter Hectore mortuo
Aeneam ſecutus ſit:& cum die quadam cantu certaret cum diis a trito
ne tractus ſit:& demerſus:nec poſt multum ſubdit eu; ab ænea ſepul
tum & loco ſuũ nomen impoſitum.Nunc quoniam ſimpliciter a Vir-
gilio dicta uera non ſunt:quid ſit abſconditum aduertendum. Fingit
ergo Miſenum æoli filium:eo ꝙ fuit tibicen:nam tubæ ſonus nil aliud
eſt: q̃ ſpiritus p̱ fiſtulã ab ore emiſſus:ſicuti:& uentus eſt aer impu-

ſus & per terræ fiſtulas e cauernis emiſſus: & quia uentorũ æolus de? dicitur: quaſi eorũ auctor ſit a ſimilitudine operis Miſenus eius dicit filius: eũ aũt a tritone Neptũni tubicina tractuꝫ atq; demerſum in undas: Sunt qui credant a Virgilio inuẽtum: ad tegendã Aeneæ iniquitatem quẽ ſæpe piuꝫ uocat: eo ꝙ putent ipſum apud lacũ auerni ab ipſo Aenea ſacrũ illud in fauſtum inferis faciente occiſum. ſicuti Alpenor ĩ eodem loco occiſus eſt: cum nequeat illud perfici abſq; humano ſãguine: Quod aũt illi ſepulchrum fecerit facile credi põt: in præmiũ ſublatæ uitæ: nec dubium quin apud baias ſit mons paruus cui adhuc Miſenus nomen eſt: an illi a ſepulto homine datum ſit: an potius a monte homini: ut fictioni melius conueniret neſcio.

De Erictheo Aeoli filio: qui genuit Eſonem: Pheritam: Amicthaonem & Alcymedontem. C.xxiiii.

Rictheus filius fuit Aeoli: ut in odyſſea ſcribit Homerus: huic fuit cõiunx Thyro filia Salmonei regis fratris ſui: ex qua ipẽ ſuſcepit Eſonem. Pheritam. Alcymedontem atq; Amicthaonem.

De Eſone Ericthei filio: q genuit Iaſonẽ & Polymiã. C.xxv.

Son Ericthei fuit filius ex Thyro ut ſupra dictuꝫ ẽ: qui cũ genuiſſet inſignẽ Iaſonẽ eo æui toti græciæ iuuenẽ: & is miſſus a Pelia ĩ colchos: & inde uictor aureũ reportaſſet uellus: & medeã Oethæ regis filiã ſibi in cõiugem in theſſaliã deduxiſſet (ut Ouidius aſſerit) ab eadem uirtute herbarum (cũ ſenex eſſet) iuuenis factus eſt. Cuius fictionis talis põt eſſe ſenſus. Eſoni. ſ. ex inſperato reditu filii tã difficilis expeditionis glorioſi tam grandis lætitia addita eſt: ut ætas quæ tẽdebat in mortem in ætatem retroceſſiſſe floridam uideretur.

De Iaſone Eſonis filio: qui genuit Thoantem: Euneum: Philomelũ & Plutuꝫ. C.xxvi

Aſon Eſonis fuit filius (Ouidio teſte) ex quo talis recitatur hyſtoria. fuit Iaſoni patruus Pelias rex theſſaliæ: cui oraculo iuſſũ erat ut ſingulis annis Neptũno patri ſacrificium exhiberet: ut ait Lactantius: dum ꝙ cerneret eo celebrante quẽq; nudo pede ad ſacrum uenientem de proximo ſe moriturum ſciret. Contigit inde ut eo ſacrum faciẽte Iaſonem feſtinantem ad ſacrum in limo anauri fluminis calciamentum alterius pedis liquiſſe: quod uidens Pelias filiis timens ſuaſit Iaſoni ut colchos iret aureum uellus quæſiturus eum non rediturum exiſtimans: cum audiſſet opus eſſe humanis uiribus inſuperabile. Qui expeditione aſſumpta fabricata eſt illi nauis longa ab Argo in ſinu pegaſo: & argos ab auctore denominata. nobiles græciæ iuuenes fere oẽs conuocauit: inter quos Hercules fuit: Fuere præterea Orpheus: Caſtor: Pollux: Zethus Calays. aliiq; plures ſplendidiſſimi genere & uirtute iuuenes: quos ob nobilitatem ſemideos appellat Statius in thebaide

dicens Iam tum prima cum pube uirentem: Semideos inter pinus me thaſſala reges Duceret: & cætera. Qui a nomie nauis argonautæ appel lati ſunt: quibus congregatis ex ſinu pegaſo nauem ſoluit: & inde ſecũ do urgente uento in lemnum deductus eſt. Ibi autẽ cũ mulieres uiros omnes interfeciſſent ſuos: uirorũq; imperiũ aſpernatæ: regnaretq; Iſi phyles thoantis olĩ regis filia: eis(ut teſtat Statius)ſuperatis Iaſon ab Iſiphyle hoſpitio ſuſceptus eſt: & thalamo. tandẽ cum redargutus ab Hercule Iſiphylem prægnantẽ liquiſſet: deuenit in colchos: ubi cũ flo rida iuuentute & formoſitate ualeret a medea colchorum regis filia re/ceptus eſt: cui cum clam ſe maritum futurum ſpopondiſſet: ab ea do/ctus ẽ: quo pacto æripedes tauros: & domare: & iugo ſubigere poſſet occidere draconẽ peruigilem: & eius dentes ſuſcis imittere. Et ex den tibus ſurgentes armatos in pernitiem ſuam concurrere ſineret: & hoc pacto qualiter illi ad aureum uellus iter peruium eſſet: qui cũ iuxta mo nita peregiſſet omnia: in prædam deuenit optatam: & ea ſublata clam cum ſotiis & medea fugam arripuit. Sane unũ omnes non tenuiſſe iter in reditu ſatis conſtat: cum Hercules & reliqui fere omnes ad ꝑpõtidẽ & heleſpontum ueniſſe legantur: cum Iaſonem ſcribant omnes uete/res hyberi hoſtium intraſſe: & inde ad eam uſq; partem deueniſſe: in qua diuiſus hyſter in adriaticum fertur: & eam intraſſe: & in adriaticũ deueniſſe: quod Ariſtotiles ubi de mirabilium auditu aſſerit dicens. ꝙ eſto ibi loca innauigabilia ſint: Iaſonem nauigabilia feciſſe per cyaneaſ tendentem: Et ad probationẽ huius itineris dicit: quia loca illa per q̃ Iaſonem iter feciſſe traditur admirandorũ plena & crebra per eadem a Iaſone altaria inueniri compoſita: & in una adriatici maris inſula dia/næ templum a medea dedicatum. Præterea: & oppidum Pola qđ in no ſtrũ uſq; æuũ perſeuerat a colchis colonis primo habitatũ. Hæc meo iuditio nauigatione non probant: immo potius poſſent firmare: quæ a lii arbitrantur Iaſonem. ſ. quãdiu potuerit naui peregiſſe iter: ĩde obſtã tibus nauigationi montibus portantibus ſotiis nauem humeris ſuperaſ ſe montes: & hyſtrum ciſalpinum deueniſſe flumẽ: aras & altaria quæ narrantur peragrando feciſſe. Sed quodcunq; tenuerit iter: conſtat au reo cum uellere in patriam remeaſſe: & illud(ut Lactantius dicit)creõ ti coryntiorũ regi detuliſſe. Is autem cum ex medea duos ſuſcepiſſet filios eiuſq; opera iunior factus Eſon: & a filiabus trucidatus Pelyas: ſeu criminum enormitate: ſeu alia ex cauſa fecerit: eam repudiauit: & (ut dicit Lactantius)glaucem aſſumpſit uxorem. Seneca uero pœta in tragœdia medeæ eum aſſumpſiſſe creuſam creontis regis corynthiorũ filiã oſtendit. Ob quam indignationem cum maleficiis medeæ regiam & nouam coniugem(ut aſſerit Seneca)uidiſſet exuſtam: ab eadem ocu lis ſuis uidit quos ex ea ſuſceperat filios gladio laniari: & hinc ſubſeq

poteſt quod Lactantius aſſerit eum Glaucem accepiſſe. Tandē cū ob ſuū crimen Medea: quæ ab Egeo in cōiugē ſuſcepta fuerat aufugiſſet ab eo: iterū a Iaſone theſſalia pulſo (ut aiunt) ſuſcepta eſt. Et cū ea colchos iterum tranſfretauit: Oetamq; ſenem; Medeæ patrem regno pulſum reduxit in regnum: & multa inſuper per aſiam egit magnifica: ī tantum: ut ibidē dei ritu coleretur: & ſuo nomini templa conſtruerentur plurima. Quæ poſtea Alexandri macedonis iuſſu forſan eius gloriæ īuidentis demolita ſunt. Qualis tamen illi fuerit finis: aut ubi legiſſe nō memini. Huius hyſtoriæ tam ſuccincte recitatæ: quædam ſunt poetica fictione uelata: quæ ſi poſſumus aperiēda ſunt. Legitur enim primo tauros æneos habentes pedes: efflantes naribus ignes domuiſſe: quos ego reor regni colchorum proceres inſuperabiles uiribus: elatiq; ſpiritus fuiſſe: quos non bello ſed oratione ac circūuentionibus ſuperatos puto: & in ſuam Medeæq; ſententiam tractos populares ad ſeditionē diſpoſuiſſe: & ceſo per fraudē dracone peruigili. i. præfecto cuſtodiæ regni: & ob eius mortē quaſi ſeminatis dentibus. i. diſſenſionū cauſis aduerſus ſeipſos amarentur colchi: & in bellum perſeuerantes adeo fatigarentur ut demum a Iaſone ſubigerentur facile: atq; diuitiis nudarētur & aureo uellere. i. grege habente precioſiſſimum uellus. Hunc arbitratur Plynius primum fuiſſe qui longa naui nauigauerit.

De Thoante & Euneo Iaſonis filiis. Ca. xxvii.

Hoas & Euneus filii fuere Iaſonis ex Yſyphile ut ſatis patet per Statium in thebaide. Creditū quippe ē eam pregnantem ex Iaſone ad colchos eunte remanſiſſe: & ut comprehēdi pōt cum gemellos peperiſſet. Nec fas eſſet apud lemniades maſculos alere: eam illos alēdos alibi tranſmiſiſſe: & cum ob detectum ſeruati patris facinus regno pulſa fuiſſet & a Pirratis capta: atq; Licurgo regi nemeo uendita: aut tanq̃ ſerua tradita: nūq̃ poſtea illos uidit. Qui cū adoleuiſſent & cū Adraſto rege in thebanū bellum irent: audirentq; eam in ſilua nemea caſus recitantem ſuos Adraſto: illam eueſtigio matrem cognouerunt & iræ Licurgi regis ob male ſeruatum Opheltem filium eam ſurripuerunt. Quid autem ex eis poſtea actum ſit mihi incertum eſt.

De Philomelo Iaſonis filio: qui genuit Plutum. C. xxviii

Hilomelus: ut ſcribit Rabanus in libro de originibus rerū: fili⁹ fuit Iaſonis: nec de eo habetur aliud niſi: quia Plutum genuit.

De Pluto Philomeli filio: qui genuit pareantem. C. xxix.

Lutus: ut ſcribit Iſidor⁹ ubi de Ethy: fili⁹ fuit Philomeli de qua nil aliud niſi quia genuit Pareantem.

De Pareante filio Pluti. C. xxx.

Areantes filius fuit Pluti: ut ſcribit Iſidorus ubi ſupra: qui ibidē ait eum paron inſulam tenuiſſe: eam & eius oppidum paron de

ſuo noïe nuncupaſſe: cum primo minoia uocaretur.

De Polymilia Eſonis filia. C.xxxi.

Olymilia,(ut Leontius aſſerit) filius fuit Eſonis: qui Leontius dicit Eſoni pter hũc nullũ fuiſſe filiũ. Verũ ego plus fidei antiquitatæ famæ exhibeo: qua habemus Iaſonẽ Eſonis fuiſſe filiũ: ꝗ auctori nouo. Tamen poſſibile eſt Iaſonem fuiſſe bynomium.

De Alcimedonte Ericthei filio q genuit Epitropum. C.xxxii.

Lcimedontem filium fuiſſe Ericthei Leõtius dicit aſſerens a phe recide recitari ab Alcimedõte moriẽte Epitropũ paruum filiũ ſuum Pelyæ fratri derelictũ: quem cũ mater chironi nutriendum dediſſꝫ grandis a Pelya colchos miſſus eſt.

De Epitropo Alcimedontis filio. C.xxxiii.

Epitropus ſecundũ Leontiũ fili⁹ fuit alcimedontis: qui (ut refert pherecides) a matre chironi centauro alendus traditus eſt: & cũ adoleuiſſet: in patriã rediens Pelyæ patruo paternam petiit hæreditatem a quo colchos miſſus eſt uellus aurerũ queſiturus.

De Pherita Crithei filio. C.xxxiiii

Herita filius fuit Crithei ex Thyro ſuſceptus ut ĩ Odyſſea teſtatur Homerus.

De Amicthaõe Crithei filio q genuit Melãpũ: & Biantẽ. C.xxxv.

Micthaon (ut in Odyſſea Homeri legit̃) Crithei fuit filius ex thyro ſuſceptus: hũc Homerus dicit bellicoſiſſimũ fuiſſe hoĩeꝫ neqꝫ de eo amplius niſi ꝙ Melampum genuit & Biantem.

De Melãpo Amicthaõis filio q genuit Theodamantem. C.xxxvi

Elampus olĩ augur ingens filius fuit Micthaonis ut ĩ thebaide teſtatur Statius ibi. Sacra mouere deũ ſolers tibi cura futuri. & ĩfra per octo uerſus. Scribit aũt Lactantius hũc filias Præti regis ab ĩſania curaſſe: ut ſupra ubi de prœto: & ſic unam ex eis in coniugem: & regni portionem conſecutus eſt: fuit quippe Melampus iſte herbariæ artis peritiſſimus ut ueteres tradidere: & Theodamantem filium ſuperſtitẽ reliquit.

De Theodamante filio Melampi. Ca.xxxvii.

Heodamas filius fuit Melampi Statio teſte qui dicit. Inſignem fama ſanctoqꝫ Melampode cretum Theodamanta uolunt & cætera. fuit iſte Theodomas augur egregius adeo. ut abſorto terræ hiatu amphiarao apud thebas adraſtus & reliqui prĩcipes: qui ſecũ Thebas obſidebant eum abſorti loco ſubſtituerent.

De Biante ſeu Bya Amicthaonis filio qui genuit Manthionẽ & Anthiphatem. Capl'm.xxxviii

Ias Amicthaonis: fuit filius: ut Theodontius dicit: ex quo Homerus hyſtoriam refert qualiter Pyro Nelei filia nupta ſit: quæ

quod ſupra ubi de Pyro ſcribitur plene: nec de eo aliud legitur niſi ꝙ cum coniuge habitauerit apud Pylum nelei ciuitatem : & quod ex ea ſuſceperit duos filios: Manthionem & Anthiphatem.

De Manthiōe Biātis filio: q genuit Clitonē & polyphidē. C.xxxix

Anthion(ut ī odyſſea ſcribit Homer⁹)filius fuit Biātis ex Pyro nec ex eo aliud refert: niſi ꝙ genuit Clitonem & Polyphideꝫ.

De Clitone Manthionis filio. C.xl.

Liton Manthionis fuit filius(ut in odyſſea teſtat̃ Homerus)ubi dicit: ꝙ cum eſſet forma & decore conſpicuus eum ab aurora raptum: nec ultra uſq̃ꝫ comparuiſſe dicit tamen Barlaam hunc ad orientales partes abiiſſe & ibidē de reditu in patriam non curāſ quibuſdam populis imperaſſe: & ob id fictum eū ab aurora raptum.

De Polyphide Manthionis filio: q genuit Theoclimenē. .C.xli.

Olyphides filius fuit Manthionis: ut Homerus dicit in odyſſea: ubi euꝫ egregiuꝫ fuiſſe uatē aſſerit: & Amphiarao in bello thebano ab hiatu terræ abſorto ſubſtitutū ab argiuis: ubi Statius Amphiarao ſuffectum dicit Theodamantem Melampi filiū: hic Theoclimenē genuit.

De Theoclimene Polyphidis filio. Ca.xlii.

Heoclimenes: ut in odyſſea placet Homero: filius fuit Polyphidis & cū morareť in agro ciuitate: & habereť augur inſignis: ibi hoīeꝫ interfecit: ob quam cām cū inde diſceſſiſſet & in pylon ciuitatē ueniſſet: & ex inde cum Thelemaco filio Vlyxis abiit in ythachyam.

De Anthiphate Biantis filio: qui genuit Oicleum. .C.xliii.

Nthiphates: ut aſſerit Homerus in odyſſea: filius fuit Biæ ex pyro coniuge ſuſceptus: nec ex eo aliud habetur niſi ꝙ genuit Oiclium.

De Oicleo Anthiphatis filio: q genuit Amphiaraū. C.xliiii.

Icleus eodem Homoro teſte: filius fuit Anthiphatis: & Amphiaraū uatem genuit: quem nōnulli Lyncei regis argiuorū ex Hypmeſtra filium fuiſſe arbitrantur.

De Amphiarao filio Oiclei: q genuit Almeonē. Amphilocū & Catillum. C.xlv

Mphiaraus(quicquid alii dicant)Oiclei fuit filius: ut ī odyſſea teſtatur Homerus: & Statius in thebaide dicens. Tandem prorumpere ad actus Oiclides & cætera. Hic autem inter cæteros augures ueteres clarior habetur. Qui cum Adraſtus argiuus rex bellum aduerſ⁹ thebanos initurus eſſet: montem una cum Melampo uiſurus quid futurum eſſet argiis ſi bellum aduerſus thebanos aſſumeret: aſcendit : & cum inter alia uidiſſet: ſe: ſi bellum iret: non rediturum in patriam: latebras petiit: & Eriphile cōiugi ſuæ: ex qua iam quoſdaꝫ ſuſceperat

filios tantum: tanq̃ fidiſſimæ latebras ſuas patefecit. Sane cũ inſtarẽt
argiui principes: ut in thebanos irent: cumq; ſolum perquirerent: nec
inuenire poſſent: cõtigit ut eriphile argiæ filiæ adraſti cõiugis pollyni
cis uideret monile: quod olim uulcanus hermioni priuignæ ſuæ: & cõ
iugi cadmi dono dederat: & illud deſyderaret: & inde cum argia in cõ
poſitõe; ueniẽs: monile ſuſcepto Amphyaraũ patefecit: ut ĩ thebaide
plenius ſcribit Statius. Sic igitur Amphyaraus cõiugis fraude detect⁹
cum aliis argiuorum principibus non rediturus iuit in bellũ: in quo dũ
die quadam armis & curru inſignis prælium intraſſet: atq; acriter ĩ the
banos pugnaret: repente terræmotu facto ĩgẽti: & ea ĩ parte: ĩ qua cõ
ſiſtebat uoragine telluris: patefacta abſorptus eſt: cum maxima ſupſti
tum perturbatione. Hunc Statius armatum uiuumq; in conſpectu di/
tis deſcẽdiſſe deſcribit: & poetico more multa peroraſſe dicit: quæ ad
propoſitum nil afferunt. Fuit tamen ea tempeſtate tanta ueteribus ce/
citas: ut quem dei iudicio a terra abſorptum cernerent: amicum dei ĩ/
mo deum etiam exiſtimarent: eiq; ea in parte in qua abſorptum noue/
rant: tanq̃ deo templum couſtruerent: & aras dicarent: & ſacra confi
cerent: & ritu dei illum colerent. huius autem inuentum in libro natu/
ralis hyſtoriæ: dicit Plynius fuiſſe igniſpicam: quod utrum credam ne
ſcio. memini autem legiſſe apud chaldeos Nẽbroth opus fuiſſe qui per
multa ſæcula præceſſit Amphyarau;.

De Almeone Amphyarai filio. C.xlvi.

Lmeon Amphyarai uatis & Eriphyles filius fuit: huic Amphya/
raus in bellum ire coactus nequitiam in ſe Eriphyles aperuit: ei/
q; futuræ mortis ſuæ uindictam reliquit. Qui defuncto patre memor
præcepti tempore ſumpto: ut paternam pietatem ſeruaret: in matrem
impius factus eſt: eamq; peremit.

De Amphilocho Amphyarai filio. Ca.xlvii.

Mphilochus (ut in odyſſea dicit Homerus) filius fuit Amphya/
rai ex Eriphyle ſuſceptus: nec de eo legi amplius.

De Catillo Amphyarai filio qui genuit Tiburtinũ Catillum & Cora
cen. C.xlviii.

Atillus: ut ait Solinus in libro mirabiliũ;: filius fuit amphyarai
de quo ſic ſcribit: Catillus enim Amphyarai filius poſt prodigia/
lem patris apud thebas interitum odelaui iuſſu cum omni fœtu uer ſa
crum miſſus tres liberos in Italia procreauit: Tyburtum: Corace;: &
Catillum. Qui depulſis ex oppido ſiciliæ ueteribus ſicanis a nomine ty
burti fratris natu maximi urbem uocauerunt. hoc ille.

De Tyburtino ſeu Tyburto Catilli filio. Capitulum xlix.

Yburnus ſeu Tyburtus filius fuit Catilli ſecundum Solinum: &
ab eo: quia natu maior eſſet: tybur ciuitas a fratribus denoĩata ẽ

Plynius autem ubi de naturali hyſtoria dicit Tyburtes multo ante ro/mam originem habuiſſe & apud eos dicit extare tres ilices Tyburtino eorum conditore uetuſtiores: apud quas inauguratus traditur. Tradũt aũt eum. ſ. Tyburtinũ filium fuiſſe Amphiarai: qui apud thebas obiit una ætate ante Iliacum bellũ.

De Catillo Catilli filio. Ca. l.

Atillus Catilli filii Amphiarai fuit filius: ut aſſerit Solin⁹: ubi ſupra: Qui ſicut Cato facit teſtimoniũ Archas fuit: claſſis Euãdri præfectus: & Tyburis conditor.

De Corace primi Catilli filio .C. li.

Orax (ut Solinus de mirabilibus mũdi dicit) filius fuit Catilli ei⁹ ſcilicet q filius fuit Amphiarai: & una cũ Tyburtino: & Catillo fratribus urbẽ cœpere ſiculorũ: haud longe a Roma quam: ut ſupra dictum ẽ a Tyburtino fratre maiore ryburim uocauerunt.

De Salmoneo Aeoli filio qui genuit Tyro. C. lii

Almoneus (ut dicit Lactantius) filius fuit Aeoli: & apud elydẽ regnauit: hõ inſolens: & ĩportabilis: qui cũ non eſſet regia ſublimitate cõtentus conatus eſt ſe deũ eſſe ſuis oſtendere: & fabricato æneo ponte in ſublimi adeo: ut elydis partẽ deſuper tegeret ſup eo currus agitari faciebat: qui tam ſuo ſtrepitu: q̃ꝫ pontis ærei ſonoritate in tam grandẽ ſonum ueniebat ut tonitruuꝫ uideretur. Quod cũ ex ĩprouiſo faceret ad ĩſtar tonitrui: ſubditos exterrebat. Præterea ex excelſo ignitis facibus in ſimilitudinẽ fulminũ iaculabatur ſtantibus ſatellitib⁹ ei⁹ intentis: ut fulminatus quilibet: ſi facie iniecta non periret: gladiis iuſſu ſuo occideretur: & hac fatuitate ſe Iouem fulminantẽ arbitrari uolebat. Verũ deus ueſaniam hanc non diu paſſus eſt: quinĩmo eum uero fulmine percuſſum deiecit ad inferos: ut ait uirgilius. Vidi & crudeles danteꝫ ſalmonea pœnas. Dũ flãmas Iouis: & ſonitus imitatur olympi & cætera. Huic tantum unica filia Tyro ſuperſtes fuit.

De Tyro filia Salmonei. .C. liii.

Yro (ut in odyſſea placet Homero) filia fuit Salmõei regis elydis & ex ea iuxta enipheuꝫ fluuiũ Neptũnus transformatus in ſpẽm eiuſdem fluminis. cũ illam oppreſſiſſet duos ſuſcepit filios Neleum & Pelyam: ut ſupra de eis dictũ eſt: quæ poſtea nupſit Critheo filio Aeoli & ei peperit Eſonem Pheritaꝫ & Amicthanoẽ.

De Iphiclo filio Aeoli qui genuit Podarcem. Ca. liiii.

Phiclus (ut ait Lactantius) Aeoli fuit fili⁹: & cũ potens eſſet: boues Tyro filiæ Salmonei & matris Nelei: q Neleo debebãt ſurripuit: atq̃ꝫ detinuit donec Biãtis generi Nelei: aut Melampi auguris fratris ſui opere reſtitueret. Nã hic eſt: q cũ nõ poſſet filios ꝑcreare

habuit a Melampo: ſeu a Bya: ut ſerpẽtis uenenũ potaret quo potato confeſtim Podarcem genuit. dicit Leontius uenenũ ſerpẽtis herbã eẽ ex qua ſi guſtauerit ſerpens illico morietur. ſterilibus autem confert.

De Podarce filio Iphyclei. C. lv

Odarces (ut Lactantius) aſſerit Iphyclei fuit filius nec d eo aliqd plus habemus.

De Siſypho Aeoli filio qui genuit Glaucũ & Creontem. C. lvi.

Iſyphus Aeoli fuit filius: ut ſatis per Ouidium pȝ dicentẽ. Reddit ubi æolidem ſaxum graue ſiſyphon urget & cætera. & Oratius in Odis dicit: Siſyphus æolides & cætera. ubi aduertẽdũ Siſyphoſ fuiſſe duos: & ſic æolos de neceſſitate fuiſſe plures: qꝫ qꝫ duos tãtũ fuiſſe dicat Lactantius. Sed prĩo dꝭ ſiſyphis uideamus. Siſyphus primus contẽporaneus fuit danao argiuorum regi: ſeu ſaltem Lynceo Aegiſti filio: qui danao ſucceſſit in regno. nam utrũqꝫ teſtatur Euſebiꝰ in libro tẽporũ. Dicit enĩ eũ ephyram ciuitatẽ: quã poſtea Corynthꝰ horeſtis filius a ſe Corynthum appellauit Danao regnante condidiſſe: anno. ſ. mundi. Mil. DCC. xxix. Nec multo poſt dicit ſecundum alios eum ſcȝ Siſyphum condidiſſe eam ephyraȝ anno. xv. regni Lyncei: qui fuit annus mundi. Mil. DCC. xciiii. & hic corynthiorum rex dictus ẽ. i. ephyræ. Nam: qui corynthiorum reges dicti ſunt: longe poſtea incœperũt ſ. circa annum mundi. iiii. c. regnante latinis ænea ſiluio & atheniẽſibꝰ Melenthone patre codri: & fuit rex eoꝝ primus Aletius: & ſic iſte eiꝰ Aeoli fuit filius: cuius: & Critheus: & Salmoneus: & Iphycleus: & alii horum contemporanei. & huius fuit coniunx Meropes filia Athlantis de quo Ouidius. Septima mortali merope tibi ſiſyphe nupſit. Et huius fuere filii q ſecũtꝰ Glaucꝰ & Creõ. Fuit: & aliter ſiſyphꝰ: & hic æoli pariter filiꝰ: & de hoc ſuperiores auctoritates teſtantur: potius qꝫ d quo dictum eſt: & hic Aegeo athenis regnante fuit. Nã (ut dicit Lactantius) cum inter duo maria. ſ. ionium & ægeum montẽ poſitũ qui iſthmoſ dictus eſt Siſyphus crudeli latrocinio occupaſſet: hac pœna mortaliũ paſcebatur: ut homines prægrauans ingenti ſaxo necaret. Seruiꝰ uero dicit: qꝺ dum tranſeuntes cœpiſſet reſidens in ſcopulo ad lauãdos ſibi pedes aduocabat: intentos officio calce illos ex prerupto precipitabat ĩ mare. hũc aũt dicit Homerus morã traxiſſe ĩ ephyra ciuitate argiuorũ: que poſtea corynthus dicta. Alii inſuper dicunt: qꝺ hic ſecretarius fuerit deoꝝ: & quia ſecreta mortalibꝰ reuelaſſet apud inferos damnatꝰ eſt: hac pœna: ut ſemper ſaxum ingentis ponderis euoluat: ut ait Ouidius Aut petꝭs aut urges ruiturum ſiſyphe ſaxum & cætera. hunc Theſeꝰ (ut ſupra ubi de eo ſcripſimus) occidit: Qui ſi filius æoli fuit. eẽ nõ potuit eius æoli cuius ſuperior fuit ſiſyphus: qui longe fuit antiquior Nec potuit eſſe æoli regnantis apud lyparam: cũ hic iaȝ mortuus eẽt

anq̃ꝫ ille naſceretur.et ſic uidetur tres fuiſſe Aeolos: quos indifferēter poetæ uentoruꝫ deos:ſeu oēs unum uētoruꝫ deum nominant: hui⁹ Siſyphi ſūt:qui credant Vlyxē fuiſſe filiū:ut ubi de eo dictum ē. Saxū aū. ſurſuꝫ ducere:et demuꝫ ad inferiora dimittere.dicit Macrobius ſuper ſōnio Scipionis intelligi debere:cum in efficacibus laborioſiſqꝫ conatibus uitam terere:quod profecto prædonū ē.

De Glauco filio Siſyphi:q genuit Bellerophontē. Ca.lvii.

Laucus(ut in Iliade ait Homer⁹)fili⁹ fuit Siſyphi regis ephyræ. Nā in pſona Glauci hui⁹ glauci nepotis aduerſus Diomedē pugnantis apud Troiam:oēm genealogiaꝫ eiuſdē Glauci deſcribit: ut ſequitur.

De Bellerophōte Glauci filio:q genuit Laodamiā Iſandrū et Hyppolochum. C.lviii.

Ellerophon(ut in prædicta Glauci oratione ad Diomedē)fili⁹fuit Glauci prædicti.fuit equidē Bellerophon iſte iuuenis īclito decore conſpicuus:& inſignis uirtutis eximiæ. Hūc regē ephyræ fuiſſe dicit Homerus:qui a Prito rege argiuorū regno priuatus:apud eū eo iubente diuertit.Cuius uxor Anthia:ſeu ſm Lactantiū Stenobes formoſitate eius capta in ſuā cōpellauit libidinē:renuentēqꝫ ꝙ ei uim uoluiſſet īferre Prito accuſauit:Qui indignatuſ:cū noluiſſet occidere eū litteris ī qbus iubebatur occidi: Ariobati ſocero ſuo deferēdas tradidit illi.Bellerophon aūt ī lyciā ueniēs ab Ariobato ut moreret̃ ad occidendā chimæraꝫ miſſus ē.erat.n.chimæra monſtrū:ut ubi ſupra de ea dictū ē.Bellerophō aūt equo pegaſo ſūpto euolauit ad illā:atqꝫ occidit.Inde cū eſſet Ariobati aduerſus ſolimiſſos:bellū de uirtute Bellerophontis confidēs:illū miſit in pugnā.Qui æq̃ ſolimiſſos expugnauit:atqꝫ fugauit.Tertio aduerſus amazonas īſultātes in eū: arma arripi iuſſit.Bellerophon aūt ſuperatas in termīos redire coegit. Quæ cū uidiſſet rex eiuſ miſertus eſt:& Achimenē filiā ſuā Anthiæ ſororē(ut dicit Lactantius(dedit in cōiugē cū pte regni:ex qua ipē ſuſcepit Iſandruꝫ Hyppolochuꝫ & Laodamiā.Stenobes aūt ſeu Anthia cū reſciſſꝫ eum a patre honoratū:ſeipſaꝫ interemit. Et(ut placet Seruio) crimen Priti filiæ inſaniā deuenere.Ex eo uero quod hic fictū ē:ſic ſentit Fulgentius.Dicit enim Bellerophontem quaſi bulefertinta: quod nos latine ſapientiæ cōſultorem dicimus:qui libidinem ſpernit. ideſt Anthiā Anthion enim græce contrariū latine dicitur.Quæ Anthia Priti coniunx eſt:quia pritos pamphilia lingua ſordidus dicitur:& cuius uxor libido niſi ſordidi eſt:& bona conſultatio.ideſt bellerophon qualem equum ſedet:niſi pegaſum:quaſi pegaſion.i.fontem æternaꝫ. Sapientia enim bonæ conſultationis æternus fons eſt.Ideo pennatus quia mūdi

naturam uniuerſam celeri cogitationum theoria colluſtrat. Præterea Bellerophon chimæram occidit. Chimæra enim quaſi chimeron. i. fluctuatio amoris: quam tricipitem dicit Fulgentius: & ideo tricipitē: qr tres amoris ſint actus: hoc eſt: incipere: perficere: & finire. Dum enī amor nouiter uenit: ut leo feraliter ĩuadit. ꝙ capra in medio ſit: uel ſingatur: perfectio libidinis eſt. ea uidelicet cauſa: ꝙ animal ſit ĩ libidinē ualde pronũ. At uero ꝙ poſtremo draco: dicitur: quia poſt perfectionem uulnus det pænitentiæ uenenumq; peccati & cætera. Sed quidqd dicat Fulgentius: hoc habet hyſtoria: chimæram montem eē lyciæ in ſummitate flammas euomens. Demum. leones paululum inferius inde alens: & poſtremo in radicibus ſerpentum abundans. Quæ cum illum redderet in habitabilem: & circumadiacentibus noxium. Bellerophon ut alibi dictum eſt: his nociuis ſublatis habitabile reddidit. Præterea uidetur placere Plynio in libro naturalis hyſtoriæ ab hoc primo equo uehi compertum.

De Laodamia Bellerophontis filia & Sarpedonis matre. C. lix.

Aodamia filia fuit Bellerophōtis & Achimenis cōiugis eius hæc autem cum uirgo formoſa eſſet Ioui placuit: qui cum ea concubuit: & (ut dicit Homerus) ex ea Sarpedonem peperit: qui poſtea rex lyciæ fuit.

De Iſandro Bellerophontis filio. C. lx

Sander (ut Homerus ſcribit in Iliade) filius fuit Bellerophōtis & Achimenis. & cum eſſet bellũ inter lycios & Solimiſſos aduerſus Solimiſſos acriter pugnans occiſus eſt.

De Hippolocho Bellerophontis filio qui genuit Glaucum. C. lxi.

Ippolochus (ut ſupra dicit Homerus) Bellerophontis fuit filiꝰ ex quo nil aliud recitat: niſi ꝙ Glaucum genuerit.

De Glauco Hippolochi filio. C. lxii.

Laucus Hippolochi fuit filius: ut ipſemet in Iliade ĩterrogãti diomedi dicit. Nam cum iſte troianis ueniſſet adiutor: & die una aliquãdiu aduerſus diomedem pugnaſſet: cum eo tandem in colloquium uenit: & ĩter alia: qualiter a ſiſypho per Glaucũ: & per Bellerophōtē & Hippolochum natus ſit: recitauit: ob quam recitationem memor factus diomedes ueteris amicitiæ prædeceſſorũ ſuorũ: ſecum conuenit: ne amplius inuicem pugnam inirent: & hic inde datis ſumptiſq; muneribus diſceſſerunt. Iſte tamem Glaucus in prælio poſtea occiſus eſt.

De Creonte ſiſyphi filio qui genuit creuſam. C. lxiii.

Reon: rex fuit corithioꝝ: & Siſyphi filiꝰ: ut medeæ uerbis ĩtragœdia eiuſdē Seneca pœta demōſtrat dicēs. Nō uēiat ũq̃ tã malus miſeris dies. Qui ꝓlē fœda miſceat ꝓlē ĩclytam: Phœbi nepotes ſiſyphi nepotibus & cætera. Credo hic intelligi Creonte hunc ſiſyphi

latronis fuiſſe filiũ:& ob id medea tanq̃ ex turpi genere procreatos Siſyphi nepotes hic reſpuit ſuis filiis conſanguineos futuros.

De Creuſa Creontis filia deſponſata Iaſoni. C.lxiiii

Reuſa(ut ſatis ꝓximo ſupra patet filia fuit)Creõtis corinthiorꝫ regis:& deſponſata Iaſoni:q̃obrem indignata medea cantaminibus ſuis ignẽ inextinguibilẽ ſcrineolo incluſit:illudq̃ firmatũ:tanq̃ iocale aliquod ad eius gratiam:filiis ꝓmerendã eidẽ Creuſæ:p filios puulos miſit.Quæ cũ uiſura quid muneris mitteret ſcrineolũ aperuiſſet:euolauit & ex illo ignis:cõfeſtim:qui Creuſam regiãq̃ Creõtis exuſſit oẽm:cũ iam Medeæ filii præmoniti diſceſiſſent.

De Cephalo Aeoli filio:qui genuit Heſperũ. Ca.lxv.

Ephalus Aeoli fuit filius ut de eo loquens carmen ſonat Ouidii: ubi dicit.Aſpicit Aeolidẽ ignota ex arbore factã &c.huic fuit uxor pocris Ericthei regis filia.Eaꝫ tñ dicit Seruius:Hyphyli fuiſſe filium: fuit & hic ab aurora dilectus:quæ ut dicit Seruius illi dedit canem uocatuꝫ lelapã:& haſtilia duo oĩa quæ uellet cõtingẽtia:eo ꝙ uenationibus delectaretur.cui cũ eius poſtularẽt amplexus:reſpõdit Cephalus ſe iuſiurandũ habere cũ coniuge mutuæ caſtitatis: Cui aurora caſtimoniã Pocris quæſo trãſformatus experiaris. Qui cũ ſe mercatorem finxiſſet & munera ingẽtia ꝓmiſiſſet:eã in ſuũ deſideriũ flexit:et turbatus ſe maritũ cõfeſſus ẽ.Ouidius uero dicit ꝙ cũ aurora cephali uteretur amplexu:& hic nil præter Pocrim amaret ab aurora indignãte dictũ.Siſte tuas ingrate quærelas.Pocrim abe dixit: ꝙ ſi mea ꝓuida mens ẽ.Nõ habuiſſe uoles &c.qbus auditis cœpit Cephalus de pudicitia coniugis ſuſpicari:& expturus in mercatorẽ ſe tranſtulit:& domuꝫ ueniẽs ſuã cũ oĩa caſtitati cõgruentia cerneret a cœptis deſiſtere uoluit.Tandẽ pſeuerãs in ꝓpoſito munerib' pactus ẽ eius cõcubituꝫ quo facto ſe Cephalũ demonſtrauit.Pocris aũt criminis cõſcia erubeſcens in ſiluas abiit:& adheſit Dianæ:cœpitq̃ una cum ea uenari:cui Diana canem dedit iaculum:porro cũ præcib' ad ſe reuocaſſꝫ Cephalus:ab ea canem:& iaculũ habuit.Ipſe aũt uenationibus uacans more ſolito ferueſcẽte ſole ſecedebat in ũbras:aurã refrigerii cã cãtu uocãs Ruſticus autem quidam nympham uocari putans Pocri retulit: quæ zelo parcita ut uideret quæ nam eſſet quæ uocata accederet inter uirgulta uallis ſe abſcondit.Et cum audiſſet Cephalum blanda uoce Auram uocantem:mouit ſe paululum: ut uideret quod uidiſſe noluiſſet. Cephalus uiſo uirgultorum motu:feram ratus iniecit iaculum: & inaduertens uulnerauit uxorem.Quæ ulnis eius ſuſcepta: orans ne Aura loco ſui duceretur:uxor a Cephalo:expirauit.Anſelmus aũt uidet credere hanc Aurã fuiſſe fœminã:& ſcribit Cephalũ ex ea ſuſcepiſſe

fillum Heſperum:quod & Theodōtius arbitratur:& ſic erit hyſtoria & non fictio quod narratur.

De Heſpero Cephali filio. C.lxvi.

Eſperus alter a ſuperiori filius fuit Cephali & auræ ſeu auroræ: ut dicit Anſelmus:ubi de imagine mundi:de quo nomīe excepto nil aliud reperitur.

De Athamante Aeoli filio qui genuit Phrixum Hellem Learcuꝫ & Melicertem. C.lxvii.

Thamas rex filius fuit Aeoli:ut ſatis p Ouidiuꝫ patet:ex quo talem hyſtoriam Seruius refert.Dicit enim ꝙ Athamas habuit Neyphilem uxorem:ex qua ſuſcepit Phrixum:& Hellem. Verum cum inſania liberi patris concitata in ſiluas abiiſſet:Athamas filiis eius Inoem Cadmi filiam ſuperinduxit nouercam:Quæ uti nouercarum mos: eſt priuignis exitium machinata cum matronis egit:ut frumenta ſerenda corrumperent:quo peracto fames ualida ſubſecuta eſt. Tandem cum ad conſulendum Apollinem miſiſſet Athamas.Ino eū: qui miſſus fuerat:doloſe corrupit:egitqꝫ: ut referret ab oraculo dictum neyphilis filios ad famē auferendam īmolandos:quos & ipſa accuſauerat:ꝙ frumenta incendiſſent.Athamas autem inuidiam plebis timēs Phrixuꝫ & Helleꝫ publice arbitrio commiſit nouercæ:clā aūt illis ſalutare cōceſſit remedium:egitqꝫ ut Phrixus aureum abduceret arietem.Qui Iunonis nutu monitus una cum Helle ſorore ſua illum conſcendens mortem euitauit:& abiit.Inde ſuperaddit Ouidius.Iunonem excitaſſe ab īferis furias in Athamantem:quæ uenientes in aulam:in qua forte tūc erat Athamas:eum colubribus iniectis in tantam deduxerunt inſaniam:ut dum uideret Inoem ad ſe uenientem cum duobus filiis Leenaꝫ illam crederet:& filios ſuos Leenæ catulos: ꝙ̄obrem emiſſo clamore ingenti in eos irruit:& Learcum ex filiis alterum ex ulnis matris excerptum totis uiribus illideret ſaxo.Quod Ino uidens territa cuꝫ melicerte filio altero fugiens:ſe ex rupe quæ Leuchothea dicitur p̄cipitem dedit in mare.Quid tandē de Athamante factum ſit nullū extat ueſtigium.Iunonem regnorum & diuitiarum deam thebanis infeſtam ſæpiſſime poetæ dicunt.propter crebram regum apud eos mutationē:ex qua profecto populis mala conſequuntur plurima.Verum quod ad thamātem ſpectat dicit Barlaam Inonis odium in priuignos egiſſe : ut opere cuiuſdam arietis nutritoris Phrixi Phrixus ipſe cum ſorore helle cum omni ornatu regio:& theſauro aufugerent:quod Ino dolens nō tantū athamantem infeſtabat iurgiis quod regnum ſpoliaſſet diuitiis:& ſplēdore regio:ſed omnes regni proceres in eum tanq̄ in regni deſolatorem incenderat:quibus impulſus athamas:& in Inoem accenſus. non in eam ſolum:ſed & in filios:quos ex ea ſuſcepetat die quadaꝫ morte

furentis irripuit:& ſecutum ex inde eſt quod ſupra dictum eſt.

De Phrixo & Helle filiis Athamantis: qui Phrixus genuit Cythorum. C.lxviii.

Hrixus & Helles filii fuere Athamãtis regis & Neyphilis ĩ quoſ dũ Ino nouerca machinaret̃ mortẽ:ipſiq̃(ut dicit Lactãti⁹)p inſulaꝫ fererent̃ incerti:eis a matre aries aurei uelleriſ apparatus eſt.Seruius aũt ſupra dixit a patre:eaq̃ iubente illum conſcenderũt ambo colchos uſq̃ petituri ſalutẽ.Quos cũ p mare deferrꝫ aries:cõtigit:ut helles pterrita caderet in pontũ:& confeſtiꝫ a uertigine raperetur aquaꝝ ex quo ſecutũ eſt:ut æternũ illi cognomẽ põto ĩponeret. Nã ab ea demerſa de cætero ſemp helleſpont⁹ illa maris pticula ĩ qua periit appellata ẽ.Phrixus aũt ĩcolumis deuenit ad Oethaꝫ colchorũ regẽ:& cum ab eo comiter fuiſſet ſuſceptus:iuxta matris ĩperiuꝫ arietẽ ſacrauit ſupis.Alii Marti tantũ cõſecratum uolũt.Et ut ſcribit Põponius mela iuxta phaſis fluminis hoſtia oppidũ a Themiſtagora mileſio cõdituꝫ eſt & phaſiꝫ denominatũ.penes ꝙ Phrixi tẽpluꝫ:& lucus fuit nobilis aurei uelleris ariete.Prixo tandẽ Oetha filiã dedit ĩ cõiugẽ puto ego calciopẽ:Verũ cũ oraculo dicẽte audiſſet ut ſibi caueret ab Aeoli prola: ſciretq̃ Phrixũ Aeoli nepotẽ eſto illi filiã ĩ cõiugẽ dediſſet:& iã Phrixus ex ea filios ſuſcepiſſet:ſibi magis timẽs:ꝙ̃ genero parceret ad euitandũ periculũ illi ꝓnunciatũ Phrixũ interfecit incautũ.Quod autem hic fabuloſuꝫ uidetur:& ſi ſupra ſm opinionẽ Barlaæ expoſitũ ſit:libet aliorũ ſenſum apponere.Sũt ergo q dicant Phrixo & Helli nauem ad fugã fuiſſe paratã:cui aureus aries eſſet iſigne.Euſebius aũt dicit a palefacto affirmare arietẽ uocatũ fuiſſe nutritorẽ:p quem a nouercalibus inſidiis liberati ſunt.Sed quid ergo dii ſeu Marti cõſecratuꝫ fuit a Phrixo:ſi nauis tantũ aut aries nutritor fuit? Ego aũt quod dicit Barlaaꝫ aut uerũ:aut ueritati ꝓximũ reor.& ꝙ a matre: ſit illi aries apparatus ſic põt intelligi.Diximus.n.ſupra eã non mortuaꝫ ſꝫ in ſiluas aufugiſſe:quæ uiuens potuit tanq̃ conſcia filio reuelaſſe theſauri locum & ſic arietẽ aureũ præparaſſe.Marti autem iõ cõſecratus eſt aries: ut ntelligamus reges cõſecrare theſauros & ſeruare ut eis opitulantibus uolentes bellũ poſſint iferre:aut a ſe inſtante opportunitate repellere Scribit inſuper Euſebius hoc ſm quoſdam fuiſſe regnante athenis Erictheo:argis uero ab ante anno mundi.iii.mil.dcccxx. Secundũ autem alios regnante argis Prito anno uero mundi.iii.mil.dcccxliii.

De Cythoro Phrixi filio. .C.lxix.

Ythorus filius fuit Phrixi:ut in coſmographia teſtat̃ Põponius

Dicit enim circa parthenium amnem iter alias eſſe Cythoſorum ciui/
tatem a Cythoro Phrixi filio poſitam.hic cum aliis Phrixi filiis(ut di/
cit Lactantius)Phrixo occiſo:intrauit mare:ut ad Athamantem auū
aufugeret:ſed naufragio uexatus ab Eſone Iaſonis patre:una cum fra
tribus ſuſceptus eſt:nomina tamen fratrum non uidimus.

De Learco & Melicerte filiis Athamantis. C.lxx.

Earcus & Melicertes filii fuere Athamantis:ex Inone cadmi fi/
lia:ut ſupra dictū eſt:Hii tamen:ut præmonſtrauimus paruuli
periere.Nam Learcus ſaxo illiſus a patre obiit.Melicertes aūt cum ſe
una cū eo Ino mr̄ dediſſet in undas abſortus eſt.Aiunt tamen Venerē
miſertam eorum oraſſe Neptūnum:ut numero deorum maris illos iū
geret quod factū eſt:& ob id Ino leucothoe uocata ē:a rupe ex qua ſe
deiecit in mare.latine tamen amatuta dicitur Melicertes uero palemon
dictus eſt:qui latine ſonat portunus & uenerarione præcipua templis
& ſacris ritu deorum culti fuere iam dudum.Seruius autem dicit Meli
certem a bœtia nauigio ithiſmos adiiſſe : eumq; demum ab æthiope
rege ſuſceptum:& ithiſmia ſacra quæ in honorem Neptūni celebrabā
tur facta melicerthia.& hinc eſt ꝙ a Neptūno numero deorū aſcripti
ſunt.Theodontius addit cauſam dicens ꝙ cū Ino forma ualeret & æta
te:& Melicertes ſpecioſiſſimus fuiſſet puer:& fugientes nauigio deue
niſſent ad ſiſyphū qui:& æthiops a nonnullis uocatus eſt:ipſū æthio
pem in libidinem pronum eorum abuſum fuiſſe concubitu:& in pmiū
eius eos maris feciſſe deos:& ſic apparet Venerem pro eis interpellaſ
ſe.& alibi dicit idem Theodontius æthiopem illos profugos portui p̄
feciſſe:eiſq; in cotidianos ſumptus prouentus omnes ex portu dediſſe
& hinc illis nomina īmutata.

Cur auctor Alexandrū Macedonē & Scipionē africanū īter Iouis
filios nō apponat. C. lxxi.

Poteram ſi placuiſſet tam ampliſſimæ tertii Iouis proli duos illu
ſtres addere uiros Alexandrum.ſ. Macedonem aſiæ dimitorem
& publiū corneliū Scipionē:cui:cōceſſū ē:& hiſpaīas ab afris occupa
tas recuperare:& ipſos afros romanis ſubigere.Verū:quoniā iā hoꝝ
æuo indiſſuetudinem abiiſſe uidetur ſtultitia uetus:illa qua gloriabāť
inſignes fictionibus generi deorum aſcribi:& illa aduenerant ſæcula ī
quibus per uirtutem claritas quereretur:hac extuliſſe illos fictiōe po/
tius q̄; ſplendor uideretur ridiculū:omittendos cenſui.Præterea quod
ambitione quæritur atq; fraude:aut taciturnitate reſpuitur.nō ſatis iu
ſte conceditur.Paſſus enim primo Alexander eſt fabulari Ioue anguis
in ſpēm cum olimpiade matre mixtum & ſe genitum ex concubitu illo
inde iam non contentus titulorum multiplitium :quos fortuna auda/
tiæ ſuæ fauens ſplendori addiderat ſuo: & quod ſatis uulgi fabula non

uidebatur quæſitum: fraude Iouem in patrem ſibi quærere conatus eſt ſacerdotibus ad hoc amonis libyci ſubornatis. O inſipidum incliti iuuenis deſiderium: malle potius ſe adulterio q̃ ex cõnubio genitũ: malle matrem habere inceſtuoſam: potius q̃ pudicam: malle draconis ſe filiuꝫ credi q̃ Philippi clariſſimi regis: & potius ſpurium q̃ legittimũ arbitrari. O mortalium mentium: non ſolum inanis ſed deteſtanda gloria is qui cõtinue in oculis amicorũ patiebatur mortalia per mendatiorum faſcinationes ab eiſdem ſe ĩmortalem exiſtimari cupiebat inſipide Sed quid tandem: hanc ob cauſam reiicitur merito: ne fraude gaudeat qui uirtute poterat laudari. Scipio autem: & ſi murmure uulgi diceretur a Ioue in ſpeciem ſerpentis in cubiculo matris uerſato genitus: & ob id. & quoniam noctu eunti in capitolium nũ q̃ latrarent canes occurentes: & eius operantibus meritis uideretur augeri fabulæ fides: & ſi non negauerit: cũ ſapientiſſimus eſſet confiteri nũ q̃ noluit: quãobrem cũ friuolo honori tacite renunciaſſe uideatur: non eſt meum illum eidem expreſſe concedere. Et ſic cũ nuſq̃ alios Iouis compereriꝫ filios uel nepotes: & ſibi fecerit proſapia finem: ego æque libellum conficiam.

GENEALOGIE.deorum gentilium Iohannis boccacii de certal
do liber.xiiii.in quo auctor obiurgationibus reſpondens in hoſtes poe
tici nominis īuehit. Prohenium.

RCI domoſ opacaſ & coelo remotiſſimas aĩarum ſontiũ
ſedes:eſto titubãti gradu:Diuina tamẽ luce præuia præ
uia perambulatimus:& maris ampliſſimi non ſolum ſca/
broſa littora:quinĩmo & inſulas uario ſub ſole iacẽtes in
defeſſa nauigatione per circuitum quæſiuimus omnes:ac inſuper eius ꝓ
fundiſſimos gurgites:adeo perſpicaci quadam indagatione ſulcauimuſ
ut Neptunni ceruleas ædes:atqꝫ prothei ſenis: & nympharum cho/
ros:& thalamos:ac etiam eiuſdem pelagi beluas:& agmina piſciuꝫ:&
fluminum uiderimus capita. poſt hæc & urbes præclaras: & umbro/
ſa nemora:ſiluas inuias:celſos montes:& lubricas ualles:atqꝫ abſcon
dita rupibꝰ antra:Necnon & æquora tractu longiſſima:ac ſolitudines
ipſo horrendas noĩe peragrauimus.Et quaſi ſumptis Dedali pennis au
daci quodam uolatu in coeluꝫ uſqꝫ meditatione delati:Iouis aureũ tro
num:Solis auream domuꝫ.Deorum atria:templa ingentia gẽmis & au
ro cõſpicua:& conſiſtorium ſuperum mira luce ſplendidum:atqꝫ uene
rabile:& ſyderum claritates perpetuas:& eorum flexus:atqꝫ reflexus
& admirabili cõpoſitos motus perſpeximus ordine:& undiqꝫ clemen
tiſſime rex iuxta promiſſum ueteris naufragii:prout conceſſum eſt de
ſuper fragmenta collegimus:& in unum corpus qualecunqꝫ ſit ꝓ uiri/
bus ingenii noſtri redegimus:adeo:ut a demogorgone: quem primuꝫ
deorum omnium errantes priſci dixere initio ſumpto per eiuſdem ſuc
ceſſiones ordinate ad extremum uſqꝫ Iouis tertii filium.Aeoluꝫ eiuſqꝫ
Aeoli Athamantem & Athamantis Learcum & Melicertem filios de
duximus omni diligentia adhibita:ut tuuꝫ impleretur deſyderium. At
inde:ne in aliquo tuis uotis uideretur omiſſum:aut quos comperimuſ
ex antiquis:aut quos mea ſententia approbaui fictionibus cunctis ſen
ſus appoſuimus:ut ipſe præſtante deo uiſurus es. Quibus ſic peractis
quaſi inquæſitam a principio ſtationem ſeu ſinum uenerimus: ſuade/
bat quietis deſyderium:ut in littus ex nauigio proſilirem:& ſacro gra
tiarum deo exhibitori rite peracto laborum uictrici Cymbæ lauros ap
ponere:& inde in exoptatum ocium ire.Attamen conſilium longe ꝓ/
babilius menti deſuper infudit deus.Monemur enim auctoritate pru/
dentũ.ut ex præteritis quid futurũ ſit:coniectura p̄noſcamus. Agita
ri quippe ꝓcellis infeſtis nonnũqꝫ in ꝑnitiem uſqꝫ niſi præmunita ſint
per maxima etiam conſueuere nauigia.quid ergo nauiculæ futurum ar
bitrandum eſt:ſi medio in ſalo ſoluta:& abſqꝫ gubernatore linquatur
Non ergo adhuc paruus ſupereſt labor: proris quippe alliganda eſt

continenti: & anchoris fundanda ualidis: ac etiam quibus poſſum' te genda tutamentis eſt: ne ab ignitis ſtrepentis ætheris fulminibus exu/ ratur: ſeu ab imbribus mixtis grandine diluatur: aut a ſtridulo aqlone turbido auſtro: furenti euro lybico: aliiſq; nullo pflantib' ordine: ſco pulo: aut littori illidatur: uel forſan ab undis fluctuantibus abſorbeat̃ & pereat. Quam ſudore plurimo p eurypos & ſonantia ſaxa per maris æſtus & mille pericula incolumẽ itineris in finẽ uſq; deduxim': Quæ quidem tunc peregiſſe reor: dum obiecta iam dudum: aut obiicienda ĩ poeſim & poemata ab hoſtibus poetici nominis rationibus ueris retu/ dero. Noui equidem: & memini: quot & quæ ignari iam dixerint nõ ha bentes incontrarium reſponſorem. Et hinc dum hoc perlegent opus ĩ uidia infeſtante: quid ĩ poetas: & qd ĩ me dicturi ſunt: ſatis pcipio. La bori igitur huic extremo: qui duobus aliis uoluminibus terminabit̃ au xilium deſuper fundat: qui rerum omnium Alpha & O. principiuʒ eſt & finis.

Alloquitur auctor regem. C.i.

Eniet opitulante Ieſu chriſto: quoniam ſic mihi ꝓpoſituʒ eſt: rex illuſtris opus hoc: anteq̃ alibi gradum flectat in ſacras celſitudi/ nis tuæ manus: ut cuius iuſſu factum eſt. ſe primo illius exponat iudi/ cio: & eidem pro uiribus præſtet obſequiuʒ. Quod poſtq̃ benigne ſu ſcepctũ comſpexeris oẽ: & ſublimi ĩgenio tuæ partes ei' quaſcũq; diſ cuſſeris: miraberis: ꝙ in tam ꝓtenſum uolumẽ poſtulatũ tuæ clarita tis euaſerit: quantuncunq; ob librorum penuriam multis in locis non ſatis integrum putem: & forſan legens latentes nuper ſub rudi cortice ſenſus nunc productos in lucem nõ aliter q̃ ſi ex igneo globo recẽtes ſcaturire latices uideas mirabundus aſpicies: teq; ipſũ modeſta quadã delectatione laudabis: ꝙ iaʒ dudũ de poetis uera arbitratus ſis: eos .ſ. nõ fabuloſos fuiſſe ſympliciter hoĩes: ut inuidi quidã uolũt: Sʒ erudi/ tiſſimos quidẽ atq; diuino quodã animo: & artificio ꝑditos: Verũ col lectis omnibus qualis de opere toto tua futura exiſtimatio ſit nõ ſatis certum habeo. Hoc tamen mecum cogito te de corpore & membris ſo la agente iuſtitia ſanam & integram laturam ſententiam ac etiam opi/ nor: quia minus apta regia charitate tua redargues: & comẽdabis quæ laudanda comperies. Magnum quippe immo maximum hoc mihi erit & iam ſpe ipſa lætor & gaudeo: Cæterum cum uiſum iam illud in ami corum manus uiſendum tradideris & tua licentia prodibit in medium Reor non æqua ſic ab omnibus ponderabitur lance nec nouum hoc erit ſub ſole: Trahit ſua quenq; uoluptas. Præterea liuor edax lœtalis uiuentium peſtis adeo occupauit a primæuo hominum pectora: ut ra/ riſſima eo exurente æqua in quem mauis præſtentur iudicia. Quam ob cauſam in eum ſurgent rabido latratu plurimi: & quas comperient

partes minus acri ſoliditate firmatas morſu ĩpio auferent & diſcerpent Aduerſus quos quorum ex ueteri more iam uerba & obiectiones ario lornm: ut iam dixi ne longus labor reſoluatur facile: & ignitis agẽtib' ſpiculis euolet in cinerem & fauillam: opportunis reſpõſionibus occu rã neceſſe ẽ. Oro tamẽ: ut & ipſe rex optime: cui laboraui diu: una me cũ generoſuꝫ pectus opponas ſecurus: ſi feceris hoſtes laboris noſtri tanq̃ fumus in auras euaneſcent.

Pauca aduerſus ignaros. C. ii.

Oncurrent: ut fit ad ſpectaculum noui operis non ſolum uulgus ineptum: ſed & eruditi homines conuenient: & poſtq̃ undiq̃ ꝑ/ ſpectauerint. Non dubitem quin aliqui uiri ſint ꝓbitate uenerabiles: & integræ mentis atq̃ ſcientiæ: qui tua ſequẽtes ueſtigia commendanda laudabũt: & affectione quadã ſacra minus probanda redarguent. Qui bus ego benedicere: gratias agere: obſequium pſtare: & eorũ tenebor collaudare iuſtitiam. Sed longe numeroſior multitudo corona in circui tu facta in rimas minus bene compacti operis: & quaſcunq̃ mendas: ſi quæ erũt: ĩpinget oculos auidior uidiſſe quid mordeat: q̃ inueniſſe quod probet. Aduerſus hos mihi supereſt bellum: mihi arma ſumẽda ſunt: & melioribus rationibus ut conculcem neceſſe eſt: Sane non ĩ to tũ ſimul agmen. Nã circũuẽtus forſan opprimeret facile: ſed diſtĩctis aciebus: ut aſſueſcãt certamini manus: & paulatim conterrãtur hoſtes indebilius primo corripienda ſunt iacula. Sunt hi: ut reliquum ſinam' uulgus: homines quidam inſani quibus tanta loquacitas eſt: & deteſta bilis arrogantia: ut aduerſus omnia quorũcunq̃ ꝓbatiſſimoruꝫ homi num præſumant clamoribus ferre ſententiam: eos flociſacere uilipen/ dere: & ſi queãt turpi dãnare ſermone. Qui poſtq̃ boatu ſonoro qua ſi maximũ ſuum prædicent decus ſe idiotas confeſſi ſunt ueluti nil am plius in ſuam ignauiam inici poſſit ſummum bonum commeſſationib' libidinibus: & inerti ocio uacare exiſtimantes in ganeis: atq̃ lupanari / bus: ſpumantia uino p̃ ſe tenentes pocula: Et externa eructãtes crapu la eruditorum hominum uigilias: meditatiões: & ſtudia: honeſtoſq̃ la bores: & modeſtiam ſpurcido ore dãnare: & ſuis obſcænitatib' fœda re conãtur: ex quo fiet: ut hoc uiſo opere ridentes dicãt. O ĩſipid' ho mo quãtum dulciſſime quietis: quantũ temporis optimi ꝑdidit quãtũ friuoli laboris impendit: quot membranas ammiſit & incaſſuꝫ uerſicu los exarauit? Non ne ſatius fuerat amaſſe: potaſſe: dormiſſe: & tã grã de tẽpus uoluptatibus tribuiſſe: q̃ has ſcripſiſſe nugas? Profecto qui ſe prudentes haberi uolunt ſtultiſſimum genus hominum eſt. nam per dito lucubrationibus tempore: anteq̃ unam diem lætam ſentiãt dãnã do probanda in mortẽ concidunt æquã cũctis. O ſanũ. O uenerabile iudicitm: ex lenonuꝫ bacchanalibus: ex ſenatu gnatonicorũ ex ganeis

mandurcorum atq; bibionũ:& ex meretricantium emiſſum fornicib'
Sed quid multa: horum ergo uituperationes illuſtriu; uirorum ſplẽdi das laudes arbitror: cum turpitudinis participem a turpibus laudatum exiſtimem. Vadant ergo tales: & caupõibus: laniſtis: cætariis: atq; me retriculis gannientes applaudant: & ſomno uinoq; marcentes ſuas il/ lis laudes ingerant: & ſapiẽtes uiros eorũq; labores in ſua luce permit tant. Cum nil ignaro indecẽtius hoĩe: nil indocto faſtidioſius: ante q dem diem miſeru; atq; caducu; mortalitatis ſuæ corpus infœlicis ani mæ fecere ſepulchrũ. Hi quippe tam fœtida olent infamia: ut rudẽteſ aſinos: grunientes ſues: mugienteſq; boues ſapientes poſſint cum pa/ cientia audire: eos audire non poſſunt. Eant iterũ tales & uentri deſer uiant & ne du; alios reprehendere: ſed apparare: ſi quando ſobrii ſũt in conuentu hominum erubeſcant.

Aduerſus eos q cũ nõ ſint ſapientes cupiũt apparere. C.iii.

Roſpectabit & hoc opus ſpecies hominu; altera moribus forte minus redarguenda priore: ſed prudentia non maior: & hi ſũt q ante uiſum ſcholarum limen ſe: quia quandoq; philoſophorũ quorum dam audiuere nomina: putant ſe philoſophos eſſe: ſeu ſi non putent ut ab aliis credantur exoptant: & quadam ficta grauitate uerborum & morum ponderoſitate uiſis aliquando nonnullis libellis uulgarium: non niſi de apicibus rerum uerba faciant: & ut exſtimentur quod cupi unt apud eruditiſſimos uiros uerſantur mouentes perſæpe de ſublimio ribus dubia ut puta qualiter tribus perſonis una tantũ ſit deitas: uel nũ quid deus poſſit ſibi ſimilem facere: aut cur non per mille millia ſæcu lorum creauerit deus orbem q̃ fecerit. et huiuſmodi. Et dum reſpõſa prudentũ pcipiũt factis quibuſdã ratiũculis friuolis in cõtrariũ: & au ditis doctorũ replicationibus atq; concluſionibus quaſi non ſatis illis ſatiſfactũ ſit: quatientes ſi uideantur paululu; caput: & torquentes cu; cachinno faciem & circunſtantes etia; intuẽtes nõ aliter q̃ ſi indulge ant reuerentiæ reſpondentis prætereunt. Et tandem quia ex ore proba tiſſimoru; hominu; intellectus eoru; tenuit: & remiſſus excepit: ſerua uitq; memoria apud muliercularu; textrinas: ſeu potius ſi præſtet in triuiis ignaro aſcultante popelo uti ipſũ deu; cõſuluerit poſt longũ ſuſ piriũ blacterãtes emittũt uolẽtes ex hoc pcipi q nõ abſq; labore plu rimo quod dixerint ingenio & ſpeculatione ſua ex penetrabilibus diui ne mentis euulſum ſit: & ut omnino inſipidis ſapientes appareant. Am pliatis ſermonibus nõ tamen eodẽ uerboru; contextu quinimmo nũc huc nunc illuc per uarias materias ſaltitantes: nec de aliqua concludẽ tes ſed ſe auditoreſq; ĩplicantes ſuos ceu pleniſſime liberales artes no uerint: quarum perſæpe nomina nõ nouerunt. Priſcianum. Ariſtotelẽ Ciceronẽ. Ariſtarcum. Euclidem atq; Ptholomeum: alioſq; circa hos

inſignes uiros ſtomacoſa quadam dicacitate neglexiſſe demonſtrant ſe
tractos aientes ad ſublimiora theologiæ dulcedine. Sic & de moribus
hominum: & de geſtis heroum: ac de ſacris legibus & inſtitutis legūq;
latoribus. Et ſi quando contingat pœſis: aut pœtaruꝫ intrare colloqū
tanto cum faſtidio illos: & pœmata uti integre uiderint oīa: & deſpi/
cienda cognouerint dānant: uituperant: flocciſaciūt: & a ſe eicere oſtē
dunt: ut uix tollerare poſſint etiam imprudentes & balbucientes aiunt
Muſas: heliconam: caſtalium fontem: & Phœbi nemus: & huiuſmodi
delirantium hominum nugas eſſe: & puerorum ad gramaticam eſſe p̄/
ludia. Ex quibus fatuitatibus iam ſatis ſcio quid monſtrum iſtud ſpe/
ctantes in me: quid in opus meū quid ī pœtas dicturi ſint: Verū reor
hoꝝ uecordiæ compatiendum potius q̄ rationibus inſiſtendū. Nā cū
ſeipſos non intelligant. Longe minus alios intellecturi ſunt: ignari ſūt
& luce ueritatis carentes ſenſualitate duce ſe trahi permittunt: quibus
charitate mea non eorum merito dixiſſe uelim: ut alienis ommiſſis of/
ficiis exerceant ſua. Et ſi hac gloriæ cupiditate agitāt̄: ut ſapiētes exi/
ſtimentur ſcholas intrent: audiant p̄ceptores: libros euoluent: uigilent
atq; diſcant: & paleſtras diſputantium ſolertes uiſitent memores ne ſe
ſtini in doctoratum euolent pictagorici inſtituti: quo cauebatur ne qs
ſcholas eiꝰ intrans locuturus d̄ philoſophicis os aperiret anteq̄ p quī
quennium audiiſſet. Quod cum laudabiliter fecerint: & in benemeritū
titulum uenerint: ſi libet in medium prodeant: prædicent: diſputent:
redarguant: & caſtigent: atq; acri ſpiritu ſuis redargutoribus inſtent
Aliter autem feciſſe non oſtentatio ſapientiæ ſed dementiæ eſt.

Quædā ī iuriſperitos paucis de paupertate laudibus īmixtis. C. iiii.

Vnt inſuper homines quidam toga aureis bullis & ornatu fere re
gio inſignes nec minus inceſſu & morum grauitate atq; oris facū
dia ſpectabiles magnis poſtergati clientorum cateruis & ingenti aucto
ritate conſpicui. hi quidem ſunt clariſſimi legum præceptores: & tribu
nalium præſides: a quibus ſi rite exerceantur iura: frenantur hominuꝫ
illecebres mores: extollitur innocentia: & quod ſuum eſt unicuiq; po/
ſcenti conceditur: quibus Rei pu. neruus non ſoluꝫ in ſuis uiribus ſer
uatur ſed perenni iuſticia augetur in melius: Venerabiles ergo & præ
cipuo honore digniſſimi ſūt: Sane quantuncunq; aliorum purgēt ſua
prudentia notas. una tamen labe fere poluti ſunt omnes: auri cupidita
te laborant: nec aliquid ſeu aliquem laude dignum putant: ni fulge/
at auro. hos ego uenturos exiſtimo cū reliquis: ut proſpectent: Nūqd
operi noſtro aliquid criminis poſſint ſuis inferre legibus. Nec me fallit
ſi morem ſequentur ueterem quid obiecturi ſint. Conſueuere quidem
relictis roſtris & prætoria exeuntes: & potiſſime dum curis paululum
ſoluti in conuentum amicorum ueniunt: ſi contingat interloquendum

fieri mentio poetarum illos extollere laudibus: quoniam eruditiſſim atq; eloquentiſſimi fuere uiri tandem poſt multa abſconditum ſub melle uenenum non letale tamen emittunt. Dicuntq; eos parum fuiſſe prudentes in quãtum tempus omne terentes facultatẽ ſecuti ſunt. Ex qua poſt longos labores mille conſecũtur opes: ſuperaddẽtes ob hoc pauperimos homines fuiſſe poetas: nullo ſplẽdore ſpectabiles: nullis diuitiis: nullo famulatu inſignes: uolentes ex his intelligi quia non diuites fuere: nullius precii eorum exiſtimanda ſit facultas. Quæ quidẽ uerba una cum abſcondita concluſione facile audientium animos intrant: cũ oẽs in auaritiaʒ proni ſimus: & ſtulta credulitate arbitremur ſũmum bonũ poſſidere diuitias. Hac ergo impulſi peſte autumo ſi laborem inſpexerint noſtrum: eos poſt multa dicturos opus. ſ. pulchrum: ſed ſupuacaneum & inutilem ſudorem meum: eo ꝙ minime tendat quo cæterorum mortalium labores intendunt: & ſic non ſolum aduerſuʒ me apparebit dixiſſe ſententiam: ſed ex conſequentia quadam tanq̃ ſũmum & deteſtabile malum una cum opere poetas cum paupertate damnaſſe uidebuntur. Pia quippe & humanitati conformis atq; opinioni uulgari hæc uidetur obiectio & gratiarum actione digniſſima: dũmodo ex fonte caritatis exundaret in medium. Verum quoniam ex offuſcato appetitus inepti iudicio ſumit originem: ridenda eſt atq; obicienda: & eorũ prurigini compatiendum. Et quoniam dignitati talium inſuper deferendum eſt: ne ſe poſtergatos exiſtiment obiectionem eorũ uerbis amplioribus in ſuos ortus uertendam puto. Confitebor ergo ſponte quod dictum eſt: poeſim nullas afferre ſubſtantias: & poetas pauperes fuiſſe: ſi pauperes dici debent: qui ultro ſpreuere diuitias. Stolidos autem fuiſſe non confitebor: eo ꝙ poeſis ſtudium ſecuti ſunt cum prudentiſſimos arbitrarer: ſi uerum deum catholice cognouiſſent: & nunc reaſſumẽdo ne confeſſione mea tam ultronea uidiear abſolute obiectoribus tanq̃ uictoribus aream liquiſſe certaminis: & obiectionem primam deducamus in medium. Dicunt ergo ſplendidi legum interpretes inſignes poeſim nullas afferre diuitias uolentes ob id: ut ſatis percipi poteſt eam ab imitandis excludere quaſi nullius inter ſcientias reliquas ſit momenti equidem ut iterato dixerim. Certum eſt poeſiʒ nullas afferre diuitias: non tamen aſſentio: ut iſti uolunt: hoc ignobilitate contingere: Veruʒ quia ſpeculatiuarum diſciplinarum non ſit officium tale: aut intentum ſʒ mechanicorum artificium ſeu feneratorum: quorũ in hunc fineʒ oĩs tendit intẽtio: qui ut cito ueniat nil gratis penitus operãtur. Sic & cauſidici qui hinc ex delictis hominum: inde ex legum peritia ſibi officinas conſtruunt: in quibus uenalis linguæ maleo numiſmata cudunt: & auruʒ ex miſeroruʒ lachrymis uerboſitate conficiũt: quod poeſis generoſæ memor originis omnino abhorret: & renuit: ex quo ſi damnãda

aut paruipendenda eſt: nullius una ſecum precii erit phyſica rerũ ma giſtra: & cuius opere entium cauſas diſcimus. Nullius æque theologia cuius demonſtrationibus rite deũ cognoſcimus: quibus nullũ unq̃ q̃ rendi theſauros fuiſſe ſtudiuꝫ audiui. Si neſciunt iſti: poeſis maiorib' uacat. Nam cũ cælos inhabitet diuinis ĩmixta conſiliis paucorum ho/minum mentes ex alto in deſideriuꝫ æterni nominis mouet: & ſua pul chritudine in ſublimes cogitationes impellit: tractiſq; inuentiones pe regrinas oſtendit: atq; ex ingeniis egregiis ſermones exquiſitos emit/tit. Et ſi quando placidis uocata precibus e ſublimi ſede diſcendit ĩ ter ras ſacris comitata muſis: non cælſa regum palatia: non moles delitio ſorum domos exquirit habitatura: Verum antra atq; prærupta mõti um: umbras nemorum: fontes argenteos: ſeceſſuſq; ſtudentium q̃tũ cunq; pauperimos & luce peritura uacuos intrat & incolit: quod alibi forſan plenius oſtendetur exigente materia: & ſic cuꝫ ætherea ſit: atq; perennis nulluꝫ ſibi cum perituris comertium eſt: ſplendoreſq; manu factos tanq̃ futiles & inanes paruifacit: & renuit de ſuis contenta bo nis nõ curat agregare diuitias. Poſt hæc ex iam dicta poſitione ſubnec tunt minus prudentes fuiſſe poetas: qui tale ſecuti ſunt dogma: ex quo nullæ ſequacibus conſequantur opes. Quibus: ut reſponſum ſit: reor plurimũ prudentis opus circa eligenda conſiſtere: & iõ hos conuenire uelim: quis in eligendo prudentior ſit habendus merito: iuridicus: an poeta: Aedepol prudentius actum puto elegiſſe trahentẽ ad ſublimia mentẽ: q̃ ad terreſtria deprimentẽ: ſtabilẽ: q̃ caſurã: q̃ longeuũ bo num p̃ſtet: q̃q; breuiſſimũ exhibet. Elegere poetæ ſcientiam inter ſy dera: ĩter deoꝝ ſedes: ornatuſq; cæleſtes ſuos cõtinua meditatõne tra hentẽ. Nũquid hoc ueꝝ ſit teſtimoniuꝫ reddant ipſa uatũ poemata im pulſu trahentiſ eleganti ſtilo poetarũ deſcripta calamo. Cauſidici uero legum facultatem ſecuti ſola ſcriptorum ualent memoria: non ex inge nio: ſed ex litteris legumlatorum iura reddentes. nec putandũ eſt ut ſatis uideri poteſt eos inſiſtere circa excælſa: aut ſemota naturæ: ut pu ta nũquid recta an tranſuerſa uia ſol ab indis petat hiſpanos: qnĩmo nunquid hæreditario iure: an emphitheotico potius: uel precario titi' uel ſempronius occupet agelluꝫ: nũquid certum debitum: aut uſurari um dicendum ſit: Nũquid ardens fœmina ſolui poſſit a frigido uiro. magna ſũt & egregia hæc: & ex gremio naturæ ſublata. Præterea poe ſis quã pauperes prælegere poetæ ſtabilis eſt & fixa ſcientia æterniſ fũ data atq; ſolidata principiis: ubiq; & omni tẽpore eadẽ: nec ullis un q̃ concuſſa motibus. Leges aũt non ſic: non æquo iure uiuit cum æthyo pe ſauromata. Non eadem legum auctoritas bello laborantibus atque læta pace quietis: necnon augent: ſæpe minuunt que plurimũ poteſta tis inſtituta municipalia legibus: cõſtitutioneſq; regnoruꝫ facit illas in

dictum iuſticiuꝫ mutas. Seneſcūt etiam & moriūtur aliquando. Nā nō
nullæ iam dudū in precio fuere ꝑmaximo: quæ æuo noſtro aut negle/
ctæ ſunt: aut omnino abolitæ: & ſic non idem ſemper ſunt ut conper/
ta poeſis: ex quibus ne plura dicam ſatis patet facultatem legum: non
ſcientiam eſſe dicendam. Et quam præſit ſcientia facultati: prudentes
nouerunt tam ueteres q̄ꝫ moderni. Inſuper longeuum bonum præſtat
imitatoribus poeſis: ſi bonum dicendum eſt: quod omnes optare uide
mur: uitam. ſ. fama ſaltem: ſi non detur aliter in longeuum æuuꝫ dedu
cere. Nam ut liquido conſtat: fere īmortalia ſunt. cum nomine compo
nentis carmina poetarum. Iuriſtæ uero: & ſi paululum ſplendeant ue/
ſtibus: ſæpiſſime moritur cum corpore nomen. Breue eſt ualuiſſe per
ſæculum: ſi ſæcula numerentur Homeri. Et ut in optatum ueniaꝫ nulli
uidebitur dubium erudito prudēter elegiſſe poetas: ubi minus iuriſpe
riti in electione fuere prudentes inſipientes effecti: dū quod ſuum ē ui
tium conantur in īmeritos retorquere. Pauperimos fuiſſe poetas ex eo
dem quo ſupra fonte aurientes pleno effundūt ore: & potiſſime: cū ip
ſi ſint doctiſſimi legiſtæ: quaſi īfamis & deteſtabilis ſit paupertas. Ma
nifeſtum eſt equidē iuriſperitos: ex lachrymis alienis: ex ærumnis: &
alienis periculis: & perſæpe miſeriis: ut dictum eſt: auri iam multū cō
flaſſe: & inde palliatos: fimbriatos: uaria tectos pelle: aureis coruſcoſ
clauis. Longa poſt tergum clientū comitante caterua. Cum ſic mortali
um uelit dementia incedētes. Sic poetas: non ignauia ſua: ſed īnocētia
& quia uolunt pauperes fuiſſe negari non pōt: ſꝫ ꝙ iſti minime uolunt
ſpectabileſ inſigni atq̄ꝫ perenni claritate fuere quod exemplis oſtendiſ
ſe non erit difficile. Certum habemus Homerum adeo inopē extitiſſe:
ut non eſſet illi luminibus capto: unde ſumptus puero duci poſſet īpen
dere. Sed expecta pauxillum & uidebis nunquid hæc fuerit ornata pau
ꝑtas: Superato Dario potentiſſimo atq̄ꝫ ditiſſimo perſaruꝫ rege ab Ale
xandro macedone eius in medium uenere iocalia: īter quæ capſula au
rea comperta eſt artificio & ornatu præcioſiſſima. Hæc tam regis q̄ꝫ ꝓ
cerum cōſenſu unanimi nō Alexādri iocalibus: ſꝫ Homeri uolumini/
bus ſeruata eſt. Quis unq̄ꝫ tam ſplendidus phaleratis iuriſtis honor ī
penſus eſt: Sarſinatæ bonorū fortunæ Plauto paupior nemo fuit: æge
ſtate qppe ut honeſte uentrē paſceret ad molas manuarias præcio fati
gabatur die. noctes in cōponendis comediis ducebat ī ſōnes: quaꝝ nu
meroſitas: & artificiū egit: ut laurea uictorū atq̄ꝫ triumphantiū impe/
ratoꝝ īſigne p̄cipuuꝫ nō paruipenderet eius quātūcūq̄ꝫ paupis ambire
comas. Cuius odor & uiriditas in eius nominis decus: pſeuerat uſq̄ꝫ in
hodiernum: ubi legum interpretum birreta auro non prohibente mu
res & tineæ conſumpſere. Ennio inſuper brūduſino homini clariſſimo
tamen uati adeo tenues fuere ſubſtantiæ: ut in auentino unius tantum

ancillulæ contentaretur obſequio. Cuius ſeruitorum penuria honorū abundantia reſtaurata eſt: ex quibus cum de ſe famoſiſſimus homo ſit unum tantum appoſuiſſe mihi ſufficit. Huius enim cum diem clauſit ſet corpus: ſcipiones: quoꝝ fuerat amicitia uſus ſuo ſepelliri ſepulchro uoluere: Non aſpernantes brundiſini hominis cineres Cornelioꝝ miſceri cineribus. Præterea quis maronem Virgilium pauperem & luſiſi guli filium non audiuit? Fuit illi non amplius in bonis: q̄ꝫ patri' agell' unus apud uicum anden: Cui dicunt pietola hodierni: haud longe mā tuam non abſqꝫ litigio poſſeſſus. Cuius agētibus ſtudioꝝ meritis Octa uiani cæſaris orbi toto præſidentis amicitia uſus eſt: a quo cuꝫ iuſſiſſet moriens æneida igne cremari: ut ſeruaretur pœma egregiuꝫ: omnis legum auctoritas pedibus calcata eſt: & eleganti carmine iuſſum ſeruari coliqꝫ: Quis præcor legiſtarum quantūcunqꝫ ſplendentiū indicis lapillis & auro honor tam magnificus a tam glorioſo principe īpenſus eſt. Veniebāt inſuper plurimi læta paupertate: & honoribus æquis cōſpicui. Sed exemplis finis imponendus eſt: Cum tā his: q̄ꝫ præmōſtratis rationibus ſatis oſtendiſſe arbitror pœtas prudentes: & quantuncūqꝫ pauperes ſplendidos etiā fuiſſe: eoſqꝫ perēni uiuere fama: ubi cauſidicoꝝ opes & nomina tanq̄ꝫ fumus in auras abiere: necnō eiſdē rōnibuſ demonſtraſſe opus hoc ſi ualent pœmata minime ſuperuacaneum eē: nec ſudores meos friuolos componendo. Nūc aūt poſt hæc libet paululū exire limen: ſi forte queam ob loquentiam in paupertatem frenare impetum. Eſt igitur paupertas quam multi fugiunt tanq̄ꝫ importabile malum: ut uulgo placet caducorum bonorum paucitas. Eſto ego exiſtimem eam animi ægritudinem fore: qua & abundantes perſæpe laborant. Prima quippe: ſi deſyderio careat augendi: placida atqꝫ optabilis eſt: & eius infinita ſunt cōmoda. Secūda uero pacis & quietis ē hoſtis miſere crucians mentes: quibus īhabitat. Prima pœtaꝝ fuit. quos iſti pauperes uolunt: eis quippe dummodo eſſet qđ uitæ ſufficeret ſatis erat. Hac enim duce libertatem uolentes conſequimur animi tranquillitatem: & cum his laudabile ocium: quibus mediis uiuentes in terris guſtamus cæleſtia. hæc in ſolido ſita eſt: nec fortunæ mundana uerſantiſ minaſ aut iacula timet: fulminet æther deſuper: concutiat uētorū īpetuoſa rabies orbem: inundent campos imbres aſſidui: Diluāt flumina· ſonet claſſicum: tumultuoſa oriantur bella: Diſcurrant p̄doneſ undiqꝫ Hæc ruinas ridens & incendia dulci ſecuritate lætatur. Hæc oraculo Apollinis ī pſona Aglai ſophidii parui poſſeſſoris agelli theſauris Gygis regis prælata eſt. Hac delectati pœtæ ornare uirtutibus animum meditationibus uacare cæleſtiū: Altiſonis carminibus pœmata texere & nomē ſibi ppetuū q̄rere potuere. Hac delectatus Diogenes ſui æui ſplendidiſſimus Cynicorum princeps diuitias: quarū abundantiſſimus

erat:omnes potuit largiri uolentibus:atq; largitus eſt. Doliumq; quaſi uerſatilem domum q̄ palatia habitare maluit:& latucas ſiluestres ſuis lotas manibus mādúcare:q̄ Dionyſio adulari:ut tuccetis uteretur regiis:hæc uoluntaria rerum abiectio:& claritas ſtudiorū ad ſe uiſendu; euocaſſe potuere ſuperbū iuuenē:atq; iam animo orbis tenentem īperium Alexandrum macedonem eius amicitiam exquirente; :& fruſtra munera ingentia efferentē. Hac delectatus Xenocrates ortulo contentus modico:eiuſdem iuuenis animum monuiſſe potuit in deſideriū beniuolentiæ ſuæ q̄ inſigni legatiōe atq; donis regiis poſtulauit. Hac delectatus Democritus patrios agros & īnumerabiles opes rei pu. athenienſium ultro conceſſit:ſatius ducens cū paupertate ſtudiorū libertate letari:q̄ opum ſeruili cura uexari. Hac delectatus Anaxagoras dulcedine tractus philoſophiæ potuit ingentia prædia neglexiſſe: aſſerēs quoniā ſeipſum perdidiſſet:ſi illa; colere uoluiſſet. Huius opere Amyclas pauper nauta nocte in littore ſolus clamantē Cæſare; cuius uocē ſuperbi timebant reges ad hoſtium gurguſtioli atq; pulſantē audiuit īterpidus. Sic & pauper Aruns flagrante italia omni ciuilis belli incendio inter marmoreos lunæ montes cæli ſolis lunæq; proſpectans motus ſtetit īpauidus. Hæc non intuētur:q paupertatē lacerant fugiūtq; Dicant oro ſi oportuiſſet Homerū de re agraria cu; uilico litigare aut de domeſtica a curatore domus rationem exigere:quando iliacū excogitaſſe carmen:& nomen ſuum claritate ſydera floridum in hodiernū uſq; protendere potuiſſet? Quando Virgilius? Quando reliqui poeticam cum paupertate ſectantes? Non igitur illam ſpreuerūt amicti purpura:eo q̄ palliaſtro tenui tecta procedat. Nam rite ſtudentium prima gloria eſt:neſcio quippe:immo ſcio quid referat corpus ornaſſe ueſtibus aureis:ſi mens uitiorum labe ſordeſcit:nec ut arbitrantur anxia comitati turba ſola procedit. Hanc uates ſemper laureis inſigniti proſequuntur:& ſæpe nominatus Homerus. Eſiodus. Euripides. Ennius. Terentius. Virgilius. Flaccus. Aliiq; plures diuinis ornauere carminibus. Sic pōpa tamen fulgidiori palmatiſ induti tunicis Camilli. Quintii curtii. Fabritii. Scipiones. Catones inuidia olim & gloria facinoru; q̄ auro ditiores ſplendidis comitantur triumphis eamq; excælſis prepoſuere regibus:orbis præfecere īperio. Sic ergo ſociatam:ſic ornatā ſolam ſqualentēq; periti iuris dicent incedere. Secunda inſuper pauptas eorum profecto eſt:qui eam tanq̄ hoſtem conantur effugere: non aduertentes dū maiori conatu ſequūtur diuitias ueræ proruant paupertatis īgremiu;. Precor quid aliud paupertas eſt q̄ ſumma in abundantia angi deſiderio congregandi? Tantalum ne diuitem dicam ſi cibis circūdatus & poculis fame ſitiq; pereat? Abſit:pauperimus habendus eſt. S; cōcedamus legiſtis noſtris opulētia; dari:& qd ex inde uoluptatis

poſſint aſſumere uideamus ſi experientiæ credimus aſſidua ard͞etiq; ſe per præmuntur ſolicitudine: qui diuites nuncupantur. Si appareat ĩ ae re nubecula confeſtim pluuia; ſuſpicatur: & timet anxius ne nimia cor rumpantur ſata: ſi uentus excitetur: ne euellantur arbuſta: aut ædificia impellantur paueſcit. Si ſuſcitetur in terris incendium ne in ſuas euolet ædes timore labaſcit. Si bellum naſcatur armentis gregibuſq; ſupimi nere rapinam miſer ariolatur. Si concordia ex litigiis oriat̃ tanq̃ ſuum infortunium ingemiſcit. Amico℞ inuidiã: Latronũ aſturiã: Raptoru; uiolentiã: affiniũ ĩſidias: tumultuſ ciuicos: Secordia uexatus aſſidua ex paueſcit. Poſſẽ ſupaddere multa: q̃ nõ ſolũ diuites hos pauperes faci/ unt: ſ; egenos. In lubrico poſita ſũt fortunæ bona: nullo certo firmata ſubſidio. Deſiſtãt ergo ĩ benemeritos ĩſultũ facere miſeri: uideãtq;: ut litigii cauſã auferẽt oẽ;: nil ſecũ uates uoluiſſe cõe: illi turbæ lis ĩmix ta: & frequẽtia fori apd roſtra ĩſiſtũt clãoꝛ̃ uẽali Poetæ ĩ ſiluis & ſolitu dinib⁊ ocia meditatõib⁊ terũt. Illi ſontiũ crimĩa rupido exq̃rũt aĩo. Iſti illuſtriũ carmine extollũt clara facinora. Illi totis affectib⁊ cupiũt au℞ Iſti totis uiribus gloriã q̃runt & inclytã famã: & ne plurib⁊ ĩſtẽ: ſatis hæc iter ſe diſtãtia ſũt. Quæ ſi uos oĩu; re℞ iudices mouere ñ pñt: ut loquamini moderatius in poetas: moueat uos ueſtri Solonis auctoritas qui ex ãpliſſimo legũ latore in poeſim iã ſenex uoluntarius euolauit.

Qui ſint & q̃ multa poetis quidam apponant. Ca. v.

St præterea ſereniſſime regum: ut tu longe melius noſti diuino munere domus in terris cõpoſita ad inſtar cæleſtis concilii ſacris tantum ſtudiis dicata: in hac ſublimi inſolio ex dei miſſa gremio philo ſophia rerum magiſtra præſidet auguſta facie & diuino ſplendore con ſpicua regiis induta ueſtib⁊ & aurea inſignita corona. nec aliter q̃ mor talium imperatrix cũ prima ſiniſtra libellos & dextra regale baiulat ſce ptrum: & diſerto ſermone audire uolentes: qui ſint laudabiles hominũ mores: quæ naturæ parentis uires: quid uerum bonum & cæleſtia do/ cet archana. Quam ſi intres non eſt dubium quin ſacrarium omni re / uerentia digniſſimum uideas: & ſi circunſpectes quicquid humana poſ ſunt agere ſtudia quicquid ingenia ſpeculari: quicquid comprehende / re intellectus: uidebis liquido & adeo miraberis: ut tecum ducas unu; totum continens domum eſſe: immo ipſam fere diuinæ mentis effigie; & inter alia ſumma ueneratione digniſſima ſunt ibi poſt dominam cæl ſiori in ſede locati homines: non multi tñ: mites aſpectu: atq; eloquio etiam morum grauitate tanta honeſtate atq; uera humilitate ſpectabi les: ut credas deos potius q̃ mortales. Hi ia; præſidentes dogmatib⁊ pleni abunde aliis ingerũt q̃ nouerũt. Eſt & Alia multitudo pſtrepens

uariarum quidem hominum ſpecierum:ex qua nonnulli omni abiecta
ſuperbia uigiles mandatis inſiſtunt ſi forte ſtudio quærant in altiorem
deuenire gradum.Alii uero ſunt:qui fere rerum principiis auditis ela
to animo in ueſtes imperatricis uncas iniciunt manus:& acri uiolentia
quibuſdam ſubreptis periculis uariis inſigniti titulis:quos nõnũq̃ ex
tra domum uenales cõperiunt:non aliter q̃ ſi mentem oẽm diuinita-
tis percœperint faſtu quodam inflati:ex ſacra ſe proripiunt æde.Quã
to tamen cum detrimento inſipientum prudentes aduertant. Hi autẽ
aduerſ⁹ quaſcunq̃ bonas artes cõiuratõne unanimi facta:ante alia co
nantur fingere bonum uirum.exterminant aũt facies ſuas:ut appareãt
uigilantes:incedunt inſuper deiectis in terram oculis:ut nũq̃ a medi
tationibus ſeperari uideantur.Tardo tamen feruntur gradu ut ſub põ
dere ſublimium ſpeculationum nimio ab inſipidis titubare credantur:
honeſto ueſtimentorum utuntur habitu:non quia mens honeſta ſit ſʒ
ut ficta ſanctitate decipiant perrarus eſt ſermo illis grauiſq̃ rogati nõ
abſq̃ præmiſſo ſuſpirio & tẽpuſculo interpoſito:ac eleuatis in cælum
oculis paululum reſponſa concedunt.Volentes ex his a circũſtantib⁹
arbitrari:quia longinquo ſupercæleſtium ſanctorũ archano non abſq̃
difficultate uerba deducant in labia quæ ſunt dicturi.pietatem:ſancti-
tatem & iuſtitiaʒ profitentur:prophetico perſæpe utentes:uerbo.ſ.ze
lus domus dei comedit me.Hinc ad oſtentationem ſuæ admirandæ ſci
entiæ ꝓcedentes quæ nõ nouerunt oĩa damnant nec fruſtra. O faciũt
enĩ ſeu ut non interogẽtur de quibus reſpondere neſcirent:ſeu ut tã q̃
uilia & minora & a ſe cognita deſpexiſſe atq̃ neglexiſſe uideantur & ua
caſſe maioribus.His autẽ decipulis captiuatis inſipientũ iudiciis ciuita
tes ambire ſecularibus ſe miſcere negociis:conſcilia præſtare:connu-
bia tractare:comeſſationibus intereſſe:teſtantiũ dictare tabulas:teſta
mentorũ executiones aſſumere:& multa minus philoſophos decentia
agere præſumptuoſe incipiunt atq̃ proſequunt̃:ex quibus fit:ut in fa
moſam uulgi famã quãdoq̃ deueniant:ex qua tanta tumiditate turge-
ſcunt ut incedentes cupiant a uulgo digito demõſtrari:& longe magis
audire:quia pergrandes magiſtri ſint:uidere ꝙ eis aſſurgant præſidẽ-
tes in triuiis:eos rabi uocitent:ſalutent:inuitent:præponant:atq̃ p̃fi
ciant.ex his omni conſideratiõe depoſita audẽt oĩa nec uerẽtur in alie
nas meſſes falces ĩmittere ſuas:ex quo fit: ut dum cætera præter ſua
ignominioſe deturpare conantur:interueniat aliquando de pœſi & pœ
tis colloquium:quorũ audito nomine tanto repente accendantur furo
re:ut igneos oculos illos habere diceres. Nec poſſunt conſiſtere: fre-
munt:agunturq̃ impetu. Demum quaſi aduerſus eos non aliter q̃ in
letales hoſtes coniuratum ſit:nũc in ſcholis:nũc in plateis:nũc ĩ pul
pitis auſcultãte nõnũq̃ uulgo inerti in eos inſano clamore ꝓrumpũt

ut non de innocuis tantum:ſed & de ſe timeant circūſtantes: & aiunt poeſim oīno nullā:aut futilem facultatem atq; ridiculam:Poetas homines eſſe fabuloſos:immo illos:ut deſpectiori utantur uocabulo nōnū q̄ fabulones appellant:Rura ſiluas & montana colentes:eo ꝙ moribus nec urbanitate ualeant.Præterea eorum pœmata eſſe dicunt obſcura nimis atq; mendacia laſciuiis plena:& deorum gentiliū nugis atq; ineptiis referta:Aſſerentia Iouem quendam adulterum & ſpurcidū hominem:nunc deorum patrem:nunc cælorū regem:nunc ignē:nūc aerem:nūc hominem:nunc taurum:nunc aquilam:& huiuſmodi īcōuenientia.Sic & Iunonem & alios infinitos eos multorum nominum celebres facientia.Mentium inſuper ſeductores clamitant eſſe pœtas ac ſuaſores criminū:& ut turpiori ſi poſſint cōmaculent nota.Prædicunt eos philoſophorum ſimias eſſe:Firmantes inde poetaruꝫ libros legiſſe aut tenere prægrāde piaculum:ac nulla facta diſtinctiōe auctoritate:ut aiunt fulti platonis eos ne dum e domibus ſed ex urbibus eēpellendos:& eorum ſcenicas meretriculas Bœtio approbante in exitiū uſq; dulces deteſtabiles fore:atq; eiiciendas una cum eis & renuēdas omnino.Quid multa:longum nimis eſſet omnia in medium deducere quæ illis exitiale odium infeſtante inuidia dicenda furentibus parat:Ad hos tam celebres iudices:tam æquos:tam mites:tā fauorabiles ſatis credendū eſt princeps inclyte deueniet opus noſtruꝫ:qđ ſcio circūdabunt more leonis famelici:ut inueniant quid deuorent:& quoniam omne pœticum eſt:non expecto mitiorem ſententiaꝫ q̄ irati fulminent in pœtas:nec ſcio quibus ſpiculis pectus opponam:niſi eis q̄ uetus odium demonſtrauit:illa conabor repellere.O bone deus ſis ta indiſcretis tam inconſideratis clamoribus obuius:& horum dementiū obſiſte furori.Et tu etiam rex optime(quoniaꝫ ad tritones uentum eſt generoſi pectoris tui uiribus adſis:fer opem militanti tibi:nunc animis opus eſt:nunc pectore firmo:acuta et uenenata:nec roboris tela iſtorum ſunt:Nam ſi inepti ſint iudices alias tamen ualent: & iō horreo & tremiſco niſi deus primo:qui non deſerit ſperantes in ſe: Et tu inde faueris:& tenues mihi uires ſunt & ingenium debile: ſed ſpes ingens ſubſidii qua fretus in eos irruaꝫ comitante iuſtitia cordi ingerere iam audaciaꝫ ſentio.

Pœſim eſſe utilem facultatem. Ca. vi.

Ynnaſium puſillus intraturus homo aduerſus has gygāteas moles firmantes auctoritate qua poſſunt:aut nullam:aut futilem facultatem fore pœſim. Si perconter ante alia quid nam ſit poeſis: ſeu circa qđ eius uertetur officiū nil aliud feciſſe reor: q̄ ī ſcirpo quæſiſſe noduꝫ.Sed quoniam faciendū eſt:quæſo:ut id aperiant hi facultatuꝫ omniū præceptoreſ egregii ut appareat:circa qđ noſtrū uelint uerſari

certamen. Scio obſtinata fronte nullo unq̃ perfuſo rubore ridentes ĩquient quod paulo ante male dictum eſt. O bone deus adſis: & has ridiculas obiectiones aduerte: & in melius eorũ dirige greſſus. Dicunt ergo damnantes pœſim eam omnino nullam eſſe: quod ſi ſic eſt: ſcire uelim unde iam duduꝫ tot illuſtres uiri ſibi poetæ quæſiuere nomen: Unde poematũ multa uolũina: Vñ hoc nomen poeſis ortuꝫ ẽ: Si poeſis nihil eſt. Certe ſi reſpõſuri aliquid ſint: per ambages ituros reor cũ nihil aliud quæant iure reſpodere: q̃ ꝙ aduerſus inanem poſitionẽ ſuam ſit. Certiſſimuꝫ eniꝫ eſt: ut poſt hæc ſuo loco monſtrabi͠t hanc ut cæteræ diſciplinæ a deo aquo ſapientia oĩs inicium habuiſſe: & uti reliquæ ab effectu nomen ſortita eſt: a quo demuꝫ celebre poetaruꝫ no͠m deriuatum: & inde pœmatuꝫ poetis. Quibus ſtantibus nõ omnino nihil: aut a ebant uidere eſſe a pœſis. Quæ ſi ſcientia eſt: quid inquient ſophiſtæ clamoſi: Credo paululũ retrahent pedeꝫ: uel potius in ſecundam obiectionis parteꝫ ob diſgregatiuam copulam tranſuolantes inqent ſi facultas eſt: futilis facultas eſt. Oridiculum rancidulum ſatius tacuiſſe fuerat: q̃ uerbis friuolis in errorem ſeſe percipitaſſe maiorem Nõne uident ignari ipſuꝫ nominis huius facultatis ſcilicet ſignificatuꝫ ſemper aliqualem plenitudinẽ demonſtrare: Sed de hoc alias. Et quæſo exprimant elegantes hi uiri quo iure pœſis facultas dicenda ſit futilis: cum eius inſtigatione opitulante diuina gratia tot extant clara uolumina: tot memoranda pœmata: tot inuenta perlucide atq; peregrina: obmuteſcent equidem: ſi patientur inanis oſtentationis uredo. Si quid obmuteſcent dico: mori mallent q̃ ueritatem neduꝫ extremis labiis: ſed taciturnitate fateri: in diuerticulũ aliud irruent: & ſuo interp̃tantes iudicio hunc dicent adiectione futileꝫ intelligendum fore dãnoſam atq; deteſtabilem: eo ꝙ pœmata a pœſi uenientia deorum ſuorũ cantent illecebra & infanda ſuadeant. Eſto poſſit hæc interpretatio reprobari cum futile: non ſit quod eſt illecebris plenuꝫ poterat tã æquo aĩo tollerari: ſꝫ quod ob eam uolunt poſſet ratione fateri cũ confitear ultro nõnulla forte pœmata id quod aſſerunt exprimentia: q̃obreꝫ ſi mala ſpẽs poſſet bono generi derogare: uiciſſent. Sed depræcor ſi praxiteles: aut phydias ſculptura doctiſſimi ĩpudicum ſculpſerint priapuꝫ in Iolem nocte tendentẽ potius q̃ ſpectabilẽ honeſtate Dianam. Aut ſi contingat apelles: ſeu noſter ioctus quo ſuo æuo non fuit apelles ſuperior. Marteꝫ ſe Veneri ĩmiſcentẽ potius q̃ Iouẽ diis ex trono iura præbentem has artes damnãdas fore dicemus ſtolidiſſimum eſſe fateri laſciuientium quippe ingeniorem culpa hæc eſt: Aequo modo iam duduꝫ nõnulli fuere poetæ ſi tales poetæ dicendi ſunt: qui ſeu ratione quæſtus ſeu ad gratiam populi promerendã ſic ex eo exquirẽte ſæculo & illecebri ſuadẽte laſciuia: qui honeſtate ommiſſa in has ineptias

corruere. Quæquidem damnandæ deteſtādæ & abiiciendæ: ut lati⁹p⁹ dicetur. Ob hoc tamen quorundam fingentium ſcelus non eſt uniuer ſalis damnanda poeſis: a qua tot in uirtutes ſuaſiones & poetarum mo nita atq; documēta legimus ab his qbus curæ fuit cæleſtes meditatio nes ſublimi ingenio ac ſumma cum honeſtate & ſtili atq; uerborū or/natu deſcribere. Sed quid multa? Eſt non ſolum aliquid ſed ſciētia ue neranda poeſis. Et ut ſepius in præcedentibus uiſum eſt & in ſequēti bus apparebit: non futulis ſed ſucci plena facultas ē: ſenſus uolētibus ex fictionibus ingenio præmere. Et ſic patet ne longius protrahamus ſermones primo certamīs īgreſſu duces hos terga dediſſe: eos q̄ mo/dico labore noſtro areā liquiſſe duelli. Sed qd poeſis ſit explicādū eſt ut ipſi uideāt q; ſtolide opinētur illā futilē facultatem.

Quid ſit poeſis: & unde dicta: & qd offm̄ eſt eius. C. vii.

Oeſis eſt quā negligētes abiiciunt & ignari. Eſt feruor quidaʒ ex quiſitæ inueniendi atq; dicendi ſeu ſcribendi quod īueneris. Qui ex ſinu dei procedens paucis mentibus (ut arbitror) in creatione cōce ditur. Ex quo quoniam mirabilis ſit: rariſſimi ſemper fuere poetæ. Hu ius enim feruoris ſunt ſublimes effectus: ut puta mentem in deſyderi um dicendi compellere: peregrinas & inauditas inuentiones excogita re: meditatas ordine certo componere: Ornare compoſitum inuſita/to quodam uerborum atq; ſententiarum: contextu: uelamento fabulo ſo atq; decenti ueritatem contegere. Præterea ſi exquirat inuentio: re ges armare: in bella deducere: e naualibus claſſes emittere: cælū ter/ras & æquora deſcribere: uirgines ſertis & florib⁹ īſignirea act⁹ hoīuʒ pro qualitatibus deſignare: irritare torpentes: deſides animare: teme rarios retrahere: fontes uincere: & egregios meritis extollere laudib⁹ & huiuſmodi plura: Siquis autem ex his quibus hic infunditur feruor hæc min⁹ plene ſecerit iudicio meo laudabilis poeta nō erit inſup quā tūcūq; urgeat animos quibus infuſus eſt perraro impulſus cōmēdabi le perficit aliqd ſi inſtrumenta: qb⁹ meditata pſici cōſueuere defecerīt ut puta gramaticæ præcepta atq; rhetoricæ: quorum plena notitia op portuna eſt: Eſto nonnulli mirabiliter materno ſermone iam ſcripſe/rint & per ſingula poeſis officia peregerint: hinc & liberalium aliarum artium: & moralium atq; naturalium ſaltem nouiſſe principia eſt ne/ceſſe: necnon & uocabulorum ualere copia uidiſſe monimenta maio/rum: ac etiam meminiſſe hyſtorias nationum & regionum orbis ma rium: fluuiorum: & montium diſpoſitiones. Præterea delectabiles na turæ artificio ſolitudiues opportunæ ſunt: ſic & tranquillitas animi & ſæcularis gloriæ appetitus. & perſæpe plurimuʒ profuit ætatis ardor Nam ſi deficiant hæc nonnū q; circa excogitata torpeſcit ingeniū. Et quoniā ex feruore hoc ingeniorū uires acuēte atq; illuſtrāte nihil niſi

artificiatum procedit: ars utplurimum uocitata poeſis eſt. Cui⁹ quideꝫ poeſis nomen non inde exortum eſt: unde plurimi minus aduertenter exiſtimant. ſ. a poyo poys quod idem ſonat quod fingo gis. quinimo a poetes uetuſtiſſimum græcorum uocabulum latine ſonās exquiſita locutio. Nam primi qui inflati ſpiritu exquiſite rudi adhuc ſæculo cæpere loqui: ut puta carmine: tunc omnino loquendi genus incognituꝫ ut ſonorum auribus audientium etiam uideretur: illud penſatis moderauere temporibus: & ne delectationeꝫ nimia breuitate ſubtraheret: aut longitudine plurima luxurians tedium uideretur inferre: certis menſuratum regulis: atq; intra diffinitū pedum & ſyllabarum numerum coercuere. Sane quid ex hoc tam accurato dicendi ordine proſilibat: nō dicebat̃ pœſis amplius ſed poema: & ſic: ut iam diximus: taꝫ arti: q̃ꝫ artificiato ab effectu nomen cōſecutum ē. Inquient forſan iſti obiurgatores plucidi: & ſi dixeriꝫ ſcientiaꝫ hanc ex dei ſinu recentibus adhuc aīabus infundi: ſe nole uerbis meis ſatis præſtare fidei: quib⁹ ſatis roboris æquis aīs quæ uidemus aſſidue poterant præſtitiſſe: ſꝫ adhuc ægemus teſtibus. Si ergo legerint quid Tulius cicero hō philoſophus ñ poeta dixerit in ea oratione quā apud ſenatuꝫ habuit pro Aulo licinio archia: in fideꝫ forſan faciliores deuenient. Dicit enim ſic. Atq; ſic a ſūmis hoībus eruditiſſimiſq; accipimus: Cæterarum reruꝫ ſtudia atq; doctrina & præcæptis & arte conſtare poetam. Natura ipſa ualere: & mentis uiribus excitari & quaſi diuino quodam ſpiritu inflari &c. Ergo ne orationem longius protraham: ſatis apparere pōt piis hoībus poeſim facultateꝫ eſſe & ex dei gremio originem ducere: & ab effectu nomen aſſumere: & ad eam inſignia atq; fauſta multa ſpectare: quib⁹ ipſimet negantes utuntur aſſidue: Si quærant ubi uel quādo imprōptu eſt: fateātur ipſi quo duce: Cuius opere fictiones ſuas ipſi cōponāt dum ſcalas gradibus diſtinctas in cælum erigunt: duꝫ ꝓceras arbores ramorū fæcūdas æque ad aſtra producūt: dū montes in excelſuꝫ uſq; circuitionibus ambiūt: dicent forſan ut huic a ſe incognitæ detrahant quo utuntur rethoricæ opus eſſe: quod ego pro parte non inficiar. hēt enim ſuas inuentiones rethorica. Verū apud tegumenta fictionuꝫ nullæ ſunt rethoricæ partes. Mera poeſis ē quicquid ſub uelamento componimus: & exquiritur exquiſite.

Qua in parte orbis prius effulxerit poeſis. .C.viii.

I mi rex qua ſub cæli plaga: quibus ſæculis: Cui⁹ opere hæc primo comparuerit in terris exquiras. Vix credo ſatis certum poſſe dari reſponſum. Quidaꝫ aūt exiſtimati ſunt hanc cuꝫ ſacris cerimoniis ueteruꝫ originem habuiſſe: & ſic apud hebreos exortam: eo ꝙ ab eis primo deo ſacrificium oblatuꝫ ſacræ teſtantur litteræ. In qbus legit̃ Caym & Abel fratres & primos natos orbis homines deo ſacrificaſſe

Sic & A noe undis cathaclyſmi ceſſantibus eo arcaꝫ exeūte deo ſacrū
fuiſſe confectum. Præterea: & ab Abraam ſuperatis hoſtibus: dū mel
chiſedech ſacerdoti uinum obtulit atq; panem: Sane cuꝫ ex his quod
quæritur nō ſūmantur dato uaticinantes potius q̄ probantes aſſerāt
minime arbitrandum ſacra hæc abſq; ulla uerborū prolatione confe/
cta ſubiungunt a moyſe. Cuꝫ ſicco pede una cō populo iſrael: Rubrū
ſuperaſſet mare integre peractum: cum legamus eum ſacra & ſacerdo
tes & tabernaculum inſtar futuri templi erectum: & orationes quibus
placaretur diuinitus inueniſſe: quibus aſpectis uidebitur non ante mo
yſis ducis iſraelitarum tempus pœſim apud ebreos habuiſſe principiū
Quiquidē circa finem uitæ Marathi regis ſicioniorum: qui diem obiit
anno mundi. III. Mil. DCLXXX. populum eduxit: & ſacra confecit
Sunt & alii gloriam hanc babyloniis largiri uolentes: Quos īter uene
tus puteolanus epiſcopus hyſtoriarum inueſtigator permaximus erat
aſſerere conſuetus dicacitate prolixa pœſim moyſe longe antiquiorē
utputa nembroth temporibus ortam: dicebat enim eum primum ido
latrie inuentorem: eo q̄ cum ignem mortalibus ad commodum uidiſ
ſet: ac ex motibus eius atq; murmurationibus uariis futura quædam
cognoſceret eum deū fore firmabat: & ob id loco dei non ſolū coluit
caldeis que ſuaſit: uerum illi templa conſtruxit: ſacerdotes ordinauit:
& præcationes etiam adinuenit: quibus in præcatiōibus oſtēdebat eū
exquiſito uſū eloquio: quod poſſibile eſt: eſto unde ſūpſerit ñ explica
ret liqdo. Ego autē & ſi ſæpiſſime legerī apud Aſyrios religiōis cultū
philoſophiæ ſtudium & armorum gloriam primo fuiſſe: Non tamen
abſq; alio fide digniori teſtimōio facile credā apud barbaras & adeo
immanes nationes originem habuiſſe artificium tam ſublime. Græci
inſuper apud ſe exortam poeticaꝫ autumant: ut totis uiribus affirmat
Leontius: in quam credulitatem & ego paululum trahor: memor ali/
quando ab inclyto præceptore meo audiiſſe penes priſcos græcos ta/
le huic fuiſſe principium. Nam cum primo inter rudes adhuc homīes
nonnulli cælſioris ingenii cæpiſſent naturæ parentis opera admirari:
& inde per meditationes ſenſum intrare credulitatē aliquē unum eſſe
Cuius opere & imperio gubernarentur et ordinarent̄ cuncta q̄ cerne
rent: et eum unum uocauere deum. Deinde exiſtimātes euꝫ nonnunq̄
terras incolere arbitrati ſanctum fore: ut diuerticula ſuo nomini dica
ta ueniēs inuenerit ei ſacras ædes erexere: & ſūptu permaximo con/
ſtruxere: quas nos templa dicimus hodie. Inde ut eum erga ſe propi/
cium facerent quoſdaꝫ honores præcipuos excogitauerūt. Illis ſtatu/
tis temporibus fiendos quos dixere ſacra. Demuꝫ quoniā quātū cæte
ris præualere diuinitate rati ſunt tantum præcæteris honorandam cō
ſtituēdas eius in ſacris argenteas mēſas & aureas phyalas: cādelabra

& aurea quæcũq; uaſa & ex prudẽtioribus atq; nobilioribus ppl'i ho/ mines: quos dixere poſtea ſacerdotes: eoſq; in ſacris conficiendis nõ uulgaribus quinĩmo præcioſiſſimis ueſtibus & thiaris atq; lituis inſi / gnes eſſe uoluere. Tandem quoniã uideretur abſurdũ mutos tacitoſq; põtifices deitati exhibere ſacra uoluerũt uerba cõponi per q̃ ipi⁹ dei tatis laudes & magnalia monſtrarentur: & populi uota exprimerẽtur & præces ſecundum opportunitates hominũ porrigerentur eidem: Et quoniã appareret incõgruũ: non aliter q̃; ſi cuz uilico aut ſeruulo ſeu contubernali amico loquereris diuinitatem alloqui uoluere prudentio res: ut exquiſitus loquendi modus inueniretur: quem excogitandum ſa cerdotibus cõmiſcere. Ex quibus aliqui pauci tamen: quos interfuiſſe creduntur Muſæus Linus & Orpheus quadam diuine mentis inſtiga tione cõmoti carmina peregrĩa menſuris & temporibus regulata finxe re: & in dei laudez inuenere: in quibus: ut amplioris eſſent auctorita/ tis ſub uerboruz corticæ excælſa diuinoruz myſteria poſuere: uolẽtes ob hoc ne talium ueneranda maieſtas ob nimiaz uulgi notitiaz incontẽ tus præcipicium efferretur: quod artificiuz: quoniam mirabile uiſum eſt: & eo uſq; in auditum: ut prædiximus ab effectu uocauere poeſim ſeu põetes: & qui compoſuerant poetæ uocati ſunt: & quoniam nomẽ etiam fauet effectui creditur: ut ommitamus additum carminibus can tum & reliqua apud græcos originem habuiſſe poeſim. De tẽpore ue ro ambigitur plurimũ. Dicebat. n. Leontius a Barlaaz calabro præcep tore ſuo: & aliis eruditis uiris in talibus audiſſe ſæpi⁹ tẽporibus Pho ronei argiuoruz regis q ãno mũdi. iii. mil. ccclxxxv. regnare cœpit Mu ſæuz quẽ ex inuentoribus carminũ unũ diximus inſignẽ apud græcos fuiſſe uirũ: & eodẽ fere tempore floruiſſe Linũ: de quib⁹ adhuc fama ſatis celebris eſt: quæ eos apud nos etiã teſtatur ſacris præfuiſſe uete rũm: & his etiã additur Orpheus thrax: & ob id primi credunt̃ theo logi. Paulus aũt peruſinus longe iuniorem pœſim eſſe dicebat nõ mu/ tatis auctoribus aſſerens Orpheũ: qui ex antiqnis inuentoribus ſcribi bitur unus temporibus Laomedontis troianoruz regis claruiſſe: circa ãnos mũdi. iii. mil. dcccclx. Eũq; Orpheũ & argonautis fuiſſe: & ñ ſo lum ſucceſſorez Muſæo ſed eiuſdez Muſæi Eiumolphi filii fuiſſe magi ſtrum. Quod etiam in libro temporum teſtatur Euſebius: Ex quo pa tet: ut dictum eſt longe iuniorem q̃; diceretur apud græcos eſſe poe/ ſim. Attamen adhæc reſpondebat Leontius arbitrari a doctis græcis plurimos fuiſſe Orpheos atq; Muſæos. Verumi illum ueterem Mu ſæo ueteri atq; Lino contemporaneum græcum fuiſſe: ubi Thrax iu nior predicatur. Sane quoniam hic iunior Bachi orgyam adinuenit: & Menandrum nocturnos cætus: & multa circa ueteruz ſacra innoua uit & plurimũ oratione ualuit: ex quibus apud cœuos ingentis exiſti

mationis fuit a poſteris primus creditus eſt Orpheus: cui opīoni for/ ſan adherēdum eſt cū quorundam ueterum teſtimonio conſtet etiam ante natum Iouem cretenſem nonnullos fuiſſe pœtas: cum poſt raptā a Ioue Europam per Euſebium conſtat claruiſſe Orpheum thracē cū igitur inter ſe ſic diſcordantes ſint: nec ullum ſatis ualidū teſtimoniū ex antiquis auctoribus ad coroborandas opiniones ſuas inducant: nō ſatis certum habeo cui fides præſtanda ſit. Apparet tamen ex tempo / ribus deſcriptis ſi Leontio credendum ſit apud græcos poti' ꝙ apud hebreos: & ſi ueneto apud caldeos prīo ꝙ apd' græcos apparuiſſe pœ ſim. Si uero Paulo fidem preſtare uel mus ſequetur Moyſen prīo ꝙ Babylonios: aut græcos eiuſdē fuiſſe magiſtrū. Ego aūt quantūcūꝗ Ariſtotelis dicat ratione forſan ſuperiori tractus pœtas primos fuiſſe theologos exiſtimans eos græcos intellexiſſe: quod aliquale adminicu lum opinioni Leontii uidetur afferre: Non credam huius pœſis ſubli mos effectus: ſinamus inbelua illa nembroth: ſed nec in Muſaeo ſeu Lino uel Orpheo quantuncunꝗ uetuſtiſſimis pœtis niſi: ut arbitran/ tur aliqui Muſæus & Moyſes unum & idem ſint: primo infuſos: quin immo in ſacritiſſimis & deo dicatis prophetis: cum legamus Moyſen hoc parcitum: ut reor deſyderio penthateuci partem maximam nō ſo lum ſtilo ſed heroico ſcripſiſſe carmine ſpiritusſancto dictante. Et ſic a lios nonnullos æquo modo magnalia ſub metrico uelamīe litterali qd' pœticum nuncupamus finxiſſe. Quorum ego nec forſan inſipide reor pœtas Gentiles in componendis pœmatibus ſecutos ueſtigia. Verum ubi diuini homines ſancto pleni ſpiritu eo impellente ſcripſere: & ſic alii ui mentis unde uates dicti hoc urgente feruore ſua pœmata cōdi / dere. Tu aūt rex inclite cū nil aliud circa hui' originē qd dicā habeaꝫ tuæ ſerenitatis iudicio ſumme quod libet.

Cōpoſuiſſe fabulas apparet utile potius ꝙ damnoſum. C. ix.

Sſerunt īſup hi boatores magnifici pœtas fabuloſos hoīes eſſe: & ut deiectiori ſeu deteſtando magis utantur uocabulo: ſtomacā tes illos aliquando uocitant fabulones. Nec dubitem qui ignaris exe / cranda plurimum talis uideatur obiectio. Aſt ego floccifacio: non hꝫ aliquorum linguæ ſpurcicies illuſtrium uirorum glorioſum nomē infi cere: Doleo ꝙ uidens hos liuore parcitos ī īnocuos ſeſe ī frenes effer re. Sed quid tandem concedo fabuloſos. i. fabularum compoſitores eē pœtas: nec hoc ignominioſum exiſtimo niſi uti formaſſe philoſopho ſillogiſmum. Nam ſi oſtendatur quid ſit fabula: & quæ fabularum ſint ſpeties et quibus hi fabulones uſi ſint: Reor non adeo ꝑgrande pia culū uidebitur (ut hi uolunt) fabulas cōdidiſſe. Fabula igitur ante alia a for faris honeſtam ſumit originem & ab ea confabulatio quæ nil ali / ud ꝙ collocutio ſonat quod ſatis per Lucam in euangelio demōſtrať

dum dicit de duobus diſcipulis poſt Chriſti paſſionem euntibus in ca
ſtellum cui nomen Emaus ſic aiens: Et ipſi loquebantur adinuicem de
his omnibus quæ acciderant: & factum eſt: cum fabularentur & ſecū
quærerent: & ipſe Chriſtus appropinquans ibat cum illis &c. Et ſi cō
fabulari ſanctis hominibus non imputatur in uitium: non erit fabulā
compoſuiſſe peccatum. Sed cedamus paululum his: ſuperuacaneum ē
compoſuiſſe fabellas non inficiar: ſi ſimplices tantum poetas fabulas
compoſuiſſe conceſſerim: uerum nuſꝙ legentur: qui ab ītelligenti ho/
mine cognoſcatur aliquid magni ſub fabuloſo cortice paliatum: & ob
id conſueuere nonnulli ſic fabulam diffinire. Fabula eſt exemplaris
ſeu demonſtratiua ſub figmento locutio: cuius amoto cortice patet in
tentio fabulantis. Harum quadruplicem fore ſpeciem credo. Quarum
prima omnino ueritate caret in cortice: utputa quando animalia bru/
ta: aut etiam inſenſata inter loquentia inducimus: & auctor harum p
maximus fuit Aeſopus uir græcus antiquitate ac etiaꝫ grauitate ueue
rabilis: & dato his non ſolum ciuile uulgus ſed etiam agreſtes utantur
ut plurimum non faſtidiuit aliquando ſuis libris inſerere Ariſtotilem
cæleſtis ingenii uirū & perhipateticorū principem philoſophorum. Se
cunda aūt ſpecies in ſuperficie nōnunꝙ ueritati fabuloſa cōmiſcꝫ: ut
ſi dicamus Minei filias nentes ſpernenteſqꝫ orgia bacchi ī ueſpertilio
nes uerſas. Has aūt a primæuo uetuſtiſſimi inuenere poetæ quibus cu
ræ fuit diuina & humana pariter palliare figmentis: & qui poetarū ſub
limiores ſecuti ſunt in melius euexere poſito nōnulli comici depraua/
uerint eas magis de aſſenſu laſciuientis uulgi ꝙ de honeſtate curauer̃
Species uero tertia potius hyſtoriæ ꝙ fabulæ ſimilis eſt: hac aliter: &
aliter uſi poetæ cælebres ſunt. Nam heroici ꝙtūcūqꝫ uideantur hiſto
riam ſcribere: ut Virgilius dum æneaꝫ tēpeſtate maris agitatuꝫ ſcribit
& Homerus alligatū malo nauis Vlixeꝫ ne a ſyrenarū cātu traheretur
longe tamen aliud ſub uelamine ſentiunt ꝙ monſtretur. Comici inſu/
per honeſtiores: ut Plautus atqꝫ Terentius hac confabulandi ſpecie e
tiam uſi ſunt: nil aliud præter quod littera ſonat intelligentes tamē ar
te ſua diuerſorum hominum mores & uerba deſcribere: & interim lec
tores docere & cautos facere: & hæc ſi de facto non fuerint cum cōia
ſint: eſſe potuere uel poſſent. Quarta quidem ſpecies nil penitus inſu/
perficie nec in abſcondito ueritatis habet cum ſit delitiarum uetularuꝫ
inuentio: ex quibus ſi hi redargutores eximii primam ſpecieꝫ damnēt
quod etiam ſacris litteris legimus ligna. ſcilicet ſiluarum de conſtituē
do rege ſibi habuiſſe coloquium damnanduꝫ etiam ueniet. Si uero re/
probetur ſecunda: omne fere ſacrū ueteris teſtamenti uolumen ueniet
reprobandum: quod abſit: cum eodem paſſu in eodem ſcripta: cū ædi
tionibus poetarum uideantur incedere: & hoc ꝙtum ad componendi

modum.Nam ubi abſit hiſtoria neuter de poſſibilitate ſuperficiali cu
rat:& ꝙ poeta fabulam aut fictionem nuncupat:figuraꝫ noſtri theo/
logi uocauere:Quod nunquid ita ſit uideant iudices æqores æquo pō
derantes libramine ſuperficem litterarum uiſionum Iſaie:Ezechielis:
Danielis & aliorum ſacrorum hominum & poetarum poſtea fictionū
Et ſi in ritu contingēdi uideant diſcrepātes:damnationi conſentiam:
Si tres quod nequeunt dixerint eſſe damnandam nil aliud erit q̃ꝫ eam
ſermonis ſpetie damnaſſe qua ſæpiſſime uſus eſt Ieſus Chriſtus dei fi
lius Saluator noſter dum eſſet in carne:q̃ꝫ q̃ꝫ non eo pro poetæ uoca
bulo ſacræ uocitēt litteræ quinĩmo uocauere parabola:ĩ nōnulli exē/
plū dicūt eo ꝑ ratione exēpli dicatur.Quod autem quattuor dānētur
cū a nullo ſatis cōgruo uideatur principio moueri:neqꝫ alicuius artis
uallari ſuffragio:aut finem ordine deduci debitum non magnificio. n̄
enim in aliquo cum fabulis poetarum conueniunt:& eſto credam re/
dargutores hos arbitrari poeticas ab illis in nullo differre.Nunc quæ
ſo nunquid ſanctum ſpiritum fabulonem:nunquid Chriſtum deum di
cturi ſint:qui ambo ſub eadem deitate fabulas edidere. Non credant
ſi ſapiunt.Ego autem ſi liberet in ſermonem longum excedere:optime
nominum diuerſitatem nō obeſſe ſi ſtili qualitates conueniant demon
ſtrarem:ſꝫ ipſi uideant.fabulas quippe quas iſti ob uocabulū ita deſpi
ciunt nonnunq̃ꝫ legimus incitatos ĩſano furore animos fuiſſe ſedatos
& in manſuetudinem redactos priſtinam:ut putādū a Memnio agrip
pa grauiſſimo uiro romana plebs a patribus diſſidens e ſacro monte ĩ
patriam per fabulam reuocata eſt:Fabulis feſſis illuſtrium uiroruꝫ cir
ca maxima animis uires perſæpe reſtitutæ ſunt:quod non tantum ex
emplo ueteri ſed aſſiduis demonſtrat᷑.Cernimus eniꝫ principes maxĩs
occupatos rebus quaſi rerum natura docēte poſt regnorū ſuorū ſubli
mes diſpoſitiones in melius:ut feſſas in neruum reuocent uires conuo
care:qui iocoſis confabulationibus recreent animos fatigatos:fabuliſ
laborantibus ſub pondere aduerſantis fortunæ nōnunq̃ꝫ ſolamē ĩpen
ſum eſt:quod apud lutium apuleium cernitur:queꝫ penes charites ge
neroſa uirgo infortunio ſuo apud prædones captiua captiuitatē ſuam
deplorans ad anicula fabulæ pſicis lepiditate paululum refocillata eſt:
Fabulis labantium in deſidiam mentium in meliorem frugeꝫ lapſus re
uocatos iam nouimus:& ut de minoribus & meipſo ſinam: audiui iaꝫ
dudum illuſtrem uirum Iacobū de ſancto ſeuerino tricarici & clari mō
tis comitem dicentem ſe a patre ſuo habuiſſe Robertum caroli regis
filium poſtea iclitum Hieruſalem & Siciliæ regis:tam torpētis ĩgenii
filium fuiſſe:ut nō abſqꝫ maxima demonſtrantis difficultate prima lit
terarum elementa perciperet:& cum fere de eo ac ĩ parte amici deſpe
rarent omnes:pedagogi eius ingenium ſolerti aſtutia rimanti fabellis

Aeſopi in tam grande ſtudendi ſciendiq; deſideriu; tractus eſt:ut bre ui non tantum domeſticas has nobis liberales artes didicerit:uerũ ad ipſa uſq; ſacræ philoſophiæ penetralia mira perſpicacitate tranſiret: taleq; de ſe feciſſe regem:ut a Salomone citra regu; nullum doctiorẽ mortales agnouerint. Quid multa: Tãti quide; ſunt fabulæ:aut earũ primo contextu oblectentur indocti:& circa abſcõdita doctorũ exer ceantur igenia. Et ſic una eadẽq; lectione proficiũt & delectant. Non ergo tã erecta ceruice:tam faſtidioſa ſententia nauſeantes. hi liuorem & ignorantia; ſuam euomant in poetas ſuas ſi ſatis ſani ſunt prio cur rent illecebras q̃ alienos ſplendores maledictorum nebulis offuſcare conentur. Videant uideant cenſores hi quibus & q̃ pernicioſis ad ex citandũ muliercularu; riſu; nõnunq̃ utantur ſcomatibus. Et dum ſe ipſos purgauerint aliorũ conentur purgare ſebellas memores Chriſtũ mãdaſſe ex accuſatoribus his primus qui innocens eſſet primus ſũme ret lapidem in adulteram mulierem.

Stultu; credere poetas nil ſenſiſſe ſub cortice fabularũ. .C.x.

Vnt ex his nõnulli tantæ temeritatis:ut nulla auctoritate ſufful ti non uteantur dicere ſtolidiſſimu; arbitrari clariſſimos poetas ſenſũ aliquẽ ſuis ſuppoſuiſſe fabellis:quinimo illas feciſſe oſtenſuri q̃ magna poſſent eloquentiæ ſuæ uires: & potiſſime dum eis agentibus crederentur ab inſipidis falſa pro ueris. O iniquitas hominum. O ri/ denda ſtoliditas. O ineptum facinus dum alios deprimunt ſe putant ignorãtes extollere:qs p̃ter ignaros dicãt fecerũt fabulas poetæ uacu as & inanes ſolo ualentes cortice: ut eloquentiam demonſtrarẽtur: quaſi circa uera uis eloquentiæ non poſſit oſtendi. Male profecto no uerunt Quintiliani ſententiam. Cuius maximi oratoris opinio eſt cir/ ca falſa nullũ eloquẽtiæ neruũ poſſe cõſiſtere: Sed de hoc alias. Quis ei;:ut ad hoc ueniã:tã demens:tãq; uecors erit:q leg s ĩ buccolicis Virgilii. Nãq; canebat uti magnũ p inane coacta: una cũ nõnullis in hanc ſnĩam ſequẽtibus carĩbus:Et in georgiciſ eſſe appib⁹ partim di uinæ mẽtis & hauſt⁹ cũ applicitiſ ad hoc. Et in æneida. Prĩcipio cælũ & terras cãpoſq; liquẽtes. cũ ãnexis ex qb⁹ mer⁹ philoſophiæ ſucc⁹ exprimit̃ nõ uideas liqdo Virgilium fuiſſe phũm & arbitret̃ eruditiſſi mu; hominem ob oſtendendam eloquentiam ſuam qua profecto plu rimum naluit. Ariſteum paſtorem in penetralia terræ ad Climenẽ ma trem deduxiſſe:aut Aenea;:aut patre; uideret ad inferos abſq; abſcõ dito ſub fabuloſo uelamine intellectu ſcripſiſſe: Quis tam ſui inſci⁹ q aduertens noſtrum Dãtem ſacræ theologiæ implicitos perſæpe nex⁹ mira demonſtratione ſoluentem non ſentiat eum non ſolum phũm: ſed & theologum inſignem fuiſſe. Et ſi hoc exiſtimet qua fultus ratiõe

arbitrabitur eum bimẽbrem griphem currum in culmine ſeueri mon tis trahentem ſeptem candelabris & totidem ſotiarum nymphis cum reliqua triũphali põpa ut oſtẽderet qa rithimos fabulaſq; ſciret cõpo nere qs ĩſup adeo ĩſanus erit ut putet p̃clariſſimũ uirum atq; chriſtia niſſ.mũ frãciſcũ patrarcham cuius uitam & mores eius ſanctitate lau dabiles uidimus ipſi: atq; præſtante deo diu uidebimus: & quo nemi-nem magis redimentem non dicam tempus tantum ſed quoſcunq; tem poris labentis athomos noſcimus expediſſe: tot uigilias: tot ſacraſ me ditationes: tot horas dies & annos: quot iure poſſumus exiſtimare im penſos ſi buccolici ſui carminis grauitatem ſi ornatum ſi uerboru; ex quiſitum decus pẽſemus ut gallũ fingeret rhireno calamos expoſcẽtẽ aut iurgantes inuicem Pamphilũ & mitionem & alios delirantes æque paſtores: Nemo ædepol compos ſui ſatis aſſentiet & longe minus qui uiderunt quæ ſcripſerit ſoluto ſtilo in libro ſolitariæ uitæ & ĩ eo quẽ intitulauit de remediis ad utrãq; fortunã ut alios plures omittam in q bus quicquid inmoralis philoſophiæ ſinu poteſt ſanctitatis aut perſpi cacitatis aſſummi tanta uerboru; maieſtate percipit: ut nil plenius: nil ornatius: nil maturius: nil deniq; ſanctus ad inſtructionem mortaliu; dici queat. Poſſim præterea & meum buccolicu; carmen ĩducere: Cu ius ſenſus ego ſum conſcius ſed omittendum cenſui quia nec adhuc tã ti ſum: ut inter præſtantes uiros miſceri debeam: & quia propria ſũt alienis linquenda ſermonibus. Taceant igitur blacteratores inſcii: & omuteſcant ſuperbi ſi poſſunt: cum ne dum inſignes uiros lacte muſarum educatos: & in laribus philoſophiæ uerſatos atq; ſacris du catos ſtudiis profundiſſimos in ſuis poematib⁊ ſenſus appoſuiſſe ſẽp credendum ſit. Sed etiam nullã eſſe uſq; delirantem aniculam circa fo culum domeſtici laris una cum uigilantibus ybernis noctib⁊ tabellas orci ſeu fatarum uel aminiarum & huiuſmodi: ex quibus ſæpiſſime in uenta conficiunt fingentem atq; recitantẽ: quæ ſub prætextu relatorũ non ſentiat aliquem iuxta uires ſui modici intellectus ſenſum minime quandoq; ridendum per quem uelit: aut terrorẽ incutere paruuliſ: aut oblectare puellas: aut ſenes ludere. aut ſaltẽ fortunæ uries oſtendere.

Ob meditationis cõmodũ ſolicitudineſ incoluere poetæ. C.xi.

Ixi hos obſtrepentes inſuper dicere poetas rura mõtes & ſiluas ĩ coluere: eo ꝙ urbanitate & moribus non ualerent. O ignauum hominum genus non aduertunt fruore parciti: quia dum uolunt ueri-ritatem falſo approbare ſuffragio ſe mendaces faciant. Ego autem poe tas rura ſiluas & montes colere nõ ſolũ confiteor quinĩmo niſi ipſi di xiſſerint ego dicturus eram: & forte iam dixi ſane non ob eam cauſa; quam inflati aſſerunt ꝙ ſilirit urbanitate non ualeant cum eos ualere ſatis teſtentur poemata: quibus ſi fidem preſtare negligant uoluant

ueterum ſcripta philoſophoruꝫ annales plegāt nec dubitē quī crebro comperiant poetas regum & nobilium amicitiis atq; cuꝫ uirtuoſos dū libuit quæ ſordidis atq; ineptis hominibus non præſtantur. Nec in teſtimonium ueritatis huius deſunt occurentia quædam poſſem nempe ſi uellem oſtendere Euripidem poetam Archelai macedonum regis cōtubernalem. Ennium brunduſinuꝫ. Scipioneꝫ domeſticum. Virgilium Octauiani cæſaris amiciſſimuꝫ: & ſi ſordent uetera non deſunt præſētia. Dantes noſter Federico arogonenſi ſicilidūꝫ regi. & Cani de la ſcala magnifici ueronenſium domini grandi fuit amicitia iunctus. Scimus inſuper & fere orbi toto notiſſimuꝫ eſt Franciſcum petrarcham Caroli imperatoris. Ioannis francoruꝫ regis. & Roberti æque Iheruſaleꝫ & Siciliæ regis: ac ſūmorum pontificuꝫ plurium dilectiſſimum atq; familiariſſimum fuiſſe & uiuorum eſſe dum uelit. Aſt ſi neſciunt ſuſurrōes hi ob id ſolitudines incolunt & coluere poetæ: quia non in foro cupidinario: non in prætoriis: non in theatris: non in capitoliis: aut plateis publicis: uelocis uerſantibus: ſeu turbellis ciuis īmixtis: uel mulierculis circūdatis ſublimium rerum meditatio præſtatur abſq; qua fer aſſidua nec percipi poſſunt nec perfici percepta poemata quid inſuper uix credam iſta dixiſſent ſi ſana mente legiſſent quid ſcribit Oratius. Floro q poſtq; eleganter more ſuo enumerauit quædam urbiū īpedimenta dicit interrogans. Romæ ne poemata cēſes ſcribere poſſe īer curas atq; labores: uolens ob hoc ut intelligat minime poſſe. Nec his contentus ſuperadditis aliis inconuenientiis quibus ciuitates agitātur continue quaſi cōmotus ait hi nunc & uerſus tecum meditare canoros quaſi dicat. non poteris. Et demū ſubnectit exqrens. Tu me inter ſtrepitus nocturnos atq; diurnos: uis canere: & cuꝫ tacta ſequi ueſtigia uatum: Nec multuꝫ poſt ſuperaddidit indignas hic ego reruꝫ fluctibus ī mediis & tempeſtatibus urbis. Verba liræ motura ſonū cōmittere digner: ex quibus ne plura ſuper īponaꝫ ſatis apparet cur petant & incolant ſilueſtria loca poetæ. Quod etiā Paulum heremitaꝫ. Anthonium Machariuꝫ. Arſeniuꝫ: alioſq; plures uenērabiles atq; ſanctiſſimos homines nō ob urbanitatis defectū: ſed ut liberiori animo deo ſeruirent feciſſe legimus. Eſto nō adeo deteſtabile ſit ut hi arbitrari uident hītare ſiluas cum in eis nil fictuꝫ nil fugatuꝫ nil menti noſciū uideatur. Sīplicia qdeꝫ ſunt oīa nature opera ibi in cæluꝫ erecte fagi & arbores cæteræ opacitate ſua recentes porrigentes umbras: ibi ſolū uiridantibuſ herbis cūtectuꝫ atq; mille colorū diſtinctum floribus limpidi fōtes & argentei riuuli lepido cū murmure ex ubertate montiuꝫ declinantes. Ibi picte aues cantu frondeſque lenis aure motu reſonantes. Beſtiole ludentes: Ibi greges & armenta: Ibi paſtoria domus aut gurguſtiolum nulla domeſtica reſolicitum & omnia tranquillitate & ſilentio plena

Quæ non ſolum ſaciatis oculis auribuſq; deliciis ſuis animũ mulcent
uerum mentem in ſe colligere & ingenium ſi forte feſſum ſit in uires
reuocare: atq; illud uidentur impingere in deſyderium meditationis ſu
blimium & auiditatem etiam componemdi quæ mira exortatione ſua
dent libellorum ſocietas: & canori circu; choreas agẽtes muſarũ cho
ri quæ omnia ſi rite conſideremus quis ſtudioſus homo ciuitatib' ſoli
tudines non præponat. Sane non poetaru; crimen ſolitudines etiam ſi
crimen merito dici poſſit. Hos mouet inſolentes uiros in redargutio/
nem: quinimmo eorum infecta mens ambitiõe damnabili a qua diſcre
pantes poetas execrabiles aiunt eſſe uiros. Mos enim hominum dam/
natorum morum eſt ſumme cupere ſibi cæteros eſſe cõformes ut ſua
alieno crimine: aut pallient: aut defendant. Erubeſcant igitur: & omu
teſcant ſi prout ipſi poetæ nõ factitant. horrẽt quippe & deſtabile du
cunt uiri ſpectabiles ficto pallore deformare faciem. Et ſi in ſeſſu tar/
do uerere aſſiduis circuitionibus ciuitates. horrent atq; recuſent turpi
atq; deformi hypocreſi ĩertis uulgi mercari gr̃ia; laudeſq;: & ab igna
ris monſtrari digito horrent faſces ne du; expoſcere ſ; optare Aulas
ambire regu; aut procerum quorumcũq; aſſentatores fieri auro ponti
ficum inſulas aucupari uti uentri & inerti ocio latius indulgere quæãt
blandiri mulierculis ut depoſita ſubtrahãt pecunia : uæſituri quod me
ritis queſiſſe non poterunt horrent. Præterea & totis deteſtantur affe
ctibus caturcenſes ob pecuniã in cælos euehere: & iuxta muneriſ quã
titatẽ eis exhibere ſedes Quinimmo quos iſti blaſſemant tenui cõten
ti uictu breuiq; ſomno ſpeculatione continua & exercitio laudabili cõ
ponendo ſcribendoq; ſibi famoſam gloriam & per ſæcula duraturam
exquirunt. O ſpeties hæc hominum conuitiis deturpanda O deteſtan
da ſolitudo talium. Sed quid uerbis inſto: Habere; quippe multa quæ
dicerem: ni ſpectabilis candor: ni uirtus egregia: ni laudabilis uita poe
tarum illuſtrium aduerſus tales ſe ipſam longe ualidiori rubore tuere
tur.

Damnanda non eſt obſcuritas poetarum. Ca. xii.

Bſcura autem cauillatores hi eſſe perſæpe poemata & hoc poeta
rum uitio id egentium ut quod inextricabile eſt artificioſius uide
atur eſſe compoſitum: idq; egiſſe uolunt immemores ueteris oratoru;
iuſſus quo cauetur planam atq; lucidam rationem eſſe debere. O per/
uerſe mentis iudicium: quis enim præter doloſam animã in cogitatõ;
tum nefariam declinaſſet: ut quod ei inacceſſabile eſt non ſolum odio
habeat ſed falſa ſi poſſit criminatione deturpet: Fateor nõnũq; obſcu
ros eẽ poetas ſed præbeant ſi uolũt ipſi reſponſũ nũquid philoſopho
rum quorum ſæpenumero ipſi impudice ſe miſcent contexta comperi
ant adeo plana adeo perlucida ut debere dicunt orationem ĩcedere: ſi

aſſerant mentientur.Cuꝫ interſcripta Platonis & Ariſtotelis ut de cæ
teris ſileam perplexiones adeo ĩnodate ſint:ut:nūdum a multis perſpi
cacibus uiris ab eorū ſæculo in diem uſqꝫ hunc exaĩate potuerint ſatiſ
lucide concordi ſententia explicari.Sed quid de philoſophis dico:non
eniꝫ diuinū eloquiuꝫ cuius ipſi profeſſores haberi cupiūt a ſpiritu ſāc
to prolatum obſcuritatuꝫ atqꝫ ambiguitatuꝫ pleuiſſimuꝫ eſt.Eſt æqdē
& ſi negent ipſā manifeſta ueritas apparebit Teſtes ſūt plurimi:Quos
inter ſi libet interrogent Auguſtinuꝫ ſanctiſſimum atqꝫ eruditiſſimum
homineꝫ & cuius ingenii taꝫ grandes fuere uires ut artes multas ut qc
quid de decem cathagoriis tradidere philoſophi abſqꝫ(ut ipſe fatetur)
præceptore perceperit.Nec tamen erubuit confiteri ſe yſaie principi/
um intelligere nequiuiſſe.Non ergo oſcuritates ſolis poematibus ĩſūt
Quid ergo non incuſant philoſophos ut poetas: Quid nō dicunt ſpi
ritum ſanctuꝫ ſuis operibus ut artificioſiore apparerent obſcuras ĩpſi
cuiſſe ſententias quaſi non rerum omniuꝫ ſublimis ipſe ſit artifex. Nō
dubitem quin illis tanta temeritas inſit ut facerent ni ſcirent eſſe phi/
loſophis defenſores:& in ſpiritum ſanctum loquentibus apparata ſup
plicia:& iccirco in poetas proſiliunt quia eos cernunt defenſore caren
tes.Exiſtimantes præterea nullam ibi culpam fore ubi confeſtim pena
non ſequitur:debuerant hi uidiſſe nonnulla obſucura uideri: cum cla
riſſima ſint intuentes uitio.Luſco quidem illuceſcente ſole qui limpi/
dus eſt nebuloſus uidetur aer.Quædam alia de natura ſui adeo profū
da eſſe:ut non abſqꝫ difficultate acies etiam egregii intellectus poſſit ĩ
earum abditum penetrare uti in ſolis globo anteqꝫ eum poſſint cōtin/
gere nonnunqꝫ perſpicaciſſimi retunduntur oculi q̃dam uero & ſi na
tura ſui forſan ſint lucida tanto ſunt fingentium palliata artificio ut e/
græ etiam quis poſſit ingenio:uerum ex illis excerpere ſenſum ut per
ſæpe inter nubila conditum ſolis prægrande corpus etiam doctiſſimi
quæant aſtrologi qua cæli uagetur in parte comprehendere punctali/
ter oculorum intuitu:& ex his eſſe nonnūquam uatum poemata non
inficior.Veruꝫ non ob id ut iſti uolunt iure damnanda:cum inter alia
poetæ officia ſit non euiſcerare fictionibus palliata quinĩmo ſi in pro
patulo poſita ſint memoratu & ueneratione digna ne uileſcant familia
ritate nimia quāta poſſunt induſtria tegere: & ab oculis torpentiū au
ferre.Et ſi quod ad eos ſpectat facere ſolertes non execrandi ſꝫ cōmē
dandi potius poetæ uenient.Et ideo ut iam dictum eſt fateor illos non
nūquam obſcuros eſſe ſed extricabiles ſemper ſi ſanus ad eos acceſſe
rit ĩtellectus uerum reor his quærulis noctuæ oculos eſſe potius qꝫ
humanos.nec ſit qui exiſtimet a poetis ueritates fictionibus ĩuidia cō
ditas:aut ut uelint omnino abſconditorum ſenſum negare lectoribus
aut ut artificioſiores appareant:ſed ut quæ appoſita uoluiſſent labore

ingeniorum quæſita & diuerſimode intellecta: cõperta tandem faciãt cariora. Quod longe magis ſanctũ feciſſe ſpiritũ unuſquiſq; cui ſana mens eſt debet pro certiſſimo arbitrari quod per Auguſtinu; in libro cæleſtis hieruſalẽ.xi.firmari uidetur dum dicit diuini ſermonis obſcuritas etiam ad hoc eſt utilis ꝙ plures ſententias ueritatis parit: & ĩ lucẽ notitiæ producit: dũ alius eũ ſic: alius ſic intelligit.& Alibi Auguſtinus idẽ ſuper pſalmo.cxxvi.dicit iõ forte obſcurius politum eſt: ut multos intellectus generet & ditiores diſcedant homines: qui clauſum inuenerunt: quod multis modis aperiretur: ꝙ ſi uno mõ apertum ĩuenerunt. Et ut eiuſdem auguſtini teſtimonio adhuc aduerſus recalcitratores amplius utar: ut ſentiant quoniam quod ipſe pro obſcuritatibus ſacrarum litterarum tuendis. Ego pro obſcuritatibus pœmatum intelligi uelim. Dico ego eũ ſcribere ſup pſalmo.CXLVI.ſic.puerſũ nihil hic eſt. Obſcurum autem aliquid eſt: non ut tibi negetur ſed ut exerceat accepturũ & cætera. Et ne ampliori utar ſacrorum hominum circa hoc atteſtatione nolo faſtidiũ ducant hi audire: quoniam idem uelĩ de obſcuritatibus pœtarum ſentiri quod de diuinis ab Auguſtino ſentitᷓ: quinimmo ut ex fricata paululum fronte uolo conſiderent obſiſtentes quanto magis de his ſentiendum ſit quæ reſpectiue paucis apponuntᷓ Si de ſacris litteris quæ omnibus ſunt appoſitæ nationibus ſentiuntur Si forte uelint duriciem textus figuras dictionum aut orationum coleres & peregrinorum uocabulorum incognitam a ſe pulchritudine; dãnaſſe: Et hinc poetas obſcuros dixiſſe. quid aliud dicam non habeo niſi ut grãmaticales iterũ ſcolas repetant pedagogi: ferulam ſubeant ſtudeant: diſcantq;: quid ueterum auctoritatem circa talia pœtis licentiæ datum ſcrupuloſiuſq; ſcrutẽtur. Præter uulgaria atq; domeſtica quæ ſint etiam peregrina. Sed quid talibus inſto: paucioribus dixiſſe poteram: agant ut exuto ueteri nouum atq; generoſum ingenium induant & quod eis nunc uidebitur obſcurum tunc familiare uidebitur & apertum. Nec indigeſtam intellectus ſui groſſiciem palliare ſe credant priſcorum oratorum præcepto: cuius nõ dubitem ſẽper memores fuiſſe pœtas. Sed aduertant quoniam perorando aliterꝙ fingendo uerborũ ordo procedat: & fictiones infingẽtis arbitrio relictas fore tanꝙ opꝰ alterius ſpẽi in quibus ſummopere a pœtis ſeruatᷓ ſtili maieſtas & eiuſdem dignitas retinetur: ut ait contra medicum in libro inuectiuarum iii. Franciſcus petrarcha: nec ut ipſi arbitrari uidentur carpere neque untibus inuidetur. ſed dulci labore præpoſits delectatiõi ſimul memorieq; conſulitur. Cariora eni; ſunt quæ cũ difficultate q̃ſiuimus accuratiuſq; ſeruantur: ut idem ubi ſupra Franciſcus teſtatur. Quid mlᷓta ſi his obtuſum ingenium eſt: inertiam ſuam nõ pœtas redarguãt nec aduerſus eos friuolis inſtent latratibus a quibus ſecum optime actu;

eſt.Primo.n.in limine ne fruſtra fatigent ignari ab ipſa rerū facie ter ror iniectus eſt.Retrahant ergo graduꝫ in tempore potius q̃ꝫ torpo/re ingenii fatigato incedentes patiantur cū rubore repulſam. Et ut ite rum dixerim uolentibus intelligere & nexus ambiguos enodare legen dum ē:inſiſtendū:uigilandū:atqꝫ interogādū & omni modo præmē dæ cerebri uires:& ſi non una uia pōt quis peruenire quo cupit intret alteram:& ſi obſtent obices arripiat aliam donec ſi ualiture ſint uires lucidū illi appareat quod primo uidebatur obſcurū.Sanctum enim ca nibus dare diuino prohibemur monitu:& hoc eodeꝫ ante porcos proi iecere margaritas.

Poetas non eſſe mendaces. C.xiii.

Endaces præterea inſultantes hi dicūt eſſe poetas:& hūc conan tur locuꝫ ualidis ſi poſſint firmare rationibus aientes:quod ſæpe dictum ē eos in ſuis fabulis mendacia ſcribere:utputa hoīeꝫ in lapidē uerſum:quod omnino apparet ueritati cōtrariū.Præterea aſſerūt poe tas mendaciter dicere multos eſſe deos:cū conſtet ueritate certiſſima unuꝫ tantum eſſe:& illum uerum atqꝫ omnipotentē.Addentes Virgili um latinorum poetarū principem recitaſſe Didonis hyſtoriam minus ueram:& huiuſmodi quædam alia etiam inſerentes. Credo uiciſſe pu/tent:uiciſſentqꝫ ni eſſet qui eorum uociferationes inſipidas ueritate re tunderet.Quid igitur:Rebar in præcedentibus loco huic reſpondiſſe ſatis.Dū qd ſit fabula quot fabularū ſpecies: & quibus uſi poetæ ſint & per quod ſatis late deſcripſi.Sed in hanc materiam iterum redeun/dum eſt.Dico poetas uti iſti uolunt non eſſe mendaces.Eſt enim men/dacium iudicio meo fallacia quædam ſimilima ueritati per quam a nō nullis uerum opprimitur & exprimitur:quod eſt falſum.huius octo ſo re ſpecies aſſerit Auguſtinus: ex quibus & ſi grauiores reliquis non nullæ ſint:nulla tamen ſcientes uti poſſumus abſqꝫ peccato atqꝫ in famiæ nota: qua dicimur eſſe mendaces: Cuius diffinitionis intentuꝫ ſi æquo animo perſpectent poetici nominis hoſtes redargutioneꝫ hāc qua mendaces aſſerunt eſſe poetas uiribus carere cognoſcēt:cū poeta ruꝫ fictiōes nulli adhereāt ſpērū mēdacii:eo ꝙ nō ſit mētis eoꝝ quē q̃ꝫ fingēdo fallere:nec uti mēdaciū ē fictiōes poeticæ ut plurimū non ſūt ne dū ſimilimæ:ſꝫ nec ſiſes ueritati:īmo ualde diſſōæ & aduerſæ Et dato ſpēs fabularū una quā uideri potiꝰ hiſtoriā q̃ꝫ fabulā diximꝰ ſit ueritati ſimillima antiqſſimo oīuꝫ nationū cōſenſu a labe mēdacii ī munis ē.Cū ſit conſuetudine ueteri conceſſuꝫ:ea quis uti poſſe ratio ne exēpli in quo ſimplex nō exquiritur ueritas nec prohibetur menda cium.& ſi ſpectetur poetarum officiū:nōnunq̃ꝫ in ſuperioribus demō ſtratum uinculo huic aſtricti nō ſunt:ut ueritate utantur in ſuperficie

fictionum: & ſi auferatur eis uagandi per omne fictioniſ genus licentia eoꝝ officiū oīno reſoluetur in nihiluꝫ. Quid plura? ſi omnia quæ dicta ſunt in reprobationem meritam deiiciantur quod fieri poſſe non arbi/ tror: hoc irreprobabile ſupereſt: nemo ſuum iure exercens officium ī notam poteſt ob hoc infamiæ deuenire. Prætor eſto in legem maleme ritos capitali mulcet ſupplicio: ñ iure tamen dicitur homicida. Sic nec miles agrorum hoſtium populator dicitur prædo. Nec iuriſconſultus etiam ſi minus æquum clientulo præſtet conſilium. dūmodo a iuris li/ mite non ſeparetur: falſidici nomen merebitur. Sic & poeta quantun/ cunq; fingendo mentiatur mendacis ignominiam non incurrit: cum ſu um officium non ut fallat ſed ut fingat iuſtiſſime exequatur. Si tñ uelit in hoc inſtantiam facere quod uerum non eſt: mendaciuꝫ qualitercūq; dictum ſit eſt. Si factum non ſit non tamem ulterius uires ad īternitio nem huius obiectionis apponam: ſed quæram: ut uideam quid reſpon ſuri ſint: quo nomine uocanda ſint ea quæ per Ioannem euangeliſtam ī apocalypſi mira cum maieſtate ſenſuum: ſed omnino perſæpe pri/ ma facie diſſona ueritati: Quo ipſe Ioannes: quo alia aliiq;: qui eodeꝫ ſtilo dei magnalia uelauere? Ego quidem mendacia aut mendaces etiaꝫ ſi liceret dicere non auderem. Scio tamen dicent ꝙ egomet in parte di cturus ſum ſi roger Ioannem ſcꝫ alioſq; prophetas ueraciſſimos fuiſſe uiros quod iam conceſſuꝫ eſt. Præterea ſuperaddēt ab eiꝰ ſcripta ficti ones non eſſe ſed potius eſſe figuras: & ſic nuncupari debere & per cō ſequens figuratores earum ſcriptores. O ridendū diffugium quaſi cre dituri ſimus quod ſimillimum eſt in cortice mutatione ſeu diuerſitate nominis effectus habeat diuerſos efficere. Sed in hoc minus quæſtiōis ſit: figuræ ſunt nunquid habeāt in litterali cortice ueritateꝫ exprimāt quæſo. ſi me hoc uelint credere nil aliud erit q̃ mendacio uelare mihi oculos intellectus uti illam uelant ſuppoſitam ueritatem. Sane cum mē daces hi dicendi nec habendi ſint: quia non ſunt: Sic nec poetæ: qui pro uiribus eorum innituntur ueſtigiis in fingendo. Multos autem deos ſcripſiſſe poetas: cum unus tantum ſit deus negari non poteſt: ſed minime illis in mendacium imputandum: quia non credentes neq; firmantes: ſed more ſuo fingentes ſcripſere. Quis enim ſui tam inſcius ſit: ut exiſtimet quenquam in laribus philoſophiæ uerſatum tā dementis eſſe ſententiæ: ut credat deos quāplurimos eſſe? Si ſatis ſani ſumus facile credere debemus eruditos uiros ſtudioſiſſimos fuiſſe ueri tatis inueſtigatores: eoſq; euſq; quo humanuꝫ pōt penetrare ingeniū attigiſſe & abſq; ambiguitate nouiſſe unum tantum deum eſſe. Ad quā notitiam deueniſſe poetas eorum in operibus percipitur liquido. Lege Virgilium & orantem inuenies. Iupiter omnipotens præcibus ſi flecte ris ullis & cætera. quod epiteton nemini deorum alteri datū comperieſ

&

Reliquam deorum multitudinem non deos ſed dei membra: aut diui nitatis officia putauere. Quod Plato quem theologum nuncupamus e tiam opinatur. Talibus autem ob uenerationem officio conformæ dei tatis dedere nomen. Sed infeſtos hos his nõ acquieturos exiſtimo: cla mabunt nempe dicentes poetas de uero deo & unico: quem nouiſſe di cimus multa ſcripſiſſe mendacia: & ob id merito nuncupari mendaces Ego autem non dubito poetas gentiles de uero deo minus recte ſenſiſ ſe: & ſic de eo nonnũ q̃ quod minus uerum fuerat ſcripſiſſe: & ſic uti iſti uolunt mendacium: ſed ob id mendaces dicendos eſſe nõ puto. Sũt enim mendaciorũ hominum ſpecies ſaltem duæ. Ex quibus primi ſciẽ tes & aduertẽtes mentiuntur: ut ledant: aut ut non ledant: ſeu ut ꝓſint & hi non mẽdaces tantũ dicendi ſunt: ſ; propriori uocabulo mentien tes. Secundi ſunt: qui ignorantes ſe mendacium dicere mendacium di xere tamen. Et inter hos opportuna cadit diſtinctio. Sunt enim ex his aliqui: quorum ignorantia intollerabilis eſt: nec excuſationem recipit aliquam: utputa. Cauetur lege publica ne quis ciuis ciuem priuato ſer uet in carcere. Caius ſempronium debitorem ſuum detinuit: & a multa tutari uult ignorantia legis: quæ quonia; ſupina uidetur & craſſa ciuẽ ſcil; leges publicas ignorare: nocuu; defenſare non poteſt. Sic & chri/ ſtianus homo ætate integer ab articulorũ fidei ignorantia tutari nõ de bet. Sunt & alii: quorum uidetur ignorantia excuſanda: ut pueri ſi phi loſophiam non nouerint. Montanus homo ſi non nouerit nautica. Et cæcus natus ſi litterarum non noſcit caracteres & huiuſmodi: Quos ĩ ternumerari poſſunt poetæ gentiles: qui & ſi liberales artes: ſi poeticã ſi philoſophiam nouerint: chriſtianæ religionis ueritatem nouiſſe non poterant. Nundum enim lux illa ueritatis æternæ in terris effulxerat: Quæ illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum. Nun/ du; ad agni cænam inuitantes peragrauerant orbem quoſcunq; uocan tes Iſrahelitis ſolis hoc donum erat deſuper datum: ut deum uerum & iuſte cognoſcerent & rite colerent. Hi nedum quemquam ad comuni/ candum ſecum conuiuium tam celebre inuitabant: ſed nec accedentes ſi qui fuiſſent exteri admitebant. & ſic minus uera ſentientes ſcripſe/ rint: de uero deo ſe uera ſcribere arbitrantes hac acceptabili ignoran/ tia excuſati non ſunt dicendi mendaces. Dicent ſcio quacunq; ignoran tia mendacium dictum ſit mendax eſt dicens quod negari non poteſt: eſto non eadem nota labefactandi ſint: qui ignorantia excuſabili pecca uere: quam qui craſſa & ſupina: ut dictum eſt: cum illos non ſolu; æq tas: ſed etiam legum auſteritas habeat excuſatos: & ſi ſic eſt nota; mẽ dacii non incurrunt: & ſi uelint eos omnino quomodocunq; mendaces Ego illis ſocios addam philoſophos Ariſtotelem. Platonem. Socrate; alioſq; quos ipſi ſumme colunt eode; ſontes crimine. Extollẽt reor hi

cenſores optimi iterum uoces in cæluꝫ in pſalterio pſalentes & cythara: quoniam non ſatis plene particula unica huius obiectionis reiecta uideatur. O iſipidi ſi militi uno parma confracta ſit: nondum loco mota eſt acies integra: non ergo exultent ſed meminerint: quoniam ſæpiſſime contuſi nolentes ceſſerint. Quod autem Virgilio: obiiciūt falſum eſt: noluit quippe uir prudens recitare Didonis hyſtoriam: ſciebat enī ut talium doctiſſimus Didonem honeſtate præcipuam fuiſſe mulierem eamqꝫ manu propria mori maluiſſe qꝫ infixum pio pectori caſtimoniæ propoſitū ſecūdis inficere nuptiis: Sed ut artificio & uelamento poetico cōſequeretur quod erat ſuo operi opportunum compoſuit fabulam in multis ſimilem Didonis hyſtoriæ quod ut paulo ante dictum eſt: ueteri inſtituto poetis conceditur. Poteſt tamen quis dignius reſponſiōe & forſan tuipſe princeps perquirere ad quid hoc erat neceſſarium Virgilio: cui ut digne reſponſum ſit. Dico eum in hoc a quadruplici cauſa tractum. Primo ut in eodem ſtilo quem in æneida ſumpſerat poeticum ſequeretur morem: & potiſſime Homeri: cuius fuit eo opere imitator. Nam poetæ non ut hiſtoriographi faciunt: qui a quodā principio op' exordiuntur ſuum: & continua atqꝫ ordinata rerum geſtarum deſcriptione in finem uſqꝫ deducunt. Quod cernimus feciſſe Lucanum: quā ob cauſam multi eum potius metricum hiſtoriographum qꝫ poetā exiſtimant uerum artificio quodam longe maiori: aut circa medium hyſtoriæ: aut aliquando fere circa finem inchoant quod intendunt: & ſibi adinueniunt cauſam recitandi quod ex præcedētibus obmiſiſſe uidebātur ut in Odyſſea Homerus. qui quaſi circa finem errorum Vlyxis eū naufragium in littus pheycum delatum ſcribit: & ibideꝫ alcinoi regi recitantem quicquid illi ante diem illam poſt diſceſſum a troia contigerat inducit: Quod uolens Virgilius facere: cum Aeneaꝫ a littore troiano fugientem ſcripſiſſet poſt erutam ciuitateꝫ non adinuenit aptiorē locum ad quem eum deduceret ante qꝫ Italiam intraret africano littore: eo enim uſqꝫ ſemper inter græcos hoſtes nauigauerat. Et cum littuſ afrum in tempus uſqꝫ illud a ruſticis & agreſtibus atqꝫ barbaris incoleretur: ut eum ad perſonam ueneratione dignam deduceret: & a qua reciperetur: & cuius ortatu troianorum caſus ſuoſqꝫ recitaret nec aliam præter Didonem: quæ & ſi non tunc: multa tamen poſt ſæcula loca illa incoluiſſe creditum eſt comperiens Didonem tanqꝫ ſuā ueniſſet eius hoſpitam fecit: & ut legimus eius iuſſu ſua ſuorumqꝫ infortunia recitauit. Secundo quod ſub uelamento latet poetico intendit Virgilius per totuꝫ opus oſtendere quibus paſſionibus humana fragilitas infeſtetur & quibus uiribus a conſtanti uiro ſuperētur. Et cum iā nonnullas oſtēdiſſet uolens demonſtrare quibus ex cauſis ab appetitu concupiſcibili in laſciuiam rapiamur introducit Didonem generoſitate ſanguinis

claram: ætate iuuenē: forma ſpectabilē: moribus inſignē: diuitiis abū dantē: caſtitate famoſa; ciuitati ſuæ & populo īperantē: prudētia & eloquentia cōſpicuā & uiduā quaſi ab experientia Veneris cōcupiſcentiæ aptiorē. Quæ oīa generoſi cuiuſcūq; hoīs habent animū irritare: nedum exulis atq; naufragi & incognitā regionē deiecti: atq; ſubſidio indigentis. Et ſic intēdit pro Didone cōcupiſcibilem & attractiuā potentiā opportunitatibus oībus ornatā. Aeneam aūt pro quocūq; ad lubricū apro & demū capto. Tandem oſtenſo quo detrahamur in ſcœl' ludibrio qua uia in uirtutē reuehamur oſtēdit: inducēs Mercuriū deorum interprætē Aeneam ob illecebra increpantē: atq; ad glorioſa exortantē: per quē Virgilius ſentit ſeu conſcientiæ propriæ morſu; ſeu amici & eloquētis hoīs redargutionē: a quibus dormientes in luto turpitudinum excitamur: & in rectu; pulchrūq; iter reuocamur. i. ad gloriam: & tunc nexum oblectationis infauſtæ ſoluimus quando armati fortitudine blandicias: lachrymas: præces: & huiuſmodi in cōtrarium trahentes conſtanti animo ſpernimus ac uilipendētes omittimus. Tertio curat Virgilius in laudibus Aeneæ ad honore; Octauiani cæſaris iuliorū genus extollere: quod peragit dum illū laſciuias & īmundicias carnis & muliebres delitias robore mētis ſpernentē atq; calcantē oſtēdit. Quarto intēdit ſublimare romani nominus gloriam: quod ſatis facit dum execrationes morituræ Didonis deſcribit. Nam per eas bella carthaginenſium cum romanis: & triumphi quos ex eis romani conſecuti ſunt: intelligūtur in quibus romanū nomen ſatis extollit. Et ſic non mendax fuit Virgilius ut minime intelligentes exiſtimant. nec alii etiam ſi qui ſunt eo modo fingentes.

Stulte damnatur quod minus ſane intelligit. C. xiiii

Olunt inſuper atq; clamitant execrātes pœticū nomen oīo: abolenda eſſe poetarū carmina eo ꝙ laſciuiis & nugis deorū gentiliū referta ſint nec mō aliquo tollerabile qđ uni eidēq; plures deo attribuant formæ atq; oīa ut pœtæ faciunt ſuo Ioui uel aliis. ſtulti militis more certamen intrat aduerſarii noſtri: qui tanto nocendi hoſtibus fertur impetu ut ſibi ipſi non uideat: ex quo ſæpe fit ut quos in alterum parat ictus inermis ipſe ſuſcipiat. Ego autem his obiectionibus ī unum coaceruatis īuolucrū ſatis ēe reſpōſū ī p̄cedētibus arbitrabar ī qb' ſcriptu; ſæpiſſime memini ſub formis uariis laſciuiis & nugis atq; noīb' honeſtos ac ſapidos claudi ſenſ': quos ēt ꝓ uirib' īgenii mei āmoto fabuloſo cortice apuiſſe r̄cordor. act' uero deoꝝ illecebres quocūq; mō a pœtis comicis potiſſime deſcriptos: nec laudo nec comēdo: qnīmo deteſtat' ſū & tā ſcriptores ī hoc ꝗ ipſos actus uitupandos exiſtimo

ampliſſima quidem fingendi eſt area & pleno ſemper fictionum cornu poeſis incedit. Non ergo deficiebant quibuſcūq; ſenſibus honeſtiſſima tegumenta. Sane quærela hæc iam diu ſublata eſt atq; ſopita: namq; in ſcenis atque theatris a mimis & hiſtrionibus atque paraſcitis: & huiuſ modi hominibus enormia canebantur olim. Omnino abſtulere atq; re probauere romani ueteres Cicerone teſte & ipſam ſcenā; & artē ludri cam damnauere agenteſq; nota mulctauere cenſoria & os ammouere tribubus. Sic etiam prætorum ædito cautū; eſt: qui artis ludricæ ꝓnū tiandi ue cauſa in ſcenam prodirent ipſo facto haberētur infames Por ro poſt Conſtantinū cæſarē & Silueſtrum pōtificē pululante undiq; : & ī dies ex creſcente fide catholica talium comicorum ſeu ſcenicorum carmina obſoluerunt a ſæculo: & remanſerunt illuſtrium & laudabiliū libri: & opuſcula poetarū;: qui res geſtas & naturales auguſtiore ſtilo artificioſo ſcomate facundiore locutu ſub cōgruo fictionū; & imaginū tegmine protulerunt: & ſic quos ſemideus Plato urbe pellendos iuſſe/rat: & aduerſus quos hi noſtri ueritatis ignari clamitant iā extermina/ti ſunt & obiecti. Verum ut aliquid his reprehēſoribus noſtris particu læ obiectionis alteræ reſponſum ſit dico ſi ante initam pugnam prudē tes: quibus in locis feriri poſſent acutius inſpexiſſent: uidiſſent ꝑfecto quod ipſi poetis gentilibus obiiciunt in ſe retorqueri telum: nunc Iouē nunc cæli deum: nunc ætheris ignē;: nunc aquilam: nūc hominē ſeu a quibus mauis formis a poetis deſcriptum mirarentur: ſi meminiſſent ipſum uerum & unicum deum: nunc ſolem: nunc ignem: nunc leonem nunc ſerpentem: nunc agnum: nunc uermem: nunc etiam lapidem a ſa cris deſcribi litteris: Et eodem modo uenerandiſſimam matrem eccle/ſiam noſtram quam aliquando mulierem amictā; ſole: aliquādo mulie rem indutam uarietate: aliquando currum: aliquando nauim: aliquan/do archam: domum: templum: & huiuſmodi uocari ſacra demonſtrāt uolumina. Quod & de uirgine genitrice: & d humani generis hoſte me mini legiſſe ſæpiſſime: de nominum multiplicitate quod dicam habeo iſtud idē: īnumerabilia fere apud noſtros deo attribuūtur: & totidem Mariæ uirgini atq; eccleſiæ: & hæc nō abſq; myſterio facta ſūt: ſicu/ti nec poetæ fecerūt. Quid ergo īaduertētes hi rugiūt: liuore quidē im pellēte ſtare nollēt quod ipſi ñ noſcūt.

Deteſtabile nimis de īcognitis iudicare. C. xv.

Orro zelantes hi ſuaſores criminum poetas affirmant. Qua ī ac cuſatione ſi diſtinguerent forſan pro parte concederem eos eſſe uictores. Conſtat enim nonnullos ſatis iam dudum inhoneſtos fuiſſe comicos ſeu eornm ſceleſto ſic ſuadente īgenio: ſeu ſic æuo exquirēte tunc corrupto: necnon & naſonem pelignum clari ſed laſciuiētis inge nii poetā artis amatoriæ cōpoſuiſſe librum in quo & ſi multa ſuadent

nefaria nil tamen minus opportunū: cum nemo ſit tempeſtate hac adeo demens iuuenculus: aut ſimplex puella quæ mouente illecebri appetitu ingenium longe: ut etiam id ueniat quod exoptat acutiora non nouerit q̄ꝫ his qui ſe talium præceptorem fore præcipuum arbitratus eſt doceat. Si igitur minus hi quos nonnū̄quam abiiciendos diximus honeſtatem facultatis poetitæ quid alii ſplendido rubore cōſpicui hāc incurrere meruere notam: & una cum temporibus accuſari? Equideꝫ patiendum non eſt: & ob id ut pateat cur ab his accuſentur illuſtres: quæſo dicant nunquid Homeri carmen unquam legerint? nunquid Heſiodi: Virgilii: Horatii: Iuuenalis & aliorum huiuſmodi plurium: & ſi ſe legiſſe fateantur exprimant quorſuꝫ has criminum ſuaſiones inuenerint: ut ipſi uidentes quod nundum uidimus cum eis malemeritos condemnemus. Attamen negare ſuperfluum eſt: quis autem accuſatione audita non percipat quia nūquam legerint? cnm liquido debeamus credere ſi uidiſſent in tam ſtolidam ſententiam non ueniſſent. Arbitror tamen ex queſtione tali hos ſcœlus ſcœleri addituros. Nequeunt enim tacere tanto pauore tenentur: ne ob taciturnitatem minus omnia nouiſſe credantur. Dicentqꝫ elata facie totis loquentes buccis & omni frōtis ammoto rubore quaſi ex hoc ſumme laudandi ueniant. Quid has nugas uiderimus: Vah nec uidimus nec uidiſſe uolumus: maioribus operam damus. O bone deus ab æterno opere tuo ſi uelis pauſam ſumere potes: & ſi diuinitatis tuæ appeterentur oculi poſſes in ſomnum ire ſi ueles: rem tuaꝫ iſti curant: tibi noctes in ſomnes hi ducūt: tibi ſuos ſudores impendunt. Primum quippe mobile moueant reor dum maioribus operam præſtant: magnum ē: multum eſt: & talium ſi pateris dignus labor. O ignaue hominū mentes non aduertunt duꝫ alios tā prudenter flocciſaciunt q̄ꝫ miſere ſuam ignorantiam detegant. Poſſumus & enim nos ſi ſtultiores eis non ſumus uidere ſatis q̄ꝫ iuſta ſit eorū accuſatio q̄ꝫ ſancta atqꝫ tolleranda ſententia. Sane ne ſit qui arbitreť me reſponſum hoc futurum ex meditatione friuola uaticinari confiteor: quoniam in hoc a certiſſima coniectura deducar. Audiui iam dudum ĩterrogationi ſimili nonnullos etiam faſtidioſius reſpondentes. Et quod mihi grauius fuit uirum quēdam ætate uenerabilem & ſanctitate alias ac doctrina præcipuum non reſpondentem ſed motu proprio longe execrabilius obloquentem: non mentiar deus nouit rex inclyte. Erat ut tunc uiſum eſt uir iſte adeo pœtici nominis hoſtis infeſtus: ut illud nō niſi ſtomacans proferre uideretur: quod ubi minus honeſtati ſuæ opportunum erat oſtendit. Nam mane quodam in generali ſtudio noſtro legens in cathedra ſacrum Ioannis euangelium auditoribus multis: cum fortuito in hoc incidiſſet nomen accenſa facie flammeis oculis & altiori ſolito uoce totus frendens multa in poetas enormia dixit: &

poſtremo ut eius appareret iuſtitia dixit.inquit & fere iuramento firma
uit ſe neq; uidiſſe nec unq̄; aliquem ex pœtarum libris uidere uoluiſſe
O ſancte deus quid ignari dicturi ſūt:ſi ſic alias eruditus hō ānis gra
uis & auctoritate locutus eſt:poterat ne loqui ſtultius ab iſano: Vellē
ego ſcire:ſi non uiderunt:ſi non cognouerūt:ſi maioribus uacāt hi cē
ſores egregii unde pœtas criminū ſuaſores agnoſcunt: Quid circa eoſ
incognita latrant:quid non idonei iudices de incognitis laturi ſententi
am roſtra conſcendunt:qui ne dum in audita ſed nec requiſita parte ſē
tentias fulminant: Forte īquiēt ſacro inſpirante ſpiritu tam ſæueru; ſe
in pœtas ferre decretū.poſſibile dicerem ſi crederem ſanctum ſpiritu;
tam ſpurcidas ne dum inhabitare ſed intrare animas.O ſcœlus impiu;
O execrabile malum.O deteſtanda temeritas audere cecum natum in
propatulo de coloribus ferre ſententiā.Sic olim ut iſti p̄ſides uenerādi
faciūt Audiui Phoroneū apud argiuos Licurgū apd' lacedemones Mi
noem apud cretenſes:& apud mirmidones Eacum factitare ſolitos S;
ut eo ueniam quo fert animus quicquid iſti reuerendi iudices blactrēt
non ſunt:ut ipſi uolunt pœtæ criminum ſuaſores quiimmo ſi ſana mē
te & non liuore inſano perciti eorum legantur uolumina impulſores in
uenientur:nunc ſuauiſſimi:nunc acerrimi pro exigentia temporum in
uirtutes.Quod ne tam paucis uerbis uidear probaſſe contentus libet
ante obſtrepentium oculos apponere ſalte; pauca ex quibus poſſint ue
ritatem hanc ſi uelint agnoſcere:& ommiſſis Homeri monitis qui ob
græcas litteras latinis minus familiaris eſt ſi uelint legant & perlegant
quæ ſint in æneida ad patientiam labornm emergentium exortationes
Aeneæ ad ſocios:Quis ardor illi pulchræ per uulnera mortis pro ſa/
lute patriæ fuerit. Quæ erga patrem pietas:quem humeris per arden
tes undiq; domos & ruētia templa per que medios hoſtes & mille uo
lantia tela deuexit in tutum.Quæ in Achimenidem hoſtem clementia
Quod robur animi ad illudendas fragēdaſq; amoris petulci cathenas
Quæ iuſtitia atq; munificentia circa amicos & exteros ī exhibēdis mu
neribus benemeritis ludis in anniuerſario Anchiſis patris apud Ace/
ſtem peractis.Quæ prudentia:quāta circūſpectio ī deſcēſu ad īferos
Quæ genitoris ad eum ſuaſiones ad gloriam.Quæ ei⁹ in iūgēdis amici
tiis ſolertia:q̄; grandis comitas fideſq; in cōſeruādis ſuſceptis:q̄; pie
īpallātis amici lachrimæ.quæ eius ad filiū perſæpe monita.Quid mul
ta referam:adſint oro adſint hi in pœticum rugientes nomen.Librent
huius pœtæ uerba:ſententias ponderent:& ſi patitur animus fructu;
ex his qui pōt exprimant:& ſi deo gratum erit uidebunt nunquid poe
ta hic in malam frugem ſuaſor ſit:Profecto ſi rite deum nouiſſet & co
luiſſet Virgilius nil fere præter ſanctum eius in uolumine legeref.Et ſi
dicant leges non pati quenq̄; approbari teſtimonio unius uenuſinum

Inſuper flaccum ſuſcipiant: Perſium uulteranũ: Iuuenalẽ aqnatẽ: quoruʒ ſatyricũ carmen tanto uirtutis ĩpetu in uitia uitioſoſq; inuehit ut eos exterminare uideat͂. Si ergo hi plures ſatis ſunt: taceant iſti qui ſuaſores criminũ poetas accuſant: & rabiẽ ſuaʒ manſuetudine domẽt: nec dedignentur diſcere priuſq͂ uelint alioꝝ labores ridẽdo iudicare iudicio: ne dum in alios ſuæ ſtolidæ iniquitatis tela coniiciũt in ſe ultioniſ diuinæ fulmina prouocent.

Quod in bonum poetas deducant ſe legentes. C.xvi.

a Iunt poſt hæc inſidiantes acerrimi poetas eſſe mentium ſeductores: eo ꝙ dulci ſono carmine lepido ſermone accurata atq; ornata oratione ineptias ſuas legentibus ingerũt: & ſic quo minime opportunuʒ lectores seducũt inſipidos. Quis ignarus & qui poetas non uiderint ut ipſi obiectores ignari ſunt: nec poetas uiderunt illuſtres: & ſi uiderunt ingenioruʒ ſuorũ ignauia nõ intellexerũt. Nõ credet facile hos optime iuſte ſanctéq; ĩ poeticũ carmen ĩuehere: hoc uideat deus: & hi uideant quibus ab eo lumen intellectus cõceſſũ eſt. Tu aũt cythariſta cæleſtis Dauid ſolitus dulcedĩe carminis furores ſedare ſaulis: Si ſuaue aliquid: ſi mellifluũ ceciniſti lyricũ tuuʒ carmen abſcõde. Et tu Iob qui labores tuos atq; patiẽtiã heroico carmĩe ſcripſiſti: ſi lepidũ: ſi ornatũ ſit idẽ facito una cũ aliis ſacris uiris: qui æthereo uerſu diuina cecinere miſteria: & quod his dico dictũ ſit Orpheo: Homero Maroni: Flacco & aliis: poſtq͂ eo uentũ ẽ: ut inueniãtur q dicãt ĩpune: quoniam ſeducere mentes hominuʒ ſit dnlciſone lepide accurate metricas orationes effundere. O Baui & tu Meui lætamini poſtq͂ dãnant͂ iſti tp̃s quod minĩe rebar uobis cõceſſuʒ ẽ: & locus præparatus ampliſſimus. Scio dicent ſe dixiſſe pniciosũ ineptias ſonoro ſcripſiſſe carmine & legiſſe. Erat fateor aditio hæc nõ parui momẽti: ni in præcedentibus ſæpius eſſet oſtenſuʒ: quales ſint quas iſti accuſant ĩeptiæ illuſtrium poetarũ: & ob id quod maximũ exiſtimabãt ĩ nihilũ reſolutũ eſt. Attamẽ ut ĩ hoc directius ueniã: quia ſeductores mentiũ dicũt eſſe poetas. Primo ſcire uelim cuʒ multi ſint qui ex his poetæ ſint: qui ſeductores ſint mentiuʒ: & quis dubitetur: nullos dicere poſſint præter quos ſtudent Quos autem ſtudeant accuſatio ipſa demonſtrat. Si deo placet zelãtes hi amant: procantur: & mulierculis ridentibus applaudẽt oculis: amatorias litterulas dictant: componunt rithimos: & cantiũculas excudũt quibus affectiones ſuas & ſuſpiria expromãt: & deficientibus ingenio ſi uiribus pro opportuno ſubſidio ad ĩſtructores artis amatoriæ euolant. Hinc Catulli: Propertii & Naſonis uolumĩa euoluũt: & ab ĩeptis taliuʒ ſuaſionibus lepidis deſcriptis carminibus & uerboꝝ facili exornatis contextu: tanq͂ in hoc toto inclinati pectore uolentes trahuntur

ſeducuntur: atq; tenentur: hic poetarū illecebras cognouere: hic igrati præceptores accuſant ſuos eoſq; ſeductores mentium dicunt quos ipſi non rogati ſpōte ſua ſecuti ſunt. Magnis igitur immo permaximas uacant redargutores noſtri. Non enim paruum eſt amori obſequi: Cuius uiribus primo Phœbus: inde Alcides monſtroruʒ domitores ceſſere. O q̄ ſatius fuiſſet ignarus tacuiſſe q̄ in ſuum dedecus emiſiſſe uoces. Nā ſi proſpectent dū poetas accuſarentur: ſeipſos aduertent mōſtraſſe culpabiles. Ex hac enim accuſatione quæ ſint eoruʒ ſtudia: quæ deſyderia: quæ iuſtitia manifeſte cogniſcimus. Quid enim de his arbitrari poſſumus ſi puella laſciuis geſtibus petulcis oculis: blandis uerbis ſpem polliceatur infauſtaʒ poſtq̄ a mutis ſeu tacitis carminibus ſeducuntur: Erubeſcant igitur miſeri: & in melius inſanum ſuum reforment conſilium: proſpectentq; Vlyxem gentilem hominem non mutorum carminum ſed mellifluos ſyrenarum cantus ſpreuiſſe tanq̄ nocuos atq; tranſiſſe. Et ut aliquid circa uim uocabuli dictum ſit qd' tā q̄ deteſtabile poetis obiciunt uidiſſe debuerant: quoniaʒ & ſi Chriſto ſaluatori noſtro a iudeis obiectum ſit: qui illuʒ ignominioſe ſeductorē dixere: Non tamen ſemper in malam partem ſumendum fore. Nequiuere enim illi abutentes infandi homines uim ueterem ſurripuiſſe. Poteſt enim in bonam partem ſummi ſeducere. Nam rem curantes paſtoriam ab infectis armentis nundum infectos egritudine boues ſeduxiſſe ſolertis paſtoris eſt. Et ſic nonnū q̄ eruditi homīes generoſos animos ab his: qui morbo uitiorum laborant ſuis ſeducunt monitis Quorſum illuſtres poetas ſeducere ſæpiſſime credulos reor: & eos facere meliores: ubi hi ſeducti tractiq; ſuo non poetarum minus etiam honeſtorum crimine in malam frugem ſi poſſint conantur oſtendere. O bone Ieſu aduerte peſtē hāc ab ignaris credulis: & hos loquaces corripe ac adeo inſtrue: ut exemplo tuo uelint pri⁹ facere q̄ docere.

Philoſophorum ſimias minime poetas eſſe. C.xvii.

Imias præterea philoſophorum ex his nōnulli qui ſe cæteris præferunt dicunt eſſe poetas: uerum nō ſatis certum habeo: an ut hominibus riſum incutianti ut nonnunq̄ ſuis ſcomatibus mulierculæ faciunt an potius ex animi ſententia quia ſic credant: ſeu mentis nequitia ut irrideant iſtud euomant. Primum quippe deberet indignanti animo a prudentibus tolerari: dum cernerent ab ignaris ex uiris conſpicuis ridicula confici uulgo. Cum paſſim per triuia aſini infulati & phallerati ſues: ac ex quo mauis genere beluæ fimbriatis necnon & uariatis pellibus incedentes amicti comperiantur facile ex quibus decentius qs uolens: poſſet configere talia. Si uero credentes aſſerunt aut irrident utrunq; tam ſtolide q̄ nequiret agunt. Eſt enim ſimiis ut aliquando dixiſſe meminimus hoc de more a natura infixum ut uelint dū poſſint

uidentes quoſcūq̜ hominū̧ actus imitari. Et ſic uidetur hoc uelle pœtas imitatores & inde ſimias eſſe philoſophorum: quod minime ridiculū eſſet. Honeſti quidē ut plurimū hoīes fuere philoſophi & bonaꝝ artiū repertores: ſed falluntur indocti: nam ſi ſatis intelligerent poetarum carmina aduerterēt oēs non ſimias: ſed ex ipſo philoſophorū numero cōputandos: cū ab eis nil præter philoſophiæ cōſonū iuxta ueterū̧ opiniones fabuloſo tegatur uelamine. Præterea imitator ſimplex in nullo exorbitat a ueſtigiis imitati: quod quidē in poetis minime cernitur. Nam eſto a philoſophicis non deuenient concluſionibus: non: tamen in eas eodē tramite tendūt: philoſophus ut ſatis patet ſilogizādo reprobat quod minus uerum exiſtimat: & eodem modo approbat quod intēdit: & hoc aptiſſime prout pōt poeta quod meditādo concepit ſub uelamēto fictionis ſilogiſmis oīo āmotis q̄to artificioſius pōt abſcondit. Philoſophus ſtilo proſaico: ut ſæpius & eius fere paruipendens ornatum ſcribere conſueuit. Pœta metrice ſūma cū cura exquiſito decore conſpicuo. Philoſophorū inſuper ē in gymnaſiis diſputare. Pœtarū in ſolitudinibus canere: Et cū iſta inter ſe nō conueniant non erit ut aiunt ſimia philoſophorū poeta. Si ſimias dicerēt eos eſſe naturæ poſſet fortaſſe equiore animo tollerari: cū pro uiribus quicqd ipſa. quicquid eius operatiōe operatur ꝑpetua: pœta celebri conatur deſcribere carmine: quod ſi intueri uelint iſti uidebūt formas: mores: ſermones: & actus quorūcūq̜ animantiū cæli ſyderūq̜ meatus: uentoꝝ fragores & impetus: flāmarū crepitus ſonoros: undarū̧ rumores montium cælſitudines: & nemorū umbras: atq̜ diſcurſus fluminū̧ adeo apte deſcriptos ut ea ipſa paruis in litterulis carminū ineſſe arbitrentur. In hoc ego poetas eſſe ſimias confitebor: quod ego honorabiliſſimum reor opus in id. ſ. arte conari quod agit natura potentia. Sed qd plura: Eſſet talibus ſatius agere ſi poſſent ut nos una ſecū̧ efficeremur ſimiæ Ieſu chriſti q̄ ſibi incognitos pœtarū irridere labores cū cōtingat ſæpiſſime tentantes alienū pruritū ſcalpere etiam ſuū̧ aliorum cruentas ungues cum anſietate ſentire.

Nō eſſe exitiale crimen libros legere pœtarū. C. xviii

h I æquitatis imo iniquitatis arbitrari feruida rabie cupientes pœtici nominis exterminium quaſi pauca in illud dixerint alti ſono inſuper clamitant hinc inde boatu. O inſignes uiri. O diuino redempti ſanguine. O gratus deo populus: Si qua pietas: Si qua deuotio: Si quis chriſtianæ religionis amor: Si quis dei timor nobis eſt: hos infauſtos pœtarum libros abiicite flammis exurite: & uentis ſeruādos exhibere cineres: eos enim habere domi: eos legere: eos etiam ullo modo uelle uidere exitiale crimen eſt: animas lœtali ueneno inficiūt: uos ī tartara

trahunt & cæleſtis regni exules in æternū faciunt. Poſt hæc aucto cla
more Hieronymū in teſtem aduocant: eumq; dicentem aiūt in epiſto
la ad Damaſſum de filio prodigo: demonum cibus ſunt carmina pœta
rum: & his ac ſimilibus multis toto gutture ignaroſ auditores intonāt
O pietas. O priſca fides. O dei patientia grandis quid pateris: quid re
rum conditor in erectas turres: quid in cælſos uertice montes fulmīa
torques: Hi ſanctiſſime pater feriendi ſunt: qui doloſa lingua: atq; mē
daci aliorum & perſæpe innocentorum exitio ſibi aucupant inanem glo/
riam. Medici errores ſuos terra tegunt. hi prohibitionibus atq; flam /
mis ſuas conātur ignorātias occultare. Quis ſimplex homo hos audi
at quin arbitretur pœtas pernicioſiſſimos eſſe homīes: diuini nominis
hoſtes: contubernales demonum: immites: maleficos: ſceleſtis ſemp
uacantes operibus: Quibus nulla bonarum artium cura: nulla pietas:
nulla fides: aut ſanctitas ſit. Et ſic horum ignorantium opere & iniqui
tate conſequuntur celebres uiri ignominiam quā minime meruere Sed
ſpero deus uidebit aliquando. Nos autem uideamus ſi poſſumus quale
ſit hoc tam inexpiabile malum quod hi cōmitti clamitant: ſi teneantur
ſi uideantur: aut legantur carmina pœtarum. Quæ horum contineāt
libri: quæ ſuadeant damnent: quæ doceant: iam ſatis ſupra declaratū
eſt. Sed eis ommiſſis uolo aduerſus ueritatem hos ſceleſta omīa ſcribe
bere atq; ſuadere lectoribus. Quid tandem: gentiles fuere homines: ñ
Chriſtum nouere: ſuam extulere: quam ſacram arbitrabantur religio
nem: fictiones ædidere gratiſſimos & cōmendabiles utero perſæpe ge
rentes fructus. Sed quid inde: quæſo hos elegantiſſimos clamatores di
cant: Nunquid illis prohibitum ſit ab aliqua ueteri ſeu noua doctrina
deorum ſuorū ſcelera quo uellent in ſtilo deſcribere: Nō equidē reor
nec etiam chriſtiano fingenti dummodo ſane intellecta fictio aduerſus
catholicā ueritatem exenterata nil pariat ſi non prohibitū eſt: Si hos
legere non leges prohibent neq; prophetæ: Non ſacre pontificum ſan
ctiones. Quid tenere. Quid legere mali eſt: Inquient quia ſeductores
ſint mentium dulcedine ſua. huic obiectioni Paulo ante reſponſum eſt
Verum ſi hi imbeciles ſunt atq; tractabiles ſibi caueāt memores puer
bii ueteris quo prohibetur hos certamen lapidum non intrare quibus
ſit galea uitrea. fateor tamen ultro longe melius fore ſacros ſtudere li
bros q̄ iſtos etiam ſi optimi ſint: ſtudenteſq; acceptiores reor eē deo
Pontifici ſūmo & eccleſiæ. Verum nō omnes nec ſēper eadē trahimur
affectione: & ſic nōnunq̄ ad pœticos trahūtur quidā. Et ſi trahimur
uel ſponte noſtra in eos imus: quod hoc crimen quod malū eſt: poſſu
mus impune mores barbaros audire: ipſos ſi uelimus ſuſcipere barba
ros: eis hoſpitalitatem exhibere: eis ſi petant ius dicere: cū eis amiciti
as iūgere: pœtarum libros legere ſi deo placet ab his uiris doctiſſimis

prohibemur: Manichei: Arrii: Pelaſgiiq; & aliorum hereſiarcharum execrabiles errores ut noſcamus nemo prohibet quin ſcrutemur. Verſus autem legiſſe poeticos horrendum: ut hi clamitant imo lœtale crimen eſt: ioculatores in quadriuiis ut plurimum inhoneſtos ludos agētes inſpicere poſſumus. Hiſtriones in conuiuiis turpia canentes audire Nebulones in popinis: Lenones ī lupanaribus blaſſemāteſq; pati: nec ob id ad tartara trahimur: poetica legiſſe pœmata: nos æterni regni facit extorens. Pictori etiam in ſacris ædibus fas eſt pingere tricerbeꝝ canē Ditis obſeruantē limina. Charoneꝫ nautam Acherontis uada ſulcantem: Erynnas hidris accintas accenſiſq; armatas facibus: ipſū Plutonē infœlicis regni principem dānatis ſupplicia inferenteꝫ poetis ſonoro carmine hæc eadem ſcripſiſſe nefas: & irremiſſibile lectori ē crimen. Pictori eidem conceſſuꝫ eſt in aulis regum & nobiliū uirorū amores ueterū deorū ſcelera hominūq;: & quæcūq; cuiuſcumq; comenta pingere nullo patrū ꝓhibente decreto: & hoc a quibuſcūq; pro libito intueri permiſſuꝫ eſt. Pœtarū inuenta ornatis linita litteris plus a ſapientibus lecta uolunt mētes inficiāt ꝗ̄ picta ab ignaris inſpecta. Quid multa: deficio fateor uolens ſi poſſem aduertere quibꝰ uiribus qua potentia liuor edax & ignorantia hos boatores in tam grandē dementiaꝫ potuerit impellere. ſcire ſaltem debuerant quia uas electionis teſtatus eſt: ſcire malum: malum non eſſe ſed operari: Et ipſi nouiſſimi præceptores credo ut a ſuis mulierculis prudentiores habeantur: & inde pinguiores conſequantur offas: Non uerentur dicere ne dū ſcire dicā: ſed poetas legere pernicioſiſſimū eſſe. O faſtidium audire etiam ſi oīo deſpiciendi ſint pœtæ: nefarium fore ſi uideris margaritam ex luto colligere quaſi abſtergibile lutum illam minus fecerit præcioſam. Nec erubeſcunt interpretes hi hac præſumptuoſa atq; generali ꝓhibitione ſua uelle ex ueritate fieri mendaciuꝫ ſi dixerit aliquando pœta. imo eos dixiſſe toto denegant ore. Ridiculū eſt audire humani generis hoſtē diabolum potuiſſe uerbum bonum aliquando dixiſſe. Poetas autem eſto aduerſus conſcientiam pauloante malos eſſe conceſſerim: cū forte non nullis præter gentiliciam maculam nil inhoneſtuꝫ iure poſſet obici uerbum bonum dicere nequiſſe. Vocatur etiam nonnūꝗ̄ a ſacris hominibus in teſtimonium diabolus inuocaſſe poetam horum accuſantiuꝫ auctoritateꝫ irremiſſibile crimen eſt. Sed nunc hos prohibitores & in exilium pœtarum præcones oro dicant quid magis ꝗ̄ philoſophia potuit peccaſſe pœſis. Veritatis quippe optima īdagatrix philoſophia ē cōperte uero ſub uelamine ſeruatrix fidiſſima pœſis eſt. Si minus recta ſentiat illa non potuit rectum iſta ſeruaſſe: pediſſequa eſt dominæ ueſtigia imitetur neceſſe eſt: ſi deuiet illa: & hæc ut exorbitet a neceſſitate cogitur. Quid ergo cum gentiles philoſophos allegemus ore pleno

eorumq; ſeruemus ſententias: & nil fere niſi eorum uallatu; auctorita
te firmemus. dicta poetarum poetaſq; horrere ſcimus atq; deteſtando
damnamus: extollitur Socrates. honoratur Plato. colitur Ariſtotiles:
ut de reliquis ſinam qui oēs fuere gentiles: & perſæpe damnantis opi/
nionibus erronei homines. Homerus ab obiurgatoribus noſtris pellit
damnatur Heſiodus. Maro deſpicitur atq; Flaccus: quorum figmenta
nil aliud ſentiūt q̄ diſpoſitiones illorū. Quoru; q̄m dogma ſtudent &
ex his eſto cum difficultate non patiente ingenio quædam principiola
ſumpſerunt quaſi intellectum commendant: poetarum uero quoniam
ſcripta negligunt: & ſic non intelligunt deſpiciunt: & condēnant. Atta
men quicquid clamitant: quicquid latrant: quicquid iubeant uel ſuade
ant: ſi philoſophorum ſcripta: ſi barbarorum geſta: ſi hereticorū per
fidia legi poſſunt: & poetarum uolumina abſq; piaculo legi teneri audi
riq; poſſunt: mente tamen integra atq; conſtanti ne ſi quando aliquid
in ortodoxam diceret fidem: tanq̄ ab illa exteri ſe lectores labefacta/
ri permittant. Nunc autem ſupereſt in extremum horum clamorē pau
xillum acrius inſtandum atq; prolixius: quoniam ea ex celeberrimi at/
q; ſāctiſſimi hominis auctoritate præcedētia omnia firmaſſe ſe credūt
Dicunt igitur clamitantes Hieronymi uerbum ad Damaſſum papam
demonum cibus ſunt carmina poetarum: Quod ſi ſatis percæpiſſent
a nobis etiam firmatum aduertiſſent: & potiſſime ubi damnaram comi
corum ſpurcitiem atq; abiectam ſemel & iterum ante ia; diximus. Sed
quoniam nulla poetarum facta diſtinctione inuidentiæ offuſcati caligi
ne: & in quoſcunq; cæci irruunt propulſanda illoru; ignauia eſt: & ipi
in perpetuum cogendi ſilentium. Si igitur epiſtolas. Si uolumina Hiero
nymi. Si hanc eandem quam producunt in teſtem ſeu cuius auctorita
te damnatos poetas uolunt ſtudioſe legiſſent: inueniſſent profecto uer
bum hoc a Hieronymo declaratum: & eius ſenſum appoſitum atq; ob
iectionem quam faciunt eſſe ſolutam & potiſſime ex figura mulieris ca
ptiuæ raſo capite: depoſita ueſte: reſectis unguibus & pilis ablatis iſrae
litæ matrimonio copulandæ. Et ſi religioſiores atq; delicatiores ſāctis
doctoribus eſſe non uelint comperient hunc demonum cibum nō ſolū
non reiectum flammis ut iubent immiſſum: ſed cum diligentia Serua
tum: tractatum: atque guſtatum a Fulgentio doctore atq; pontifice ca
tholico: ut apparet eo in libro quem mithologiarum nuncupat ipſe in
quo elegantiſſimo ſtilo deſcripſit poetarum fabulas exponendo. Aequo
modo Auguſtinum doctorem egregium cōperiēt nō horruiſſe poeſi;
nec poetica carmina: quinimmo ſolerti uigilantia ſtuduiſſe & intellexiſ
ſe quod uolentes negare non poſſent cum ſæpiſſime in ſuis uoluminibus
ſanctus homo Virgiliū alioſq; poetas inducat: nec fere Virgiliū unq̄
abſq; alicuius laudis titulo nominat. Sic ut iterū dixerim Hieronymū

doctorē eximiū atq; ſanctiſſimū & triū linguaɋ mirabiliter eruditum quē ignorātiæ eoɋ hi ī teſtē traher ſatagūt tāta poetaɋ carmīa diligē tia ſtuduiſſe pciperēt atq; ſeruaſſe memoriæ ut nil fere abſq; eoɋ teſti monio firmaſſe uideatur. Videāt ſi nō credūt īter alia libri eius hebrai caɋ qſtionū plogū: & aduertāt: nunqd eū totuz terentianū fuiſſe ſen tiant: uideant nunqd ſæpiſſime Horatiū atq; uirgiliū ſibi quodāmō aſ ſertores inducat: & nō ſolū hos ſz & Perſiū alioſq;. Legāt inſup eiuſ dez facūdiſſimā ad Auguſtinū epiſtolā. Rimentᷣq; nunqd in ea īter il luſtres uiros uir doctus poetas quos ipſi tāto clamore cōfūdere ſi poſ ſint conantᷣ enumeret. Porro ſi neſciunt plegant actus apoſtoloruz & ſentiāt nunqd Paulus uerſus poeticos ſtuduerit & nouerit. Inuenient qppe eū nō faſtidiſſe in Ariopago aduerſus athenienſiū obſtinationez diſputantē uti teſtionio poetaɋ. Eūq; alibi Menandri comici carmine uſuz. Dū dicit corrūpūt mores bonos colloqa mala: & epymēidis poe tæ ſi memini allegat uerſiculuz qui aduerſus hos aptiſſime dici pōt di cens. Cretenſes ſemp mēdaces malæ beſtiæ: uentres pigri: Et ſic non qui ad cælū uſq; tertiū raptus ē: quod iſti ſanctiores uolunt peccatuz uel turpe arbitratus eſt legiſſe atq; didiciſſe poetarū carmina. Inſup p ſcrutentᷣ quid ſcripſerit Dionyſius ariopagita Pauli diſcipul᾽: & Chri ſti martir egregius in ſuo Ierarchiæ cæleſtis libro. Ex intentione qp pe dicit perſequitur atq; probat diuinam theologiam poeticis fictioni bus uti inter alia ita dicens. Etenim ualde artificialiter theologia poeti cis ſacris formationibus in nō figuratis ītellectibus uſa ē: noſtrū ut di ctuz ē animū reuelās: & ipſi ppria & coniecturali reductiōe prouidēs & ad ipſuz reformās anagogicas ſanctas ſcripturas: & alia multa quæ ad hanc ſententiaz ſubſequuntᷣ. Et ut reliquos poſtremo ſinā quos ad uerſus beſtialitatez horū poſſez inducere: nōne etiā ipſe dn̄s & ſalua tor noſter multa in parabolis locutus eſt comico cōuenientib᾽ ſtillo: Nōne & ipſe aduerſus Paulū proſtratū Terentii uerbo uſus ē: ſ. duɋ eſt tibi cōtra ſtimulū calcitrare. Verū abſit ut putē Crhiſtū dn̄z a Te rentio q̄ztuncūq; diu ante fuiſſet q̄ꝫ hec dicta ſint uerba aſſūpſiſſe. Suf ficit mihi ſatis eſſe ad firmandū ppoſitū ſaluatorē noſtrū uoluiſſe quā tuncūq; uerbum ſuuz atq; ſententiā ore Terentii fuiſſe platum: ut ap pareat non oīo eſſe cibū demonū carmina poetarū. Quid nūc inquiēt boatores illuſtres: clamitabunt ne: īſultabūt aduerſus carmīua poeta ruz a ſuomet teſte reprobati: & aliorū pluriuz ſanctorum uirorū teſti monio uicti atq; repulſi: Clamabūt equidē: inſupabilis eorū tabies ē. ſed q̄ꝫ iuſte tu uideas Rex optime uideantq; quibus ratō magis amica eſt q̄ꝫ obſtinata horū proteruia. His autem taz abſolute damnantibus iuſtiſſimus iudex deus aliquando retribuet inuidentiæ meritum: & ea dem eis metietur menſura: qua ipſi aliis metiuntur.

Minime poetæ omnes iuſſu platonis pellēdi ſunt urbibus

p Erminimum uiſum ē latratoribus noſtris conatus expoſuiſſe oēs ut e domibus ac manibus hominum ſi potuiſſent poetas exclude rent: & ideo ecce iterum agmine facto irruunt: & armati Platonis au/ ctoritate infando gutture ſonoras uoces eructant. aientes Platonis iaꝫ dicti iuſſu poetas urbibus eſſe pellendos. Inde(ut Platoni deficiēti ſub ueniant)ſuperaddunt ne ſuis laſciuiis ciuium mores inficiant. Cui ob iectioni: & ſi ſatis in ſuperioribus reſponſum uideatur: non pigebit ite rū latius reſpondiſſe. Maximam igitur fateor philoſophi huius auctori tatem eſſe nec ſpernendam ſi ſane intellecta ſit d̄ ſenſu cuius profecto hii aut nihil aut peruerſe ſentiunt ut apparebit. Oſtenſum tamen illis ē poetas ſponte ſua ſolitudines habitare: q̄ꝙobrē illos mōtanos & īeptos homines nuncupabant. Si autē uiolenter urbes incolerent: q̄d dicerēt Morſores hi: dicerent eos eſſe tyrānos. Si uero tunc uelint ſententiam uertere & eos cultores urbium dicere falſum eſt. Conſtat homerum in ter aſpreta ſcopulorum & montana nemorum: poſt peragratum orbeꝫ extrema cum paupertate littus arcadum habitaſſe: & ibidem mente ui/ dens: luminibus tamen egritudine captus: ingentia illa atqꝫ admirāda uolumīa nō hyblæo ſed caſtalio melle plita: Iliadis & Odyſſeæ dictaſ ſe. Virgilius autem ingenio non minor homero: urbe Roma tunc reꝝ domina neglecta: atqꝫ Octauiano cæſare totius orbis principe: cuiꝰ ſin gulari lætabatur amicitia omiſſo: quæſiuit ſibi haud lōge a Neapoli cā paniæ inclita ciuitate: tunc etiam delitiis abundante: & ocio ſemotū lo cum quieto atqꝫ ſolitario littori proximū: ut magni ſpiritus homo Ioā nes barillus aiebat: Inter promontorium poſibili & puteolos uetuſtiſſi mam græcorum coloniam: ad quem nemo fere: niſi eum quæreret: ac cedebat. In quo poſt georgicum carmen: cæleſtē decantauit Aeneidaꝫ Cuius ſelectæ ſolitudinis Octauianus præſtare teſtimonium uolēs: cū feciſſet eiuſdem Virgilii a Brūdiſio oſſa referri: haud procul ab electa ſolitudine tumulari iuſſit ſecus eam uiam quæ adhuc puteolana dicit̄. ut eo iacerent mortua cuius elegiſſent in uicinio uiuere. Et ne ſemper per antiqua uagemur: quæ oppugnatores quantūcunqꝫ fauſto teſtimo nio roborata ſint negant facile. Franciſcus petrarcha cæleſtis homo ꝑ fecto: & noſtro æuo poeta clariſſimus: nonne ſpreta Babylone occidē tali atqꝫ pontificis maximi beniuolentia: quā omēs fere chriſtiāi ſumo opere cupiūt & procurant: & pileatorum orbis cardinum aliorūqꝫ prī cipum in uallem clauſam abiit: inſignē galliæ ſolitudinē locū: ubi Sor gia fontium rex oritur: & ibidem omnem fere floridam iuuentutē ſuaꝫ uillici unius contentus obſequio: meditando atqꝫ cōponendo conſum pſit. fecit equidē: ſtant ueſtigia: ſtabuntqꝫ diu parua domus & ortulꝰ & dum deo placet teſtes uiuunt plurimi. Si ergo ne plures recitem ſic eſt

minime edepol opportunum eſt ut in hoc quis labores impendat: ut abeuntes ultro pœtas urbibus pellat. Vellem ego tamen ab iſtis audi/re: nũquid exiſtimẽt Platonez: dum reipu. librũ ſcripſit: ĩ quo hoc mãdatur: quod iſti aiunt intellexiſſe de homero. ſ. urbs illa placuiſſet eum urbe fuiſſe pellendũ. Neſcio quid reſpõſuri ſint: ego aũt nõ credo cuz de eo multa laudãda iam legeriz: hũc. n. ſacratiſſime cæſaꝝ leges oĩuz uirtutũ patrẽ uocitãt & ſæpiſſĩe eoꝝ latores: ut eas maiori ueneratiõe dignas facerẽt: & quodã ſacroſcõ teſtimõio roborarẽt: inter eas non/nũq̃ꝫ homeri carmina miſcuere: ut in fine ꝓhemii codicis iuſtiniani Iliadis legitur carmen. & in eodẽ ſub titulo de iuſticia & iure: ſic & de contrahẽda emptiõe: & de legatis & fideicõmiſſis: & aliis locis: ut minus credẽtes pñt in pandecta piſana cognoſcere. Hunc inſuper in ſuum ci/uem plures græcorum egregiæ ciuitates eo etiã mortuo: & paupere uoluere: & de hoc inter ſe mouere litigium: ut cõprehendi poteſt liquido per uerba Ciceronis in oratione ꝓ Archia: dum dicit Homerum Colophoni dicunt ciuem eſſe ſuum: Chii ſuum uendicant. Salamini repetũt Smyrni uero ſuum eſſe confirmant: itaqꝫ etiã delubruz eius in oppido dedicauere. per multi alii præterea pugnant inter ſe atqꝫ cõtẽdũt: hæc Tulius. Quod etiã teſtari a uetuſtiſſimo græco carmĩe ſatis ĩter erudi/tos uulgato legiſſe memini ſic aiẽte. Septẽ litigãt ciuitates d̓ radice homeri: Samos: Smyrne: Chios: Colophõ Pylos Argos Athẽie: hũc ꝑterea ipẽ Plato in eodẽ libro reipu. aliiſqꝫ pſæpe cõcluſionũ ſuaꝝ ĩducit in teſtem. Si igitur uirtutum pater a legibus habitus eſt: ſi legum decus: ſi tot ciuitatũ ciuis etiã repetitus: ſi a præceptore ipſo platone te/ſtis aſſumptus: ſtultiſſimũ eſt arbitrari Platonem idem prudentiſſimũ uirum talem pœtam urbe pellendum iuſſiſſe. Inſuper hoc Platonis iuſ/ſu exiſtimabimus Ennium urbe pellendnm: qui honeſta paupertate cõtentus: adeo ob uirtutem ſuam carus ſcipionibus fuit: hominibꝰ quidẽ non ſolum armis & bello atqꝫ ſanguinis generoſitate cõſpicuis: ſꝫ phi/loſophiæ domeſticis & ſanctitate more illuſtribus: ut poſt mortem etiam uellent ſuis maiorũqꝫ ſuoꝝ ſuos miſceri cineres: & ſuo tumulari ſepulchro. Si credãt hi: ego non credam: quin arbitror platonẽ ſuam ciuitatem optaſſe talium fuiſſe repletam. Quid præterea de Solone dice/mus: qui datis Athenienſibus legibus eſto iam ſenex eſſet ſeſe cõceſſit pœticis? urbe ne pellendum dicemus: qui urbem diſſolutam in ciuilem uitaz moreſqꝫ reuocauit? Quid inſuper de Virgilio noſtro: cuius (ut reliqua ſinã) tãto frõtis rubore & mẽtis uerecundia inter cœuos & quoſcũqꝫ minus decẽtia queqꝫ audiebat pĩgebat̃: ut ob hoc iuuenis adhuc uocaretur parthenias: quod latine uirgo ſeu uirginitas ſonat? Cu/ius tot ſunt ad uirtutem ſuadẽtia monita: ut ſæpe iam dictuz eſt: quot ſunt eius carminum uerba. Cuius ne cõbureretur diuinuz opus ut ipſe

Virgilius moriendo præceperat. Octauianus cæſar auguſtus: poſtpoſi
tis maximi imperii curis prohibitorios uerſus compoſuit: qui in tēpuſ
uſq; noſtrum leguntur: Cuius adhuc nomen apud mantuanos tāto ho
nore celebratur ut cum cineres ab auguſto ſublatos pro uotis colere
nequeant: eius agellum ueterez adinſtar uiuētis hominis ab eo deno
minatum colunt: filiis iuuenibus tanq̄ quoddam uenerabile ſacruz ſe
nes parentes oſtendunt. Cæteris aduenientibus quaſi ſuam gloriā au/
gentes ſollicite indicant: non abſq; uirtutis præcipue teſtimonio iſta ꝓ
ueniunt: & nos uirtuoſos urbe pellendos Platonem uoluiſſe credemus
O ſtolidum capitulū. poſſem de Horatio flacco: de Perſio uulterano:
de Iuuenale aquinate multa dicere: per quæ pateret liquido mentis pla
tonis non fuiſſe tales urbe pellendos: ſed trahit animus ut uiſa ingerā
& quæ nulla tergiuerſatione ab iſtis negari poſſint apponam. Credam
igitur ne tantæ dementiæ fuiſſe Platonem ut Franciſcum petrarchā ur
be pellendū cenſuerit: qui a iuuentute ſua: celibem uitam ducēs: adeo
inepte ueneris ſpurcicias horret: ut noſcentibus illum ſanctiſſimuz ſit
exemplar honeſti. Cuius mendaciuz letalis eſt hoſtis: qui uiciorū oīuz
execrator eſt: & uenerabile ueritatis ſacrarium uirtutū decus & lætitia
& catholicæ ſanctitatis norma: pius mitis atq; deuotus: & a deo uere/
cundus ut inde dicatur Parthenias alter. Eſt & inſup poeticæ gloria fa
cultatis orator ſuauis atq; facundus. Cui cū oīs pateat philoſophiæ ſi
nus ē illi ingeniuz præter humanū perſpicax: memoria tenax: & reruz
omniū prout homini poteſt eſſe noticia plena: ex quo opera eius tā ꝓ
ſaica q̄ metrica: quæ plura extant: tanto ſplendore refulgēt tanta ſua
uitate redolent: tanto florido ornatu ſpectabilia ſunt: & lepore ſonan
tium uerborū melliflua: & ſententiarum ſucco mirabili ſapida: ut cæ/
leſtis ingenii artificio potius q̄ humani fabrefacta credant̄. Quid mul
ta dixeriz: ꝑfecto hoīez ſuperat: & in longuz mortaliū uires excedit:
neq; ego has laudes prædico quaſi antiquum hominē: & longis āte ſæ
culis defunctuz cōmendem. Quinimo dum deo placet uiuentis atq; ua
lentis merita refero: quē morſores egregii ſi non litterulis meis credi/
tis oculata fide uidere poteſtis. Nec dubito ut ex eo cōtingat quod ut
plurimū famoſis uiris cōtingere conſueuit (ut ait Claudianus) minuit ꝑ
ſentia famā: imo audacter aſſero quia huius ſuperet præſentia famam
tanta enim morum maieſtate tanta ſuauis eloquentiæ facundia: tanta e
tiam urbanitate & compoſita ſenectute conſpicuus eſt: ut de eo quod
apud Senecā moralem philoſophū de Socrate legitur: dici poſſit audi/
tores. ſ. eius plus ex moribus q̄ ex uerbis traxiſſe doctrīæ. Et ut alqñ
de celeberrimo uiro iſto taceā quæſo hos dicant: nunquid tales poetæ
a Platone appellantur ex urbe. Et ſi pellūtur huiuſmodi referent quos
introducturus ipſe ſit ciues lenones: an uiſpiliōes atq; gnatonicos epu

lones:cætarioſq; ſeu forte furciferos:aut ſimiles illis aſſument.O fœlix:O manſura diu Platonis reſpu.ſi poetas pellat:& hos ciues habeat & morũ uitæq; hoĩu; præſides.Sed abſit ut arbitrer doctiſſimũ uirũ id intellexiſſe:quod ſentiunt interpretres hi: quĩmo reor & pœtas inſignes & quoſcũq; alios ſimiles eiſde; non tantũ ciuitatũ ſeu ſuæ rei pu.ciues eſſe:ſed principes atq; magiſtros. Sed inquiẽt ſtomachantes hi:ſi hos non quos pelli iubet Plato poetas:Eſſet reſpondendũ talib' uos ipſi perquiratis cenſores inepti.Sed quonia; ignorãtiæ quorũcũq; cõpatiendu; eſt:& ſi male ſint meriti cõpatiendũ tamen eſt:uti liquoribus oĩbus:ſic & facultatibus ſua fex quæ eſto abominabilis & abiicienda:non tamen defecatus liquor efficitur:uilior & æquo modo facultas.Quid.n.philoſophia rerum omniũ magiſtra ueratius:hæc a murce loco:ut de cæteris taceam:cinicos habuit:& epicurios qui infandis erroribus inuoluti fere eam dehoneſtare in nõnullis conati ſunt: adeo ut hoſtes uiderentur potius q̃ miniſtri.Sed quæſo ꝑpter hos Socratẽ Xenocratem:Anaxagoram:Panetium:alioſq; hoc eodem inſignitos titulo abiciendos fore dicemus.Stolidu; & ignaui defectoris eſſet officium.Quid chriſtiana uſq; religione ſantius:& hæc Donatiſtas: Macedones:Fotinos:& alios habuit hereſiarcas longe fetidiori fece execrabiles:nec ꝑpter hos iuſte Baſiliu; cæſarienſe;:Ioanne; criſoſthomu;:Ambroſiu; mediolanenſe;:Leone; papã:& alios ſacros ac uenerabiles uiros dicimus eſſe prophanos.Sic & poeſis:ut de reliquis taceam habuit ſuã fece; & fuere quidam qui Comici poetæ dicti ſũt:inter quos & ſi nõnulli honeſti fuerint hoĩes:ut Plautus & Terẽtius:utplurimũ turpiſſimis fictionibus ſuis ſplendida; pœſis gloriam ĩficere uiſi ſunt:& his iungi põt aliquando pelignenſis Ouidius:hi quidẽ ſeu mẽtis innata laſciuia ſeu lucri cupidĩe:& deſiderio uulgaris applauſus ſcelestis cõpoſitis fabulis eas minus introductis recitabant in ſcænis:ex quibus laſciuientiũ pectora prouocabant̃ in ſcœlera & conſtantiũ agitabatur uirtus:& oĩs fere morũ diſciplina reddebat̃ eneruis:& qđ perniciosiſſimũ erat:q̃tũcũq; & in cæteris religio gentiliũ deteſtanda ſit populos in tam turpia ſacra deduxerant:ut erubeſcenda a ſuis etia; uideretur.Huiuſmodi etia; poetas ut in præcedentibus ſæpe dictum eſt nõ ſola abhorret chriſtiana religio:ſ; ipſa etiã abiecit gentilitas.Hi qppe ſunt quos urbe pellendos reor Plato iuſſerit.Ego aũt non urbe ſed orbe tales exterminandos fore exiſtimo.Sed hos ꝑpter:ẽ ne Heſiod' Euripides:Statius:Claudianus:aut ſimiles ciuitate pellẽdus: Ego nõ arbitror:diſtinguant igitur hi:& ſi non odio laborant ĩdigno:malemeritos carpant ſua linquentes in pace conſpicuus.

Muſas inſici non poſſe ob defectum laſciuientis cuiuſq; ingenii.

Oſtremo rex ĩclyte:hi nomen poeticum blaſphemantes infanda

temeritate parciti:ſilentia ſacra ſemotos antri gorgonei adit⁹:honeſta penetralia uenerande poeſis:& puellarum choros:cãtuſq; diuinos ĩtra re auſi ſunt:atq; diſſonis turbare clamoribus:& Boetii ſãctiſſimi atq; clariſſimi uiri:uerbis armati eis.ſ.quæ circa principiũ libri eius de con ſolatione legũtur:philoſophia loquente atq; dicente.Quis has ſenicas meretriculas ad hũc egrũ permiſit accedere:quæ dolores eius nõ mo/ do ullis remediis fouerent:uerũ dulcibus ĩſup alerent uenenis & cæte ra omnia nõ alter q̃ uictores cõplere clamoribus & innocuas ludẽtiũ mẽtes ignominioſis opprobriis cõmouere ſi poſſint: & cu; nõ ſentiãt qd illa uerba uelĩt.Boetius ſolum inſpiciẽtes corticẽ:pudiciſſimas mu ſas non aliter q̃ ſi eſſent carneæ mulieres:eo qđ foeminini generis ſit eorum nomina.Inhoneſtas obſcenas ueneficas atq; meretrices eſſe ꝓ/ clamant:& eo quod diminutiuo utatur Boetius illas extreme ſortis:& extremo etiam in lupanari a fece uulgi proſtratas exiſtimãt:nec hic ſa tis eſt:quinimmo hinc nolũt poetas etia; eſſe homines ĩhoneſtos ſi ar gumentum deducentes ſuum.Si muſæ Boetii aſſertiõe meretriculæ ſũt inhoneſtæ mulieres ſũt:& ſic hi quibus familiares ſũt:ut ĩhoneſti ſint homines neceſſe eſt.Cũ amicitia ſeu familiaritas:niſi ex conuenientia morum iungi aut ſtare non poſſint:eas autem eſſe familiariſſimas poe/ tis conſtat.liquido etiam carminibus eorum teſtãtibus:& ſic(ut iã di ctũ eſt)inhoneſti ſunt homines.Aduertis ne prudentiſſime rex ĩ quem exitum tendat illecebris horum aſtutia:ſed qualiſcũq; ſit ueritate luci da confundenda eſt.Quot igitur & quæ muſæ ſint:& qbus ĩſignite no minibus:& quid per eas ſenſerint illuſtres uiri ſi bene memini ſupra li bro.xi.operis huius monſtraui.Sed adhuc horum impietate non quie ſcente:paululum laborandu; eſt.Satis ergo arbitror ex præmõſtratis aſſumi poſſe:duplicem eſſe poetarum ſpeciem:quarum altera uenera/ bilis & laudabilis eſt:& piis hominibus ſemper grata.Altera uero ob ſcæna atq; deteſtabilis:& ea eſt poetarum quos dixi non urbe tãtũ:ſ; orbe pellendos:æquo modo duci poteſt de muſis quaꝝ & genus unum ſit ſpẽs duæ dici poſſunt.Nam dato eiſdẽ uiribus eiſdẽq; legibus actu aliter unaqueq; utatur:cum uariis exactitatis uideatur exprimi ſuc⁹hic ſcilicet dulcis amarus:ille non incongrue honeſtam unam arbitrari poſ ſumus:& reliquam inhoneſtam.harum igitur altera totis cõmendãda præconiis laurea incolit nemora:caſtalium fonte;:& quæcũq; religio ne uenerabilia loca cognoſcimus phoebi ſocia floribuſ & ſertis ornata & dulcedine cantus:atq; uocum ſonoritate ſpectabilis.Altera aute; ea eſt:quæ ab ĩhoneſtis comicis tracta:Scænas atq; theatra & quadriuia tenet:& ſceleſtibus fictionibus ob mercedẽ ſe ierti uulgo placidam ex hibet nullo cõmendabili ornatu conſpicua:hæc non cõſolatione uirtu tum non ſalubribus antidotis non ſacris etiam remediis egritudines

languentium mitigat aut ſanat: ſed querelis gemitibuſq; in mortē uſq; amplificat ea delectatione: qua paſſionibus īplicite delectantur. Ex q/bus ſatis poſſunt quod ignorabant uidere poetis infeſti: Boetiu3.ſ.dū muſas meretriculaſ ſcenicas uocitabat: de theatrali muſarū ſpecie intellexiſſe. Quod apertiſſime obiectores hi uidiſſe potuiſſent. ſi quod poſt pauca a philoſophia dictū legit̃ intellexiſſēt: dicit.n. Sed meis eū muſis curandū ſanandūq; relinquite: & ut euidentius appareret quoniam de ſecunda muſaru3 ſpecie loqueretur pſæpe in ſequētib⁷ philoſophia ad curam & conſolationē Boetii: in eodem libro oblectamenta carminu3 & fictiones poeticas introducit. Ergo poſtq̃ illas philoſophia ſuo īmiſcet artificio: eas honeſtas eē exiſtimādū ē: & ſi honeſtæ ſint: & hi quibus familiares ſunt: ut horum uidetur uelle deductio: honeſti ſint hoīes neceſſe eſt: & ſic honeſtæ ſunt muſæ: & poete honeſti ſunt ho/mines quos & quas inuicem turpi nota in uacuū labefactari conati ſūt

Alloquitur autor regem.

Vibus potui rationibus clementiſſime rex horū celantiū maledicta retudi: & ni honeſtati peperciſſe3 meæ intemeraria3 eorū præſumptionem: & uitam moreſq; ſuos longe acriorib⁷ uerbis: & aculeis acutōribns inuexiſſe3. Reor tamen eos præter dicta multa dicturos q bus omnibus reſpondere uoluiſſe in longū nimis ꝓtenderetur oratio: & multitudo uerborū nimia perſæpe conſueuit: ne dū animos magnis occupatos ut regii ſunt: ſed etiam uacuos & occioſos offendere. Et idcirco ne cælſitudini tuæ tedioſus ſim: & ne uidear hos extra terræ terminos fugare uelle: cū ignorantiæ eorum potius cōpatiendu3 ſit: q̃ in meritu3 exterminiu3 procedendū his finem preſtare mens ē: et quod ipſi nō facerent: ego ante huius libri fine3: tua cū gratia feciſſe uolo: poſuiſſe .ſ. meritam iram oēm et eorum ignouiſſe nequitiæ et eos amicis alloqui uerbis: ſi forſan in conſiliu3 melius poſſi3 īpellere.

Poetici nominis hoſtes orat autor
ut ſe in melius uertat conſilium.

Os igitur o prudentes uiri iam ſi ſapitis iras ponite: et turgida ſedate pectora. Satis.n. īmo nimium inter nos odiis decertatum ē uos primi in inſontes intuliſtis arma ut eos exterminaretis orbe. Ego ex aduerſo pectus oppoſui ei pro uiribus præſtāte deo et meritis cāæ iuuantibus ne benemeriti ab infeſtis pellerētur hoſtibus. Eſto ſi aduerſum uos: ipſi in æquum deſcenderent campu3: quantum præualeāt ueſtris meiſq; uiribus ſera penitētia noſceretis. Belligeratum tamen ē et eo uentum: ut cu3 aliquali offenſoru3 gloria: q̃ q̃ ſudore plurimo paululū ſit omnino uincendi repreſſa libido: et ut æquis legibus iri poſſit ī pacem. Vadamus ergo eamq; capeſſemus ultro et quietem laboribus

demus.librata enim ſunt belli premia.Nam nos doctrinaꝫ ego refero aliquantulum conſolationis in prædam & ſic ſatis loci paci relictum ē Credo ſic uelitis quoniaꝫ cæpiſſe uos pœnitet:& iō ei⁹ fruamur bonis Quod ut me ex animo dicere noſcatis:qui primus laceſſitus ſum:pri/mus ſeruare amicitiæ leges incipiam:& ut uos etiam faciatis:quæ ami cus caritatiue pauca dicturus ſum:æquo animo atqꝫ tranquillo pcipite Ecce honorabiles uiri:quibus potui demonſtratiōibus elucidaui quid ſit pœſis:quā uos ipſi nullam faciebatis qui poetæ ſint:quod poetarū officium qui mores etiaꝫ fabulones ſceleſtos homines:ſuaſores carmi num:& mille malis infectos clamabatis.Quid inde muſæ ſint deſigna/ui:quas meretricl'as dicebatis:& forte arbitrabamini lupanares.Quos ſi tanti ſunt:ſi adeo uenerabiles non ſolum non damnare debetis: ſed eos colere laudibus extollere:amare & eoꝝ ut meliores efficiamini ſtu dere uolumina.A quo ne uos retrahat:aut ætas ānoſior:aut famoſio/res audiſſe facultates:cōemini ex uobis ipis id poſſe qđ de ſe ñ errubu it annoſus prīceps:& uirtutuꝫ omnium ſingulare decus. Robert⁹ rex Hieruſalem & Siciliæ rex inclytus:qui clarus olim philoſophus & me dicinæ præceptor egregius:atqꝫ inter cæteros ei⁹tpiſ iſignis theolog⁹ cum in ſexageſimū ſextum uſqꝫ ætatis ſuæ annum paruipendiſſet Virgi lium:illumqꝫ cum reliquis more ueſtro fabuloſum diceret homineꝫ & nullius fore præcii ornatu ſubtracto carminum q̄ꝫ cito franciſcum pe/trarcham arcanos pœmatum referentem ſenſus audiuit obſtupefact⁹ ſeipſum redarguit:& ut ego dicēte meis auribus audiui: aſſeruit ſe nū q̄ꝫ ante arbitratum:adeo egregios atqꝫ ſublimes ſenſus:& ſub tā ridi/culo cortice uti pœtarum ſūt fictiōes latere potuiſſe:ut aduertebat p⁹ demonſtrationem ſolertis uiri abſconditos eſſe ſuūmqꝫ mira cōpūctio ne damnabat ingenium:& infortunium:quod tam ſero pœticum artifi ciū cognouiſſet:nec erubuit aut ſenio & ſpe breuis in futurū uitæ deti neri potuit:quin ſepoſitis ſtudiis ſplendentium facultatum ut plenuꝫ e uirgilio ſenſum ſumeret cœperit operaꝫ dare.Sane feſtina mors nouū interrupit ſtudium:quod ſi perſeuerare potuiſſet:quis dubitet quin in maximum pœtarum decus:& Italorum commodum ſtudio tali uacan tium euaſiſſet.Quid ergo quod regi ſapientiſſimo ſanctum uiſum eſt : uos ne arripere indignum ducetis:uix credam nō eniꝫ nos tygres:aut immanes belluas reor:quorum ingenium uti illarum ſceuitia in meli⁹ flecti non poſſit.Attamen ſi præter hanc piam credulitatem meam in pectoribus ueſtris īpetuoſas adhuc īmeritos pſeuerat hoſtilis ardor in ueſtrū ſaltem decus:quotiens uos linguæ pruritus ī uerba irritat: q̄ſo p ſacrū philoſophie pect⁹:cui⁹forſan aliquādo mamillas ſuxiſtis:ne ī totum pœticum nomen adeo uos dedatis præcipites quinīmo ſi ſatis ſani eſtis diſtinctione ſemper ubi opportuna ſit utamini : ipſa quidem

in concordiam diſcordantia reducit: & abſterſis ignorãtiæ nebulis in
tellectuʒ clarificat: & recta quo uult ducit ingeniũ. Et hæc facitote ne
inhoneſtis uenerabiles ĩplicetis poetas: ex quibus multos fuiſſe genti/
liuʒ oſtenſuʒ eſt. Sit ſatis uobis in illecebres comicos irruere: in hos e
uomere iras: in hos bona cæterorum pace omne ueſtrum uerſetur in
cendiuʒ. Præterea & hebraicis parcite: nõ enim abſq; diuine maieſta/
tis indigne laceſſiri poſſunt: & præmõſtratuʒ ẽ Hieronymo atteſtante
quoſdaʒ ex eis ſub poetico ſtilo ſancto dictãte ſpiritu: ſua ceciniſſe ua
ticinia: æquo inſuper mõ & chriſtiani ab iniuriis ĩmunes ſeruãdi ſunt
plures eniʒ ex noſtris poetæ fuere & adhuc ſunt: qui ſub tegminib⁹ fi
ctionuʒ ſuarũ chriſtianæ religionis deuotos ſacroſq; ſenſus cõmẽdaue
re: & ut aliquid ex multis oſtenſuʒ ſit: noſter Dantes dato ſermõe ma
terno: ſed artificioſo ſcriberet in libro: quẽ comœdiaʒ nuncupauit: de
functorũ tripliceʒ ſtatuʒ: iuxta ſacræ theologiæ doctrinam deſignauit
egregie. Et illuſtris atq; nouiſſimus poeta Franciſcus petrarcha in ſuiſ
bucolicis: ſub uelamine paſtoralis eloquii ueri dei: & inclyte trinitatis
laudes iraſq; eius incalcantes ignauia Petri nauiculam mira deſcriptio
ne notauit. Stant uolumina: & intelligere uolentibus ſenſus apparent:
hos ultra uigent prudentii: atq; ſedulii carmina: ſacrã ſub tegmẽto ex
promerentia ueritatẽ. Et Arator nõ ſolũ chriſtian⁹ homo: ſʒ romanæ
eccleſiæ ſacerdos & cardo: heroico carmine apoſtolorũ geſta more cã
tando poetico deſignauit. Iuuencus inſuper hiſpanus homo: ſed æque
chriſtianus ſub uelamento hominis bouis leonis & aquilæ: chriſti filii
dei uiui redemptoris noſtri actus oẽs etiaʒ fingendo compoſuit. Et ne
plures in mediũ deducã: ſi ut noſtris ſaltẽ parcatis: nulla uos humani
tas trahit: nolite ſeueriores eſſe matræ noſtra eccleſia: q̃ laudabili con
ſideratione proſpectans nõ dedignatur: cuʒ multis & potiſſime cũ Ori
gene ſe habere benigne. fuere enim huic homini tam grandes in cõpo
nendo uires ut nunq̃ circa id exhauſtũ uideatur fuiſſe ingenium: nec
in ſcribendo fatigata manus: ex quo in millia uolumina uariarum mate
rierum exceſſiſſe credatur. Ex quibus omnibus more ſollertis uirginis
quæ inter ſpineta flores illæſis colligit digitis: & ſpinaruʒ aculeos ſinit
ſeperatim uileſcere: omiſſis minus bene creditis laudanda ſumpſit & ĩ
ter ſuos theſauros ſeruari uoluit. Videte igitur & examinate: & æqua
lance poetarum dicta librate: & quæ minus ſancte ſcripta ſunt ſinite:
quæ aũt benedicta ſunt nõ damnate: quaſi exiſtimetis eueſtigio clamo
re in poetas ſublato: Auguſtinos aut Hieronymos ab ignaro populo
arbitrari. hi enim quibus æqua fuit cum ſanctitate prudentia nunq̃ in
poeticam ſeu poeticæ artificium fecere. Verum in errores gentilitatis
recitatos: ab eis quos ſemp etiã circũſtantibus catholicæ ueritatis ho
ſtibus atq; recalcitrãtibus uoce intrepida dãmauere: ſemp aduertẽtes

eorum ſcripta tanta uerborum arte compoſita: tanto lepore ſuauia: tā to ſententiarum ſale condita: tanto ornatu etiam delinita: ut ab eis ex peti fore neceſſe uideatur quicquid quis uelit latino eloquio appoſuiſſe decoris: & ne longiori ſermone uos traham (ut ait Cicero pro Archia) hæc ſtudia adoleſcētiā agunt: ſenectutē oblectāt: ſecundas res ornant aduerſis profugium ac ſolacium prebent. Delectant domi: non īpedi/unt foris: pernotant nobiſcum: peregrinantur ruſticantur: qui ſi īpi ne q; attingere neq; ſenſu noſtro guſtare poſſemus: tum ea mirari debere mus etiam cum in aliis uideremus & cætera. Cum igitur non ſpernen/da neq; abicienda: ſed colenda ſit poeſis: & inde poetæ ſi ſapitis ſatis dictum eſt. Si autem obſtinati perſeueretis in rabiem: eſto uobis cōpa tiar: cum aſpernandi ſatis: nihil ad ſufficientiam ſcribi poſſet.

Genealogiæ deorum gentilium liber. xiiii. deſinit.
Sequitur. xv. & ultimus liber: in quo auctor purgat ſeipſum obiectis in ſe. Prohæmium

f Vndaui ſereniſſime rex: quibus potui armamētis hinc inde nauicula; : ne æſtu proceloſi maris: aut uentoꝝ aduerſo īpe tu pelleretur ī littus & illiſa ruptis compagibus ſolueret. Et ne crepitantibus deſuper nubibus: in imbrem ſolutis infeſtum: aut co/ruſcum fulminantibus ignem dillueretur aut uerteretur in cinerē: teg mēta ſuperaddidi quæ opportuna ratus ſū: necnon & ploreſis atq; ru dētibus illam illigaui ſcopulis: ne abundis ſe retrahentibus una cū illis traheretur in pelagus. Aduerſus uero dei iram nil mortalium obſtacu/la iuuāt: & ob id ſuis in manibꝰ linquendā cenſui: ipſe abſq; eiꝰ ſuffra/gio: nil profecto ſtare poteſt: illam ſeruet miſericordia ſua. Nunc autē ſupereſt: ut iniecta ī fatigatum nautam tela excutiam: ac ſi poſſim qua litercunq; amoueam. Quis enim dubitet quin petatur a multis. Sane ut forte minus æquo animo uiſus ſum: quandoq; tuliſſe quæ in poeſim & poetas immiſſa fuere ſic ſumma cum patientia: quæ in nautam euola uerunt: quocūq; iuſſu miſſa perferam: nec huiꝰ patiētiæ rō longe abeſt Indigne quippe meo iudicio pulchra poeſis: & elegantes hac in faculta te uiri laceſſiti fuere. neſcio utrum ſuperborum an ignorantium potius maledictis dixerim. Nauta autem non ſit: nam ſi pro uiribus conatus ſit arte nautica: per maris uertiginoſos anfractus: & confragoſa ſco/pulis freta cymbam in tutum deducere: ne iuſte redargui poſſit. ſcio ta men quia multarum rerum ignarus ſit: & ideo ex multis eo minus ad uertente commiſſis: forſan merito redargui poteſt. Agam igitur quod potero iuuante deo: ne omnino temerarie uideatur egiſſe quod fecerit: īpe me erripiat de faucibus malignantiu; : qui ex caminio ignis ardētis

eripuit illæſos iſraelitas pueros ſperantes in ſe:& in finẽ laboris extremi me deducat in ſui ſanctiſſimi nominis gloriam & honorez.

Minus opportuna precioſa fore nõnunq̃. C.i

c Ircũſpiciẽt ſcio colloſeuz hunc:undiq; iam dicti ſeu alii intentis oculis carptores egregii:eoq; conſpecto ariolor dicturi ſint pia forſan intentione.Duruz.n.hõi eſt hoĩum mẽtes cognoſcere: tã grande opus mĩme opportunũ eſſe:& iõ in precio nõ futurũ: hi quidẽ hiis paucis uerbis fere opus omne concutient cũ a quadã nõ ſatis expreſſa ueritate uideatur obiectio:non ſolũ colorari ſed etiaz approbari.Quis eniz nõ dicat intuitu primo:nõ dicaz nõ opportunas: ſed etiaz ſupfluas fore poetarũ fabulas:ex quibus hoc opus omne conſiſtit. Verũ aliter ego ſentiendũ reor:fateor eĩm fabulis hoc opus cõſiſtere: ſic ſi cõceſſero illud minus opportunũ:multa ẽt nõ opportuna:& hæc inter opus hoc precioſiſſima fore monſtrabo:& inde hoc opus quoniã utile tã reipu. q̃ priuate ſit:oſtendã inter opportuna etiam numerandũ.In precio igitur & maximo eſſe multa minime opportuna & artificio hominũ adinuenta:& naturæ opa facta monſtrantur. Exquirim⁹.n.lapicidas:cõmentarios:dolatores & architectos:inſignes uolẽtes domos conſtituere:quas rudis uillicus ex luto & palluſtribus calamis opportunas erigeret.Tẽpla capitolia palacia regum populoruz atq; principũ maximis ſumptib⁹ conſtructa pictura ſuperflua decoramus:aureis celatiſq; uaſis utimur:cum opportunitati poſſint deſeruire fãnia. Sic coronis purpureis ueſtibus & armillis aureis delectamur:cũ laniciũ ſimplex cui⁹cũq; pecoris ſufficiat opportũitati.et ſic artes & ornamẽta q̃ minĩe opportũa ſunt ĩ preciũ deuenere.Sed quia hæc ambitiõe hoĩuz quis poſſet precioſa dicere:uideamus nunquid naturã rerum diſcretiſſimam etiã circa ſupflua ambitioſa uelimus dicere.Et quæſo ad qd capitis capilitiuz opportunuz ſit:nemo dicet:illud tam̃ multi firma adeo precioſuz fore:ut ſi abſq; ẽo Venus incedat ſuis etiam comitata gratiis Marti placere nõ poſſit.Eũq; tanti eſtimatum a Cæſare dictatore: ut ad contegendum caluitiũ perpetuam lauream a ſenatorib⁹ impetrarit.Ad quid hominuz barba:qua ſi quis ætate prouectus careat: non abſq; rubore hominibus ĩmiſcetur aliis. Ad qd cornua ceruo: Ad qd pictæ uolucribus pennæ conceſſe ſunt:ob ornamentũ nõ ob aliud reſponderi poteſt.Et ſic ne per plura diſcuram:quod alias non erat in p̃cio ornamenti cauſa efficitur precioſum. Et ſic ornamenti cauſa quid efficitur precioſum:hoc profecto opus erit in precio. Quid enim pulchrius in collocutionibus hominum: q̃ nonnunq̃ ĩmiſcuiſſe fabellas ſententiis: Quid decentius q̃ fructuoſos fabellarum ſenſus eidẽ applicuiſſe colloquiis:& hoc opus unũquodq; præſtabit abũde.hæc inſup

ponderoſis & accuratis orationib' : plurimū afferre decoris ſatis appa
ret : cum paſſim mixta ſcriptis Ciceronis Hieronymi : & aliorum pru/
dentium uirorū ille legamus : poterat ergo ſufficere oſtendiſſe hoc op'
precioſum ornamenti cauſa : ſed huic ſuperadditur utilitas quæ ex hoc
conſequitur tam publica q̃ꝫ priuata : ex qua preciū maius efficitur. Exi
ſtimabant.n.nonnulli pœtas peritos homines ſimplices tantum cōpo
ſuiſſe fabellas : & per conſequens non ſolū non utiles ſed illos arbitra/
bantur damnoſos : & diſcurrentes legendo nullum ex fabulis emolumē
tum ſumebant.hoc autem opus dum fictionibus uelamentum amouet
& eruditos fuiſſe uiros pœtas oſtendit : & legentibus facit fabulas cuꝫ
delectatione fructuoſas : & ſi qui falſa opinione periſſe uidebantur pœ
tæ reipub.inſignes : & quaſi rediuiui reddimur & priuatim : q̃ incognita
abiciebatur utilitas per hoc patefacta colligitur : & ad altiores ſenſus &
ingenia legentium excitantur.Præterea ſpero ſic uolente deo : uti hacte
nus fuere conſurgent : qui ad pœticam mentes erigent : quibus nō mo/
dicum dum ueteruꝫ monimenta perlegerint : cōmodi per hoc op' p̄ſta
bit.Ex quo fiet ſaltē tabulis precioſuꝫ.Sed quid multa dicā : Si ceſſet
quæ dicta ſunt : omnia dummodo princeps optime cuius iuſſu laboreꝫ
ſumpſi : tuo per hoc opus deſiderio ſatiſfactum ſit : illud p̄cioſiſſimum
duco.Eſto laudabile ſit placuiſſe pluribus : ſic ſi tuæ celſitudini minime
gratū ſit : etiam ſi placiturū atqꝫ acceptabile cæteris ueniat parui apud
me momēti fiet.Tuū igitur eſt iſtud p̄cioſū facere aut ſi libet abicere.

Perſeuerare ſæpe diutius : quæ minus duratura uidentur. C.ii.

e Adem forte pietate loquentur & alii dicentqꝫ poſtq̃ꝫ rimoſū op'
uiderint : nec bene compactum : nec diu manſurum ruinam præ/
monſtrantibus fatiſcentibus rimis.Ego his præmonitoribus libēs ago
gratias excutiūt.n.ab oculis meis ſūnū meqꝫ ſolertē faciūt ut opportu
nitati p̄ſtē ſubſidiū. Verū quoniā ante cœptuꝫ opus ſit euaſuꝝ illud
ratus ſū ſi ſatis memor es rex inclyte.Iſtud idem circa principiū teſta
tur.his quibus potui rationibus oſtendens : cur ſtrambum mutilū cica
tricibus plurimū exiſtiarē illud futuꝝ : & ut ſatis apparet (& iſti aiunt)
mea me nō fefellit p̄meditatio.Et ideo circa defectuꝫ hūc : iure excuſā
dus uēio.Sane qb' adminiculis potui illud ī robur deduxi : nec poſtq̃ꝫ
deductum eſt inexcogitatas aut nouas contraxit rimas : ueteres autem
& p̄uiſſe quod ariolātur iſti arbitror adeo repente non facient.Nam ſi
more mortalium per coniecturas de futuris p̄uidere uelimus : in lōgū
perſeuerabit hoc opus.Vidimus eniꝫ ſæpe in ſaxo firmatas arces ī rui
nam ire citius q̃ꝫ ī paluſtri luto piſcatoria ſituata domus : hi autē qui ſi
bi nō ſatis firma ædificia norant uigilantes inſpiciūt ſæpe : & ſic ſi exi
gat opportunitas reſtaurant fundamenta : reſarciunt parietes : tecta ti/
gnis : & ſolaria uariis adiumentis ſuffarciūt : & ſic quæ ilico caſura uide

bantur: nōnū q̄ꝫ recta deducuntur in ſæculū. Secus qui fortia ſe poſſi/
dere exiſtimant: nā duꝫ ſecura quiete tenentur: & ecce lapis unus gran
di pondere preſſus attritus crepitat: & omne ſecū attrahit ædificium ī
ruinā. Sūt & alii caſus pallacia ambit inuidia: & odia excidium parant
parua domus paucis & poſſeſſori cognita: quamdiu deo gratum eſt
perſeuerat. Quis arbitrari potuiſſet Ilionē recentē adhuc priami ciuita
tem: tot refertam uiribus diuinis ſplendidā regni totius Aſiæ arcē to
ti minantē græciaꝫ lapſuraꝫ citius paupis aglai ſofidii gurguſtiolo. Sic
& robuſtos uidimus iuuenes uiuaci atq̄ꝫ præclara ualitudīe decoros ꝑ
ua interueniente febricula ſeu accidente alio in repentinā fere præcipi/
tari morteꝫ: ubi nōnunq̄ꝫ inualidi ſenes in longioreꝫ etiam q̄ꝫ uelint e/
uaſere uitam. Sꝫ quid refert per exēpla diſcurrere: quorū abundantiſſi
ma uita mortalis eſt: dicant iſti quod uolūt & ego quod cupio arbitror
hoc tamen ſcio certiſſimū: Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem fruſtra
uigilat qui cuſtodit eam. Ipſius eſt ſeruare atq̄ꝫ conterere: ipſius ſolius
eſt q̄ꝫtum mundana oīa in languꝫ duratura ſint ſeu q̄ꝫ cito caſura ſcire
prudentū in eo ſpes oīs eſt ipſe uideat. Ego quidē quia rimoſum opus
meum cognoui: eidem humilitateꝫ imperaui: ſciens quia deus humili/
bus dat gratiam. Sed quid ego de longitudine æui huius uerba facio:
cum mihi permaximū ſit: ſi adeo rimoſuꝫ adeo mutilum adeo cauerno
ſuꝫ: uti illud compoſuiſſe potui: ad tuas uſq̄ꝫ manus mi rex ꝑuenire q̄/
at: ut non dicam uigilantiā: ſed obedientiam meā cognoſcas. Satis mi
hi hoc opus erit: ſi tandem ulterius perſeueret diuinæ bonitati & for/
tunæ regiæ imputandum exiſtimo.

Nequiſſe membra huius aptius collocari. Ca. iii.

Vperueniēt quidam Ariolor: & inſpectis quæ alii īſpexere dic ēt
optabilius fore prudenti hanc concidere moleꝫ q̄ꝫ conſiſtere diu
cum caſus defectus eius ſublaturus ſit: quos perſeueratio demōſtrabit
& hunc potiſſime quod latū pectus ex craneo ex pectore tibiæ forma
tæ ſit: & pedes in uerticem reuoluti. O ſententia Socratis fœlices me
dici: quoruꝫ terra tegunt errores. Cum ſcriptorū ſæpiſſime etiam be
nedicta: quoniam in propatulo ſint caninis lacerant dentibus at ſaltim
infeſtentur latratibus: quod ſūmo exquiſitum atq̄ꝫ compoſituꝫ labore
ē: & illuſtrium uirorū autoritate ubi poſſibile fuit formatuꝫ prætereū
tium uerbis fere deiectum eſt. Sed quid: patienda ſunt oīa: ut conculcē
tur humilitate proteruia. His tamen ſic aientibus quid reſponſurus ſim
nil habeo præter quod noueriꝫ de principio genealogiæ huius multos
multimode opinatos: quod nec circa primi huius uoluminis libri initi
tium omiſſum eſt: atq̄ꝫ oſtenſum: quoniam uetuſtiſſimum ſumpſerim:
ut de cæteris aliqualis haberetur mentio: & huic uetuſtiſſimo capiti ꝑ
ut comperiſſe potui ſucceſſiue pect⁹ & reliqua mēbra applicui. Si aliæ

ueriores ſint aut potiorem oſtendentes ordinem : quod non nego fore poſſibile. Et ſi multum uigilauerim plura & alia reuoluendo uolumina non uidiſſe fateor : nec noui quo ordine membra tam ingentis corporiſ poſſent aptius collocari : & ꝓducant ipſi in medium quod nouerunt ut eis uiſis : ſi iure quæ ſcripſi dānanda ſunt : ſuis fides adhibeatur integra. Nā dixiſſe me tantū ex craneo cōfeciſſe pectus & nil aliud oſtēdiſſe : ē potiꝰ iiquæ detrahere : q̃ laudabiliter redarguere aut utiliter emēdare.

Non appoſitum eſt quod minime cōpertum eſt. C.iiii.

p Ræter compoſitionis indecentiam pauloante redargutam : mlta eſſe omiſſa : quæ apponi debuiſſent : hi forſan ſuperaddent uel alii hoc ego ſi uelim negare nō poſſum : cum meminerim ſaltem deſpectantibus ad ſuperficiem fabuloſam ob librorum defectum. Circa huiꝰ operis principium ſcripſiſſe multos ex prole deorum defuturos homines. Et ſi tamen libri reperiri dicantur : quis mortalium tam audax erit ut prorumpens dicat uidiſſe ſe omnes atq̃ legiſſe : ego autem non uideriꝫ etiam quos alii uidiſſe potuere abſq̃ frontis rubore confiteor multos omiſſos fore : & nonnullos forſan ob labiis memoriæ culpam. non enī ſufficit uiſus : & idcirco indulgeant quæſo memores : & quod ignorātia ſiue obliuione factum eſt : nolint æquiperare maliciæ. Adeſt & res alia ī quā forſan poſſūt obloqui uiri ſublimes : ſcilicet circa explicatōes ſenſuū fabularū exhibitas. Abſit ut hi ego uelim obſiſtere : poſſibile quidē reor : cum nunq̃ de me auſus ſim tam magna præſumere : quoniā me minus ad hæc ualere ratꝰſim : & quis ex īperfecto homine pfectum exquiret opus? Solius eſt dei perfectum opus componere : quoniā & ipſe perfectus eſt. Si quid tamen temerarius egi circa hoc tuo iuſſu rex optime impulſus egi. Et ob id ſi circa hanc partem minus bene egerī : imponatur onus celſitudini tuæ. Aſt ego hos prudentiores deprecor p uenerabile ac ſanctum philoſophiæ nomē : quod colant exiſtimo : uti quadam ſapientiorum auctoritate. Dentes in minus bene commiſſum infigunt : ita pia humanitate etiam medeantur : non enim inſuetuꝫ eſt ut nedum eruditos homines uidere quod indoctus non uiderat : ſi aliquādo indoctos uidiſſe quod minime uiderant eruditi. homo enim ſum ego : & hominem peccaſſe nec nouum eſt nec mirabile (ait enim Flaccus) quandoq̃ bonus dormitat homerus. Centū præterea Argo fuere oculi bini & bini uiciſſim dormientes : uigilantibus reliquis : & tamen quin ſomnum aliquando ire permitteret omnes cauiſſe non potuit : ſi ergo mihi cum tantum duo ſint : & hi quandoq̃ a ſopore tacito uinciāť : mirabile non eſt. Exprimant igitur quæſo quod a me prætermiſſum ē & fabularum enucleationes ſuppleant : aut ſi minus debite quid expoſitū ſit immutent : & in melius quod minus decenti opinione firmatum eſt

reformantes emendēt.Ego quidez & ſi non plene uerū tamē atq; ſancte ſcribere ratus ſuz:quod ſi minime factū ē:nō adeo obſtinate pertinax ſuz:qn meū humiliter fatear crimen:& grato aīo emendationē ſuſcipiaz:tanq̄ hō qui & ſi iam totis pedibus in ſeniū tendaz doceri non uereor:īmo cupio & pſcrutor.hoc.n.ſi fecerint perfectius incedet op⁹ & ego doctior factus:magis eorū liberalitate laudandus efficiar.

Nullas fabulas aut hyſtorias:niſi ex conmentariis ueterum ſumptas ineſſe. .C.v.

Nſurgent hos præter & alii & quaſi q̄ruli clamabunt: quoniā inauditas fabulas & hyſtorias:ut text⁹ grauiores & īplicatiores facerē miſcuerīz.fateor nō nouas fabulas aut hyſtorias īmiſcuiſſe ueteribus:ſed forſan a multis ex latinis:his inauditas ſæculis:Ex quib⁹ nullas niſi ex cōmentariis ueterū ſumptas appoſui.Nec ut grauiores aut īplicatiores textus excuderē:ſz ſic opportunitate exigente factū eſt diſcolorū quippe & male ſecū conuenientiū cōqueſtio talis ē:nil.n.æquo aīo pati poſſunt:ſi textus faciles ſcripſeris & laxa quadaz claritate patentes pedeſtrē dicunt ſtilū & puerile pedagogū:redolentē & faſtidiētes abiciunt.ſi paulū acriorē dictaueris primo ingreſſu fatigati:cū nō obuius ſenſus e ueſtigio tēdit ingenio: ſcribentē accuſant: ſcabroſūq; dicunt etiam ſi facili ſit artificio delinitus: & indignantes negligunt: ego quippe nulla ꝑpter leſiōe circūuolutū ſcripſiſſe mereor:ne uideo etiam ſi ex cōpoſito feciſſez:quod intertextæ fabulæ q̄tūcūq; ab eis inaudite poſſint difficultatis aut obſcuritatis afferre. Reor tamen hos aſtu quodā tacito fabulas uelle & hyſtorias ſibi īcognitas dānare tāq̄ nō ueras ſub prætextu textus īpliciti. Iā dictū ē ex cōmentariis ueterꝝ ſumpte ſūt oēs:ut referentiū autoꝝ noīa teſtent̄ appoſita:quas ſi forſan nō uiderint:quaſi nil ueꝝ eſſe poſſit niſi qđ legerīt reprobādas exiſtimare nō debēt.Certiſſimū ego habeo eos multa uidiſſe:q̄ mihi poenitus incognita ſunt:ſic & ego legiſſe potui:q̄ nundū ad eorū deuenere noticiā:nemo ſolus præter deū cognitionē oīuz rerū habere potuit uſq̄.Eo igit̄ aīo a me cōperta legāt:quo uolent alios legiſſe ſua:& forſan ſi aliquantū acer uideatur cōtextus:cogāt in uires ingeniū:& ſentientes aduertent perlucidum eſſe:quod arbitrabantur obſcurum.

Inſignes uiros eſſe quos ex nouis inducit in teſtes. Ca.vi.

Orum puto qui hæc etiam erit querela:quod in teſtes ſcriptarū mandotos ueteres & nouos incognitos auctores:quibus utrū p̄ſtanda fides ſit incertū eſt:habet æquidē querimonia hæc aliqd grauitatis.Nam q̄tuncumq; noui fuerint:qui nunc ex auctoribus ueteres

ſunt:uidetur quod per multa ſæcula perſeueratum eſt a lōgitudine tē/
poris approbatum ſit:& inde plurimum auctoritatis ſumpſiſſe : quod
utrum de omnibus nouis:quātū cūq; bene ſint meriti arbitrari debeat
apud multos uidetur in pendulo.Ego autem huius ſentētiæ ſum:nūq̄
in æuum duraturos hos quos nouitas approbata non ſit:cum ab eorū
nouitate neceſſe ſit exordium approbationis ſumēdum: & ſic ego eos
quos nouos inuoco:cum uiuos nouerim:aut noſcā meritis eorū agen
tibus egregios eſſe uiros atq; ꝓbādos auſus ſū ī teſtimonium euocare.
hoc.n.mihi conſtat ex omnibus eos fere per omne uitæ tempus ſtudiis
uacaſſe ſacris:eos inter inſignes:ſciā & moribus ſemper uerſatos ho/
mīes:eos uita laudabiles:nec ulla turpi nota ſignatos:eoꝝ ſcripta aut
dicta a prudentioribus etiā eſſe approbata.Credo his agētibus equipa
randa ſit eorum nouitas uetuſtati. Verum ne quis arbitretur me minus
graues produxiſſe uiros eoſq; uelim mea auctoritate probabiles facere
Libet de nouiſſimis aliqua ſigillatim ſcribere:ut & aliorum iudicio: ſi
ſatis bene dixerim appoſitum ſit.Induxi ſæpe generoſum atq; uenera/
bilem ſenem Andalo de nigro ianuenſem olim in montibus aſtrorum
doctorem meum Cuius quanta fuerit circūſpectio:quanta morum gra
uitas:quāta ſyderuz noticia:noſtri tu rex optime tibi eſt(ut aiebat ipē
cum adhuc eſſes ratione conformitatis ſtudiorum familiariſſimus fuit
& ut ipſe uidiſſe potuiſti:non ſolum regulis ueterum:ut plurimuz faci
mus aſtrorum motus agnouit:ſed cum uniuerſum fere peragraſſet or
bem:ſub quocūq; climate ſub quocūq; orizunte experiētia diſcurſuū
certior factus uiſu didicit: quod nos diſcimus auditu : et ob id & ſi in
oībus illi fidem præſtandā crediderī:Circa ea tamē quæ ad aſtra ſpe/
ctare uidentur nō aliter q̄ cicerōi circa oratoriā:aut maroni circa pœ
ticam exhibendam cenſeo:huius inſuper plura ſtant opuſcula aſtrorū
cæliq; motus oſtendentia:quæ quantum ſibi circa talia præminentiæ
fuerit oſtendunt:uti ſenem hunc:ſic & dantem aligeri florētinum pœ
tam conſpicuum:tanq̄ præcipuum aliquando inuoco uirū:meretur q
dem.Fuit enim inter ciues ſuos egregia nobilitate uerendus: & quātū
cūq; tenues eſſēt illi ſubſtātiæ:& a cura familiari:et poſtremo a lōgo
exilio angeretur:ſemper tamen phyſicis atq; theologicis doctrinis ību
tus uacauit ſtudiis:et adhuc Iulia fatetur Pariſius:ī eadē ſæpiſſime ad
uerſus quoſcūq; circa quācūq; facultatē uolētes reſpōſiōibus aut po/
ſitionibus ſuis obicere diſputans intrauit gymnaſium.Fuit et hic circa
pœticam eruditiſſimus:nec quicq̄ illi lauream abſtulit præter exiliuz
Sic enim formauerat animo nunq̄ niſi in patria illaz ſumere quod mi
nime illi permiſſum eſt.Sed quid plura:Qualis fuerit īclytum eius te/
ſtatur opus:quod ſub titulo comediæ Rhitmis florētino idiomate mi
rabili artificio ſcripſit:in quo profecto ſe non mithicum ſed catholicū

atqꝫ diuinum potius oſtendit eſſe theologuꝫ : & cum fere iam toto no/
tus ſit orbi neſcio utrum ad celſitudineꝫ tuam ſui nominis fama perue
nerit. Memini inſuper : eſto raro : Franciſcũ de barbarino traxiſſe in te
ſtem hoīeꝫ quideꝫ honeſtate morũ & ſpectabili uita laudabilē. Qui &
ſi ſacros canones longe magis q̃ꝫ poeticaꝫ nouerit : nõnulla tamē opuſ
cula Rhitmis uulgari idiomate ſplendidis ingenii ſui nobilitateꝫ teſtā
tia edidit : quæ ſtāt & apud italos in precio ſunt. Hic integerrīe fidei fu
it & reuerentia dignus : quem cũ inter uenerabiles nõ dedignetur florē
tia ciues optimum ſemper & in omnibus fide dignum habui teſtem : &
inter quoſcũqꝫ egregios uiros numeranduꝫ. Traho præterea aliquan/
do Barlaam Baſilii cæſarienſis monacum : calabrum hominē olim cor
pore puſillem prægrandem tamen ſcientia : & græcis adeo eruditum :
ut imperatorum & principuꝫ græcorũ atqꝫ doctorũ homiuũ priuilegia
haberet teſtantia : ne duꝫ his temporibus apud græcos eſſe. Sed nec a
multis ſæculis citra fuiſſe uirum tam inſigni tāqꝫ grandi ſcientia prædi
tum : non ergo huic & potiſſime in rebus ad græcos ſpectantibus ego
credam : Non enim opus ſuum aliquod uidi : eſto compoſuerit nonnul
lam audiuerim : habui tamen ex ſuis ſcripta quædam in nullum reduc
ta librum : nec aliquo inſignita titulo : quæ & ſi illum non ſatis in latiniſ
litteris inſtructum oſtenderent eum tamen multa uidiſſe atqꝫ perſpica
ciſſime ſenſiſſe monſtrabāt. æquo modo & Paulũ peruſinũ grauiſſimũ
uirum cæteris īmiſceo : Qui & ætate prouectus : & multarum reruꝫ no
ticia doct⁹ fuit : diu magr̄ & cuſtos bibliothecæ Roberti Iheruſalē : &
Siciliæ regis inclyti. Et ſi uſq̃ꝫ curioſiſſimus fuit homo in perquirendis
iuſſu etiam principis peregrinis undecũqꝫ libris hyſtoriis & poeticis o
peribus iſte fuit. Et ob id ſingulari amicitia Barlaæ iunctus : quæ a lati
nis habere non poterat : eo medio in numera exhauſit a græcis. Hic in
gentem ſcripſit librum : quem collectionum titulauerat : in quo inter
cætera quæ multa erant & ad uaria ſpectantia quicquid de diis gentili
um non ſolum apud latinos ſed etiam apud græcos inueniri poteſt ad/
iutorio Barlaæ arbitror collegiſſe. Nec dixiſſe uerebor ego iuuenculus
adhuc longe anteq̃ꝫ tu in hoc opus animum meuꝫ traheres ex illo mul
ta auidus potius q̃ꝫ intelligeres ſumpſi : & potiſſime ea quæ ſub nomīe
Theodontii appoſita ſunt : Quem librum maximo huius operis in/
cõmodo Biellæ impudicæ coniugis crimine eo defuncto cum pluribuſ
aliis ex libris eiuſdem deperditum comperii. Puto igitur eo tempore :
quo mihi primo cognitus eſt : neminē illi in talibus æquiperanduꝫ fuiſ
ſe. Poſt hos & Leontium pylatum theſſalonicenſem uirum : & ut ipſe
aſſerit : prædicti Barlaæ auditorem perſæpe deduco : Qui quidē aſpec
tu horridus homo eſt : turpi facie barba prolixa : & capilicio nigro : &
meditatione occupatus aſſidua : moribus incultus : nec ſatis urban⁹ hõ

uerum uti experientia notum fecit litterarum græcarũ doctiſſimus : &
quodammodo græcarum hyſtoriaꝝ atq; fabularũ arciuũ inexhauſtum
eſto latinarum non ſatis adhuc inſtructus ſit : huius ego nullũ uidi opꝰ
ſane quicquid ex eo recito ab eo uiua uoce referente ꝑcepi. Nam eum
legentem homerum : & mecum ſingulari amicitia conuerſanteꝫ fere tri
bus annis audiui : nec infinitis ab eo recitatis uergẽte etiã alia cura ani
mum : acrior ſuffeciſſet memoria ni cedulis cõmendaſſem . Similiter &
paulum geometriaꝫ conciuem meum : quem tibi rex inclyte fama notiſ
ſimum ſcio ad hæc aſſumendum aliquando ratus ſum : eo quod nouiriꝫ
nulli uſq; alteri tempeſtate hac : adeo ſinum ariſmetricam geometriam
& aſtrologiam aperuiſſe omnem uti huic aperuere : in tantum ut nil ar
biter apud illas illi fuiſſe incognitum : & quod mirabile dictu etiam &
uiſu longe magis quicquid de ſyderibus aut cælo loquitur . Confeſtim
propriis manibus inſtrumentis in hoc cõfectis oculata fide demõſtrat
ſpectare uolentibus nec eſt hic tantum patriæ aut italus notus. Longe
quidem ſtudiorum ſuorum Pariſius fama clarior eſt : q̃ apud ſuos ſit :
ſic & apud Brittanos Hiſpanoſq; & aphros quos penes hæc in p̄cio
ſtudia ſunt. Siquidem fœlix homo erat iſte : ſi animo erat ardẽtior aut
liberaliori ſæculo natus. Quid tandem ? & Franciſcum patrarchaꝫ Flo
rentinum uenerandiſſimũ præceptorem : patrẽ & dominũ meũ : nuper
Romæ ex ſenatuſconſulto : approbante Roberto Hieruſalẽ & Siciliæ
rege inclyto ab ipſis ſenatoribus laurea inſignitum inter ueteres uiros
illuſtres numerandum : potius q̃ inter modernos induco. Quem nõ di
cam : itali omnes quorum ſingulare ac perẽne decus eſt : ſi & gallia oĩs
atq; germania & remotiſſimus orbis ãgulus Anglia græciq; plures no
uere poetam præcipuum nec dubito quin uſq; Cyprũ & ad aures uſq;
tuæ ſublimitatis nomen eius inclyta fama detulerit. Huius.n.iaꝫ multa
patẽt oꝑa & metrica & ꝓſaica mẽoratu digniſſima. Certũ đ cæleſti eiꝰ
ingenio teſtimonium hinc inde ferentia. Stat enim exitum cupiens ad
huc ſunt cum claui clauſa : diuina Aphrica heroico carmĩe ſcripta : pri
mi Aphricani narrans magnalia : Stat Bucolicum carmen iã ubiq; ſua
celebritate cognitũ. Stat & liber epiſtolaꝝ ad amicos metrico ſcriptaꝝ
ſtilo. Stãt p̄terea ĩgẽtia duo epiſtolaꝝ ꝓſaicarũ uolumina tanta ſnĩaꝝ
tanta rerum geſtarum copia : tanto ornatu artificio ſplendentium ut in
nullo Ciceronianis poſtponendas eas cenſeat lector æquus. Stãt ĩ me
dicum inuectiue : Stat ſolitariæ uitæ liber. Et qui paucis poſt diebꝰ ĩ lu
cem nouiſſimus uenturus eſt de remediis ad utramq; fortunam. Sunt
præterea in officina plures quos cito eo uiuente fabrefactos legemus
in publico. Quis ergo hunc in teſtem renuat ? Quis dictis eius fidem
præſtare deneget ? O niſi pauloãte tenui calamo ſcripſiſſe : quot & quaſ
eius poſſem ſuperaddere laudes : quibus dictorum ab eo fides amplior

deueniret.Sed ad p̃ſens dicta ſufficiant:hæc igitur quæ de nouis dice
rẽ habui:uerũ ne de incognitis antiquis ab his uideatur omiſſũ pauca
dicẽda ſuperſu nt.Dicent igitur hii me inauditos a ſe ĩducere auctores
quaſi quia eorum nomina non audiuerint:non illis integra præſtanda
ſit fides:inſipientis equideꝫ eſt credere:nil præter quod uiderit fide di
gnum quaſi lectis fidem legendo ĩiunxerit ipſe.Fateor me auctoꝝ plu
rimum:quorum forſan nomina nonnullis modernorum peregrina ſũt
dicta:& fabulas recitaſſe:eo quod ut iam dictum eſt antiquitate uideã
tur approbata:& hos omnes:aut uidi aut legi aut a recentioribus alle/
gatos comperii:quos ſi hi queruli nõ uiderũt aut eoꝝ nõ audiuere no
mina:non auctorum ſed deſidie eorum crimen eſt: & ideo ſibi imputa
re nõ de me conqueri debent:non enĩ pñt uolumina e Bibliothecis ĩ
manus euolare torpentium:nec qui uiderũt debẽt noĩa uiſoꝝ hoſtiatĩ
deferre legant perſcrutentur & inuenient quod non norunt:& peregri
nis efficiẽtur domeſtici:& comperiẽt eos ſic auctoritate ualere:uti ar
bitrantur ualeant quos legerũt.hæc igitur habeo quæ đ auctorib⁹:tã
nouis q̃ꝫ ueteribus a me productis dicenda reor:quoruꝫ ſi me ad indu
cendum non prouocarent merita:ad id opportunitas cogeret.Habẽt
enim ciuiles & canonicæ leges præter textus multiplices hominum ne
quitia ſemper auctos apparatus ſuos a multis hactenns doctorib⁹ edi/
tos:habent philoſophorum uolumina diligentiſſime cõmẽta cõpoſita
habent:& medicinales libri plurimornm ſcripta omne dubium enodã
tia:ſic & ſacræ litteræ multos habent interpretes:habẽt necnon & fa
cultates & artes reliquæ gloſatores proprios habuere.Ad quos ſi op/
portunum ſit uolens habet ubi recurrat:& quos uelit ex multis eligat
Sola poeſis quoniam ꝑpaucoruꝫ ſemper domeſtica fuit:nec aliquid aſ
ferre lucri auaris uiſa ſit:non ſolum per ſæcula multa neglecta atqꝫ de
iecta.Sed etiã uariis lacerata perſecutionibus his caret ſubſidiis:quaꝫ
ob cauſam ſaltim huc illuc ad quecũqꝫ poſſumus abſqꝫ taꝫ celebri ſele
ctione recurramus neceſſe eſt:& ſi non multum a quocũqꝫ ſaltem qđ
modicum poſſumus excerpamus quod a me factum perſæpe intelligẽ
ti ſatis apparet:cum nonnunq̃ꝫ non tantum ad nouos auctores diuer/
terim ſed ad gloſulas etiam autoris carentes nomine recurſum habue/
rim.Et idcirco queruli ſic opportunitate uolente non ſolum inauditis
ueteribus ſed & nouis etiam auctoribus acquieſcant.

Carmina nõnullis agẽtibus cauſis huic ĩmixta ſũt operi. Ca.vii.

ſ Eu hos ſeu alios dicturos non dubito:quoniã oſtentatiõis gratia
græca carmina operi meo ĩmiſcuerim.Quod ſatis aduerto nõ ex
caritatis ſemite emiſſum quinimmo uredine liuoris impii impellente
exaduſti cordis intrinſeco hæc emittatur obiectio.ĩpie factũ ẽ aſt ego
profecto non commouebor opitulante deo. Sed more ſolito humili

gradu in reſponſum ibo.Dico igitur ſi neſciunt carpentes immeritum
inſipidũ eſt ex riuulis querere quod poſſis ex fonte percipere.Erãt ho
meri libri mihi & adhuc ſunt:ex quibus multa operi noſtro accommo
da ſumpta ſunt.Et ex his ſatis percipi poteſt plurima a priſcis aſſũpta
a quibus tanq̃ a riuulis nõ eſt dubiũ ſumere potuiſſe:& ſũpſi ſæpiſſi
me uerum uiſum eſt aliquando ſatius ex fonte ſumere q̃ ex riuo: nec
ſemel tantum contigit:non in riuo repperi quod abundantiſſimũ erat ĩ
fõte.Et ſic aliqñ ĩ hoc:hĩc delectatio:ĩde neceſſitas ĩpulere:delectãt ĩ
ſuper ſcriptoreſ nõnũq̃ aliqua ſcriptis ĩſerere q̃ habeãt aliquo modo
lectorẽ ſiſtere:ac in oblectationẽ ſeu quietem deducere:ne pſeueratio
ne nimia ĩuniformitate lectiõis tract⁹ ĩ tediũ a lectura deſiſtat:quod ĩ
mixta carmina aliquando forſan feciſſe poterunt.Inſuper quod in pro/
pria forma poſitum eſt:habet uires teſtimonii pleniores:ſi forſan ob /
iurgator inſiſtat:ſi ſic ergo qui ſcripto a me carmini fidem non præbe
at:adinuenta Iliade uel Odyſſea poterit uidiſſe:nunquid uera aut falſa
deſcripſerim:& ſi uera plenior erit teſtimonii certitudo:nec inſup ego
ſolus ſum:qui miſcuerim græca latinis:uetus conſuetudo ẽ:uoluãt ſi
libet uolumina Ciceronis:uideant ſcripta macrobii:ĩtueanť Apulei li
bros:&(ne plures afferã)Maximi auſonii opuſcula legãt:hos ſæpiſſi /
me uerſus græcos latinis litteris inſerentes inuenient.Horum ego ueſti
gia in hoc ſecutus ſum:reor dicent ilico:ſi dudum laudabile fuit hodie
friuolum eſſe laborem.Nam cum nemo ſit qui græcas litteras norit:ẽ
cõſuetudo uetus abolita.Aſt ego ĩ hoc latinitati cõpatior:quæ ſi omni
no græca abiecit ſtudia:ut etiam non noſcamus caracteres litterarum
nam & ſi ſibi ſuis ſufficiat lr̃is:& in eas omni occiduus uerſus ſit orbis
ſocietate græcis lucidiores proculdubio apparerent:nec præterea oĩa
ſecum a græcia ueteres traxere latini multa ſuperſunt:& pfecto nobis
ĩcognita quibus poſſemus ſcientes effici meliores.Sʒ de hoc aliaſ hi de
mum non proſpectant:ad quem hoc opus ego dirigam:cui laborem ĩ
pendam uidiſſent quippe quoniam eruditiſſimo regi & cui tam græcaꝝ
q̃ latinaꝝ litteraꝝ ſi uera fert fama notitia ẽ.& quẽ penes cõtinue do
cti homines græci ſint quib⁹ græca carmĩa ut his ignaris ñ uidebũť ſu
pflua Sʒ quid multa?geramus paululum obiurgatoribus moreʒ:oſten
tationis cauſa græca carmina ſcripſi:quid inde?quæſo mordẽd⁹ ſum?
cui enim iniuriam facio ſi iure utar meo?Si neſciunt meum eſt hoc de
cus mea eſt gloria:ſcilicet inter etruſcos græcis uti carminibus.Nõne
ego fui qui Leontiũ pylatum a uenetiis occiduam babylonem q̃renteʒ
a longa peregrinatione meis flexi conſiliis:in patria tenui. Qui illum
in propriam domum ſuſcepi:& diu hoſpitem habui:& maximo labore
meo curaui ut inter doctores florentini ſtudii ſuſciperet:ei ex publico
mercede appoſita.Fui equideʒ ipſe inſuper:qui primus meis ſumptib⁹

Homeri libros & alios quoſdam græcos in hetruriam reuocaui ex qua
multis ante ſæculis abierant non redituri. Nec in hetruriam tantuꝫ ſꝫ
in patriam deduxi.Ipſe ego fui qui primus ex latinis a Leontio pylato
in priuato Iliadem audiui.Ipſe inſuper fui qui ut legerentur publicæ li
bri Homeri operatus ſum:& eſto non ſatis plene perceperim:percepi
tamen quantum potui:nec dubiuꝫ ſi permanſiſſet homo ille uagus diu
tius pœnes nos quin plenius percepiſſeꝫ. Sed quantulūcūq; ex multis
didicerim nōnullos tamen præceptoris demonſtratione crebra ītegre
intellexi eoſq; prout opportunū uiſum eſt huic operi miſcui.Quid hoc
mali eſt? fabulas græcorum ſcripſiſſe:quarum hic liber pleniſſimus ē
a nomine oſtentationis cauſa factum dicitur paucos inſeruiſſe uerſicu-
los:græcis litteris ſcriptos laceſſitur.Potuit Mariꝰ arpinas ſuperatis
aphris cymbris & theutonicis more liberi patris cantolo in poculū uti
Sic &.C.Duelius qui pœnos primꝰ nauali certamine ſuperauit:a cœ
na domū repetens ſemper lumine funalis cærei uſus:& hæc quantum
cūq; præter romanæ urbis morem eſſent:æquo animo tulere romani
Mihi autem iraſcuntur nōnulli ſi præter noſtro æuo ſolitū latinis græ
ca carmina miſceo:& ex labore meo pauculū gloriæ ſumo. Rebar eq
dem latinitati aliquid decoris afferre:ubi ī me liuoris nebulā excitaſſe
uideo.Doleo quippe:ſꝫ qd arbitror doctos.Nā iſta dicturos de reliqs
& ſi curanduꝫ ſit:tollerari tamen patientia poteſt.Poſtremo tamē præ
cor oēs ut placido ferant animo:memores Valerio teſte:quia nulla ē
tam humilis uita quæ dulcedine gloriæ non tangatur.

Gentiles pœtas mithicos eſſe theologos C.viii.

Vidam forte religioſi homines ſancto mouente zelo legētes p̄ce
dentia:dicent iniuriam ſacro ſanctæ religioni xp̄ianæ illatā dum
poetas gentiles diximꝰ eſſe theologos:quos ſolos diuinis litteris īſtru
ctos hoc inſigne faciamus chriſtiani decoros.Equidem hos ego uene-
randos hoīes puto:eiſq; ſi quando hæc aliqui dicentes erunt ex nunc
gratias ago ſalutis enim meæ ſollicitos ſentio. Verum dum minus cir
cunſpiciūt quæ loquantur:oſtendunt liquido ſe paucos uidiſſe libros.
Nam ſi multos ſtuduiſſent liber cæleſtis hieruſalem inter cæteros fa-
moſiſſimus p̄tranſiſſe non debuiſſet inuiſus:in eo eniꝫ legiſſe potuiſſēt
Auguſtinū libro ſexto referentē Varronis doctiſſimi hoīs opinionem
qua ipſe Varro arbitratur triplriceꝫ eſſe theologiā.Mithicam.ſ.Phyſi
cam atq; ciuilem. Mithica autem dicitur fabuloſa a mithicon græce:
quod latine fabula ſonat:& hæc comediis:de quibus ſupra & theatris
accōmoda eſt:quæ ob turpia in ſcenis actitata ab illuſtribus poetis e-
tiam improbatur.Phyſica aūt quæ ut interpretatione uocabnli p̄cipit

naturalis ē necnō & moralis:qm̄ mūdo utilis uideat̄ laudabile ē. Ciui lis uero ſeu politica:q̄ & ſacrificola dici pōt:ad urbē ſpectare dr̄ q̄ ob ſacroꝝ ueteꝝ abominabilē turpitudinē a ueri dei cultu atq; rectitudīe fidei reprobāda eſt:Ex his.n.phyſica poetis egregiis attribuit̄: eo qd̄ ſub fictiōibus ſuis naturalia cōtegāt:atq; moralia:& uirorū illuſtriū geſta:& nōnunq; q̄ ad ſuos deos ſpectare uidēt̄:& potiſſime dū ſacra carmina prīo ī deorū laudes cōpoſuere:atq; eorū magnalia ſub corti ce texere pœtico:ut ī ſupiorib' dcm̄ ē:ex quo a priſca gētilitate theo logi nūcupati ſūt:eoſq; prīos fuiſſe theologizātes teſtat̄ Ariſtotiles & q̄q; a nō uero deo nomē tali ſortiti ſit uēiētib' ueris theologis pdidiſ ſe nequere:uī ſuā ſeruāte uocabulo:qd̄ a quocūq; deo exortū eſt:qd̄ reor aduertentes.theologi h odierni ſcilicet nomē ex cauſa īditū aufer re non poſſe:ne de mithica uel alia poſſit intelligi theologia ſe nō theo logos tantum ſed ſacræ theologiæ aſſerunt profeſſores:nec hoc eſt ali qua inſtantia improbandum:quaſi chriſtiano nomē iniurioſum nonne nos omnes homines dicimus quoſcunq; mortales ſcimus conſtare ex anima rationali & corpore.Dato alii gentiles ſint & iſraelite alii: & alii agareni:& alii chriſtiani:& nonnulli adeo peruerſorum morum:ut po tius īmanes belue q̄ homines habēdi ſint.Et tñ nullā ſic omnes uocā tes chriſto redemptori noſtro iniuriam facimus:quem ultra deum ue rum hominem fuiſſe cognoſcimus.Equo modo ſi qs pœtas dicat theo logos nulli facit iuiuriam.Si ſacros quis illos diceret:quis adeo demēſ eſt quin uideat quoniam mentiretur:Eſto nonnunq; ut in precedenti bus patet:circa honeſta eorum theologia uerſetur:q̄ ſæpiſſime potiuſ phyſiologia:aut ethologia q̄ theologia dicēda ē. Dū eorū fabulæ natu ralia contegunt aut mores.Et hæc etiam circa catholicam ueritatē uer ſari poteſt:dummō uelit fabularū conditio. Quod feciſſe nouimus nō nullos pœtas orthodoxos a fictionibus quorum ſacra documenta te guntur:nec ſi his audiſſe difficile uti & pœtæ quandoq; ſacri poſſunt appellari theologi.Nonne dantes noſter qcquid conſiſtit in ſacræ theo logiæ ſinu:ſub pœtico uelamēto cōtexitur:Quapropter & ſacer theo logus appellādus ē.Sic & qui ſacri ſūt theologi opportunitate exigēte deueniūt phyſici.Quod ſi alias nō cōtingat ſaltē dū ſenſū exprimū ex fabula lignorū ſibi regē cōſtituētium ſe phyſicos eſſe demonſtrat.

Non indecens eē quoſdam chriſtianos tractare gentilia. C.ix.

Dicent alii æquo ſuperioribus forſan animo:īdecens eſſe chriſtiāo homini gentiliū ſuperſtitōes & nepharia ſacra ſeu genealogias de ſcribere aut perquirere:cum habeant nonnunq; talia mentes legentiū in erroneas opiniones deducere:& perſæpe opinantis periculo detiner̄ non inficiar.hoc quidem ſanctiſſime dictum eſt: & arbitror̄ nonnullos a ſtudio talium amouendos:& ſic etiam aliquibus abſq; aliqua ſuſpitōe

ſinſtra pmitti poſſe.Nã ſi oẽs a talibus abſtinere neceſſariũ uiſuꝫ fuiſ/
ſet:nõ dubito qn ſacra ſancta mater eccleſia decreto ppetuo uetuiſſet
Fuit.n.utiliſſimuꝫ oliꝫ uix dũ apud gentiles nouis germinibus pullulã
te eccleſia aduerſus eoſdeꝫ:eoq; adhuc ſaperẽt tã ab origine q̃ ab ipi
us gentilitatis pſeuerantia ſacris inſiſtere acriter atq; curare:ne legen/
tes talia tanq̃ unco uetuſtatis tracti more canis uerterent in uomituꝫ
Hodie gr̃a Ieſu xp̃i in robur firmiſſimũ uentũ eſt:& execrabile cũctis
gentiliũ nomen una cũ errorib' ĩ ſuis exterminiũ tenebraſq; ppetuas
pulſũ ẽ:& uictrix eccleſia caſtra poſſidet hoſtiũ.Quã ob cãꝫ fere abſ
q; periculo talia exquiruntur:atq; tractanẽ.Nõ tñ nego qn benefac
tuꝫ ſit:ſi puer abſtineat cui memoria tenax:& tenellũ adhuc ĩgeniuꝫ:
nec duꝫ ſatis plenæ xp̃iana religio cognita.Sic neofidus hõ quẽ mũdũ
bene firmata:credulitas laxatis habenis facile ĩ lubricũ exorbitare per
mitteret.Et ſi forſan aliq duriores ĩ tã obſcenuꝫ crimẽ ſe labi pmitte/
rẽt:ẽt ſi nil aliud ſtuduero uix poſſuꝫ credere hoc ĩ me cõtingere poſ/
ſe.nã ab utero mr̃is meæ ad fontẽ noſtræ regeneratioĩs delat' lotuſq;
qđ ꝓ me cathecuĩo ꝓmiſere:q me ſubſtulerunt ab illo: ut põt hũana
fragilitas ĩ hodiernũ uſq; ſeruari.Certiſſimũ ſemp hñs:qđ ĩter iuſtoꝝ
hoĩum cõgregationẽ pſalliẽ.Vnũ.ſ.in triplici perſonaruꝫ diſtinctione
deũ eſſe:& hunc ueruꝫ & æternũ atq; omniuꝫ æque opificem reruꝫ ea
rumq; perpetua ratione gubernatorem ſeruatoreꝫ atq; rectoreꝫ omnia
intra ſe continentem:& a nulla contentuꝫ.Et quod mirabili & alias in
audito eiuſdeꝫ diuinitatis artificio factum eſt uerbum.ſ. eius æternum
obumbratione ſacri ſpiritus ad abolendam humani generis labem ob ĩ
obedientiam primoruꝫ parentuꝫ contractam ingenue uirginis utero p̃
nunciante cæleſti nuncio carnem factum:& uirginis illibata uirginita
te in tempore paſſibilem atq; mortalem hominem natum.Qui adhuc ĩ
fans in gremio matris a ſabeis regibus oblatis muneribus adoratus eſt
& ætate creſcente inter ſacræ legis doctores duꝫ ſolueret nexus ambi
guos:non deus ſed admirande indolis puer ab eis creditus eſt: nundũ
eniꝫ ueritatis ſplendor æternus caliginem abſterſerat a mentibus eorũ
dem:ut eum.ſ.deũ illis repromiſſum cognoſcerent: quem mortali ſep
tum carne uiderent.Inſuper certũ habeo eum qui ætherea arce relicta
& ex deo ſerui aſſumpta forma:& qui inter hoĩes uti homo uerſatus ẽ
iam trigeſimuꝫ agentem ætatis annum ab hiſpido atq; ſyluicula uate:
& ab utero matris ſacro pleno ſpiritu ad apperiendũ æterne ſalutis ia/
nuam:lotum in iordanis alueo:dum cæluꝫ intonuit deſup & acre mur
mur ſuper incũbentis nubis in uocẽ ſolutum deitatis aientis:Hic ẽ fi/
lius meus dilectus in quo mihi bene cõplacui ipſum audite. Præterea
credo & ratum habeo eũ aquis apud chana galileæ in uinum uerſis:ut
ſacro pectori abſconditam diuinitatẽ oſtenderet:ſumpto iã ſacro con

ſortio iudeā urbeſq; phoenicū Samariā & Galileā ambiſſe: & cæleſti dogmate in tēplo & ſinagogis docuiſſe ppl'os: lepras mūdaſſe eligues uocales feciſſe: lumē cecis ſeu natura ſeu caſu perditū reſtauraſſe: aīas ab orco in cadauera reuocaſſe: febrib⁹: uentis: & undis īperaſſe: & in multis aliis ſigna ſue diuinitatis mōſtraſſe. Poſt hæc hora ei⁹ aduenīēte eū ſacerdotū hebreoꝝ inuidia ꝓcurante lotis a ſe amicoꝝ pedib⁹: & in genti illo celebrato cōuiuio ī quo ſuis manib⁹ uerbiſq; cōfectū ē: cōio nis noſtræ ſacꝝ illud īeffabile: quo corp⁹ eius in cibū: & ſāguinē ei⁹ in potū tā pn̄tibus q̄ꝫ futuris exhibuit: uno ſocioꝝ nequā uēdēte orone in ſolitudine pacta a nefaria turba exqrēte cū fuſtib⁹ & lāternis captū & in pn̄tia deductū prīcipiū: & ibidē nefarie accuſatum: & ſua patiēte humilitate falſe quibuſdā teſtātib⁹ inſimulatū: & ī hinc ī ꝑtorio ꝑſidis luſū: uirgis ceſū: corona ſpinea inſignitū: ſputis & colaphis deturpatū & poſtremo latronū more dānatū: cruciq; affixū ſublimi: & ī eadē ace to & felle potatū. Cuius cum iā humanitate uicta ſuppliciis in finē ſuū iuiſſet. Seu & melius reor ut Thome de aquino placet: cum uoluntarie collectis uirib⁹ ſpiritum emiſiſſet: tremuit orbis omnis: & meridianuꝫ fere ſolis iubar per tres horas iuit ī tenebras: luna ex oppoſito offuſca ta. Eſto aliter ad polycarpum (ſcribit Dionyſius ariopagita) qđ ego mi ror. Inde eius a ceco milite pforatum lancea pectus: ſāguinē aqua mix tum emiſit: ex quo ſacra omnia nr̄æ ſalutis credo ſumpſiſſe exordium nec minus certum habeo eum a cruce depoſitum atq; ſepultum: ac in̄ uirtutæ ſuæ deitatis uti priſci cecīenrāt uates p⁹ diē tertiaꝫ: ſeu Ionas ex utero cæti: ſic ex uētre terræ ſurrexiſſe ſuperata morte: & rediuiuū domos inferas uiſitaſſe: & confractis uectibus ferreis reuulſiſq; poſti/ bus antiqui carceris ſubacto plutone in libertatē prædam omnem ue/ terem eduxiſſe: poſt hæc ſuis apparuiſſe ſæpius: & e medio eorum eis cernentibus nulla corporea impeditum mole cum uero corpore olim mortali propriis uiribus in cælos ad eum qui miſerat euolaſſe. & in̄ cæ leſtem illum ignem ex ſe patreq; optimo pariter prodeuntem uiuificā tem omnia: & uera cuncta docentem in comilitoneſ egregios immiſiſſe Quo illuſtrati bellum aduerſus orbis principem iniuere illico perq; ſuum ſanguinem & uulnera multa ſato ubiq; ueritas ſemine & obtenta uictoria ducem ſuum triumphantes in patriam ſecuti ſunt. Sic inſtitu tam ab eodem dei unigenito piam iuſtorum congregationem: & ſacrū illud regenerationis lauacrum: quo mala facinora abolentur mortalib⁹ cum cæteris eiuſdem conuentionis fauſtis probandiſq; ſacris: qb⁹ deo obſequentes efficimur: atq; lapſi noſtra imbecillitate reſurgimus: eiq; uolentes conſiliamur: nec ob id humanum ſanguinem effundentes: ut efferati plures iam fecere gētiliuꝫ: aut hyrcos uel tauros more ueteri in molantes nec a me fuit unq̄ꝫ ueritas hæc amota: qui teſtimonio patrū

crederē diē extremā uenturaꝫ: in qua reſoluētur oīa pitura: magnoqꝫ dei opere ex cineribus ꝓpriis: oēs q ante fueramus mortales cuꝫ nr̄is corporibus reſurgemus æterni: & in p̄finitū ueniētes locū in quo xp̄s ipſe iudex p̄torii in maieſtate ꝓpria reſidebit: & apparētibꝰ cūctis ſuæ paſſionis īſignibꝰ: audiemꝰ finalē meritoꝶ nr̄oꝶ ſnīaꝫ. Sic & ī futurā ſimiliter uitā ī qua nō meo merito ſꝫ miſeratiōe diuina ſpero uidere deum redēptorē meū ī carne mea & cū beatis lætari ī terra uiuentium. Hæc igitur ne plura dixeriꝫ ſincera fides: hæc æterna ueritas adeo pectori meo infixa ē: ut nedū euelli ab aliquo gētilitatis īpulſu: ſꝫ nec cō/cuti mō aliquo: aut labefactari q̄at. Nā & ſi peccator hō ſiꝫnō tn̄ gr̄a Ieſu xp̄i Cherea terētianus adoleſcēs ſuꝫ: q dū a tegulis ī gremiū Danis cadentē Iouē in tabula pictū intuereť ēt inoptatū a ſe facinus aīa/tus eſt. Abiit cū annis iunioribus leuitas illa ſi fuiſſet aliquādo circa iā dicta quod minime memor ſuꝫ. præterea aduertens quia cōtinuis deci pulis & explicatis ubiqꝫ retibus: antiquus hoſtis tanq̄ꝫ leo rugiens ut ī ueniat quē deuoret ambiat: in mortaliū ſemitas: eoſqꝫ in precipitiū conetur īpellere uti Mithridates ſenex ille rex ponti: qui magnanimo auſu ſumptuqꝫ magnifico: quadraginta annis cōtinuis aduerſus romanuꝫ populū bellum ingens & memorabile traxit a iuuentute ſua aduerſꝰ lethale uenenum formacis pectus armauit: Sic & ego mecū euangelica ueritate ſacro Pauli dogmate: & Auguſtini aliorūqꝫ plurium uenerādorum patrium iuſſionibus conſiliis atqꝫ ſuaſionibus armaui: ex quo arma gentilitia paruipendo. Si enim xp̄ianus hō gentilium tractaui ſtul/titias iuſſu tuo rex inclyte: & in deteſtationem erroneæ credulitatis eorum hoc feci: & ſi parua quādoqꝫ maioribus æquare fas eſt: feci quod etiaꝫ ſūma cuꝫ laude nōnulli ſanctiſſimi fecere uiri: ut Auguſtinꝰ: Hieronymus: & cū nōnullis etiam aliis neofidus hō Lactantius. Mihi quideꝫ a teneris ānis notiſſimū eſt: pſalmiſta monſtrante: quia omnes dii gentium demones: & hinc eorum ſemper inepta diſplicuere facinora. fateor tamen religione eorum ſepoſita: quorūdam poetarum mores & ſcripta placuiſſe: & ob id nō ſoluꝫ eos laudaſſe: ſed pro uiribus ab ob/iectionibus accuſantiuꝫ defendiſſe: ut apparet in præcedētibus liqdo. Et hoc iō feci: ut ab ignaris nō ueniant lacerandi: qui ſi Chriſtū nouiſſent: coluiſſentqꝫ inter ſublimiores xp̄iani nominis haberētur. Sed ad ſuperiora proſpectans inquiet aliquis bene operatus es: præmunuiſſe enim ſe aduerſus hoſtes ſemper laudabile fuit. Sane picē tractantes coinquinantur a pice. Iam plurimi dum ſe fortiſſimos exiſtimarēt impulſi ab hoſte ēt debili cecidere. Et ſi cæteri deſunt: quorum grandis nu/merus eſt. Salomon tamē adeſt teſtis certiſſimus imbecillitatis humane: huic ſcientia omnis conceſſa eſt: diuitie omnes & imperium grāde ſumma cum iuſtitia populos ſubditos tenuit: deo templum ædificauit

mirabile: multa bona cõpoſuit: & tãdẽ iã ætate maturus: tot honoruꝫ largitore poſtpoſito: cõſcẽſo offenſiõis montẽ maloth ægyptiorũ ydolũ flexis genibus adorauit. Quid ergo tu ne eris fortior ſalomone: aut circũſpectiõe plenior. fallimur de nobis nimiũ cõfidẽtes: hæc qdẽ negari nõ poſſũt: uera nõ ſũt. Attñ aliud belli genus mihi cũ errorib' gẽtilitiis eſt: q̃ꝫ ſalomonis fuerit. cũ ægyptiaca coniuge: q̃ aſtu fœmineo aduertens: qm̃ ĩ felicis uiri aĩaꝫ formoſitate ſua laqueaſſet: & deos ſuos extollere auida nũc cõplexo uenereo: nũc mellitis ſauiis: nũc blãdiciis: muliebrib': nũc petulca laſciuiis: nũc p̃cib': nũc lachrymis: quas obſequioſiſſimas mulieres hñt fœmĩæ: nũc indignatõe cõpoſita abſqꝫ intermiſſiõe: nõ diebus oĩbus tãtũ: ſꝫ noctib' amantis uiri animũ ĩpugnabat. O q̃ꝫ grauia & ĩtolerabilia ſũt dilectarum mulierũ: & potiſſime nocturna certamina: hic tandẽ dũ timeret mulieris quã ſũme diligebat grãꝫ amittere terga dedit: & uiribus armate fœminæ inermis ſuccubuit. Mihi aũt nõ tale aduerſus deorum gẽtiliũ nugas bellũ ẽ: mille iã ueris rõnibus a me cognitis ĩprobatas. Et iõ cũ eis exauſtis uirib': atieqꝫ pulſis leuis ẽ pugna: ſcio tñ nimiũ de ſe cõfidiſſe quandoqꝫ ſit uitium uerum ego de me non confido. Sed de gratia Ieſu chriſti cuius precioſo ſanguine redemptus ſum: ſpero quidem eum non paſſurum: ut qui tam diu recto tramite eius ueſtigia iuuenis ſecutus ſum ſenex exorbitẽ & ſi in lapſum ueniam manum ſua pietate debili porriget: & feſſuꝫ placida quiete fouebit. Sed ut in finem ueniam: ſatis ex premiſſis colligi poteſt: uti non omnes decet tractare gentilia ſic nec omnibus indecenſ eſſe.

Vt plurimum ſtudia ſequimur: inquæ prona uidentur ingenia. C. x.

ſI fateãtur nõnulli uera eſſe quæ dicta ſũt: nõ tamẽ quietur' reor quinĩmo arbitror dicent longe melius fuiſſe: ſtudiis ſanctioribus triuiſſe tempus q̃ꝫ talia didiciſſe: quod ſi quis neget: non erit æquidem ſatis ſanus. Noſco quoniam in promptu erant leges cæſarũ & pontificum canones & medicina: quarum plurima ſanctiſſima arbitrantur ſtudia: eo ꝙ eis perſæpe auro auidi mortales ditẽtur. erat & phyloſophia cuius optima demonſtratione rerum cauſæ & a falſis diſgregari uera noſcunť generoſis quibuſcunqꝫ ĩgeniis appetẽda. Erãt & ſacra uolumina: a quibus & paruipendere peritura docemur: & dei magnalia declarantur. atqꝫ quo tramite cæleſte regnum petamus oſtẽditur: quod ſtudiuꝫ ꝑfecto cæteris p̃ponẽduꝫ ẽ. Ex his qđcũqꝫ ſumpſiſſe forte ſanctius egiſſe me dicerent obiectores. Sane: ſi quod debemus agerem' om̃s legum miniſter roſtra fruſtra conſcenderet. Attamen non adeo facile eſt: ut exiſtimant aliqui: uelle omnia quæ debemus: & longe acri' cõſe qui ſi uelimus. Nam: ut Cythariſta uariis ex fidibus aliis lentius: aliis uero protentius tractis: his grauem acutum: illis tinitum reddentibus

docta manu:plectroq; ex tā diſcordantibꝰ tonis reddit ſuauiſſimā ar
moniā:Sic & natura parēs:cui īexauſtæ uires & perfectū īgeniū ē ꝓ/
ducit hæc peritura diuerſis officiis apta:ut ex hac officiorū īcōueniē
tia reſultet humani generis. Circa quod plurimū intēta ē: cōſeruatio
atq; ubi in longā conſeruationeꝫ iri non poſſet:noua productio aduer
tens:quoniā ſi uniformes producerentur oēs:ut de reliquis ſinaꝫ: ho
mines nulla poſſent produci nec ēt per tēpuſculuꝫ ratione conſiſtere:
ergo hinc fit:ut diſcreto naturæ ordine hic ex mortalibus naſcatur fa
ber:ille nauta:mercator alius:& quidam ſacerdotio apti:aut regimini
& nōnulli legūlatores:præſide:poetæ:philoſophi:ſeu ſublimes theo/
logi:ex quorū uariis ſtudiis:tam ingentis multitudinis hoīuꝫ cōſerua
tio reſultet neceſſe ē.Nā ſi oēs quoniā ad unūquēq; ſpectat: ſi poſſet
ad ſublimiora ſtudia cōſcendere:in theologiā uigilātes iremus:& agri
cultor abſit.Ex quibus quæſo fructibus tā nobile ſequentes ſtudiū nu
triremur.Si cemētarius:ſi lignarius deſit:quibus in tabernaculis ab ī
bribus:a uentis:a frigoribus:ac a ſolis æſtu:& aliis īcōmodis aſſidue
ſupeminentibus tutabimur.Si nō lanifex:nō credo:unde ueſtes & cal
ciamenta ſūmemus?Quid enumerē multa?ut īcōmodū hūani corpis
īter ſe dr̄a qualitate & officia mēbra a natura rerū appoſita ſunt:ut ex
hac diuerſitate cōſiſtat:uti melodiā ex diuerſitate tonorū:ſic & hūa/
nuꝫ genꝰ pſeueret:neceſſe fuit ad ſtudia inter ſe differētia gigneremur
Et ſi ab ipa natura quæ ſic cælos:ſic aſtroꝝ orbes & curſus uaria etiā
agitatione diſpoſuit agēte deo:ut nullo labore ſuo ad officia ꝓductos
uaria nos uidemus.qs q̄ſo fœliciter audebit ab eo ad quod natus ē in
aliud tranſitū attētare.Nō quidē adeo ignarus ſum:qn noueriꝫ liberi
arbitrii quo omne ualemus potētia poſſumus naturæ ſuperare uires:
quod ægiſſe nōnullos legimus:opus profecto īter raro contingētia nu
meranduꝫ:tā grandi & fere īuincibili neceſſitate trahimur:in quod na
ſcimur. Et ſi ad diuerſa gignimur:naſcimur:alimurq; ſi ea plane per/
agamus :in quæ trahimur æquidem ſatis eſt:ne dum in aliud tranſitū
feciſſe uelimus:quod dum iam dudum fruſtra tentarent aliqui:id ꝑ/
didere quod erant:nec potuerūt effici quod querebant.Verū ad quoſ
cūq; actus natura ꝓduxerit alios:me quidem experientia teſte ad poe
ticas meditationes diſpoſituꝫ ex utero matris eduxit: & meo iudicio ī
hoc natus ſū.Satis eīm memini appoſuiſſe patreꝫ meū a pueritia mea
conatus oēs:ut negociator efficerer:meq; adoleſcentiam nūduꝫ intrā
tem ariſmetrica inſtructum maximo mercatori dedit diſcipuluꝫ:quem
penes ſex annis nil aliud ægi:q̄ nō recuperabile tempus inuacuum te
rere.hinc quoniaꝫ uiſum eſt aliquibus oſtendentibus indiciis me aptio
rem fore litterarum ſtudiis:iuſſit genitor idem ut pontificum ſanctiō/
nes diues exinde futurus:auditurus intrarē:& ſub p̄ceptore clariſſīo

fere tantundem temporis incaſſum etiam laboraui:faſtidiebat hæc ani mus:adeo ut in neutrū hoꝝ officioꝝ aut pceptoris doctrīa aut genito ris auctoritate qua nouis mādatis āgebar cōtinue:aut amicoꝝ pcibus ſeu obiurgatōib⁹ iclinari poſſet.ī tātū illū ad poeticū trahebat affectio Nec ex nouo ſūpto cōſilio ī poeſim anim⁹ totis tēdebat pedib⁹:qnim mo a uetuſtiſſima diſpōne ibat īpulſus.nā ſatis memor ſū:nondum ad ſeptimū ætatis annū deueneră:nec dū fictiōes uiderā:nūdū doctores aliquos audiuerā:uix prima litterarum elementa cognoueram:& ecce ipſa impellente natura fingendi deſideriuꝫ affuit:& ſi nullius eſſent mo menti:tamen aliquas fictiunculas edidi:non enim ſuppetebant tenellæ ætati officio tanto uires ingenii.Attamen iaꝫ fere maturus ætate & mei iuris factus nemine impellente:nemine docente:immo obſiſtente pa / tre:& ſtudium tale damnante:quod modicum noui poeticæ ſua ſpon / te ſumpſit ingenium:eamqꝫ ſumma auiditate ſecutus ſum:& præcipua cum delectatione auctorum eiuſdem libros uidi legiqꝫ:& uti potui in / telligere conatus ſum.Et mirabile dictu cum nondum nouiſſem quib⁹ ſeu quot pedibus carmen incederet:me etiam pro uiribus renitente:ꝙ nondum ſum poeta fere a notis omnibus uocatus fui.Nec dubito dum ætas in hoc aptior erat:ſi æquo genitor tuliſſet aīo:quin īter celebres poetas unus euaſiſſem.Verum dum in lucroſas artes primo:inde ī lu/ croſam facultatem ingenium flectere conatur meum:factū eſt:ut nec negociator ſim nec euaderem canoniſta:& perderem poetaꝫ eſſe cōſpi cuum.Cætera facultatum ſtudia:& ſi placerent quoniam nō ſic impel lerent minime ſim ſecutus:uidi tamen ſacra uolumina:a quibus quoni am annoſa eſt ætas:& tenuitas ingenii diſuaſere deſtiti turpiſſimum ra tus ſenem:ut ita loquar elementarium noua inchoare ſtudia:& cūctis indecentiſſimum eſſe id attentaſſe:quod minime arbitreris perficere poſſe.Et ideo cum exiſtimem dei beneplacito me in hac uocatiōe uoca tū:ī eadē cōſiſtere mēs eſt.Et quod egerim hactenus his monſtrātib⁹ ſtudiis laudare querāt alii quod uidetur.Qui ergo patiuntur cerdonem fabula:ſatiſqꝫ uacare.Laniſtā pecori ſculptorem ſtatius:me ēt q̄ſo ua caſſe poetis æquo animo patiantur.

Damnoſe cōpatimur regibus & diis gētilium. C.xi.

e R unt qui adurato iam calcibus tramite exorbitent:& ex trāſuer ſo proſiliunt clamittētqꝫ quoniam temerarius homo ſuꝫ: eo ꝙ p̄ ſumam ueterum regum terebrare buſta:& quietos iā longa pace cine res in nouum odium ſuſcitare:aut eoruꝫ recentioribus nebulis ueteres offuſcare ſplendores:necnon & deorum ſemiſopita ſcelera audiētibus cunctis in minus opportunam uigiliam excitare:& ſub titulo honora / bilis.ſ.genealogiæ deorum eorundē recitare latrocinia:& inceſtus lon ga eſt querela hæc:& plurimum mēbrorum implicita & ea mōſtrante

aduerto: quoniam ſenſerint iſti quid ſcripſeriꝫ: & potiſſime dū querun tur ꝙ deorū gentiliū facinora recitariꝫ. Verū gentiliū animum redolet iſta conqueſtio: & ſi ſic ſapiūt mēte ut uerba ſonant querula. Viget ad huc in nōnullis error ille infamis: quē quæſo auferat deus & reſoluat ī nihilū. Obiectis aūt reſpōdiſſe facillimū ē. agit eniꝫ temerarie q in ni/ miuꝫ terminos excedit audacie. Sic memini in libro ethicorū Ariſtote lem arbitrari: hoc ego exceſſiſſe nō reor. Audere quidem ꝙ a boni ne ceſſitate cōceſſuꝫ ē: nō eſt temerarie agere. Nemini prohibitū legi ſeu honeſta ſint: ſeu etiā minus honeſta reguꝫ geſta deſcribere. Erat tamē regibus ſatius ſic ægiſſe ut nil de eis referri poſſꝫ præter honeſtū. Ego aūt de his nō ordinato nec in hoc diſpoſito ſtilo ſcripſi. Sed ſūmoten⁹ & pſūctorie uti nōnū q̄ꝫ ordo aſſumpta operis exigebat recitaui ſi qua inſerui. Sed eſto feceriꝫ nō nouū aut īuſitatū facinus feci: ſtant tā anti qua q̄ꝫ magna illuſtriuꝫ ſcriptorū uolumina: in quibus & ſtilo celebri: & ordine integro regum recitantur acta. A qbus ſi quid huc opi appo/ ſituꝫ eſt nouiſſimus ſumpſi. Si ergo querela faciēda ē de illis āpliorib⁹ & antiqs querantur hyſtoriographis: quorū ſcripta celeberima cuꝫ fa ma iaꝫ diu uniuerſo patuere orbi: ex his ſi quod odiū generari pōt ī ci neres iaꝫ quietos exordiuꝫ ſumptū eſt. Sed quæſo quæ pietas hæc: ex quo caritatis fomite oritur: quæ huius pietatis cā: Credo generoſi cuꝫ uideri cupiāt tales in hoc ꝙ honores regios curent: oſtendātqꝫ qa tur bentur audientes dedecora. O q̄ꝫ puo tales exiſtimant nobilitatē mer cari: quæ egregiis moribus iuſtitia: ſanctitate: atqꝫ ſcientia adipiſcitur Scirēt iſti ſi nobiles eſſent: quia nō ſolū ſuperuacaneū ſit ſed dānoſuꝫ nō ſolū gentilibus ſed male meritis: quibuſcūqꝫ cōpati. Et iō ſi ſapiunt ſeruent hanc pietatē in melius. Turpia aūt deorū gentilium dedecora nec dormiunt nec ſopita ſunt: qnīmo a ſacra xp̄i doctrina in perpetu um nō ſurrectura ſepulta: & ingenti damnationis mole contecta & op preſſa ſunt. huius ego molis onus & ſi nō ſatis: ꝓ uiribus tamen tanq̄ꝫ xp̄ianus hō augere conatus ſuꝫ: laudes inde dignas conſequi: non re dargutiones expectās. Verū hos ego paruifacio morſus: cuꝫ nullo poſ ſint dentis acumine quē q̄ꝫ ledere. hi ergo ſi xp̄iani ſunt taceant & peni teant eos ſi deoruꝫ gentilium obiectioni eis ulla fuit cōpaſſio: cum īter alia crimen hoc minime deceat chriſtianum.

Breuiloquus ſiue longiloquus ob crimē lacerandū nō ē. Cxii.

Reuiloquuꝫ forte me dicent: alii eo ꝙ aliquādo magis perfūcto rie q̄ꝫ lōga ſerie recitando fabulas atqꝫ hyſtorias aut illas enucle ando pertranſeam. Et ſic non dubito quin ſint qui dicant me q̄ꝫ oppor tunum ſit ſæpiſſime longiorem. Primis ut ſic eſſe fateor neceſſe eſt fu e re enim huius facinoris rationes plurime. Quædam autem ideo pau cis ſub uerbis relata ſunt: quia non erat unde poſſem ampliora de/

ſcribere:ni ex meo uoluiſſē fabulas aut hyſtorias ꝓtelare uel fîgere qḃ oīno fugiendū ē ſano hōi.Quædā uero ēt ad plenū ſcripſiſſe:paucis ī digebat litterulis:ex qb⁹ ſi ſatis intētio ſūmit̄ uitioſū fuiſſet ī lōgi⁹ ꝓ tēdiſſe.Sunt tñ & multa q̄ proculdubio lōgiorē uerboꝝ copiā toleraſ ſēt.Sꝫ q̄ſo ſi cūcta ſinam⁹ q̄ dici potuiſſēt:aut forſan exqſiſſꝫ materia ſed ea tātū q̄ mihi ſcribēti occurrebāt circa lōgiſſimas hyſtorias: aut fabulas.Circa oēs ſingulares tā deoꝝ q̄ꝫ hoīuꝫ act⁹:circa multiplices fictionū ſēſus.Circa teſtimoniū fabularū aut hyſtoriaꝝ ueterū aucto/ ritates circa opīones pluriū relatiōes & huiuſmōi ſcripſiſſe:qñ me fi/ nē huic operi feciſſe exiſtimant tales Equidē uix unū ſuffeciſſet ſæculū & tā grande ēt euaſiſſet uolumē:ut ſolo ītuitu primo lectores terruiſſꝫ quoſcūqꝫ:& ob id ſatis ratus ſū:ea q̄ dicta ſūt:ſic ſūmoten⁹ tetigiſſe nō.n. puero aut inerti uulgo ſcribim⁹:quinīmo ut alias dcm̄ ē doctiſ ſimo regi:& profectis hōib⁹:ſi aliquando ex manibus tuis ſereniſſime princeps ad alios uenturum opus hoc eſt.Præterea ut exerceantur in/ genia:non adeo plene ſcribenda ſunt omnia. Nam quæ labore aliquo quæſita ſunt:placere magis conſueuerunt:& cum maiori diligentia ob ſeruari q̄ꝫ quæ ſponte ſua in intellectum legentis accedunt. Eſt & po/ ſteris linquendus dicendi ſeu ſcribendi locus:ne inuidiſſe uideamur fu turorum ingeniis:& arrogantia quadam: ad quam omnes aſpiramus uideamur præoccupaſſe ſequētium gloriam.Miti ergo animo ferendū eſt quod honeſtis agētibus cauſis:aut breuiter dictū eſt:aut cauſa bre uitatis omiſſum:his autem qui me ſi qui erunt dicent longiorem debi/ to quandoqꝫ fore:nō aliud dicam niſi quia ſic opportunū eſſe ratus ſuꝫ aut qr me ut ſit aliqñ intellectus delectatio īpellebat: q̄ prudentiorib⁹ nonnunq̄ꝫ liberaliſſimum præſtitit calamuꝫ.Sed quid: uti breuia habēt intelligentium exercere ingenia:ſic & ampliora minus intelligētiū pro uocare:& idcirco qui plura nouerunt ſint memores quoniam & ipſi ali quando fuere rudes:& ob id abſqꝫ indignatione patiūtur ſi ampliuſcu le iunioribus laboratum ſit.

Aereo non ficto regis mandato hoc opus cōpoſitum. C.xiii.

a Derunt forte qui dicant ꝙ nōnunq̄ꝫ de aliis quibuſdam etiam cla ris uiris dictum eſt.Me.ſ.ī gloriā mei nominis fingere:quod tuo iuſſu rex inclyte hoc opus elaborauerim.Cum minime uerum ſit tarda his fides eſt ſeu uerius animus nequam: quod de ſe nouerunt urentes ī uidia in alios coniecturam faciunt.Certiſſimū eſt ut Tullii uerbis utar trahimur omnes ſtudio laudis : & optimus quiſqꝫ maxime gloria du/ citur.Et ob id cum glorioſum ſit paruo homini maximo atqꝫ optimo regi obſequium præſtare poſſe:non fiden cum difficultate comperiet dixiſſe:nonnullas ad extollendam humilitatem ſuaꝫ mendaciū finxiſſe

huiuſmōi: ſ3 ſcriptores nūq̄ credā: ſ3 de hoc alias. Ego aūt ut ad me ueniā nō inficiar me gloriæ auidū: ſ3 q̄tūcūq̄ cupiā ꝑfecto nō adeo effrenis ſu3. nō adeo hoc accēſus deſiderio: nō adeo hoſtis honeſti ut in tā turpi mēdaciū rubore nō dicā frontis ſ3 mētis abiectō meipſū ꝑ ripuiſſe3. In hoc me ſupbū cōfiteor ſi ſupbia dicenda hæc ē: ī talib' ni ſi deo cæli honorē ſeu titulū irreqſitus īferrē. Et hoc ēt nō oīb' reqrē tibus exhiberē. Tu noſti rex optime: qm̄ me rinitēte atq̄ tergiuerſan te Doninū militis tui ſuaſionibus p̄cibuſq̄ in uotū tuū deduct' ſu3 ut ſcil3 hūc laborē ſubirē: necnō labentib' āņis factū ē: ut Bechin' bel lincion' familiaris tuus & cōciuis meus e cypro ueniēs apud rauēna3 urbē me cōueniret. Et poſtq̄ placidis uerbis clemētia3 atq̄ grā3 celſi tudinis tuæ erga me īmeritū mōſtrauit: miris exortationib' ut aiebat te ſic īperante ſemiſopitu3 circa hoc opus īgeniū meū irritauit. æquo mō dilectiſſimus tibi Paulus geometra nōnunq̄ oſtēſis litteris ſigillo maieſtatis tuæ ſignatis ī qbus ad me iuſſa īſerebant tua ſollicitū red/ didit. Nouit deus & tu ſcis: qa nec unq̄ p̄minentiā tuā uidi nec tu me uidiſſe potuiſti: his mandatis credidi: & onus humeris meis p̄grande ſubiui. Si te ignaro hæc acta ſunt ꝑ iā dictos decept' ſū: & ſic hos fate or eſſe ueridicos: q aſſerūt nō tuo iuſſu cōpoſitū. Ve℞ nō crimie meo niſi me in hoc peccaſſe quis diceret: quia nō dixeri3 me facturu3: ſi tu is litteris ad me directis ſuſciperē. Sed hoc mihi ſuperbum uiſum eſt: quod Doninū inſignē militem minus ueridicum arbitrarer. Doninus aūt ut audiui eo fere anno in quo me primo conuenerat diem clauſit. & ob id non eius fidē inuocare poſſu3: iuit Bechinus & Paulus geome tra uiuit: hos ego & regia3 fidem tuā ueritatis huius teſtes in terris ha beo: te igitur cū illis inuoco tuū hunc ſi neceſſitas exigat laborem eſſe opportunum ē: occupationi. ſ. huic obſiſtere: & nomen meū a tam ille cebri nota ueritatis affirmatione purgare. Sed ut te rex inclyte paulu/ lum omiſſo ad obiectores deueniam. eorumq̄ obiectioni aliquid pro iure meo reſpondeam. Aſſero ſi pro roſtris ſedente præſide agendum litigiū eſſet me uiuos habere teſtes: nec ex fece plebea ſed illuſtres ho mines: quia minime mihi opportunum erat: ut uſq̄ cyprum pro tam ī epto mēdatio euolarē: ſi opus meu3 inſignire regio nomine cupiebam ꝑpe erat īmo nec uerebor dicere rex: qui ſi crediddiſſet obtinuiſſe: poſt q̄ ceperā quod minime in animo erat: dum me conuenit doninus ui/ ua uoce rogaſſet: ut ſuo hoc opus aſcriberem maieſtati: eſto minus in telligens princeps eſſet: exiſtimans non mihi ſuo nomine gloria3 infer re: quinīmo meis litteris æternum ſuis titulis decus addere: nec miru3 ſuffragiis enim ſcriptorum ſtant inſigna & nomina regum. Hinc Ale xander ille macedo: qui prona militum manu ingenti animo orbe3 to tum aggredi auſus eſt. In perſas uadens multos ex huiuſmodi ſcripto/

res: q ſua geſta deſcriberēt ſecū traxit. Et in Sigeū ueniēs: quo buſtu3 uidit Achillis tacuiſſe nō potuit qn oſtēderet uerbis q̃3 grādis ſibi ui/ deret gloria: quā cōſequebāt a ſcriptorib⁷ reges: eū fortunatū dicēs ꝙ illi Homerū cōtigiſſet habere p̄conē. Hic Pōpey⁷ magn⁷ qui equa3 fecit cū uirtute fortunā: theophanē mitilenū: quaſi nomē ſuū perēne facturū in cōtiōe militū ciuitati donauit. hic Scipiōes T. tit⁷ fului⁷ cato cēſorinus. Q. metell⁷ pi⁷. G. mari⁷ cicero: & alii plures illuſtres uiri: ſe ſcriptorib⁷ faciles atq3 liberales exhibuere: ut eos ī hoc traherēt ut de ſe ſcriberēt. Quid ergo meis litterulis regē īclytū mēdatio īſeram quaſi inuito gloriā largitur⁷ ſim: & meā offuſcatur⁷ ignominioſa labe. Si adeo auidus eſſē mēdaciis meā extollere gloriā. Stāt & alia opuſcu la: ex quib⁷ nullū ē ullo h⁷i titulo īſignitū p̄ter Buccolicū carmē: quď ut ſibi intitularē petiit Donat⁷ apenninigena paup ſ3 honeſt⁷ hō: & p̄ci puus amicus me⁷: quid ñ oib⁷ noīa prepono regū. Præterea ē ne hoc ſub ſole nouū reges d̄ſiderare ſcripta q̄dā: & amicis īiūgere. Nō æqui dē diebus noſtris memini Robertū Hieruſalē & Sicilie ſplēdidū r̃gē a multis ornatum titulis poſtulaſſe ab inſigni⁹ uiro Franciſco petrarcha ni altius tribuiſſe: ut ſibi aſcriberet Aphrice a ſe nouiter edite titulum quā quæſo aucturus gloriā: frāciſci an ſuā: ſuā profecto. Quid multa nō æquidē magnorū ducum nomina clares ſcriptores faciunt: īmo po tius ipſi reges ſcriptorum opere cognoſcunt a poſteris: īſuper ſi appro bandum ſit opus ꝙ illi adiectum regis nomen poſt auctoritatis afferre aut bene merito auctori gloriæ ſuperaddere. Et ſi improbandū ſit quo iure poterit præſcriptio illa feciſſe probabile: aut nouam auctori īiectā abſtergere: decus igitur & gloria agenti approbatio uirorum illuſtrium affert non regii nominis aſcriptio. Ego autem ut iterum dixerim adeo ſuperbe obſtinatus ſum: ut niſi deo gloriæ cuius aſcribenda ſunt omīa unius carminis tantum decus etiam cæſari dictatori reſurgēti: aut Sci pioni africano niſi rogatus aut ſi amicus eſſet aſcriberē. Dicta ſint hæc mi rex bona cum tua uenia quæſo. Et poſtremo precor: ſi contingat te unq̃3 aliquos talia obicientes audire tanq̃3 ueritatis conſcius imperia regia cum indignatione ſilētiū: & ꝙ tuo nomini te petente dicatu3 eſt īmo cōpoſitū te mandāte regia uirtute defende. Supererāt multa: ſed quonia3 mihi ſatis dixiſſe uidetur omittenda reliqua cenſui: & deo mu nerum largitori tibiq3 operis fortunam cōmittere: quod poſtq̃3 in tuas deuenerit manus: dum libuerit tuo fultum preſidio: & te iubente ten dat impublicum.

Concluſio C. xiiii.

e Cce tandem clementiſſime rex diuina pietate præbente in fine lō gi operis uentum eſt: in quo ea qua potui ſollertia iuxta ueterum traditiones deorum gentilium genus & eorum poſteritates multis un/ diq3 exquiſitas uigiliis quo datum eſt ordine deſcripſi: & iuxta mādatū

tuæ ſerenitatis pro uiribus ingenii mei poſt fabulas fictionū ſenſus: ſeu ab antiquis ſumptos: ſeu a tenui intellectu meo emunctos appoſui Oſtendi inſuper quod officioſiſſimū ratus ſū: nōnullis poetas aduerſus opiniones taliū nō dicā iuſtos oēs: ſed nec ridiculas aut ſimpliciter fabuloſas eſſe: qnīmo ſingulari ſcientia: ingenio: & moribus: ac ēt inſigni claritate conſpicuos. Lignum præterea ī littore ancoris & proreſiis ingenioſe firmaui: magis ſemper de bonitate diuina confidens q̄ de robore uinculorū. Sic & nauta quas magis nocuas credidi ſagittas amoui: eſto arbitrer ſupereſſe q̄ plurimas aduerſus quas uix credā ſatis armaſſe potuerī: nō æquidē ſe q̄tūcūq; bellicoſiſſimus miles ſit a deo caute armare potuit quiſq̄: qn locus hoſtili gladio linqueret. Ipſe igitur deus protegat: qui ſolus nouit diuerticula malignantiū: & uolēs cōtriuiſſe potuit. Verū quoniā hō ſū: nouiq; nullū adeo oculatū qui niſi diuina protegatur manu ſæpiſſime cadat in lubricū: arbitror ſatis poſſibile me nōnunq̄ aut omiſiſſe dicenda: aut non dicenda ſcripſiſſe aut dicta non ſatis rationibus roboraſſe: aut minus plene in uotū tuū iuiſſe: ſeu aliis modis peccaſſe plurimis de quibus doleo. Et quoniā noſco q; ignauiæ meæ mea īputanda ſunt crimina: ſupplex ueniā poſco: teq; humiliter per inſigne tui capitis decus exoro ut tui ingenii celſitudine defectus ſuppleas: ſupfluitates excidas: dicta minus acurate exornes & oīa p iudicio tuæ ſincere mētis piter corrigas & emēdes. Si forſan maiorib' occupatis ut ſæpiſſīe regeſ eſtiſ: huic labori nō poſſes tēpus īpendere. Tūc oēs honeſtos ſacros pios atq; catholicos uiros: & potiſſime celebē uirū Franciſcū petrarchā inſignē p̄ceptorē meum. Ad manus quorū opus hoc aliquando deueniet p Chriſti p̄cioſiſſimū ſanguinē: dep̄cor ut errores quoſcūq; ſi quos forſan minus uidens dictis īmiſcui ſua pietate atq; benignitate ſurripiant: aut illos in ſacrā ueritatē conuertant: eorū .n. exiſtimationi: & emēdationi opus hoc eſſe ſuppoſitū uolo. Præterea rex inclyte ſi quid boni ineſt: ſi qd bene dictum: ſi quid uotis tuis conſonū: gaudeo & exulto: & ex īde labori meo cōgratulor. Verū ſcientiæ meæ īputes nolo: nec lauros aut honores alios ob id poſtulo: deo qppe a quo omne donū optimū & omne donū pfectū eſt attribuas quæſo: eiq; honores īpendito & gratias agito. cū īpſe more meo ſemp poſt exactos quoſcūq; labores honeſtos: cōſueuerim qua poſſū mētis deuotione dauiticū illud dicere. Nō nobis domine nō nobis: ſed nomini tuo da gloriam.

Genealogiæ deorū gentiliū ſm Ioannē boccaciū de certaldo: ad illuſtrem principem Vgonē Hieruſalē & Cypri regem liber qntuſdecimus & ultimus explicit.

DEO GRATIAS.

q Via iſtud opus genealogiæ deorum gentiliũ ẽ adeo plixum: ut Rubricæ ad unum ut ſupra patet in principio locum reductæ etiam per ſe uolumen uideantur efficere. Ideo uolenti alicuius hyſtoriam ſeu fabulam inuenire etiam in rubricis ẽ ualde difficile: niſi quaſi omnes legantur. Iccirco ut quæſitor poſſit quod quærit reperire facilius ſuper ipa tabula rubricarum per alphabetum ẽ infraſcripta alia tabula ordinata: quæ ſicut ipſæ rubricæ ſunt toti⁹ operis repertorium: ita æque erit iſta repertorium rubricarum: quanquam etiam poſſ ad totum opus referri: per quam tabulam p alphabetum compoſitam: littera a qua incipit nomẽ eius: cuius hyſtoria qri contigerit perſcrutata: in quo libro nomen & hyſtoria ſic poterit faciliter rperiri: quo tam faciliter repto ſe ad rubricarum tabulam referendo cito inuenieť qď quæritur. Quod qdem opus aſſumpſi ad inſtantiam inſignis uiri Colucii pieri Cancellarii florentini. Ego dominicus ď aretio grammaticæ atque rhetoricæ doctor atque profeſſor deo dante ſic incipiã: ut infra ſequiť.

Bas filius lyncei ex hoc hypermeſtra li. ii. c. c. xx.
Abraã exiſtẽte picero coepere proceres dici dei li. i. in phẽio
Abſirt⁹ ſeu egiale⁹ laniať a medea ſorore: dũ fugiebat ipſa cũ Iaſone. li. quarto. c. xii. Idem dicitur. c. xiii
Abilam & calpẽ pmontoria hiſpaniæ uocat columnas hercul' li. x. in phemio. Idẽ poniť li. xiii. c. i.
Abilam a calpe diuiſit hercules & ĩtromiſit mare li. vii. c. xiii
Abaſter unus equorum plutonis lib. octauo. c. vi⁹
Cca laurẽtia uxor fauſtuli paſtoris quæ dicebať lupa: Romulũ nutriuit & Remum libro. ix. c. xl. & . xli.
Accidalia uenus ẽ li. iii. c. xxi
Acidas cura dicitur li. iii. c. xxii.
Accidalius fons eſt ſacer ueneri in orcomeno ciuitate ubi ſe lauãt gratiæ li. v. c. xxxiiii
Acis fauni filius amatus a galatea occidiť a poliphemo li. vii. c. xvii. Idẽ li. octauo. c. xiiii.
Acceſtes filius crimiſi fluuii & egeſtæ nobil' mulieris troianæ fuit lib. vii. c. xlviii. Idem honorauit Sierra troianũ dũ ueniret ad Italiam li. vii c. xlix.
Acaſtus filius peliæ regiſ theſſaliæ nil aliud li. x. c. xxxiiii
Acheus fili⁹ Iouis tertii a ſuo noĩe noĩauit acheos uľ achĩos populos li. xi. c. iii.
Achei uľ achĩ ab acheo Iouis tertii filio denominanť li. xi. c. iii
Achaia ab acheo Iouis tertio filio denominať li. xi. c. iii.
Achimenides unde ex ſotiis ulyxis anchiſe troiano narrat de poliphemo miranda li. x. c. xiiii.
Achimenides filius bachemonis filii pſei achimeniſ populis nomẽ dedit: ĩ quibus ĩperauit li. xii. c. xxxv & . c. xxxvi.
Achimenia regio ab achimenone

Acheron l. 3 c. 4

filio baccheonis filio pſei noĩ aẗ li• xii•c•xxxv•&•xxxvi•
Achimenes filia ariobatis regis ly/ ciæ daẗ uxor bellorophonti libro xiii•c•lvii•
Acheruſia ſpecus ē: haud longe ab heraclea urbe ducens ad inferos li• octauo•c•xxxiii•
Achelous fluuius fili⁹ terræ & ocea ni ſūt aliæ opiniones pater Cyre/ narum ab hercule priuaẗ uno cor nu dum pugnat cū hercule: & poni tur totus curſus eius•hic primo ui num poculis immiſcuit li•vii•c•xix• Idem ſuperatus ab hercule li•ix•c• xvii•& li•xiii•c•i•
Achilles pellei & thethydis filius ĩ ſtigis lauatus palude præter calca neum•Chironi nutriendus daẗ in ter filias licomedis ſub habitu mu lieris abſconditus ex diana generat pyrrhū ĩdignatus contra agamēno nē poſt mortem patrocli ſuſcepit a uulcano arma noua: hectorem tra hit occiſum circa troiam ſpectante priamo: quem deinde redemit mul to pretio: troilum occidit a paride coniugiū pollixenæ ſperans occidi tur ĩ ſigeo monte ſepeliẗ li•xii•c•li Idem daẗ erudienduſ chironi li•vii c•xvi•li•octauo•c•octauo•Idē occi dit cignum neptunni filium inuulne rabilem lib•xi•c•lxv•Eiuſdem arma fabricanẗ a uulcano li•xii•c•ſexto• Idem occiditur a paride li•ſexto•c• xx•&•xxi•Eidem dixit æneaſ boreā amaſſe equos dardani ex quibus ſu ſcepit duodecim equos lib•quarto• c•lviii•
Acis faunū fili⁹ amatus a galathea occiditur a poliphemo li•vii•c•xvii Idem poniẗ libro•viii•c•xliii•
Acriſius abantis filius cuius perſei prito uľ p̄to fratri ſucceſſit ĩ regno li•ii•c•xxx•&•xxxii•& li•xii•c•xxv• poniẗ qualiter pſeus ſibi regnum reſtituit quo eum priuauerat pritus deinde qualiter eundem mutauit in lapidem•
Acroceraunii mōtes li•i•c•vii•
Accerba uľ accerna nomē ē ſicheſ mariti didonis carthaginenſis li•ii• c•lxi•
Acheron fluuius inferni filius cere ris abſq; patre li•i•c•xiiii•ſed pleni⁹ li•iii•c•quarto•ubi etiam tytanus et terræ filius dicitur ſecundum alios c•v•
Accida græce latine cura libro•v• c•xiii•
Don cinare regis cyproruʒ et mirræ filius ĩ his tribus capi tuľ li•ii•uidelicet li•lii•liii•habetur quicquid d̄ eo dici p̄ot• Admet⁹ rex theſſaliæ infirmatus ad mortē liberaẗ ab alchiſta uľ alcheſta uxo re morienti ꝑ eo li•liii•c•i•Eiuſdē admeti apollo ſecūdus paſcit armē ta li•v•c•iii•
Adraſtus rex argiuoꝝ filius thalao nis et euronomis maritat thideo et pollinici filias li•ii•c•xli•Idem diciẗ c•lxxiiii•ſed plenius uide libro•ii•c• xxxxi•
Adriana filia minois regiſ cretæ ex paſiphe uxore nil aliud li•iiii•c•x•ſʒ libro qnto•c•xxv•copulaẗ bacho• Eadem rapiẗ a theſeo lib•x•c•xlix• Sed ualde plene libro•xiii•c•xxxi• corona fabricatur eidem a uulcano libro•lii•c•lxii•hanc coronam dona uit adrianæ uenus libro•xi•c•xxix•

Ello arpya li.tertio.c.vi.& li.
x.c.lxi.
Aeos typhonis filius paphũ ciuita
tẽ cõſtruxit li.x.c.xxii. ſed li.ii.c.
l.dicit ꝙ paphus paphũ cõdidit.
Fricus uentus occidental' ca
lidus & tẽperatus dicit li.iiii.
v.liiii.
Africa petrarcæ ſumme laudat lib.
vi.c.lii.
Gamemnon dux belli troiani
ſecũdũ alios atrei & ſecundũ
alios fiſtinis filius & rex micenarũ
occidit li.xii.c.xii.& li.xi.c.ſeptio.
et.ix.et li.xii.c.vii.nec ut ponit di
cto li.xii.ſed.c.xii.nõ aderat mene
laus frater q tẽpeſtate quaſſatus re
uertit multos ãnos.Idẽ occiſo cer
uo dianæ ĩ aulide ĩmolauit ephige/
niã natã ſuã li.xii.c.xvi.ſed oĩa de
eo ponunt li.xii.c.xv
Aganones natural' filius priami re
gis troiæ li.vi.c.xli.
Agatho natural' filius priami regis
li.vi.c.xi.
Agaue cadmi & hermiõis filia ethi
onis uxore uerſa in furiam penthe/
um propriũ filium laniauit libro.ii.
c.lxv.
Agenor rex phœnicum priſci beli
filius cum uariis opinionibus lib.ii.
c.xliiii.
Ageſilaus pluto dicit li.viii.c.vi.
Agilius filius hercul' nil aliud lib.
xiii.c.v.
Agna candida mactabat lunæ lib.
quarto.c.xvi.
Agreſton uentus occidental' li.iiii.
c.liiii.
Agrippa ſiluius tyberini filius rex
albanus li.vi.c.lxiiii.

Agrius fili⁹ parthaonis nil aliud li.
ix.c.xii.
Agricolaꝶ ꝓprietas quædã li.iii.c
ſecundo.
Agricolaꝶ inſtrumenta libro.quar
to.c.ii.
Idona uxor zetæ occiſo itilo
filio mutat in carduelem li.v.
c.xxxii.
Aiax thelamonis filius non ex the
ſiona conatuſ eẽt quando illam ſibi
donauit hercules ſe propria manu
peremit lib.xii.c.xlvii.Valde plene
Idem ſingulari certamine pugnauit
cũ hectore tandẽ dedit & recepit ĩ
filicia munera li.vi.c.xxiii.Idẽ ꝓ par
mis achillis cũ ulyxe contendit lib.
xi.c.xl.
Lbundus deus negat & con/
firmat hercules aſtrocono li.tertio
ĩ ꝓhemio.
Alba longa urbs uicina Romæ a
feta ſua dnominat libro.vi in ꝓhe
mio.Eadẽ condit ab aſcanio li.vi.
c.liii.
Alba ſiluius latini filius regnauit in
alba li.vi.c.lix.
Albiona inſula a gigantibus habita
ta li.vi.c.lvi.
Albion filius neptunni inuaſit her
culẽ quare factus ẽ imber lapidũ li
x.c.xii.Idẽ dicit li.xiii.c.i
Albula dudũ nunc tybris tuſcoruꝫ
fluuius li.vi.c.lxiii
Albumaſar laudat in ſcientia aſtro
rum li.ii.c.vii.
Alcinous li.i.in ꝓhemio.
Alcinous nauſithoi filius rex phea
cũ arithũ uxorẽ habuit:& naufra/
gum ulyxem iuuit li.x.c.xix.&.xx
Idẽ ponit li.xi.c.xl.

Alceon filius atrei li.xii.c.vi.
Alceus filiuſ gorgophoniſ filii pſei pater amphytriōis mariti alcmenæ li.xii.c.xxix.
Alcinone marſippe filia amat̃ a meleagro.x.c.xix.
Alciones filia atlantæ & pleyones neptūno pepit alcyonē cōiugē Cei regis trachinne li.iiii.c.xxxix
Alcyones filia alcyonis filius atlantis & neptūni fuit Cei regis trachinne li.quarto.c.xxxix.ſed lib.xiii.c.xxii.dicit̃ filia eoli regis uentorum. Eadem cū uiro ſuo mutat̃ in aues ſui nois li.xi.c.xii.ubi ualde plene dicunt̃ oīa.
Alciones aues ꝓ quibus uide multū extenſe li.xi.c.xviii.
Alchathaon troianus gener anchiſæ occidit̃ ab idumeneo lib.vi.c.li.
Alcmena mater hercul' ex Ioue tertio cū quadā lege nupſit āphytriōi & ſimul hiphycleuꝫ & herculē peperit uno ptu li.xiii.c.i.đ ea fit mētio li.i.c.ix. Et li.xii.c.xxviii.dicit̃ filia electrionis & uxor amphytrionis thebani quæ Ioui herculē peperit alyos fili⁹ alcynoi regis trachinne li. .c.xxii.
Alchiſta uł alcheſta uxor admeti regiſ theſſaliæ moriens ꝓ ſalute mariti ab hercule de inferno ad uiꝶ reducit̃ li xiii.c.i.
Alexandri macedoniſ magna reprehenſio qa ſe uoluit potius filiū draconis & ſpuriū ꝙ legitimū reputari lib.xiii.c.lxx.& occidit̃ in.vii c. Idē quæſiuit amicitiā dyogenis li. xiiii.c.iiii.Eiuſdem magna cupido gł'iæ ponit̃ li.xv.c.xiii.
Alexāder epyrota đ genere achill' occiditur libro.xii.c.lv.
Alexander q & paris dicit̃ ponit̃ li vi.c.xxi.
Aleſus filius agamemnonis turno fauit cōtra æneā & faliſcos cōdidit li.xii.c.xix.
Allegoria largo modo dicit̃ oīs ſenſus mixtus li.i.c.iii
Aletho una furiaꝶ acherontis & noctis filia li.iii.c.vii
Alma dicit̃ mater deoꝶ li.iii.c.ii.
Almeō filius euridicis:al' eriphile & amphyarai uatis matrē occidit li ii.c.xxxix.& li.xiii.c.xlv.
Almon pater laris uł lare uł laꝶ: de quo mercurio lares pepit li.xii. c.lxiiii.
Alous tytanis & terræ fili⁹ epymediam uł hypimediā uxorē habuit: quæ ex neptunno pepit othum & ephyaltē q ɔoſ creſcētes ſingul' mēſibus nouē digytis miſit cū gigātibus contra Iouē li.iiii.c.lxii.Idē li. x.c.xlvii.
Aloyde othus & ephyaltes de quibus plene li.iiii.c.lxii.& li.x.c.xvii
Alpenor occidit̃ ab ulyxe ut de futuris p artē magicam ꝓuideret li. xi.c.xl.
Alpheus filius elydis amauit arethuſam & cū ea fluit lib.vii.c.xviii xliiii.ualde plene.
Althea teſtii filia a noīe marīs moriētis dū eam pareret noīat̃ libro. ix.c.xiii.xv.Eadē meleagrum filiū occidit ſtipitē comburēdo & ſe poſtea ut patet li.ix.c.xv.ſed plenius li.ix.c.xix.
Althauus uētus pelagi li.iiii.c.liiii
Madriades nymphæ arboruꝫ ſunt li.vii.c.xiiii.

Amata ſoror Dauni regis Ardeæ uxor latini regis laurenti & ſocrus æneæ li.viii.c.xvii.
Amatuta ē nomē Iunonis uxoris athamātis regiſ thebaꝝ poſtq̄ꝫ dei ficata fuit:q̄ ab eo noīe dicit̃ leuco toe li.xiii.c.lxix
Amazonas expugnauit hercules li.x.c.xlix.& li.xiii.c.i.ſed pleniſſime li.xi.c.xxix.Itē bellorophon expu gnauit eaſdē li.xiii.c.lvii.
Amalthea filia milixi regis cretēſis cum ſorore meliſa Iouem infantem aluit melle lacte caprino libro.xi.c.i.
Ambroſia filia atlantis & etræ ſtel lificat̃ li.iiii.c.xxxiii.
Admetus rex theſſaliæ.
Amiclas paup nauta cæſarē uidit: & audiuit intrepidus li.xiiii.c.iiii.
Amiclas filius lacedemonis filii Io uis ſecundi nil aliud li.v.c.xxx.vi.
Amymon filia danai li.ii.c.xx.v
Amycis uel amycus filius neptūni et melithis nīphæ rex bebricioꝝ et a polluce occidit̃ li.x.c.iii.
Amimoneſ filia danai neptūno nau pliū pepit li.x.c.lix
Amithaon crithei filius bellicoſus hō li.i.c.xxv.
Amor filius herebi et noctis libro i.c.xiiii.
Amor filius Iouis et ueneris libro xi.c.x.
Amor geminus filius magnæ uene ris nec ponit̃ pater certus li.iii.ca.xxii.
Amores tres li.i.c.xiiii.Idē dicitur li.iii.c.xxii.
Amoris deſcriptio li.ix.c.vii.
Ampeluſia mons li.i.c.xiii
Amphyaraus uateſ maximus filius lyncei regis argiuorum ſecundum quoſdam ſed uerius oiclei filii anti phatis li.xiii.c.xliii.et.xliiii.Ideꝫ la tuit ne iret ī bellum thebanum:ſed euridices eiuſ uxor ſuſcepto monili ab argia pollinicis cōiuge patefecit et miſſus ad bellum abſorbetur a terra et ꝓ deo habit⁹ li.xiii.c.lxiiii. ualde plene tractat̃ ēt de hoc li.ii.c.xxxix.et.lxxiiii.
Amphyon filius Iouis ſecundi ex anthyopia uxore lyncei cū geto & chalae fratribus lynceū occiderūt & dyrcem cōiugē eius & ſol̃ filiā ī ultioneꝫ matris & pulſo cadmo the banos muros lyra cūſtruxit occu panſ thebanū imperium & nyobem tantali filiam accepit uxorē:demū ſe gladio occidit libro quinto.c.iii. Idem fuerat prius dictum libro.iiii c.vii.ſed libro.ii.c.lxiii.ſolum cad mū expulit & libro ſecūdo.c.lxviii ſolum naſcit̃ ex anthyopa & Ioue uel epapho.
Amphyon non q thebas cōſtruxit ſed Iaſii filius:q al̃ dicit̃ argus re gnauit ī orchomeno & pylo lib.ii.c.xxxvi.
Amphytrix uxor neptunni lib.x.c.i.
Amphy circum ē li.x.c.i.
Amphylocus filius euridicis & am phyarai uatis nil aliud li.ii.c.xxxix
Amphytrion thebanus alcei filius cū quadā cōditione uxorem alcme nā accepit ualde plene lib.xiii.c.i. Idē ſomnioꝝ & oſtentoꝝ interpre tationes inuenit li.xii.c.iii.
Amuli⁹ procæ filius r̃gis albanoꝝ numitorē fratrem regno priuauit.

li.vi.c.xix.ſed ualde plene li.nono c.xiiii.

Nximenes in ſecundo ꝓhẽio primi li.

Anchiſes capis troiani filius pater æneæ plene li.vi.c.l.ſed plenius li.ix.c.xxii.ubi diomedes dux etho/loꝝ ſecũ portauit oſſa eius.

Andalo de nigro de ianua ſummus geometra præceptor boccacii li.i.c.vi.& lib.ii.c.vii.ſed ſumma laus honor & gloria eius ponit̃ lib.xv.c.ſexto.

Andromecha filia hiectionis dña thebarũ Ciliciæ uxor hectoris A/ſtianactem peperit.li.vi.c.xxiii.Sed li.xii.c.lii.nupſit pirrho achillis fi/lio mox heleno priami filio

Andromada uel Cephei regis filia Andromedes liberatur per perſeũ a marino monſtro li.xii.c.xxv.

Androgeus preclare indolis filius minois & paſiphes occiditur ob in uidiam li.iiii.c.x.Sed plenius li.xi.c.xxvi.xxii.

Andromechus turrim octogonam conſtruxit athenis li.quarto.c.liiii.

Angeus licurgi regis thraciæ filius ſamũ oppidũ cõdidit li.xi c.xxiii.

Angeli duo ſubito naſcẽtes ſotiant bonoꝝ & maloꝝ operum obſerua/tores & teſtes li.xii.c.lxiiii

Anges mater elaphi quem ſuſcepi ex hercule li.xiii.c.xv.

Angitia uł

Angeõia uł

Angeronia ſoł filia & cyrcis ſoror ſalutifera medica & ꝓ dea honora/ta eſt libro tertio.c.xv.

Angina morbus eſt li.iiii.c.xv.

Anna ſoror didonis in laurento ab æneâ ſuſcipit̃:deinde in numicum ſe præcipitem dedit libro.ii.c.lxi.

Annales & cronica idẽ li.viii.c.ii.

Annorum diuerſitas & diuiſio ple/ne libro octauo.c.ſecundo

Anthiopia nythei regis æthyopiæ filia & uxor lyncei regis thebaꝝ ui tiata a Ioue uł a papho pellit̃ a ma rito li.iiii.c.vii.& li.v.c.xxix.ſꝫ ple nius li.x.c.xxix.& li.xiii.c.i.

Anthyope uxor preti uel priti r̃gis argiuoꝝ filias habuit conuerſas in uaccas li.ii.c.xxx.ualde plene.

Anthya filia amphyaniſtæ filiam merã habuit uitiatã a Ioue & mor tuam a diana libro.ii.c.xxxi.

Anthygona laomedontis filia a Iu none uertitur ĩ cyconiam li.vi.c.vi

Antenor rex thraciæ amic⁹ & affi nis priami li.vi.c.xvii

Anthypus priami & hecubæ filius ab agamẽnõe occidit̃ li.vi.c.xxxii

Anthyph⁹ filius theſſali nepos her culis cum patre in exercitum troia num iuit libro.xiii.c.xii.

Antyphates fili⁹ ſarpedonis ſeq̃ns æneã a turno occidit̃ li.xi.c.xxxv.

Anrhypho naturalis filius priami libro ſexto.c.xxxxi.

Anthyclia mater uliſſis:licet ſit pa ter dubius li.xi.c.xl.ſed ſupra li.ii.c.xvii.fuit nominata autolia.

Antylocus filius neſtoris & euridi cis in bello troiano occiditur a me none libro.x.c.xxxvii.

Anthylocuſ alius a ſuperiore filius mercurii ex lichione nympha fuit maximus libro ſecundo.c.xvii.

Anthygon⁹ filius theſei & phedræ rex fuit athenis libro.x.c.liii.

Antygona edipi regis thebarum &

iocaſte filia li.ii.c.xliii.lxx.&.lxxiiii
Antigona laomedontis filia lib.vi.
c.vii.
Antheus terræ filius ſine patre lu/
ctando ab hercule occidit li.i.c.xiii
& li.xiii.c.i.
Anthya tal' ſthenobes uxor priti
regis argiuorum bellorophontē accu
ſauit de ſtupro: cū in ſtupro ſibi no
luiſſet annuere: & ſe occidit li.xiii.
c.lvii.
Anthyon græce latine contrarium
li.xiii.c.lvii.
On neptunni filius: alias on/
chesti: tal' Iouis tertii a ſe boe
tiam denoīauit aoniam li.x.c.xxiiii
& li.xii.c.xl
Aonia ab aone rege denoīata quæ
prius dicebat' boetia li.x.c.xxiiii.&
li.xii.c.xl.
Ppelles li.i.c.iii.
Aper menelaus cūcta uaſtanſ
uiuus ab hercule defert' ad euriſteū
li.xiiii.c.i.
Apheſanta mons unde pſeus uola/
tū cœpit cōtra meduſam libro.xii.
c.xxii.
Aphrodos uenus dicit' li.iii.c.xxii.
Apys rex argiuorum fili' Iouis primi
& nyobis filiæ foronei multa facit:
& deificat' libro.ii.c.quarto.& in.v
c.apys iſte ſol dicit'.Itē ualde ple/
ne dicit' libro vii:c.xxii.&.c.xxv.
dictus ē ſarapis.
Appia græce ab ape rege dicta lib.
ii.c.quarto.
Appybus dedit Iuppiter ī remune/
rationē eius quod Iouem nutriuerat ī
fine coitu generaret li.xi.c.i.
Apollo primus filius primi uulcani
& mineruæ ſecundi Iouis filiæ īue/
nit medicinā li.iii.c.xviii.&.xix.
Apollo ſecundus ſecundi Iouis fi/
lius & latonæ naſcit' in delo & phy
tonem occidit li.quarto.c.ii.Idem
dicit' libro qnto.c.tertio. ubi plene
addit' quod ſit de' ſapientiæ.Idē occi
dit quoſdā cyclopes libro tertio.c
v.& libro qnto.c.iii.& lib.x.c.xvi
Idem pauit armenta admeti regis
theſſaliæ libro qnto.c.iii.Idē pulſā
do lyram peſt muſis li.v.c.quarto
Idē ē iuuenis & īberbis li.v:c.iii.
Eidē dedicat' laurus griphes coru'
et buccolicum carmen libro qnto
c.tertio.
Apollo myleſius libro qnto.c.xxii
Apollo ī generali rapuit cyrenem
penei filiā libro ſeptīo.c.xxviii
Apollo ſuperat' ab hercule libro.ii
c.nono.
Apollo ī domo Iouis patris para/
uit conuiuiū Iunoni nouercæ libro
ix.c.ii.
Apollo ludēs cū hyacintho eū di/
ſco peremit libro quarto.c.lviii
Apollo dannē filiā penei fluminis
ſibi dilectā conuertit ī laurum ubi no
ta oīa poetica libro ſeptimo.c.xxix
Apollo uitiatā a ſe leucothoem uer
tit ī uirgā thuris lib.xvii.c.xxii.
Apuleius madauerenſis magnæ au
ctoritatis phūs libro prīo.c.v.ſed
libro quarto.c.xiiii.mutatur ī aſinū
Apulia daunia dicta ē a dauno re
ge auo turni ibi regnante libro xii.
c.lvii.
Quarum laudes īclytæ libro.vii
c.i.& li.x.c.vi
Aquarum ſalſedo ē ſolum in ſupficie
& cā ſalſedinis li.iii.c.iii
Aquila ſignum Iouis et ales ipſius

i.quarto.c.xxi .& li.xi.c.i.& li.iiii
c.lxviii.ponitur ꝓprietas ſeu natu/
ra eius.
Aquilo uentus ſeptentrionalꝭ libro
quarto.c.liiii.Idem dicitur frigid⁹
& ſiccus li.ii.c.lviii.
Arabia regio deſcribit̃ li.xii.
c.xxxviii.
Arabs apollinis ſecūdi filius & ba/
biloniæ reperit medicinā li.qnto.c
xxiii.
Arabes ī primo ꝓhemio li.i.
Arania colophoniæ certauit cū pal
lada de textura li.ii.c.tertio.
Arator cardinalis eroico carmine
apoſtolorum geſta deſcripſit libro
xiiii:c.xxii.
Aramis nomē eſt danai belli priſci
filii li.ſecundo.c.xxii.
Archas Iouis & caliſtonis filius a
ſuo noīe denominauit archades po
pulos q primo dicebant̃ pelaſgi li.
lib.quarto.c.lxvi.lxvii.Idem dicit̃
li.v.c.xlviiii.& li.x.c.lviii.Idem &
mutat̃ in ſtellam li.v.c.xlviii.
Archadia ab archade Iouis & cali/
ſtonis filio denoīat̃ li.x.c.lviii.
Archades ab archade Iouis & cali
ſtonis filio q prīo dicebant̃ pelaſgi
li.iiii.c.lxvi.& li.v.c.xlviii.& li.x.c
lviii.Hi fuerūt paſtores utplurimū
li.iiii.c.xvi.hi primo cōpoſuerunt
cantū cū muſicis īſtrumentis li.x.c
quarto.Idē cū humano ſanguine ſa
crificabāt li.i.c.quarto.hi mutabā/
tur ī lupos li.i.c.quarto.& li.iiii.c.
xiiii.xvi.hi lacū habent quē traſna
tantes ſubito mutant̃ ī lupos li.iiii
c.lxvi.hi dixerunt terrā eſſe primū
principiū & cauſam oīuꝫ reꝝ ī ter/
tio prohemio.
Archiſius tertii Iouis filius & auus
uliſſis li.xi.c.xxxvii.
Ardea ciuitas ī rutilia cōſtruitur a
peluino & a dāne acriſii filia li.ii.c.
xxxiii.Idem li.xii.c.lvi
Aretuſa nerei & doris filia ab al/
pheo fluuio amata uertit̃ in fluuiuꝫ
ſui noīs li.ſeptīo.c.xviii.ubi plene
&.c.xliiii.Idem dicit̃ lib.octauo.c
quarto.
Aretuſa alia a ſupiori ī thracia īſu
la mutat̃ ī fontem ſui noīs li.ſeptīo
c.xxviii.
Aretuſa etiam fons eſt ī boetia lib.
ſeptīo.c.xviii
Argifontis ī primo prohemio lib.
primi.
Argus amphyon noīatus eſt tamē
aliter ab illo q thebas muro clauſit
regnauit ī horcomeno & phylo li.
ſecūdo.c.xxxvi
Argus cētoculus ariſtodis filius cu
ſtodit yonē ꝯuerſā ī uaccā li.ſeptīo
c.xxii.ubi ualde plene.Idē dicit̃ li.
ſecundo.c.quarto.& li.ix.c.i.
Argus faber primā nauī cōſtruxit
li.xiii.c.xxvi.
Argonautæ primi nauigantes cū Ia
ſone ab argo naue denoīati ſunt li.
xiii.c.xxvi
Argos prima nauis a conſtructore
noīata li.xiii.c.xxvi
Argos adraſti ciuitas fuit lib.ii.c.
lxxiiii.
Argulus amiclatis lacedemoni fili⁹
primo quadrigam iunxit li.qnto.c.
xxxvii.
Argia filia eurimonis et adraſti r̄giſ
argiuoꝝ et uxor pollicinis li.ii.c.x/
xxix.xli.lxxi.lxxiiii.et li.ix.c.xxi.

Argeus apollinis ſecundi filius et cyrenis nil aliud libro qnto.c.xiii et.xviii.
Aremulus ſilui⁹ agrippæ albani regis fi ius li.ſexto.c.lxv.
Argithoros ſol dicit̃ li.quarto.c.iii
Argentea nomẽ lunæ ẽ li.quarto.c.xvi.
Ariſteus filius apollinis & cyrenis gener cadmi maritus authonois regnauit ĩ archadia ubi primo apis & mellis uſum & lactis coagulũ oleas p̃mere & olei uſũ primo docuit li.qnto.c.xiii.ualde plene.Idẽ a protheo docet̃ reſtauratiõẽ apium li vi.c.ix.
Arietis proprietas ul' natura libro quarto.c.lxviii.
Ariches ſonat armoꝝ princeps li.ſecũdo.c.octauo.
Arithis filia rixinoris & uxor alcinoi regis pheacũ honorifice ſuſcepit uliſſem li.x.c.xix
Arithiam oppidũ romã conſtruxit hypolitus theſei fili⁹ ꝙ a noĩe uxoris denoĩauit li.x.c.l.
Aritia uxor hypoliti theſei filii aritiæ oppido nomẽ ddit li.x.c.l.
Ariobates rex liciæ priti ſocer bellorophõtẽ ad chimerã & alia picula miſit:deinde fit ſocer eius li.xiii.c.lvii.
Armonia ſeu melodia cæli libro primo.c.quarto.
Armeniam occupauit cadmus li.ſecundo.c.xvi
Arnus thuſciæ fluuius li.ſeptĩo.in p̃hemio.
Arogilus primo ĩ græcia quadrigã iunxit li.v.c.xxxvii.
Arpiæ dicunt̃ furiæ ĩfernales li.iii c.vi.ſed li.x.c.lxi.ponit̃ qcquid de eis ſcribit̃ a poetis.
Arpiæ ĩfeſtantes phyneum regẽ fugant̃ li.quarto.c.lix
Arpiæ.i.ſtymphalides occidũt̃ ab hercule li.quarto.c.lix.
Arp⁹ ciuitas quã cõſtruxit dyomedes dux etholoꝝ ſup gargano monte apuliæ li.ix.c.xxii.
Arphalaces filia boreæ & uxor phinei regis archadiæ & ſoror zethi & calais ĩfeſta p̃uignis uſqꝫ ad excæcationem li.iiii.c.lix.
Arphalaces filia licurgi regis thraciæ patrem liberauit ab hoſtibus li xi.c xxiiii.
Arpagiges thieſtis fili⁹ ex merope uxore atrei fratris ſui a patruo occidit̃:& a patre comedit̃ li.xii.c.viii
Arida terræ nomẽ li.i.c.octauo.
Artherius ruphus romanus eques ſomniauit li.i.c.xxxi.
Arthemia luna ẽ li.iiii.c.xvi.
Arthos græce latine urſa li.quarto c.lxvii.
Arthemia Iuno ẽ li.ix.c.i.
Aruns fili⁹ priſci tarquinii regis romanoꝝ gener tullii ſeruilii li.xii.c.lxxiii.ubi ẽ plena hyſtoria.
Aruns uates paup a romãis uocat̃ tẽpore belli cæſaris & põpei li.xiiii c.quarto.
Scalaph⁹ acherontis & ornæ filius accuſauit proſerpinã comediſſe tria grana li.iii.c.xiii.Idem dicit̃ li.viii.c.quarto.
Aſcani⁹ æneæ troiani filius & creuſæ li.vi.c.xiiii.hui⁹ caput flãma lãbit li.vi.c.i.ſed plenius habet̃ d eo li.vi.c.lii.liii.& li.viii.c.xviii.

Aſclepius filius machaonis æſcul[a] pii nepos li.v.c.xxi
Aſia nỹpha regioni nomẽ dedit & fuit uxor Iapeti li.iiii.c.xxviii
Aſius fluuiuſ paphlagonũ li.ſeptĩo c.lii.
Aſius filius dymantis frater hecu/ bæ & auũcul' hectoris li.xii.c.xlii
Aſilum conſtruit romæ a romulo li.ix.c.xli
Aſop' fili' boetiæ pr̃ eginæ cõtra Iouẽ ſupbiuit li.vii.c.lv
Aſſaricus troioli regis troiæ filius nil aliud li.vi.c.xlviii
Aſtarces uenus ẽ: q̃ meretriciã pri mo ĩſtituit: ſtupra pſuaſit li.ſecun do.c.liii
Aſtrages ſomniauit uitẽ & urinam ex genitalibus filiæ pdeuntem li.i. c.xxxi.
Aſterius rex cretæ maritus europe li.ii.c.lxii.
Aſteries cei tytanis filia & terræ ſo ror lathone & mater hercul' occidi tur ab oetha filio ſuo li.iiii.c.xi.ſʒ plenius.c.xxi.ubi dicit ꝙ ĩ ptu oe thæ morit.
Aſcalaph' martis filius ex aſtechia uenit ad troiã cũ.xxx.nauibus lib. ix.c.x.
Aſtre' filius tytanis & terræ ex au rora genuit aſtreã & uẽtos quos ar mauit ĩ ſupos li.iiii.c.lii.
Aſtrea filia auroræ & aſtrei qa diis fauit contra patrẽ & patruos ſtellifi cat in ſigno uirginis li.iiii.c.liii.
Aſteropi' filius pellagoni ab achil le occidit.li.vii.c.liiii
Aſtogirus biſconidũ princeps pa/ ter therei generi pãdionis athena/ rum regis libro nono.c.octauo.
Aſtilus unus ex centauris uates li. ix.c.xxx.
Aſterius rex cretẽſium europam a Ioue raptam uxorem accepit li.xi.c xxvi.
Aſtochiam puellã rapuit hercules ex ephyri ciuitate lyconiæ ex qua genuit tlipolemũ li.xiii.c.xi.
Aſtianas andromacæ & hectoris fi lius li.vi.c.xxiii.ſʒ occidit.c.xxiiii.

Thamas eoli filius & gener cadmi agitat ĩ furias lib.ii.c. lxiii.plene.ſed plenius li.xiii.c.lxvi lxix.
Atlantes tres fuerunt libro.iiii.ca. xxxi.
Atlas filius Iapeti & Climenis ul' aſiæ uel libyæ a pſeo tranſformat ĩ montem li.quarto.c.xxxix.xxviii ſed plenius.c.xxxi.Idem dicit li.xii c.xxv.
Atlas oenei ſeu Iaſii filia ſpetioſa illi debebat tradi uxor a quo ſupa/ ret ĩ curru: & uictus dcapitari quã uicit hipomones auxilio triũ pomo rum Veneris libro.x.c.lvii. ualde plixe.
Antalanta uirgo honorat a melea gro capite apri libro.ix.c.xiiii.ſed plenius libro.ix.c.xix.ubi dicit fi/ lia oenei uel iaſii: fuit tamen dictuʒ lib.ii.c.xxxv.ꝙ poſt uenationem atlanta meleagro pepit pthanopeũ
Atlanta regio hodie dicit æthyo/ pia lib.ſeptĩo.c.xxxix.
Atheon filius ariſtei ex authonoe fi lia cadmi li. .c.lxvi.ſed lib.qnto c.xiiii.uertitur in ceruum: & laniat a canibus.

Atheon unus ex equis ſol li.quar/
to.c.tertio.
Athene dudum philoſophorũ ni/
dus nunc ciuitatis buſtũ libro.v.in
prohemio.Sed libro.xii.c.lxx dicit
ꝙ athenis erat templum cõmune
uulcano & mineruæ.hanc ciuitatẽ
conſtruxit cycrops ſed nomen ĩpo
nitur a minerua libro.v.c.xlviii.&
liberatur a theſeo li.x.c.xlix
Athenienſes puniuntur a minoe ꝓ
pter mortem Androgei filii ſui lib.
.x.c.xlviii.& libro xi.c.xxvi.Sed li
berãtur p theſeum libro.x.c.xlix.
Atheus apollinis ſecũdi filius & cy
renis libro.v.c.xvii.
Athys filius ſiluii albæ regnauit in
alba libro.vi.c.lx.
Athys cyreus iuuenis gener ædypi
li.ii.c.lxxii.
Athys.decorus puer amatur a ma/
tre deorum li.iii.c.ii.
Atropos una ex tribuſ furiis filia đ
mogorgonis lib.i.c.tertio.c.v.ual/
de plene.
Atreus pelopis & hypodamiæ fili⁹
li.ix.c.ſeptĩo:ſed li.xii.c.v.uenit ĩ
diſcordiã cũ fratre thyeſte:ubi oĩa
plene.
Atrides agamemnon & menela⁹ ab
atreo patruo a quo educati ſunt li.
xii.c.xi.ſed.c.xii.relinquitur in du/
bio utrum atrei uel phyſtinis fue
rint filii.
Vernus lacus ĩ ſinu baiaꝝ li.
vi.c.lii.ponit̃ ẽt ꝓ ĩferno li.i.
c.xiiii.
Auentinus ſiluius Romuli ſiluii fi
lius auentinũ montẽ noĩauit li.vi.
c.lvii.
Auentinus mons romæ ab auenti/
no rege albanoꝝ ibi ſepulto noĩat̃
li.ſeptĩo.c.lvii.
Auentin⁹ hercul filius & rheæ tur
no fauit cõtra æneã:hic latin⁹ fuit
ſecũdũ quoſdã li.xiii.c.xiiii.
Aulatia oppidũ li.iii.c.i.
Aurora tytanis & terræ filia libro
quarto.c.xxvii.hæc.tytano pepit
aſtream & uentos libro iiii.c.liiii.
Aura lenis uentus li.quarto.c.liiii.
Aureum uellus li.quarto.c.xi.Sed
plenius li.xiii.c.lxvi.&.lxvii.
Auſter uentus meridional li.quar/
to.c.liiii.
Auſoni⁹ uliſſis filius a quo đnoĩat̃
auſonia li.xi.c.liii
Auſonia ab auſonio uliſſis filio no/
minat̃ li.xi.c.xliii.
Aucholia filia primi Synonis uxor
laertis & mater uliſſis lib.ii.c.xv.&
xvii.ſʒ lib.xi.c.xxxviii.&.xl.uocat̃
anthyclia:ubi nota oĩa plene
Authonoe cadmi & hermionis filia
uxor ariſtei uiri mirabil & diuini li
bro.ii.c.lxvi.ſed plenius li.v.c.xiii
Auguſtini doctoris eximii ſumma
laus li.xiiii.c.xii.
Autolius ſecũdi mercurii & lychio
nis fur maximus libro ſecundo ca.
xiiii.
Abyloniam ægyptiam con
didit epaphus lib.ii.c.xix.
Bacchus filius fuit Iouiſ ex
ſemele li.ii.c.lxiiii.ſed plena fictio
poetaꝝ li.x.c.xxv.&.xxvi.attribui
tur ſibi feſtum nuptiaruʒ.Idem nu
tritur ab hiadibus libro quarto.

c.xxxiii.Idem mutatur in capram fugiens thiphoeum gigantem libro quarto.c.lxviii.Idē ex Adriana genuit thoantem regem lemni libro.x c.xxix.
Bachemon filius perſei & andromadæ quoſdam orientales populos a filio ſuo achimenide achimenides noīauit li.xii.c.xxxv
Balais equus achilliſ ex arpia tyella et zephyro genitus libro quarto.c.lxi.
Balenæ trahunt currum oceani li. ſexto.c.i.
Balenarum ꝓprietas et natura li.x c.x.
Barlaam peritus hō in primo ꝓhemio li.i.ſed li.xiiii.c.octauo.fuit calaber:plene tamē de eo ſcribiť lib. xv.c.xi.ubi diciť ꝙ fuit calaber cæſarienſis monachus.Et poniť habitus ſtatura & ſcientia euis.
Baratꝝ infernus ē li.i.c.xiiii
Barba dať uiro ī ſignum uirilitatis li.ix.c.xxxiii
Baſſarus bacchi nomē li.v.c.xxv.
Bacchus rex coriſe inſulæ annā ſuſcepit clementer poſt mortē dydonis.Sed eam repudiauit deinde timens iram pygmalionis fratris lib. ii.c.lxi.ſed li.v.c.xiii.Idem narrať prolixius:& dicitur rex choramis inſulæ.
Bathus paſtor a mercurio ſecundo mutať in ſaxū li.ii.c.xii.
Bachillus phorci fili⁹ & marini mōſtri nil aliud li.x.c.vii
Ebricia regio hodie diciť bithinia li.x.c.iii
Bellus priſcus epaphi filius genuit danaū & egiſtū li.ii.c.xxi.
Bellus qui et metres dicebať filius phoenicis rex dyri pygmaleonem et dydonem et annam genuit li.ii.c lviii.
Bellorophon filius glauci filii ſiſyphi a prito rege argiuoꝝ priuať regno corinthi.Nam uxor priti eū falſo accuſauit adulteriū ergo mittiť ad chymeraꝫ cum ſolimiſſis pugnat amazonas ſuperat tandē fit gener ariobatis regis liciæ ſuſcepta achimene filia eius ī coniugē:& primo uehi equo cōperit li.xiii.c.lvii.Idē chymerā ſupat lib.quarto.c.xxiiii. Idē pegaſo utiť ad mortē chymere li.x.c.xxvii.
Bellona nomē mineruæ ſecundi Iouis filiæ li.v.c.xlvii.& li.ix.c.iii.diciť ſoror & auriga martis.
Berecinthia mr̄ deoꝝ eſt libro.iii. c.ii.
Yas amicthaonis filius' phiꝝ formoſiſſimam uirginem uxorem habuit li.x.c.liiii.et li.xiii.c.xxviii.ſed plenius li.xiii.c.liiii
Bianores filius thibridiſ et māthaonis filiæ tiriſiæ li.vii.c.li.
Byblis cyanæ nīphæ & mileti filia li.iiii.c.octauo.& lib.ſeptīo.c.lxi. Sed pfecte li.quarto.c.ix
Biblis fons ē a biblide nīpha dict⁹ li.quarto.c.ix
Bithinia ciuitas condiť a phoenice et cadmo:q̄ primo meriādina uocabať li.ii.c.lv
Bithinia regio olim dicebať bebricia li.x.c.iii
Biga datur lunæ libro quarto.cap. xvi.
Birſa carthaginis arx li.ii.c.lx.

Occhacius fecit ſuis ſumpti/
bus trāſlatari opa homeri &
q̄dā alia de græco ī latinū a leōtio
& multa dicit đ ſuo ſtudio græco li
xv.c.vii.Idē rogatus a magiſtro do
nato ſibi intitulauit buccolicū car/
men eius li.xv.c.xiii.

Boetii laudes cū factū difficit li.i.
c.v.

Boetia a boue duce cadmi dicta ē
li.ii.c.lxiii.Eadē ab aoene duce ao
nia dicta ē li.xii.c.xl.

Bona dea.i.terra colebat̄ li.i.c.viii
Eadē dea & terra & maia dicebat̄
li.x.c.xxxv.li.viii.c.xii

Bōa dea filia pyci regis fauni ſoror
& uxor li.viii.c.xxii.Idē dicit̄ li.xii
c.vi.ſed uocat̄ bona fauna.

Bona fuit una ex.l.filiabus dauni li
ii.c.xxvi.

Boreas uētus ſeptētrional̄ li.quar
to.c.liiii.Idē frigidus & ſiccus nu/
bes diſſipat li.quarto.c.lviii.Idem
occidit hyacintū puerꝫ a ſe dilectū
ludētē cū apolline li.quarto.c.lviii
Idē rapuit orithiā filiā ericthonii
regis athenarꝫ ex qua zethum & ca
laim filioſ ſuſcepit:& ex equab᷑ dar
dani genuit.xii.equos li.iiii.c.lviii

Boroe epidaurea fuit:ī cui᷑ forma
Iuno decepit ſemellem libro.ii.ca.
lxiiii.

Borgion filius neptunni inuaſit her
culē unde fit imber lapidū lib.x.c.
xii.li.xiii.c.i.

Borion marit᷑ ſororis achillis noīe
pollidoris li.xii.c.l

Rāchus filius apollinis ſecū/
di deificat̄ li.v.c.x.

Branchiadon uocat̄ ingenſ templū
brancho cōſtructū li.v.c.x.

B ranchiodes uocat̄ apollo libro.v
c.x.

Briare᷑ tytanis & terræ filius poni
tur ī ueſtibulo īferni lib.quarto.c.
xviii.Idē dicit̄.c.xxvi.ſed uocatur
egeon.

Briſeus bacchi nomē libro qnto.c
xxv.

Brithona filia martis ſe ī mar̄ bri/
thon ſubmerſit ut effugeret ſtuprū
regis minois li.ix.c.xxxv.

Bronthes filius neptunni ex āphy/
trite cōiuge uulcanū iuuat fabricar̄
fulmina li.x.c.xvi

Bromius bacchi nomē libro qnto
c.xxv.

Bruthus aſcanii filius a ſe brutho/
nes cognominauit li.vi.c.lvi.

Bruthania inſula a bruthone aſca/
nii filio dicit̄ li.vi.c.lvi

Vbo auis ē ſiniſtri ſēp augu/
rii li.iii.c.xiii

Bucolicon filius regis laomedontis
li.vi.c.xi.

Buſiris neptunni filius & libyæ cū
oēs oras adiacentes nilo infeſtaret
mactat̄ ab hercule li.xiii.c.i.Idē di
cit̄ li.x.c.xxvi.

Buthes filius amyci bebritiorꝫ re
gi mactat̄ ab hercule li.x.c.iiii.ſed
plenius.c.v.

Achus uulcani fili᷑ mactat̄
ab hercule cū furtī boues
eius traxiſſet ī antrꝫ li.xii.c
lxxv.Idē ponit̄ li.xiii.c.i.

Cachus malū ſonat li.xii.c.lxxv.

Cadmus filius agenoris regis phœ
nicum tenuit phœniciam prius q̄
mitteretur quærere europā ſororeꝫ

raptam lib.ii.c.xlvii.Idem athebis ægyptiis uenit ĩ ſyriã li.ii.c.lv.Sed pleniſſime eius opa ponunt̃ li.ii.c. lxiii.& li.v.c.xxx.Ab ãphione re/gno priuatur.ſed libro nono.c.xx/xvii.dicitur ꝙ cadmus reiecta ſpinge uxore ſuo accepit hermionem filiam martis & ueneris & poſtea uertunt̃ ĩ angues.

Caieta ẽ cãpaniæ ciuitas li.quarto. c.xiiii.

Caieta nutrix æneæ cuidã ciuitati ĩ campania nomẽ dedit libro ſexto c.lii.

Caliopes filia oetæ regis colchoruꝫ & ſoror medeæ fuit uxor frixei:cuius fuit aureum uellus libro quarto c.xiii.

Calypſo filia atlantis uliſſem tenuit ſeptẽ annis ĩ ĩſula ogygia li.quarto c.xiiii.Idẽ li.xi.c.xl.

Calays cũ zetho fratre fugauit arpias a regia phinei r̃gis archadiæ li quarto.c.lix

Calidonia uaſtat̃ ab apro lib.ix.c. xiiii.ſed plenius li.ix.c.xix.ubi dicitur ꝙ calidonia ciuitas ſit.

Caliſto filia licaonis regis archadie Ioui pepit archadẽ li.quarto.c.lx/viii.& plenã fabulã libro qnto.c. xlviii.

Caliope una muſaꝝ li.xi.c.ii.

Calpem & baylã montes hiſpaniæ diuiſit hercules & ĩtromiſit mare li vii.c.xiii.& hos mõtes dicũt colũnas hercul' li.x.in ꝓhemio:& lib. xiii.c.i.

Calais filius boreæ & orithiæ atheniẽſis li.iiii.c.lxiii.idẽ li.x.c.lxi.Idẽ cũ ãphyone fr̃e cadmũ regno expalit libro qnto.c.xxx.licet ĩ iſto.ca:

ſcribat̃ callatus & ipſi fratres ſcri/bant̃ filii Iouis & anthyopæ

Cãbiſes rex pſaꝝ condidit babylo niã li.ii.c.xix

Camenæ dicunt̃ muſæ libro.xi.c. ſecundo.

Camandrus hectoris & hecubæ al' andromadæ filius li.vi.c.xxiii.

Campi elyſii erant illi ad quos d̃ferebant̃ aĩæ:q̃ debebant remitti ad corpora li.tertio.c.xvi.ſed plenius dixerat li.ii.c.ſeptĩo.

Candiopes filia eunopionis regis ſiciliæ deyoni fratri pepit hipollogũ li.xi.c.xix.

Cancer leno Iouiſ uertit̃ ĩ ſignũ cæleſte li.xi.c.xi.

Cantus filius cauſantis li.xi.c.v.

Canaces filia eoli regis uento ꝑ grauidat̃ a machareo fratre libro.xiii. c.xx.

Caonius filiuſ priami ab heleno fratre occidit̃ & regio d̃noĩat̃ ab eo li vi.c.xxvi.

Caonia ps epyrrhi a chaone fratre heleni noĩat̃ li.vi.c.xxv.

Capaneus maritus euãnis fulmĩat̃ apd̃ thebas li.ix.c.xxxvi

Capys fili⁹ aſſarici troiani nil aliud li.vi.c.xlix.

Capis ſiluius capuã cõdidit li.vi.c lxi.

Capuã cõdidit Capys ſiluius li.vi. c.lxi.

Caron nauta ĩfernalis noctis et herebi filius li.i.c.xiiii.ſed plenius.c. xxxii.

Carthago ædificat̃ a didone libro ii.c.lx.

Carthago filia herculis quarti li.v

libro qnto.c.xlvi.&.xlv.
Carybdis ĩ ſicilia eſt libro quarto.c.ſexto.
Carmentalia loca adiacentia capitolino monti a carmẽta dicta libro.v c.l.
Carmentalis ianua romæ a carmenta dicta li.v.c.l.
Caronos ſaturnus ẽ li.iii.c.xxii
Carpentus ſiluiuſ capis filius ĩ alba regnauit li.vi.c.lxii
Carpatium mare phocis abũdat li: ſeptĩo.c.i.
Caſyopa uxor cephei regiſ & ſocr⁹ pſei lib.xii.c.xxv.ualde plene ubi ſtellificat̃.
Caſyopa fuit uxor epaphi libro.ii.c.xix.
Caſtor ledæ & tyndari alias Iouis filius interfectus uiuificat̃ ab æſculapio li.v.c.xix.& quædã dicunt̃.c xxxix.ſed ualde plene libro.xi.c.ii.vii.ix.
Caſſandra priami filia facta uates ẟluſit apollinẽ & corebo deſpõſata iubẽte clitẽmeſtra occidit̃ lib.v.c.xv.& li.xii.c.xv
Caſtalius fons muſis ſacer li.vii.c.xiiii.Idẽ pegaſi pede fodit̃ lib.x.c.xxvii.ualde plene & li.xi.c.ii.
Cat filius mercurii filii nili mercurius dictus ẽ:cui oĩa ĩſignia mercurii attribuẽda deſcribit libro ſeptĩo c.xxxv.
Catillus filius amphiarai uatis poſt prodigialẽ interitũ prĩs ĩ Italiã genuit tyburtũ corã & catillũ li.xiii.c.xlvii.
Catillus filius catilli nepos amphiarai uatis cõdidit tybur ciuitatẽ lib.xiii.c.xlviii.
Caun⁹ milleti & cyanæ filius armatus ab Iblide ſorore fugiẽdo ſibi p̃buit cauſam necis li.quarto.c.viii.ix.Idẽ li.ſeptĩo.c.xli
Caucaſus mõs ubi ꝓmetheuſ laniatus ab auibus li.quarto.c.liiii
Caurus uẽtus occidental' li.quarto c.liiii.
Ea ĩſula fuit regnũ cey tytãis filii li.quarto.c.xix.
Cebrion natural' fili⁹ priãi occidit̃ li.vi.c.xxxvii.
Cecya uẽtus li.quarto.c.liiii
Cechullus uulcani fili⁹ex ignis ſcintilla naſcit̃ uocatus præneſte prĩo.ſed poſtea ob lippitudinem oculoꝝ cechullus dict⁹.Turno fauit cõtra æneã li.xii.c.lxxvi.Et aliqua dicta ſunt li.octauo.c.xix.ſub noĩe præneſtæ.
Ceyx rex trachynne filius luciferi & marit⁹ alcyonis cũ uxore mutat̃ ĩ aues alcyões li.xi.c.xviii.et aliqd dicit̃ li.iiii.c.xxxix.et li.xiii.c.xxii.
Celeno arpya neptunni et terræ filia ul' taumantis et terræ li.iii.c.vi ualde plene et li.x.c.lxi.
Cælũ ul' celius fili⁹ ætheris et diei li.quarto.c.i.et.c.xxiii
Celthæ ppl'i li.i.c.tertio.
Cellulæ ĩ matricib⁹ mulieꝝ et quomodo generant̃ maſculi & quõ fœmellæ:& quõ hermofroditæ li.iii.c.xxi.
Ceneus rex calidoniæ pater deianiræ et ſocer hercul' li.ſeptĩo.c.xix.ſed credo ꝙ liber meus hic ſit corruptus:qa fuit uocatus oeneus:et ſic patet ĩfra.c.oeneus.
Centimanus terræ et tytanis filius Idem ꝙ briareus ponit̃ in inferno

no libro quarto.c.xviii.
Cētauri plene ponūt li.ix.c.xxvii xxxviii.hi uoluerunt perithoo acci pere uxorē li.ix.c.xxviii.& li.xiii.c i.multi particulariter nominant li. ix.c.xxxii.
Cepheus marituſ caſiopæ pater an dromadæ & ſocer pſei li.xii.c.xxv plene ubi ſtellificat.
Cepheus rex uoluit occidre tritho lomū alumnū cereris.ſed regno pri uat li.octauo.c.quarto.
Cephalus eoli filius maritus pocris ab aurora dilect⁹ inaduertenter oc cidit uxorē li.xiii.c.lxiiii
Cephiſus fluuius p boetiā fluit lib. ſeptīo.c.lviii.
Cerber⁹ triceps ianitor īferni dicit li.i.c.xiiii.ſed li.octauo.c.vi.ponit ad cuſtodiendam pſerpinam & oīa poetica.huic euellit barba ab her/ cule:& trahit ad ſupos li.ix.c.xx/ xiii.& li.xiii.c.i.
Ceres prima filia celii & ueſtæ ſica/ nio uetuſtiſſimo regi ſiciliæ peperit fluuiū acherontē li.iii.c.iiii. De ea dē fit mentio li.quarto.c.i.& li.x.c lxii.dicit ꝙ ceres fuit ſicanii uxor & pſerpina eius filia ēt aliqd dictū li.tertio.c.xiii
Ceres altera a ſupiori filia ſaturni & opis dea frugū Ioui fratri pſerpi nā pepit quā pluto rapuit li.octauo c.quarto.vi.
Cerua menali nemoris habens pe des æneos & cornua aurea capit ab hercule li.xiii.c.i.
Ceſton cingulū ueneris magnæ qđ fert ad honeſtas nuptias li.iii.c.xxii & li.quarto.c.xlvii
Cæſar prim⁹ ex familia dicitur:qa fuerit cæſus ab utero matris li.v.c xix.Idem naſcit ex familia iulia li. vi.c.lxxii.Idē ordinauit annū queꝫ habemuſ li.octauo.c.ii.Idem ad cō tegendū caluicium perpetuam lauꝝ a ſenatoribus īpetrauit li.xv.c.i.
Cæſaꝝ familia colebat ſacra apolli nis li.v.c.xix.
Ceſius martis filius ex hebe li.ix.c xxiiii.
Cethimeīs filia laertis & ſoror uly/ xis li xi.c.xxxix
Ceus tytanis & terræ filius pater latonæ contra Iouē bellū mouit li. iiii.c.xix.xxi
Hat fili⁹ mercurii filii nili mer curius dictus ē libro ſeptīo.c xxxvii.
Chaos li.i.c.ii.
Chiron ſaturni filius & phillaris ī/ uētor medicinæ li.iii.c.xix.& li.vii c.lxii.& octauo.c.li.vii.dicit filius ſaturni & pelopeæ ubi nota oīa fa/ cta de eo.Idē educat æſculapiū li. v.c.xix.& erudit achillē li.vii.c.xvi & li.xii.c.li.
Chiron pater thethidis mrīs achill li.ii.c.xlix.
Chimera filia typhonis & chedriæ li.quarto.c.xxiiii.ubi deſcribit ual de plene ēt li.xiii.c.lvii.ſed li.iiii.c xxiiii.dicit mons liciæ flammā uo mens: ſed plenius libro xiii.cap. lvii.
Chimeron fluctuatio eſt amoris li. xiii.c.lvii.
Chios īſula optimo abundat uino li xi.c.xxxi.
Chorus uētus occidental li.quarto c.liiii.Idem facit nebuloſam aerem

in oriente & ſerenū in occidente li.
quarto.c.lxi.
Corinthū oppidū coritus horeſtis
filius noīauit li.xii.c.xxii.& li.xiii.
c.lv.ubi plene dicitꝫ ꝙ primo a ſi/
ſypho conditꝫ ſup hiſmo monte &
nominatꝫ ephira:& poſtea a corito
horeſtis filio coritus dicta ē.
Choritus rex tuſciæ li.vi.c.i.ſed ꝑ
choritho filio horeſtiſ uide libꝛ.xii
c.xxii.& libꝛ xiii.c.lv
Choritus ciuitaſ tuſciæ quæ hodie
dicitꝫ corneto li.vi.c.i:
Choos inſula optimo abūdat uino
li.xi.c.xxix.
Iane fila meādri fluminis mil
leto ſol' filio pepit caunū;&
biblidē li.quarto.c.octauo.& li.vii
c.lxi.
Cybele mater deoꝛ li.xiii.c.ii.hæc
fugiēs gigātes mutatꝫ in merulā li.
quarto.c.lxviii.
Cibeleus ſacer dos li.iii.c.ii.
Cibelum oppidū li.tertio.c.ii
Cichorus filius friſi & calciopis ſo
roris medeæ li.quarto.c.xiii
Ciclades inſulæ li.i.in primo ꝓhe
mio.
Cichōes expugnauit ulyxes uertēs
in prædam hiſmaꝛ ciuitatē lib.xi.
c.xl.
Cicha daꝛ natural' ꝓprietas li.vi.
c.vii.
Ciclopes occidit apollo lib.v.c.iii.
ualde prolixe & li.x.c.xvi.ponuntꝫ
duæ ſpēs cyclopum & oīa poetica
ualde plene.
Cicrops athenienſium primuſ rex
fecit multa bona li.v.c.i.Idē athe/
nas ædificauit li.v.c.xlvii.
Cichoniæ natural' proprietas li.iiii
c.lxviii.
Cignus neptunni filius inuulnera/
bilis occiditꝫ ab achille:& mutatꝫ in
auē ſui noīs li.x.c.xlv.
Cigni trahunt currū magnæ uene/
ris li.iii.c.xxii
Cilix filius agenoris regis phœni/
cū a ſuo noīe noīauit cyliciā li.ii.c
xlvii.
Cylicia regio a cylice agenoriſ filio
noīatꝫ li.ii.c.xlvii.
Cilenis nīpha archadiæ Ioui mer/
curiū pepit li.ii.c.vii.
Cil enius mercurius nūtius & inter
pres deoꝛ dicitꝫ li.ii.c.vii.& lib.iiii
c.xxxvii.
Cilenius mons ē archadiæ li.quar
to.c.xxxvii.
Cileno athalantis & pleyonis filia
Ioui cileniū pepit aliū a ſupiori li.
tertio.c.xxxiii
Cimodece:al' cimotheæ filia nerei
fluctus interpretatꝫ li.vii.c.v
Cinara fili⁹ paphi rex cypri genuit
myrrhā:q̄ ſibi pepit adonē filiū li
ii.c.li.lii.li.iii.c.xxiii.
Cinara r̄x aſſyrioꝛ mutatꝫ ī lapidē
li.ii.c.li.
Cinoſura caliſto dicitꝫ li.iiii.c.lxiiii
Cinos canis ē li.quarto.c.lxiiii.
Cinthya Iouis nomē eſt li.ix.c.i.
Cinthia dianæ nomē li.v.c.ii.
Cinthyus mōs ē & apollo li.v.ca.
ii.iii.
Cipris uacuatꝫ incolis ſuis libro.ii.
c.xlviii.Eadem paphum dicitur li
bro ſecundo.c.l.Eadem ſubiugatur
a belo patre didonis libro ſecundo
c.lviii.
Ciproꝛ mores ad libidinē ꝓni li.
tertio.c.xxiiii.

Cipricæ uirgines ex concubitu ad/
uenarum cõgregant dotes libro.ii.
c.quarto.
Cipariſſus filius thelaphi nepoſ her
culis amat̃ a ſiluano ſiluaꝝ deo cõ
uertit̃ in arborem ſui noĩs lib.xiii.
c.xvi.
Cirenes penei filia ab apolline rapi
tur li.vii.c.xxviii
Circe filia ſol̃ & pſæ oceani filiæ li
vii.c.tertio.hic uliſſẽ monuit ne ab
ĩferno rediẽs gregem ſol̃ lederet:
& periclitati ſunt oẽs eius ſotii qui
læſerunt li.quarto.c.vi.Eadem py/
cum regẽ auſoniæ mutauit ĩ auẽ li.
quarto.c.xiiii.Idem dicit̃ li.octauo
c.x Eadem ſyllam nymphã amatã
a glauco mutauit ĩ monſtrũ li.quar
to.c.xiiii.Sed plenius li.x.c.ix.ubi
ponunt̃ oĩa poetica.
Circeus mons cãpaniæ lib.quarto
c.xiiii.
Circius uentus ſeptentrional̃ ẽ li.
quarto.c.liiii.Idẽ frigidus & ſiccus
niues producit & grandines li.quar
to.c.lvii.
Creus rex bacahũ filiũ habuit lin
gua pplexũ lib.v.c.xiiii
Crenus hercul̃ filius crenũ inſulaꝫ
quã modo corſicã dicimus denomi
nauit & tenuit li.xiii.c.octauo
Citheonius tyberis fluminis & mã
thonis filiæ thiriſiæ li.ſeptĩo.c.lii.
Citherea uen⁹ dicit̃ li.tertio.c.xxii
Citherea ĩſula ẽ:unde ſub oppido
heleno helena rapit̃ a paride li.xii.
c.xii.
Cithoſorus filius fuit friſi:q cytho
ſorum ciuitatem condidit li.xiii.c.
lxviii.
Cith oſoꝝ ciuitatẽ ædificauit citho
ſorus filius friſi li.xiii.c.lxviii
Citheron mons boetiæ ſic dictus a
frequenti cantu lyræ orphei lib.v.
c.xii.
Ciuitatũ diuiſiones li.v.c.xvi
Leopatra marſippæ idei Eu/
mei filia diligit̃ a meleagro li.
ix.c.xix
Clythemeſtra tyndari & ledæ filia
uxor agamemnonis li.v.c.xxxix
hoc opere nauplii prĩs pallamidis ĩ
amplexus ægiſti uenit li.x.c.lix.&
li.xi.c.ix.
Clitoris archadiæ ciuitas ubi nota
mirabilẽ proprietatẽ cuiuſdã aquæ
li.ii.c.xxx
Clityon filius regis laomedontis li
ſexto.c.ſeptĩo.
Climenes filia oceani & thethydis
Soli phætontẽ pepit uxor meropiſ
ægyptii æthyopibus imperantis &
aliæ opiniones li.ſeptĩo.c.vi.xl.ſed
plenius.c.xli
Clithonius filius alcynoi regis ho
norauit ulyxẽ li.x.c.xxii
Clithon manthyonis byantis filius
rapit̃ ab aurora li.xiii.c.xl
Clicie apollinis zelo percita leuco
thoem nymphã patri orchamo ac/
cuſauit:quam ſepultam uiuam con
uertit ĩ uirgam thuris libro xii.ca.
xxxvii.
Clio una muſaꝝ li.xi.c.ſecundo.
Clotho una pcharꝝ filia demogor
gonis li.i.c.v.
Cloris filia ãphiõis q dicebat̃ arg⁹
& uxor nelei li.ii.c.xxxvii.xxxviii
Clorim nĩphaꝫ diu amatã zephyr⁹
cœpit uxorẽ:& dato ſibi iure floꝝ
uocauit floram lib.quarto.c.lxi.

Ocit⁹ fluuius ĩferni li.i.c.xiiii addit̃ li.iii.c.xv.ꝙ naſcit̃ ex ſtige.
Columbæ ponũt̃ ĩ tutela ueneris magnæ li.tertio.c.xxii
Columnæ hercul' ſunt bayla & cal pes duo ꝓmontoria occidentis li.x ĩ ꝓhemio.
Conticiniũ tẽpus auroræ proximũ li.i.c.ix.xxxiiii
Conſitor uuæ bacchi nomẽ li.v.c.xxvii.
Cohos ĩſula optimo abundat uino li.xi.c.xxx
Cornix pellit̃ a tutela mineruæ li.ii.c.iii.
Coribantes ſtant armati circa ma/trem deorum li.tertio.c.ii.
Corona ſol' ex.xii.lapidibus libro quarto.c.tertio
Cor cæli ſol dicitur li.quarto.c.iii
Corori filia athalantis & ethræ lib.quarto.c.xxxiii.
Corui natural' proprietas li.quarto c.lxviii.
Coruus apollini cõſecrat̃ li.quarto c.lxviii.& li.quinto.c.tertio.ſed li quarto.c.lxviii.& li.v.c.tertio.cor uus dicitur auis gratiſſima in captã dis auguriiſ.
Corebus migdonius iuuenis marit⁹ caſſandræ occidit̃ li.vi.c.xvi
Corniueus troianus a ſe cornubiaꝫ nominat libro ſexto.c.lvi
Cornubia a corniueo nominatur li bro ſexto.c.lvi
Coruſcationes qualiter cauſantur libro duodecimo.c.lxix
Corniculanum oppidum capitur a Tarquino priſco rege Romanoruꝫ libro duodecimo.c.lxxvii
Corax filius catilli filii amphyarai cũ fratrib⁹ urbẽ ſiculorꝫ cœpit ha/ud lõge a roma quã a frẽ tiburto ti bur ul' tiburim uocauit li.xiii.c.l.
Corus uentus occidental' li.quarto c.liiii.Idem facit nubiloſum aerem in oriente:& ſerenum in occidente libro quarto.c.lxi
Coturnix auis eſt:in quam aſteries uertit̃ Iouẽ fugiẽs li.quarto.c.xxi
Creuſa filia creõtis corinthio rũ regis & uxor Iaſonis cũ pa tre & regia a medea cremat̃ lib.xiii c.xxvi.lxiii.ſꝫ pleni⁹li.iiii.c.xii
Creon ſyſyphi filius rex corinthio rũ ſocer Iaſonis libro.xiii.c.lxii
Creon thebanus retunditur a the/ſeo li.x.c.xlix.Idem fuit ſocer edi pi libro ſecũdo.c.lxx.lxxi
Creontiades filius herculis thebãi ex megera filia creontis ab hercule occidit̃ libro.xiii.c.ii
Creuſa filia priami & hecubæ uxor æneæ a marito occidit̃ li.vi.c.xiiii
Crepuſculũ tẽpus poſt occaſuꝫ ſol' li.i.c.ix
Creta ĩſula in medio mundi libro tertio.c.v.ſed li.xi.c.i.ponit̃ unde denominationem aſſumpſit.
Creta filia heſperidis a ſe inſulam noiauit libro xi.c.i
Cretenſes Iouem colunt ꝓ ſummo deo li vii.c.i
Creti regi cretenſiũ mox natus Iup piter dat̃ alendus libro xi.c.i
Critheus filius eoli tyrꝫ filiã ſalmo nei fratris ſui habuit ĩ uxorẽ libro xiii.c.xxiiii
Criſpus phy⁹ in ſecundo ꝓhemio li.primo.
Critho filius dyoclei occiditur ab

æenea libro ſeptimo.c.xlvii
Criniſius fluuius ſiciliæ ab egeſta troiana acceſtẽ filiũ ſuſcepit li.vii. c.xlviii.
Criſothenus filia agamemnonis ex clithemeſtra li.xii.c.xvii.
Cronis filia flegiæ ex lariſſa ab apolline amaſio occidit̃ coruo narrãte adulteriũ eius.Ex cuius utero ſecat̃ æſculapius lib.v.c.xix.ſed pleniſſime li.ix.c.xxv.xxvi.
Cremenon priami naturalꝭ fili⁹ occidit̃ li.vi.c.xxxv
Cromis herculꝭ filius habuit equos diomedis tracis:& fauit pollinici ĩ bello thebano li.xiii.c.quarto
Cronus.i.ſaturnus li.iii.c.xxii.
Cronon tẽpus ẽ li.i.c.xxxiii.
Cronica & annales idẽ li.octauo. c.ſecundo.
Cronis filius ulꝭ filia ſaturni li.viii. c.ſecũdo.
Cromius nelei filius & loris cum.x fratribus occidit̃ li.x.c.xliii
Vpido martis & ueneris filius de⁹amoriſ cogit apollinẽ amare danẽ penei filiam li.ix.c.iiii.ubi plene oĩa poetica.Idẽ crucifigit̃ a mulieribus ĩ inferno:ſed a uenere liberat̃ li.iii.c.xxii.xxiiii
Cupidinis diffinitio li.ix.c.quarto.
Cupido primus mercurii ſecũdi & dianæ primæ filius li.ii.c.xiii
Cupido ĩ generali li.iii.c.xxii.xxiiii
Cupido pſycem dilectam uxorem tenuit:quam poſtea pepulit fraude ſororum:quas deinde in præcipitium dedit libro quinto ca.uigeſimo ſecundo.
Cupido uerbis irritatur a pane:& uincit̃ pan li.i.c.quarto
Curbas uẽtus ẽ li.quarto.c.liiii
Curithis Iuno dicit̃ li.nono.c.i
Curetis pplꝭis mox natus Iuppiter dat̃ alendus li.xi.c.i.

Amiata ciuitas ſyriæ li.iiii c.quinto.
Dammæ ꝓprietas naturalꝭ li.quarto.c.lxviii.
Danes acriſionis filia mater pſei in mare proiicit̃ : & nupſit pylunno li.ii.c.xxxii.Eadẽ cũ pylumno conſtruxit ardeam:& ſibi daunũ pepit li.xii.c.lvi.ſed plenius.c.xxv
Danes filia penei fluuii phœbũ fugiens mutat̃ ĩ lauꝝ cũ plena fabula li.vii.c.xxix.
Danaus beli priſci filius habuit filias.l.quæ.xlix.maritos occiderũt iuſſu prĩs li.ii.c.xxii
Dantis florentini uatis ampla la⁹ li xiiii.c.x.Idẽ fuit ĩtimus amicus Federici ſiciliæ r̃gis & canis d̃ la ſcala d.Veronenſis li.xiiii.c.xi.ſed plene laudes eius ponuntur libro qntodecimo.c.vi.
Danys filius paridis ex oenone li. vi.c.xxii
Danys mercurii filius prim⁹paſtor li.vii.c.xxxv
Dardanus filius Iouis ſecũdi:& electræ filiæ atlantis tuſci:& uxoris corythi regis conſtruxit troiã li.iiii c.xxxiiii.Idẽ li.vi.c.i Idẽ occidit Iaſium fratrẽ li.vi.c.i
Dardania regio denominatur a dardano Iouis & electræ filio li.vi.c.i.
Eadẽ troia dicit̃ a r̃ge troæ lib.vi c.ii.
Daynus filius pylunni & danis a

criſii filiæ auuſ turni regnauit ī apulia a quo daunia dicta ē li.xii.c.lvi.lvii.ſed.c.lviii.dicit pater turni
Daunus nepos præcedentis dauni ex uenilia uxore turnū genuit regē rutilorꝝ li.xii.c.lviii.
Daunia apulia ē a dauno auo turni ibi regnante denominata lib.xii.c.lvii.
Edalus homo diuini īgenii fauit paſyphæ cum tauro cōcubere lib.quarto.c.x.Idē cū Icharo filio clauditur ī laberintho libro.xi c.xxvi.
Dedalion luciferi filius habuit ſpetioſiſſimā filiā quæ apollini & mercurio filios pepit li.v.c.xi.Idē uertiť ī accipitrē li.xi.c.xvi.
Deiphile filia adraſti regis argiuorꝝ & eurinomis fuit uxor thydei li.ii.c.xli.& li.ix.c.xxi.
Dei quādoqꝫ fugierūt ad ægypti os li.iii.c.xiiii.& li.quarto.c.lxviii.fugiendo gigantes ſe uerterūt ī uaria aīalia.hi iurantes p ſtigem:& deierantes nectareo priuanť poculo li.iii.c.xiiii.ſed lib.iii.c.iii.poniť deorꝝ ſexus.
Deiphœbus priami filius ex hecuba occidiť li.octauo.c.xxviii
Deianira oenei r̄gis calidoniæ filia deſponſať herculi cui miſit uenenatā camiſiā li.ix.c.xvii.xxxi.& li.xiii c.i.
Deidamia filia lycomediſ r̄gis uxor achillis li.xii.c.li.
Deloſ īſula ī qua apollo naſcitur & diana li.quarto.c.xx.xxi.
Delonos ppl̄i auxiliares rhodiis cōtra licios li.quarto.c.xx
Delphinū mirabilia li.vii.c.x
Demogorgon pater & principium oīuꝫ deorꝝ & rerꝝ li.i.in ſecundo ꝓhemio:& ī tertio ꝓhemio.Idē dicitur li.i.c.ii.
Demophoon theſei & phedræ filiꝰ a philide ardenter amať lib.x.c.lii.ubi legas quicquid de eo legi poteſt.& plene li.xi.c.xxv.& li.vii.c.xix.deſponſať herculi
Democritꝰ phyꝰ īnumerabileſ opeſ reipublicæ athenienſiū ultro dedit li xiiii.c.quarto.
Denominatio dierꝝ a planetis li.i.c xxxiiii.
Dentes tres gigantis ponderum cētum unciarꝝ ſunt drepani ī eccleſia annutiatæ li.iiii.c.lxviii.
Deucalion ꝓmethei filiusꝰ pyrrhaꝫ eius patruellē accepit uxorē:diluuiū paſſus ē:iactu lapidū reſtaurauit humanū genuſ lib.iiii.c.xlvii.& li.vii.c.lviii.
Deucalion alius a ſupiori filius regis cretæ & pater Idumonei li.xi.c.xxxi.
Iana prima primi Iouis & proſerpinæ filia mercurio pimnatū cupidinē pepit li.ii.c.vi
Diana ſecundi Iouis & latonæ filia uenatrix & montium dea curru utitur a ceruis albis tracto:quam præſidem uiarū dicunt libro.v.c.ſecūdo Eadem Actheonem mutauit in ceruum libro.v.c.xiiii.ſed naſcitur libro iiii.c.v.
Diana in generali aprum mittit in calidoniā cūcta uaſtantē li.ix.c.xix ubi nota oīa poetica.
Diana cretenſibus peſtem abſtulit quare meruit uocari dictinna li.ix.c.xxxv.huic ſacrificabatur ſanguis

humanis li.xii.c.xvi.
Diana orionē uenatorē occidit lib.
xi.c.xix
Diana idē eſt ꝙ luna li.iiii.c.xvi.
Diana li.iii.c.xxii.
Diabolus ĩ forma ſ̄pentis decepit
Adam & Euã ſub fictione poetica
li.i.c.xx
Dicontes fili⁹ orſyloci li.vii.c.xlvi
Dido filia beli regis tyrri in littore
cyprico.lxx.puellas rapuit:quæ in
quæſtũ uenerant li.ii.c.lx.& li.xiiii
c.xiii.ponit̃ quare fingit̃ ꝙ ſe occi
derit amore æneæ:quom illis tem/
poribus non fuiſſet.ſed li.ii.c.lvii.
nupſit ſycoe:&.c.lx.ponunt̃ oĩa fa
cta eius.
Dydor⁹ hercul̃ fili⁹ ex nepte abra
ce li.xiii.c.ix.
Dies herebi & noctis filia ætheri
fuit iũcta cõnubio li.i.c.xxxiiii.
Dies natural̃ li.i.c.xxxiiii.
Dies artificial̃ li.i.c.xxxiiii.ubi po/
nunt̃ ptes eius.
Dies cretici li.i.c.xxxiiii.
Dies dominica li.i.c.xxxiiii.
Differentia inter regē & tyrannũ li
ix.c.xxvii.
Digo meretrix li.iii.c.xxii.
Dii iraſcunt̃ cõtra Iouem lib.iiii.c.
xviii.
Diluculũ ps noctis ꝓxĩa diei li.i.c.
ix.xxxiiii.
Diluuium tempore deucalionis &
pyrrhæ apđ theſſalos li.iiii.c.xlvii
Dimas filius aonis li.xii.c.xliiii
Dimochoonteſ priami filius occi/
ditur ab uliſſe libro ſexto.c.trigeſi/
mo quarto.
Dionyſius thebanus primi Iouis &
ꝓſerpinæ filius ſuperauit Antheuꝫ
li.i.c.xiii.ſed libro ſecundo.c.octa
uo coegit ſecũ mulieres militar̃ ad
indos.Niſam ciuitatem conſtruxit
trinmphi pompam excogitauit:ui
ni uſum athenienſib⁹ docuit:& uo
catur liber pater:& in nono.c.ſupe
rat apollinē & uocat̃ herculeſ.ſed ĩ
libro qnto.c.xxv.dicit̃ filius ſecũdi
Iouis & uocat̃ bacch⁹:& plene po
nunt̃ ibi ſupraſcripta:& quæcunqꝫ
attribuunt̃ baccho.& li.xii.c.xxii.
dicit̃ ꝙ dionyſius Iouis tertii & lu
næ filius ĩ niſa altero uertice parna
ſi colebat̃ ꝓ baccho.& li.vii.c.x/
xxiii.dicit eũ nili filiuꝫ recitans opi
niones plures.
Dioyſius deucalionis filius claruit
cũ moyſe li.iiii.c.l.
Dios li.i.c.xxxiiii.
Dionem matrem ueneris libro.xi.
c.quarto.
Diomedes filius thydei & deiphy/
lis etholorum dux fuit libro nono.
c.xxi.ſed.c.xxii.ponunt̃ de eo oĩa
poetica.Idem portauit oſſa ãchiſæ
li.ix.c.xxii.
Diomedeæ aues factæ ex ſotiis dio
medis li.xi.c.xxi
Diomedes rex thraciæ mactat̃ ab
hercule li.xiii.c.i.
Diocleus filius orſyloci libro ſepti
mo.c.xlvi.
Diogenes phũs Cinicoꝝ princeps
oẽs eius diuitias uolentibus largit⁹
ẽ:& multa đ eo li.xiiii.c.iiii.
Duæ furiæ infernales libro.iii.c.vi
Dirces ſolis filia & uxor lixi uł lyn
cei regis thebarum ægiptiarum a
tauris tracta mutatur in fontem ꝓ
pe thebas li.iiii.c.ſeptio.ualde pro
lixe.& li.qnto.c.xxx.omnia ualde

ꝑlixe.Eadem ponuntur libro.x.c.
xxix.
Dirces fons thebanus lib.iiii.c.vii
Dis ferrea ciuitas in inferno li.i.c.
xiiii.hāc cuſtodit theſiphon:nec iu
ſtus aliqs ītrare pōt.& obſtinati pu
niuntur in ea li.viii.c.vi
Diſcordia libro.i.c.tertio.
Diſcordia iecit pomū ī nuptiis pel/
lei īter diſcumbentes deos li.xii.c.
xlix.
Olus herbi & noctis fili⁹ cui
a græcis cū epoo fuit cōmiſſa
fabricatio equi ad proditionē troia
nā li.i.c.xx.
Dolon explorator troianuſ occidit̃
li.xi.c.xl.
Dominica dies li.i.c.xxxiiii.
Domus martis īter ſigna cæli li.iii.
c.xxii.
Domiduca Iuno dicit̃ li.ix.c.i.
Donato ſupplicanti bocchacio inti
tulat̃ buccolicū carmē autoris lib.
xv.c.xiii.
Doris uxor oceani filia cæli & ue/
ſtæ mater nymphaꝝ idem ē ꝙ the/
this li.iii.c.iii.ſed li.vii.c.vii.dicit̃
filia oceāi & thethidis:et nerei fra
tris ſui uxor et mater nymphaꝝ
Doris amaritudo ē li.quarto.c.xlv
Dorus neptunni filius a quo tertia
lingua græcoꝝ dorica appellat̃ lib.
x.c.ii.
Dorica tertia lingua græcoꝝ dicit̃
a doro neptunni filio li.x.c.ii
Dori ppl'i græciæ a doro ei⁹ domi
nante dicti li.x.c.ii
Doridon priami filius natural' li.vi
c.xl.
Dorchades inſulæ li.x.c.x
Repanum ī ſicilia ciuitas de/
nominat̃ a falce ſaturni li.tertio.c.
xxiii.ſed li.quarto.c.lxviii.dicit̃ ꝙ
ī mōte huic ciuitati ꝓpinquo nup
in uentus fuit pmaximus gigas.
Drias filius hipologi fauit theocli ī
bello thebano:& moriens reliqt li/
curgū filiū li.xi.c.xxi.
Driades nemorum deæ li.ſeptimo
c.xiiii.
Drias arbor ē li.ſeprimo.c.xiiii
Acus tertii Iouis fili⁹ & egi
næ populū peſte conſump
tum reſtaurauit multitudi
nē formicarum:& dicitur iudex in
ferni li.xii.c.xliiii.ualde plene:& li.
i.c.xiiii.dicitur iudex inferni.ſed li.
vii.c.lvii.gignit̃ et inſulæ cui præ
fuit īpoſuit nomē matris.
Ebrietas prodeſt li.v.c.xxv.
Ebuleus primi Iouis et ꝓſerpinæ fi
lius nil aliud li.ii.c.octauo
Echemon natural' filius priāi occi
dit̃ li.vi.c.xxxv.
Ethephron fili⁹ neſtoris li.decimo
c.xl.
Echion unus de quinqꝫ iuuantibus
cadmū ædificare thebas li.ſecūdo.
c.lxv.
Ether filius noctis & herebi li.ſecū
do.c.i.
Eccho nympha ſpernit̃ a narciſſo
i.vii.c.lix.
Dera conſecrat̃ baccho li.v.
c.xxv.ubi pōit̃ quare hac her
ba coronabant̃ poetæ.
Edificiorum principium :ubi ſunt
quædam ualde pulchra libro.xii.c
lxix.
Edippus rex thebarum & lay filius
ex Iocaſta natus iacit̃:& inſcienter

patrē occidit li.ii.c.lxix.ſꝫ pleni⁹ li.ii.c.lxx.

Geus rex athenarum filius neptunni: & marinus de⁹ præcipitať ĩ mari libro decimo.c.xlviii. Idem medeam recepit coniugio: ex qua genuit medum filium li.quarto c.xii.xiii.Idem dicitur li.x.c.xlviii

Egeon terræ fili⁹ & tytanis pirrhata ſæuus: ægeū mare đnoĩauit a ſe &c.li.iiii.c.xxvi

Ege ĩſula ĩ ægeo mari li.iiii.c.xxvi

Egeſtas noctis & herebi filia lib.i.c.xxiii.

Egeſta filia hippotis nobiľ troiani criniſio fluuio acceſtē filium pepit li.ſeptĩo.c.xlviii.& libro.xiii.c.xx. Ioui peperit æolum uētorum regē. ſꝫ đ æolo ſūt aliæ opiniões plurrs

Egeſta ciuitas ĩ ſicilia conditur ab ænea & denoĩatur ab egeſta matre acceſtis & æoli li.vii.c.xlix.Idē dicıť li.xiii.c.xx.

Egiſtus thieſtis filius ex pelopeıa filia eiuſdem thieſtis a capris nutritur ĩ ſiluiſ.Deinde ſacerdos opante nauplio uenit ĩ amplexus clithēmeſtræ li.x.c.lix.ſed lib.xi.occidit & occidiť.c.ix.& lib.xii.c.vii.occidit atreū.Stuprauit clithēmeſtram & occidit agamemnonē.Pleni⁹ tamē ponunť oĩa de egiſto li.xii.c.x.ſed c xv.occidit agamemnonē.&.c.xx plene occidit & occidiť.

Egiſtus alius a ſupiori beli priſci fili⁹ & frater danai iuſſit.l.filiab⁹ſuis occidere.l.maritos patruelles ſuos li.ii.c.xxii.ſed.c.xxviii. poniť qualiter ſolus lince⁹ ex.l.fratribus euaſit miſericordia hypermeſtræ cõiugis.

Egyptii pingebāt annū ĩ forma ſerpētis li.i.c.i.

Egialeus fuit rex achaiæ ab ape fratre li.ii.c.quarto.ſed ualde plene li.vii.c.xxiiii

Egialeus ali⁹.q & abſirtus diciť frater medeæ a ſorore truncať li.quarto.c.xii.

Egiales nomē unius gratiaꝝ li.v.c xxxiiii.

Egiales uxor diomedis regiſ etholorū: cū eiꝰ adultera nõ recepit uiꝝ redeuntē ab euerſione troiana li.ix c.xxii.ualde plene

Eadē fuit adultera cum cillibaro filio ſtelleni opāte nauplio patre pa lamidis li.x.c.lix.

Egina filia aſopi uitiať a Ioue li.vii c.lv.

Egina ĩſula prĩo dicebať enopia li.vii.c.lvii.& li.xii.c.xliiii.Idē diciť & plenius.

Egla ſpetioſiſſima mulieꝝ: uxor panis & filia terræ: Ioui đdit uictoriā contra gigantes libro quarto.cap.lxviii.

Egla capra ſonat libro quartoc ap.lxviii.

Lectra filia atlātis & bonæ filiæ danai Ioui pepit dardanū li.ii.c.xxvi.ſed li.quarto.c.xxxiiii. ubi plenius ſcribiť: diciť filia atlantis tuſci ex pleione matre dardanū Ioui & iaſium uiro peperiſſe.

Electra filia agamemnonis ex clithemēmeſtra liberauit Horeſtem fratrem a materna rabie libro duodecimo.c.decimo octauo. Sed plenius.c.xx.

Eletrion filius gorgophonis genuit

alcmenā matrē hercul' libro.xii.c.
xxvii.
Eleus bacchi nomē li.v.c.xxv.
Eleuſi⁹ rex pater triptolomi occidi
tur a cerere li.viii.c.quarto.
Eleuſium oppidū li.viii.c.quarto
Eliades ſorores phætontis mutanť
ī arbores li.vii.c.xliii
Elyſſa fuit propriū nomē dydonis
li.ii.c.lvii.
Elyſii campi ſunt ad quoſ mittebāť
aīæ quæ debebant reuerti ad cor/
pora li.iii.c.xvi.
Eliſbon locus hiſpaniæ in extremo
occiduo tenet equas quæ zephyro
flante pariunt & cōcipiunt uelociſ/
ſimos equos li.iiii.c.lxi
Elyce caliſtōis nom̄ ē li.iiii.c.lxvii
Eliopolis ī ægypto ciuitas ſol' li.iii
c.xl.
Ellanus proræ & deucalionis filius
græciæ magnā ptē a ſuo noīe ella/
dā noīauit li.iiii.c.xlviii
Ellada fere oīs græcia:q̄ ī ægeum
uerſa ē diciť li.iiii.c.xlviii.
Ellanes græci ſūt q habitāt uerſus
ægeū mare li.iiii.c.iiii.
Ella ciuitas bacho ſacra li.v.c.xxv
Elſa fluui⁹ certaldi li.vii.in ꝓhēio
Mathes ul'
Ephyactes ul'
Ephyaltes ē quædā ſpēs ſomni li.
i.c.xiii.
Nchelidus tytanis fili⁹ & ter
ræ fulminať li.iiii.c.xxv
Endelichie expoſitio li.v.c.xxii.
Endimion paſtor amauit lunā li.iiii
c.xvi.
Eneas troian⁹ anchiſæ filius uenit
ad didonē li.ii.c.lx.Sed quare fin
giť ueniſſe carthaginē ad didonem
cū illis tēporibus nec dido nec car
thago fuiſſet lib.xiiii.c.xiii.Ideꝫ ul'
aſcanius occidit turnū & occiditur
ab eo li.xii.c.lix.Idem cōtra turnū
iuuatur ab euandro rege archadiæ
li.xii.c.lxv.Eidem fabricanť arma
a uulcano lib.xii.c.lxix.Idem dixit
achilli boream amaſſe equas darda
ni:ex quibus ſuſcepit equos lib.xii
c.quarto.lviii.Sꝫ li.vi.c.lvi.deifica
tur ſub noīe Iouis indigetis.Et ple
ne ſcribiť li.vi.c.l.&.lii.Idē occidit
diomedē li.ix.xxii.
Eneas ſiluius ſiluii poſthumi tertii
regis latinoꝝ filius li.vi.c.lvii.
Ennoſigeos neptunni nomē ē li.x.
c.prīo.
Ennius poeta a meſapo duxit origi
nē li.x.c.xxii
Enopia inſula modo egina diciť li.
vii.c.lvii.& li.xii.c.xliiii.
Enomaus rex piſæ & elladis filius
martis pater hipodamiæ li.ix.c.vi.
ſed ualde plene li.xii.c.iii.
Eunopio rex ſiciliæ de quo leguntť
multa li.xi.c.xix.
Enſon ul'
Eſon crithei fili⁹ ex thyro uxore fi
lia ſalmonei frīs ſui genuit Iaſonem
& uirtute medeæ ex ſene fit iuuenis
li.xiii.c.lxv.lxvi.
Entellus q pugno occidit tauꝝ nup
īueniť apd̄ drepanū li.iiii.c.lxviii.
Olus præficiť uētis īſurgenti
bus cōtra Iouem a Iunone cō
motis libro quarto.c.liiii.Idem dat
uliſſi uentos clauſos in utre & argē
tea cathena ligatos libro.xi.c.xl.
& libro.xiii.c.uigeſimo.ubi addiť
ꝙ fuerit rex uētoꝝ fili⁹ Iouis tertii

& ſergeſtæ ul' ſegeſtæ:al' egeſtæ ſi liæ hipotis troiani & frater aceſtis ſecundū alios filius cuiuſdam hele/ni ſex ſuas filias totidem ſuis natis copulat.
Eolides īſulæ ī ſicilia plenæ ſūt uē tis libro quarto.c.liiii.& denominā tur ab æolo rege uentorum lib.xiii c.xx.
Eonæ filiæ ſol' & cronis ſtant ſub pedibus Iouis li.iiii.c.v.
Eon ſæculum ē li.iiii.cv.
Eous ſol' equus li.quarto.c.iii.
Paphus primi Iouis filius ex Ione filia Inachi:al' ex iſide fi lia ꝓmothei li.ii.c.xix.ſunt uariæ opiniones.Idē p uim cōcubuit cuꝫ antyopia li.quarto.c.vii.ſed ualde plene tractatur de ea li.vii.c.xxii.&.xli.
Ephialtes neptūni fili⁹ ſingulo mē ſe creſcebat nouē digitis:& iuuit gigantes li.iiii.c.lxii.ſed plenius li.x.c.xlvii.
Ephyris ciuitas ē liconiæ li.xiii.c.undecimo.
Ephyra ciuitas quæ modo corith⁹ dicit̄ cōdit̄ a ſiſypho libro.xiii.c.lv.
Ephygenia agamennonis filia ypha naſſa dicta dianæ ut īmoletur offer tur thoantem regē occidit:& hore ſtem fratrē liberauit lib.xii.c.xvi.ubi oīa plene:& multa ponunt̄ li.xii.c.xx.
Epymethes Iapethi fili⁹ ex aſia cō iuge hoīs ſtatuā ex luto fīxit:quar̄ in inſaniam uertitur libro quarto.c xlii.
Epimetheus patruus deucalionis ſi bi pyrrhā filiā iūxit coniugio li.iiii c.xlvii.
Epimedia ul' ypimedia othum & ephialtē pepit neptunno:q creſce/bāt nouē digitis oī mēſe li.quarto c.lxii.ſed ualde plene li.x.c.xlvii
Epyrrhi ppl'i a moloſſo filio moloſ ſi dicti ſunt li.iiii.c.lxxi
Epidaurį morat̄ æſculapius licꝫ fue rit meſſenus li.v.c.xix
Epitropus alcimedontis filius a pe lia mitti t̄ ad colchos libro.xiii.ca.xxxiii.
Epicuri ꝓfeſſores uoluptatū li.iii.c xxxii.
Qui ſol' numero quattuor li.iiii.c.iii.
Equi plutonis numero tres lib.viii c.vi.
Equo ligneo capit̄ troia libro.xii.c lii.
Equoꝝ lunæ alter ē albus & alter niger li.iiii.c.xvi.
Equæ ī extremo occiduo flante ze phyro cōcipiūt uelociſſimos equoſ li.iiii.c.xvi.
Ratho una muſaꝝ li.xi.c.ii.
Ergaſtes uentus li.iiii.c.liiii.
Eriſtones fame morit̄ libro tertio ī ꝓhemio.
Eritreus ul' eritra filius pſei & an/dromadæ rubrum mare a ſe eritre/um dixit & pro deo honorat̄ lib.xii c.xxxviii.
Eritreus ſol' equus li.iiii.c.iii.
Eritheus uocatur ab homero qui erithoni⁹ dicitur a latinis libro.xii.c.lxx.
Erithonius ex ſemine uulcani cum minerua pugnantis pedes habens anguineos primo currus excogita/uit & ſtelliſicat̄ ſerpentarius dictus

libro duodecimo.c.lxx.
Erothonius dardani filius ex cãda uia cõiuge patri ſucceſſit li.vi.c.ii
Erithonius rex athenarꝶ ſocer boreæ uenti li.quarto.c.lviii.
Eridanus q & phæton dicit̃ climenis filius uł meropis li.vii.c.vi.& xl.ſed ualde plene li.vii.c.xli.
Eridanus dux padũ cognominauit eridanũ li.vii.c.xli
Eridanus nilus ẽ ægypti fluuius li.vii.c.xli.
Erix buthis filius & ueneris: uerius lycaſtæ formoſiſſimæ meretricis: & aliæ opiniones li.x.c.iiii.ſed plenius.c.v.eiuſdem li.ubi mactat̃ ab hercule.& li.quarto.c.lxviii.mactatur ab hercule.& nup inuenit̃ apd drepanũ.
Erigones filia Ichari ſtellificat̃ pietate paterna li.v.c.xl.ſed pleniꝰ.c.xli.eiuſdem li.
Sacus filius priami & alſiroe mutat̃ in mergũ li.vi.c.xxxi.ſed li.xii.c.xliii.dicit̃ filius priãi & hecubæ et aliſudæ dymantis filiæ.
Eſculapius apollinis ſecũdi filius et coronidis ſectꝰ ab utero matris chironi educandus tradidit.deinde fulminat̃ a Ioue qa uiuificauit hypolitũ.et ponunt̃ opiniones plures li.v.c.xix.et multa dicunt̃ li.ix.c.xxv ſed.c.xxvi.dicti libri dicit̃ ualentis filius.et li.octauo.c.octauo.datur chirõi erudiendus.et li.x.c.l.uiuificat hypolitum.
Eſculapii tres fuerunt li.v.c.xix
Eſculapiꝰ liberat Romanos a peſte li.v.c.xix.
Enſon uł
Eſon pater Iaſonis iuueneſcit operante medea li.iiii.c.xii.
Eſopi fabulæ fuerunt ꝓfundiſſimæ ſciẽtiæ Roberti regis ſiciliæ & hieruſalẽ cũ primo pœnitus eẽt ĩdocilis li.xiiii.c.x.
Eſipius filius buccolonis regis laumedõtis filius ab eurido græco occidit̃ li.vi.c.xii.
Tates quattuor hominũ lib.tertio.c.qnto.
Etatis quantitas li.quarto.c.v.
Eternitas li.i.c.i
Etheocles edypi regiſ thebarꝶ & iocaſtæ filius cũ pollinice fratre occidit̃ li.ii.c.xli.lxxiii.lxxiiii
Etheria regio q hodie dicit̃ æthiopiá li.vii.c.xx ix.
Etheſias uẽtus ſeptentrionał flans ĩ ægyptum li.quarto.c.liiii
Ethyops filius uulcani q fuit filius nili a ſe æthyopiã noĩauit li.octauo c.xxxviii.
Ethyopia regio denoĩat̃ ab æthyope uulcani filio li.ſeptĩo c.xxxix
Ethyopũ qdã ppłi execrant̃ orientẽ ſolẽ li.v.c.octauo
Ethyopes li.i.in ꝓhemio
Ethon ſoł equus li.quarto.c.iii.
Etholi habuerũt prima meretricia græcorꝶ li.ſeptĩo.c.xx.
Etholus martis filius primo iaculũ adinuenit: & ab eo denoĩat̃ etholia cui ipſe præerat li.ix.c.xxxix
Etholia ab etholo martis filio dnominata ẽ li.ix.c.xxxix
Etra filia picthei r̃gis thraciæ uxor Egei regis athenarꝶ mater theſei li.x.c.xlviii.
Etra filia oceani li.vii.c.quarto.

Van bacchi nom̄ li.v.c.xxv.
Eudor⁹ fili⁹ mercurii filii maii ex polimile filia philãtis cũ achille troiã adiit li.xii.c.lxii.
Eudora filia atlantis & etræ ſtellificat̃ li.quarto.c.xxxiii.
Euiolus filius atrei nil aliud li.xii.c vi.
Eeumenides furiæ ſunt ĩferni li.iii. c.vi.
Euneus filius Iaſonis & hypſypilis li.v.c.xxix.ſʒ pleni⁹ li.xiii.c.xxvii
Euproſue nomẽ unius gratiæ li.v.c xxxiiii.
Euridices filia thalaõis & uxor amphiarai uatis maritũ occidẽs occiditur ab almeono filio li.ii.c.xxxiii.ſʒ li.v.c.v.fit uxor amphiarai.ſed pleniſſime ponunt̃ oĩa li.xiii.c.xliii.& xlv.
Euridices alia a ſupiori filia climenii neſtori marito pepit & maſculos & unã fœmellã li.x.c.xxxvi.
Euridices alia a ſupiorib⁹ uxor orphei amat̃ ab ariſteo:et morſu ſerpẽtis occidit̃ li.v.c.xii.ualde plene
Eurimonii deceani filia fluctuatio ĩterpretat̃ li.vii.c.ii.
Eurimedon filius fauni fauit etheocli li.viii.c.xv.et.xvi.
Eurimenes uel
Eurinomes filia apollinis ſecundi uxor thalaonis mater adraſti regis argiuoꝝ:et Euridicis uxor amphiarai li.ii.c.xxxix.et.xli.et lib.v.c.v
Europa filia agenoris r̃gis thyriæ a Ioue rapit̃ li.ii.c.lxii.ſʒ aſterio r̃gi cretæ nupſit li.xi.c.xxvi.et li.ii.c. lxii.Alias nõ aſterio ſed regi ſanto nupſit.
Europa tertia pars orbis ab europa filia agenoris denominatur li.ii. c.lxii.
Eurilocus ulyxis ſotius fecit periclitari oẽs eius ſotios li.quarto.c.vi.
Euriclia nutrix ulyxis li.xi.c.xl.
Euripus ſinus tẽpeſtuoſus ĩ mari li. quarto.c.xxx.
Euripides poeta amicuſ archelai regis macedonũ li.xiiii.c.xi.
Eurithus unus ex cẽtauris yſionis filius uolẽs deianirã uxorẽ hercul' ĩ uxorẽ ſupat̃ ab hercule:al' rapiens uxorẽ perithoi occiditur a theſeo li.ix.c.xxix.
Eurithus rex etholiæ occiditur ab hercule ſibi denegans ꝓmiſſam Iolem li.xiii.c.i
Eurus uentus orientalis li.quarto. c.liiii.Idẽ pluuioſus nubes aggregat li.quarto.c.lv.
Euroauſter uẽtus meridionalis lib. quarto.c.liiii.Idẽ frigidus & ſiccus ſed p accidẽs uenit ad nos calidus & humidus li.quarto.c.lvi.
Eurocircius uẽtus li.quarto.c.iiii.
Euãnes martis filia & uxor capanei ſe uiuã iecit ĩ ignẽ li.ix.c.xxxvi.
Euander rex archadiæ fili⁹ mercurii nepotis athlantis ex nicoſtrata Icellirium fortiſſimũ hominẽ occidit:dictus ẽ hercules.patrẽ occidit quare ĩ Italiã ueniẽs ĩ mõte palatino fundauit oppidũ ubi herculẽ honorauit.Aeneã iuit cõtra turnũ li. xii.c.lxv.& quædã ponunt̃ li.v.c.l
Eurale phorci filia & ſoror meduſe li.x.c.x.ubi ſunt plene oĩa poetica.
Euriſteus ſteleni filius imperabat

herculi ad labores ꝑ quo uide ple/
ne li.xii.c.xxx.quarto.
Euripilus filius thelaphi nepos her
culis ſuſcepta uinea aurea fauit pri
amo.ſed a neptolimo occidit̃ li.xiii
c.xvi.
Euterpe una muſaꝝ li.xi.c.ii.

Abius dux Romuli cultro
paſtorali Remum occidit
tranſeuntem uallum libro
ix.c.xl.
Fabula unde dicat̃:qd ſit.quadru/
plex ſpeties fabularum.Gr̃adis uti
litas fabularum.Et ꝙ ſi reprehen/
datur fabula:reprehendentur oẽs
prophetæ:Chriſtus & ſpũs ſanct⁹
& quaſi tota ſcriptura ſacra lib.x.
quarto.c.ix.
Fabulæ cõtinẽt altiorẽ ſenſum ꝗ̃
ſit cortex uerboꝝ li.xiiii.c.x.
Fabulæ æſopi fuerunt cauſa ꝑfun/
diſſimæ ſcientiæ Roberti regis ſici
liæ & hieruſalẽ cũ primo pœnitus
eẽt ĩdocilis li.xiiii.c.x.
Faliſcos aleſus agamennonis filius
cõdidit li.xii.c.xix
Fama filia terræ ſine patre genita
li.i.c.x.
Fama herebi & noctis filia lib.i.c.
xxv.
Fatua quæ & fauna dicta ẽ ſoror &
uxor pyci ꝑ dea honorata ẽ li.octa
uo.c.xi.& li.i.c.octauo.
Fatua ponit̃ ꝑ terra & maia matre
mercurii li.quarto:c.xxxv
Fatuculus deus:picus fuit rex auſo
niæ li.octauo.c.xi.
Fata quæ diſponunt humana facta
li.i.c.v.
Fatũ li.i.c.v.&.xxxii.
Faun⁹ filius pyci regis auſoniæ dei
ficat̃ li.viii.c.xi.ſ;.c.xii.fuit mari/
tus & frater ſentaſimæ & uates.
Fauna fauni ſoror uirgis occiditur
qa uinũ bibit li.octauo.c.xi.ſed.c.
xii.uocat̃ fatua:deificat̃:& ponũt̃
multa bona.ſed li.i.c.octauo fauna
ꝑ terra ponit̃.& li.quarto.c.xxxv
ponĩt̃ pro terra & maia matre mer
curii.
Faunos filios fauni uł̃ ſaturni deos
nemoꝝ li.octauo.c.xiii
Fauoni⁹ uẽtus occidẽtał̃ li.quarto
c.liiii.ſed.c.lxi.ponit̃ eius ethymo
logia.
Fauſtul⁹ paſtor regis romulũ nutri
uit & remũ li.vi.c.lxix.ſed plenius
li.ix.c.xl.&.xli.
Ebris mittit̃ in mundum pp
animatã ſtatuã luteã a prome
theo li.quarto.c.xliiii
Februus pluto ẽ li.octauo.c.vi
Februa Iuno dicit̃ li.ix.c.i
Februo ideſt purgo li.ix.c.i.
Feſulæ ciuitas tuſciæ ab athlante
poſſeſſa li.quarto.c.xxxi.
Iliæ danai fantilidæ conãt̃ ĩ/
plere urnas ſine fundis li.ii.c.
xxiii.
Filiæ priti regis argiuoꝝ uertunt̃ ĩ
inſaniã li.xiii.c.lvii.
Filioꝝ & filiaꝝ noĩa nyobis & am/
phionis li.v.c.xxx
Fiſtula primo format̃ a pane li.i.c.
quarto.
Flegeton ĩferni filius li.i.c.xiiii.ſed
plenius li.tertio.c.xvi.
Flegon flamma ẽ li.ix.c.xxv
Flegeus thalaonis filius nil aliud li.
ii.c.quarto.

Flegra ager theſſaliæ ubi a Ioue de uolati ſunt gigantes li.quarto.c.lx/ viii.
Flores ſunt ſacra ueneri magnæ li. tertio.c.xxii.
Flora uxor zephyri ante nuptias di cta cloris li.iiii.c.lvi.& li.ix.c.iii. ſed li.quarto.c.li.ponūť oĩa plene ubi diciť ditiſſima meretrix quæ fa ciens hæredem Romanū populuꝫ uoluit ſingulꝭ annis celebrari eiꝰ na talꝭ dies.
Florales ludi celebranť a meritrici bus nudis li.quarto.c.lxi.
Floralia ſacra li.quarto.c.lxi.
Flumina oĩa ſũt filii terræ li.ſeptĩo c.xix.
Flumina ĩferni li.i.c.xiiii.
Fluonia Iuno diciť li.xi.c.i
Ortuna li.i.c.v.
Foſſores ueneris:planetæ no men li.tertio.c.xxii.
Rancisci petrarcæ laus li.i.ĩ prohæmio:& li.xiiii.c.xix.Et circa mediū.c.poniť de eo illa glo ria:quæ poſſet poni de aliquo mor tali.Idem in eodem.c.docuit Ro bertum regem iam ſexagenarium ĩ arte poetica:& li.xv.c.vi.ponitur eius gloria in ſciẽtia & nomina ſuo rum librorum:et li.xv.et.xiii.Ro gatur a Roberto:ut ſibi intitulet africam.
Franciſci ď barbatino laus et uirtꝰ li.xv.c.vi.
Francho filius hectoris tenuit ex/ tremam germaniā li.vi.c.xxiii
Francoꝝ reges habẽt originẽ a fi/ lio hectoris li.vi.c.xxiiii
Fraꝰ herebi & noctis filia li.i.c.xxi
Fragor tempeſtuoſus uentus libro quarto.c.liiii.
Frixus filius atlantis regis thebarũ ex nephile uxore cum helle ſorore ſup ariete aureo fugit odium Ino/ nis nouercæ libro.xiii.c.lxvi.ualde plene.ſed in lxvii.c.addiť ꝙ iuit ad colchos:ubi arietem aureum marti ſacrauit uꝶ ſuperis:& Oethæ regiſ colchoꝝ fit gener:a quo poſtea in/ cautus occiditur:omnia ualde ple ne:ſed ſtrictim ſũt poſita li.quarto c.xi.&.xiii
Vcinus lacus ẽ li.iiii.c.xv.
Fulmẽ triſulcũ attribuiť Ioui li.xi.c.i.
Furiæ infernales ſunt filiæ acherõ tis & noctis li.iii.c.vi.et.xxii

Alathea nerei filia ſpernẽs poliphemũ amauit acim li. vii.c.xvii
Galliciniũ qnta pars noctis li.i.c. ix.&.xxxiiii
Galli ſacerdotes eunuchi matris deoꝝ libro.iii.c.ii
Ganimedes troy regis troiæ filius rapiť a thalãto rege frigiæ li.vi.c.i
Idem ſtellificať in ſigno aquarii li. vi.c.iii.Idem li.ix.c.ii.fit pincerna Iouis depoſita hebe & li.xiii.c.xvi. datur troo a ioue aurea uinea ꝓ rap tu ganimedis
Garamas rex garamantuꝫ pater ga ramantis & iarbæ ſecundũ quoſdã libro.xi.c.xi
Garamas nympga filia garamantis regis garamantum Ioui iarbam re gem peperit libro.xi.c.xi.
Garamas filius apollinis ſecundi a quo garamantẽs et garama oppidũ

li.quinto.c.nono.
Garama oppidũ æthyopiæ a garamante filio apollinis ſecundi nominat̃ li.quinto.c.xi.
Garamanthes pp̃li æthyopiæ a garamante filio ſecundi apollinis nominãt̃ li.v.c.ix.Et aliqd dicit̃ ĩ primo prohæmio li.i.
Gargaphia uallis ubi atheon laniat̃ a ſuis canibus li.v.c.xiiii.
Garganus mons apuliæ occupat̃ a diomede duce etholoꝶ ædificante Sipontũ ciuitatem alias arpum lib.ix.c.xxii.
Gelanor rex argiuoꝶ priuat̃ regno & ſuccedit danaus li.ii.c.xxii.
Geminoꝶ ſignum fit ex caſtore et polluce li.x.c.vii.
Genuinus ſotius eridani genuã cõdidit li.vii.c.xli.
Genua a genuino cõdit̃ & noĩat̃ libro.vii.c.xli.
Genius deus q pp genitos tuet̃:q & quandoq; lar uocat̃ & lares lib.xii.c.lxiiii.
Geon nilus ẽ ægypti fluuius li.vii.c.xxx.
Georgi agricultores dicunt̃ lib.x.c.x.
Gerion apud dantem fraudẽ ſignificat li.ii.c.xxi.Idẽ li.xiii.c.i.occiditur ab hercule
Geruaſius tilliberiẽſis ſcripſit otia imperatoꝶ li.ii.c.xix
Inaros inſula delo adhæſit li.quarto.c.xxi
Gigas maximus nup ĩuentus ẽ drepani li.quarto.c.lxviii.
Gigantes filii tytanis & terræ conantur deos cælo pellere:ſed fulmĩnant̃ li.iiii.c.i.ſed.c.lxviii.dicti li.dicũt̃ filii terræ:nati ď ſanguine tytanoꝶ habere pedes anguineos:pepuliſſe deos uſq; ĩ ægyptũ mutatis formis.Et debellant̃ apud flegram agꝶ theſſaliæ oĩa ualde plene.& li.i.c.xiiii.ponũt̃ ĩ inferno.
Laucus anthedonis filius de⁹ maris amat̃ a cyrce:quã pp ſyllam ſpernit li.quarto.c.xiiii.ſed pleni⁹ li.x.c.ix.ubi ponũt̃ oĩa poetica.
Glaucus filius minois regis cretenſis adinueniens ſcutũ regnauit apď Italos li.xi.c.xxviii
Glaucus filius ſiſyphi genuit bellorophõtem li.xiii.c.lvi.lvii
Glauc⁹ hypoliti filius occidit̃ ĩ bello troiano li.xiii.c.lxi.
Glauca ſaturni & opis filia li.iiii.c.i.ſ; li.octauo.c.v.periit paruula
Glauces ſecũdu; quoſdam Iaſonis uxor:p quã medea pellit̃ li.xiii.c.xxvi.
Golias phyliſteus a dauid ſuperat̃ fũda li.quarto.c.lxviii.
Gopherius rex aquitanoꝶ ſuperat̃ a bruto li.vi.c.lvi.
Gorgones credũt qdam fuiſſe heſperidas li.quarto.c.xxx.ſed plene ualde oĩa poetica li.x.c.x.
Gorgophones filius pſei ex andromeda uxore li.xii.c.xxvi.
Gorges filia alias filius oenei regis calidoniæ ĩ bello thebano moritur li.ix.c.xviii.
Gorgitiõ priami fuit fili⁹ ex caſtimura occidit̃ li.vi.c.xxxvi.
Ratiæ tres filiæ ueneris primæ q̃ magna dicit̃ li.iii.c.xxii ſed nomina & proprietates earum

libro quinto.c.xxxv.
Gratia filia noctis & herebi uľ Iouis & autonoi uľ liberi patris & ueneris li.i.c.xvi.
Gramen dicit̃ herba ſacra marti li.ix.c.tertio.
Græcoꝝ mos fuit cum reos damnarēt exilio ī Italiā mitter̄ li.tertio c.v.
Grineo nemori præerat Mopſis ad oraculū apollinis li.v.c.vi
Annibalis uires debilitant̃ delitiis li.quarto.c.vi
Hebalus filius arguli lachonas a ſe noīauit hebalios libro.v.c.xxxviii.
Hebes a Iunone cōcipitur cōmeſtis lactucis ſilueſtribus li.ix.c.i.& ii.Eadem fit dea iuuentutiſ & pīcerna Iouis:ſꝫ priuat̃ officio ſuccedēte ganimede li.ix.c.ſecūdo.Eadem maritat̃ herculi li.ix.c.ii.& lib.xiii c.primo.
Hecuba filia cyſſei regis thraciæ fuit uxor priami lib.vi.c.xiii.& ī prīo ꝓhæmio li.i.uertit̃ ī canē
Hector priami & hecubæ fuit fili⁹ li.vi.c.xxiii.ualde plene.ſꝫ li.xii.c.xlvii.&.c.li.circa muros troianos cū baltheo aiacis trahitur.Et libro xii.c.li.&.c.li.occidtt patroclū.
Heccathes luna ē li.iiii.c.xvi
Heccathes oceāi filia ſoli peperit oetam & cyrcē li.ſeptīo.c.iii.
Helenus priami & hecubæ filius uates īſignis uide plene lib.vi.c.xxv.
Helenus pater æoli regis uētoꝝ li.xiii.c.xx.
Helena fuit ledæ & tyndari alias Iouis filia li.v.c.xxxix.ipſa rapitur a theſeo li.ix.c.xxxiii.& lib.x.c.xlxi & li.xi.c.octauo.ſed libro.ſexto.c.xxi.rapitur a paride expugnata ciuitate ſua.ſed aliter ſcribitur li.xii.c xii.ubi oīa ſunt plene ſcripta.& ualde plene libro undecimo.c.ſeptīo.&.c.octauo.
Helenenū oppidū ī inſula citherea ſub quo helena rapit̃ a paride li.xiii c.xii.
Helles filia athamantis regis thebarū cum frixo fratre fugiēs ſuper aureo uellere ī mare mergitur li.xiii.c.lxvi.ſed plenius ī eodem libro.c.lxvii.
Helleſpontus ab helle puella regia ibi ſubmerſa nomē accepit li.xiii.c lxvii.ualde plene.
Hellanes græci ſunt li.x.c.x.
Hennius poeta brūduſinus Scipionis amic⁹ li.xiiii.c.xi.Idem pauperrimus ſcipionum ſepulchro ſepelit̃ li.xiiii.c.quarto.cuius maximæ laudes ponuntur dicto libro.xiiii.c.xix.
Hercules & quicquid de eo dicitur a poetis ſcribit̃ ualde plene li.xiii.c i.& inde in.ii.c.occidit filios ex megera ſuſceptos.
Hercules a Ioue gignit̃ ex alcmena ī ſpetie amphitrionis li.xii.c.xxviii ualde plene cuius natiuitas ponitur eodē li.ii.c.xxxiiii
Hercules occidit neſſum lib.ix.c.xvii.ſed plenius.c.xxxi.eiuſdem li.& li.xiii.c.i.
Hercules pilat barbā cerbaro queꝫ traxit ad ſupos li.ix.c.xxxiii.
Herculi oppreſſo ab albione & borgione datur a Ioue auxilium imber

lapidum libro.x.c.xii
Hercules liberauit heſionā quā de
dit thelamoni lib.vi.c.vii.
Hercules cacū ſuperat li.xii.c.lxv
ſed plenius ĩ eodē li.c.lxxv.
Hercules primus primi Iouis filius
ex liſyco cum apolline certauit de
tripode:& eum ſuperauit libro.ii.c
nono.
Hercules ſecūdi Iouis filius ex aſte
rie ſorore lathonæ pro deo a tyriis
colit̃ li.v.c.xlv.& naſcit̃ li.quarto
c.xxi.
Hercules nili fili⁹ frigiis cōſcripſit
litteras:antheum ſuperauit li.vii.c
xxxii.ſed li.i.c.xiii.tantum antheū
ſuperat.
Herculeſ ĩ generali li.quarto.c.xxx
Hercules diuiſit calpem & abylam
ꝓmontoria hiſpaniæ & intromiſit
mare li.vii.c.xiii.
Herculis columnæ ſūt abyla & cal
pes duo promontoria occidentalia
li.x.in ꝓhæmio.
Hercules ĩ italia mutauit ſacra ſa/
turni li.octauo.c.i
Hercules ex pallanta euandri filia
genuit latinū regē laurentū li.xii.c
lxv.& li.viii.c.xvii.
Herculis noĩe inſignitus ē euander
rex archadiæ ob probitatē eius li.
xii.c.lxv.
Herculis noĩe ĩſignitus ē dionyſi⁹
ob probitatē ſuam libro primo.c.
xiii.
Hereb⁹ filius demogorgonis & ter
ræ pater parcaꝝ li.i.c.v.
Hermofrodit⁹ mercurii tertii & ue
neris eius ſororis filius a Salmace
nympha dilectus cum ea fit unum
corpus li.iii.c.xxi.licet.c.xx.aliqd
dictū ſit.
Hermes uł hermiaſ propriū nomē
tertii mercurii li.iii.c.xx
Hermes trimegiſtus mirabilis ſciē/
tiæ li.iii.c.xx.& aliqd dicit̃ li.v.c.
xxi.Idem ut patet.c.xxxiiii.li.vii.di
ctus ē mercurius nili filius.
Herma græce latine ſonat ĩterpres
li.iii.c.xx
Heraclea urbs circa euſinum li.ix.
c.xxxiii.
Hermiona filia martis & ueneris
uxor cadmi infœlix monile ſuſce/
pit a uulcano:& uertit̃ ĩ ſerpentem
li.ix.c.xxxvii.& ualde plene li.ii.c.
lxiii.licet aliqd dicat̃ libro.ii.cap.
xxxix.
Hermiona menelai filia ex helena
rapitur a pyrrho lib.xii.c.xiii.ual/
de plene.ſed plenius.c.xx.&.c.li.di
cti libri.
Heſperus planetæ nomē li.tertio.
c.xxi.
Heſperus filius aſiæ & iapethi im/
perauit æthyopibus mauritanis li.
quarto.c.xxix.
Heſperus filius cephali & auræ ſo
lū nomē reliqt li.xiii.c.lxv
Heſperies morſu ſerpentis occidit̃
li.vi.c.xxxi.
Heſperia regio oĩs occidua li.quar
to.c.xxix.
Heſperides filiæ heſperi uiridariuꝫ
habuerunt cū arboribus aureis li.
iiii.c.xxx.& li.xiii.c.i.
Heſiona filia regis laomedontis li/
berat̃ ab hercule & datur thelamo
ni li.vi.c.ſeptĩo & li.xii.c.xl.& li.
xiii.c.i.

Ias filius athlantis & ethræ a
leæna occidit̃ li.iiii.c.xxxii
Hiades ſeptē filiæ atlantis uł hia
dis & ethræ ſtellificantur in fronte
tauri li.iiii.c.xxxiii
Hiacus bacchi nomē libro.v.c.v.
Hymeneus ueneris & bacchi filius
deus nuptiaꝝ li.v.c.xxvi.
Hyminides deæ pratoꝝ & florum
li.vii.c.xiiii.
Hioneus bacchi nomen li.v.c.xxv
Hipothous naturał priami filius li
bro.vi.c.xli
Hiperuius martis filius primo occi
dit animal li.ix.c.xxxviii.
Hircus immolabatur baccho li.v.c
xxv.
Hircani in primo prohœmio li.i.
Hircius ruſticus Iouem neptunnuꝫ
& mercuriū ſuſcepit hoſpitio: a q
bus honoratis filiū orionē: meruit
li.xi.c.xix
Omerus paup & cæcus orbē
circuens: ī littorē archadiæ cō
poſuit ſua opa lib.xiiii.c.xviii.Hic
fuit pauperrimus libro.xiiii.c.quar
to.Eundem mortuum plures ciuita
tes gloriabantur ſuam fuiſſe libro
xiiii.c.xix.ubi ponūtur ſummæ lau
des eius.
Hominum quædam propria libro
tertio.c.ii.
Honor fili⁹ uictoriæ li.iii.c.x.&.xi
Honoris tēplū erat Romæ iunctū
cū tēplo uirtutis li.iii.c.xi
Horeſtes agamennonis filius ex cli
thēmeſtra occidit pyrrhū achillis
filiū li.vi.c.xv.& li.xii.c.xiii.ſed d̄
eo ponunt̃ oīa pleniſſime libro.xii
c.xx.&.l.

Horeſtes horeſtis filius & hermio
næ horeſtiam regionē & horeſtides
populos a ſuo noīe appellauit li.xii
c.xxiii.
Horeſtia regio ab horeſte horeſtis
filio noīat̃ li.xii.c.xxiii.
Horeſtides populi ab horeſte hore
ſtis filio nominant̃ li.xii.c.xxiii.
Horus ſol dicit̃ apud ægyptios li.
quarto.c.quarto.
Horæ dicūt̃ filiæ ſolis & cronis li.
quarto.c.iiii.

Almenus filius martis ex
aſtochia uenit ad troiā cū
xxx.nauibus li.ix.c.x.
Ianus benigne ſuſcepit ſaturnū in li
bro octauo.c.i.
Iapetus tytanis & terræ filius: potē
tiſſimus apud theſſalos li.quarto.c
xxviii.
Iapetia ſoror phætontis conuertit̃
ī arborē li.vii.c.xliii.
Iarbas rex getuloꝝ fili⁹ Iouis tertii
& garamantis dydonē nīphæ opta
uit cōiugē li.xi.c.xi.Idem occupa
uit carthaginem libro ſecūdo.c.lxi
Iaſon Eſonis filius a pelya patruo
mittit̃ ꝓ aureo uellere li.quarto.c.
xii.Sed plenius lib.x.c.xxxii.& ple
niſſime libro.xiii.c.xxvi.
Iaſius uł Iaſonius ex cerere pluto
nem genuit: & fulminat̃ libro.viii.
c.quarto.
Iaſius frater dardani fuit filius r̄gis
corinthi & electræ libro.quarto.c.
xxxiiii.& li.vi.c.primo.ſed occidit̃
a dardano li.vi.c.i
Iaſius abantis filius nil aliud li.ii.c.
xxxiiii.
Ieronymi doctoris laudes lib.iiii.

capitulo.xviii.
Ignigena bacchi nomẽ li.v.c.xxv.
Ignis duplex.ſ.elementum & ele/
mentatus libro.xii.c.lxix.ubi ſunt
ualde pulchra.
Lia numitoris filia ſacerdos
ueſtæ marti peperit Remum
& Romulum:ſed uiua infodit̃ lib.
vi.c.lxix.&.c.lxxii.ſed plenius lib.
nono.c.xl.
Ilion ciuitas priami li.vi.c.xiii.ple/
ne ẽt ponit̃ li.xi.c.octauo.
Mbriciator ſol dicit̃ libro.iiii
c.tertio.
Indi notabiles nigredine ĩ ꝓhæmio
primo primi libri.
Inclepes mons ſuperniuoſus ĩ prĩo
ꝓhæmio primi libri.
Intempeſtum quædam pars noctis
libro primo.c.ix.&.c.xxxiiii.
Infernus:& ubi ſit libro.i.c.xiiii
Inuidentia herebi & noctis filia li.i
c.xviii.
Inuidia differt ab inuidentia libro
primo.c.octauo.
Inarimes mons ſuperpoſitus fulmi
nato typheo li.quarto.c.xxii
Ob uir ſanct⁹ libro.iiii.c.xlv
Idem ſcripſit librum ſuum he
roico carmine li.xiiii.c.xvi.
Ioethaon filius laomedontis libro
vi.c.ſeptĩo.
Iolaus filius ariſtei ĩ ſardinia domi
nium tenuit libro.v.xvi
Ioſeph ſomnium li.i.c.xxxi.
Iſcla inſula uicina bays.
Ithatona miniſter ſõnii li.i.c.xxxi.
Iterducta iuno dicit̃ li.ix.c.i.
Vbal ĩuenit muſicã li.i.c iiii.
Iulius aſcanius æneæ filius li.
ſexto.c.xliii.
Iulius cæſar naſcit̃ ex familia iulia
libro.vi.c.liii.&.liiii
Iulia familia naſcit̃ a iulio ſiluio li.
ſexto.c.lxxii.
Iulius proculus ex ſtirpe æneæ lib.
nono.c.xli
Iudices laudantur:reprehenduntur
li.xiiii.c.quarto.
Iuno regina deoꝝ ſaturni & opis fi
lia iouis ſoror & cõiunx & oĩa poe
tica libro.viiii.c.i.
Iuno eodem ptu naſcit̃ cũ ioue li.
ii.c.i.& li.iiii.c.i
Iuno adiit domum ſomnii lib.x.c.
xviii.
Iunoni laciniæ templum cõſtruxit
hercules li.xiii.c.primo
Iuno uulnerat̃ ab hercule li.xiii.c.i
Iuno mouit furias ĩ athamantem &
inonẽ li.xiii.c.lxvi
Iuno fuit thebanis infeſta libro.xiii
c.lxvi.
Iuno uentos mouit contra iouem:
quare claudunt̃ in cauernis ſub im
perio æoli li.iiii.c.liiii.
Iuno fugiẽs gigantes mutat̃ ĩ uac/
cam li.quarto.c.lxviii
Iuno maxime honorat̃ a ſamiis li.
nono.in prohemio
Iuno oeſtrum ĩmiſit yoni cõuerſæ
ĩ uaccã li.vii.c.xxii.
Iunonis mirabile templum ĩ ſamo
libro nono in prohemio.
Iuno alũna neptunni libro.x.c.i
Iuno.i.terra libro ſecundo.c.iii.&
libro quarto.c.liiii.&.lxviii.
Iuno ĩ forma boroe decepit ſemelẽ
libro ſecundo.c.lxiiii.
Iuno uult iouem regno priuare.li.
quarto.c.xviii.
Iuno interdicit omnem terram:&

contra eam immiſit phitonē ſerpē
tem li.quarto.c.xx
Iuppiter prim⁹ filius ætheris & diei
li.ii.c.i.Idē lib.ii.c.ii.dicitur lyſa
mias maximæ uirtutis:Idem libro
iiii.c.lxvi.lychaonē uertit in lupuꝫ
Sed li.v.c.i.dicit̃ ꝙ primus ſit idē
cũ Ioue ſecũdo:& ponũt̃ plurima
laudabilia facta ſua
Iuppiter ſecũdus cæli filius archas
homo & athenienſium rex fuit li.i.
c.ii.ſed li.v.c.i.dicit̃ eē idē cũ ioue
primo:& ponunt̃ plurima laudabi
lia facta eius
Iuppiter tertius hõ cretenſis ſatur
ni & opis filius eodem partu naſcit̃
cũ Iunone habitauit ĩ mõte olym/
po prohibuit gẽtes commedere hu
manas carnes: honorifice ſepelit̃
in aulatia oppido cretenſi:et cole
batur ꝓ ſummo deo:et multa alia
attributa Ioui lib.xi.c.i.Idem libro
xiii.c.i.in forma amphitrionis con
cubuit cũ alcmena:& genuit hercu
lē.Ponunt̃ & quædam alia lib.ii.c
ii.ſꝫ li.viii.c.i.amputat ſaturno te/
ſticulos:quem regno priuat:& apđ
inferos ligat.Et lib.x.c.primo.pri
uat ſaturnũ regno.& lib.tertio.c.
xxiii.amputat ſibi teſticulos.Idem
li.quarto.c.lxviii.cum ſaturno bel/
lum gerit:qđ giganteũ dicit̃.& pu
gnat̃ apđ flegram.Idem ponit̃ lib.
octauo.c.i.ualde plene: & libro.
xi.c.i.Idem fugiens gigantes muta
tur in aquilam:et fugiẽs thyphœũ
mutatur ĩ arietem libro.iiii.c.lxviii
Idem liberat ſaturnum cum uxore
captum a tytano libro.iii.c.quarto
Idē pugnat cõtra tytanos li.iiii.c.i
& li.xi.c.i.Idem partit̃ regna cum
fratribus lib.octauo.c.vi.& li.xi.c
primo.Idē tenuit iunonē uinctā ca
thenis aureis li.ix.c.i.Idē apud cre
tenſes colit̃ pro ſummo deo libro.
vii.c.i.& li.xi.c.i.Idē ĩ pauco mõte
primo arā ſtatuit li.iii.c.i
Iuppiter olymp⁹ q̃ perides atheniē
ſiũ prĩceps fuit li.ii.c.ii.
Iuppiter liceus li.i.c.
Iuppiter maximus optimus dicit̃ a
Romanis li.ii.c.ii
Iuppiter ĩdiges æneas dicit̃ li.vi.c
lii.
Iuppiter ĩ generali in ſecundo ꝓhe
mio li.i.
Iuppiter cõcubuit cum ſemele qua
fulminata eductus ē bacchus li.ii.c
lxiiii.
Iuppiter tenet ſub pedibus conias
ſolis filias li.quarto.c.v
Iuppiter ſtuprauit antyopiaꝫ libro
quarto.c.vii
Iuppiter dat mynoi formoſiſſimum
taurꝫ ut eũ ĩmolet:ex quo paſiphes
pepit minotaurꝫ li.iiii.c.xi
Iuppiter oetam patrē medeæ r̃gno
expulit li.quarto.c.xviii
Iuppiter briareum detruſit ad infe/
ros li.iiii.c.xviii.
Iuppiter ex lathona genuit apollinē
& dyanam li.iiii.c.xx
Iuppiter uerſus ĩ aquilam cõcubuit
cum aſterie ſorore lathonæ li.iiii.c
xxi.
Iuppiter fulminauit thyphœum li.
iiii.c.xxii
Iuppiter nutritur a plyadibus li.iiii
c.xxxiiii.
Iuppiter aer eſt li.iiii.c.liiii
Iuppiter ponitur quandoqꝫ tantum
pro elemento ignis:quandoque ꝓ

igne & aere libro.ix.c.primo.& li.
xii.c.lxix.
Iuppiter q tantalus dicebať rapuit
ganimedē li.vi.c.iii
Iuppiter abſtinuit a cōcubitu the/
thidis pp reſponſū ꝓthei li.vii.c.
xvi.& li.xii.c.xlix
Iuppiter ī ſpetie cigni cū leda cōcu
buit lib.v.c.xxxix.ubi ſatis plene.
Plene ēt li.x.c.vii
Iuppiter ī ſpetie āphytrionis genuit
herculē ex alcmena li.xii.c.xxviii
Iuppiter larem ueł laram uł larun/
dā priuauit līgua li.xii.c.lxiiii
Iuppiter amauit iuturnam lib.xii.c
xliiii.
Iuturna dauni filia ſtuprata a Ioue
fit nīpha numici fluuii:& turno fra
tri fauit aduerſus æneā:alias uitiať
a latino rege & ſubmergiť in numi
co li.xii.c.xl.Eadē amať a Ioue li.
xii.c.xliiii
Iuuenalis poeta fuit de aqno li.xiiii
c.xv.&.xix

Abor herebi & noctiſ filiꝰ
li.i.c.xvii
Labdaciꝰ iunior filioꝝ age
noris miſit laium filiū ſuū thebas:
ał ipe filius phœnicis uenit thebaſ
li.ii.c.lxviii.&.lxix.&lxx
Laberintus carcer fabricať ī creta
a dedalo li.quarto.c.x
Laberinti fuerunt quattuor lib.viii
ī ꝓhemio.
Labicus q prius glaucus dicebať fi
lius mynois regnauit apd Italos:a
quo & ipſi labici dicti ſunt li.xi.c.
xxviii.
Labici Itali dicūť a labico filio my
nois li.xi.c.xxviii

Lacinius latro Italiæ ora uaſtās oc
cidiť ab hercule cōſtruēte templū
Iunoni laciniæ li.xiii.c.i
Lactantius īſignis hō ſcripſit ſup
Statio ī tertio ꝓhemio li.i.
Lacheſis una parcaꝝ li.i.c.quarto.
Lacedæmon Iouis ſecundi & tayge
tæ agenoris filiæ natus lib.ii.c.xlv
ſed li.quarto.c.xxxviii.atlas pater
& pleon mater taygetæ diciť.Idem
cōdidit lacedemoniam ciuitatē li.v
c.xxxv.
Lacedemonia ciuitas conditur a la
cedemone li.v.c.xxxv
Lachoon regis priami filiꝰ phœbi
ſacerdos equū ligneum græcoꝝ ha
ſta ꝑcuſſit li.vi.c.xlii
Lactea uł combuſta uia ī cælo lib.
ſeptīo.c.xli.
Lacus fucinus li.quarto.c.xv
Ladon fluuius li.i.c.quarto
Laertes pater uliſſis li.iiii.c.xl.ſꝫ li.
xi.c.xxxvii.&.xxxviii.dicitur filiꝰ
archiſii.
Laiꝰ iunior ex filiis labdacii:ex ſy
ria uenit thebas li.ii.c.lxviii.&.lxix
&.lxx.
Lamius lidii filius nepos hercuł li.
xiii.c.xix
Lāmech arcus & ſagittaꝝ īpertor
li.ii.c.lxxvi
Lampes unus ex ſolis equis libro
quarto.c.iii.
Lamirus filius hercuł ex yole lib.
xiii.c.xviii
Lamius uł
Latinus mōs ionius li.iiii.c.xvi
Lāpus laomedontis filius nil aliud
li.vi.c.ſeptīo
Lampethuſa ſoror phætontis mu
tať ī arborē li.vii.c.xliii.

Laugia fluuius li.v.c.xxix
Laodomia filia bellorophontis ex achimene cõiuge Ioui tertio ſarpe donem pepit regem liciæ lib.xiii.c lviii.
Laodomias filius alcinoi regis nil aliud li.x.c xxii
Laodices priãi filia nupſit licaonio filio anthenoris regis thraciæ li.vi. c.xvii.
Laodices filia agamẽnõis ex clithẽ meſtra li.xii.c.xvii
Laphyta filia apollinis ſa qua laphi tæ populi theſſaliæ dicuntur libro qnto.c.quarto.
Laphytæ populi theſſaliæ denomi nantur a laphita filia apollinis libro qnto.c.quarto.Hi li.ix.c.xxviii.ra puiſſent uxorem perithoy: niſi the ſeus defendiſſet.
Lares fuerunt duo filii mercurii ne potis atlantis ex lare uł lara uł la/ rũda filia almonis ſic a noĩe matris dicti.alias lares & genii eorũdẽ deo rũ ſunt noĩa.Lares etiam ſunt dei priuatorũ ĩ domibus: ubi ponit̃ cõ ſuetudo Kalendarũ Ianuarii ſerua/ ta ĩ domibus circa ignem libro.xii. c.lxiiii.
Lara uel
Lares nympha filia almonis lingua priuatur a Ioue: & pe/
Larunda perit duos filios mercurio quos pater a matre nomĩauit lares li.xii.c.lxiiii
Latinus rex laurẽtũ filius ulyxis ex cyrce li.quarto.c.xiiii.& li.xi.c.xliii
Latinus rex laurentũ fauni regis & maricæ nĩphæ filius: alias nepos: & herculꝭ fili⁹: alias uliſſis & cyrcis pater lauiniæ plene lege li.octauo.c xvii.& .c.xviii.occidit̃. Idẽ uitiat Iuturnã turni ſororẽ li.xii.c.lx.Idẽ li.xii.c.lxvii. dicit̃ filius herculꝭ & pallãtæ filiæ euandri.
Latinus herculis filius ſuſcept⁹ ex fauni filia: a quibuſdã aduenticius credit̃ li.xiii.c.xiiii
Latin⁹ ſiluius æneæ ſiluii filius r̃x albæ li.vi.c.lviii.
Lathona cey filia lib.iiii.c.xix.ſʒ.c. xx.pepit Ioui apollinẽ & dyanã: fu gat̃ a phytõe ſ̃pẽte miſſo a Iunone & licios ruſticos mutauit ĩ ranaſ.
Latium ps Italiæ dictũ a latebra ſa turni li.octauo.c.i.
Laurentalia feſta ĩſtituit Romulus li.ix.c.xli
Laurus mõſtrat uera ſõnia: & dedi cat̃ apollini li.ii.c.ix.& li.v.c.iii.ſʒ li.vii.c.xxix.ipſa dedicat̃ apollini: nec fulminat̃: & ex ea coronantur poetæ.
Lauinia filia latini regis laurentum ꝓmiſſa uxor turno dat̃ æneæ li.vi c.lii.Idẽ dicit̃ li.viii.c.xviii.
Laumedon rex troiæ & filius regis ylionis deos deluſit: ſed ab hercule uita & regno priuat̃ li.vi.c.v.&.c. xiii.ſʒ li.ſeptĩo.c.xlviii.deluſit deoſ quare nobiles uirgines obiiciuntur mõſtro & li.xi.c.xl.ſepelit̃ ſup por ta Scea.
Lauſus numitoris filius ab amulio occidit̃ li.vi.c.lxix.&.lxxi.ſʒ ual/ de plene li.ix.c.xl.

Earchũ ĩfantem occidit atha mas pr̃ ĩſan⁹ li.ii.c.lxvii.& li xiii.c.lxvi.&.lxix.

Leda uxor Tidari li.v.c.xxxiiii.ſʒ ualde plene li.xi.c.vii.
Leontius Pilatus theſſalocenſis

pleniſſime deſcribiť li.v.c.vi.licet
aliqua ponanť li.ii.c.ii
Leo nemeus & leo theumeſius ſu/
perať ab hercule li.xiii.c.i
Leonū proprietates li.tertio.c.ii
Leones trahunt currū matris deo/
rū li.iii.c.ii.ſꝫ uald plene li.x.c.lvii
Leſbon mitylenam Ci.habuit lib.
quarto.c.octauo.
Lœtum mors diciť li.i.c.xxxii.
Letheus fluuius īferni filius flege/
tontis li.tertio.c.xvii
Leucothes filia orchani regis uitia/
ta a phœbo uiua ſepeliť a patre li.
xii.c.xxxvii.
Leucothoen deam marinam dicūt
quæ primo dicebať yno uxor atha
mantis li.ſecundo.c.lxvii.& libro
xiii.c.liiii
Leuconothus uentus occidentalis
li.quarto.c.liiii
Leucoſia nomē unius ſyrenaꝝ lib.
vii.c.xx
Ibonotus uentus meridional'
li.iiii.c.liiii
Libs uentus occidental' li.iiii.c.liiii
Libya regio africæ īpletur ſerpenti
bus ex meduſeis guttis lib.x.c.xi.&
li.ii.c.xx.denominatur a nomine
reginæ.
Libya filia epaphi & caſiopæ buſſi/
ridis mater a ſe libyam partē africe
noīauit li.ii.c.xx
Liber pater nutritur a pleyadibus
lib.quarto.c.xxxiiii.ſed li.ix.c.xxv
ponunť oīa poetica:& li.ſecūdo.c
octauo.diciť Iouis filius:& trium/
phaſſe de indis:& libro xii.c.xxv.
occiditur a perſeo.
Liber primus primi Iouis filius fra
ter & uir ꝓſerpinæ:ex ea mercuri/
um genuit libro.ii.c.xi
Liceus li.i.c.quarto
Licus tyrannus thebis ab hercule
occidiť li.ii.c.lxviii.& li.iii.c.i
Licus ul'
Licius ſol diciť lib.quarto.c.iii
Licia regio eſt li.quarto.c.xx
Licii ppl'i cū rhodiis pugnāt libro
quarto.c.xx
Lichaon rex archadiæ filius tytāis
& terræ Ioui parans īſidias ī lupuꝫ
uertiť:cū primo inueniſſet belloꝝ
inducias li.iiii.c.lxvi
Lichaon fili⁹ priami ab achille ſub
mergiť in camandro fluuio li.vi.c
xxx.
Lichaonius filius anthenoris regis
thraciæ laodicem priāi filiā uxoreꝫ
habuit li.vi.c.xvii
Lichione filia dedalionis mercurio
& phœbo pepit:đinde occiditur a
dyana li.xi.c.xvii
Lichaſtes naturalis filia priāi uxor
polidamantis anthenoris filii lib.vi
c.xviii.
Lichaſtes formoſiſſima meretrix
ericem ex bute cōcepit li.x.c.iiii
Licēmones a marte igiť ducēs a tli
polemo nepote ſuo & filio herculis
occidiť li.xiii.c.xi
Lidus filius hercul' ex yole lib.xiii
c.xviii.
Lieus bacchi nomē libro v.c.xxv
Ligur filiuſ eridani duciſ li.vii.c.xli
Ligur ul' ligus phætontis filius a ſe
ligures populos noīauit lib.ſeptīo
c.xlii.
Ligures populi a ligure phætontis
filio noīanť li.vii.c.xlii
Licurg⁹ rex thraciæ dryantis filius

ocul' pruat' a ſupis & crura ſibi amputat credens ĩcidere uites alias in mare proiicitur libro undecimo.c.xxii.ualde plene.
Ligia nomẽ unius ſyrenarum libro ſeptimo.c.xx
Lynceus filius egiſti ſolus ex.l.fratribus pietate hypermeſtræ uxoris euaſit li.ii.c.xxii.ſed.c.xxviii.uocatur linus.& pulſo danao apd argos regnauit.
Lynce' rex thebaꝝ occidit' ab amphione li.v.c.xix.& li.iiii.c.vii.ſed plenius li.x.c.xxviii.
Lic'rex thraciæ uoluit triptolomũ miniſtꝝ cereris occidere:ſed mutatur ĩ lyncem lib.octauo.c.quarto.ualde plene.
Lynces trahunt currum bacchi li.v.c.xxv.
Linus apollinis ſecundi filius & pſamachæ crotopi regis filiæ deuorat' a canibus li.v.c.ſeptĩo.
Linus filius egiſti ſolus ex.l.fratribus pietate hypmeſtræ uxoris euaſit:& pulſo danao patruo apud argos regnauit li.ii.c.xxviii.ſed.c.xxii.uocauerat eum lynceum.
Linus alius a ſupiori fili' apollinis ĩ muſica uir mirabilis li.v.c.vii.ſed li.xiiii.c.viii.dicit' un' ex tribus ĩuentoribus poeſis.
Lippara inſula officina uulcani li.x c.xvi.& li.xii.c.lxix.
Liryopes nympha cephiſo fl'o peperit narciſſum li.vii.c.lix
Liſamias apd archades hõ æſtimationiſ permaximæ lychaonẽ regno priuans uocatus ẽ Iuppiter li.iiii.c.lxvi.& li.ii.c.ii.
Liſtrigones populi ad quos naufragus deuenit ulyxes libro.xi.c.xl.
Liſidices filia pelopis ex hypodamia peperit alcmenam matreꝫ herculis li.xii.c.quarto.
Lis eſt idẽ qd litigiũ li.i.c.iii.
Litigium filius demogorgonis & chaos a patre ĩ cælum iacitur lib.i.c.tertio.ſed li.quarto.c.liiii.litigiuꝫ dolens a Ioue de cælo pulſum contra Iouẽ uẽtos armauit:quare Iuppiter eis præfecit æolum & clauſit ĩ cauernis.

Ocri ppl'i itali ex uoto uirgines filias ad quæſtum meretricũ poſuere li.xi.c.quarto.
Loquendi principiũ ubi ſũt aliqua ualde pulchra li.xii.c.lxix
Loſias ſol ẽ li.quarto.c.iii
Lothophagi ppl'i ad quos naufragus puenit ulyxes li.xi.c.xl.

Vcani habent fl' acherontem li.iii.c.v.
Lucifer ſtellæ nomẽ li.iii.c.xii.Idẽ lucifer tertii Iouis filius & auroræ ex Tachinna nĩpha ceym & dedalione genuit li.xi.c.xv.
Lucina lũa ẽ li.iiii.c.xvi.& li.ix.c.i.
Lutius tarquinus ſupbus ſeruiliuꝫ tarquinũ romæ regnãtẽ occidit li.xii.c.lxxviii.ualde plene
Luna hiperionis filia & ſoror ſolis cũqꝫ ſibi attribuunt' proprietatum ĩſignibus li.quarto.c.xvi.& fugiẽs gigantes li.quarto.c.lxviii.mutat' ĩ phelem ideſt dãmam.& declaratio lunæ nõis li.v.c.tertio.& eius equi ponunt' li.quarto.c.xvi
Lupanaria primo apud etholos in græcia inuenta ſũt li.vii.c.xx.& li.ix.c.xl.dicũt' a lupa
Lupus eſt animal martis li.ix.c.iii.

Acies mittit̃ ĩ mundũ pp
pmetheũ: q aĩauit ſtatuaꝫ
luteã li.iiii.c.xliiii
Machaon fili⁹ æſculapii ĩſignis me
dicus li.v.c.xx.
Marchomannus priami filius con
ſedit ĩ parte turingiæ li.vi.c.xxiii.
Machareus filius æoli regis uẽtoꝝ
fugiens iram patris qa grauidaue/
rat canacẽ ſororem factus ẽ ſacer/
dos apollinis delphici lib.xiii.c.xxi
& li.xii.c.xx.&.lii.fecit pyrrũ frau
dulenter interfici ab horeſte
Macrobius dicit ſolem omniũ reꝝ
cauſam eſſe libro primo ĩ primo p
hæmio.
Magi ex ſabeis uenerunt ĩ ſyriam
li.tertio.in prohæmio
Maia filia atlãtis archadis Ioui mer
curiũ pepit: ſola ex pellicibus a Iu
none diligit̃: deificat̃: & p maiam
ĩtelligebant terrã: cui ſus prægnãs
mactabat̃ li.quarto.c.xxxv.ſed li.
xii.c.lxix.dicit̃ uxor uulcani: qđ ẽt
ponit̃ ĩ pdicto.c.xxxv.
Maieſtas filia honoris & reuerẽtiæ
li.tertio.c.xi.&.xii.
Maieſta ul̃
Maieſtas uxor uulcani ſecundum
quoſdam libro.xii.c.lxix.
Mane prima pars diei li.i.c.xxxiiii
Manthon filius byantis Amithao/
nis ex pyrrho uxore li.xiii.c.xxxix
Mantho filia thyreſiæ uatis fugit
uictores thebaꝝ li.v.c.vi.ſed lib.
vii.c.li.mantuam ciuitatẽ conſtru/
xit: & li.xii.c.ii.iubens thebanis ſa
crificare lathonæ reprehenditur a
nyobe regina
Mantua ciuitas condit̃ a manthoe
filia uatis thyreſiæ lib.ſeptĩo.c.v.
Mars Iouis & Iunonis filius ul̃ Iu
nonis tãtum &c.deus belli li.nono
c.tertio.ubi plene ſũt poſita omnia
poetica licet aliqua dicta fuerint.c.i
Sed li.tertio.c.xxii.ponitur dom⁹
eius ĩter cæleſtia: Et lib.x.c.xlvii.
carcerat̃ ab Otho et ephyalte: libe
ratur tamen a mercurio iubente Iu
none: & li.ix.c.quarto ponit̃ uirt⁹
eius ſup natiuitate dũmodo ſit ĩ do
mo ueneris.
Marſia ponitur ĩ tutela bacchi: et
certamẽ ipſius cum apolline li.v.c
xxv.
Marſy ſunt populi in italia libro
quarto.c.xii.
Marica dea littoris: & quandoque
ĩtelligitur uenus li.octauo.c.xvii.
Marmorea ſtatua aliaſ eburnea uer
titur in ueram fœminam libro.ſe/
cundo.c.xlix
Mare mediterraneum irrigans ter/
ram fluit inter calpem & abylam li
bro.x.in prohæmio
Mare rubꝝ dicitur erithreũ ab eri
threo rege li.xii.c.xxxviii
Mare erithreum rubꝝ dicebat̃ an/
tiquitus li.xii.c.xxxviii.
Maris ſumma laus lib.x.c.xvi
Mariandiana ciuitas li.ii.c.lv.
Mater magna terra eſt li.i.c.viii.
Matrona Iuno dicit̃ libro nono.c.
primo.& li.xiii.c.v
Mater deorum amauit athym de/
corum puerum lib.tertio.c.ii.Et in
eodem.c.hꝫ ſceptrũ: ueſtes ramis
& herbis ornatas.Sacerdotes Eu/
nucos pulſãtes tympana.Sedes ua
cuas circum armati eam ambiunt
turrium coronaꝫ: Et eius quadriga

trahitur a leonibus li.tertio.c.ii
Mantheus unus ex equis plutonis li.octauo.c.vi.
Meander fl⁹ ſcribit̃ plene li.vii.c.xl.
Medea filia oetæ regis colchoꝝ ex ipſea cõiuge Iaſonẽ liberauit:abſirthum fratrẽ laniauit:Eſoneꝫ decrepitũ fecit iuueneſcere.peliam laniari a filiabus: & abdicata a Iaſone creuſam cũ tota regia cõbuſſit:occidit ꝓprios filios.Egeo regii athenaꝝ medũ pepit.Tandẽ cũ Iaſone ad colchos reuerſa ẽ.& patrẽ r̃gno priuatũ ĩ regno reſtituit Iaſonis uiribus:& apud Romanos pro dea colit̃ lib.quarto.c.xii.Multa ẽt ponunt̃ li.xiii.c.xxvi.ſed.xi.c.li.iiii.dicit̃ ꝙ Iaſon q eum r̃gno priuauerat iam ſenẽ ĩ regno reſtituit.
Medea fecit eſoneꝫ iuueneſcere li.iiii.c.xii.& li.xiii.c.xxv.
Medea fecit peliam a filiabus occidi li.quarto.c.xii.ſed plenius li.x.c xxxii.&.xxxiii.
Medea creuſam creontẽ & totã regiã cõbuſſit li.xiii.c.lxiii.ſed pleni⁹ li.quarto.c.xii.
Medea ab ægeo rege fugit li.quarto.c.xii.et li.x.c.liiii.
Medea reuerſa ĩ gratiã Iaſonis pulſi a theſſalia rediit ad colchos li.x.c.liiii.
Medea patri regnũ reſtituit:& tot bona egit ꝙ deificata ẽ li.iiii.c.xii.et li.xiii.c.xxvi.
Medus fuit medeæ et ægei regis filius li.quarto.c.xii.Et li.x.c.xlviii ſed.c.liiii.a ſe ul' a matre mediam dixit.
Meduſa phorci filia:cũ ſororib⁹et proprietatibus ualde plene li.x.c.x
Eadẽ cũ neptunno cõcubuit ĩ templo mineruæ:quare capilli ei⁹ facti ſũt anguinei:Perſeus ſibi caput amputat:naſcit̃ pegaſus et libya ĩplet̃ ſerpentibus ex guttis cadẽtibus li.x.c.xi.Eadẽ regina ditiſſima ſupat̃ a perſeo li.iiii.c.xxxi.
Mediſcaſtis natural' filia priãi nupſit polippo li.vi.c.xix
Medicina latuit qngentis annis li.v.c.xx
Medicinã innouauit ypocras li.v.c.xx.
Megalis frigius docuit ſabinos diſciplinã augurandi li.xii.c.lxxv
Megera furia infernal' acherontis li.xiii.c.i.
& noctis flia li.iiii.c.viii.
Megera uxor hercul' mactat̃ ab eo
Megareus filius oncheſti nil aliud li.x.c.lvi
Megapentis filius menelai ex captiua lydia li.xii.c.xiiii
Mezentius rex agellinæ occidit̃ li.vi.c.lii.&.liii.
Melampus amichaonis filius preti filias putãtes ſe uaccaſ liberat quare fit gener regis li.ii.c.xxx.& lib.xiii.c.xxvi.
Melampus uates li.x.c.xliiii
Melãpus marit⁹ lauiniæ poſt æneã genuit latinũ ſiluiũ libro.octauo.c.xviii.
Melampus filius atrei nil aliud li.xi.c.vi
Melicertam ſubmerſit yno mater & ſe cum illo lib.ii.c.lxvii.Et li.xiii c.lxvi.
Melanconia triſtitiæ mater lib.iii.c.iiii.

Melantho prothei ſilia uitiat̃ a ne/
ptunno li.vii.c.ix
Melon nilus ẽ ægypti fluuius li.vii
c.xxx.
Meleager primus Iouis archadis fi
lius armis calidoniam occupauit li.
ix.c.xi.
Meleager oenei r̃giſ calidoniæ fili⁹
& altheæ:q athalãtæ uirgini a ſe di
lectæ d̃dit caput apri:occidit duos
auunculos li.ix.c.xiiii.ſed plenius.c
xix.li.ix.c.xi.meleager dictus eſt
Mela filius parthannis nil aliud li.
ix.c.ii.
Melion neptunni filius pene a ne/
ſtore occidit̃ li.x.c.xxiii.
Meliſſ⁹ rex cretæ habuit amaltheã
& meliſſam filias:q̃ infantẽ nutri/
uere Iouem li.xi.c.i.
Meliſſa filia meliſſe regis cretæ cũ
amalthea ſorore nutriuit Iouem in
fantem li.xi.c.i
Memphis ciuitas ĩ ægypto condit̃
ab ape li.ii.c.quarto.
Mens mundi ſol dicit̃ li.iiii.c.iii.
Menu luna ẽ li.quarto.c.xvi
Menas Iouis tertii filia menſtruis
floribus præeſt li.xi.c.xi
Men defectus ſonat li.xi.c.xi
Melon filius tytonis ex aurora lib.
v.c.ix.ſed ab achille occidit̃ & mu
tat̃ in auẽ li.vi.c.x
Menoniæ aueſ natæ ex fauillis me/
nonis li.vi.c.x
Menalippus a tydeo fratre inaduer
tenter occidit̃ ualde plene lib.ix.c.
xxi.xxiii.
Menalippus alius a ſupiori tydeuꝫ
occidit quadã ſagitta ĩ bello theba
no li.ix.c.xxi.&.xxiii.
Menalippes ſoror antyopæ r̃ginæ
amazonũ ab hercule reddit̃ r̃ginæ
acceptis ꝑ recompenſatione armis
reginæ li.x.c.xlix.
Menela⁹ phyſtẽis filius uł atrei ſe
cundũ alios lacedemonũ rex & ma
ritus helenæ libro.xii.c.x.i.ualde
plene.
Mendacii deſcriptio cũ ſeptẽ ſpe/
tiebus mẽdacii.
Mercurius primus primi Iouis fili⁹
nũtius & interpres deoꝝ li.ii.c.vii
& li.tertio.c.xx.
Mercurius ſecũdus liberi & ꝓſerpi
næ filius furat̃ uaccas apollinis ui/
dente batho:quẽ poſtea uertit ĩ ſa/
xum.Et iraſcit̃ cũ apolline & con/
cordat li.ii.c.xii.licet in.xi.c.fuerit
aliqua mẽtio de eo.&.xiiii.c.genuit
Autolonium furẽ ex lychione.Ideꝫ
confirmat̃ li.xi.c.xvii.
Mercuri⁹ tertius cælo patre & die
matre natus ſerpentẽ circunuolutũ
baculo & alia inſignia mercurialia
ferens ex Venere ſorore genuit her
mofroditũ li.tertio.c.xx.
Mercurius quartus fluminis nili fi
lius fuit hermes trimegiſtus li.vii.
c.xiiii.
Mercurius q̃ntus filius mercururii
filii nili ſł habuit oĩa inſignia mer/
curio attributa:& gall⁹ apponitur
cingulo li.ſeptĩo.c.xxxvi.
Mercurius Iouis tertii filius ex ma
ya atlantis filia habuit oĩa inſignia
mercurialia:dicit̃ nũti⁹ deoꝝ:de⁹
eloquentiæ tegit̃ galero:& oĩa poe
tica ponunt̃ ad plenum li.xii.c.lxi.
Idem lactatur a Iunone libro.iiii.
cap.xxxv.& libro nono.c.i. Idem
li.xii.c.lxiiii.genuit duos lares ex la
re filia almõis.Eidẽ li.iiii.c.xxxv.

ſacrificabāt mercatores.
Mercuriis oībus dantˀ eadem orna mēta ſed nō eadem deitas:qa alius medicinæ deus:tali⁹ mercatorꝫ:tali⁹ furꝫ &c.li.xii.c.lxi.
Mercuri⁹ ī generali fugiēs gigātes uertitˀ in cichoniā libro.quarto.c. lxviii.
Mercurius argū oculatū occidit li. vii.c.xxii.
Mercurius martē a carceribus liberat li.x.c.xlvii.
Mercurius ligat ꝓmetheum ſuper caucaſo mōte ut lanietˀ ab auib⁹ li. quarto.c.xliiii.
Mercurius mittit armēta ad littus ubi ludebat europa li.ii.c.lxii.
Murcurius duxit aīas ad letheum: quas uult reuerti ad corpora libro tertio.c.xliii.
Mercurius præmonuit ulyxem ut ñ trāſformaretˀ a cyrce li.iiii.c.xiiii
Mercurii planetæ ꝓprietas li.xii.c lxi.
Meroes cōiunx polibi regis corinthiorꝫ li.ii.c.lxx.
Meropis athlantis & pleyonis filia nupſit ſiſypho corīthiorꝫ regi & peperit laertē patrē ulyxis lib.tertio. c.xl.
Merops uxor atroy cū thieſte cognato adultera magnorꝫ malorꝫ cauſa fuit li.xii.c.v.pleniſſime
Merops ægyptius īperans æthyopibus fuit marit⁹ climēis li.vii.c.xl
Meretrices nudæ celebrabāt feſta floralia li.quarto.c.lxi.
Merulæ auis naturalis ꝓprietas li. quarto.c.lxviii.
Mera priti & anchyæ filia occiditˀ a diana li.ii.c.xxxi
Meridies q̄dā ps diei li.i.c.xxxiiii.
Meridium.
Meſapus neptūni filius ferro inuulnerabilis & incombuſtibilˀ Turno fauit cōtra æneā li.x.c.xxv.
Metus filius herebi & noctis cum oībus miniſtris ſuis li.i.c.xix.
Mentres pater dydonis li.ii.c.lviii
Icone inſula li.quarto.c.xxi.
Mida oīa tactu ſuo uertebat ī aurꝫ li.i.c.xxiii.
Miletus ſolis fili⁹ a ſuo noīe Ci.cōſtruxit ī leſbo:poſtq̄ꝫ territus a Ioue:nō potuit minoem ſenē īuadere li.quarto.c.octauo.
Miletenes ulˀ
Miletena Ci.in leſbo a Mileto conſtruitˀ li.quarto.c.octauo
Minerua prima naſcitˀ a uertice Iouis li.ſecūdo.c.tertio
Minerua ſecūdi Iouis filia apollinē primū ex uulcano pepit li.tertio.c. xviii.&.xix.Eadem ut patet li.v.c. xlvii.qa fuit īuētrix bellorꝫ bellona dicitˀ ſoror & auriga martis.Et cuꝫ neptūno certauit d̄ īpoſitione noīs athenarum.
Minerua inuentrix quadrigarꝫ filia Iouis li.ſeptīo.c.xii
Minerua nili filia ab ægyptiis colitur li.ſeptīo.c.xxxi.
Minerua qnta pallonē ulˀ pallanteꝫ gigantem & patrē ꝓprium occidit quare pallas dicitˀ li.quarto.c.lxiii. hæc hꝫ talaria li.iiii.c.lxiiii
Minerua ī generali capillos meduſæ mutauit ī angues li.x.c.x
Minerua ſpōdet auxiliū ꝓmetheo ad imaginē hoīs ex luto factā li.iii. c.xliiii.
Minerua aduerſatˀ uulcano petenti

eius cōcubitū et naſcit̃ ericthoniuſ li.iii.c.tertio.ſꝫ pleni⁹ li.xii.c.lxx
Minos Iouis tertii et europæ filius rex cretenſis ĩ ſicilia ĩ oppido camerino occidit̃ li.xi.c.xxvi.ubi plene ponunt̃ oĩa poetica.Idē ddit zonā ĩ cinctis italis & regnauit ĩ Italia li.xi.c.xxviii.ſed ĩ li.i.c.xiiii.fit iudex ĩferni.& li.ii.c.lxii.& lib.quarto.c.octauo.pauca dicunt̃.ſed plura li.quarto.c.x.ſed lib.xi.c.xxvi.plene ponunt̃ oĩa poetica.
Miniſtri ſomni li.'.c.xxxi.
Minotaurus gignit̃:claudit̃ ĩ labyrintho:& mactat̃ a theſeo.li.quarto.c.x.Idē li.x.c.xlix
Minoya dudū ſed hodie paron ĩſula dicit̃ a pareante duce & nepote Iaſonis li.xiii.c.xxx
Mirra filia cinaræ regis cypri cum patre cōcubuit:cui adonē pepit li.ſecundo.c.li.&.c.lii.mutatur in arborem.
Myrtus arbor ueneri magnæ ſacra li.tertio.c.xxii
Myrtilus filius mercurii filii mayæ auriga hipodamiæ pactione primæ libidinis corrumpit̃ li.ix.c.ſeptio.ſed plenius li.xii.c.tertio.&.c.lxiii.
Mirmidon tertii Iouis filius ppl̃os qbus ĩperauit denoĩauit a ſe li.xi.c xiii.etiam ĩ eodē.c.denoĩatur a puella mirmice.ſed aliter dicit̃ li.xii.c xliii.
Mirmix puella ĩ actica regione uertit̃ ĩ formicā:a qua poſtea mirmidones dicti ſunt li.xi.c.xi.
Miſeria herebi & noctis filia lib.i.c.xxiiii.
Miſtor filius regis priami occidit̃ li.vi.c.xliii
Miſenus æoli filius tubicen hectoris & æneæ ĩ mari mergit̃:ul̃ ueri⁹ ab ænea occidit̃ li.xiii.c.xxiii
Micticon ul̃ phyſicon li.i.in ꝓphæmio.
Mitilene ciuitas leſbia a mileto cōſtructa li.iiii.c.octauo.
Oloſſus pyrrhi fili⁹ & andromachæ li.vi.c.xxv.& li.xii.c.liiii.noĩauit a ſe ppl̃os:quibus ĩperauit primo dicebāt̃ epyrrhi:ut patet li.quarto.c.lxvi
Moloſſi ppl̃i a moloſſo pyrrhi filio dicūt̃ ut patꝫ.c.ꝓximo p̄cedenti
Morbi miſſi ſunt ĩ mūdū pp ꝓmetheum q animauit ſtatuā luteā lib.quarto.c.xliiii.& li.i.c.xxvii.dicit̃ morbus filius herebi & noctis.
Morphea miniſter ſōni li.i.c.xxxi.& li.xi.c.xviii.
Mors filia noctis & herebi lib.i.c.xxxii.ubi ēt ponūt̃ mortis ſpēs & noĩa.
Moralitas qd ſit li.i.c.tertio.
Mopſus filius apollinis & dymātis al̃ manthonis filiæ tyriſiæ Iaſoni ſumma amicitia iunctuſ phaſelim ciuitatē cōdidit li.v.c.ſexto.
Vlier ad ſolatium hominis facta eſt ſtimulus ipſius libro.quarto.c.xliiii.ubi ponitur eaꝝ malitia.Et additur mulieres in mundū miſſas propter prometheum animantem ſtatuam luteam.Et li.xv.c ix.habent de nocte quod uolunt a uiris.
Mulciber uulcanus dicit̃ lib.xii.c.lxix.
Mundus duplex.ſ.maior & minor

li.i.c.xiiii.
Muſæ tertii Iouis filiæ & memorie
alias menoniſ & theſpiæ filias pyer
ri ĩ picas uertunt li.xi.c.ii.ubi oĩa
plene.
Muſey plures fuerunt li.xiiii.c.viii
Muſeus & moyſes idẽ eſſe dicit̃ li.
xiiii.c.octauo.
Muſeus eumolfi filiꝰ unus ꝺ tribꝰ
ĩuentoribus poeſis li.quarto.c.viii.

Aydes ſunt fluuiorꝝ nym
phæ numero xviii.li.ſeptĩo
c.xiiii.
Nays ĩterpretat̃ fluctꝰ li.vii.c.xiiii
Napeæ nĩphæ fontiũ numero.viii.
li.ſeptĩo c.xiiii.
Napta fomes ẽ li.ſeptĩo.c.xiiii.
Narciſſus filius cephiſi & lyriopis
nymphæ mutat̃ in florẽ lib.ſeptĩo
c.lx.
Naiti luna quĩta ſunt ſteriles li.ii.c.
tertio.addit̃ li.quarto.c.i.ꝙ etiam
ſunt damnoſi.
Nauplꝰ filꝰ neptunni li.ii.c.xxv.ſʒ
ualde plene habet̃ li.x.c.lix.
Nauis prima fabricat̃ ab argo gra
tia Iaſonis li.xiii.c.xxvi
Nauigationis laus & utilitas li.x.in
ꝓhæmio.
Nauſithoꝰ phœnicũ rex li.x.c.xvii
Nauſithea filia alcinoi fauit ulyxi li
x.c.xxi.& li.xi.c.xl
Naxon inſula optimo abũdat uino
li.xi.c.xxix.
Ecem unã ſpetieʒ mortis li.
c.xxxii.
Neiphyles uxor athamantis regis
thebarꝝ mater phriſi & hellis conci
ta ĩſania liberi patris ĩ ſiluas abiit li
xiii.c.lxvi.ualde plene.
Neleus neptunni filius pulſus a pe
leya frẽ:pylon cõdidit & habuit fi
lios xii.li.x.c.xxxv.ſʒ li.ii.c.xxxvii
genuit neſtorẽ ex clore uxore.
Nẽbroth turrim ĩ deũ excogitauit
li.quarto.c.lxviii
Neptunnus ſaturni & opis filius fu
it lib.quarto.c.i.&.c.xviii.dicit̃ fra
ter Iouis tẽptans eũ regno priuare
una cũ Iunone.ſed oĩa poetica po
nunt̃ pleniſſime li.x.c.i.& li.x.c.xi
Nepũnus cũ meduſa cõcubuit ĩ tẽ
plo palladis ualde plene & li.ſecun
do.c.tertio.& li.v.c.xlvii.& li.x.c.
i.certauit cũ minerua de ĩpoſitione
noĩs athenarꝝ.& li.quarto.c.lxi.ex
hiphymedia genuit othũ & ephial
tem:q ſingulis menſibus creſcebãt
octo digytis:& iuuerũt gigantes
Nereus marinus deus oceãi & the
thidis filius dorim ſororẽ ĩ uxoreʒ
habuit:ex qua nĩphas oẽs genuit
li.ſeptimo.c.xiii
Nereides nimphæ marinæ a nereo
patre dictæ ſunt numero.xxxiii.li.
ſeptimo.c.xiiii.
Nerithos ĩſula li.quarto.c.xviii
Neſſus cẽtaurus occidit̃ ab hercu
le li.ix.c.xvii.ſed plenius in.xxxi.c
eiuſdem li.et li.xiii.c.i
Neſtor filius nelei ex clori coniuge
li.x.c.xxxv.ubi oĩa plene
Neptolomꝰ propriũ nomẽ pyrrh
achillis filii li.xii.c.lii
Ichoſtrata filia Ionii archadũ
regis pallantis uxor uł nurus
ex mercurio euandrum archadiæ
regem peperit famoſiſſima uates
Carmentis dicta:et in Italia montẽ
palatinum ĩcoluit libro.v.c.l.Idem

dicitur li.xi.c.lxv.
Nilus ægypti fluuius li.vii.c.xxx.
Nymphæ ĩ generali li.vii.c.xiiii.
Niobe filia tantali ex taygete uxor
amphionis: ob ſuperbiã pdidit fi/
lios li.v.c.xxx.ſed.c.xxxi.ponunt̃
noĩa filioꝝ & filiaꝝ.Et lib.xii.c.ii.
uertit̃ ĩ lapidẽ ualde plene.& ĩ ꝓhe
mio li.iii.aliqd dicit̃.
Niobe filia phorõei Ioui pepit apĩ
li.vii.c.xxii.
Niſam Ci.in ĩdia cõdidit dionyſi⁹
li.ii.c.octauo.& lib.v.c.xxv.ualde
plene ubi dicit̃ ſita iuxta ĩdum.
Niſus ſecundus mercurius eſt niſa
ciuitas dictus li ii.c.xii.
Niſus rex megarenſiũ a ſilla filia ui
ta priuat̃ regno li.xi.c.xxvi.
Niſeus bacchi nomẽ li.v.c.xxv.
Nitheus neptuni filius ex cyleno fi
lia atlantis rex æthiopiæ fraude ni
thimenis filiæ cũ ea cõcubuit li.x.c
xxviii.&.xxx
Nithimene filia nithei regis æthio
piæ adulterata cũ pr̃e uertit̃ ĩ aueꝫ
mineruæ ſacrã li.x.c.xxviii.&.c.
xxx.
Nithileus bacchi nomẽ li.v.c.xxv
Octis diuiſio li.i.c.ix
Noctua ponit̃ ĩ tutela miner/
uæ li.ii.c. tertio.& li.x.c.xxx
Noĩa equoꝝ ſolis li.quarto.c.iii
Nomi⁹ ideſt apollo græce latĩe pa
ſtor ſonat.nã pulſus ab archadib⁹
qbus ĩpabat fact⁹ẽ paſtor admethi
regis li.v.c.tertio.
Norax filius mercurii filii mercurii
nili ĩ ſardinia nore oppidũ compo
ſuit li.ſeptĩo.c.xxxvii.
Nore oppidũ in ſardinia a norace
conſtructum filio mercurii li.vii.c.
xxxvii.
Noth⁹ uẽt⁹ meridionalis li.quarto
c.liiii.& dicit̃.c.lvi.eiuſdem li.frigi
dus & ſiccus: ſed p accidens uenit
ad nos calidus & humidus.
Nouius unus equoꝝ plutonis.lib.
octauo.c.vi.
Nox filia terræ & mater parcaꝝ li.
i.c.v.&.ix.
Nox cõcubia tertia ps noctis li.i.c
ix.&.xxxiiii.
Vbis generatio li.ix.c.xxvii
Numitor procæ fili⁹ ab amu
lio regno priuat̃.ſed a romulo & re
mo reſtituit̃ li.vi.c.lxix.&.lxx.
Numicus flumen ẽ li.ii.c.lxi.
Numenius philoſophus honeſte re
prehendit auctorẽ li.iii.ĩ ꝓhæmio
Numus æneus apd̃ Italos primo ſi
gnat̃ a ſaturno li.octauo.c.i.
Nuniua ĩſula occupata a ſardo her
cul' filio uocat̃ ſardinia li.xiii.c.vii
Nux attribuit̃ Ioui: & deſcribit̃ na
tura & ꝓprietas eius li.xi.c.i.

Aſis oppidũ ĩ creta cõdi/
tur a philiſtine filio apolli
nis li.v.c.octauo.
Oceanus cæli & ueſtæ filius pater
omniũ dicit̃ li.ſeptĩo.c.i.ubi ponũ
tur oĩa poetica.Idẽ dicit̃ ĩ ſecundo
ꝓhæmio li.i.
Occiduum li.i.c.xxxiiii
Occipito arpia li.iii.c.vi.& li.x.c.
lxi.
Ochyce filiá Chironis centauri ua
tes optima uaticinat̃ de morte pr̃is
li.viii.c.viii.& in.ix.c.multa uatici
nat̃ & credit̃ thethis fuiſſe mater
achillis.
Ocabalus filius arguli a ſe nomina

uit lachonas oebalos li.v.c.xxxix.
Oeneus rex calidõiæ filius parthaonis & marit⁹ alteæ: pater Meleagri li.ix.c.xvi.Idē.c.xix. dicti li.ualde plenene dyanã ꝓuocauit ad irã negligens ſacra eius.Sꝫ li.vii.c.xix.dicit͞ pater deianiræ & ſocer herculis
Oenone nympha paridi pepit duos filios li.vi.c.xxi.
Oetha colchoꝝ rex ſolis fili⁹ & pſæ filiæ oceani uel aſteriæ ſororis lathonæ phrixũ cũ aureo uellere recepit:Sed a Ioue priuatur regno a quo poſtea reſtituit͞ antiquus li.iiii c.xii.Sed.xi.c.li.iiii.dicit͞ medeã reſtituiſſe ſibi regnũ uirib⁹ Iaſonis Et ualde plene libro.iiii.c.xxi.& li.vii.c.iii.confirmatur filius pſæ & lib.xiii.c.lxviii.Oeta fecit ſibi generum phrixum ducentē aureum arietem:quem tandem proditorie occidit.
Gigii regis tempore fuit diluuium li.iiii.c.xx.& li.ii.c.iii dicitur rex atticæ.
Ogigia inſula ē:in qua Calipſo ulyxem tenuit ſeptē annis li.xi.c.xl.
Oicleus fili⁹ anthyphatis amphyaraum genuit ſecundũ quoſdam lib. xiii.c.xliii.
Lympias clariſſima r͞gina macedonũ magni Alexandri mater fuit ꝺ gener͞ Achillis li.xii.c.lv
Omphales lydia effœminauit herculē ad omnia muliebria.Sed ſecũdum alios yoles fuit li.xiii.c.i.
Oncheſtus neptunni filius oncheſtam Ci.conſtruxit li.x.c.lv.
Oncheſta Ci.a conditore nomen aſſumpſit li.x.c.lv.
Ps uel opis filia Vranii ul͛ cælii li.iii.c.i.quod confirmatur ii.c.& additur fuiſſe deorum matrē ubi ponuntur omnia poetica.Et.c. iiii.carceratur a tytano:ſꝫ a Ioue filio liberat͞.& li.iiii.c.i.Saturno marito peperit plures maſculos & fœmellas.Tandem Iuppiter eam liberat carceratam a tytano.Et iterum omnia ualde plene libro.viii.c.i.ſꝫ li.iiii.c.xxxv.& li.viii.c.vi.põit͞ opſ pro terra & maya matre mercurii.
Et libro.viii.c.xii.ponit͞ pro fauna pyci filia & fauni cõiuge & uxore.
Opis nili filius q & uulcanus dicit͞ ab ægyptiis creditur cuſtos ægypti li.vii.c.xxxviii.
Opheltes fili⁹ licurgi regis nemeya a ſerpente occidit͞ li.v.c.xxix.
Raculum ſpeties ſomni libro i.c.xxxi.
Oratius poeta uenuſinus libro.xiiii c.xv.
Orchus rex moloſſorum proſerpinam rapuit quam pro uxore tenuit libro.viii.c.iiii.
Orchus infernus eſt li.i.c.xiiii.
Orchus pluto dicitur libro.iiii.c.i. Et ilbro.viii.c.vi.
Orchades inſulæ li.x.c.x.Sꝫ li.vii. c.xiiii.ſunt orchades deæ montiũ.
Orchamus filius achimenidis regis Achimeniæ:pater leucothois eam uiuam ſepeliri iuſſit; uitiatã a phœbo li.xii.c.xxxvi.&.c.xlvii.
Orchomen⁹ Ci.boetiæ li.iii.c.xxii
Orithya filia erithonii al͛ erithei regis athenarum rapit͞ a borea li.iiii. c.lviii.& li.xii.c.lxxii.
Orion ex urina deorum genitus co

mes dyanæ ab enopyone rege pri/
uat̃ oculis a ſcorpione occidit̃:& ĩ
ſignũ cæleſte tranſfert̃:& alia mul
ta li.xi.c.xix.
Origenis laus ingeniũ & uolumina
li.xiiii.c.xxii.
Orynthyas uentus li.iiii.ca.lviii.
Orne nympha mr̃ aſchlaphy li.iii.
Oron mons dicitur libro.vii.c.xiiii
c.xiii.
Orpheus fere omniũ poetarum ue
tuſtiſſimus libro.i.c.vii.ſed libro
xiiii.c.viii.dicit̃ ꝙ plures fuerunt
orphei:ſed trax iunior.Et addit̃ ꝙ
fuerit unus ex tribus inuentoribus
poeſis.Et lib.iiii.c.i.dicit̃ aſſeruiſſe
cælum a phanete compoſitum.Et
lib.v.c.xii.dicitur ꝙ orpheus trax
fuit caliopis muſæ filius & apollinis
ſecundi.Et ꝙ mouit ſiluas cum cy
thera &c.tandem a mulieribus ligo
nibꝰ cædit̃:& caput & cythera eiꝰ
đfertur leſbon.Et dicitur ꝙ primo
inuenit auguria:& ſacra bacchi a
menadibus celebranda.
Orſilachus filius alphei flʳ rex ma/
gnæ potentiæ li.vii.c.xlv.
Orſilachus filius dioclei occiditur
ab ænea li.vii.c.xlvii.
Orſilachus ydumenei regis filiꝰ ab
uliſſe occidit̃ li.xi.c.xxixi.
Ortygia inſula ubi lathona peperit
li.iiii.c.xx.
Syris albus taurus qui ſingu
lis annis apparebat ægyptiis
li.ii.c.iiii.li.iiii.c.xxii.
Thus neptũni filius ex yphy
media uxore aloy creſcebat
ſingulis mẽſibꝰ.viiii.digytis & iu
uit gigãtes li.iiii.c.lxii.Sed plenꝰ
li.x.c.xlvii.

Xeas filius Herculis thebani
ex megera creontis filia occi/
dit̃ ab hercule li.xiii.c.ii.

Achinnꝰ trinacrie mons li.xi.
in prohæmio.
Padus cognominatur eridanus lib.
vii.c.xli.
Pallor noctis & herebi filius libro
i.c.xxix.
Palor mater deoꝝ li.iii.c.ii.
Palemon filius ſtenobis & phyney
regis archadiæ li.iiii.c.lix.
Palemon deus marinus libro.ii.c.
lxvii.ſed ualde plene li.xiii.c.lxix.
Pallenes uel
Pallantes filiꝰ tytanis a ſe inſulam
noĩauit palonẽ:& a minerua occidi
tur li.iiii.c.lxiii.
Palenæ inſula in ægeo mari đnoĩa/
ta a palãta uł pallene li.iiii.c.lxiii.
Pallas dicitur a palene uel pallante
patre a ſe occiſo cum primo dicere
tur minerua li.iiii.c.lxiiii.Eadem li/
cet ſub nomĩe mineruæ naſcitur de
capite Iouis li.ii.c.iii.
Pallas filiꝰ euandri regis archadiæ
occidit̃ a turno li.xii.c.lxvi.& apđ
Romam corpus eius nuper inuen/
tũ eſt li.xii.c.lix.
Pallas rex archadiæ ab euãdro filio
occiditur li.v.c.v.
Pallantia filia euandri regis herculi
peperit latinum laurentum regẽ:&
monti nomẽ dedit ubi ſepulta ẽ.li.
xii.c.lxvi.Sed li.viii.c.xvii.po/
nunt̃ aliæ opiniones.
Paladiũ rapit̃ de troia li.xi.c.xl.
Pallamides nauplii filius li.x.c.lix.
Et.c.ix.ualde plene:& lib.xi.c.xl.
Et li.xii.c.xv.fit dux ĩ exercitu græ

corum priuato agamenone: ſed cri mene ulyxis occidit.
Palinurus.M.nauis æneæ ſubmergit li.vi.c.lii.
Pāmones naturalis filius priami li. vi.c.xli.
Pan fili' demogorgonis ex chao frater parcaꝝ li.i.c.iii.& in.iiii.addit ꝙ amauit Syringam primo compoſuit fiſtulam.Et plene dſcribit forma eius:
Panes fauni uł ſaturni filii dei agrorū ſunt li.viii.c.xiii.
Pan habuit uxorē Eglā terræ filiaꝫ li.iiii.c.lxviii.
Pan deus archadiæ amauit lunam li.iiii.c.xvi
Pan gigantes fugiens mutat ī hyrcū a parte ſuperiori: ſed inferiori ī piſcem li.iiii.c.lxviii.
Pan fili' mercurii & penelopis uxoris ulyxis li.xii.c.lxviii.
Pan ideſt totū li.iiii.c.xlv.
Paneus mons li.iii.c.i.
Panaliceus li. .c.iiii.
Pandora homo uel ſtatua lutea animata a prometheo li.iiii.c.xliiii.
Panthus miniſter ſomni li.i.c.xxxi
Pandarus menelaū uulnerat libro vi.c.xxi.
Pandraſius rex græcoꝝ li.vi.c.lvi.
Pandion rex athenaꝝ prognē filiaꝫ dedit therreo ī uxorem libro.ix.c. viii.ubi ſunt omnia poetica.& li.xii c.lxxiii.
Paphus pigmalionis filius ex eburnea matre cyprum inſulam de ſuo nomine paphum dixit: & paphum oppidū cōſtruxit ibidē li.ii.c.v.
Paphum inſula cypri a papho filio pigmalionis li.ii.c.v.
Paphum oppidū ī cypro cōditum a papho pigmalionis filio: in quo maxime honoratur uenus li.ii.c.l.
Qui honor cōfirmatur li.iii.c.xxii. &.xxiii.& li.xi.c.iiii.
Parthāopeus meleagri & atlante filius li.ii.c.xxx.Sed li.ix.c.xx.ponūtur uariæ opiniones: tandem occidit in bello thebano:
Parthao fili' martis & ſteropis rex calidoniæ libro.iiii.c.xxxvi.Sed libro.ix.c.xi.dicitur fili' martis: qui dicebatur meleager filius meleagri martis filii:
Parthenopeya nomē unius ſyrenarū li.vii.c.xx.
Parcæ li.i.c.iiii.&.iiii.&.xxxii.]
Parnaſus biceps uatibus & carminibus glorioſus li.v.in ꝓhæmio.
Paris priami & hecubæ filius: & quæcūꝙ dicunt de eo li.vi.c.xxii.
Sꝫ li.xi.c.vii.&.viii.qcquid egit cū helena.& li.xii.c.xii.ſummarie pōit & libro.xii.c.li.occidit achillem.ſꝫ c.xlix.dicti libri.xii.iudicat de pomo īter Iunonē mineruā & uenerē
Parthemias iunonis nomē li.ix.c.i
Parthemias dicit uirgili': qđ uirginitas ſonat li.xiiii.c.ix.
Pareantes fili' pluti nepos Iaſonis a ſuo nomīe paron inſulam & eius oppidum paron dixit: quæ primo dicebat Minoya li.xiii.xxx.
Paron inſula ut patꝫ in.c.proximo præcedenti.
Paron oppidū cum tota inſula đnominatur a pareante nepote Iaſonis li.xiii.c.xxx.
Paſithea nomen unius graciæ libro v.c.xxxiiii.
Patroclus occidit ab hectoř li.vi.

c·xxiii·Idem ponit̃ libro·xii·c·li·
Paulus peruſinus antiquitatū maximus exquiſitor in primo ꝓhæmio li·i·Sed eius uita patria mores & officium cū fuerit magiſter & cuſtos bibliothecæ r̃gis roberti li·xv·c·vi
Paulus geometra florentinus miris laudibus cōmendatur li·xv·c·vi·
Paulus apoſtolus poeta perit⁹ lib·xiiii·c·xviii:
Paulo auis ponitur ĩ tutela Iunonis cuius caudæ apponuntur oculi argi paſtoris ſui occiſi a mercurio libro ix·c·i·
Paupertatis laudes inclyte li·iiii·c·iiii: ualde plene·
Egaſus equus alatus neptunni filius & meduſæ ĩ templo palladis cōceptus li·x·c·xi·Sed pleni⁹ ponuntur omnia poetica·c·xxvii·dicti libri:&·c·xxv·
Pelaſgi populi poſtea dicti ſunt archades li·iiii·c·lxv·& lib·v·c·xlviii & li·x·c·lviii·
Pelaſgi populi aſiatici fauerunt troianis: & denominant̃ a pelaſgo rege li·x·c·lviii·
Pelaſgus rex populos ſibi ſubditos uocari uoluit pelaſgos li·x·c·lviii·
Pelaſgia græca mulier pelaſgoſ aſiaticos denominauit a ſe & pelaſgiā cōdidit C1·li·x·c·lviii
Pelagonius filius aſii fl⁹ & perybie nil aliud li·vii·c·liii·
Peleus eaci regis filius tethim accepit in cōiugē & oīa alia poetica li·xii·c·xlix·& li·vii·c·xvi·thethim a Ioue ſuſcepit uxorē·& achillē filiū chironi tradidit lib·vii·c·xvi
Pelias theſſaliæ rex neptunni filius & gener Salmonei regis occiditur a filiabus li·x·c·xxxii·ubi oīa plene
Et plene etiā·c·xxxiii·Idem li·iii·c·xii·& li·xiii·c·xxv·occidit̃ &c·& li·vii·c·v·Idē eſt pelyas & pluuia
Pelops tantali regis corinthiorū & taygetæ filius Ipodamiā uxorē habuit dolo Mirtoli li·ix·c·vi·& vii·
Sed oīa plene li·xii·c·iii·Idē li·xii c·i·decoctus & diis comedend⁹ appoſitus uiuificat̃
Pelopeya filia thyeſtis patri egyſtū peperit li·xii·c·vii·&·ix·
Pentheus echionis filius & agauis laniatur a matre & materteris·li·ii·c·lxv·
Penelope filia Ichari & uxor uliſſis pudiciſſima mulier alias meretrix impudica li·v·c·xliii·& li·xi·c·xl·& li·xii·c·lxviii·
Penelope alia a ſupiori uxor tātali & mater nyobis li·xii·c·ii·
Pene⁹ theſſaliæ fl⁹ oceani & terræ filius li·vii·c·xxvii·
Peyon uxor dedalionis li·xi·c·xvii
Perſeus Iouis tertii & danis acriſionis filius Gorgoni caput abſtulit & acriſiū mutat ĩ lapidē li·ii·c·xxxii
Idem confirmat̃ li·iiii·c·xxxi·ubi addit̃ ſaxificaſſe atlantem: ſed plena hyſtoria cōtra gorgonē ponit̃ libro·xi·c·x·Sed ꝑfecte habet̃ ꝗ geſtis a perſeo li·xii·c·xxv·ubi ſtellificat̃: ſed·c·xxxiii·tranſtulit regnū argiuoꝝ micenis·
Perſeus perſei filius ſagittaꝝ inuentor li·xii·c·xxxiiii·
Perſia a perſeo Iouis filio uicta: et occiſo libero patre denoīat̃ li·xii·c xxv·
Perſa oceani filia ſoli peperit oethā regē colchoꝝ et Cyrcem lib·

De peleo qui genuit achilem · L 12 c 50

Perſepolis r̄gia Ci.a perſeo cōſtru
cta ĩ perſia denominat̄ a perſeo:q̄
poſtea ab Alexandro dirrupta ē li.
xii.c.xxv.
Perſius poeta fuit uulteran' li.xiiii
c.xv.&.xix.
Pertinacia herebi & nocti filia lib.i
c.xxii.
Pericles athenienſium princeps di/
ctus ē Iuppiter olympus li.ii.c.ii.
Peridemenon Nelei filius & cloris
uerſus ĩ aquilā ab hercule occidit̄
li.x.c.xlii.
Perima filia erimedontis neptunno
pepit nauſitheon li.viii.c.xvi
Perithous iſionis filius amicus the
ſei hipodamiā al' hipocatiā ducens
uxorē cū cētauris pugnat lib.ix.c.
xxxiii.ualde plene.& li.xii.c.lxviii.
Idem li.xi.c.xxviii.&.c.xxxiiii.& li
bro x.c.xlix.deuorat̄ a cerbero.
Perypleus filius pyrrhi li.xii.c.liii.
Periſtera nympha cū cupidine uer
tit̄ ĩ columbā li.iii.c.xxii.
Petrarcæ la' in.i.phæmio autoris
li.i.ſed uberior laus & multa eius
opa li.xiiii.c.x.ſed.c.xix.dicti libri
ponit̄ illa gloria:q̄ poſſet poni de
aliquo mortali:& Robertū regem
docuit poeſim.ſed li.xv.c.vi.coro/
nat̄:& numerāt̄ opa eius.&.c.xiii.
dicti libri.xv.rogat̄ a Roberto ut
ſibi intitulet africā ſuaꝫ.Et li.xv.c.
xiiii.dicit̄ præceptor autoris.
Petrus naufragus liberat̄ a chriſto
li.iii.in prohæmio.
Haro rex ægypti magicā ex/
ercuit li.iiii.c.xiiii.
Pharos inſula ĩ cōſpectu ægyptiæ
alexandriæ li.vii.c.xi
Phanet li.i.c.vii.
Phanetes primus deoꝝ ſecundum
quoſdam li.i.c.vii.& li.iii.c.i.
Phaneſtes paſtor li.i.c.ix.
Phanos li.i.c.vii.
Phaſelis ci.in finibus pāphiliæ con
dit̄ a mopſo filio apollinis li.v.c.vi
Phantaſma ſpeties ſōni li.i.c.xxx.
Phabetora miniſter ſōni li.i.c.xxxi
Phaſiphe ſolis rhodii ſoror fuit li.
iiii.c.viii.ſed.c.x.dicit̄ filia ſolis ro
dii & uxor regis minois.Eodē li.xi
c.xxvi.peperit minotauꝝ.
Phaliſei duo fratres filii Iouis tertii
& Taliæ nymphe li.xi.c.x
Phaliſcus lacus ĩ ſicilia ꝓprietatis
mirabilis li.xi.c.x.
Phæton climenis & ſolis ægyptii fi
lius lib.vii.c.vi.&.c.xl.ſed pleniſſi
me li.vii.c.xli.
Phætontis ſorores fuerunt tres:q̄
ĩ arbores uerſæ ſunt li.vii.c.xliii.
Phetuſa ſoror phætontis mutat̄ in
arborē li.vii.c.xliii.
Pherita filius crytey ex thyro ſuſci
pit̄ li.xiii.c.xxxiiii.
Phegeon equus ſolis li.iiii.c.iiii
Phœb' ſol dicit̄ li.iiii.c.iii.ſed li.
xi.c.xvii.ex lychiōe filia dædalionis
genuit philomenē.Et li.vii.c.xxix
amauit danem penei filiā ubi ualde
plene.Plene ēt li.ix.c.x.Idē li.xii.c
xxxvii.uerſus in formā Eurimonis
matris leuchotois uitiauit leucho/
toē quam poſtea uertit in uirgam
turis.
Phœbe luna eſt li.iiii.c.xvi.
Phetuſa filia ſolis & nereæ ĩ ſicilia
ſeruabat greges ſoli li.iiii.c.v
Phedra filia mynois ex paſiphe cū
theſeo fugit:& amore hypoliti pri/
uigni ſui ſe occidit li.xi.c.xxx

Eadem li.x.c.xl.rapit᷑ a theſeo.
Phoenix tranſformatæ Caliſtonis nomen fuit libro.
Phænix filius agenoris primo litteras adinuenit: apud tyꝝ imperauit bythymiā cōdidit li.ii.c.lv.Idē li.ii.c.lxviii.Thebis regnauit ſenex: & ibi laiuum genuit.
Phoenices uirgines ſuas expōebāt ad quæſtū priuſq̃ matrimonio copularent li.ii.c.liii.Idē ſunt optimi nautæ li.iiii.c.lxvii.
Phegus Inachi filius docuit tēpora p menſes & annos diuidi li.vii.c.xxvi.
Phiſichon ĩ primo ꝓhæmio li.i.
Phiton filius demogorgonis & terræ li.i.c.vii.
Phiton ſerpēs maxim⁹ occidit᷑ ab apolline li.iiii.c.xx.& li.v.c.iii.
Phito filia atlantis & terræ ſtellificat᷑ li.iiii.c.xxxiii.
Philomenes filius phoebi ex lichione nĩpha cithera & carmĩe magn⁹ li.xi.c.xi.& li.ii.c.xiiii.& li.v.c.xi.
Philomelus Iaſonis filius plutū genuit li.xiii.c.xxviii.
Philon mathematicus li.iii.c.xx
Philax locus ē li.iii.c.xiiii.
Philogeus ſolis equus li.iiii.c.iii
Phidippus filius theſſali nepos herculis ĩ exercitū troianū cum patre iuit li.xiii.c.xii.
Phineus rex archadiæ inſtinctu arphalicis coniugis filios excæcauit: quare lædit᷑ ab arpiis quæ deinde fugant᷑ a zetho lib.iiii.c.lix.Valde plene & aliquid tangit᷑ li.iii.c.vi.& li.x.c.lxi.
Phine⁹ fili⁹ ſtenobis & phinei regiſ archadiæ læſi ab arpiis li.iiii.c.lix.
Phine⁹ frater cephei cōtra pſeum bellum mouit ualde plene libro.xii c.xxv.
Philiſtenes phoenicis regis phoenicū fili⁹ ſacerdos herculis gadem ciuitatē conſtruxit ĩ littore oceani li.ii.c.lvi.
Philiſtenes apollinis ex cantilena filius cōdidit ĩ creta oaxem oppiduꝫ li.v.c.viii.
Phiſtenes thieſtis filius ex merope uxore atrei fratris ſui a patruo occidit᷑ & a pr̃e comedit᷑ li.xii.c.viii
Phiſtenes filius pelopis & hipodamiæ li.ix.c.vii.Idē moriēs iuuenis agamēnonem & menelaū filios cōmēdauit atreo fratri: Vnde atridæ dicūt᷑ li.xii.c.xi. Sed.c.xii.relinquitur ĩ dubiū utrū atrei uel phiſtenis fuerint filii
Phiſiſtratus filius neſtoris & euridicis comitat᷑ thelamecum euntem lacedæmoniā quærentem ulyxem li.x.c.xxxviii.
Philothetes fili⁹ Iapeti q alio noĩe dictus ē heſperus li.iiii.c.xxix.
Philothetes phyantis fili⁹ habuit ſagittas herculis moriētis li.xiii.c.i
Phillera ſaturno pepit chironē li.vii.c.lxii.
Philomena filia pādionis r̃gis athenaꝝ a rege therreo deflorat᷑ li.ix.c viii.&.c.ix.ubi ponunt᷑ oĩa poetica & li.xii.c.lxxiiii.
Phillis filia licurgi regis thraciæ ſe ſuſpēdit amore turēs li.x.c.lii.ubi plene legas.& plenius li.xi.c.xxv.
Phitiliaꝫ Ci.cōdidit ĩ calabria ydomene⁹ rex cretæ li.xi.c.xxxii
Philadelphus in primo prohæmio libro.i.

Philoſophiæ laudes maximæ libro xiiii.c.v.
Phoroneus Inaci fili⁹ rex argiuoꝝ primo argos legib⁹ & iudiciis ornauit:a quo & loc⁹ iuris foꝝ dicit̃ li.vii.c.xxiii.
Phoroneus primus li.ii.c.iii.
Phoronidis ſacerdotis mercuri⁹ furat̃ uaccas li.ii.c.xii.
Phoc⁹ eaci fili⁹ a peleo patre achillis occidit̃ li.xii.c.xlv.&.xlix
Phocarum piſciũ forma & proprietas li.vii.c.i.&.ix.
Pholus centaurus yſionis filius li.ix.c.xxxii.
Phorcus neptuni filius deus maris uincit̃ ab athlante li.x.c.vi.
Phorbas priami filius occiditur li.vi.c.xxxviii.
Phrixus fili⁹ athamantis ex neiphile ſup ariete aureo cũ helle ſorore fugit odiũ Inonis nouercæ lib.xiii.c.lxvi.ualde plene additur.c.lxvii.ꝙ ꝺuenit ad colchos:ubi arietẽ ſuperis uel marti ſacrauit.Et oetæ regis factus gener incautus occidit̃:hæc oĩa ualde plene.
Icus ſaturni fili⁹ rex auxoniæ pomonã uxorem habuit:& a cyrce mutat̃ in auẽ li.viii.c.x.ubi ſũt oĩa poetica.Itẽ li.iiii.c.xiiii.mutat̃ in auẽ.
Pici auis natura li.viii.c.x.& li.ix.c.iii.dicit̃ auis martis.
Pythagoras inſtituit ꝙ intraturus ſcholas eius ante quinquennium de philoſophicis nõ loqueret̃ li.xiiii.c.iii.
Pidaſus fili⁹ bucolionis occidit̃ ab euriolo græco li.vi.c.xii.
Pierus habuit nouẽ filias a muſis ĩ picas uerſas li.xi.c.xii.
Pierides dicunt̃ muſæ ob uictoriaꝫ habitã ꝺ filiabus pieri li.xi.c.ii.
Pigmaleon beli regis filius & frater didonis plene li.ii.c.lvii.&.lix
Pigmaleon fili⁹ celicis eburneã ſtatuã uertit ĩ uerã fœminam lib.ii.c.xlvii..ſed plenius.xlix.
Pilunn⁹ rex apuliæ danẽ acriſionis filiã matrẽ perſei accepit ĩ coniugẽ li.ii.c.xxxii.ſed li.xii.c.lvi.ponunt̃ quæcunqꝫ de eo ſcripta ſunt.
Pilide filia atlantis et etræ ſtelliſicat̃ li.iiii.c.xxxiiii.
Pilon neleus pater neſtoris cõdidit dũ a theſſalia pellet̃ a fr̃e peleo li.x c.xxxv.
Pilũ a pilũno Iouis filio reptore denominatũ ẽ li.xii.c.lvi.
Pilades ſtrophili focenſis fili⁹ fuit uerus amicus horeſtis libro.xii.c.xx.
Pirous equus ſolis li.iiii.c.iii.
Pirodes filius celicis regis ciliciæ primo ex ſilice ignẽ excuſſit libro.ii.c.liiii.
Pyrrha epymethei filia & deucalionis uxor piiſſima li.iiii.c.iii.& li.vii c.lviii.ſed pleniſſime ponũt̃ oĩa li.vii.c.xlvii.
Pyrrh⁹ achillis fili⁹ gignit̃ ex deidamia li.xii.c.li.Idem li.vi.c.xxv.occiditur ab horeſte.ſed lib.xii.c.xiii.rapuit hermionã:demũ occiditur & reſtituitur uxor:ſed oĩa quæ ſparſim ponuntur leguntur ꝺ eo li.xii.c.lii.
Pyrrhus rex epyrrotaꝝ fuit ꝺ genere achillis li.xii.c.lv.
Piro nelei filia & cloris & uxor biã

tis formoſiſſima li.x.c.xliiii.
Piragmon filius neptuni ex amphi trite cõiuge uulcanũ iuuat fabricare fulmina li.x.c.xvi.
Pireneus muſas clauſit ĩ perniciem eius li.xi.c.ii.
Piſciũ laus maxĩa li.x.c.xvi.
Pitaguſæ inſulæ ſimiis abundantes li.iiii.c.liiii.
Pitumnus filius Iouis qa uſum ſtercorãdoꝝ agroꝝ inuenit factus deꝰ ſterculinus dictus ẽ li.xii.c.lvi.
Lautꝰ poeta ita paup fuit: ꝙ ꝗ die fatigabaẗ pcio ad molaſ manuarias ꝗ nocte uero cõpõebat comedias li.xiiii.c.iiii
Plexippus filius textii a meleagro nepote occiditur li.ix.c.xiii.ſed plenius c.xix.
Pleion athlantis tuſci uxor filia oceani pepit pliades li.iiii.c.xxxiiii. & li.vii.c.v.
Pliades filiæ pleionis & atlãtis ſtellificantur in genu tauri libro.iiii.c.xxxiiii.
Plotæ ĩſulæ uſqꝫ quas zethus & calays fugauerũt arpyas li.iiii.c.lix.
Pluto ſaturni & opis filius rex inferni li.viii.c.vi.ubi ponunẗ oĩa poetica.Et aliqua dicũẗ li.i.c.v.& li.viii c.iiii.rapuit pſerpinam: ualde plene.& li.iiii.c.i.piter
Pluto filiꝰ Iaſonis & cereris nil aliud li.viii.c.iiii.& li.xiii.c.xxix
Pocris filia ericthonii uel ericthei uł hylei & uxor cephali lib.xii.c.lxxi.ſed plenius li.xiii.c.lxiiii
Podarces hyphicli filius gigniẗ ex ſumpto ueneno ſerpentis libro.xiii c.liiii.
Poetici ſtudii laus li.xiiii.c.xxii.
Poetaꝝ duæ ſunt ſpecies: una honeſta: alia impudica li.xiiii.c.xx.ubi aperiẗ dictũ boetii cõtra poetas
Poeſis officiũ qd ſit: unde dicaẗ li.xiiii.c.vii.
Poeſis ubi & a quibus primo ĩuẽta eſt li.xiiii.c.viii
Poetæ primo uocati ſunt theologi li.xiiii.c.viii.
Poetæ coronãẗ lauro li.vii.c.xxix.
Poetaꝝ laus & gloria li.x.c.ii.
Poetæ & poeſis ſumme laudanẗ li.xiiii.c.iiii.
Poetaꝝ obſcuritas utilis ẽ lib.xiiii.c.xii.
Poetæ ñ ſunt mendaces libro.xiiii.c.xiii.
Poetæ praui fuerunt urbe expulſi ſecundũ ſententiã platonis li.xiiii.c.xiiii.
Poetæ faciunt ꝗ prauis bonos lib.xiiii.c.xvi.
Poetaꝝ carmĩa cibus ſũt demonũ li.xiiii.c.xviii
Poetaꝝ libros legere nõ ẽ crimẽ li.xiiii.c.xviii.
Poetæ nõ debent oẽs urbe expelli li.xiiii.c.xix.
Polidorus filiꝰ agenoris regis phœnicũ nil aliud li.ii.c.xlxvi.
Polidorus priami filius ex hecuba occidiẗ a polĩneſtore rege thraciæ cognato ſuo li.vi.c.xxix.
Polidorus alius a ſuperiori tñ priami filius & lachoi ab achille occiditur li.xi.c.xxx.
Polidoris ſoror achillis Sperchio fł pepit Mneſteũ & nupſit borioni li.xiiii.c.xv.
Polimia una muſaꝝ li.xi.c.ii
Polibus rex corinthiorum Edipum

nutriuit ĩ filiũ libro.ii.c.lxx.
Polidetes rex perſeum miſit ad oc/
cidendam gorgonẽ li.iiii.c.xxxi.ſꝫ
pfecte ii.xii.xxv.
Polidetta filius uel filia moloſſi fi/
lii pyrrhi li.xii.c.lv.
Polixo filia atlantis & etræ ſtellifi/
cant̃ li.iiii.c.xxxiii.
Poliphemus cyclops neptũni fili⁹
ex thoſa phorci filia alias matre li.
x.c.viii.ſed li.vii.c.xvii.& li.viii.c
xiiii.amans galatheam iuuenẽ athĩ
occidit.& li.x.c.xiiii.ab ulyxe pri/
uat̃ oculo:ubi ponunt̃ oĩa poetica
Sed li.iiii.c.lxviii.nup ĩuenit̃ apud
drepanũ.
Polites filius priami & hecubæ a
pyrrho occidit̃ corã parẽtib⁹ li.vi
c.xiii.xlvi.& li.xii.c.lii.
Polipp⁹ gener priami occidit̃ ĩ bel
lo troiano li.vi.c.xix.
Poliſena filia priami & hecubæ ſup
tumulo achillis occidit̃ libro.vi.c.
xx.
Polimilas nomẽ eſt Iaſonis li.xiii.
c.xxxi.
Poliphytes perithoi filius & hypo
damiæ iuit ad troiã li.ix.c.xxxiiii.
Poliphydes filius mãthionis uates
egregi⁹ amphyarao abſorpto a ter
ra ſubſtituit̃ li.xiii.c.xli.ſed ſupra
eodẽ li.c.xxxvii.dicit̃ ꝙ ſubſtitut⁹
fuit theodamas melampi filius.
Poli duo.ſ.articus & antarticus li.
i.c.vi.
Pollinicis ædipi regis thebaꝝ & Io
caſtæ filius cũ ethiocle fratre occi
dit̃ li.ii.c.xli.
Sed plenius lxxiii.lxxiiii.& multa
ponunt̃ li.ix.c.xxi.
Pollux filius ledæ & Iouis tertii ul̃
tyndari li.xi.c.viii.oĩa plene.Et li.
v.c.xxxix.& li.x.c.iii.occidit amy
cũ bebritioꝝ regẽ.
Polus filius dmogorgonis li..i.c.vi
Pompeius magnus donauit theo/
phonti poetæ mitilenaꝝ ciuitatẽ:
ut faceret perenne nomẽ libro.xv
c.xiii.
Portæ ſomni geminæ li.i.c.xxxi
Portunus ẽ nomen melicertis filia
athamantis regis thebarum cũ hy
none matre ſubmerſi poſtq̃ deifi
catus fuit:qui græce palemon dici
tur li.xiii.c.lxix.
Pretus rex argiuoruꝫ belloro
phõtẽ ephyro r̃gno priuauit
lib.xiii.c.lvii.ualde ꝓlixe in eo ĩẽ.
.c.filiæ eius fiunt inſanæ:& libro.ii
c.iii.dicit̃ filius abantis r̃gis argiuo
rum & frater acriſii r̃gis acriſionis
aui pſei.Idẽ qd hic ponit̃ li.xiii.c.
xxxvi.Sed plene li.xii.c.xxv.& li.
xiii.c.lvii.dicit̃ prito lingua pãphi
la ſordidus.
Præneſte fili⁹ latini regis laurentũ
oppidũ a ſe cõditum d ſuo noĩe no
minauit li.viii.c.xix.& li.xii.c.lxx/
vi.hic poſtea ob lippitudinẽ oculo
rum dictus ẽ Cæculus libro.xii.c.
lxxvi.
Præneſte ciuitas a filio regis latini
condit̃ & nominat̃ li.viii.c.xix.et
li.xii.c.lxxvi.
Priamus regis laumedõtis filius ca
pit̃ ab hercule li.vi.c.vi.xiii.Idẽ li.
vi.c.xiii.redimit̃.Idẽ ĩ dicto.c.xiii
& li.xii.c.lii.occidit̃ ſecundum ua
rias opiniones.
Priamus politis filius regis priami
nepos æneæ li.vi.c.xlvii.
Priapus deus ortorum ueſtã amat

libro.viii.c.iii.

Prima fax li.i.c.xxxiiii.

Procas rex albanoꝝ auentini filius li.vi.c.lxviii.

Proſerpina prima filia primi Iouis uxor liberi fratris ſui li.ii.c.x.

Proſerpĩa filia Iouis & cereris rapitur a plutone.i.orcho li.viii.c.xlvi ubi ponunt̃ oĩa poetica.

Eadẽ li.x.c.lxxii.dicit̃ filia r̃gis ſicani & cereris.

Eadẽ li.xi.c.vi.dicit̃ filia tertii Iouis & cereris ubi rapit̃ a plutone: & ponunt̃ alia poetica: ſimiliter ponit̃ qđ poſitũ fuit li.iii.c.xiii.&.xx c.dicti li.iii.diligit̃ a mercurio.

Pronapides poeta li.i.c.iii.

Protheſelaus græc⁹ occidit̃ ab hectore li.vi.c.xxiii.

Progeniẽ ſolis odit magna uen⁹ li.iii.c.xxii.

Promethe⁹ Iapeti fili⁹ ex aſia nympha formauit hominẽ ex terra quẽ aĩauit ex igne ſolis: quare ſup caucaſo laniat̃ a uulturibus ul' ab aquilis li.iiii.c.xliiii Idẽ ĩ dicto.c.aſſyrios docuit aſtrologiam & philoſophiã moralẽ.primo ſimulacra ex luto cõpoſuit: primo ignẽ ꝓuocauit ex ſilice.Eidẽ.c.xlvii.dicti libri.iiii dat̃ pyrrha cõiunx patruellis eius: & aliquid de eo dicit̃ ĩ primo ꝓhæmio li.i.

Procella uentus ẽ tẽpeſtuoſus cum pluuia li.iiii.c.liiii.

Protheus paſtor oceãi li.vii.c.i.ſʒ c.ix.dicti libri dicit̃ marinus deus uates & filius oceani & Thethidis ualde plene.Eodẽ.c.xvi.dicti li.vii cõſuluit peleus de matrimonio thethidis.& idẽ ponit̃ li.xii.c.xlix.

Procuſtes latro hoſpites occidens necat̃ a theſeo li.x.c.xlix.

Progne filia pãdionis regis athenarũ cõiunx therei regis biſtoniæ filiũ Ithim patri epulandũ appoſuit: & mutat̃ in hyrũdinem li.ix.c.viii ubi plene ſunt oĩa poetica.& li.xii.c.lxxii.

Sytac⁹ deucaliõis & pyrrhæ filius mutat̃ in auẽ ſui noĩs li.iiii.c.xlix.

Pſytacus unus ex ſeptẽ ſapientib⁹ græciæ li.iiii.c.xlix.

Pſyces apollinis ſecundi & endilichiæ filia cũ lõgiſſima fabula li.v.c xxii.& li.ix.c.v.

Vteos primo ex ægypto in græciã danaus fodiẽdos oſtẽdit li.ii.c.xxii

Purpure⁹ filius tytanis & terræ li.iiii.c.lxv.

Vadriga datur matri deoꝝ li.iii.c.ii.

Quercus arbor attribuitur Ioui li.xi.c.i.

Querella herebi & noctis filia li.i c.xxvi.

Quirinus Romuli nomen fuit lib.ix.c.xli.

Adamãthus Iouis tertii fili⁹ ex europa rex liciæ &c. li.ii.c.xxxvi.ſed li.i.c.xiiii dicit̃ iudex inferni.& li.ii.c.lxii.cõfirmat̃ Iouis & europæ filius.

Ranæ fiunt ĩ lycia ex ruſticis a latona li.iiii.c.xx.

Reges quandoqꝫ dicebãt̃ ob dec⁹ ſtirpis ſine poſſeiſſione regni li.ii.c.xxxviii.Idẽ cõfirmat̃ li.ix.c.xxvii.

c.xxvii.ubi additur differentia inter regem & tyrannum: & li.iii.c.ii.ponuntur aliquæ proprietates regum

Remus & romulus filii rheæ yliæ nutriuntur a fauſtulo paſtore Amulium occidunt. Et auo reſtituunt regnum li.vi.c.lxix.& lib.ix.c.xl.& xli.dicuntur filii martis: nutriuntur a lupa.uiua infodit̃ mater. Et ibidẽ ponũt oĩa poetica.& li.ix.c.xl. Remus occidit̃ a fabio duce Romuli.

Reſus rex thraciæ dormiẽs apud troiã occidit̃ li.ii.c.xl.

Reuerentia filia plutonis uxor honoris li.iii.c.xi. Idẽ dicit̃ lib.viii.c.vii.ponit̃ tamẽ incerta mater: Cũ ĩ vi.c.dicti li.viii.fuerit ſcripta' filia ꝓſerpinæ & plutonis.

Rhea mater deoꝝ li.iii.c.ii.

Rhea ylia numitoris filia ueſtæ dicat̃: q̃ romulũ parit & remum & uiua infodit̃ lib.vi.c.lxix.&.lxxii.ſed plenius ponunt̃ oĩa poetica li.ix.c.xl.

Iſinor filius Nauſithei regis pheicũ occidit̃ ab apolline li.x.c.xviii.

Obert' rex hieruſalẽ & ſiciliæ rudis ad litteras fit doctiſſimus per fabulas æſopinas: & maximæ laudes ei' li.xiiii.c.ix.&.c.xxii habuit petrarchã: qui eum ĩ poeticis erudiuit: ubi iterum ponuntur laudes utriuſq;. Idem libro.xv.c.xiii.petiit a petrarcha ĩtitulari ſibi africam.

Rhodii pugnãt cũ liciis li.iiii.c.xx

Romulus primus rex romanorum morit̃ lib.vi.c.lii.ſ; plene & pfecte ponit̃ ſupra.c. Remus.

Romulus agrippæ ſiluii regis albanoꝝ filius li.vi.c.lxv.

Roma neptis æneæ romã urbẽ denoĩauit a ſe li.vi.c.lv.

Roma urbs denoĩat̃ a roma nepte æneæ li.vi.c.lv.ſed li.ix.c.xl.aliter dicit̃: ubi plene ponũt̃ omnia poetica.

Ros lunæ & aeris fili' li.iiii.c.xvi &.xvii.

Roſæ cõficiunt ſacra ueneris magnæ li.iii.c.xxii.

Rubꝝ mare dicit̃ eritreum ab eritreo rege li.xii.c.xxxviii.

Runch' tytanis filius & terræ nil aliud li.iiii.c.lxv.

Ruſtici licii a latona uertunt̃ in ranas li.iiii.c.xx.

Abbatum ĩterpretat̃ reqes li.i.c.xxxiiii.

Sabini docẽt̃ diſciplinã augurandi a megalo frigio li.xii.c.lxxv.hoꝝ mulieres rapiunt̃ a romanis li.ix.c.xli.

Sabei ppl'i orientales li.ii.c.lii

Salamĩa cõdit̃ ĩ ſicilia a thelamõe eaci filio li.xii.c.xlvi.ſed nõ uidet̃ idẽ credere.c.xlviii.ubi dicitur ꝙ condit̃ a theucro filio thelamonis.

Salmoneus æoli filius uoluit ſubditos credere ĩpm fore fulminantem Iouẽ.ſed ĩpe uero fulmine periit li.xiii.c.li.& aliqd dicit̃ li.i.c.xiiii.

Salmacis nympha amauit hermofroditũ ĩi.iii.c.xxi.ualde plene

Salmacis fons chariæ li.iii.c.xxi

Salẽpetii filia ſolis cuſtodiebat armẽta ſolis li.iiii.c.vi.

Salomon adorauit idolū flexis genibus & laudes eius li.xv.c.ix.

Samū cōdit᷑ ab angeo li.ix.c.xxiii. ſed li.ix.c.i.in ſamo naſcitur Iuno ibiq; ē mirabile ſimulacꝝ eius & li.ix.in ꝓhæmio.

Samii præcæteris honorabāt Iunonē.

Santus rex cretæ dicit᷑ ſarpedonē; genuiſſe ex europa quā rapuit ī forma bouis li.ii.c.lxii.

Sātus equus achillis ab arpya thiella & zephiro gignit᷑ li.iiii.c.lxi.

Santus fl' ſub ilione fluens filius iouis tertii li.xi.c.xiiii.

Sandoliothes īſula occupata a ſardo hercul' filio uocat᷑ ſardinia li.xiii.c.vii.ubi dicit᷑ ꝙ prima īſula dicebat᷑ ychus.

Sarchoſagus archa mortuoꝝ li.ii.c iiii.

Sarpedon Iouis & europæ fili⁹ li.ii.c.lxii.ſed li.xi.c.xxxiiii.dicit᷑ filius Iouis & laodomiæ ul' ſāti regis cretæ & europæ rex liciæ a patroclo occidit᷑ ualde plene.Item li.xiii.c.lviii.dicit᷑ filius Iouis & laodomiæ.

Sardus filius hercul' a libya diſcedēs uniuerſaꝫ īſulā quā occupauit dixit ſardiniā li.vii.c.xxxvii.ſed li.xiii.c.vii.ubi iſta ponūt᷑ extenſe dicit ꝙ īſula primo uocabat᷑ ychus ul' ſandaliothes.

Sardinia īſula &c.patet ſupra.c.ſardus.

Saturnus primus filius Vrani:q dictus ē cælius & ueſtæ uxoris li.iii.c.i.Idē dicit᷑ dicto li.c.iiii.ſed addit᷑ frater cereriſ.&.c.xviii.dicit᷑ uulcani frater: &.xxiii. abſcidit uirialia mēbra patris ex quoꝝ ſanguine & ſpuma maris naſcit᷑ uen⁹ ſecunda. Et li.viii.c.i.& li.iiii.c.i.carcerat᷑ a tytano fratre.ſ; liberat᷑ a Ioue ualde plene ubi paciſcit᷑ cū frē ñ educare maſculos filios.Idem confirmat᷑ li.viii.c.i.ubi addit᷑ ꝙ đuorat filios.Idem debellat᷑ a Ioue filio li.iiii.c.lxviii.& li.viii.c.i.ubi nō ſolū regno priuat᷑:ſed ēt relegat᷑ apđ inferos.Idem li.octauo.c.i.Italis docuit agroꝝ cultū & a Iano ſuſcept⁹ ī Italiā primo æra ſignauit ī nūmoſ Eidem apud barbaras natōes ſacrificabant᷑ proprii filii quæ ſacra mutauit hercules apud Italos.Idem li.ſeptīo.c.lxii.ex phylera genuit chironē.ſed octauo.c.li.viii.cōcubuit cū philera ī ſpetie eq & in.i.c.dicti li.octaui quaſi colligūt᷑ oīa quæ alibi ſparſa ſunt.

Saturni planetæ natura & ꝓprietaſ li.octauo.c.i.

Saturnalia ſaturni ſacra īueīt Ian⁹ li.octauo.c.i.

Sathuſitheꝝ bacchi nomen li.v.c.xxv.

Satyros fauni ul' ſaturni filios nemoꝝ deos dicit li.octauo.c.xiii.

Aeculi diuiſio li.quarto.c.v

Segeſta ul'

Sergeſta ul' Egeſta filia hipotis troiani nobil' criniſio fluuio pepit aceſtē & urbs ab ænea cōdita đnoīat᷑ ab ea li.ſeptīo.c.xlix.& li.xiii.c.xx. dicit᷑ pepiſſe Ioui ul' heleno æoluꝫ uētoꝝ regē.

Sergeſta

Segeſta ul' Egeſta urbs in ſicilia ut patet ī.c.ſupra ꝓxime ꝑcedenti.

Selenes nympha ex archade Ioniū

peperit libro.v.c.xlix.
Semele filia cadmi & hermionis regũ thebaꝝ a Ioue amaſio fulminatˀ lib.ii.c.lxiiii.ſed plenius libro.v.c.xxv.
Semones &
Semidei fauni uꝲ ſaturni filii li.viii c.xiii.
Senectus herebi & noctis filia li.i.c.xxviii
Senta fana filia pici regis auſoniæ & uxor fanni fratris ſui qa uinũ bibit uirgis decidiťˀ li.viii.c.xi.et.xii.
Senecrates paup fuit li.xiiii.c.iiii.
Septimana li.i c.xxxiiii
Septentrio nomen caliſtonis tranſformatæ ĩ ſydus li.iiii.c.lxiiii
Septentrio uentus ſeptentrionaꝲ li.iiii.c.liiii.Idem diciťˀ li.iiii.c.lvii.frigidus et ſiccus.
Serapis maximus ægyptioꝝ deˀ li.ii.c.iiii.Idem apđ ægyptios dicebatur apis li.i.c.ſeptio et.xxv.
Sergeſta dictũ ẽ ſupra.c.ſegeſta.
Serpens puigil cuſtodiebat ortum heſperidũ li.quarto.c.xxx.
Serpẽtarius ſignũ ĩ cælo ẽ li.octauo.c.ii.& li.xii.c.lxx.dicitur ĩ hoc cõuerſus ericthonius uulcani filius & mineruæ.
Sextus tarquinus filius tarquini ſuperbi regiũ nomẽ ab urbe expulit pp a ſe ſtupratã lucretiã:tãdẽ apđ gabios trucidaťˀ li.xii.c.lxxviii.ubi ẽ plene hyſtoria.
Cita Iouis filius arcus & ſagittaꝝ reptor li.ii.c.lxxvi.
Scithæ pplĩ ĩ primo ꝓhæmio li.i.
Scilla phorci & crotheroos nymphæ filia amaťˀ a glauco lib.x.c.ix.ubi ponũťˀ oĩa poetica.ſimiliter.c.ix.lib.quarto ponũtˀ omnia.
Scilla patrẽ niſũ rẽgẽ megarenſiuꝫ regno priuauit & uita li.ix.c.xxvi.
Scilla naufraguſ locus ĩ mari ſiciliæ li.quarto.c.vi.ſed lib.x.c.ix.ualde plene.
Scipio africanus recuperauit hiſpaniã:romanis ſubiecit afroſ:a ſerpẽte gigniťˀ:nũq̃ latrauerũt canes nocte occurrentes ſibi eunti in capitoliũ li.xiii.c.lxx.
Sciron latro hoſpites ſuos necans necaťˀ a theſeo li.x.c.lix
Scorpion orionẽ occidit li.xi.c.xix
Icheus filius philiſtinis fuit ſacerdos hercuꝲ li.ſecũdo.c.lvi ſed.c.lvii.fit maritus Dydonis & clam occidiťˀ a pigmalione cognato ſuo &.c.lix.iteꝝ occidiťˀ.ſed latius c.lx.ubi ẽt uocaťˀ ſicarba.
Sicarba ẽ idẽ nomẽ cũ ſicheo li.ii.c. vii.&.lx.
Sicanˀ uetuſtiſſimˀ r̃x ſiciliæ maritˀ cereris li.tertio.c.quarto.Idẽ li.x.c.lxii.diciťˀ neptuni:& a ſe ĩſulã denominaſſe ſicaniam:q̃ primo trinacria dicebaťˀ.
Siculus rex ſiciliæ filius neptũni a ſe doĩauit ſiciliã li.x.c.lxiii.
Sicilia patet ut ſupra proximo præcedenti.c.ſiculus.
Sicambriã ciuitatẽ ĩ germania condiderunt filii hecto.li.vi.c.xxiii
Sydera operãťˀ ĩ inferiora li.tertio.c.xxii.& li.i.c.x.
Siene ægypti ciuitas lib.iii.c.xiiii.
Sigeus mõs troianˀ tenet ſepulchꝝ achillis li.xii.c.li.
Silenus alumnˀ bacchi li.v.c.xxv
Siluiˀ poſthumˀ æneæ & auiniæ fi

lius aſcanio ſucceſſit hures ĩperii albanoꝵ li.vi.c.liii.& latius.c.lvi. dicti li.vi.& li.viii.c.xviii.
Siluius ſeu Iulius ſiluius filius Ro/muli fũdauit romæ familiã Iuliam li.vi.c.lxvi.
Silui⁹ alius Iulius ſiluii aſcanii fili⁹ li.v.c.liii.
Siluius æneas filius ſiluii poſtumi genuit ſiluiũ latinũ li.vi.c.liii.
Siluius latinus filius ſiluii æneæ li.vi.c.lvii.&.lviii.
Siluius alba latini filius li.vi.c.lix.
Siluius athis filius albæ ſiluii li.vi.c.lx.
Siluius capis filius athis li.vi.c.lxi
Siluius carpentis filius capis li.vi.c lxii.
Siluius tyberinus carpenti filius li.vi.c.lxiii.
Siluius agrippa tyberini filius li.vi c.lxiiii.
Siluius romulus agrippæ fili⁹ li.vi c.lxv.
Siluius auentinus filius romuli ſil/uii li.vi.c.lxvii.
Siluius numitor procæ filius a frẽ priuatˀ regno:a nepotibus reſtituitˀ li.vi.c.lxx
Siluani filii fauni uel ſaturni ſiluarũ dei Siluanus ſiluaꝵ deus Cipariſſũ amatũ pueꝵ uertit ĩ arborẽ ſui no/minis li.xiii.c.xvii.&.iiii.c.primi li bri aliqd dicitˀ.
Siluaꝵ & ſolitudinis ĩgens laus li.xiiii.c.xi.
Simethus ſiciliæ fluuius li.xi.c.x.
Simiaꝵ natura & ubi ſit copia ipaꝵ li.iiii.c.xii.&.lxii.& li.xiiii.c.xvii.
Sinon primus autolii filius fur inſi gnis li.ii.c.xv.

Sinon ſecundꝰ filius ſiſſimi cõpu/lit troianos intro mittere equum li/gneũ fabricatũ a græcis li.ii.c.xviii
Siphilus mõs ẽ ubi.iiii.filii nyobis ſunt ſepulti li.v.c.xxx.
Sipontus ciuitas quã cõſtruxia dio medes dux etholoꝵ ſup mõte gar/gano ĩ apulia li.ix.c.xxii.
Spinx uel
Spingos fuit uxor cadmi qua reie/cta duxit hermionẽ:quare motũ ẽ bellũ & rᷓgno priuatˀ li.ix.c.xxxvii
Syrenæ acheloi filiæ ſotiæ ꝓſerpi/næ uertuntˀ ĩ mõſtra li.vii.c.xx.ual de plene Et xix.c.dicuntˀ filiæ illi⁹ acheloy:qui pugnauit cum hercule hæc mõſtra ſoſpes preteriit ulyxes li.xi.c.xl.
Siringa amatˀ a Pane lib.i.c.iiii
Syſiphi fuerunt plures:ſed nomen confunditˀ a poetis Syſiphus ephy ram ciuitatem condidit:quã poſtea Corynthus horeſtis filius a ſe noĩa uit corinthum.idem grãdi ſaxo ne cabat hoſpites uel ex prorupto hiſ/mo calce præcipitabat ĩ mare dicitˀ ſe cretarius fuiſſe deoꝵ & lædi apd inferos pœna ſaxi.ulyxis pater cre ditˀ & occiditur a Theſeo lib.x iii. capitulo.v.&.c.lxix. dicti lib. xiii. Tenuit ynoneꝫ cõiugem athamãtis regis thebarum cum melicerta filio concubinalem amatam.Idem li.ii.c.xvii.cuꝫ matre uliſſis cõcubuit.Sed latius.c.xl.li.xi.ubi occiditur a the ſeo ualde plene.Et li.i.c.xiiii.ponitˀ in inferno pectore ſaxa uoluens
Siſſimus filius primi Sinonis lib.ii c.xv.&.xvi.nil aliud.

Sitioni ĩ primo ꝓhæmio li.i.

Ocignĩa Iuno dicit̃ li.ix.c.i.

Socomas ſol dicit̃ li.iiii.c.iii.

Sol primus primi Iouis filius igno rata matre credit̃ apis li.i.c.v.

Sol hiperionis filius ñ cognita ma tre cũ oĩbus ornamentis quæ ſoli poetæ dant li.iiii.c.iii

Solis equi li.iiii.c.iii.

Sol ob fulminatũ æſculapiũ noluit aliquandiu currũ ducere li.v.c.xx.

Sol fugiẽs gigantes mutat̃ ĩ cornũ li.iiii.c.lxviii.

Sol filius illius uulcani:q fuit filiꝰ nili fuit pr̃ eridani li.vii.c.xl.

Sol filius oceãi medicinæ & mellis inuentor li.vii.c.lxv.

Sol uulcano indicat cõcubitũ mar tis & ueneris li.ix.c.iii.ſed libro.iii c.xxii.uenus odit omnẽ eius ꝓge niem.

Sol planeta cũ proprietatibus ſuis li.iiii.c.iii.

Solimiſſos fugauit bellophoron li. xiii.c.lvii.

Solon ſolertiſſimus legũ lator iam ſenex ĩ poeſim euolauit li.viiii.c.iiii Idẽ dicit̃ li.iiii.c.xix.

Somnus herebi & noctis filius li.i. c.xxxi.ubi ponũt̃ ſpẽs ſomni ſom niũ & portæ ſõni & ſomni miniſtri

Sophon filius didori & nepos her culis Sophacos libycos noĩauit li. xiii.c.x.

Sophaci dicti ſunt libyci:qbus ſo phon ĩperauit li.xiii.c.x

Sorgia fontium rex ĩ gallia poenes quem Petrarca neglecta amicitia ſummi põtificis pluribꝰ ãnis uixit opa cõponendo li.xiiii.c.xix.

Parthanorũ ſpurii reſtaurant tharentũ oppidũ prius condi tũ a thara neptunni filio li.x.c.xiii. Sꝫ li.ii.c.lxiii.ponit̃ quare dicti ſũt ſparthi.

Sperchius flꝰ ex Polidore ſorore achillis genuit Mneſteuꝫ li.vii.c. lxiii.Idem ponitur li.xii.c.v.

Spinga uxor cadmi a uiro pellitur propter zelum hermiõe li.ii.c.lxiii

Spingis mõſtrũ Edippus occidit li. ii.c.lxx.

Tatua eburnea mutat̃ ĩ mulie rẽ li.ii.c.xlix.

Statua mirabilis facta a dauce deſi gnans humanũ genus li.iii.c.vi.

Stelenus rex argiuoꝝ a danao r̃gno priuat̃ li.ii.c.xxii.ſed li.xii.c.xxxiii ponit̃ perſei & andromadæ filius.

Stelenus capanei regis & euãnis fi lius nil aliud li.ix.c.xxxvi.

Stenobes uel

Antia uxor preti regis argiuoꝝ bel lorophõtẽ accuſauit đ ſtupro falſo licet & poſtea ſe occidit li.xiii.c. lvii.ſed li.ii.c.xxx.dicit̃ uxor aban this & uxor preti.

Stenobes uxor phynei regis archa diæ læſi ab arpiis fecit a patre exce care priuignos li.iiii.c.lix.

Steropes filia atlãtis & pleyonis li. iiii.c.xxvi.

Sterculius uł

Sterculucius Saturnꝰ ẽ li.viii.c.i. &.c.x.dicti li.dicit̃ deꝰ agriculture

Sterculinꝰ deꝰ ſtercorãdoꝝ agroꝝ fuit Iouis tertii filius li.xii.c.lvi.

Sterces pyci pr̃ credit̃ li.viii.c.x.

Stennio phorci filia & ſoror medu ſæ li.x.c.x.ubi plene ſt̃ oĩa poetica

Stix palus uel flꝰ inferni acheron/
tis & terræ filius li.iii.c.xiiii.& ali
qd dicit̃ li.i.c.xiiii
Stilbon mercurius ſecundus libro.
ii.c.xii.
Stimphalidæ aues prægrãdes occi
dunt̃ ab hercule quæ ſunt arpyæ li
bro.xiii.c.i.
Stracios filius neſtoris & euridicis
nil aliud li.x.c.xl.
Strophilus phocẽſis liberauit ho/
reſtẽ a furor̃ materno li.xii.c.xvii i
ſed plenius.c.xx.
Stratonicus philoſophus in prohæ
mio li.iii.
Strophades ĩſulæ nominãt̃ ab ar/
pyaꝝ fuga li.iiii.c.lix
Strophes filius neptunni ex amphi
trite cõiuge uulcanũ iuuat fulmina
fabricare li.x.c.xvi.
Vbſolanus uentus orientalis
li.iiii.c.liiii.Idem dicit̃ calidꝰ
& ſiccus.c.lv.dicti li.
Subueſperus uẽtus ẽ li.iiii.c.liiii
Succulæ hyades ſtellæ ſunt ſeptẽ ĩ
fronte tauri li.iiii.c.xxxiii.
Suprema tẽpeſtas dicit̃ occaſio ſo/
lis li.i.c.xxxiiii.
Superna uẽtus li.iii i.c.liii
Sus p̃gnãs mactabat̃ maiæ & mer
curio li.iiii.c.xxxv
Suſim inſigne oppidũ pſiæ conſtru
xit Mẽnon tytonis & auroræ filius
li.vi.c.x.

Ages ſine patre terræ filius
aruſpicinã artẽ primo docuit
li.i.c.xii.
Taigeta agenoris regis phœnicum
filia Ioui peperit lacedæmonẽ li.ii.
c.xlv.Sed li.iiii.c.xxxviii.dicit̃ filia
atlantis ex pleyone.
Taigebes uel
Taigetes mater nyobis uxoris am/
phionis :quæ ob ſuperbiam pdidit
xiiii.filios li.xii.c.ii.
Tales mileſius ponit opinionẽ de
principio reꝝ li.i.in.i.p̃hæmio.Et
li.vii.c.i.extollit̃ miris laudibus
Talaon filius Iaſii rex argiuoꝝ li.ii
c.xxxviii.
Thalia una muſaꝝ li.xi.c.ii
Tãtalus tertii Iouis filius ex plote
nĩpha rex phrigũ rapuit ganimedẽ
diis ſuſceptis hoſpitio filium come
dendum appoſuit:quare in inferno
inter poma & aquas poſitus ſiti &
fame perit li.xii.c.i.Vbi plene uide
oĩa poetica.& li.i.c.xiiii.idẽ dicit̃.
Et li.vi.c.iiii.rapuit ganimedẽ.
Tantalus alius a ſupiori filiꝰ ſecũdi
Iouis rex corinthioꝝ & pius homo
li.v.c.xliii
Tantalus filius thyeſtis ex merope
uxore fratris ſui atrei a patre come
dit̃ li.xii.c.viii.
Tanaquil tarquinii priſci uxor por
tentoꝝ perita dixit Tulliũ ſeruiliũ
futuꝝ claꝝ uiꝝ deditq; ſibi ĩ coniu
gem filiam regis:& fit rex romano
rũ li.xii.c.lxxvii.
Taprobanes inſula li.i.c.vii.
Tartarus abſq; patre terræ filiꝰ li.
i.c.xi.&.xiiii.
Taras neptũni filius tarentũ ciuita
tẽ cõſtruxit li.x.c.xiii
Tarẽtũ ciuitatẽ cõſtruxit taras ne
ptunni filius:& reſtaurat̃ a ſpuriis
ſparthanoꝝ li.x.c.xiii.
Tarquinuis priſcus rex romanorũ
cœpit corniculanum oppidũ unde

Tullius ſeruilius traxit originem &
occidit̃ a filiis anci martii libro.xii
c.lxxvii.
Taumantes mater yridis li.ix.c.i.
Taurus fœcuud ĩ paſiphem fecit li
bro.iiii.c.x.
Taurus atticã terrã uaſtãs occidit̃
a theſeo li.x.c.xlix.ſed lib.xiii.c.i.
deprehendit̃ ab hercule
Tellus terræ nomẽ li.i.c.viii.
Tellumon turpe nomẽ li.i.c.viii
Temporis deſcriptio li.iii.c.xxii.
Tenebra herebi & noctis filia di ci
tur li.i.c.xxx.
Terra filia demogorgonis & uxor
tytanis cũ ſuis noĩbus & ꝓprietati
bus li.i.c.iii.&.c.viii.& li.iii.c.i.di
cit̃ mater ſaturni.&.c.xiiii.dicti li.
iii.dicit̃ mater ſtigis.& li.iiii.c.i.di
citur filia demogorgonis uxor cæli
ul' cælii cui pepit plures filios.ſed
li.ii.c.iii.& li.iiii.c.liiii.
Terra Iuno ẽ & li.iiii.c.xxxv.
Terrã ꝓ maia matre mercurii cole
bãt romani:& ſuem prægnantem
mactabãt eidẽ cum mercurio nato
ſuo.& li.vii.c.xix.dicit̃ mater oĩuꝫ
fluioꝝ.
Teron uel
Terion ĩterp̃tat̃ ſtella li.iiii.c.lxvii
Terpſichore una muſaꝝ li.xi.c.ii.
Terentii finalis ĩtentio ĩ comœdiis
ſuis & aliorum comicorum li.xiiii.
c.ix.
Teſander argiæ & pollinicis filius
li.ii.c.xliii.&.lxxv
Teſtorius priami fili⁹ naturalis oc
cidit̃ li.ii.c.xliiii.&.lxxv.
Teſtius filius parthaonis ex calido
ne nympha uel althea li.ix.c.xiii.
Theſſalus filius herculis iuit ad tro
ianũ exercitum li.xiii.c.xii
Thethis magna filia cæli & ueſtæ
uxor oceãi mater nymphaꝝ li.iii.c
iii.& li.iiii.c.xviii.
Thethis mater achillis fuit alia a
ſuperiori li.iii.c.iii.ſed li.vii.c.xvi.
ꝓmetheus ſibi conſuluit de matri
monio cõtrahendo.& li.viii.c.ix.ꝓ
batur fuiſſe ochiroen chironis filia
qđ confirmat̃ li.xii.c.xlix.ubi nup
ſit peleo & conuiuant̃ oẽs dii præ
ter diſcordiam.
Teucer regis thelamonis & heſiõæ
filius li.vi.c.vii.Quod cõfirmatur
li.xii.c.xlviii.ualde plene.& in cy
pro cõdidit ſalaminã
Teucer priami regis filius ex nym
pha ãtidona occidit̃ i.vi.c.xxxiii
Teucer filius ſcamandri cretenſis
teucros appellauit a ſe cum eis una
cũ dardano ĩperaret li.vi.c.xxxiiii
Et.c.lii.
Heſeus filius ægei regis athe
naꝝ et etræ cõtra amazonas
militans hypolitã reginæ ſororem
cœpit uxorẽ li.x.c.xlix.ubi quaſi
plena ſunt oĩa quæ alibi ſcripta ſũt
Idẽ mittit̃ ad minotauꝝ li.x.c.xl
viii.Idẽ li.x.c.l.habuit a patre ĩpe
trare quodcũqꝫ uellet.Idẽ li.x.c.xl
Et li.xi.c.viii.rapuit helenã.Idẽ li.
xi.c.xl.occidit ſiſyphũ latronẽ.&
li.i.c.xiiii.et li.iiii.c.xii.ponit̃ ĩ ĩfer
no damnatus ꝑpetuo ocio.Et li.iii.
c.xxxiii.ualde prolixe detinet̃ in in
ferno.Idẽ li.iiii.c.x.& li.xi.c.xxix.
occidit minotauꝝ.Et lib.xi.c.xxx.
duxit uxorẽ phædram.
Thebas ægyptias đreliquit cadm⁹
imperans apud tyrum & ſydonem

ualde plene libro.ii.c.lxiii.
Thebas boetias conſtruxit cadm⁹ ualde plene li.ii.c.lxiii.& li.i.in prohæmio.
Thelagonus ulyxis filius ex cyrce li.iiii.c.xiiii.Sed lib.xi.c.xl.occidit ulyxem:& in Italia cõdidit tybur: aľ tuſculũ.Idẽ cõfirmať ĩ dicto li.xi.c.xlii.
Thelamacus filiuſ ulyxis & penelopis li.v.c.xliii.ſed plene ponũť oĩa li.xi.c.xl.&.xli.
Thelamon eaci iudiciſ inferni filius heſvonã laumedõtis filiã loco muneris recepit ab hercule:qa primo muros troianos aſcenderit:ex qua teucrũ filiũ habuit.Et r̃licta patria in ſicilia cõdidit Salaminã li.xii.c.xlvi.ſed.c.xlviii.non idem diciť de ↄonſtructione ſalaminæ.
Theleph⁹ herculis filiuſ ex ange ſuſceptus ĩ ſiluis lactat⁹ a cerua ĩ licia ĩperauit li.xiii.c.xv.
Themis deæ oraculũ cõſuluit deucalion & pyrrha ꝓ reſtauratiõe humani generis li.iiii.c.liiii.Idẽ poniť li.iiii.c.xlvii.& li.vii.c.lviii.
Theodõtius q̃ſitor antiquitatũ poniť li.i.in ſecũdo ꝓhæmio.Sed ualde plene li.xv.c.vi.
Theodamas Melampi amit haõis filius augur ingens loco amphyarai abſorti ſubſtitutus ẽ li.xiii.c.xxxvii Sȝ.c.xli.dicti libri diciť ſubſtitut⁹ poliphides filius mãthionis.
Theoclimines filius poliphydis augur maximus li.xiii.c.xlii.
Theologia triplex eſt.ſ.poetica & cætera li.xv.c.viii.
Theophonti mitileno poetæ donauit Põpeius magnus ciuitatẽ ut nomen ſuũ perenne faceret libro.xv.c.xiii.
Therreus rex thracũ filius martis uľ aſtorgii biſtonidum principis ex nympha biſtonide gener pãdionis regis athenaꝝ Ithim filiũ comedit libro.ix.c.viii.ubi ſunt omnia poetica.
Theſiphone furia infernalis libro.i.c.xiiii.& li.iii.c.viii.plene deſcribitur ubi dicitur acherontis & noctis filia.
Teſmophoria ſacra cereris lib.viii.c.iiii.
Thienes filia atlantis & etræ ſtellificať li.iiii.c.xxxiii
Thiene bacchi filius conuertiť ĩ uenatorẽ li.v.c.xxvii.
Thieſtes fili⁹ pelopis & ypodamiæ li.ix.c.vii.ſed li.xii.c.v.cum atreo fratre uenit ĩ rabiẽ & diſcordiã pp ſtupratã meropẽ uxorem atrei ubi oĩa plene.Et in.c.vii.cõcubuit cũ pelopeia filia:unde alia mala maxima orta ſunt.
Thilemus eurimedes unus ex ciclopibus uates magnus li.x.c.xv.
Thimetes priami & ariſbæ fili⁹ uates fuit:& patris inimicus:& proditor li.vi.c.xlv.
This filius zethi ex aydona coniuge li.v.xxxii.
Thiſſamenis filius horeſtis ſibi ſucceſſit ĩ regno li.xii.c.xxi.
Thoas bacchi filius a filia hipſypile ſaluať li.v.c.xxviii
Thoas rex ĩ thaurica regione mactať ab ephigenia ſacerdotiſſa dyanæ li.xii.c.xvi.&.c.xx.
Thoas fili⁹ hipſypilis & Iaſonis li.v.c.xxix.ſed plenius li.xiii.c.xxvii.

Thomithana inſula li.iiii.c.xii.
Thoſa phorci filia: mater alias fi/lia poliphemum neptunno peperit li.x.c.viii.
Thoſeus filius theſtii regis a melea gro nepote occidit̃ li.ix.c.xiiii.Sed plenius c.xix.
Tiberinus ſiluius carpenti filius ty beri nomẽ dedit cum ſubmergere/tur in illo: primo enim albula uoca batur li.vi.c.lxiii.& li.vii.c.l.aliqd dicitur.
Tiberis fluuius a tiberino rege ibi ſubmerſo dicit̃ li.vi.c.lxiii.& li.vii c.l.aliqd dicit̃.
Tibur ĩ Italia oppidũ condit̃ a the lagono filio ulyxis & cyrcis li.xi.c.xlii.& li.xiii.c.xlviii.xlix.&.l.dicit̃ tibur a tiburto catilli filio.
Tideus oenei regis calidoniæ fili⁹ qa menalippũ fratrẽ ĩ uenatione in aduertenter occidit argos ad adra ſtũ regẽ fugit: cui fact⁹ gener occi dit̃ ĩ bello thebano li.ix.c.xxi.ubi ponunt̃ oĩa plene.Et li.ii.c.xli.&.c lxxii.lxxiii.lxxiiii.aliquid dicit̃.
Tiella arpya zephiro pepit ſatũ & balaim equos achillis lib.iiii.c.lxi.& li.x.c.lxi.
Tigres trahũt currum bacchi lib.v.c.xxv.
Tindarus maritus ledæ oebali r̃gis filius ledam uxorem habuit libro.v c.xl.
Tiphon uel
Tipheus filius tytanis & terræ uel tartari & terræ Iouẽ ĩ certamen de regno ꝓuocat. Sed fulminato ſup ponit̃ trinacria li.iiii.c.xxii.ualde plene.& li.ii.c.iiii.fratrẽ apim ma/ritũ yſidis laniauit membratim.
Tiranni & regis drã li.ix.c.xxvii.
Tireſia uates thebanus pater man thonis uaticinatur de narciſſo libro vii.c.lix.
Tirus paſtor apud quẽ fuit lauinia mortuo ænea li.viii.c.xviii.
Tiro filia Salmonei regis & lydis uxor crithei filii oeoli r̃gis uentoꝝ pepit eſonẽ patrẽ Iaſonis li.xiii.c.xxiiii.xxv.&.lii.
Tiromacus filius herculis thebani ex megera filia creontis occidit̃ ab hercule li.xiii.c.ii.
Titius Iouis ſecundi filius ex hella ro orcameni filia occiditur ab apol line qa uoluit uitiare latonã & apd inferos uultures ſemp corrodũt ie cur eius li.v.c.xxiiii.Idem libro.i.c xiiii.ponit̃ in inferno.
Titonus filius laumedontis aurorã uxorẽ habuit: & uertit̃ in cichadaꝫ li.vi.c.viii.&.ix.ſed li.iiii.c.xxvii. dicit̃ frater laumedontis: & oĩa alia cõfirmat.
Titan cæli & ueſtæ filius: & frater ſaturni terram uxorem habuit li.iii c.iiii.Et li.i.c.viii.ſed lib.iiii.c.i.di/mittens regnum ſaturno cum eo pa ciſcitur: ne alat filios maſculos.Idẽ cõfirmatur libro.viii.c.i.& utroq; loco capit ſaturnum & opim uxorẽ eius.
Titani pugnant cõtra Iouem li iiii.c.i.&.xix.Idem li.i.c.xiiii.ponitur in inferno.
Lipolemus filius herculis ex aſtochia ab eo rapta de ciuita te liconiæ occidẽs auũculũ rhodiis ĩperauit: & ĩ troianũ iuit exercituꝫ li.xiii.c.ii.

Onitrua quomodo cauſant̃ li
bro.xii.c.lxix.
Toſius filius cæli ab hyrundinibuſ ſumpto exẽplo ædificii r̃pertor fuit li.iiii.c.xxv.
Raſimedes filius neſtoris & euridicis cũ patre iuit ad troianũ bellũ li.x.c.xxxix.
Tratia uẽtus eſt li.iiii.c.lviiis
Triformis luna ẽ li.iiii.c.xvi.
Triga currus plutonis tractus a tribus equis li.viii.c.vi.
Trinacria ſupponit̃ fulminato thypheo libro.iiii.c.xxii.Eadem dicit̃ libro.x.c.lxii.a ſicano rege ſicania dicitur.
Tripos apollinis eſt ſpeties laurus cõtinens tantum tres radices libro ii.c.ix.
Triphonus eſt mercurii nili filii nomen li.vii.c.xxxv.
Tritona minerua dicit̃ a lacu queꝫ penes primo uiſa ẽ li.ii.c.iii.
Tritopatre⁹ primi Iouis & ꝓſerpinæ filius nil aliud li.ii.c.viii.
Triton tubicen & præcurſor oceãi lib.vii.c.i.ſed.c.vii.dicit̃ neptunni filius uel filia & tubicen eius.Et li.xiii.c.xxiii.Miſenũ tubicenã æneæ ſubmerſit ĩ mari.ſed.li.x.c.i.triton ſonus ẽ.
Triptolomus eleuſi regiſ fili⁹ nutritur a cerere.Et fruges publicabat mũdo cum curru a draconibus ducto li.viii.c.iiii.ubi ponunt̃ omnia poetica.
Triũphi pompã primo excogitauit dionyſius habita uictoria de indis li.ii.c.viii.& li.iii.c.x.
Triuia luna ẽ li.iiii.c.xvi.
Tros ericthonii filius regionẽ uſq; tunc dictam dardaniam troiam dexit ampliato regno.Et cum tantalo phrygiæ rege bellũ geſſit ob raptũ Ganimedẽ li.vi.c.ii.Idem li.xiii.c xvi.ob raptum ganimedẽ habuit a Ioue auream uineã.
Troia extenſe ponit̃.c.Ilion.Et li.vi.c.xiii.Et lib.xi.c.viii.ponuntur oĩa neceſſaria ad troiam.& ponuntur in.c.proxime præcedenti ualde plene.
Troiulus priami & hecubæ fili⁹ ab achille occidit̃ li.v.c.xxvii.& lib.xii.c.li.
Vbalchaim primus faber li.i.
c.iiii.
Tullius ſeruilius Vulcani filius ex creſa corniculana a fortuna dea diligit̃:quæ per feneſtrã palatii intrabat ad eum.alias filius publii cornicularii & ocreatiæ puellæ captiuæ libro.xii.c.lxxvii.ubi ponitur hyſtoria plena.
Tulliæ duæ filiæ tulli ſeruilii coniuges fuere Aruntis & Lucii priſci tarquinii filioꝝ ubi notat̃ ꝙ lucius occidit ſoceꝝ & filia carpentum p corp⁹ patris euexit li.xii.c.lxxviii.ubi ẽ plena hyſtoria.
Turbo uẽtoꝝ turbatio li.iiii.c.liiii
Turno dauni filio lauinia latini regis filia ꝓmittit̃ uxor:q̃ poſtea datur æneæ li.viii.c.xvii.Idem li.xii.c.lxv.occidit pallantẽ filiũ euandri regis:&.c.lix.occidit̃ ab ænea uel aſcanio:& occidit æneam.
Tuſculũ oppidũ in Italia ſecunduꝫ quoſdam cõditur a thelegono filio Vlyxis & cyrcis libro.xi.capitulo.xlii.

Annus attribuitur baccho.

Varro dixit artem poeticam partem theologiæ libro.i.in.i.prohæmio.

Venus prima quæ magna dicitur Cælo patre & die matre nata mercurio fratri hermofroditum pepit libro.iii.c.xx.Sed.c.xxii.dicti libri iii.ponnutur omnia plene Veneri aſſignata.

Venus ſecunda per amputationem teſticulorum naſcitur lib.iii.c.xxiii ubi ponitur eius mirandum ſimulacrū et ualde plene omnia ſibi propria.

Venus tertia Iouis tertii filia et dionis uxor Vulcani alias filia Syrii et cypriæ et cōiunx adonis cū marte ligat̃ adulterio a uiro ſuo:& odit omnē prolē ſolis:hæc dicit̃ mater æneæ:meretritium inſtituit.Et ī cipro uiridariū habuit amœnū libro xi.c.iiii.ualde plene.Idem ponit̃ li.ix.c.iii.

Venus ī generali fugiens gigantes mutat̃ in piſcem libro.iiii.c.lxviii.Et ī eodem.c.mutatur ī anguillam.

Venus ariadnæ donat coronam li.xi.c.xxix.

Venus cōtra pſychem iraſcitur li.v.c.xxii.

Venus ueſta dicit̃ li.viii.c.iii.

Venus marica dicit̃ li.viii.c.xvii.

Veneri fit ſacrificium ī cypro ex ſolo thure et floribus lib.ii.c.v.et li.x.c.iiii

Venus ex ſyrio hoīe et cypria muliere concipit̃ li.ii.c.liii.

Veneri hericiniæ conſtruitur templū ī culmīe mōtis ꝓpinqui drepano li.x.c.v.

Veneris planetæ natura li.iii.c.xxii

Ven⁹ planeta cū marte participās quid operat̃ ī natiuitate alicuius li.ix.c.iiii.

Venti filii auroræ et aſtrei tytanis filii li.iiii.c.lii.Sed.c.liiii.dicti libri iiii.incitati a Iunone contra Iouem claudunt̃ in cauernis ſub imperio æoli.

Venti ſecundū uarios philoſophos habent uaria noīa & uariatū numerū li.iiii.c.liii.

Ventoꝝ potentia:regiones:& nomina li.iiii.c.liiii.

Veneratio filia plutonis & ꝓſerpinæ lib.viii.c.vi.Sed.c.vii.dicti libri pōit̃ ſiñ matre & uxor honoris

Veſpera temp⁹ poſt occaſum ſolis li.i.c.xxxiiii.

Veſper ſtellæ nomē li.iii.c.xxii.

Veſpugo ſtellæ nomē li.iii.c.xxii.

Veſta prima uxor uranii que cæli⁹ dicit̃ li.iii.c.i.&.iiii.Item dicit̃ lib.iiii.c.i.& li.vii.c.iii.ſed ualde plene li.octauo.c.i.

Veſta ſecunda ſaturni & opis filia li.viii.c.iii.ubi plene ponunt̃ oīa poetica dicta de ueſta.

Ictoria acherontis & ſtigis filia li.iii.c.x.&.xiiii.

Vini uſum primo athenienſes docuit dionyſius li.ii.c.viii.

Virtutis templum erat Romæ iunctum cum templo honoris libro.iii c.xi.

Virgiliæ ſunt ſtellæ ī genu tauri li.iiii.c.xxxiiii.

Virbius hypoliti theſei filii nomen fuit li.x.c.l.

Virbi⁹fili⁹hypoliti & aritiæ uxoriſ turno fauit contra æneā lib.x.c.li.

Virgilius poeta mantuan⁹ paupi⁹ & lutifiguli filius li.xiiii.c.iiii.Sed c.xix.dicti libri georgicam & æneidam cõdidit prope neapolim inter ſcopulos ad queꝫ nullus accedebat niſi ſponte quæſiſſet uirgiliuꝫ.Sed c.xiii.dicti libri aperit quare finxit æneam ueniſſe carthaginem & dydonem ſe occidiſſe cum illis temporibus nõ fuiſſet.

Viſio ſpeties ſomni li.i.c.xxxi.

Lyxi nõ datur pater certus: ſed uarii:ꝑ cuius generatione moribus uita & obitu lege pene li.xi.c.xl.Sed li.iiii.c.xl.dicitur filius laertis.libro aũt.ii.c.xvii.Et libro xiii.c.lv.creditur filius ſyſyphi.Et li.x.c.xix.&.xx.ſimulat inſaniã ne uadat ad troianũ bellum.Et li.iiii.c xiiii.peruenit ad cyrcem.Sed.vi.c.dicti libri.iiii.Cyrces eũ monuit ut abſtineret a p̃da armenti ſolis:qđ nõ factum eſt.Et periclitati ſunt ſocii.Et.c.lxi.dicti libri.iiii.ſtetit cũ calipſo nympha filia atlantis annis vii. Et.li.x.c.xix. &.xx.ab alithe regina & alcinoho r̃ge pheycũ honorifice recipit̃.Eidem libro.xi.c.xl.Et li.xiii.c.xx.dat eolus uentos ligatos ĩ corio bouis:q tñ ſoluunt̃ a ſotiis ipſius.

Mbri Etruſci ſũt li.i.c.xxxiiii

Vnxia Iuno dicitur li.ix.c.i.

Vnxiæ dicunt̃ ſponſæ li.xi.c.i.

Olucres obſcœnæ ideſt furiæ li.iii.c.vi.

Volupia dea Romanorum libro.iiii.c xv.

Voluptas cupidinis & pſychis filia li.v.c.xx.& li.viii.c.v.

Ranus qui poſtea dictus eſt cælum pater ſaturni li.iii.c.i. Sed ualde plene ponunt̃ hyſtorica & poetica li.viii.c.i.

Vrania una muſaꝝ li.xi.c.ii.

Vros bos ſilueſter ſonat latine lib.iiii.c.lxvii.

Vrſa maior & minor non tingitur aqua maris more alioꝝ ſyderum li.v.c.xlviii.

Vtim nomẽ ulyxis:ideſt nullus li.x.c.xiii.ualde plene.

Vlcan⁹ prim⁹ cæli fili⁹ ex minerua ſecundi Iouis filia apollinem primum genuit li.iii.c.xviii.&.xix.

Vulcanus Iouis tertii filius & Iunonis quia claudus đ cælo proiicit̃ in lemnum inſulam:& educatur a ſimiis.Huic ſecundum quoſdam fuit uxor maya ſecũdum alios maieſtas ſecũdum latinos Venus:& dicit̃ faber Iouis ut quicquid artificioſe factum ſit ab eo dicat̃ eſſe compoſitum ut arma achillis:æneæ:corona ariadnæ &c.Hic martem & Venerem coeuntes in adulterio colligauit libro.xii.c.lxix.ubi ſunt omnia poetica.Et li.ix.c.iii.Iteꝝ martem ligat cũ Venere.Idem libro.x.c.xvi.Ciclopes auxiliares habet ad fulmina fabricanda.Idem libro.vii c.ii.proiectus e cælo nutrit̃ a Thethide.

Vulcanus filius nili ab ægyptiis dicitur opis a quibus cuſtos ægypti creditur li.vii.c.xxxviii.

Vulcanus conatur uiolar̃ mineruã li.ii.c.iii.Et libro.iii.c.xx.& lib.xii.c.lxx.

Vulcaniæ inſulæ habent officinam

fabroꝝ uulcani nec denominant̃ a uulcano Iouis filio:ſed a quodam nato ĩ emalio q eas tenuit lib.xii.c lxix.
Vulturnus orientalꝭ uentus li.quarto.c.liiii.Idẽ.c.lv.dicti li.iiii.dicit̃ calidus & ſiccus.
Xores ab unctionibus dicũt̃ libro nono.c.i.

Acinthus puer dilectus a borea occidit̃ ab eo ludenſ cũ apolline li.iiii.c.lviii
Ycarus oebali regis filius ab ebriis agricolꝭ mactat̃:qa primo eis uinũ dedit:dinde mutat̃ ĩ boetem ſtellã li.v.c.xl.
Ycarus dꝫdali filius ĩ laberintho cũ p̃re claudit̃ li.xi.xxvi
Ycarus pater penelopis uxoris ulyxis li.v.c.xl.
Ycerillus ĩmanis hõ occidit̃ ab euãdro rege archadiæ li.xii.c.lxv
Ycus dicebat̃ a græcis:ſed occupata a ſardo herculꝭ filio ſardinia dicta eſt li.xiii.c.vii.
Da mons li.tertio.c.v.
Ydeus filius paridis ex eonene nympha li.vi.c.xxii.
Ydotea filia ꝓthei docet menelauꝫ qd de ſotiis ꝑditis contigiſſet li.vii c.nono.ſed plenius.c.xi.dicti libri vii.
Ydra ſerpens ĩ lerna palude necat̃ ab hercule li.xiii.c.i.
Ydromantia libro ſeptimo.c.ix.
Ydumeneus filius deucalionis r̃gis cretæ cũ græcis cõtra troianos bellũ geſſit.ſed a ſubditis regno priuatus ĩ calabria pytiliam cõdidit ciuitatẽ libro undecimo.c.xxxii.

Lia quæ & rhea dicit̃ filia numitoris mater Romuli & Remi uiua infodit̃ a marte corrupta li vi.c.lxix.&.lxxii
Ylion filius troi regis troianoꝝ ilionẽ ciuitatẽ inclytam condidit a ſuo nominatã li.vi.c.quarto.
Ylion ciuitas inclyta ut patet in.c.ꝓximo præcedenti.
Yliona priami filia ex hecuba polineſtoris regis thraciæ uxor lib.vi.c.xvi.
Ylioneus phorbantis filius nepos priami ſecutus æneã ad didonẽ & latinũ orator fuit li.vi.c.xxxix
Ylus herculꝭ & deianiræ filius pulſus a creonte cõſtruxit athenis clementiæ templũ ſeu miſericordiæ li xiii.c.vi
Ylus aſcanius æneæ & creuſæ filiꝰ li.vi.c.liii.
Nachus achaiæ fluuius oceãi & terræ filius li.vii.c.xxi
Ynachꝰ rex ſicyonioꝝ a quo flumẽ achaiæ denominatur libro ſeptimo c.xxi.xxii.
Yno cadmi & hermionis filia uxor athamantis nouerca hellis & frixi cũ uiuo filio ſe præcipitauit ĩ mare libro.xiii.c.lxv.ubi plene oĩa đ ea. Sed.c.lxix.dicti libri deificatur & uocatur leucothoe & amatuta:et fugit ad ſiſyphũ:et aliqd dicit̃ libro ſecundo.c.lxvii.
Ocaſta creontis thebani filia uxor Lai &c.li.ii.c.lxix.ſꝫ plenius.c.lxx.
Yolaus filius hiphyclei ſardis bona cõtulit qbus templa meruit:et yolenſes a ſe dixit li.xii.c.xxxii.

Yoleſes ſardi pp̄ľi a yolao dicti li. xii.c.xxxii.
Yoles filia eurithi regis ætholiæ fu it cā paternæ necis & herculľ alias omphales lydia li.xiii.c.i.
Yonius archadis fili⁹ ex ſilene nym pha yonium mare cognominauit: & yonios populos li.v.c.xlix.
Yoniū mare a yonio uľ a yone dici tur li.v.c.xlix.
Yone pp̄ľi dicunť a yone uľ a yo/ nio li.v.c.xlix.& li.vii.c.xxii.
Yon Inachi filia a Ioue trāſformať ī uaccam cū plena fabula lib.vii.c. xxii.& li.ii.c.quarto.
Permeſtra filia danai & uxor Lini alias lincei uiꝝ liberauit a nece:cū cæteræ ſorores necaſſēt ſuos li.ii.c.xxii.&.xxiiii.& li.vii.c. xxii.dicta ē yon uel yſis.
Yperio prim⁹ tytanis fili⁹ & terræ ſolē & lunā genuit li.quarto.c.ii.ſꝫ plenius.c.iii.&.xvi.dicti li.iiii.
Yphates naturaľ filius priami occi diť li.vi.c.xliiii.
Yphymedia uel
Epymedia uxor aloi neptūno pepe rit othū & ephialtē q ſingulis mēſi bus nouē digitis creuerūt:& iuue/ runt gigantes li.quarto.c.lxii
Yphiclus æoli filius uolēs ꝙ ſteriľ eius uxor cōciperet:bibit uenenuꝫ ſerpentis:& genuit filiū podarcem noīe li.x.c.xliiii.ſed plenius li.xiii. c.liii.
Yphycle⁹ amphitriōis & alcmenæ filius uno partu cū hercule natus ē li.xii.c.xxxi.ſed plenius libro.xiii. c.i.
Yphianaſſa ephygeniæ nomen fuit agamemnonis regis filiæ libro.xii. c.xvi.ſed.c.xvii.dicitur eſſe alia: tn̄ filia agamemnonis.
Ypocras īnouauit medicinam libro v.c.xx.
Ypodamia filia enomai regis piſæ & elidis ob pulchritudineꝫ petita a multis procis cū multi uicti certa/ mine curſus necarenť:tandē pelo/ pi uicta dať li.ix.c.vi.&.vii.& ple/ nius li.xii.c.iii.
Ypodamia uel
Yppocatia uxor perithoi ꝓ qua pu gnať cū cētauris li.ix.c.xxxiii
Ypodamiæ filia anchiſæ troiāi fuit uxor alchataōis troiani li.vi.c.li
Ypolitus ypolitæ & theſei filius a nouerca phædra falſo accuſať p̄ri occidiť & fugať libro decīo.c.xlix. Et plenius.c.l.& libro xi.c.xxx.& libro q̄nto.c.xix.uiuificať ab æſcu lapio.
Ypolita uľ
Ypolites ſoror antyopæ regīæ ama zonum Iaſoni marito pepit ypo/ litū filiū li.x.c.xlix.&.c.l.dicti lib. occidiť a theſeo.
Yppocatia poniť ſ.c.ypodamia.
Yppotes nobiľ troian⁹ egeſta filiā ſup nauicula fortunæ mandat li.vii c.xlviii.
Yppologus filius orionis ex cādio/ pe ſorore ſua li.xi.c.xlix.et.xx.
Ypolocus bellorophontis filius nil aliud li.xiii.c.lxiiii.
Yppomenes curſu ſupauit athalan/ tā uel athalantē auxilio triū pomo rū Veneris:et ambo uertunť ī leo/ nes libro.x.c.lvii.ubi ſunt omnia poetica.
Ypocrenis fōs litteraꝝ li.ii.c.lxiii.
Ypthima filia icharii œbali r̄giſ filiſ

Rce⁹ neptūni fili⁹ ex alcione filia athalantis nil aliud lib.x c.xiii.
Yris nūtia Iouis monuit ne zethus & calays ultra ſtrophades fugarēt arpyas li.iiii.c.lix.Eadē li.ix.c.i.dicit filia thaumātiſ & nūtia Iunonis ubi ponūt oīa poetica.
Sander fili⁹ bellorophōtis ex archimene uxore ī bello occidit a ſolomiſſis li.xiii.c.lix
Yſion filius flegiæ dn̄s laphitaꝝ eē tauros genuit et ſup rota uoluit in īferno li.ix.c.xxvii.ubi ponūt oīa poetica.Idē li.i.c.xiiii.pōit ī īferno
Yſyphiles ī lēno regīa filia thoātis regis Iaſoni pepit duos maſculos. Et opheltem filiū licurgi nemei nutrix &c.li.v.c.xxix.& li.xiii.c.xxvi et.xxvii.
Yſis filia ꝓmethei uxor apis membra laniati mariti ultra paludem ſtigiā q̄ ī africa ē detulit &c.libro ii.c.iiii.&.c.xxiiii.ſ; plenius li.vii.c.xxii.ubi ipſa hypmeſtra:et yon dicit:et ægyptios litteras docuit.Et oīa q̄ ſcribūt d̄ ea ēt ualde plene libro.iiii.c.xlvi.Et lib.vii.c.i.colitur apud ægyptios.
Yſmenes Edippi regis thebaꝝ et Iocaſtæ filia athy cireo d̄ſponſat li.ii.c.lxxii.
Yſmaꝝ ciuitatē totā ulyxes uertit ī prædā li.xi.c.xl
Yſus priami regis fili⁹ naturaľ occidit li.vi.c.xxxii
This fili⁹ pādionis regis thraciæ ex ꝓgne uxore a patre comedit li.ix.c.viii.et.ix.ubi ſunt plene oīa poetica.
Ythoneus herculꝰ filius ex paphya regnauit ī ythone ciuitate boetiæ: et fauit ethiocli li.xiii.c.iii.
Ythone ciuitas boetiæ ut patet ſupra.c.ꝓxime p̄cedenti.
Ythone minerua dicit ab oppido macedoniæ li.xiii.c.iii.
Ythone oppidū macedoniæ āntiqua ſedes mineruæ li.xiii.c.iii.
Ephyrus uētus occidentaľ li.iiii.c.liiii.&.lxi.Idē.c.lxi.dicti li.iiii.ē frigidus & hūius tēpate:& clorī nīphā diu amatā cœpit uxorē:cui cōceſſit ōe ius ī flores:eāq; poſtea uocauit florā. Deinde cū thyella arpya cōcubuit et Sanctū et balaym achillis equos ſuſcepit.Idem lib.v.c.xxii.portauit pſychē ī amœnā uallē cum lōga fabula.
Zephos græcū ē li.iiii.c.lxi.
Zephs li.ii.c.ii.
Zethus fili⁹ anthyopæ uxoris lici uľ lyncei regis thebaꝝ ægyptiaꝝ cū āphyone f̄re occiderūt lycū uel lynceū ī ultionē mr̄is li.iiii.c.vii.& li.v.c.xxix.& li.x.c.xxviii.Idē li.ii c.lxiii.Et li.v.c.xxix.Et li.ix.c.xxxvii.cū amphyone fratre cadmū regno expulit.
Zethus fili⁹ boreæ et orithiæ athenīēſis li.iiii.c.lviii.Idē.c.lix.dicti li.iiii.ualde plene cū fratre e calai fugauit arpyas ab aula phynei regis archadiæ.dicit idē li.iii.c.vi.Et li.x.c.lxi.

Verſus Dominici Silueſtri de florentia
ſuper quindecim libris Genealogiarum.

Væ narrat ter qnqꝫ libris Boccaci⁹: audi.
Prim⁹ hꝫ ſtirpē đmogorgōis æthēr dēpto
Aethera concipiet ꝓlis cū parte ſecundus.
Cælius in terno: & generis pars ſcribit̃ eius.
In quarto Titan dat̃: & titania ꝓles.
Eſt Iouis ī quinto proles: ſed Dardanus extra.
Dardanus et proles ſexto ſua ponit̃ oīs.
Oceanum ſobolēqꝫ ſuam dat ſeptimus omnem.
Octauū Saturnus habet cum parte ſuorum.
Ponit̃ in nono Iuno: et Iunonia proles.
In decimo Neptunne tua cū prole notaris.
Iuppiter undecimo generis cū parte notat̃.
Biſſenus Iouis octo notat cum ſemine natos.
Tertius a decimo ſobolē Iouis explicat omneꝫ.
In decimoquarto contra hoſtes inuehit auctor.
Quintus ab obiectis decimus defendere curat.
Hoc ter qnqꝫ libris epygrāma Dominic⁹ addit.

Dum tua boccaci propriis Laurentius auget
Sūptibus: & reddit nomina clara magis
Hoc opus ære notans: tūc ſtirps bottona uirētē
Et quē flet Regium: mors inopina rapit.
Poſt lachrymas tandē frater uirtutis amore
Tam pulchꝛ exegit Bartholomeus opus.

IMpreſſum Regii Anno Salutis.M.CCCC.
LXXXI.pridie Nonas Octobris.

REGISTRVM.

	f	m		&	ee
Genea	cælo.	tẽpeſta	ea tẽpe	fictiõuꝫ	fabrorũ
genuit..	uacat.	futuruꝫ	& me.	cẽſores	ſt
filia.	quos.	amiciti.	f	ãpliſſĩa	Iohãnis
calath⁹	vii.paſi	nemora	reliqs	poſtrẽo	Aga
de alio.	ni mig.	de aretu	ri pñt	ꝯ	& in
a	g	lorũ ſi.	fuerit	minime	As
Genea.	in ciui.	inductiſ	t	uirgiliuſ	dem
exarare	theodõ	n	genea.	temeri.	&
exquire	ouidius	Genea.	fuit	demus	lam⁹
ſophan	Hercu.	antem.	atreo	eorum	merop⁹
parẽtes	ut.ſ.	fugit	exñtib⁹	ꝶ	quippe.
b	h	forma.	ignarus	naturał	altera
ſit ſeu.	et orin.	nam	u	ſortio	riphei
de terra	puellaꝫ.	o	lii co	mirabi.	A
res.	hunc	uacat	eripele⁹	aa	dſõti.
ſumma	die obſi	hoſtes.	exibuit	uacat	in agro
glebis.	amplitu	lapides.	iuturne	filio	eſto
c	i	quidem	ut	bb	iuturna
pinquã	ſucron.	templi.	x	i.quar.	ex bel.
ipſe ra.	amaritu	p	cætera	aſclepi⁹	B
illam	cœpit.	Statius	ſup ſũt	c.xxxiii	de flu.
Genea.	quod eſ	ſagittis	anime	raptam	ꝑterea
hoſtem	ſcribit.	effigiem	theſſal⁹	no lib.	uadat
d	K	lante	ſecutuꝫ	cc.	apius
de quin	dum	canem.	y	euan	aſtura
atq; di.	ueneris	q	filium	flegra	C
a Vulca	atq;	habuer̃	dicit	libro	autem
de pig.	huic.	a ſuo.	genea.	hias	Futh
eumq;	de Ioĩo	atq;.	partes	contra	ꝓxima
e	I	ex ea	ꝫ	uitdd	herodes
& her.	Home.	iure	ut non		ledus
ꝓ aqua	fuerat.	r	corruer̃	eorum	D
in mõte	intraue	heleno	ſic &	p ſepoł	pamiſus
Virgili.	captus.	genealo	matõis	philoſo.	ciuitateſ
đ hono	dicere	alumnũ		nutriuit	quo per
				capi.	ſeurus

Ioannis Bocchacii de Certaldo: de montibus: ſiluis: fontibus: lacubꝰ
fluminibꝰ: ſtagnis: ſeu paludibꝰ: & noībꝰ maris: liber īcipit fœliciter.

ſ VRREXERAM Equidem feſſus a labore quod/
dā egregio: & aliquali otio uires reſtaurare cupiens:
Venit ī mentem Socratem olim diuini luminis iubar
in terris ſolitum: cum a meditatione cæleſtium ſurge
ret: ſuppoſita cruribus harundine cum paruulis filiis
ludere. Ac Scipionem africanum & Lelium inſignes
Romanorum duces ab arduis reipublicæ opportunitatibus paululuꝫ
reſpicientes: nōnunquam maris in littore teretes calculos: eiectaſque
conculas conſueuiſſe ritu pueroꝝ colligere: ne dum tempus ad recrean
dam uirtutem præſtaretur: tacite nil agentes ſubītraret inertia. Quos
tanq̄ inclytum laudabilium exercitioꝝ ſpecimen imitaturꝰ: ne oīo tē
pus inerti otio elabat̃: aſſumpſi loco iocoſi laboris ſtudentibꝰ poetaꝝ
illuſtrium libros: aut antiquoꝝ hyſtorias reuoluentibus: ī aliquo leui
ope: ſi poſſem: uelle ꝓdeſſe. Memini quippe tales: & potiſſime q tra/
cti deſiderio rudes ſtadium intrant ſtudioꝝ: huiuſcemodi circa integꝝ
lectionis ſenſum impediri plurimū: dū nōnunquam montium: ſiluaꝝ
fontium: fluuiorum: ſtagnorum: ſeu paludum uł maris occurrunt uo
cabula: Aliter. ſ. intelligendo q̄ debeant: utputa dum montis nomen
pro flumine: dum paludis pro monte ſeu ſiluæ ciuitatis uel prouinciæ
loco ſumitur: facile ſenſus hyſtorialis confundit̃. Et eſto aliquando ꝓ
prie aſſumatur: exiſtimatione etiam eruditi ꝑſæpe fallunt̃: dum mon
tem ſeu fluuium: qui in occiduo ē: arbitrant̃ ſub oriente ſole conſiſte
re. Ad euitationē quoꝝ & indebitæ exiſtimationis ammouendos erro
res: celebres inter auctores quoſcunq̄ & potiſſime gētiles: mōtes: ſil
uas: fontes: lacus: fluuioſ: ſtagna: ſeu paludes: & maria: & quo ſub cæ
lo effluant: & conſiſtant: ut comperi: mens ē. Et ne multū talia ſcrutā
tibus euoluere neceſſe ſit: per ordinem litteraꝝ alphabeti deſcribā ſin
gula. Sane quoniam e montibus excreſcere ſiluas: emanare fontes &
flumina: a quibus lacus paludes & ſtagna cernimus exoriri: de monti
bus primum ſcribendū non incongrue ratus ſum. Sunt igitur: ut liqui
do patet: montes terraꝝ eminentiæ quædā in cælum: nō tamen æque
ſurgenteſ: & ex his aliqui ſaxei: nōnulli terrei ſunt. Qui in ſublime ma
gis efferunt̃: ſaxei omnes. Qui uero humiliores ꝑſæpe comperiunt̃ fe
re ſemꝑ terrei. Ex his colles: quos utplurimū montium ſummitates
in longum protenſas dicimus: & promontoria: quæ ſeſe in maria pro
pellentia cernimus oriuntur. De quibus indiſtincte cū mōtibus mētio

ſt

fiet. Is tñ ante alia quæſo faueat opi: qui illos ab orbis conditione cō conſtituit: & ex excelſo eoꝝ altitudines metit̃: & cōſpicit.

a ALAC Mons eſt: cuius nomē alii diuidentem montē interpretant̃. Alii uero leuem: ideſt limpidum: ſeu lubricum: & in ſyria conſtitutus eminet.

Abarim mōs ē excelſus: diuidens terrā Amon & Eufratis a terra promiſſionis cōtra Ierico iordanem uſq; fluuium radices ꝓtendens oſtendit̃ quippe aſcendentibus ī eſton: inſignis aūt ē morte Moyſis inclyti atq; primi hebræorum ducis.

Abila mōs ē in mauritania cælſitudine leuatus in ſydera: oppoſitus Calpe monti: q in hiſpania ē: quos ambos Herculis eē columnas aiūt uoluereq; ex ueteribus quidā: hos unū & idē iamdudū colle cōtinuato fuiſſe montem: herculeaq; uirtute fuiſſe diuiſum: & ex oceano: qd̃ ante nō erat intromiſſum terris mare: qd̃ poſtea in hodiernū uſq; diē mediterraneum dictum ē.

Acantius promontoriū ē magneſiæ.

Acaton mons ē Oetholiæ.

Actium promontoriū epyrrhi ē: memorabilis naualis pugnæ Octauiani Cæſaris uictoria: & clade Antonii & Cleopatræ.

Acrea promontoriū ē olim Iunoni ſacꝝ: ſeſe effundens ī mare aduerſus ſicyonem: a corintho nō amplius. viii. mil. p. diſtans.

Acontius mōs ē magneſiæ: ſeu (ut aliis placet) boetiæ.

Acroceranni montes excelſi ſunt inter armeniā & hyberiam: ſic dicti eo ꝙ fulminibus ſæpiſſime infeſtent̃. Nam ceraunos græce latine dicitur fulmen: & ſ̃m alios acros ignis: ceraunia ſummitas: quaſi montes ignitas habētes a fulminibus ſummitates.

Acroceraunium promontorium ē epyrrhi: ī anguſtias adriatici ſinus emiſſum: inde dictū ꝙ montibus cōterminum: q & acroceranni dicūt̃ eadē ratione: qua ſupiores diximus nominatos.

Achrocorinthus mōs eſt altitudinis eximiæ inter ægeum mare & corinthium ſinū poſitus: adeo ꝙ utrunq; inumbret mare.

Adiliſius magneſiæ mons ē: ut nōnullis uidet̃: boetiæ.

Adoreus mons ē phrygiæ: ex quo ſangarius erūpens fluuius p phrygiam labit̃ ī bithyniam.

Aphelanta ſunt qui dicāt mōtem eſſe tarſo ciliciæ. Alii uero dicunt ī ſinu argolico poſitum: quod eo magis credo: eo ꝙ tam primi ꝗ̃ ſecūdi cōueniant ī hoc: ꝙ ex eo Perſeus ad occidendam gorgonem iturus uolatū arripuit: & Amphiaraus & Melamp⁹ uaticinaturi d̃ bello thebano ab Adraſto miſſi ī eum aſcenderunt: qui græci oēs ob hoc in ciliciā nō iuiſſent.

Aga mons ē maioris armeniæ: ex quo ueteres eufratem fluuium emanare teſtant̃.
Aganippe mõs ē boetiæ: qui primo enippe dictus eſt: muſis ſacer.
Agolonius unus eſt ex archadiæ montibus.
Agragas mons ē ſiciliæ: haud longe a gela muro olim cinctus: habẽs in ſummitate oppidũ. Conſueuere quidẽ ueteres apud eum optimos equos alere: & exinde in græciam ad agones traſmittere.
Agriſpecula mõs ē moabitaꝝ: qui eo ꝙ uehementer præruptus ſit a nõnullis uocatur exciſus: & haud procul ab ænone mari ſupereminet mortuo. In cuius ſummitate Balaach filius Beor deduxit Balaam diuinum ad maledicendũ populo iſrael.
Agroſus mons ē: ubi nunc roma. Quem Faunus rex Euandro archado exuli conceſſit: & ipſe Palatinũ poſtmodũ appellauit.
Agued mõs ē britanniæ: albaniæ propinquus: & caſtro ẽt puellaꝝ.
Alafrice ꝓmontoriũ eſt ĩ creticũ ꝓcurrens mare: nõ lõge a ptolomaida: quæ barce uetuſto noĩe dicebat̃.
Albanus mõs ē in latio: in quo olim Iulius aſcanius ciuitatẽ condidit albam: ſic a ſue alba: dũ a troia cũ patre profugo ueniſſet ibidem inuenta: nuncupatũ a ciuitate montẽ exiſtimo.
Album promontoriũ eſt in ſyria longe a colonia Claudii cæſaris ptolomais ſeu acreon: tendens ĩ mare ſyriacum.
Alburnus mõs ē in lucania: quæ hodie calabriæ pars ē.
Alcion mõs ē in macedonia.
Algidus mõs ē haud lõge ab urbe romana. xx. mil. paſſ. in quo eiuſdeꝫ noĩs oppidum: hodie ſilua latrociniis incolaꝝ accõmoda.
Alimpus mõs ē in inſula mitilena: ſeu leſbos: a continenti diſtans nõ amplius. vii. mil. paſſ.
Alocrine mons eſt ĩ minori aſia: ex quo Menander fluuius emittit̃.
Alpes mõtes ſunt: ſeu mons pluribus & excelſis cacuminibus diſtinctus: togatam galliam diuidens a comata: haud lõge a nicea urbe incipientes: & ſecundũ quoſdam in macedoniã uſqꝫ tendenteſ. Hos quidẽ ex hiſpania in Italiam ueniens Hannibal pœnus peruios feciſſe creditur: cum a quo iam eminente atqꝫ inuio ſcopulo impeditus illum aceto ac igne diſſoluerit.
Amaleth mons eſt in ſyria: in quo Phraton oppidũ: unde fuit abdon iudex olim populi iſrael.
Amanus mõs eſt: in quo oppidũ bomite: & in ora oppidi miriandros incipiens ſepat ſyriam celem a cilicia: a parte altera eius plura effluũt flumina: ut Androchus: Pinarus: Lycus: & ſinus: q ab aliquib⁹ thaurus nuncupat̃.

Amazonius mons ẽ in maiori aſia:præter cuius radices termodon la bit̃ amnis. Dictus enim hic mons(ut nõnulli arbitrantur)ab amazoni bus: ꝙ penes eum primo cõuenerint.
Ambru mõs ẽ apd britãnos iuxta Saleſteriã olim: hodie cercaradce.
Ami ſilueſtres ſunt indiæ montes ea in regione: quæ dedala Alexan/ dri macedonis temporibus dicebat̃.
Amodes promontoriũ cilici maris ẽ inter cidnum piraniumq; fluuios ſeſe protendẽs in cyprum.
Ampeluſia oceani occidui extremũ promõtoriũ eſt in Mauritania ul/ tra Herculis columnas: ubi quondã Lula & cocta fuer̃ oppida: poſtea tingi: a quo tingitana mauritania dicta: qđ oppidũ ab Antheo fuiſſe conditum aſſerunt. Hoc tamen promontorium afri aliter nominant. Eſto idem quod apud græcos ampeluſia ſonet. In eo quidẽ priſci dixe re ſpecũ fuiſſe Herculi ſacrum: & inde tingi oppidũ(ut dictũ eſt)An/ thei opus: cuius ĩ rei teſtimoniũ oſtendebant incolæ parmam elephan tino tergori exectam: adeo ingentis magnitudinis: ut nulli hominum æuo Neronis prĩcipis uſui eſſe potuiſſet. Eamq; incolæ ab Antheo ge ſtatã aſſerebãt: & hoc ꝑcipuo honore celebrẽ conſeruabant.
Ancoranus mõs ẽ citerioris mauritaniæ: cupreſſibus laudatiſſimis ad quodcunq; opus abundans.
Anemurium promontoriũ eſt a pamphilia diſtinguens aliciam.
Angaris mõs ẽ iudææ: & (ut percipi poteſt)haud longe a ſamaria.
Agnius mõs ẽ excelſus apud gallos ligures trimates.
Anaſiui montes dicunt eſſe boetiæ: quos penes aiũt morari muſas.
Antelibanus mõs ẽ arabiæ: libano ad orientẽ appoſitus: in quo æque cũ libano colligi thura dicunt. Extendit̃ quidẽ circa regiones urbis da maſci: & ĩ ſortem cecidit tribus Manaſſe.
Anthirnum promontoriũ: quod penes corinthiaci ſinus ẽ: nõ ampli⁹ mil. paſ. latitudinis habẽs.
Aonas heliconis montem dicunt eſſe boetiæ: muſis ſacrum: nec deeſt qui dicat aonem thraciæ montẽ: & ab eo aonidas dici muſas.
Aothe mõs eſt inſulæ ſamos: ſeſe in altum exigens per decem milia paſſuum.
Appenninus mõs ingens: a nõnullis is quem paulo ante nominauim⁹ alpes creditus ẽ. Et penninũ uolunt denominatum ab Hannibale poe no: a quo primo peruium factum putant. Sed opinio longe uulgatior eſt: eum eẽ Appenninũ: qui omnẽ in longum tendens Italiam ĩ partes ſepat duas: & a dextris inferum ſpectans mare: a ſiniſtris autem ſupe rum: in ſiculum uſq; fretum progreditur. Hic autem ſecũdum quoldã a ꝑmontorio monichi eſſe finem liguſtini maris incipit. Vnde & alpes

& in aquilonem ſere tendens una cum alpibus a dextris linquit bagi/
ternos: & cum ad mantuanos gallos deuenit: in orientem flectitur:
eis a ſiniſtris derelictis: & Senganis a dextris: ubi albintinulo & alba
gaunum: & ienuam: & uelliates gallos: cum ex parte alia habeat ciſpa/
danos & anguſtā thaurinorum. Alii uero putant inter ueneris portum
& Macræ fluminis hoſtium: quod penes: ut arbitrantur aliqui: Ligu/
ſtinus inchoat ſinus: eum initium ſummere: & in boream pauxillū ten
dere: ac iam dicto monti ſeparanti ciſpadanos gallos a liguribus ī fini/
bus ueliatum ligurum iungi. Et inde in euro auſtrum uergens tyrenū
mare: lunam ciuitatē: Lucam: Piſas: & nobiliſſimam tuſciæ ciuitateꝫ
Florentiam ad meridiem ſinit. Ad aquilonem autem padum fluuium:
Parmam: Mantuam Virgilii: Regium: Lepidū: Mutinam: & ſtudio/
rum matrem Bononiam. Hinc a dextris ad ulteriora procedens: Are
tium: Corthonam: Tranſimenum lacum: Peruſium: Fulgineum: Spo
letum: alias Spolitium: Meueniam: Tudertum: Vlſinas: Faleras: Na
rinas: & olim reꝝ dominam Romam urbem conſpicit. A leua autem
Cornelii forum: quod & Imolam dicimus: Fauentiā: & Rauennaꝫ: &
Sabinoruꝫ coloniā Forū Liuii & Pompilii: Inde curuā Ceſenā: Arimi
nū: Peſauꝝ fortunæ Phanū: & Senogalliā. Tandē ſeſe in modū cubi
ti flectens: ſeu ſui potius partē iaciens inde adriaticū promontoriū fa
cit: cuius in extremitate Anchonaꝫ ueteres condidere græci: inde Fir
mū: Picenū: & Eſculū: & poſt hos Marſos pelignoſqꝫ populoſ: donec
aliū flexum faciens altiſſimis uerticibus Garganus dictus in adriaticū
deuehatur iteꝝ: ſub quo ſepontū uetus Dyomedis oppiduꝫ. Demum
præteruehens a dextris urbē Tyburim: Catilli: Peneſtras: Ferentiū:
Febracteriā & Aquinū linquit: & maximū ſui in tyrenū protendens
brachiū. Volſcos fere oīs includens in Circeum deſinit fontē: queꝫ
uetus fama eſt extitiſſe iamdudū Circis Veneficæ regiā. Hinc theanū
Sedecinū: & quas dixiſſe debueram Teracinam atque Caietam: Sueſ/
ſam: Minturnas: Capuam atque Neapolim: & a Sannio atque Luca
nia Campaniam diuidens ſcabroſis culminibus in ſinem campani ſin⁹
excurrit Mineruæ promontorium fere uſque protendens in capream
includens cū campanea Veſuuium: Pompeios: Noceriaꝫ: Stabiā: Sur
rentum. Poſt hæc habens in uiſceribus Beneuentum. Hinc Salernuꝫ:
Lucanos: Brutioſque omnes (mutato nomine Celabros nominant in
colæ) ſpectans non deſinit: donec Rhegium extremum Italiæ oppidū
ſeſe uehendo contingat: relictis a leua Dauni regno Bardulis: Bario:
Brunduſio atque Tarento & ſuorū ſaltuum incolis Salentinis: Petilia
Idumei. Cretone: Caulone: Locriſqꝫ atqꝫ ſaleo: & Leucopetrā linqns
ubi ſupra diximus in fretum ſecus Rhegium finem fecit diuiſus: ut

ut creditũ eſt:& ſaxorum ingentium fracturæ teſtantur terræmotu a Peloro primo in Italiam uerſo ſiculorum promontorio:& uariis multiſq; uorticibus inſignis:in ſe multa continet oppida:& paſcuis ſiluiſq; abundans ex ſe hinc inde flumina emittit maxima & famoſa.
Apollinis promõtoriũ ĩ africa ẽ:inter candidũ & mercurii promontoria in ſardiniam ſe propellens.
Aprodiſias promõtoriũ eſt minoris aſiæ.
Aracinthus mons eſt:Mineruæ ſacer:& celebris carminibus poetarũ Verũ ueteres in qua ſit regione nõ cõcordant.Nam alii dicunt eũ atticæ regionis mõtẽ.Quidam eum eſſe thebanum:nõnulli ambraciũ:& alii archadũ.
Ararath mons Armeniæ maioris eſt:in quo ueteres omnes concordare uidentur archam Noe ceſſante diluuio conſediſſe:& eius reliqas cõſueuere peregrinis indigenæ demonſtrare.Dixeruntq; Armeni loco exitum ſeu egreſſum:eo φ ibi Noe archam egreſſus ſit.
Araxum Peloponenſiũ promõtoriũ ĩ cephaloniã uerſum.
Arentinus mons eſt haud longe ab urbe Roma:inquo Præneſte ciuitas eſt ſita.
Arcabrum ſeu Arthabrum promontorium hiſpaniæ ulterioris eſt:uaſto ſe cornu protendens in mare:& hiſpaniam uerſus occiduum finiens:terras:maria:cælumq; diſterminare uidetur. hoc aliqui oliſponẽ ſe dixerunt ab oppido ei oppoſito. Etqdam uocauere magnũ eo quod maris occup& plurimum.
Arcobates mõs Indiæ eſt:quem alii Cacobates dicunt: inſignis quidem:eo quod ex ſe Gangem profuſiſſimum orientalium fiumen effundat.
Argeus capadociæ mons ẽ:arduus plurimum & õni tẽpore pruinis rigẽs:eũq; dei habitaculum ueteres accolæ credidere.Subiac& ei Mazata ciuitas Capadotium metropolis.
Ariobargenes mõs ẽ aſiæ inter meſſagetas cõſtitutus & parthos.
Arius mons eſt in inſula chio:in quo naſcuntur optima uina a monte aruiſia nuncupata.Eſto ſint qui dicant eum promontorium & aruiſium uocitatum.
Arpendus mons eſt Pamphiliæ:cuius in radicibus Eurimedũ defluit fluuius.
Artagus mons ẽ capadocium:ſub quo Maizacum ciuitas quæ poſtea cæſaria nominata:credo idem cum Argeo: de quo paulo ante dictum eſt.
Artemiſius monſ eſt archadiæ.
Artemius in argolico ſinu mons eſt.

As mons ē macedonū.
Aſcreus mons ī boetia ē:a quo et uicus dnominatus:unde poeta inſi gnis Heſiodus oriundus.
Aſterion mōs eſt in ſinu argolico.
Aſtrixim mōs ē africæ:ab aquilone habēs littorales africæ populos: a meridie uero harenas iacentes ad oceanū uſq;:in quibus uagantur gaulales æthyopes. Alii uero eū mauritaniæ mōtē uolūt. Eſto nō multū interſit. Nā & africa & mauritania iunctæ ſunt.
Aſuaus mōs ē chaoniæ:cuius ī radicibus Aous fluuius.
Ater mōs ē africæ e regione ſubatra. Hic quidē longo ſpatio ab oriente ī occiduum protendit̃:& a noſtris ater uocatur:eo q͡ adulto ſimilis ſit:nec diſtat multū a Matelge oppido garamantū.
Atlas uetuſtiſſima fama celeberrimus mōs ē. Hūc aliqui in extremis mauritaniæ finibus conſiſtere uolunt. Aliqui ab æthyopibus claraditis & flumine banibaro ad montē thenotema dicunt:& promontoriū heſperum decē dierꝫ atque noctium nauigatione per oceanū eum locant. Mons quidem ſupra nubes excelſus uertice:aſpectu ſqualidus ea parte qua ſpectat oceanum a ſe denominatum:qua uero africam proſpicit nemoroſus atq; opacuſ:& fontibus atq; fluminibus irrigu᷒: & omniū generum fructuum abundantiſſimus. Eius ſupremū culmen ſemper aſſerunt eſſe niuoſum. Inferiores autem partes a ſerpentibus elephantibus:& brutis aliis occupatas aiunt. Præterea referunt tanta taciturnitate ſilere per diem:ut nō abſq; horrore quodam & occultæ diuinitatis ſuſpitione adeat̃. Nocte uero ad inſtar cæli crebris lucere luminibus:& reſonare cantibus:atq; tinnitibus cymbalorum tibiaruꝫ & fiſtularꝫ egipanorꝫ atq; ſatyrorꝫ. Sūt inſu pq referant imas eius radices denſis altisq; ſiluis repletas incognito ex genere arborꝫ ꝓceritate ſpectabilium:frondesq; cupreſſo ſimiles habentiū:in ore ualentes ꝑpetuo:eaſq; præter odoris ſuauitatē obduci lanugine quadam:ex qua ſi arte exculta ſit:poſſint non aliter q̄ ex bombice ueſtes fieri. Hunc inſup nōnulli thelamonē nominari uolunt:ſicut nilū flumen melonē aſſerunt nūcupari.
Athos macedoniæ mons eſt:ſeu(ut quidam perhibent)thraciæ mari ægeo ſupereminens:& altitudinis mirandæ. Aſſerunt quidem eū umbram ſuam in lemnum uſq; inſulam efferre:quam aiunt alii.lxx.mil. paſſuum:alii uero.lxxxvi.ab atho diſtante. Huius præterea uertex(ut pro comperto demonſtrant)uentos nubeſq; ſuperat:cum relictos cineres annui ſacri aliquibus caracteribus inſignitos anno tranſacto redeuntes in nullo mutatos inueniant. Dicunt etiam huius in culmine fuiſſe oppidum nomine acrothon ſeu acrochaon:ibidemq; ætatem hominum dimidio q̄ alibi longiorem. Extat etiaꝫ hic mons ſuperbiæ

Xerſis pſa℞ regis ppetuũ monumẽtũ.Nã aduerſus athenienſes & la cedæmonas ueniens:eũ inter Seſtũ & Abidon ponte facto ex aſia ĩ europam pedibus ĩgentem traieciſſet exercitũ:Athon ſuperare claſſe diſpoſuit:eo ꝙ defoſſo hominũ opera a continenti diſiunxit nauigabi li facto itinere longitudinis.lxxx.mil.paſſuum:cũ latitudinis eſſet mil. d.Et ſic Athon nõ ſolum mõtẽ ſed mare undiq͂ circundatũ traductis nauigiis inſulam dereliquit.

Atritas achaiæ promontoriũ ẽ:haud longe ab aſineo ſinu.

Auene promontoriũ mauritaniæ occidentale.Nam inter iſtud & cal/ pengaditanũ coarctat̃ fretũ.

Auentinus ex ſeptem urbis romæ montibus unus ẽ:quem aliqui uo/ lunt ab auibus e tyberi aſcendentibus nominatũ.Alii uolũt ab Auen tino aboriginum rege ibidẽ occiſo atq͂ ſepulto nuncupatum.Sunt & inſuper qui dicant eum a ſabinis ibidem occiſis a Romulo ſuſceptis a quodam prouinciæ ſuæ monte nomen impoſitum.Aliqui ab aduentu hominum:eo ꝙ ibi cõmune latinorum Dianæ templum conſtitutum ſit:dictum:Nonnulli alio ab aduentu appellatũ.Nam dicunt eũ mon tem paludibus a cæteris fuiſſe diſcluſum:& eo ꝙ ex urbe ratibus ibi/ dem ueheret̃:Auentinum uocatũ.

Aulon mõs ẽ:uinetis abundans.

Azan phrygiæ mons ẽ:in quo Iuppiter & Cybeles coli conſueuerãt. Alii putant apud archades eſſe:& ibidẽ eo ritu:quo apđ phrygios co lebat̃:coli Iouem matrẽq͂ deũ.

Azare mauritaniæ mõtes ſunt diſterminantes a mauritania africã.

b AAL Mons Ermon circa libanũ ĩ finibus Apolophilo℞ ẽ.Ali qui eũ dicunt Baalermon:quẽ ego ſic uocari arbitror.

Balbus mons eſt africæ:inſignis latebra Maſſiniſſæ regis a Syphace ſuperati.Eſt enim fontibus adundans & paſcuis:agroq͂ carthaginenſi propinquus.

Baliſta mons ẽ galliæ ciſalpinæ:ſitus apud ligures.

Bargillus mons phœnicum ſyriæ cõterminus ẽ.

Barbaſtenes mons ẽ laconũ:nõ amplius.x.mil.paſſuum a lacedæmo ne diſtãs.

Bebius cãpaniæ mons ẽ:ignẽ ad inſtar ætnæ ſyculæ uaporans.

Beſegor & ſegor mõtes moabita℞ ſunt:quo℞ i ſummitate Balaã ario lus a Balaac rege deductus ẽ:ut malediceret iſraelitis.

Berecinthius mõs ẽ phrygiæ:ĩ quo dudũ Cybeles mater deũ ritu gẽ tilico pſanctiſſime colebat̃:a quo ẽt berecinthia dicta ẽ.

Beris ſuper miniandam in armenia mons eſt:in cuius uertice arbitra ti ſunt ueteres multos tẽpore diluuii ſaluatos.Nec dſunt qui dicãt ibi

dem archam applicuiſſe Noe:& diu poſt oſtenſam ab incolis:ſeu eius reliquias extitiſſe.
Binon promontoriū ultra cyrenē eſt:inter duas ſyrtes protenſum maiores claudens.
Blagnia mōs ē hyberniæ:cuius ī radicibus tres nobiles ſcaturiunt fluuii:berua:eorus:& ſyuruſ:omnē fere irrigantes inſulā.
Boreas mōs ē epyrrhi:dyrrhachio proximus.
Borion promontoriū numidiæ:ſic a græcis dictū:ꝙ a borea uēto infeſtetur ei quidem Hyporegius ſuperimpoſitus in Hyponis nomen ꝑmutatum.
Brurinum hiſpaniæ promontorium ē.
Brutium promontorium Italiæ in ionium mare tendens:haud lōge a caulona & conſentia.
Bracæ montes ſunt diſterminantes mauros ſuperiores & æthyopes poſos a radicibus nigrenſum fluuium effundentes.
Brileſus atticæ regionis mons ē.
Buli mōs ē ſyriæ:haud longe a gari.

C Aas mons ē ſyriæ in tribu Effraim:inſignis tumulo Ieſus filii Naue.Nam diu apud uicantanam ſepulchrū eius ab incolis forenſibus oſtenſum ē.
Cadiſtus ſeu caliſtis cretenſium mons ē:adeo in uertice cadens:ut a nauigantibus nubes potius arbitrent̃ ꝙ̃ uertex.
Cæma mōs eſt alpium dirrimentium togatā galliā a comata:ex quo uarus fluuius emittit̃.
Caphareus mōs ē euboeæ altiſſimus:promontoriū faciens:quod in helleſpontum protendit̃:apud quod plurimi græcoꝝ a troia redeuntium fraude Nauplii cupientis ulciſci mortem Palamedis filii ſui iniuſte perempti periclitati ſunt.
Caldone promontoriū indiæ propinquum flumini ſalſo:haud lōge a loco ubi quondam Eufratis hoſtium.
Calicandrum aſiæ minoris promontorium ē:terminus nauigationis a Romanis poſitus Anthioco magno ab eis ſuperato.
Calidromus achaiæ ē promōtoriū:haud lōge a ſinu maliaco.
Caligon promōtoriū ē:in oceanū orientalem tendēſ.
Calpe hiſpaniæ mōs ē:totuſ fere ī mare prominēs:Abilæ qui ī mauritania ē oppoſitus:quem ut de Abila dictū eſt:alterā Herculis columnam uetuſtas credidit aſſerens eum cum abila ſeparatum:& inde oceanū mole montis ante retentum ī medias exundaſſe terras:anguſtoq; freto europam ab africa ſeparaſſe.Sunt præterea qui uelint apd̃ ſiciliæ phaꝝ calpem alium eſſe.

Calon ſeu chion promontoriũ cretenſe ĩ occiduum uergens.
Cambalidus indiæ mons ẽ:& caucaſi ramus:ſub quo Meſſalenæ:& inde molliſſimus in bactrios tranſitus.
Camenta cypri ꝓmontorium ẽ:ſolem ſpectans occiduum.
Canaſtreum macedoniæ promõtoriũ eſt:cui Sena proxima.
Canatus citerioris hiſpaniæ mõs excelſus ẽ:cuius(ut aiunt)in uertice lacus profunditatis imperſcrutabilis colore niger:de quo miranda referunt incolæ. Dicunt enim ſi quis lapidẽ:aut aliquid durum in eum iecerit:confeſtim tempeſtatẽ oriri:eiuſq; in abdito ſpecu palatium eẽ dæmonibus:& alia plura meo iudicio fabuloſa.
Candania mõs eſt epyrrhi:a dyrrhachio diſtans.lxxxviii.mil.p.
Capitolinus mõs ẽ romæ:eo ſic dictus:ꝙ cum in eo fundamenta foderent̃ ædis Iouis:humanũ caput inuentum dicitur. Antea quidẽ tarpeius dictus a uirgine ueſtali Tarpeia:quæ ibi a ſabinis necata atq; ſepulta:& adhuc eius ſaxum tarpeium appellat̃. Hũc eundem mõtẽ tradiderunt uetuſtiſſimi ſaturnũ appellatũ:& ab eo late ſaturniã terram & in hoc antiquũ etiã fuiſſe oppidũ:cui ſaturnia nomẽ:cuius ĩ longuꝫ poſtea tria manſere ueſtigia. Nam ſaturni fanũ in eius fuit faucibus & ſaturnia porta:quã poſtea uocauere Pandanã:& poſt ædẽ ſaturni in ædificioꝝ legibus parietibus ſunt poſtici muri ſcripti.
Capontes uel catopen ſecundũ alios mõs ẽ ſcythis proximus:cuius ſub radicibus haud lõge a zimara ſeu zizima dicũt euphratẽ oriri.
Caralitanũ promõtoriũ puto ſardiniæ ſit:uerſus africã tendẽs.
Cardenni mõtes ſunt armeniæ maioris:in quibus archam Noe reſediſſe ceſſante diluuio a nõnullis traditũ ẽ.
Cardidũ promõtoriũ africæ ẽ:ſardiniæ aduerſum.
Carina mõs cretæ inſulæ ẽ:ex quo mirabile recitat̃. Aiunt enĩ cũ mollis ſit:nec amplius.ix.mil.p.ambitus:intra hoc ſpatium nullas reperiri muſcas:nec mel ibidẽ factũ nuſq; attingant.
Cariobarzanes mõs ẽ inter maſſagetas parthoſq;.
Carigini ſamariæ lætiſſimus mõs ẽ:ciuitati ſicyonioꝝ ſupereminens.
Carmeniæ promõtoriũ puto pſici maris:cui iungũt̃ populi armogei: & ibi portus macedonũ eſt & aræ Alexandri.
Carmelus phœnicũ mons ẽ. Heliæ ꝓphetæ ſpectabilis manſione:& oleis ambuſtisq; & uinetis cõſpicuus:p dietas circiter duas diſtinctus Huius ĩ radicibus palus ẽ cendebora:ex qua progredit̃ bellus fluuius harenas trahens ad uitrum conficiendum cryſtalli emulũ cæteris præualentes.
Carmelus mons alter a ſuperiori ĩ gallia ẽ:de quo naba.
Cartandrus mõs ẽ inter pſas mœdoſq; poſitus.
Caſinus mõs ẽ cãpaniæ:ubi dudũ Apollo colebat̃ ab incolis.

cuius fanum deſtructum a Benedicto ſanctitate ĩſigni uiro: ſub beati Martini titulo ad honorem ueri dei celebris eccleſia cõſtructa ẽ: & eo loco: ĩ quo ara Apollinis ereptum ẽ altare: ac ſub Ioãnis baptiſtæ nomine cõſecratum.

Caſirrus mõs pſidi ꝓpĩquus: cuiꝰ appoſitæ urbes Seleucia & ſuſinare

Caſius ſyriæ mõs ẽ: haud lõge ab anthiochia: ſub quo olim ſilentia libera Pieria appellata. Hic mõs altiſſimus ẽ. Nam ambitu ad cacumen xviii. mil. p. dicitur: altitudo autem per directum quattuor mil. paſſuũ Et de eo antiquitas mirabile quoddam refert. Aſſerit enim quattuor noctis uigilia in orientem per tenebras Solis globum ſurgentem uideri: & ſic paruo corporis flexu ſurgentem ſolem: inde profundiſſimam noctẽ intuet̃ aſpiciens.

Caſius mõs alter a ſuperiori. Hic enim ĩ arabia ẽ: Peluſio ægypti cõterminus: haud lõge a loco qui dicitur Aſtracine: nobilis ſepulchro Pompeii magni.

Caſpius mõs ſub boreali plaga cõſtitutus ẽ: & ab eo caſpiũ mare: cui cõterminus ẽ: denoĩatũ.

Caſtalius mõs ĩ delphis: muſis ſacer.

Cathabathmon mõs parthonio propinquus ẽ: cui & Alexãdri caſtra uicina ſunt.

Catacriſea mõtes ſunt in eo đſerto: p quod tranſitum fecere filii iſrael ab ægypto in terras promiſſionis uenientes. Hos quidem auro fertiles aiunt: eoſqꝫ penes perhibet̃ Moyſem librum de uteronomino deſcripſiſſe.

Catillus mõs ẽ prope Tyburim ciuitatẽ romæ uicinã a catillo fratre Tyburti cõditoris tyburis denominatus.

Caucaſus orientalis mõs & famoſimus ẽ. Is quidẽ ſecundũ quoſdam inter oleos: qui ſunt ad cimericum mare: & albanos ultra caſpium ſub ſeptentrione iacentes eleuatur: primo & ꝑpetuo iugo uſqꝫ in orientem extremum ꝓtendi uidet̃. Secundum uarias illi nationes adiacentes uaria ſumens nomina. Eumqꝫ Tauꝶ montem ſeu tauro monti iunctum credider̃ plurimi: eo ꝙ pcoatras armeniæ mõs ĩter tauꝶ & caucaſum poſitus illos iunger̃ uideat̃. Sed fluuius eufrates ex pcoatra deſcendens: & ĩ meridiẽ defluens: & ad ſiniſtram tauꝶ derelinquens: eẽ diſiunctos oſtendit. Et ſic a dextris inter oleos ad albanos ubi portas habet ĩcipit caucaſus: ſic dictꝰ: eo ꝙ ſemp eius uertices niue candeãt Nã incolaꝶ lingua candor dicit̃ caucaſus. A portis aũt caſpiis ad armenias uſqꝫ pilas: ſeu ad tygridis fontẽ inter armeniã & hyberiã: qui uertices. Caucaſi ſunt acroceranni appellant̃: de quibus ſupra. A fonte aũt tygris uſqꝫ carras ĩter parthos Maſſagetaſqꝫ Ariobarzanes noiatur. A carris uſqꝫ ad Cadıppi oppidem inter bactrianos & hircanos

moniarmali dicitur a nomi ibidem naſcentis iſignis: a quo colis ſubſe/
quens dicit parthau. Ab oppido uero Cadippi ad Saphri uicum inter
duas ſarcaraucas & parthionas mõs ẽ obſcobares: ex æquo gautes &
lacer exundat. A fonte gangis uſq ad fontẽ fluminis orthogorræ: q
a ſeptentrione ẽ ubi mõtani paropaniſade taurus ẽ. A fontib' ortho/
gorræ uſq ad orthogorre ciuitatẽ inter hircanos & ſcythas & ganga/
ridas caucaſis ẽ. Vltimus aũt inter eos & Paſiadras mons lanibus uel
Imauus: ubi criſotoras fluuius & ſamara promontorium ab orientali
excipiunt oceano: & ſic imauus extremus ẽ caucaſus. Alii tauꝝ totũ
hũc uolũt: eũq ab oriente noſtrũ uſq mare deducũt. Caucaſo huius
tam lõgi mõtis nil præter particulã orienti propinquã donantes.

Caulon calabriæ ſeu brutioꝝ mons ẽ in finibus Italiæ freto ſiciliæ ꝓ/
pinquus: baccho fertilis: & cui eiuſdem nõis oppidũ fuit.

Calidoniũ ultimũ ẽ tauri promontoriũ: ĩ noſtꝝ effuſum mare.

Celius mõs ẽ: a cele Iubeano nobiliſſimo duce tuſco dictus: eo ꝙ Ro
mulus aduerſus Latinũ regẽ cũ auxiliaribus uenerat inclytus quidem
multis titulis: Sed nec minus inſignus eſt: ꝙ in eo poeta Ennius habi
tauerit.

Celiticũ promontoriũ hiſpaniæ ĩ oceanũ ꝓcurrens.

Cenũ promõtoriũ ĩ ſeptentrionẽ directũ.

Cenus extremũ Italiæ ꝓmõtorium uerſus peloꝝ ſiciliæ tendẽs: non
amplius. xii. ſtadioꝝ interuallo diſtantia.

Ceraſon chriſeon ꝓmontoriũ propontidis: ĩ quo lizantium oppidum
cui poſtea nomẽ cõſtantinopolis.

Ceraunimõtes ĩ epyrrho oriunt: & exinde cõtinuo iugo ripheis iun/
gunt: a parte altera in Euxinũ & meotida atq thanaim cadunt. Alte/
ra uero in caſpiũ.

Cercius mõs ẽ: haud lõge a theſſalia: a Merope qppe eunti theſſaliã
inuenit.

Ceſpius urbis mõs ẽ regione exquilia apud ædem Iunonis lucinæ.

Childardus mõs ẽ hybernio.

Chimera (ut uideant loici: quia aliquid ſit) mõs ẽ ciliciæ apud Phaſeli
tas carinam a licia diſterminans Huius quidẽ ſummitates ꝑpetuis fla/
grant flammis: quæ quidẽ augent aqua ſup infuſa: terra uero iniecta
extinguunt. Alit præterea mõs iſte circa ſummũ leones paulo autem
infra capreas: ſuntq radices eius ſerpentiũ pleniſſimæ. Bellorophon
autem Glauci filius hunc purgauit noxiis: & habitabilẽ fecit: a quib'
fabulæ locus adinuentus ẽ.

Cibiani montes ſunt thraciæ: ĩ quibus caiſter fluuius orit.

Cillenius mõs ẽ archadiæ: celebris natiuitate Mercurii.

Cimborum ꝓmontorium ſub ſeptentrione: & ĩ oceanum aquilonarẽ

protenditur.
Cibelus phrygiæ mõs: ĩ quo Cybeles deum mater colebat̃: olim dño
minata Cybeles ab eodẽ.
Cibotus mõs olim fuit: & ĩ eo oppidũ noĩe caritate: q terræmotu ab
ſortus ẽ una cũ oppido.
Ciminus etruriæ mõs eſt: ĩ quo & eiuſdem noĩs lacus.
Cinthius mõs ẽ inſulæ Deli: famoſus Apollinis natiuitate: cuius tam
grãdem magnitudinem dicũt: ut umbra ſua ægei maris ambitũ tegat.
Cireneũ promõtoriũ in aſia minori: haud lõge a mõte Mina.
Circes ſeu circeus mons Italiæ: & caietæ propinquus: ſic a Circe uene
fica quã ibidẽ habuiſſe regiã uolũt denoĩatus. Eius ĩ ſummitate & op/
pidũ eiuſdẽ noĩs fuiſſe prægrande dicũt. Præterea aſſerunt hũc olim
a cõtinenti fuiſſe diſiunctũ: nõ quidẽ freto: ſed paludibus: & Oſeum:
alias Otheum noĩatum ab horrore tranſeuntium credentiumq; ibi ho
mines ĩ belluas tranſmutari. Tandem ex albanis mõtibus limus efflu/
ens cõpletis paludibus eũ fecit terræ continuũ.
Cirra mõs ẽ phocidis ſeu uertex alter Parnaſi mõtis: ĩ quo olim cele
bre toto orbi oraculũ fuit Apollinis.
Citheron boetiæ mõs ẽ: poetaꝶ carminibus celeberrimus: nec longe
athenis extollit̃. Aliqui partẽ Parnaſi putant a citheroue quodã deno
minatũ. In hoc enim præcipue colebat̃ Bacchus: ſecundum aũt alios
Venus: eamq; dicũt ab eo Cithercam fuiſſe uocatã.
Cithorius mons ẽ paphlagoniæ abundans buxo ĩ ſpatiũ. lxiiii. mil. p.
porrectus: loco ueneto clarus: a quo uolũt paphlagonios in Italiã cũ
Antenore tranſuectos uenetos appellatos.
Citria promontoriũ ẽ cariæ: eſto ſint qui dicãt illũ Deli montẽ.
Clareus mons orientalis ẽ in regione quæ dicitur apouertene.
Clarius ẽ mõs colophoniæ: ĩ quo colitur Apollo: & ab eo clarius no/
minatus.
Clibanus mõs apd calabros ẽ: haud longe a lacinio promõtorio.
Climax æthyopiæ mõs ẽ: ſecus rubrũ mare: ubi honeſti hoĩes & ru/
bri maris tenentes imperiũ fœminæ prolixis barbis inſignes uenatio
nibus uacãtes tygreſq; habẽtes ꝑ canibus: & pardos ẽt nutriẽtes.
Cordei mœdoꝶ ſũt mõtes.
Cophantus bactrianoꝶ mõs ẽ: nocte flamamas emittẽs e uertice.
Colaycũ indiæ promõtoriũ ĩ taprobanẽ ĩſulam ſeſe ferẽtẽ.
Corambus promõtorium paphlagonum ĩ põto: haud longe ab amne
parthenio.
Corax oetholiæ mõs ẽ altiſſimus: inter calipolim & Naupactũ.
Corax mõs eſt non longe Tyburĩ a Corace fratre Tiburti cõditoris
Tyburis dictus.

Coreb mons regionis Madiã eſt iuxta ſinũ arabiæ ĩminens: qui quidẽ uenerandiſſimus ẽ ob crebrã iamdudũ ueri dei apparitionẽ.
Coritus ciliciæ mons ẽ inſigni ſpecu memorabilis: qui in ſummo montis uertice corito oppido ſupereminente: amplo ſatis hiatu patet: & in profundũ demiſſis quanto magis dimittiẗ: tanto amplior efficitur: & undiq; pubentibus lucis adeo pulcher atq; admirabilis ſe intuentibus aperiẗ: ut mẽtes admiratione conſternat: qui cũ & aſſuefactos nõ ſatiet: p deſcenſum unicũ & anguſtum atq; aſperꝝ.m.d.p.inter amœnas umbras & opaca ſiluaꝝ riuis hinc inde quoddã agreſte ſonantib⁹. Aſt ubi in finem deſcenſum ẽ: ſpecus apparet alter: ueꝝ cymbaloꝝ ſonus terret adeuntes ingreſſu primo: & aliquandiu ſpectabilis incedenti fit obſcurior: & ingentis amnis ſe extollentis frons aſpiciẗ: qui ubi paruo curſu maximũ demonſtrauit impetũ: cõditur. Intra uero ſpatiũ horribile & incognitũ: anguſtum tum ſacrumq; adeo: ut a diis habitari ueteres credidere incolæ. Alius præterea ſpecus ulterius eſt: quem Thiphoneum uocant anguſto ore: &(ut experti tradidere quidam)preſſus & aſſidua nocte ſuffuſus: eumq; dicunt aliquando Tiphonis fuiſſe cubille: & in ſe dimiſſa confeſtim exanimat. Memorandus eſt & ſabula & natura. Mons autem extrorſum Croci plurimum ferax ẽ: adeo ut ſint qui credant ob hoc illi nomẽ coritus poſitum.
Coris theſſaliæ mõs ẽ: ſerpentes producẽs: quibus Sypas nomen ẽ: nõ ꝓprium habentes colorem: ſed loci ſilẽni in quo morantur ſummẽtes: morſu quidẽ nõ aſpero ſitim ingerunt: & inſanabilis ẽ.
Coritus mõs crediẗ hetruriæ a Corito uetuſtiſſimo rege Electræ uiro & Dardani patre: una cũ oppido ĩ eodẽ exiſtente denoĩatus.
Corſicus mõs ẽ ultra hiberiam & hircaniam: ex quo naſcuntur ex uicinis fontibus cyrus & cambiſes ĩgentia flumina.
Coronæ achaiæ promõtorium.
Creon mõs ẽ in inſula leſbos.
Crimoca promõtorium Euxini maris arduo ſupercilio.
Criſe promõtorium ẽ oceani orientalis apud ſeres.
Crocodillus ciliciæ mõs ẽ a parte amanni fluminis.
Crocus mõs ẽ in creta inſula.
Crotonius mõs achaiæ: piſæ ciuitati ſupereminet.

d Adai mõtes ſunt indiæ olim Cliopedis reginæ propinqui.
Dardanus mõs ẽ apuliæ.
Delphicus mõs ĩter hyſtriam & mẽtoriã eſſe ferẗ: cuius ĩ culmine exiſtentes aiũt ex lõginquo nauigia ueniẽtia cernere.
Dicteus cretæ inſulæ mõs ẽ a Dictea nympha: quæ ĩ eodem colebaẗ dictus: q qdẽ adeo ĩ uerticibus albuſ: ut a nauigantibus q̃ uertices po

tius exiſtimantur. In hoc aiũt iouem: quem deum ſtolidi arbitrabant: abſconditum a matre & a curetis nũtritum.
Dimaſcus mons eſt in micono inſula.
Dindimus mons ẽ phrygiæ: inquo galli ſacerdotes Cybeles & ſacra Matris deũ celebrare & ſe abſcindere cõſueuerant.
Dianrete promontorium inſulæ cypri.
Diomedes promontorium in dalmatia.
Diptamon cretæ inſulæ mõs ẽ abũdans diptamo herba: a quo & ipa nomen ſortita ẽ.
Dodona chaoniæ mõs in quo ſilua eiuſdem nois: & in ea olim fuere quercus: e quibus colũbæ cõſueuerant reſponſa dare quærentibus.
Doloroſus mons ĩ anglia eſt.
Drepantium promontorium ẽ ſiciliæ.
Dyrrhachium epyrrhi mõs ẽ: ubi caſtrum ẽ: quod petra dicit.
Duriſcos promontorium ẽ atticæ regionis.

e Bbitei montes ſunt apud bathimos ad oceanũ meridionalẽ.
Ebron mõs ẽ paleſtinoꝝ: haud longe a Gaza ſyriæ ciuitate: cuius in uertice olim Sanſon noctu gazæ ab hoſtibus incluſus portas uectesq; detulit.
Edon mons thraciæ ẽ.
Effram iudææ mons ẽ: in quo olim Sicem Fugitiuorum ciuitas fuit.
Egialeus atticæ regionis mons ẽ.
Elatus cephalaniæ nobilis mons ẽ.
Eleome mons eſt macedoniæ.
Elicon boetiæ mons eſt: muſis dicatus: celebrisq; poetarum carminibus: ex quo inter alia flumina parmeſus egreditur.
Emimodimnus mons eſt hyberiæ ponticæ.
Emochi montes ſunt indiæ.
Emodus mõs pars caucaſi creditur: quem cũ ſuperioribus quos emochos uocant idẽ: credo.
Emus mons aliqui dicunt theſſaliæ ſit: & in eo locũ deſcribunt: q Tẽpe dicitur. Alii uero thraciæ attribuunt. Huius celſitudinis adeo grandis fama fuit: ut crederetur ex huius uertice Adriaticu; & Euxinũ mare poſſe diſcerni: quod experturus Philippus demetri filius macedoniæ rex: illũ cõſcendit: nec abſq; labore plurimo. Nã circa mediũ adoramoꝝ arboru; innexione denſum inuenit: ut præter impeditum iter nõnunquã cælum uix cernere poſſet. Et cũ poſt diẽ tertiã ob cœpto a radicibus itinere deueniſſet in culmen: contecta nebulis omnia cõperit & uulgatæ opinionis oĩa falſa: & ſic ſpe fruſtratus: duab⁹ aris Ioui Soliq; ĩ uertice cõſecratis dſcendit. Hic una cũ Rodope & Orbelone

ſacris liberi patris & Mœnadum cerib⁹ Orpheo uate primũ initiante celebris fuit:q uaſto iugo ꝓcũbens in pontũ oppidũ habuit ĩ culmine ariſteũ. Volũt alii ꝙ ẽnius ea ĩ pte quã aratores celebrãt ſcythæ oſtẽ dant tumulũ Pollidori:ubi Gramen alias geraman urbs:quã uocant barbari Catiton:& ex ea ferunt pigmeos fugatos a gruibus.
Eos mõs ẽ ad arabicũ mare.
Epopon dudũ mons pitecuſaꝝ inſulæ cãpano ĩ ſinu:ex quo cũ repen/te flamma emicuiſſet:in ꝓceſſu campeſtri ſolo æquatus ẽ.
Eracleum ꝓmontorium ẽ colchoꝝ.
Ercinius germaniæ mons inſignis ẽ.
Eridanus mõs ẽ dyrrhachii.
Erimantus mõs ſinibus cõſtitutus ẽ archadiæ:ĩ quo Hercules aprum cuncta uaſtantẽ uiuũ cœpit:eumqꝫ Euriſteo detulit regi.
Erix ſiciliæ mons ẽ:drepano propinqu⁹:cuius in ſummitate fuit olim ericinæ Veneris templũ ab Erice eiuſdem filio & a quo denominatus ẽ mõs:cõſtitutum.In hoc aũt ab Aenea Anchiſes ſecundũ quoſdam tumulatus ẽ.
Erminius mõs luſitaniæ in hiſpania.
Ermon mõs amorreorum ẽ ultra iordanem:quem phœnices uocant Sanor:& Amorrei Sanir:cuius ĩ uertice inſigne fuiſſe templũ ſummæ celebritatis apud gẽtiles dicit̃.Diſtat duobus mil.paſſuum a Tabor: & eius ẽ adeo uertex frigidus:ut ex eo ad delitias nobiliũ æſtiuo tem/pore ferant̃ niues tyꝝ.
Eſperuceras ꝓmontorium extremũ africæ ẽ aduerſus dorchadas inſu las olim gorgonũ domos:æthyopum heſperoꝝ cõline.
Eſperus mons æthyopum ẽ ſub africo ſitus.
Eſtie promontoriũ boſphori ẽ.
Etheodòntia mõs ẽ græciæ Termopolis ſupereminenſ.
Etna mons ĩ medio ſiciliæ orbi toto celeberrimus fama:& cũ ſublimis plurimum ſit:ſolitusqꝫ e culmine celſo globos ignis emittere:hodie deficiente iam ſubterraneo ſulphure ſolum fumos emittit.Cuius ĩ ſum mitate duos eẽ crateres:e quibus olim eructabat flãma dicũt indienæ Circa quos aſſerunt eum eẽ cinereum & niueum utplurimum tectum: cum circa radices amœniſſimus montium ſit:limpidiſſimis fontibus: & frutetis abundans.Et quoniam perſæpe terræmotibus agitatur re/gio:fabulam finxere ueteres eum ſcilicet a Ioue Tiphei capiti ſuper impoſitum quaſi ſuſpirans Gigas flammas emittit euomere omnem & tremere:dum fruſtra excutere.In hoc oppidum ingens ex ſui nomi nis olim fuit.
Eucalegon mons ẽ haud longe a ſigeo troianoꝝ promontorio.
Eugane⁹ mõs ẽ uenetiæ:quẽ(ut qdã putãt)ĩcolæ dñt hodie paduanũ

pātauio proximus.
Euproſepon promontoriū ſyriæ eſt nō longe a ſydone.
Eurotas mōs ē laconiæ regionis.

f Alarium promontorium eſt Corciræ inſulæ: ex quo in mare ꝓtenditur ſcopolus: quem a ſimilitudine Vlyxis nauem fuiſſe dixere uetuſti.
Falernus cāpaniæ mons eſt: optimi uini ferax.
Faneus ꝓmontoriū Chii inſulæ: & ſecūdum alios ſiciliæ uitibus conſitus: & a Faneo rege olim denominatus.
Faradi mōs eſt ſeu uertex ydæ montis troiani.
Faſga mōs ē ſupra iordanem in terra Moab cōtra ierico: ſub quo ienua ciuitas in campo Moab.
Ferraria ꝓmōtoriū hiſpaniæ: ſub quo Hyberus fluuius ingredit̃ mar̃
Feſulæ mōs ē biceps Florentiæ inclytæ tuſciæ ciuitati ſupereminēs: oliuetis plenuſ: ex quo ſi lapides qui plumbei ſūt: excidantur: breui tēporis ſpatio nouis incremētis reſtaurari compertiſſimum eſt. Fuit & ī culmine huius eiuſdem nominis uetuſtiſſima ciuitas ruinis ſemeſis teſtantibus.
Ficonta promontorium eſt africæ īportuoſum: haud lōge ab his oris quas dudū teſtantur aliqui tenuiſſe lotophagos.
Fiodis theſſaliæ mōs Mempheus uocitatus olim.
Fiſcellus Italiæ mons ē: nō longe a tyberi fluuiuo.
Fogor moabitarum mōs ē: ad quē Balaach rex deduxit Balaam ariolum: ut malediceret iſraelitis.
Foloe mons ē theſſaliæ: in eo quondam centauri nati ſunt. Alii archadiæ montem dicunt: nōnulli thraciæ.
Forgius æthyopiæ mons excelciſſimus.
Fraſus oetoliæ mons ē. haud longe a promontorio anthirno: ubi hoſtium corinthiaci ſinus.

g Abaa mons ē iudææ ī tribu Beniamin: haud lōge ab ieruſalē.
Gabalo mons ē in terra promiſſionis: ī quo iuſſu Moyſis altare conſtitutum ē.
Gad mons ē in deſerto ſanai: quem penes caſtramentati ſūt filii iſrael
Gange mons ē minoris aſiæ: in quo cerdalla & rhodiopolis ſitæ ſūt.
Gagus mōs ē mioris aſiæ: haud lōge a pathara: credo idē cū ſupiori.
Galaad mons ē ad tergum phœnicis & arabiæ libano copulatus: & in eodem ciuitas eodem nomine dicta: quā cœpit Galaad filius Machir de manu Amorreorum: & tā monti ꝙ ciuitati nomē ſuū īpoſuit: & ab

eo olim galadites regio nuncupata ē.
Galeo mōs atticæ regionis.
Gallicanus cāpaniæ mōs ē:& īminet agro falerno:& eidē caſſilinus.
Gallidromon mōs ē:ſeu aliud ex cacuminib⁊ īminētibus termopilis.
Galmada mons ſupra idumeā & ſamariā.
Gargara phrygiæ mōs:ſeu ſummus idæ mōtis uertex.Nā gargara di ctus:qui caracaros quod caput capitis ſonat.i.altitudo altitudinis:ubi templū olim fuit Iouis.
Garganus apuliæ mōs ē ſiniſtrorſum ab apœnino in adriaticū ueniēs mare:cuius ī radicibus ſi Pontū ciuitas olim a Diomede mōtis uicto/ re cōdita.Secus hūc Metapontū dicūt:ubi palladis helinitis templū fuiſſe aiunt:ī quo diu ſeruata ſunt Epii frumenta:quibus Duriū equū apud Ilionem fabricauerant:& apud eundē aſſerunt locum fuiſſe Dau niæ nominatū:ī quo Palladis achaicæ templū:ubi bipennes æreæ:& arma Diomedis ſotioꝝ depoſita diu oſtenſa ſunt.Dicūt prӕterea ibi/ dem fuiſſe canes:græcis uenientibus læta garrulitate blandientes.Sed qđ longe maius & uerius atq; uenerabilius eſt:hoc in monte anno ab incarnato uerbo.cccc.lxxxi.Zenone principe imperante Romanis di uino munerē Michaelis archangeli ſpecus incolis oſtenſus ē:in hodier nū uſq; celebris:& ſumma a chriſticolis deuotione uiſitatus.
Gari mons ē ſyriæ:& ſecundū alios dictus garius in ſamaria:in quo Tuſci populi ab aſſyriis ī ſamariā miſſi relicto hieruſalem diis ſuis al/ taria cōſtruxerunt.
Gaulaleus mauritaniæ mons eſt:& ab eo circunhabitantes æthyopes gaulales dicti ſunt.
Gaulān⁊ cāpaniæ mons ē puteolis baiſq; uicinus.
Gaurus cāpaniæ mōs ē:propinquus maſſico monti atq; ſurrento.
Gazarim mōs ſeu agrizeus ī iudæa ē:ſupeminens ſicyonioꝝ ciuitati
Gebal mōs ē iudææ oppoſitus gazari:q & hebal nūcupatus ē.
Gebbēna galliæ mōs ē inter auernos & eluios medius:& in eo ciuitas poſita:cui geuna nomē ē.
Gelboe ſyriæ mōs ē.vi.a Scitopoli lapide:ī hoc q Saul primus iudæo rum Rex a Paleſtinis uictus occiſis filiis ab Amalechita iuuene pcuti precibus obtinuit:maledictione Dauid ſucceſſoris eius nec ros nec pluuia poſtea cecidit.
Geraſenoꝝ mons ē trans Iordanem:ī quo Alexander iudæorum rex mortuus ē.
Gereſtrum Euboeæ promontorium:africam ſpectans.
Gerionis mōtes in Italia prope lermatem agrum ſunt.
Gibel mōs eſt iudææ:ſub quo Ior & Dan fontes ex libano prodeun/ tes iordanem fluuium iuncti faciunt.

Gінidos minoris aſiæ promontoriũ ẽ: ĩ quo dudũ æthyopia libera.
Gion mõs ẽ iudææ: apđ quẽ Salomon fuit inunctus in regẽ iudæorũ & dyademate inſignitus.
Girim mõs eſt apđ garamantaſ: ĩ quo naſci gemmas uetuſtas teſtata ẽ
Gorditanum ſardiniæ promõtorium: ĩ cõſpectu habẽs aſulcenſim & æoſim inſulas.
Grin mõs eſt citerioris hiſpaniæ mari cõtiguuſ.
Gracius mõs phrygiæ ẽ xanto flumini proximus.

i Agrus mõs ẽ ex armenia inter mœdos adiabenosq; ueniens ſupra param & Cenem.
Iambus mons eſt caucaſo monti iunctus: diuidens indiam a ſcythia ſuperiori & inferiori.
Ianiculus unus ex montibus urbis: ĩ hetruria quidẽ poſitus: & ſublicio ponti iunct⁹: a Iano (ut credit̃) olim romanoꝝ deo nũcupat⁹.
Ibla mõs atticæ regionis ſeu ſiciliæ ẽ: thimo abundans & melle.
Icarus mõs atticæ regionis ẽ.
Ida mons ẽ phrygiæ: haud lõge ab ilione & helleſpontiaco ſuperemineus mari: mẽorabilis ĩ iudicio paridis: ex eo quidẽ mirabile quoddã retulere ueteres.ſ.Solẽ ſurgentẽ longe aliter q̃ in aliis terris cõſpici. Nam in tanto ab hoc ex ſummo mõtis apice cui gargara nomen a media fere nocte paſſim ignes micare uident̃ plurimi: diu tandẽ nocte in diem eunte: qui ſparſi fuerunt ĩ unum conuenire: donec in unã emicẽt flammam. Quæ poſt q̃ diu grandi incendio ſimilis clara uiſa ẽ: ſeſe in rotũdam formã cogi cernitur: & ingens factus globus terris apparet annexus: deinde paulatim decreſcere & lucidior effici: donec iam fugatis tenebris ſeſe extollat ĩ altum ſol factus. Et ex hoc præterea monte ſcamander: qui & xanthus & ſimois fluuii longe fama maiores q̃ undis copioſi: & alii ſcaturiunt plures.
Idalius mõs ĩ cypro Veneri ſacer ẽ.
Ideus mõs cretæ inſignis plurimũ apđ ueteres: eo q in eodẽ Iouẽ abſconditũ a matre Rhea & clam nutritũ credant antiqui: eiuſq; ſepulchrũ ĩ eo a priſcis diu uiſitatũ eſt.
Idrus calabriæ mõs ẽ: unde oppido nomẽ idruntum.
Ieris promontoriũ ẽ elidis: haud lõge a piſa.
Imabus orientale ꝓmontoriũ ẽ ab emodis montibus in mare oceanuʒ ſe tollens. Sonat quidẽ imabus larica lingua niuenſ: extremus quidem Caucaſus ẽ.
Imettus mõs ĩter cæteros atticæ regionis obtinet pulchritudinis principatũ. Nam floribus nitet: thimo abundans & optimo melle: & in eo (ut dicũt) naſcitur herba Cariſia: quã mulieres ut ardẽtius appetãt̃ a

uiris brachiis alligare conſueuerunt.
Inarimes mons olim fuit inſulæ prochytæ: ut ſcribit̃. Sed ego credo eius quæ hodiæ iſcla uocat̃ aduerſa Meſeno: & ſub eo finxere poetæ eo q͂ altiſſimus fuerit: & ignes mor̃ ætnæ euaporauerit: Iouem caput ſuppoſuiſſe Tiphei. Hic quidem mons a ꝑpetuo igne introrſum fer̃ cō ſumptus: a terræmotu excuſſus: & ĩ mare deiectus ē: fecitq; ex ſe longe ab iſcla inſulam aliā: quā indigenæ ꝓchytam uocauerunt: eo q͂ ex ꝓpinquo ceciderit mōs: ex quo edita ſit.
Iouis mons ĩ hiſpania ē occidenti oppoſitus: cuius eminentia: quia inter exigua cautiū ſpatia conſurgit Hannibalis ſcala appellata ē.
Ippanis mons ſcythiæ ē.
Iperborei montes ſunt ſcythiæ ĩ aſiatico oceani littore ſub ip̄o cardine ſiderꝝ hyperborei dicti: eo q͂ ultra eos flat boreas.
Ipoplatus mons ē lyciæ ſeu ciliciæ: haud lōge a thebis liciis: quibus olim dominabat̃ ietioni pater Andromachæ uxoris Hectoris.
Impius mōs ſ̃m quoſdam ĩ bithynia ē: & ſub eo picopolis fuit ciuitas alii illū dicūt ilioni ꝓpinquum: & poſt eum inſidiis latuiſſe græcos: & hinc ſumptū: q͂ ex equo qui ippos græce dicit̃: ꝓdierint. Sane bithynia troadi cōtermina ē: & is forte mōs medi⁹ ĩter eaſ.
Ipixorus mōs ē macedoniæ.
Iraneancos mōs ē germaniæ: ex quo dicunt danubiū naſci.
Irmĩe ꝓmontoriuꝫ ē achaiæ.
Irpinus mōs ē ſabinoꝝ: ĩ quo optimi naſcunt̃ equi.
Iſamus mōs ē pœniam a midia ſeparans: ĩ quo naſcunt̃ animalia menopē noĩata boui ſimilia: quibus prægrandes comæ a collo pendent: & uſq; in oculos a ceruice.
Iſchiniæ ꝓmontoriū ē theſſaliæ. ſup demetriadē ciuitatē.
Iſmarus thraciæ mons ē pro pte aſperrimus: & in reſiduo uinetis oliuetiſq; abundantiſſimus. In hoc nōnunquam Orpheus cythara caner̃ conſueuit.
Iſparus promontoriuū in ora æthyopici oceani ē: ſe protendēs in mare: qđ azaniū appellat̃.
Itabirus mōs ē iudææ: apud quē Alexander Ariſtoboli regis filius & iudeoꝝ Rex a Gauinio Romanoꝝ duce ſupatus ē.
Iſthmos mōs ĩ quo ſita Corinthus ē ciuitas. Hic ex achaia ĩ reliquam græciā tandē ſpatio ſeparat ioniū mare ab ægeo.

L Aciniū promontoriū eſt Italiæ: inter adriaticum & ionium mar̃ in eûꝝ tendens: inſigne quodam Iunonis laciniæ templo: haud longe a petilia ciuitate.
Lampeus archadiæ mons ē.

Lamus mons eſt Cariæ nobilis ob Endimionis fabulam: quem aiunt a launa dilectū in eodem obdormiuiſſe.
Laternus & hic Cariæ mōs ē: in quo quidam tradūt hoſpites a ſcor/pionibus nō lædi: cū ab eis indigenæ occidāt.
Latinius mons eſt circa Romam: ī quo tradunt fuiſſe lupercal ludri/cum ab Euandro archade inſtitutum: in quo nudi iuuenes per ludum atq; laſciuiam decurrebant.
Lecton mons troadis eſt: ſeu idæ potius uertex.
Lentus archadiæ mons ē.
Leptis mons eſt mitilenæ.
Lepterea ꝓmontorium eſt indorum ad oceanum meridianum: haud longe a maleo inſula.
Letheum promontorium eſt corinthiorum.
Leto mons eſt galliæ ciſalpinæ apud ligures.
Leucalonium ꝓmontorium eſt pamphiliæ.
Leucata mons eſt altiſſimus in ꝓmontorio epyrrhi: quod leucopetra dicitur: iuxta ambrachiam ciuitatem: quam poſtea Octauianus cæſar ſuperatis ibidem Antonio & Cleopatra nicopolim appellauit: & tem/plum Actiaco Apollini conſtituit. Hunc alii ꝓmontorium leucate uo cant: nōnulli leucatē dicunt eſſe arabiæ. Alii uero leucatas promonto rium propinquū bithyniæ uolunt ut poſſibile ubiq; ſint: quom certiſſi mum ſit leu catam montem eſſe epyrrhi.
Libanus mons phœnicum altiſſimus: a thure dictus: quod ibi colligi tur: in ſacris litteris mons celeberrimuſ. Alii dicunt eum arabiæ mon tem: quom ſit medius inter arabas & phœnices. Ex hoc quidem alba/na & farfar & iordanis flumina & alia oriuntur: muro quodam iunct⁹ fuit antilibano monti: de quo ſupra.
Licabeſos mons eſt atticæ regionis: oliuetis conſpicuus.
Libetras mōs ē œtoliæ: muſis ſacer: a quo & ipſæ libetrides appellāt.
Licaeus mons ē archadiæ pinetis clarus: & templo Panis: in quo eum natum aſſerunt.
Licius mons eſt græciæ: medius inter meropum montem & macedo/niam & theſſaliam epyrrhum.
Licoronis mons archadiæ eſt.
Lilibæus promontorium ſiciliæ in occaſum rēſpiciens: a ciuitate ibidē poſita nominatum.
Libanus mons eſt ſyriæ: ex quo orontes fluuius oritur.
Litrichus mons ſeu montes deſerti mauritaniæ.
Lura mons galliæ inter ſequanos & aluceros.
Luretilis mons eſt ſabinorum.
Lucrinus mōs ē in extremis Italiæ: cui & locris ciuitas īpoſita: peloro
&

oppoſitus:& a quo lucrina palus.
m Acroceni montes ſunt ab Iſtro flumine non lõginqui.
Magnaua mõs ẽ in gallogræcia:apud quem a Manlio uulſone pugnatum ẽ cũ theloſtobagiis & tectoſagiis & obtẽta uictoria
Malleus ſeu malles mõs eſt in india apud oreſtas Monedes & ſmaros Cuius montis umbra æſtate in auſtrum hyeme ad ſeptentrionem uer/git:nec amplius.xv.noctibus ex eo uidetur ſeptentrio.
Malea ſeu maleuꝫ promontorium laconiæ ẽ:quod.l.mil.paſſuum ĩfra mare protenditur:adeo undas impellens:ut nautas perſequi uideat̃. Ex quo narratur ꝙ quom conſcendiſſet ĩ eo maleus tyrrhenorum rex qui tubam æream primus inuenerat:& pyratica mare infeſtabat:in eo templum Apollini conſecrauit:eumq̃ maleotrẽ nuncupauit:& monti æque a ſe impoſuit.Alii dicũt achaiæ eſſe mõtem:& ꝙ ibidem uene/retur Apollo:& ꝙ ex eo Amphiarao uati auxilia miſſa ſint.
Mallus mõs ẽ:cui proximi ſunt mandei & malli quorum mons mal/lus qui tractus ẽ gangis.
Mambre mõs ẽ iuxta ebron:ubi credimus ab opifice rerum deo parẽtem primum fuiſſe.
Marathon mõs atticæ regionis inſignis Theſei uictoria ex tauro ſupe rato:& Icari regis a ruſticis occiſi morte:& milciadis gloria.
Maros mõs ẽ epyrrhi.
Marpeſo mons ẽ paros inſulæ marmorum candore conſpicuus.
Maſiticus mons aricando flumini proximus ẽ:& andriæ ciuitati.
Maſſicus mons ẽ campaniæ:promontorium olim Mineruæ ſacrum: Capreæ inſulæ oppoſitum facienſ:hinc ſurrentum in radicibus ha/bens:& inde Amalphiam & ſalernum.
Maſtuſia promontorium ẽ in cherſonenſo oppoſitũ ſigeo troiano.
Matinus apuliæ mons ẽ.
Maul mõs ẽ britanniæ:cui ĩ radicibus lacus ẽ aquis ſuis adeo anima lia feſſa reſtaurans:ut nullo uideantur attrita labore.
Maxillum mons œtoliæ.
Maxtoria mons ẽ hiſpaniæ iuxta oppidum auronæ.
Medullus hiſpaniæ mons ẽ.
Melam ſeu melampus mons ẽ in tertio europæ ſinu.
Mempheus mons circa theſſaliam.
Menalus archadiæ mons ẽ excelſus:ſic dictus ab ouibus:quarum ple nus ẽ.Nam mela græce latine ouis.
Men etus mons ẽ in alpibus.
Mercurii promontorium africæ ẽ:in ſiciliam uaſto tractu ſe ferenſ.
Meritus ẽ mons in tertio europæ ſinu.

Meropus mons eſt græciæ: ꝓpinquus theſſaliæ: inſignis Quintii ful/ uii uictoria: & Philippi regis macedonū fuga: grandis quippe mons & anfractibus uariis præruptus ē.
Meros mōs ē indiæ: Ioui ſacer: cuius ī ſpecu incolæ liberꝝ patrē fuiſſe nutritū arbitrant̄. Et ex hoc forſan habuit fabula argumētū: ꝙ ex ute ro tractus fulminatæ matris patris fœmori ſit appoſitus. Hic autem mōs hedera plurima & uitibus atq; frutetis cōſpicuus eſt: & irriguus fontium: eiuſq; ſub radicibus Niſa ciuitas ē.
Meſſia mōs eſt in aſia minori: mari ſuperueniēs: clarus nauali uicto/ ria athenienſium ī perſas duce Themiſtocle.
Metagoniū promōtorium eſt: africam diuidēs a numidia.
Micaleſos promōtorium ciuitatis Oncheſtæ ī græcia ē.
Militon mons ē phitoꝝ.
Mimāta mons ē grādis cōtra Chion.
Minas mīoris aſiæ mōs ē: haud lōge a colophone ciuitate. Hic quidē a mari in campos excurrit. cl. mil. paſſuū: & eius caput ſipilus. Nubes autem uerticibus ſuis appoſitæ (ut aiunt incolæ) futuraruꝫ tempeſtatū qualitates oſtendunt.
Mindalenſis mons ē inſulæ Sami: memoratu dignus ob crucem mor teq; Policratis ſamii tyranni olim fœliciſſimi.
Mineruæ ꝓmontorium campaniæ ē: ex maſſico mōte procurrēs ī ca pream inſulā.
Mionenſum ꝓmontoriū ē inter Teium & Samū: cuius collis ī mo dū metæ auctus ē: a cōtinenti uero aditū habet ſemita manufacta.
Miſenus mōs eſt cāpanus: cumis ꝓximus: a miſeno Aeneæ ſotio ibi/ dem ab eodē ſepulto denoīatus.
Modim mons ē: nō āplius. vi. mil. paſ. diſtās a hieruſalem: ea uia quæ tēdit Ramata. Ex hoc Mathathias fuit maccabeoꝝ pater.
Molus mons ē meoniæ: qui prius Tmolus dicebat̄: ex quo Pactolus effluit fluui⁹: aureas trahēs harenas: Cuius ī radicibus cadieni: loreni philadeſphiniq; appoſiti.
Monachus archadiæ mon s ē.
Monychus promōtoriū eſt ī ſinu liguſtini maris: haud lōge a nicea di ſtans: Ienuenſium pyrataꝝ potiſſimū & īſigne receptaculū.
Monoetes mons eſt illyriæ.
Morin ſeu moriā mōs ē iudææ: cuius ī culmine iuſſu dei Abraā filiuꝫ ſuum Iſach eidem deo uoluit immolare: ubi Dauid poſtea templū cō ſtruxit īſigne.
Mormalus mōs ē inter bactrianos & hircanos: ī quo amomū naſcit̄.
Moſſilicos promōtoriū eſt æthyopiæ: ī quo cinamomū deuehit̄. Ad hoc uſq; Seſtorini dicūt duxiſſe exercitū: cū ſint q dicāt nil ulteri⁹ eē

præter oppidum unum æthyopum in littore bragaza.
Mulolaca africæ ꝓmontorium ē:propinquū flumini aſuſabæ.

n Abauth mons ē:qui hebraice dicitur Nabo:ſupra iordanē contra ierico:ī quo quidā aiunt mortuū Moyſem hebræoꝝ ducē.
Hic tamē alibi abarim nominaẗ.
Nauſtathmos promontoriū littoris cyrenaici.
Nazaræ mōtes ſunt meridionales numidiæ.
Nebrodes ſiciliæ mōs ē:cui damaꝝ copia nomē dedit.
Nemeus cleonenſium mōs ē.
Neptalim mōs ē galileæ:ſuper quo olī fuit ſacerdotalis ciuitas.
Neptunus mōs eſt ſiciliæ:cui ſpecula ſupereſt:in tuſcum & adriaticū mare ꝓſpectans.
Neris mons eſt apud argos.
Niger mōs eſt garamantum.
Nimaui mōs eſt orientalis:ubi deficit caucaſus.
Nympheū ꝓmōtoriū ē dalmatiæ:qđ accolūt amarites & bullones.
Nion mons ē apud rithreum portū.
Niphates armeniæ mons ē.
Nirithus mōs eſt Ithacæ:a quo Vlyxes naritus denoīatus eſt.
Niſa mons ē indiæ:in quo liberꝝ patrem aiunt fuiſſe nutritum.Hunc eundē ſupra Mœros diximus uocitatū.
Niſa mons ē phocidiſ:ſeu uertex alter parnaſi mōtis:in quo dudū colebatur Bacchus.
Niſus mōs megarenſium a Niſo qui purpureū habuit crinē & megarenſium rege ibidem ſepulto dictus.
Nulo ſeu nilo mōs eſt:in quo ferunt homines habitare auerſis plantis:octonos digytos ī ſingulis pedibus habentes.
Numordis mōs ē mitylenenſium.
Numaſticus mitylenſium mons ē.

o Axes mons ē ſcythiæ.
Ocila mōs ē armeniæ:cuius ī ſumitatē đficiente diluuio arcam Noe fuiſſe delatam ferunt:& diu ibidē lignoꝝ reliquias perduraſſe:ī multis quidē mōtibus hactenus dictū ē hanc cōſediſſe.Quod ſane intelligendū eſt aut eum montē plura habuiſſe noīa:aut plura cacumina diuerſimode nominata:quorum aliud memini pro alio poneř ſeu pars ꝓ toto:ut ſcribentium moris ē.
Odori montes in regione taſſiæ ſunt.
Oeniphile dyrrachii mons ē.
Oeta mons inter theſſaliam & thraciam:īſignis morte Herculis.In eo

quippe rogus eius conditus:& ipſe conſumptus ē.
Offenſionis mons hieruſalem:fere continuus ē in accubitu mōtis oliueti:ſic dictus eo ꝙ in eo Salomon adorauerit idolum Maloch.
Ogiginus mons apud thebas ē:ab Ogigio rege ſic dictus.
Oleneus mons archadiæ:qui & meneus dictus ē.
Olympus mons ē altiſſimus macedoniæ.Hunc olim crediderunt aliq unū & idem fuiſſe cum Oſſa monte theſſaliæ:& tandē cum terræmotu diſiunctos peperiſſe Peneum fluuium:& paludibus quibus laborabat theſſalia exitum præſtitiſſe.Is quidem adeo uerticem in cælum extollit:ut nubes argumento cognoſcat̃ excedere.Nam cinere ſacroruꝫ characteribus litteraꝶ ſignato conſueuerant ſacrificantes diſcedere:& in ſequenti redeuntes anno uti liquerant:ſignatum inueniebant.Ex quo apparet nec ibi uētos efflare:nec aues uolare:nec pluuias cadere:aut aliam nullā alteratione̅ cauſari:quinimmo qa ſubtiliſſimus ſit aer:ſunt q dicāt ſolitos cū ſpongiis aqua plenis & olphatui oppoſitis aſcēdere:ut aerem attraherent craſſiorem.Videt̃ quidē olympus qui olo/lampus:ideſt cælum:quod & olympus etiā nominat̃.In hoc inſuper dicūt Iouē aduerſum titanas pugnatuꝶ aqlæ primo auguriū habuiſſe.
Olympus alter a ſuperiori mōs ē in gallogræcia:clarus uictoria Manlii uolſonis ex ſtoloſtobigiis habita.
Olympus mōs eſt a ſuperioribus alius:in minori aſia Smyrnæ ꝓpinquus:qui & miſius dictus ē:cuius ī radicibus Hannibalem dicūt bruſam cōdidiſſe ciuitatem:dū apud regē bithyniæ moreret̃.
Olympus mons ē æque alius a ſuperioribus.Nam in æthyopia ſecus mare rubrū ē:quē aiunt oriente ſole uſqꝫ in horam diei quintā flammas emittere.Eſt enim haud longe ab Eliopoli ciuitate.
Oliſipo mons ē hiſpaniæ:cui & oppidum eiuſdem noīs ē appoſitum hoc memoratu dignum.Nam equas in eo ex fauonio uento concipere & uelociſſimos equos parere teſtantur incolæ.
Oliuaꝶ mōs ē in iudæa hieruſalē iunctus:inter cæteros orbis uenera/tione dignior.Nā ī eo Xp̄s ueri dei filius diſcipulos docuit:orauit:& ad patrem rediens ultima ī terris reliquit ueſtigia.Quo in loco non abſqꝫ diuinitatis miraculo ob reuerentiā & memoriaꝫ ſuæ aſcenſionis Eccleſia rotondo ſcœmate conderet̃:nulla arte nullo faброꝶ ingenio obtineri potuit:ut ſummuꝫ culmen eccleſiæ tegeretur:ut appareret a terra in cælū uſqꝫ deū uoluiſſe nulla interpoſita re:ſui glorificati corporis integrum conſeruari meatū.
Onolon mons ē theſſaliæ.
Opon promontorium cretæ inſulæ ſe in occidentem uergens.
Opitus macedoniæ mons ē.
Oppius mons latii fuit Facultati lacui propinquuſ.

Or mons ē arabiæ:ex quo diuina grā Moyſes uirga aquam excuſſit: clarus qdē morte & ſepultura Aaron fratris Moyſi.
Orbelō mōs ē thraciæ mediterrane' ſacris liberi patris & cœtu me/nadū Orpheo primū initiante celebris.
Orcobares mons indiæ eſt:inter duas ſarcaraucas & parthionas:ſeu ſecundū alios inter dalias & caraucas:& parthionas poſitus.Ex hoc ganges & laſſer flumina oriunť.
Oreb mōs Madian:&(ut quidam dicūt)pars eſt mōtis Sina:& in eo/dem rupes oſtēdiť:quæ petra dicitur:ex qua uirgæ ictu diuino tamē munere Moyſes aquas eduxit populo ſitienti.
Oromenus mons apud indos natiui ſalis ē:ī quo lapidicinaꝝ ritu ſal effodiť:inde renaſcēs maius regū uectigal q̃ ex auro uel margaritiſ.
Oſſa mōs ē cum portu in ſinu pſico:ut arbitranť aliqui.
Oſſa theſſaliæ mōs ē olim ut quidā exiſtimant idem cū olympo:ſꝫ terræmotu diſiuncti uiam fecere Peneo flumini & paludibus:quibus theſſalia inficiebať.Apđ hūc aiunt quondā cētauros morari ſolitos.
Ottis theſſaliæ mōs ē oppoſitus oſſæ:in quo lapitaꝝ fuit origo.
p Achiri mōtes ſunt ī maiori aſia:e qb' fundiť abſart' fluui'.
Pachinū promontoriū ē ſiciliæ:peloponnenſuꝫ ſpectās:dictū ab aeris craſſitudine.Nam pachis craſſus ē.
Paledur mons ē angliæ:ſuper quo rudumbria oppidū ſeſconiæ condi tum eſt.
Palatinus urbis Romæ mons:de cuius nōis cauſa multiplex īter ue/teres diſſenſio ē:nā ſunt q dicant:pulſis inde aboriginib' ab Euādro archade:& ab eodē ibidē oppido cōdito apellante archadiæ urbe pal lentium dictū:& deinde pallatinū.Quidam uero dicūt a Pallante auo Euandri:& alii a Pallante filio dictū.Præterea aſſerunt & alii a pallan/tia Euandri filia:ibidē ab Hercule uitiata:& poſtmodū dum morareť ī monte ſepulta:& alii a pallantia Latini regis cōiuge.Nōnulli a pallā ta Hypborei filia ab Hercule ibidē oppreſſa.Pauci uero aſſerunt a q/buſdam q pallatini dicti ex agro reatino:ubi ante Euandrū euenere: & aliq a balatu ouiū ibi paſcentiū balanteū:& exinde p andiſticon pa/lanteæ:qbus diuerſitatibus claritatē mōtis additā certiſſimū ē.
Palinuꝝ calabriæ promontoriū haud lōge ab Helia:quæ poſtea uelia dicta ē:in quoPalinu ri gubernatoris nauis Aeneæ tumulus eſt:& ab eo locus nomē ſortitus ē.
Partan mōs ē inter bactrianos & hircanos ꝓximus mormalo monti: ubi amomum naſciť.
Pallenne mons ē:cui tanta ſoli planities ī culmine ē:ut quinqꝫ urbium ſedes ſit atqꝫ agger.Nā cū totus ī altū ſatis anguſte cōſcendat:ubi īci pit ibi poſſidea ē:ubi āpli' patꝫ ibi mēdetione:quaꝝ altera ab eretris

altera ab achiuis Ilione capto cõdita ẽ. De nominibus aũt aliaꝝ inue-niſſe nil memini.
Pancoatra ſeu parcoatra mons ẽ armeniæ: medius inter tauꝝ & cauca ſum: ex quo tygris & euphrates ĩ auſtrum uariis fundunt̃ ex fontibꝰ.
Pactoliũ mons ẽ œtholiæ: ea de cauſa ſic dictus: qa ibidẽ oĩs œtolia cõueniebat ad pagenda cõmunia: & inde pan quod ẽ totũ & œtolia.
Pandio mõs a Pandione filio Erictonii & athenaꝝ rege dictꝰ.
Pangeus thraciæ mons ẽ theſſaliæ iunctus: ĩ quo ſecundũ quoſdã Iu lius Cæſar a pompeianis fere ad deditionẽ coactus ẽ: huius ĩ radices mœſtus defluit amnis.
Parnaſus ꝙ ꝙ alii diſcrepent: phœcidis mõs biceps ẽ: cuius uertices alter Apollini: alter Baccho ſacer ẽ. Huius ĩ radicibus Delphis liberꝝ fuit oppidũ: & ꝑ illud Cepheſus effluit amnis. In hoc enĩ caſtalius eſt fons muſis ſacer: &(ut uolunt aliq)in huius uerticibus tẽpore diluuii Deucalionis: ipſe Deucalion una cum Pyrrha cõiuge ſeruatus ẽ cum aliis pluribus.
Pantridi montes cappadociæ ſeu armeniæ ſunt.
Parapaniſus indiæ mons ẽ aduerſis bactras: alii dicunt ſub ipſo par-naſo bactra conditam.
Parnes græciæ mons ẽ uitibus abundans.
Pariedræ mõtes ſunt circa armeniæ principiũ.
Parthenius mons archadiæ a uirginibus denominatus: eo ꝙ ĩ eodem uenari conſueuerunt.
Parthenium tauroꝝ apud ſcythas ꝓmontorium ẽ.
Pedarium cariæ ſeu ioniæ ꝓmontorium ẽ.
Pelion theſſaliæ mons orientalis: tam habitatione Chironis centauri ꝙ Pellei & Thetidis memorandus ẽ: hic altiſſimus ꝓhibet̃. Nam ut qdã aſſerunt. m. cc l. paſſuum rõne ꝑpendiculi excelſus ẽ: ĩ eius ſum-mitate pineta ſunt: quercus uero cætera occupant.
Peloꝝ ſiciliæ promontoriũ reſpiciens aquilonẽ: a Peloro gubernator̃ nauis Hannibalis ibidẽ ſepulto denoĩatũ ẽ: hoc(ut uolũt plurimi)iam apœnino iũctũ fuit: & terræmotu poſtea ſepatũ: & exiguo freto ꝙ ꝙ ex æſtuoſo ĩterpoſito actũ: ut ſicilia ĩſula ſit: q̃ olĩ erat iũcta Italiæ.
Pœninus mons ẽ unus ex his: quibus multis alpes eminent: a Sacra-to in eo Pœninus denoĩatus.
Peon mons ẽ ultra æthyopas: ꝑpetuis flagrans ignibus.
Perimulæ indiæ promontoriũ: & ĩ eo celebre indoꝝ emporiũ eſt.
Perparus mõs argolici ſinus ẽ.
Petra appuana mõs eſt olim galloꝝ frimenatum ab initio apœnini in agrum lucenſum protenſum: huic liguſtinum tuſcumq; mare & uete-rẽ Lunã ciuitatẽ: inde Piſtorienſium & florentinoꝝ cãpos aſpiciens:

& ꝓcurrentia ĩ euro auſtrꝝ apœnini iuga: rigens fere niue ꝑpetua: & a quo quondã apuani denominati ſunt galli.
Petre Dyrrhachii mons ẽ: apđ quẽ caſtra Pompeii magni fuere ciuili æſtuante bello.
Petrinus campaniæ mons ẽ apđ Sueſam ciuitatem.
Pieria macedoniæ mons ẽ: cui maximũ auri pondus ab antiquis impe ratorib⁹ fuiſſe ſuppoſitũ fama fuit: ex quo quattuor locis ab imo aper tus ẽ: & ex imo ferunt ꝑ planũ aurꝝ concreſcere.
Pilartes Dyrrhachii mons ẽ.
Pallineus mons pituſiæ inſulæ ẽ.
Pindus mõs ẽ theſſaliæ Apollini muſiſqꝫ ſacer: & Acarnania ab œto lia diuidens: Acheloum flumen emittit: celebris quidẽ laphitarꝝ origi ne eſt: & ĩ eo Perebi habitant populi.
Pion mons ẽ ĩ nymphea inſula.
Pinonius mõs ẽ minoris aſiæ: ſupeminens ptele & cayſtro flumini.
Pireneus mõs ẽ ingens: diuidẽs hiſpaniã a gallis: ſic dictus eo ꝙ ful minibus feriat̃ ſæpe. Nam pyr græce latine dicit̃ ignis: in eo quippe naſcunt̃ boues agreſtes maiores animalibus cæteris exceptis elephan tibus: & uri græce uocant̃.
Pireum ꝓmontorium athenienſium ĩ æginam progrediens: apđ quod athenienſium portus ſeu naualia fuere dudũ.
Placanodes achaiæ ꝓmontorium: haud lõge a piſa & alpheo flumine
Poſſideum ꝓmontorium ioniæ ẽ: haud lõge ab oraculo Apollinis bra maciæ dictũ poſtea didymi & urbe mileto.
Prindaſus mõs aſiæ: ex quo ticius fluuius ꝗ pergamũ abluit fundit̃.
Purgara mõs ẽ: & in eo oppidũ eius nõis ꝓpe troiam.

q Vedoni montes ſunt thraciæ.

Quilleus mons eſt archadiæ.
Quirinus uel quirinalis mõs eſt romæ: dictus a phano Quirini quod ĩ eodẽ fuit: ſeu a quiritibus ꝗ cũ Tacio ſabinorꝝ rege ibidem caſtra ha/ buerunt: ſeu a Romulo: ꝗ quirinus uocatus ẽ ab haſta quã gerebat: quæ ſabinorꝝ lingua dicit̃ quiris.
Quoſſei montes ultra armeniam & babyloniam ſunt.

r Amnuſium ſcordenſium mons ẽ.

Regis mons inter Italiã & pannoniã ẽ ſic dictus: eo ꝙ in Italiã ueniẽs Albonius rex lõgobardorꝝ Anarſete uocatus illũ cõſcendit: & Italiam ꝓſpectauit: montiqꝫ nomẽ đdit. In hoc biſontes feras dicũt naſci ingentis magnitudinis beluaſ.
Remna mõs ẽ: ꝗ in regnorꝝ urbis domus dicit̃ idoli damaſceni.
Retheũ ꝓmõtoriũ troianũ ẽ: Aiacis thelamonii ſepulchro cõſpicuũ
Reticus mõs ẽ in germania altiſſimus.

Rhiphei mõtes ſũt ſcythiæ ĩ capite germaniæ: a ppetuo flatu uẽtoꝝ nuncupati: a quibus Tanais fluuius egredit̃. Vltra hos iacet ora: quæ ſpectat ad oceanũ aquilonarẽ: pars mundi a natura reꝝ dãnata: & dẽſa demerſa caligine.
Rion ꝓmontoriũ circa hoſtiũ corinthiaci ſinus: dirimens œtolos a peloponneſſo.
Roas mons ſeu petra Iudææ ẽ.
Riphei mõtes archadiæ: q abſq; aſpiratione ſcribũt̃: ubi cũ aſpiratione ſcythiæ.
Rhodope mõs thraciæ mediterraneus ẽ: a migdonib⁹ habitatus: ſacri liberi patris & coetu mœnandũ Orpheo initiante celebris.
Rhoſii mõtes ĩ ſyria ſũt: uerſus tauꝝ mõtẽ poſiti.
Ruſteus promõtoriũ oceani ſeptentrionalis ẽ.
ſ Ebaſten mõs ſupra Idumeam & ſamariã.
Sacer mons trans Anienem fluuium nõ amplius. iiii. m. paſſ. ab urbe diſtãs ẽ: ĩ quo ſæpius plebs romana a nobilitate diſſentiens conſedit: nec ante recuperatam libertatẽ urbẽ reintrauit.
Sacer mõs alter a ſuperiori ĩ hiſpania ẽ ĩ finib⁹ gallitiæ: quẽ ferro uiolari nefas habebat̃. Sane cũ terra fulgure conſciſſa erat: qđ ibi res aſſidua ẽ: auꝝ detectũ tanq; dei munus colligi ꝑmittebat̃.
Sacer mõs a ſuperioribus alius circa ſinum perſicũ eſt: opacus ſiluaꝝ & arboꝝ odorẽ miræ ſuauitatis redundantiũ uel redeuntium: in crina inſula aduerſa æthyopiæ.
Sacrum ꝓmontoriũ e media fronte hiſpaniæ ĩ oceanũ protendit̃.
Salanga mõs ẽ hyberniæ altiſſimus: mari iminens qđ britanniã & hyberniã interfluit: uocitatus a Salãga Barcolani primi habitatoris hyberniæ filio. Eſto poſtea ob monaſteriũ ĩ radicibus a beato Dominico conſtructũ hodie mõs domini appellet̃.
Salen ſeu ſalentinũ promõtoriũ ẽ Italiæ aduerſus Ioniũ mare ꝑcurrens: ſinũ faciens tarentinũ. In hoc Idomeneus cretenſiũ rex poſt troianũ excidiũ a ſuis pulſus ueniẽs habitauit: & ibidẽ ciuitatẽ cõſtruxit
Samara promõtoriũ ĩ oceano orientali ubi deficit caucaſus ẽ: ad aquilonẽ habẽs hoſtia fluminis ortogoræ: ex quo ocean⁹ ſericus appellat̃
Samoniũ promõtoriũ ẽ cretæ inſulæ: tẽdens aduerſus rhodũ.
Samus thraciæ mõs ẽ: ex cuius uertice oĩs ida uidebat̃ & troia.
Sanir amorreoꝝ mõs ẽ: uocat⁹ a phœnicibus ſanior: a latinis Ermõ: cuius ĩ uertice fuit inſigne tẽplum: qđ a gẽtilibus cultui habebat̃.
Sardemiſos mõs ẽ pãphiliæ finis & lyciæ principiũ: ubi phaſelis ciuitas a Mopſo condita
Sarnus mõs ẽ medius inter pompeianũ agꝝ & ſalernitanum: ex quo magnus cũ murmure Sarnus erumpit fluuius: apud ſarnum oppidũ ĩ montis radicibus conſtitum.

Sarpedonū promōtoriū finis fuit regni Sarpedonis regis lyciæ:quaꝫ a Pamphilia diſtinguit littore.
Saturnus mōs urbis romæ eſt:q & Capitolinus & tarpeius dictus ē.
Scalcide mōtes ſunt prope libanū.
Scarabꝶ promōtoriū paphlagoniæ:tauri iuga proſpectans.
Scillaceū promōtoriū Italiæ:haud lōge a ſcilla freti ſiculi.
Scipiades promontoriū eſt epyrri.
Seir mōs eſt Idumeæ ſub damaſco:ī quo Eſau habitauit:a quo cum eſſet Hirſutus & hyſpidus dictus ē.
Semeir ſeu ſemer mōs ē in iudæa:& ſup eum ſepulchꝶ Ioſeph:& ciuitas Samaria olim regia iſraelitaꝶ:quæ poſtea ab Herode antipatris Sebaſtē nuncupata ē.
Semeron mōs iudææ ē:quē legim' ab Anri rege iſrael emptū a quodam ſemera:& ī eius uertice ciuitatē ædificatā:& a uēdentis noīe Semeron appellatā:hunc ego idē puto cū ꝓximo ſupiori.
Seneus promōtoriū eſt hiſpaniæ:propinquū promōtorio ſacro.
Septē fratres:ſeptē ſūt mauritaniæ mōtes īterno mari ex ordine ſuppoſiti:& a numero ſeptē:& a ſimilitudine fratres appellant̃.Hi quidē olim frequentes elephantibus fuere:hodie præter indiā nemo habet.
Seriphion promōtoriū ē thraciæ:ebro flumini propinquuꝫ.
Serius mōs ē thraciæ.
Siagrium arabiæ promontoriū eſt.
Sigeum promontoriū ē aſiæ:ea ī parte ubi helleſpontus aptius dilatat̃:oppoſitū urbi Caliſiæ quæ ī europa ē:& in eo oppidū ſigeū æque dictū:& Hecubæ monumentū quod Cynoſema dicit̃.Huius ī ſinum xantus ſimeonti iunctus immittit.Dicit̃ aūt ſigeus propter Herculis taciturnitatem:quē cū nollet hoſpitio Laumedō ſuſcipere:tacens finxit abire:& demū rediit hoſtiliter cūcta diſſipans.Sige quippe ſilentium ſonat.
Signia mons eſt minoris aſiæ circunfuſus flumine Marſiæ:cuius ī radicibus Tiboron ciuitas ſita ē.
Silla ſeu ſilleum mons ē leucaniæ.
Silios mōs ē atticæ regionis.
Sinay mons ī regione mayſam ſup arabiam:qui & Coreb & Ereb aliquando ſacris in litteris nominatur.Hic excelſus plurimum eſt:& altitudine cæteros ſupare uidet̃.In eo deū habitare ueteres credidere:cū Moyſi paſcenti greges ardens ī rubro apparuerit:ꝑcipiens illi:ut calciamenta ſolueret.Venerabilis quippe plurimis ex cauſis ē.In hoc lex Moyſi ab ipſo Deo data ē:cuius uirga diuino opere in ſerpentem cōuerſa ē:& mox in uirgā:cuius manus leproſa & demū ſana ē facta.
Ex petra huius uirgæ:ictu aqua excerpta ē:& ne cūcta uetuſtiora re/

citem:nouiſſimæ Caterinæ uirginis & ob xp̄i nomē paſſæ corp⁹ poſt ſuppliciū exaīme a diuinis mīſtris in ſummitatē ↄlatū atq; pie tumulatum eſt.
Sion paruus ī hieruſalē mōs ē:cuius ī uertice quondā ciuitatis arcem cōſtrui fecit Dauid:a quo ſacro carmine plurimū celebratus ē.
Sipilus mons ē maximus inter lydiam & phrygiam:tantalus olim dictus. In hoc quidē dixer̄ priſci locū eē:q dicit̄ Acheloon:ī quo nympharꝫ cubilia. Clarus uero ē tumulis filiorꝫ Niobis:& mutatione ipſi⁹ in ſaxū:ī eo lapidē Cylindro ſimilē naſci dicūt:nō permittente filios inobedientes eē parentibus.
Sipilus mōs fuit ī magneſia:& ī eodē loco Cyprus ciuitas fuit:q̄ una cū mōte ab hiatu terræ abſorta ē.
Sira mōs in tribu Dan eſt:ī quo Thānaſara ciuitas ieſu filii Naue:in qua diu ēt poſt eiuſdem ieſu ſepulchrꝫ uiſum ē.
Sithon mons thraciæ eſt:perpetuis damnatus niuibus.
Sithoris mons ē a chio inſula diſtans.lxiii.m.paſ.
Silanius mōs eſt hyberniæ inſulæ altiſſimus:dictus a ſilanio Rege in uertice eius ſepulto.
Smaragdon mōs ē æthyopiæ:mari ſupereminens rubro:qui ſurgēte ſole flammas emittit uſq; ad horā quintā.
Sophim mōs eſt effraim.
Siophora mōs ē Indiæ orientalis:iuxta quē habitauerunt filii Iectan filii heber:ad quē ſalomon claſſem quādo tranſmiſit nō min⁹ triennio itineri immorantē.
Solis ꝓmontoriū ī mauritania ē.
Solimi poſſidiæ montes ſunt.
Soloxius mons terraconenſis hiſpaniæ ē:& ex oretanis iugis carpentaniſq;:& a betica atq; luſitania diſtinguit̄.
Solurius mōs ē hiſpaniæ a ſingularitate dictus:cū ſolus altior omniū uideat̄:uel ꝙ ſolis radius in eo appareat anteq̄ꝫ alibi oriat̄.
Somorus mos ē ſyriæ.
Soractis mōs ē hirpinorꝫ:ſecundū alios faliſcorꝫ:olim dicti patri ſacer:ſed ſecundū alios Apollini:ī quo ſpelunca cōpta latebrā ſibi elegit ſilueſter pōtifex ſumm⁹:Cōſtātino cæſar̄ auguſto īpante roānis.
Sparnes mons ē atticæ regionis.
Sperchiū ꝓmōtoriū thraciæ.ē:nobile Orphei uatis origine.
Steſſiarus mons ē moloſſorꝫ.
Stimphalon mōs ē archadiæ:ī quo Hercules ſtīphalidas occidit aues
Stopedon ꝓmontoriū ē ciliciæ:haud lōge a flumine callidado in conſpectu inſulæ Cypri.
Strimon mōs ē thraciæ:ex quo hebrus & neſton flumina emittunt̄.
Subar mōs ē ī galilea:īſignis Heliæ ꝓphetæ raptu:& helyſei mēoria

ob fontem ab eo ibidem benedictum.
Sueuus mons ē ab ortu ſolis germaniæ initium faciens: et cũ permaxi mus ſit: ad cymbroꝶ uſq; promõtorium tendit̃. Ab hoc autem ſueui nuncupati ſunt.
Suiſmocũ mons eſt galliæ ciſalpinæ apud ligures.
Sunium promontorium ē atticæ regionis: finiens ad littus elados: qđ ſpectat ad orientē. Apđ hoc aiũt ab Apollinis ſagittis occiſũ phitonē onitoridem gubernatorem nauis Menelai: et a Menelao ibidē ſepultũ.
Surrentũ promontoriũ mauritaniæ: in occaſum excurrens: monteſq; bracæ includens.

t Abim mons eſt inter antropophagos ſcythas eminens: oceano ſeptentrionali iunctus: inter quē et tauꝶ ſeres habitant.

Tabor mõs ē in medio galileæ: mira rotũditate ſpectabilis atq; ſubli mis: quē penes Nazareth ciuitas: ex qua denominatus ſaluator huma ni generis Xp̃s. Venerabilis qdem mons iſte ē: cum ſolus in terris in ſuam traſſiguratum diuinitatē Chriſtum uiderit nõdũ paſſum.
Taburius ſyriæ mons ē: iſacar terminans ſortem.
Taburnus mõs ē in ſamnio oliuetis conſpicuus.
Tager mõs eſt in hiſpania: oliſipo propinquus: ĩ quo equæ ſunt ſtatu to anni tēpore ex uento concipientes fauonio.
Taygeta mons laconũ inter lacedæmoniam et mare poſitus: libero pa tri et Apollini ſacer olim.
Taman mõs ē aſiæ maioris: inter quem & tauꝶ montē habitauerunt filii Iapheth.
Tamus promõtoriũ eſt: qđ taur⁹ attollit: collis credo idē cũ ſupiori.
Tarpius epyrrhi mõs iuxta leucadam.
Tarpeius mons ē romæ: q olim Saturnus: poſtea Capitolin⁹ dict⁹ ē.
Taunus mons eſt germaniæ altiſſimus.
Tauromitan⁹ ſiciliæ mõs ē aſper: eo ꝙ acutiſſimos habeat lapides.
Taurus mons a multis idē cum caucaſo credit̃. Nam aſiam omnē ab eois incipiens & ĩ ciliciũ mare deſinens ĩ duas fere æquales diuidit par tes. Sane quantuncũq; de caucaſo multa dicta ſint: & ſi reiterari fere uideant̃: de hoc ueteꝶ opiniones ſcripſiſſe nõ pigebit. Is igit̃ a primis orientis littorib⁹ ſurgens Celidonio diſterminat̃ promontorio. Et ubi primo ab Indico ſeſe extollit oceano ĩ occiduum tendens p uarios cir/ cunagitur flexus. Hinc phœnicum inde ponticum. Illinc caſpium hir canumq; aduerſus Meotidas paludes agit̃. Ergo ſic inter hæc clauſtra coact⁹ poſtq; ſuperãs flexuoſus euadit: ad cognita ripheoꝶ mõtiũ iu ga: iſinitis fere noĩb⁹ & extraneis clar⁹ ĩcedit. Nã primo Egidul: mox Paropaniſus: circe⁹: cõpages: pariadis: coatras: oreges: orãtes: ĩpet⁹ tauruſq; dict⁹ ē. Et ubi ſemetipſũ exuperat caucaſ⁹. Vbi ĩgētia emittit

brachia:ſarpedon:toraces:garas:iterumq; taurus noiatur. Vbi uero decli
nat:ſeq; populis facilē exhibet:portarum ſibi tunc uēdicat noia:quæ ali
bi armenicæ:alibi caſpiæ:alibi ciliciæ nominātur:& qa nūc contractus
& effugiens aliqñ maria plurimis immiſceatur gētibus:a dextris hirca
nus & caſpius:a leua uero pariedrus:mortius:aromanic⁹:toroſicus:
ſcythicus appellatus ē. Ab uniuerſa uero græcia Ceraunius:& tādem
dum ī noſtra exit maria:taurus dictus ē. Ex quo & ſi lōge plura ſcribi
poſſint:hæc ſupioribus ubi đ caucaſo iūcta dicta ſufficiāt. Solers aūt
lector qđ uerius arbitrabitur:id ſequatur.
Temiſtea promōtoriū eſt ī cōſpectu inſularum aprodiſiarum poſitū:initio
perſidis propinquū.
Tenarus laconiæ promōtoriū ē circa finē Mallei mōtis:ī quo qa hia
tus ē:& ex eo agente ſpiritu quidā audiūtur rumores:& murmura pro/
gredi:inferorum ueteres dixere deſcenſum.
Tenītrus macedoniæ mōs ē:proximus apolloniæ.
Tenothema mōs ē æthyopū:iūctus oceano occidētali:flammis fla/
grans aſſiduis.
Termophile mōs ē lōgiſſimus a laucade ī occidēte īcipiens:& ī ægeū
mare haud lōge a demetriade ciuitate finiens:oēʒq; græciā p mediuʒ
diuidens:marathonū:epyrum:perebiā:magneſiam:atq; theſſaliam:&
optiotas cū ſinu malliaco derelinquēs. In auſtrum aūt œtoliæ partē ma/
iorē:arcaniā:locridē:atq; phocidē:& boetiā cū inſula euboea & atti
ca regiōe ī modū promōtorii ſeſe ī eū extollente & una cū iſtis a ter/
go peloponnenſū. Inſignis qppe multorum egregiorum facinorum tam græ/
corum q̄ exterorum ducū:ſʒ potiſſime inclyta atq; memorabili morte Leo
nidæ cōmilitonūq; ſuorum:& tam grandi q̄ turpi ſtrage perſarum.
Tetercus Italiæ mōs fiſcello proximuſ.
Tetricus mōs ſabinorum eſt aſperrimus.
Temeſon mōs thebis propinquus:ex quo aiūt ſe præcipitem dediſſe
una cum Melicerta filio Inonem Cadmi filiam & Athematis cōiugē.
Volūt apud hunc Herculem ex leonib⁹ occidiſſe.
Ticiunta mōs eſt græciæ:ſeu unus ex cacuminibus termiphilarum dicitur
Tiphata campaniæ mōs eſt:Capuæ ſupereminens ciuitati.
Tiphernus mons eſt in ſamnio.
Tilarus mōs eſt apud moloſos:& ibi Dodonei Iouis templum. Circa
huius mōtis radices centum uel ultra fontes exundare creduntur.
Timmam promontorium eſt thraciæ:& in eo urbes Helmideſon &
phylis & phinopolis:helleſponto propinquum.
Tinolus quē alii timolus ex. i. & . n. tm̄ faciētes m. ſcribitur:& ut credo
bñ:nā ſic græci ſæpe faciūt:mōs ē ciliciæ uel mœoniæ:& nōnulli li/
tiæ dicūt:croco & uitib⁹ abūdans & melle:habēs ex pte una ſardos

ex altera Ipeplos: & ex eo pactolus aurifer fluuius orit̃. Hic molus in ſuperioribus nũcupatur.
Tiſcus mõs græciæ excelſus: Demetriadi ciuitati propinqu⁹.
Tomarus ambraciæ mõs eſt.
Trapeze: quod troezam aliq uocant: ꝓmõtoriũ europæ ẽ: a quo pri/mo ſe cõcitat helleſpontus.
Trebanoꝝ mõs eſt: ex quo annio fluuius ortus ĩ tyberim effluit.
Triſone promontoriũ: ĩ quo bizantiũ ante ligos dictũ: Conſtantino/polis ultimo.
u Aticanus mõs eſt: ĩ quo Ioue nutritũ dicũt aliqui.
Vecilius mõs Italiæ prope Algidum.
Veneris ꝓmõtoriũ ciliciæ: cũ eiuſdem noĩs oppido: Cypro ꝓpĩquũ.
Veſeuus ſeu ueſulus mõs ẽ liguriæ iuxta alpes: inter cæteros alpium clariſſimus: cuius ex imis radicibus padus erumpit fluuius.
Veſeuu campaniæ mõs ẽ: nulli montiũ cõiunctuſ: undiq; uinetis atq; fructetis abundans. Hinc ab euro auſtro põpeios ĩ radicibus habuit: atq; ſarnũ ab euro fere: ſed remotius beneuentũ: & a uulturno capuã & a circio Neapolim chalchidenſium parthenopẽ dictã ĩ tumulo ſire næ ſedentẽ. Ex hoc. n. maximo cũ incolaꝝ pauore Nerone cæſare im perante repẽte tam grandis erupit circa uerticẽ fum⁹: ut oĩs breui tra ctu tẽporis ab eo tegeret̃ regio: nec euanuit ilico: quinĩmo p dies plu res adeo cõdenſus pmanſit: ut ſublatis oĩo ſolarib⁹ radiis noctẽ face/ret pluriũ dieꝝ continuã. Tandẽ cũ adiacentia oĩa & ipſum mare qđ ĩ cõſpectu ſub radicib⁹ ẽ ab occiduo: cõpleſſet cinerib⁹: ceſſans flam mam ingentẽ e culmine mõtis euaporantẽ uidiſſe pmiſit: q̃ multis ſæ culis poſtea exuſtos euomẽs lapides perdurauit. Hodie nec fum⁹ nec ignis emittit̃. Stat tñ montis uertice hiatus ingens præteriti teſtis in/cendii. Huius aũt ĩ radicibus pugna fuit cõmemorabilis inter Roma/nos atq; latinos: in qua. P. decius unus conſul ſe ꝓ uictoria obtinẽda deuouit diis maĩb⁹: & inde decubuit. Incolæ hodierni montẽ hũc uul go ſummã uocitant.
Vimialis mõs eſt Romæ a Ioue ueminio nũcupatus.
Virinius mõs eſt hiſpaniæ.
Voſegus mõs eſt ĩ finibus ligonũ: & ex eo moſa progredit̃ fluuiuſ.
Vrani⁹ mõs ẽ: hũc ĩ epiccãtia chalchedonẽſiũ aiunt eſſe ſiluis oĩmo/dis abundantẽ: atq; uerſicoloribus floribus uariatũ: & ex eis uiatori bus colisq; plurimũ odoris fundentẽ: & (qđ lõge maius eſt) in eo olei fontẽ aſſerunt habẽtis odorẽ corticis cedri: cui uolentẽ propinquari nudũ eſſe neceſſe ẽ: & ſi ſit etiã ſi haurit̃ ex illo oleum augeri. Præte rea penes hũc fontẽ lapidẽ ingentis magnitudinis ortũ dicũt: & eum æſtate flãmã emittere. Hyeme aũt eis ex partib⁹ ũde exalauerat ignis aquæ ſcaturigĩes apparer̃ adeo frigidæ: ut glaciei ſimillima uidat̃: nec

hoc clam cõtingere: aut p tempuſculũ perdurare: quinimmo ꝗdiu du
rat æſtas & ignis: & econuerſo tota hyeme ꝓſilit aqua.
Vultur mons ẽ apuliæ.

z Apaortenus mõs parthoꝝ ẽ: ĩ quo ſita ciuitas Daran ab Arſa-
ce primo parthoꝝ rege cõdita. Mons quidã amœnꝰ plurimũ:
& natura loci adeo munitus: ut inexpugnabilis uideať.
Zephiꝝ ꝓmõtoriũ Italiæ ꝓtẽdens ĩ ioniũ mare: ĩ quo petilſa ciuitas.
Ziph mõs e ſqualidus: uel caligans: ſeu nebuloſus: puto in ſyria eſt.

De montibus finis.

ſ Ilua:nemus:& lucus idem.Veꝝ ſilua primū ubicūq; lõge lateq; apđ latinos arboꝝ & potiſſime ſilueſtriū & plurimū infructuoſoꝝ multitudo frequēs excreuit:dicta ē quaſi ſo liua.i.ſolitaria:eo ꝙ raro ab hoīb⁹ frequentet̄:q̄ ſi alicui numini more gētiliū uetuſto forſan dicata fuiſſet:ilico a numīe nemo ris ſortiebat̄ nomē:qđ tñ ſupſtitionibus illis ceſſantib⁹ ſiluis minori bus ī hodiernū uſq; tribuit̄.Lucus aūt & ſilua & nemus eē pōt:dum/ modo p ætatem & negligentiam frequentia arboꝝ & ramoꝝ conden/ ſet̄:adeo ut diei lux auferat̄ ſolo:ex quo per antiphraſim ſilua uel ne/ mus quod obſcuꝝ ē:lucus poſtea appellat̄.Cæteꝝ quia ſiluæ uti bar/ ba hominū & mulieꝝ crines montiū ſunt ornamēta:feraꝝ domicilia: ac paſtoꝝ armētoꝝq; pſæpe refugia:necnō & multis mortaliū oppor tunitatibus præſtent cōmoda:poſtq̄ de montibus dictū eſt:de eis & nemoribus luciſq; & potiſſime de his quæ apđ auctores priſcos famo ſæ ſunt:ſingularis mentio facienda ē:in quibus uti ante fecimus:etiā ſequemur ordinē alphabeti:& ab Albunea quæ primum ſe offert(dei nomine inuocato)ſumemus exordiū.

a Lbunea hetruſcoꝝ fuit famoſiſſima ſilua:in qua & ſi tetri odo/ ris fons eſſ;:nō obſtitit quin ad eam omnis Italiæ multitudo ue tuſto errore decepta pro reſponſis concurreret.Erat ꝓfecto ſeu ī fon te ſeu arboris in trūco ſpiritus aliqs īmundus:q đceptis orantib⁹ re/ ſponſa daret ambigua.

Angitia nemus marſis inclytuꝫ.

Arduenna ſilua galliæ ē:magnitudine ſua celebris ualde.Hæc &enim p medios fines treueroꝝ a ripis rheni fluminis:& remoruꝫ initium ad neruos uſq; pertinet:& .m.paſſuum amplius.d.occupans.

Aricinum nemus ab aricina oppido:cui propinquum ē:nomen obti/ nuit:& apud priſcos olim inſigne fuit.In hoc quidem poſt reuocatum opere Aeſculapii ab inferis Hyppolitū a Diana:quam ꝑfecte colebat ipſe tranſlatus ē.In hoc inſuper egerie fons:apud quem Numa pom/ pilius hydromantiam exercens ſe cū Egeria nympha de agendis conſi liū ſumere ſimplicibus oſtēdebat.Apđ hoc ēt nemus & Symō magus Petri & Pauli aduerſari⁹ claud⁹ iā poſt caſum fact⁹ miſere expirauit.

Arſia hetruſcorum ſilua fuit:penes quam dū Valerius publicola con ſul romanorum aduerſus ueientes & hetruſcos bellum pro tarquiniis pulſis gerentes in aciem deſcenſurus eſſet:repente e ſilua prodeunteꝫ ingentem uocem audiuit atque dicentem:uno plus hetruſci cadent. Quod poſt obtentam uictoriam a Valerio:uerum fuiſſe compertum eſt:& Siluanum deum Romanis fauentem hoc dixiſſe creditum.

Angui ſeu anguiciæ lucaniæ nemus ẽ.

b Acenis germaniæ ſilua ẽ: infinitæ magnitudinis: Cheruſcos diuidens a ſueuis: & quaſi natiui muri loco alternis eoꝝ aduerſus ſe incurſionibus obſtaculũ eſt.

Bebryacum nemus in bithynia ẽ: in quo aiunt quondam bebryciorũ Regẽ conſuetum uim hoſpitibus inferre: quã cum in eodem Polluci a colchide redeunti facere conaretur: a Polluce occiſus ẽ.

c Imina ſilua hetruriæ eſt olim permaxima & horrenda: adeo ut nec mercatoribus eſſet puia: nec habitata latronibus: poſtea tamen apertiſſima facta ẽ. Nam quom nemo præter ducem eius eam eſſet intrare auſus: diſponentibus romanis in hetruſcos agere bellũ. M. Fabio & C. Mario rutiliano conſulibus: primus qui illam tranſire auſus ẽ: Fabius ĩ habitu paſtorali tantum ſociatus ſeruo fuit.

Clarium nemus ẽ colophoniæ: Apollini clario conſecratũ.

Coricum nemus thebis propinquum ẽ: ab Ogigio rege ſuo a thebanis poſtea Ogigium nominatũ.

d Aunia ſilua apud apulos (ut arbitror) eſt a Dauno rege eorum nuncupata

Dodona celebris inter poetas plurimum ſilua ẽ. Hæc ĩ dodoneo monte Chaoniæ frequens ẽ: & in ea templũ fuiſſe dicitur Dodoneo Ioui ſacrum. Fertur præterea in hac duas de cælo columbas deſcendere ſolitas: & ueteribus inſidere quercubꝰ: & ex eis poſtulantibus dare reſpõſa. Tandẽ ex eis (ut aiunt) altera tranſuolauit in delphos boetiæ ciuitatẽ: & ibi Apollinis delphici clarum fecit oraculũ. Altera ad Amonis Iouis templũ in africã tranſmigrauit: & ſic dodona mutata relicta ẽ.

e Ricina multis ſiluis nomen ẽ. Sed maior atqꝫ notior ea ẽ: quaꝫ apđ germanos etiam græci ueteres cognouere: eamqꝫ dixer̃ oriciniã. Huius quidẽ latitudo nouẽ dieꝝ iter expedito homini patet. Oric̃ auteꝫ ab Eluetiorũ & Nemetũ atque Curiacoꝝ finibus: & recta danubii fluminis regione ad fines Datioꝝ & Anaritium uſqꝫ cõtingit. Inde ſe ſiniſtrorſuꝫ flectens propter ĩmenſam ſui magnitudinem multaruꝫ gentiũ fines attingit: & xl. dierum in longitudinem eius progreſſus factus ſit. Nemo tamen ex germanis eſt: qui ſe audiſſe aliquẽ ad eius deueniſſe fineꝫ dicat: aut quo ſub cælo oriatur: ſeu potius finiatur: accepit. Multa quidẽ in ea feraꝝ ſunt genera: cũ quibus pro gloria robuſti iuuenes ſiluæ propinqui exercent̃.

Foloe theſſaliæ ſilua ẽ: a Folo centauro incola denominata.

g Rineũ nemus in finibus Ionii ẽ: & Apollini conſecratũ: ĩ quo ferunt priſci Mopſum uatẽ fuiſſe Apolliniſ: qui & grineus etiã exinde cognomĩatus eſt. Addentes ĩ eodem aliqñ Calcantẽ cum Mopſo de diuinãdi peritia diſputaſſe.

i Da ſilua ē phrygiæ ab ida mōte:ī quo excreuit denoīata.Apud
hanc ad oſtentū ſomnii hecubæ effugiendū expoſitus ē Alexan
der:q poſtea paris dictus ē:& huius ī uallibus đ pulchritudine ſeu di
gnitate deaꝝ ab eodē iudiciū latū ē.

Idalium nemus in inſula cypri eſt ueneri ſacratū.

Idæum græciæ nem⁹ eſt:in quo liberi patris filius cum furto ſubtra/
xiſſet paſtori iuuencum:& ad reſtitutionem cogeretur:patris auxiliuꝫ
inuocauit:qui confeſtim iuuencum tranſformauit in ceruum:& ſic fi/
lium rubori ſurripuit:& ditauit rapina.

Inia ſilua ē in rhetia:ī qua rhenū & danubiū oriri qdam tradiderunt.

Irçania ingens ſilua eſt:adeo ut ab ea hircania regio nominetur ſcy/
this cōtigua:alit quippe animalia ſilueſtria plura:ſed tygres p̄cipue.

l Aurea ſilua olī ī latio ꝓpīqua tyrrheno littori fuit īſignis tñ exciſ/
ſa:ubi erat uic⁹ ædificat⁹ ē:cui ab ea Laurētū nomē īpoſitū ē.

Libiſtris ſilua eſt(ut quidam dicunt)theſſaliæ.Alii uero illam apđ Bi
ſtonas eſſe cōfirmant:quæ & ſi multorum animalium altrix ſit:urſos
tamen prægrandes alit & ualidos.

m Icana ſilua ē in gallia ciſalpina:in qua galli Borluciū poſtumiū
conſulē legioneſqꝫ romanoꝝ trucidauere.

Micioſa uel licioſa olim ſilua fuit in campo ſabino:penes quā Tullius
hoſtilis romanorum Rex aduerſus ſabinos hoſtes habuit pugnam:&
ſiluam uictoria ſua fecit inſignem.

Marathonidis ſilua apud marathonem montem in regione attica eſt:
in qua Icarus a ruſticis ebriis occiſus eſt:& ab Erigone filia requiſitus
& canis ductu repertus.In hac Theſeus taurū regioni infeſtū occidit.

Molorcos nemus ē:& nemea ſilua uocatū:ſed ſic eo dictuꝫ:qa dum
accederet Hercules aduerſus leonē nemeū:a Molorco paſtore ſuſcep
tus & hoſpitat⁹ ē:ob qđ beneficiū nem⁹ poſtea molorcū nūcupatū ē.

n Aſſamonum nemus apud naſſamones eſt:ad quod ſunt qui ue/
lint Herculem acceſſiſſe:& ibidem oppreſſiſſe leonem.

Nemea ſilua ē inter argos & thebas:apud quam regnauit Licurgus.
Hæc quidem clara ē ob leonem ab Hercule ī eadem ſuperatum:& ob
agonem annuum ī honorē Archemori occiſi a ſerpente:dum Hypſy
pile nutrix langiam monſtraret argiuis celebratum.

p Arthenium nemus ē archadiæ:ī quo quondam Iuppiter tranſ/
formatus ī Dianam Caliſtonem uirginem uitiauit.Dictum enī
parthenium a uirginibus:quæ ī eo cōſueuerant uenationibus exerceri
Nam parthenos græce latine uirgo ſonat.

Pelium nemus apud pelion montem:& ab eo denominatū credo:Chi
ronis cētauri domicilio clarum.

Plantus ſilua ē haud longe a ieroſolimis:ī qua dudum Dauid retinuit

exercitum ſuum.
Roſinne ſilua eſt:argo propinqua.
Stymphalis ſilua in ſtymphalio monte:in qua Hercules ſtymphali/das occidit aues.
t Egea ſilua eſt archadiæ:in qua Pan archadum deus honore plurimo celebrabaṫ.
Tempe nemus eſt hēmoniæ inter oſſam & olympum:cuius per me/dium peneius amnis a pindo monte ueniens diſcurrit.
Thymbra ſilua ē troiæ propinqua:ſacra apollini:& ī eo eius templū thymbrei apollini nominatū:in quo Achilles ab Hecuba deceptus p inſidias noctu a Paride uulneratus & occiſus inermis eſt.Dicitur autē ſilua hæc a thymbra herba qua abundat plurimum.Hanc autem herbam aiunt latine uocari cyanem.
Vrbs ſilua prope ticium galliæ ciſalpinæ.
Zone nemora ſunt:haud longe ab hebro flumine:& pmontorio Se/riphione thraciæ:quæ qdem ſecuta dicūt canentē cythara Orpheū.

De Fontibus eiuſdem tractatus alius.

Oſtq̃ de montibus & eoꝝ ornatu: ſiluis atq; nemorib⁹ ex/peditum ē: anteq̃ ꝓgrediamur ad flumina: de fontibus iis quos celebres antiquoꝝ fecere traditiones nō erit abſur/dū. Eſt igitur fons cuiuſq; fluminis ſeu alterius congrega/tionis aquaꝝ initū: a fundendo dictus. Et ideo cū parentes filiis præ/ponendi ſint: fontes loco parentū lacubus fluminibusq; præponem⁹ & quaſi montiū partus poſt eos explicitos adnectemus. Fons igit̃ ali/qualis ī primo e uiſcerib⁹ terræ exitu aquaꝝ congregatio eſt in ſe nō nunq̃ aliquandiu ſubſiſtens. Eſto utplurimū poſtea aut in riuū tenuē aut in amplū flumen procedat: quos cum eoꝝ mirabilius exponentes ut ī prælibatis factum ē: ſic præſtante Deo ordinem ſeruabimus al/phabeti. Et quoniam pſæpe amœniſſimi ſunt: & uenereis deliciis ſuo pore uidentur eē conformes: ab Acidalio fonte olim ueneri conſe crato ſumemus initiū.

Cidalis fons eſt in Orchomeno ciuitate boetiæ: q quidem Veneri ſacer fuit: & ab eo Venus aliquando Acidalia no/minata eſt. In hoc aūt dixer̃ poetæ: gratias tres Iouis filias quæ Veneri obſequentes ſunt: lauari conſuetas: uolentes oſtendere ſub figmento qualis ſit fontis huius ꝓprietas: cui nomen ēt faciat manifeſtū. Acida quidem græce latine cura ſonat: qua plurimū infeſtantur amantes: & ī qua lauare. i. a ſordibus excutere debem⁹ gra tias: ut non concedamus indignis: aut illas ſincero animo meritis lar giamur.

Acidalus agri uenefrani in campania fons eſt: ægris oculis mederi cō ſuetus.

Acilius fons ē ī ſicilia: ex quo talis fert̃ fabula. Acis iuuenis quidā ſi/culus Galatheam nymphā amauit: & ab illa amabat̃: quā cū amaret Poliphem⁹ cyclops: & ſperni ſe cerneret: uidiſſetq; Acim Galatheæ miſceri: iratus eū occidit. Qui Galatheæ nymphæ dilectæ ſuæ ꝑcib⁹ ī fontē ſui noīs a Neptunno cōuerſus ē.

Aganippe fons ē boetiæ celebris plurimū: eo ꝙ muſis dicatus ſit: a quo & ipſæ muſæ Aganippæ nōnunq̃ nūcupatæ ſunt.

Albunea fons ē ī altiſſimis mōtibus tyburtinis: q ſic ab aquæ qualita te denominatus ē: hūc nōnulli Leucotheam uocauere.

Alis fons ē ī potiōib⁹ adō ſuauis: ut nulla potius aqua deſideret̃.

Amimoneus fons ē apud argos: ab aminōe Danai regis argiuorum filia denominatus: ex quo talis conſueuit narrari fabula. Amimon: cum ſtudioſe in quadam ſilua iaculo uenaretur: minus aduertens

parcus ſit ſatyꝝ: quam cum uellet ſatyrus uitiare: illa Neptunni auxĩ
liũ precata eſt. Ipſe autem fugato ſatyro illam oppreſſit: & ex ea ſuſce
pit Nauplũ poſtea Palamedis patrem: fontemq; loco propinquum &
flumen ab ea dnominauit. Alii dicunt eam uitæ tedio affectam in fon
tem ſui nominis fuiſſe conuerſam.

Anxir fons uolſcoꝝ fuit haud longe a terracina: quæ anxir antea di
cta ẽ. Qui eo ꝙ ignarus loetalem hauſtũ præberet: ab incolis iniectis
lapidibus & terra oppletus ẽ.

Aon fons eſt ab aonia regione: in qua ẽ denominatus: muſis facer: a
quo & ipſæ uocantur aonides.

Apollinis fons eſt in licia turius appellatus.

Archemorus fons ẽ in neruea ſilua: iuxta quem celebratur agon ĩ ho
nore Archemori Lycurgi regis filii: & ab eodem denominatus: cum
ante diceretur langia.

Archidemia ſiciliæ fons eſt in agro effluens ſyracuſano.

Areth fons eſt ſyriæ: apud quem Gedeõ aduerſus madianitas tendẽs
caſtramentatus eſt.

Arethuſa fons ẽ ſiciliæ: ſyracuſarũ proxima muris: ea in pte quæ di
citur archadina celebris plurimũ poetaꝝ carminibus. Ex quo conſue
uit talis fabula recitari. Arethuſam elidis fuiſſe nymphã: & ſe lauantẽ
elidis flumine ab eodẽ fuiſſe dilectam: quẽ cum ipſa fugeret: eiuſq; ſe
quentis circuitionibus teneretur: aiunt deorum imploraſſe auxilium:
quo in fontem ſui nominis uerſa ẽ: cuius undis cum miſceri uellet ſe
Alpheus: deoꝝ miſeratione per ſubterraneos meatus euaſit in ſiciliã:
quam & ſi ſecutus per eoſdem meatus Alpheus ibidẽ immixtus eſt.
Alii eam ſiculam dicunt fuiſſe nympham: & ab Alpheo ex elide ueni-
entem in ſiciliam fuiſſe dilectam. Sed ſeu ab Elide fons ueniat: ſeu ĩ ſi
cilia oriatur: hoc ꝓ compto habetᷓ: Alpheum ab elide in ſiciliam pe-
netrare: fontiq; prædicto miſceri. Cuius rei euidentiſſimum aiunt eſſe
argumentũ: fontem arethuſam de quinquennio ĩ quinquenniũ emitte
re purgamenta: nec illa aliud apparere ꝙ̃ ſtercora hoſtiarũ in Alpheũ
apud Elidẽ ĩ ſacris olympiacis ſecundo flumine proiecta: & ſic in are
thuſam delata. Hunc inſuper fontem dicunt nõnulli de quinquennio
in quinquennium tranſlocari.

Arethuſa fons eſt alter a ſuperiori in ythachia: erumpẽs apud petrã
quæ corax denominatᷓ. Ex quo talis recitatᷓ fabula. Fuit corax uena-
tor quidam: q quacũq; de cauſa fecerit: ex petra illa in mare ſe præci
pitẽ ddit: a ſe petræ nomẽ relinquẽs. Cuius arethuſa mater præcipi-
tiũ uidẽs ægre ferens: in proximum ſe fontem deiecit miſeranda fon
ti nomẽ dedit mortua.

Arethuſa & hic a ſuperioribus fons eſt alius (ut quibuſdam placet)

in agro thebano.
Arthachus fons eſt apud liſtrigonaſ.
Aſnanicus fons eſt circa thiana: Ertio Ioui ſacer: eo ſic uocitatuſ: qa ſic incolæ uocent aquas: Is quidem plurimũ mirabilis eſt. Nam ut ſertur aquæ eius ex ſubterraneis meatibus frigidiſſimæ in fontem ueniũt in quo ilico feruent: & ex aſtantibus incolis his: qui pro re aliqua recte iurauerũt ſuauis potui & dulcis eſt. Deierantibus uero aduerſa: & ex fonte proſiliens tanquam ĩ hoſtes oculos pedes manuſq; talium feriens hydropiſim atque depilationis ægritudines infert. Nec eſt læſis abire poſſibile: donec periurium ſuum confiteatur his: quorum ĩ præiudicium deierauit.

b Aiarum fontes memoratu quidem digniſſimi ſunt. Nã paruo ſoli ſpatio plurimi ſalubresq; omnes ſcaturiũt. Baiæ aũt locus eſt inter puteolos & miſeni monimentum ſecus campanum mare: nõ longum littoris tractum occupans: tanta cæli benignitate: & agrorum fertilitate: atque nemorũ & maris amænitate cõſpicuus & optabilis: ut olim ĩ ſe poſſet romanos attrahere proceres: & roma relicta hyeme atque uere detinere toto: qđ ſatis ædificia ingentia & uetuſtate ſemeſa teſtantᷣ. Et qđ nõ parum eis ignomĩæ ĩfert: apparẽt adhuc cõchiliorũ & piſciũ medio ĩ gurgite carceres. Eſt & præterea tẽplorũ ĩſignis. Nã ibi uiderᷣ ẽ Apollinis oraculũ ĩgẽs opificũ artificio: ñ deitate numinis uenerabile. Sibyllæ iſup auerno ſupeminẽs lacui: uetuſtiſſimã atq; ĩgẽtẽ ædẽ: & ꝑ nõnulli templũ fuiſſe Veneris arbitrãtᷣ præcæteris neglectũ. Quid multa: fõtiũ abundantiſſimus eſt: & oẽs pro diuerſitate diuerſis ægritudinibus præſtãt remediũ ſalutare. Et quod mirabile eſt: ubicũq; in littore fodias: facile & fere cirra ipſam ſoli ſuperficiem tepentes comperies undas: morbiſq; aliarum more nidentes. Quibus uero conferant: præbet experientia documentũ. Sed inter alios a cæteris ſemotus eſt ĩ littore præcipuus riuus: quem tritolim indigenæ uocant. Hic quidem exciſo manibus monte ſuperba teſtudine atque amplo habitaculo conſpicuus æſtuantis oceani maris more bis in die feruidas eructat undas: & totidẽ tepentes abſorbet: & opitulans infirmitatibus uariis cæteros excedit inclyta fama.
Banduſie fons eſt limpidiſſimus.
Biblis fons eſt Meſopotaniæ haud lõge a Carris: ex quo fabula talis Biblis Cauni fuit ſoror: eumq; in fauſto amore dilexit: qui cũ ſororis amorẽ horreſceret: & fugeret: infœlix illũ uſq; Carras fruſtra ſecuta eſt: ibi autẽ doloris impatiens miſeratione in fontem ſui nomĩs conuerſa eſt.

Bituminis fons ē:ut arbitrari poſſū:apđ æthyopas iuxta corambim.
Blandus fons ē iuxta ſcenam iuliā aquaꝝ abundans:& qa opportuni/
tatibus incolaꝝ copia ſua blandiri uideť:blandi nomē cōſuetus ē.

c Apharnaum fons ē galileæ:quē pleriq; credunt p ſubter/
raneos tramites a nilo flumine deriuari:eo q piſcē ꝑcreet
coratinū nuſq̄ alibi præter hūc fontē q̄ in nilo repertu;
Calliroe fons ē atticæ regionis:& medicæ ſalubritatis fert
gloriā:haud longe ſcaturiens a Ieroſolima:ſic ab ipſo aquaꝝ præco/
nio nominatus ē.
Calipia fons ē in epheſo ciuitate:penes eximiū amazonū opus Dia/
næ epheſiæ templū.
Camœnarum fons Romæ fuit.
Caminon fons ē calidas aquas habens citra feruorē:quas ſi uino mi
ſcueris:triduo potionis calorē ſeruant.
Carmamenis meoniæ fons ē.
Caſtalius fons ē poetis familiaris plurimū:cum muſis ſacer ſit.Hic ī
Parnaſo monte eſt.Et dicitur caſtalius a uirgine quadā Caſtalia:quæ
cū illi Apollo uim uellet inferre:in fontē ſe præcipitē dedit:& in ea
nomen uitāq; reliquit.
Chebrō fons ē iudææ:apud quē expugnatus fuit Iſmael uir nō ex ge
nere Dauid:qui poſt ſolatā hieruſalē a Nabuzada principe rege Ba/
biloniæ multos iudæos occiderat.
Celpſia fons eſt atticæ regionis.
Chii fons ē in ſula chio:a qua etiā denominatus:ex cuius aqua ſi qs
potauerit hebes efficitur.
Ciane ſiciliæ fons ē in agro ſyracuſano:de quo talē ueteres fabulam
recitabant.Fuit ciane ſicula nympha:& Proſerpinæ ſocia:quæ cū cer
neret illā aſportari a Plutone:iter raptoris uoluit īpedire:nec potuit
Tandē ſe ſpretam uidens dolore deflens nimio:in fontē ſui noīs mu/
tata ē.Eſto ſint qui dicant eam ſtagnū eſſe:ſeu paludē.
Ciceronis fons haud longe a puteolis ē:calidas euomens aquas:quæ
ægris oculis plurimū conferunt.Et ideo Ciceronis uocať:quia in uil
la eius:quā achademiā uocauerat:ea in uia quā ab Annio lacu fert:
puteolos ē.Nec tñ eo uiuente fons erat:ſed breui īterpoſito poſt ei⁹
necē tempore:illam Antiſtio uetere poſſidente eius in parte prima ꝑ
rupit:quē etiam Laurenas tullius unus ex libertis olim Tullii carmi
nibus celebrē reddidit:ut appareret claꝝ hominē dum uiueret ſcien
tia ſua mentalibus mortaliū oculis præſtitiſſe medelā:& eius poſt no
mē eo defuncto præſtare corporeis.
Cizius fons apđ ciziū aſiæ ciuitatē ſic exiſtimo:& a ciuitate đnoīat⁹

Eſto cupidinis fons ab aliquib⁹ nuncupet̃: a quo putarũt ueteres Ve/
neris incendia aboleri.
Clanius ĩ campania fons ẽ apud acerras: quem aiũt incolæ: dũ creue
rit: circunadiacentium agroꝶ præſagire peſtẽ.
Cleon fons aſiæ minoris: haud longe a cilene Marſiæ ciuitate.
Clitor archadiæ fons eſt: q potus odium inducit uini.
Clitumnus (ut qdam dicũt) Meuaniæ fons eſt: alii umbriæ lacũ & cir
ca eũ maximos boues gigni. Alii uero Meuaniæ flumen aſſerunt.
Coralis fons Carpati.
Crimeſcon ſeu crimos Atticæ regionis fons ẽ.

d An fons eſt ĩ libano mõte: ex quo progredit̃ fluuius: q nomẽ
fontis tam diu ſeruat: donec alteri ex eodẽ mõte effluenti cui
nomẽ Ior iungatur. Iuncti aũt ſimul iordanẽ faciũt flumẽ.
Daulotos fons eſt ſabeoꝶ.
Debris fons eſt apud macelgæ oppidũ garamantũ miræ cõditionis.
Eius qdem aquæ a meridie uſq; ĩ mediam noctẽ feruentiſſimæ ſunt:
a media uero nocte ĩ meridiem uſq; econtra frigidiſſimæ.
Delius fõs dianæ ſacer ẽ: & ab eo ipa Delia dnoĩata ẽ.
Dirces fons eſt boetiæ thebis proximus: ex qua talis narratur fabula.
Antiopa Nictei regis filia nupſit Lynceo regi thebaꝶ: qui eo ꝙ com
periſſet eam ex Ioue cõcepiſſe: illã abdicauit: & dircẽ ſupinduxit: q̃
timẽs ne lynceus traheretur ĩ amorẽ antiopæ: illã carcerari iuſſit. Sa/
ne cũ antiopa Amphionẽ & Zetũ peperiſſet: carcere liberata adul/
tos filios irritauit ĩ lynceum & dircẽ: q occiſo lynceo & thebaꝶ oc/
cupato regno: Dircem ĩdomitis tauris alligauere: qui dũ eam traxiſ/
ſent atq; occidiſſent: ubi poſtea fons dirces erupit: reliquere: quẽ qui
dẽ ex eadẽ dirce miſeratione deoꝶ ĩ fontem mutata factum atq; dno
minatum quidam uolũt.
Dora fons eſt Sabeorum.

e Dipoda fons ẽ boetiæ. credo ab ædipo rege thebaꝶ dnoĩat⁹.
Egeria fõs ẽ ĩ aricino nemore Ariciæ propinquũ: quẽ Nũma
Pompilius Romanoꝶ rex camœnis dicauit: & cũ ex opaco ꝑgrede/
retur: ad fidem dictis augẽdam ibidẽ ſe damni conſultuꝶ de agendis
fingebat: cũ hydromantiã exerceret ſolus.
Egelon fõs eſt ĩ phryg a haud lõge a fõte Marſiæ.
Ena fõs eſt: a quo & locus ĩ quo ena denoĩatus: ubi quõdam ĩgẽs ido
lum fuit toti regioni uenerabile. Hic aũt locus propinquus taimæ ni/
cogrãdi ĩtra heliam & diopolim.
Enuſcabeles fons eſt in arabia: quod nomẽ camelorũ fons ſonat.

Epigramea fons eſt boetiæ: apud quē quidā arbitrantur Cadmū Ka/racteres litterarꝝ excogitaſſe.
Eſculapii fons athenis eſt: & quæ in eo mergunt: in phalerio flumine in atrino campo delata comperiunt.
Eſus fons fodi.
Exampeus paruus fons apđ Caliopadas ē: qui ſcythæ ſunt. Hic ađo amara, emittit aquas: ut hyppane permaximum ſcytharꝝ fluuium q̄ꝫ cito illi miſcetur: omnem reddit amarum: cum eo uſqꝫ dulcis atqꝫ potabilis fuerit.

f Rigidi fontes ī agro ſunt ardeatino: odore ſulphureo fœtidi.
Flutia fons eſt ſiciliæ.

g Arga fons ē euboeæ: ī quo ſe balneantē Dianā uidit Acteon: a qua mutatus in ceruū: ſecus hūc fōtē a ſuis canib⁹ lacerat⁹ ē.
Gargaphiæ fons eſt boetiæ Dianæ quondā ſecuri hecati ſacer: quem eundē cū ſuperiori quidam putant: nec obſtat locorꝝ diuerſitas: cū facile unus ꝓ altero ſumi potuerit. Non. n. euboea alio medio q̄ꝫ Euripo a boetia ſeparatur.
Geon fons eſt in iudæa: apud quem Salamō a Nathan ꝓpheta & Sadoch ſacerdote in regē iudæorum unctus ē.
Gerō meſciacodice fōs ē: ex quo bibentes oues ſi albæ ſint efficiunt nigræ.

i Ezara fōs ē ſamariæ ꝓpīqu⁹: ī quo ſamaritæ corp⁹ occiſi Acab r̄gis ſui referētes ſamariā: currū ei⁹ ſāguīe r̄gio reſpſū lauarūt.
I mea fons eſt atticæ regionis.
I neſſa fons eſt apud rhodios: a quo & ſiciliæ fons nūcupata.
I ob fons ī iudæa eſt: qui (ut aiunt) colorē mutat quater in anno: puluerulentum: ſanguineum: uiridem atqꝫ limpidū: ternis menſibus unūquenqꝫ conſeruans.
I ouis fons ī dodone ē duplici de cauſa mirabiliſ. Nā cū frigidus ſit: ſi mergant ardentes faces: illas more aliorꝝ extinguit: extinctas aūt accendit. Præterea ſemp in meridie deficit: cū circa mediū noctis exundet: quā ob cauſam anapanomenon uocat ab incolis.
I ppocrene fons eſt boetiæ hunc aliqui fingunt ob equi Pegaſii pcuſſionem factum: & hinc denominatum. Quod qdem fingmentum facile detegitur: ſi ſecundum quoſdam inſpiciatur hyſtoria. Volunt quidam Cadmum equo inſidentem: dum ſedem ſibi ſociiſqꝫ perquireret primo haud hūc fontē cōſtituiſſe: & quia litterarꝝ græcarꝝ reptor fuit quarꝝ forſan meditationē ibidē ſumpſit: illū muſis ſacrū eē uoluit.

I uturna fons eſt in Italia apđ numicū fluuium:& qa ſaluberrimū ſit Iuturnæ a iutando nomen ſortitus eſt: de hoc enim fonte Romam ad ſacra deferre ſemper conſueuit antiquitas.

l Angia fons eſt in nemea ſilua:queꝫ penes agon annus celebra/ batur Archemoro licurgi filio :a quo poſtmodum Archemo/ rus denominatus eſt.

Larine fons eſt Atticæ regnionis.

Lerneus fons eſt:quem aiunt Neptūnum:poſtq̃ꝫ Amimonē filiā Da nai a ſatyro liberatam compreſſit:locum tridente percuſſiſſe:& fontē ꝓduxiſſe Lerneum:& eum qui ex eo progredit̃ fluuium amimonem a compreſſa uirgine nominauit.Hūc tamē aliorum ſecuti opinionē:ſu pra amimonem ſcripſimus.

Letneus fons eſt archadiæ:cuius aquas aiunt abortus fieri nō pati

Leucogei fōtes ĩter puteolos & neapolim ſunt:q oculis medēt̃ egris.

Libetros Magneſiæ fōs ē muſis ſacer:a quo muſæ dicunt̃ libetrides

Linus archadiæ fons:qui abortus fieri non patit̃.

Linope fons eſt:in quo aiunt ſe primo uidiſſe Narciſum:& amore ſui captum eum penes occubuiſſe.

m Agia ſiciliæ fons eſt in agro ſyracuſano.

Marſia fons ē in phrygia ad cylenaꝝ oppidum.

Melle fōs ē ĩ eſciato:ex cuiꝰ aqua ſi biberĩt:nigræ oues albe efficiūt̃

Menais fons ē ĩ ſicilia apud leontides:per quē iurare timent.

Meſſis theſſaliæ fons eſt.

Molus fons ē in inſula delo:quem aiunt eodem tempore cū nilo flu/ mine creſcere atqꝫ decreſcere.

Miturnion fons ē in argolico ſinu.

n Aſton fons ē in tribu beniamim:quem alii napto uocāt.

Neminica fons eſt in agro reatino.

Neptunnus fons fuit apud terracinam:ex quo qui ĩaduertentes bibe rant:occidebantur:quam ob rem ab antiquis obſtructus ē:hunc ſu/ pra Anxurē nominauimus.

Nympheus fons ē:penes quē gentiles nymphaꝝ nomina celebrabāt

Nyobea fons ē in argolico ſinu.

o Eſtrum fons ē ſiciliæ:apud quem muſæ coluntur.

Ortorum fons iuxta collem libani montis effluens flumen fa/ cit:quod inter tripolim & tortoſam mari miſcet̃.

p Aneus fons ē ſub libano monte: ī quo ſi qua natantia proiiciā
tur ī lacū: cui phiala nomē: cuncta reperiūt.

Pegaſeus fons ē ī mōte parnaſo muſis ſacer: & a pegaſo equo ungula factus: & inde pegaſeus nūcupatus: cū & alia ſint illi noīa plura.

Pile⁹ fōs ē macedoniæ muſis ſacer: & a quo muſæ uocitatæ pileæ ſūt

Pirene fons corynthi.

Pitonia fons ē ſaluberrimus apd marſos. Oritur qdē in ultimis peli/gnorꝶ mōtibus: & amplius e gurgitationibus effluens: Marſos tran/ſiens & lacū fucinum mergitur ī ſpecu: & ī tiburtino agro effunditur iterꝶ: ex quo factis fornicibus primus pducere Romā Ancus Marti⁹ ex regibus unus auſpicatus ē: poſt quem. Q. Martius rex tūc præ/tor: & poſt eū ultimus reſtaurauit. M. Agrippa.

Protheſis fons ē apud theſiphontem perſaꝶ ciuitatē.

Pſamate fons ē apud thebaſ.

r Egiæ aquæ fons eſt epyrri haud longe a caſtello macroce/raunis & cuna.

Rogel fōs ē ī tribu beniamī: quē penes adōias uictīas īmolatus ē.

Rodiorꝶ fōs ē ī cherſonēſo: q d nouēnio ī nouēniū egerit purgamīta

Rotrini fōtes ī phrygia ſūt agro agalaſeno ꝓpīqui & apamiæ ciuitati

Rubrus fons ē æthyopiæ: ex quo q biberit lymphatus efficitur.

ſ Acer fons ī epyrro ē frigidiſſimus & ſpectatæ diuerſitatis. Nā ſi ī eo ardentē demerſerit facem extinguit: extinctas inflamat.

Hunc ſupra Iouis fontē diximus.

Salmaces fōs ē ī caria ſecus alicarnaſſū ciuitatē: q falſa multorꝶ opinione credit̄ uenereū morbū īplicare bibentibus: & ob id figmētū illud poeticū exortū putāt: qd legitur d Hermete puero a nympha ſalmace captū: & ex duob⁹ eius ꝑcibus corpus unū utrūqꝫ ſexū habēs factū ſit. Sed lōge alia cauſa locū ꝑſtitit fictiōi: & animus ītelligētib⁹ īfamia fōti exorta eēt. Eſt &. n. fōtis huius aqua plucida: & egregio ſapore dlectabilis guſtui: & cū iudas qdā & arenanias ab argis uenientes troezen coloniā dduxiſſēt: barbaros īcolas carras. ſ. & lelegas eiecerūt: q pulſi ſedib⁹ mōtana adiacentia perierūt: & latrociniis cœperūt nouos īfeſtare inqlinos. Cæterꝶ cū ex colonis unus ſecus fontem aquæ bonitate tractus tabernā meritoriā cōdidiſſet: eāqꝫ rebus omnibus quæſtus cauſa ad alliciendos ī cibū homines cōpleſſet continuando per tempus factū ē: ut ex barbaris ſeu neceſſitate cibi ſeu delectatione quoſdam traheret. Poſt quos & alii aduenere loci fama attrahente: & ſic conſuetudinem cum græcis ſummentes paulatim efferatos cœpere linquere moreſ: et humanitate quadam molliri: et tandem

ex belluis mites effici homines:& ſic nō effœminatos in uenerem(ut qdā ītelligūt)reddidit:ſed ab a ſperitate nimia & ſiluestri ad humanā manſuetudinē reuocauit:& cū aduenis hoſtibus cōciues faciens ī amicitiā perpetuā copulauit.

Sarſula fons ē narbonenſis prouinciæ:nō dulcibus aquis defluens: ſed ſalſioribus q̄ ſit maris:ut nomē merito ſortiret̃.Diſtat aūt modicū a lacu rubreſo:q ataxem recipit fluuium.

Sames fons ē in tribu beniamim.

Siala fōs ī radicibus mōtis ſyon:nō iugibus effluens aquis:ſed horis certis et dieb⁊ aliqbus bulit.Hūc qdā uolūt ex piſcina ꝓbatica fluer̃

Sinomotoe notiſſimus achaiæ fōs ē:haud lōge ab oppido patras:

Solis fons ī cyrenaica regione ē:ī medio nemoris qđ Amomius dicitur:q ꝑfecto habita conſideratione ad mutationes eiuſdem mirabilis eſt.Sole qdē ſurgente aiūt aquas eius emanarẽ tepidas:caleſcente meridie frigidas:eo ī ueſperam īclinante tepefieri:nocte aūt intempeſta ferueſcere:& ī tepiditatē reuerti:dū diei ꝓpīquior nox accedit.

Sorgia a ſurgēdo dictus:in narbonenſi ꝓuincia:loco qui uulgo dicit̃ uallis clauſa:fons nobiliſſimus ē.Nā e ſpecu quadā abditiſſima ſaxei montis tanta aquaꝝ erumpit abūdantia:ut abyſſi putes apiri fontes: mitius tñ anni tempeſtate quadam exundans:& cū clariſſima aqua ſit & amoena guſtui ilico facta:fluuius optimoꝝ piſcium ferax eſt:ꝓducens in fundo ſui herbam adeo bobus ſapidam:ut demerſis ad illam carpendam ſub undis capitibus aſſidue paſcentes fere ad ſuffocationem uſque detineant.Inde inter aſperrimas cautes effluens paruo cōtenta curſu in rhodanum mergitur.Celebris quidem antiquorum præconio:& aquarum copia:& piſcium atque herbarum fertilitate eſt. Sed longe celebrior in poſterum factus noui hoſpitis carmine et incolatu.Apud hunc quidem noſtro æuo ſolitudinis auidus:eo ꝙ a frequentia hominum omnino ſemotus uideretur locus:uir inclytus Frāciſcus petrarca poeta clariſſimus cōciuis atq; præceptor meus ſeceſſit noua babylone poſtpoſita:& paruo ſibi cōparato domicilio et agello:agricultoris ſui contentus obſequio:abdicatis laſciuiis omnibus cum honeſtate ac ſanctitate mirabili ibidem iuuentutis omnem florē fere conſumpſit.Et ſi ſolitudinis amœnitate plurimum teneretur:nō tñ đteſtabili aut uano ocio tēpus triuit.Quinimmo ſacris et aſſiduis uacans ſtudiis:inter ſcopulos montium umbraſq; nemoꝝ:teſte ſonoro fonte africam librum egregiū heroico carmine geſta primi Scipionis africani cantans arte mira compoſuit.Sic & bucolicū carmen conſpicuum:ſic metricas epiſtolas plures:ſic & proſaice inuectiuas ī medicos:& epiſtolas multas & laudabiles ad amicos.Ac īſuper ad Philippum caualicenſem epiſcopum de uita ſolitaria libꝝ tam exquiſito

atq; ſublimi ſtilo:ut diuino potius q̄ humano editus uideat̃ ingenio. Quam ob rē quaſi obſoleto ueteri aquaꝵ miraculo poſt eius diſceſſu; ætatis feruore ſupato:tāquā ſacrariū quoddā & quodā numine plenū eius hoſpitiū uiſitant incolæ:oſtendentes loco miraculi ignaris & peregrinis.Nec dubiū qn adhuc filii nepotes & q naſcēt̃ ab illis āpliori cū honore tāti uatis admiratione ueſtigia uenerēt̃.

Spandeus fons ē in inſula aſiæ.

t Amaritiæ cantabriæ fontes ſunt.Nā cū tres ſint inter ſe octo/nis diſtantes pedibus:ī alueū unū coeunt uaſto amne.Hi quidē eſto eis uicinus fons ſit ſine intermiſſione affluentiſſimus:ſinguli tñ diebus duodecies ſiccantur:& uigeſies aliquando:quod in augurium cantabri ſumunt.

Tanios fons arabū eſt:haud longe a monte eo.

Teſiaꝵ fons ē conceptus mulieribus repreſentatis.

Tima fons eſt apud Colophoniā in Apollinis clarii ſpelunca:ex potu cuius miranda reddunt̃ oracula:uita tñ bibentiū breuiore.

Turius fons ē in promontorio æthyopiæ:a nauigantibus expetitus

u Elini fontes italiæ ultra interranas ſunt.

Virninus apud laconas fons ē.

z Ame fons eſt in africa:ex cuius aqua ſi quis biberit:canoram faciet uocem.

Huc uſq; fontium terminus.

De lacubus eiuſdem tractatus alius.

e Rat animus mihi: cū ꝺ fontibus dictum eſſet: ut ꝺ flumi nibus ſcriberē. Sed quia pſæpe cernimus fluuios quoſdā e lacubus exundare: aut ſuſceptos ex eis emergere: mutar̄ ꝓpoſitū ſatius eē ratus ſum: & lac⁹ primo famoſos appo nere: ne ſi poſtpoſuerim: ab hoſtiis ī fontes uidear flumina reuocaſſe. Eſt ergo lacus aquaꝝ prægandis copia: ex occultis terræ meatib⁹ in unū deueniens atq; locū cōſiſtēs. Ex quo nōnulli aiunt lacū dici quaſi aquarum locum. hos quidem maximo mortalium cōmodo per terra rum ambitum paſſim natura rerum diſpoſuit: & quicquid aliqui dixe rint longe a fontibus alienos. Augentur autem fontes & minuūtur fa cile pluuiis aliiſq; ſuperueniētibus atq; ceſſantibus undis: ubi lacus abſq; īcremēto aut ſorbere ingētia flumina aut tanq̄ hoſpites ſuſci/ pere & emittere ilico cernimus. hēnt & exitus fōtes in riuos uel fluui/ os lacus nō dicā omnes: ſed ut plurimū nullos habēt. Eſto ignorem⁹ quo nam recōdat pluuias & torrentes. Ferunt & grandia nauigia lacus fontibus nec minimi innatāt cortices. Pæterea fontes nullos aut par uulos alunt piſces: ubi ex lacubus fere omnibus maxīos atq; ſapidos piſcātes aſſūmimus. Sunt & qui dicāt: qꝺ lōge inconuenientius eſt: lacus idē eſſe cum ſtagnis: cū uulgo galli nnlla facta diſtinctiōe ſic uo citent. Abſurdū quippe ē cum ſtagnantes aquas deficere & nōnunq̄ aridū ſolū liquer̄ cōtingat: & aliqñ extenuatis æſtiuo feruore aqs reli quas languentes paucitate putreſcere: & odore tetro adiacentia infice re loca: qꝺ lacubus contigiſſe fere nūquām cōpertūm ē. Quid ī mul/ ta proceda̅: cū liquido pateat fontes ſtagna lacuſq; inter ſe fore diuer ſos. Ad quos deſcribendos fauente ſemp qui arida fundauit illos: per alphabetū more ſolito uenientes: Acheros ſeu acheronta cum ſe pri mū offerat: ordini alioꝝ principē faciemus.

a Cheros uel acheron uolunt qdam lacū eſſe: & ad inferos de ferri: & ibi acherontē fluuium facere.

Acronius ī alpib⁹ lac⁹ ē: quē deſcendens a fonte rhen⁹ facit.

Aeticus apolloniæ lacus ē.

Afio[l] lacus ē: cuius aqua habet uitiligines tollere.

Albanus lacus ē in albano monte haud longe ab urbe: ex quo uatici/ niū fuit: nunquam Romanos ueium capturos: ni primo ex albano la cu emitteretur aqua.

Alce lacus ē per porcidamū: quem apud indos puto: in quo cum nil mergat̄: fluitant omnia.

Alotrine lacus ē in minori aſia: in monte alotrine: ex quo Menander oritur fluuius.

Aluuris lacus ē ſup hiſtropolim:haud lōge ab hoſtiis hiſtri fluuioli.
Aſconius lacus ē in bithinia:ꝓpinquus olympo monti & heuſae ciui
tati olim ab Hannibale conditæ.
Ampſanctus lacus ē apđ lucanos:ex quo tam lœtalis euaporat odor
ut uolantes deſuper aues necent̄ eo ſuſcepto.
Anaus lacus ē in aſia:qui a curcūnaſcente abſinthio inficit̄.
Aneticus lacꝰ ægyptioꝝ ē:circa quem papirus naſcit̄:ex quo primæ
cartæ factæ ſunt.
Anius lacus puteolus uicinus ē:quem ego arbitror hodie ſudatorii la
cū uocari a balneo quod ī eius ē margine:cum lacus alter præter hūc
ī partibus illis īnominatus ſit.Si is eſt:nullū alit animal præter ranas
Ei inſuper nullo artificio reperiri fundus(ut aiunt incolæ)poteſt:cum
altorum montiū in theatri formā circundatus ſit:& cum nullos ha/
beat exitus:non amplius.viii.mil.paſſuum ambitus eſt.Eminet inter
alios huic ad auſtꝝ mons filicibus plenus:ex quo Iunio ueniente men
ſe tot ſerpentum inuicē glomeratoꝝ globi ſe præcipitant:ut mirabi
le uiſu ſit:oēsq; in ſubditū ſe demergunt lacū. Nec ē qui unq̄ exeun
tem uiderit aliquē:aut innatantē:uel aliter ꝓdeuntem.
Arethuſa armeniæ maioris lacꝰ ē:ī quē īpetuoſo curſu tygris intrans
nō aliter q̄ ſi contineat̄ a ripis nulla in pte miſcet̄ lacui. Quinimmo
ſeruato alueo in partē exiit oppoſitā.Semp quicquid ingerit ſecū tra
hens:quod aquaꝝ teſtat̄ diſſimilitudo.Hūc lacus uerſa uice adeo libe
re ire permittit:ut ꝓut nihil illi de ſuo concedit fluuius:ſic nec illi lar
gitur lacus.Quod quidem patet in piſcibus:quorum unum tm̄ genus
lacus alit:cum plurima tygris:ex quibus nunquā a piſcatoribus aliqs
ī aquis lacus reptus ē.Sic nec ex ſpetie illa quæ ī lacu naſcit̄:nunquā
ī aquis tranſcurrentis tygris ullus inuentus:uiſus aut captus ē:tanta
ſeruat diligentia quiſq; ſuos.
Aricinus lacus haud longe a Roma eſt:ab aricia ꝓpinquo oppido,di
ctus:apud quē Diana Hyppolitū ab Aeſculapio ad ſuperos reuocatū
mutato noīe latere uoluit:q uirbiꝰ noīatꝰ ibidē Dianæ ſacra trāſtulit
Amaricus lacus ē troiæ propinquus.
Aſanius lacus ē:cuius aquæ ī ſumitate ſunt dulces atq; potabiles:ſi
ad ꝓfundiores proceſſeris:uitioſas cōperies.
Aſſaltis lacus ē ſyriæ ea ī prouincia quæ iamdudū pentapolis uocata
eſt:qui quidē in multis mirabilis eſt.Nihil enim ante alia gignit:nec
ex uiuentium genere quicquā ſuſcipit.Quod ut experientia cerneret
Veſpaſianus princeps:iuſſit in eum quoſdā nandi ignaros morti dam
natos proiici:qui & ſi iactu merſi ſint:tanquā a uehementi ſpiritu ad
ſuperiora uiuentes impulſi ſunt.Sic nec naues aſſuetas mergi ſuſcipit.
Quæ uita carent:abſorbet omnia:ut ſi ponas ardenteꝫ lucernam in/

natat uiuente lumine:eo mortuo confeſtim mergit᷑.Aquæ eius ama/
ræ & faſtidioſæ guſtui ĩgentes bituminis globos ferũt:quo agẽte nul
lis uẽtis agitari lac⁹ põt.Præterea nauigationis ĩpatiens ẽ:cũ nil mor
tuũ patiatur qn ſorbeat ea præter:q̃ bitumine illuſtrent᷑.Eſt tamen
lauationibus ægrotantiũ utilis:medeturq; morbis aliquibus:& eo ꝙ
ĩgens & abſq; motu ſit:a nõnullis mare mortuũ appellatur.Quidam
uero eum mare ſalinarium dici uolunt:includit᷑ lõgitudine inter Ieri/
co & Zoaros arabiæ ſtadiis.d.cclxxx.quom latitudinis non habeat
præter.cl.Circa huius margines ſodomoꝝ ciuitates diuino igne con/
ſumptas cõſtat:ut adhuc eaꝝ quædã teſtantur ueſtigia:& qđ mirabi
le ẽ & memoratu digniſſimũ:ſunt ibi cãpi ꝑducentes fruteta eximiæ
formoſitatis poma facientia:adeo ut q uiderit:trahatur facile ĩ deſide
riũ comedendi.Veꝝ ſi carpſerit fatiſcunt ilico:& ĩ cinerẽ reſoluuntur
fumantesq; diuinũ uidentur teſtari iudiciũ.Hũc ſecus iamdudũ colli/
gebatur balſamũ.Cuius frutices Cleopatra Antonii regina ægypti ex
tirpatos uſq; ad unũ oẽs ĩ ægyptũ tranſtulit:ibiq; plantari iuſſit:quo
ꝑmanent ẽt uſq; ĩ hodiernũ.

Auernus cãpaniæ lacus ẽ ĩ ſinu baiano:celebris plurimũ carminib⁹
poetaꝝ.Hui⁹ ĩ margine ſemeſi uetuſtate parietes adhuc Sibyllini ora
culi teſtãtur opus magnificũ.Sũt præterea circũ ſcaturientes aſſidue
tepentes fontes:& qa mari cõtiguus ſit:eoq; æſtuante miſceatur illi
& ob ſulphureas ſcaturigines circũ adiacẽtes ĩpotabiles habet aquaſ:
piſces aũt paucos gignit & ꝑuos atq; nigros:nec humano uſui com/
modos.Sed multos & maximos aliquando ab agitato impulſo q; ĩ eũ
mari ſuſcipit.Et ſi forſan primo hauſtus aquæ uideatur difficilis:aſſue
facti tamen in eo uiuunt a nullo hominũ piſcationibus infeſtati.Di/
cunt ueteres hũc auerni lacum ſiluis adeo denſis fuiſſe circundatum:
ut modicum illi ad exhalandum relinqueretur ſpatium.Eſt enim mo/
dici ambitus:& collibus continuis circuncinctus:& ob id uolantes
deſuper aues ab exhalatione illa confeſtim necabantur.Introrſus ue/
ro adeo umbris denſus & ſulphureo odore oblitus erat.ut merito in/
trantibus uideretur auernus.i.abſq; delectatione:& ideo quia ibi dẽ
ſa caligo erat fœtida:& quia ſæpe obſcenum illud ſacrum humão ſan
guine confectum inferis agebatur:ab ignaris inde eſſe iter ad inferos
creditum.Nec deſunt qui arbitrentur:ibidem ab Vlyxe primo occi
ſo Helpenore ui ſacrorum & carminum ab inferis euocatos maneſ:&
de futuris conſultos.Sic & poſtea ab Aenea mactato Miſeno.Oſten
diturq; ab incolis iter in ſpecum ĩ domũ Sibyllæ:& alia quædã huic
opinioni facientia fidẽ.Tandẽ aiũt Octauianũ Cæſarem factis ũdiq;
excidi atq; eradicari ſiluis locũ amœnum atq; ſalubrẽ reddidiſſe.Vi
di ego ex hoc lacu Roberto inclyto Ieruſalẽ & ſiciliæ rege uiuẽte tã

grandem piſcium copiã eiectam in margines: ut monſtro ſimile uide retur. Et quom oẽs eſſent mortui: introrſum nigri erant: & ſulphure fœtidi: adeo ut nullũ ex illis guſtaret animal. Creditum ex eo ẽ a pru dẽtioribus incolaꝝ eruptas diebus illis ĩ lacum ſulphureas uenas tan ti uigoris: ut infectis aquis piſces occiderit.
Anien lacus eſt uelinoꝝ: & p tiburtinoꝝ fines infundit̃: in thyberim fluit: ab Aniene filio Apollinis nũcupatus.

b Enacus lacus galliæ ciſalpinæ eſt: inter arctas montiũ fauces ſituatus: adeo ut coacti ĩpetu ĩter eos uẽti cũ more maris æſtu ationes undaꝝ atq̧ tẽpeſtates facere cogãt. Hũc aiũt aureas harenas euoluere: & ex eis nutriri piſces: quos uocãt ĩdigenæ carpiões nuſq̧ alibi reptos. Ex hoc Virgilian⁹ Mintius fluuius excurrit ĩ padũ.
Beobis lacus ẽ theſſaliæ.
Boriſtenes lac⁹ ẽ apd boriſtenas ſcythas flumẽ eiuſdẽ noĩs habẽtes
Biguntinus ſeu brigantinus lacus ẽ in agro rhetico: muſtellas mure/ nis emulas generans.
Buſeſagore lacus ẽ apud ſcythas a meotidis paludibus petroſo dor/ ſo diſcluſus.

c Aldaici lacus inter ſeleuciã & theſiphontẽ ſunt: in quos tygris fundit̃: qui. lxv. mil. paſſuũ ampliati illũ uaſto effundunt alueo: forſan caldaici dicti: qa aut ĩ caldea aut caldeæ nomẽ dederint.
Calearcium lacus eſt africæ.
Caſpius lacus ẽ: eſto caſpis dicat̃ mare: ſicuti & aſſaltidis locũ mare mortuũ appellamuſ. Veꝝ huic conuenientius ob ĩmenſam eius magni tudinẽ dicimus. Eſt igitur inter caſpios & hyrcanos tam lato longoq̧ tractu diffuſus: ut mare nõ incongrue nuncupet̃. Sed conſtat eum ex concurſu maximorum fluminum ab aquilone cadentiũ inter aquas p petuas & maximas ampliatum: nullos exitus patentes habẽtem: nec ſe uſquã al cui mari iungentem. Eſt præterea nationibus multis con/ terminus: habens in circuitu portus & littora: & nauigia uehit ingen/ tia: patiens inſuper tempeſtates & maris accidentia reliqua.
Caulas lacus ẽ in iudæa: haud longe a fonte chebron.
Clitori⁹ lacus ẽ Italiæ: cuius ex aqua ſi qs potauerit: ĩ uini odiũ ĩcidit
Clitumnus lacus ẽ umbriæ: apud quẽ aiunt maximos boues gigni: ſu pra eum fontẽ diximuſ.
Cocytus ſecundũ quoſdã lacus ẽ apud inferos: alii dicunt fluuium.
Copæ ſunt lacus ĩ ſyria arabia & numidia: apud quos a circunhabitã tibus bituminis ingentes colligunt̃ moles.
Cotanicus in ſicilia lacus ẽ.

Crobſitaria lacus eſt: ex quo nō ſolum qui biberint: ſed q ex eius aqs lauauerint moriuntur.
Cuminius lacus ē apud hetruſcos in mōte: cui & ciminius nomē eſt: quē taliter natum fabuloſe dicebat antiquitas. Nam quom aliquando ad hos populos deueniſſet Herculeſ: & ad oſtendendam uirtutē ſuam forte prouocaret̃ ab eis: d̄fixit ĩ ſolo uectē ferreū: quē cū null⁹ poſſet auferre: rogatus ſuſtulit: eūq̧ cōfeſtim aqua ſecuta ē: q̄ lacū fecit.
Curtius olim lacus fuit: ubi nūc Roma eſt. Verum dum excreſceret ciuitas: factis ſubterraneis cloacis exhauſtus ē. Nominis huius tripli cem cauſam retulerunt antiqui. Quidam dixerunt eo in loco terræ hia tū apparuiſſe: & ab auruſpicibus fuiſſe reſponſum: deū Manio Poſti/ lionem poſtulare. i. ciuē fortiſſimum eodē mitti. Quam ob rem Cur/ cium quendā ſtrenuem uiꝝ tanq̄ ipſe poſtularet̃ armatū aiunt con/ ſcendiſſe equū: ac ſeſe in hiatu præcipitem dediſſe: eoq̧ facto coiſſe terrā: & ſic eius corpus humatū fuiſſe: locoq̧ nomē datū uiſum ē: & ſic nō lacus fuiſſe uidet̃ aquaꝝ: ſed ſic locus ꝓ libito uocitat⁹. Alii di cunt ſabino bello qđ ĩter Romulū & Taciū ob raptū ſabinaꝝ ſuſcita tū ē: Mecium Curciū uiꝝ fortiſſimū unū ex ducibus ſabinoꝝ dū pu/ gnaret acriter urgente Romanoꝝ acie ſeſe ĩ paludē ibidem exiſtente cōieciſſe: Ex qua cū ſuaſione ſuoꝝ emerſiſſet: eoſq̧ ĩ capitolium col/ legiſſet: a ſe lacui nomē dediſſe. Nōnulli uolunt eum locū fulguritum fuiſſe: & ex ſenatus conſulto circunſeptum: eumq̧ curciū appellatū: quia a Curcio conſule factum ſit: qui ea tēpeſtate Marco genito col lega erat.
Cutilenſis lacus ē: in qua inſula nobilis ē: & inde cutilenſis dictus.

e Lectrides lacus eſt ſyriæ: in quo electrum naſci dicitur.
Eptabolus lacus eſt apud Mauritaniā.
Eupilis lacus eſt galliæ ciſalpinæ: in quo progreditur lambrus flnui⁹ in padum defluens.
Exquilinus lacus Romæ fuit ſub monte: qui oppius dicitur.

f Acultalis lacus romæ fuit regione exquilina: apud quem Serui⁹ tullus romanorum rex ſepultus fuit.
Feronia terracinæ lacus fuit.
Fiala haud multū lōge a libano lacus modic⁹ ē: ex quo ſunt q credāt Iordanē oriri: & ꝑuo diſcurſu tractu a terra ſorberi: & ad radicē liba ni iteꝝ ebulire. Quod aiunt d̄prehendiſſe primū Philippum tetrarcā palleis in fialam poſitis: eiſq̧ apud paneam recollectis: paneam enim uocant fontem ſub libano: ex quo Iordanis effluit. Dicitur autē lacus iſte fiala a rotunditate: qui quidem cum ſemper plenus ſit: nunq̄ ut

exundaret compertum eſt:
Fleuo lac⁹ ē: quē rhen⁹ maximā aquarꝝ copiā trahens ꝺ ſe ipſo poſt longū decurſum facit: & ī ei⁹ medio inſulā aqua fleuo nominatā amplectēs. demū exinde exiens iterꝝ ſeſe cogit̃ ī ripaſ.
Fucinus lacus ē apud marſos: ſeu(ut qdā dicunt: equiculanos: forſan ambob⁹ cōtermin⁹. Nā hodie uulgo dicitur lac⁹ Marſi: opimos aūt piſces nutrit. Ab hoc aūt lacu uolunt quidam hauſtū ſeu abſorptum fuiſſe oppidum archippe: quod olim Marſias lydorꝝ dux: a quo marſi dicti ſunt: condiderat.
Furialis lac⁹ ē boetiæ inſani generator amoris. Dicunt quidē qui ex eo biberint in tantū libidinis ardorē īcendi: ut fere agi furiis uideant̃ Ob hoc nomen ſortitus ē furialis.

g Alileæ lacus ē: quem hebrei more ſuo mare nominant. Omneꝫ enī aquarꝝ recollectionem tarſu uocant: qđ latine mare ſonat. Is aūt dulces habet aquas: tanquā qui ex iordane fluuio efficitur. Et galileæ dicitur: quia præterfluit galileam. Et nōnunquā etiam tyberiadis dicitur mare: eo ꝙ illi ſupereminet ciuitas tyberiadis. Prætera & ſtagnū Geneſaret appellatur aliquando: eo ꝙ criſpantib⁹ ūdis ex ſe aurā generaret: ſeu a geneſara regione quā præterfluit admirabilē diuerſis generib⁹ arborꝝ: & extēdit̃ ſtadiis. clx. quom latitudinis nō āpllus habeat. xl. In hoc. n. piſcabat̃ Symon bariona: qn̄ accerſit⁹ ī diſcipulū fuit a Ieſu. Sic & Andreas frater ei⁹ & Zebedei filii ī hoc tempeſtatē paſſi ſunt dormiente Xp̄o. Et huius in littore quom iam ſurrexiſſet a mortuis: illi panē & aſſatos parauere piſces.
Gebennenſis lacus ē galliæ: quem idē uolunt cū lacu lemāno: ex quo rhodanus effluit.

h Ylas bithiniæ lac⁹ ē: ablūēs truſiadē urbē. Apđ hūc ſeu ī hoc r̃ſediſſe creditur Hylas dilectiſſim⁹ Herculi puer nympharꝝ rapina: & ab eo lacū atqꝫ fluuium ex eo manantes ꝺnominatos uolunt: eiuſqꝫ in memoriā annis ſingulis ſolemni tripudiatione populus lacū circuit hylam uocans.

l Arius lacus ē galliæ ciſalpinæ propinquus ciuitati como: piſciū abundantiſſimus: ex quo addua ꝓgreditur fluuius.
Lemannus galliæ tranſalpinæ lacus ē grandis: ex quo ſuſceptus egreditur rhodanus: & a quo adiacentes populi nominant̃ lemāni. Hunc ſupra gebennenſem uocaui.
Licomedes lacus ē æthiopiæ propinquus pſilis populis: q ore ſerpentū exhauriūt uenena uulneribus.

Loriſma lacus eſt in minori aſia:in aſpectu fere inſulæ rhodiorum.
Lucrinus lac⁹ ē cāpaniæ īter meſenū baiaꝝ caput & euboicas cumas
Lucrinus(ut ueteres dicunt)a lucro dictus.Nam cū in eodē multitu do piſciū caperet̄:ex quibus maximū mercatores conſequebant̄ lu crum:Lucrinus dictus ē.Verum quom plurimū æſtuans mare quod penes eſt:obeſſet piſcantibus:& ob id minui uideret̄ uectigal:qđ ex inde perſoluebat̄ Romanis:a ſenatu Iulio cæſari datū ē opus:ut Lu crinū a maris īpetu īmunem redderet:qui labore maximo atqꝫ ſump tu oppoſitis molib⁹:& paruo relicto mari hoſtio lucrinū ab æſtu ma ris ſecuꝝ reddidit.Quam ob rem a nōnullis poſtea aquæ iuliæ appel latæ ſunt.Alii maris otia uocauere.A quibuſdam mar̄ mortuū appel latur.Sane & ſi nō oīo repletus harenis ſit:modicū tamē uacui reſer uauit:quod magis aliquibus nauibus quietā aliquando ſtationem præ ſtat:ꝙ piſcatoribus lucri commodū.
Lumie lacus ē apud babyloniam caldeorum plurimū liquidi bitumi nis euomens:quo credit̄ quondam a Semiramide aſſyrioꝝ regina & teſtatio latere babyloniam omnē muris inſtauratā.
Lunæ lacus ē athamaniæ tenuia accendēs ligna:ex cuius aqua ſi quis potauerit:aut ī inſaniam labit̄:aut ſoluit̄ in ſoporē.

m Aleſicus lacus Scotiſſei ē:quē etiam inſanū uocant.Hic die fit amarus ac ſalſus:tantundēqꝫ dulcis atqꝫ potabilis .Nocte uero ſerpentes albos uicenū cubitoꝝ emittit in aridā.
Mandalus lacus apud æthyopas ē.
Mareotis lacus ē:qui olim crapotes dicebatur:penes quem Alexan der macedo alexandriā inſignē ægypti ciuitatē conſtituit.
Moeridis lac⁹ ē in ægypto ciuitati memphis propinqu⁹:qui(ut quidā dicunt)ccl.mil.p.& ut alii.ccccl.longitudinis habuit:& latitudinis.l. manufact⁹ opera Meoridi regis ægyptioꝝ:a quo & denominat⁹ eſt.

o Nole⁹ alias Monole⁹ lac⁹ eſt æthyopiæ:haud longe a ptholo maida epithea cognominata:ad uenat⁹ elephantoꝝ a philadel pha condita.
Oeris alias Moeris lac⁹ ē in ægypto.xx.mil.paſſuū ambit⁹:qui cam pus fuit aliqñ:poſtmodū lac⁹ altior ꝙ ad ferēda nauigia op⁹ ſit.
Oaxus lac⁹ ē indiæ:cui⁹ oras incolunt bactriani atqꝫ ex oſtriſtræ:ex quo quidem oaxes emittitur fluui⁹.

p Andoſus lac⁹ archaniæ:que uocari conſueuerat curretis.
Pelſeis panoniæ lac⁹ ē.
Perguſa ſiciliæ lacus eſt olim nemoribus circundatus:quem penes

dicunt ſpatiabatur Proſerpina flores legēs: dū Plutoni placuit: & ab eodē rapta eſt.

r Egillus lacus eſt ī agro tuſculano: penes hunc aiunt dū Paulus poſtumius dictator aduerſus Mamiliū tuſculanoꝝ ducē pugnaret: uiſi ſunt Caſtor & Pollux pro partibus Romanoꝝ acriter dimicantes. Sic & ab eiſdem dicūt Valerio. P. Vatinio reatinæ præfecturæ uiro noctu Romā petēte nūtiatū die præcedente ab Aemilio Paulo perſem regē macedonū uictū captūqꝫ.
Rubreſus lacus ē Narbonenſis prouinciæ: cui ſuper innatat fluuius Atax fuſus e pyreneo.

ſ Alentinus lacus eſt ſalentinorum iuxta anduriam oppidū. Hic ad margines uſqꝫ plenus neqꝫ exhauſtus minuitur: neqꝫ ſuperīfuſis augetur aquis.
Salinarum lacus eſt africæ inter ruſicadam & montes azare.
Sara iudææ lacus eſt: nō amplius ambitus occupans qꝫ. xvi. mil. paſſuum urbibus plurimis atque celeberrimis circunſpectus.
Scaphagiolus modicus lacus eſt in apænino: qui inter agꝝ piſtorienſem atqꝫ mutinenſem ſublimatur: miraculo magis qꝫ aquaꝝ copia memorabiliſ. Nam ut oēs teſtantur accolæ: ſi quis ſponte uel fortuitu lapillū uel rē aliā quæ aquas moueat ī eū ꝓiiciat: repente aer in nubes cogitur: & tanta uentoꝝ tēpeſtas oritur: ut nōnunqꝫ uicinæ ualidiſſimæ quercus fagiqꝫ ueteres aut truncentur: aut radicitus euellantur. Quid animalia dicā: ſi qua ſint: ſi arbores eneruantur: & ſic infeſta omnibus per diē totā aliquando ꝑſeuerat.
Seriphus lacus ē: ī quo ranæ nō coaxant: quom id faciant: ſi alibi deportentur: qui denominatus ē a Seripho inſula: in qua ē.
Sebinus ciſalpinæ galliæ lacus ē: ex quo olius flumen exundat.
Sicendus theſſaliæ lacus ē: ī quo ranæ nullo mō coaxāt: qūo alibi delatæ faciant.
Semeconitis lacus ē galileæ: q a Iordane fluuio interſecatur.
Sirbonis lacus ē: Caſſio mōti arabiæ iūctus fuit: habuitqꝫ (ut tradūt ueteres) cl. mil. p. circuitus: poſtea ī modicā deuenit paludē.
Speculū Dianæ lac⁹ ē haud lōge ab Aricia: que ē. Aricinū noīauim⁹

t Age lacus ē æthyopiæ.
Tarentinus lacus ē apud Tarentum italiæ ciuitatem: q æſtiuo æſtu ſiccat̃ in ſalem.
Tarquinienſis lac⁹ a ciuitate hetruriæ tarquinienſi denominat̃: ī quo duo magna circunferunt̃ nemora: nūc triqueſtram faciētes figuram: nūc rotundā impellentibus uētis: quadratā aūt nunqꝫ.

Tepidis lacus eſt: per quem tigris impetuoſo curſu rapitur.
Teſprotie lacus eſt ambrachiæ: ex quo acheruſia funditur fluuiuſ.
Tiberiadis lacus eſt galileæ: hūc pauloante a galilea dnominauim⁹.
Toloſenſis lacus eſt toloſæ ciuitati ꝓpinquus: & ab ea dnominatus: ī quo tectoſagi peſte oppreſſi monitu auruſpicū omne auꝝ atq; argē-tū quod prædantes quæſierant proicere: & abiit peſtis.
Traſimenus tuſciæ lacus eſt: hinc peruſium & cortonā: inde aretinū & Senæ iuliæ agrum habens: inſignis clade Flamminei Romanoruꝫ cōſulis: & hānibalis pœni uictoria:
Tragoditis lacus ē: qui ter ī die amarus & totidem dulcis fit.

u Adimonus lacus eſt: ī quo natat inſula.

Velinus lacus iuxta agrū ueſulanum fuit: hic ſecūdum quoſdā exaruit. Alii dicūt ī piceno eſſe: & lapideo cortice cūcta iniecta obducere. Alii illum ī reatino agro deſcribūt. Alii ī narem fluuium a quo-dam Romano cōſule dicūt fuiſſe diffuſum.
Veneris lacus ī ſyria eſt apud Ieropolim: ex quo uocitātibus edituis piſces ueniūt: ut fertur: & adulātur auro exornati atq; ſcalpūtur: & hiātia ora præſtāt manibus īſerētis.
Venetus lacus eſt ī alpibus a rheno flumīe editus uti & acronius: ex quibus efflues efficitur fluuius.
Viturnæ lac⁹ eſt haud lōge a Roma: cuius ī margine olim fuit ædes Caſtori & Polluci ſacra: eo ꝙ apud eūdem uiſi ſūt: quom pro Romano pugnaſſēt imperio equos lauātes ſuos.
Vrbanus lacus eſt galliæ ciſalpinæ: ex quo Ticinus emergitur fluui⁹ Seu ut dicūt alii per quem ticinus ex alpibus ueniēs ſua celeritate ſeruata decurrit ad padū.
Vulſinus lacus a uulcinis oppido cui adiacet nomīatus: piſcium fertilis: ī ætruria eſt.

Oroanda lacus eſt ſub tauro mōte: ubi abſcōditus ultra mōtem tygris fluuius exit ī lucē: quod quidē patet eo ꝙ ea quæ ī fluīe ſpecū ītrāte proiecta ſunt. altera ex parte mōtis reddunť ī lacu.

Finis de lacubus.

De fluminibus eiuſdem tractatus alius.

f Igmento poetico traditum eſt: flumina ab oceano & terra fuiſſe progenita. Nec equidē credendū eruditos homines tanta fuiſſe caligine obfuſcatos: ut animaliū more arbitra/rentur hæc procreatio facta ſit. Quinimmo ſub tam tenui uelamēto ſenſerūt ex āpliſſimo oceani fōte: quibuſdā agētib⁹ mediis omnē humorē ī terrā deduci. Cuius ī uiſceribus poſtq̄ amaritudo digeſta ē: oīs & cœptus meatus ī exitum uſq; pactus ē: his in locis: ad quos aut traxit: aut impulit potentia maior: fontes parturiant & lac⁹ ex ubertate uoꝝ(ut iam ꝑtactum eſt) deriuātur & flumina. Et quia d̄ fontibus atq; lacubus pro qualitate laboris aſſumpti ſatis dictum eſt: & ſi opportunitas exigat: reaſſumetur: & iteꝝ de fluminibus congrue dici pōt: prīcipia fluxus & fines paucis explicādo. De hiſ potiſſie dico quos ad notitiam noſtram antiquorum deduxit ſolertia: ſeu ipſi ſumpſimus oculis regiones uarias peragrantes. Sunt igitur flumen: fluuius riuus & torrens: inſe aliquid diuerſitatis habentes. Eſto nōnunquam Scriptores ſecundum ſtili exigentiam improprie uno Vtantur pro altero. Flumen quippe omnis aqua ē: quæ ab ipſo exitu(ut ita loquar) ex utero uſque in finem: eo ſicilicet: quo cōmixtiōe alterius nomē extinguitur: continet. Fluuius is ē locus: per quem flumen perpetuo curſu deducitur. Riuus autem tenuis aqua: quæ ex fonte uel lacu exube/rante procedit: uel quæ aquationis ſeu oblectationis alterius cauſa a fluuio ī partem deflectitur aliquam. Torrēs is eſt: qui a gētibus hymbribus repente fit turgidus uel impetuoſus: ſeſe e montibus præcipi/tem ferens in ualles: & pluuiis ceſſantibus exareſcit. Verum in præſenti opere nil nobis eſt cum riuis aut torrentib⁹: quorum curſus aut flectuntur facile: aut auferuntur æſtate. Et iccirco uenientes ad fluuios: quos amnes quandoq; loci amœnitas: per quem uadunt: nuncupari facit. Eo propitio iuſſu: cuius eorum flexibus arida cœptus alphabeti ſeruabitur ordo: longoq; agmini dux dabitur Arnus florentiæ ciuitatis fluuius. Non quidem tanquam ob litterarum ordinem meritus: ſ; quia patriæ flumē ſit: & mihi ante alios oēs ab ipſa infantia cognitus Bona ergo legentiū pace fiet: eoq; paucis expedito: confeſtim ordo reaſſumetur in reliquis.

a Rnus Tuſciæ fluuius ē: ex appennino effluens mergitur ī thyrrhenū: cuius lapſus paulo ꝓpenſius oſtendendus ē. Is igit̄ ex dextero apennini latere eo ex loco: cui uulgo dicit̄ falterona ꝓrumpens inter cōfragoſa ualliū occiduum petenſ: ab initio paucis fert̄ undis. Inde adiutus ab aliis grandiuſculus a ſiniſtris Aretium uetuſtate nobilē ciuitatē linquens. Poſtq̄

florentinũ ĩtrauit agrum:eo uſq; labit̃:ut Anchiſam præterfluat maiorũ eximii iubaris Franciſci petrarchæ poetæ cõſpicui uetuſtiſſimã ſedem.Inde Florentiam totius Italiæ ſingulare decus paruo curſu cõtingit:& eius per mediũ currens petit alpeos:quorum antiquiſſimam urbem Piſas poſtq̃ in partes diuiſit duas:haud longe ab ea(ut diximus) effunditur in tyrrhenũ:qui & ſi nauigabilis non ſit:nec piſcium fœcunditate famoſus:ſi quis recitare uelit plurimũ clariſſimorũ facinorũ facile efficietur inſignis.Ex quibus(ut aliis præſtetur locus)unũ recitaſſe ſatis eſt.Is quippe certantibus de orbis imperio Romanis: atq; Carthaginenſibus:pro Romanis partibus uires poſuit ſuas.Nã cum iam alpes ex hiſpania ueniens Hannibal pœnus ſuperaſſet:& Apænino tranſcenſo ex gallia ueniſſet in thuſciã:a feſulis iturus aretium quaſi ex compoſito totus effluens in tantũ ripas exceſſit:ut Pœnum maxima exercitus parte priuaret:eumq; ducem cogeret mediis in undis elephanto ſuperſtiti inſidere:quẽ adeo nocturnis ac paluſtribus auris affecit:ut oculo caperetur uno:& ob hoc arbitror a ueteri fama in hodiernum uſq; ſeruatũ:ut ob ſemicæcatũ hoſtẽ Florentini quorũ forſan ĩ agro contigit:cognominati ſunt cæci:& ſi tantũdẽ fluuius egiſſet alter:aut cæc⁹ pugnaſſet Pœnus:aut qetã Italiã omiſiſſ;

Abana fluuius ẽ damaſci in radicibus libani montis exortus in ſyriacũ effunditur mare.

Abiga fluuius ẽ numidiæ.

Abſepus fluuius ẽ aſiæ apd̃ Lampſacũ oppidũ præterfluens: ex quo priapus fuit obſcœnitate uiriliũ cognitus.

Abſartus fluuius ẽ in pachieris montibus aſiæ ortus:in pontũ effluit haud longe a Trapezonta:quom Emocorũ fluuius ſit.

Abiſilis ſeu Abſilia pparuus fluuius ẽ aſiæ:Latiã p̃terfluens ciuitatẽ.

Abſyrtus fluuius colchorũ:quem fingũt ex ſanguine Abſyrti fratris Medeæ:& ab eadẽ fugiente cũ Iaſone occiſi ortũ:& ideo ſic uocatũ. Ego aũt puto ſecus hũc fluuiũ abſyrtũ a Medea occiſũ:& ob id uetere fluuii noĩe ſubtracto abſyrtus denominatus ſit.

Abus fluuius epyrri in finibus apolloniatũ.

Abona fluuius ẽ britanniæ.

Acates ſiciliæ fluuius:in quo ſoliti reperiri lapides:q & acates a flumine dicti ſunt.

Acapſeonſis fluuius ẽ aſiæ apd̃ emocos preutelros colchorũ gẽteſ.

Acapſis fluuius aſiæ apd̃ lazos:q & colchi ſunt populi.

Achelous fluuius ẽ græciæ ex Pindo theſſaliæ mõte effluens:œtholiam ab armenia diuidit:& ĩ maliacũ ſinũ effluit.Hic aũt apd̃ poetas famoſiſſimus eſt:& de eo narrãt̃ multa.Sunt q dicant hũc primũ erupiſſe terrã.Alii uero dicunt eũ primũ uinũ cum poculis immiſcuiſſe.

Præterea talis ex eo fabula recitatur. Qui Deianiram Meleagri ſororem ī coniugium uolens cum Hercule: q eam đſponſauerat: certamē habuit: & quom ſe in uarias uerteret formas: tandem uerſus in taurū longam cum Hercule luctam exercuit. Poſtremo altero priuatus cornu ſe uictum confeſſus ē. Hercules aūt deæ copiæ dicauit illud: nymphiſq; exhibuit. Cuius rei ueritas fuit: ꝙ quom eſſet Achelous bicornis: & multum occuparet agri: qdam rex conatus eſt eum in unum alueum cogere. Quod quidem & ſi difficillimum fuerit: tandem peregit: & locus ille qui a curſu fluuii remanſit immunis: quom eſſet pinguiſſimum ſolum: maximam frumenti uini atque fructuum copiam incolis attulit.

Acherontus fluuius apud moloſſos oritur: & in theſpontium effluit ſinū: ſeu potius (ut placet aliis) ex lacu theſprotiæ oriens in ambrachiū ſinū cadit. Hūc poetæ inferoꝝ dicunt fluuium: eo ꝙ liuentibus euehatur ūdis: & ei⁹ nomē ſonet triſtitia.

Acheron fluuius lucanoꝝ ē: Conſentiā ciuitatē circundanſ. Apđ hūc Alexander epyrrhotaꝝ rex: & Olympadis frater: q Brutiis aduerſus lucanos auxilio uenerat: ī tranſitu a lucano ſatellite occiſus ē.

Aceſinus fluuius ē perſiæ: & in indū fluuiū cadit: nauigabilis qdē & magnus: circa quē ferunt arundines tantæ magnitudinis atq; groſſitiei naſci: ut ſingula eaꝝ internodia incolis præſtent̃ nauigia.

Aceſtis Indiæ prægrandis ē fluuius: atq; nauigabilis: quem iuxta Alexander Macedo Bucephalam fecit conſtrui ciuitatē: dimiſſiſq; Taxile & Poro indianis regibus: naues intrauit oceanū petiturus. Hūc ego arbitror ī gangem effluere.

Acis fluuius ē ſiciliæ ex ætna monte ꝓcedens: ex cuius ripis fert̃ Poliphemū ſaxa in Vlyxem egiſſe. Hūc ubi de fontibus fontē diximus: & ibidē fabulā ſcripſimus mutationis eiuſdē.

Acris Italiæ fluuius ē heracleæ ciuitati ꝓpinquus.

Addua fluuius ē galliæ ciſalpinæ: ex alpibus ſecundum quoſdam fuſus egredit̃ lariū lacū: & ex eo integer emergens ī padū effluit. Alii dicunt ex lacu originem trahere. Bonos quidem piſces nutrit: & potiſſime timulos.

Adonius fluuius (ſunt q dicant) naſcit̃ haud longe a tyberiade ciuitate: & longo defluens curſu a cretico recipit̃ mari: qđ mihi impoſſibile uidet̃: quom in ſyriacū potius credā.

Adima Numidiæ fluuius ē.

Adumen fluuius haud longe a Roma.

Aduſa Epyrrhi flumē ē: a quibuſdā eas appellatū Apolloniæ ꝓpīqu⁹

Aecis uel acras macedoniæ fluuius ē: & đcurrit ī Ioniū: qđ nō credo.

Aeſis fluuius eſt in piceno ex apænino fluens in adriaticū cadit haud

longe a Senogallia ciuitate.
Aegos fluui⁹ eſt in cherſonenſo naufragio atticæ claſſis inſignis: cu/ius proximus ſextos ē abido oppoſitus.
Afas fluuius ē moloſſoꝝ: in ſinu cadens ambrachio.
Afrodiſius fluuius in pyrea ē: reddens ſteriles mulieres.
Agaſinus fluuius prægrandis & clarus in indū defluit flumen.
Agecin minoris aſiæ fluuius ē.
Ager fluuius ē mauritaniæ: ex atlante monte profluens in occiduū: quom ex ſeptentrionali regione ſit ortus: in lacū eptagonū ſeu eptabolū tendit. Inde ſub deſertis montibus fluens p meridiana loca manat: & in paludem mergitur quandam: ex qua emergēs progredit̄: & meroē inſulam cingit: & cætera quæ de nilo: cuius hic uidetur initiū narrabuntur.
Agilaa fluuius ē mauritaniæ cæſarienſis.
Agiſines fluuius ē orientalis apđ cenſonas & aphilos: p quē Alexander macedo ad oceanū tendens deuectus ē.
Agnices fluuius ē armeniæ celebris: q in tygrim effluit.
Agon fluuius ē æthiopiæ.
Agera calabriæ ē fluuius: haud longe a freto ſiculo.
Agatenia ſiciliæ fluuius ē a colonia terme nō diſtans.
Alabaſtros fluuius ē phrygiæ: haud longe ubi Troia fuit.
Alacenon fluuius ē macedoniæ: ad quē pecora: quæ cādida naſci uolunt: deducūt incolæ: cū q̄ nigra uelint: ad axum.
Alader fluui⁹ ē gallogræciæ haud lōge a uico: quē tiſco uocāt īcolæ.
Alachim fluuius ē megarenſiū: cuius fontē Dedalus dilatauit: agꝛq̄ tradidit & regionē fertilē: quā idē fluuius deuaſtabat.
Alanus fluuius ē ſcythiæ: a quo alani ppl'i denominati credūt̄.
Alauria britanniæ fluuius ē.
Albis germanie fluui⁹ ē: & ſueuos a ceruetiiſ diuidēs mergit̄ ī oceanū
Albe bambleæ flumen ē ī uaſconia.
Albaneis fluuius albaniæ: cui amazones & ſauromathæ propinq.
Albula fluuius dictus ē: q hodie tyberis p urbē labit̄.
Alces bithiniæ flumen ē.
Alchione ſiciliæ fluuius.
Alduaſdulis fluuius uolſontionis circuit ciuitatē.
Alemon fluuius macedoniā diſterminat a theſſalia.
Alere uaſconiæ fluuius ē.
Aleſus fluuius aſiæ minoris ē p colophoniā effluens.
Alphe⁹ fluuius ē elidis iuxta Piſam decurrēs: de quo cōcordantibus omnibus uiris clariſſimis mirabile recitatur. ſ. q̄ in achaiam mergat̄: & in fontem arethuſam apđ ſyracuſas in ſicilā exeat: & in mare ſiculū

uadat:qđ olim piatis ſacris percipit:ut ſupra ubi đ arethuſa dictum eſt:ſcribitur:ubi amoris eius ĩ fontem.Sunt præterea qui dicant fon tem ĩ archadia eẽ:ex quo alpheus & arethuſa procedũt ſeparatis al/ ueis:& demũ poſt aliqualẽ curſum coeuntes ĩ unũ terra ſubeunt:& ĩ ſyracuſanũ agrũ effluunt.

Alfidamus theſſaliæ fluuius ẽ.

Aliartes boetiæ fluuius ẽ.

Aliagmon fluuius ẽ macedoniæ.

Alibocrus fluuius ẽ oriẽtis:naſcit ex monte lyſeo:& ĩ oceanũ tẽdit.

Alis fluuius ẽ capadociæ inter calibes decurrens iuxta lycaſtã ciuita/ tẽ inſignis uictoria Manilii Vulſoniſ:& clade gallogræcoꝝ:qui ibidẽ ducibus Liuorio atqꝫ Lutario ſumpſerant ſedes.Oritur quidẽ in radi cibus tauri montis.

Alia fluuius ẽ nõ amplius.xi.m.paſſuum uia ſalaria ab urbe diſtans e mõtibus cruſtumeriis effluens in tyberim:Romanis quippe abomi/ nabilis ẽ.Nã ibidẽ a gallis Breno duce.xv.Kal.auguſti uires eoꝝ oẽs attritæ ſunt:ex quo ilico urbis ſubſecuta ruina:& patꝝ cædeſ:atqꝫ ca pitolinæ arcis obſidio.

Alintos lucanoꝝ fluuius ẽ:lucaniam a uelienſibus diuidens.

Aliſcus macedoniæ fluuius ẽ.

Almon paruus eſt fluuius Romæ proximus:ĩ quo ſimulacꝝ Cybelis quom trahi nõ poſſet:per tyberim lotũ ẽ:& exinde.vi.Kal.aprilis la uari ĩ eodem annis ſingulis conſuetum.

Alloa bagorzan flumina ſunt in terra mœdoꝝ:ad quoꝝ montes po/ pulus iſrael captiuus deductus ẽ.

Almanicus armeniæ maioris fluuius eſt.

Alpon taringiæ fluuius eſt:ĩclytus Sigiberti regis francoruꝫ uictoria ex aduerſum ſe ueniẽtibus habita.

Alotis calabriæ fluuius.

Alſa fluuius prouinciæ aquilegienſis.

Alto fluuius dyrachii in illyricum decurrens.

Alnus fluuius dacis conterminus in oceanum effluit.

Amaſenus uulſcorum fluuius:ultra quem Metabus uulſcoꝝ rex fugi ens telo alligatam proiecit Camillam filiam ſuam.

Ameſa numidiæ fluuius eſt.

Ameſus fluuius romæ uicinus.

Amphita fluuius circa initium numidiæ.

Amphriſus fluuius theſſaliæ:penes quem Apollo poſita deitate pro/ pter fulminatum Aeſculapium ſuum ſeptem annis ſub forma paſtoris Admeti regis pauit armenta.

Amimon argiuoꝝ fluuius eſt ab amimone Danai regis filia nũcupatus

ut præmonſtratum eſt ſupra:ubi de amimone fonte.
Amis germaniæ ſluuius eſt in oceanū effluens.
Ampſaga uľ ampſacus initium eſt numidiæ:in mare decurrens apud coloniam auguſtam.
Amiſſis germaniæ fluuius eſt in oceanū ſe fundens.
Amiſſus fluuius ē haud lōge a pilo ciuitate Neſtoris:Meſſenam ĩter/fluens ciuitatē.
Anas fluuius ē hiſpaniæ Luſitaniam a betica ſeparans.Oritur quidē in lauminicano agro hiſpaniæ citerioris:& modo ĩ ſtagna ſe fundens:& nūc in anguſtias reſorbēs:aut in cuniculis totū ſe condens ad ultimū in atlanticū cadit oceanū.
Anapis ſiciliæ fluuius ē leniter fluens.Hūc qdā anapaſolios uocant.
Anathis fluuius ē ſiciliæ:haud longe a ſyracuſis.
Anathis fluuius ē africæ.
Anaurus theſſaliæ fluuius ē:ſic denoĩatus:eo ꝙ ex ſe neqꝫ aurā neqꝫ nebulā emittat.In hoc calciamentū Iaſon ad ſacra Peliæ uenıēs dereliqt:qđ cernēs Pelias ĩtellexit ſe morituꝝ cito:& eū ĩ colchos miſit.
Anarius fluuius ē propinquus bactris:alexandriā quam ibi conſtrui fecit Alexander præterfluens.
Aneus ſiciliæ fluuius ē:qui per.ii.m.p.ſub terram ſe mergens ſyracuſis miſcetur mari.
Androchius fluuius ē ciliciæ:ex amano monte progrediens.
Anemon fluuius ē prope Romam.
Aniene fluuius ē inter ſabinos & romanos:quē aliq anio uocāt:& ex trebanoꝝ montibus oriri dicūt:inſignis uictoria Tulli Hoſtilii regis qua fidenates fudit romanoꝝ hoſtes.
Aniger ſeu ãtiger uľ anager fluui⁹ē theſſalie:ĩ quo cētauri ab Hercule uulnerati lauerūt uulnera ſua.Quā ob rē cū primo habuiſſet aquas dulces atqꝫ potabiles:habuit poſtea fœtidas atqꝫ turpeſ.
Anxer fluuius tuſciæ propinquus piſis.
Antrum britanniæ flumē.
Anulo fluui⁹ē mauritaniæ:ĩ quo iãdudū cōſueuerāt elephāti noua uiſa luna đſcēdere & ſeſe lauar̄:ĩde exeūtes eas ſalutar̄:& ĩ ſiluas redir̄
Anxius fluui⁹(ut quidā uolunt)ex monte armenio naſcit̄:& per caucaſum in meſopotamiā tranſiens occurrit pactolo flumini ex caucaſo cadenti:& unū facti in euphratem demergunt̄.
Aous fluuius apolloniæ ĩter meropū & aſuaū mōtes đcurrit ĩ meoniā
Apidamus theſſaliæ fluuius ē:in quo eniphæus melax & phœnix miſcent̄:quos ipſe ſecū in peneon defert.
Aper fluuius ē inter apolloniā & ruſiam.
Appior fluui⁹ē germaniæ:ĩter ſarmathas naſcit̄:& effluit ĩ danubiū

Apius fluuius galliæ ciſalpinæ in padū mergiť.
Aponus uenetoꝝ fluuius haud longe a patauio.
Arcoſia fluuius circa aratoſiā ciuitatē olim a ſemiramide regina conditā fluens.
Arabis fluuius carmaniæ apd̄ cenolophagos labēs: q qdē ſunt hoīes teſtudinū conchis caſas tegentes: hirti coriiſqꝫ piſciū ueſtiti īcedētes.
Aranta fluuius ē Lacedæmoniæ ciuitati uicinus.
Arar germaniæ fluuius ē e uogeſo effluēs mōte: & p fines eduoꝝ atqꝫ ſequanoꝝ adeo leuiter currit: ut uix intelligi poſſit: quā in partē dſcēdat. Tandem miſceť rhodano.
Aratus moloſſoꝝ fluuius ē.
Araxes ingens armeniæ fluuius ē: & ab Eniochoꝝ montibus originē trahens: ꝙdiu ſecat arua armeniæ: placidus quietuſqꝫ deſcendit: adeo ut utrāqꝫ in partē effluat facile nō poſſis dignoſcere. Cū uero rupibus premiť: tanto pnicior effici uideť: quanto uenerat illuc uſqꝫ quietior. Rapit qdē ſe: & uaſto cū murmure uoluiť adeo uelox: ut ante ꝙ alueum attingat: ſeſe ultra uehat unda. Demū ubi curuať: iteꝝ fit tranquillus: & q uno exiuerat alueo diuiſus ī duos cadit in caſpiū. Huius in margine Perſepolī olim perſaꝝ metropolī: & ab Alexandro macedone deletā fuiſſe uolunt: adeo ad nihilū iādiu retractā: ut arbitrenť potius ꝙ ſciant īcolæ quo ī loco tam clara ciuitas ſita fuerit. Aliq putauerūt hūc ī tyrū ferri: & a tyro ī caſpiū mare.
Araſaces fluuius ē principio rubri maris propinquus p dſerta loca: & cineri magis ꝙ terræ ſimilia effluenſ.
Arauis ſabeoꝝ fluuius ē.
Arbrin parthoꝝ eſt fluuius.
Arbor armeniæ maioris fluuius.
Arceſim indiæ fluuius ē: & in indū fluit.
Ardalio fluuius ē inter tebaſtē & metriderā ciuitates.
Areda fluuius ē hiſpaniæ: a quo arenates denoīati ſunt.
Arethon fluuius ex archanania cadēs grādis atqꝫ nauigabilis efficiť: & circūdatis curſu ābrachiæ ciuitatis muris ī ſinū cadit ābrachium.
Argaon hiſtriæ fluuius ē.
Arimaſpus fluuius ē aureis harenis effluens inter ſcythaſ.
Ariminus fluuius Italiæ penes ariminū oppidū a ſe denominatū.
Arinocolira fluuius ē ægypti: & terræ promiſſionis terminus.
Arint fluuius ē apud dacos.
Armodius fluuius apd̄ æthyopas naſciť: & ī ſinu mergiť pſico.
Armilla fluuius ē inter polloniā defluens & ruſiam.
Arnus fluuius eſt arabiæ: diuidēs meotidē ab amoriade: & q in montibus arabiæ natus fuerat: ī lacu aſſaltidis terminať.
Arnꝰ fluuiꝰ apd̄ uaſconas ē. De florētino i pricipio dictū ē.

Aroſapon fluuius in india ẽ in regione aricina feruoribus exuſta:atq̃ circũdata dſertis:cui⁹cultores circa fluuiũ hũc arcon ciuitatẽ ĩcolũt
Arapſus fluui⁹aſiæ ẽ:cui arapſa ciuitas ẽ appoſita ultra lycũ fluuium lydiæ.
Arabris fluuius indiæ:quẽ Codroni incolũt:quos quidã ĩ ſinu rubri maris dicunt.Hi qdem domoꝝ fores ex maxillis beluaꝝ faciunt:oſſi/bus tecta contignant:ut Alexandro macedoni relatũ ẽ.
Armoniacus numidiæ fluuius ẽ.
Arſania armeniæ fluuius ẽ:in eufratẽ defluens:quẽ tygri miſceri q/dam uolũt:& demũ quom lenius fluat ſeparari:& ĩ eufratẽ mergi.
Arcandus fluuius ĩfluit ĩ limira:haud longe a monte maſitico.
Arſenia galliæ fluuius ẽ.
Arſia fluuius illyrici ẽ.
Arula fluuius rheno propinquus.
Aruſoraſines fluuius ẽ:haud longe a boſphoro.
Artemon fluuius minoris aſiæ.
Aruina fluuius africæ haud longe ab hippone regio.
Aſanus fluui⁹ meſiæ eſt.
Aſana mauritaniæ fluuius ẽ ex atlante ſcaturiens:hauſtu ſalſus:cro/codilos atq̃ hyppotamos nutriens.
Aſaſſus fluuius ẽ theſſaliæ ſecus heracleã ciuitatẽ:quæ in radicibus ẽ montis œtæ effluens.
Aſarinaxis fluuius ẽ germaniæ.
Aſcanius fluuius ẽ miſiæ.
Aſcelphus fluuius ẽ colchis propinquus.
Aſdrubala fluuius naſcit̃ in montibus bodua:& ĩ mare caſpiũ fluit.
Aſiaces fluui⁹ẽ ſcythaꝝ inter calipodas aſiacaſq̃ diſcurrens.
Aſim⁹fluui⁹ẽ ĩ ſicilia apd̃ carinã ĩ littore tauromenitanoꝝ deſcẽdẽs.
Aſima fluuius ẽ britanniæ.
Aſopus boetiæ fluuius ẽ:ex quo talẽ ueteres recitant fabulã:ꝙ quũ Iuppiter ĩ aquilã tranſformatus Eginã filiã ſuam uitiaſſet:totis aquis ꝓ uiribus ulturus iniuriã ignominiãq̃ ſi poſſet:exurgebat ĩ cælum: quo auſu iratus Iuppiter eũ fulminauit.Hic tamẽ in epidanum influit.
Aſopus alter a ſupiori fluuius ẽ aſiæ præterfluens una cũ capro flu/mine laodicẽ celeberrimã urbẽ Lyco impoſitã flumini.
Aſſis fluuius ẽ apud illyricum.
Aſoſima ſiciliæ flumen ẽ.
Aſtago uenetoꝝ fluuius ẽ.
Aſtabores fluui⁹ ẽ inter africã & æthyopiã apd̃ meroẽ inſulã:q una cũ aſtabo fluĩe iũct⁹ nilũ facit:d̃ quo plene ĩfra ubi d̃ nilo ſcribet̃.
Aſtabus & hic fluuius ẽ meroem inſulã æthyopũ altera ex pte circũ fluens:ut ꝓximo ſupradictũ eſt.

Aſtura hiſpaniæ fluuius:a quo aſtures hiſpani populi denominati.
Aſterion achaiæ fluuius eſt:ĩ nemea inſula placide effluens.
Aſtron fluuius eſt phrygiæ.
Aſtras fluuius eſt armeniæ maioris.
Aſtragus fluuius æthyopiæ:cuius ripas ĩcolunt æthyopes nomades in occidentem uergentes.
Aſubula fluuius eſt africæ ꝓpinquus ſalaat portui.
Atax fluuuius eſt pyrreneo mõte effuſus:curſu lenis:& ĩter laudanũ & rhemos effluens Narbonem attingit:ubi nauigabilis efficit̃:hymbribus adeo turgeſcit:ut ſeipſum capere nõ poſſit.Hic in rubreſo lacu mergit̃:& inde tenuis in tyrrhenũ mare.
Ateſmes indiæ fluuius ẽ permaximus.
Aternus fluuius ẽ Italiæ:quẽ penes adria colonia ẽ.Hic per marſos decurrit in adriaticũ.
Atheſis fluuius galliæ ciſalpinæ in tridentinis orit̃ alpibus:curſu rapidus tridentum radit.Inde Veronã in duas diuidit partes:& poſtremo padi paludes ampliſſimas ſupra fluens haud longe a brundulo integer in adriaticũ mare fundit̃.
Athenis galliæ fluuius eſt.
Atir fluuius ẽ tambardiæ ciuitatis aquitaniæ:in oceanũ defluit.
Atiras fluuius inter Conſtantinopolim & thraciã labit̃.
Atiſa fluuius ẽ aquilegiæ in adriacũ fluens.
Atrax fluuius ẽ œtoliæ:a quo dicti ſunt atraces populi.Hic in Ionio fundit̃ mari.
Aua fluuius eſt ſcythiæ:& in pontum cadit.
Auentius britanniæ fluuius.
Auelimphius fluuius ẽ hiberniæ p dublimam effluens regionẽ.
Aunimorus in hibernia eſt fluuius liſimonenſem rigans ꝓuinciam.
Aſuphetus uolſcoꝝ fluuius:ſupra quẽ terracina ciuitaſ.
Auphidus apuliæ fluuius ẽ:ex hirpinis exiens mõtibus Canuſiũ prælterfluit:& in adriaticũ mare ruit.Hic tamẽ ab aliquibus cãna uocatus eſt:quo noĩe uicus ei ſuperueniens nuncupat̃.Celebris quidem ẽ illa romanoꝝ ingenti clade:ex qua uictor Hannibal ex occiſoꝝ manibus nobiliũ tria collegit modia anuloꝝ:
Auoceladus hiſpaniæ fluuius ẽ inter celticos effluens.
Axon fluuius apd̃ ionas in minori aſia.
Axius paphlagonũ eſt fluuius.
Axona fluuius eſt in extremis Rhemoꝝ.
Axus macedonum fluuius eſt:cuius ex aqua ſi pecora potent:nigros pariunt fœtus.

b Arbena fluuius in illyricum currẽs.
Baptus apđ dareſios fluuius ẽ.
Bactrus fluuius eſt circa fines ſcythiæ:ſub monte effluens parapanis ubi bactroꝝ ciuitas zaneſtes dicta ẽ:ſed & ipſa & populi a fluuio nomen ſortiti ſunt.
Bacchus hiſpaniæ fluuius ẽ Cordubæ ciuitati propinquus.
Balcus fluuius eſt colchoꝝ:in ora emochianoꝝ atq; prenſteloꝝ.
Bacuntius fluui⁹ ſeptentrionalis:credo pannoniæ propinquus.Hic ĩ ſao flumine apud ſyrinthum oppidũ fluit.
Bacturnigeron ẽ fluuius propinquus portui pathẽno.
Bamborus fluuius ẽ apđ æthyopas claradditas:confertus hyppotamis & crocodilis.
Bana ſyriæ fluui⁹ ẽ:quẽ ſub libano ſupra dixim⁹:& albana noĩauim⁹
Banna fluuius ẽ hiberniæ p ulconiam effluens regionẽ.Nã exiens ex lacu eiuſdem prouinciæ permaximo in borealẽ oceanum decurrit.In hoc enim olim piſcis repertus ẽ formam ſalmonis habens tantæ magnitudinis:ut nullo modo integre in margine trahi poſſet.
Balgis germaniæ fluuius ẽ:montibus ſcaturiens ſarmataꝝ.
Barbarus fluuius ẽ indici oceani:p quẽ tranſiuit Alexander macedo.
Bargens numidiæ fluuius.
Bargus thraciæ fluuius in ebrum cadit.
Baſtios maioris armeniæ fluuius ẽ.
Batinias fluuius eſt cherſonenſo(ut arbitror)proximus.
Bautica fluuius galliæ ciſalpinæ in padum fluens.
Baſileus fluuius inſulæ cypri:ſyriacum ꝓrumpens in mare.
Bedeſe fluuius ẽ Rauennæ:quam ſabinoꝝ oppidũ qđam dicunt.
Bellus fluuius phœnicis ex candea ſeu candebra palude in radicibus mõtis carmeli ꝓcedens:& puo contentus curſu apud ptolomaidam Claudii Cæſaris coloniã:quæ quondam acron dicta ẽ:mari miſcet̃: harenas qdem habet uitro accomodas plurimũ.
Berua fluuius ẽ hiberniæ:quæ & ſcotia ex monte blagme effluenſ:& per Lichiniam currens.
Bethis fluuius ẽ terraconenſi prouincia demiſſus:p mediã fere hiſpaniã ſicut naſcit̃ alueo uno đcurrit:nomẽ ĩponẽs regiõi.Poſt aũt mari ꝓpĩqu⁹ ĩgẽrẽ ex ſe lacũ facit:ex quo duplex egredit̃ tãt⁹utroq; gurgite:quãt⁹ ſol⁹ ĩtrauerat lacũ:& ſic geiatus ĩ oceanũ labit̃ occiduũ.
Betulus paruus fluuius barginonis littori proximus.
Bibilus fluuius ẽ hiſpaniæ:cuius aquæ circa ferri temperamẽta acerrimi uigoris ſunt:adeo nullũ telum approbent incolæ:niſi qđ ĩ eodeꝫ tingatur:aut ĩ calibe:quem æquæ uirtutis aiunt.
Bicornius germaniæ fluuius ẽ:& in eadem naſcit̃.

Billus aſiæ minoris fluuius citra paphlagoniam.
Biſingibilia fluuius albiæ eſt:& in oceanum funditur.
Blexa fluuius galliæ.
Boandus hiberniæ fluuius ē:& per regionem mediam funditur.
Bombos fluuius haud longe a ſeleucia calidano flumini imminente.
Borcani ſardiniæ fluuius ē.
Boreus fluuius boreo ꝓmontorio oceano ſerico iuncto ꝓximus eſt.
Boriſteus fluuius ē ſcytharum:nomē incolis ſibi adiacentibus:atque lauci tribuens:& quom cæteri ſcytharum fluuii turbidi fluant:ſolus hic clarus atq; potabilis labitur:pabula læta alens & piſces optimi ſa poris:quibuſq; nulla ſunt oſſa.Ex longinquo plurimum effluit:& ex incognito fonte:adeo ut p ſpatiū itineris quadraginta dieꝝ ſtringat̄ al/ ueo:& tanto ē nauigiis aptus ſpatio:& iuxta boriſtenidam atq; olbiā græca oppida cadit ī euxinum.
Boua orientalis atq; nauigabilis ē fluuius ī gangem fluens.
Bouzimelo ciliciæ fluuius ē:haud longe a lico amne.
Bragada fluuius ē africæ iuxta oppidum muſti.Huic quom uicin⁹ eēt caſtramentatus.M.Attilius regulus conſul romanoꝝ bellum agēs cō tra Carthaginenſes:querentibus militibus ſuis ad flumē aquatū ibāt ſe a ſerpente infeſtari acceſſit:& cōperit ſecus flumen ſerpentē lōgiſſi mū:ī quē quom baliſtis aliiſq; machinis bellicis nil ager̄ poſſet:cōuo cato ad opus exercitu lapidibus obrui fecit:demū ſublato ei mortuo corio lōgitudinis pedū.cxx.Romam quaſi mirabile miſit.
Briſon ægypti fluuius:& a nilo impletur:cuius in confinio abundare elephātes conſueuere.
Bricrates fluuius ē ex timaro monte progrediens:miſceturq; arino.
Brenta fiuuius Venetorum ſecus patauium fluens:in extremo ſinu adriatici.
Brixa fluuius in extremo perſarum latere:tantum limi trahens:ut cœ no illam oram inacceſſibilem faciat.
Bruxa fluuius ē in confinio Italiæ galliam ciſalpinā pergentibus adria tico littori adiacentem:qui iamdudum rubicon dictus eſt.
Bronona uaſconiæ fluuius ē.
Bugenis fluuius ē ſcytharum:ī lacu baleſicoræ cadēs meotidi uicino.
Buſtricius pannoniæ fluuius ē.
Bura fluuius ē arabū ſeu arabis propinquus.
Buthes fluuius ē ſcytharum:cui proximi ſunt ſarmatæ:& agatirſi.
Butrotus fluuius in extremo Italiæ angulo:penes locros ꝓfluens.

c Abrius perſarum fluuius hoſtio portuoſus.

Caicus miſiæ fluuius ē:uenient a teutranta loco ultra ciuitatē: quæ teutranta iam pars eolidis atq; troadis fuit.

Caiſtrus fluuius ē labens præter aſiam paludē aſiæ:ex albanis iugis cadens:& ciuitatē abluit Ptelæ ſub piono monte.
Calamac fluuius ē ſyriæ.
Calcanius campaniæ fluuius eſt.
Calibs hiſpaniæ fluuius eſt:cuius aqua ſi temperet̃ ferrũ longe acrius aquæ uiolentia reddit̃:q̃ȝ ſua fuerit ante natura:adeo ut nullũ approbent hiſpani telum:ni ſumpſerit ex calibe temperamentũ.
Calydon œtoliæ fluuius ē:quem ego Acheloum puto a calydone oppido œtoliæ:quod præterfluit denominatum.
Calor fluuius eſt ĩ ſamnio Beneuento iunctus:clarus Karoli regis ſiciliæ uictoria:& cede Manfredi.
Calicadnus fluuius ē propinquus corico monti.
Calos Meſiæ fluuius ē.
Camander fluuius eſt troianus:q aliter Xantus dicit̃:fama longe maior q̃ȝ facto.Iunctus aũt Symeonti paludē faciunt:quæ etiã Camander dicit̃.Hinc ex ida nati ĩ portũ effluunt achæorum.Ab hoc fluuio Hector Aſtyanactem filium nominauit Camandrũ.
Cambiſes fluuius ē hircaniæ ortum habens in montibus caucaſi:cui quom propinquus ex coraxici montis radicibus erũpat Cyrus:abeuntes in diuerſa hyberos & hircanos lõgo interuallo diſtantes irrigant. Inde longe a mari in uno eodemq; lacu ſeſe recipiunt:& in hircanũ ſinum uno alueo deueniunt.
Cambri fluuius eſt apđ ſeres:q offeres uocant̃:qđ latine ſonat ſiluaꝝ nobiles.Hi qdem mites ſunt hoĩes:& aqua pfuſa frondiũ depectunt canitiē:ślioꝝ mortaliũ conſortiũ fugiunt:& cõmertia appetũt.
Campicapes ſcythaꝝ fluuius ē:Nomadas diſterminans & georges. Veꝝ ſunt q confluere eũ dicant infra olbiam una cũ boryſtene.
Campania galliæ fluuius ē.
Canucos ſiciliæ fluuius monti aduſto ſimili Africano iunctus.
Cana fluuius ē apuliæ:quē ſupra aufidum nũcupauimus.
Cannas bragmadoꝝ fluuius nauigabilis:quem attogaligæ populi incolunt.Hic in gangem effluit.
Cantabani fluuius ē orientalis:q ſuſceptis aliis tribus fluminibus in indum labitur fluuium.
Cappadox amnis cappadocum eſt:qui galatias morinas terminat:& de ſe cappadociæ nomen dedit.
Caper aſiæ fluuius ē laodociam lico flumini appoſitam abluens.
Caractes fluuius ē pãphyliæ:ſic dictus quia ſe præcipitat:iuxta queȝ Perga pppidum & Dianæ templũ:quæ & Perga ab oppido dicta eſt.
Carcines fluuius eſt nauigabilis in extremo Italiæ poſitus haud longe a Petilia ciuitate.

Carambucis fluui⁹ ē ſub arctoo: ubi riphæorꝝ montiū iuga dficiunt: apd quē habitāt populi: quos ariphæos dicūt hypboreis gētib⁹ ſimi les. His qdē ſedes ſunt nemora: cibus baccæ: dementes hn̄t ritus.
Careſus fluuius ē ex ida troianorꝝ monte diffuſus: Homeri uatis car/ mine celebris: eſto nulla eius uideant̄ ueſtigia.
Carie fluui⁹ ē colchorꝝ ī phaſim ꝓfluēs: cui⁹ ripas ſalciæ gētes īcolūt
Caruntis aſiæ fluuius ē ſupra bithyniā nicomedienſem fluens.
Carco fluuius ē in regione carnorꝝ aquilegiā præterfluens.
Caſilinus cāpaniæ fluuius: a quo & oppidū caſilinū dictū: inſigne, op pidanorꝝ fide erga romanos: dū obſideret̄ ab Hannibale pœno.
Caſpaſus fluuius ē apud ſcythas.
Caſus fluuius p albaniā fluens.
Catimon ſiciliæ fluuius ē.
Caularius fluuius ī agro idenſium ē: haud lōge a carallite palude.
Cecina fluuius ē tuſciæ: p agrꝝ effluens uulterarū cadit ī arnū.
Cephalcidis ſiciliæ fluuius himeræ oppido ꝓximus.
Cepheſus nauigabilis fluuius ē in finibus pandorꝝ perſarꝝ.
Cephiſus boetiæ fluuius ē ſub parnaſi radicibus fluens: cuius ī mar/ ginibus aiūt fuiſſe tēplū deæ Themidis: ad qd Deucalion & Pyrrha cōſulturi de reſtauratione humani generis poſt diluuiū acceſſerunt: & ob id aqua cephiſi fatidica nūcupata ē: quā aiunt cū ex eodē lacu cū flumine mela exeat: & ille nigras aues faciat: albas facere nigras: nigras s aūt rufas. Hunc præterea dicūt narciſſi fuiſſe patrē.
Cephne fluuius ē orientalis: inter quē & indiæ regionē: quæ dicit̄ ge ria: habitarunt q ex Ofir: q de genere fuit Ober deſcenderūt: & exin de Salomoni aurꝝ deferebat̄.
Cheladon archadiæ fluuius.
Chelonates fluuius in ea ora: in qua cyllene & callipolis.
Cherati indiæ fluuius eſt: q piſciculos ꝓducit errantes p aridā: & de mū in fluuiū redeuntes.
Cherius fluuius eſt ī euia regione: ex quo ſi potent oues albæ: nigræ efficiunt̄: quom in neleo flumine huic propinquo contingat contrariū
Celeus fluuius eſt phrygiæ.
Cerretoriū torrens eſt fere inter piſtorienſem agrꝝ atqꝫ lucenſem: hic habens Izamū oppidū: inde piſciam: q miraculo ſuo ſolus torrēs me ruit inter flumina memorari: Hic (ut aiunt incolæ) paruo mōtis decli/ uo cadēs nō hymbre turget: ut reliqui: quinimmo (ut iidem aſſerunt) de decennio ī decenniū: ſeu paulo amplius nō determinato tēpore: ſꝫ fortuitu: & dum minus ab ipſis expectat̄: ex imo telluris uētre repen te & fere in momento tam grandē lapidū euomit copiā cū īgenti ſtre pitu ſeſe illidentiū ſaxorꝝ: ut q uiderint: obſtupeſcant: eoqꝫ in modū

labentis aquæ ĩpellit ẽt leniter in decliuũ: ut ſeſe lapides mouentes ui deas: motus uero causam uidere nõ poſſis. Et hoc ter uel quater ĩ die p horã dimidiã perſeuerans agit: nec unica die tantũ: quinimmo duo bus uel tribus aliquando cõtinuis: & ſereno cælo decurrens in admira tionẽ ſui nõ ſolũ externos: ſed etiam trahit indigenas: & demũ ſubſi/ ſtens expectat donec decenniũ more ſolito elabat̃.

Cerbalus apuliæ fluuius ẽ olim ĩ finibus daunoꝝ.

Chereſte fluuius ex tauro pfluens: ĩ oppoſitũ inſulæ mergit̃ rhodioꝝ

Cheſimon fluuius e caucaſo mõte proſiliens erumpit ĩ pontum.

Ceſtros fluuius ẽ pamphyliæ nauigabilis: inter quẽ & caractes perga oppidũ ſitũ ẽ: & Dianæ templũ: q & pga ab oppido denoĩata eſt.

Ciaos fluuius ẽ colchoꝝ uaſtiſſimus: & in faucibus phaſis eidem mi/ ſcetur phaſidi.

Cidara fluuius eſt inſulæ taprobanes ex megiba ſtagno effluens: & in oceanũ uerſus ſeptentrionẽ & indiã cadẽſ.

Cidonus fluuius ciliciæ eſt: ut aliqui dicũt: ex tauro monte fuſus. Alii uero ex alueo cohidapſi: eo ꝙ dulcedine & ſuauitate ſaporis illi pſimi lis uideat̃. Tarſum inſignem cilicũ ciuitatẽ curſu diuidit: & magis li/ quore ꝙ̃ ſpatio memorabilis leui tractu efluit a puro ſuſceptus ſolo: cuius placidũ curſum nec torrentes urgent: aut alueũ turbant: frigidi tate plurima & ripaꝝ amœnitate deſiderabilis: adeo ut Alexander ma cedo æſtuans ob laborẽ dũ ſe lauaret in eo: fere lœtalẽ ægritudinem traxit. Qualis emanat e fontibus: tal' ſali miſcet̃ undiſ. Vere tantũ cũ liquant̃ niues turgeſcit.

Cidnus a candore denominatus: nam incolæ quicquid albũ, cidnũ uo/ cant. Præterea podagricis eius medent̃ aquæ.

Cidrinus fluuius eſt inter ianeos & ceraſmos.

Cidus ciliciæ fluuius: podagra laborantibus conferens plurimũ.

Cinibs arabiæ fluuius ẽ gemmaꝝ pluriũ geneꝝ abundans: adeo ut aſ/ ſumptæ camelis deportent̃ in oppidũ tybreſtũ.

Cinos fluuius ẽ nomadũ: q quidem ultra incompertam nauigationẽ ĩ plico mergit̃ ſinu.

Cinips fluuius ẽ in Libya defluens p uberrima arua haud lõge a lepti oppido: circa quẽ aiunt grandes hircos oriri.

Cinga fluuius rapax ẽ a cingendo dictus in hiſpania: & effluit ĩ hybeꝝ

Chios fluuius ẽ miſiæ.

Cinthus Laconiæ fluuius ẽ.

Ciren fluuius ẽ hiſpaniæ: q alio noĩe bethis dicit̃.

Cirta maſilienſium fluuius ẽ iuxta urbẽ agatham.

Cirꝰ fluuiꝰ ẽ radicibꝰ mõtis coraxici prũpens haud lõge a cãbiſo: & pꝰ ꝙ̃ diſtãtibꝰ alueis hyberos hircanoſq; circuiuer̃: quaſi ex cõpoſito

haud lõge a mari ĩ lacũ unũ r̃deũt: ĩ ſinũ hircanũ uno tramite currũt
Cithios fluui⁹ ẽ ultra bithyniam nicomedienſem.
Clanius cãpaniæ fluuius ẽ haud longe a neapoli: acerras p̃terfluens.
Clarath fluuius ẽ africæ: in quo crocodilli gignunt̃.
Claudus fluuius aſiæ minoris: Liſæ oppido atq; ocruſæ uicinus.
Cled fluuius eſt hiberniæ.
Clerus hiſpaniæ fluuius ẽ.
Clitor uel cliton arcadiæ fluuius.
Clitũnus umbriæ fluui⁹ apđ meuaniam & ſpoletum defluens: ex quo (ut quidã uolunt) ſi cõfeſtim poſtq̃ cõcepit bos bibat: album pariet. Quã ob rẽ Romani magnas hoſtias Ioui ĩmolaturi ad hũc locũ ꝑ al bis tauris mittebant. Hũc alii fontẽ: alii lacũ dicũt.
Clius ſeu clinis fluuius eſt mauritaniæ: ex atlantis ſeptẽtrionali plaga ꝓgrediens in occidentẽ tendit: & in lacũ fundit̃ epytagonũ: & muta to noĩe dicit̃ agger: & poſtremo multis peragratis regionib⁹ nilus effi cit̃: & ideo ubi đ nilo ſcribet̃ infra pleni⁹ apponet̃.
Clodianus fluuius ẽ ex pyreneo exundans: & ad emporia ſe ferens.
Coapſis fluuius ẽ mœdiæ: ſeſe in tygrim deferens apđ perſas. Huius fluminis dulcis ẽ aqua: ut pſaꝶ reges q̃diu iter ripas pſidis effluebat ſoli ex eius aquis potabãt: & ꝓfecturi pegre adhuc ẽt illas đportabãt
Cobar babyloniæ fluuius ẽ.
Cobulatus fluui⁹ ẽ minoris aſiæ: gallogræciæ propinquus.
Cocytus infernalis ẽ fluuius: poetaꝶ carminibus celebris.
Conderon fluuius ẽ arianæ regionis: feruore ſolis exuſtus: đſertis cir cũdatus nõ lõge a bactris: cuius qdem cultores circa hũc fluuium & aliũ noĩe Aroxapem oẽs inhabitant.
Coeranis minoris armeniæ fluuius inſignis habet̃.
Cophata ſeu cophinus fluuius ẽ indiæ: propinquus oppido indoꝶ: qđ dicit̃ peucodatim.
Coganus fluuius ẽ aſiæ minoris præterfluens radices Timoli montiſ: cuius in marginibus loreni & philadelpheni habitant.
Colaphis fluui⁹ ẽ pãnonie: q fluit ĩ ſaũ p colapianos breucoſq; fluẽtẽ & cũ duplici mergat̃ alueo: facit inſulã: quã ſegeſtiã incolæ uocant.
Copen fluuius ẽ indiæ: in indũ fluuium cadens.
Coralius fluuius ẽ phrygiæ: & ſuſceptis tẽbrogio & gallo fluminibus in boſphorano littore põto miſcet̃. Hic a multis ſangarius appellat̃.
Corineus fluuius ẽ haud lõge ab eritriis & promontorio mimantis & clazomene.
Coronalos fluuius ẽ haud longe a palude: q̃ olim adramiteos dicta ẽ.
Corex perſaꝶ fluuius carmaniis proximuſ.
Coſuagus fluuius indiæ nauigabil̃ eſt: & in gangem cadit.

Corus fluuius ẽ aſiæ minoris ſub amãno defluens monte:non longe ab oppido egræ.
Cratides fluuius ẽ calabriæ. Ver ab aliquibus Cratim dicitur:& pter tau oppidũ labitur:ex quo ſecundũ quoſdam qui biberint flaui effi/ciuntur. Alii uero dicũt:ſiqua biberint pecora:candida fieri:quom ni gras faciat ſibaris huic ꝓpinquus:nec incolas carere beneficio dicũt. Nã ſibarim bibentes nigriores dicũt atq; duriores:& criſpo capillo: quom q crati bibũt candidiores ſint & coma dimiſſa.
Cremera fluuius ẽ inter romã & ueios:quẽ penes.cccvi.ex inclyta fa milia Fabio die una pugnantes a ueientibus cæſi ſunt:quom nõ niſi unus:& hic paruulus ſupereſſet.
Crenactas fluuius ẽ indiæ nauigabilis:& in gangẽ fluens.
Crianos fluuius ẽ paludi ꝓpinquus:cui dicebat olim adramiteos.
Criniſus fluuius ẽ ſiciliæ:quẽ aiunt Aceſtis regis fuiſſe patrẽ.
Criſas ſyracuſa fluuius ẽ:ex monte ueniens ætneo.
Criſcitoras fluuius eſt ſub imano mõte:q caucaſi finis ẽ.
Criſorus fluuius ex timolo mõte progredit:ſardibus ꝓpĩquus:uulga tiori noĩe pactolus nuncupatus:q eo ꝙ aureas habeat harenas:chri/ſori nomẽ ſortitus ẽ.
Croconus ſeu crocaculus fluuius ẽ brutio:ſeu ſalentino nauigabi lis:in quẽ ſi lignum fuſtẽ ue deieceris:uel frondes:lapideo cortice ob durantur.
Cruſtumiũ flumẽ ẽ haud longe ab arimino:a quo oppidũ denomina tũ eſt:& defluit ĩ adriaticũ.
Currinanta fluuius naſcit ĩ campis comagenæ:& ĩ pſicũ decidit ſinũ.
Cuta fluuius ẽ perſa:a quo cutes dicti ſunt perſæ:q ad ĩcolendam ſamariã ob iudæo captiuitatẽ uacuã a pſis regib᷒ miſſi ſunt.
Cuuentus fluuius œtoliæ Calydonẽ ſecus fluens.

d Alierus fluuius ẽ indiæ:& ĩ oxum fluuium terminat.
Danapris ſcytha fluuius ĩ pontũ fluens.
Danes fluuius ẽ ſyriæ crocodillo monti ꝓpinquus.
Dania fluuius ẽ mauritaniæ Peroſis:quẽ alii turbulentã dicũt.
Danius acerra campaniæ fluuius:quẽ ſupra Claudius diximuſ. Vtro ho ue ſit nomẽ:ignoro.
Danubius fluuius europæ permaximus orit in iugis noriæ germaniæ mõtis ex aduerſo oppidi gallo ſcaurici:& effluens ab occiduo ĩ oriẽ tem per innumerabiles labit nationeſ:a ſiniſtris linquens germanicas & a dextris Theutonicas:pannonias:atque meſias. Et poſtq̃ pluri/mum ſui curſus lapſus eſt:mutato nomine dicitur hiſtrus ſeu hiſter: &.lx.permaximis fluminibus auctus per ſeptem ora:ul ſecundũ alios per ſex in euxinum mergitur mare:ultra.xl.m.paſſuum infra amaras

undas impetu ſuo dulcem quærentibus exhibens hauſtum: ex quibus oſtiis quattuor nauigabilia ſunt: reliqua uero nõ apta nauigiis. Primũ qdem oſtium aiunt uocari peucoſ: & ea peuces appellat̃ inſula: cui alueus ꝓximus ẽ: ex quo & palus oritur ingens: & lacus ſup iſtropolim quem aluũ uocant. Secundum aũt oſtium uaratuſtoma nuncupatur: & tertium calauſtoma ſecus ſarmaticã inſulã. Quartũ uero pſeudoſtomon: & inſulam canopõdiabaſis. quintũ bonoſtoma. Sextũ qdem ſpireboſtoma. Septimũ nomẽ nõ habemus. Sunt inſuper q uideantur arbitrari ex eo tria ꝓgredi flumina: eas ſcilicet ſecus apolloniã effluens: & narliburnos ſeparans & phileos: & hiſtrũ: q per hiſtros labit̃: & nomẽ largitur eiſdem.

Dardanus fluuius ẽ meſiæ: a quo puto dardanos populos uocitari.

Daſibaris fluuius ẽ garamantũ.

Diana fluuius ẽ apd̃ camarinã: cuius aquæ niſi pudice hauſtæ ſint: in unũ corpus cũ uino nõ coeunt.

Diardeus fluuius ẽ: q ab ultimis indiæ ueniens crocodiloſ: ut nilus: & delphinos atq; alias gentibus incognitas beluas alit: in gangẽ tandem elabitur.

Dipſas fluuius ex tauro monte cadẽs.

Dirmus fluuius ẽ apd̃ illyrios: cuius in ripis moniuolanũ oppidũ: qd̃ antea colchinũ dictũ ẽ: eo ꝙ a colchis ſit konditũ: & ſcodra hillioꝝ: cadit. n. ex palude ligiſti.

Drauus ẽ pannoniæ fluuius: & in danubium labit̃.

Drica fluuius apd̃ dacos: & in danubiũ finit̃.

Druentia fluuius eſt ex alpibus fluens: & apd̃ allogobras in rhodanũ ſeſe mergens: tranſitu præcæteris galliæ fluminibus difficilis. Nã quũ maximã aquæ uim uehat: nullas tamẽ naues patit̃: eo ꝙ nullis includatur ripis: ſed ĩ amplũ hinc & inde uadit: & ulterius poſtea alueos faciens atq; ꝑmutans: & aſſidue glareoſa ſaxa reuoluens: nullam etiam expeditoꝝpediti uiam uiolentiſſimus præbet tutã: quem druciam nũcupari arbitror: quia obices diruat omnes: nouæ qdem babyloni ꝓpinquus eſt.

Durda fluuius ẽ a tauro defluens monte: quã qdam ſcribunt clurda.

Duder fluuius minoris aſiæ haud longe ab anthiochia: cuius in ripis meandropolis & eumenia oppida fuere menãdro flumini propinqua.

Durius hiſpaniæ ulterioris ẽ fluuius: a quo luſcitania incipit: is enim ultimi promontorii radices abluit.

e As fluuius a quibuſdam aduſa uocatus: quẽ qdam dicunt ab hiſtro moueri: & apd̃ apolloniã olim corinthioꝝ coloniã ĩ epyrrho poſita fluere: & in ionio miſceri ſalo.

Ebenos ſeu euenos fluuius eſt: quem centauꝝ aliqui nominant: eo ꝙ

in eo Neſſus centaur⁹ ob raptam a ſe Deianirã ab Hercule confoſſus ſit: q in mare effluens habet ĩ ripis lĩrnetos & miletos.
Ebrus inter thraciæ fluuios celeberrim⁹ eſt: qui fuſus a ſtrimone ada/mantos adriſarꝝq; gentes abluit: & a colentibus carbiletis: pirogetis: atq; dragetis: necnõ & lætas maiores hemo ſubditos: atq; minorẽ rhodope ſubiacentes intus ſecat: habens ex parte una cicones & doriſcos ex altera relictis primatibus & dolongis: tinis: corpulis: aliiſq; barbaris: habens ubi mare miſcet̃ portũ tentoris: & Polydori tumulũ: & ultra ſe apollinis zeruntii.
Ecos fluuius ingens ẽ: naſcit̃ quippe ex monte taumeſce: & in quinq; diuiſus alueos per caucaſum euehit oẽs loco: q appellatur ſcelantes: inde ſe ĩ gangem proripit.
Edabis mœdorꝝ fluuius ẽ: penes quẽ populus iſi ael captiu⁹ religat⁹ ẽ
Edas fluuius ẽ ꝓuinciæ ſeptimanæ: ĩ mare declinans gallicũ.
Edripis fluuius ẽ ſuſianorꝝ perſarꝝ ĩ euleum flumen decurrens.
Egos fluuius ẽ ꝓpontidi uicinus: cuius ĩ ripis tenſuſa appoſita ẽ.
Eladus arcadiæ fluuius ẽ ſeruans anhelitum.
Elauer fluuius ẽ apud aruenos gorgoniã oppidũ præterfluens.
Eleorus ſiciliæ fluuius ẽ: pachino ꝓmontorio uicinuſ.
Eleuterus fluuius in cãpis ſyriæ naſcitur: & phœniceo finit̃ mari: in quo maximæ teſtudines capiuntur: ultro ſtatuto anni tempore effuſa multitudine uenientes ĩ flumen.
Eliſius fluuius ẽ ſiciliæ.
Eliſos fluuius ẽ atticæ regionis ſic a flexibus nominatus. Aiunt qppe hũc a cocyto fluuio inferorꝝ augumenta ſuſcipere: & ob hoc furias in/fernales feſſos ſiti ſerpentes aquis huius recreare ſolitos dicũt.
Elles fluuius ẽ minoris aſiæ cingẽs ſmyrnã ciuitatẽ ſuis undiſ.
Elorus ſiciliæ fluuius ẽ: q more nili ſuprafũdit̃: hũc ſupra eleorꝝ dixi.
Elſa fluuius ẽ tuſciæ ĩ agro florentino paulo ſupra oppidũ: qđ collis dicitur ad oriẽtẽ ex loco cui unci incolæ tanta aquarꝝ abũdantia effũditur: ut mirabile uideatur: & circa eius initiũ quicquid eius in aquas proieceris: infra breue dierum ſpatium lapideo cortice circundatũ cõperies: qđ poſtmodum in ꝓceſſu ſui curſus non facile facit. Hic ſuis tantum undis perpetuo curſu in exitum uſq; clariſſimus effluit. Hym/bribus tamen ut cæteri turbatur & augetur: & quom oppida plura hinc inde labens uideat: a dextro modico elatum tumulo Certaldum uetus caſtellũ linat: cuius ego libens memoriam celebro: ſedes qppe & natale ſolum maiorꝝ meorum fuit: ante q̃ illos ſuſciperet Florentia ciues. Multas præterea & diuerſarum ſpetierum: maritimarum tamen omniũ radens curſu ſolum detegit concas uacuas: & uetuſtate candi/das: atq; utplurimum aut fractas aut ſemeſas. Quas ego arbitror dilu

uium illud ingēs: quo gen⁹ humanū fere deletū eſt: dū agitatu aquaꝝ maximo terras circunuolueret fūdo: illis reliquit ī ptibus. Hic demū ſub inſigni caſtro miniatis ī arnū fundit̃ flumē.
Enipheus theſaliæ fluuius eſt: ex otri monte prorumpens: & celeri ſe curſu uehens in epidaurum ruit.
Eniſes Siciliæ fluuius eſt haud longe a tauromeno colonia.
Enticinus galliæ ciſalpinæ ex apœnino decurrit in Padum.
Eorcus fluuius eſt hyberniæ: qui in radicibus biagmæ montis exor/tus per Oſiriam efluit regionem.
Eonus fluuius eſt indiæ nauigabilis in gangem fluens.
Epidanus fluuius eſt theſaliæ: ſatis leni deflues curſu ante q̃ꝫ ſibi miſceat̃ enipheus: qui quū rapidiſſim⁹ ſit: epidanum uelociſſimū facit.
Epilas fluuius eſt macedoniæ in heraclea ora.
Eracleus fluuius colchorum eſt: promontorio eiuſdem nominis proximus: & oppido mantio.
Erandatus fluuius ante lycus noīatus: aſiam Bythiniāqꝫ diſterminās orit̃ qdē in ſtagno aritinia penes miletopoli megeſton aliosqꝫ recipiēſ
Eraſinus fluuius eſt Nemeæ adeo ſuperbus curſu: ut ripis cōtineri nequeat præterfluit autem driopas. Alii autē Litiæ fluuium dicunt.
Ericinnume boetiæ fluuius eſt ad trophoniū deū: quē penes duo ſūt fontes: quorū alter potus memoriā affert: alter uero obliuioſū facit.
Eridanus fluui⁹ eſt Italiæ celeberrim⁹ apud græcos aliasqꝫ natiōes omnē ciſalpinā irrigat galliā: & qm̄ hic idem & padus eſt: nihil de eo præter ea q̄ ad græcos ſpectāt nūc dicem⁹. Reliqua ubi de pado. Fingūt græci hūc apud inferos natū: & ī terras ac ſuperos euaſiſſe: nihil aliud ſentientes: q̃ꝫ qꝑ ex uegeſo monte: q propīquus eſt īfero. ſ. tyr/rheno profuſus tendit in adriaticum: quod græci ſuperum uocant.
Eridanus autē nūcupatur ab euentu. Nam fingūt poetæ Eridanū ſolis fuiſſe filiū: cui quū falſum eſſe ei obiiceret̃ ab Epapho ægiptio iuuene: ad obtinendā filiationis fidē currus lucis ducere temerarie impetrauit a ſole patre. Qui quū equos nequiret regere: exeūtibus ipſis orbitam: in parte cælum exuſtū: & ī terris multa exhauſta fluīa. Quāobrē ab irato Ioue fulminatus ē: & ī padū cadēs ſuū illi tribuit nom̄ Alii ſunt q dicāt Eridanū egiptiū iuuenē: cū mutatis ſedibus ueniſſ& in ligures: eiſqꝫ imperaſſet: caſu in padū cecidiſſe: & in eo necatum. Quāobrem ī ſolatiū ſui flumini regis mortui nomē poſuere: & hinc eridan⁹ dictus. Quē & ueteres ægiptii in honorē ſui iuuenis bicornē inter alias cæli imagines poſuere: & pluribus decorauere ſideribus. Reliqua ad hūc ſpectantia ubi de pado uide.
Erigonus fluuius eſt prope dorchiopum: qui ex illyrico per perniam fluens maximum flumen efficit.

Ermandus fluuius ē indiæ:currens apud parabeſten racoſioꝝ.
Erimantus fluuius ē archadiæ:ex mōte panete fluēs ĩ alpheū.
Eritraſalcos fluuius in corporibus gignens pillos.
Erginus ꝓpontidis fluuius:haud longe a lyſimachia cherſonenſi.
Erinus ſecundū quoſdã fluuius ē lydiæ:Alii dicūt ex doricilio phry/
giæ natū:eumq; illã a Caria diuidere.Demū campos ſmyrnæ aureas
trahentem harenas fœcundare.
Eſia galliæ fluuius ĩ ſecanam cadit.
Eſeris fluuius ē:Calabriæ crotonenſi ciuitati propinquus.
Eſipius fluuius ē liciæ.
Eſicius fluuius ē hiſpaniæ:qui ante hauſtu dulcis fuit:poſtea amarus
factus ē.
Eſper fluuius:apđ quē ſecundū quoſdã Neſſus centaurus Deianiram
tranſuadans rapinã fugãq; meditatus ab Hercule ſagittis occiſus eſt:
qđ ſupra ĩ ebano flumine cōtigiſſe diximus.
Eternus fluuius apđ Daunos:quos nos apulos uocamus:eſt.Alibi ue
ro cōperio eū apđ aprutinos inter ſalinas & theanū maruncinū.
Ethilia ſeptētrionalis fluuiꝰ ē ꝑmaximus:ut qdã ferūt:maior euphra
te:æſtate creſcens ut nilꝰ:a maiori burgaria dſcendens ĩ caſpiū mare
Ethimantus fluuius ē indiæ uariis flexibus incuruatus:q cū ab inco
lis irrigationis cauſa diſtrahat̃:tenuis & iã ſine noĩe ĩ mare recipit̃
Eudon fluuius ē:anthiochiam alluit a thebaida ueniēs:ubi pygmeos
fuiſſe tradunt.
Euenos fluuius ē:qui & licoꝝ.
Euphrates ĩter cæteros fluuios memoratu plurimo celebris ē tã uete
rum litteris:q̃; exundationibus ſuis.Hunc qdam uolūt ex paradiſi fō
te mortalibus qdem incognito deriuari:qđ ego credo.Alii tamen di/
cunt in armenia maiori ĩ monte:cui paracoatra nomen:haud longe a
fonte tygris oriri.Nōnulli aſſerunt eū ex radicibus montis armeniæ:
cui catopen dicūt ĩcolæ ſupra zizimã ſeu zimaram erūpere.Nec de/
ſūt qui dicãt ex aga eiuſdeȝ armeniæ monte effundi.Et poſt hos affir
mãt aliqui:ꝙ ĩ uallibus montis capontis appareat primo:haud longe
a zimara de qua ſupra.Præterea aiunt:& ſi uaſtis e montibus exūdet:
undis non e ueſtigio ſeſe in fluuium effundere:quinimmo factis ex ſe
duobus lacubus:ſegnis ſedet & iners.Ex his tandem margine facto
erumpens ripis aſſumptis uere flumen apparet & maxĩo ſtrepitu:atq;
celeri curſu armenios cappadocaſq; diſterminans nūcupatus ab initio
pixurates:deizena & anetica regionibus relictis excurrit:& iam aliqui
bus ſuſceptis fluminibus ualidior factus ĩ taurum montem uires ex/
peritur ſuas:ubi elegeã uocant:cui cū non reſiſtat taurus:progredit̃
uictor:ſed ſaxoſus atq; uiolentus ad dexteram Comagenam:ad leuã

aũt relinquit arabiam. Verum ſunt qui uelint eum in alueos duos diui di: quorum alium in tygrim effundi dicunt: reliquum uero permeatis mœdorum gordianorumq́ terris in Meſopotamiam ferri: & babylo niã quondam caldeorum reginam in partes duas curſu medio ſeparar̃ Inde hic idẽ poſtq̃ aliquandiu effluxit: q nauigabilis & ĩgens ante fue rat in paludibus diſperſus ampliſſimis tenuis efficitur riuus: & inco/ gnitus(ut aiunt)nuſquã aperto exitu effluit: eſto ſint qui dicant eum in mare rubrũ fundi. Sunt tamen qui putent hunc illi ruborẽ iniectum a Cyro perſaꝝ rege ob ſuſceptam iniuriam: ſeu ob gloriæ alicuius ma gni facinoris cupiditatẽ: ut in riuulos deductus plurimus alueus cum nomine deperiret. Volunt inſuper hunc nili more & fere eodem tem pore Meſſopotamiam irrigare: atq́ fœcundam facere: & ſeſe ĩ alueũ ſtatuto tẽpore reuocare. Quã ob rẽ eũ nomẽ Euphratis ſortitũ uolũt cũ hebraice euphratas fertilitas appellet̃. Dicũt & alii aquas eius eẽ uitales: & ob id a priſcis auxeneum fuiſſe uocatũ.

Eule⁹ fluui⁹ ẽ: & ĩ mœdis orit̃: & haud lõge ab ortu ſorbet̃: & demũ in terras exiẽs per meſſopotamiam funditur: arcem Suſarum circuiẽs & Dianæ templum gentibus illis uenerabile plurimũ: poſtq̃ ſuſianẽ ab elmaide diſterminauit. Habet̃ hic a perſis adeo ſacer: ut non ex alio reges bibant: ſecũq́ ex eius aquis d̃ferant: ſi forſam peregre ꝓfe cturi ſint. Facit tandẽ una cũ tygri lacũ iuxta Cariacẽ: ex quo quorſũ exeat nõ habet̃.

Euenenius fluuius ẽ hiſpaniæ ꝓpĩquus tradulis ueterib⁹: & calabrici oppido.

Eurimedon pamphyliæ fluuius ẽ a ſade oppido miſſus iuxta arpedon montẽ fluit: inſignis Cimonis athenienſium ducis nauali uictoria: & phœnicũ atq́ perſaꝝ clade.

Eurotas fluuius Laconũ ſub ipſis lacedæmoniæ muris currens: huius ripæ lauris abundant: & ideo Apollini ſacꝝ dicũt.

Euxinus fluuius ꝓpontidis: quẽ ab euxino mari in qd̃ effluit: denomi natũ q̃dam uolunt.

Exaimis fluuius ẽ argiuoꝝ: quẽ aiũt terris ĩmergi: & iteꝝ poſt exactũ aliqualẽ curſum ĩ publicũ reuerti.

Exemontus Meſiæ fluuius ẽ.

Exrhodus æque eſt Meſiæ fluuius.

f Abaris: hic & farfarus dicit̃: fluuius ſabinoꝝ ẽ: & corrupte fa/ faber nũcupat̃ a plurib⁹.

Fæcelin⁹ ſiciliæ fluuius ẽ pelloro iũctus. & Dianæ tẽplo cõterminus.

Fanes ſannitũ ẽ fluuius: q & ſyris dicit̃: beneuento uicin⁹.

Farfar⁹ ſyriæ fluuius ĩ radicib⁹ libani mõtis emittit̃. & ꝑ anthiochiã fluens ĩ ſyriaco miſcet̃ mari apd̃ ſymeonis portũ.

Farnicas fluuius ē haud lōge a iulionopolitis.
Faſis colchorum fluuius ē ingens: maxima deferens diu nauigia: quæ in monoſchis ortum aliqui dicūt. Alii in morcorum montibus: & quidam a garamante monte effuſum: cuius in marginibus oppida fuere plura & celeberrima. Sed inter alia Tindariceum & phaſim ea in parte apud ipſos & Ciaos permaximi fluuii miſcentur eidem. Poſt habuit ſurium apud qd & ſurius fluuius īfluit. Recipit præterea Glaucum & abſarcum & cobum e caucaſo deſcendente. Tandem poſt longiſſimū curſū ultra hoſtia tanais in pontum effluit clarus quidem: & aliis præter iā dicta inſignibus fluuiis eſt. Penes eum Phrixi templū fuit: & lucus ob aureum uelus ueteri fabula celebratus. Medeam fugientē cum Iaſone tulit: & exilio ſulmonenſis Ouidii memorandus eſt. Aiunt inſuper in eo uirgam oriri: quam leucoſiphilon uocant: tantæ uirtutis: ut aſſerūt φ ſi thalamis hominum apponatur: matrimonia habet pudica atque inuiolata ſeruare.
Fatiſſus olim dacorum fluuius.
Fœnix theſſaliæ fluuius ē.
Ferior fluuius Ienuæ oppido propinquus.
Firrites fluuius propinquus caiſtro flumini pegaſeū īpellit ſtagnū.
Feſterus myſiæ fluuius ē.
Feſus fluuius ē boſphori: quē alio noīe rebas uocant.
Finus hiberniæ fluuius ē: p cheneleoniā effluens regionē.
Fiſon fluuius q & ganges in paradiſo delitiarum oriri quidam uiri celebres aſſerunt: & exinde irrumpere eo: ubi aiunt oriri gāgem: qui talia perſcrutati ſunt: de quo (ubi de gange) plenius diſſeretur. Dicunt autem phiſon dici: φ inundationem ſignificet: excipitur autē ab oceano orientali.
Fitaras fluuius ē apud ſeres: de quibus iam ſupra dictū ē: ubi de cambri flumine.
Flautaſis fluuius in finibus dacorum ē.
Flegeton inferorum fluuius poetis familiariſſimus ē: ignē qdē ſignificat ſeu ardorē.
Floxus fluuius ē hiſpaniæ pmontorio celtico uicinus.
Focias fluuius ē theſſaliæ: & ī epidaurum effluit.
Forion armeniæ maioris fluuius ī tygrim mergit.
Forinus fluuius aquilegiæ ppīquus ē.
Fricinius nauigabilis fluuius apud perſas.
Frygius fluuius ē minoris aſiæ: q & phrygiæ puinciæ nomē dedit: & eā a Caria diuidit: ē qdē magneſiæ: q̄ ad ſypilū ē iūctus īſignis. L. Scipionis aſiatici romanorum conſulis uictoria: & clade Anthiochi aſiæ & ſyriæ regis penes eū ſuſceptæ.

Futh fluui⁹ ē mauritaniæ: & a quo adiacēs regio futhenſis appellata ē.
g Abellus ciſalpinæ galliæ fluuius ī padū cadit.
Gadus fluuius ex mōte tauro effluens ī mare ſuſcipit̃ cycladū.
Gæſus Ioniæ fluui⁹ ē: prieni ciuitati ꝓpinquuſ.
Gagatis fluuius ē liciæ: a quo & locuſ: cui ꝓximus fuit: dnoīat⁹ ē.
Galeſus calabriæ nō amplius.v.m.paſſuum a tarento ſemotus.
Galbiā fluuius ē Cariæ: haud lōge ab allicarnaſo: infamis ob malam habitantiū ualitudinē.
Gall⁹ lycaoniæ fluui⁹: a quo denoīati ſunt ſacerdotes Cybelles. Hic qdē ī ſangaꝝ terminat̃. Potantes ī furorē cōuertit.
Ganges fluuius indiæ prægrandis atq; famoſus. De eius uero origine ambigit̃ apđ priſcos. Nā alii ex incertis fontibus: uti nilū eū naſci uolunt. Alii ex ſcythicis montibus uaſto cū fragore loci erumpere: atq; ſeſe p ſcopulos & aſpreta locoꝝ præcipitem dare: donec ī planū deuenerit: & ibi quaſi ſuſceptū ab hoſpite ī lacu quodam conquieſcere: & ex eo tandem lenem manſuetumq; procedere: qui in orientem tendēs a.xviiii.maximis atq; nauigabilibus fluminibus augetur: & ultimo ſecundum quoſdam ut nilus ſeptem hoſtiis oceanum ingreditur. Alii dixere nouem: & tria quidam tantum eſſe uoluerunt. Dicitur autem ganges a Gangaro uetuſtiſſimo indiæ rege: ut placet aliquibus. Aliis uero placet hunc illū eſſe fluuium: quem uocant ſacræ litteræ phiſon: đ quo paulo ante pauca dicta ſunt. Qui quocūq; uocetur noīe: aut quotcūq; exundet alueis in mare: adeo grandis eſt: ut ubi minus occupet latitudinis.viii.m.paſſuum pateat: ubi plurimum centum: altitudinis nuſquā minus.xx.paſſibus reperitur: aduerſus quē Cyrus perſaꝝ rex quaſi cœpti oblitus bellū inauditū ſumpſiſſe fertur. Nam quom unuꝫ ex regiis equis candore atq; forma præcipuum: quem fiducia tractus tranſuadare perſuaſerat: a uortiginibus undaꝝ circunagi atq; abſorbi una cū inſidente cerneret: aiunt iratū iuraſſe ſe illū adeo extenuaturū: ut qui equū atq; equitē optimū abſorbiſſet: mulieribus uix genua tingentibus uadoſum faceret. Nec uerbis opus defuit. Nā totis ī hoc expoſitis copiis in.cccclx.alueos flumen detraxit anno integro operi dato: nō obſiſtēte ꝙ nil more augeri dicat̃ certo anni tēpore: & adiacētes fœcundare agros.
Gardo fluuius ē ī prouincia narbonenſi: neumaſo ciuitati ꝓpinquus. Hūc aiunt ſæpiſſime æſtiuo tēpore abſorberi apđ eū locū: quē campianacū uocāt: & ſub caſtello primati ampliorē renaſci.
Gargarus fluuius ē ī inſula: quā hydrophragi habitant: barbā uſque ad genua nutrientes: & piſces crudos ēt comedentes: ultra quē dicūt formicas eē catuloꝝ magnitudinē excedentes.
Garunna fluuius eſt pyreneis delapſus montibus: gallos ab aquitanis

diſterminans:uadoſus quidē in hymbribus:aut ſolutis niuibus intumeſcat:& ī eo inſula ē aneros noīe:quā quidā pendere:& extolli aqs creſcentibus:deprimiq; eis deficientibus credūt:& cū oceano occidētali miſceat̃:ī exitu ſui amplior & turgidior fact⁹ more æſtuantis maris huc illuc nauigantes impellit.
Gelia ſiciliæ fluuius ē:a quo & oppidū illi appoſitū đnominatū ē inter Camerinū & Agrigentū.
Geneſus epyrrhi fluuius ē:quē a dyrrachio theſſaliā eūtes inueniūt.
Genuſus paleſtinæ ꝓuinciæ fluuius ē.
Geon fluuius ē meridionalis:quem aiunt ī paradiſo delitiaꝝ oriri:& uniuerſam æthyopiam irrigare.Hic idē cū nilo ē:& ideo quæ multa đ eo dicenda ueniunt:ubi de nilo ſcribit̃:apponent̃.
Gercus ſcythaꝝ fluuius ī lacu buſeſagoræ ſuſcipit̃:q a meotidis palude ſaxoſo tantū diſcludit̃ dorſo.
Gerros fluuius ē baſſitidaꝝ & nomadū:& iunctus hyppacari fluuio: Carcinem urbē præterfluit.
Geſſus fluuius ē apud Iones ea ī regione:quæ troglea appellat̃:ioniis omnibus ſacra.
Getilos fluuius ē mauritaniæ portui tiſadro propinquus.Hunc Oetebes quidam uocant.
Gis uel ger fluuius ē æthyopiæ garamantū inter deſerta & harenoſa effluens loca.
Glanes fluuius ē tardus atq; piger:adeo ut potius palus uideat̃ q̄ꝫ flumen:infamis plurimū aduerſa ualitudine incolaꝝ.Fert̃ aūt tardus:ut dictū:ſub Cluſio uetuſtiſſima tuſciæ ciuitate:& amplo occupato ſpatio ſcœnæ iuliæ campos a peruſinis diuidit.
Glanicus fluuius ē apđ minturnas liris nominatus:illas curſu diuidēs puto hodie uocari uulgo garigliano.
Glaucus fluuius ē ioniæ:pedalio promontorio propinquus.
Glauais colchoꝝ fluuius ē:& ī phaſim mergit̃:habens eius ī exitu in phaſim inſulam abſq; noīe.
Gloſpes fluuius ē haud lōge ab olga oppido:& bithyniæ ꝓpinquus.
Gna mauritaniæ fluuius ē:Ampeluſiæ ꝓmontorio uicinus.
Gozā fluui⁹ ē mœdoꝝ:quē penes Salmanaſar babyloniæ rex Iſraelitas captiuos habitare iuſſit.
Grateis fluuius ī extremo Italiæ:ſiciliæ ꝓpinquus:& ſcilleo oppido: quē fabulæ ſcillæ īmanis monſtri finxere matrē.
Granius perſaꝝ ē fluuius p ſuaſianū fluens:& paruas deferens naues cuius dextrū latus incolunt Dixi montani bitumen pficientes.
Griliosolus fluuius ē i affrodiſia regione:coriphæ oppido ꝓpinquus.
Granicus phrygiæ fluui⁹ ē:in propontidē cadens:cui zizicon ciuitas

proxima: clarus qdem prima Alexādri macedonis uictoria ī perſas.
Guatra britanniæ fluuius ē ī cambria regione: quā uulg⁹ ab eo deno minat guall iam.
Guandalus guandalorum eſt fluui⁹.
Guatalus fluui⁹ Penthimbaſtrinæ: q̄ dacis ē contermina: q in oceanum mergit.
i Aboot fluuius ē: penes quē Iacob noctu cum angelo luctat⁹ ē: fluens inter philadelphiam: & garaſan: pcedensq; ſuſcipitur a iordane.
Iacrus fluuius ē indiæ propinquus: in meuum fluuium effluenſ. Nam Pompeii Magni edicto exploratum eſt membratos ſeptem diebus ex india perueniri ad iacrum flumen.
Iader fluuius eſt apud Salonas: qui in adriaticum ſe miſcens forte iadræ oppido nomen dedit.
Ianaus fluuius eſt in armixia regione.
Iardanus fluuius eſt cretæ inſulæ: ciuitatem phias circundans: cuius & in ripis Cidones habitant.
Iarothus fluuius eſt indiæ inter opaca nemorum ex arboribus inuſitatis effluens: & ſilueſtrium pauonum abundans.
Iberus famoſiſſimus hiſpaniæ fluuius eſt: & a quo ipſa hiſpania iberia appellata eſt. Hic ſecūdum quoſdam apud uacanos oritur: ſecundum alios apud cantabroſ: & quom nauium ferax ſit: Tulam opulentiſſimā eius regionis ciuitatem ex inferiori parte radit: demum ſub tortoſa ciuitate balearicum ingreditur mare.
Iberus fluuius eſt: & per moſcorum tractus in cyrum flumen effluit apud ſcythas ſeu hircanos.
Idaſpes inſignis fluuius magnitudine: & q harenas habeat: atq; gemmas ferat: per parthiam ſeſe ferens euadit ī indiam: & amplo atq; pfundo gurgite means crebras facit inſulas: & ingentia trahit ſaxa ſub undis. Poſtremo quattuor ſuſceptis fluminib⁹ miſcet indo in regione inio: apd arcē ſoboꝝ: q ex exercitu olim Herculis fuiſſe teſtant pelles ueſtimētoꝝ loco: & clauas p armis geſtantes. Ab Idaſpe uero antiqſſimo mœdoꝝ rege (ut placet aliquibus) nominatuſ.
Idros fluuius eſt ciliciæ Tarſo ciuitati propinquus: ideo hydros dict⁹ quia in forma hydri tortuoſus ſit.
Iectuus fluuius eſt: in quo opotimi capiuntur piſces: & inter alios un⁹ qui lupus uocatur: qui guſtui carnium ſaporem præbet.
Iera fluui⁹ eſt aſiæ: diſterminans galliam atq; bithyniam.
Ieros fluuius ē colchorum.
Iene fluuius ē (ut arbitror) hiſpaniæ: oceanoq; ſe mergens cantabrico ubi uelabri habitant: & luceni in oppoſitum hiberniæ inſulæ.
Ietris fluui⁹ eſt Meſiæ: quem ietrum quidam uocant.

Ignaboo britanniæ fluuius ē:& mergit̄ oceano.
Ilas fluuius ē bithyniæ præterfluens urbē truſiadē:quā & lacus ilas alluit:apd quem Ilas Herculis puer a nymphis dicit̄ raptus.
Ilerda hiſpaniæ fluuius:a quo ilerdum oppidū dictum.
Iliſſon fluuius ē:cui oliua propinqua.lx.ſtadiis eſt:quam ſi quis tetigerit:damnū maximum conſequet̄.
Illiſus fluuius ē in inſula ilubro:quam arbitror ægri maris.
Imala ſabinoꝝ eſt fluuius prope caſperiē ciuitatē:q & imelle dicit̄.
Imaridis fluuius ē indiæ:penes quem aiūt hoīes ingentis ſtaturæ habitare:& quia uiuis utunt̄ piſcibus:iecyphani uocāt̄ ab indis.
Imera memorabilis ſiciliæ fluuius.Hic fere circa medium īſulæ fuſus in duos diuidit̄ alueos:quoꝝ alter in tyrrhenum mare ḋcurrit:& dulces atq; optimi ſaporis aquas trahit:alter ī libycum tēdit:ſed amar⁹ plurimū.Alii cōtrarium dicūt:ꝙ qui in meridiem pergit dulcis ſit:& amar⁹ uergēs aquilonē.Ab hoc imera oppidū ſiciliæ denoīatū ē.
Iminus ſiciliæ fluuius eſt:oppido camerinæ propinquus.
Inachus argiuoꝝ fluuius ē:ab inacho rege denoīatus.
Indus fluuius ē indiæ pmaximus in Cibathaꝝ iugis ad ſeptentrioneꝫ. Alii eum ex caroparnaſo dicūt effluere:æquantem magnitudine gāgē Hic pluribus ac maximis ſuſceptis fluminibus quaſdam facit inſulas: inter quas eſt ampliſſima præcianes:& alia minor tātum:quæ pacale nominat̄:demū in duobus diuiſus alueis inter ſe lōge diſtantibus ab oceano recipit̄ ab eo īdico una cū ꝓuincia nūcupato.
Inor mauritaniæ fluuius ē p deſerta efflués:eſto ueſtigia uineaꝝ atq; palmaꝝ reliquias aliqñ circa eū inuēta ſūt.
Inſtigia ſarmataꝝ ē fluuius.
Inſurgis germaniæ fluuius ē apḋ baſtrinas dacis cōterminoſ.
Inuacius fluuius apḋ aprutinos haud lōge a truēto flumīe.
Iomanes meridian⁹ ē fluuius p balibotros decurrēs īter oppida mecora atq; catiſobora:malleæ mōti propinquus.
Iordan⁹ fluuius eſt diuidēs Iudæam & arabiam.Verum de origine ei⁹ ambigit̄ apud ueteres.Nam ſunt qui dicāt ex libano mōte duos exoriri fōtes inter ſe diſtanteſ:quoꝝ alter dicitur Ior:& alter dan.Qui dan fere ab ortu ſuo ſubterraneum agēs gurgitem uſq; ad planitieꝫ meldā abſconſus incedit:ibi erumpens:obliquanſq; ſe in galileam gentium ab urbe cedar iuxta ſpineti balnea ſub montibus gelboe riuo ac Ior fonti altero excurrenti iungitur:& fluuium faciunt:hiq; ex ſe nomen componunt Iordanis. Alii uero dicunt ex Ior Iordanem fieri:ſed eo ꝙ tranſeat ſecus dan olim ciuitatem:in qua rex Ieroboā uitulum erexit aureum:quæ latine riuus ſonat:ſeu fluui⁹:dictus eſt iordan:quaſi fluuius Ior.Quidam uero dicunt apḋ paneadā templū Cæſari dicauit

Herodes: ſpeluncam in montē eſſe aquis immobilibus plenā: & ex ea iordanem effluere. Nōnulli aſſerunt hoc iordanis nō eſſe principium: qnimmo fontē eſſe. cxx. ſtadiis ultra cæſaream: cui a rotunditate phiala nomen eſt: & ex eo aquas ſub ſpelunca peneadis accedere. Quod qdē a Philippo tetrarcha compertū dicunt proiectis ī phiala paleiſ: & per ſubterraneos meatus apud paneadem redditis. Sed undecūq; oriatur effluens aquarum primo facit congeriem: quas aquas uocitant maron inſignes uictoria Ioſue: & Iabis regis Aſor clade. Ab his proſiliēs lacū facit ingentem: quē alii mare galileæ: alii tyberiadis lacū uocāt. Inde autem auctior factus pluribus ſuſceptis fluminibus euadēs inter ſochoth & ſalin ſub hermō & Cale oppida atq; betheſinuth accedit ī cōfinia Ierico: ubi ſuis aquis a Ioanne baptiſta lauari dignat⁹ ē Xp̄s: homo deus æque mundi creator atq; redemptor: ut ex hoc intelligeremus regenerationis lauacrum: & eius imitantes ueſtigia ab originali crimine lauaremur: nec multum & in lacum aſſaltidis: ſeu mortuum mare colligitur.

Ipachares fluuius eſt uno hoſtio: quanq; ex diuerſis fontibus cū gero in Carcinæ ſinu in ſcythia mari ſe miſcens.

Ippanis ſcythiæ fluuius ē: ex ganoi palude inter auenhetas procedēs: quam incolæ eius uocitant matrē ſcytharum: fluuiorum princeps: q diu qualis naſcitur effluit: tandem aqud calipidas: quos circuit: miſcet illi fons modicus: qui exampheus dicit: qui eum adeo reddit amarū: ut mirabile uideatur: quom eo uſq; fuerit dulciſſimus. Et ſic amarus ſecūdū quoſdam fert ī pontū: ſecūdū alios ab ſeſagore lacu haud lōge a Meotide ſuſcipit. Is qdem inſignis eſt Alexandri macedonis termino. Moratus ē enī iter eius: ut aræ ab eodē Alexandro eius ī ripis poſitæ teſtant. Præterea naſcūt ab eodem animalia quædā paulo muſcis maiora quattuor pedes & pennas habentia: ut ſatis quadrupedes uideant: & aues: quoꝝ uita die una tantū terminat: ī mane infantes: meridie iuuenes: ſero aūt ſenes ſint: & ob ſeniū ſatis expertū dicunt: d̄ficiunt: quæ īcolæ himeridiones uocant.

Iparis fluui⁹ eſt: quē & iectarim uocant: ex quo camerinis aqua inducta eſt.

Ipatos ſyriæ fluui⁹ ē: cui & ipatos oppidū & ſeleucia atq; berithos ciuitates propinquæ.

Iperis fluui⁹ ē perſaꝝ nauigabilis: & medio in ſinu pſico fundit.

Ipſa hiſpaniæ fluuius apd̄ urbem uecon currit: quē Herculi fuiſſe gratū ferunt.

Ipſos fluuius ē colchoꝝ grandis: & ī phaſim fluuiū ſe cōdens.

Iris fluuius minoris armeniæ lycū ſuſcipienſ.

Iſanus dyrrhachii fluuius ē.

Iſara galileæ fluuius eſt: in rhodanum fluens apud quintianū.
Iſaurus flauuius ē galliæ ciſalpinæ: haud longe a Ceſena in adriaticū mare ꝓrumpens.
Iſepis indiæ fluuius nauigabilis ē: in indū cadēs.
Iſmeneus boetiæ fluuius ē: ꝓpinquus olim thebis.
Iſpaſus fluuius ē indiæ: adeo ſub ſolſtitio poſitus æſtiuali: ut exeunte ſole ī fine geminoꝝ & principio cancri: ꝑpendiculares ī ſe ſolis radios recipiat: ultra hūc ampliſſimæ ſunt ſolitudines.
Iſter fluuius ē: q & Danubius dictus: qui hoc nomine a fontibus ueniens: ꝙcito tangit illyricū: iſter relicto danubii nomine appellatur: de cuius ortu progreſſu & exitu in pontū ſupra ſatis dictum eſt: ubi đ danubio. Hic replicandū non cenſeo. Sunt tamen qui credant ex danubio ramū progredi: qui uocatur iſter: & ab eo Iſtria đnominetur: & ꝑ eum Iaſonē in adriaticū penetraſſe nauigio a colchis uenientem: quod ego ridiculū puto.
Iunculus apud baſternas eſt fluuius: haud longe a dacis.
Iuſtula fluuius ī cōfinio eſt ſarmataꝝ in oceano effluenſ.

L Adon fluuius eſt Archadiæ: nō quidē ab initio terris datus: ſed terræmotu quodam e paludibus panetæ emiſſus. Hunc aliq fingunt patrē fuiſſe Daphnis: quam reliqui dicūt penei: forſan & hic lauris abundat in ripis.
Læros hiſpaniæ fluuius ē lambracæ ciuitati ꝓpinquus.
Laphias fluuius ē in minori aſia: haud longe a iuliopolitis.
Lamber fluuius ē ciſalpinæ galliæ: ex upili lacu ī padū fluens.
Lamiſſus theſſaliæ fluuius.
Langueus fluuius ē ſcytharum apud Caraſtaſios & anthiadaſ: ex montibus catheis cadens: opharumq; ſuſcipiens flumen apud catadas & opharitas.
Lar fluuius eſt galliæ.
Lanos fluuius ē apud ſeres.
Lanus fluuius ē ultra danubiū: a quo lani populi dicti ſunt.
Lariſſus fluuius ē græciæ: elium agrum dirimens a dymeo.
Laueſina mauritaniæ fluuius ē.
Lauth fluuius ē mauritaniæ ultra abilam montem nauigabiliſ: & tumidæ oppido propinquus.
Laxatus: laxares: laxartes credo idem ſit fluuius apud ſcythas: quem (ſi ſic eſt) ſcythæ ſcythim uocant. Is quidem Semiramidi Cyro & Alexandro terminus fuit: finemq; dedit impetuoſo itineri: & per deſerta ſcythiæ & ſurdianoꝝ regionib⁹ uaſtus fonte ſuo ſeſe penes dacos flectens ī ſeptentrionē uerſus inter mardos & peſſicados penetrās ī ſcythicum ad extremū effluit oceanū.

Ledus fluuius eſt galliæ:haud longe a ſtagnis uolcarum:& caſtello le tara & rhodano fluuio.
Lentulus ſub arctoo fluui⁹ eſt in ſuperiori capite riphæorum mōtiū: & medius inter alanū fluuium atq; tanaim ī meotidē fundit̄.
Leta fluui⁹ circa Auguſtam ciuitatem effluens.
Lethes fluui⁹ eſt figmento poetarum apđ inferos fluens:& animab⁹ defunctorum potus præteritarum habet obliuionē inducere.Sane(ut aliquibus placet)omiſſis figmentis hic;fluuius in africa ē apđ extremū ſyrtium cornu nō longe ab cronice ciuitate.Ve℞ incolæ priſci fictiōe ducti prædicta arbitrant̄ eum ab inferis ī terras erumpeř.
Lethecus fluuius ē inſulæ cretæ:ſic dictus(ut placet aliquib⁹)eo ꝙ penes eū dicat̄ hermionā Martis & Veneris filiā Cadmi uiri oblitā.
Liber fluuius ē ſyriæ inferioris:haud longe a ciuitate Iopen.
Libeus fluuius minoris aſiæ eſt:inter galatiam|& bithyniā fluens.
Libius fluuius ē mauritaniæ:cui quondam fotos uel futh nomen erat ab adiacente prouincia.Verum ab uno filiorum Merſan:qui Libius uocatus eſt:poſtea ſic dictus.
Licaſtris Coæ fluuius eſt:a quo & lica ciuitas nominata.
Liceos fluuius eſt in ora ſubiecta libano apud phœnices:haud longe ab oppido cui leonthos nomen eſt.
Liceſius thraciæ fluuius eſt:cuius aquas(ut ferunt)ſi quis potauerit: ebrius efficitur.
Lycus aſiæ fluuius eſt:q quidē ab origine ſua lycus non dicitur:quin immo marſus fabuloſis græco℞ carminib⁹ īclytus.Hic aūt e ſummo uertice mōtis Cilenæ urbis fundit̄:& in ſubiectā decidēs petrā uaſto cū ſtrepitu unda℞ đcidit:& ſuas tantū undas euoluens cāpos liquid⁹ rigat appoſitos:& qa eius placidus eſt color:mariq; perſimilis:fictiōī poeticæ locus adinuentus eſt.Ibidem.ſ.amore eius tractas conſediſſe nymphas:qui q̄diu intra mœnia ciuitatis labit̄:marſus ē:exiens uero & maior factus lycus denoīat⁹ ab īcolis:cui laodocia celeberrima ciuitas appoſita ē:& ī heraclea & neopharia cæſarea:tādē ſecundum quoſdā in euphratē decurrit:ſecūdū uero alios diſterminata armenia minori ruit ī irim.Poſſibile tñ ut duo ſint.Si un⁹ ē:ſeu un⁹ e duob⁹: memorabilis ē uictoria Anthiochi regis:& Itaclis partho℞ ducis clade:nec min⁹ ſecūda Alexandri macedonis ī pſas gloria:& Darii r̄gis ignominioſa fuga:cū apđ uicū īter macedonas perſaſq; pugnatū ē.
Lycus fluuius ē cypri Inſulæ ſe fundens in mare ſyriacum.
Liger fluuius eſt:æquitanos a celtis diuidenſ:ſeu Bithuriges ab eduis a quo æquitana đnominata eſt:eo ꝙ ſuis obliquis aquis fere oē₃ ī circuitu cingat:& poſtremo ī oceanū britannicū euoluat̄.
Limira fluuius eſt poſt tauri promontoriū:noſtra contingens maria:

apud limiram defluens oppidum.
Limote⁹ ſiciliæ fluuius.
Lynce⁹ ſeu lincheſti⁹ fluuiu⁹ mira inſignitus uirtute. Nam ſi quis mi nus moderate ex eius undis potauerit: nō aliter titubabit: q̃ ſi uinum immoderate potaſſet.
Lineus fluuius ē in creta inſula præter cortinam urbem effluens: per quē aiunt europā a tauro Ioue fuiſſe portatā
Liparis ciliciæ fluuius mirabili proprietate noīatus. Aſſerunt enī na tantes in eo: aut ſe lauantes non aliter ungi ab ipſa aqua: q̃ ſi oleo la/ uarentur uel adipe
Liquentia fluuius eſt galliæ ciſalpinæ: ſeu Venetiarum: ī padū ſeu in adriaticum mare cadens.
Lirceus fluuius eſt œtholiæ.
Liris fluuius eſt minturnā coloniam curſu diuidens: q & glanicus ap/ pellat⁹ ē: cuius ī ripa fuiſſe dicit̃ tēplū nymphæ maricæ minturnēſis.
Liſis fluuius ē aſiæ: mandropo ciuitati propinquus.
Linternus cāpaniæ fluuius ē: haud longe a uulturno fluuio & oppido
Lithis fluuius ē aſiæ: qui terras ſubit: & demū reddit̃ terris.
Lithos fluuius eſt phœnicum: haud longe a ſeleucia hipatho & beri/ tho ciuitatibus.
Litra fluuius eſt mauritaniæ atri coloris ex intimis exutiſq; ſolitudini bus torrente ſole ꝓpinquo & pluſq̃ ignito effluens.
Lixus mauritaniæ fluuius: a quo lixa ciuitas denoīata ē eiuſdē regiōis
Lucta fluuius ē ruxultanoꝝ apud oceanum degentium.
Lunia fluuius hiſpaniæ: haud longe a gallitia & durio flumine.
Lurda fluui⁹ eſt: ex tauro monte cadens.
Luno fluuius eſt mauritaniæ: propinquus gnacoloniæ atq; ꝓmonto/ rio apeluſiæ.
Lupia fluuius ē cadens in rhenum.
Luſius archadiæ fluuius: quē penes diu oſtēſum eſt ſepulchrū Aeſcu lapii aſſipi & Arſionæ filii: q primus alui purgationē: atq; dentis euul ſionem adinueniſſe dicit̃.
m Acra fluuius ē in initio apænini fluens inter liguꝝ montes: & demū penes lunā ciuitatē defluit in tyrrhenū.
Mageſton fluuius ē aſiæ: merrando ſeu lyco flumine ſuſceptus iuxta melicopolim.
Magrada cātabroꝝ fluuius eſt una cum ſueſa Trinobellontem cingēs & decium.
Malua fluuius ē africæ diuidēs mauritaniā ſcythicenſem a tingitana.
Madrageus ſcythaꝝ fluuius apud ſagos populos.
Mandrus fluuius ē indiæ inter aremandros atq; Ianeos.

Maran fluuius eſt: penculis & liphorte oppidis propinquus.
Margus fluui' eſt ſeleuciam currens: quæ prius Alexandria dicebatur ab Alexandro contra Parthiam condita: ſed a Barbaris dirupta: & ab Antiocho Seleuci filio reſtaurata. Hūc aliqui apud dalmatas eē dicunt
Marſia fluuius eſt. Hic oritur haud lōge a fōtibus menādri: & currēs Apamiam diuidit: & inde tiborō in radice montis ſigniæ ſitam circuit Deinde menandro mixtus icareum mare petit: in quo una fonduntur ambo & littore micaleo: & hoc ſecundum quoſdam: qui uolunt hunc illum eſſe marſiam de quo fabula uetus extat: qui cum Apolline tibiis certauit: ſuperatuſq; atq; pelle nudatus in fluuiū ſui nominis cōuerſ' eſt. Alii uero dicunt marſiam fluuium in uertice montis ſupra Celenem ciuitatem irrigare: & exiens lycum uocari: eumq; lycum in irim mergi: ſeu binomius ſit menāder: ſeu hic marſias: ſeu marſus ali' ſit a marſia: quod non credo: diuerſitatis cauſam nec intelligo nec aduerto.
Mathis Dyrrhachii fluuius non longe a lyſſo.
Matrona fluuius eſt gallos a belgis diuidenſ.
Mazithis fluuius eſt ex caucaſo monte cadens citra flumen ſyderi: ꝓpinquus hircano mari.
Meander fluuius in monte alotrine lacu oritur: & adeo dſcendens ſinuoſis circunagitur flexib': ut nōnunq̄ in fontem uideať uelle reuerti: & Apameam primo irrigat regionem: inde moxeum regis oiim midiæ: poſt hæc hyrgaleticos campos: & & ultimo cariam: omes fertiliſſimo limo fœcundans. Poſtremo apud urbem hippum haud longe a mileto ciuitate in icareum effluit mare. Alii ſibi attribuunt eam originem quam ſupra marſiæ dſcripſimus. Is quidem multos ſuſcipit fluuios: eiuſq; ſunt margines cōſpicui plurimū ciuitatum. Suſcipit quidē marſiam: obriuiam atq; orbam: & alioſ. Inſignitur magneſia ciuitate: Comene: Nihiliuia: Priēne & aliis. Aiunt inſuper in eo naſci lapidē: quem per antiphraſim Euphronam uocant: quem ſi quis pectori alicuius alliget: in inſaniam eum uertat adeo uehementem: ut aliquē ex ꝓpinquis occidat.
Meduacus Venetorum fluuius
Melas boetiæ fluuius ē: mineruæ ſacer: eo ꝙ oliuetis abundet. Hunc tñ aliqui uolunt athenaꝝ eſſe fluuium: cum ille ſit moelus in ſichinaꝝ finibus. Hic tamen melas eodem fonte cum cephiſo exundans potos greges ſi albi ſint: nigros facit: quom cephiſus agat contrarium: & ex hoc nomē traxit. Nam melā græce nigrū ſonat latine.
Melas fluuius ē cherſonenſi: a quo ſinus: ī quē effluit melas: diciť.
Melas ſeu methas theſſaliæ fluuius ī epydanum fluens.
Melena fluuius lyſimachiæ ciuitati ꝓpinquus: quem puto idem cum

mela:quem in cherſoneſo diximus:& ſic eundem arbitror cū melena in radicibus oetæ montis fluente:& ſi ſic eſt:paruus eſt fluuiꝰ.
Mella galliæ fluuius ē:ea abundans herba:quæ ab eo uocitať amella.
Melas fluuius ē pamphyliæ nauigabilis:apud quem bethires buſiriq; incolunt:eum ciliciæ ueterem terminum dicunt.
Meles fluuius eſt in aſia ſmyrnam circundans haud ꝓcul naſcens ab ea:quem inter aſiatica flumina præcipuum aiunt.
Melpes fluuiꝰ buxentio oppido uicinus.
Menotaurus fluuius apud cautadas & opharitas gentes.
Menuba hiſpaniæ fluuius apud cauraſitas.
Menus germaniæ fluuius eſt:in quo ſylurum aiunt piſcem equos innantes deorſum trahere.
Merula fluuius propinquus albouintimilio oppido.
Meſtus thraciæ fluuius:cui proximi habitāt berſi boſſiq;:pagei montis radices ambiens.
Metaurus fluuius eſt umbriæ deſcendens in adriaticum ſinum:haud longe a phaneſtri colonia uerſus Senogalliam:clarus quippe uictoria Salinatoris Liuii:& Claudii Neronis conſulibus:& clade atque cæde Haſdrubalis pœni ex hiſpania uenientis.
Meus fluuius eſt indorum ſogdianorum.
Milā fluuius eſt ſiciliæ inter ſyracuſas & leontinum fluens.
Milla fluuius eſt hiſpaniæ apud celticos:cui cognomen obliuionis attribuunt.
Mincius Venetiarum fluuius eſt:ex benaco lacu prodiens:qui exundans uſq; mantuā labitur.Ibi aūt in circuitu ciuitatis altero lacu facto quom ex eo progrediť:Mincii nomē aſſumit:& breui curſu in paduz mergiť:& quom de ſe tenuis ſit:adeo hymbribus augetur:ut aſſerāt nullum eſſe tam modici curſus:qui tantum uſq; ſuſcipiat incrementi. Equidem memorabilis Maronis Virgilii diuino carmine decantatus: & eius origine.Nam in ando uila eius in marginibus ſita natum aiunt: haud plus.ii.m.paſ.a mantua:uocant tamē hodie pietola:& gloriatur tanti uatis incolatu:ad cuius ſeruandam memoriā paruulo cumulo eiꝰ contiguo Virgilii montis impoſuere nomen:aſſerentes ibidem agros fuiſſe ſuos.
Miniius fluuius eſt iuxta arinam in mare fluens.
Minio fluuius eſt Italiæ:haud longe a roma:& ceretæ ꝓpinquus.
Minius fluuius eſt hiſpaniæ a colore pigmenti:quo plurimum abūdat denominatus.Hic prope pyrenum naſciť:& ab obuca ueniēs Leunos Seubros:Bractos & Auguſtā oppidum ſuper gallicia irrigat:& mergitur oceano.
Mirſia fluuius eſt ultra aquilegiam in finibus Italiæ.

Miſius fluuius ē plageæ:& ſadacis paruis pelaſgoꝝ coloniis:& olym/
po monti propinquus.
Moadus hiberniæ fluuius:p concaniciam regionē currenſ.
Modarn⁹ fluuius & hic ī hibernia ē:p cheneloniā regionē currenſ.
Mœnis fluuius ē cadens in rhenum.
Morgus ciſalpinæ galliæ fluuius in padū tendenſ.
Moſſella fluuius eſt belgicæ:cuius in ripis treueris ſedet ciuitaſ:& in
rhenum influit.
Moſa fluuius eſt:ex uegeſo monte funditur:qui ī finib⁹ ligonum eſt:
& recepta quadā parte rheni:quæ uocat̄ uaſus:inſulā facit batauroꝝ
& idem mergitur oceano.
Muluca fluuius eſt numidiæ:olim dirimens Iugurtæ Bochiqꝫ regna
numidiam.ſ.a mauritania.
Muſecros fluui⁹ ē camari inſulæ meridionalis.
Munda fluuius eſt hiſpaniæ:a quo oppidum denominatum eſt.Apud
quem inter Iulium Cæſarem & Cn.Pompeiū magni filium clade Cnei
ingens certamen commiſſum eſt.
Mutien fluuius ē apud cautadas & opharitas genteſ.
n Abar fluuius ē inter Iocoſium & rutiſiam ciuitatē currens.
Nabarus fluuius nauium capax eſt:haud longe ab Alexandria
a Leonato iuſſu Alexandri macedonis condita.
Nais fluuius ex tauro monte naſcitur:& in pontum mergitur.
Nannaſa fluui⁹ ē apđ cātabroſ:auarigineſ:& orgenomes diſtermina̅s
Nar ſeu naria fluuuius eſt ſecundum quoſdam ſabinoꝝ:de fiſcello de/
fluens monte:&(ut quidam dicunt)ex naribus cuiuſdam tauri hænei:
& ideo nar dictus ē.Alii dicunt eum umbrioꝝ fluuium:uicini ſunt ſa
bini & umbri:Difficile forſan terminos diſtinguere ueteres:Sulphu/
reis præterea miſcet̄ aquis:& ideo plurimum a ueterib⁹ cognominat̄
ſulphure⁹:& ſub Narina ciuitate ab eo đnominata fluens in tyberim
labitur.
Nar fluuius ē alter a ſuperiori:qui a Danubio uidetur deriuari:& de
ſcendere inter phileos & liburnoſ.
Narane fluui⁹ ē dalmatiæ:ab epidauro colonia n̄ diſta̅s a̅pli⁹.c.m.p.
Natabur fluuius ē apud garamantes capſado oppido propinquus.
Natiſus fluuius eſt Venetiarum Aquilegiæ ciuitati uicin⁹.
Nauia fluuius eſt apud cantabros inter Albiones & barthos.
Nauportus fluuius eſt oriens inter Emoniam & alpes.
Nebis hiſpaniæ fluuius apđ celtas.
Neetus Italiæ fluuius ē:haud lōge a crotone oppido effluens.
Nele⁹ fluui⁹ ē ī euia:ex cui⁹ aqua ſi potēt albæ oues:nigræ efficiūt̄:
quom nigræ efficia̅t̄ albæ:ſi ex cherio eiuſdē ꝓuinciæ fluīe potent.

Neoris fluuius eſt albaniæ taſiæ regionis.
Neſeſtenes fluuius ē ſub caucaſo mōte: ſigotoni occurrens flumini.
Neſton thraciæ fluui⁹ ē a Strimona fluens ſecus Abderem ciuitatē: ubi quōdam Diomedes equis hoſpites ſuos dabat ī cibū.
Niagoras phoenicū fluuius eſt ī ora libano mōti ſubiecta.
Nidam fluuius ē indiæ.
Niennia fluuius ē æquitaniæ.
Niger fluui⁹ eſt in ter carilas æthyopes & getuliam ciuitatem omneꝫ atqꝫ æthyopiam ab africa diuidit: eum autem patrem nili putāt: eo ꝙ eodem tempore augeatur atqꝫ decreſcat: quom eadem animalia gignat & nutriat: & calamum & papirum: & ideo ſtatim de eo paulo poſt ubi de nilo.
Nilus totius orbis permaximus fluuius arbitrat᷑. Huic ſecūdū quoſdam latine nomē eſt melo. Alii dicunt hunc eſſe quem theologi Geon nūcupant: & ex paradiſo delitiarum effluere. Incolæ nilum uocant ꝑꝑ limum: quem trahit: & eo ægyptia arua foecundat: cuius tam grandis eſt copia: ut etiam ſint qui arbitrentur ab hoc pharon inſulam a cōtinenti longo tractu diſtantem: eo aucto iamdiu fuiſſe coniunctam. Sꝫ nominis quæſtio minor ē. Hic ut ab aliquo termino eius ad ægyptios progreſſus ſumamus initium e nigro flumine: de quo ſupra: quem accolæ nili patrem dicunt nondum nilus uocatus rapido ueniens curſu Africam omnem ab æthyopia ſeparat: & plurimas atqꝫ prægrandes inſulas faciens uenit ad eam clariſſimam Meroem a dextris eius nominatus Aſtuſapes: quod idem ſonat quod latens. A leua uero uocatur Aſtobores: ex quo intelligitur e tenebris ueniens: quam poſtꝙ relinquit aliquandiu: nōgiris ab aliquibus appellatur: ab ægyptiis uero homo. A quibuſdam Tricon. Et partim aſper: partimqꝫ nauigia deferēs in ampliſſimum effunditur lacum. Ex quo rapido ſeſe proripiens impetu alteram inſulam: quam Talenſium uocitant: amplectitur: & uariis incitatus irritamentis montium coarctatur rupibuſ: ex quo torrentior factus ad eum æthyopum locum deueniens: qui Cattaduppa uocatur tam uiolenter inter obuios ſcopulos ſuo impellitur impetu: ut uaſto aquarum ſe frangentium rumore incolarum aures in ſurditatem uſqꝫ lædat. Exiſtimatur & adhuc atrox: ſpumanſqꝫ amplo gurgite ad elephantilem uſqꝫ ciuitatem Aegyptiam euoluitur. Hinc lenis uiolentia poſita placidus ac nauigabilis efficitur. Et primo circa Cercaſorum oppidum incipit eſſe triplex. Cuius pars una ad deletam: & meliam declinans iterum ſeparatur: & ſic diuiſus atqꝫ uagus: aliis etiam alueis uarie ſeparatis in ſeptem poſtremo totus diuiſus partibus omnem Aegyptum irrigat annuo incremento: & demum ægyptio mari per ſeptem ingentia miſcetur hoſtia. Quorum primum quod in Syriam

uerſum eſt Peluſion appellatur. Secundum Tananticon ſeu Patameticō uocitatur. Tertium autem mendiſiacum uel mendeſion. Quartum Factamicien uel Cataptiſtum nominant. Quintum autem Sceueniticum. Sextum uoluptionem clamitant, uel uolbitium. Septimum ultimum canopon: a Menelai gubernatore nauis ibidem tumulato denominatum. Sed poſtquam de eius progreſſu aliqua dicta ſunt: quid de origine eius opinati ſunt ueteres aduertendum eſt: & ueritate ſacraruꝫ litterarum præpoſita: in quibus legitur eum ex paradiſo delitiarum ꝓcedere ſub nomine geon: de quo ſupra. Sunt qui uulgatiori adhærent opinioni: qua creditur huius omnino ignorari principium: ī cuius credulitatis confirmationem dicunt quoſdam a Nerone Cæſare miſſos ad huius fluminis caput inueſtigandum rettuliſſe poſt lōgum a ſe peractum iter æthyopiæ regis auxilio atqꝫ conſilio ad ulteriores đueniſſe reges: quorum opera ſe eo uſqꝫ fuiſſe perductos: ut immenſas reperirent paludes: quarum exitum nemo: nec incolæ nouerant: aut ſperare poterant. Erant enim aquæ adeo herbis implicitæ: ut nec expeditus homo: nedum nauigium penetrare poſſe uideretur: niſi quod paruum eſſet: & unius tantum capax: infra quam non abſqꝫ graui difficultate progreſſos ſe referebant: petras uidiſſe duas: ex quibus uis ingens fluminis emanabat. Vtrum hoc eēt initiū: an ex patentibꝰ terris acceſſio aliunde foret: non ſatis certum firmanteſ: quom ad ulteriora procedere nequiuiſſent. Alii uero ſunt aliter ſentientes: ſed iudicio meo magis cōiecturis qꝫ experientia certa ſe aduenisse Nili fontem teſtari uidentur: aientes in mōte inferioris mauritaniæ haud procul ab oceano lacum eſſe ſtagnantem: quem uocant incolæ nulidum: in quo piſces alabetæ: coratini: ſiluri: ac etiam crocodilli reperiūtur: & ſqualentibꝰ niuibus lacum excreſcere: ex quo quia hæc eadem piſcium genera Nilus alit: lacum hunc nili cōiecturantur initium ſumentes ex progreſſu aquarum lacus aliquale etiam argumētum: dicētes ex hoc lacu primo perfuſum nilum per harenoſa & ſqualentia loca: quaſi dedignet excurrere hiatu terræ comperto ſeſe condere: & aliquot dierum itinere inuiſum ſe ferri. Mox apud maſillos mauritaniæ cæſarienſis populos ī ampliorem lacum proſilientem fundi: cuius rei argumentum: ꝙ idem ſit qui ſe merſerat: nihil aliud reſtat: præter ꝙ eadem animalia is ſecūdꝰ quæ prior gignat: & nutriat. Demū iterum ab harenis receptus abſcōditur: nec apparet ante qꝫ excurſis uiginti dierum itineribus per đſerta atqꝫ inacceſſa loca: ubi primum quaſi habitantes homines ſenſerit: erumpit in terras iterum: & ex eo fonte proſilit: quem nigrum uocauere: exinde palam ꝓcedens ad exitum uſqꝫ ꝓut ſupra demonſtratū eſt. Nōnulli putāt eū ex fōte quodā ꝓdire: q apđ heſperos æthyopas ē:

ab incolis aliter pyrum ſeu prium appellatus. Et huius nullū aliud ex/tat argumentū: niſi ꝙ quom alia flumina: quæ ea ī regiōe oriunt̃: oīa in oceanū tendant: & is ſolus ex fonte iam dicto procedens Mœdiam capiens regionem tendit in orientem: Nutriatq; & gignat eſto minora ea animantia: quæ nutrit & niluſ. Afferunt tamen quonā exeat: ſed cō iecturis eundem eſſe percipere uolunt. Et alii nō in occiduum naſci ni lum: ſed in littore rubri maris emergere: loco ubi dicitur moſſilone: & in occaſum profluere uſq; in inſulam: quam meroē deſuper nomina uimus. Demum in ſeptentrionem flecti pluribus auctus incrementis: & ægypti æquora ſubintrare. Ego quidem quod a primis dictum eſt: nulla ſcilicet ratione compertum ex quibus erumpat fontib⁹ arbitror quom Cæſarem dictatorem talium indagatorem egregium originis hu ius legamus incertum. Sed de accidentib⁹ pauca ſuperextant. Scripſe re igitur ueteres hunc eſſe ſiluarum altorem permaximum: & beluarū immanium productorem: & crocodilorum & hippotamorum: & alio/rum ſimilium. Præterea calami atq; papiri: & agrorum fœcundatorē inclytū ſuis annuis incrementis: q̄ fieri contingit utplurimum tenente ſole leonis finem: & ad medium uſq; uirginis augeri: demum d̄clinare & in ripas reuocare aquas incipere: donec ſol uirginis in finem: uel li bræ principium uenerit: & tunc totum infra ueterem alueum cōtineri Cui⁹ excrementi cauſas multiplices oſtēdere antiq̄tas conata ē: quas q̄a minus huic operi cōueniunt: appoſuiſſe ſuperfluū ratus ſum. Hoc tamen omiſiſſe nolim. Habent locis accolæ paſſim per oppida erectas columnas: in quibus incrementorum uarietates ſignis notatæ ſunt: p̄ quæ optime futuri temporis abundantiam atq; penuriam frumentorū uaticinantur ſecundum maius & minus incrementum. Afferunt inſu per aliqui fluminis huius aquas talis eſſe uirtutiſ: ut non ſolum fœcun das faciat mulieres: ſed quæ diu uidebantur ſterilitati damnatæ ad cō ceptum harum beneficio relaxentur: efficianturq; fœcundæ. Et hæc de nilo dixiſſe ſatis ſit.

Niphates (ut quidam dicunt) fluuius ē mœdoꝝ: alii uero parthoꝝ: & nōnulli armenioꝝ: cū ſint q̄ illū aſſerunt eē ſcythaꝝ. Cadit.n. e mōte niphate: curſui cuius poſſunt adeo prædictæ gentes eſſe diſpoſitæ: ut poſſint ad omnes aliq̄n p̄uenire: & ſic omniū eē.

Nipheu⁹ Italiæ fluui⁹ ē: haud longe ab aſtura uolſcoꝝ.

Nini⁹ fluui⁹ eſt Muſeo propinquus.

Nognis colchoꝝ eſt fluui⁹ inter Emochianos atq; putelzos.

Nonimbar⁹ fluui⁹ eſt propinquus Seleuciæ: quæ calicadmo ſuper/eminet flumini.

Nouanius fluuius eſt trans apæninū conditionis inauditæ. Nā quom

in agro ſit pitiniate æſtiuis ſolſtitiis omnibus pleno effluit alueo:bru
ma autem ſiccat̃.
Nourgiris fluuius ē æthyopum.Hic aliqua in parte nilus ē:ut paulo
ante aduerti pōt.
Nubis fluuius eſt nauigabilis:cui propinqui habitant alontigi:atque
cæliſtotigi.
Nundiana fluuius ē apud nouium.
Numicius ſeu numicus fluuius ē laurentis agri:ĩ quo uolunt quidam
Aeneam troianū cecidiſſe:& ex eius alueo ſublatū corpus cōſecratuꝫ
fuiſſe:ex quo qdē flumine ſolo ueteres cōſueuere in ſacris Veſtæ liba
re.Sane hic fluuius(ut quidā uolūt)hodie nō eſt.Nū paulatim decre/
ſcens primo ĩ fontē redactus ē.Demū & fons ipſe exaruit:& ſic q plu
rimū Maronis carmine:& alioꝝ latinoꝝ poetaꝝ celebris factus ē:de
uenit ad nihilū.
Nuthul fluuius ē æthyopiæ:aiunt aliq ſic nilū aliqua ĩ parte uocari.
o Axis ſiue oxus fluuius ē ex oaxo lacu oriens:ꝑ dſerta ſcythiæ
ex regionibus ſurdianoꝝ alioꝝ ſuffragio grandis ab oriente ue
niens aliquandiu ĩ occaſum impellit̃.Poſt hæc iuxta dacas flectit̃:& ĩ
ſeptētrionē uerſus iter ad Mardos & peſicaſos illi aperit̃:& limo plu
rimo ſemper turbidus in ſcythicum oceanum in grandi multitudine
aurea deferens fruſta(ut aſſerunt quidam)labit̃.Huius qdē ripas inco
lūt dribices:bactriani:& Exoſtaſtæ.
Oaxes(ut placet aliquibus)fluuius alter a ſuperiori ē:& ꝑ inſulā Cre
tæ fert̃:& ab eo ciuitas oaxia nuncupat̃.Veꝝ timeo ne decipiantur ta
les Virgilii carmine:ut dicit.Pars ſcythiam & rapidū cretæ ueniemus
oaxem:quom ibi cretæ nomē nō ponat ꝓ inſula:ſed pro limo:quem
ſemper ſccū trahit oaxes.
Obrinia fluuius ē tyboroni ciuitati ſitæ in radicibus inſigniæ montis
proximus:in menandꝝ flnuium cadens.
Ocazane fluuius ē conterminus albanis:& hybero atqꝫ tyro flumini
bus uicinus.
Oceanꝰ fluuiꝰ ē(ut qdā uolūt)in extremo occidēte.Ego qdē ĩſpecta
Homeri littera & mō loquēdi:ñ credo fluuiū:ſꝫ ipꝫ mare oceanū.
Octarius fluuius ē ſcythaꝝ:tranſiens ꝑ canticos & ſapheos.
Ocus fluuius indiæ apud ſogdianos.
Odeſus fluuius ē macedoniæ apđ mēleſios haud longe a dionyſiopoli
Odona fluuius ē indoꝝ:ĩ oceanū tēdens:cuius ĩ ripis aiunt oriri arun
dines tantæ magnitudinis:ut uix unā.xxx.poſſint hoĩes ferre.
Oeagrius fluuius ē:quē aiunt Orphei uatis patrē.Ex eo qdē quom in
thracia ſit:hebrum naſci dicūt.
Opharus fluuius ē apđ cātabros & opharitas ĩ langoū fluuiū fluens.

Ollius flluuius ē galliæ ciſalpinæ ex ſebino lacu manans in padum.
Otonus fluuius ē theſſaliæ.
Opadrus fluuius ē ꝓpe bactros.
Ormigus fluuius ē poetis ſacer:cygnis abundans:boetiæ ꝓximus.
Oratus fluuius ē perſas ab elymade diuidens.
Orba fluuius ē haud lōge a tyborone oppido ī radicibus ſigniæ mon tis ſito:in menandꝛ̄ fluuium emergens.
Orcon fluui⁹ ē theſſaliæ ī peneū defluens amnē:quē penes quom pu riſſimus ſit:eū nō ſinit ſuis aquis miſceri:qnimmo deſup fert nō ali/ ter ꝙ̄ ſi eēt oleū:nec ēt hoc modo diu patit̄:& eū ab ſe abdicat.Aiūt enī ex infernoꝝ dite genitas has eſſe aquas:& ideo flumini nomē īpo/ ſitū cōueniens undis.
Orcatia fluuius ē cōfinio perſaꝝ tantū limi ꝺferēs una cū brixa eiuſ/ dem regionis fluuio:ut cœno inacceſſibilem faciant perſidem ex par/ te illa.
Oretus ſiciliæ fluui⁹ ē apꝺ panormū.
Origeus fluuius ē Carmoniæ:hircanis portuoſus:& auro fertilis.
Ornadus fluuius ē(ut ego arbitror)armeniæ.Nā non multum diſtare uidet̄ a tygri.
Orodius fluuius ē poſt olympū montem:qui miſius dicitur:olympe/ næ ciuitati propinquus.
Oron fluuius ē haud longe a memphi ciuitate ægyptioꝝ.
Orontes fluuius ē ſyriæ ex libano profluens iuxta Eliopolim oppidū Alii uero dicūt ꝙ ex caſio mōte ei ſupereminēte naſcat̄.Anthiochiā epiphanē cognominatā præterfluit.
Ortorogœra fluui⁹ ē aquilonaris apꝺ mōtanos paropaniſadas:& hir canos ſcythas effluens ī oceanū ſuſcipit̄:& īcipit ab eius hoſtio ocea/ nus ſericus.
Orſinus fluuius ē Menandro ꝓpinquus:una ſecū circuncurrens An/ thiochiam Simecos Cranaoſqꝫ oppida.
Oſcorus ſcythaꝝ ē fluuius.
Oſphag⁹ fluuius ē græciæ haud lōge ab apollonia uerſus macedoniā.
Oſſigitanus fluuius ē hiſpaniæ:& in bethim fluuium effluit.
Oſtata ſeu oſta britāniæ fluui⁹ ē:cui ſupeminet Clamargātia ciuitaſ.
Oſtura fluuius ē hiſpaniæ:circa quē aſtures mōtibus ſiluiſqꝫ circun ſepti habitant a flumine nuncupati.
Otelecanticus fluuius ē īter miſiam & troadē illas diſterminanſ.

p Actol⁹ fluui⁹ ē Lydiæ aureis harenis ſmyrneos irrigans agros quæ qdem uetuſtate fabulæ īuenere locū:ſcilicet ī eo Midā re gē:q a Baccho īpetrauerat:ut qcquid tāgeret auꝝ fieret.

Pachiſos fluuius ē ſiciliæ ciuilis ſanguinis notatus infamia. Nam apđ
eū Sextus Pompeius Pompeii magni filius occiſus ē.
Padus fluuius ē galliæ ciſalpinæ totius Italiæ maximus: qui quidē in
cælſiſſimo Veſuli montis cacumine in finibus ligurum gabienorum ex
pſeudo funditur monte: ſeq; condens cuniculo in agro foro iulienſiū
iterum uenit in lucem. Alii dicunt in infimis radicibus Veſuli oriatur:
& inter Naburnos & Mantuanos arripiat primo curſum. Sed quali/
tercunq; ſit: e gremio Veſuli montis fuſus primo tenuis incipit iter:
demum fluminibus auctus: placido tamen inceſſu taurinorum augu/
ſtam linquit a dextris: & Placentiam Romanorum coloniam atq; Par
mam: Regium: Lepidum Mutinamq;: & uetuſtiſſimam cum aliis plu
ribus Rauennam. A ſiniſtris anguſtam prætoriam cuciam: Ticinum:
Mediolanum: Laudum Pompeii: Veronam: Mantuam: Vicentiam:
& paulo longius Patauium. Et ſuſceptis triginta fluminibus tam ex al
pibus ſiniſtris q̄ e dextris ex apænnino cadentibus)ut ſcripſere qui/
dam)ſeptem hoſtiis adriatico miſcetur ſinu. Quæ diſtinxiſſe forſan
erit accommodum. Is igitur turbulentus accedens utplurimum & inci
pientibus ſqualere niuibus aprili & maio menſibus: uix ſeſe infra al/
ueum aggeribus hinc inde coactus relicto Veronenſi agro bipartitur:
& duo de ſe grandia facit flumina: quorum quod a dextris labitur in/
uento a ſiniſtris inſigni oppido: quod olim phorū alieni uocauere ue
teres: hodierni uero uocant Ferrariam: iterum in duos diuiditur flu
uios. Qui a dextris eſt recto tramite Rauennaʒ petit: & fere uſq; Mu
tinam: & inde aliquantiſper uſq; Imolam maximis factis paludibus:
& aliquibus ſuſceptis fluminibus haud longe a Rauenna ingreditur
mare: hoc hoſtio portus magnitudinē faciens: adeo ut Claudius Cæ
ſar ex britannis triumphaturus adriaticuʒ per illud intrauerit: non ſo
lū ingenti nauigio ſed prægrandi palatio ſpectantiū illud iudicio. Hoc
priſci dixere Vatrenū: quom ante eridanū hoſtiū dictū ſit: n̄nulli ſpi
netiē uocauere a ſpina ciuitate inclyta: quam a Diomede conditam ex
delphicis theſauris creditū eſt hoſtio propinqua: ex qua hodie nulluʒ
extat ueſtigiū: & nominis fama perdita eſt. Vatrenū auteʒ dictum eſt:
eo ꝙ Vatrenus fluuius a foro Cornelienſi ueniens: quem quidam ho
die uocari ſanternum exiſtimant: pado ibidē miſcetur. Hoc tamē ho
die primarum uocant incolæ: quaſi primum & inter alia præcipuum.
Ea uero pars quæ ſub oppido ferrarienſi diuiſa diffunditur multas fa
ciens inſulas: quas polyſenos uocant ĩdigenæ ſiluis plenas & accoliſ:
poſtq̄ aliquandiu delapſa ē pro parte: ſtagnū intrat ingens: quod ēt
in mare effunditur: ſecundum fluuius faciens hoſtiū: qđ olim capſiæ
dictum eſt. Noſtro autem æuo(ut nōnulli exiſtimant)uulgo dicitur

mangiauacca. Reliquum aūt quod fluuii more effluit tertium facit hoſtium: quod uocauere ueteres & moderni Volanum ſeu uolane: ante tamen colane dictum. Id uero flumen quod diuiſum ſub agro Veronenſi diximus in ſiniſtram deſcendere: eſto ſiniſtrorſum maximas impleat paludes: recto tamē curſu mari ſe miſcens hoſtiū facit quartū: cui philaſtena fuiſſe nomē aliqui arbitrantur: quom hodie uulgo uocetur Codigore idiomate incolaꝝ. Verum reliqua tria hoſtia: quibus carbonaria foſſiones & philiſterna (ut placet aliis) uocata ſunt: & ſic quarti hoſtii uetus nomē perditum plena uidentur: quom a partibus ꝑ paludes emiſſis ab eo: qđ ab agro ueronenſi diuiſum ueniebant: naſcerentur. Repletionis autem cauſa foſſa ĩ tranſuerſum ducta ad impetū fluminis moderandum uidetur: quam autem foſſam aſſagi fecere tuſci quorum adria fuit colonia: & ex tranſuerſo adrianorum paludum: q̃ ſeptem maria uocabantur deduxere. Quam ob cauſam ſunt qui uelint apud brundullum effundi quicquid ex pado obturatis effudebatur hoſtiis: quod ego nec credere nec firmar̃ audeo: quom & atheſis & brinta fllumina paludes augeant: & per medias ſub Laureto uico atheſis in adriaticum pleno penetret alueo. His tamen omnibus remittit in adriaticum multa ex ubertate gallorum nauigiiſ: & multa uſque etiam in taurinos ex adriatico ſinu nauigiis peregrina ſuſcipit maxĩo incolarum atq; negotiatorum commodo. Volunt quidam hunc tam impetuoſo curſu ex uno hoſtiorum effluere: ut impetum ſeruet: donec ad Iſtrum ab oppoſito Iſtriæ littore æque impetuoſe ruentem deuenerit: eiq; miſceatur in mari: & ſic per adriatici ſinus ubiq; dulcis aquæ hauſtum nautis præbeat: quod ego ridiculum puto: quom nec Iſter accedat: nec procedat purus tam diu Padus. Hunc græci Eridanum uocauere a Phœtontis ſolis filii caſu: ut iam ſupra: ubi đ Eridano ſatis plene dictum eſt. Padus autem quom Italos pudeat utplurimum ſuis rebus a græcis mutuaſſe nomina: dictus eſt: eo ꝙ circa fontem eius arbores abundent picem ſudantes: quas galli padi uocant: & ſic ab illis oriens nomen adeptus eſt. Ligurum uero lingua nō paduſ: ſed boduigus appellatus ē: quod ſonat fundo carens. Cui rei argumentum eſt oppidum penes eū: & potiſſime ubi fluminis incipit altitudo uetuſto nomine boduigomadū appellatū.

Paduſa fluuius eſt: quem aiunt padi brachium quoddam Rauennam uſq; perductū: Maſſanicum alio nomine appellatum. Quem ego fluuium non exiſtimo: ſed foſſam potius: qua a flumine nauigia traherentur ad urbem.

Paneius fluuius ē colchoꝝ: cui oppidū imminet ſui nominis: habens poſt ſe bemocoꝝ multimodas gentes.

Pamiſus ſeu paniſus fluuius eſt achaiæ: in aſmeo fluens ſinu.
Paniſis fluuius ē ſcytharꝫ: haud lōge a ſtagno dueltono & boſphoro.
Pantanus fluui⁹ portuoſus ē: ꝓpinquus promontorio gargani mōtis.
Pantagia fluuius ē ſiciliæ pontagius ante dictus: uicinus megarenſib⁹ atqꝫ ſyracuſanis ſic denoīatus: eo ꝙ fluens per omnem audiretur inſulam: cui ſilētium dicūt a Cærere dum Proſerpinam quæreret offenſa ſono fuiſſe impoſitum.
Panus ponti fluuius eſt.
Paradiſus fluui⁹ eſt ciliciæ.
Parapaniſus ſeu propaniſus fluui⁹ eſt ſcytharꝫ glacie duratus plurima & in ſeptentrionalem emergens oceanū: quem incolæ almatiū uocāt: quod latine congelatū ſonat: ſeu ſecundū Cymbros Mormoruſa: qđ mortuum mare ſonat.
Parteius armeniæ fluuius ē: in tygrim effluens.
Parthenius fluuius ē paphlagonū: haud longe a Carambi ꝓmontorio paphlagonū & urbes Seſamū & crominū: ī pontū ſeſe mergēs.
Parma fluuius ē galliæ ciſalpinæ: parmam ciuitatē ab apænino ueniēs diuidens: & in padū cadens.
Patiris fluuius ē garamiti ſinu: propinquus pontico & nauaro atqꝫ cortinæ oppidiſ.
Peneus fluuius eſt theſſaliæ: plurimū poetarꝫ carminibus celebratus: hūc qdam dicūt caſu exortū: ſcilicet cū oſſa mons theſſaliæ ab olympo monte agente terræmotu ſepararet̃: primo terras erupiſſe: & paludes quibus laborabat theſſalia exhauſiſſe. Alii dicūt ꝙ a Pindo fundatur monte: ſed iuxta Gomphos oriri: qui clariſſimus effluens undis Orcon: ſeu ſecūdum alios himerton turpiſſimis ſeſe undis miſceri conantem ſpernit: illaſqꝫ ad inſtar olei aliquandiu quaſi natantes uehit: demū a ſe repellit. Et quom ſtygi & īferorum paludi aquas ſuminiſtrare ueteres dixerint: arbitror has orconis undas alicubi in progreſſu tanquam leuiores hyatu reperto mergi: quom omnes aſſerentes inueniam: eum illas diu nō ferre. Is igit̃ per nemoroſa conuallia defluens quingentis ſtadiis nauigia defert. Inter quæ famoſiſſimus locus ē: quē tempe uocauere priſci. v. mil. paſſ. in longitudinem tendens: arboribus ſe in cælum attollentibus ab utraqꝫ ripa: & iuga montium uiſum hominum excedentia umbram præbent placidā: & gramine ueſtitis marginibus inter ſonoros calculos labens canoro auiū cocentu lætior uidetur incedere. Eſto nōnū qꝫ exhalet fumos: & nubila cōdat: & ingenti ſono adiacentia cuncta cōcutiat. Tandem apertiori ſub cælo fluens a magneſia macedoniam dirimit: & in termū effluit ſinum. Inſignis fabula natæ Daphnis quam a Phœbo dilectam aiunt: & in laurꝫ uerſam eo ꝙ lauris eius abundent ripæ.

D

Peonius fluuius eſt theſſaliæ.
Permeſus fluuius eſt boetiæ: ex helicõe mõte d̃clinans: poetis grat⁹.
Perſus indorum fluuius eſt nauigabilis: in cambirum ſuarorum fluuiũ cadens.
Pingus meſiæ fluuius.
Piles tuſciæ fluuius apud populoniã uetuſtũ oppidũ atq; deletum.
Pinarus fluuius eſt ciliciæ ſub amano effluens monte.
Pira fluui⁹ ẽ ĩ finib⁹ hiſtroꝝ Callipidas aſiaticasq; ab eis diſterminãs
Piradas ſeu piratidas fluuius ẽ ſelimbriæ oppido atq; bithyniæ flumini uicinus. Arbitror hũc haud lõge a bizantio fluere.
Piramus fluuius ẽ ciliciæ: cui Mopſos oppidũ ſupra impoſitũ in Cilicum effluit mare apd̃ Ammodem promontoriũ.
Piſaurus fluuius ẽ ciſalpinæ galliæ: ſeu potius piceni: a quo ciuitas piſaurũ ei ſuper impoſita denoĩata eſt: ĩ adriaticũ fluit.
Pitormus Marſoꝝ fluuius eſt: curſu uolucri uectus per fucinum lacũ abſq; mixtione aquaꝝ tranſit.
Pixurates fluuius ẽ orientalis ſub radicibus montis Capõte ſupra Cimarã ciuitatẽ fluit: quẽ aiunt uocari poſtea Euphratem.
Plabes fluui⁹ Venetoꝝ eſt inter foꝝ Iulii & Taruiſium ciuitatem.
Plemirus fluuius eſt apd̃ orthygiam inſulã: ĩ cõſpectu ſiciliæ.
Poagrius fluuius ẽ in ora Locroꝝ iuxta marattoniũ ĩ mare fert᷑.
Poleſimundus fluuius ẽ in taprobane inſula orientali effluens e ſtagno cui Magiba nomẽ: & iuxta oppidũ eiuſdẽ nominis currens tribus alueis oceano miſcet᷑.
Policarmus fluuius ẽ: ĩ quo (ut ferunt) gignit᷑ herba cõferens plurimũ ad cæcitatis ægritudinẽ remouendã.
Politimetũ flumẽ eſt apd̃ Sogodianos in india per amplas ſolitudines ripis tenui coactus alueo uagans: & cõperta cauerna quaſi cælũ horreat: fugit: & mergit᷑: eiuſq; curſum aquæ labentis ſono uolentib⁹ notum facit. Præterea & inditio alio. Nã quom areat ſolum undiq; id qd̃ curſui ſuperpoſitũ eſt humore ſemp aliquo deſudat.
Ponanus indoꝝ fluuius ẽ nauigabilis: pandoꝝ fluens in finibuſ.
Ponthus fluuius eſt inter ſcythos mœdos per terrã thraciã nuncupatam: (ut aiunt) labit᷑: ex quo ſumuntur lapides miræ operationis. Igne qdem uti ligna cremantur: quos ſi percuſſeris extingunt᷑ facile: ſi aqua perfuderis in maius excitant᷑ incendium: tetrum habẽtes odorẽ aſſalto perſimilem: adeoq; abominandũ: ut nulla ſit auis aut ſerpentũ ſpecies: q̃ his ardentibus loco poſſit ꝓpinqua conſiſtere.
Potamia fluuius miſiæ: p mediã Martianopolim fluens ciuitatẽ: quaꝫ qde Traianus Cæſar amore ſororis Martiæ cõſtruxit & nomĩauit.
Potercus fluuius eſt in inſula cretæ: inter gnoſon & gortinam d̃fluens

ciuitates.
Prinas fluuius eſt indiæ: apud quem Actocaligæ in gangem fluit.
Proptaſia fluuius eſt: haud longe a dorigene ciuitate indiæ.
r Acinus fluuius eſt aut perſarum aut perſis propinquus.
Ramnus fluuius indiæ eſt nauigabilis: in gangem defluens.
Rebas fluuius eſt: quem aliqui feſſum dixerunt Boſphori faucibus proximus.
Reganus fluuius eſt turingorum: & ĩ danubiũ fert̃.
Rhenus fluui⁹ eſt ex lepontiis: qui alpes incolũt: oritur exiſtentibus Vemionenſibus atq; ſarmetis origini ſuæ propinquus. Hic paruo adhuc effuſus curſu duos facit lacus: uenetum ſcilicet & acronũ. Mox ĩ unũ ex eis redactus alueum per fines nantuantium heleuciorum: ſequanorum: mediomatricum: tributiorum: atq; treuerorum uelox effertur: ac poſtq̃ propinquat oceano multis iam ſuſceptis fluminibus ĩ plures diffuſus partes: multas facit inſulas: quas olim barbaræ nationes incoluere: ex quibus & ii qui piſcib⁹ ouiſq; auium nutriunt̃: fuere. Ex his tamen nobilior bachanorum inſula fertur inter helenium ac fleuum, fluminis hoſtia ſane late reddentibus ripis ingentem facit lacũ. Fleuo dictus ubi campos inundauit: & eiuſdem nominis inſulam amplexus ẽ. In occiduum uero in amnem moſam ſe fundit: & poſt inſulam fleuo dato multis alueis oceanum petat: ſuo tamen nomini tenuem ſeruat: per quem cũ cæteris miſcet̃ oceano gloriæ Iulii Cæſaris dictatoris: a quo primo põte ſuperatus eſt teſtis perpetuus.
Rhenus fluuius galliæ ciſalpinæ bononiã latinorum coloniam ĩ agro tuſcorum poſitam: matremq; inclytam ſtudiorum radenſ.
Rexinis fluuius germaniæ eſt: ĩ oceanũ effluens.
Ridagius fluui⁹ eſt hircaniæ grandiſ: zobetem ſuſcipiens ampliſſimũ fluuium.
Rindaces fluuius ẽ minoris aſiæ: poſt olympum mõtẽ: quẽ Miſium uocant incolæ: ultra quem fluuium Daſali & Miſtella a colophoniis collocata. Circa autem ripas eius immanes naſcunt̃ angues: nõ quidẽ magnitudine corporis ſed proprietate uirtutiſ. Nam ſole feruẽte oẽs in eius mergunt̃ alueum: & frigefacti emergunt: & hiatu patulo ꝓſpectantes in altum ſuperuolantes aues etiã ſi altiſſimæ ſint: & perniciter ferant̃: quaſi unco tractæ e ueſtigio decidũt: & abſorbent̃ ab eis.
Rinotorus fluuius eſt ægypti: qui a ſacris litteris torrens aliquando uocatur.
Riſaſte fluuius eſt in ponto: haud longe ab Anthio oppido: cui poſtea Apollonia dictum eſt.
Riſus fluuius fuit olim troiæ ꝓpinquus: ex quo nũc (ut quidã ferunt) nullum extat ueſtigium: quom ante ex ida monte defluens per ſeptem

uada ferretur in mare.
Rhodanus fluuius eſt galliæ: a rhodano oppido rhodiorum præter qd' fluit denominatũ. Hic uero ab alpibus orit': haud longe a fontib' Danubii atq; rheni: & citato deſcendens curſu: p lemanum lacũ impetũ ſeruans effert': integerq; exiens in occiduum gallias aliquandiu diri mens: tardũq; Ararim deferens: labit' tandẽ in meridiẽ flexus ſuſceptis Iſara atq; Druentia nonminus ſe uelocibus inter uolcas & cauates apud heracleam oppidũ uno hoſtio & paulo ulterius duobus aliis in tyrrhenũ mare impetuoſiſſimus diffundit'. Ex his hoſtiis unũ dicit' hiſpanienſe: aliud merapinũ: tertiũ uero qd ampliſſimũ eſt Maſſelioticũ uocauere priores. Inſignis quidem non ſolũ magnificis euentib': quos ſe penes iãdudũ uidiſſe potuit. Sed a uinione ſibi ſuper impoſita ciuitate babyloniæ noua: apd quam & ſumm' pontifex ſacrũq; fratrũ eius collegiũ humana atq; diuina tractantes: & cernere & exorciſmos audire poteſt: potuitq; iamdiu.
Rhodius fluuius ẽ troianus ex ida defluens mõte: ex quo nedũ aquæ ſed nec quorſum effluxerit etiam a pquirentibus inueniri põt.
Roda indiæ fluuius eſt.
Rhodæ fluui' ẽ ſcytharũ apud crobiſgos effluens.
Rubicon fluuius eſt: ubi quõdã Italiæ puincia inter Ariminũ & Rauennam a prouincia galliæ ciſalpinæ a Romanis ducibus ſeparatur: paruus quidem e uicinis montibus in adriaticum effluit: hodie uocat' ab incolis piſciatello: uix cognituſ.
Rubriacus ſeu rubricatus fluuius eſt hiſpaniæ apd hylergotas ſeu littore bargionis: inter ſuber & colobim fluens.
Rutuba fluuius eſt ſecundũ quoſdam ex apænino in tyberim fluuium defluens. Alii uident' eum dicere propinquum oppido Albouĩtimilio qd propinquũ reor promontorio monico ĩ finibus ligurũ.
ſ Abaris calabriæ fluuius apd ciuitatẽ Turi: cui' aquæ (ut ferũt) nigredinẽ bobus atq; pecudibus potæ afferunt: ubi Cataris ei propinquus affert albedinẽ: qd & incolæ teſtant'. Nã qui ſabariã incolunt: & criſpos habent crines: & fuſci coloris ſunt. Qui uero Catarĩ candidiores ſunt & coma porrecta.
Sabi fluuius eſt in ora carmeniæ: a quo coli uineas agroſq; incipiunt.
Sabim fluuiu' ẽ normorum.
Sabrus fluuius eſt inter hiſtrum & nauportum.
Sabaris fluui' ẽ britanniæ: a quo Sabro quodã in eodẽ dmerſo iuſſu Gontolcenæ cuiuſdã britannicis imperantis denominatus.
Sagaram calabriæ fluuius ẽ: uictoria Locrenſium & Crotonenſiũ clade memorabilis.
Sala fluuius eſt mauritaniæ: cui & Sala oppidum ſuperimpoſitũ eſt: a

quo per Auctolorum gentes i atlanticas ſolitudines deuenerũt.
Sala germaniæ fluui' Salabas diuidens a toringis.
Salia hiſpaniæ fluuius eſt.
Salſus hiſpaniæ fluuius eſt haud longe a Corduba.
Samarius hiberniæ fluuius eſt per chenelcunniliam effluens regionẽ.
Sandis Perſarum fluuius eſt ſetis per Carmanianum defluens.
Sanga Cantabrorum eſt fluuius.
Sangarius fluuius eſt ex adoreo oriẽs mõte: & p hircanos phrygesq decurrens aureis harenis grãdis quidem ſuſceptus a gallo & tymbro ſeu timbrogio: & medius fere inter ponticum & cilicum mare haud lõge a troia in propontidem labitur. hunc quidam Corialum uocauerũt cui ſuperi ncidit egradium ciuitas olim regia Midæ: & caſtellum Berecyntium: & ab eo incipiunt mariandri.
Sanguinus fluuius eſt ex apœnino inter ſulmonẽ & uulturnũ fluens: ad ultimum uulturno infunditur.
Sapis fluuius eſt galliæ ciſalpinæ Ceſennam ciuitatẽ ſubter labẽs: & ĩ adriaticum ſeſe fundens.
Sardana fluuius ẽ Mauritaniæ: Trinico atq tigrani ciuitatib' uicin'
Sarmaticus fluuius eſt apud Sarmatas in oceanum fluens: & ab eo mare Sarmaticum eſt.
Saron fluuius eſt ultra taurum montem: inſignis heraclii imperatoris uictoria: & Coſdroæ regis Perſarum clade.
Sarnus fluuius eſt campaniæ: ex apœnino in Capream ĩſulã tẽdente pluribus in locis uaſto ſaxei montis murmure funditur: adeo abunde ut nõ ãte exierit: q ampliſſimas paludes fecerit ĩcol' nebulis: quib' ſẽper abundant ĩfeſtans nimium: ex quibus tandẽ in alueum coactus Pompeianum ſub ueſubio monte irrigat agrum: & pauco contentus curſu: nec alicuius alterius comitatus undis: ſatis tamen aquarum copioſus: haud longe a ſtabia tyrrhenum ĩgredit' mare: hic apud Sarnũ oppidum: quod fontibus eius ĩminet ligneos fuſtes paleas frõdes: & quodcũq in eum cadat lapideo paucis in diebus cortice tegit: & aſſidue agens materiam præbet incolis: ex qua domos conficiant. Ex hoc Neronis cæſaris iuſſu paulo altius a radice mõtis incohatus pilis fornicibusq latere cocto factis ſuperædificatus aquæ ductus ẽ: & ad miſenum uſq protractus eſt: habens (ut arbitror) xlv. mil. p. lõgitudinis Ibi uero eo quod baianus ſinus ob ſulphur potabilium aquarum penuriam patiatur in piſcinã uaſtiſſimæ magnitudinis fundebatur: & defectum totius oræ illius ſua copia maximo incolarum commodo ſtaurabat. hũc Sarnũ aliq minus aduertẽtes arnũ florẽtiæ fluuiũ putauere
Sardabale Numidiæ fluuius eſt. & ultra coẽm regiæ gẽtis mõumẽtũ
Sars fluuius eſt: per agros fluens non lõge ab eius ortu & turẽ auguſti

quam cognominant memorabilem pontum intrat.
Sarmonetus fluuius eſt ciliciæ:iuxta pidaſum ciuitatem fluens.
Satur fluuius eſt Italiæ:quē penes.C.Meuius cōſul roman⁊ aricinos lauinos:ueliternos:& ancios uelſcos acie fudit.
Saus:quem ſupra ſabū dixim⁊:fluuius eſt pannoniæ:ī norico naſcēs ex mōte alpione.Alii dicūt ex alpibus carmeis:In quibus forſan Al/pion eſt p colapianos ac breucos cadēs:ī quo colaphis mergit̃ fluui⁊ iuxta oppidū ſiſciæ alueo gemino inſulam faciens:quæ ſegeſtia appel/lat̃.Præterea & bacuncius deſcendit in ſaum apđ oppidū ſirmiū.De/mum ipſe ſaus apđ taurinum miſcetur Danubio.Alii dicūt ubi mirſe uocat̃.Volunt quidā p hūc fluuium Iaſonem a colchis remeantē ar/gon traxiſſe nauem ī adriaticū tranſiturus.
Sauercunus fluuius ē hiberniæ:effluens p regionē corgagiā:blagmæ montis in radicibus natus.
Saunius fluuius eſt cantabroꝝ per auariginos & orgenemos fluens.
Sauſus & hic cantabroꝝ eſt fluuius:ſonoro curſu cadens a caria.
Saxū flumen ē mauritaniæ præter ſurrentinū ꝓmontoriū:ultra qđ æthyopes incolunt.
Scalde fluuius ē galliæ:apđ belgas ī moſam fluens.
Scaldiſi fluuius eſt ī armenia maiori:haud lōge ab athiſo oppido.
Scirra fluuius eſt apud mauritaniam cæſarienſem
Scophias fluuius ē minoris aſiæ:bithyniam diſterminans a galitia.
Scultenna fluuius eſt galliæ ciſalpinæ ſeu æmiliæ:īter bononiam mu tinamq; fluens tendit ī padum.
Scura etiam ciſalpinæ galliæ fluuius eſt:æque in padum fluens.
Sebetus(ut quidam dicunt)cāpaniæ fluuius ē apđ neapolim:quē ego uidiſſe nō memini:niſi is ſit riuus potius:q e paludibus ſub mōte ue ſeno inter radices eiuſdem noīs atq; neapolim ī mar̃ effluit īnominat⁊ nec alterius nedū aquæ:ſed nec ueſtigia uſq; apparent.
Sebonitides fluuius eſt galliæ.
Sellin⁊ meſſaloꝝ ē fluuius:a quo ſelinis denominata ciuitas plurimo abūdat appio.Credo ubi meſſaloꝝ ſcripſi:dici uelit meſſanioꝝ:quom p quoſdā claros uiros hūc eſſe fluuium manifeſtū ſit.
Selliens fluuius eſt epyrrhi.
Sena fluuius ē in littore adriatico inter ſapim & aufidū.Hūc ego arbi tror apđ ſenogalliam fluere:tamen nō aſſero.
Sequana fluuius eſt galliæ:a belgicis celtas ſeparanſ:ſecatq; in partes pariſium:& leuteciā periſeoꝝ inſulam facit.
Seniris minoris aſiæ fluuius eſt:īter bithyniam currens atq; galatiā.
Setheries fluuius eſt ſcythaꝝ:haud longe a ꝓmontorio crimora.
Sethis perſaꝝ eſt fluuius:p carmanios fluens.

Seurus in extremo uerſus ciciliã brutiorum fluuius ẽ.
Sexus fluuius ẽ apđ menubam.
Sibor⁹ fluuius ẽ Italiæ: præſtano ſinui atq; oppido propinquus.
Sicilienſis fluuius ẽ apđ ſogomam.
Saiſus fiuui⁹ ẽ pſar; : arbitror ubi macedonũ port⁹ & Alexãdri aræ ſt̃
Sigania fluuius ẽ ſcythar; apđ agniticam regionem.
Sicranas fluuius ẽ iudicio meo perſar; : quom ĩ promontorio quodam ſit: ubi macedonũ portus & Alexandri aræ ſunt.
Sidenus fluuius ẽ apđ ſidonos: eoq; alluit̃ oppidũ balemoniũ.
Sideus fluuius ẽ: mari hircano ꝓximus & maziti fluuio.
Sicoris fluuius hiſpaniæ ẽ: iuxta ilerdam inter ſurdonũ gẽtes effluens Ab hoc ſe denoĩatos aiunt ſicani: quia inde ſiciliam ſeu auſoniã priores uenere ſui.
Sigota ſeu ſigoton fluui⁹ ẽ ĩdiæ: ex caucaſo prorũpẽs: & ĩ gãgẽ fluẽs
Sigrada fluuius ẽ minoris aſiæ: ex didymo fluens monte: & propinquus marſo.
Silarus fluui⁹ lucaniæ: ſalerno ciuitati ꝓximus: quæ & ab eo creditur nũcupata.
Siler Venetor; eſt fluuius: de montibus exiens taruiſinis: & Taruiſiũ ciuitatem alluit.
Silis fluuius ẽ prægrandis: adeo ut ab Alexandri macedonis exercitu creditus ſit tanais. Hunc quom ſcythæ omnes ſilim uocent: bactriani ſoli laxatem nominant.
Silus perſar; fluuius eſt: ex ſuſianis deſcendens montibuſ.
Simetos fluuius ẽ ſiciliæ: iuxta quem ex matris aluo Paliſci Iouis filii excerpti ſunt: & uſq; ad tempus partus infoſſi: haud longe ab urbe catinenſi in mare effluit.
Simiberus fluuius ẽ: ꝑ cataoniam cappadociamq; decurrens.
Sinope fluuius ẽ: ſymbero propinquus.
Simois fluuius ẽ: ex ida troiano defluens monte: ſub ilione decurrens ꝓpe mare mixtus Xanto facta palude apđ ſigeum ꝓmontorium ĩ mare cadit: nobilitatus quidẽ carmine poetar; : & Aeneæ troiani natiuitate. Nã apđ eum aiunt illum Anchiſi Venerẽ peperiſſe.
Singilis hiſpaniæ fluuius Aſtigitanam coloniam alluit: nauigabilis ab ea eo uſq; quo beti miſcet̃.
Sinneus fluui⁹ ẽ hiberniæ: ex lacu maximo Conantiam Momoniãq; regiones diſterminante ꝓrumpens. Et quom inter cæteros inſulæ obtineat principatũ: non uno contentus alueo in duas effunditur partes quarum una uerſus auſtrum tendens chileſonenſem alluit ciuitatem: & complectitur Limericum: diſtictiſq; meatu duab⁹ momoniis Brẽdanicum ingreditur oceanum: reliqua uero in arctoum iter arripiens mœdiã & ulterioꝛs Vltoniæ ptes a Conãtia ſegregãs ĩ oceanũ

labitur boreum.
Sinnus ſyriæ fluuius ē:lyco flumini atq; oppido iſſo quod & Alexan/
dria dicitur uicinus.
Sirapus lucaniæ fluuius ē.
Sirnus thraciæ fluuius ē:cadit in hebrum.
Siris fluuius eſt:faucibus boſphori propinquus.
Sirius fluuius ē minoris aſiæ inter bithyniam & galaciã.
Sirus fluuius eſt Italiæ apđ brutios ſeu ſalentinos:in quo quicquid in
ieceris cito ſaxeo ueſtit̃ cortice.
Siſius fluuius eſt germaniæ:in oceanum emergens.
Sitecus fluuius ē ſiciliæ:haud lõge a catina ciuitate.
Sitrogadus fluui⁹ in ſinu perſico:ſeu perſis propinquus.
Siurus fluuius eſt hiberniæ:ex blagniæ mõtis radicib⁹ ꝓfluens:& p
archiphiniã & tribraciã fundit̃:atq; apđ gãcefordiã a mari ſuſcipit̃.
Slana & hic hiberniæ fluuius ex eodē mõte prorumpens:ſ; p gueſſe/
fordiã curſum agenſ.
Slicheius & æque fluuius ē hiberniæ:per chenelcunilã exiēs regionē.
Soban fluuius eſt africæ:nili pars.
Sodinus fluuius apđ perſas ē clarus.
Sorobin hiſpaniæ fluuius ē:in hebrum ſeu in ſupronem ſeu alteꝝ ex
alueis eius mergit̃.
Spargetus græciæ fluuius:taumacis atq; ippate oppido ꝓpinquus.
Sperchius theſſaliæ fluuius ē:cuius ĩ faucibus thermopilaꝝ anguſtiæ
ſunt.In pegaſum exit ſinũ:ex quo argonautæ colchidē petētes ſoluer̃
nauē:huic ſperchio ſi rediiſſet:uouerat comas ſuas Achilles.
Spinon fluuius ē:haud longe a Roma.
Stenos fluuius ē thraciæ:cui maronia adiacet regio:& nemora zonæ
quæ Orphei citharæ cantũ ſecuta ſunt.
Straga perſarum eſt fluui⁹:uehementia niuium adeo congelaſcens:ut
more ſolidi ſaxi uiam præſtet euntibus.
Straor fluuius ē:ex caucaſo cadēs citra ſiderim fluuiũ ĩ hircanũ mar̃
Strimon thraciæ fluui⁹ ē:in hemo monte natus:macedoniã diuidens
a thracia.Hic ĩ ſeptem(ut aiunt)diffunditur lac⁹:atq; coarctat̃ ripis:
uel curſũ dirigat.Cuius ĩ marginib⁹ dextro a latere thraces dēſaletæ
& mœdilapdes habitãt:alueo aũt diggeres atq; beſſi multo cogit̃ gelu
Subi fluui⁹ ē ceſſaconiæ regionis:ubi colonia theracon a ſcipionibus
olim condita:ut a pœnis carthago.
Subulus fluuius ē occiduæ africæ:nauigabilis atq; egregius:defluens
præter coloniã bonaſam.
Suero fluui⁹ ē hiſpaniæ:ĩ eũ hiberi alue⁹:q ſupranēſis dicit̃:defluit.
Sura perſaꝝ fluuius ē:cui ĩminet oppiduʒ ſuſiſmenonis(ut aiunt)op⁹.

Suria fluuius perſarū eſt:& ab eo ſuria oppidū eidē iminenſ:ubi Phaſi colchorum miſcetur fluuio.
Surgis fluuius ē in neueis:cuius ī exitu oppidū ab eodē denominatū.
Suthul fluuius ē numidiæ:a meridie trahens originē.

t Abſus ſeu tarſus fluuius ē epyrrhi īter apolloniā & dyrrachiū.

Tader fluuius ī tarraconēſi ꝓuincia carthaginenſiū rigans agrū.
Tagus hiſpaniæ fluuius ē:aureas(ut ferunt)habens harenas:& ob id inſignis plurimū:quem a carthagine hiſpana:cui ꝓximus orit̃:denominatū quidam dicūt:qđ ego non credo.Huius ī marginibus ſegobricenſes celtiberū caput Capetani atq; toletani inſident:nec a betula lōge fundit̃ in oceanum prope Vliſippū mergit̃.
Taigeta ſecundū quoſdam Laconiæ fluuius ē:in quo uetuſto more lacones frigore aquæ filios durare conſueuerant.
Talander ſeu talandrus fluuius ē Italiæ:inter heracleam & metapontum ciuitates brutiorū ſeu ſalentinorum.
Taliamentum fluuius ē Venetiarum:concordiæ coloniæ propinquus nec ab aquilegia longe diſtans.
Tamaris fluuius eſt ſcytharū aqud arcos.populos ponto uicin⁹:&(ut placet aliquibus)a tamiri ſcytharum denominatuſ.
Tameſis celeberrimus britannis eſt fluuius:ab intrinſecis; inſulæ ueniens:& ī oceanū cadens:nauigiis mediterraneis īcolis accomodus ē
Tamuda fluuius eſt mauritaniæ nauigabilis:cui & tamuda oppidum fuit ſupra impoſitum.
Tanager fluuius eſt lucaniæ.
Tanais borealis ē fluuius:īgenti cognitus fama. Nam quom a Tanao olim ſcytharū rege denominatus ſit:ex ripheis montibus ſub arctoo ꝓrumpens præcipiti curſu tendit ī orientem:& poſtq̃ diu oberrauit:uelocitate ſua pugnans ne frigoribus cogat̃ in glaciem:in occiduum uertitur:multas ſarmatum atq; ſcytharum irrigans nationes:nec diu ante in meridiem mergit̃:q̃ a palude ſuſcipiat̃ meotide:quam adō late longeq; ampliat:ut prægrandis ab ignaris mons arbitret̃ ſinuſ:quā meotici aliſerni:ſerei:citigni:pſidiani:aliiq; incolunt populi.Inde tñ curſu ſuo europa ab aſia ſeparata in pontum Euxinum iuxta theodoſiam urbem ingredit̃.Huius in ripis apđ roboſtoros terminū aiunt itineris Alexandri macedonis aris ab eodē īpoſitus fuiſſe ſignatū.
Tanā fluuius eſt africæ.
Tanarus fluuius eſt galliæ ciſalpinæ:in padum tendenſ.
Tanatis fluuius eſt meſſiæ oppido pitanæ propinquus.
Tapſus fluuius eſt africæ iuxta ruſicadem.
Taras fluuius eſt adriæ.
Tarus fluuius eſt galliæ ciſalpinæ:ex apænino in paduʒ fluens.

Tarbelicus fluuius(ut nõnulli dicunt)ſanctonenſium:ego autem cre/
do ꝙ aſiæ minoris:haud lõge a marſia fluuio.
Taurominius fluuius eſt ſiciliæ inter ſyracuſas & meſſanam:a quo op
pidũ tauromeniũ dictũ:quom aliter euſeboncora appellet.
Taurus fluuius eſt minoris aſiæ:ꝓpinquus pamphyliæ.
Telaulus fluuius eſt liburnoꝝ.
Telis fluuius eſt ſordonum.
Tembrogius fluuius ẽ phrygiæ ſeu miſiæ:ĩ ſangaꝝ fluuiũ decidens.
Temedius fluuius ẽ Ioniæ:q a glauco ſuſcipiẽ fluuio.
Teodorus fluuius ẽ hyberiæ:auri ſecũ plurimũ ferens.
Terbis fluuius ẽ arabiæ:p gurdiacos & alanos fluens cadit ĩ tygrim.
Teſpontia fluuius butroto oppido ꝓpinquus ĩ ambrachio ſinu.
Terefas fluuius ſiciliæ ẽ:nõ longe a biterme colonia.
Terias ſiciliæ fluuius:catinæ ꝓximus ciuitati.
Teriodes fluuius ẽ:naſcens ĩ cãpis ſcythicis:& ĩ caſpiũ cadẽs mare.
Term⁹ fluui⁹ẽ umbriæ:alii dicũt ꝙ đ mõte tauro naſciẽ:forſã ali⁹ẽ
Termodon fluuius ẽ apđ calibes paphlagonib⁹ proxim⁹ haud lõge a
themiſcuro oppido.Hui⁹ quidẽ ripæ ab amazonib⁹ diu habitatæ fue
re:& ideo mazonius ab aliquib⁹ uocatus ẽ.Nam & labiẽ præter radi/
ces amazonii montiſ.Alii dicũt thraciæ fluuium fuiſſe.Quidam in ſi/
nu ſmirneo:miror:Forſan alii ſunt eodem noĩe nũcupati.Is quidem a
colchis diuidit amazonas.
Terſos fluuius ẽ colchoꝝ agniticæ regioniſ.
Tybris fluuius eſt Italiæ:cui perituraꝝ reꝝ ſub Romanis ducib⁹ ui/
diſſe gloriam cõceſſum eſt.Hic in apænino naſciẽ paulo altius ꝗ̃ no/
ſter Arnus:& deſcendens primo tuſciam ab umbris diſterminat.Hic
peruſio inde aſſiſio poſtergatiſ:etiam plurib⁹ auct⁹ fluminibus:Veio
iam õmiſſo Romam rerum dominam in partes diuidit duas:& apud
hoſtiam ſeparatis hetruſcis a ueteribus latinis tyrrheno miſceẽ mari
titulorum multitudine inſignitus.Huius autem nominis:quom antea
uetuſtiſſimo uocabulo albula diceretẽ:multiplices priſci reddidere cau
ſas:quas eo ꝙ ſolus habuerit imperiũ:& pſæpe pretioſo martyrum
ſanguine coloratus ſit:dixiſſe non pigebit:& quæ præter hoc habue/
rit noĩa ſuperaddã.Opinio igiẽ uulgatior ẽ:hũc a tyberino rege alba
noꝝ caſu in eodẽ ſumerſo ex albula tyberim nominatũ:eumqꝫ eius di
xere eſſe ſepulchrum.Sunt qui dicant longe ante hoc illi nomen impo
ſitum:aſſerentes regem quendam fuiſſe tuſcorum:cui tyberis nomen
erat:q quom pyratica infeſtaret mare:ſeu ui:ſeu aliter nõ dicũt.Hũc
aiunt eum in fluuium fuiſſe demerſum:ex quo illi tybris nomẽ apposi
tum.Alii uolunt a tebri quodam uicino ueientũ regulo tebrim fluuiũ
primo appellatum.Nonnullis placet eum dictum a Tybri rege ab

originū iuxta eum dimicando interempto. Qui forſan is fuit: quē alii aiunt a glauco ſeu a taditico minoris regis filio ibidem occiſo. Quidaꝫ uero q̃ a cædibus regū lōge aliam rationem conantur oſtendere: cur tybris ex albula uocitatus ſit: dicentes uetuſtiſſimis temporibus athenienſes a ſyracuſanis ſiculis ſuperatos: ex quibus quom ingens multitudo captiua eſſet: omnis a ſyracuſanis ad effodiendos montes & munimenta addere ciuitati expoſita eſt: ac inde coacta ad foſſam intrinſecus peragendam: quæ admiſſo flumine repleta munitiorē reddidit ciuitatem q̃ foſſam: eo ꝙ pæna & iniuria hoſtium ſuperatoꝝ facta ſit: ybrim uocauere diu. Demum quom ad Italiam tranſfretaſſet: & eam partem ubi poſtea Roma condita eſt: tenuiſſet: & uſqꝫ rutulos & Ardeam quare a poeta dictum ē fines uſqꝫ ſicanos. Albulam fluuium ex parte una loco munimēti habētes: ut foſſam apd ſyracuſas habuerāt fluuio nomē impoſuerūt: qd ante ſyracuſanæ foſſæ dederāt: & eum addita ī principio. T. uocauere tybrim. Varie quidem: ſed impoſſibil' nulla. Quæ potior lectori uidebit': illam probet. Fuerūt præterea etiā poſt cōditam Romā & alia quædam fluuio noīa. Nam & ab aliquibꝰ Rumon appellatus ē: quaſi ripas ruminans & extendēs: & ī ſacris ſorianus a pōtificibus dicebat': & nōnulli in parte urbis illum uocauere Tarentum: ad quem Valeſius ruſticus a familiaribus pro ſalute filioꝝ obtinenda miſſus ē: & ara ditis patris atqꝫ Proſerpinæ comperta obtinuit qd petebat. Sic aūt uocatus ē: eo ꝙ ripas terat. Eſt præterea aliꝰ quandiu nauigabilis: & potui accomodatꝰ totꝰ: & đ eo iſta ſufficiant.

Ticinꝰ fluuius ē galliæ ciſalpinæ: ex urbano lacu ꝓcedens: adeo limpidis effluit ūdis: ut etiam minimi calculi intuenti profundū aluei non abſcondāt'. Alluit etiam ticiniū: quæ & papia olim nobiliſſima ciuitas & longobardoꝝ regū regia. Trahit præterea (ut fert') aureas harenas: & piſces optimos nutrit: & potiſſime timolos. Pado poſtremo miſcet' inſignis clade Cn. Scipionis & Hannibalis pœni prima poſt ſuperatas alpes uictoria.

Ticis fluuius ē ex pyrrheneo monte ad clodianum rhodam hiſpanorum oppidū.

Ticius fluuius ē apđ arſias liburnoꝝ gētes: nō lōge ab aquilegia.

Ticius fluuiꝰ ē fuſus a mōte prandaſo: & pergamum clariſſimum aſiæ oppidū præterfluit.

Ticra fluuiꝰ ē hiſpaniæ: ꝓpinquus emporiis ab hiſpanis græcis atqꝫ romanis mixtim habitatis.

Tiphernꝰ fluuiꝰ ē Italiæ: larino & ditorinæ oppidis ꝓpinquus: nec a gargano mōte remotuſ.

Tygris armeniæ maioris fluuius toto orbe cognitus. Nam a noſtris unus ex quattuor paradiſi delitiarum exeuntibus affirmat'. Is tamen

ſecundum alios ex pancoatra monte e fonte conſpicuo hiſpaniæ loco qui deges appellatᷓ primo terris euomitᷓ: nec quidem totus aut uelox: quĩimmo tarde effluens diligito appellatᷓ. At quom mœdorum fines attigit repentinus factus: tygris nomen aſſumpſit: ſic enim ſagittã uo lucrem mœdi uocant: nec diu & cõperto aritiſſa lacu curſuq; ſeruato uiolentus & integer atq; diſcolor per illum effertᷓ adeo inamicabilis la/cui: ut ex eis quos gignit piſcibus nullũ ſuſcipiat: nec ex his quos ip/ſe fert aliquem lacum intrare premittit: quẽ poſtq̃ perteriit facto tau ro monte obuio antro montis immergitᷓ: & per latebras merſum ĩ ad uerſam partem uluas & purgamenta plurima ſecũ trahens effunditur apud lacum: qui Zoranda ſeu zomada appellatur omnia demerſa fe/rens: factuſq; iterꝝ fluuius lacum cui tepidis nomen ẽ: trãſiẽs ĩ cunicu los mergitᷓ iterato: & poſtq̃.xxv.mil.pa.occultus excurrit: tertio red ditur terris in regione ſophen circa nympheũ: adeo propinquus arſa/niæ fluuio ĩ regione artheni: ut quom quacũq; ex cauſa ĩtumuerĩt ſer/uatis ſibi quiſq; undis ſuis cõfluant una: cuius rei teſtimonium lenior Arſaniæ curſus eſt: qui mox diuiſus ĩ Euphratem iter dirigit relicto tygri Qui ſuſceptis ex armenia claris fluminibꝰ: parthenios: agnices phoriones: arabas oreos: adiabeneſq; diſiungit: & (ut aſſerunt aliqui) Niniuem in partes diuidit: & Meſopothamiã faciens luſtratis radici/bus montium Coridriorum circa Apamiam: Seleuciam: atq; babylo/niam.xxv.mil.pa.in alueos diuiſus duosfunditur: quorꝝ unus quẽ me/ridienſem uocant Seleuciã atq; meſſenem alluit. Alter autẽ in ſepten/trionẽ uerſus cãpos caucaſi irrigat: & ubi ĩ unũ rediere alueũ tygris di ctus eſt. Idaſpem nobiliſſimum flumen recipit: atq; coaſpẽ ex mœdia Inde inter ſeleuciã & caldiacos lacus deſcendit: quos una ſecum auget Euleus fluuius: eoſq; dicunt aliqui Euphratis hoſtia. Verũ quom hos lx.mil paſſibus ampliauit: uaſto effuſus alueo dextra Carnicis oppidi perſicum ĩ mare defertᷓ: nec uno tamẽ hoſtio ſed pluribus miſcetur ei dem. Nam uni dicitur artoch: alteri fuſſiane: tertio ſeptentrionali bar betaſſe inſidet oppidũ. Alii uero dicunt hunc Rubro inſundi mari.

Timatus fluuius eſt Meſiæ: ĩ quem ſolum aiunt lapidem quẽ toticulũ appellant reperiri.

Timauus Venetorꝝ fluuius ẽ: Cõcordiæ atq; Tergeſtæ oppidis pro ximus. Ex mõte quidẽ grandi per nouem ora effuſus ampliſſimũ ante alia fontẽ facit: ex quo uno tandẽ exiens alueo ĩ adriaticũ funditᷓ mare in ſinu Tergeſtino. Fuere tamẽ qui putauere hunc fluuium apud ante noridas eſſe: & ex Euganeo monte fundi: quod falſum eſt.

Timbra fluuius ẽ troianus in Sangariũ flumẽ exiẽs: penes quẽ tẽplũ erat Apollinis: qui & Timbreus a flumine denominatus eſt Verum alibi dicitur a tymbra herba: qua locus abundans eſt ĩ hoc templo ꝑ

inſidias a paride achilles occiſus eſt.
Tipnis fluui⁹ ē occenſi ciuitati propinquus.
Tira fluuius ē macrocenis montibus propinquus: oppidū eiuſdem no minis in ripis habens: non amplius longe a ſeudo ſcomo hiſtri hoſtio c xxx. mil. paſſ.
Tyrus fluuius lyburnorom eſt: Iadræ coloniæ propinquus.
Tirus fluuius ē armeniæ. Ego puto quē ſupra cyꝝ diximus: eo ꝙ pro ximū Cambiſi dicant eſſe. Sed ī hircania & ſcythia illi ſunt.
Titanus fluuius ē meſſiæ: a quo & ciuitas denominata eſt.
Titareſus fluuius eſt in peneū fluuiū effluens: nec recipit̄ tamē. Hūc ſupra Orcon uocauimus: & quia ibidē de eo & poſt hæc ubi de peneo dictum eſt: ſufficit.
Togiſonus fluuius ē uenetoꝝ: ex agris patauoꝝ in paludes quas pad⁹ & atheſis fecere effluens: apd̄ brundulū ī adriaticū mixtus cadit.
Tobus fluuius e caucaſo monte ruit: & per ſuauos defluit.
Tonat ſabeoꝝ eſt fluuius.
Tori⁹ alias torin fluui⁹ ē: hiſpaniæ ualentiæ ſaguntoq̧ ꝓpinquus.
Tormaidon ſiciliæ fluuius ē.
Tormeniū fluuius ē nauigabilis: circa quē parirae & iothiphagi dein/ de ſunt haud longe ab Alexandria: quam Alexandri macedonis iuſſu conſtituit leōnatus.
Tragodites fluuius ē ægypti: Arſicen ciuitatem præterfluit: quē Pto/ lemæus philadelphus a ſe ptolemæum appellari iuſſit.
Tarſimenus lydiæ fluui⁹ ē.
Trebia alias treuia fluuius eſt galliæ ciſalpinæ: haud longe a placentia ciuitate ex apænino ī padum fluens: nobilitatus ſecunda uictoria Hā nibalis pœni & clade. l. ſempronii conſulis.
Triopolo qui & aſſolus fluuius ē iuxta albomagarenſium.
Tripolis fluuius: cui focitaea oppidū proximum: & tripolis ſupermi/ net caſtellum.
Triſorcas fluui⁹ ē colchoꝝ apd̄ baſiles: & ſenaſtopoli caſtello ꝓpīqu⁹
Tritinobelunte fluuius eſt cantabroꝝ: deuales cingens & deciū.
Triton fluui⁹ ē africæ ad philenoꝝ aras ex palude uaſta: cui & triton nomē ē: memorabilis aduentu primo ī terras Mineruæ: ut incolæ ue teres credere.
Triton fluuius eſt alter a ſuperiori: ſecundū quoſdam in campis naſci tur dardaniis: & in ægeum effluit mare.
Truentus fluuius ē in adriatico littore hodie picenos ſeparās ab apru tinis: cui eſculum oppidū ſupereminet: & firmū picenū ꝓpinquus ē.
Tubero fluuius ē: per deſerta æthyopiæ inter cineres pulereſq̧ po tius ꝙ ripas ſolidas in rubrum effunditur mare

Tucia fluuius ē non amplius.vi.mil.paſſ.ab urbe diſtans.
Turbidus ægypti fluuius eſt:ab ægyptiis ſegregans philiſtinos.
Turia fluuius ē hiſpaniæ:Valentiam paruo interuallo prætefluens & in ſupronenſem hiberi ſinum decidit.
Tuſca fluuius ē numidiæ:haud lōge ab hippone regione.
u Ada fluuius ē mauritaniæ citra mōtes:quibus ſeptē fratres nomen eſt:cui Ruſigada & Siga paruæ urbes ꝓpinquæ:& portꝰ cui ab amplitudine magnus cognomē eſt.
Valdaſus fluuius ē pannoniæ nō ignobilis:in danubium fluens.
Vallus phrygiæ fluuius ē.
Vandalicus fluuiꝰ eſt ab extremis erumpens galliæ:a quo denominati ſunt uandali populi ī ripis habitantes eiuſdem.
Varianus uenetoꝝ ē fluuiꝰ:& labit̃ apđ Anaxum.
Varraga fluuius:cuius babylonii margines incolūt:cadēs ī uarrogā.
Varroga & hic babylonioꝝ fluuiꝰ.
Varus fluuius ē grandis:ex alpibus fluens ultra niceam:galliā tranſalpinā a ciſalpina ſeparans uetuſtiſſimus Italiæ terminus.
Vaterus fluuius ē apđ cappadocas:clariciæ oppido propinquus.
Variſius fluuius ē apud foroiulienſes.
Vaternus fluuius ex agro fori cornelienſis ī padū defluenſ:quē hodie arbitror ſanternū uulgo uocēt.
Vduba fluuius eſt hiſpaniæ ī regione lergaonum:propinquus ſagunto oppido:fide integra in Romanos ſocios clariſſimo.
Vebar fluuius eſt apđ extremas indoꝝ ſiluas:quē penes naſcūtur elephantes plurimi.
Velo fluuius ē celticus cognominatus apđ celtas:& promontorio celtico propinquus.
Veſtigia fluuius eſt:in extremis Italiæ uerſus ſiciliā:haud lōge ab eo loco:ubi iamdudū caulon oppido fuit.
Vfens fluuius eſt galliæ ciſalpinæ:inter quē & atheſim fluuium hiſenones habitauere:q Romanos apđ alliam expugnauere:q ex alpibus cadens fluit ī padū.
Vfens alter a ſuperiori, fluuius eſt uolſcoꝝ:haud longe a terracina in tyrrhenū defluens.
Virdus fluuius circa Auguſtam fluens.
Virdis fluuius a picenatibus diuidēs aprutinos:& in truentū cadenſ: memorabilis eo ꝙ eius ī ripā quæ ad picenates uerſa ē iuſſu Clemētis pontificis ſummi:oſſa olim Māfredi regis ſiciliæ:q̄ ſecus Calorē beneuenti fluuium ſepulta erat:abſqꝫ ullo funebri officio deiecta fuerūt a Cōſentino cōſule:eo ꝙ fideliū cōmunionē priuatus occubuerit.
Virbiꝰ fluuiꝰ ē laconū:apđ quē ſut q dicāt hyppolitū eqs tractū arte

Aeſculapii medici ĩ uitã reuocatũ: & ob id poſtmodum uirbiũ a flumi ne nominatum.
Viſera fluuius eſt germaniæ.
Viſcilia ſeu uinculus uel uiſtilia fluuius eſt germaniæ: & Dacis propin quus tendit ĩ oceanũ.
Vlulens dyrrhachii fluuius ẽ: ex quo dyrrhachio miniſtrãt̃ aquæ.
Vmber fluuius eſt grandis albani : a loegria diuidenſ: ſic nomĩatus ab umbero quodam in eum locrini iuſſu deiecto.
Vmbro fluuiꝰ ẽ tuſciæ nauigabilis inter uadas uoliternas & populo/ niã hetruſcoꝝ uetuſtiſſimã ciuitatẽ in tyrrhenum effluens.
Vogeſus fluuius eſt Lingonenſium ripas corrodens.
Vonianus fluuius eſt Italiæ: adriæ coloniæ Aputinæ propinquus.
Vrbanꝰ fluuiꝰ ẽ pannoniæ nõ ignobil' in danubiũ fluẽs haud lõge a taurino.
Vrgis fluuius ẽ germaniæ clarus: & in oceanũ fluens.
Vſarienſis fluuius ẽ: haud longe ab anſaga atq; nabale.
Vuulturnꝰ fluuius ẽ in ſamio oriens: & rapidiſſimo curſu uoluẽs ſaxa p campaniã labit̃: Capuamq; olim potentiſſimam ciuitatẽ alluit: & in tyrrhenũ haud lõge a cunis mergit̃.

x Antꝰ quẽ ſcribũt xãthꝰ auctores fluuiꝰ ẽ ex ida mõte ſecꝰiliõnẽ dfluens: lõge maior fama q̃ ũdis. Hũc ĩcolæ uocauer̃ camãdꝝ: q Symeõti iũctus facta palude quã paleſcamãdꝝ dicũt ĩ ꝓpõtidẽ fũdit̃
Xanthꝰ alter a ſupiori fluuius ẽ p lyciã fluẽs: a quo & ciuitas noĩata.

z Arotis fluuius ẽ pſaꝝ: cui propinq ſunt diſimontani populi bi tumẽ arte pficientes: ĩ pſicũ aũt ſinũ exit hoſtio ĩpitis difficili.
Zelia fluuius ẽ propinquus lampſaco oppido: qd' ante pituiſſa dictũ eſt: inſigne incola priapo.
Zitas fluuius ẽ thraciæ Dyonyſiopolim crimos ante dictam alluens.
Zobetis fluuius ẽ hircaniæ: ĩ qua nemus ẽ umbroſũ altiſſimis arbori bus: & ĩ eois orit̃ ſuis ũdis pinguefaciens ſolũ. Qui poſt q̃ aliquãdiu iter fecit: interueniente ſaxo ĩ ptes diuidit duas æque diſpenſatis aqs: & præceps inter ſaxa cauteſq; ualliũ diſcurrens terrã ſubit: &.ccc. ſta diis occultus elabit̃: & quaſi ex fonte nouo ꝓrumpens iteꝝ exit in ter ras: nec diu & ĩ Ridagiũ fluuiũ cadit: & ꝓ idẽ eẽt q & ſuperior. Ale xander macedo expientia patefecit. Nã quom iuſſiſſet ĩ ſuperiorem ca uernã duoꝝ cadauera proiici: ab his quos p̃miſerat: ad exitũ emiſſa fuiſſe compertum eſt.
Zonus ſeptentrionalis eſt fluuius: cui attiaci & amarbi & Iſani populi propinqui ſunt.